This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

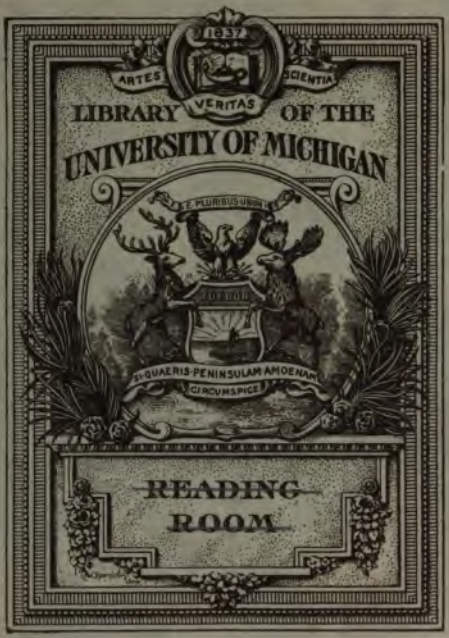
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE
READING
ROOM

Deutsch-slovenisches
?and-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

Dritte, vollständig umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel,

k. k. Gymnasiallehrer zu Laibach,

unter Mitwirkung der Collegen

aspret, M. Petelin, J. Pichler, L. Pintar, M. Suhač, A. Tavčar.

Klagenfurt 1889.

Druck und Verlag der Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft.

PG
1893
.J335
1889

Ser-y. To
Gl-Sra-#2
6-23-61

Vorwort zur dritten Auflage.

Während ein lang gefühltes Bedürfnis und vielseitige Nachfrage eine neue Auflage des im Buchhandel längst vergriffenen A. Janežič'schen Wörterbuches erforderten, erheischte anderseits der gegenwärtige Zustand der neuslovenischen Sprache eine namhafte Erweiterung und gründliche Umarbeitung desselben.

Mehr als zwei Decennien sind bereits seit der Herausgabe der zweiten Auflage dieses Buches verflossen, und ein Blick auf die literarische Entwickelung der neuslovenischen Sprache in jüngster Zeit zeigt uns, welch gewaltige Fortschritte diese Sprache seitdem sowohl in der Verbesserung und Consolidierung der Wortformen, als auch insbesondere in der Bereicherung des Sprachschatzes gemacht hat. Diesen Umständen Rechnung tragend bemühten sich die Bearbeiter der vorliegenden dritten Auflage durch Richtigstellung einzelner Wortformen rücksichtlich der Rechtschreibung und Formlehre, durch Ausscheidung falscher Ableitungen, dunkler, meist aus dem Deutschen stammender Localismen, namentlich aber durch umfassende Sammlung des Sprachmaterials aus verschiedenen Werken und Schriften belletristischen und fachwissenschaftlichen Inhaltes den Wortvorrath so zu gestalten, dass er ein möglichst treues Bild der jetzt üblichen slovenischen Schriftsprache bietet. Bereits vorhandene Sammlungen, wie z. B. „Popotna torba" von Erjavec, sowie sprachwissenschaftliche Werke und Aufsätze wurden verwertet.

Bei einzelnen Wörtern sind Declinations- und Conjugationsformen gewöhnlich nur dann angeführt, wenn ein Nichtslovene auch unter Zuhilfenahme der Grammatik dieselben nicht herausfinden könnte; demnach wird der Genetiv meist nur bei i- und consonantischen Stämmen angegeben. Z. B. sol (-i), oko (-esa). Die Präsensformen der ersten Person werden bei den dentalen, gutturalen, liquiden und vocalischen Verbalstämmen der ersten Classe, bei Zeitwörtern der dritten Classe 2. Abtheilung, welche einen palatalen Consonanten vor dem Wissencharakter führen, ferner bei Zeitwörtern der fünften Classe 2.—4. Abtheilung bezeichnet. Das Übrige lehrt die Grammatik. Bei Adjectiven ist die Bezeichnung *adi.* nur dann hinzugefügt, wenn diese unmittelbar darauffolgenden Adverbien gegenüberstehen.

Die Zeitwörter sind nach ihrer perfectiven und imperfectiven Bedeutung gruppiert. Imperfective nach vorausgehenden Perfectiven sind mit *impf.* eingeleitet, Perfective von vorausgehenden Imperfectiven durch einen Strichpunkt (;)

358298

getrennt. Die transitive und intransitive Bedeutung ist bei slovenischen Aus durch *tr.* und *intr.* unterschieden, wenn das deutsche Schlagwort diese t Bedeutung zuläßt.

Nur Wörter mit scharf ausgeprägtem Ton sind mit einem Acce sehen. Der lange, sowohl der gestoßene als auch der geschliffene Ton ist der kurze mit ` bezeichnet; seltener kommt das Zeichen ^ bei tief gespro und gedehntem o vor.

Das halbvocalische e ist in den Stammsilben und Suffixen ec, durch ě ausgedrückt; ebenso mitunter das kurze ŭ.

Der Umstand, daſs einzelne Buchstaben oder auch kürzere Brue des Buches sofort nach der Redaction gedruckt wurden, brachte es mit sich sich einige schwer vermeidliche Inconsequenzen eingeschlichen haben, so na lich in Betreff der mit j erweichten Consonanten, der Präpositionen und fixe u, v, iz, vz ꝛc.

Bei der dreijährigen Arbeit wurde eben manche Ansicht geändert; nach kommen Ausdrücke vor, die an verschiedenen Stellen des Buches eine schiedene Form aufweisen. So z. B. wurden die auf der letzten Silbe beh Composita anfänglich mit einem langen, später mit einem kurzen Accent sehen: bosonóg, richtig bosonòg.

Sonstige Ungenauigkeiten und die im Buche noch vorkommenden T fehler möge die Schwierigkeit der Correctur entschuldigen, da das Buc Laibach geschrieben und in Klagenfurt gedruckt wurde.

Hiemit übergeben die Verfasser das Buch der Öffentlichkeit. Dem arbeiter einer nächsten Auflage möge es vorbehalten bleiben, dieses Werk allen Mängeln zu säubern und durch fleißige Studien und emsiges Sam einer möglichst geläuterten Ausgabe zuzuführen.

Laibach, am 1. October 1889.

Anton Bartel

A.

A a; A und O (Alpha und Omega) začetek in konec; von A bis Z od konca do kraja; wer A ſagt, muſs auch B ſagen kdor je začel, treba da i skonča; weder A noch B ni bev ni mev; *interj.* a! dè-te!; ä (bei Preiſen) po.

Aal *m.* jegulja; *dem.* jeguljica; Aal-jegulji.

aalartig jeguljast. [(menkà).

Aalquappe (-raupe, -rutte) *f.* menèk

Aar *m.* orèl, postojna; *dem.* orlič; Aar-orlov.

Aarweih *m.* (u. -weihe *f.*) kanja.

Aas *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrlina, crknina, mrtvačina; Aas- mršji; (Geſchwulſt) túr (tvór), uljé (-esa).

Aasblatter *f.* gnojna krasta.

aaſen (Felle) mezdriti.

Aasfliege *f.* mrhojédnica.

aasfreſſend mrhojed, mrhojédèn.

Aasfreſſer *m.* mrhar, mrhojéd.

Aasgeier *m.* mrhar, egiptovski jastreb.

Aasgeruch (-geſtank) *m.* smrad po mrhovini.

aashaft (aaſig) mršji, gnusèn.

Aaskäfer *m.* mrhobrbèc, mršnik. [jéda.

Aasvogel *m.* mrhojédna ptica, mrho-

ab *adv.* od, doli, proč, raz, z *(c. gen.)*; auf und ab gori in doli, semtertje; auf oder ab več ali manj; ab und zu tam pa tam, včasih; den Hut ab klobuk raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odorati (-orjem), zorati, do-

abaltern starati se, postarati se.

abänderlich spremenljiv, premenljiv; *(gram.)* pregibljiv, pregibèn, sklonljiv.

Abänderlichkeit *f.* premenljívost, pregibnost.

abändern premeniti, spremeniti, prenarediti, predrugačiti; *impf.* preminjati, spreminjati, prenarejati; (declinieren) sklanjati.

Abänderung *f.* prememba, prenaredba, preosnova; (Declination) sklanjatèv; (Varietät) različèk.

abängſtigen uplašiti, v strah spraviti; *impf.* plašiti, v strah spravljati, strah delati (komu).

abarbeiten dodelati; eine Schuld — z delom plačati, odslužiti; einen Stein — (kamen) odriniti, odvaliti; eine Axt — (sekiro) skrhati; Unebenheiten — obdelati, ugladiti; ſich — ugnati (-ženem) se, utruditi se, zdelati se, pregnati (-ženem) se, pretegniti se, prevrediti se.

Abart *f.* izrodèk; vrsta.

abarten zvreči (-vržem) se, spačiti se.

abäſten obklestiti.

abäßen zjesti (-jem), *impf.* zjedati.

abbaden okópati (-kópljem), skópati.

abbalgen odreti (-derem), iz kože dejati (denem); *impf.* odirati, iz kože devati; ſich — (mit etwas) ukvarjati se (s čim).

abbaſten belíti, likati, lupiti, majiti; obeliti, olikati, olupiti, omajiti.

Abbau *m.* zasip; kopánje rude, zgradbe v rudnikih.

abbauen podreti (-derem), *(mont.)* jamo predelati, zasuti (-sujem); *impf.* podirati, predelovati, zasipati (-sipljem); (v rudnikih) dokopati, graditi.

abbeißen odgrizniti, ugrizniti.

abberufen poklicati (-kličem), pozvati (-zovem); proč —, nazaj poklicati.

Abberufung *f.* poklic, pozív.

Abberufungsſchreiben *n.* pozivnica, pozivno pismo.

abbeſtellen odpovedati (naročilo), oporeči (-rečem), preklicati (-kličem); *impf.* odpovedovati, oporekati.

Abbeſtellung *f.* odpoved (-i), preklic.

abbeten odmoliti, zmoliti. [beračiti.

abbetteln izprositi, izmoledovati, pri-

abbeuteln otresti; otresti se, znebiti se (česa).

abbezahlen izplačati, poplačati.

Abbild *n.* obraz, podoba, slika, posnetèk, snímèk.

abbilden obraziti, slikati; *pf.* posneti (-snamem), upodobiti.

abbinden odvezati (-vežem), odpeti (-pnem), razvezati; *impf.* odvezovati odpenjati; *(med.)* prevezati, podvezati; *impf.* prevezovati, podvezovati.

Abbiß *m.* odgriзek, ugrižljej.

Abbitte *f.* prošnja za odpuščenje.

abbitten prositi odpuščenja.

abblaſen odpihniti; (mit der Trompete) odtrobiti.

abblaſſen obledeti, zbledeti.

abblättern obrati (-berem), osmukati (-smučem); *impf.* obirati, smukati; Schieferſteine — krojiti, luščiti; ſich — luščiti se; (von Blättern) obleteti se, osuti (-sujem, -spem) se; *impf.* obletovati se, osipati (-sipljem) se.

Abblätterung *f.* obiranje, smukanje; krojenje, cepljenje.

abblühen ocvesti (-cvetem), odcvesti; *impf.* ocvétati, ocvetevati.

Abbrand *m.* ugorelščina.

Abbrandler *m.* pogorelec; des Abbrandlers pogorelčev.

Abbrandlerin *f.* pogorelka.

Abbrandlergabe *f.* pogorélščina.

abbrechen odlomiti, ulomiti, odkrhniti, odkrušiti; *impf.* lomiti, krušiti; (pflücken) utrgati, odtrgati, trgati; (Zweig) odčesniti, odčehniti; (rundherum) oblomiti, okrehati; (die Rede) umolkniti, premolkniti, obmolkniti, prenehati; (d. Unterhandlung) razdreti, *impf.* razdirati; (am Lohne, Preiſe) utrgati, pritrgati, *impf.* pritrgovati; (Flachs) otreti (-tarem, -terem, -trem); (ein Gebäude) podreti (-derem), razrušiti, razvaliti.

abbrennen *tr.* opaliti, osmoditi, ožgati (-žgem), požgati; *impf.* požigati; *intr.* pogoreti, zgoreti; (von der Sonne) ogoreti.

Abbreviatur *f.* kratica, okrajšek.

abbreviieren okrajšati, prikrajšati, skrajšati.

abbringen odvrniti, *impf.* odvračati; (eine Sitte) odpraviti, odstraniti; *impf.* odpravljati.

abbröckeln *tr.* oddrobiti, odkršiti, odmrviti; *intr.* drobiti se, odkrušiti se, odluščiti se, odmrviti se.

Abbruch *m.* odlomek, ulom — leiden pomanjkanje trpeti, — thun kratiti, škodo —, kv ſich — thun pritrgati si; an — thun poštenje kratiti, imenu škodovati.

abbrüchig krhek, lomen,

abbrühen pariti; opariti, po

abbügeln gladiti, likati; poli gladiti.

abbürden razprtati, odložiti.

abbürſten krtačiti, ščetiti; o oščetiti.

Abbuße *f.* pokora; — leiſten se; spokoriti se.

abbüßen pokoro delati, poko pokoro storiti, spokoriti se.

Abbüßung *f.* pokora, spokorit

Abc *n.* abeceda, azbuka, alfabet abecedni.

Abcbuch *n.* abecednik.

Abctafel *f.* abecednica.

abcopieren posneti (-snamem), pisati (-pišem), prerisati (-rišem

abdachen (das Haus) odkriti (-kr razkriti; ostrmiti, poševiti; ſich seti, nagibati (-gibljem) se, n biti.

abdachig nagnen, položen; *a*

Abdachung *f.* razkrivanje s (ſchiefe Fläche) nagnenost, pol rebēr (-i), ostrmina.

abdämmen graditi, jeziti; zag zajeziti, pregraditi.

abdampfen izhlapeti, izpuhtet riti se, skaditi se; *impf.* izhla izpuhtevati.

Abdampfkeſſel *m.* parni kotēl.

abdanken *tr.* posloviti, slov (dam), odpustiti, ob službo (denem), odstaviti; *impf.* ob devati, odstavljati; *intr.* služb povedati (-vem), — pustiti, od odpovedati se.

Abdankung *f.* odstavljenje, (-esa), ostavka.

Abdankungsſchein *m.* poslovilo slovilno pismo, odpoved (-i).

abdarben ſich pristradati, pr si; *impf.* pritrgovati si.

abdecken odkriti (-krijem), od *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den

z mize pospraviti; *impf.* — pospravljati; (ein Thier) dreti (derem), odirati, iz kože devati; odreti, iz kože dejati (denem).

Abdecker *m.* konjedirec; Abdecker- konjedirski.

abdienen odslužiti, doslužiti.

Abdomen *n.* trebuh; Abdominal- trebušni.

abdorren sahniti, sušiti se, veneti; usahniti, posušiti se.

abdörren osušiti, posušiti, sèsušiti, susušiti. [gati.

abdrechſeln strugati; odstrugati, ostru-

abdrehen odsukati (-sučem), odviti (-vijem).

abdreſchen omlatiti, (das Dreſchen vollenden) domlatiti; abgedroſchenes Zeug prazna slama. [mem).

abdringen izsiliti, po sili vzeti (vza-

Abdruck *m.* odtis, natis, vtis, natisek.

abdrucken natisniti; *impf.* natiskovati, tiskati.

abdrücken odtísniti, vtisniti; (das Gewehr) sprožiti, ustreliti; ſich den Fuß — ožuliti si nogo.

abdunkeln potemneti, zatemneti.

abehnen poravnati; *impf.* poravnavati.

abeggen branati, vlačiti; zabranati, povlačiti.

Abend *m.* večer, (Weſt) zahod, zapad; gegen — pod večer, proti večeru, drevi; — werden večeriti se, mračiti se; zu Abend eſſen večerjati, — abeſſen odvečerjati, povečerjati; Abend- večerni, (Weſt-) zahodni, zapadni.

Abendbrot *n.* mala južina, malica; — nehmen malicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, somrak, pomrak.

Abendeſſen *n.* večerja.

Abendfalter *m.* veša, somračnik, veščec.

Abendgebet *n.* večerna molitev.

Abendgeläute *n.* večerno zvonjenje, angeljsko češčenje, avemarija.

Abendland *n.* zahodna dežela, zahod, zapad.

abendländiſch zahodni, zapadni.

abendlich večeren, zvečeren. [zrak.

Abendluft *f.* večerni hlad, večerni

Abendmahl *n.* večerja; (Communion) sv. obhajilo.

Abendroth *n.* (-röthe *f.*) večerna zarja.

abends *adv.* zvečer; geſtern — sinoči (*adi.* sinočen); heute — drevi (zukünftig), nocoj (*adi.* nocojšen); vorgeſtern — predsinočnim (*adi.* predsinočen).

Abendſonne *f.* zahajajoče solnce, solnce v zatonu.

Abendſtändchen *n.* podoknica.

Abendſtern *m.* večérnica.

Abendvölker *pl.* prebivalci zahodnih dežel.

abendwärts proti zahodu, proti zapadu.

Abendwind *m.* večerna sapa; (Weſtwind) zahodni veter, podsolnčnik, večernik.

Abenteuer *n.* čudna dogodba, nenavaden dogodek.

Abenteurer *m.* pustolovec, srečelovec, klativitez, klatež, posvetnjak.

abenteuerlich čudovitén, pošastén, strahotén, strašén.

aber *coni.* a, ali, no, pa, pak, ampak, toda, vender; ein Aber haben izgovor imeti (imam); *adv.* zopet, spet.

Aberglaube *m.* prazna (babja) vera, praznoverstvo, babjeverstvo, vraža, praznoverje.

abergläubig praznoverén, babjeverén, vražén; -er Menſch babjeverec.

abermal (-mals) *adv.* zopet, spet, drugóč, v drugo, vnovič, znova.

abermalig drug, zópetén.

abernten požeti (-žanjem), dožeti.

Aberwitz *m.* ábota, nespamet (-i) abotnost, neslanost, brezumnost.

aberwitzig ábotén, nespametén, avšast.

abeſſen odjesti (-jem), snesti (snem); (Kernfr.) obrati (-berem), ozobati (-zobljem); *impf.* odjedati, zobati; (morgens) odkósiti, pokósiti, odzajtérkovati; (mittags) odjúžinati, odobedovati, pojúžinati; (abends) odvečerjati, povečerjati.

abfahren odpeljati (-peljem) se; *impf.* odhajati, odpravljati se; (m. d. Schiff) odriniti, odjadrati, odpluti (-plujem u. -plovem); (entwiſchen) pobrati (-berem) jo, pocediti jo, upihati jo; fahre ab! poberi se! spravi se! zgubi se! pojdi se solit!

Abfahrt *f.* odhod; Abfahrts- odhodni.

Abfall *m.* odpad; (der Blätter) osip, listopad; (des Waſſers) vodopad, slap, strmec; (des Bodens) obronek, ostrmina, položnost, strmost; (Überbleibſel) odpadek; (beim Schneider) odrezek, odstrižek; (beim Drechsler) ostružek; (b. Schmied) opilek; (vom Obſt) obrezek; (vom Wachs) voščina; (beim Mahlen) mekine; (beim Buchweizen) lusk; (beim geſiebten Mehl) posevek, zadnja moka; in — bringen odpisati (-pišem), izbrisati (-brišem).

abfallen odpasti (-padem); *impf.* odpadati; (vom Laube) osuti (-sujem, -spem) se, obleteti; *impf.* osipati (-sipljem) se, obletévati; (von Früchten) cepniti, pasti (padem); *impf.* cepati (cepljem), padati, trebiti se; (vom Waſſer) upasti, uteči se; *impf.* upadati, utekati se; (am Körper) hujšati; shujšati; von jemand — odcepiti se, odpasti, izneveriti se, odstopiti.

abfällig odpadljiv, osipljiv; (geneigt) nagnen, strm; —es Urtheil nepovoljna, neprijazna, neugodna sodba.

abfangen loviti; poloviti, ujeti (-jamem), prestreči (-strežem).

abfärben *tr.* barvati; pobarvati; *intr.* barvo puščati, ob barvo iti (grem).

abfaſſen sestaviti, složiti, spisati (-pišem), napraviti, narediti, urediti; *impf.* sestavljati, zlagati, spisovati, napravljati, narejati.

Abfaſſung *f.* sestavljanje, spisovanje, zlaganje, sestava.

abfaulen odgniti (-gnijem).

abfegen omesti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen piliti; opiliti, spiliti; (weg—) odpiliti; (ein wenig) popiliti.

Abfeilicht *n.* piljevina, opilki *pl.*

abfertigen dogotoviti, dovršiti, odpraviti, poslati (pošljem); (zurückweiſen) zavrniti; *impf.* zavračati.

Abfertigung *f.* odprava, dovršitév.

Abfertigungsgebür *f.* odpravnina.

abfeuern ustreliti, sprožiti.

abfiltrieren precediti; *impf.* precejati.

abfinden *tr.* zadovoljiti, plačati; ſich — pogoditi se, dogovoriti se, poravnati se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.

Abfindung *f.* pogodba, dogo ravnava.

abfliegen odleteti.

abfließen odteči, oteči se; *in* odtekati, otekati se.

Abfluſs *m.* odtok.

abfordern tirjati, zahtevat (iščem); iztirjati.

abformen kalupiti, podobo jem), prenatisniti; *impf.* prenat

abfragen sprašati; *impf.* sp

abfreſſen glodati (glojem), gr liti, zobati (zobljem); odgloc grizniti, odjesti (-jem), pozobat herum) objesti, oglodati, ogr rebati; *impf.* objedati.

abfrieren zmrzniti, ozebsti, prezebsti, uzebsti; *impf.* zn prezebati.

Abfuhr *f.* odvoz, vožnja, od (der Gelder) izročitév.

abführen odpeljati (-peljem), (-vedem), odgnati (-ženem); odrajtati, izročiti; *impf.* pro odvajati; odrajtovati, plačeva čevati.

Abführungsmittel *n.* čistilo, čistivén lek.

abfüttern nakrmiti, napasti

Abgabe *f.* oddaja, izročitév, oddajanje; (Steuer) davek, d Abgabs- oddajni.

Abgang *m.* odhod, ločitév; primankljej, pomanjkanje, nec Calo upadek; (der Ware) prod pečavanje, prómet; in — kom biti se, jenjati, nehati; *impf.* se, ponehavati, pojemati (-j pojenjevati; bei Abgang ako Abgangs- odhodni.

abgaunern ociganiti, opeha

abgealtert ostarél, starikav.

abgearbeitet zdelan, utrujen.

abgeben oddati, predati, *impf.* oddajati, izročevati; Ge pričati, pričevati; spričati; nung — svoje mnenje izreč abgeben = ſein biti za ..., služi ſich abgeben (mit jemd.) pečati žiti se, pajdašiti se; — (mit viti se, pečati se, ukvarjati se (-tepljem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddajnik, izročevalec.
abgebrannt pogorel; v. d. Sonne — ogorel, zagorel. [relka.
Abgebrannte *m.* pogorelec; *f.* pogo-
abgebrochen (vom Stil) brez zveze, raztrgan, razsekan.
Abgebrochenheit *f.* raztrganost.
abgedreht zvit, presukan, zvitorép.
Abgefallene *m.* odpadnik, uskok; *f.* odpadnica. [pozeběl.
abgefroren ozeběl, zmrzěl, premrl,
abgehärtet utrjen, trděn, vztrajen.
abgehen *tr.* obhoditi, oblaziti, prehoditi, premeriti; *impf.* obhajati; die Schuhe — shoditi (črevlje), razdreti (-derem), obnositi; einen Weg — obhoditi (pot), ugladiti; *intr.* oditi (-idem), odpraviti se; *impf.* odhajati, odpravljati se; — lassen odpraviti, poslati (pošljem); (fehlen) primanjkati, poiti; *impf.* manjkati, primanjkovati, giniti, pojemati (-jemljem); (von Waren) iti (grem) [izpod rok]; von d. Meinung — pustiti misel (nazor), prevreči (-vržem) misel, spremisliti se; sich nichts — lassen ničesa si ne odreči (-rečem), — pritrgovati, vsega si privoščiti; es ist gut abgegangen dobro se je sešlo.
abgelebt shujšan, zdelan, ubit, ostarel, meděl.
abgelegen odročen, od rôk, oddaljen, stranski, samoten, zatišen; *adv.* v samoti, na samem, posebej, v strani; (vom Wein) staro, uležano vino; (vom Obst) uležano, umedeno, medno sadje; (vom Tuch) preležano sukno.
Abgelegenheit *f.* oddaljenost, odročnost, samota.
abgemacht dognan, dogovorjen, utrjen, poravnan.
abgemattet trudèn, shojen, zdelan, upehan.
abgeneigt nenaklonjen, neprijazen, zoperen, nasprotèn; er ist mir — ne more me (trpeti), ni mi naklonjen.
abgenützt odrgnen, oguljen, obnošen, shojen, zrabljen.
Abgeordnete *m.* poslanec, zastopnik; *f.* poslanka. [cev).
Abgeordnetenhaus *n.* zbornica (poslan-
abgerben strójiti; ustrójiti.
abgerichtet izučen, navajen.
abgeritten zjezdarjen.
abgeschieden ločen, odločen, samoten; (verstorben) rájni, pokojni, umrli.
Abgeschiedenheit *f.* samota, samija.
abgeschliffen obrušen, uglajen; *fig.* omikan, priljuden, udvorljiv.
abgeschlossen odločen, sam zá-se.
Abgeschlossenheit *f.* odločenost.
abgeschmackt neslan, pust, sitèn, prinaskutèn.
Abgeschmackte *m.* neslanec, sitnež, pustoba, suhoparnež; *f.* neslanka, sitnica.
Abgeschmacktheit *f.* neslanost, pušćoba, sitnost, prinaskutnost.
abgesehen namerjen, namenjen; abgesehen davon ne gledé na to, brez ozira na to.
abgesondert odločen, osamljen; *adv.* posamno, vsako o sebi.
abgespannt iznemogèl, oslabél, utrujen, zbegan, pregnan, ugnan, zdelan.
Abgespanntheit *f.* onemoglost, oslabelost, potrtost, utrujenost.
abgestorben otrpél, premrl, mrtev.
abgetragen obnošen, ponošen, obdrgnen, shojen. [sojenka.
Abgeurtheilte *m.* obsojenec; *f.* ob-
abgewelkt zvenen, usèhèl, vel.
abgewinnen dobiti; *impf.* dobivati; (im Spiel) priigrati; (den Vorsprung) preteči (-tečem), prestreči (-strežem), prehiteti; (den Vorzug) prednost dobiti, prekositi.
abgewöhnen odvaditi; *impf.* odvajati.
Abgewöhnung *f.* odvada.
abgezehrt meděl, shujšan, shiran, slok, mršav, suh.
abgießen odliti (-lijem), odtočiti, odcediti; *impf.* odlivati, odtakati, odcejati.
Abglanz *m.* odsvit, odsev, sij, žar.
abglätten gladiti, likati; ogladiti, ugladiti, zgladiti, zlikati.
abgleiten drkniti, spodrkniti, spodrsniti, spolzniti, opolzniti, spodleteti; *impf.* drčati, polzeti.
Abgott *m.* malik, krivi bog, pabog, oboževanec.
Abgötterei *f.* malikovanje, malikovalstvo; — treiben malikovati, krive bogove moliti.

Abgötterer *m.* malikovalec; *f.* malikovalka.

abgötterisch malikovalski.

abgraben skopati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopavati, prekopavati.

abgrämen sich žalosti giniti, gnati (ženem) si k srcu, prepadati, ujedati se, tárnati.

abgrasen muliti; pomuliti, popasti (-pasem); (abmähen) pokosíti, požeti (-žanjem).

abgreifen otipati (-tipljem), ošlatati.

abgrenzen mejiti, mejnike staviti; omejiti, mejnike postaviti.

Abgrund *m.* brezdno, prepad, globočina, mlamol.

Abgunst *f.* neprijaznost, nenaklonjenost, zavidnost, nevoščljivost, zlohotnost, nemilost.

abgünstig neprijazen, nenaklonjen, zlohoten, zaviden, nevoščljív.

Abguss *m.* odlív, odlitje, odlivanje, odcedek, odcejek; odlivek, ulitek.

abhacken odsekati, usekati, odklestiti; obsekati, oklestiti; *impf.* obsekovati; (nieder—) posekati, izsekati.

abhalten odvrniti, ne pripustiti; zadržati (-držim), udržati, ovreti, ustaviti; *impf.* odvračati; zadrževati, ovirati, ustavljati, braniti; (ein Fest) obhajati, imeti (imam).

abhandeln obravnati, razpraviti, razložiti, razsoditi; *impf.* obravnavati, razpravljati, razlagati, razsojevati; (mündlich) meniti se, govoriti, pomenkovati se; (schriftlich) pisati (pišem) o čem; (unterhandeln) pogajati se; (abkaufen) kupiti; *impf.* kupovati; (am Preise —) zbiti (-bijem), utrgati.

abhanden sein nedostajati, ne biti (sem) pri roci, biti odrok; — kommen izgubiti se, izginiti.

Abhandlung *f.* obravnava, razprava.

Abhandlungsgegenstand *m.* razpravni predmet.

Abhandlungstagfahrt *f.* dan za obravnavo, obrok za obravnavo.

Abhang *m.* breg, strmina, obronek, brežina, reber (-bri), pobočje.

abhangen viseti, navdol ležati (-žim); (von jemd.) zavisen biti (sem), odvisen biti, v pokorščini biti, v oblast
das hängt nicht von mir ab t
moji moči, oblasti, to ni v mojih
v tem nisem jaz gospodar, v te
mam jaz odločevati.

abhängen s. abhangen.

abhängig visec, položen, nav
brežen, strm; odvisen, zavisen
lózen.

Abhängigkeit *f.* položnost, str
odvisnost, zavisnost.

abhärmen sich prepasti (-pa
impf. medléti, prepadati.

abhärten trditi, krepiti; utrditi,
piti; (Eisen) kaliti.

abhaspeln odmotati, zmotati.

abhauen odsekati; (d. Wald) izs
posekati; (behauen) obsekati.

abhäuten odreti (-derem), iz
dejati (denem); *impf.* odirati,
iz kože devati; sich — leviti se;
viti se.

abheben vzdigniti, odvzdigniti,
vzdigniti, sneti (snamem), pos
impf. odvzdigovati, privzdigovati,
mati (snemljem).

abhelfen pomoči (-morem), poma
odvrniti, v okom priti (pridem).

abherzen ljubiti, srčkati, grliti;
ljubiti, obimčkati.

abhetzen upéhati, ugnati (-žen
utruditi.

abheuchteln s hinavščino, z licer
stvom pridobiti, prihliniti.

Abhilfe *f.* pomoč (-i).

abhobeln ostrugati, opahniti, poob
zoblati, pogladiti; *fig.* obtesati, olil
izobraziti.

abhold s. abgeneigt.

abholen vzeti (vzamem), odne
— gehen iti (grem) po koga (k
— kommen priti (pridem) po k
(kaj); — lassen poslati (pošljem)
koga (kaj).

abholzen krčiti, sekati; posekati,
sekati, poraziti.

abhorchen poslušaje zvedeti (zve
posluške utepati.

abhören zaslišati (-slišim), spraš
impf. zasliševati, spraševati.

abhülfen luščiti, robkati; odluš
izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestradati, spostiti, *intr.* izstradati se, sestradati se.

ábicht narobe, naopak, opáčen.

ab intestato brez oporoke; **Ab-intestaterbe** *m.* postavni dedič.

abirren zaiti (-idem), zablodíti, zabresti (-bredem), zagaziti, zgrešiti (pravo pot).

Abiturient *m.* odhodnik, dijak na odhodu, abiturijent.

abjagen (weg) odpoditi, odgnati (-ženem); (nehmen) vzeti (vzamem), izpuliti; (ein Pferd) zjahati, pregnati (-ženem).

abkämmen počesati (-češem).

abkanzeln oklicati (-čem); *fig.* okarati, okregati, ošteti (-štejem).

abkarten skrivaj kaj nasnovati, skrivaj dogovoriti, skovati.

Abkauf *m.* odkup, kup.

abkaufen odkupiti, kupiti; *impf.* kupovati.

Abkäufer *m.* kupec, odkupnik.

Abkaufssumme *f.* odkupnina.

Abkehr *f.* odvračanje, vrnitev, povračanje.

abkehren (zurückerſtatten) vrniti, povrniti; *impf.* vračati, povračati, povračevati; (den Staub) pomesti (-metem), ometi; *impf.* ométati, pométati; ſich — (wegwenden) proč —, v stran obrniti se; *impf.* obračati se.

Abkehricht *n.* smeti (-ij) *pl.*, prah.

abkeltern prešati, tlačiti, iztiskati, izžemati; spreša ti, stlačiti, iztisníti, izžeti (-žamem).

abklären sčístiti, učístiti; ſich — (v. Wein) ubrisati (-brišem) se, ustati (-stanem) se.

Abklatſch *m.* odtisek, stereotipni presnetek, stereotipnica.

abklatſchen odtisníti.

abklauben obrati (-berem); *impf.* obírati.

abkleiden sleči (slečem), razpraviti; *impf.* slačiti, razpravljati.

abklopfen otepsti (-tepem), oklatiti, odbiti (-bijem); *impf.* otepati, klatiti; einen Berb — našeškati, pretepsti, namlatiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raztepati.

abknaipen odščípniti, odščeníti.

abknüpfen odrešiti, razrešiti, odvezati (-vežem), odvozlati, razvozlati; *impf.* odvezovati, razreševati.

abkochen kuhati, variti; skuhati, zvariti.

Abkochung *f.* kuhanje, varjenje, obara.

abkommen oditi (-idem), proč iti, odríniti; *impf.* odhajati; (vom Wege) zaiti; ich kann nicht — ne utegnem; nicht — können ne utegníti; von etw. — opustiti, odpraviti (kaj), nehati, jenjati (s čim); *impf.* opuščati, odpravljati; (außer Gebrauch —) nehati, zginiti, opustiti se, jenjati, pojenjati; *impf.* nehovati, giniti, zgubljati se, pojemati (-jemljem [-jema]), opuščati se, jenjevati, pojenjevati; mit jemdm. — poravnati se, pogoditi se (s kom); *impf.* pogajati se.

Abkommen *n.* dogovor, pogodba, poravnava, sprava.

Abkömmling *m.* potomec, mlajši.

abkratzen strgati (stržem), škrabati, praskati; ostrgati (-stržem), oškrabati, odpraskati.

abkühlen hladiti; ohladiti, shladiti; das Eiſen — gasiti, kaliti; ogasiti, skaliti.

Abkühlung *f.* hlajenje, ohlajenje.

Abkunft *f.* rod (-ú), pleme (plemena), rodovina, pokolenje.

abkürzen krajšati, kratiti, krčiti; okrajšati, prikrajšati, skrajšati, skrčiti; *iterat.* okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krajšanje, okrajšava, prikrajševanje; das Abgekürzte skrajšek, okrajšek.

Abkürzungszeichen *n.* kratica, skrajšaj, znamenje okrajšanja.

abküſſen poljubiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložiti, razložiti; (v. Saumthieren) raztovoriti; (vom Rücken) razprtati, odprtati; *impf.* odkladati, skladati, odlagati; raztovarjati; odprtovati.

Abladen *m.* razkladalec, raztovarjalec, skladač.

Abladung *f.* skladanje, raztovarjanje.

Abladungsort *m.* skladališče.

Ablage *f.* (des Fluſſes) nanos, naplavina, plavje.

ablagern odložiti, uložiti; *impf.* odkladati, skladati, ukladati, nágati;

(v. Fluſs) nanositi, naplaviti; *impf.* nanašati, naplavljati; ſich — zložiti se, nabrati (-berem) se; *impf.* skladati se, nabirati se.

Ablagerung *f.* skladanje, ukladanje; (des Fluſſes) naplavina; (der Gebirge) slog gorā.

Ablaſs *m.* odpust, odpuščenje; (kirchl.) odpustēk; ohne — neprenehoma, v jedno mer, nepretrgoma, zdržema; Ablaſs- odpustni.

Ablaſsbrief *m.* odpustni list, oprostni list, oprostnica.

ablaſſen odpustiti; *impf.* odpuščati; (Waſſer) spustiti, odtočiti; *impf.* spuščati, odtakati; (am Preiſe) odjenjati, prijenjati; von der Klage — odstopiti (od tožbe); von etw. — (aufhören es zu thun) pustiti, opustiti, odvaditi se; *impf.* opuščati.

Ablaſsgeld *n.* odpustnina, oprostnina.

Ablaſsjahr *n.* sveto leto. [kov.

Ablaſskrämer *m.* prodajalēc odpust-

Ablaſſungsbeſchluſs *n.* popustni sklep.

ablauben listje obrati (-berem), osmukati (-smučem), obtrgati; *impf.* obirati, smukati, obtrgovati.

ablauern spaziti, pričakati, prestreči (-strežem), ovedeti (-vem); *impf.* prežati (-ím), streči (strežem) na, zalezovati.

Ablauf *m.* odtok; — der Zeitfriſt pretek, konēc; nach (mit) — des Jahres ko leto preteče, mine, koncem leta, ob letu; nach — eines Monates (Jahres) čez jeden mesec (čez jedno leto); (Abgang) odhod.

ablaufen *intr.* steči (-tečem) se, oteči se, odteči, doli teči; *impf.* stekati se, odtekati, odtekati se; (zu Ende) doteči, izteči, poteči, končati se, steči se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (von der Zeit) poteči, preteči, miniti; *impf.* potekati, minevati; — laſſen spustiti, odtočiti; *impf.* spuščati, odtakati; ſich — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Fußſohlen — shoditi si podplate; den Vorrang — prehiteti, prestreči (-strežem), preteči.

Ablaut *m.* preglas.

ablauten preglasiti; *impf.* preglaš(ev)ati.

Ablautung *f.* preglaš(ev)anje.

ableben doživeti, umreti (-m -mrem); geiſtig — duševno ob (-morem), opešati, shirati.

Ableben *n.* konēc življenja, sm

ablecken oblizati (-ližem), ob *impf.* lizati, oblizovati. [

abledern dreti (derem), guliti;

ableeren prazniti, skladati; spr pospraviti.

Ablegat *m.* poslaneč, sel, odpo

ablegen odložiti, proč deti (d doli položiti; *impf.* odlagati, devati, pokladati, doli polagati Kleider) sleči (slečem); *impf.* s (die Schuhe) sezuti (-zujem); sezuvati; (den Säbel) odpasati (-pa *impf.* odpasovati; den Eid — p (-sežem); *impf.* prisegati; ein Ge nis — povedati (-vem), spoznati poznati; die Beichte — spoved opr spovedati (-vem) se; *impf.* s opravljati, spovedovati se; ein nis — pričati, spričevati, sved *pf.* spričati; ein Gelübde — oblj obljubo storiti; *impf.* obljubovati ljubo delati; eine Rechnung — ob niti, obrajtati, porajtati, račun (dam); *impf.* obrajtovati, račun da eine Prüfung — skušnjo napraviti, položiti; *impf.* skušnjo delati, op ljati, izpit polagati, pokladati; Gewohnheit — pustiti, opustiti, vaditi se; *impf.* opuščati; die Ha leviti se; oleviti se, sleči (slečem (abſenken) grúbati, grebeničiti; grubati, pogrebeničiti.

Ableger *m.* (Setzling) grebenica, ložnica.

Ablegung *f.* odlaganje, polaganj

ablehnen odsloniti, odmakniti, kloniti; *impf.* odslanjati, odm (-mikam u. -mičem); zavreči (-vrž ne sprejeti (sprejmem), ovreči, iz biti (-bijem), odbiti, zavrniti; z zametati, zametovati, odbijati, vračati.

Ablehnung *f.* odvračanje, odbij zametanje, zavrnitēv, zavržba.

Ablehnungsgrund *m.* razlog ne jetja, vzrok zavrnitve, odpóvedni log, odklonilni vzrok.

ableiten odvesti (-vedem), odpeljati, odvrniti, napeljati (kam); *impf.* odvajati, odpeljavati, odvračati, napeljavati (kam); (in der Gramm.) izvesti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvajati, izpeljavati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvodnik; (Blitz—) strelovod.

Ableitung *f.* odvod, odvajanje; izpeljava, proizvajanje; Ableitungs- odvodni.

ablenken odvrniti, odkloniti, nagniti; *impf.* odvračati, odklanjati, nagibati.

Ablenkung *f.* odvračanje, odklon.

ablernen naučiti se (česa od koga).

ablesen obrati (-berem), obtrgati, otrgati; *impf.* obirati, trgati, trebiti; (geschriebenes) brati, čitati; prebrati, prečitati.

Ableser *m.* bralec, trgalec, trgač.

ableugnen tajiti, zanikavati; utajiti, zatajiti, zanikati, ne priznati (-znam).

Ableugnung *f.* tajenje, tajitev, tajba, utajba.

ablifern izročiti, oddati (-dam), predati; *impf.* izročevati, oddajati.

Ablieferung *f.* izročevanje, oddajanje; izročitev, izročba, izročilo, oddaja, predaja.

abliegen (entfernt l.) v stran, oddaljen, odročen biti (sem); zur Genüge liegen naležati (-ležim) se; (v. Obst) mediti se, mečiti se, mehčati se, mladiti se, goditi se; zmediti se, umehčati se, naležati (-ležim) se.

ablisten opehariti, prevariti, ukaniti, zvoditi, speljati (speljem koga), izlokaviti, izmamiti, izvabiti (od koga, komu kaj), prigoljufati (od koga kaj).

ablocken vabiti; izvabiti, izmamiti, izpeljati, opehariti (koga za kaj).

ablösbar odvezljiv, ločljiv, odkupljiv, odkupen.

ablöschen *tr.* gasiti; (Eisen) kaliti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwischen) brisati (brišem), otirati; pobrisati, zbrisati, otreti (-terem, -tarem und -trem); *intr.* ugasniti, pogasniti; *impf.* ugašati, gasniti.

ablösen odrešiti, odvezati (-vežem), odločiti, odkrojiti; (etwas angeklebtes) odlepiti; (befreien) oprostiti, osvoboditi; (loskaufen) odkupiti; (von der Wache) zameniti, premeniti, premenjati; *impf.* menjavati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stopiti, namestiti; (einer den andern) čreditи se, vrstiti se, namestovati se; sich — odločiti se, odkrušiti se, odstopiti, odjenjati; *impf.* krušiti se, odstopati, odjenjevati.

Ablösung *f.* ločitev, odveza, rešitev; osvoboditev, oprostitev; (durch Kauf) odkup; (milit.) menja, menjava, zamenja premenjava; Ablösungs- odkupni.

Ablösungspreis *m.* odkupnina.

abmachen (fertig m.) dodelati, dokončati, dogotoviti, dognati (-ženem); (eine Speise) beliti; obeliti, zabeliti, začiniti; (mit jemd. etw.) dogovoriti se, pogoditi se, zmeniti se, poravnati, uravnati; *impf.* dogovarjati se, pogajati se, uravnavati.

abmagern pešati, hujšati, medleti, kumrati, sušiti se; opešati, shujšati, omedleti, skumrati, posušiti se; er ist abgemagert vzelo ga je.

abmähen kositi, seči (sečem); (mit der Sichel) žeti (žanjem); odkositi, pokositi, odseči, poseči, požeti; abgemähte Wiese košenina.

abmahnen odsvetovati, odvrniti, posvariti, iz misli izbiti (-bijem); *impf.* odvračati, svariti, svetovati da ne, iz misli (glave) izbijati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

abmarken mejnike postaviti, omejiti; *impf.* mejnike staviti, postavljati, omejevati.

Abmarsch *m.* odhod, odhodnja.

abmarschieren oditi (-idem), odriniti, odmaršírati, odpraviti se, vzdigniti se, *impf.* odhajati, odpravljati se.

abmartern mučiti, moriti, trpinčiti; zmučiti, zdelati; sich — zmučiti se, zdelati se, utruditi se.

abmatten *tr.* truditi; utruditi, zdelati; *intr.* pešati, slabeti; opešati, oslabeti, upehati se, ugnati (-ženem) se, zdelati se, utruditi se; (glanzlos werden) otemneti.

abmerken opaziti, spaziti, zapaziti, ugledati; an den Augen — poznati (-znam), brati (berem) na oči.

abmeſſen meriti; odmeriti, premeriti, pomeriti, umeriti, zmeriti; *impf.* odmerjati, premerjati.

abmildern zlajšati, olajšati, polajšati; *impf.* zlajševati, polajševati.

abmindern znižati, umanjšati; *impf.* zniževati, umanjševati.

abmühen truditi; utruditi, upehati; ſich — truditi se, upirati se, ubadati se.

abnagen glodati (-dam u. glojem), gruditi, grizti, rebati, škrbati (škrbljem); oglodati, ogruditi, objesti (-jem), ogrizti, obrebati, oškrbati.

abnähen prešiti (-šijem), podšiti, obšiti; *impf.* prešivati, obšivati.

Abnahme *f.* snemanje, odjemanje; (der Kräfte) pešanje, pojemanje; (das Kleinerwerden) manjšanje, ubitėk; (des Waſſers) upad, upadanje, utekanje.

abnehmen *tr.* doli vzeti (vzamem), odvzeti, sneti (snamem); *impf.* doli jemati (jemljem), snemati (snemam u. snemljem); (den Hut) odkriti (-krijem) se; *impf.* odkrivati se; (den Eid —) v prisego vzeti, zapriseči (-sežem); *impf.* v prisego jemati, zaprisegati; (ein Glied) odrezati (-režem); (einſehen) sprevideti, spoznati; *impf.* spoznavati; *intr.* manjšati se, giniti, krajšati se, krčiti se, kopneti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčiti se; (von Kräften) pešati, pojémati (-jemljem), slabeti; opešati, oslabeti; (an Brauchbarkeit) zbogati se, unesti (-nesem) se; (vom Waſſer) uteči (-tečem) se, upasti (-padem); *impf.* utekati se, upadati; (von der Geſchwulſt) splahniti; *impf.* splahovati; (vom Schmerze) odleči (-ležem), odjenjati; *impf.* jenjevati, pojenjevati; (vom Mond) doli jemati, pojemati, starati se; der abnehmende Mond stari mesec.

Abnehmer *m.* jemalec, odjemnik, kupec.

Abnehmerin *f.* jemalka, odjemnica.

abneigen odvrniti, odkloniti; *impf.* odvračati, odklanjati.

Abneigung *f.* odklanjanje; (des Gemüthes) nenaklonjenost, neprijaznost, zopernost, nastornost, odpornost.

abnorm nepravilen.

Abnormität *f.* nepravilnost.

abnöthigen po sili vzeti (vz izsiliti.

abnützen obrabiti, oguliti, o Schuhe — shoditi, skrevsati; — obnositi, udrgniti.

Abonnement *n.* podpis, naročil plačilo, naročba; (Geld) naroči

Abonnent *m.* naročnik, predp

abonnieren naročiti; ſich — po (-pišem) se, naročiti se, oglasit

Abort *m.* zakotėk, zakotje; str

abortieren splaviti, negodno p spoviti (spovijem); (von Thieren) (zvržem), povreči.

Abortus *m.* splav, negodni spovitėk.

abpacken zložiti; *impf.* zlagati dati, odkladati.

abpaſſen prežati (-im), paziti, zalezovati; spaziti, pričakati, (-lezem).

abpeitſchen otepsti (-tepem), gati, izšibati, izbičati; (von Frü klatiti, préklati; oklatiti, sk opreklati.

abpflücken trgati, brati (berem) gati, odtrgati, obtrgati, obrati trgovati, obirati.

abpicken odkljuniti, pozobati ljem), ozobati, odkljuvati.

abpiquieren opikati, izbockati.

abplagen zmučiti, zdelati.

abplatten ploščiti, zravnavati, plosk zdelovati; sploščiti, zrav na plosk zdelati.

Abplattung *f.* sploščenost.

Abprall *m.* odskok, odlet, odbij

abprallen odleteti, odskočiti, o (-bijem) se; *impf.* odletovati, odsk vati, odbijati se.

abprellen odbiti (-bijem).

abpreſſen stisniti, stlačiti, sė (-žamem); *impf.* stiskati, tlačiti, žémati.

abprügeln pretepsti (-tepem), ote ošeškati, nasekati, nabunkati; *in* otepati, šeškati, pretepati.

abputzen čediti, čistiti, snažiti; diti, očistiti, osnažiti, otrebiti; Kerze) utrniti, usekniti; *impf.* utrin usekovati.

abquälen mučiti; zmučiti, zdela

abquittieren poravnati, pobotati.

abrackern ſich truditi se, napenjati se, upirati se, ubadati se.

abrahmen posneti (-snamem); *impf.* posnemati.

abraſieren obriti (-brijem).

abrathen odsvetovati, odvračati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

Abraum *m.* trebljenje, pospravljanje; trebež, hosta, šara; *(mont.)* raznos, povrhnina, jalovina.

abräumen spraviti, pospraviti; (im Forſtweſen) strebiti, potrebiti; *impf.* spravljati, pospravljati, trebiti.

Abraumholz *n.* trebež, hosta, šara, vejevje.

Abräumung *f.* pospravljanje, trebljenje.

abrechen ograbiti; *impf.* ograbljevati.

Abrechling *m.* ograbek.

abrechnen obračuniti, porajtati, pobotati; im Rechnen abziehen odšteti (-štejem), odbiti (-bijem), odračuniti; *impf.* odštevati, odbijati.

Abrechnung *f.* obračun, porajtovanje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogovor, dana beseda, domenek; — treffen (nehmen, pflegen) dogovoriti se, domeniti se, besedo si dati (dam); (Ausrede) ugovor, izgovor; etw. in — ſtellen (ziehen) odreči (-rečem), zanikati, izpodbiti (-bijem); *impf.* odrekovati, zanikavati, izpodbijati, tajiti, ugovarjati.

abreden odsvetovati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati), odvračati; ſich — dogovoriti se, pogovoriti se.

abreiben drgniti, strgati (stržem), meti (manem), guliti, otirati; odrgniti, ostrgati, oguliti, otreti (-tarem und -trem), udrgniti.

Abreibung *f.* drgnenje, otiranje.

abreichen (abgeben) dati (dam), podati, podeliti; *impf.* podajati.

abreifen dozoreti; *impf.* zoreti, dozorevati.

Abreiſe *f.* odhod, odhodnja.

abreiſen oditi (-idem), odpraviti se, vzdigniti se, podati se na pot, odriniti; *impf.* odhajati, odpravljati se.

abreißen *tr.* odtrgati, utrgati, odčesniti, odkrehniti; (ein Haus) podreti (-derem u. -drem), razvaliti, porušiti; *impf.* rušiti, podirati; *intr.* trgati se; utrgati se.

abreiten (ein Pferd) izjahati, z ježo ugnati (-ženem), upehati; (einen Raum) objezditi, objahati, prejezditi, prejahati; ſich — najezditi se, najahati se.

abrennen (einen Raum) predirjati; (den Rang) preteči (-tečem), prehiteti; ſich — nadirjati se.

abrichten uriti, vaditi, učiti; izuriti, privaditi, naučiti.

Abrichtung *f.* vaja, urjenje, uk.

Abrichtungsreglement *n.* vadilni pravilnik, učilni pravilnik.

abrinnen odteči (-tečem), oteči se; *impf.* odtekati, otekati se.

Abriß *m.* načrt, očrt, črtež, osnova, [osnutek.

abrollen *tr.* valiti, kotati; odvaliti, zavaliti, skotati; (Wäſche) mungati, likati, valjati; pomungati, zmungati, zlikati, zvaljati; (d. Zuſammengerollte) razviti (-vijem), odviti, odmotati; *impf.* razvijati, odvijati; *intr.* valiti se, točiti se, takati se, takljati se, kotati se; odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abrüſten pražiti; opražiti.

abrücken odmakniti; *impf.* odmikati.

abrudern odveslati, odriniti.

Abruf *m.* poziv, poklic; oznanilo, oklic, razglas.

abrufen pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); (durch Rufen erreichen) doklicati; (verkündigen) oznaniti, oklicati, oglasiti.

abrühren mesti (metem), mešati; umesti, zamešati, zakuhati; Eier — stepsti (-tepem), raztepsti; *impf.* tepsti, raztepati.

abrunden zaokrogliti, zaokrožiti, zobliti; *impf.* okrogliti, krožiti, obliti.

Abrundung *f.* okroglina, oblina, skrožina, okrožitev.

abrupfen skubsti (skubem), pipati (pipljem), puliti, pukati; oskubsti, opipati, opuliti.

abrupt ulomljen, brez zveze; *ex abrupto* z nagla, iznenada, kar, brez priprave, na celem, nenadoma.

abrüſten razmetati (-mečem), podreti (-derem), razorožiti, vojsko razpustiti; *impf.* razmetavati, podirati.

Abrüſtung *f.* podiranje; razprema, razoroževanje.

abrutſchen drčati (drčim), meliniti se, trgati se, posipati (-sipljem) se; zdrčati, utrgati se, zvaliti se, posuti (-sujem) se, usaditi se, posaditi se.

Abrutſchung *f.* melina, usad.

abrütteln otresti; *impf.* otresati.

Abſage *f.* odpoved (-i); Abſage- odpovedni.

abſagen odpovedati (-vem); widerrufen oporeči (-rečem), preklicati (-kličem); *impf.* odpovedovati; oporekati, preklicovati.

abſägen odpiliti, odžagati.

abſatteln odsedlati, razsedlati.

Abſatz *m.* (Abſchnitt) odstavěk, oddelěk; (Strophe) kitica; (Pauſe) prestaněk, oddihljej, prenehljej, odmor; (bei Pflanzen) kolenčc, kolence; (an Schuhen) peta, opetnica; (beim Verkaufe) prodaja, promet, spečavanje; die Ware findet Abſatz blago se spečava, po blagu vprašujejo.

abſatzweiſe *adv.* prenehoma, po odstavkih, polagoma.

abſäubern čediti, čistiti, snažiti; očediti, osnažiti.

abſäugen dojiti; podojiti; entwöhnen odstaviti.

Abſceſs *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljaj, vzmet (-i).

abſchaben strgati (stržem), guliti, škrabati; ostrgati, oguliti.

Abſchabſel *n.* ostružčk, ostružina, ostružje; stržine *pl.*

abſchaffen odpraviti, odstaviti, odstraniti, spoditi; *impf.* odpravljati, odstavljati, odstranjevati; (Geſetze) ovreči, (-vržem), preklicati (-kličem), razveljaviti; *impf.* odpravljati, razveljavljati; (Miſsbräuche) zatreti (-trem u. -tarem), ustaviti; *impf.* zatirati.

Abſchaffung *f.* odprava, odstava.

abſchälen lupiti, luščiti, beliti, majiti; (Nüſſe) robkati, ružiti; olupiti, oluščiti, obeliti, omajiti, orobkati.

abſchätzen ceniti; preceniti, oceniti.

Abſchätzung *f.* cenitěv; Abſchätzungs- cenitni.

abſchaufeln odgrebsti (-grebem) z lopato, odkidati; *impf.* odgrebati, kidati.

Abſchaum *m.* pena, posnetěk; vržěk, izmět.

abſcheiden ločiti, deliti; odloči ločiti.

abſcheren striči (strižem), bri jem); odstriči, ostriči, pristriči,

Abſcheu *m.* gnus, stud, m ich habe — vor etw. gnusi se, se, gabi se mi kaj; — erreg gnusiti, pristuditi, prinaskutiti.

abſcheuern očistiti, očediti.

abſcheulich gnusčn, nagnusčn, dčn, odurčn, grd, prinaskutčn, n

Abſcheulichkeit *f.* gnusoba, g gnusnost, ostudnost.

abſchicken poslati (pošljem), odp odpraviti; *impf.* pošiljati.

abſchieben odmakniti, odpahniti riniti, odvaliti; *impf.* odmikati rivati; jemanden — odgnati (-že iztirati.

Abſchiebling *m.* odgnančc, odganj

Abſchied *m.* (Entlaſſung) odpust, s slovo (slovesa); — geben slobo d sloviti; slobo dati (dam), poslo — nehmen slovo jemati (jeml poslavljati se; slovo vzeti (vzam posloviti se, doslužiti; (Trennung) hod, ločitěv, razstaněk; (beš Solde doslužno pismo, doslužni list, pustnica.

Abſchiedsrede *f.* govor na razh slovo, poslavljanje.

Abſchiedstrunk *m.* odhodščina, zdra na razhodu, šentjanževčc, razhod

abſchießen streliti, izstreliti, ustrel (von d. Farbe) bledéti, zbledeti; gub izgubiti barvo.

abſchinden odreti (-derem); *impf.* o rati; ſich — ubijati se, upirati se.

abſchirren izpreči (-prežem), r komatati, razpraviti; *impf.* izpreg razpravljati.

abſchlachten zaklati (-koljem), pob (-bijem).

Abſchlag *m.* odbitje, odbitčk; in bringen odbiti (-bijem), odšteti (-š jem), odračuniti; *impf.* odbijati, števati; nach — če odbijemo, če štejemo; (Abprall) odlet, odskok; (v Baume) vrhovina, hosta, vejev skleški *pl.*

abſchlagen odbiti (-bijem), odkresati, (-krešem), odsekati, odtrupiti, odklestiti; *impf.* odbijati, kresati, klestiti; (den Feind) odbiti, odgnati (-ženem), zadrviti, zapoditi; *impf.* odbijati, odganjati; (eine Bitte) odreči (-rečem), ne uslišati, prošnjo odbiti, zavrniti; (vom Baume) klatiti; sklatiti; den Urin — scati (ščim u. ščijem); oscati se; (bei Kindern) curati.

abſchlägig odpovedèn, zavračajoč; —e Antwort zanikanje, nepovoljèn odgovor, neugodèn odgovor.

abſchläglich *adv.* na odbitèk, na račun.

Abſchlagszahlung *f.* plačevanje na odbitèk. [biti.

abſchlämmen trebiti; potrebiti, stre-

abſchleifen brusiti; odbrusiti, nabrusiti, zbrusiti; *fig.* likati; olikati, ugladiti, omikati.

abſchleißen (Kleider) oguliti, udrgniti,

abſchleudern zagnati (-ženem), vreči (vržem); lučati, metati (mečem).

abſchließen zapreti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepati; (eine Arbeit, Rechnung) dokončati, dovršiti, skleniti; *impf.* sklepati; (einen Vertrag) pogodbo skleniti, pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogodbo sklepati, pogajati se, dogovarjati se.

Abſchluſs *m.* sklep, konèc, dovršitèv.

abſchmeckend neslastèn, pust, plèhèk, neslan. [izmamiti.

abſchmeicheln prisliniti, prisladkati,

abſchmelzen *tr.* stopiti, raztopiti; *impf.* topiti, raztapljati; *intr.* topiti se, taliti se, (vom Schnee) kopneti, tajati se; stopiti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abſchmutzen mazati (mažem); zamazati, umazati, udelati.

abſchnallen odpeti (-pnem), odkopčati; *impf.* odpenjati.

abſchneiden odrezati (-režem); (mit der Sichel) odžeti (-žanjem); (mit der Senſe) odkositi; (mit der Schere) odstrići (-strižem); unterhalb — izpodrezati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, opravljati, obirati.

Abſchnitt *m.* odrezèk, odstrižèk; (Cäſur) zareza, odmor; (im Buche) oddelèk, odstavèk, razdelèk.

Abſchnitzel *n.* odrezki, odstrižki *pl.*, rezine *pl.*; (von Reben) rožje.

abſchnüren odvezati (-vežem), odpeti (-pnem).

abſchöpfen posneti (-snamem), odzajeti (-zajamem); *impf.* posnemati, odzajemati.

abſchrauben odviti (-vijem), odsukati (-sučem), odvintati; *impf.* odvijati.

abſchrecken strašiti, plašiti; ostrašiti, oplašiti, splašiti.

abſchreiben (copieren) prepisati (-pišem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpisati, izbrisati (-brišem); *impf.* odpisovati, izbrisovati; ſchriftlich abſagen pismeno odpovedati (-vem).

Abſchreiber *m.* prepisovalèc.

Abſchreiberin *f.* prepisovalka.

Abſchreibgebür *f.* prepisnina.

Abſchreibung *f.* prepis, prepisovanje; odpis, odpisovanje.

Abſchrift *f.* (Copie) prepis, prepisèk; (aus dem Buche) izpis, izpisèk.

abſchriftlich prepisan, izpisan; *adv.* v prepisu.

abſchuppen oluščiti.

Abſchuſs *m.* (des Waſſers) strmèc, pad, padanje; (des Berges) strmina, reber (rebri), breg, brežina, obronèk.

abſchüſſig strm, strmovit; (etw. geneigt) položèn, nagnen, brežèn; —e Gegend strmina, strmól (-i), strmál (-i); —es Gebirge plazovina.

Abſchüſſigkeit *f.* strmost, brežnost, navdolnost, strmina.

abſchütteln otresti, s sebe vreči (vržem), iznebiti se; *impf.* otresati, s sebe metati (mečem).

abſchütten odliti (-lijem), odtočiti; *impf.* odlivati, odtakati.

abſchwächen *tr.* slabiti, slabšati; oslabiti, poslabšati; *intr.* slabeti, pešati, medleti; oslabeti, opešati, omedleti.

Abſchwächung *f.* slabljenje, oslabljenje, oslaba.

abſchweifen *intr.* zaiti (-idem), kreniti v stran, zakolovratiti.

Abſchweifung *f.* ovinèk.

abſchwemmen sprati (sperem), oplakniti; *impf.* spírati; Holz — plaviti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem),

odnesti, izpodjesti (-jem); *impf.* izpodrivati, izpodjedati, trgati, odnašati.

abſchwindeln izmamiti, izciganiti, prigoljufati.

abſchwören priseči (-sežem); widerrufen s prisego odpovedati (-vem) se, odreči (-rečem) se, s prisego utajiti; *impf.* s prisego odpovedovati se, tajiti.

abſegeln odjadrati, odpeljati (-peljem) se, odriniti.

abſehbar dogledèn.

abſehen (weg—) v stran gledati, proč pogledati; s pogledom doseči (-sežem), ugledati, opaziti, z očmi preseči, premeriti, pregledati; (an den Mienen) videti, brati (berem), poznati (-znam); (einem etw.) spaziti, naučiti se; (auf jemanden) meriti; nameriti, nameniti.

abſeihen oceditі, odcedіti, (durch—) precedіti; *impf.* ocejati, odcejati, precejati.

abſeitig stranski, odročèn, nasamèn.

abſeits *adv.* vstran, na strani, posebej, na samem, od rok.

abſenden poslati (pošljem), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

Abſender *m.* pošiljalèc.

Abſenderin *f.* pošiljalka.

abſengen osmoditi, opaliti, ožgati (-žgem), pricvrkniti; *impf.* smoditi, paliti, ožigati.

abſenken spustiti; *impf.* spuščati; (Reben) grobati, grebeničiti, pripogibati in zakopavati; pogrobati, pogrebeničiti, pripogniti in zakopati.

Abſenker *m.* grebenica, vlačenica, rozga, položnica.

abſent odsotèn, neprisotèn, nenavzočèn, nepričujoč, oddaljen.

Abſenz *f.* odsotnost, neprisotnost, nenavzočnost.

abſetzbar odstavljív.

abſetzen (eine Laſt) odložiti, razprtati; *impf.* odlagati, odkladati; (Waren) blago oddati (-dam), razprodati, spečati, razpečati; *impf.* razprodajati, razpečavati; (vom Dienſte) odstaviti, odpustiti; *impf.* odstavljati; (pauſieren) prenehati, prejenjati, premolkniti, oddahniti se, ustaviti se; *impf.* prenehovati, oddihovati se; ohne — austrinken na dušèk izpiti (-pijem).

Abſetzen *n.* prenehljej, premo staněk, prenehanje.

Abſetzung *f.* (vom Amte) odst stavljenje; (einer Laſt) odložit laganje; (der Ware) prodaja, dajanje, razpečavanje.

Abſicht *f.* (Intention) misè namera, namen, namemba; i s tem namenom da, zato, češ d — nehoté, brez namena, po n

abſichtlich premišljen, preudar merjen; *adv.* návlašč; s premi s preudarkom.

abſichtslos *adv.* brez namena,

abſieden *tr.* variti, kuhati; obariti, skuhati, zavreti.

abſingen odpeti (-pojem), sp

Abſinth *m.* pelin; (Liqueur) pe pelinovka.

abſitzen odsesti (-sedem), zjahati (s konja), stopiti (z voza odsedati, razsedati; (eine Sch sedeti; (bis zu Ende) dosedeti; nasedeti se, presedeti.

abſolut absolutèn, sam na se ob sebi, samoobsebèn, brezpogo omejen; samovladèn, samodržè luter Herrſcher samovladar, san abſolute Höhe nadmorska višin Majorität) nadpolovičèn, čezpo *adv.* brezpogojno, kar, povse.

Abſolution *f.* odveza, odp oproščenje.

Abſolutismus *m.* absolutizè omejena vlada, samovlada, s darstvo.

Abſolutiſt *m.* privrženèc san absolutist. [odp

Abſolutorium *n.* odhodno spr

abſolvieren odvezati (-vežen rešiti; (vollenden) dokončati, (-ženem); die Schule — izučiti šolati se.

abſolviert izučen, izšolan.

abſonderlich čudèn.

abſondern odločiti, odbrati (- oddeliti; *impf.* odbirati, ločiti, vati; (trennen) razkrojiti, raz razdružiti, razločiti; *impf.* ra vati, krojiti, ločiti.

Abſonderung *f.* ločitèv, krojit biranje, oddeljevanje.

Absonderungsorgan *n.* izločilo, razstavni ustroj.

absonnig odsolnčen, osójen; —e Gegend osója *pl.*

absorbieren vpiti (-pijem), popiti, posrkati, navzeti (-vzamem) se; *impf.* vpijati, srkati, navzemati se.

absorbierend srkalen, pivěn, vpojen.

Absorption *f.* vpoj, vpojnost.

abspannen (etw. angespanntes) odpeti (-pnem), odjenjati, popustiti; *impf.* odpenjati, odjenjevati; (Zugthiere) spreči (-prežem), odpreči; *impf.* spregati; (den Geist) slabiti, truditi, prenapenjati; oslabiti, zbegati, presíliti, prenapeti, pregnati (-ženem), pohabiti.

Abspannung *f.* (der Kräfte) oslabelost, imemoglost, omedlelost, pohabljenost.

absparen prihraniti si, pritrgati si; *impf.* pritrgovati si.

abspeisen *tr.* nasítiti, napasti (-pasem), nahraniti, nakrmíti, napitati; (mit Worten) odpravíti, znebiti se; *impf.* odpravljati; *intr.* pojesti (-jem), od-, pokosíti, od-, pojužinati, od-, povečerjati.

abspenen odstavíti, odvaditi, odsaditi, oddojiti; *impf.* odstavljati.

Abspenling *m.* odstavljenec, odstavljenček.

abspenstig odpaděl, odvrnen, protivěn, izneverjen; — machen odvrniti, speljati, otujíti, odvabiti, izneveríti; *impf.* odvračati, otujevati; — werden odpasti (-padem), otujiti se, izneveríti se.

absperren zapreti, založiti, zagraditi; *impf.* zapírati.

abspiegeln sich zrcaliti se, odsevati.

abspielen (zu Ende) doigrati, naigrati se; einem etw. — obigrati koga, prigrati kaj.

absprechen odreči (-rečem), izpodbiti (-bijem), zanikati; *impf.* odrekati, izpodbijati; (nehmen) ne prisoditi, vzeti (vzamem); *impf.* jemati (jemljem), ne prisojati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.

abspringen odskočiti, odleteti, odbiti (-bijem) se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbijati se; (von e. Partei) odstopiti, odpasti (-padem), izneveríti se.

Absprung *m.* odskok, odlet, odpad.

abspülen oplakniti, splahniti; (das Ufer) izpodmleti (-meljem), izpodjesti (-jem), odplaviti; *impf.* izpodjedati, izpodnašati.

Abspülicht *n.* pomije *pl.*, oplaka.

abstammen izhajati, biti (sem) rodu, er stammt von Königen ab kraljevega rodu je; *(gram.)* izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.

Abstämmling *m.* zarojenec, potomec; die —e zárod, potomstvo.

Abstammung *f.* rod, pleme (-na), koleno, rodovina; *(gram.)* izvír.

Abstand *m.* dalja, daljava, oddaljenost, razstoj, narazje; (Unterschied) razlika, razloček, različnost; (v. Rechte) odstop.

Abständer *m.* suhal (-i), mrlika, sušica (suhica).

abständig usèhěl, suh; — werden sahniti, sušiti se; usahniti, posušiti se, opešati.

abstatten opraviti; vrniti; vračati; (Gebüren) opraviti, plačati; *impf.* opravljati, plačevati; (Besuch) obiskati (-iščem); *impf.* obiskovati; (Bericht) poročiti; *impf.* poročati; (Dank) zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se.

Abstattung *f.* oprava; povračilo, plačilo.

abstauben prah pomesti (-metem), omesti, pobrisati (-brišem); *impf.* pometati, brisati.

Abstauber *m.* omélo.

abstechen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zaklati, zabosti (-bodem); (einen vom Pferde) pahniti, suniti; *intr.* ločiti se, razlikovati se, ne ujemati se, ne prilegati se.

Abstecher *m.* ovinek; einen — machen zaviti (-vijem) jo kam.

abstecken zakliniti, obtakniti, obciljati; *impf.* obtikati.

abstehen oddaljen biti (sem), vsaksebi biti, narazen biti; (ablassen) odstopiti, odjenjati, odnehati; (vom Wein) zavreti, pokvariti se, skaziti se; (vom Baume) usahniti, posušiti se, opešati; (vom Vieh) cepati, crkati, padati; pocepati, pocrkati, popádati; cepniti, crkniti, pasti (padem), poginiti.

absteigen doli stopiti, doli iti (grem), razsesti (-sedem); (einkehren) ostati

(-stanem), prenočiti; *impf.* ostajati, prenočevati.

abſteigend navdolẽn; —e Linie navdolna vrsta, nizhodna loza.

Abſteigequartier *n.* ostajališče, stan, prenočišče.

abſtellen (weg-) odstaviti, odmakniti; *impf.* odstavljati, odmikati; (eine Gewohnheit) odpraviti, ovreči (-vržem), odstraniti; *impf.* odpravljati; (z. Militär) v vojake potrditi, odbrati (-berem).

Abſtellung *f.* odprava, odstranjenje; (zum Milit.) potrditev v vojake.

abſtemmen odbiti (-bijem) z dletom; *impf.* odbijati.

abſterben umreti (-mrjem), pomreti; *impf.* umirati; (von Gliedern) otrpniti, odreveneti, premreti; (von Pflanzen) sahniti, sušiti se; usahniti, posušiti se; der Welt — svetu odmreti, — se odpovedati (-vem).

Abſterben *n.* smrt (-i), odmrtje.

Abſtich *m.* (nach einem Muſter) posnetẽk; (Contraſt) razlika, razločẽk.

abſtimmen *tr.* (ein Inſtrument) ubrati (-berem); *impf.* ubirati; *intr.* (votieren) glasovati.

abſtimmig inoglasẽn, nesoglasẽn.

Abſtimmung *f.* glasovanje.

Abſtinenz *f.* vzdržnost, vzdržljivost.

abſtoßen odpahniti, odbiti (-bijem), odtisniti, odriniti, proč suniti; *impf.* odbijati, odrivati, proč suvati; (das Herz) trgati; presuniti.

abſtoßend (v. Benehmen) odurẽn, osorẽn, odséčẽn.

abſtract posnet, abstraktẽn, pojmovẽn.

Abſtraction *f.* posnema, posnetje, abstrakcija.

abſtrafen kaznovati, strahovati; kazniti, v strah prijeti (primem).

Abſtrafung *f.* kazẽn (-i), kaznovanje, strahovanje.

abſtrahieren *tr.* posneti (-snamem), povzeti (-vzamem), abstrahirati, bistvenosti kakega pojma odločiti; *intr.* (abſehen) ne gledati, ne ozirati se na kaj.

Abſtrahl *m.* odsev, odsvit.

abſtrahlen odsevati, odsijati.

abſtreichen *tr.* drgniti, gladiti; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Fiſchen) nadrstiti se.

abſtreifen muliti, smukati (s
dreti (derem), drgniti; omulit
kati, odreti, sleči (slečem),
abſtreiten (ſtreitig machen)
zanikavati, izpodbijati, ugovarj
rékati, ométati; izpodbiti
oporeči (-rečem), ovreči (-vrže
abſtrus temẽn, nerazumljiv, z
abſtufen stopnjevati, po s
razdeliti, — razvrstiti.

Abſtufung *f.* postopnost, ra
—, razvrstitev po stopnjah.

abſtumpfen tópiti, krhati;
skrhati; (den Geiſt) oslabiti,
presiliti, preutruditi.

Abſturz *m.* prepad, preval; s
strmol (-i), strmál (-i).

abſtürzen *tr.* zvrniti, prekucn
valiti, pahniti, strmoglaviti; *im*
kucovati, pehati; *intr.* zvrniti se,
(vderem) se, pasti (padem), t
prekucniti se, zvaliti se, str
viti se.

abſtutzen prikrajšati, prikrojiti
prikrajševati; prirezati (-režem
sekati, pristríči (-strížem),
(-žanjem); *impf.* prirezovati, p
váti und prisekávati, prižinjati
Schweif) štuliti, pristuliti.

Abſud *m.* (das Abgeſottene) z
obarẽk, prevretẽk, zavrélica.

abſurd ábotẽn, nespametẽn, ne
bedast, brez smisla, neslan.

Abſurdität *f.* ábota, nespame
brezumnost, nesmíselnost.

Abt *m.* opat.

abtakeln (das Schiff) ladijo r
viti; *impf.* razpravljati.

abtauſchen izmeníti, premeniti
menjati, v zameno dati (dam) ali

Abtei *f.* opatija.

abteilich opatijski.

Abteipfründe *f.* opatovina, o
prebenda.

Abtheil *m.* delež.

abtheilen deliti, ločiti; razdelit
deliti, razločiti, pregraditi.

Abtheilung *f.* delitev, razdelitev
del, razdelẽk, oddelẽk; predál, pre
razpredélẽk, predalče; (d. Haare)

Abtheilungszeichen *n.* delilo, loči
čílno znamenje.

n (herab) dol dejati (denem); l devati; (beendigen) dokončati, dognati (-ženem), opraviti.
n *f.* opatica, opatinja.
en umoriti, zatreti (-trem und ukrotiti; *impf.* moriti, zatiotiti, gonobiti.
tung *f.* krotitěv, zatiranje.
g *m.* (einer Schuld) plačanje, (Ersatz) odškodba, namestilo.
en odnesti; *impf.* odnašati; er) razvaliti, podreti (-derem), rušiti; *impf.* podirati, rušiti; huld) odpraviti, poplačati, po- *impf.* plačevati, poravnavati; obnositi, ponositi, udrgniti; shoditi, ubrusiti.
gung *f.* odnašanje, podiranje; nje, poravnanje.
feln kapati (kapljem), kapljati

ben odgnati (-ženem), odpoditi, spokati, zapoditi; *impf.* odpoditi, preganjati; (das Vieh) , presiliti; (die Leibesfrucht) i, splaviti; *impf.* odpravljati, i.
bung *f.* odgon, odtiranje; (der ucht) splav.
bungsmittel *n.* splavilo.
nen ločiti, parati; raz-, odločiti, parati, razprati (-porjem).
en *intr.* odstopiti, umakniti se; stopati; *tr.* (überlassen) odstopustiti; *impf.* prepuščati; (den ptati, tlačiti; poteptati, razpomandrati, sceptati, ugladiti, (d. Schuhe) krevljati, švedrati; ati, pošvedrati; (Hirse) meti), vršiti; ometi.
ung *f.* odstop, prepuščenje; gs- odstopni.
ken odpiti (-pijem); *impf.* od-

m. odstop; (Abort) stranišče.
nen *tr.* sušiti; posušiti; (durch obrisati (-brišem), otreti (-trem n); *impf.* brisati, otirati; *intr.* , sahniti; osušiti se, posušiti niti.
pfen ošteti (-štejem), z grdo odpraviti, znositi se nad kom; *impf.* oštevati, z grdo (zgrda) odpravljati; er hat ihn tüchtig abgetrumpft dobro mu jo je zasolil, ga je usekal.

abtrünnig odpaděl, veroloměn, nezvest; — machen pregovoriti k odstopu, izneveriti, zvabiti; — werden odstopiti, ločiti se, izneveriti se, odpasti (-padem).

Abtrünnige *m.* odstopnik, odpadnik, uskok; *f.* odstopnica, odpadnica.

Abtrünnigkeit *f.* odstop, odpad, verolomnost, nezvestoba.

Abtwürde *f.* opatstvo, opatsko dostojanstvo.

Abundanz *f.* obílnost, obilje.

aburtheilen razsoditi, obsoditi; *impf.* razsojati, obsojati.

Aburtheilung *f.* razsodba, obsodba.

abusiv *adv.* po razvadi, razvadno, po krivi navadi.

Abusus *m.* kriva raba, zloraba, razvada, slaba navada.

abwägen tehtati, vagati; potehtati, zvagati; (weg—) odvagati, odmeriti; (überlegen) pretehtati, preudariti, premisliti; *impf.* pretehtovati, preudarjati, premišljevati.

abwälzen doli valiti; odvaliti, zvaliti.

abwandelbar pregiběn, pregibljív.

abwandeln pregibati (-gibljem), spregati.

Abwandlung *f.* pregibanje, spregatěv, sprega.

abwarten počakati; *impf.* pričakovati, čakati.

abwärts *adv.* dol, navdol, navzdol, v niz.

Abwaschbecken *n.* umivalnik, umivalnica.

abwaschen omiti (-mijem), umiti, oprati (-perem); *impf.* umivati, prati, spirati, pomívati; sich — umíti se; umívati se.

Abwaschwasser *n.* pomije *pl.*

abwechseln menjati, menjavati; vrstiti se, črediti se.

abwechselnd premenjalěn, menjajoč, spremenljív, nestanovitěn; *adv.* menjaje se, premenjema.

Abwechslung *f.* menjava, menjavanje, vrstitěv, čreditěv.

Abweg *m.* stranpot, oviněk; auf —e gerathen zaiti (-idem), zabloditi, podati (-dam) se na kriva pota; —e nehmen po ovinkih hoditi.

abwegs *adv.* s pota, v stran, raz pot.
abwegſam odročen, stranski.
Abwehr *f.* bran, bramba; upor, odvračanje.
abwehren braniti, varovati; ubraniti, obvarovati; (ablenken) odvrniti, odbiti (-bijem), odgnati (-ženem); *impf.* odvračati, odbijati, odganjati.
abweichen *tr.* (weich machen) mečiti, mehčati; omečiti, zmehčati; *intr.* (weich werden) mečiti se; zmečiti se, omehčati se; (vom Wege) odstopiti, ukloniti se, odstrániti se, oddaljiti se; (von der Meinung) drugih mislij biti (sem), ne ujemati se, ne strinjati se; (ſich unterſcheiden) ločiti se, različen biti (sem), inak biti, razlikovati se.
Abweichen *n.* oddaljenje, oddaljenost; (Krankh.) hitrica, drista, driska, švigla.
abweichend različen, razen; *(gram.)* nepravílen, izjemen.
Abweichung *f.* odstop; (Unterſchied) razloček, razlika; *(gram.)* nepravilnost.
abweiden popasti (-pasem).
abweiſen pot pokazati (-kažem), odpraviti, zavrniti, odgnati (-ženem), zapoditi; *impf.* odpravljati, zavračati, poditi, odganjati; (eine Bitte) odreči (-rečem), odbiti (-bijem), ne uslišati; *impf.* odrékati, odbijati; (eine Klage) zavreči (-vržem), ne sprejeti (sprejmem), odbiti, zavrniti; *impf.* zametati, ne sprejemati, zavračati.
abweislich odréčen, nepovóljen, neuslišan.
Abweiſung *f.* odprava, zavrnítev.
abwelken *intr.* veniti, sahniti; uveniti, zveniti, usahniti, posušiti se.
abwendbar odvračljív, odstranljív.
abwenden odvrniti, odbiti (-bijem), odstraniti; *impf.* odvračati, odbijati; (durch Worte) pregovoriti; *impf.* pregovarjati.
abwendig nenaklonjen, otujen; — machen u. — werden ſ. abſpenſtig.
abwerfen dol vreči (vržem), otresti; *impf.* dol metati (mečem); (im Handel) nesti, vreči; dobiček dajati, splačevati se.
abweſend nenavzočen, nepričujoč, neprisoten, odsotén, oddaljen; er iſt — ni ga tukaj, ni ga vpričo.

Abweſenheit *f.* nenavzočnos
čujočnost, odsotnost, oddalje
abwetzen brusiti; odbrusiti,
odrgniti, ogladiti, zlizati.
abwichſen navoščiti, povoš
Schuhe) namazati (-mažem),
zlikati.
abwickeln od-, razviti (-vij
razmotati; *impf.* od-, razvij
razmotavati.
abwirtſchaften (zu Ende) do
riti, dogospodinjiti; (auf de
do-, od-, po-, obkmetovati
ſchlechte Wirtſchaft verthun)
dariti, zagospodinjiti.
abwiſchen obrisati (-brišem),
otreti (-tarem); *impf.* brisati
Abwiſchtuch *n.* brisalka, bris
rača, brisalo.
Abwurf *m.* zvržek; (Ertrag)
dohodek, dobiček, prideleк, k
abzahlen plačati; poplačati,
abzählen (weg—) odšteti (-
impf. odštevati; (über—) prešt
številiti, sešteti; *impf.* prešte
števati.
abzapfen odtočiti, odcediti,
impf. odtakati, odcejati.
abzäumen razbrzdati, razuzd
praviti.
abzehren *intr.* (mager werd
šati, medleti, kumrati, hirati;
skumrati, opešati; *tr.* vzeti (v
posušiti, zdelati, shujšati.
Abzehrung *f.* hujšanje, sušica
Abzeichen *n.* znamenje, beleg
abzeichnen risati (rišem), črt
risati, obrisati, občrtati, oznam
Abzeichnung *f.* risanje, črtanje
načrt, načrtek.
abziehen *intr.* oditi (-idem), u
se, pobrati (-berem) se, odrin
(weg—) odtegniti, potegniti, odn
impf. odmikati, proč —, do
(Kleider) sleči (slečem); *impf.*
(Schuhe) sezuti (sezujem); *in*
zuvati; (die Haut) odreti (-derem
odirati; (Wein) pretočiti; *imp*
takati; (den Ring) sneti (sn
impf. snemati (snemljem); (an
zahlung) utrgati, odšteti (-štejer
trgati.

Abziehſtein *m.* osla.

abzielen meriti; nameriti, nameniti; namerjati. [liti.

abzirkeln s šestilom zmeriti, obšesti-

Abzug *m.* (Abmarſch) odhod; (im Rechnungsweſen) odbitek; in — bringen odbiti (-bijem), odšteti (-štejem); (von Flüſſigkeiten) odtok. [vod.

Abzugscanal *m.* odtóčen žleb, vodo-

Abzugsgraben *m.* prékopa, jarek, zdražnica, potóčina.

abzwicken odščipniti, odščeniti; (am Gelde) uščipniti, utrgati.

Accent *m.* náglas, poudarek, príglas; (Ausſprache) zavijanje.

accentuieren naglasiti; *impf.* naglášati, naglaševati, poudarjati.

Accepiſſe *n.* prejemni list.

Accept *n.* vzetje, sprejetje, sprejem.

Acceptant *m.* prejemnik. [stina.

Acceptationsurkunde *f.* prejemna li-

acceptieren vzeti (vzamem), sprejeti, (sprejmem); *impf.* jemati (jemljem), sprejemati.

Acceſs *m.* = Acceſſion *f.* pristop, pridruženje, prirastek.

Acceſſiſt *m.* čakalec, pristopnik, akcesist.

Acceſſit *n.* drugo darilo, druga nagrada.

acceſſoriſch pristopen, pripadajoč.

Acceſſorium *n.* pripadek, prirastek, priklina, dodatek.

Accidens *n.* (Accidentien) = Accidenz *f.* (Accidenzien) prigodek, nebistnost, prigodnost, slučajnost; postranski dohodek, postranščina, postranski prislužek.

accisbar dacu podvržen.

Acciſe *f.* dac, užitnina, davek na drugo roko, potrošnina.

Acclamation *f.* zaklic, zavpitje, ustno glasovanje, jednoglasno pritrjevanje; *per acclamationem* s splošnim odobravanjem, jednoglasno.

acclamieren zavpiti (-vpijem); z vpitjem pritrditi, odobriti; *impf.* pritrjevati, odobrávati.

acclimatiſieren podnebju privaditi, udomačiti.

accommodieren priravnati, prisposobiti, pristrojiti; ſich — poravnati se, pogoditi se, udati se v kaj.

Accompagnement *n.* spremljevanje, godbeni sprovod.

accompagnieren priglášati, prikladati, spremljati.

Accord *m.* soglasje, glasosklad, akord; (Vertrag) sporazumljenje, pogodba.

accordieren *intr.* soglasiti, v soglasji biti (sem), ujemati se; (einig werden) poravnati, pobotati, dogovoriti se, pogoditi se; *impf.* poravnavati, pogajati se.

accreditieren poveriti, pooblastiti, potrditi.

Accreditiv *n.* poverilni list, poverílnica, pooblastilo, priporočilni list, izpričevalo.

accurat točen, natančen; *adv.* na tanko, do pike, na drobno, točno.

Accurateſſe *f.* točnost, natančnost.

Accuſativ *m.* tožilnik, akusativ.

ach *interi.* ah! oh! joj! hej!

Achat *m.* agat.

Achel *f.* resa, osína; (vom Flachſe) pezdir; *coll.* pezdirje.

Achſe *f.* os (-i), podvoz (-i); (am Haſpel) vreteno; per — na kolih, z vozom.

Achſel *f.* pleče, rama u. rame (ramena); Unter— pazuha, pazduha, podpazuha; die — zucken z ramo migniti, — zganiti, rame stisniti; Achſel- ramni, naramni, plečni.

Achſelband *n.* ramnica, naramnica.

Achſelbein *n.* ramna kost, skolek.

Achſelriemen *m.* obramnica.

Achſelnagel *m.* osník, luneк.

Achſenſchmiere *f.* kolomaz, smolnjak.

acht *num.* osem; je — po osem; um — Uhr ob osmih; (Ziffer) = Achter *m.* osmica.

Acht *f.* pazka, pažnja, pozor; auf der — laſſen v nemar pustiti, zanemariti; *impf.* v nemar puščati, zanemarjati; (Verbannung) pregnanstvo, izgnanje, izobčenje; in — thun izgnati (-ženem), pregnati, izobčiti, v prepoved dejati (denem); *impf.* preganjati, izobčevati, v prepoved devati.

achtbar spoštovan, spoštovanja vreden, častitljiv, spoštèn.

Achtbarkeit *f.* spoštljivost, častitost, poštenje.

achte *m. f. n. num. ord.* osm-i, -a, o

Achteck *n.* osmerokotje, osmerovogelnik.
achteckig osmerokotẽn, osmerovoglàt.
Achteimer *m.* osmák.
Achtel *n.* osmi del, osmina, osmínka.
Achtelformat *n.* osmérka.
Achtelnote *f.* osminka.
achten paziti, gledati, pozor imeti (imam), skrbeti, na skrbi imeti, brigati se; poskrbeti, pobrigati se; (ſchätzen) spoštovati, čislati, v čislih imeti, ceniti, obrajtati.
ächten pregnati (-ženem), izgnati, izobčiti.
Achtender *m.* osmorogi jelen.
achtens osmič, v osmo.
achterlei osmer.
achtfach, achtfältig osmérẽn.
achtfüßig osmonog.
achtgeben, achthaben ſ. achten; habt acht pozor!
Achtgeber *m.* varuh, čuvaj, pazník.
Achtgeſpann *n.* osmér (-i).
achthalb polosmi.
achthändig osmorok.
achthundert osem sto.
achtjährig osmoletẽn.
achtköpfig osmoglav.
achtlos nemarẽn, neroděn, vnémarẽn, nepazẽn, nepazljiv.
Achtloſigkeit *f.* vnémarnost, nepazljivost, neskrbnost.
achtmal osemkrat; **achtmalig** osem[kratẽn.
achtſam pazẽn, pazljiv, marẽn, skrbẽn, pozorẽn.
Achtſamkeit *f.* pazljívost, skrbnost, pozornost.
achtſeitig osmerostran, osmerostran[ski.
achttägig osmodnevẽn, osmerodnevẽn.
Achtung *f.* spoštovanje, čislanje, čast (-i); in — ſtehen v čisli biti, čislan biti.
achtungswürdig spoštovanja vredẽn, častitljiv, spoštljiv, častivredẽn.
achtzehn osemnajst.
achtzehnte *m. f. n. num. ord.* osemnajst-i, -a, -o.
Achtzehntel *n.* osemnajstina.
achtzehntens osemnajstič.
achtzig osemdeset.
Achtziger *m.* (Ziffer) osemdesetica; ein Greiš von 80 Jahren starček osemdesetih let, osemdesetletẽn staréc.
achtzigſte *m. f. n. num.* deset-i, -a, -o.
ächzen stokati (stokam ječati (ječim), tarnjati, ja
Ächzen *n.* ječanje, stok,
Acker *m.* njíva; *dem.* nj poljski.
Ackerarbeit *f.* poljsko d
ackerbar órẽn.
Ackerbau *m.* poljedelstv kmetijstvo.
ackerbauend poljedelski.
Ackerbauer *m.* poljedel kmet.
Ackerbaugeſellſchaft *f.* km
Ackerfeld *n.* orno polje.
Ackerfrucht *f.* poljski pr ščina.
Ackerfurche *f.* brazda.
Ackergeräthe *n.* poljsko o priprava.
Ackerland *n.* orna zeml
ackern orati (orjem); z
Ackern *n.* oranje, oratẽv
Ackerrain *m.* omejẽk, v *pl.*, razare *pl.*, vzvratnik.
Ackerſcholle *f.* kepa, gru krepa.
Ackersmann *m.* orač, r delẽc, kmet.
Ackerwinde *f.* slak, osl oplétanec.
A conto na račun, v konto.
acquirieren pridobiti.
Acquiſition *f.* pridobitẽv
Act *m.* (*pl.* die Acte) d = Acte *f.* (*pl.* die Acten) spis, službeno pismo.
Actenauszug *m.* izpísẽk, uradnih spisov).
actenmäßig po spisih.
Actenſtück *n.* uraděn spi
Acteur *m.* igralẽc.
Actie *f.* delnica, akcija.
Actiengeſellſchaft *f.* družb — na akcije.
Action *f.* čin, dejanje; (*dram.*) gibanje, kretanje
Actionär *m.* delničar, al
activ dejavẽn, delavẽn; rẽn; —es Wahlrecht voliln

Aktiva *pl.* imetje, imovina, premoženje.

aktivieren uvesti (-vedem) v dejavnost, postaviti v dejavnost.

Aktivität *f.* dejavnost, delavnost, poslovanje.

Aktrice *f.* igralka.

Aktuar *m.* zapisovalec, aktuar.

aktuell resničen, istinit, sedanji.

akut hud, pikër, ostër; (von d. Krankheit) hitër, nagël.

Akutus *m.* ostrilec, zategljej.

ad acta legen v stran dejati (denem), strani položiti.

adagio *adv.* lahno, počasno, polagano, na rahlo, v lag.

Adagio *n.* lagana skladba, igra v lag.

Adamsapfel *m.* krhelj.

adaptieren pripraviti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.

Adaptierung *f.* priprava, priredba.

adäquat primerën, priličën.

addieren (zusammen) sešteti (-štejem), (dazu) prišteti, došteti; *impf.* seštevati, prištevati.

Addition *f.* seštevanje, prištevanje.

adë (adieu) z bogom! srečno! bog s tebój (— z vami)!

Adel *m.* (Vorzug) plemenitost, žlahtnost, blagorodnost; (des Geistes) plemenitost srca, velikodušnost, blagodušnost; (die Adeligen) plemstvo, žlahtna gospoda, plemeniti *pl.*; Adels- plemeniški, žlahtniški.

adelig plemenit, žlahtën, blagoroden, plemenitega rodu.

Adelige *m.* plemenitnik, plemenitaš, plemič; *f.* plemenitnica.

adeln žlahtniti, plemenititi; plemstvo podeliti, med plemenitnike povzdigniti, v žlahtën stan povzdigniti; (erheben) poviševati, blažiti.

Adelstand *m.* plemeništvo, žlahtni stan.

Adept *m.* zlatodéj, čudoznalec.

Ader *f.* žila; *dem.* žilica; Blutader *(vena)* odvodnica, Schlagader *(arteria)* prirodnica, ciplja; zur — lassen puščati, kri izpuščati.

aderförmig žilast.

Aderhaut *f.* žilnica.

aderig žilav, žilnat, žilovit.

Aderlass *m.* (*pl.* —lässe) puščanje (krví).

Aderschlag *m.* žilno tripanje, žilni utrip.

Adhäsion *f.* sprijemnost, sprijemljívost, pridržljivost.

Adjectiv *n.* pridevnik, prilog.

adjectivisch pridevën.

adjudicieren prisoditi, pripoznati; *impf.* prisojati, prisojevati.

Adjunct *m.* pristav, pomočnik, adjunkt.

adjungieren pridružiti, pridati (-dam) za pomočnika.

adjustieren uravnati, ugotoviti, prirediti, opraviti; *(milit.)* oborožiti; *impf.* uravnávati, ugotavljati, prirejati, opravljati, oboroževati.

Adjustierung *f.* (im Rechnen) uravnanje, ugotovljenje; (milit. Anzug) vojaška oprava.

Adjustierungsvorschrift *f.* opravni pred-pis.

Adjutant *m.* pribočnik, adjutant.

Adjutum *n.* pripomoč, podpora, adjutum.

Adler *m.* orël, postojna; *dem.* orlič; Adler- orlov.

Adlergeier *m.* brkasti ser.

Administration *f.* uprava, upraviteljstvo, administracija.

administrativ upravën, oskrbovalën, upraviteljen.

Administrator *m.* upravitelj, oskrbnik, upravnik.

administrieren upravljati, oskrbovati.

Admiral *m.* pomorski poveljnik, admiral.

ad notam nehmen zapomniti si, zapisati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeležiti si.

Adnotation *f.* zaznamba, zapisëk, zabeležek.

adoptieren dete za svoje vzeti (vzamem); (einen Knaben) usinoviti, posinoviti; (ein Mädchen) pohčeriti.

Adoption *f.* usinovljenje, posinovljenje.

Adoptivsohn *m.* posinovljenec, sinjenec.

Adoptivtochter *f.* pohčerjenica.

Adressant *m.* nadpisálec.

Adressat *m.* nadpisanec.

Adresse *f.* nadpis, napis; (Zuschrift) pismo, adresa.

adreſſieren nadpísati (-pišem), nadpís napraviti, adresirati.

Advent *m.* advent, adventni čas, príhod (Gospodov); **Advent-** adventni.

Adverb *n.* prislov.

adverbial prislovẽn.

Advocat *m.* pravdnik, advokat, pravdosrednik, pravni zastopnik, odvétnik.

Advocatenkammer *f.* odvetniška zbornica, advokatska komora.

Aërometer *m.* zrakomer.

Aëronaut *m.* zrakoplovẽc.

Aëroſtatik *f.* aerostatika, nauk o ravnotežji plinov in pár.

Affaire *f.* poseł; (Streit) razpor; dogoděk.

Affe *m.* opica; **Affen-** opičji.

Affect *m.* razvnetje, strast (-i), ogẽnj, ogujenost; in — gerathen razgreti (-grejem) se, razvneti (-vnamem) se.

Affectation *f.* prisiljenost, nenaravnost, hlimba, pačenje, pretiranost.

affectieren siliti se, delati se, hliniti se, pačiti se, pretirávati, repenčiti se, širokoperiti se, spakovati se.

affectiert prisiljen, hlinjen.

äffen oponašati koga, rogati se, pačiti se komu, bebca delati iz koga; za nos voditi, varati, slepariti; prevariti, oslepariti.

Affenliebe *f.* slepa ljubezẽn (-i).

Affiche *f.* oglas, nabito oznanilo, pribito razglasílo, prilepljen razglas.

affichieren pribiti (-bijem), prilepiti, razobesiti naznanilo.

afficieren prijeti (primem) [se] koga, okužiti; *impf.* prijemati (se), kužiti; vtis napraviti, zadeti (-denem), stresti.

Affinität *f.* svaščina, svaštvo.

Affirmation *f.* potrditẽv, pritrjevanje, uverjavanje, zagotovljenje.

affirmativ trdilẽn, pritrjevalẽn.

After *m.* zadnjica, zadẽk, rit (-i), goza.

Afterarzt *m.* mazač, kozji zdravnik, doktorskaza.

Afterchriſt *m.* nápačẽn kristjan, svetohlinẽc, tercijalẽc.

Afterdarm *m.* ritnik, končnica, danka, ritno črevo (-esa).

Afterglaube *m.* lažnjiva —, goljufna vera; prazna —, babja vera.

Afterkönig *m.* nepravi — kralj, protikralj, lažikralj.

Aftermiete *f.* podnajem, pazakup.

Afterpächter *m.* podzakupnil

Afterprophet *m.* lažnjivi p

Afterweisheit *f.* puhlo mo lažnjiva modrost.

Age *f.* pezdir, *coll.* pez Getreide) resa, resina, osína

Agende *f.* opravilni zapis benik; (kirchl.) obredna knji trebnik.

Agent *m.* opravnik, opravil

Agentie *f.* = Agentſchaft *f.* = opravníštvo, opravilstvo, ag

Agglomerat *n.* naplav, nap nos, gomila, gromada, gro

agglutinierend pripenjalẽ ljalẽn, pripenjajoč, prileplj

Aggregat *n.* skupẽk, mn birẽk, sodrga, glota.

Aggregationszuſtand *m.* sk

aggreſſiv napaděn, sovraž

Aegide *f.* varstvo, krilo obramba, zaščitje.

agieren činiti, delati; z lati, s telesom gibati, p kretati se.

Agio *n.* nadavẽk, ažija.

Agiotage *f.* menjarsko dol menjarska lihva, baranta davkom, ažijotaža.

Agitator *m.* šuntar, po agitator.

agitieren šuntati, podpih

Agnat *m.* sorodnik, žla rodovinẽc.

agnoſcieren za pravo spo znati, pripoznati, sprejeti (

Agonie *f.* umiranje, smr

Agraffe *f.* spona, kljupa.

Agricultur *f.* kmetijstvo, p poljstvo.

ah! *interi.* a! aha! o! d

Ahle *f.* šilo, bodilo.

ahlenförmig šilast.

Ahm *f.* vedro, dvoveder

ahmen (sode) meriti; zme preizkusiti; *impf.* preizkuš

Ahn *m.* ded, prednik, prade prednica; die —en pradedj

ahnden svariti, karati, kregati; po-svariti, pokarati; (ſtrafen) kazniti, kaznovati, pokoriti.

Ahndung *f.* svaritēv, posvarilo, kazēn (-i), pokora.

ähneln malo podoben biti (sem) komu, nekoliko priličēn biti.

ähnelnd nekoliko podoben, priličēn.

ahnen slutiti, čutiti; ich ahne zdi se mi, dozdeva se mi.

ähnlich podoben, sličēn.

Ähnlichkeit *f.* podobnost, sličnost.

Ahnung *f.* dozdevēk, dozdevanje, slutnja.

Ahorn *m.* javor; Ahorn- javorov, javorjev.

Ahornwald *m.* javorje.

Ahre *f.* klas (-a u. -u), *coll.* klasje n. klasovje; *dem.* Ährchen *n.* klasēk; —n lesen paberkovati, lavkati.

ähren klasiti se, v klasje iti (grem); klasiti se.

ährenerzeugend klasoroděn.

Ährenlese *f.* paberkovanje, lavkanje.

ährenreich klasat.

Ährenſpitze *f.* resa, resina, osina.

Aichamt *n.* merosódni urád.

aichen (sode) meriti, (tehtnico) preizkušati; *pf.* zmeriti, preizkusiti.

Aichgebür *f.* merosodna pristojbina.

Akademie *f.* akademija; učeno društvo.

Akademiker *m.* akademik.

akademiſch akademijski, akademičēn.

Akatholik *m.* nekatoličan; —in *f.* nekatoličanka.

akatholiſch nekatoliški.

Akazie *f.* akacija, agāc, gāc. [vrvi.

Akrobat *m.* vrvohodēc, plesalec na

Akroſtichon *n.* akrostih.

Akuſtik *f.* sluhoslovje, zvukoslovje, akustika.

Alabaſter *m.* alabaster.

Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki koren, omanov koren.

Alarm *m.* hrup, šundēr, buka; — ſchlagen k orožju bobnati; — blaſen k orožju trobiti.

alarmieren hrup zagnati (-ženem), razburiti, k orožju sklicati (-kličem), po konci spraviti, splašiti in zbegati, kvišku spravljati.

Alaun *m.* galun; Alaun- galunov.

Alba *f.* alba, mašna srajca.

albern ábotēn, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčav.

Albernheit *f.* ábota, bedaštvo, bedarija, traparija, norčavost.

Album *n.* (*pl.* die Albums) spominske bukve *pl.*, album.

Alchemie *f.* zlatodejstvo, alhemija.

Alchemiſt *m.* zlatodej, alhemist.

Alſanz *m.* šalobarda, šaljivēc, burkež; norčija.

Alge *f.* alga.

Algebra *f.* algebra.

algebraiſch algebrájičēn, algebrajski.

aliquot nekoliki.

Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnik, lugasta sol (-i).

alkaliſch lugast, alkaličēn.

Alkoven *m.* pregraděk, pristeněk.

All *n.* vesoljnost, vesoljni svet.

all(er), -e, -es ves, vsa, vse; sleherēn, čiharēn, vsak; vor allem pred vsem drugim, najpred; aus —er Kraft na vso moč; in —er Frühe na vse zgodaj; —er Anfang vsak začetēk; —e Tage vsak dan. [večer.

allabends *adv.* vsak večer, vsak ljub

allbekannt povsod znan.

allda tu, tu-le, le-tu, le-tod.

alldort tam, le-tam, ondi.

Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevored.

Allegat *n.* (Beilage) doklad, priloga; (Citat) navod, navedenje.

Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prilika, alegorija.

allegoriſch alegoričēn, priličēn.

allein sam, samojedin; *adv.* samo, zgolj; *coni.* ali, pa, pak, toda.

Alleinbeſitz *m.* samoposestje.

Alleingewalt *f.* samooblast.

Alleinherrſchaft *f.* samovlada, samodrštvo. [držēc.

Alleinherrſcher *m.* samovladar, samo-

alleinig sam, prav sam, samojedin, osamēl.

alleinſeligmachend jedinozveličalēn.

allelujah! *interi.* aleluja!

allemal vsakokrat, vsakrat, vselej; —ig vsakokratēn.

allenfalls morda, morebiti, znabiti; (auch mittelſt utegniti).

allenthalben povsod, povsodi.

aller- (für den Superlativ) pre-, spre-, naj-.

allerdings na vsak način; zares, seveda, kaj pa, kajpada.

allererſt najprvo, najpred.

allerhand vsakeršen, vsakovrsten, razen, raznoter, mnogovrsten; *adv.* marsikaj.

Allerheiligentag *m.* vsi sveti *pl.*; zu Allerheiligen o vseh svetih.

Allerheiligſte *n.* sveto rešnje telo (telesa); (im Tempel) svetišče.

allerhöchſt najvišji; Allerhöchſtdieſelben Njegovo veličanstvo.

allerlei ſ. allerhand.

allerliebſt preljub, premil, prelep; am allerliebſten *adv.* najrajši. [vsod.

allerorten (allerortš, allerwegen) po-

Allerſeelen *pl.* vseh vernih duš (dan).

allerſeits od vseh stranij.

alleſammt vsi vkup, vsi od kraja, vsi čiharni.

allezeit vselej, vsak čas, vsigdar.

allfällig kodi kak.

Allgegenwart *f.* povsodipričujočnost.

allgegenwärtig povsodi pričujoč, povsodi pričujočen.

allgemach počasi, polagoma.

allgemein splošen, skupen, obšč, občen; *adv.* (= im allgemeinen) sploh, splošno, v obče; povsod, vseskozi.

Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.

allgewaltig vseoblasten, vsegamogočen.

Allgüte *f.* najvišja dobrota, vsedobrotnost, neskončna dobrota.

allgütig predobrotljiv, neskončno dober.

allhier tu, le-tu, tukaj, ravno tu.

allhieſig tukajšen.

Allianz *f.* zveza; Allianz- zvezni.

Alligator *m.* aligator.

alliieren zvezati (-vežem), združiti, zjediniti.

Alliierte *m.* zaveznik; *f.* zaveznica.

Alliteration *f.* aliteracija, priglasba.

alljährlich vsakoleten; *adv.* vsako leto.

Allmacht *f.* vsemogočnost, vsegamogočnost. [čen.

allmächtig vsemogočen, vsegamogo-

allmählich sčasoma, po malem, polagoma.

allmonatlich mesečen; mesec.

Allod *n.* samovlast (-i),

allodial samovlasten, neodvisen.

Allopathie *f.* alopatija.

allſehend vse videč, vsev

allſeitig vsestran, vsestra

Allſeitigkeit *f.* vsestranos

alltäglich (alltägig) vsakda navaden.

Alltäglichkeit *f.* vsakdanjos navadnost.

allumfaſſend vseobsežen.

Alluvion *f.* naplav, naplav

allwiſſend vsevéden, vseg vedoč.

Allwiſſenheit *f.* vsegaved

allwöchentlich tedenski; teden.

allzu pre-, preveč.

allzubald prekmalu, pre zgodaj, prevréd.

allzugleich (allzumal) h k jednem, vsi skup, vsi kma

allzuſehr preveč, prezlo.

allzuviel preveč, premnog

Almanach *m.* koledar, al

Almoſen *n.* miloščina, mi dar, vbógajme *(indecl.)*; — gajme dati (dam); *impf.* —

Almoſenbüchſe *f.* pušica z

Almoſenier *m.* oskrbnik miloščinar.

almoſenſpendend milodar

Aloe *f.* lopatika, aloa.

Alp *m.* mora.

Alpe *f.* planina; *dem.* Alpen- planinski.

Alpenbewohner *m.* planina —in *f.* planinarica, planin

Alpenhirt *m.* planšar; — šarica; — ſein planšariti.

Alpenroſe *f.* ravš, sleč.

Alpenwegedorn *m.* smrdel

Alphabet *n.* abece, abece azbuka.

Alpler *m.* planšar, planina —in *f.* planšarica, planina

Alraunbeere *f.* nadlišek, d

Alraunwur *f.* *(Mandra* mova glava, tolsti koren.

als *coni. temp.* ko, kedar; *comp.* kot, go, od, mimo; zum Beiſpiel kakor, primer; ſobald — brž ko; ſo lange dokler.

alsbald zdajci, pri tej priči, koj, alu, precej.

alsdann nato, potem, potlej.

alſo *adv.* tako; *coni.* torej, tedaj, po n takem.

alſogleich tekoj, na mah, precej, jci, pri tej priči.

alt star, priletěn; (alterthümlich) ěn, starodavěn, nekdanji; — werden rati se; postarati se, ostareti; wie biſt du koliko si star.

Alt *m.* alt, visoki srednji glas.

Altan *m.* altan, mostovž, balkon; noli *pl.*

Altar *m.* altar, darilnik, žrtvenik; altarček.

altberühmt staroslavěn.

Alte *m.* starěc, starček, starina, de- ; *f.* starka, bábica.

Alter *n.* starost, priletnost; (Lebens—) s, vek; er iſt meines —s on je mojih , moj vrstnik je; vorgerückten svoje , njega dni, nekdaj; von altersher nekdaj.

altrieren ganiti, prijeti (primem), drugačiti; ſich — ganiti se, si k n jemati (jemljem).

altern starati se, v leta iti (grem), postajati; postarati se, ostareti.

Alternativ *f.* abwechſelnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, iz- nje mej dvema, alternativa.

alternieren čreditі se, vrstiti se. [lost.

Altersſchwäche *f.* ostarelost, obnemog-

Altersclaſſe *f.* letna vrsta. [nica.

Altersgenoſs *m.* vrstnik; —in *f.* vrst-

Altersnachſicht *f.* spregled mladoletſtі.

Altersſtufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, nekdajnost, davnost; (Ding) starina.

alterthümlich starinski, nekdanji, sta- věn.

Alterthumsforſcher *m.* preiskovalec n, starinar.

Alterthumskunde *f.* starinoslovje, sta- rstvo.

Alterthumsſtück *n.* starina.

Älteſte *m.* starejšina, starosta, glavar.

Altweiberſommer *m.* babje leto.

altförmig starošegěn, po starem.

Altgeſell *m.* véliki hlapec, prvi pomagač.

altgläubig staroverski, staroverěn.

Altgläubige *m.* staroverec; *f.* staroverka.

Altiſt *m.* altist; —in *f.* altistinja.

ältlich póstarěn, starikav, starikast.

altmodiſch starošégěn, po stari šegi, starinski.

Altmutter *f.* stara mati, babica.

altrömiſch starorimski.

Altſaſſe *m.* prvoselec, staroselec.

altſlaviſch staroslovenski.

altſtädtiſch staromeški.

Altvater *m.* očak, ded.

Altvordern *pl.* predniki.

Alumnat *n.* duhovno semenišče, bogoslovnica, bogoslovje.

Alumnus učenec v semenišči, bogoslovec.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zmešati, spojiti.

Amanuenſis *m.* priročnik, pomočnik, priročni pisar.

Amarelle *f.* španska višnja, amarela.

Amazone *f.* amazonka.

Ambaſſade *f.* poslanstvo.

Ambaſſadeur *m.* poslanec.

Ambe *f.* dvójica, amba. [nost.

Ambition *f.* častiželjnost, slavohlep-

Amboſs *m.* (*pl.* die Ambоſſe) naklo, nakovalo; *dem.* nakovalce.

Ambroſia *f.* ambrozija, nebeška jed.

ambroſiſch vonjav, blagodišeč.

ambulant popotěn, premakljiv.

Ameiſe *f.* mravlja, mravljinec; rothe — ruska; *dem.* mravljica; Ameiſen- mravljinji, mravljinčji.

Ameiſenbär *m.* (Ameiſenfreſſer) mravljinčar. [ljinjak.

Ameiſenhaufe *m.* mravljišče, mrav-

Ameiſenlöwe *m.* volkec, mravoder.

Ameiſenſäure *f.* mravska kislina.

Amen amen, zgodi se, izidi se, bodi.

Amendement *n.* popravek.

Amethyſt *m.* ametist.

Amme *f.* dojnica, dojka, dojílja, dojica, baja.

ammen dojiti; podojiti.

Ammer *f.* (Ämmerling *m.*) strnad; (Weibch.) strnadka; Ammer- strnadov.
Ammoniak *n.* amonijak.
Amneſtie *f.* pomiloščenje, amnestija, odpuščenje.
amneſtieren pomilostiti, prizanesti, odpustiti.
Amor *m.* Lelj, Amor.
amorph brezlik.
Amortiſation *f.* razveljavljenje, amortizacija, usmrtba.
amortiſieren umrtviti, razveljaviti, preklicati (-kličem) veljavnost.
amovieren odpraviti, odstraniti.
Ampel *f.* svetilnica, lampa, svetilka.
Ampfer *m.* kislica, kisavec.
Amphibie *f.* (Amphibium *n.*) dvoživka.
Amphitheater *n.* polukrožno (okroglo) gledališče, amfiteater.
Ampulle *f.* skulica. [(uda).
Amputation *f.* odrezanje, odvzetje
amputieren odrezati, odsekati.
Amſel *f.* kos; Amſel- kosov.
Amt *n.* služba, urad, čast (-i); von amtswegen uradoma, službeno, uradno.
amthandeln (amtieren) službo opravljati, uradovati.
amtlich služben, opravilen, uraden; *adv.* službeno, uradno, uradoma.
Amtmann *m.* opravnik, služabnik, uradnik, upravitelj.
Amts- službeni, uradni.
Amtsbezirk *m.* uradni okoliš, službeni okraj, področje.
Amtsblatt *n.* uradni list.
Amtsdiener *m.* birič.
Amtsführung *f.* uradno poslovanje, uradovanje.
Amtsgeheimnis *n.* uradna tajnost.
Amtshandlung *f.* službeno opravilo, uradno poslovanje.
Amtskanzlei *f.* pisarnica.
Amtsnachfolger *m.* naslednik —, nastopnik v službi.
Amtspflicht *f.* službena dolžnost.
Amtsſache *f.* uradna zadeva, službena reč.
Amtsſiegel *n.* uradni pečat.
Amtstag *m.* opravilni dan, uradni obrok.
Amtsvorſtand *m.* (Amtsvorſteher) predstojnik urada.
Amtszeitung *f.* uradni (bene novine *pl.*
Amulet *n.* amulet.
amüſant zabaven, kratl
Amüſement *n.* zabava, ra
amüſieren zabavati, krat veseljevati.
Amylum *n.* škrob, škr
an *praep.* na; nad, po, ob, poleg; *adv.* (beiläufig)
Anabaptiſt *m.* prekršč krščenec.
Anachoret *m.* samotar pustinjak.
Anachronismus *m.* zmot časoslovna zmeda, anahr
Anagramm *n.* prestava
Analekten *pl.* izpiski, d beležki; zbirka.
analog naličen; podob sličen.
Analogie *f.* naličnost, po
Analyſe *f.* razlaga, ra kladanje; (chem.) razloč razkroj.
analyſieren razložiti; *in* razkladati, analizirati; (ločiti; razkrojiti, razloči
Ananas *f.* (*pl.* Ananaſ jabelko, ananas.
Anapäſt *m.* anapest.
Anaphora *f.* začetno
Anarchie *f.* brezzakonje nered, anarhija.
anarchiſch brezpostaven anarhijski.
Anathem *n.* cerkveno prokletje, — prokletstvo
anathematiſieren prokle izobčiti.
Anatomie *f.* raztelesovan
anatomieren raztelesiti,
Anatomiker *m.* razteleso
anatomiſch anatomijski,
anbahnen pot delati; diti; (im Schnee) gaz d gaz narediti, pregaziti; sekati, krčiti; presekati,
Anbau *m.* (des Feldes) (Anſaat) setev, setva; (sajenje, zasad, nasad; (prizídek.

(das Feld) obdelati, obsejati
impf. obdelovati, sejati;
diti, zasajati; nasaditi, za-
Gebäude zubauen) prizidati;
dovati.
n zaukazati (-ukažem), veleti,
(-vem); (empfehlen) pri-

m. začetȇk, pričetȇk.
n na sebi obdržati (-držim),
ečem).
leg, zraven; — folgt pri-

ugrizniti, pokusiti, načeti
impf. pokušati, načenjati;
prijeti (primem), popasti
lotiti se, zagrabiti.
adv. in — deſſen zastran
adelj, kar se tega tiče.
en tikati (tičem) se, zade-
adeti (-denem).
lajati; zalajati nad kom;
iti se, zadreti (-derem) se,
ad kom; *impf.* revsati, za-
ad kom.
ien ſich prilagoditi se.
ien (eine Friſt) postaviti, do-
liti, ustanoviti (obrok); *impf.*
, določevati, ustanavljati.
moliti, častiti, klanjati se;
ter — malikovati; *fig.* obo-

t *adv.* in — deſſen gledé na
m na to.
f. molitȇv, češčenje; (der
likovanje; *fig.* obožavanje.
upregniti, upogniti, pri-
niti, preganiti; *impf.* vihati,

ponuditi; *impf.* ponujati.
n. (Anbietung *f.*) ponudba.
privezati (-vežem); *impf.*
[vada, vabilo.
nagrizȇk, ugrizȇk; (Köder)
pihati (piham u. pišem);
; (eine Blaſe vollblaſen) na-
pf. napihniti.
n. pogled; auf den — na oči.
gledati; pogledati, ozreti
pogledovati, ozirati se; ſich
— *pf.* spogledati se; *iter.*
ti se.

anbohren navrtati, načeti (-čnem); *impf.* načenjati.

Anbot *n.* ponudba.

anbrechen nalomiti, nakrhniti, načeti (-čnem); *impf.* nalamljati, načenjati; der Tag bricht an zori se, dani se, svita se, dan se dela, — se zaznava, — iſt angebrochen zdanilo se je, dan se je storil, — je napočil; die Dämmerung bricht an mrači se, temni se, mrak se dela, — nastaja, — iſt angebrochen zmračilo se je, stemnilo se je, mrak je nastal (nastopil); die Nacht bricht an noči se, noč nastopa, — iſt angebrochen znočilo se je, noč se je storila, — je nastala.

anbrennen *tr.* užgati, prižgati, zapaliti, zažgati; *impf.* u-, pri-, zažigati; (im Kochen — laſſen) prismoditi; *intr.* vneti (vnamem) se, užgati se; *impf.* vnemati se, užigati se; ſich — prismoditi se.

anbringen (heran) donesti, prinesti; (irgendwo) napraviti, narediti, postaviti, namestiti, natakniti, nasaditi; *impf.* napravljati, narejati, natikati, nasajati; (verwenden) obrniti, porabiti, užiti; *impf.* obračati, uživati; ſchlecht — zapraviti, potratiti, potrositi; *impf.* zapravljati, tratiti, trositi; (ein Geſuch) vložiti, izročiti (prošnjo); *impf.* vlagati; (Waren) razprodati, razpečati; *impf.* razpečavati, razprodajati.

Anbruch *m.* naloměk, načetȇk, načetje; (des Tages) svit, zor; mit — des Tages o prvem svitu, z dnevom vred, ko se je dan zaznal, ko se razdani; mit — der Nacht v mraku, z nočjo vred, ko se jame mračiti, — noč delati. [kažȇn, skažen.

anbrüchig načet, nagnit, kažȇn, na-

anbrummen renčati, godrnjati, mrmrati nad kom; zarenčati, zagodrnjati.

Anbug *m.* privihanje; (Kanzleiſpr.) priloga.

Anciennetät *f.* službena leta, službena starost, prednost daljšega službovanja.

Andacht *f.* pobožnost, nabožnost; (Gottesdienſt) duhovno opravilo.

Andächtelei *f.* svetohlinstvo, tercijalstvo, slutvopobožnost.

andächtig pobožēn, nabožēn; *adv.* zvesto, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlinēc, tercijalēc; —in *f.* svetohlinka, tercijalka.

Andachtsbuch *n.* molitvena knjíga, duhovne bukve *pl.*

andante lahno, lagano, polagoma.

Andenken *n.* spomin, pomnež; (Denkzeichen) spominēk; ſeligen —s (er) pokojni, rajni, (ſie) pokojna, rajna.

ander: der, die, das —e drug-i, -a, -o, in-i, -a, -o, on-i, -a, -o; die —e Welt drugi svet; ein andermal drugikrat, drugopot, drugič.

änderbar spremenljiv.

ändern premeniti, preinačiti, prenarediti, predrugačiti; *impf.* preminjati, prenarejati, predelovati, spreminjevati; (d. Meinung) misel sprevreči (-vržem), premisliti se; *impf.* (misel) sprevračati; ſich — spremeniti se ꝛc.; (vom Wetter) sprevreči (-vržem) se.

andernfalls drugače, inače, sicer.

anderntheils (andererſeits) z druge strani.

anders drugače, inače, inako; — beſchaffen drugačēn.

anderſeitig onstranski, drugostranski, nasprotēn.

andersgläubig drugoverski, druge vere *(gen. sing.)*, inoverēn.

Andersgläubige *m.* drugoverēc, inoverc.

anderswo drugej, kje drugej; drugod, inod.

anderswoher od drugod, od inod, od kod drugod.

anderswohin drugam, inam, kam

anderthalb poldrugi; anderthalb Jahre poldrugo leto; in — Jahren v poldrugem letu.

Änderung *f.* prememba, spreminjava, prenaredba, premena.

anderwärtig drugotēn.

anderwärts drugej; drugám.

anderweitig *adv.* drugam, drugej, od drugod; *adi.* drugi, drugačēn.

andeuten naznačiti, vedeti dati (dam), omeniti, v misel vzeti (vzamem), namigniti, opomniti; *impf.* omenjati, v misel jemati (jemljem); ſkizzieren občrtati (z nekoliko potezami), načrtati (površno).

Andeutung *f.* opomba, mig; obērt, načrtēk.

andichten izmisliti kaj takniti, pritakniti, obesit *impf.* podtikati, pritikati,

andonnern zagrmeti na

andorren prisušiti se, pri

Andrang *m.* naval, pri

andrängen pritisniti, pri pritiskati, pririvati.

androhen pretiti, žugati zapretiti, zažugati, zagro

Androhung *f.* grožnja, ž

Andruck *m.* pritisēk.

andrücken pritisniti; *im*

aneifern vneti (vnamem) izpodbosti (-bodem), prign *impf.* vnemati, izpodbujati priganjati.

Aneiferung *f.* vnemanje nje, izpodbudílo, izpodbu

aneignen lastiti si, sv lastiti si, osvojiti si, pola (angewöhnen) pri-, nava naučiti se.

aneinander jedno k dru —fügen zložíti; *impf.* zlaga držati (držím) se, mejíti —reihen vrstiti; zvrstiti spreti se, skregati se.

Anekdote *f.* pripovedka anekdota.

anekeln gabiti se, gnusi

Anemometer *m.* vetrom

Anemone *f.* veternica, za nica.

anempfehlen priporočiti

anerben podedovati, pri

anerbieten ſich ponuditi s nujati se.

Anerbieten *n.* ponudba.

anerkennen priznati, pr dobro spoznati; *impf.* pri poznavati.

Anerkennung *f.* priznan

anerziehen z izrejo vcep navaditi; *impf.* vcepljati.

aneſſen nagrizniti, nač ſich — najesti (-jem) se; prenajesti se.

anfachen upíhati, podp kuriti, podnetiti, razpihat

nfädeln nizati (nižem), nabirati; izati, nabrati (-berem).

nfahren pripeljati (-peljem) se; (an) zadeti (-denem); jemanden — eti (derem) se, zarežati (-režim), gniti se; *impf.* zadirati se, režati; — stakniti jo, skupiti jo, naleteti; ühren) navoziti, *impf.* navažati; Schacht — v jamo iti (grem), delo eti (-čnem).

nfall *m.* napad, naskok, naval.

nfallen napasti (-padem), naskočiti, ti (primem), lotiti se, planiti —, liti —, udariti na koga; *impf.* dati, prijemati.

nfang *m.* za-, po-, pričetȇk; den machen začeti (-čnem); *impf.* za- ati; den — nehmen začeti se; za- ati se; Anfangs- začetni, prvi.

nfangen za-, pričeti (-čnem), jeti nem); *impf.* za-, pričenjati; (unter- nen) lotiti se, podstopiti se, pri- (primem) se, podjeti (-imem und nem); *impf.* podjemati (-jemljem), topati se; was soll ich — kaj mi toriti, kaj mi je početi, kaj naj im; er weiß nicht, was er — soll ve, kaj bi (storil).

nfänger *m.* začetnik, novinȇc; —in ačetnica, novinka.

nfänglich začetȇn, pričetȇn; *adv.* nfangs.

nfangs od začetka, od kraja, s po- ka, s prva.

nfangsbuchſtabe *m.* prva črka, za- nica.

nfangsgründe *pl.* pričetki *pl.*, za- na vodila *pl.*

nfangspunkt *m.* izhodišče.

nfaſſen prijeti (primem), popasti adem); *impf.* prijemati (-jemljem), adati; (tasten) tipati (tipljem), šla- ; potipati, poslatati.

nfaulen nagniti (-gnijem), ogniti.

nfechten napasti (-padem); *impf.* adati; (beſtreiten) izpodbijati, ome- , nasprotovati; (vom Satan, von Sünde) mamiti, motiti skušati.

nfechter *m.* napastnik, skušnjavȇc.

nfechtung *f.* napad; (eines Kaufes) iranje; (des Satans) napast (-i), ajava.

anfeinden črtiti, sovražiti, mrziti, obrekovati, črniti.

Anfeindung *f.* mržnja, sovraštvo, obrekovanje.

anfertigen narediti, napraviti, zgotoviti; *impf.* narejati, napravljati, zgotovljati.

anfeſſeln prikleniti; *impf.* priklepati.

anfeuchten močiti, vlažiti, namakati; namočiti, pomočiti, povlažiti.

anfeuern kuriti, netiti, podžigati; podkuriti, zanetiti, zažgati (-žgem), razgreti (-grejem), razpaliti; (ermuthigen) izpodbuditi, izpodbosti (-bodem), osrčiti, vzplamtiti, vneti (vnamem); *impf.* izpodbujati, izpodbadati, osrčevati, vnemati.

anflechten (hinzu) priplesti (-pletem); *impf.* pripletati; (voll) naplesti, splesti.

anflehen ponižno prositi; pohlevno zaprositi, — poprositi.

anflicken prikrpati, prišiti (-šijem).

anfliegen prileteti; (anſtoßen) zaleteti se, udariti; *impf.* zaletávati se.

anflößen priplaviti, naplaviti, nanesti, nanositi; *impf.* naplavljati, nanašati.

Anflug *m.* nalet, prilet; (im Forſtweſen) zarod, zarastȇk, mladovje, mladje; (bei Erzen) pôprh.

Anfluſs *m.* pritok; (angeflößtes Erdreich) plavje, naplavina, prod.

Anforderung *f.* terjatȇv, zahteva.

Anfrage *f.* vprašanje, pítanje; die öftere — vpraševanje, popraševanje.

anfragen vprašati, povprašati, zapítati, pobarati; *impf.* povpraševati.

anfreſſen nagrizniti, ogrizti, oškrbljati; ſich — nažreti se.

anfrieren primrzniti.

anfriſchen očvrstiti, osvežiti, požíviti; *fig.* povzbuditi, osrčiti; *impf.* povzbujati, osrčevati.

anfügen pridejati (-denem), pristaviti, pritakniti; zložiti, stakniti, spahniti; *impf.* pridevati, dostavljati, pritikati; zlagati, stikati.

anfühlen potipati (-tipljem), poslatati.

anführen (mit dem Fuhrwerk) pripeljati, navoziti; (leiten) voditi, biti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navesti (-vedem), omeniti, povedati (-vem), v misel vzeti (vzamem), pri-

staviti, opomniti, imenovati; *impf.* navajati, omenjati, za vzgled jemati (jemljem); (hintergehen) zvoditi, preslepiti, ukaniti; *impf.* zvajati, slepiti.

Anführer *m.* vodník, vodja, voditelj; (im Kriege) vojvoda, vojskovodja, načelnik, poveljnik.

Anführung *f.* voditêv, vodstvo; (im Kriege) vojskovodstvo, poveljstvo, načelništvo, poveljništvo; (Citat) navajanje, omenitêv, opomba, citat. [kovaj.

Anführungszeichen *n.* ušesca *pl.*, nare-

anfüllen polniti; napolniti; (mit Flüſſigkeiten) naliti (-lijem), natočiti; *impf.* nalivati, natakati; (mit Getreide) nasuti (-sujem u. -spem); *impf.* nasipati (-sipljem).

Anfurt *f.* pristan, pristanišče.

anfüttern napasti (-pasem), nakrmiti, nasititi, napitati.

Angabe *f.* podatêk, napóved (-i); (Anzeige) naznanílo, laut — kakor je bilo povedano, — naznanjeno.

angaffen zijati (v koga).

Angebäude *n.* prizidêk, prizidje.

angeben podati (-dam); naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), oglasiti; *impf.* naznanjati, oglašati; (bei der Obrigkeit) ovaditi, zatožiti; *impf.* ovajati; den Ton — zvonêc nositi, prvi biti (sem). [izdajalêc.

Angeber *m.* ovadník, tožník, ovaduh,

Angebinde *n.* vezílo, darílo.

angebiſſen ogrizen; Angebiſſene *n.* ogrizêk, nagrizêk.

angeblich namišljen; *adv.* baje, bojè, pre, neki, kakor pravijo.

angebogen pripognen, zavihan.

angeboren prirojen.

Angebot *n.* ponudba.

angebracht gut primerên, na pravem mestu, umestên; ſchlecht — neprimerên, neumestên, ne na svojem mestu.

angebrannt prismojen, pricvrknen; —er Menſch prismojenêc, prismoda, prismuknenêc; —es Holz ogorêk.

angebunden privezan; kurz — tenak, hitro se mu zameri, kmalu se mu nos zaviha. [deliti, dodeliti, dati.

angedeihen laſſen deliti, dajati; po-

angedonnert kakor od strele zadet, ostrmel, osupel, odrevenel.

Angehäufe *n.* namet, kup.

angehen (angreifen) lotiti se (-padem), polotiti se, prijeti (

(bitten) prositi; poprositi,

obrniti se (do koga); (forderr

(anfangen) začeti (-čnem);

čenjati; (betreffen) tikati (t

zadevati; *prf.* zadeti (-dene

ginnen) pričeti (-čnem) se;

nastopati, nastajati; (noch a

še veljati, še biti (sem) za sil

mern) mar biti (sem) komu,

brigati, skrbeti (koga).

Angehör *n.* imetje, posest (-i)

imenje.

angehören pripadati (v la

(sem) čegav; es gehört mir,

dem Vater moje, tvoje, naše, oč

angehörig (wird mit poſſeſſi

wörtern ausgedrückt) d. Hauſe —

Angehörige *m.* svojêc; unſer

šinêc; — des Landes deželan

Volksſtammes rojak; — des

državljan; — der Gemeinde o

Angeklagte *m.* toženêc, zatož

zatoženka.

Angel *f.* (Fiſch—) trnêk, odíca

angel) tečaj, obračaj, stožér, s

angelaufen otekêl, zatekêl,

Angeld *n.* zadáv, zadavêk, a

dav, zadatje.

angelegen bližnji, sosedni, sič

laſſen prizadevati si, truditi

ganjati se, skrbeti, brigati se.

Angelegenheit *f.* reč, opravilo,

stvar (-i).

angelegentlich važên, imenitêr

silno, na vso moč, prav toplo, pr

angelförmig odičast, trnku p

Angelhaken *m.* kljuka, mačêk

angeln na trnêk loviti.

angeloben obljubiti, obetati;

obljubljati, obljubovati, obetov

Angelobnis *n.* slovesna obljub

obljuba.

Angelruthe *f.* prot, protica.

Angelſchnur *f.* odična vrvica, od

angelweit offen na stežaj (od

angemeſſen primerjen, primerê

kladên, prigodên, pristojên, pri

Angemeſſenheit *f.* primernost

stojnost.

angenehm prijetěn, ugoděn; povoljěn, [illegible] *(indecl.)*, všečěn, mil in drag.

angenommen, daſs denimo, postavimo, recimo, vzemimo (da).

Anger *m.* trata, ledina; (Rain) griva, meja, zare *pl.*

Angeſchuldigte *m.* obdolženěc; *f.* obdolženka.

angeſehen imenitěn, veljavěn, spoštovan, čislan.

Angeſicht *n.* obličje, obraz, lice; ins — ſagen iz oči v oči, naravnost, v zobe (povedati).

angeſichts pred očmi, vpričo.

angeſtammt prirojen, rodovinski.

angeſteckt okužen; Angeſteckte *m.* okuženěc; *f.* okuženka.

angethan (bekleidet) odet; (Gewalt, Unrecht) prizadet, storjen.

angewandt obrnen, uporabljen.

angewöhnen vaditi, učiti; navaditi, privaditi, naučiti; navajati.

Angewöhnung *f.* navada; ſchlechte — razvada.

angießen obliti (-lijem), politi; *impf.* ob-, polivati.

Angina *f.* ſ. Bräune.

anglotzen debelo gledati, zijati (v koga).

angreifen prijeti (primem), popasti (-padem), zagrabiti; *impf.* prijemati (-jemljem), popadati; (überfallen) napasti, zgrabiti, lotiti se; *impf.* napadati; (fremdes Gut) seči (sežem) po čem, polastiti se; *impf.* segati, lastiti se; (von Krankheiten) oslabiti, prevzeti (-vzamem), zdelati; (beſtreiten) ométati, izpodbijati; (rühren) iti (grem) k srcu, ganiti; er weiß die Sache nicht anzugreifen ne zna začeti, se ne zna pripraviti k temu, se ne zna stvarí lotiti.

Angreifer *m.* napadnik.

angreiflich prijemljiv.

angrenzen mejiti (s kom), biti (sem komu) mejač (sosed), držati (-žim) se.

angrenzend mejni, sosedni, bližnji.

Angrenzer *m.* mejaš, mejač, sosed; (bei Weingärten) sogornik.

Angriff *m.* prijemljej; (feindl.) napad, naval, naskok; einen — thun napasti (-padem), prijeti (primem), naskočiti; *impf.* napadati, naskakovati; in — nehmen lotiti se (česa), pripraviti se (k čemu), začeti (-čnem); Angriffsnapadni.

Angriffspunkt *m.* prijemališče, primnik, zastavnik.

angriffsweiſe napadoma, v naskoku.

Angſt *f.* tesnoba, bridkost, težava, síla, stiska, strah, zona.

angſt und bange iſt (wird) mir tesno mi prihaja, strah me je, srce mi stiska, sila mi prede, prigreva mi, tesno mi je pri srcu, bridkost me obhaja, zona me spreletava.

ängſten plašiti, v strah pripravljati, trapiti, mučíti, strašiti; ſich — plašiti se, bati (bojím) se, strašiti se.

Angſtgeſchrei *n.* krik, vpitje v strahu.

ängſtlich tesnoběn, plašěn, plašljív, boječ, strašljiv.

Ängſtlichkeit *f.* boječnost, plašljivost.

Ängſtſchweiß *m.* mrzěl pot, zona.

angürten pripasati (-pašem), opasati; *impf.* pri-, opasovati.

anhaben na sebi imeti (imam), nositi; er kann mir nichts — nič mi ne more, ne more mi kaj.

anhacken nasekati; *impf.* nasekovati.

anhaften držati (držím) se.

Anhalt *m.* držaj, držalo.

anhalten držati (držím); pridržati; *impf.* pridrževati; (zurück) zadržati, ustaviti; *impf.* zadrževati, ustavljati; (anſpornen) priganjati, izpodbadati, siliti, opominjati; primorati; (um ein Mädchen —) prositi, snubiti; *intr.* (währen) trpeti, trajati, ne jenjati; (inne halten) obstati (-stojim), postati, prejenjati; halt an stoj, postoj!

anhaltend stanovitěn, trpežěn, neprenehljiv; *adv.* v jednomer, stanovitno, neprenehoma, zdržema.

Anhaltſamkeit *f.* trpež, stanovitnost.

Anhaltspunkt *m.* oporišče; (Regel) pravilo.

Anhaltung *f.* pridrževanje, ustavljanje; (zur Arbeit) priganjanje; (um ein Mädchen) snubitěv.

Anhang *m.* privesěk, pridavěk, prilepěk; (im Buche) do-, pristavěk, dodatěk, priloga, doklada; (Partei) stranka, privrženci *pl.*

anhangen (jemdm.) držati (-ím), vleči (vlečem) s kom; (anhaften) držati se.

anhängen obesiti, pripeti (-pnem), prilepiti; *impf.* obešati, pripenjati; einen Proceſs — (pravdo) natvezti; einen Schimpf — osramotiti; einen Bären — nalagati (-ložem) koga.

Anhänger *m.* privrženec, pristaš; —in *f.* privrženka.

anhängig družljiv; (vom Proceſs) tekoč; einen Proceſs — machen tožbo začeti (-čnem), pravdo komu na vrat obesiti; der Proceſs iſt — pravda teče.

anhänglich udan, privržen, nagnen, privajen.

Anhänglichkeit *f.* udanost, privrženost.

Anhängſel *n.* priveseк, pristavek, pritikljej.

anhauchen dihati (na-, v kaj); dihniti (v), nadihniti.

anhauen nasekati, zasekati.

anhäufeln (Erdäpfel, Kohl u. ſ. w.) osipati (-sipljem), osipavati, ogrebati (-grebljem), okopavati, prigrebati (krompirju); *pf.* ogrebsti (-grebem), okopati (-kopljem), prigrebsti (krompirju).

anhäufen kopičiti, nanašati, gomiliti, gromaditi; nakopičiti, nanesti, nagomiliti, nagromaditi; ſich — nabrati (-berem) se, namnožiti se, zareditи se, zaploditi se; *impf.* nabirati se, zarejati se, množiti se.

anheben *tr.* (anfangen) jeti (jamem), začeti (-čnem), pričeti; *impf.* za-, pričenjati; *intr.* (den Anfang nehmen) za-, pričeti se; *impf.* za-, pričenjati se.

anheften pripeti (-pnem), prišiti (-šijem), prilepiti, naudariti, pritakniti; *impf.* pripenjati, prišivati, pritikati; (feſt machen) pritrditi, pribiti (-bijem); *impf.* pritrjevati, pribijati; (an's Kreuz) razpeti (-pnem); razpenjati.

anheim *adv.* domú, domóv; — fallen pripasti (-padem); *impf.* pripadati; — geben prepustiti; *impf.* prepuščati; — ſtellen dati (dam) v preudarek, pustiti na izvoljo; *impf.* dajati v premislek, puščati na voljo.

anheiſchig ſich — machen zavezati (-vežem) se, obljubiti, obetati, obreči (-rečem) se, na svojo vest (skrb) —, nase vzeti (vzamem). [kaj.

anher sem, le-sem, les, sem-le, sem-

anhetzen ščuvati, dražiti, hujskati, podpihovati; naščuvati, dražiti, našuntati, podšuntati

Anhöhe *f.* višava, višina, br (-i), brežina; holmec, griček

anhören slušati, poslušati.

animaliſch živalski.

animieren izpodbuditi, osrčiti; *impf.* izpodbujati, vati, osrčevati.

Anis *m.* (*gen.* Aniſes) janež

Anisöl *n.* janževo olje, jan

anjochen v jarem vkleniti, *impf.* v jarem vklepati (-kle -klepljem).

ankämpfen boriti se, boj upirati se (proti čemu).

Ankauf *m.* kup, nakup, naku

ankaufen kupiti, nakupiti, *impf.* kupovati, nakupovati, nakupávati.

ankeilen s klinom pritrditi, diti; *impf.* s klinom pritrjeva

ankennen poznati, videti (kaj

Anker *m.* (Schiffs—) sidro, (an Uhren) zapinjača; (bei M kotvica; vor — legen spustit usidrati se; die — lichten sidro v

ankern sidro spustiti, ma sidro vreči (vržem), — zasaditi sidro spuščati, — metati (meč zasajati.

Ankerplatz *m.* sidrišče.

Ankerſchmied *m.* sidrar. [pri

anketten prikleniti, prikovati;

ankeuchen *intr.* prisopihati, pati (-hripljem).

ankitten prilepiti, priklejiti Feuer) privariti.

Anklage *f.* tožba, zatožba; A tožni, zatožni.

anklagen tožiti, zatožiti; ſich tožiti se; *impf.* obtoževati se.

Ankläger *m.* tožnik, tožitelj; tožnica, zatožnica.

Anklageſtand *m.* zatožni stan, tož in — ſein tožen biti (sem); in — ſetzen pod zatožbo dejati (denen

anklammern prikleniti, pribit jem); *impf.* priklepati, pribijati; oprijeti (-primem) se, okleniti se; oprijemati (-jemljem) se, oklep

Anklang *m.* soglas, soglasje; — finden dopasti (-padem), všeč biti (sem), goditi, ugajati, dopadati; prikupiti se.

anklehen *tr.* prilepiti; *intr.* prilepiti se, prijeti (primem) se; prijemati (-jemljem) se, držati (-ím) se.

Anklebſel *n.* prilepek.

anklciden obleči (-lečem), napraviti; *impf.* oblačiti, napravljati.

anklingeln pozvoniti, pozvončkati, pozvonkljati.

anklopfen trkati; potrkati.

Anklopfer *m.* trkač, trkalo.

anknüpfen privezati (-vežem); *impf.* privezovati; ein Geſpräch — (govor) napeljati, (besedo) povzeti (-vzamem).

ankommen priti (pridem), doiti (dojdem); *impf.* prihajati, dohajati; fahrend — pripeljati (-peljem) se; reitend — prijezditi; fliegend — prileteti; ſchwimmend — priplavati; ſingend — pripeti (-pojem); pfeifend — prižvižgati; tanzend — priplesati (-plešem); lachend — prismejati (-smejem, -smejim) se; im vollen Athem — prisopsti (-sopem), prisopihati; laufend — priteči (-tečem), pridirjati; hüpfend — priskakljati; jubelnd — privriskati; fluchend — priklatiti (-kolnem); weinend — prijokati (-jočem) u. ſ. w. durch Zuſammenſetzung mit pri; übel — stakniti jo, skupiti jo; es kommt mich die Luſt an želja me obhaja, mika me; es kommt mich der Schlaf an spanec me grudi, dremlje mi; es kommt mir ſchwer an težko mi je, težko mi dé (dene); auf dich kommt es an na tebi je, v tvoji moči je, od tvoje volje je odvisno; es kommt viel an mnogo je na tem, dosti leže.

Ankömmling *m.* prišlec, prihodnik.

ankriſchen načečkati.

ankrümmen kriviti; nakriviti, nagniti.

ankündigen napovedati (-vem), na znanje dati (dam), oznaniti, oglasiti; *impf.* napovedovati, na znanje dajati, oznanjati, oznanovati, oglašati.

Ankündiger *m.* napovedovalec, oglasnik, oznanovalec.

Ankündigung *f.* napoved (-i), oglas, naznanilo, razglas, naznanilo.

Ankunft *f.* prihod, dohod.

anlächeln nasmejati (-smejem, -smejim) se, nasmehljati se, namuzniti se (komu); *impf.* smehljati se.

Anlage *f.* (erſter Entwurf) osnova, obris, načrt, črtež; (Beilage) doklada, priloga, dodatek; (Fähigkeit) sposobnost, nadarjenost, zmožnost, talent, dar, pripravnost; von guten —n bistre glave, nadarjen; (Anpflanzung) zasad, nasad, vrtna naprava; (Werk) naprava; (Capital) glavnica; (zur Krankheit) naklonjenost, nagnenost.

anlanden priti (pridem) h kraju, pristati (-stanem).

anlangen priti (pridem), dospeti; was mich anlangt kar mene tiče, zadeva.

anlangend *adv.* gledé na to.

Anlaſs *m.* (*pl.* die Anläſſe) začetek, vzrok, nagibljej; prilika, povod, priložnost.

anlaſſen pustiti; *impf.* puščati (kaj na čem); Waſſer — napustiti (vode), natočiti, napolniti (z vodo); ſich gut — na dobro obračati se, dobro kazati (kažem), mnogo obetati.

anläſslich *adv.* o priliki, povodom.

Anlauf *m.* zalet, zagon; — nehmen zaleteti se, zagnati (-ženem) se, zakaditi se; (des Feindes) naskok, naval, napad; (des Waſſers) nastop, pritok; der Anlauf von Bettlern iſt groß berači so pritegnili, — privreli, — zelo pritiskajo, — silo delajo.

anlaufen zaleteti se, zagnati (-ženem) se; *impf.* zaletavati se, zaganjati se; (vom Waſſer) rasti, naraščati, kipeti, natekati se; (anſchwellen) oteči (-tečem), zateči, zabuhniti; *impf.* otekati; (eine Summe) narasti, nabrati (-berem) se; übel — skupiti jo, naleteti; (an die Wand) prileteti, naleteti na, butniti, telebniti, udariti se ob .....; (vom Schimmel) plesneti (plésnujem); splesneti, oprhniti; (vom Roſt) rújaveti.

Anlaut *m.* začetek besede.

anläuten pozvoniti; *impf.* pozvanjati.

anlegen naložiti, priložiti, dostaviti, deti (denem); *impf.* nalagati, prikladati, pristavljati, devati; (die Leiter an die Wand) prisloniti, pristaviti; *impf.* prislanjati, pristavljati; (das Gewehr) nastaviti, nameriti, pomeriti; (dem

Faſſe e. Reif) (obroč) nabiti (-bijem); Feuer — zažgati (-žgem); *impf.* zažigati; die Kleidung — obleči (oblečem) se; *impf.* oblačiti se; die Schuhe — obuti (obujem) se; *impf.* obuvati se; andere Kleider, Schuhe — preobleči se, preobuti se; *impf.* preoblačiti se, preobuvati se; (gründen) vpeljati (vpeljem), ustanoviti, napraviti, osnovati (-snujem); *impf.* ustanovljati, napravljati; (Geld) naložiti; *impf.* nalagati; (Garten) zasaditi; *impf.* zasajati; (den Verſchluſs) pod pečat dejati (denem), zapečatiti; *impf.* pod pečat devati, pečatiti; Feſſeln — ukleniti; *impf.* uklepati (-klepam, -klepljem); Zaum — brzdati; Zaun — graditi; zagraditi.

Anlehen *n.* posojilo, zajem.

Anlehne *f.* naslonilo, naslanjalo.

anlehnen nasloniti, prisloniti, pripreti; *impf.* na-, prislanjati, pripirati; ſich — opreti se, nasloniti se.

anleimen priklejiti, prilepiti.

anleiten voditi, napeljavati, ravnati, podučevati, navajati; napeljati, napotiti, podučiti, nasvetovati.

Anleiter *m.* napeljevalec, vodnik.

Anleitung *f.* vodilo, navod, napeljava, napeljevanje, poduk.

anliegen prileči (-ležem) se; *impf.* prilegati se; tiščati (-im) se, naslanjati se (na kaj).

Anliegen *n.* skrb, želja, prošnja.

anliegend priložen, pridejan, priležčn; (nachbarlich) sosedčn, bližnji; (von Kleidern) tesčn, napet, priležno ukrojen.

anlocken vabiti, mikati (mičem); privabiti, zvabiti.

anlockend vabljiv, mikalčn, miččn, mamljiv.

Anlockung *f.* vabljenje, vabilo.

anlöthen privariti.

anlügen lagati (lažem), lagati se (komu); nalagáti (koga), zlagáti se (komu).

anmachen napraviti, narediti; *impf.* napravljati, narejati; (an etw. befeſtigen) pritrditi, privezati (-vežem), pripeti (-pnem). pribiti (-bijem); *impf.* pritrjevati, privezovati, pripenjati, pribijati; ein Feuer — netiti, kuriti; zanetiti, ukresati (-krešem), zakuriti.

Anmarſch *m.* prihod.

anmarſchieren prihajati, dol bliževati se; *pf.* priti (prid

anmaßen ſich lastiti si, svo gati (po čem); prisvojiti si, si, polastiti se (česa); prisvaj lastovati si; (ſich getrauen) se, drzniti se, predrzniti se.

anmaßend prevzetčn, drzčn, brezobzirčn, ohol, ošabčn.

Anmaßung *f.* drznost, p prevzetnost, brezobzirnost, ošabnost.

anmauern prizidati; *impf*

anmelden napovedati (-vem) zglasiti, naznaniti, javiti; povedovati, oglašati, zglaš znanjati, javljati.

Anmelder *m.* napovednik, r

Anmeldung *f.* napoved (-i), zglasílo; Anmeldungs- zglas povedni.

anmelken namolzti (-molze

Anmerkebuch *n.* vpísna knj ležna knjíga, vpisnik, zapísn

anmerken (aufzeichnen) zapi šem), zaznamenati, zabeležit zapisovati, zaznamenávati; Schrift) opomniti, pristaviti (anfennen) opaziti, poznati man kennt ihm den Fremdling se mu, da je inostranec; ta zimo, da je ptujec.

Anmerkung *f.* opomnja, opazka.

Anmerkungszeichen *n.* opomi

anmeſſen primeriti, pomerit pri-, pomerjati; (voll) nameri

Anmuth *f.* milina, milota, l prijetnost, prisrčnost; krasota

anmuthig mil, ljubčk, prijet srččn; krasčn, lep.

annageln pribiti (-bijem); *in* bijati.

annagen nagrizti, nagrizniti, oglodati (-glodam u. -glojem) ljati, obrebati.

annähen prišiti (-šijem); *in* šívati.

annähern ſich bližati se, p se, prihajati, približevati se; žati se, primakniti se, priti (pristopiti.

annähernd približnji; *adv.* (annäherungsweise) blizu, okoli, po priliki, blizoma, primeroma.

Annäherung *f.* približevanje, prihod.

Annahme *f.* vzetje, sprejetje, sprejem; (Hypothese) domnevek.

Annalen *pl.* letopisi *pl.*

Annalist *m.* letopisec.

annectieren privezati (-vežem), spojiti; [prisvojiti.

annehmbar sprejemen, sprejemljiv; prijeten, ugoden, prikladen.

Annehmbarkeit *f.* sprejemljivost; prijetnost, ugodnost.

annehmen vzeti (vzamem), sprejeti (sprejmem), prevzeti, prejeti; *impf.* jemati (jemljem), sprejemati; an Kindes=ſtatt — za svojega vzeti, posiniti; za svojo vzeti, pohčeriti; (etw. als wahr —) imeti (imam) za resnico, smatrati za gotovo; misliti si, postaviti z. B. nehmen wir an mislimo si, vzemimo, postavimo, vzelimo u. ſ. w.; es wird allgemein angenommen sploh velja za resnico, sploh mislijo; (ſich angewöhnen) privaditi se; ſich jemandes — skrb za koga nase vzeti, vzeti koga v svojo skrb, potrbeti zanj; *impf.* jemati koga v svojo skrb, skrbeti zanj; (vertheidigen) potegniti se za koga, pognati (-ženem) se, postaviti se zanj; *impf.* potegovati se, poganjati se (za koga), zagovarjati ga.

Annehmer *m.* prejemnik.

annehmlich všeč, všečen, povoljen, ugoden, prijeten, mil.

Annehmlichkeit *f.* ugodnost, prijetnost.

Annexion *f.* pridruženje, prispojitev.

anno leta (*gen.*), v letu. [sko.

Annonce *f.* oglas, oznanilo (novinar-

Annoncengeſchäft *n.* posel z novinarskimi oglasi; anonsni urad.

annoncieren (v novinah) oznaniti, (po novinah) razglasiti.

annullieren uničiti, razveljaviti, ovreči (-vržem); *impf.* uničevati, ométati; (den Kauf, Vertrag) po-, razdreti (-derem); *impf.* po-, razdirati.

anomal nepravilen.

Anomalie *f.* nepravilnost. [iménen.

anonym brez imena, brezímen, brez-

Anonymus *m.* (pisatelj) brez imena, nejmenovan —, neznan (pisatelj), brezimenski.

anordnen urediti, dejati (denem) v red, razvrstiti, uravnati; *impf.* urejati, v red devati (devljem), uravnavati; (befehlen) ukazati (-kažem), zapovedati (-vem), veleti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velevati.

Anordner *m.* uredovalec, urednik.

Anordnung *f.* uredba, uredovanje, uravnava, razvrstitev, ustanovilo, določba; (Befehl) povelje, ukaz, zapoved (-i).

anorganiſch neorganski, neorganičen.

anpacken zgrabiti, popasti (-padem), prijeti (primem), lotiti se.

anpaſſen *tr.* primeriti, uravnati, pristrojiti, prikrojiti; *impf.* primerjati, uravnavati; *intr.* prileči (-ležem) se, podati (-dam) se; *impf.* prilegati se, podajati se.

anpaſſend priležen, primeren, pristojen, priličen.

anpflanzen na-, ob-, zasaditi; *impf.* na-, ob-, zasajati; ſich — naseliti se.

Anpflanzung *f.* nasad, zasad.

anpochen trkati; potrkati. [skok.

Anprall *m.* nalet, udar, pritisk, na-

anprallen udariti, trčiti, naleteti, treščiti, zaleteti se, zagnati (-ženem) se; *impf.* udarjati, zaletavati se, zaganjati se.

anpreiſen hvaliti, slaviti, poveličevati, hvalisati; pohvaliti, poveličati.

Anpreiſung *f.* hvala, pohvala, poveličevanje.

anpreſſen pritisniti; *impf.* pritiskati.

anprobieren poskusiti, pomeriti; *impf.* poskušati, primerjati.

anputzen nališpati, nagizdati.

anrainen mejiti, držati (-im) se.

Anrainer *m.* mejaš, sosed.

anranken ſich oviti (-vijem) se, omotati se, oprijeti (-primem) se; *impf.* ovijati se, oprijemati (-jemljem) se.

anrathen nasvetovati.

anräuchern kaditi; o-, po-, prekaditi.

anrechnen prišteti (-štejem), pripisati (-pišem); *impf.* prištevati, pripisovati; (einrechnen) všteti, v račun postaviti, vračuniti; *impf.* vštevati, v račun staviti.

Anrechnung *f.* vštevanje, vštetev, vračunanje.

Anrecht *n.* pravica (do česa).
Anrede *f.* ogovor, nagovor.
anreden ogovoriti, nagovoriti; *impf.* o-, nagovarjati.
anregen sprožiti, obuditi, vzbuditi, napeljati, izpodbosti (-bodem), opomniti; *impf.* vzbujati, napeljevati, izpodbadati, opominjati.
anregend budílen, spodbadljív.
Anregung *f.* pobuda, izpodbuděk, opominjanje.
anreihen vrstiti, nizati (nižem), zvrstiti, urediti, nanizati, nabrati (-berem); ſich — uvrstiti se, v vrsto stopiti, pridružiti se. [nakrhniti.
anreißen natrgati, načęti (-čnem),
anreizen drážiti, šuntati, izpodbadati, izpodbujati, podpihovati, ščuvati; podrážiti, našuntati, izpodbuditi, naščuvati.
Anreizer *m.* dražílec.
Anreizung *f.* podpihovanje, ščuvanje, šuntanje, zdražba.
anrennen *intr.* pridreti (-derem) na kaj, zaleteti (-ím) se, butiti, telebniti; *impf.* zaletavati se, butati, telebati; er wird — naletel bode, opekel se bode, nasadil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnati (-ženem) se v koga; *impf.* zaletavati se, zaganjati se v koga, zadevati se óbenj.
anrichten napraviti, storiti, narediti, učiniti, osnovati, zgotoviti; *impf.* napravljati, narejati, zgotavljati; Schaden — storiti —, prizadeti (-denem) škodo, škodovati; *impf.* škodo delati, — prizadevati; (den Tiſch —) pogrniti; *impf.* pogrinjati.
anrißen prasniti, oprasniti, naškrniti.
anrollen privaliti se, pritočiti se, pritrkljati se. [glasu, razvpít.
anrüchig sumęn, sumljív, na slabem
anrücken *tr.* primakniti, približati; *impf.* primíkati (-mikam u. -mičem), približevati; *intr.* priti (pridem), približati se, primakniti se; *impf.* prihajati, približevati se, bližati se, primikati se.
Anruf *m.* klic, klicanje, pozív, zazív.
anrufen klicati (kličem), zvati (zovem); poklicáti, pozvati; (flehen) moliti, prositi.
Anrufung *f.* klicanje, zaz prošnja.
anrühmen hvaliti; pohvaliti.
anrühren dotakniti, pritakn potipati (-tipljem), pošlatati, (-denem) se česa; *impf.* tipati, dotikati se, zadevati se (česa).
Anſaat *f.* setév, nasetév.
anſäen nasejati (-sejem), po zasejati.
Anſage *f.* napoved (-i), naz sporočílo, oglas.
anſagen napovedati (-vem), čiti, naznaniti, oglasiti; *impf.* n dovati, sporočati, naznanjati, og ſag an povej! reci!
anſammeln nabrati (-berem), skupiti; *impf.* nabirati, skuplja
Anſammlung *f.* nabira, nabór.
anſäſſig naseljen, nastanjen; machen naseliti se, nastaniti se.
Anſäſſigkeit *f.* nastanjenost, nas domovanje, nastanitév.
Anſatz *m.* (Anlauf) zalet, napa skok; (ein. Rechnung) postavék, s (bei Blasinſtrumenten) nastavék, (zum Wachſen) zarodék, zaciměk; (ſetztes Stück) pristavék, dostavék, nastavék; (zum Dreſchen) násad Bodenanſatz) usedlina, uleglina, g (Angeſchwemmtes) naplavina, p (— vom Schimmel) oprh; (natürl lage, Empfänglichkeit) nagnenje, vzetnost; (— beim Geflecht) napé
Anſatzrohr *n.* tuléc, ustník.
anſaufen ſich napiti (-pijem) se, opiti se, upijaniti se; nalokati se žlempati se.
anſchaben strgati (stržem); nastr
anſchaffen (beſtellen) oskrbeti (omísliti, napraviti, nabaviti si, čiti; *impf.* oskrbljevati, omíšljat napravljati, nabavljati si, naró (befehlen) ukazati (-kažem), reči (reč veleti (-ím); *impf.* ukazovati, vele
Anſchaffung *f.* naprava, nabava; ročilo. [grniti, nagra
anſcharren nagrebsti (-grebem),
anſchauen gledati, ogledovati, ozi se; *pf.* pogledati, ozreti se.
Anſchauen *n.* (Anſchauung *f.*) gleda pogled.

anſchaulich vidljiv, očitēn, nazorēn, očividēn, razumljiv, jasēn.

Anſchaulichkeit *f.* vidljivost, nazornost; (in der Erklärung) jasnost, razumljivost.

Anſchauung *f.* nazor, misēl (-i); Anſchauungs- nazorni.

Anſchein *m.* videz, podoba, dozdevēk; es hat den — videti je, kaže se, dozdeva se, podoba je; dem —e nach kakor je podoba, kakor je videti, kakor se kaže; ſich den — geben delati se, kakor da ..., na videz kaj storiti.

anſcheinend dozdevēn, navidezēn, na oko, na videz.

anſchicken ſich napraviti se; *impf.* na-, pripravljati se, ravnati se.

anſchießen nastreliti, obstreliti.

anſchiffen pripeljati se v ladiji, priplati (-plovem), prijadrati, priplavati, pribroditi.

anſchirren okomatati, (konja) napraviti; *impf.* komatati, (konja) napravljati; (die Ochſen) vkleniti, ujarmiti; *impf.* vklepati, jarmiti.

Anſchlag *m.* udar, udarec; (Entwurf) osnova, načrt; (Gedanke) naklep, namera, namislēk; (berechnende Schätzung) presudarēk, cenitēv, račun, proračun; (in der Mühle) treslica; in — bringen všteti (-štejem); *impf.* vštevati; Anſchläge ſchmieden naklepati, naklepe snovati, nameravati.

anſchlagen *tr.* udariti, trčiti; *impf.* trkati, tolči (tolčem), biti (bijem), nabijati, udarjati; (die Glocken) pritrkovati, plat zvona biti, trijančiti, nabirati; (das Gewehr) nameriti, na mah dejati (denem); (Feuer) kresati (kresem); ukresati; (taxieren) ceniti, kup postaviti; zu hoch — preceniti, previsoko kup (ceno) postaviti; (etw. tzgendwo —) nabiti, pribiti, obesiti; mit weitläufigen Stichen anheften) pripeti (-pnem), naudariti; *intr.* tekniti, prileči (-ležem) se, zaleči; *impf.* prilegati se, ugajati, prijati; (vom Hunde) zalajati; ſich — udariti se, potolči se.

Anſchlagzettel *m.* oglas, nabito oznanilo.

anſchlämmen nablatiti, zablatiti.

anſchleppen navleči (-vlečem), privleči, navlačiti.

anſchließen prikleniti, prikovati (-kujem); *impf.* priklepati; (beilegen) priložiti, pridejati (-denem); *impf.* prilagati; ſich — pridružiti se, pristopiti, prijeti (primem) se koga, skleniti se s kom; *impf.* družiti se, pajdašiti se.

Anſchluſs *m.* priklep, priklepanje; (Verbindung) pridruženje, zveza, sklep; (Beiſchluſs, Beilage) priloga, doklada.

anſchmieden prikovati (-kujem), privariti.

anſchmiegen ſich pritisniti se, oprijeti (-primem) se, stisniti se (h komu); *impf.* pri-, stiskati se (h komu), oprijemati (-jemljem) se (koga).

anſchmieren mazati (mažem); na-, pomazati; (betrügen) ukaniti, prevāriti, oplahtati, opehariti, opaliti.

anſchmunzeln muzati se; namuzniti se (komu).

anſchmutzen ogrditi, onečediti, onesnažiti, povaljati, po-, u-, zamazati (-mažem).

anſchnallen pripeti (-pnem), prikopčati; *impf.* pripenjati.

anſchneiden narezati (-režem), nakrojiti; (einſchneiden) zarezati; *impf.* na-, zarezovati; (mit der Schere) nastrići (-strižem); (angänzen) načeti (-čnem); *impf.* načenjati.

Anſchnitt *m.* na-, zareza; (das Angeſchnittene) načetēk, narezēk, krajēc, krajčēk, okrajēk.

anſchnitzeln rezljati; narezljati.

anſchöpfen zajeti (zajmem), načrepati, pozajeti.

anſchoppen gnesti (gnetem), gatiti, basati (bašem); nagnesti, nagatiti, zabasati.

Anſchoppung *f.* zágata, zaprtje.

anſchrauben naviti (-vijem), priviti, z vijakom pritrditi, — pričvrstiti.

anſchreiben napisati (-pišem), zapisati; (voll —) popisati; *impf.* na-, za-, popisovati.

anſchreien zakričati (-ím), zavpiti (-vpijem), zadreti (-derem) se, obregniti se, revsniti (nad kom).

anſchuldigen dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti. [tēv.

Anſchuldigung *f.* obdolženje, obdolži-

anſchüren podnetiti, podžgati.

Anſchuſs *m.* nastrel, prvi strel.

anſchütten naliti (-lijem), natočiti; *impf.* nalivati, pritakati; (m. Trockenem) nasuti (-sujem u. -spem), nagrebsti (-grebem); *impf.* nasipati (-sipljem), nagrebati; (begießen) obliti; *impf.* oblivati.

anſchwängern napolniti, naploditi; *(chem.)* nasititi, napojiti.

anſchwärzen o-, počrniti; *impf.* črniti, obirati, opravljati. [kaj).

anſchwatzen načenčati, natvezti (komu

Anſchweif *m.* snutěk, osnutěk, osnova.

anſchweifen snovati (snujem); o-, nasnovati.

Anſchweifrahmen *m.* snovače *pl.*

Anſchweifſpule *f.* snovalnica.

anſchweißen privariti; (v. d. Jägern) nastreliti, raniti.

anſchwellen *tr.* napeti (-pnem), napihniti; *impf.* napenjati, napihovati; *intr.* oteči, napeti se, zabuhniti, zabrekniti; *impf.* napenjati se, otekati; (v. Waſſer) rasti, naraščati, kipeti.

Anſchwellung *f.* otok, oteklina, zabuhlina; (des Fluſſes) natok, velika voda.

anſchwemmen naplaviti, nanesti, nanositi; *impf.* nanašati.

Anſchwemmung *f.* naplávina, plavje, prod, nasipina.

anſehen pogledati, ozreti se (na kaj), ogledati; *impf.* gledati, ogledovati, ozirati se; (anfennen) poznati (-znam), videti, brati (berem); (für etwas —) imeti (imam), šteti (štejem), čislati, smatrati.

Anſehen *n.* pogled, gledanje, ozir, videž; (Anſchein) videz, dem — nach po videzu, na videz, kakor se kaže, kakor je videti; (Autorität) ime, veljava, uglednost, čast, znamenitost, dostojnost, spoštovanje, dostojanstvo, odličnost, čislanost; in — ſtehen v čislih biti (sem), sloveti, mnogo veljati, spoštovan biti; (Geſtalt) podoba, postava, zunanjost; (dem — nach) po obrazu.

anſehnlich veljavěn, imenitěn, znamenit, čislan.

Anſehung *f.* ſ. Anſehen; in — deſſen gledé na to, kar se tega tiče, zastran tega.

anſengen osmoditi, opaliti.

anſetzen nastaviti; *impf.* nast (hinzu-) pristaviti, prisloniti; pristavljati, prislanjati; (die na-, pomeriti; *impf.* na-, pon (beſtimmen z. B. den Tag) ust določiti; *impf.* ustanavljati, dolc (Bäume) na-, zasaditi; *impf.* r sajati, saditi; (Blätter, Blüten, K Früchte) od-, pognati (-ženem); od-, poganjati (popke, brst); Geflecht) napériti; (Anlauf neh leteti se, poskusiti, zapotěči se, z se; (übervortheilen) posaditi (k led), opehariti; ſich — naseliti stanitи se; *impf.* naseljevati se Staub) prijeti (primem) se; *im* jemati (-jemljem) se.

Anſicht *f.* pogled; (Meinung) (-i), mnenje. [za

anſichtig werden ugledati, zag

Anſiedelei *f.* naselbina, nas selo, selišče.

anſiedeln naseliti, nastaniti; naseljevati.

Anſiedler *m.* naselnik, naseljeně seljenec; —in *f.* naselnica, nasel

anſinnen misliti (o kom kaj), kovati (od koga kaj), zaprositi.

anſpannen vpreči (vprežem), na *impf.* vpregati, napregati; (ſtr napeti (-pnem), nategniti; *imp* penjati, nategovati.

anſpeien pljuniti (na koga); pljuvati, zapljuvati.

anſpielen začeti (-čnem) igro; Inſtrum.) zaigrati, zagosti (-go auf etwas — meriti, cikati, nacik (na kaj).

Anſpielung *f.* cikanje, rahla ome

anſpießen nabosti (-bodem), nas (na), natakniti; *impf.* nabadati, tikati.

anſpinnen napresti (-predem); (h pripresti; (anzetteln) naplesti (-ple nasnovati (-snujem).

anſpornen izpodbosti (-bodem), gnati (-ženem), povzbuditi, podk *impf.* izpodbadati, povzbujati, žigati.

Anſpornung *f.* izpodbadanje, po povzbuja, priganjanje.

Anſprache *f.* nagovor, ogovor.

anſprechen na-, ogovoriti; *impf.* na-, ogovarjati; (bitten) prositi; za-, poprositi; (in Anſpruch nehmen) svojiti si, lastiti si; prisvajati si, lastiti se (česa); (gefallen) dopasti (-padem); *impf.* dopadati, ugajati, zanimati.

anſprechend mil, ljub, prijeten, zanimiv, ugoden.

anſpritzen nabrizgati, poškropiti.

Anſpruch *m.* pravica (do česa), terjatev, zahteva; — machen ſ. anſprechen.

anſpruchslos ponižen, zmerен, skromen. [držen.

anſpruchsvoll prevzetен, oblastен, pre-

anſpülen naplaviti, nanositi; *impf.* naplavljati, nanašati.

anſtacheln ſ. anſpornen.

Anſtalt *f.* priprava; (Maßregel) naredba; (Inſtitut) zavod, naprava.

Anſtand *m.* (Zögerung) čakanje, odlašanje, odlog, pomuda, oprezovanje; (Hinderniß) ovira, zadržek; (Würde) dostojnost, spodobnost; (bei Jägern) stan, zaseda, preža; ohne — brez pomiselka, takoj, nemudoma; mit — dostojno, spodobno *adv.*

anſtändig dostojen, spodoben; (entſprechend) po volji, všeč, ugoden. [nost.

Anſtändigkeit *f.* dostojnost, spodob-

anſtandslos *adv.* brez pomiselka, brez zadržka.

anſtarren strmeti, strmo gledati; *fig.* zavzeti (-vzamem) se, čuditi se.

anſtatt *praep.* namesto; *coni.* ne da — ampak, ne da — še.

anſtauben prašiti; na-, o-, zaprašiti.

anſtaunen ostrmeti, začuditi se, začuditi (-vzamem) se; *impf.* strmeti, čuditi se, občudovati.

anſtechen na-, zabosti (-bodem); *impf.* na-, zabadati.

anſtecken natakniti, nasaditi; *impf.* natikati, nasajati; (von Krankheiten) okužiti, otrovati (otrujem), (bolezen) zatrositi, — zanesti; angeſteckt werden (bolezen) nalezti; (ein Haus) zažgati, (ogenj) zatrositi.

anſteckend otrovен, kužen, nalezljiv.

Anſteckung *f.* okuženje.

Anſteckungsſtoff *m.* otrovilo, skrnina.

anſtehen stati (stojim); (wohl—) prileči (-ležem) se, podati (-dam) se; *impf.* prilegati se, podajati se, prav biti (sem); (behagen) všeč biti (sem), po volji biti, po godu biti; (— laſſen) odlagati, odlašati, odkladati, oprezovati; *pf.* odložiti, počakati; es wird nicht lange — ne bode dolgo trajalo.

anſteigen dvigati se, vzdigovati se, navkreber popenjati se, vzbrdo višati se.

anſtellen postaviti; *impf.* postavljati; (anſtiften) napeljati, nagovoriti, podpihati; *impf.* napeljevati, nagovarjati, podpihovati; (thun) storiti, narediti, učiniti, napraviti; *impf.* delati, narejati; Betrachtungen — premišljevati, preudarjati, pretehtovati; einen Verſuch — poskus napraviti, poskusiti; *impf.* poskušati; im Dienſt — nastaviti, namestiti, v službo postaviti, službo dati (dam), — podeliti; angeſtellt werden službo dobiti; angeſtellt ſein nastavljen biti (sem), v službi biti, službo imeti (imam); ſich — delati se, vesti (vedem) se, hliniti se, kazati (kažem) se.

anſtellig spretен, ročen, pripravен.

Anſtellung *f.* nastavljenje, nameščenje, služba.

Anſtellungsgeſuch *n.* prošnja za službo.

anſtellungslos brez službe.

anſtiften napraviti, nasnovati (-snujem), naplesti (-pletem); *impf.* napravljati, snovati, napletati; (einen zu etw.) šuntati, ščuvati, nagovarjati, podpihovati; na-, podšuntati, naščuvati, podkuriti.

Anſtifter *m.* po-, začetnik, nasnovatelj, provzročitelj; podpihovalec, svetovalec, šuntar.

anſtimmen ubrati (-berem) jo, zakrožiti, zagósti (-godem); ein Lied — zapeti (-pojem). [kati, naphati.

anſtopfen natlačiti, nažokati, natr-

Anſtoß *m.* zadetje, udar, spotikljej; (im Reden) jecljanje; (Hinderniß) zapreka, zadeva, zadržek; (Aergerniß) pohujšanje, sóblazen (-i), pohujševanje; — geben pohujšati; *impf.* pohujševati; — nehmen pohujšati se, spotakniti se; *impf.* pohujševati se, spotikati se; hudovati se, grajati.

anſtoßen trčiti, suniti, dregniti; *impf.* trkati, suvati, dregati; (anrennen) za-

deti (-denem ob kaj), zaleteti se, telebniti; *impf.* zadevati, zaletavati se, telebati; (mit der Zunge) spotikati se, jecljati, žužnjati, zapletati se (z jezikom); (angrenzen) tikati se, mejiti, držati (-im) se, biti (sem) tik česa.

anſtoßend tik ležeč, tikajoč se, držeč se, bližnji, sosednji. [spodoben.

anſtößig spotikljiv, pohujšljiv, ne-

Anſtößigkeit *f.* spotikljivost, pohujšljivost, nespodobnost.

anſtreben poganjati se, gnati (ženem) se (za čim), prizadevati si, doseči skušati, posezati (za čim), truditi se, napenjati se; (wider etwas) upreti se; *impf.* upirati se (proti čemu, zoper kaj).

anſtreichen na-, pomazati (-mažem); (mit Farbe) pobarvati; (mit Kalk) beliti, pobeliti; (mit Bleiſtift) podčrtati.

Anſtreicher *m.* mazač, barvar.

anſtreifen *tr.* oplaziti; (Laub) smukati, češuljati; nasmukati; *intr.* dotakniti se, zadeti (-denem) se; *impf.* dotikati se, zadevati se.

anſtrengen napeti (-nem), nategniti; *impf.* napenjati, nategovati; (z. Arbeit) pri-, naganjati, siliti (k čemu); (den Kopf) ubijati si, beliti si, lomiti si (glavo); (zu ſehr) pretegniti, presiliti; einen Proceß — pravdo začeti (-čnem), tožbo gnati (ženem); ſich — truditi se, upirati se, gnati (ženem) se, vbadati se, napenjati se, siliti se, žiliti se.

anſtrengend težek, težaven, trudapoln.

Anſtrengung *f.* trud, prizadeva, prizadevanje, napor, napenjanje.

anſtreuen nasuti (-spem), natrositi; *impf.* nasipati (-sipljem).

Anſtrich *m.* namazanje, lik; (Schminke) lepotilo, šarilo; (Anſchein) videz, podoba, zunanjost. [pripletati.

anſtricken priplesti (-pletem); *impf.*

anſtücken dostaviti, prikrpati, prišiti (-šijem); *impf.* dostavljati.

anſtürmen navaliti, naskočiti, napasti (-padem), prihrumeti (-im), privreti, privršeti, udariti (na koga).

Anſturz *m.* pritisk, naval, naskok.

anſtürzen zagnati (-ženem) se, zaleteti (-im) se; *impf.* zaganjati se, zaletavati se. [njo vložiti.

anſuchen prositi; za-, poprositi; pro-

Anſuchen *n.* prošnja.

anſummen pribrenčati (-i

nabrati (-berem) se, namr

Antagonismus *m.* protivn

tovanje, tekmovanje.

Antagoniſt *m.* protivnik, zopernik, tekmec.

antaſten potipati (-tipljem dotakniti se; *impf.* tipati, tikati se; (die Ehre) ško štenju, dotakniti se pošte

Antecedens *n.* (*pl.* die An predidoče, predniji stavěk.

antediluvianiſch predpoto

Antheil *m.* del, delež; — nik —, deležen biti (sem); udeležiti se; *impf.* udeleže

antheilmäßig *adv.* po del

Antheilnehmer *m.* deležn deležnica.

Antheilrecht *n.* deležna pr

Anthera *f.* prašnica.

Anthologie *f.* cvetnik, ant

Anthropologie *f.* človekoslo pologija.

Anthropophag *m.* ljudožèr,

anthun (Kleid) obleči (-č oblačiti; (Schuhe) obuti (obu obuvati; Ehre — čast ska *impf.* skazovati; Gewalt — liti, primorati; Schaden — koga, škodo storiti, — de ſich ein Übel — raniti se, jem) se.

Antichriſt *m.* antikrist.

anticipando *adv.* prej, pop

anticonſtitutionell protiust

antik starinski, nekdanji

Antike *f.* starina, starovi

Antikenſammlung *f.* starin

Antilope *f.* antilopa.

Antipathie *f.* zópernost, st

Antipode *m.* protinožec.

Antiquar *m.* starinar; knj s starimi knjigami; starin

Antiquität *f.* starina.

Antitheſe *f.* oporeka, prot

Antlitz *n.* obraz, lice, obli

Antrag *m.* predlog, nasve — ſtellen predložiti; *impf.* nasvetovati kaj; den — anne log sprejeti (sprejmem).

antragen nanesti; *impf.* nanašati; (vorschlagen) svetovati, predložiti; *impf.* predlagati; ſich — ponuditi se; *impf.* nujati se.

Antragſteller *m.* predlagatelj, nasvetalec.

Antragſtellung *f.* predlaganje, nasvetovanje predlogov.

antreffen najti (najdem), sniti (snidem) se s kom; *impf.* nahajati koga.

antreiben pognati (-ženem); *impf.* poganjati, tirati; (anſpornen) spodbosti (-bodem); *impf.* spodbadati; (ſchwingen) pognati (-ženem); *impf.* zaganjati.

Antreiber *m.* poganjač, spodbadalec, poganjalec.

antreten nastopiti; *impf.* nastopati; (-ćnem); *impf.* začenjati; den Dienſt — v službo stopiti; Erbſchaft — dedšino nastopiti; Geſchäft — prijeti (-ćnem), lotiti se.

Antrieb *m.* pogón, poganjanje, spodbadanje; (Beweggrund) nagon, nagib, vzrok; aus eigenem — sam od sebe, po svoljno.

antrinken napiti (-pijem) se; *impf.* napivati se.

Antritt *m.* nastop, začetek; (einer Reiſe) odhod; Antritts- nastopni.

Antrittsgeld *n.* nastopnina.

Antrittsrede *f.* nastopni govor, prva beseda.

Antwort *f.* odgovor; Red und — geben govoriti; *impf.* odgovarjati; odgovor biti (dam), — dajati; er blieb ihm nichts — ſchuldig nobene mu ni zaostal; wie die Frage, ſo die — kak vpor, tak odgovor.

antworten odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati; (ſchriftlich) odpisati (-pišem); *impf.* odpisovati; (kurz) odrezati (-režem).

Antwortſchreiben *n.* odpis, odgovor.

anvertrauen zaupati; izročiti; *impf.* izročati komu kaj; ſich — razodeti se komu; *impf.* razodevati se.

anverwandt sorodèn, v rodu biti komu s kom.

Anverwandte *m.* sorodnik, žlahtnik; žlahtnica.

Anverwandtſchaft *f.* sorodstvo, žlahta, rodbina.

Anwachs *m.* narast (-i), naraščaj, prirast (-i), priraščaj, mladina.

anwachſen prirasti (-rastem); *impf.* priraščati; (ſich mehren) rasti, množiti se; narasti, pomnožiti se; *impf.* naraščati, pomnoževati se.

Anwalt *m.* zagovornik, pravdnik, zastopnik; (Sachwalter) oskrbnik.

Anwaltſchaft *f.* pravdništvo, oskrbništvo.

anwandeln obiti (-idem), spreletéti; *impf.* obhajati, spreletati; (reizen) mikati; die Furcht hat ihn angewandelt strah ga je obšel, spreletel.

anwärmen pogreti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrevati.

Anwartſchaft *f.* pričakovanje.

Anwehe *f.* zamet.

anwehen pihniti; *impf.* pihati, pihljati na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namesti (-metem) (na prag).

anweichen mečiti, mehčati; omečiti, omehčati.

anweiſen odkazati (-kažem); *impf.* odkazovati; naročiti komu kaj; poučiti koga; Geld — denar komu nakazati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewieſener Betrag nakazani iznos.

Anweiſung *f.* odkaz, naročilo, poduk, napotek; (Poſt—) poštna nakaznica.

anweißen beliti; pobeliti.

anwendbar rabèn, porabèn, rabljiv, upotrebljiv.

anwenden rabiti; porabiti, upotrebiti; *impf.* porabljati; Mühe — prizadeti (-denem); *impf.* prizadevati si; truditi se; Koſten — trošiti, potrošiti; Geſetz — zakon porabiti.

Anwendung *f.* raba, poraba.

anwerben nabrati (-berem), najeti (najmem); *impf.* nabirati, najemati; ſich — laſſen med vojake iti.

anwerfen ometati (-mečem); *impf.* ometavati.

anweſend navzoč, pričujoč, prisotèn.

Anweſenheit *f.* navzočnost, pričujočnost, prisotnost; in meiner — vpričo mene.

anwidern gabiti se, mrzeti; das widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner *m.* sosed, bližnji stanovalec; Save— posavec, Drau— podravec, Meer— primorec.

Anwurf *m.* omet, namet; (d. Waſſers) nanos, naplav; (Vorwurf) očitanje.

Anzahl *f.* število, broj; eine große — Menſchen množica, sila ljudstva; kleine — peščica, nekoličina. [števati.

anzählen našteti (-štejem); *impf.* na-

anzapfen nastaviti, na čep dejati (denem), na čep postaviti; *impf.* na čep devati. [obrzdovati.

anzäumen obrzdati, obuzdati; *impf.*

anzechen upijaniti koga; ſich — opiti (-pijem) se, napiti se, upijaniti se; *impf.* opivati se.

Anzeichen *n.* znamenje, znak.

Anzeige *f.* naznanilo, poročilo, objava; (gerichtliche) ovada.

anzeigen naznaniti, poročiti, oglasiti; *impf.* naznanjati, poročati, oglašati; kazati (kažem); pokazati; (gerichtlich) ovaditi; anzeigende Art kazalni (znanilni) način, določni naklon.

anzeigend kazalen.

Anzeiger *m.* naznanilec, kazalec.

anzetteln snovati (snujem), osnovati.

Anzettelung *f.* osnova, snovanje, osnutek; — einer Verſchwörung zarota.

anziehen potegniti; *impf.* potegovati; (anſpannen) nategniti, pritegniti, napeti (-pnem); (Kleider) obleči (oblečem); *impf.* oblačiti; (Schuhe) obuti (obujem); *impf.* obuvati; (Waſſer) napiti se, obvolgniti; (anregen) mikati, zanimati, zavnemati, vabiti. [prijeten.

anziehend mičen, mikalen, zanimiv,

Anzieher *m.* priteznica (Muškel).

Anziehung *f.* natezanje, natezava.

Anziehungskraft *f.* privlačnost.

Anzug *m.* (Kleider) obleka, oprava; (Ankunft) prihod, dohod.

anzüglich žaljiv, zbadljiv.

Anzüglichkeit *f.* žaljivost, zbadljivost.

anzünden (Licht) prižgati (-žgem); *impf.* prižigati; (Feuer) zakuriti, zanetiti, zatrniti, zapaliti; (Haus) zažgati.

Anzünder *m.* zažigalec.

Anzündung *f.* prižig, zažig, zažiganje.

Aorte *f.* privodnica.

Apathie *f.* brezčutje, brezčutnost.

apathiſch brezčuten.

Apfel *m.* jabelko; (wild) lesnika; Apfel- jabelčni.

Apfelbaum *m.* jablan, jabla

apfelförmig jabelčast.

Apfelmoſt *m.* jabelčnik, lesnikovec.

Apfelmotte *f.* jabelčni mo

Apfelſchnitz *m.* krhelj, krh

apodiktiſch neovržen, apo

Apokalypſe *f.* skrivno raz

apokryph neprav, podt pristen.

Apologet *m.* branitelj.

Apoplexie *f.* mrtvúd.

Apoſtat *m.* odpadnik.

Apoſtel *m.* apostelj, apost aposteljski, apostolski.

Apoſtelamt *n.* apoſteljstv

apoſtoliſch apostolski.

Apoſtroph *m.* opuščaj.

Apotheke *f.* lekarna.

Apotheker *m.* lekarnik; A

Apothekergehilfe *m.* lek močnik.

Apothekergewerbe *n.* leka

Apothekergremium *n.* leka

Apothekerkunſt *f.* lekarniš

Apparat *m.* priprava, oro

Appell *m.* sklic, pozov.

Appellant *m.* prizivnik.

Appellation *f.* priziv.

Appellationsfriſt *f.* prizivi

Appellationsgericht *n.* prizi

appellieren prizvati (-zov dišče, pritožiti se pri višj *impf.* pritoževati se p. v.

Appetit *m.* tek, slast (-i dober tek; ich habe — diši n

appetitlich tečen, slasten;

applaudieren ploskati, tl

Applaus *m.* plosk, ploski

Appoſition *f.* pristavek.

appretieren ſ. zubereiten.

Approbation *f.* odobrenj potrjenje.

approbieren odobriti, pot potrjevati.

Aprikoſe *f.* marelica.

April *m.* april, mali tra ſchiden po tičjega mleka

Aprilwetter *n.* nestanoviti ljivo vreme (-na).

s *interj.* da-tè! zbilja! pri tej
ja misél mi pride.
tel *m.* vodovod.
r *m.* ravnik, ekvator; Äqua-
ivnikov, ravniški.
rialſtrömung *f.* ravniški —,
lni tok.
rtial jednakonočén.
rtium *n.* jednakonočje.
lent *n.* jednaka vrednost, na-
adi. jednakovreden.
ır.
vék, letoštetje.
ter *n.* gostomer.
, državna blagajnica.
) državén, erarén.
f. delo, opravilo, opravék,
ejanje; an die — gehen na
(idem, grem); wie die —, ſo
kakoršno delo, tako plačilo.
n delati, poslovati; (fnechtiſch)
lati, robotati; ſchwer — tru-
ſich empor — opomoči (opo-
si; *impf.* opomagati si; ohne
v dero delati.
r *m.* delavéc, težak; —in *f.*
težakinja.
los brez dela, brezdelavén.
am delavén.
ſamkeit *f.* delavnost.
shaus *n.* delavnica.
leute *pl.* delavci, težaki.
lohn *m.* zaslužék, mezda.
ſcheu boji se dela, mrzi mu delo.
tag *m.* delavnik.
f. obók.
um *n.* skrivnost.
ling *m.* starinoslovéc.
logie *f.* starinoslovje
logiſch starinoslovski.
f. barka, ladija.
el *m.* otočje.
kt *m.* zidarski umetnik, stav-
itekt. [arhitektura.
ektonik *f.* zidarska umetnost,
n. pismohrana, arhiv.
ar *m.* pismohranar, arhivar.
f. prostor, soliščе.
ud, zél (zla, -o), zloben; das
u — to je vendar (vender) pre-
verfahren mit einem grdo rav-
com.

Ärger *m.* nevolja, srd, jad, togota.

ärgerlich nevoljen, srdit, jadovit, togotén, pohujšljiv.

ärgern jeziti, dražiti, togotiti, jaditi koga, nagajati komu; ſich — jeziti se, srditi se, repenčiti se, hudovati se; es ärgert mich to me grize, — jé; ſich an etwas — pohujšati se nad čim; *impf.* pohujševati se, spotikati se.

Ärgernis *f.* pohujšanje; öffentliche — javno pohujšanje, spogledovanje; ich gebe — svet se spogleduje nad menoj; — geben pohujšati; *impf.* pohujševati.

arggeſinnt hudovoljen, hudomušen.

Arggeſinnte *m.* hudovoljnež.

Argliſt *f.* zvijača, prekanjenost, kovarstvo, lokavščina.

argliſtig zvit, lokav, zvijačén.

arglos priprost.

Argument ſ. Beweis.

Argusfalter *m.* okač.

Argwohn *m.* sum, sumljivost, natolcevanje.

argwöhnen sumiti, natolcevati; gegen jemnd. — koga na sumu imeti (imam).

argwöhniſch sumljiv, sumén.

Arie *f.* napev, viža; (Lied) popevka.

Ariſtokrat *m.* boljar, plemenitnik, plemenitaš; *coll.* plemstvo.

ariſtokratiſch plemenitniški, plemenitaški, boljarski; —e Regierung plemenitniška vlada.

Arithmetik *f.* aritmetika, računstvo.

arithmetiſch aritmetičén.

arktiſch severén, arktičén.

Arm *m.* rama, rame (-na); beide —e naročje; (Oberarm) nadlehti *f.*, nadkomolec; (Mittelarm) lehti *f.*, komolec; (Vorderarm) podkomolec; unter dem — pod pazduho, pod pazho; — des Fluſſes rokav, panoga; unter die — greifen pomoči (-morem); *impf.* pomagati komu; in die —e nehmen v naročje vzeti (vzamem).

arm ubog, revén, sirotén, siromaški; — werden obožati; arme Leute siromačija.

Armatur *f.* orožje, vojaška oprava.

Armband *n.* zapestnica, naročnica.

Armbinde *f.* povoj, preveza.

Armbruſt *f.* samostra, samostrel (-i).

Armbruſtſchütze *m.* samostrelec.

Arme *m.* ubožec, revež, siromak; *f.* ubožica, reva, sirota.

Armee *f.* vojska, armada; Armee- vojskni, vojni, vojinski.

Armeecorps *n.* vojinsko krdelo, voj.

Armeetrain *m.* vojinski trên.

Ärmel *m.* rokav, rokavec.

Ärmelhemd *n.* rokavci.

Armencaſſe *f.* denarnica za ubožce.

Armenfond *m.* ubožni zaklad.

Armenhaus *n.* ubožnica.

Armeninſtitut *n.* zavod za siromake, siromašnica; Pfarr— farna siromašnica.

Armenvater *m.* skrbnik revežev.

Armenverſorgung *f.* ubožna preskrba, preskrbovanje ubožcev.

armförmig ročast, ramast.

Armhöhle *f.* podpazduha.

Armkorb *m.* pletenica, ročnica, košara, [cajna.

Armlehne *f.* ročaj, držaj.

Armleuchter *m.* lesteneč.

ärmlich siromaški, sirotên, bedên, uborên; —e Hütte beznica, kočura.

armlos brezročên.

Armmuskel *m.* lehtna mišica.

armſelig siromašên, revên, sirotên, uborên.

Armſeligkeit *f.* revščina, siromaštvo, siroščina.

Armſpange *f.* zapestnica.

Armut *f.* uboštvo, siromaštvo, revščina, siroščina, siromačija.

Armutszeugnis *n.* spričevalo uboštva, ubožno spričevalo.

Armvoll *m.* naročaj, naročje.

Arnica *f.* črvivec, árnika.

Aronſtab *m.* pegasti kačnik, štrkovec.

Aroma *n.* vonjava, dišava.

aromatiſch vonjav, blagodišeč.

Arrangement *n.* naprava, priprava, uredba.

arrangieren napraviti, pripraviti, urediti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.

Arreſt *m.* zapor; (Locale) ječa.

Arreſtant *m.* jetnik; —in *f.* jetnica.

Arreſtſtrafe *f.* zaporna kazên.

arretieren zapreti; *impf.* zapirati.

arrogant ſ. anmaßend.

arrondieren okrožiti, zložiti; *impf.* okroževati, zlagati.

Arrondierung *f.* zložb zaokroževanje.

Arrondiſſement *n.* okraj

Arſch *m.* rit (-i), sed prda, guzica.

Arſchbacke *f.* ritnik.

Arſenal *n.* orožnica, or

Arſenik *m.* mišnica, arz mišnični.

Arſis *f.* povzdig.

Art *f.* (Weiſe) način; (G (-na), rod; (Species) vr pristojnost, uljudnost; (kakovost; nach — der T

arten vreči (vržem) se Vater — po očetu.

artikuliert členkovit, r

artig pristojên, uljudê

Artigkeit *f.* pristojnost,

Artikel *m.* člen, spolnik stavêk; (Ware) blago, r sestavêk.

Artillerie *f.* topništvo.

Artilleriſt *m.* topnik, to

Artiſt *m.* umetnik.

artiſtiſch umetniški.

Arve *f.* limba, cempri

Arznei *f.* zdravilo, lek; vilski, lekarski.

arzneien zdraviti, lečit

Arzneikunde *f.* zdravils lekarstvo.

Arzt *m.* zdravnik, lečni

ärztlich zdravniški; — zdravitêv, lečitêv; er ſteh handlung zdravnika im achten zdravnikovo mnen

Aſcendenten *pl.* vzhodn rodniki vzhodne vrste.

Aſcet *m.* pokorilec, k nosti.

Aſcetik *f.* krotitêv poču jenje mesa, vaja v pobož zatajevanje samega sebe.

aſcetiſch zatajevalên.

Aſche *f.* pepel; (glim (-i), prhalka, prhalica; (g vica; Aſchen- pepelni.

Äſche *f.* lipan.

Aſchenbrödel *n.* zapečni

Aſchenbrot *n.* podpepeln

aſchenfärbig pepelnast.

krug *m.* pepelnica.
mann *m.* pepelar.
ſalz *n.* lugasta sol (-i), alkalska
ſchaufel *f.* greblja.
m. lug.
ſaſs *n* lužnjak.
mittwoch *m. (f.)* pepelnična
epelnica.
n pepeliti.
au pepelnast; ein —es Pferd
pitati, hraniti, krmiti, jesti
m).
m. Aſpecten *pl.* pogled, izgled;
a, predznamenja; *astronom.*
remičnih zvezd.
lt *m.* zemeljska smola.
nt *m.* aspirant, čakalec, prosi-
tion *f.* navdih, zasopnenje, hre-
ren zasopniti; prositi, čakati
hrepeneti po čem.
as.
rant *m.* zavarovalec.
rang *f.* zavarovanje.
rangaufalt *f.* zavarovalnica.
rangebür *f.* zavarovalnina, pre-
rangpolizze *f.* zavarovalna polica.
rat *m.* zavarovanec.
rieren zavarovati kaj.
f. prešiček; Band— stonoga.
ieren nabirati vojake; nabrati
); novačiti; med vojake vzeti
n); *impf.* jemati (jemljem).
ierung *f.* vojaški nabor.
ierungskommiſſion *f.* naborna
ort *m.* naborni kraj.
r *m.* prisednik, asesor.
ant *m.* nakazovalec.
at *m.* nakazanec; *n.* (Schein)
ca.
ation *f.* nakaz.
lation *f.* prilikovanje.
ieren priličiti; *impf.* prilikovati.
pl. porotna seja.
hof *m.* porotno sodišče.
t *m.* asistent, pomočnik.
z *f.* pomoč (-i).
tion *f.* združba, združevanje;
ren družiti se; združiti se.

Aſſocié *m.* trgovski drug.
Aſſonanz *f.* ujema glasnikov.
aſſortieren razdeliti; ſich — založiti se z blagom.
Aſt *m.* veja; *dem.* vejica; panoga, grana; *coll.* vejevje; (m. Zacken) rogovila; (Überbleibſel im Holze) grča, svrž.
Aſthetik *f.* lepoznanstvo.
äſthetiſch lepoznanski.
Aſthma *n.* neduha, naduha, sipljivost.
aſthmatiſch nedušen, nadušljiv, sipljiv.
äſtig vejnat; rogovilast; (knorrig) grčast, svržast, svržat; (dicht) košat, goščat.
aſtlos brezvejnat.
Aſtrognoſie *f.* zvezdoznanstvo.
Aſtrolabium *n.* zvezdomér.
Aſtrolog *m.* zvezdar, astrolog.
Aſtrologie *f.* zvezdarstvo.
Aſtronom *m.* zvezdoslovec, zvezdogled, astronom.
Aſtronomie *f.* zvezdoslovje, astronomija.
aſtronomiſch zvezdoslovén, astronomičen.
aſtvoll vejnat, vejevit.
Aſtwerk *n.* veje, vejevje, praščje.
Aſyl *n.* zavetje, zavetišče, pribežališče.
Atelier *n.* umetnikova delavnica.
Atheismus *m.* brezboštvo, bogotajstvo.
Atheiſt *m.* brezbožec, bogotajec.
atheiſtiſch bogotajen, brezbožen.
Athem *m.* sapa, dih, dušek; den — holen dihniti; *impf.* dihati, sopsti (sopem); (ſchwer) sopihati, sipiti; in einem — v jednem dušku; zu — kommen oddahniti se.
athemlos brez sape, zasopljen, zasopihan.
Athemorgan *n.* dihalo.
Athemſyſtem *n.* oddušje.
Athemzug *m.* dušek, dih, dihljej.
Äther *m.* hlip, etér.
ätheriſch hlipen, eteričen.
Ätherdämpfe *pl.* etrova soparica.
Athlet *m.* borilec, rokoborec, atlet.
athmen dihati, sopsti; dahniti, dihniti, sopniti; (ſchwer) sopihati; (ſtark) dihteti; (von Blumen) dišati (dišim), duhteti.
Atlas *m.* zemljevid, atlas (*pl.* atlanti).
Atmoſphäre *f.* vzduh, ozračje, atmosfera.

atmosphäriſch vzdušen, atmosferski.
Atom *m.* atom, droběc.
Attaque *f.* napad. [napadati.
attaquieren napasti (-padem); *impf.*
Attentat *n.* zavratni napad.
Atteſt *n.* spričevalo, svedočba.
Attich *m.* habat.
Attribut *n.* pridev, pidevěk, prilastěk.
attributiv pridevěn.
Ätz- razjeděn, razjedljiv. [zati.
ätzen močiti z razjedljivo vodo, pe-
Ätzkalk *m.* žgano vapno.
Ätzlauge *f.* razjedljivi lug.
Ätzwaſſer *n.* razjedljiva voda.
au! *interj.* oj, joj, joj meni, gorjé!
auch *coni.* tudi, i; wer es auch ſei bodi si kdor koli; wenn auch če tudi, če prav, da-si, ako tudi, akoravno; ſowohl — als auch i — i; nicht nur — ſondern auch ne samo — ampak tudi.
Auction *f.* dražba.
Audienz *f.* zasluh, avdijencija.
Auditor *m.* vojaški sodnik, avditor.
Auditorium *n.* poslušalci. [draga.
Aue *f.* loka, trata, ledina, livada,
Auerhahn *m.* divji petelin.
Auerhenne *f.* divja kura.
Auerochs *m.* tur.
auf *praep.* na, po, v (mit d. Acc. u. Loc.); — dem Lande na kmetih; — ſloveniſch slovenski; — Anrathen po nasvetu; — den Sonntag v nedeljo; *interi.* auf! vstani, na noge! Glück auf! Bog daj srečo!
aufächzen jekniti, zaječati.
aufackern izorati (-orjem) (kamen); nochmals — preorati; locker — razorati.
aufarbeiten podelati; ſich — opomoči (-morem) si; *impf.* opomagati si.
aufathmen dihniti, zdihniti; odahniti se.
aufbahren dejati (denem) na mrtvaški oděr; *impf.* devati.
aufbauen sezidati, zgraditi, postaviti; *impf.* postavljati.
aufbehalten hraniti, shraniti; den Hut — pokrit ostati (ostanem).
aufbeißen pregrizniti; (m. d. Schnabel) razkljuvati (-kljujem). [zboljševati.
aufbeſſern zboljšati, poboljšati; *impf.*
Aufbeſſerung *f.* zboljšěk, poboljšěk.
aufbetten postlati (-stelje postiljati.
aufbewahren shraniti, spra shranjati, spravljati.
Aufbewahrungsanſtalt *f.* bla
Aufbewahrungsort *m.* hran
aufbiegen zavihati (-viham zavihniti.
aufbieten (Truppen) nabrati *impf.* nabirati; na vojsko skl čem); (Verlobte) oklicati; (S zadevati si.
aufbinden navezati (-žem), na kaj; *impf.* privezovati komu kaj (na nos); *impf.* ob Sack) razvezati; *impf.* razve
aufblähen napihniti, napeti *impf.* napenjati; ſich — šopir pihovati se, nadimati (-dim ſtolz napihnen.
aufblaſen (Feuer) upihniti, niti; *impf.* upihovati.
aufbleiben čuti (čujem), bde (d. Nacht) prečuti, prebdeti.
Aufblick *m.* pogléd.
aufblicken kvišku pogledati vzdigniti; *impf.* povzdigovati
aufblitzen zablisniti, zablis
aufblühen razcvesti (-cvete cveteti, razviti se; *impf.* r razvijati se.
Aufblühen *n.* razcvet, razvoj,
aufbrauſen skipeti, zavreti, *impf.* kipeti, vreti šumeti; (razsrditi se, raztogotiti se, ra
aufbrauſend razsrdljiv, naglojezěn.
aufbrechen *tr.* ulomiti, r *impf.* razlamljati; (Thüre) razl *impf.* razbijati; (Brief) odpeč pečatiti; *intr.* (von Knoſpen, počiti; *impf.* pokati; (v. Blu cvesti (-cvetem) se, odpreti razcvetati se, odpirati se; (v. prepustiti se, predreti se; puščati se, predirati se; (ſich Weg machen) vzdigniti se, odr praviti se, podati se na po vzdigovati se, odpravljati se
aufbreiten razgrniti, prost sterem), razprostreti; *impf.* ra razprostirati.

aufbringen spraviti, pripraviti; *impf.* spravljati; (ausfindig machen) najti (najdem), staknìti; *impf.* stikati; eine Sitte — novo šego uvesti (-vedem); *impf.* uvajati; ein Kind — dete odgojiti; *impf.* odgajati; in Zorn bringen razjeziti, razdražiti, razkačiti, razsrditi koga; *impf.* razdraževati, razsrjevati.

aufbröckeln razdrobiti, razmrviti; *impf.* drobiti, mrviti.

Aufbruch *m.* odhod; prelom.

aufbrüllen zatuliti, zarjuti (-rjovem), zarjoveti.

aufbürden zadeti (-denem), naložiti, naprtiti, navaliti, obremeniti, natovoriti; *impf.* zadevati, nalagati, nakladati.

aufdecken odkriti (-krijem), razkriti, odvezniti, odgrniti; *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den Tiſch) pogrniti, pregrniti; *impf.* pogrinjati, pregrinjati.

aufdingen najeti (najmem); *impf.* najemati.

aufdrängen usiliti; *impf.* usiljevati; ſich — vriniti se komu; *impf.* vrivati se.

aufdrehen zasukati (-čem), odsukati, odviti (-vijem); Uhr — naviti.

aufdringen posiliti, vriniti; *impf.* posiljevati, vrivati.

aufdrücken pritisniti; *impf.* pritiskovati; (Schloß) odpreti; *impf.* odpirati.

aufdunſen nabuhniti, zabuhniti, nabrekniti; aufgedunſen zabuhèl.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zaporedoma.

Aufeinanderfolge *f.* red, vzpored.

aufeinanderfolgend zaporedèn.

Aufenthalt *m.* prebivanje; ostanèk, počivanèk; —ſort prebivališče, stanovališče; (Verzögerung) zadržèk, zamuda.

auferlegen naložiti; *impf.* nalagati; velèti, ukazati (-kažem); *impf.* velevati, ukazovati.

auferſtehen vstati (vstanem); *impf.* vstajati.

Auferſtehung *f.* vstajenje.

auferwachen zbuditi se, prebuditi se; *impf.* zbujati se.

auferwecken zbuditi, obuditi; *impf.* zbujati.

auferziehen zrediti, odgojiti; *impf.* rejati, odgojevati.

Auferziehung *f.* izreja, odgoja.

aufeſſen pojesti, snesti (snem); *impf.* pojedati, snedati; (Kernobſt) pozobati (-zobljem).

auffahren *tr.* navoziti, napeljati (-peljam u. -peljem); *impf.* navažati, napeljevati; (Weg) utreti pot; *intr.* peljati se, voziti se, pripeljati se; (aufbrauſen) zarohneti, zarežati, obregniti; (in den Himmel) vzdigniti se; (aufſpringen) poskočiti.

auffahrend rohniv, naglojezèn, nagle [jeze.

Auffahrt *f.* navožnja; (b. Dreſchtennen) most; (Chriſti) vnebohod.

auffallen pasti (padem), telebniti, butniti; *impf.* padati, butati; es fällt ſehr auf v oči zbada, pozornost vzbuja.

auffallend, auffällig čudèn, očividèn, posebèn; —es Benehmen nespodobno vedenje.

auffangen prestreči (-strežem), ujeti (-jamem).

auffaſſen zagrabiti, zajeti (-jamem), ujeti, uloviti, prestreči (-strežem); (verſtehen) umeti, zapopasti (-padem), shvatiti; *impf.* umevati, zapopadati, shvatati.

Auffaſſung *f.* razumljenje, shvatanje; [mnenje.

Auffaſſungskraft *f.* razumljivost, razumnost, shvatljivost.

auffinden najti (najdem); *impf.* nahajati.

Auffindung *f.* najdba.

aufflackern ſ. auflodern.

aufflammen vzplameneti, buhniti, plasniti; *impf.* plasati.

aufflechten razplesti (-pletem); *impf.* razpletati.

auffliegen vzleteti; *impf.* vzletevati, vzletati; (v. d. Thür) odpreti se; *impf.* odpirati se.

Aufflug *m.* vzlet.

auffordern pozvati (-zovem); *impf.* pozivati; (zum Kampf) na boj —; (einladen) vabiti, povabiti.

Aufforderung *f.* poziv, pozov, povabilo.

Aufforderungsklage *f.* pozovna tožba; — überreichen pozovno tožbo začeti (-čnem).

aufforſten pogozditi; *impf.* pogozdovati.

Aufforſtung *f.* pogozdovanje.

Aufforſtungscommiſſion *f.* pogozdovalna komisija.

Aufforſtungsgebiet *n.* pogozdovalni [okoliš.

auffreſſen požreti; *impf.* požirati; pozobati (-zobljem); (ätzen) razjesti (-jem); *impf.* razjedati.

auffriſchen obnoviti; *impf.* obnavljati; (aufmuntern) osrčiti, očvrstiti, oživiti; *impf.* osrčevati, oživljati; (friſcher mach.) ohladiti, osvežiti; *impf.* ohlajati.

aufführen navoziti, napeljati; *impf.* navažati, napeljevati; (Mauer) postaviti, sezidati, zgraditi; *impf.* postavljati, zidati, graditi; (Schauſpiel) igrati, igro predstaviti; *impf.* predstavljati; jemanden — priporočiti koga; *impf.* predstavljati, priporočevati; ſich — vesti (vedem) se, obnašati se, zadržati se; (im Rechnen) všteti (-štejem), vračuniti, v račun dejati (denem); *impf.* vštevati.

Aufführung *f.* navoz, navažanje; gradba; predstava, igra; vedenje, obnašanje.

Aufgabe *f.* (Penſum) naloga, zadača; (Auftrag) naročilo, povelje; (Zugabe) primeček, privržek, dodavek; (d. Briefes) predaja.

Aufgabeamt *n.* prejemni urad. [list.

Aufgabeſchein *m.* (poštno-) prejemni

Aufgang *m.* vzhod, iztok; (Oſtgegend) vzhodna stran; (Aufwand) potrošek, trošek; (Weg) pot, most.

aufgeben dati (dam), naložiti, naročiti; *impf.* dajati, nalagati, naročati komu kaj; (übergeben) oddati, izročiti; *impf.* oddajati, izročevati; (zugeben) pridati, privreči (-vržem); (fahren laſſen) opustiti, popustiti; *impf.* opuščati; den Geiſt — izdihniti, umreti (-mrjem), smrt storiti; den Patienten — obupati nad bolnikom.

Aufgeber *m.* predajnik, predajalec.

aufgeblaſen napihnen, ošaben, prevzeten.

Aufgeblaſene *m.* napihneneč, ošabnež, prevzetnež; *f.* napihnenka, ošabnica, prevzetnica. [nost, prevzetnost.

Aufgeblaſenheit *f.* napihnenost, ošab-

Aufgebot *n.* sklic, poziv na vojsko; (Heer) sklicana vojska.

aufgedunſen zabuhel, napet.

aufgehen (Sonne) vziti (-idem), iziti; *impf.* vzhajati, izhajati, prisijati; (Pflanzen) gnati (ženem), pognati; *impf.* poganjati, kliti (klij (Knoſpe) počiti, razcvesti (-vijem) se; *impf.* pokati (se), razvijati se; (Teig) ki se; *pf.* nakipniti; (Schne skopneti, tajati se, stajati raztaliti se; (Thür) odpreti se; *impf.* odpirati se; (v. Ge pustiti se; *impf.* prepuščati spregledati; *impf.* spregle metovati se; (aufgewendet n šiti se, porabiti se; der We gangen vino je pošlo, potek potrositi, porabiti, potratiti *impf.* zapravljati; (Knoten razvezati (-vežem); *impf.* r (Naht) parati se, razparati vstajati, dvigati se, vzdigr

aufgeklärt razsvetljen, o ster, bistroumen.

Aufgeklärtheit *f.* omika, o

Aufgeld *n.* zakupek, nada

aufgelegt vesel, dobre (ži

aufgeſchaut *interi.* pozor! p

Aufgewärmtes *n.* pogretir jed.

aufgeweckt zdramljen, bi

aufgießen naliti; *impf.* nal

aufgraben razkopati (-kopl razkopávati; (die Erde um e prst (-i) nakopati, nagrebst vesa; ausgraben izkopati; pávati; izkopovati.

aufgreifen (aufheben) po rem); *impf.* pobirati; je prijeti (primem), zgrabiti poloviti.

aufgrunzen zakruliti, zar

aufgürten opasati (-pašer podpasati, podrecati; (Satte pripeti (-pnem); *impf.* prip Gurt öffnen odpasati, razpas

Aufguſs *m.* naliv, poliv (heißer) poparek.

Aufguſsthierchen ſ. Infuſio

aufhacken razsekati, pre sekati; *impf.* razsekovati; prekljuniti.

Aufhalt *m.* zadržek.

aufhalten zadržati (-držim *impf.* zadrževati, ustavljati; (sem), bivati, prebivati, mu

über etwas — nevoljen biti nad čim, upenčiti se, čmeriti se; ich halte mich darüber auf to mi ni prav.

aufhaltbar zadržen, zadrživ.

aufhängen obesiti, razobesiti; *impf.* obešati, razobešati.

aufhäufen kopičiti, gromadati; nakopičiti, nagromadati; ſich — nabrati (-berem) se; *impf.* nabirati se.

aufheben vzdigniti, dvigniti; *impf.* vzdigovati, dvigati; ein wenig — povzdigniti; (aufbewahren) hraniti; shraniti, spraviti; *impf.* shranjati, spravljati; (Geſetz) preklicati (-kličem), ovreči (-vržem), razveljaviti, moč —, veljavo vzeti komu; (Verſammlung) razpustiti; *impf.* razpuščati; (beenden) skleniti; *impf.* sklepati; (Vertrag) razvezati pogodbo; (Robot) odpraviti tlako; (Unterſuchung) ustaviti; *impf.* ustavljati preiskavo; die Tafel — izza mize vstati (vstanem); *impf.* vstajati.

Aufheber *m.* (Muskel) vzdižnica.

aufheitern vedriti, razvedriti, jasniti, izjasniti, razjasniti; jemanden — razveseliti, udobrovoljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomoči (-morem); *impf.* pomagati komu; (einem Gefallenen) na noge spraviti, vzdigniti; *impf.* spravljati, vzdigovati; ſich — opomoči si.

aufhetzen naščuvati, našuntati, podpihati, nahujskati; *impf.* podpihovati, dražiti; (Thiere) spoditi.

aufhiſſen natakniti; *impf.* natikati; (Zähne) razprostreti, razpeti (-pnem); *impf.* razprostirati, razpenjati.

aufhorchen poslušati, na uho vleči, prisluškovati.

aufhören (ablaſſen) nehati, jenjati, ukanjati, prestati (-stanem); *impf.* nehavati, jenjevati, končevati, prestajati; (vom Schmerz) odleči (-ležem); *impf.* odlegati.

Aufhören *n.* nehanje, prestanek; ohne — neprenehoma, neprestano.

aufhüpfen skočiti, poskočiti.

aufjagen spoditi, splašiti.

aufjauchzen zaukati, zavriskati, zavrisniti.

Aufkauf *m.* pokup, nakup.

aufkaufen nakupiti, ponakupiti.

aufkehren pomesti (-metem), zmesti; *impf.* pometati, zmetati.

aufklären *tr.* razsvetliti, zjasniti; *impf.* razsvetljevati; (Verſtand) bistriti; zbistriti; (erklär.) razjasniti, pojasniti, razložiti; *impf.* razlagati; *intr.* (vom Wetter) jasniti se, vedriti se, čistiti se.

Aufklärung *f.* razsvetljenje, pojasnjenje, razbistrilo; (d. Geiſtes) omika, osveta.

aufklauben pobrati (-berem); *impf.* pobirati.

Aufklaubſel *n.* pobirék.

aufkleben prilepiti, pritisniti.

aufklopfen raztolči, raztleči (-tolčem), raztrupiti.

aufknacken razgrizti, razgrizniti.

aufknien poklekniti; *impf.* poklekovati.

aufknöpfen odpeti (-pnem), razpeti; *impf.* odpenjati, razpenjati.

aufknüpfen (Dieb) obesiti; *impf.* obešati; (auflöſen) razvezati (-vežem), razrešiti, razvozlati; (befeſtigen) privezati, privozlati.

aufkochen zavreti, skuhati; prekuhati, prevariti.

aufkommen vstati (vstanem), vzdigniti se; *impf.* vstajati, vzdigovati se; (geneſen) ozdraveti, okrevati, preboleti, skolehati; (kund werden) zvedeti se (zvem), na svitlo priti (pridem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v. Umſtänden) opomoči si; eine neue Mode iſt aufgekommen novo šego so vpeljali, začeli.

Aufkommen *n.* ozdravljenje, okrevanje.

aufkratzen razpraskati, razčohati, razgrebsti; *impf.* razgrebati.

aufkünden odpovedati (-vem); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung *f.* odpoved (-i).

auflachen zasmejati (-smejem und -smejim) se.

aufladen naložiti, naprtiti, zadeti (-denem), natovoriti; *impf.* nakladati, nalagati; obložiti (koga s čim); ſich etw. — nakopati (-kopljem) si; *impf.* nakopávati.

Aufladen *m.* nakladalec.

Auflage *f.* nalog; (Steuer) naklad, davek; (d. Buches) natis, izdaja.

auflaſſen opustiti; *impf.* opuščati.

Auflauerer *m.* zalezovalec, prežalec.
auflauern zalezovati; prežati (-žim), streči (strežem) na koga, v zasedi biti (sem).
Auflauf *m.* naték, stek; (Aufruhr) vreva, razbuka, hrup; (Speiſe) kipenenec, kipnik.
auflaufen nateči (-tečem), narasti (-rastem); *impf.* natekati, naraščati; (Speiſe) nakipniti, kipeti; (Koſten) nateči se, nabrati (-berem) se; (aufſchwellen) oteči; *impf.* otekati.
aufleben oživeti; *impf.* oživljati se.
auflegen položiti, dejati (denem) na kaj; *impf.* polagati, devati; (zur Einſicht) razgrniti, razpoložiti; (Laſt) naložiti; *impf.* nalagati; (Steuer) naložiti; *impf.* nakladati; (Buch) izdati, natisniti; *impf.* izdajati, natiskovati; aufgelegt vesel, dobre volje.
Auflegung *f.* razgrnitev; (der Wahlliſten) razgrnitev volilskih imenikov.
auflehnen ſich nasloniti se; *impf.* naslanjati se na kaj; ſich wider einen — upreti se, ustaviti se komu; *impf.* upirati se, ustavljati se.
Auflehnung *f.* upor.
aufleſen pobrati (-berem); *impf.* po-
aufleuchten zasvetiti (se), zasijati (-sijem).
aufliegen ležati (-žim) na čem; (Liſte) razgrnen biti (sem); ſich — preležati se.
auflockern rahljati, rašiti; zrahljati, razdrasati (-drašem).
auflodern vzplameneti, švigniti, planiti, zaplapolati.
auflöſbar razvezljiv, razrešljiv; *chem.* [raztopljiv, ločljiv.
auflöſen razvezati (-vežem), razrešiti, razdrešiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (ſchmelzen) stopiti, razstopiti; *impf.* razstapljati; *chem.* ločiti, razločiti, razkrojiti; *impf.* razločevati, razkrojevati; (Vertrag) razvezati, razdreti (-derem); *impf.* razvezovati, razdirati; (Verſamml.) razpustiti; *impf.* razpuščati; (Geſellſch.) razdružiti; *impf.* razdruževati; (Räthſel) uganiti; *impf.* ugibati; (Knoten) razvozljati; (Aufgabe) rešiti; ſich — razpasti (-padem); *impf.* razpadati; (Geſellſchaft) raziti se, razpustiti se; *impf.* razhajati se, razpuščati se.
auflöſend ločilen, topilen
Auflöſung *f.* razveza, raz
— einer Verſammlung ra
Auflöſungsmittel *n.* ločil
aufmachen odpreti, otv
odpirati; (aufbinden) razvez
odvezati; (Brief) razpečat
raztolči; (Mund) ziniti,
— vzdigniti se, podati se
potiti se, odriniti, odpravi
odpravljati se.
Aufmarſch *m.* razvrstitev
aufmarſchieren razvrstit
razvrščevati se.
aufmerken paziti, posl
zeichnen) zapisati (-pišem), z
zabeležiti; *impf.* zapisov
njávati.
aufmerkſam pazljiv, poz
ſ. aufmerken.
Aufmerkſamkeit *f.* pazlji
nost; beſondere — ſchenken
obrneno imeti (na kaj).
aufmiſchen zmešati, pre
aufmuntern spodbosti (-b
buditi; *impf.* spodbadati,
(aufwecken) zdramiti, zb
zbujati; (erheitern) razves
razveseljevati.
aufmunternd spodbuděn,
Aufmunterung *f.* spodbad
razveseljenje.
aufnähen prišiti (-šijem
Aufnahme *f.* sprejem; (
vpisovanje; — e. Gegend
Aufnahmsprüfung *f.* spre
Aufnahmsſchein *m.* sprej
jemni list.
Aufnahmstaxe *f.* sprejem
aufnehmen sprejeti (sprej
sprejemati; (heben) vzdi
vzdigovati; (Arbeit) loti
pričeti (-čnem); *impf.* pri
Gegend — načrtati ob
(dingen) najeti (najmem);
mati; (Eid) v prisego vze
zapriseči (-sežem); *impf.*
prisegati koga; (übel —)
zlo vzeti komu; *impf.* z
(jemljem); (Geld) na p
izposoditi; *impf.* izposoj
tokoll) zapisati (-pišem);

vati, pisati zapisnik o čem; d. Mond rinuti auf mesec raste.

aufnöthigen usiliti komu kaj; posiliti koga; vriniti; *impf.* vrivati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podariti, posvetiti.

Aufopferung *f.* žrtev, daritev.

aufpacken naložiti, natovoriti, zadeti (-denem), naprtiti; *impf.* nakladati, nalagati. [lauern.

aufpaſſen paziti, poslušati; ſ. auf-

aufpflanzen nasaditi; *impf.* nasajati; ſ. aufhiſſen.

aufprobieren pomeriti, skusiti; *impf.* pomerjati, skušati.

Aufputz *m.* lišp, lepotija, lepotičje.

aufputzen olepšati, okrasiti, ozaljšati, lepotičiti; *impf.* lepšati, krasiti; ſich — nališpati se.

aufraffen ſich vzdigniti se, pobrati (-berem) se.

aufräumen pospraviti; *impf.* pospravljati; urediti, v red spraviti; *impf.* v red devati. [čunjati.

aufrechnen zaračuniti; *impf.* zara-

aufrecht *adi.* pokončen; *adv.* po konci; — ſtehend po konci stoječ; — erhalten v moči ohraniti, obdržati (-držim).

aufrecken stegniti, kvišku pomoliti.

aufregen razdražiti, razjariti, razvneti (-vnamem); *impf.* razvnemati; šuntati, podšuntati, podpihniti; *impf.* podpihovati; aufgeregt razdražen, razjarjen.

aufregend dražljiv. [razvnetje.

Aufregung *f.* razdražba, razdraženost,

aufreiben predrgniti, razmeti (-mamem); *impf.* predrgovati, razmevati; (Haut) odrgniti, ožuliti; (zu Grunde richten) ugonobiti, končati, zatreti (-trem); *impf.* zatirati.

aufreißen raztrgati, pretrgati, strgati; (Naht) razparati; (Wunde) predreti (-derem); *impf.* predirati; (Mund) ziniti, zazijati; *impf.* zevati.

aufreizen razdražiti; ſ. aufregen.

aufrichten postaviti po konci, vzdigniti; *impf.* postavljati, vzdigovati; (errichten) napraviti, ustanoviti; *impf.* napravljati, ustanavljati; ſich — vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se.

aufrichtig odkrit, odkritosrčen, pristen. [nost.

Aufrichtigkeit *f.* odkritosrčnost, prist-

aufriegeln odpahniti, zapah odriniti; *impf.* odrivati. [(-derem).

aufritzen odrgniti, oguliti, odreti

aufrollen naviti; *impf.* navijati; omotati, omotavati; (aufeinander) razviti, razmotati; *impf.* razvijati, razmotavati.

aufrücken pomakniti se; *impf.* pomikati se.

Aufruf *f.* poziv, sklic, oklic.

aufrufen *tr.* pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati, poklicovati; *intr.* klikniti, zavpiti (-vpijem), zakričati (-kričim).

Aufruhr *m.* upor, punt, ustaja, kramola, buna; in — ſein puntati se; in — gerathen spuntati se, upreti se.

aufrühren zmešati, razmešati; *impf.* mešati. [nik.

Aufrührer *m.* puntar, upornik, ustaj-

aufrührériſch puntarski, uporen.

aufrütteln stresti, zmajati; *impf.* stresati, majati.

aufſagen odpovedati (-vem); *impf.* odpovedovati; (vorſagen) povedati, praviti.

aufſammeln pobrati (-berem), skupiti; *impf.* pobirati, skupljati.

aufſäſſig uporen, sovražen, pikër, zajedljiv; — ſein zajedati koga; er iſt ihm — piko ima na-nj, ne mara ga.

Aufſäſſigkeit *f.* zajedljivost, nenavist (-i).

aufſatteln osedlati (konja).

Aufſatz *m.* nastavek, natik, nasadek; (ſchriftl.) sestavek, spis, članek; (Gewehr) muha, mušica.

aufſaugen posesati, posrebati.

Aufſaugſtange *f.* (Blitzableiter) sesalni drog.

aufſcharren razgrebsti; zgrebsti, nagrebsti; *impf.* nagrebati.

aufſchauen pogledati, kvišku pogledati, kvišku vzdigniti oči; aufgeſchaut! pazite! pozor!

aufſcheuchen splašiti.

aufſchichten plastiti, naplastiti; (Holz) skladati, zložiti; *impf.* zlagati; navrstiti.

aufſchiebbar odložen.

auffchieben odložiti; *impf.* odlagati, odlašati, odkladati; (auf e. andern Tag) preložiti.

auffchirren obrzdati, obuzdati, zased-

Auffchlag *m.* udar, udarec; (am Kleide) oslec, zaslec, zalek; (Preis) podražba, poskok cene oder v ceni; *music.* povzdig; (Steuer) naklada.

auffchlagen udariti; *impf.* udarjati; (entzwei) raztolci, razbiti (-bijem); *impf.* razbijati; (Kleid) privzdigniti, privihati, zalekniti; (Buch) odpreti; *impf.* odpirati; (im Buche eine Stelle) poiskati (-iščem); (Preis) poskočiti v ceni; (Wohnung) naseliti se, nastaniti se; (Augen) spregledati; (Reife) nabiti; *impf.* nabijati; ſich — raniti se.

auffchließen odpreti, otvoriti; (mit d. Schlüſſel) odkleniti; *impf.* odpirati, odklepati. [čarica.

Auffchließer *m.* ključar; —in *f.* klju-

auffchlitzen razparati, prerezati (-režem); *impf.* prerezovati.

Auffchluſs *m.* (der Thüre) odklep; (Erklärung) pojasnilo; — geben pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.

auffchnallen pripeti (-pnem), zakopčati; *impf.* pripenjati; (auseinander) odpeti; *impf.* odpenjati.

auffchnappen hlastniti, šavsniti; (ein Wort) uloviti.

auffchneiden *tr.* (Brot) narezati; (öffnen) prerezati (-režem), razprati (-porjem); (m. d. Schere) prestriči (-strižem); *intr.* (prahlen) bahati se, širokoustiti se, hvalisati se, hlastati. [hlastač.

Auffchneider *m.* bahač, širokoustnež,

Auffchneiderei *f.* baharija. [ustěn.

auffchneiderifch bahav, hlastav, široko-

auffchnellen šiniti, skočiti, švigniti kvišku; brcniti.

auffchnüren odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati; odvezati (-vežem); auf etw. privezati; (Perlen) nizati (nizgati), nanizati.

auffchrauben auf etwas priviti (-vijem); *impf.* privijati; (losſchrauben) odviti; odvijati. [preplašiti se.

auffchrecken *tr.* splašiti, ustrašiti; *intr.*

auffchreiben zapisati (-pišem); *impf.* zapisovati.

Auffchreibung *f.* zapis, zapiso

auffchreien zakričati (-čim), niti, zavpiti (-vpijem).

Auffchrift *f.* napis; (Adreſſe)

Auffchub *m.* odlog, odklad; d erleidet keinen — stvar se ne m lašati; keinen — geſtattend ne

auffchüren (Feuer) podnetiti kuriti, podrašiti.

auffchürzen podpasati (-pašem vezati (-vežem), podrecati se; podpasovati, podvezovati; (Arm vihati, zalekniti.

auffchütten nasuti (-sujem u. - *impf.* nasipati (-sipljem), nasi (Waſſer) naliti (-lijem); *impf.* n

auffchwellen oteči (-tečem), niti; *impf.* otekati; (Waſſer) r skipeti; aufgeſchwollen otekěl, z

auffchwemmen naplaviti, n (drva).

Auffchwemmung *f.* naplava, na

auffchwingen vzdigniti se; vzdigovati se, zavihteti se, vzle

Auffchwung *m.* vzlet; *fig.* razcvet.

auffehen pogledati, oči povzd

Auffehen *n.* pogled, vzgled, nost; ohne — na tihem, brez h — erregen pozornost obuditi.

Auffeher *m.* paznik, ogleda, n nik; —in *f.* oglednica, nadzorni

auffetzen postaviti, nasaditi; postavljati, nasajati; (Hut) pokriti jem) se; *impf.* pokrivati se; (ſc spisati (-šem); *impf.* spisovati; (Z povezniti; *impf.* povezovati.

Auffetzer *m.* postavljač, postavl

auffeufzen vzdihniti, zdahniti; zdihati.

Aufſicht *f.* nadzor; — führen ü Straßen nadzor imeti nad cesta

Aufſichtsbehörde *f.* nadzorništvo.

Aufſichtsperſonale *n.* nadzorno o

auffieden *tr.* u. *intr.* prevreti, za *tr.* prevariti.

Aufſitz *m.* zased.

auffitzen sedeti na čem; (die noč presedeti, prebdeti; zu P zasesti (-sedem) konja, od. use na konja; ich bin ihm aufgeſeſſen s me je na led.

aufſpannen (Saite) napeti (-pnem); *impf.* napenjati; (Tuch) razpeti; *impf.* razpenjati; (über etwas) prepeti, prepenjati.

aufſpeiſen použiti (-užijem), pojesti (-jem); *impf.* používati, pojedati.

aufſperren odpreti, odkleniti, otvoriti; *impf.* odpirati, odklepati.

aufſpielen zaigrati, zagosti (-godem), zabrenkati; *impf.* igrati, gosti, brenkati.

aufſpießen nabosti (-bodem), nasaditi, natakniti; *impf.* nabadati, nasajati, natikati.

aufſpreizen razgrniti, prepeti (-pnem); *impf.* razgrinjati, prepenjati.

aufſpringen poskočiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) počiti, reguniti; (von Samenkapſeln) prezati se.

aufſprützen *tr.* poškropiti; *impf.* škropiti, brizgati, pljuskati; *intr.* štrkniti; *impf.* štrkati.

aufſprudeln zavrvrati, vrvrati; *fig.* es ſprudelt leicht auf hitro se vname, ulge.

aufſpüren zaslediti, stakniti, zvohati.

aufſtachseln spodbosti (-bodem), podpihniti; *impf.* spodbadati, podpihovati, podžigati.

Aufſtand *m.* upor, ustaja, punt.

aufſtändiſch uporen, puntarski.

aufſtechen prebosti (-bodem), predreti (-derem); *impf.* prebadati, predirati.

aufſtecken natakniti, nasaditi; *impf.* natikati, nasajati; ſ. aufhiſſen.

aufſtehen vstati (vstanem), vzdigniti se; *impf.* vstajati, vzdigovati se; (auf etwas) stati (stojim) na čem; (vom Krankenlager) ozdraveti, ozdraviti se, preboleti; (aufragen) moleti, strmeti; (gegen jemand) upreti se; *impf.* upirati se komu; vzdigniti se zoper koga.

aufſtehend pokončen, stoječ.

aufſteigen kvišku iti (grem), kvišku lezti na kaj; popeti (-pnem) se, zlezti; (Wagen) na voz sesti (sedem); (Pferd) konja zasesti; (Rauch) valiti se, vzdigovati se, kaditi se; (in die höhere Claſſe) prestopiti v višji razred; (von Haaren) ježiti se; (v. Speiſen) riga se mi; (Gedanken) prišlo mi je na misel.

aufſtellen postaviti; *impf.* postavljati; (eine Falle) nastaviti; *impf.* nastavljati; (Waren) razpostaviti, razpostavljati; (Truppen) postaviti, razvrstiti; (Frage) staviti vprašanje; ſich — postaviti se.

Aufſtellung *f.* razstava, razvrstitev.

aufſtöbern iztakniti, stakniti, zaslediti.

aufſtoßen *tr.* (öffnen) odpahniti, odriniti, ulomiti; *impf.* odpahovati, odrivati; *intr.* rigati se; auf etw. ſtoßen zadeti (-denem) na kaj; (begegnen) naleteti na koga, nameriti na koga.

aufſtreichen namazati (-mažem); (d. Haare) pogladiti; *impf.* poglajati.

aufſtreifen zalekniti, zavihati (rokav); (Haut) odrgniti, oguliti, odreti (-derem).

aufſtreuen posuti (-sujem u. -spem), natrositi, nastlati (-steljem); *impf.* posipati, natrošati, nastiljati.

aufſtülpen zavihniti, zafrkniti; *impf.* zavihati; aufgeſtülpte Naſe zafrknen nos.

aufſtützen upreti, podpreti, nasloniti; *impf.* upirati, podpirati, naslanjati.

aufſuchen poiskati (-iščem), iskati česa, slediti po čem.

Aufſud *m.* razvar.

Aufſtakt *m.* dvig, dvigljej.

auftauchen priti (pridem) na vrh, pomoliti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

aufthauen otajati se, raztaliti se, odmekniti se; *impf.* tajati se, taliti se; južiti se; (Schnee) skopneti; *impf.* kopneti; aufgethaut tal, kopen, odmekel.

Aufthauen *n.* tajanje, odmeka, kopnenje, raztop.

aufthun dejati (denem); *impf.* devati na kaj; (öffnen) odpreti; *impf.* odpirati; (Mund) ziniti, črhniti, spregovoriti; (Augen) spregledati.

aufthürmen nakopičiti, nagrmaditi; *impf.* nakopičevati.

auftiſchen na mizo postaviti; *impf.* postavljati.

Auftrag *m.* nanos; (Befehl) naročilo, povelje, ukaz; nach — po naročilu; ohne — brez oblasti; — geben ſ. auftragen.

auftragen nanesti, nanositi; *impf.* nanašati; (Speiſen) na mizo prinesti, prinašati (jedi); (Eid) naložiti; *impf.* nalagati; (befehlen) naročiti, veleti, ukazati (-kažem); *impf.* naročati, velevati, ukazovati.

auftreiben vzgnati (-ženem); *impf.* vzganjati; (Wild) spoditi, splašiti; (Geld) denar dobiti, skup spraviti; *impf.* dobivati, spravljati; (aufblähen) napihniti, napeti (-pnem), napenjati.

auftrennen parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.

auftreten nastopiti, prikazati (-žem) se očitno; *impf.* nastopati; als Kläger — zatožiti koga, tožbo zoper koga podati; als Redner — besedo povzeti (-vzamem).

Auftrieb *m.* vzgon.

Auftritt *m.* nastop; (auf der Bühne) prizor; (Stufe) stopnica; einen — haben spreti se s kom.

auftrocknen posušiti; trocken werden posušiti se; (Thränen) solze obrisati (-brišem).

aufwachen zbuditi se, zdramiti se; *impf.* zbujati se, zdramljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebuditi se; *impf.* prebujati se.

aufwachsen zrasti (zrastem), vzrasti; *impf.* zraščati.

aufwallen zavreti, skipeti; *impf.* vreti, kipeti.

Aufwallung *f.* kipenje, vrenje; (Zorn) srd, naglica.

Aufwand *m.* trošek, strošek, potrošek; (groß) potrata; — machen potratiti, potrošiti; *impf.* tratiti, trošiti; (in d. Kleidern) na obleki zanositi.

aufwärmen pogreti (-grejem); *impf.* pogrevati; *fig.* ponoviti, ponavljati; aufgewärmte Speise pogretina, pogreta jed (-i).

aufwarten postreči, poslužiti; *impf.* streči (strežem), služiti; mit etwas — ponuditi komu kaj; einem — pokloniti se komu; *impf.* poklanjati se.

Aufwärter *m.* strežnik, strežaj; —in *f.* strežnica, strežajka.

aufwärts *adv.* gor, kvišku; (bergauf) navzgor, vkreber, vbreg; (flußaufw.) proti vodi.

aufwartsam postrežen, postrežljiv.

Aufwartung *f.* postrežba, strežba; (Complim.) poklon, priklon; — machen prikloniti se komu.

aufwaschen omiti (-mijem), umiti; *impf.* umivati; (Wäsche) oprati (-perem), izprati; *impf.* izpirati.

aufwecken zbuditi, zdramiti zbujati, dramiti; (v. d. Todten) *impf.* obujati.

Aufwecker *m.* buditelj, budnil budilo.

aufweichen mečiti, močiti; razmočiti; *impf.* razmakati.

aufweinen zajokati (-jočem),

aufwenden potrositi; *impf.* vati; potratiti; (Mühe) prizad nem) si; *impf.* prizadevati si.

aufwerfen navreči (-vržem), n (-mečem), nagrniti; *impf.* nam nagrinjati; (Sand) nasipati (-si (Dünger) nakidati gnoj; Frage prašati; staviti vprašanja; sich z. — razglasiti se za kralja (kr aufgeworfene Lippen debele ust

aufwickeln namotati, naviti (- *impf.* navijati; (los) razviti, raz

aufwiegeln podščuvati, podš podpihniti; *impf.* ščuvati, šuntat pihovati.

Aufwiegelung *f.* ščuvanje, šu podpihovanje, podžig.

Aufwiegler *m.* ščuvalec, podpih podžigalec.

aufwinden ſ. aufwickeln.

aufwiſchen obrisati (-brišem), sati, otreti (-tarem u. -terem); obrisovati, otirati.

aufwühlen razriti (-rijem), zriti; razrivati, zrivati; razrovati, zro

Aufwurf *m.* namet, nagreb, (e. Maulwurfes) krtina.

aufzählen našteti (-štejem); *im* števati; nabrojiti; imenovati, vedati.

aufzäumen obuzdati, obrzdati.

aufzehren použiti (-užijem), p (-jem); *impf.* používati, pojedati Vieh) požreti; *impf.* požirati.

aufzeichnen zapisati (-pišem); zapisavati; zaznamovati; načrtat

Aufzeichnung *f.* zapis, zapisovanj znamba.

aufzeigen pokazati (-kažem), po

Aufziehbrücke *f.* dvigljiv most, na škrpcéh.

aufziehen dvigniti, vzdigniti, k potegniti; *impf.* vzdigovati, potegi (Uhr) naviti (-vijem); *impf.* nav

(Saite, Hahn) napeti (-pnem); *impf.* napenjati; (Thiere) rediti; zrediti; *impf.* zrejati; (Segel) razviti (-vijem), razpeti; *impf.* razvijati, razpenjati; (erziehen) odgojiti, izrediti; *impf.* odgojevati, izrejati; (auf d. Wache) na stražo iti (idem, grem); ein Gewitter zieht auf k burji se pripravlja; (spotten) šalo nganjati, norca (bebca) delati iz koga.

Aufzug *m.* potegovanje, nategovanje; navijanje; feierlicher — slovesni sprevod, obhod; (Verzug) odlog, odlaganje; (im Schauspiel) dejanje, del; (Kleidung) noša, oprava; (bei d. Webern) snutek, osnova.

aufzupfen razcefrati, razskubsti.

aufzwingen s. aufnöthigen.

Augapfel *m.* zrenica, punčica, zrklo.

Auge *n.* oko (očesa); (auf d. Pflanze) popek, oko; (auf d. Brühe) sraga; die —n zuhaben mižati (-žim); die —n zumachen zamižati, oči zatisniti; vor aller —n vpričo vseh; unter vier —n med nama, med dvema; es liegt vor —n očitno je; Augen- očesni, očni.

Augenarzt *m.* zdravnik za oči.

Augenblick *m.* hip, trenutek.

augenblicklich *adi.* hipen; *adv.* v hipu, na mah, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obrv (-i), *pl.* obrvi.

Augendiener *m.* hinavec, lizun.

augenfällig očit, očiten, očividen.

Augenfalter *m.* okrajčnik.

Augenfluss *m.* krmežljivost.

Augenhaut *f.* (die harte) beločnica.

Augenhöhle *f.* očesna jamica.

Augenhammer *f.* očesni prekat.

augenkrank bolan na očeh, krmežljiv.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja.

Augenmaß *n.* mera na oči, očesna mera; nach dem — urtheilen po očeh soditi.

Augenmerk *n.* pogled, namera; sein — auf etwas gerichtet haben paziti na kaj.

Augenschein *m.* vid, pogled; videz; dem — nach po vidu, na videz.

augenscheinlich očiten, viden, jasen; *adv.* očitno, vidno, jasno.

Augenschirm *m.* senčilo.

Augenschleim *m.* krmeželj.

Augenschmerz *m.* bolečina očesna, bolečina v očeh.

Augenschwäche *f.* slabost oči, slabe oči.

Augenspiel *n.* migljanje z očmi, mežikanje.

Augensprache *f.* govor z očmi.

Augenstern *m.* zrenica, punčica.

augentriefig krmežljiv.

Augentrost *m.* veselje za oči; (Pflanze) smetlika.

Augenweide *f.* paša za oči.

Augenwimper *f.* trepalnica, osenci *pl.*

Augenwink *m.* migljej, mig, pomig (z očmi).

Augenzahn *m.* (zob) podočnik.

Augenzeuge *m.* samovidec.

äugig okat; (in Zusammensetzungen) -ok, z. B.: jednook einäugig, črnook schwarzäugig.

Augment *n.* pomnožek, narastek.

Augur *n.* avgur.

August *m.* avgust, veliki srpan.

Augustinermönch *m.* avguštinec.

Aurikel *n.* iglec *(Primula auricula).*

Aurora *f.* zarja, zora.

aus *praep.* iz, od; aus Eisen iz —, od železa; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu seiner Mutter iz ljubezni do svoje matere; aus der Mitte izmed c. *gen.*; einer aus euerer Mitte jeden izmed vas; Jahr aus Jahr ein od leta do leta; der Wein ist aus vino je poteklo, vina je nestalo; der Gottesdienst ist aus služba božja je minula; aus ist mit ihm po njem je; aus und aus ven in ven, v jedno mér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne naprej, ne nazaj.

ausantworten izročiti, izporočiti; *impf.* izročevati, izporočati.

ausarbeiten izdelati; *impf.* izdelavati; (abfassen) spisati (spišem); sich — izdelati se; pretegniti se.

Ausarbeitung *f.* izdelava, izdelek; spis, sestavek.

ausarten izvreči (-vržem) se, sprevreči se, spriditi se, zroditi se; (vom Getreide) zdivjati.

ausathmen izdihniti.

Ausathmung *f.* izdih.

Ausbau *m.* zgradba.

ausbauen zgraditi, sezidati, dozidati.

ausbedingen izgovoriti si, pridržati (-držim) si; *impf.* izgovarjati si, pridrževati si.

ausbeſſern popraviti, zboljšati; *impf.* popravljati, zboljševati.

Ausbeſſerung *f.* poprava, popravljanje.

Ausbeute *f.* dobiček, donesek, čist dohodek.

ausbeuteln iztresti, izprazniti; *impf.* iztresovati, izpraznovati; izsipati.

ausbeuten dobiček iz česa vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (jemljem); v prid obrniti; *impf.* — obračati.

ausbilden izdelati; *impf.* izdelovati; (Geiſt) omikati, olikati, izbistriti, izobraziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izuriti, uriti; ſich — izobraziti se; izučiti se.

Ausbildung *f.* omika, izobraženost.

ausbitten izprositi; das bitte ich mir aus prosim tega nikar.

ausblaſen izpihniti, ugasniti; *impf.* izpihovati, ugašati.

ausbleiben izostati (-stanem); *impf.* izostajati; der Athem bleibt aus sapa zastane, zastaja; (nicht kommen) ne priti (pridem); eine Zeile iſt ausgeblieben vrsta je izpuščena.

ausblühen razcvesti (-cvetem) se; *impf.* razcvetati se; ocvesti, ocveteti; *impf.* ocvetati.

ausborgen izposoditi si, na posodo vzeti (vzamem); *impf.* izposojati si, na posodo jemati (jemljem); jemdm. etwas — posoditi komu kaj, na posodo dati; *impf.* posojati.

ausbrechen *tr.* izdreti (-derem); *impf.* izdirati; izlomiti, izrovati; *intr.* (anfangen) začeti (-čnem); *impf.* začenjati; prikazati (-kažem) se, navstati (-vstanem), vneti se; *impf.* prikazovati se, navstajati, vnemati se; in Thränen — zajokati (-jočem) se.

ausbreiten razširiti, prostreti; *impf.* razširjati, prostirati; razvreti; (Flügel, Tuch) razprostreti, razgrniti, raztegniti; *impf.* razprostirati, razgrinjati, raztegovati; (ein Gerücht) razglasiti, raznesti, raztrositi; *impf.* razglašati, raznašati; ſich — (v. Thieren) pomnožiti se, razširiti se, razploditi se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrasti se, ra
ſich über etwas — obši
o čem.

Ausbreitung *f.* razširjanj

ausbrennen *tr.* izžgati (
žgati, izpaliti, izpeči; *i*
pogoreti.

ausbringen izpraviti; *i*
ljati; einen Toaſt — zdr
(-pijem), napivati komu; (
(-ležem), izvaliti, izplodit

Ausbruch *m.* začetek; —
užig, vnetje; (Wein) sam
maščina; (v. feuerſp. Berge

ausbügeln zgladiti, poli
gladiti, likati.

Ausbund *m.* izbor, cvet, z
(im böſen Sinne) izvržek,

ausbürſten izkrtačiti, izč
krtačiti.

auscurieren ſ. ausheilen.

ausdampfen izkaditi se
izpuhteti; *impf.* hlapeti
puhteti.

Ausdauer *f.* stanovitnos

ausdauern trpeti; tra
(držim); pretrpeti, preb
prestati (-stojim).

ausdauernd trpežen, stan

ausdehnbar raztezen,
vlačen.

Ausdehnbarkeit *f.* raztezn
ljivost, vlačnost.

ausdehnen raztegniti; *im*
raztegovati; napeti (-pnem
penjati; razširiti, razpros
razširjati, razprostirati;
razširen, raztegnen, (fubiſ

ausdehnſam - flüſſig razte

Ausdehnung *f.* razteza, ra
läufigkeit) obširnost; (fubiſ
sežnost.

ausdenken izmisliti; *im*

ausdienen doslužiti, izsl

ausdorren usahniti, posuš
usihati.

ausdrehen izviti (-vijem
vijati; (Wäſche) ožeti (ožn
ožemati.

Ausdruck *m.* izraz, izrek, iz

ausdrücken iztisniti, iztl
iztiskati, iztlačevati; Flü

izžeti (-žmem); *impf.* izžemati; mit Worten — izraziti; *impf.* izraževati, povedati (-vem), dopovedati; ſich ſchön — lepo govoriti.

ausdrücklich razločēn, izrečēn; mit Vorſatz nalašč.

ausdrucksvoll živ, izrazēn.

ausdunſten izhlapeti, izpuhteti, izpariti se; *impf.* hlapeti.

ausdünſten izpariti, pariti, izhlapiti, puhtiti. [smrad.

Ausdünſtung *f.* para, hlap; (übl.)

auseinander *adv.* narazen, vsaksebi; zu weit — predaleč jeden od druzega.

auseinanderblaſen razpihniti; *impf.* razpihovati.

auseinanderbringen razdejati (-denem), razkrušiti, razpraviti.

auseinanderfahren razprhniti se, razpršiti se. [begniti.

auseinanderfliehen razbegniti, poraz-

auseinanderfließen razteči se; *impf.* razlekati se.

auseinanderkehren razmesti (-metem); *impf.* razmetati.

auseinanderlegen razložiti, razpolo-žiti; *impf.* razpolagati.

auseinanderrücken razmakniti; *impf.* razmikati.

auseinanderſchlagen razbiti (-bijem), razdrapiti; *impf.* razbijati.

auseinanderſehen razposaditi; *impf.* razposajati; ſ. erklären. [ren.

auseinanderſtieben ſ. auseinanderfah-

auseinanderziehen raztegniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen, auserleſen izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati; auserleſen izbran, izborēn, izvrstēn.

auserwählen ſ. auserleſen.

Auserwählte *m.* izvoljenēc; *f.* izvoljenka.

ausfahren *tr.* izvoziti; *impf.* izvažati; *intr.* peljati (peljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpahniti se, osuti (-spem) se; *impf.* izpahovati se, osipati (-sipljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvožnja, vožnja na spre-

Ausfall *m.* izpad; (Abgang) pomanjkanje; (mit Worten) napad, ugovor; (Defizit) izid; einen — machen planiti (iz trdnjave).

ausfallen izpasti (-padem); *impf.* izpadati; die Ernte iſt gut ausgefallen letina se je dobro obnesla; die Haare fallen ihm aus lasje mu gredo iz glave; alles iſt gut ausgefallen vse je šlo po sreči, po godu.

ausfechten izbojevati, z mečem razločiti; (bei Gericht) izpravdati.

ausfertigen izgotoviti, napraviti, narediti, napisati (-šem); *impf.* izgotavljati, napravljati, narejati, napisovati.

Ausfertigung *f.* izgotavljanje, izdavanje, naprava; (ämtl.) napravēk.

ausfindbar najdljiv; daß iſt ſchon — to se že more najti.

ausfinden iznajti (-najdem).

ausfindig *adv.* machen iznajti, najti, zaslediti, zalotiti, zmisliti.

ausflicken zakrpati, zašiti (-šijem).

ausfliegen izleteti, zleteti; *impf.* izletati.

Ausflucht *f.* beg, utek; (Ausrede) izgovor, izviněk.

Ausflug *m.* izlet; einen — machen oditi, potovati kam, v svet iti.

Ausflugloch *n.* letavnica.

Ausfluß *m.* izliv, iztok, ustje.

ausfolgen izročiti; *impf.* izročati.

ausforſchen pozvedeti (-zvem), izpra-šati, izvedeti; *impf.* pozvedovati, izpraševati, izvedovati, izpitovati.

ausfragen izprašati; *impf.* izpraševati, popraševati, pitati.

Ausfuhr *f.* izvažanje, izvoz; Ausfuhr- izvozni.

ausführbar izvedēn, izpeljiv, izvršiv.

ausführen izvoziti; *impf.* izvažati; (vollbringen) izvesti (-vedem), doprinesti, izpeljati, izvršiti; *impf.* izpeljavati, izvrševati; jemanden — koga na sprehod peljati (-ljem); Pferd — konja prevoditi, prevoziti; *impf.* prevajati, prevažati.

ausführlich obširēn, natančēn, razločēn, podrobēn; *adv.* natanko, obširno, razločno.

Ausführlichkeit *f.* obširnost, natančnost.

Ausführung *f.* izpeljava, izvršitēv, doprinesba, razlaganje; in — bringen izpeljati, dognati (-ženem).

Ausfuhrzoll *m.* izvoznina

ausfüllen izpolniti, napolniti; *impf.* izpolnjevati; mit Waſſer — natočiti, naliti (-lijem); *impf.* natakati, nalivati; mit Erde — nasuti (-sujem und -spem), zasuti; *impf.* nasipavati; mit Moos — zamašiti; *impf.* zamaševati; mit Steinen — zadelati.

Ausfüllung *f.* izpolnjevanje, natakanje, zalivěk, zamašěk.

ausfuttern podvleči (-vlečem), podstaviti, podložiti; *impf.* podstavljati, podlagati, podkladati.

ausfüttern napasti (-pasem), nakrmiti; zrediti, zrejati; den Winter hindurch füttern preživiti, prerediti; *impf.* prerejati.

Ausgabe *f.* izdavanje, izdavěk, trošek, strošek, potrošek; (d. Briefe) oddaja.

Ausgabspoſt *f.* potrošni postavěk.

Ausgang *m.* izhod, izid; (Folge) posledek, nasledek; (Ende) konec; Ausgangs- izhodni.

ausgeben *tr.* izdati, potrošiti; *impf.* izdavati, potroševati; Karten — kvarte deliti, razdeliti; ſich als Arzt — oznaniti se zdravnikom; *intr.* (ergiebig ſein) zdati; (Getreide) plenjati, zaleči (-ležem).

Ausgeber *m.* izdajatelj, ključar.

ausgebildet izobražen.

Ausgebot *n.* prodaja, dražba.

Ausgeburt *f.* izrod, izroděk, plod (domišljija). [držek.

Ausgedinge *n.* izgovorjeni užitěk, pri-

ausgehen iziti (-idem), iti z doma; ſpazieren gehen iti, oditi na sprehod; eer — ne opraviti nič; (Geld, Ware) poiti, poteči (-tečem), nestati; *impf.* potekati, nestajati; (enden) nehati, končati; (vom Feuer) ugasniti, dogoreti; (ſich erfüllen) spolniti se, uresničiti se; (von Haaren) izpasti (-padem); *impf.* izpadati; auf etwas — meriti v kaj, gledati na kaj.

ausgekerbt narezan, narezljan.

ausgelaſſen poreděn, prešerěn, razposajen, srborit, lagoděn, razuzdan.

Ausgelaſſene *m.* poredněž, razposajněc, razuzdaněc.

Ausgelaſſenheit *f.* prešernost, razposajenost, srboritost, razuzdanost, lagoda.

ausgelernt izučen.

ausgemacht dognan, gotov.

ausgenommen razun, n izimši.

ausgeſucht izbran, prebra

ausgewachſen dorastěl; (b

ausgezeichnet izvrstěn, izl

ausgiebig zdatěn; (Getrei (Speiſe) tečěn.

ausgießen izliti (-lijem), r izlivati, razlivati.

Ausgleich *m.* poravnava,

ausgleichen poravnati; *i* navati, pojednačiti; (die pobotati, poravnati; (d. Sch povrniti, popraviti; *impf* popravljati; (eben machen ſich m. jemd. — pogoditi se se, pobogati se; *impf.* dogovarjati se.

Ausgleichung *f.* poravnanj pojednačenje; pogodba.

ausgleiten spodrkniti, spodleteti, spolzniti; *impf* spodrsati, spodletati.

ausgraben izkopati (-ko grebsti; *impf.* izkopavati (in Kupfer) urezati (-režen

ausgrübeln izmisliti, *imp*

ausgurgeln izgrgrati, *im*

Ausguſs *m.* izlivěk, odliv

Ausguſsrinne *f.* lijak.

aushacken izsekati; Aug kljuvati (-kljujem).

aushalten *tr.* prestati, pr nesti; *impf.* prenašati; jem); (ernähren) preživiti *intr.* an einem Orte — obs (-žim) se; *impf.* obstajati,

aushändigen izročiti, od izročati, oddajati.

Aushändigung *f.* izročitěv

Aushängebogen *m.* izvesn

aushängen obesiti, raz vesiti; *impf.* obešati ꝛc.

Aushängeſchild *n.* kazalo,

ausharren strpeti, preb stanovitěn ostati (-stanem) novitěn ostajati.

ausharrend stanovitěn,

Aushau *m.* izsek, seč (-i

aushaubar izsečěn, izsek

Aushauch *m.* izdih, vzdihl sapa, duh; hlap.

chen dihniti, izdihniti; *impf.* dihovati; die Seele — umreti; nzen) puhteti, dišati (dišim), i.

en izsekati; *impf.* izsekovati; Meißel — izdolbsti (-dolbem). n dvigniti, izdvigniti; *impf.* ; Thüre — vrata sneti (sna- oldaten — nabrati (-berem); birati.

ung *f.* vojaški nabor.

en izvaliti, izleči (-ležem); liti.

en *tr.* zaceliti, ozdraviti; *intr.* verden) ozdraveti.

ern *tr.* (das Gemüth) razvese- *f.* razveseljevati dušo, srce; hat sich ausgeheitert razjasnilo r Regen hat aufgehört zvedrilo heitert sich aus jasni se, raz- e.

fen pomoči (-morem), pripo- *npf.* pomagati, pripomagati

fe *f.* pomoč (-i), pripomoč (-i), Aushilfs- pomočni, pripo-

len votliti, dolbsti (dolbem), zvotliti, izdolbsti, izglobiti.

lung *f.* votlina, glob (-i); hle) duplja, dupljina, duplo. nen zasmehovati koga, rogati

en (mit dem Arm) stegniti, ; *impf.* namerjati roko; mah- sforschen) pozvedovati; (Reden) i (sežem).

fen luščiti; oluščiti, izluščiti; ružiti; oružiti; (Apfel) lupiti;

gern izstradati; *impf.* izstrado- ladom ukrotiti; ausgehungerter izstradanec, gladnik. [vati.

len izkašljati; *impf.* izkašlje- nmen česati (česem), počesati, [pometati.

ren pomesti (-metem); *impf.* richt *n.* smet (-i), *pl.* smeti.

tern izprešati, iztisniti, izžeti ; *impf.* iztiskovati, izžemati. nen sich umeti, razumeti kaj, čemu.

ausklären sčistiti; *impf.* čistiti, sčiščevati; Weizen — trebiti; otrebiti; s. ausheitern. [izbirati.

ausklauben izbrati (-berem); *impf.*

ausklauberisch zbirčen, izbirljiv.

auskleiden sleči (slečem); *impf.* slačiti; sich — sleči se; (mit etw.) obleči; *impf.* oblačiti.

ausklopfen iztepsti (-tepem), iztolči; *impf.* iztepati, tolči.

ausklügeln izmisliti, izmodrovati, izviti (-vijem) jo, iznajti (-najdem).

auskochen *tr.* skuhati, zvariti; *intr.* skuhati se.

Auskommen *n.* živež, kruh; mit dir ist kein — s teboj ni živeti, shajati.

auskommen iziti (-idem); *impf.* izhajati; (v. Feuer) vneti (vnamem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — od te plače ne more živeti, s to plačo ne more shajati; (mit jemandem) shajati; (bekannt werden) zvedeti se.

auskramen razpoložiti; *impf.* razpolagati; na ogled postaviti; *impf.* postavljati.

auskratzen izpraskati, izdrgniti.

auskriechen izlezti; (a. d. Ei) izleči (-ležem) se.

auskühlen *tr.* ohladiti, hladiti; *intr.* sich — ohladiti se; *impf.* ohlajati se.

Auscultant *m.* avskultant, prislušnik.

auskundschaften pozvedeti (-zvem); *impf.* pozvedavati; izpitati, izprašati; *impf.* izpitovati, izpraševati; ein Land — ogledovati.

Auskundschafter *m.* ogleduh, ogledovalec.

Auskunft *f.* naznanilo, poročilo; (Aufklärung) pojasnilo, razbistrilo; — geben povedati (-vem), razjasniti, sporočiti, dopoved od sebe dati, dajati.

auslachen smejati (-jim u. -jem) se komu, posmehovati se komu; zasmehovati koga.

ausladen raztovoriti, izložiti, izpraznити; *impf.* raztovarjati, izlagati, razkladati.

Ausladen *m.* izpraznovalec, izkladalec.

Auslage *f.* trošek, strošek, potrošek; —n decken založiti troške.

Auslagekasten *m.* razloga, razkladnica.

Ausland *n.* inozemstvo, vnanje dežele.

Ausländer *m.* inostranec; —in *f.* inostranka.

ausländiſch inostranski, vnanji.

auslangen shajati s čim, dosti imeti (imam), zadostovati.

auslaſſen izpustiti; *impf.* izpuščati; Butter — razpustiti, raztopiti; *impf.* razpuščati, raztapljati; ſich über etwas — svojo misel razodeti o čem; den Zorn — jezo stresti nad kom, znositi se nad kom.

Auslaſſung *f.* izpust, izpuščenje.

Auslauf *m.* iztek, iztok; — d. Flotte odlaz ladijevja; Ausläufer beim Bau napušč, strešica.

auslaufen izteči (-tečem); *impf.* iztekati; (v. d. Flotte) odjadrati, odriniti, odpluti (-plujem), odplavati; (endigen) končati se, iziti (-idem), izhajati se; (von d. Zeit) poteči (-tečem), potekati.

Ausläufer *m.* tekalec; (bei Pflanzen) pritlika, živica; razrastek.

Auslaut *m.* končnik.

ausläuten zvoniti komu; (aufhören z. läuten) odzvoniti; d. Meſſe — mašo odzvoniti, odzvanjati.

ausleben doživeti.

auslecken polizati (-ližem), izlizati.

ausleeren izpraznіti; *impf.* izpraznovati.

auslegen izložiti, razložiti, razpoložiti; *impf.* izlagati, razpolagati; (erklären) razložiti, razjasniti, raztolmačiti; *impf.* razlagati, razjasnovati; (Geld) koga z denarjem založiti, zalagati, za koga izdati, izdajati denar.

Ausleger *m.* razlagalec, tolmač.

Auslegung *f.* razlaganje, razlaga, razkladanje, razjasnitev.

ausleihen posoditi, razposoditi; *impf.* posojati, razposojati.

auslernen izučiti se, doučiti se.

Ausleſe *f.* izbor, izbirek.

auslеſen izbrati (-berem); *impf.* izbirati; Buch — prebrati, prečitati, prebirati knjigo. [ročevati, predajati.

ausliefern izročiti, predati; *impf.* iz-

Auslieferung *f.* izročitev, izročba, predaja. [izbrisen, izbrisljiv.

auslöſchbar ugasljiv; (Geſchriebenes)

auslöſchen *tr.* ugasiti, pogasiti; *impf.* pogašati; (Geſchriebenes) zbrisati, zbrisovati; (d. Licht) ugasniti; niti; *impf.* ugasovati, ugaš

Auslöſe- odkupni.

Auslöſegeld *n.* odkupnina.

auslöſen odkupiti, rešiti; kupovati, reševati; ſich —

Auslöſung *f.* odkup, rešit

auslüften prezračiti, prev vetrovati; zvetriti; na zrak nem), devati (sukno).

ausmachen dokončati, dov dokončevati, dovrševati; poravnati; *impf.* poravnav gen) znesti; *impf.* znašati kregati, okregati, ošteti (-šte ausgemacht dognan, gotov.

Ausmarſch *m.* odhod.

ausmarſchieren oditi (-ide viti se; *impf.* odhajati, odj

Ausmaß *n.* mera, izmera,

ausmauern dozidati, priz

ausmauſen ſich mišiti se;

ausmerzen iztrebiti; (aus izbrisati.

ausmeſſen izmeriti, prer meriti; *impf.* iz-, pre-, odm

ſtimmen) določiti, ustanoviti ločevati, ustanavljati.

Ausmeſſung *f.* izmera, izr

ausmitteln zvedeti, staknit *impf.* zvedavati, stikati.

ausmünden iztekati se,

ausmuſtern prebrati (-berer *impf.* odbirati; zavreči (-v metati (-mečem).

Ausmuſterung *f.* preiskav

Ausnahme *f.* izjema, izim razun, mimo; izimši; Aus jemni.

ausnahmsweiſe *adv.* izimn

Ausnahmszuſtand *m.* izjem

ausnehmen izvzeti (-vzam (-jamem); *impf.* izvzemati (ausſchließen) izločiti, izločev čiti; ſich — pridržati (-drži gut — podajati se, prilega stovati se.

ausnehmend izborčn, pos

auspacken izložiti; *impf.* i kladati.

ausparieren odbiti (-bijem (-strežem); *impf.* odbijati,

n izpokati, z bičem izgnati

n zarubiti.
pl. predznamenja *pl.*, okri-
n — pod pokroviteljstvom.
rn počenčati, izbebljati, iz-

rn opleniti, obropati.
t zblazniti, oblazniti.
en raztrobiti, razvpiti (-vpi-

izkovati (-kujem), vtisniti;
usgeprägt izražen, vtisnen.
iztlačiti, iztisniti, izžeti
npf. iztiskati, izžemati.
t iztepsti, izpokati.
očediti, očistiti, osnažiti;
i; *impf.* utrinjati; (ſchelten)
rjati; (ſchmücken) olepšati,
rasiti. [vati.
ren izseliti; *impf.* izseljе-
n izstrgljati, izbrisati.
počiti (-čijem), počiti se;
ti; odahniti se.
n pokaditi; *impf.* pokajati;
kaditi, povoditi; *impf.* pre-
jati.
izpuliti, izpipati, iztrgati.
t izprazniti, pospraviti;
novati, pospravljati.
preračuniti, prešteti (-šte-
jiti; *impf.* preštevati.
raztegniti, nategniti; *impf.*
tezati; ſich — zlekniti se,
mpf. zlecati se.
izgovor.
govoriti, dogovoriti; *impf.*
laſs mich — daj, da ti vse

izmeti (-manem), izmen-
er) omiti (-mijem), otreti;
.
zadostovati, zdati (zdam);
shajati, dosti imeti; aus-
oljen, zadostěn.
n ſ. reinigen.
r, izpuliti, izpipati (-pljem),
n), izdreti (-derem); *impf.*
ti, rovati, izdirati; *intr.*
pobegniti, zbežati (-žim),

m. uskok, begun, uhajalec.

ausreiten izjezditi, izjahati (-jašem).
ausreitern prerešetati, presejati (-sejem), očiniti; *impf.* očinjati.
ausrenken izviniti, izpahniti.
ausrichten opraviti; *impf.* opravljati; dognati (-ženem), izpeljati (-peljem); *impf.* izpeljavati; (verleumden) obrekovati, opravljati, raznašati, obirati koga; den Gruß — pozdraviti; *impf.* pozdravljati.
ausringen *tr.* izviniti, izpahniti; *impf.* izpahovati; (Wäſche) izžeti (-žmem); *intr.* boj končati; er hat ausgerungen prestal je, preminul je.
ausrinnen izteči (-tečem), izcediti se, izcurljati; *impf.* teči iz česa, cediti se, curljati.
Ausritt *m.* izjahanje, izjezd.
ausroden izrovati (-rujem), porovati.
ausrotten iztrebiti, pokončati, uničiti, zatreti; *impf.* pokončevati, zatirati.
ausrücken oditi (-idem), odriniti, vzdigniti se, odhajati.
Ausruf *m.* vzklik, klic, oglas; öffentl. — dražba.
ausrufen vzklikniti, zaklicati (-kličem), zavpiti (-vpijem); (bekannt geb.) oklicati, oglasiti, razglasiti; *impf.* oklicovati, oglašati.
Ausrufer *m.* glasnik, oklicovalec.
Ausrufungszeichen *n.* klicaj.
ausruhen počiti (-čijem); *impf.* počivati; spočiti se.
ausrüſten oborožiti; *impf.* oboroževati; (verſehen) prevideti (koga s potrebnim), oskrbeti, oskrbovati.
Ausrüſtung *f.* oborožba, orožje, oprava.
ausrutſchen ſ. ausgleiten.
Ausſaat *f.* setěv, sev (-i), posetěv, posevěk; (Getreide) seme, semensko žito.
ausſäen sejati (sejem), usejati, posejati; *impf.* posevati.
Ausſage *f.* poved (-i), izpoved (-i), izrek, govor; *gram.* poved (-i), poveděk; widerſprechende — govori so si navzkriž (ne ujemajo se); nach ſeiner — po njegovih besedah.
Ausſageform *f.* način, naklon.
ausſagen povedati (-vem), dopovedati, izreči (-rečem); *impf.* dopovedovati, praviti, govoriti, trditi; (von Zeugen) pričati, pričevati; *pf.* spričati.

Ausſatz *m.* (Geld im Spiele) stava; (Krankheit) srab, garje *pl.*, gobe *pl.*

ausſätzig srabast, gobov, garjev.

Ausſätzige *m.* gobovec, srabec.

ausſäubern očediti, počediti, osnažiti, otrebiti; *impf.* čediti, snažiti; čistiti.

ausſaufen popiti (-pijem), izpiti, polokati; *impf.* piti, lokati.

ausſaugen izsesati, posesati, izsrkati, izsrebati; *impf.* sesati, srkati; *fig.* izpiti, izmolzti (-zem), obrati (-berem).

ausſchaffen ſ. hinausſchaffen.

ausſchälen olupiti, oluščiti; *impf.* lupiti, luščiti. [toč.

Ausſchank *m.* točarna, vinotoč, pivo-

ausſcharren izgrebsti (-grebem), razgrebsti, razbrskati, razkopati (-pljem); *impf.* izgrebati, razkopavati.

ausſchauen ſ. ausſehen.

ausſcheiden *tr.* odločiti, izločiti, odbrati (-berem), izvreči (-vržem), iztrebiti; *impf.* odločevati, odbirati, iztrebljevati; *intr.* (aus einer Geſellſchaft) izstopiti, odstopiti; *impf.* izstopovati.

Ausſcheidung *f.* odločitev, izbira; izstop, odstop.

Ausſcheidungsorgan *n.* iztrebilo.

ausſchelten pokarati, našteti, okregati, ozmerjati; *impf.* kregati, oštevati, koriti, karati, zmerjati, psovati (koga); hudovati se nad kom.

ausſchenken (Getränke) točiti; (ausgießen) izliti (-lijem); *impf.* izlivati.

ausſchicken razposlati (-šljem); *impf.* razpošiljati.

ausſchießen *tr.* izstreliti, streliti; *impf.* streljati; ſ. ausſcheiden; *intr.* (herauswachſen) pognati (-ženem), nikniti; *impf.* poganjati, kliti. [spravljati.

ausſchiffen iz ladije spraviti; *impf.*

ausſchirren izpreči (-prežem), spreči; *impf.* izpregati.

ausſchlafen naspati (-spim) se.

Ausſchlag *m.* premah, omah; (bei der Wage) preteg; (des Pendels) zamah; (Krankheit) prišč, opriščič, spuščaj, prišča, opahki *pl.*, spahki; srab, oprh; den — bekommen spuhniti se, spahniti se, opriščiti se po kom, osuti (-spem); *impf.* spahovati se, osipati (-sipljem); den — geben odločiti; *impf.* odločevati; —gebend odločen, odločilen.

ausſchlagen *tr.* izbiti (-bijem), *impf.* izbijati, izrivati; (den Ansbiti, zavreči (-vržem); *impf.* zametovati; (Getreide) plevšati, mlatiti; oplevšati, omlatiti; — obložiti, obiti (-bijem); *im*lagati, obijati; *intr.* (v. Pferden) brcniti, cebniti; *impf.* ritati, cebati; (v. der Wage) omahnit mahniti, nagniti se; *impf.* oma nagibati (-gibljem) se; (v. P gnati (-ženem), poganjati, kli jem), kaliti; pognati (kal); (umſ prevreči (-vržem) se.

ausſchließen izkleniti, izločiti, čiti; *impf.* izklepati, izločevati.

ausſchließlich *adi.* izločljiv, i lēn; *adv.* samo, jedino. [izkl

Ausſchließung *f.* izključenje, iz

Ausſchließungsgrund *m.* izkl vzrok, razlog.

ausſchlummern naspati (-spi nadremati (-dremljem) se.

ausſchlüpfen izlezti, smukniti i (aus dem Ei) izleči (-ležem) se

ausſchlürfen posrkati, izsrkati, bati (-srebljem), izsrebati, p (-ločem); *impf.* srkati, srebati (-l lokati.

Ausſchluſs *m.* izklep, izključen ima, iziček; mit — razven, izi

ausſchmähen ošteti (-štejem), ok obrati (-berem); *impf.* oštevati, o

ausſchmelzen raztopiti, razp *impf.* raztapljati, razpuščati.

ausſchmücken lepotiti, lepšati, l titi; olepšati, ozaljšati.

ausſchneiden izrezati (-režem); izrezovati.

ausſchneuzen usekniti; *impf.* usek

Ausſchnitt *m.* izrezek; (Sector) izrez.

ausſchnitzeln rezljati, škrljati; izrezljati, izškrljati.

ausſchnüren odpeti (-pnem); odpenjati.

ausſchöpfen izčrepati (-pljem), p pati, izplati (-poljem), pozajeti mem); *impf.* izčrepavati, pozaje

Ausſchöſsling *m.* mladika, odra

ausſchreiben razpisati (-pišem); razpisovati; (aus einem Buche) izpi

; (abſchreiben) prepisati; — davȏk razpisati, naložiti; ſchreiben spisati, spisovati.
eibung *f.* razpis, izpis.
ien razvpiti (-vpijem), razčim), raztrobiti; ausgeſchrien
eitung *f.* prešernost.
ſs *m.* strel; (das Vorzügliche) t, jedro; (das Schlechte) održȇk, izmèt, izmeček; (die lung) odbor; Ausſchuſs- od--mitglied odbornik; —ware *l.*
ten izliti (-lijem); *impf.* iörner) izsuti (-sujem), raz*pf.* razsipati; (Herz) odkriti ; *impf.* odkrivati.
ahren izblekniti, izblebetati n), počenčati.
eiſen zakrožiti, okrožiti, za-Glas) izplahniti; *impf.* izplausgeſchweift slok, izokrožȇn.
eiſend razpašȇn, samopašȇn, azuzdan, nasladȇn.
eiſende *m.* samopašnik, raz- *f.* samopašnica, razuzdanica.
eiſung *f.* samopašnost, raz- ; (in der Rede) ovinȇk.
emmen izplahniti, izplakniti, *impf.* izplakovati, izpirati.
ingen izvesti (-vejem), preti (-poljem); veti, vejati, plati; trepati, trepkati, otrepati.
itzen izpotiti, potiti.
n *n.* vid, pogled, podoba, in — verräth vidi se mu na

n *tr.* gledati, videti; pregledati, dozreti; *impf.* dozirati, rati; *intr.* videti se, kazati se; es ſieht darnach aus pokaže se, da; du ſiehſt geſund v si videti; wie ſieht es aus

zunaj, vne biti (sem), z doma biti doma; (zu Ende ſein) ti česa; es iſt aus mit ihm je.
adv. vne, vani, zunaj; von zunaj, nach außen navzven; ji.

ausſenden poslati (pošljem), razposlati, odpraviti; *impf.* razpošiljati, odpravljati.
Äußending *n.* vnanja reč, vnanjost, [vnanjščina.
Äußenſeite *f.* vnanja stran, lice.
Äußenwelt *f.* vnanji svet.
Äußenwerke *pl.* vnanji okopi, predne [gradbe *pl.*
außer *praep.* razun, razven, mimo; (ohne) brez; außerdem laſſen v nemar pustiti, *impf.* puščati; ne zmeniti se, nemarati za kaj.
außerdem *adv.* vrh tega, mimo tega, še, še tudi.
außerämtlich neuraden, neslužben.
Äußere *n.* vnanjost, vnanjščina.
äußere *adi.* vnanji, zunanji, zunajšȇn.
außerehelich nezakonski. [neobičȇn.
außergewöhnlich nenavadȇn, izredȇn,
außerhalb *adv.* vne, zunaj, ven.
äußerlich *adi.* vnanji, vnajšȇn, zunanji, zunajšȇn; površȇn; *adv.* zunaj, po vnanjem. [površnost.
Äußerlichkeit *f.* vnanjost, vnajšnost;
äußern izreči (-rečem), izustiti, povedati (-vem), razodeti (-denem), izjaviti, na znanje dati, pokazati (-žem); *impf.* izrekovati, povedovati, razodevati, na znanje dajati, pokazovati.
außerordentlich *adi.* izredȇn, izvenredȇn, nenavadȇn, posebȇn, čudȇn; *adv.* izredno, nenavadno, posebno, močno, jako, čudno.
äußerſt *adi.* skrajȇn, najskrajȇn, največji, najhujši; *adv.* sila, silno, zelo, rámeno, nezmerno, strašno.
Äußerung *f.* izrek, izjava, razodetje, naznanilo, navestilo, besede *pl.*
außerweſentlich nebistven.
ausſetzen *tr.* izstaviti, izpostaviti, razpostaviti; *impf.* izpostavljati ɔc.; Friſt, Preis — odločiti, določiti, ustanoviti; *impf.* odločevati, ustanavljati; (aufſchieben) odložiti; *impf.* odlagati, odlašati, okladati; ein Kind — izpostaviti, izpoložiti; *impf.* izpostavljati; Wachen — razpostaviti; *impf.* razpostavljati; Fehler — očitati, spočitati; (in der Buchdruckerei) sestaviti, zložiti; der Gefahr ſich — v nevarnost se podati, podajati; d. Gefahr jemanden — v nevarnost pahniti; *intr.* (aufhören) prejenjati, pojenjati, odjenjati, odne-

hati, odleči (-ležem), popustiti; *impf.* prejenjevati, odlegati, popuščati; (im Reden) premolkniti, umolkniti.

Ausſicht *f.* razgled, vid, ozir; (Hoffn.) up, nada. [pevati.

ausſingen izpeti (-pojem), *impf.* iz-

ausſinnen ſ. ausdenken.

ausſöhnbar spravěn, spravljiv.

ausſöhnen spraviti, pomiriti, upokojiti, utešiti; *impf.* spravljati.

Ausſöhnung *f.* sprava, spravljivost.

ausſondern izločiti, odločiti, odbrati (-berem), razdružiti; *impf.* izločevati, odbirati, razdruževati.

ausſpähen ovaditi, izpaziti, spaziti, zapasti (-pasem), ovedeti.

ausſpannen razpeti (-pnem), raztegniti; *impf.* razpenjati, raztegovati; ein Tuch — razgrniti, razprostreti, prostreti; *impf.* razgrinjati, razprostirati; Pferde — izpreči (-prežem), spreči, razpreči; *impf.* izpregati ꝛc.

ausſpeien pljuniti, izpljuniti; *impf.* pljuvati; (v. Vulkan) bruhati, bljevati (bljujem), metati (mečem) iz sebe; *pf.* bruhniti, izbruhati, izbljevati, izmetati.

ausſpenden deliti, podeliti, razdeliti, podariti, razdati, porazdati; *impf.* podeljevati, razdavati, razdajati.

Ausſpender *m.* delitelj.

Ausſpendung *f.* delitěv, razdelitěv, podelitěv, podaritěv.

ausſperren razpreti, raztegniti; *impf.* razpirati, raztezati, raztegovati; Füße — razkobaliti, razkoračiti.

ausſpielen izigrati, doigrati.

ausſpinnen izpresti (-predem), dopresti; eine Sache — razpresti, raznovati (-snujem).

ausſpotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, posmivati se komu, rogati se komu, bebca delati iz koga.

Ausſprache *f.* izreka, izgovarjanje, izgovor kake besede.

ausſprechen izreči (-rečem), izgovoriti; *impf.* izrekovati, izgovarjati; ſich — svoje misli razodeti, *impf.* razodevati.

ausſpreizen razpreti, razpeti (-pnem); razprojiti; *impf.* razpirati, razpenjati; Füße — razkoračiti, razkobaliti, prekobaliti, v kobalj sesti (sedem) razkobaljevati, v kobalj sedati.

ausſprengen izkrhniti, odkru biti (-bijem); *impf.* odkruševa bijati; Waſſer — kropiti, škrop Gerücht — raztrositi, raznesti; raztrošati, raznašati.

ausſprițen brizgniti, drskniti, prsniti, štrkniti; *impf.* brizgat kati, sikati, prskati, štrkati.

Ausſpruch *m.* izrek, rek; (Urthe sodba; — thun izreči, izrekova

ausſpülen izplakniti, oplakni plahniti; *impf.* plakati, izplak

Ufer — izpodprati (-perem), nesti, izpodriti (-rijem); *impf.* pirati, izpodrivati ꝛc.

ausſpüren oslediti, ovohati, izt

Ausſtand *m.* zastaněk, zaostaněk

ausſtändig zastal, zaostal, neizp

ausſtatten oskrbeti, previdéti; oskrbljevati; (ſchmücken) olepšati, šati; ozaljševati.

Ausſtattung *f.* oprava, oprema,

ausſtechen izdreti (-derem), izta *impf.* izdirati, iztikati; mit d. Sch — izkljuvati (-kljujem); *fig.* izp niti, *impf.* izpodrivati.

ausſtecken (Lager) raztakniti, p takniti; *impf.* raztikati; (Grenze znamiti.

ausſtehen prestati (-stojim), p (-bodem), pretrpeti; *impf.* prest pretrpévati; (aus dem Amte) st iz —; er kann ihn nicht — ne ga; —de Schulden razposojen d

ausſtellen razstaviti, razpostavit ogled postaviti, izložiti, razpol *impf.* razstavljati, razpolagati ꝛc.; Urkunde — spisati (-šem), napr dati od sebe list, pismo, izdati m (Wechſel); *impf.* spisovati, naprav izdajati; (rügen) grajati, očitati, ob

Ausſteller *m.* razstavnik, izložni datelj, izdajatelj (menice).

Ausſtellung *f.* razstava, izložba dava, naprava; (Rüge) graja, očit

Ausſtellungsſaal *m.* razstavnica ložnica, razstavišče.

Ausſtellungsort *m.* razstavišče.

ausſterben izmreti (-mrjem), izun pomreti; *impf.* izmirati ꝛc.

Ausſteuer *f.* dota, oprema.

ausſtöbern pretakniti, iztakniti, iztetati; *impf.* prestikovati; (weidm.) zaslediti, oslediti.

ausſtochern bezati, becati; izbezati; (Zähne) trebiti, iztrebiti.

ausſtopfen nagatiti (meh), napažiti; natlokati, podmašiti; *impf.* naphavati, podmaševati.

ausſtoßen suniti, izpahniti, izriniti, izbiti (-bijem); *impf.* izrivati, izpahovati, izbijati; (ausſchließen) izkleniti, izobčiti; Seufzer — vzdihniti, zdihniti; *impf.* vzdihovati; Laut — ziniti, izgniti, krkniti; Schrei — vzkliknoti, izvpiti (-vpijem).

Ausſtrahlungsvermögen *n.* žarljivost.

ausſtrecken izteguiti, stegniti; *impf.* iztegati, iztegovati; (auseinander) razteguiti, razpreti; *impf.* raztezati, razpirati; die Zunge — pomoliti, *impf.* pomaljati; ſich — zlekniti se, zlecati se; *impf.* lecati se; stegniti se, *impf.* stegovati se, zlecovati se.

ausſtrömen izliti (-lijem), *impf.* izlivati.

ausſtudieren izmisliti, *impf.* izmišljevati; izučiti se, izšolati se, dovršiti nauke.

ausſtürzen zvrniti, *impf.* zvračati; Glas — na dušek izpiti (-pijem), lukniti, polukniti.

ausſuchen izbrati (-berem), odbrati; *impf.* izbirati.

austanzen doplesati (-plešem), oblajati.

Austauſch *m.* zamenjava, zamena, izmena, premenjava, menjatëv.

austauſchen zameniti, premeniti, izmeniti, zamenjati; *impf.* zamenjavati, premenjati; Gedanken — meniti se, pomenkovati se, priobčiti misli.

Auſter *f.* ostriga.

Auſterbank *f.* ostrižišče.

Auſterfänger *m.* ostrigar.

Auſtermuſchel *f.* ostrižnica.

austheilen deliti, razdeliti, porazdeliti, razdati; *impf.* razdeljevati, razdavati.

Austheilung *f.* delitëv, razdelitëv.

austilgen iztrebiti, izkoreniti, pokončati.

austoben zdivjati, izdivjati, nadivjati se; *fig.* poleči (-ležem) se, utihniti, utešiti se.

Austrag *m.* konec, razsodek, razsodba, poravnava, dogovor.

austragen poravnati, v red spraviti; *impf.* spravljati; Streit — dognati (-ženem), pravdo razsoditi, odločiti; Briefe — poraznesti (-nesem), porazdati; *impf.* raznašati, poraznašati, razdavati; (hinaustragen) iznesti, znesti; *impf.* iznašati.

austreiben izgnati (-ženem), izpoditi, iztirati, izpokati; *impf.* izganjati; das Vieh — gnati (-ženem), pognati; *impf.* poganjati.

austreten *tr.* pohoditi, razhoditi, izteptati; krumm — švedrati, pošvedrati; Getreide — meti (manem), vršiti, teptati; izmeti, ometi, izteptati, ovršiti; Trauben — mastiti, mozgati, mečkati, tlačiti; *pf.* zmastiti, zmozgati, izmečkati, iztlačiti; *intr.* (gehen) stopati, korakati, rezati (režem) jo; (aus dem Amte) stopiti iz —, izstopiti; (vom Waſſer) razliti (-lijem), čez bregove stopiti, udariti; das Austreten (des Getreides) metëv, vršitëv, mev (-í).

austrinken izpiti (-pijem), lukniti, polukniti; *impf.* lukati.

Austritt *m.* izstop, odstop; (d. Ware) izvožnja.

austrocknen posušiti, osušiti, sušiti; (trocken werden) posušiti se, usahniti; *impf.* usihati.

ausüben delati, opravljati, oskrbovati, izvrševati (Geſetz); poslovati s čim, baviti se s čim, pečati se s čim, ukvarjati se s čim; Rache — maščevati se; zmaščevati se; Gewalt — silo delati; den Landbau — kmetovati; Heilkunſt — zdraviti, ozdravljati; ſein Recht — uživati, rabiti svojo pravico, držati (-žim) se svoje pravice.

Ausübung *f.* vršitëv, raba, oskrbovanje, opravljanje.

Ausverkauf *m.* razprodaja.

ausverkaufen razprodati, *impf.* razprodajati.

auswachſen izrasti (-rastem), *impf.* izraščati; (das Wachsthum vollenden) dorasti, zrasti; *impf.* doraščati; ausgewachſen dorasël, dorasten; (buckl.) grbast, grbav.

Auswahl *f.* izbor, izbiranje, izbira.

auswählen izbrati (-berem), izvoliti; *impf.* izbirati.

Auswanderer *m.* izselnik, izseljenec.

auswandern izseliti se, preseliti se (v kako vnanjo deželo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se.

Auswanderung *f.* selitev, izselitev, [seljenje.

auswärtig *adi.* vnanji, zunanji, stranski, inostran; *adv.* zunaj, vne, na tujem.

Auswärtige *m.* inostranec, vnanjec.

Auswärtsdreher *m.* (Mušk.) izvračalka.

auswaſchen izprati (-perem), oprati, sprati; *impf.* izpirati; Glas — oplakniti, *impf.* oplakovati.

auswäſſern izmočiti, namočiti; *impf.* izmakati.

auswechſeln izmeniti, premeniti, zameniti, zamenjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswechslung *f.* izmenjava, izmenja, zamenja, zamenjava.

Ausweg *m.* izhod, odprtija; (Ausflucht) izgovor, ovinek; *fig.* pomoč (-i), izbega.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečiti, meščiti; omečiti, izmečiti; *impf.* omečevati, omakati; *intr.* (weich werden) mediti se, mečiti se, omečiti se, omeščati (-ščim); (aus dem Wege gehen) ogniti se, ukloniti se, umakniti se; *impf.* ogibati (-bljem) se, uklanjati se, umikati se; ausweichend ogiben, ogibljiv, izogiben.

ausweihen posvetiti, *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečenec.

ausweinen izjokati (-jočem u. -jokam) se, naplakati (-plačem u. -plakam) se.

Ausweis *m.* izkaz; (Zeugnis) spričevalo; (Verzeichnis) kazalo, popis.

ausweiſen izkazati (-žem), skazati; aus dem Lande — izgnati (-ženem), pregnati; *impf.* izganjati; ſich — spričati se, izkazati se; *impf.* spričevati se, izkazovati se; ausgewieſen izgnan; der Ausgewieſene izgnanec, prognanec.

ausweislos brez izkaza, — spričevala.

Ausweiſung *f.* izgon.

auswendig *adv.* zunaj, ozunaj, vne; *adi.* vnanji; — kennen na pamet znati, iz glave znati.

auswerfen izmetati (-mečem), izvreči (-vržem), izbruhniti, izbruhati; *impf.* izmetávati; (Blut) pljuvati, (bljujem), izbljuvati; (beſtimm meriti, odločiti, uganiti, usta *impf.* odmerjati, odločevati; — kidati; izkidati; ausgeworf zahlung uganena plača.

ausweßen zbrusiti, izbrusiti, z *impf.* brusiti, ojstriti, gladiti; izlizati (-ližem), oguliti se.

auswinden (Getreide) veti (vejati; *pf.* zveti, preveti; (Wäſch (-žmem), *impf.* ožemati, ožima

auswirken opraviti, dognati (-ž izmoči (-morem); storiti; (Teig (gnetem); ugnesti; *impf.* ugne

auswiſchen izbrisati (-brišem), izbrisovati.

auswittern *tr.* (ausſpüren) iz zaslediti; prevetriti; *intr.* pr se, izvremeniti se; es hat ausg izgrmelo se je.

auswölben obokati, izobokati; obokovati.

Auswuchs *m.* izrastek, izrasleк; im Holze) svrž; (Höcker) grba; (hiba; (Knochen) morska kost (-

Auswurf *m.* izmet, izmeček, iz (Speichel) pljunec, pljunek, h hrkelj; — der Menſchheit sme izvržek, zavrženec.

auswurzeln izkoreniti, izruti (-r *impf.* izkorenjevati.

auswüthen izdivjati, izbesni umiriti se, poleči (-ležem) se, se (vihar).

auszacken ozobčati, nazobčati,

auszahlen izplačati, poplačati; izplačevati.

Auszahlung *f.* poplačilo, izplač

auszählen šteti (štejem), št brojiti; *pf.* prešteti, sešteti, zb *impf.* prešteti.

auszanken ošteti (-štejem), okr *impf.* oštevati; prepirati se s ko

auszehren hirati, hujšati, se

auszehrend jetičen, hirav.

Auszehrung *f.* sušica, jetika.

auszeichnen *tr.* zaznamovati, z miti, zabeležiti; jemanden — č odlikovati, poviševati, povzdig *pf.* počastiti, odlikati, povišati vzdigniti; *intr.* ſich — izkazati (-k

laviti se; *impf.* izkazovati se, ti se.
chnung *f.* odlika, odlikovanje, ěv, poslavitěv; (Zeichen) sla- častilo.
hen *tr.* izvleči (-vlečem), po- izdreti (-derem); *impf.* potego- lirati; (Kleid) sleči, *impf.* sla- chuhe) sezuti (-zujem), *impf.* ; (schriftl.) izpisati (-pišem), pisovati; (Wurzel) koren po- (berauben) odreti (-derem), lirati; ausgezogenes Rohr ri- ausgezogenes Kleid sleka; *intr.* em Orte ziehen) preseliti se, , stanovanje premeniti; *impf.* vati se.
ren s. ausschmücken.
chen psikati; izpsikati.
g *m.* poteg; (Abzug) odhod; (Ex- vlečěk, izvod, izvarěk; (schriftl.) (Inhalt) vsebina, posnetěk;) sprevod; (Übersiedelung) se- eselitěv; (Mehl) cvetna moka.
gler *m.* kotar, zakotnik; —in *f.* zakotnica.
gsweise *adv.* na kratko, v po-
pfen pukati (pučem); pukniti, , izpuliti, popipati; *impf.* pu- ati (-pljem).
atisch pravotěn, pristěn, pravi;
nticität *f.* pravotnost, pravost.
idakt *m.* samouk.
idaktisch samoučěn. [pisanje.
raph *m.* svojepis, svojeročno
rat *m.* samodržěc, samovladar.

Autokratie *f.* samovlada, samovladarstvo.
autokratisch samodržěn, samovladěn.
autonom samoupravěn, samozakonski. [upravstvo.
Autonomie *f.* samozakonje, samo-
Autor *m.* pisatelj, spisovatelj, pisěc; skladatelj.
autorisieren pooblastiti, potrditi; *impf.* potrjevati.
Autorität *f.* veljava, veljavnost, zakonita oblast; (Behörde) oblastvo.
Autorschaft *f.* pisateljstvo.
Auxiliar- pomožni.
auweh! *interi.* joj, o joj, gorje!
Avancement *n.* poviševanje, napredovanje.
avancieren pomakniti se naprej, *impf.* pomikati se naprej, na višjo stopnjo; povišan biti v službi.
Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.
Ave-Maria! Češčena si Marija.
Avers *m.* lična plat (-i), lice.
Aviso *n.* glas, poročilo, obznanilo, objava.
Avisobrief *m.* doglasnica, objavnica.
avisieren glas dati komu, oznaniti, poročiti; *impf.* poročati, oznanjati.
A vista menica na vid.
Axiom *n.* aksijom, samovidni rek.
Axt *f.* sekira; *dem.* sekirica, topor; (Zimmerhacke) robevnica; (breite —) bradlja; (Fällaxt) drevača, bezjača.
Axthelm *m.* uho (ušesa).
Axtstiel *m.* toporišče, sekirišče.
Azur *m.* lazur.
azurblau lazurěn, višnjev, sinji.

B.

nt *m.* bakhant, pustnják, pustni
n. potok; *dem.* potočič, potočěk; otočni.
mpfer *m.* *(Rumex aquaticus)* kislica.
msel *f.* povodni kos.
nwohner *m.* potočník, potočán,
nse *f.* bičěk, sitověc, srpica.

Bache *f.* divja svinja, — prasica; —r *m.* divji prasěc, — prešič.
Bachforelle *f.* potočna postrv.
Bachhollunder *m.* kalina.
Bachhund *m.* vidrar, vidrolovski pěs.
Bachrinne *f.* struga.
Bachstelze *f.* pastirica, tresorepka.
Bachthal *n.* popotočje.
Bachwasser *n.* potočnica.
Bachweide *f.* iva, rakita.

bachweiden ivov, rakitov.

Bachweidenholz *n.* ivovina, igovina, rakitovina.

Backbord *m.* leva stran na ladiji.

Backe *f.* u. —n *m.* lice; Kinnbacken čeljust (-i); Backen- lični; die Backen voll nehmen ustiti se, bahati se.

backen peči, speči; (im Fett) cvrēti, pražiti; ocvrēti, opražiti; *impf.* ocvirati.

Backenbart *m.* zalizci *pl.*

Backenbein *n.* ličnica, podočnica.

Backenknochen *m.* ſ. Backenbein.

Backenſtreich *m.* zaušnica, klapovušnica, brljuzga, klofuta; einen — geben klofutniti, pljuskniti; *impf.* klofutati, pljuskati; brljuzniti, udariti po obrazu.

Backenzahn *m.* kočnjak, kotnjak, kočnik.

Bäcker *m.* pek, pekar; Bäcker- pekovski, pekarski.

Bäckerei *f.*, —handwerk *n.* pekarija, pekarstvo; dieſelbe betreiben pekariti.

Bäckerin *f.* pekovka, pekarica.

Bäckerladen *m.* pekarnica.

Bäckermeiſter *m.* ſ. Bäcker.

Bäckerzunft *f.* pekovski ceh, peki.

Backfiſch *m.* ocvrta riba; *fig.* nedoraslo dekle.

Backhaus *n.* pečnica.

backig licast (mit Backen verſehen); (in Zuſammenſetz.) -ličen, ž. B.: rothbackig rudečeličen.

Backkorb *m.* slamnica, slamnjača.

Backofen *m.* peč (-i), pečnica.

Backpfanne *f.* poněv za pečenje, — cvrenje.

Backſchaufel *f.* lopár. [korito.

Backtrog *m.* niške, ničke, kadunje *pl.*,

Backwerk *n.* pecivo, pekarije *pl.*

Bad *n.* kôpel (-i); (das mineraliſche warme —) toplice *pl.*; Dampf— parna kopel; Schweiß— suha kopel; Badekopelni, kopelski, topliški.

Badeanſtalt *f.* kopel (-i), kopališče, kopelnica.

Badegaſt *m.* topličar.

Badehaus *n.* ſ. Badeanſtalt.

baden kôpati (-ljem), skôpati, okôpati; ſich — kôpati se, skôpati se; er badete ſich in Thränen solze so ga oblivale.

Badeort, Badeplatz *m.* kopališče.

Badeſchwamm *m.* morska gob

Badewanne *f.* banja, kopanja.

Badezimmer *n.* kopelnica.

Bagage *f.* prtljaga, potna roba

ſindel) drhál (-i), sodrga, izme

Bagatelle *f.* ſ. Kleinigkeit.

bähen pržiti, pariti; opržiti, o

(Holz) paliti, smoditi.

Bahn *f.* pot, tir; (Eiſenbahn) ž cesta, železnica; (Schneebahn) g die — brechen im Schnee gaziti gaziti, gaz narediti.

bahnen (gangbar machen) ug uhoditi; *impf.* uglajati; einen eine Straße — pot, cesto delati, si, narediti, izkrčiti si; ſich be zu einem Amte — odpreti si služb.

Bahnhof *m.* kolodvor.

Bahre *f.* mrtvaški oděr, skolk (Trag—) nosila *pl.*, pare *pl.*

Bahrtuch *n.* mrtvaški prt, mrt pregrinjalo, mrlák.

Bai *f.* zatók.

Bajazzo *m.* bajác, glumač, pavl

Bajonnett *n.* bajonét.

Balance *f.* ravnotežje, ravnovis

balancieren držati se v ravn balansirati.

bald *adv.* kmalu, skoraj, v krat — hier, — dort zdaj tù, zdaj ta

Baldachin *m.* nebo, baldahin.

baldig skorajšěn, brz.

baldigſt *adv.* prec, precej, najb

baldmöglichſt *adv.* brž ko bo mo

Baldrian *m. (Valeriana larusta)* tovilec; *(Valeriana celtica)* špaj

Balg *m.* koža, meh; (Schlangen lev, kačji lilek.

balgen ſich trgati, tepsti, borit metati, pipati, puliti se, rovati s

Balger *m.* rovalec, pretepalec, r tepún.

Balgerei *f.* pretep, tepež, rov metanje.

Balgfrucht *f.* mešiček, mošnjica.

Balken *m.* bruno, brvno; (Tra tram, gréda; (an d. Wage) gredelj prečka; (am Pfluge) gredelj; (u hauen) hlod.

Balkenwerk *n.* gredje, tramovje, novje.

alkon *m.* mostôvž, balkon, pomoli *pl.*
all *m.* oblo, oblica, kroglja; (Spiel—) , *dem.* žógica; (Schnee—) kepa, kepica; (Tanzfeſt) ples, raj.
llade *f.* balada.
llaſt *m.* težina, pritežje; (daš chte) izvržek, izmetek.
llen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—) j; (Haufen, Bündel) butara, cula,
llen (d. Hand) pestiti, stiskati; der e ballt ſich sneg se sprijema, — pičí.
llett *n.* glediščni ples, balét.
llförmig óblast, óbličast, žogast, t.
llgaſt *m.* plesalec.
llkleid *n.* oblačilo za ples, plesno ilo.
llon *m.* zrakoplov, balón.
llſpiel *n.* žoganje.
llſpieler *m.* žogalec.
lſam *m.* balzam, drago mazilo, mást (-i); *fig.* hladilo, uteha,
lſamieren maziliti, balzamovati.
lſamiſch balzamov; blagodišeč, vonjav.
lſ *f.* raščenje, parjenje; auf die — iti (idem, grem) divjih petelitreljat.
ſen rastiti se, pariti se; (beim hahn) peti (pojem); (b. Birkhahn) il. [bus.
mbusrohr *n.* indijanski trst, bam-
n *m.* ban (kraljevi namestnik na tskem).
nal- banski.
mane *f.* rajska smokev, bisang, na.
nd *m.* zvezek; *dem.* snopič.
nd *n.* trak, vezalo, vezilo; (Holz—) (-i), gožva; (Knochen—) vez (-i); ch—) poreslo, poveslo; (Schnur) ó, vrv (-i), *dem.* vrvica; *fig.* vez zveza, z. B. daš — der Freund- prijateljska vez; (Feſſeln) železje, *pl.*, okovi *pl*, vezi *pl.*; in Bande ukleniti, zvezati koga; daš — nge löſen jezik odvezati, omočiti.
ndage *f.* obeza, obezilo.
ndaſſel *f.* striga.

Bande *f.* (von Muſikanten) godci; (v. Dieben) tatje, tatinska drhál (-i), trop tatov.
Bandfabrik *f.* trakárnica.
Bandhaken *m.* stožér; (b. d. Böttchern) lisica.
Bandhandel *m.* trakarija; denſelben betreiben trakariti.
Bandhändler *m.* trakár; —in *f.* trakarica.
bändig ukrotljiv.
bändigen krotiti, strahovati; ukrotiti, udomačiti.
Bändiger *m.* krotilec; —in *f.* krotilka.
Bandit *m.* razbojnik, ropar.
Bandkrämer *m.* j. Bandhändler.
Bandnagel *m.* (aus Eiſen) žebelj, žrebelj, čavelj; (aus Holz) klin.
Bandreif *m.* obróč.
Bandwurm *m.* trakulja.
bange bojazljiv; es iſt mir — um ihn bojim se za-nj; davor iſt mir — tega se bojim, to me skrbi; in —r Erwartung ſtehen težko pričakovati česa; — machen einem plašiti, splašiti koga.
bangen trapiti, mučiti; *intr.* bati (bojim) se, skrbéti.
Bangigkeit *f.* bojazen (-i), nemir, skrb (-i), tesnoba.
Bank *f.* klop (-i); (in d. Kirche) stol, prnka; (National—) nacionalna banka; auf die lange — ſchieben dolgo odkladati, odlašati.
Bankactie *f.* bankina delnica, akcija.
Bankdirector *m.* bankin ravnatelj.
Bankeiſen *n.* skoba.
Bänkelſänger *m.* ulični popevač.
Bankerott *m.* bankrót, kant; bankerott werden na kant priti (pridem), na boben priti.
Bankett *n.* pojedina, gostija, gosti *pl.*
Bankhaus *n.* menjalnica.
Banknote *f.* bankovec.
Bann *m.* prokletje, prokletstvo, prekletje, prekletstvo, izobčenje, pregnanje, pregnanstvo; in den — thun prekleti (-kolnem), *impf.* preklinjati koga; izobčiti, *impf.* izobčevati.
bannen privezati (-vežem), pribiti (-bijem); *impf.* privezovati, pribijati; Geiſter — duhove zaklinjati, zakleti (-kolnem), rotiti, zarotiti; austreiben

izganjati, izgnati (-ženem); er ſteht wie gebannt stoji, kakor bi okamenel, kakor bi mu bile noge vkopane.

Banner *m.* zaklinjalec, preklinjalec, izganjalec.

Banner *n.* prapor, zastava.

Bannfluch *m.* kletev, prekletstvo.

Bannmeile *f.* obmestje, okolica mestna.

Bannſtrahl *m.* ſ. Bannfluch.

Banquier *m.* menjalec, bankir.

Banſe *f.* parma, parna.

Banſen *m.* (erſter Magen des wiederkäuenden Thieres) prežvekovalnik.

Baptiſt *m.* krstnik.

bar (nackt) nag, gol, bos; (leer) prazen; (frei) čist, prost; (v. Gelde) gotov; —es Geld gotovina; — bezahlen v gotovih denarjih plačati, *impf.* plačevati.

Bär *m.* medved; *dem.* medvedec, medvedček; (Sternbild) voz, medved; (Schwein—) merjasec, neresec.

Baracke *f.* beznica, koliba.

Barbar *m.* divják, surovec; (Tyrann) trinog.

Barbarei *f.* divjóst, sirovost, trinoštvo.

Barbarin *f.* divjakinja.

barbariſch divji, divjaški, trinoški, nečloveški.

Barbarismus *m.* barbarizem.

Barbe *f.* mrena, *dem.* mrénica.

bärbeißig godrnjav, gondrav, pust.

Barbier *m.* brivec, brijáč; Barbier- brivski, brijaški.

barbieren briti (brijem), obriti; *fig.* opehariti, okaniti.

Barbiermeſſer *n.* britev, *dem.* britvica; —ſchmied *m.* britvar.

Barbierſtube *f.* brivnica.

Barchent *m.* barhant.

Barde *m.* pevec starih Keltov, bard.

Bären- medvedji, medvedov.

Bärenfleiſch *n.* medvédina.

Bärenführer *m.* medvedar.

Bärengeſtirn *n.* ſ. Bär.

Bärenhaut *f.* medvedja koža; auf der — liegen polegati, lenobo pasti (pasem).

Bärenklau *f.* medvedja šapa, taca; *(Heracl. sphondyl.)* dežen.

Bärenkoth *m.* medvedjek.

Bärenſpinner *m.* kosmatinec.

Bärentatze *f.* *(Clavaria flava)* rumena griva, lisičji parkeljci.

Bärentreiber *m.* ſ. Bärenfü

Barett *n.* duhovna kapa,

Barfond *m.* gotovina.

Barfroſt *m.* golomráz, g suhi mraz, srež.

barfuß bos, bosonóg, bos

Barfüßer *m.* bosák, golon

barhaupt razoglav, gologl

Bärin *f.* medvedka, medv

Barke *f.* ladjica, plavica,

barköpfig ſ. barhaupt.

Bärlappen *m.* *(Lycop. cla (Lycop. complan.)* zaspanč

Bärme *f.* (der Schaum a pene *pl.;* (die Hefe) drožje, d

barmherzig usmiljen, milo lečen (St.); —e Brüder n —e Schweſtern milosrčnice.

Barmherzigkeit *f.* usmiljenj nost; — ausüben milosrčer biti (sem).

barock čuden, čudovit.

Barometer *n.* (auch *m.*) barometer.

Baron *m.* barón.

Baroneſſe *f.* baronica.

Baronin *f.* baroninja, bar

Barre *f.* šibika, palica; G v šibikah, palicah.

Barren *m.* drog.

Barrière *f.* pregrada, zag

Barrièretractat *n.* mejobr godba.

Barſch *m.* *(Perca fluviati (Acerina cernua)* okún.

barſch osorčn.

Barſchaft *f.* gotovina, got

Bart *m.* brada, *dem.* brád — murmeln sam pri sebi mrmrati; den — abnehmen jem), obriti se; (des Hahn podbradek; (a. Getreide) os resa; (am Schlüſſel) bradov

Bartart *f.* bradlja, bezjač

Bartflechte *f.* bradovec, liš

Bartgras *n.* kozja brada.

Barthaar *n.* vosa, barusa, erste — mah, puh.

bärtig bradat, barusast,

Bartläppchen *n.* podbradel

bartlos golobrád, brez b

Bartſcherer *m.* ſ. Barbier.

Bartwachs *n.* voščk, voščilo za brado.
Bartweizen *m.* pšenica resulja, resica.
Bartwisch *m.* omelo, ometih.
Barył *m.* baríl, teževec. [narjih.
Barzahlung *f.* plačilo v gotovih de-
Basalt *m.* bazált.
Base *f.* teta, strina; *dem.* tetica, ...tka; (Schweſter d. Mutter) ujna; (in der Chemie) osnova, podloga.
Baſilie *f.* bosilje, božiljka, prežiljka.
Baſilika *f.* stolna cerkev, bazilika.
Baſilisk *m.* bazilisk (kuščarica čudo-rite postave).
Baſis *f.* podlaga, podstava, temelj; (d. Säule) stalo, stojalo; *(math.)* črta ...movnica.
Basrelief *m.* bareljéf, ploskorezba, ...izki pridvig, delo nizkega pridviga.
Baß *m.* bas, globoki glas.
Baßgeige *f.* bas, bunka.
Baßgeiger *m.* godec na bas, bunkovec.
Baſſin *n.* krnica, jerin, kamenica, ...nd (-i).
Baſſiſt *m.* basist.
Baſt *m.* lika, lub; *coll.* ličje; (am Flachſe) vlakno, lakno.
Baſtard *m.* (ein uneheliches Kind) ne-...konski otrok, hotiv, pankert; (Miſch-ling) polutan, izrodek.
Baſtei *f.* bastija.
baſten ličnat, iz ličja.
Baſtfaden *m.* lika, ličina.
Baſtgeflecht *n.* pletenina iz ličja.
Baſtkäfer *m.* grizlica.
Baſtonnade *f.* tepenje po podplatih.
Bataille *f.* bitev, bitka.
Bataillon *n.* bataljón; **Bataillons-** bataljonski.
Bathengel *m.* ožanka, sv. Uršule roža.
Batiſt *m.* tančica, tenčica, batist.
batiſten tančičen, iz tančice, batistast.
Batterie *f.* baterija; **Batterie-** bate-rijni, baterijski.
Bauch *m.* (harter Körper) gruča; (weicher) kepa; (Münze) repár.
bauchen krpariti, skrpariti.
Bau *m.* (die Handlung des Bauens) delanje, stavljenje; zidanje, gradba; (Gebäude) poslopje, zidanica, stavba; (Bauart) zidava, slog; (Körper—) po-...ava, rast (-i); (d. Wildes) lož, duplja, ...log, luknja; (d. Sprache) svojstvo, stroj; (im Bergb.) delo; **Bau-** stavbni, zidarski, stavbinski.
Bauch *m.* trebuh, *dem.* trebušek; (großer) vamp; (des Schiffes) bok; **Bauch-** trebušni.
Bauchdiener *m.* požerúh, požrešnik.
Bauchfell *n.* trebušnica, potrebušnica.
Bauchfloſſe *f.* plavuta.
Bauchgrimmen *n.* grizenje, vjedanje v trebuhu, ščipanje; ich habe — grize, ščiplje, vjeda me.
Bauchgurt *m.* trebušna dupljina.
Bauchhöhle *f.* trebušna dupljina.
bauchig trebušnat, trebušen, vampast.
Bauchriemen *m.* pas.
Bauchſchmerz *m.* ſ. Bauchgrimmen.
Bauchwurm *m.* glista.
Bauconſens *m.* stavbinska dovolitev.
Baude *f.* koliba, kočura.
Baudienſt *m.* tlaka pri zidanji, zidar-ska robota.
Baudienſtvorſchrift *f.* stavbinski služ-beni predpis.
bauen staviti, zidati, delati; posta-viti, sezidati, narediti; *impf.* postav-ljati, narejati; (Feld) obdelati, *impf.* obdelovati, obdelavati; (Getreide) se-jati (sejem), usejati; (Mais) saditi, nasaditi; (Wein) pridelati, *impf.* pri-delovati; (Straße) delati, graditi, na-rejati; izdelati, izgraditi, narediti; (Bergb.) kopati (kopljem), delati v rudniku; (Neſt) delati, znašati; auf jemand — zanesti (-nesem) se, zaupati; *impf.* zanašati se.
Bauer *m.* kmet, kmetovalec; *dem.* kmetič; (verächtl.) kmetávs; (im Schach-ſpiele) pešec; (im Kartenſpiele) hlapec; (in Zſtzg.) -delec oder -ár; — ſein kmetovati; — werden pokmetiti se.
Bauer *n.* kletka, gajba, gajbica.
Bäuerin *f.* kmetica, selanka; (ver-ächtl.) kmetulja, kmetavslja.
bäueriſch kmečki; *fig.* surov, neotesan.
Bauern- kmečki, kmetski, kmetiški, kmetovski.
Bauerngut *n.* kmetija, zemljišče; (ein verlaſſenes) pušča.
Bauernhof *m.* ſ. Bauerngut.
Bauernſtand *m.* kmečki stan, kmetje.
Bauernvolk *n.* kmečko ljudstvo, kmetje.

Bauernwirtſchaft *f.* kmetijstvo, kmetiško gospodarstvo.
Bauersmann *m.* ſ. Bauer.
baufällig razpadljiv, podrtljiv; — ſein na kup lezti, podirati se, razpadati.
Baufeld *n.* ral (-i), orno, oralno polje.
Baugeräth *n.* orodje za zidanje.
Baugerüſt *n.* oděr.
Bauholz *n.* les, tesarski les.
Baukoſten *pl.* stroški za zidanje, stavljenje.
Baukunſt *f.* zidarstvo, staviteljstvo, zidarska umetnost.
Baulente *pl.* zidarji.
baulich prebivalěn; im —n Zuſtande v dobrem stanu.
Baulichkeit *f.* stavba, zidanica.
Baum *m.* drevo (-esa); *dem.* drevce, drevesce; *coll.* drevje; (hohler) skramola, škramola; es fällt kein — auf einen Hieb na jeden mah se hrast ne podere; Baum- drevesni, drevni.
Baumaterial *n.* priprava za zidanje, gradivo.
Baumbaſt *m.* ſ. Baſt.
Baumeiſter *m.* stavbinski mojster.
baumeln bingljáti, guncati se.
bäumen ſich speti (spnem) se, *impf.* spenjati se; postaviti, postavljati se po konci, na zadnje noge.
Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.
Baumgarten *m.* sadovnik, sadonosnik, sadni vrt.
Baumgipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček.
Baumharz *n.* drevesna smola, kecmec.
Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skramola.
Baumläufer *m.* plazivěc, plezár.
baumleer brezdrevěn, brezdrevnat.
Baummarder *m.* kuna zlatica.
Baummark *n.* stržén, svrž, svrg.
Baummaſt *f.* žir, žirovina.
Baumöl *n.* laško olje.
Baumrinde *f.* skorja.
Baumſaft *m.* mezga, mezdra, drevesni sok.
Baumſchere *f.* vrtnarske škarje *pl.*
Baumſchule *f.* drevesnica.
Baumſchwamm *m.* gliva.
Baumſpecht *m.* detal, detel, žolna.
baumſtark hrust, korenast.
Baumſtumpf *m.* štremelj, panj, štor, ril, trš.
Baumwachs *n.* vrtnarski vomaz.
Baumwolle *f.* bombaž.
baumwollen bombažev,
Baumwollenſtaude *f.* bom
Baumwollenzeug *n.* bomb
Baumzucht *f.* drevoreja,
Bauplan *m.* stavbni nač
Bauplatz *m.* stavišče, zid
Bausback *m.* debeloličnik
bausbackig debeloličen,
Bauſch *m.* guba, zbuhlina
Bogen kaufen vse povprek
bauſchig gubav, nabuhlje
Bauſtätte *f.* ſ. Bauplatz.
Bauſtein *m.* stavbni k
stavbno kámenje.
Bauſtil *m.* zidava, slog.
Baute *f.* stavbina, stavb
Bauunternehmer *m.* stavb
Bauverſtändige *m.* stavbi
Bauwerk *n.* ſ. Baute.
Bauweſen *n.* staviteljstv
Bazar *m.* bazár, tržišče,
be- in Zſſgg. o-, ob-, po-,
beabſichtigen naméniti, n
namisliti; *impf.* naměrjat
biti (sem), misliti, na
(imám).
beachten meniti se za
na kaj, marati za kaj, p
opaziti kaj.
beachtenswert znamenit,
—, ozira vreděn.
Beachtung *f.* ozir, pomis
z ozirom na —, gledé na
Beamte *m.* uradnik; Bea
niški.
Beamtenweſen *n.* uradniš
beängſtigen plašiti, straš
Beängſtigung *f.* plašenje,
beanſtänden ustaviti, zad
impf. ustavljati, zadrževat
beantragen svetovati,
nasvetovati, predložiti.
beantworten odgovoriti, o
(dam); *impf.* odgovárjati;
pisati (-pišem), *impf.* odp
Beantwortung *f.* odgovor,
bearbeiten obdelati, *impf.*
(Aufgabe) izdelati, *impf.*
(Holz) tesati (tešem), obte

Bearbeiter *m.* obdelovalec, izdelovalec.
Bearbeitung *f.* obdelava, izdelava.
beaufſichtigen nadzorovati, na skrbi imeti (imam) koga, čuvati nad kom.
Beaufſichtigung *f.* nadzorovanje.
beauftragen naložiti komu kaj, naročiti, ukazati (-kažem); *impf.* nalágati, naročati, ukazovati.
bebartet bradat, barusast.
bebauen obdelati, *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovalec.
beben tresti (tresem) se, trepetati (-pečem); (v. Kälte) drgetati (-gečem), drhtéti; (ſich bewegen) majati se, zibati (ziljem) se, gugati se; —de Stimme trsoč glas. [pet, drget.
Beben *n.* trepetanje, drgetanje; tre-
Becher *m.* kozarec, čaša, kupa; *dem.* kozarček, čašica, kupica.
Becken *n.* medenica; (Waſch—) umivalnica; (Waſſer— ſ. Baſſin); (Erd—) kotlina, rupa, jaška.
beckenförmig medeničast.
bedachen kriti (brijem), pokriti; *impf.* pokrivati; neu — prekriti; *impf.* prekrivati.
Bedacht *m.* pomislek, premislek, preudarek, opaznost; mit — opazno, premišljeno; — nehmen auf etwaš pomisliti, misliti na kaj, paziti, gledati na kaj.
bedacht pazěn, pazljiv; — ſein auf etwaš skrbeti za kaj, misliti na kaj, paziti na kaj.
bedächtig opazěn, oprezěn, preudarljiv, premišljiv. [ljivost.
Bedächtigkeit *f.* preudarnost, premiš-
bedachtlos nepreudarěn, nepremišljen.
Bedachtnahme *f.* ozir.
bedachtſam ſ. bedächtig. [streha.
Bedachung *f.* pokrivanje; (Dach)
bedanken ſich zahvaliti se komu, *impf.* zahvaljevati se.
Bedarf *m.* potreba, potrebšina; nach — po potrebi, kakor potreba nanese.
bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žal mi je za-nj.
Bedauern *n.* milovanje, pomilovanje, obžalovanje.
bedauernswert pomilovanja —, obžalovanja vreděn.
bedecken kriti (krijem), pokriti, zakriti, prikriti; *impf.* po-, za-, prikrivati; (m. d. Decke) odeti (-denem), pogrniti (-grnem); *impf.* odevati, pogrinjati; (m. d. Deckel) zavezniti; (v. Waſſer) poplaviti, zaliti (-lijem).
Bedeckung *f.* pokritje, pokrov, streha; (Kleid) odeja, krilo, pokrivalo; (Bewachung) straža, varstvo.
Bedenken *n.* pomislek, premislek; (Gebrechen) hiba.
bedenken premisliti, preudariti, presoditi; *impf.* premišljati, preudarjati, presojati; (bedacht ſein) pomisliti, spomniti se; *impf.* pomišljevati, spominjati se; (jemanden mit etw.) voliti, poročiti, zapustiti komu kaj.
bedenklich nevarěn, sumljiv, dvomljiv.
Bedenklichkeit *f.* nevarnost, sumljivost, dvomljivost.
Bedenkzeit *f.* čas za premislek, čas za premišljevanje.
bedeuten pomeniti, *impf.* pomenjati, značiti; (anzeigen) kazati (kažem), obetati; (befehlen) veleti, ukazati (-kažem); (mittheilen) oznaniti, naznaniti; *impf.* oznanjati, naznanjati.
Bedeuten *n.* opomin, dostavěk; pristavěk; (Bedeutung) pomén, veljava.
bedeutend znamenit, imenitěn, precejšěn; *adv.* precej, dosti, dokaj.
bedeutſam pomenljiv, tehtěn.
Bedeutung *f.* pomén, pomemba; (Wichtigkeit) znamenitost, važnost, imenitnost; Sache von — važna, imenitna stvar. [žěn.
bedeutungslos ničev, neznatěn, neva-
bedeutungsvoll pomenljiv, zelo važěn.
bedienen streči (strežem) komu, postreči; ſich — rabiti, porabiti kaj, poprijeti (-primem) se, poslužiti se; — Sie ſich! (bei Tiſche) zajmite, nujte, sezite, izvolite.
Bedienerin *f.* strežnica, strežajka, služkinja.
bedienſam postrežěn, postrežljiv.
bedienſten v službo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); službo komu podeliti, *impf.* podeljevati.
Bedienſtete *m.* služabnik.
Bedienſtung *f.* služba. [nik.
Bediente *m.* strežáj, strežnik, služab-

Bedienung *f.* strežba, postrežba.
bedingen izgovoriti si, pridržati (pridržim) si; *impf.* izgovarjati si, pridržavati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavisna od reči, jedna reč se opira na drugo, zavisí od druge.
bedingend pogojēn; —e Art pogojni naklon, pogojnik.
bedingt pogojēn, zavisēn.
Bedingung *f.* pogoj, uvét; (Verabredung) pogodba, dogovor; (Vorbehalt) pridržék; — ſtellen izgovoriti si.
bedingungsweiſe *adv.* pogojno, s pogojem.
bedrängen stiskati, pritiskati, zatirati, nadlegovati, trápiti.
Bedrängnis *f.* stiska, nadloga, reva.
bedrohen cinen žugati, groziti se, pretiti komu; zažugati, zagroziti se, zapretiti komu.
bedrohlich grozilēn, pretéč. [nja.
Bedrohung *f.* žuganje, grožnja, pret-
bedrücken stiskati, treti (tarem), zatirati, tlačiti.
Bedrücker *m.* stiskalēc, zatiralēc.
Bedrückung *f.* stiska, zatiranje, tlačenje.
bedünken, z. B. mich bedünkt es zdi se mi, dozdeva se mi.
bedürfen potrebovati, treba biti česa, potreba biti.
Bedürfnis *n.* potreba, potrebščina.
bedürftig potrebēn, ubog.
Bedürftigkeit *f.* potreba, uboštvo.
beehren častiti, počastiti koga, čast komu skazati (skažem); *impf.* čast skazovati.
beeiden etwas priseči (-sežem) na kaj, s prisego potrditi; *impf.* priségati, s prisego potrjevati; jemanden — zapriseči, v prisego vzeti (vzamem); *impf.* zaprisegati, v prisego jemati (jemljem).
beeidigt zaprisežēn.
Beeidigte *m.* zapriseženēc, priseženik; *f.* zapriseženica.
Beeidigung *f.* prisega, zaprisežba.
beeifern ſich prizadeti (-denem) si, *impf.* prizadevati si, potegovati se.
beeilen ſich paščiti se, žuriti se; popaščiti se, požuriti se, podvizati se; *impf.* podvizovati se.
beeinträchtigen škodovati ko dovati koga; kratiti, ukratiti titi komu kaj.
Beeinträchtigung *f.* oškodovan
beenden (beendigen) končati čati, dovršiti, dognati (-žen gotoviti, dodelati; *impf.* k dovrševati, dogotavljati; oft s ſammenſetzung mit do-, s-, p dodelati die Arbeit beenden, daß Dreſchen beenden, požeti beenden u. ſ. w.
Beendigung *f.* dokončanje, d koneč.
beengen tiščati (tiščim), tes
Beengung *f.* tesnoba, tesnoč
beerben podedovati, dobiti
beerdigen pogrebsti (-grebe grebsti, pokopati (-kopljem) pogrebati, pokopavati.
Beerdigung *f.* pogreb, pokóp digungs- pogrebni.
Beerdigungsmahl *n.* pogrebšči
Beere *f.* jagoda, bobika, groh jagodica, grolica; —n eſſen (zobljem).
beerenförmig jagodast, jagod
Beet *n.* greda, leha; *dem.* lehica; (a. d. Acker) ogon; (breit
befähigen zmožnega, sposobne riti, *impf.* delati.
befähigt sposobēn, zmožēn.
Befähigung *f.* sposobnost, zm
befahren voziti se, peljati (se po —; —e Straße povožena jena cesta.
befallen napasti (-padem), p (-vzamem), obiti (-idem), spr lotiti se; *impf.* napadati, prevz obhajati, spreletati, lotevati se der Ohnmacht — werden om *impf.* omedlevati.
befangen (verwirrt u. verlegen šan, zmočen, osupnen, pristran
Befangenheit *f.* zmešanost, zmo pristranost.
befaſſen ſich pečati se, ukvar s čim, mešati se, vtikati se v
befehden jemanden vojsko nap (-vém), *impf.* napovedovati; e. — ovreči (-vržem), spodbiti (- *impf.* spodbijati kako mišl.

n. ukáz, povelje, zapoved (-i);
do) poveljstvo, vodstvo; was
— kaj velevate, kaj bi radi?
o ukazu.
veléti, ukazati (-kažem), za-
(-vém); *impf.* velevati, uka-
povedovati; (herrschen) zapo-
vladati; (anempfehlen) pri-
impf. priporočati, priporoče-
tt befohlen z Bogom; jemdn.
— klicati (kličem), poklicati
—de Art velevni naklon,

en zapovedovati, velevati,

haber *m.* poveljnik, zapoved-
hlshabers- poveljniški.
n utrditi, ukrepiti; *impf.*
ukrepljevati; (an etw.) pri-
pf. pritrjevati; befestigter Ort
ostrog.
ung *f.* utrdba, utrjevanje;
kop, obzidje, taborišče.
en močiti; namočiti, porositi;
nakati.
n sich godnjati se, périti se,
bivati; zgodnjati se, opériti
dobiti.
t goděn, pernat.
n *n.* zdravje, počutje.
sich imeti (imám) se; po-
(vom Orte) bivati, nahajati
befindest du dich kako ti je?
e mich besser odleglo mi je,
je.
h bivajoč, nahajajoč se.
n oskruniti, omadežati, uma-
žem), ognusiti, ogrditi; *impf.*
i, omadeževati, mazati, gnu-
iti; mit Blut — krvaviti,

n (befleißigen) sich prizadeti,
ti (-denem) si, lotiti se; *impf.*
ti si, skrbeti (skrbím) za kaj,
a kaj, poprijemati se česa.
marěn, marljiv, skrběn,

heit *f.* marljivost, skrbljivost,

n peruti, krila dati, — ustva-
hleunigen) pospešiti.
t krilát.

befolgen ubogati, slušati, ravnati se po čem; (d. Beispiel) posneti (-snamem), *impf.* posnemati.

Befolgung *f.* poslušanje, posnema.

Beförderer *m.* pospeševalěc, pripomočnik.

beförderlich pospeševalěn, pripomočěn.

befördern pospešiti, *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpirati; (mehren) povečati, pomnožiti; (Waren) odpraviti, poslati (pošljem); *impf.* odpravljati, pošiljati; (im Amte) povišati, *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševanje, podpiranje, pomnoženje; pošiljava; povišanje.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševanje u. s. w.

befrachten obložiti, naložiti, obtovoriti; *impf.* nalagati, nakladati.

Befrachtung *f.* naklada, nakladanje; (Fracht) naklad, tovor.

befragen poprašati, vprašati; *impf.* popraševati, vpraševati.

befreien osvoboditi, oprostiti, oteti (otmem), rešiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — oteti se, rešiti se, znebiti se.

Befreier *m.* rešitelj, odrešnik, rešnik, spasitelj.

Befreite *m.* osvobojeněc, oproščeněc.

Befreiung *f.* osvoboditěv, oproščenje, rešitěv, odrešitěv.

befremden, es hat mich sehr befremdet začudil, zavzel sem se, čudno se mi je zdelo; —d čuděn, čudovit.

Befremden *n.* zavzetje, začujenje.

befreunden sprijazniti, sprijateljiti.

befriedigen zadovoliti, zadostiti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustreči (-strežem), nasititi; *impf.* ustrezati; (Gläubiger) plačati; poplačati; (Durst) gasiti; ugasiti; (besänftigen) tolažiti, miriti; potolažiti, umiriti, upokojiti; —d dovoljěn, zadovoljiv.

Befriedigung *f.* zadovolitěv, zadostitěv, plačilo; (Zufriedenheit) zadovoljnost, zadovoljstvo.

befruchten ploditi, oploditi; (v. Thieren) brejiti, plemeniti; obrejiti, oplemeniti; (v. Geflügel) rastiti, zrastiti.

befruchtend rodovit, roděn, plodovit, ploděn; ein —er Regen dobrotljiv dež.

Befruchtung *f.* ploditĕv, brejenje, plemenjenje, raščenje.

Befruchtungsorgan *n.* plodilo, pleme[nilo.

befugen pooblastiti, oblast podeliti, pravico dati; *impf.* pooblaščevati, oblast, pravico dajati.

Befugnis *f.* pooblastilo, oblast (-i), pravica.

befugt pooblaščen; zu etwas — ſein pravico, oblast imeti (imám).

befühlen tipati (tipljem), šlatati; otipati, potipati, pošlatati.

Befund *m.* izvid, izrek.

befürchten bati (bojim) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten zagovárjati, priporóčati, podpirati (kaj).

Befürwortung *f.* zagovor, priporočilo.

begaben obdariti, preskrbéti; *impf.* obdarovati, preskrbljevati.

begabt obdarovan, preskrbljen (preskrben); *fig.* nadarjen, bistroumĕn.

begatten ſich *(hom.)* telesno se družiti, združiti; (v. Säugethieren) pójiti se, po spoji, po plemenu iti (grem); (v. Vögeln) rastiti se, pariti se; (v. Fiſchen) drstiti se.

Begattung *f. (hom.)* telesno druženje; (v. Thieren) spoj, parjenje.

begeben ſich podati se, napotiti se, spraviti se, iti (idem, pojdem); *impf.* podajati se, spravljati se; (ſich ereignen) pripetiti se, prigoditi se, primeriti se; *impf.* pripetovati se, primerjati se; (eines Rechtes) odreči se, odpovedati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popihniti jo, potegniti jo, pobegniti.

Begebenheit *f.* prigodba, dogodba, dogodjáj.

Begebnis *n.* prigodĕk, dogodĕk, pripetljej, primerljej, naključje.

begegnen srečati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubraniti, odvrniti; *impf.* odvračati; (treffen) zadeti (-denem), *impf.* zadevati; (ſich ereignen) prigoditi se, naključiti se, nameriti se.

Begegnung *f.* srečanje.

begehen obiti (-idem), obhoditi, prehoditi; *impf.* obhajati, prehajati; (ein Feſt) praznovati, obhajati; das Marimiſeſt, Johannisfeſt — mart kresovati; d. Hochzeitsfeſt — sv eine Sünde — grešiti, pregr

Begehr *n.* (auch *m.*) zahteva terjatĕv; was iſt dein — ka kaj bi rad?

begehren želéti, zahtevati; (ſ térjati, hoteti (hočem); (ſich koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* ſ. Begehr.

Begehrungsvermögen *n.* pož pohotnost.

Begehung *f.* obhod, ogled; (e. obhajilo, praznovanje, svetkova

begeifern osliniti, *impf.* oslinja opravljati, obrekovati, črniti; koga.

begeiſtern navdušiti, vneti (vna *impf.* navduševati, vnemati.

begeiſtert navdušĕn, vnet.

Begeiſterung *f.* navdušenje, na nost, ogĕnj, vnema.

Begierde *f.* (geiſtige) želja, pož hrepenenje; (ſinnliche) pohót (-i hotnost.

begierig željĕn, želčĕn, želičĕn željiv; pohotĕn, pohlepĕn.

begießen obliti (-lijem), politi; oblivati, polivati; (die Erde) škr kropiti, zalivati, namakati; pošk pokropiti, zaliti, namočiti; (m. h Waſſer) pariti, poparíti; *impf.* popá

Beginn *m.* pričĕtek, začetĕk, poč

beginnen pričeti (-čnem), začeti četi, lotiti se, prijeti (primem) za *impf.* pričenjati ɔc.; *intr.* pričeti začeti se, jeti (jamem); *impf.* čenjati se ɔc.

beglaubigen povériti, spričati, p diti; *impf.* povérjati, spričevati, t

beglaubigt povérjen, potrjen.

Beglaubigte *m.* povérjenĕc, povérje

Beglaubigung *f.* povéritĕv, potrdi povérjenje.

begleiten sprémiti, sprevoditi; *im* spremljati, spremljevati, sprevajat

Begleiter *m.* spremljevalĕc, sprev nik; —in *f.* spremljevalka, sprevodn

Begleitung *f.* spremljanje, sprev (Perſonen) spremstvo, družba; in des Lehrers v družbi z učiteljem učiteljem vred.

n osrečiti, srečnega storiti; ečevati, srečnega delati.
gen pomilostiti, milost skaženem); *impf.* pomiloščevati, azovati.
igte *m.* pomiloščenec.
igung *f.* pomiloščenje, pomi-

n ſich zadovoljiti se, *impf.* vati se, zadovoljen biti (sem).
am zadovoljen.
n pokopati (-kopljem), pogrebem); *impf.* pokopavati, ; da liegt der Hund — v tem ec tiči.
is *n.* pokóp, pogreb.
iskoſten *pl.* pogrebščina, strogreb.
ismahl *n.* sedmina, karmina.
isort *m.* (Grab) grob, rakev, (Friedhof) pokopališče, gro-

s travo pokriti (-krijem), ravo pokrivati; (das Gras popasti (-pasem); ſich — *fig.* gostiti se, poživiti se; *impf.* se. [rasten.
travnat, zelen, s travo za- (betaſten) šlatati, tipati (tip- latati, poslatati, otipati, po- ſich faſſen) obseči (-sežem), egati; (verſtehen) uméti, razpopasti (-padem), zastópiti, *impf.* umévati, razumévati. ich razumljiv, umévен.
ichkeit *f.* umevnost, razumljimevnost.
n mejiti, omejiti, mejnike staviti; *impf.* omejevati, mejvljati; (beſchränken) utesniti, *impf.* stesnovati.
ung *f.* meja, omejitev.
n. pójem, zapopadek; im —e kaniti, misliti, nameravati wird durch die imperf. Form enden Zeitwortes ausgedrückt, im — abzureiſen na pot se kani, misli, namerava oditi.
ch pójmoven.
inhalt *m.* vsebina kakega [moglavje.
ſtützigkeit *f.* nedoumljivost, tr-

Begriffsvermögen *n.* razumnost, pojmovitost.
Begriffswort *n.* pojmovna beseda.
begründen dokazati (-kažem), spričati, z dokazi potrditi; *impf.* dokazovati, spričevati, z dokazi potrjevati; (ſtiften) ustanoviti, vpeljati, osnovati.
Begründer *m.* ustanovnik, začetnik, utemeljitelj.
Begründung *f.* (einer Anſtalt) ustanovitev, osnova, vpeljava; (Beweis) dokazovanje, dokaz.
begrüßen pozdraviti, *impf.* pozdravljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovražnika sprejeli so s topovi.
Begrüßung *f.* pozdrav, pozdravljenje.
begünſtigen einen prednost dajati komu; na roko iti (grem), hoditi, biti (sem) komu; pripomoči (-morem), pripomagati komu, podpirati koga; (befördern) pospešiti; pospeševati.
Begünſtigung *f.* prednost; pripomoč (-i), podpiranje; olajšilo.
begütert premožen, bogat.
begütigen tolažiti, miriti; utolažiti, umiriti, udobroviti; *impf.* udobravljati.
behaaren z lasmi, z dlako obdati, obdajati; ſich — dobiti lasé, dlako, kosmatine; *impf.* dobivati —.
behaart kosmat, dlakast, zarastèn.
behäbig (v. Sachen) prijeten, ugoden; (v. Perſonen) ki z lahka in dobro, prijetno živi; (wohlgenährt) dobro rejen, debel; (phlegmatiſch) hladnokrven, malomaren.
behaftet obložen s čim, podvržen čemu; mit Schulden — zadolžen; mit einer anſteckenden Krankheit — okužen.
behagen einem všeč, ugodno biti, goditi, ugoditi; *impf.* ugajati komu; veseliti koga, dopasti (-padem) komu; die Speiſe behagt mir jed mi tekne, jed se mi prileže.
Behagen *n.* slast (-i), zadovoljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, po godi mi je.
behaglich všečen, ugoden, prijeten.
Behaglichkeit *f.* všečnost, ugodnost, zadovoljnost, prijetnost.
behalten obdržati (-držím), ohraniti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für ſich) zamolčáti (-molčím), *impf.* zamolče-

vati; im Gedächtniſſe — pomniti, zapomniti, v spominu hraniti, ohraniti si; die Oberhand — zmagati, zmoči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav imeti (imám), obveljati (moje obvelja ich behalte Recht).

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posoda; (Kiſte) skrinja; (für wilde Thiere) zverinjak.

behaltſam ohranljiv; zamolkljiv; ein —es Gedächtnis dober spomin.

behandeln obdelati, obravnati; *impf.* obdelovati, obravnavati kaj; jemanden gut, übel — s kom lepo, grdo delati, ravnati, lepo, grdo se obnašati proti komu; jemanden geſetzlich — ravnati s kom po postavi; ärztlich — zdraviti, ozdravljati, lečiti koga; mündlich oder ſchriftlich etwas — govoriti ali pisati (pišem) o čem.

Behandlung *f.* obdelovanje, obravnava, ravnanje; ärztliche — zdravljenje, zdravitev.

behängen einen mit etwas vesiti kaj na koga; obesiti, *impf.* obešati; *fig.* obdati, *impf.* obdajati; (weidm.) die Hunde — das Wild psi zverino popadejo in se na njo obesijo, se nje primejo; ein Zimmer — sobo zastreti (-sterem), obstreti; *impf.* zastirati, obstirati.

beharren auf etwas ostati (-stanem), ostajati pri čem, trditi kaj, držati (držim) se česa, ne odstopiti od česa.

beharrlich stanovitén, neprenehljiv, vztrajen.

Beharrlichkeit *f.* stanovitnost, vztrajnost.

behauen einen Baum klestiti, oklestiti, obsekati; *impf.* obsekovati; einen Stein — obrezati (-režem), obdelati; *impf.* obrezovati, obdelovati; grob — okresati (-krešem), okresávati; d. Bauholz — obtesati (-tešem), obtesávati; —er Stein rezan kamén.

behaupten trditi, dokazovati; (das Recht, den Platz, den Beſitz) obdržati (-držim), *impf.* obdrževati; (d. Proceſs) dobiti, *impf.* dobivati; ſich — držati (-držim) se, obdržati se, trdno stati (stojim).

Behauptung *f.* trditev, dokazovanje.

behauſen (beherbergen) pr streho vzeti (vzamem); *im* vati, pod streho jemati (j

Behauſung *f.* prenočitev; stan, stanovališče, domov

beheben (Zinſen) vzdig nem), potegniti; *impf.* vzd Hindernis) odpraviti, odstr odpravljati, odstranjevati.

Behelf *m.* pomoček, pripo spešilo.

behelfen ſich pomoči (- opomoči si; *impf.* pomaga vati si.

behelligen nadlegovati ko delati komu; ſich mit etwa jati se s čim, vtikati se

behende ročén, urén.

Behendigkeit *f.* ročnost,

beherbergen ſ. behauſen.

beherrſchen gospodovati, v komu, nad kom), oblast i nad kom; (vom Könige, K vati, carovati; (d. Leidenſ titi, brzdati, ukrotiti.

Beherrſcher *m.* vladár, go

beherzigen premisliti, k (vzamem); *impf.* premišlj si jemati (jemljem).

beherzt srčén, poguměn,

beheren narediti, *impf.* na (m. d. Augen) uročiti (in

Beherung *f.* urok, auch u

behilflich pripomogljiv, — ſein pomoči (-morem), *impf.* pomágati, pripomág

behorchen na tihem, sk šati, na ušesa vleči, pris sluškovati.

Behörde *f.* oblastvo, oblas nija, gosposka.

behördlich oblastnijski,

Behuf *m.* prid, korist namén, svrha; zum —e (= zaradi oder ein Satz mit

behüten varovati, obvar niti; *impf.* ohranjevati; Bog obvarúj, Bog ne daj; Gott z Bogom, z Bogom

Behüter *m.* varh, varuh,

behutſam pazén, pazlji oprezén, pozorén, varljiv.

mkeit *f.* paznost, pazljivost ꝛc.
ep. pri; (an) ob, tik; — der
ein skozi vrata, beim Fenster
kozi okno; (zur Zeit) po, za,
po noči, za dne, ob lepem
; — Wasser und Brot ob vodi
.
lten pridržati (-držím), ob-
mpf. pridrževati, obdrževati;
Geruch behält es lange bei
n duh mu dolgo ostane, se
drži.
t *n.* priloga, doklada.
gen prinesti (-nesem), donesti;
inašati, donašati; (Beweise)
redložiti, pokazati (-kažem)
(Zeugen) pripeljati (-peljem),
(-vedem) priče; Gift — za-
pf. zavdajati; Wunde — raniti
Wissenschaften) učiti koga kaj,
impf. podučevati koga v čem,
i komu kaj; razložiti, vcepiti
j.
f. spoved (-i); Beicht- spovedni;
spovedati, spovedovati.
spovedati se, *impf.* spovedo-
(bekennen) povedati, izpove-
zodeti (-denem); *impf.* raz-

uhl *m.* spovednica.
ater *m.* spovednik.
um. obá, obé, obé; obádva,
obédve.
al *adv.* obakrat.
i oboj, obojěn.
eitig obojěn, obéh, z. B. ihre
de veselje obéh.
eits *adv.* (beide) obá, obé; sie
nverstanden obá sta iste misli;
tranij, na obé straní.
ken pritisniti, *impf.* pritiskati,
ati.
m. dopadenje, dopadanje, po-
finden dopasti (-padem), *impf.*
; — geben pohvaliti, *impf.*
vati; — klatschen ploskati.
n (ins Gedächtnis kommen)
, *impf.* spominjati se česa;
na um priti (pridem); *impf.*
, na um prihajati.
g pohvalěn, všeč; *adv.* s po-

beifügen pridejati (-denem), dodati (-dam), priložiti; *impf.* pridevati, dodavati, prilagati.

Beifügen *n.* pristavěk, dostavěk.

Beifügung *f.* priloga, priklada; *gram.* pridevěk, prilastěk.

Beifuß *m.* *(Artemisia absynthum)* pelin.

Beigabe *f.* pridatěk, dodatěk, pridevěk.

beigeben pridati (-dam), dodati, priložiti; (Personen) pridružiti, *impf.* pridájati, dodájati, prilagati, pridruževati.

beigenannt imenován, s priimkom.

Beigeschmack *m.* okus; — haben dišati (dišim), cikati po čem.

beigesellen pridružiti, *impf.* pridruževati.

beiher *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomóč (-i), pripomočěk; — leisten pripomoči (-morem), priskočiti; *impf.* pripomagati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); sich — lassen podstópiti se, predrzniti se.

Beil *n.* sekira; (breite Zimmeraxt) bradlja; *dem.* sekirica.

Beilage *f.* doklada, priklada, priloga.

Beilager *n.* svatba, ženitovanje.

beiläufig približěn; *adv.* (ungefähr) okoli, blizo.

beilegen priložiti, pridati (-dam), pridejati (-denem); *impf.* prilágati, pridévati, pridájati; (ausgleichen) poravnati, spraviti; *impf.* poravnávati; (Streit) pomiriti, udušiti; *impf.* pomirjevati; (Unruhen) utolažiti, utóliti; Glauben — verjéti (-jamem); d. Sache ist beigelegt to je poravnano.

Beilegung *f.* priláganje; (e. Streites) sprava, poravnava.

Beileid *n.* milovanje, sožalovanje; — bezeugen milovati koga, žalovati s kom.

Beileidsschreiben *n.* omilovalni list, sožalujoči list.

beiliegen priložen biti (sem).

beimessen pripisati (-pišem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (-jamem); die Schuld — dolžiti, kriviti koga; obdolžiti, okriviti koga.

Bein *n.* kost (-i); *dem.* koščica; (Fuß) noga; Bein- koščén, kostén.

beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da ne.

beinähnlich koščenast.
Beiname *m.* priimėk, pridevėk.
Beinbruch *m.* kostilóm, nogolóm.
beinern koščén, kostén.
Beinfraſs *m.* bramorka.
Beingerippe *n.* kosták, okostnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostišče.
Beinhaut *f.* pokostnica.
beinig koščén, kostnát; in Zſſzg. -nog, z. B. zwei— dvonog.
Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhoſen) breguše *pl.*
beinlos brezkostėn, brez kostí.
Beinmehl *n.* koščena moka, koščenica.
Beinware *f.* koščenina, koščena roba.
Beinwurz *f.* gabez, gavez.
beiordnen priréditi, *impf.* priredovati; —d priredėn, priredovalėn.
Beiordnung *f.* priredje.
beipflichten pritegniti, pritrditi, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajati.
Beirath *m.* svèt.
beirren motiti, zmotiti.
beiſammen *adv.* vkup, skup, skupaj.
Beiſaß *m.* (auf dem Lande) bajtar, kočar, želár; (Beiſitzer) prisednik.
Beiſatz *m.* dostavėk, pristavėk, dodatėk.
beiſchaffen priskrbéti, oskrbéti, priprávíti; *impf.* priskrbovati, oskrbovati, priprávljati.
Beiſchlaf *m.* telesno združenje, spoj.
Beiſchläfer *m.* prileżnik; —in *f.* prileżnica, hotnica, blodnica.
beiſchließen priložiti, pridejati (-denem), prikleníti (-klenem); *impf.* prilagati, pridévati, priklepati.
Beiſchluſs *m.* priloga, pridatėk.
Beiſchrift *f.* pripis, pripisėk.
Beiſein *n.* pričujočnost, navzočnost, prisostvo; im — zweier Männer vpričo dveh môž, pred dvema možema.
beiſeite (beiſeits) *adv.* na stran, v stran, na strani, od strani; Scherz — brez šale, zares.
beiſetzen pristaviti, pridejati (-denem); *impf.* pristavljati, pridevati; (e. Leiche) pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrebati; ſchriftlich — pripisati (-pišem), *impf.* pripisovati.
Beiſetzung *f.* pristavljanje; (e pogreb, pokop; ſchriftliche — pripisėk.
Beiſitz *m.* prisedanje, priseja.
beiſitzen sedeti pri čem, pris
Beiſitzer *m.* prisednik.
Beiſpiel *n.* zgled, primér; ſich nehmen zgledovati se po kom, na koga; zum — na primér, liko, postavim,
beiſpiellos brezprimérėn, n neviděn.
beiſpielsweiſe *adv.* na prim priliko.
beiſpringen priskočiti, pri (-morem); *impf.* pomagati, magovati.
Beißbere *f. (Capsicum)* poprik ški popėr.
beißen grizti, klati (koljem); ug (-nem), ugrizti, uklati, ujésti (*impf.* ujédati; (v. Fliegen, Schl pičiti, upičiti; *impf.* pikati; (K zobati (zobljem); (Knochen) g (glojem); (brennen) skeleti, skleti ščeméti; (jucken) srbéti; (v. Ger mučiti, peči; ſich — kavsati se, se, klati (koljem) se.
beißend grizóč, grizljiv; skelé d. Rede) zbadljiv, rezėk, ostėr.
Beißer *m.* (auch Beißker) *(C. fossilis)* piškur, čik; *(C. barbo* kačela.
Beiſtand *m.* pomóč (-i), pripo (Perſon) pomočnik, pomagač; Zeuge) priča, svedok; — leiſten moči (-morem), pripomoči; *impf* magati.
beiſtehen pomoči (-morem), p moči; *impf.* pomagati, na pomó (sem), braniti.
beiſtellen dati, priskrbéti, omi *impf.* dajati, priskrbovati, omišlje
Beiſteuer *f.* donesėk, prispevėk, darėk; (milde Gabe) milodár, lostinja.
beiſteuern donesti, prispeti, poda priložiti; *impf.* donašati, daro prilagati.
beiſtimmen pritegniti, pritrditi, voliti; *impf.* pritegovati, pritrje ujemati se, zlagati se s kom.

mung *f.* privoljenje, privolitěv, nje.
h *m.* vejica.
g *m.* donesěk, prinesěk, pripo- (für ein Druckwerk) članěk, se- pisěk.
en donesti (-nesem), pripo- norem); *impf.* donašati, pri- i; das Seinige — prizadevati oji moči.
n pristopiti, *impf.* pristopati; inung — poprijeti se mnenja; ündnisse — stopiti v zvezo.
m. pristóp; Beitritts- pri-
en *m.* pridani voz, drugi voz.
nen pričujóč biti (sem), zraven er Schlacht, dem Gottesdienste i, pri sveti maši biti; einer — v svatih, na svatovščini tovati.
t *n.* pridevnik, prilog.
tlich pridevěn.
en prišteti (-štejem), *impf.* i, šteti med —.
stroj, luženje; (im Wasser) (der beizende Körper) stroj- allenjagd) lov s sokoli. [daj.
n *adv.* za časa, za rana, zgo- strójiti, lužiti; (im Wasser) amakati, mečiti; (v. d. Jägern) sokoli.
tel *n.* strojilo, lužilo.
trditi; potrditi, pritrditi; trjevati, pritrjevati; —d trdi- jevalěn.
priletěn, postaran, ostarél.
ng *f.* pritrdba, potrdba, pri- otrjatěv. [oplakovati.
ern objokovati, obžalovati, sen bojeváti se, boriti se, i se s kom oder zoper koga; n) krotiti, brzdati, premago- ne Lehre) izpodbijati; (besie- noči (-morem), zmágati; *impf.* i.
t znan, poznán; — machen , oznaniti, na znanje dati; glašati, oznanjati, na znanje werden seznaniti se, spoznati ; die Neuigkeit wurde — no- razglasila.

Bekannte *m.* znaněc; *f.* znanka.
bekanntlich *adv.* kakor je znano.
Bekanntmachung *f.* naznanilo, oznanilo, oglas, razglas.
Bekanntschaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znaniti se, znanje delati; seznaniti se, znanje storiti.
bekehren preobrniti, spreobrniti; *impf.* preobračati, spreobračati.
Bekehrte *m.* spreobrneněc; *f.* spreobrnenka. [nitěv.
Bekehrung *f.* spreobrnenje, spreobr-
bekennen priznati, *impf.* priznavati; (im Kartenspiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajati; sich zu etwas — spoznati, *impf.* spoznavati kaj, držati (držim) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunst.
Bekenner *m.* spoznovalěc, vérnik; —in *f.* spoznovalka, vérnica.
Bekenntnis *n.* spoznanje, priznanje, izpoved (-i); (Religionsbekenntnis) veroizpovedanje, vera.
beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; sich — tožiti; pritožiti se, potožiti se; *impf.* pritoževati se zastran česa.
beklagenswert obžalovanja, pomilovanja vreděn.
beklatschen ploskati komu; (verleumden) opravljati, obirati, raznašati koga.
beklauben obrati (-berem), *impf.* obirati.
bekleben olépiti, oblépiti; *impf.* olepljevati.
bekleckſen mazati (-mažem), umazati, zamazati.
bekleiden obleči (-lečem), *impf.* oblačiti; (ein Amt) oskrbovati, opravljati; jemanden mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; (d. Zimmer) prevleči, obiti (-bijem), obstreti (-sterem); *impf.* obstirati.
Bekleidung *f.* obleka, oblačilo; Fuß— obutěv, obuvalo; (d. Wand) prevleka prepreženje; (e. Amtes) oskrbovanje, opravljanje.
beklemmen stiskati, tesnobiti.
Beklemmung *f.* stiska, tesnoba.
beklommen tesnoběn, v skrbéh.
bekommen dobiti, prejeti (prejmem); *impf.* dobivati, prejemati; Risse —

počiti, razpokati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; (ein Kind) roditi, poviti, iméti (imam); (fangen) ujeti (-jamem), zasačiti; ſatt — naveličati se česa; Luſt — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, ugaja; übel — to mi škoduje, ne tekne mi, preseda mi; wohl bekomm es (beim Nieſen) Bog pomagaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköſtigen živiti, hraniti, rediti koga, živež, hrano dajati komu.

Beköſtigung *f.* jed (-i), živež, hrana.

bekräftigen potrditi, ukrepiti, okrepčati; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

Bekräftigung *f.* potrdba, potrditév, okrepčava.

bekränzen venčati; ovenčati.

bekreuzigen križati; pokrižati, prekrižati; ſich — križati se, pokrižati se, prekrižati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavojščiti se, z vojsko vzdigniti se nad koga.

bekritteln grájati, pretresati, rešetati; ográjati, pretresti (-tresem), prerešetati.

bekritzeln črčkati, mazati (mažem); očrčkati, počečkati, zamazati.

bekümmern skrbéti, trapiti, mučiti; ſich — über etwas v skrbi biti (sem) zavoljo česa, skrb iméti za kaj; ſich — um etwas skrbéti, marati, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-í), žalost.

bekümmert skrbèn, skrbljív; (betrübt) otožèn, žalostèn.

bekunden naznaniti, razodeti (-denem); *impf.* naznanjati, razodévati, kazati (kažem).

belächeln smejati (smejim u. smejem) se čemu.

belachen smejati se komu oder nad čim, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložiti, obtovoriti, naložiti, oprtiti; *impf.* oblagati, obtovarjati, nalagati, oprtati.

Belagerer *m.* oblegovalèc, obsednik, obsedovalèc.

belagern obleči (-ležem), obsesti (-sedem); *impf.* oblégati, obsédati.

Belagerte *m.* obleženèc, obsedenèc.

Belagerung *f.* oblega, obseda
gerungs- obležni, obsedni.

Belang *m.* tehtnost, važnost,
ljivost; Sache von — tehtna

belangen (citieren) klicati (
zvati (zovem); poklicati, pozv
manden vor's Gericht — tožiti
(an etw. langen) doseči (-sežem),
dosegati; (betreffen) zadévati,
(tičem) se.

belaſſen pustiti; puščati.

belaſten ſ. beladen; (mit Farbe
polniti; ein Haus mit Schulden
dolžiti se na kaj; m. zu groß.
— preobložiti z davki.

beläſtigen nadlegovati, nadle
sitnost delati.

Beläſtiger *m.* nadlegovalèc,
nik, sitnež.

Beläſtigung *f.* nadlega, sitnob

Belaſtung *f.* naklad, tovor,
breme (bremena).

belauben z listjem odeti (-d
pokriti (-krijem); *impf.* odévat
krivati; ſich — oblistiti se, zaze
listje pognati (-ženem); *impf.* pog

belaubt listnat, polèn listja.

Belauf *m.* zneseк; bis zum —

belaufen die Grenze obteči (-t
impf. obtekati mejo; ſich —
(-nesem), *impf.* znašati.

belauſchen poslušati, prislušat
uho vleči (vlečem).

beleben oživiti, obuditi; *impf.*
ljati, obújati; (erquicken) poživiti,
čati; *impf.* poživljati, okrepčevat
— oživéti, življenje dobiti; —d
ljajoč, životvorèn; okrepčevalèn.

belebt živ, oživljen; *fig.* živahèn,

Belebtheit *f.* živost, oživljenos
vahnost, veselost.

Belebung *f.* oživljenje, okrepčan

Belebungsverſuch *m.* oživljanje.

belecken oblizníti, *impf.* oblizov

Beleg *m.* dokáz, izkáz, spriče
(Beilage) priloga.

belegen obložiti, *impf.* oblagati
kladati; mit Beſchlag —, mit B
— ustaviti, obustaviti; *impf.* u
ljati; mit Beweiſen — dokazati,
dokazovati; mit Beiſpielen — z
—, primere našteti, pridejati.

t fevd komu podeliti, *impf.* ti.
ng *f.* podelitēv fevda.
t podučiti, *impf.* podučevati; čēn.
ng *f.* podúk, poúk, poduče- učilo.
debel, tolst; tršat, čokat.
eit *f.* debelost ꝛc.
en žaliti, razžaliti; —d žal, zžaljív.
er *m.* žaliléc, razžaliléc; —in razžalilka.
te *m.* razžaljenéc; *f.* raz-
ung *f.* žalitēv, razžalitēv, raz- zamera. [učén.
ki je mnogo knjig prebral,
eit *f.* zvedenost, učenost.
en razsvétiti, razsvétliti; *impf.* vati; (erläutern) razjasníti, razložiti; *impf.* pojasnjevati,
ung *f.* svečava, razsvetljenje; ition) razsvečava; (Erläute- asnilo, razjasnilo, razlaga.
lajati, bévkati, révkati.
t blagovóliti, ráčiti; es beliebt se mi, ljubi se mi, rači se 's euch beliebt če vas je volja, je prav, če vam je všeč; was aj bi radi?
t *n.* volja.
poljubēn, povoljen, kteri koli. priljubljen, prijetēn, všeč; achen priljubiti se, prikupiti s Stück iſt ſehr — ta igra pada.
eit *f.* priljubljenost, všečnost. kániti; ukániti, prevariti
nne *f.* ſ. Tollkirſche.
ajati.
. lajanje.
l *m.* leposlovéc, beletrist.
lik *f.* leposlovstvo, beletristika.
liſch leposlovēn, beletričēn. hvaliti; pohváliti.
g *f.* pohvala; —s- pohvalni.
n plačati, *impf.* plačevati; *impf.* povračati; obdariti, iarovati.

Belohner *m.* plačevalec; povračevalec; obdarovalec. [rilo.
Belohnung *f.* plačilo; povračilo; da-
belügen lagáti (lažem) se komu; zlagáti se komu, nalagáti koga.
beluſtigen veseliti, kratkočasiti; razveseliti, *impf.* razveseljevati; —d kratkočasēn. [zabava.
Beluſtigung *f.* razveseljevanje, veselje,
Beluſtigungsort *m.* veselišče, zabavišče.
Belvedere *n.* lepovid, razgled, belvedér.
bemächtigen ſich polastiti se, prilastiti si, prisvojiti si; (einer Perſon) zgrabiti, uloviti, zasačiti koga; (v. Schreden) lotiti se, prevzeti (-vzamem); *impf.* prevzemati.
bemalen naslikati, oslikati.
bemängeln grájati; ograjati; očitek izreči (-rečem), pomote očitati.
Bemängelung *f.* graja, očitek, očitanje pomot.
bemänteln prikriti (-krijem), zakriti; *impf.* prikrivati, zakrivati. [nje.
Bemäntelung *f.* prikrivanje, zakriva-
bemeiſtern premoči (-morem), zmagati, ukrotiti; ſich — ſ. bemächtigen ſich.
bemerkbar viden, vidljiv.
bemerken opáziti, zapáziti; etwas übel — zamériti, zamérjati kaj; (erwähnen) opomniti, omeniti, v miſel vzeti (vzamem).
bemerkenswert znamenit, znamenitēn.
Bemerkung *f.* opazka, opomba.
bemeſſen meriti; zmeriti, odmeriti, premeriti; (beurtheilen) soditi, presoditi.
Bemeſſung *f.* odmera, presoja.
bemitleiden milovati; omilovati, pomilovati; ich bemitleide ihn mili se mi, usmili se mi, žal mi je zanj.
bemittelt premožēn, imovit; — ſein iméti (imam) za čim, premoči (-morem).
bemoosen ſich z mahom se pokriti (-krijem), *impf.* pokrivati.
bemoost mahovit, z mahom obrasten; *fig.* star, siv.
bemühen ſich truditi se, prizadevati si; potruditi se, prizadéti (-denem) si.
Bemühung *f.* trud, prizadeva, prizadevēk.
bemüſſigen morati, siliti, núditi; primorati, prisiliti, prinuditi; ſich bemüſſigt ſehen primoran, prisiljen biti (sem).

benachbart sosedēn, bližnji.

benachrichtigen naznaniti, sporočiti, na znanje dati; *impf.* naznanjati, poročati, na znanje dajati. [čilo.

Benachrichtigung *f.* naznanilo, sporo-

benachtheiligen škodovati komu; oškodovati, poškodovati koga.

benagen glodati (glojem), grizti; oglodati, ogrizti. [vati.

benähen obšiti (-šijem), *impf.* obši-

benebeln omegliti, omračiti, otemniti; *fig.* sich — opiti (-pijem) se, upijaniti se. [natrkan.

benebelt meglén; *fig.* pijan, vinjen,

benedeien blagrovati, častiti, hvaliti; (segnen) blagoslóviti, blagoslavljati.

benedeit češčen, blagoslovljen.

Benedictiner *m.* benediktín, benediktinēc; Benedictiner- benediktinski.

Benedictinerorden *m.* benediktinski red. red sv. Benedikta.

Beneficium *n.* dobrota; (Pfründe) nadarba, zadušbina, prebenda.

Benefizvorstellung *f.* predstava na korist (kakega igralca).

benehmen vzeti (vzamem), odvzeti, *impf.* jemati (jemljem); den Schlaf — odnesti, *impf.* odnašati spanje; sich — vesti (vedem) se, obnašati se, držati (držim) se, nositi se; sich nach etwas — ravnati se, obračati se po čem.

Benehmen *n.* vedenje, obnašanje, zadržanje, ravnanje.

beneiden einen zavidati komu, nevoščljiv biti (sem).

beneidenswert zavisti vreden.

benennen imenovati, ime dajati, zvati (zovem); ime dati, nazvati.

Benennung *f.* imenovanje, nazivanje; (Name) imé (imena).

benetzen omočiti, namočiti, porositi; *impf.* omakati, namakati.

Bengel *m.* dremelj, cepēc; *fig.* zarobljenēc, neotesanēc, zagovednež.

bengelhaft zarobljen, neotesan, zagovedēn. [česa.

benöthigen potrebovati, treba biti

benutzen (seltener **benützen**) v prid obrniti, porabiti, upotrébiti, poslužiti se; *impf.* v prid obračati, rabiti.

Benutzung *f.* poraba, upotrebljenje; —srecht *n.* užitna pravica.

beobachten páziti na kaj, gl kaj, opazovati; seine Pflicht — dolžnost spolniti, dopolniti, *impf.* spolnovati, delati; Stillsc — molčati; ein Geheimnis — nost hraniti; Rücksicht — ozi gledati na kaj.

Beobachter *m.* opazovalēc, ogled (der Gesetze) spolnovalēc, izvršev

Beobachtung *f.* opazovanje, vanje; (Befolgung) spolnovanj ševanje.

beordern jemanden ukazati (-l naročiti komu; einen wohin réditi, odpraviti koga kam; *im* redovati, odpravljati; er ist b ordert to mu je ukazano, dobil velje to storiti.

bepacken obložiti, naložiti, nato *impf.* oblagati, nalagati.

bepflanzen obsaditi, zasaditi; obsajati, zasajati.

bepflastern tlak napraviti, *im* právljati.

bequartieren (Soldaten) nas *impf.* nastanovati; (einen Bürger koga v stan dati, *impf.* dajati.

bequem priležēn, ugodēn, pri (gemächlich) zložēn; (geräumig) storēn; (v. d. Kleidung) ohlapēn; prileżno; zložno; na roko.

bequemen sich ravnati se po vdáti, *impf.* vdajati se v kaj.

bequemlich s. bequem.

Bequemlichkeit *f.* priležnost, ugod priročnost; zložnost.

berahmen ein Bild okviriti dejati (denem) sliko v okvir.

berathen na razgovor vzeti (vzan presoditi, *impf.* presojati; — sich svetovati se, meniti se; zmenit du bist gut — na dobri poti si, d so ti svetovali; —d svetovalēn, svetovalēn.

Berather *m.* svetovalēc.

berathschlagen posvetovati se, pos kovati se, meniti se, ugibati (-giblj sklepati.

Berathschlagung *f.* posvetovanje, menkovanje, sklepanje.

Berathung *f.* posvetovanje, pomen vanje, presojevanje.

ungszimmer *n.* posvetovalnica.
en obrópati, orópati, opléniti, (-kradem).
ern okaditi, prekaditi; *impf.* prekájati.
hen opijaniti, upijaniti, opomamiti, oslepiti; ſich — upi-, opojiti se; —d upijančljiv, v.
ht piján, natrkan, nadelan; mljen, zamaknen, prevzet.
is *f.* (Berberišſtrauch *m.*) česmina; *coll.* česminje.
sholz *n.* česminovina.
sſaft *m.* česminovec.
ren preračuniti, prešteti (-številiti; (erwägen) premisliti, ti.
ung *f.* preračunjenje, prešte-misliek, preudarek.
igen pooblastiti, upravičiti, dati; *impf.* pooblaščevati, vati, pravico dajati. [něc.
igte *m.* pooblaščenec, upravič-
igung *f.* oblást (-i), pooblastilo,
n pregovoriti, *impf.* pregovar- — meniti se, pomenkovati varjati se; pomeniti se, do-se. [sedẽn.
m zgovorẽn, zgovorljiv, be-
mkeit *f.* zgovornost.
[. beredſant.
m. obség, obsežje, okoliš;
rn bogatiti; obogatiti; (Kennt-ožiti; umnožiti; ſich — bo-bogatiti se; obogatéti, obo-
n hoditi, potovati (kod, po hoditi, prehoditi, prepotovati.
ng *f.* obhód, pot (po čem).
pripravljen; (fertig) gotóv, do-willig) voljẽn, rad; ſich — prípráviti se, *impf.* prípráv-
n prípráviti, izgotoviti; pri- *impf.* pripravljati, izgotav-vojiti.
n die Grenze mejo objezditi,
adv. že, užé.

Bereitſchaft *f.* pripravnost, gotovost; in — haben pripravljeno, pri roci iméti (imám).
Bereitung *f.* priprava, pripravljanje; (der Felle) strojenje, strojitẽv.
bereitwillig radovoljẽn, dragovoljẽn, voljẽn, pripravẽn. [pravnost.
Bereitwilligkeit *f.* radovoljnost, pri-
bereuen kesati se (česa), žal biti (česa), obžalovati (kaj); du wirſt es — žal ti bode, kesal se boš.
Berg *m.* gora, breg; (Alpe) planina; die Haare ſtehen mir zu —e lasje se mi ježé, sršé; er iſt über alle —e pobrisal jo je, peté je odnesel, šel je po svetu, šel je čez hribe in doline; Berg- gorski.
bergab *adv.* navdól, navzdól.
Bergabhang *m.* rebẽr (-i), breg, obroněk, pobočje.
Bergakademie *f.* rudarsko učilišče, rudarska akademija.
Bergamotte *f.* bergamotka (hruška).
Bergamt *n.* rudarski urad; rudarska gosposka.
bergan *adv.* vkrebẽr, navkrebẽr, vbreg.
Bergarbeiter *m.* rudár, rudokop.
Bergart *f.* gornina; rudovina.
Bergbau *m.* rudarstvo, rudarija, rudokopnja; — betreiben rudáriti, rudo kopati (-kopljem).
Bergbaukunde *f.* rudarijstvo, rudarijska znanost.
Bergbehörde *f.* rudarska gosposka, oblást (-i).
Bergbewohner *m.* gorjanec, hribovec; planinar; —in *f.* gorjanka, hribovka planinarica.
bergblau sinj.
Bergbuch *n.* rudarijska knjiga.
Bergdroſſel *f.* planinski drozeg.
bergen (retten) oteti (otmem), rešiti; (verbergen) kriti (krijem); skriti, *impf.* skrivati; (aufbewahren) hraniti; shraniti, spraviti; *impf.* shranjevati, spravljati.
Bergfink *m.* gorski ščinkovec, pinož.
Bergflecken *m.* gorjansko méstice (v. Bergleuten bewohnter) rudarsko méstice.
Bergforelle *f.* planinska postrv (-i).
Berggegend *f.* gorat kraj, gorata stran (-i).

Berggeiſt *m.* škratelj (-na).
Berggericht *n.* (im Bergbau) rudarska sodnija; (im Weinbau) gornija.
berggerichtlich rudarsko-sodni.
Berggeſetz *n.* rudarska postava.
Berggold *n.* rudniško zlató.
Berggrün *n.* bakrova zelenica.
Bergharz *n.* ſ. Erdharz.
Berghaſe *m.* beli, planinski zajčc.
Berghauptmann *m.* rudarski glavár.
Berghold *m.* gornik.
Berghuhn *n.* *(Tetrao tetrix)* ruševčc.
bergicht gorast, brdast, hribast.
bergig gorat, hribovit, bregovit.
Bergkeſſel *m.* kotěl, kotlina, ponikva.
Bergkette *f.* pogorje, gorovje.
Bergknappe *m.* rudokóp, rudár.
Bergkrümme *f.* vrtača, ovinčk; (Bergſchlucht) prepad.
Bergkryſtall *m.* kamena strela.
Bergland *n.* gorata zemlja, pogorje.
Bergleute *pl.* rudarji, rudokopi.
Bergluft *f.* gorski, planinski zrak.
Bergmann *m.* rudár, rudokóp; Bergmanns- rudarski.
Bergmännchen *n.* škrat, škratelj, škrabergmänniſch rudarski, rudoznanski.
Bergmeiſter *m.* rudarski mojstěr, gornik.
Bergnymphe *f.* gorska vila, vila pogorkinja.
Bergöl *n.* kameno, kamneno olje.
Bergprivilegium *n.* rudarska pravica, rudarski privilégij.
Bergrath *m* rudarski svetovalčc.
Bergrecht *n* rudarsko pravo; (von Weinbergen) gorno pravo; (Abgabe) gornica.
bergrechtlich rudarsko-pravčn; *adv.* po rudarskih postavah, po gornem pravu.
Bergrevier *n.* rudarsko okolišče.
Bergrücken *m.* hrbět, grebén, sleme (-na).
Bergſalz *n* gorska sol (-í), kamnena
Bergſchlu t *f.* prepád.
Bergſchule *f.* rudarska šola.
Bergſpitze *f.* vrh, vrhunčc.
Bergſtadt *f.* gorsko mesto; rudarsko mesto.
Bergſturz *m.* usad, usadina, udrtina.
Bergſyſtem *n.* pogorje, gorstv
Bergthal *n.* dol, dolina v go
bergunter ſ. bergab.
Bergwerk *n.* rudnik, ruda, ja
bauen rudo kopáti (kopljem), r
Bergwerks- rudniški, rudarski.
Bergweſen *n.* rudarstvo, rudo
Bergwieſe *f.* senožet (-i) v g
Bergzehent *m.* rudna desetina
Weinbergen) gorščina.
Bericht *m.* poročilo, naznani
berichten poročiti, naznaniti, na
dati; *impf.* poročati, naznanj
znanje dajati.
Berichterſtatter *m.* poročevalčc.
Berichterſtattung *f.* poročanje, p
berichtigen poprávìti, *impf.* l
ljati; (bezahlen) pláčati, por
impf. plačevati, poravnavati.
Berichtigung *f.* popravčk, po
plačilo, poravnanje.
berichtlich *adv.* po poročilu.
Berichtſchreiben *n.* naznanilno
beritten ž. B. ein —es Pferd
zjahan konj; —e Mannſchaft k
konjiki *pl.*
Bernhardiner *m.* bernardinčc.
Bernſtein *m.* jantar; Bernſtein
tarjev.
berſten póčiti. pokniti, raznest
sem) se; *impf.* pókati; geborſten
razpokčl.
Berſtung *f.* poklina, razpoklina
berüchtigen razvpiti (-vpijem)
glásiti; *impf.* razkričati, razglas
berüchtigt zloglasčn, razvpit.
berücken (e. Vogel) ujeti (-ja
uloviti; *impf.* loviti; *fig.* ukaniti
kaniti, prevàriti, oslepiti.
berückſichtigen ozréti (-zrem) se
vzeti (vzamem) na kaj; *impf.*
se, ozir jemati (jemljem), g
na kaj.
Berückſichtigung *f.* ozír.
Beruf *m.* poklic; (Neigung) nagn
nagón, veselje; (Amt) služba,
nost, opravilo.
berufen poklicati (-kličem), pc
(-zovem); *impf.* klicati, zvati, poz
eine Verſammlung — zbor skl
impf. sklicovati; ſich auf etw. —
našati se, pozivati se, sklicovati

poklican, oblastěn, po-
äßig *adv.* po poklicu, po dolž-
ega poklica.
ſficier *m.* poklicni oficir.
llung *f.* poklicni stališ.
g *f.* pozivanje, poziv, priziv;
sklic. [razložba.
gsausführung *f.* prizivna ob-
gsfriſt *f.* prizivni rôk.
gsweg *m.* prizivni pot.
auf etwaš opirati se, na-
na kaj; der ganze Unter-
ht darauf ves razloček je ta,
meine ganze Hoffnung beruht
si moje jedino upanje; es
f dir na tebi, pri tebi je;
ſich — laſſen pri miru pu-
f. puščati kaj; pustiti reč,
bila.
n miriti, tolažiti, toliti; umi-
iriti, upokojiti, potolažiti,
[lažba.
ung *f.* pokoj, pomirjenje, to-
ungsmittel *n.* tolažilo, tešilo.
slavěn, slovéč, glasovit,
, imenitěn.
lheit *f.* slava, glasovitost, ime-
i tikati (tikam u. tičem) se,
e; dotakniti se; (m. Worten)
v spomin vzeti (vzamem);
enjati, v spomin jemati
.
ng *f.* dotika, dotikanje;
mit einem in — kommen
dem) se s kom, opraviti,
iméti (imám) s kom.
ngsebene *f.* dotikalna ravnina.
ngslinie *f.* dotikalnica, tan-
ngspunkt *m.* dotikališče.
obsejati (-sejem), posejati,
posuti (spem), posipati
[sipan.
bseján, poseján; posut, po-
oznaniti, reči; *impf.* oznán-
ti, práviti.
gen tešiti, miriti, tolažiti,
itiť; utešiti, pomiriti, poto-
liti, ukrotiti.
obšiv, obšívek, rôb, obrôb.

Beſatzung *f.* posada, posadka; Be-
ſatzungs- posadni.
beſaufen ſ. betrinken.
beſchädigen poškodovati, pohábiti, po-
kvariti, pokaziti; (verwunden) raniti.
Beſchädiger *m.* poškodovalěc, škod-
ljivěc. [jenec.
Beſchädigte *m.* poškodovanec, okvar-
Beſchädigung *f.* škoda, poškodba, po-
škodovanje, kvara; rana.
beſchaffen priskrbéti, pripraviti; *impf.*
priskrbovati, pripravljati.
beſchaffen *adi.* wie — kak, kakov,
kákošen; ſo — tak, takov, tákošen;
wie immer — kákoršen koli, kakor-
šen si bodi.
Beſchaffenheit *f.* kákovost, kákošnost.
Beſchaffenheitswort *n.* pridevnik, prilog.
beſchäftigen opravilo dati, delo dati
komu; *impf.* opravilo dajati, delo da-
jati komu; ſich — pečati se, baviti se,
ukvárjati se, opravěk iméti (imám).
Beſchäftigung *f.* opravilo, opravěk, delo,
posel; (Gewerbe) obrt (-i), obrtnija.
beſchäftigungslos brezdelěn, brez-
poslen, brez dela.
beſchälen lúpiti, májiti, bélití; olú-
piti, omájiti, obélití; die Stute — ko-
bilo uplemeniti, ubréjiti.
Beſchälen *n.* plemenitěv, uplemenitěv.
Beſchäler *m.* (Beſchälhengſt) plemenski
žrebec, pastúh.
beſchämen sramotiti; osramotiti.
beſchatten senčiti, senco delati; ob-
senčiti, *impf.* obsenčevati.
Beſchau *f.* ogled, ogledovanje, razgled.
beſchauen oglédati, razglédati, pre-
glédati; *impf.* ogledovati, razgledovati,
pregledovati; ſich — oglédati, ogledo-
vati se.
Beſchauer *m.* ogledovalec, pregledo-
valec, ogleda, oglednik.
Beſchaugebür *f.* ogledarina.
beſchaulich vidljiv; (v. Leben) pre-
mišljevalěn, bogomiseln.
Beſchauprotokoll *n.* ogledni zapisnik.
Beſchauzettel *m.* ogledni list.
Beſcheid *m.* odgovor; ſchriftlicher —
odpis, odpisek; *(jur.)* odlôk; — geben
odgovoriti; odpisati (-pišem); *impf.*
odgovárjati; odpisovati; — wiſſen znati,
vešč biti (sem), zveden biti v čem.

beſcheiden vábiti, klicati (kličem); povabiti, poklicati, pozvati (-zovem); *impf.* pozívati; (zutheilen) odločiti, odmériti; *impf.* odločevati, odmérjati; ſich — udati se, privoliti; *impf.* udájati se.

beſcheiden skromẽn, zmerẽn; pametẽn, razumẽn, moděr, čedẽn.

Beſcheidenheit *f.* skromnost, zmernost; razumnost, modrost, čednost.

beſcheinen sijati (sijem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijati, osvétiti, ogréti; *impf.* obsévati, ogrévati.

beſcheinigen spričati, pismeno potrditi; *impf.* spričevati, potrjevati.

Beſcheinigung *f.* spričevalo, pismeno potrdilo.

beſchenken obdariti, obdarovati koga, podariti, darovati komu kaj.

beſcheren ostríči (-strížem); obriti (-bríjem); (geben) podariti, podeliti, pokloniti; *impf.* podarjevati, podeljevati.

Beſcherung *f.* dar, darilo, poklón.

beſchicken eine Meſſe poslati (-šljem) —, *impf.* pošiljati na semenj.

beſchießen etwas stréljati na kaj.

beſchimpfen zasramovati, sramotiti, grditi, psovati koga, rogati se komu; osramotiti, ogrditi, opsovati.

Beſchimpfung *f.* zasramovanje, osramočenje, psovanje, psovka.

beſchirmen varovati, brániti; obvarovati, obraniti.

Beſchirmer *m.* varh, varuh, branítelj, pokrovitelj, zaščitnik.

Beſchirmung *f.* varstvo, bramba.

Beſchlag *m.* okóv, okovanje; (gerichtl.) prepoved (-i); mit — belegen zapleníti, zapečatiti, ustaviti.

Beſchläge *n.* Nebenf. zu Beſchlag *m.*

beſchlagen obíti (-bijem), *impf.* obijati; (Pferde) podkováti (-kujem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — ſein in etwas podkovan biti v čem, razuméti, znati kaj.

Beſchlagnahme *f.* zaplenjenje, zapečačenje, zaustava.

beſchleichen zalezti (-lezem), *impf.* zalezovati; (v. Gedanken) obiti (-idem), *impf.* obhájati.

beſchleunigen pospešiti, ponagliti, pohitríti, *impf.* pospeševati; ſeine Schritte — podvizati se, paščiti se.

Beſchleunigung *f.* pospeševanje vizanje; mit möglichſter — brž mogoče, brž ko se bo dalo.

beſchließen zaprẽti, zakleníti; zapirati, zaklepati; (endigen) k dokončati, dovršiti, dognati (-ž skleníti, dodélati; *impf.* kon dovrševati, sklépati; (feſtſetzen) sk dolóčiti, ustanoviti, ukreníti; sklépati, ustanávljati, ukrépati.

Beſchließer *m.* ključár; —in *f.* čarica.

Beſchluſs *m.* sklep, ukrép.

beſchluſsfähig sklepčẽn, ukrepi

Beſchluſsfähigkeit *f.* sklepčnost.

Beſchluſsfaſſung *f.* sklépanje, uk

beſchmutzen umázati (-mažem) mazati, pobroditi, pogrditi.

beſchneiden obrézati (-režem), obrezovati; (mit der Schere) o (strížem); (den Baum) okléstiti sékati; *impf.* klestiti, obsekovati

Beſchneidung *f.* obrezovanje; (d ben) rez (-í), režnja; (eines Ba obsekovanje.

beſchneien osnežiti, pobéliti.

beſchönigen zagovarjati, prikriv

beſchränken ograditi, omẽjiti, sk *impf.* ográjati, omejevati, skrčeva

beſchränkt tesẽn, majhẽn; *fig.* n umẽn, kratkoumẽn.

Beſchränktheit *f.* tesnoba; kra umnost.

Beſchränkung *f.* ograja, omejitév

beſchreiben popisati (-pišem), opis *impf.* popisovati, opisovati.

Beſchreibung *f.* popis, opis; (Be lung) popisovanje.

beſchreien ureči (-rečem), uróčiti, rediti; *impf.* urekovati, naréjati.

Beſchreiung urok, uroki *pl.*

beſchuhen obuti (-ujem), *impf.* o vati; obutév komu omisliti; (ei Pfahl) okovati.

Beſchuhung *f.* obuvanje; (d. Sch werk) obuvalo, obutalo.

beſchuldigen dolžiti, kriviti; obd žiti, okriviti; falſch — natolcev podtikati komu kaj.

Beſchuldigte *m.* obdolženec, okr ljenec.

Beſchuldigung *f.* obdolženje, okriv

ſchütten obsuti (-spèm u. -sujem), ti; obsipati (-sipljem), posipati; ren) obliti (-lijem), politi; *impf.* vati, polivati.

ſchützen várovati, brániti, čúvati, (čujem) nad kom; obvarovati, niti.

ſchützer *m.* varuh, branitelj, čuvár, nik; —in *f.* várhinja, braniteljica, nica.

ſchützung *f.* varstvo, bramba.

ſchwatzen ſ. bereden.

ſchwerde , težava, nadloga, breme): (Klage) tožba, pritožba; — führen ; pritóžiti se, potóžiti se.

ſchwerdeführer *m.* tožnik, pritožnik.

ſchwerdeſchrift *f.* pritožno pismo.

ſchweren težiti; obtežiti, obložiti; ästigen) nadlegovati; (beunruhigen) mriti, *impf.* vznemirjati, pečí, ti; der Brief iſt beſchwert mit — smu je —, v pismu je vloženo, ejano —; ſich — pritóžiti se, po- i se; *impf.* pritoževati se, tožiti.

ſchwerlich težavẽn, nadležẽn, ne- en, nepriličẽn.

ſchwerlichkeit *f.* težavnost, nadlež- , neprilika.

ſchwichtigen tolažiti, tešiti, miriti; ažiti, utešiti, umiriti, pomiriti; olažilẽn, pomirljiv.

ſchwören priseči (-sežem) na kaj, ega potrditi; *impf.* priségati, s ego potrjevati; (Geiſter) zaklinjati, ; zarotiti; (eine Krankheit) zago- i, *impf.* zagovarjati; (flehen) živo, ožjo voljo prosíti.

ſchwörer *m.* zarotovalẽc, zaklinjalẽc, varjalẽc.

ſchwörung *f.* prisega; zaklinjanje, v, zarotovanje; zagovarjanje.

ſeelen navdušíti, vneti (vnamem), lhniti, osrčiti, oživiti; *impf.* navdu- i, vnémati, navdihovati, oživljati.

ſehen oglédati, preglédati; *impf.* dovati, pregledovati.

ſeher *m.* ogleda, ogledovalẽc, tnik.

ſeitigen odstraníti, v stran spra- odpraviti, pospraviti; *impf.* od- jevati, odpravljati, pospravljati.

beſeligen blažiti, srečnega delati; oblažiti, srečnega storiti, osrečiti; *impf.* oblaževati, osrečevati; —d blažẽn, blažilẽn, osrečevalẽn, zveličevalẽn.

Beſeliger *m.* osrečevalẽc, oblaževalẽc.

Beſeligung *f.* blaženost, zveličanje.

Beſen *m.* metla; *dem.* metlica, metlíčica.

Beſenbinder *m.* metlár.

Beſenreis *n.* metlíčje, metlinje.

Beſenſtiel *m.* metlíšče, ročnik od metle.

beſeſſen obseden (od hudiča), besẽn.

Beſetze *n.* obšív, obšívek, opremẽk.

beſetzen ð. Tiſch mit Speiſen postaviti —, *impf.* postavljati jedi na mizo; den Tiſch mit Gäſten — posaditi —, *impf.* posajati goste za mizo; (einen Platz) zasesti (-sedem), obsesti, obléči (-ležem); *impf.* zasédati, obsédati, oblégati; einen Garten mit etwas — obsaditi, *impf.* obsajati vrt s čim; naseliti, zasaditi kaj v vrtu; e. Gegend mit Leuten — naseliti, *impf.* naseljevati kraj; (m. Bändern) obšíti (-šijem), oprémiti; *impf.* obšívati; ein Amt — službo komu dati, podeliti; *impf.* dajati, podeljevati; (Rollen) razdeliti, *impf.* razdeljevati.

Beſetzung *f.* (einer Stadt) obseda, oblega; (Beſetze) obšív, rob; (eines Amtes) namešćenje.

beſichtigen oglédati, pregledati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Beſichtigung *f.* ogled, ogledovanje, pregled, pregledovanje.

beſiegbar premagljiv, zmagljiv.

beſiegeln zapečatiti, potrditi; *impf.* potrjevati.

beſiegen premóči (-morem), premagati, zmágati, užugati, obvládati, nadvladati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Beſieger *m.* premagalẽc, premagovalẽc, zmagalẽc, zmagovalẽc.

Beſiegung *f.* premaga, zmaga.

beſingen opévati, v pesmih slaviti; prepévati (o čem).

beſinnen ſich spomníti se, domisliti se; *impf.* spominjati se, domišljevati se, pámetovati; ſich eines andern — premisliti se, *impf.* premišljevati se; zu ſich kommen) zavedeti (-vém) se, *impf.* zavedati se.

Beſinnen *n.* domislek, premislek.

Beſinnung *f.* zavest (-i), zavednost; zur — bringen spámetvati, zbrihtati; zur — kommen sovestiti se, zavedeti (-vem) se, zbrihtati se, spámetvati se.

beſinnungslos nezavedèn, nesvestèn.

Beſitz *m.* posést (-i); in — nehmen v posest vzeti (-vzamem), prilastiti si; *impf.* v posest jemati (jemljem), prilastovati si.

beſitzen iméti (imám), premoči (-morem), gleštati, v lasti imeti.

Beſitzer *m. (jur.)* posestnik; lastnik, gospodár; —in *f.* posestnica; lastnica, gospodinja. [sest.

Beſitznahme *f.* posedba, vzetje v po-

Beſitzrecht *n.* posestno pravo.

Beſitzthum *n.* posestvo, imetje.

Beſitzung *f.* posestvo, lastnina.

beſoffen ſ. berauſcht.

beſohlen podšiti (-šijem) podplate, podplátiti.

beſolden pláčati, *impf.* plačevati, plačo dajati.

Beſoldung *f.* plačevanje; (Sold) plača, mezda.

beſondere (der, die, das) poseben, osobit; (einzeln) posámezen, posamèn; (ſelten) redèk; (wunderlich) čuden.

Beſonderheit *f.* posebnost, osobitost.

beſonders *adv.* posebej, po samem, posamezno; (vorzüglich) posebno, sosebno, zlasti.

beſonnen pámetèn, razborèn, preudarèn, premišljen.

Beſonnenheit *f.* pamet (-i), razbornost, preudarnost, premišljenost.

beſorgen oskrbéti, poskrbéti, opráviti; *impf.* oskrbovati, opravljati, na skrbi iméti (imám), skrb imeti za kaj; (befürchten) bati (bojím) se, v strahu biti (sem), v skrbi si biti, skrbéti koga.

Beſorger *m.* oskrbnik, oskrbovalec.

Beſorgnis *f.* skrb (-i), bojazèn (-i), strah.

beſorgt skrbèn, skrbljív, v strahu; ich bin um dich — skrbiš me, skrbí me zavolj tebe. [nje.

Beſorgung *f.* oskrbovanje, opravlja-

beſpannen vpreči (vprežem), napreči, zapreči; *impf.* vprégati ꝛc.; m. Saiten — strune napeti (-pnem), navi jem); *impf.* napenjati, navijati.

Beſpannung *f.* vprega, naprega ſpann) priprega.

beſpeien opljuvati (-pljujem),] vati; (durch Erbrechen) pokozla bljuvati.

beſpicken einen Haſen zajca nino napiriti, naslaniniti; *fig* Beutel — mošnjo napolniti; (be podkupiti, podmititi; ſich — obo napolniti si žepe.

beſpötteln posmehovati se čer

beſprechen etwas govoriti, mar kramljati, méniti se o čem; méniti se, pomenkovati se, raz jati se, pogovarjati se.

Beſprechung *f.* razgovor, pogov menkovanje.

beſprengen kropiti, škropiti;] piti, poškropiti.

beſpritzen brizgati, škropiti; gati, poškropiti; (m. Koth) poš pošvrkati; (mit Blut) okrvaviti.

beſpülen oplahniti, splahniti, niti, oprati (-perem); *impf.* oplah splahovati, prati, opirati.

beſſer bolji; *adv.* bolj, bolje.

beſſern bóljšati; zboljšati, p šati, poprávíti; *impf.* zboljševat boljševati.

Beſſerung *f.* boljšanje, poboljš poprava, popravèk, popravljanje.

Beſſerungsanſtalt *f.* popravnica.

Beſſerungsmittel *n.* popravilo, p čèk za poboljšanje (ljudij).

Beſtand *m.* (Fortdauer) trpež, staněk, stanovitnost; (Zuſtand) (Vorrath) zaloga, gotovina; (P zakúp, najèm; Beſtand- zakupni, jemni.

beſtändig stanovitèn, stalèn, trpe (andauernd) vedèn, nepreštán, n nehljív; *adv.* vedno, v eno mér, prenéhoma.

Beſtändigkeit *f.* stanovitnost, stal

Beſtandmann *m.* najemnik, zaku

Beſtandtheil *m.* del, kos; *chem* vina. [

Beſtandzins *m.* zakupnina, na

beſtärken potrditi, pokrepčati; potrjevati, pokrepčavati.

beſtätigen potrditi, odóbriti; *impf.* potrjévati, odobravati; ſich — potrditi se, uresničiti se.

Beſtätigung *f.* potrdba, potrdilo.

beſtatten pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrébati.

Beſtattung *f.* pokóp, pogreb.

beſtauben oprašiti se, zaprašiti se.

beſtäuben oprašiti, zaprašiti.

beſte (der, die, das) najbolji; am —n najbolje; das allgemeine Beſte občni blagor, občno dobro; zum Beſten geben na hvalo priti (pridem), na dobro sniti (snidem) se; etwas zum Beſten geben postreči (-strežem) s čim; einen zum Beſten haben podajati koga, šalo uganjati s kom, za bebca imeti (imám) koga, norca delati se iz koga.

beſtechen podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati, podmitovati.

Beſtecher *m.* podkupovalec, podmitnik.

beſtechlich podkupljív, podmitljív.

Beſtechlichkeit *f.* podkupljívost, podmitljívost.

Beſtechung *f.* podkup, podkupovanje, podmita, mita.

Beſteck *n.* (Futteral) tok, nožnica; (Eßbeſteck) nož in vilice.

beſtecken obtakniti, natakniti; *impf.* obtikati, natikati.

beſtehen (dauern) trpeti, biti (sem), obstati (-stojim); (giltig bleiben) veljáven, v moči ostati (-stanem), veljati; auf etwas — pri čem ostati, držati (držim) se česa, svojo trditi, od česa ne odstopiti; aus etwas — biti iz . . ., v sebi imeti (imám), obségati, zapopadati; (die Prüfung) opráviti, prestati (-stojim), dostati; den Kampf — boj prestati, zmagati.

beſtehend obstojéč; zu Recht — poveljáven, veljavèn; —e Steuern sedanji davki; —e Verordnungen doslej dani, veljavni ukazi; nach den —en Geſetzen po zakonih, ki so zdaj v moči, veljavni.

beſtehlen okrasti (-kradem) koga, pokrasti, ukrasti komu kaj.

beſteigen iti (grem) na kaj, zlezti na kaj, stópiti na kaj; (d. Pferd) zasesti (-sedem), zajahati (-jašem).

beſtellen einen zu einem Amte postavíti, *impf.* postavljati koga v službo; (etwas bei jemandem) naročiti, omisliti si; *impf.* naróčati, naročevati, omišljevati si; (das Feld) obdelati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbéti, urediti; *impf.* oskrbovati, urejevati; (d. Brief) izročiti, oddati; *impf.* izročevati, oddajati; einen zu ſich — veléti, reči komu, da naj pride; poslati (-šljem) po koga; (bereiten) priprávíti, prigotoviti; *impf.* priprávljati.

Beſtellung *f.* naročba, naročilo; (des Briefes) izročba, izročitev; (d. Ackers) obdelava, obdelovanje; —en machen naročevati.

Beſtellungsgebür *f.* naročnina.

beſteuern davèk naložiti komu, obdačiti koga; *impf.* davèk nalagati, obdačevati.

Beſteuerte *m.* obdačenec.

Beſteuerung *f.* nalog davka, obdačba; (Steuer) davèk, dača.

beſtialiſch ſ. thieriſch.

beſtimmbar določljív.

beſtimmen (die Zeit) določiti, napovedati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (d. Strafe) prisoditi, odmeriti; *impf.* prisojati, odmerjati; (jemanden zu etwas) nagniti, nakloniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati; (vom Geſetze) veléti, ukazati (-kažem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu einem gewiſſen Gebrauche) odmeniti, nameniti, odrediti; *impf.* odmenjati, namenjati.

beſtimmt določen; prisojen, odmerjen; odmenjen, namenjen; *adv.* za gotovo, za res, na tanko.

Beſtimmtheit *f.* določnost; mit — za trdno, za gotovo.

Beſtimmung *f.* določba, odmerjenje; (Zweck) namen, svrha, cilj; (Los) usoda; (d. Geſetzes) ukáz, zapoved (-i).

Beſtimmungsgleichung *f.* določilna jednačba.

Beſtimmungsgrund *m.* nagib, nagibljej.

Beſtimmungswort *n.* določilno imé (-na), določilna beseda.

beſtmöglich od. beſtmöglichſt *adv.* kar je najbolj mogoče, kar se le dá, kar koli je mogoče.

beſtrafen kazniti, kaznovati; oglobiti, pokoriti; (m. Worten) svariti, krégati; posvariti, pokregati.

beſtrafenswert kazni vreden.

Beſtrafer *m.* kaznovalec.

Beſtrafung *f.* kaznovanje; (Strafe) kazen (-i).

beſtreben ſich prizadeti (-denem) si, potruditi se; *impf.* prizadevati si, truditi se.

Beſtreben *n.* prizadeva, prizadevanje, trud, težnja, napor.

beſtrebſam prizadeven, prizadevljiv, marljiv. [ljivost.

Beſtrebſamkeit *f.* prizadevnost, mar-

Beſtrebung *f.* ſ. Beſtreben.

beſtreichen pomazati (-mažem), namazati; die Stadt — mesto s strelom doseči (-sežem); *impf.* dosegati, streljati na nje.

beſtreiten (d. Antrag) pobijati, izpodbijati, zametovati; (Koſten) plačati, *impf.* plačevati, zalágati.

beſtreuen potresti (-tresem), potrósiti, posuti (-spèm); *impf.* potresati, potrošati, posipati (-sipljem); (mit Stroh) nastlati (-steljem), *impf.* nastiljati; mit Salz — soliti; osoliti, posoliti; mit Aſche — opepeliti.

beſtricken zamótati, zaplesti (-pletem), omrežiti; *impf.* zapletati, omreževati; (bethören) omamiti, zmotiti.

beſtürmen naskakovati, napadati, zaganjati se v kaj; naskočiti, napasti (-padem), zagnati (-ženem) se; (mit Bitten) nadlegovati, moledvati za kaj, drnjézgati.

Beſtürmer *m.* naskakovalec, napadovalec.

Beſtürmung *f.* naskok, naval, napad.

beſtürzen prestrašiti, osúpniti, pretresti, pobiti (-bijem).

beſtürzt prepaden, osupnen, pobit; — werden osupniti, ostrméti.

Beſtürzung *f.* osupnenje, osupnenost.

Beſuch *m.* obisk, obiskanje, obiskovanje, pohod, zahajanje (v krčmo); — bei jemandem abſtatten obiskati, *impf.* obiskovati koga; iti (grem) h komu pogledat, v vas h komu iti; er hat — nekdo je pri njem; einen — annehmen sprejeti (sprejmem) koga.

beſuchen obiskati (-iščem), (pridem); *impf.* obiskovati, v vás prihajati; die Schule hoditi; einander — dohaj drugemu, shajati se s kom

Beſucher *m.* obiskovalec.

beſudeln oskrúniti, onečeſiti, onesnažiti, umazati; *in* njevati, ognusovati.

betagt priletèn, postarèn,

betaſten tipati (tipljem), š tipati, poslátati.

betäuben glúšiti; oglúšiti *fig.* mamiti, motiti; omami —d glušilen; mamljiv, om

betäubt oglušen; omamlje

Betäubung *f.* glušenje; (Zuſtand) omámica, omota nesvést (-i).

Betbruder *m.* bogomolec; men Sinne) svetohlinec.

beten moliti, in Kärnt. au

Beter *m.* molilec, žebralc molilka, žebralka.

Bethaus *n.* molilnica, mol

bethauen rositi; porositi,

betheilen obdariti (koga) dati (dam) (komu kaj); *in* podeljevati.

betheiligen ſich udeležiti udeleževati se, deležen biti

Betheiligte *m.* udeleženec,

Betheiligung *f.* udeležba,

betheuern zagotavljati, ro dušati se, zaklinjati se; zarotiti se, pridušiti se, za nem) se. [zag

Betheuerung *f.* rotitev, pr

bethören mámiti, slépiti omamiti, preslepiti, zbegati

Bethörung *f.* slepljenje; o

betiteln imenovati; poime (-na) dati (komu), *impf.* daja

betonen poudáriti, s poud govoriti, naglasiti; *impf.* s poudarkom izgovárjati, naglaševati.

Betonung *f.* poudarek, poud

Betracht *m.* ozír, ogled; i (na kaj), z ozirom (na kaj)

betrachten glédati, ogled wägen) premisliti, preudari

pf. premišljevati, preudarjati, vati; jemanden als etwas — mám), smatrati koga za kaj. **tlich** znatěn, precejšěn, zna-

htung *f.* glédanje, ogledovanje; ung) premišljevanje, razmišlje- reudarjanje.
m. znesěk.
en znesti (-nesem), *impf.* zna- lati, biti (sem); sich — vesti se, obnašati se, ravnati se, (-držím) se.
en *n.* vedenje, obnašanje, rav- adržanje.
en einen mit etwas izročiti, komu kaj; *impf.* izročati, za-

ern žalovati (nad kom), obža- koga), žalostiti se (po kom).
m. in — zastran, gledé na, iče.
en einen über einer bösen That dobiti koga v hudobnem de- . Unglück) zadeti (-denem), pri- e; das betrifft mich to se mene mene zadeva, to na me leti; ověn, dotičěn.
en (ein Geschäft) opravljati, ati kaj, pečati se s čim; den — kmetovati; den Handel — ti, tržiti; den Leinwandhandel ariti; den Getreidehandel — u. s. w.
n stópiti (kam), *impf.* stópati; n), *iter.* hoditi; (auf der That) -tečem), zalezti, zasačiti; den eg — pravdno pot nastopiti, začeti (-čnem); im Betretungs- o ga na dejanji zasačijo, za-

m. oprávljanje, oskrbovanje, nje; (die Eisenbahn) vožnja, po železnici.
sam prizadevěn, marljiv, ma- bljiv, obrtěn.
samkeit *f.* prizadevnost, mar- skrbnost, obrtnost.
scapital *n.* obrtna —, upravna lavnica.
szweig *m.* obrtnija; delo, s kte- kdo živi.

betrinken upijaniti, opijaniti; sich — opiti (-pijem) se, upijaniti se.
betroffen zadét, pobit, oparjen.
betrüben žáliti, žalostiti (koga), žalost delati (komu); užaliti, ožalostiti, žalost prizadeti (-denem); —d žalostěn, žalostilěn, tožěn.
Betrübnis *f.* žalost, žal (-i), toga, otožnost, bridkost.
betrübt otožěn, žalostěn.
Betrug *m.* prevara, goljufija, okana.
betrügen várati, goljufati, noriti, slepiti; preváriti, ogoljufati, znoriti, preslepiti, okániti, prekaniti, opehariti; sich — motiti se, goljufati se; zmotiti se, ogoljufati se, prevariti se.
Betrüger *m.* goljúf, slepár.
Betrügerei *f.* goljufija, sleparija, sleparstvo.
Betrügerin *f.* goljufivka, sleparica.
betrügerisch goljufiv, sleparski, prevarljív, ukanljív.
betrunken piján, opít.
Betschwester *f.* svetohlinka, tercijalka.
Betstuhl *m.* klečalo, klečalnik.
Betstunde *f.* molitvena ura.
Bett *n.* postelj (-i), postelja; *dem.* posteljica; (Kopftheil) zglavje (vzglavje); (Fußtheil) znožje (vznožje); zu —e gehen leči (ležem), spat iti (grem); d. — machen postlati (-steljem), *impf.* postiljati; (des Flusses) struga; Bett- posteljni, za posteljo.
Bettdecke *f.* odeja, plahta.
Bettel *m.* beračija; Bettel- beraški, prosjaški.
bettelarm gol in suh, gol in bos, silo revěn.
Bettelei *f.* beračija, beraštvo, beraćenje.
Bettelhandwerk *n.* beraštvo.
Bettelleute *pl.* berači, beračija, prosjaki.
Bettelmönch *m.* milostinar, menih prosjak.
betteln beračiti, vbogajme prositi, prosjačiti.
Bettelvolk *n.* beračija, siromačija, berači *pl.*
Bettelweib *n.* s. Bettlerin.
betten postiljati, posteljo napravljati; postlati (-steljem), posteljo napraviti; wie man sich bettet, so schläft man kakor si kdo postelje, tako bode ležal.

Bettflaſche *f.* grévnica (grejnica).
Bettgeher *m.* prenočevalec, posteljaš.
Bettgeräth *n.* posteljna roba, oprava, posteljina.
Bettgeſtell *n.* posteljišče, posteljnják.
Bettkammer *f.* spalnica, ložnica.
Bettkiſſen *n.* vzglavje, podzglavje, vzglavnica, vanjkuš.
bettlägerig bolán, da mora v postelji ostati (-stanem); — ſein bolan ležati (ležim), polegati.
Bettler *m.* berač, prosják, šteréc; (verächtl.) bernjavs, beračún; —in *f.* beračica; (verächtl.) bernjavslja, beračunja.
Bettſtatt *f.* ſ. Bettgeſtell.
Bettuch *n.* rjuha, plahta, prt.
Bettüberzug *m.* prevlaka, povlaka.
Bettwanze *f.* posteljna stenica.
Bettwäſche *f.* posteljna prtenina.
Bettzeug *n.* ſ. Bettgeräth.
Bettwoche *f.* križev teděn.
Beuge *f.* krivina, vega, pregib.
Beugefall *m. (gram.)* sklon, padež.
Beugemuskel *f.* mišica upogibnica.
beugen skloniti, upogniti, pripogniti; *impf.* sklanjati, upogibati (-gibljem), pripogibati; die Knie — prikloniti se, poklekniti; *impf.* priklanjati se, poklekovati; (krümmen) ključiti, kriviti; skljućiti, skriviti; *(gram.)* sklanjati (v. *Nom.*), spregati, pregíbati (-bljem) (v. *Verb*); ſich — preganiti se, *impf.* pregibati se; ſich vor jemanden — prikloniti se, *impf.* priklanjati se, uklanjati se; ſich über die Leiche — nagniti se, *impf.* nagibati se čez, nad mrliča.
beugſam ſ. biegſam.
Beugung *f.* ſ. Beuge; *(gram.)* sklanjatév, spregatév; sklanjanje, spreganje.
Beule *f.* tur, tvor, bula, uljé (-sa); (an feſten Theilen) grča, hrga; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.
beunruhigen vznemiriti, onepokojiti; *impf.* vznemirjati, mótiti; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebivalci so se jeli bati; skrbéti jih je jelo, ker se je sovražnik bližal; ſich — skrb si delati, v strahu biti (sem).
beurkunden s pismi dokázati (-kažem), spričati; *impf.* dokazovati, spričevati.
beurlauben odpust komu dati, dajati; ſich — posloviti se, slovo (vzamem); *impf.* poslávljati se, jemati (jemljem).
Beurlaubte *m.* odpuščenec.
Beurlaubung *f.* odpust; poslovit
beurtheilen presóditi, pretresti (sem), preudariti; *impf.* presojati, tresati, preudarjati.
Beurtheilung *f.* presojanje, pre razsodba, pretres.
Beurtheilungskraft *f.* razsodnost.
Beute *f.* plen, rop; — machen plé ropati; upléniti, ugrábiti.
Beutel *m.* mošnja; (in den Mül sito, tresílnica, mikulja; *dem.* mošn
Beutelmeiſe *f.* plášica, remec.
beuteln tresti (tresem), meketati (kečem), mékiniti, májati; stresti, z ketati, zmajati; (m. d. Kopfe) kin majati; skimati, zmajati.
Beutelſchneider *m.* zmikavt, zmika
Beutelſchneiderei *f.* zmikarstvo.
Beutelthier *n.* vrečár.
bevölkern obljúditi, naséliti, z lju napolniti; *impf.* obljudovati, nase vati.
bevölkert obljuden, naseljen.
Bevölkerung *f.* naselitév; naséln prebivalci *pl.*, prebivalstvo.
bevollmächtigen pooblastiti, oblast deliti komu; *impf.* pooblaščevati, last podeljevati.
Bevollmächtigte *m.* pooblaščenec; pooblaščenka.
Bevollmächtigung *f.* pooblastitév, oblaščenje, pooblastilo.
bevor *adv.* pred, popréd, prej, préj; *coni.* predno, preden, prej ko
bevormunden varuha komu postav *impf.* postavljati.
Bevormundete *m.* varovanec; *f.* va vanka.
bevorſtehen čakati, nastajati, bližati
bevorſtehend bližnji, bodóč, kar nastopiti.
bevorworten ſ. befürworten.
bevorzugen einen prednost dati, *im* dajati komu, pred drugimi koga čis
bewachen varovati, pod stražo i (imám), čuvati, stražiti (nad č paziti, gledati (na kaj).

n obrasti (-rastem), zarasti;
ščati.
n *adi.* obrasten, porasten.
ng *f.* straža, varstvo, čuvanje,

n oborožiti, z orožjem oskr-
f. oboroževati, z orožjem

t oborožen, v orožji.
te *m.* orožnik, oboroženec.
ung *f.* oboróženje; (Waffen)

nſtalt *f.* oskrbovalnica, varo-

n varovati, čuvati, hraniti;
, ohraniti; (aufheben) shra-
shranjevati; Gott bewahre
i, Bog obvaruj, Bog ne daj;
nikar, nikakor ne.
n ſich izkazati (-kažem) se,
e, potrditi se; *impf.* izkazo-
otrjevati se.
skušen, potrjen; (glaub-
tinit, resničen; (echt) prav,

eiten ſich potrditi se, *impf.*
se. [shramba.
ng *f.* ohranitev, varstvo;
n gozd zasejati, zarediti;
jati.
gozdnat, z gozdi obrasten.
rn premoči (-morem), zma-
ati; *impf.* premagovati, zma-
nen Aufruhr ukrotiti, zadu-
čiti punt.
rt zveden, znajden, vajen,
em), vešč (čemu).
adi. wie — kak; ſo — tak;
n Umſtänden ker je tako, v
ščinah.
nis *f.* okolščina, okolnost;
es dieſe — to je tako, s to
aka.
n eine Wieſe napeljati, *impf.*
i vodo, spustiti vodo na
bewäſſerte Thäler doline, ki
močijo, namakajo.
rung *f.* napeljevanje vode, do-
odá.
rungsgraben *m.* draga.
ganiti, omájati; *impf.* gi-
em), majati; (verrückt) pre-

makniti, *impf.* premikati; *fig.* nagniti, pripraviti; *impf.* nagibati, pripravljati (k čemu); (rühren) ganiti, omečiti; ſich — (ſpazieren) sprehajati se, šetati se; gibati (gibljem) se, premikati se; ganiti se, premakniti se. [gón.

Beweggrund *m.* nagib, nagibljej, na-

beweglich premakljiv, premičen, gibljiv, gíbóč; —e Feſte prestopni, prestavni prazniki.

Beweglichkeit *f.* premakljivost, pregibljivost, gibčnost.

bewegt ganjen, ginjen; —es Meer zburkano morje.

Bewegung *f.* gibanje, premikanje, kretanje; in — ſein gibati (gibljem) se, kretati se. [nepremakljiv.

bewegungslos neganljiv, negibljiv,

Bewegungsorgan *n.* gibálo.

beweiben ženiti; oženiti (koga).

beweinen objokati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jokati se (nad čim). [solz vreden.

beweinenswürdig joka, objokovanja,

Beweis *m.* dokáz, spričba; — führen dokazovati, spričevati; Beweis- dokazni.

beweiſen dokazati (-kažem), spričati; *impf.* dokazovati, spričevati.

Beweisführer *m.* dokazovalec.

Beweisgrund *m.* dokáz, razlog. [moč.

Beweiskraft *f.* dokaznost, dokazna

Beweismittel *n.* dokazilo, dokazno sredstvo.

Beweisregel *f.* dokazno pravilo.

Bewenden *n.* ſ. Bewandtniš.

bewenden laſſen es bei etwas pustiti, *impf.* puščati pri čem; ostati (ostanem), ostajati pri čem; pustiti, puščati kakoršno je.

bewerben ſich iskati (iščem) česa, poganjati se za kaj; um ein Amt — iskati službe.

Bewerber *m.* prosilec.

bewerfen ometati (-mečem), *impf.* ometávati.

bewerkſtelligen storiti, učiniti, napraviti, narediti, izpeljati (-peljem); *impf.* delati, činiti, napravljati, narejati, izpeljevati.

bewilligen dovoliti, dopustiti, privoliti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, pripuščati ɔc.

Bewilligung *f.* dovoljenje, dovolitev, dopuščenje, dopust.

bewillkommen pozdraviti, blagosprejeti (-sprejmem); *impf.* pozdravljati, blagosprejemati.

Bewillkommung *f.* pozdrav.

bewirken storiti, učiniti, narediti, napraviti; *impf.* delati, činiti, narejati, napravljati.

bewirten gostiti; pogostiti, *impf.* po-

bewirtſchaften gospodariti, gospodarstvo oskrbovati, upravljati; (d. Boden) obdelovati.

Bewirtung *f.* gostovanje, pogosto- [vanje, gostitev.

bewohnbar pripraven, dober za stanovanje; das Haus iſt nicht mehr — v tej hiši se ne more več stanovati, prebivati.

bewohnen prebivati, stanovati, bivati,

Bewohner *m.* prebivalec, stanovalec, stanovnik; — der Niederung dolenjec; — einer Berggegend gorenjec, gorjanec; — der Stadt meščan, mestjan; — des Dorfes vaščan, selan; — einer Inſel otočan u. ſ. w.; —in *f.* prebivalka, stanovalka.

bewölken ſich obláčiti se, mračiti se; pooblačiti se, pomračiti se.

bewölkt oblačen, mračen, temen.

bewundern čuditi se (čemu), diviti se, občudovati (kaj); začuditi se, počuditi se.

bewundernswert čuden, čudovit.

Bewunderung *f.* občudovanje, začujenje.

bewuſst svest; znan, poznan; es iſt mir noch — še pomnim, pametim; ſich ſelbſt nicht — ſein ne zavedati se, ne vedeti (vém) sam za se.

bewuſstlos nezaveden, brezzavesten, brez zavesti.

Bewuſstloſigkeit *f.* nezavest (-i), ne- [zavednost.

Bewuſstſein *n.* zavest (-i), zavednost; zum — kommen zavédeti (-vém) se.

bezahlbar kar se dá splačati.

bezahlen pláčati, popláčati; *impf.* plačevati; zu theuer — preplačati, *impf.* preplačevati; bar — z gotovimi denarji plačati; *fig.* theuer — skúpiti.

Bezahler *m.* plačevalec, plačník.

Bezahlung *f.* plačevanje; (das Geld) plača, plačilo.

bezähmen krotiti, uzdati; obuzdati; ſich — premágati se premagovati se.

bezaubern očarati (koga); (komu), narediti (komu), obajati *impf.* očarovati, narejati; (durch Anſchauen) ureči (komu), uročiti čiti (koga).

bezaubernd čaroben.

bezaubert očaran, zamaknen.

Bezauberung *f.* očaranje, čara, nenje, omama.

bezechen ſich ſ. betrinken ſich.

bezeichnen zaznámiti, označiti; zaznámljati, zaznamovati; das Papier — vès papir počrtati, po

bezeichnend zaznamovalen, znam značajen, značilen.

Bezeichnung *f.* zaznamovanje, znamba, známenje.

bezeigen pokazati (-kažem), sk *impf.* pokazovati, skazovati.

bezeugen spričati, potrditi, po čiti; *impf.* spričevati.

bezichtigen ſ. beſchuldigen.

beziehen das Bett prevleči (-vlečem) ogrniti posteljo; *impf.* ogrinjati; Grenze — (= beſichtigen) mejo (-idem), obhoditi, obhajati; (d. H nastaniti se, vséliti se; *impf.* nast vati, vseljevati se; (Waren) do prejeti (prejmem); *impf.* dobivati, jemati; ſich auf etwas — nanašat ozirati se; naslanjati se, opirat na kaj.

beziehend nanašalen, oziralen.

Beziehung *f.* (Verhältnis) razn razmerje; (Rückſicht) ozir, pogled — auf das Vermögen gledé na moženje, kar se tiče premoženja ſtehe in keiner — zu ihm nimam kakoršne zveze, dotike ž njim.

beziehungsweiſe *adv.* oziroma.

Bezirk *m.* okraj, okrožje, kotar; žirkš- okrajni, kotarski.

Bezoar *m.* Bezoarſtein *m.* bezoár, stvo zoper strup.

Bezug *m.* (Verhältnis) razméra, mérje; (d. Beziehen) prejém, preje dobivanje; mit — auf etwas gled kaj, z ozirom na kaj.

bezüglich dotičen, zadeven.

…hkeit *f.* dotičnost, ozirnost.
… dotični, zadevni.
…rcht *n.* pravica kaj jemati,
…en ∫. beabſichtigen.
…ein dvomiti (nad čim).
…gbar premagljiv, zmagljiv.
…gen premoči (-morem), zmoči,
… premágati, užugati, ugnati
…, obvladati; *impf.* zmagovati,
…vati.
…ger *m.* zmagalec, premagalec.
…gung *f.* zmaga, premaga; ſeit
…eš Aufſtandes odkar je bil
…šen, zamorjen.
…; etwas in — laſſen pustiti
…io, belo, ne popisano.
… sveto pismo, biblija; Bibel-
…nski, biblijski.
… učen v svetem pismu, veščak
…lle *f.* mesto iz sv. pisma.
…rſtehung *f.* prestava sv. pisma.
…, bobêr, dabêr; Biber- bobrov,
…il *n.* bóbrovina, dábrovina.
…raph *m.* knjigopisec, biblijo-
[grafija.
…raphie *f.* knjigopisje, biblijo-
…ek *f.* knjižnica, biblijoteka.
…ekar *m.* knjižničar, biblijotekár.
… svetopisemski, biblijski.
… dvojnojamast.
… dvojnoizbočen.
…rl, pošten, pravedèn.
…it *f.* vrlost, poštenost, pra-
…ann *m.* poštenják, vrl mož.
…upogniti, ugniti, nakloniti,
…, nagniti; *impf.* upogibati,
…naklanjati, priklanjati, na-
…inen Aſt) pripogniti, *impf.*
…; krumm — kriviti, sločiti;
…usločiti; *(gram.)* sklanjati,
…ſich — šibiti se, kriviti se.
…gibljiv, gibek, gibčen, šibek,
…gljiv; *fig.* okreten.
…keit *f.* gibčnost, šibkost, vit-
…nost.
… *f.* upogibanje, zavijanje; gib,
…krümmung) ovinek, zavoj;
…klanjatev, spregatev.

Biene *f.* bučela, bčela, čbela; *dem.* bučelica, čbelica; Bienen- bučelni, čbelni.
Bienenhaus *n.* bučelnják, ulnják.
Bienenkönigin *f.* mática.
Bienenkorb *m.* ulj, koš.
bienenreich bučelnat, poln bučel.
Bienenſaug *m.* mrtva kopriva.
Bienenſchwarm *m.* roj; erſter — prviněc, prvěc; zweiter — drugěc; den — auffangen roj ogrebsti (-grebem) od. ogreniti; *impf.* ogrebati.
Bienenſtachel *m.* želo, žalec.
Bienenſtock *m.* ulj, panj.
Bienenzucht *f.* bučelarstvo, bučelarija.
Bienenzüchter *m.* bučelar; — ſein bučelariti.
Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo variti, ol kuhati.
Bierbrauer *m.* pivovár, pivár, olár.
Bierbrauerei *f.* pivarija, pivarstvo, olarija, olarstvo.
Bierbrauſtätte *f.* pivovarna.
Bierhaus *n.* pivarnica, olarnica.
Bierkrug *m.* vrč, ročka za pivo.
Bierſchank *m.* točenje piva, ola; pivarnica, olárnica.
Bierſteuer *f.* pivarnina, olarnina, davěk od piva, ola.
Bierſuppe *f.* pivna juha, juha od piva.
Bierzeche *f.* zapitěk na pivu, olu.
Bieſtmilch *f.* mlezva, mlezivo.
bieten dati, podati; *impf.* dájati, podájati; die Spitze —, Trotz — upreti se, zoperstaviti se; *impf.* upirati se, zoperstavljati se; (anbieten) ponúditi, *impf.* ponújati.
Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.
bigott svetohlinski.
Bigotterie *f.* svetohlinstvo.
Bijouterie *f.* dragocenina, dragotina.
Bilanz *f.* konečni račun o dohodkih in stroških, o dobičku in zgubi, bilanca.
Bild *m.* polh.
Bildfalle *f.* samostrla.
Bildloch *n.* pólšina.
Bild *n.* podoba, obráz, slika; (Gleichniß) prilika; (Standbild) kip; *dem.* podóbica, obrazek.
bilden obráziti, podobiti; izobraziti, upodobiti, podobo dati; *impf.* izobraževati, upodábljati; (d. Geiſt) mikati,

likati, úriti, bistriti; omikati, olikati, izobraziti, zbistriti, zbrihtati; *impf.* omikovati, izobraževati; (machen) delati, tvoriti, storiti, napraviti, narediti, osnovati (-snujem), ustanoviti; *impf.* napravljati, narejati, snovati.

bildend obrazilěn, obraževalěn, omikovalěn, upodobujóč; tvorilěn.

Bilderbibel *f.* sveto pismo s podobami.

Bilderbuch *n.* knjiga s podobami.

Bilderdeutung *f.* podoboznanstvo.

Bilderdienſt *m.* podobočastje, malikovalstvo.

Bildergallerie *f.* slikarnica.

Bilderhandel *m.* kupčija s podobami.

Bilderrahmen *m.* okvir podobe.

bilderreich slikovít, poln slik, podôb, prilik.

Bilderſammlung *f.* zbirka podôb, nabira podob, slik.

Bilderſchrift *f.* podobopisje.

Bilderſtreit *m.* prepír zastran podôb.

Bilderſtürmer *m.* obrazoboréc, razdiralěc podôb.

Bilderſtürmerei *f.* obrazoborstvo, kipoborstvo, razdiranje podôb. [dôb.

Bildgießer *m.* podobolijěc, vlivalěc po-

Bildhauer *m.* podobar, kipár. [stvo.

Bildhauerkunſt *f.* podobarstvo, kiparbildlich (übertragen) prenesen; — darſtellen slikovito predstaviti; —e Sprache slikovit jezik.

Bildner *m.* podobar, kipár; *fig.* izobraževalěc, omikovalěc, učenik.

Bildnis *n.* obráz, podoba; posnetěk.

bildſam sposoběn za omiko, kdor se dá omikati, izobraziti; izobražen.

Bildſäule *f.* kip, soha, státua.

Bildſchnitzer *m.* rezbár.

bildſchön prelép, sprelép, čudolép.

Bildung *f.* obrazovanje, tvoritěv; (Erſchaffung) stvaritěv, stvarjenje; (Geſichtsbildung) obráz; (eines Vereines) napravljanje, naprava, ustanovitěv; (d. Verſtandes) izobraževanje; (Cultur) omika, omikanost, olikanost, izobráženost. [lišče.

Bildungsanſtalt *f.* izobraževališče, uči-

bildungsfähig ſ. bildſam.

Bildungsſtoff *m.* tvorivo.

Bildwerk *n.* podoba naslikana, izdolbena, izrezana.

Bill *f.* nasvet **kake postave.**

Billard *n.* biljár.

Billardſpiel *n.* igra na biljár.

Billardzimmer *n.* biljarnica.

Bille *f.* (Kugel) óblica; (Zapfen štekelj.

Billet *n.* listěk, pisemce, biljet.

billig pravičěn, prav; (v. Preiſe mérna, zmerna, nizka cena, kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* c

billigen potrditi, odóbriti, poh *impf.* potrjevati, odobrávati.

billigerweiſe *adv.* po pravici, je prav.

Billigkeit *f.* pravičnost, praved (v. Preiſe) cenost, nizka cena, kup.

Billigung *f.* potrditěv, potrdba, hvala, odobravanje.

Billion *f.* bilijón, milijón milij

Bilſenkraut *n. (Hyosciamus)* zol Bilſenkraut- zobnikov.

Bimsſtein *m.* plovéc, plovoči ka votlič.

Binde *f.* obéza, preveza, povi ovijača; Hals— ovrátnica; (um Leib) pas, pojás; (in d. Heraldik) t (bei Muskeln) vez (-í), vezilo.

Bindegewebe *n.* vezna tkanina.

Bindehaut *f.* vezna kožica.

Bindemittel *n.* vez (-í), vezilo.

binden vézati (vežem); zvezati, zvezovati; alles nach der Reihe — vezati, *impf.* povezovati; an etwas privezati, *impf.* privezovati k če Kränze — vence plesti (pletem), (vijem); splesti, poviti; *impf.* sple povijati; ſich an etw. — držati (-i se česa, ravnati se po čem.

Binder *m.* vezáč, vezalěc.

Bindereifig *n.* rogoz, rogozina.

Bindevocal *m.* spona.

Bindewort *n.* veznik.

Bindezeichen *n.* vezáj.

Bindfaden *m.* vrvica, motvóz, mo

Bindriegel *m.* vez (-í).

Bindung *f.* vez (-í), vezatěv.

Bingelkraut *n.* govšěc.

binnen *praep.* v, za.

Binnenhandel *m.* notranja, don kupčija.

Binnenland *n.* notranja dežela.

Binnenmeer *n.* notranje, sredozemsko morje.

Binom *n.* dvočlen.

binominal dvočlén, dvočleněn.

Binſe *f. (Scirpus)* sit, *coll.* sitje; auch srpica; *(Iuncus)* loč (-i), loček, *coll.* ločje; *(Arundo phragmites)* trst, *dim.* biček, *coll.* bičje; Binſen- ločnat, bičnat, iz ločja, sitja, bičja.

Binſendecke *f.* štorja, rogóžina.

Binſengeflecht *n.* pletenina iz sitja, ločja. [pisec.

Biograph *m.* životopisec, življenje-

Biographie *f.* životopis, življenjepis.

biographiſch životopisen, življenjepisen.

Birke *f.* breza; *dem.* brézica; Birken- brezov.

Birkenbaum *m.* ſ. Birke.

Birkenholz *n.* brezovina.

Birkenruthe *f.* brezovka.

Birkenſaft *m.* brezovica, brezov sok, brezova mezga.

Birkhäher *m.* zelena vrana.

Birkhahn *m.* rúševec, škárjevec.

Birkhenne *f.* rúševka, škárjevka.

Birn (Birne) *f.* hruška, gruška; *dem.* hruškica (ſowohl die Frucht als auch der Baum); Birn- hruškov.

Birnbaumholz *n.* hruškovina.

Birnmoſt *m.* hruškovec, hruškovka, hrúškovec.

Birnſchnitz *m.* hruškov krhelj, klojec.

Birſch *f.* lov s pušo; auf die — gehen iti (grem) na lov, iti lovit, streljat.

birſchen streljati; ustreliti.

bis *praep.* do; — jetzt do sêh (sih) mal, doslej, do sêh dob; — wie weit, — wohin? doklej, dokód? *coni.* dokler, dokler ne.

Biſam *m.* mošek, moščjak, pižem.

biſamartig moškast, pižmast.

Biſamthier *n.* pižmar, pižmovec.

Biſchof *m.* škof, biskop; (griechiſcher) vladika; des Biſchofs škofov.

biſchöflich škofovski, škofji.

Biſchofs- ſ. biſchöflich.

Biſchofsamt *n.* škofijstvo.

Biſcuit *n.* prepečenec, suhar.

bisher *adv.* doslej, dosedaj, dozdaj, do sêh (sih) mal, do sêh dob.

bisherig dosedánji.

Biſs *m.* ugriz, ugrizek; (v. Fliegen, Mücken, Schlangen) pik.

Biſschen *n.* grižljej, založaj, drobljej, košček; troha, tróhica; ein biſschen nekaj, nekoliko, nekaj malega.

Biſſen *m.* kos, košček, grižljej, založaj.

biſſig ujedljiv, ugrizljiv, popadljiv; (v. Worten) zajedljiv, zbadljiv, ostér.

Biſthum *n.* škofija, vladikovina.

bisweilen *adv.* včasi, včasih.

Bitte *f.* prošnja, prošenje; eine — thun zaprositi, poprositi (koga za kaj); eine — für jemanden einlegen prositi za koga.

bitten prositi; poprositi, zaprositi; zu Gaſte — vabiti; povabiti; oft, dringend — moledovati, molédvati.

Bitten *n.* prošenje, prošnja.

Bitter *m.* prosilec, prošnik; moledovalec.

bitter grenek, grenkoben, gorjúp, gorek; *fig.* bridek, grenek, hud.

bitterböſe zelò hud, čemeren, srdit, razkačen.

Bitterkeit *f.* grenkota, grenkoba, grenkost; bridkost.

bitterlich grenkljat, grenkoben, grenkast; — weinen milo se jokati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.

Bitterſalz *n.* grenka sol (-i), angleška sol.

bitterſalzig grenkoslán.

Bitterſtoff *m.* grenčec.

Bitterwaſſer *n.* grenčica, grenka voda.

Bittfahrt *f.* božja pot (-i).

Bittgang *m.* obhod, procesija.

Bittſchrift *f.* prošnje pismo, prošnja.

Bittſteller *m.* prosilec, prositelj, prošnjik; —in *f.* prosilka, prošnjica.

bittweiſe *adv.* proséč, s prošnjo.

bivouakieren prenočiti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.

bizarr čuden, silno čuden.

Blachfeld *n.* planjava, raván (-i), ravnina, poljana.

Blachfroſt *m.* golomraz, golomrazica, suh mraz (t. j. brez snega).

blähen napihniti, napeti (-pnem); *impf.* napihovati, napénjati; ſich — napihovati se.

blähend napihovalen, napenjajoč.

Blähhals *m.* debeli vrat.

Bläḫung *f.* napihovanje, napénjanje; er leidet an —en rado ga napenja, vetrovi mu nagajajo, ga nadlegujejo.
blank svetёl, svitёl; (bloß) gol, nag; (geldlos) suh, prazёn.
Blankett *n.* golica.
Blaſe *f.* mehúr, mehír; *dem.* mehurёc, mehurčёk; (Hitzblaſe) mozólj; (Schwiele) žulj.
Blaſebalg *m.* meh, pihalnik.
Blaſehorn *n.* rog, trobilo.
blaſen pihati (pišem); pihniti; (v. Winde) pihati, briti (brijem); auf der Flöte oder die Flöte — piskati, zapiskati na piščal; auf dem Horne — tróbiti, zatróbiti; in die Hände — hukati; hukniti v roke. [ščaj.
Blaſenausſchlag *m.* mehurčasti spu-
blaſenförmig mehurjast, mehurčkast, mozoljast.
Blaſenpflaſter *n.* mehurnik, mozoljnik.
Blaſenſtein *m.* mehurni kamen, kamen v mehurji.
Blaſenwurm *m.* mehurnjak.
blaſig mehurnat, mozoljnat.
Blasinſtrument *n.* trobilo, piskalo.
blaſs bled; — ſein bledéti; — werden obledéti, prebledéti; *impf.* obledévati.
Bläſſe *f.* bledoba, bledost; (a. Pferde) lisa, liša; ein Pferd mit einer — lisast konj; eine Kuh mit einer — brezasta krava.
Blaſshuhn *n.* *(Fulica atra)* črna liska, pandirёk, potopka.
blaſswangig bledoličёn.
Blatt *n.* list, pero (peresa), lepen; *coll.* listje, pérje, lepenje; (v. Papier) list; das — hat ſich gewendet drugi veter vleče, vreme se je prevrglo, kolo sreče se je obrnilo; ſich kein — vor den Mund nehmen na vsa usta povedati.
blattähnlich listast, listu podoben.
Blättchen *n.* listёk, listič, peresce.
Blatter *f.* mozólj, mehúr; die —n *(variolae)* osépnice, kozé *pl.*; —n haben biti (sem) kozav, osépničav, imeti kozé, osépnice.
blätterig listnat, pérnat, lepenjat.
blätterlos brezlistёn, gol.
blättern prebirati, prevračati liste.
Blatternarbe *f.* pika, jámica.
blatternnarbig pikast, kozičav.
Blätterpilz *m.* pečenka.
Blätterſchwamm *m.* platnič
Blattfläche *f.* listna ploskёv.
blattförmig listast.
Blattgold *n.* zlata pena.
Blattkäfer *m.* božja krávica.
Blattlaus *f.* listna uš (-í), v
blattlos brezlistёn.
blattreich listnat, listovit, p
Blattſcheide *f.* listna nožnica
Blattſeite *f.* stran (-í), plat
Blattſilber *n.* sréberna pena.
Blattſtiel *m.* pecelj (-na), recel petljika.
Blattwespe *f.* grizlica.
blau modёr, plav; (him višnjev, višnjel; (meerblau) s
blauäugig modroók, plavoók
Bläue *f.* modrina, plavetina; višnjelost.
blauen modriti se, sinjiti se prihájati.
bläuen modro, plavo barvati
Blauholz *n.* višnjeva prožilj
Blaukehlchen *n.* višnjeva taš
bläulich višnjelkast, zamodi kast, modrast, plavkast.
Blaumontag *m.* zaspani pon
Blauſäure *f.* pruska kislina.
Blauſpecht *m.* brglez.
Blauſtein *m.* višnjelёc.
Blech *n.* ploča, pločevina, ple
blechern pločnat, plehnat.
blechförmig platičast.
Blechware *f.* pločevina, pleh
blecken die Zähne rézati (re zobé kazati (kažem).
Blei *n.* sviněc, olovo; Blei- svinčni.
bleiben ostati (ostanem), *im* jati; ſtehen — postati (-stojím postájati; ſtecken — obtičati ſitzen — obsedéti; hangen — liegen — obležati (-ležím); pustiti, *impf.* puščati; im K pasti (padem); bei etwas — (držím) se česa.
Bleiben *n.* ostaněk.
bleibend stanovitёn, stalёn, (ewig) večёn.

bleich bled, obledél; — werden bledéti; obledeti, *impf.* obledévati.

Bleiche *f.* bledoba, bledost, bledoča; Leinwand— beljenje, belitev, belež.

bleichen die Leinwand béliti, ubeliti platno; (bleich werden) bledéti; obledéti, *impf.* obledévati.

Bleichmittel *n.* belilo.

Bleichplatz *m.* belišče, belež.

bleichſucht *f.* bledica.

bleichſüchtig bledičen.

bleiern svinčén, svinčen.

Bleiz *n.* svinčenec.

bleifarbig svinčenast, svinčenobarven.

Bleiſtiſchofen *m.* pretapljálnica svinčene rude.

Bleigelb *n.* svinčena rumenica.

Bleigießer *m.* svinčár.

Bleigießerei *f.* svinčárnica.

Bleiglanz *m.* svinčeni sijajnik.

Bleiglätte *f.* svinčena gladkina.

bleihaltig svinčnat, svinčenat.

Bleihütte *f.* topilnica za svinec.

bleicht svinčnast, svinčenast.

Bleikalk *m.* svinčnato apno.

Bleikugel *f.* svinčenka, svinčena krogla.

Bleiloth *n.* svinčnica.

Bleiſtift *m.* svinčnik, olovka.

Bleiware *f.* svinčenina.

Bleiweiß *n.* svinčnata belina.

Bleizucker *m.* kisavnati svinec.

Blende *f.* (b. Pferden) prikrov; (ſpan. Band) zaslonilo; (im Feſtungsbaue) zakrov; (Mineral) svetlica; (blindes Fenſter) slepo okno; (Niſche) dolblina.

blenden slepiti; oslepiti; *fig.* slepiti, sleparíti, mamiti, motiti; zaslepiti, omamiti, zmotiti; der Schnee blendet mich bliši se mi od snega, sneg mi jemlje pogled, vid.

blendend slepílen, motílen; (vom Glanze) bliščljiv, bliščeč; —e Schönheit divna lepota.

blendhell bliščeč, svetél da se bliščí.

Blendlaterne *f.* slepica, tatica.

Blendung *f.* oslepljenje, sleparjenje, omama, premota; bliščoba; (Diaphragma) zaslonka.

Blendwerk *n.* slepotija, sleparija, sleparstvo, slepílo, mamílo.

bleſſieren raniti; oraniti.

Bleſſierte *m.* ranjenec, ranjenik.

Bleſſur *f.* rana, ranjenje.

Bleuel *m.* tolkáč, tolkača; (Waſch—) perača, trepka.

bleuen tolči, biti (bijem), trépkati.

Blick *m.* pogled, ozír; (Schimmer) lesk, blesk, bliš, sij; —e wechſeln spogledati se, *impf.* spogledovati se; den — ſenken oči pobesiti, *impf.* pobešati.

blicken glédati; poglédati, ozreti se; *impf.* pogledovati, ozirati se; (ſchimmern) bliščati (bliščim), lesketati (leskečem), sijati; zabliščati, zablisniti, posijati; ſich — laſſen pokázati (-kažem) se, *impf.* pokazovati se.

Blickfeuer *n.* drnice *pl.*, ogenj na majakih.

blind slep; (vom Glaſe) temén; — machen slepiti; oslepiti; — werden oslepéti; — laden brez krogle nabiti (-bijem), *impf.* nabíjati; —er Lärm prazén hrup.

Blinddarm *m.* slepo črevó (črevésa).

Blinde *m.* slepec; *f.* slepica.

Blindekuh *f.* slepa miš; — ſpielen slepomiškati se, slepo miš igrati.

blindgeboren sleporojen.

Blindheit *f.* slepota, slepóst.

blindlings *adv.* slepo, nepremišljeno, tje v en dan.

Blindſchleiche *f.* slepič, slepír, slepovoz.

Blindſchuſs *m.* slep —, prazén strel.

blinken lesketáti (lesketám u. leskečem), bliščati (bliščim) se; zaleskétati, zabliščati se; (v. d. Sternen) migljati, tripati; (v. d. Augen) svetiti se, bliskati.

blinkend bliščéč, svitél.

blinzeln mežikati, mežegetati (mežgečem), mežúrkati, tripati (tripljem) oder trépati; zamežikati, utripati.

blinzelnd mežikav, mežav.

Blinzler *m.* mežikavec, mežavec.

Blitz *m.* blisk; (Blitzſtrahl) strela; wie der — kakor blisk, po bliskovo.

Blitzableiter *m.* strelovód, bliskovód.

blitzen bliskati, bliskati se; zabliskati se, zablisniti se.

Blitzeile *f.* velika naglica; mit — bliskoma, kakor blisk.

Blitzröhre *f.* strelna cev (-i), (kakor jo naredi strela, ako udari v peščeno zemljo).

blitzschnell bliskovit, nagěl kakor blisk.
Blitzstrahl *m.* strela, gromska strela.
Bloc, *en bloc* počez, povprek.
Block *m.* panj, klada, porungelj (-na), bruno, trkělj, štor; (Hauptblock) tnalo, naton; (Sägeblock) krkělj, krlj, hlod.
Blockade *f.* obstop, oblega (trdnjave); (auf dem Meere) zaprtija, zaprtje.
Blockadezustand *m.* obstopno, obležno stanje.
blockartig kladast. [nica.
Blockhaus *n.* kladara, čardak, strel-
blockieren obstopiti, obleči (-ležem); *impf.* obstopati, oblegati; (a. d. Meere) zapreti, *impf.* zapirati.
blöde slaboumen, bedast, topogláv; (furchtsam) bojéč, plah, plašljiv; (v. d. Augen) slab, slabotěn.
Blödigkeit *f.* slaboumnost, bedaštvo, topoglavost; plahota, plašljivost; slabota.
blödsichtig brljav, slaboviděn.
Blödsichtige *m.* brljavec, slaboviděc; *f.* brljavka. [nost.
Blödsichtigkeit *f.* brljavost, slabovid-
Blödsinn *m.* slaboumje, slaboumnost, topoglavost, bedost, bebost.
blödsinnig slaboumen, topogláv, bedast, bebast.
blöcken (v. Rindvieh) mukati; zamukati; (v. Schafen) beketati (-tám und -čem); zabeketati; (v. Ziegen) meketati (-tám u. -čem); zameketati; —d ankommen primukati, pribeketati, primeketati. [meketanje, meket.
Blöcken *n.* mukanje; beketanje, beket;
blond belolás, belkast, rumenolás, rumenkast, zlatolás, rudečkast.
Blonde *m.* belolasec, rumenolasec, zlatolasec; *f.* belolaska, rumenolaska, zlatolaska.
blondhaarig s. blond.
bloß nag, gol, odkrit; (v. Haupte) razoglav, gologlav; (v. Halse) golovrat; (v. d. Händen) golorók; (v. d. Füßen) bos, bosonóg, sezút; (allein) sam, zgol, samojedín; *adv.* samo, le, zgolj, jedino, einen —stellen sramotiti; osramotiti, v sramoto pripraviti koga.
Blöße *f.* nagota, nagěc, golota, golost; (e. baumleere Stelle) goličava, goljava, goljina; (Armut) siromaščina.
bloßfüßig s. barfuß.
bloßköpfig s. barhaupt.
Bloßstellung *f.* sramotitěv, o slabosti kacega človeka.
blühen cvesti (cvetem), cve tati, cvétati.
Blümchen *n.* cvetičica, c
Blume *f.* cvetica, cvetlica; cvetični, cvetlični.
Blumenausstellung *f.* razstavi
Blumenbau *m.* cvetličarstvo.
Blumenblatt *n.* cvetni list.
Blumengarten *m.* cvetličnjal cvetlice.
Blumengärtner *m.* cvetličar,
Blumengöttin *f.* Cvetana.
Blumenkelch *m.* cvetna čaša.
Blumenkohl *m.* cvetno zelje
Blumenkorb *m.* jerbaščěk za
Blumenkranz *m.* venec od c
Blumenkrone *f.* venčič, cvet
Blumenlese *f.* cvetobér; (An cvetnik, cvetje.
Blumenliebhaber *m.* cvetoljú
blumenreich cvetličnat, pol
Blumenscheide *f.* cvetna nožn
Blumenstaub *m.* cvetni prah
Blumenstrauß *m.* šopěk, kit
Blumentopf *m.* cvetnják, cvetlice.
blumicht cvetličast, cvetast.
blumig cvetličěn, cvetěn, c cvetnat.
Blümlein *n.* s. Blümchen.
Blut *n.* kri (krví); (Absti rod, koleno; das — stieg ihm sicht rudečica ga je oblila, za Gut und — für den Kaiser živ premoženje za cesarja; Blu
Blutader *f.* žila privodnica, d
blutarm malokrvěn; *fig.* kr treběn, zelo ubog.
Blutauswurf *m.* hrkanje kr hrkelj.
Blutbad *n.* prelitje, preliva
blutbefleckt okrvavljen, krv
Blutbrechen *n.* bljuvanje, krví; — haben kri bljuvati,
Blutdurst *m.* krvoločnost, nost, žeja po krvi.
blutdürstig krvoločěn, k krvožejěn.

Blutegel *m.* pijavka, pijavica.
Bluteiter *m.* sokróvica.
bluten krvavéti; ich blute kri mi teče; das Herz blutet mir srcé mi poka, srcé me boli.
Blüte *f.* cvet, *dem.* cvetek; *coll.* cvetje, *dem.* cvétljiče; Blüten- cvetni.
blütenarm malocvetén, brezcvetén.
Blütenkelch *m.* ſ. Blumenkelch.
blütenreich cvetnat, poln cvetja.
Blütenſcheide *f.* tulec.
blütenſtändig nadcvetén.
Blütenſtaub *m.* ſ. Blumenſtaub. [let.
Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetečih
Blutfink *m.* kalin, popkar.
Blutfleck *m.* krváv madež.
Blutfluſs *m.* krvotok.
blutflüſſig krvotočén.
blutfremd celó neznán. [posoda.
Blutgefäß *n.* krvava cev (-i), krvna
Blutgeld *n.* s krvjó zadobljen, krváv dnár; (Wergeld) krvnína, krvarina.
Blutgericht *n.* krvava, zaglavna sodba.
Blutgerüſt *n.* smrtni, krvavi óder.
blutgierig krvoželjén.
Blutharnen *n.* krvávo scanje, krvomók, krvomóča.
Bluthochzeit *f.* krvava svatba, krvavo ženitovanje.
Bluthuſten *m.* ſ. Blutbrechen.
blutig krváv, okrvávljen; — machen krváviti, okrváviti.
blutjung mlad kakor kaplja, mlad ko cvet, zelo mlad.
Blutkörperchen *n.* krvno telesce.
Blutkreislauf *m.* krvni obtok.
Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočilo.
Blutkuchen *m.* krvna gruda.
Blutlaſſen *n.* púščanje krví.
blutlos brezkrvén, brez krví.
Blutloſigkeit *f.* brezkrvnost, brezkrvica.
Blutmal *n.* zasedena, podpluta kri.
Blutmangel *m.* pománjkanje krví.
Blutrache *f.* krvno maščevanje, krvna osveta.
blutreich krvnat, poln krví.
blutreinigend kričístilen.
blutroth rudéč kakor kri.
blutrünſtig krváv, krvavéč.
Blutſauer probridek, pretežek, pretelavén.
Blutſauger *m.* krvolók, krvopija.
Blutſchande *f.* krvozmesje, krvosramnost, rodoskrumba.
Blutſchänder *m.* krvosramnik, rodoskrunec; —in *f.* krvosrámnica.
blutſchänderiſch krvosraměn, rodoskrumben.
Blutſchlag *m.* krvni mrtvud.
Blutſchuld *f.* krivda prelite krví, umor, uboj.
Blutſchwamm *m.* glota.
Blutſchweiß *m.* krvavi pot, krvave srage *pl.*
Blutsfreund *m.* sorodnik, sorodovinec, žlahtnik; —in *f.* sorodnica, žlahtnica; —ſchaft *f.* sorodstvo, sorodovinstvo, žlahta.
Blutſpeien *n.* pljuvanje krvi.
Blutſtätte *f.* morišče.
Blutſtein *m.* krvavec.
blutſtillend kri ustavljajóč; —es Mittel pomoček za ustavljenje krvi.
Blutſturz *m.* krvotók, krvolij.
blutsverwandt sorodén, v rodu.
Blutsverwandte *m.* ſ. Blutsfreund.
Blutumlauf *m.* obtok krvi, krvotók.
Blutung *f.* krvavenje, krvavitev; es trat eine ſtarke — ein jela mu je močno kri teči.
Blutvergießen *n.* prelivanje krvi, krvoprelitje.
Blutverluſt *m.* izguba krví.
Blutwaſſer *n.* krvna sirotka.
blutwenig *adv.* celó malo, majcikino, mičkino.
Blutwurſt *f.* krvava klobasa, krvavica.
Blutzeuge *m.* mučenik, mučenec; *f.* mučenica.
Bock *m.* kozél, mrkáč; Schaf— ovén; Reh— srnják; Sturm— zidodér, stenolóm; Kutſch— sedalo; — der Zimmerleute, Maurer koza, kozača; (Fehler) pogrešek, pomota, hiba; Bock- kozlov, kozlovski.
bockbeinig kozonóg; *fig.* trmast, trmogláv, trdovrát. [ček.
Böckchen *n.* kozlè (-ta), kozlič, kozli-
bocken (v. Ziegen) prskati se; (von Schafen) mrkati se.
Bockfell *n.* kozlovina, kozličevina.
Bockfleiſch *n.* kozlina, kozlétina.
Bockkäfer *m.* rogin.

Bocks- kozlov, kozlovski, kozji.
Bocksbart *m.* kozja brada.
Bocksdorn *m.* kustovnica.
Boden *m.* tla *pl.* (*gen.* tal); (Erd—) zemlja; (Grund u. —) zemljišče, svet; (des Gefäßes) dno; (unter dem Dache) podstrešje, dilje *pl.*; Boden- spodnji, dolnji.
Bodenart *f.* vrsta zemlje.
Bodenbrett *n.* spodnjica, podnica.
Bodencultur *f.* obdelovanje zemlje.
Bodenerzeugnis *n.* prideleк, prirodeк.
Bodenkammer *f.* górnjica, zgornja izba.
Bodenkunde *f.* zemljeznanstvo.
Bodenloch *n.* (Dachfenſter) lina.
bodenlos brez dna; *fig.* neskončeн, nezmereн.
Bodenſatz *m.* gošča, troska, drožé (-íj), droží, podmást (-i).
Bodenſchichte *f.* plast (-í).
Bodenzins *m.* površnina.
Bogen *m.* (Gewölbe) obók, oblók, svod; (Schießbogen) strelni lok, samostrel; (Fiedelbogen) lok, ločec; (Zirkelbogen) obód; (Regenbogen) mávrica, božji stol; (Papier) pôla; in Bauſch und — po vrhu, povprék, počez.
Bogendecke *f.* svod, strop.
Bogenfenſter *n.* obókano okno.
bogenförmig *(concav)* slok, sločeн, slokast; *(convex)* zbočen, zbokast, obočen, obokast.
Bogengang *m.* oblók, obókan hodnik.
Bogengrad *m.* ločna stopinja.
Bogenmacher *m.* lokár; samójstrar.
Bogenſchütze *m.* lokostreleц, streleц z lokom.
Bogenſehne *f.* tetív (-i), tetiva.
bogenweiſe *adv.* pôla za pôlo.
Bogenzirkel *m.* šestilo.
Bohle *f.* (eine Art Bretter) platnica, podnica, mostnica.
Bohne *f.* bob, fižól; Bohnen- bobov, fižolov.
bohnen gladiti, voščiti (tla).
Bohnenacker *m.* bobišče, bobovišče.
bohnenartig (—förmig) bobast, bobovnast, bobu podoben.
Bohnenbaum *m.* bóbovec.
Bohnenhülſe *f.* bobov strok; *coll.* bobovo stročje.
Bohnenſtroh *n.* bobovic slama.
bohren vrtati; zvrtati; b den Grund — ládijo potop v morje pogrezniti.
Bohrer *m.* svedér; (Nagelnik; (Rechen—) grabeljnik; (I Mann) vrtáč, vrtaleц.
Bohrfliege *f.* vrtalka.
Bohrmehl *n.* vrtanina, izvr
Bohrmuſchel *f.* kamenovrt.
Bohrſchmied *m.* svedrár.
Bohrwurm *m.* kukeц.
Bohrzeug *n.* vrtalo, vrtalnil
Boiſalz *n.* morska sol (-i).
Bojar *m.* boljár, plemič; boljarski.
Bole *f.* globoka, okrogla po boka skleda; (Samenbehältnis (Zwiebel) luk, čebúla, *dem.*
Bollwerk *n.* (im Waſſerbau kašča; (Feſtungs—) ostrog, gradišče, branišče.
Bolzen *m.* pušica, strelica; gozda, zagvozda, klin.
Bombarde *f.* bombarda.
Bombardement *n.* bombardo
Bombardier *m.* bombardár.
bombardieren bombardovat metáti (mečem), spuščati.
Bombardierkäfer *m.* puškar.
Bombaſt *m.* napetost, preobi dutost.
bombaſtiſch napêt, nadút.
Bombe *f.* bomba.
bombenfeſt neprebitеn.
Bonbon *m.* sladčica, sladka
Bonmot *n.* dovtip, dovtipn
Bonvivant *m.* lahkoživeц, d
Boot *n.* čoln, ládjica; *dem* čolniček.
Bootsmann *m.* čolnár, mor
Borax *m.* boraks, boras.
Bord *m.* (am Schiffe) bôk, Fluſſes) kraj, breg; an — geh stopiti, iti (grem) na barko werfen iz ládije metáti (meč metáti, vreči (vržem); über iz ladije pasti (padem) v m
Bordell *n.* kurbišče.
bordieren robiti; obrobiti, (mit etwas) obšiti (-šijem);

r *f.* obrob, obšiv.
s *m.* séver.
m. pósoda, zajem; auf — geben
na up, na počák dati, *impf.*
auf — nehmen v zájem, na
na pósodo vzeti (vzamem),
mati (jemljem); auf — ver-
na počák, na brado prodati,
rodajati.
(auf Credit geben) úpati, po-
na úp, na počák dati, *impf.*
(auf Credit nehmen) na pósodo
zamem), izposóditi si; *impf.*
(jemljem), izposojevati si.
r *m.* (Borggeber) posojilěc, up-
Borgnehmer) upojemnik, kdor
na pósodo.
f. skorja, lub, lubád (-i); *coll.*
e. Geschwüres) krasta.
nkäfer *m.* zalubnik, lubadár.
m. vír, vrelěc, studeněc.
rt slabouměn, budalast, bedast,
past.
rtheit *f.* slaboumnost, budalost,

orferapfel *m.* mišansko jábelko,
ar, mišáncigar.
f. mošnja; zbirališče kupče-
borza; Börsen- borzni.
m. poč (-i), poklina, razpoklina.
f. ščetina, šetina; *dem.* ščeti-
ll. ščetinje; (b. Igel) igla, špica.
sich ščetíniti se, sršiti se,
.
artig (—förmig) ščetinast.
nhaar *n.* ščetinje.
nthier *n.* ščetiněc, ščetinka.
nvieh *n.* svinje, krmetina.
ščetinat.
f. rob, trak, pasěc, porta; in
rema.
ig hudoběn, zloběn, zločest, zěl,
děn, hudomušěn; (v. d. Krank-
d, nevarěn.
tigkeit *f.* hudobnost, zlobnost,
dnost; nevarnost.
ng *f.* položnost, poševnost, bok,

ud, hudoběn, zěl, zloběn, zlo-
ornig) srdit, ljut, jezěn; —
pohujšati, spriditi; razsrditi,
, ujeziti; — werden popačiti
se, pohujšati se, spriditi se; razsrditi
se, razljutiti se, ujeziti se; — Buben
poredni, malopridni fantalini; —s
Maul hud, zbadljív, opravljív jezik;
—s Beispiel slab, grd zgled.
Böse *m.* hudir, vrag, zlom, zloměk,
zlodej.
Bösewicht *m.* hudobnež, hudodelnik,
hudodelěc, zločín, zločiněc; du bist ein
— hudoba iz tebe gleda.
boshaft poreděn, neporeděn, hudo-
běn, zloběn. [zlobnost.
Boshaftigkeit *f.* porednost, hudobnost,
Bosheit *f.* zloba, hudobija, zlobnost,
hudobnost. [běn.
böswillig zlovoljěn, hudovoljěn, zlo-
Böswilligkeit *f.* zlovoljnost, zlobnost.
Botanik *f.* rastlinstvo, rastlinoznan-
stvo, botánika. [kar.
Botaniker *m.* rastlinoslověc, botani-
botanisch rastlinski, rastlinoznanski,
botaničěn. [birati.
botanisieren rastlináriti, rastline na-
Bote *m.* sěl, poročnik, vestnik.
Botenwesen *n.* selstvo, poročništvo.
Botmäßigkeit *f.* gospodstvo, oblast (-i).
Botschaft *f.* (Nachricht) poročilo, spo-
ročilo, naznanilo, glas, novica, vest
(-i); (Gesandtschaft) poslanstvo.
Botschafter *m.* poslaněc, poročnik.
Böttcher *m.* bednjár, bečvár, čebrár;
Böttcher- bednjarski, bečvarski, če-
brarski.
Bottich *m.* beděnj, bečva; großer —
kad (-i), čeběr; *dem.* kadica, čebrič.
Bouquet *n.* šopěk, kitica. [télja.
Bouteille *f.* steklenica, sklenica, bu-
Boutique *f.* s. Bude.
Bowle *f.* (sp. Bohl) s. Bole.
brach *adv.* v prahi, neobdelano.
Brachacker *m.* praha, njiva v prahi,
pusta njiva.
Brache *f.* praha, ledina; (unbebaute
Gegend) puščina.
brachen prašiti, praho orati (orjem).
Brachkäfer *m.* prosnica.
Brachland *n.* ledina.
Brachmonat *m.* rožník, junij.
Brahmine *m.* bramín, bramáněc.
Brand *m.* gorjenje, paljenje; (Feuers-
brunst) požár, požig, ogěnj; in — ge-
rathen užgati (-žgèm) se, vneti (vna-

mem) se; *impf.* užigati se, vnemati se; in — ſetzen zažgati, zapaliti; *impf.* zažigati; (am Getreide) snet (-i); (an Bäumen) ožig; (an Reben) palež; (angebranntes Stück Holz) ogorĕk, glavnja; (d. Ziegel) žganje; (d. Kaffes) kuhanje; (Hitze) vročina, žgalina, pripeka; (Brandwunde) opeklina, speklina; (Krankheit) prisád; Brand- požarni.

Brandeiſen *n.* užigalo. [péti.

branden burkati, vreti, pluskati, ki-

Brander *m.* zažigalna ladija, zažigalka; (Zünder) zažigáč.

Brandfleck *m.* speklina.

Brandgeruch *m.* smod, zasmod, zasmodina.

brandicht prismojen.

brandig (v. Getreide) snetív, snetjáv, snetljív; (v. Bäumen) peréč, pirov.

Brandleger *m.* zažigalĕc, požigalĕc; —in *f.* zažigalka, požigalka.

Brandlegung *f.* zažig, požig.

Brandmal *n.* vžgano známenje.

brandmalen, brandmarken užgati (-žgèm), *impf.* užigati; *fig.* sramotiti; osramotiti.

Brandmauer *f.* opaž, zid proti ognju.

Brandopfer *n.* žgalna žrtĕv, žgalno darilo.

Brandordnung *f.* požarni, gasilni red.

Brandplatz *m.* gorišče, pogorišče.

Brandſchaden *m.* škoda po požaru.

Brandſchadenverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti požarni škodi.

brandſchatzen paležino oder požigálščino naložiti, *impf.* nalágati.

Brandſchatzung *f.* požigálščina, paležina, kontribucija.

Brandſohle *f.* notranji podplat.

Brandſtätte *f.* pogorišče, pogorélišče.

Brandſtifter *m.* požigalĕc, zažigalĕc.

Brandſtiftung *f.* požig, požiganje, zažig, zaziganje.

Brandung *f.* bibavica; butanje, kipenje morskih valov ob —.

Brandverſicherung *f.* zavarovanje proti ognju; —ſanſtalt *f.* zavaroválnica proti ognju.

Brandwache *f.* požarna straža.

Brandzeichen *n.* ſ. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorelski list, pogorelsko pismo.

Brantwein *m.* žganje, žganjic brennen žganje kuhati, žgati (

Brantweinbrenner *m.* žganjár; žganjarija; (Ort) žganjárnica.

Brantweinſchank *m.* žganjarija.

Brantweintrinker *m.* žganjepiv

Braſilienholz *n.* braziljka, praži

braten peči (pečem); speči, *refl.* peči se.

Braten *m.* pečenka.

Bratenwender *m.* (Perſon) obra (Werkzeug) obračalo, sukalo.

Bratofen *m.* peč (-i), ognjišče

Bratpfanne *f.* peklo, pekĕv, por pečenje.

Bratrübe *f.* smojka, pečena re

Bratſpieß *m.* ražénj.

Bratwurſt *f.* mesena klobasa.

Brauch *m.* običáj, šega, navada; brauch) potreba, raba.

brauchbar raběn, rabljív, prip (za kaj).

Brauchbarkeit *f.* rabnost, poral rabljivost, pripravnost.

brauchen rábiti, uživati (zdr jed), upotrebovati; porabiti, (-žijem), upotrébiti; (nöthig h potrebovati, trebati, treba biti (česa), pogrésati; (anwenden) ob *impf.* obračati (v kaj).

brauen variti, kuhati; zvariti,

Brauer *m.* pivovár, olár.

Brauerei *f.* pivovarstvo, olar (Gewerbe) pivarija, olarija; (Braul pivárna, olárna, pivárnica, olár

braun rujav, rjav, rus; (v. d. S gebräunt) zagorél; — machen ruja porujáviti; — werden rujaveti; javeti.

Braun *n.* rujavost, rujava barva

braunäugig rujavoók.

Braune *m.* rujavĕc; *f.* rujavka; (P kostánjevĕc.

Bräune *f.* rujavost; zagorelost; (Fe rujavina, rujava barva; (Krank davica, vnetica grla.

Brauneiſenſtein *m.* rujavi železov

bräunen rujaviti; orujaviti, por viti; die Sonne bräunt die Kirſ solnce rudeči, zreli češnje; die Sc hat ihm die Haut gebräunt solnce je ožgalo, opeklo, opalilo kožo; in

– v maslu rumeniti, cvreti,
ch — rujavéti, rumenéti, ogo-
rujavéti, zarumenéti, ogo-
čiti se, zoriti se.
z *n.* rujava ruda.
chs *m.* rujava lisica; (Pferd)
ec.
chlchen *n.* rujava taščica.
ohle *f.* rujavi premog.
ch rujavkast, rus, črnoman-
. Sonne gebräunt) ogorél.
th rujavkastorudéč, rus.
hende *m.* rujavo pisan, dimast
až.
nt *m.* klekec, dolomec.
ein *m.* magnézija, mangán.
n. hrup, dirindaj, buka; in
— leben v vednem hrupu
, razkošno živéti.
opf *m.* rohnè (-ta), buhtè (-ta).
hruméti, búcati (bučim),
réšti; (gähren) vrêti, kipéti,
éniti se.
n. hrup, hrušč, šum, vrišč.
ulver *n.* penéč, šumeč prah.
nevesta, zaročnica; Braut-
hrer *m.* drug, tovariš; — sein
; —in *f.* družica, druga.
am *m.* ženin, ženih; Bräuti-
inov, ženihov.
ngfer *f.* družica, svatovca.
ute *pl.* ženin in nevesta, za-
ladiči.
ahl *n.* svatovanje, ženitno go-
pir.
hat *m.* dota.
hau *f.* ogled, ogledi *pl.*
ater *m.* starešina. [nik.
erber *m.* snubáč, snubók, ogled-
rbung *f.* snubitev, snubljenje,
riden, vrl; (tapfer) hrabér,
, junaški, moški; (rechtſchaffen)
pravičen.
interj. prav, dobro, izvrstno.
t *f.* pogumnost, hrabrost, ju-
aštvo. [kov).
f. sprimek (različnih kamenč-
r lomen, lomljiv, krhak.
rkeit *f.* lomnost, lomljivost,

Brechſe *f.* trlica.
Brechſeiſen *n.* železni kol.
brechſeln treti (tarem); otreti.
Brechſelſtube *f.* terilnica, lenišnica.
brechen lomiti, lámati, krhati, trúpiti; prelomiti, zlomiti, prekršiti, potrúpiti; (verletzen) prelomiti, prestopiti; (Blumen) trgati; utrgati; d. Ehe — prešestovati; das Stillſchweigen — spregovoriti; etwas vom Zaune — iz trte izviti (-vijem) kaj; Bahn — krčiti, odpreti pot, celino obdelovati, orati, kaj težkega začeti (-čnem); den Stab über jemanden — obsoditi, *impf.* obsojevati koga; übers Knie — presíliti se, pretegniti se; *intr.* lomiti se, drobiti se, pókati; zlomiti se, razdrobiti se, póčiti, razpokati se; das Herz bricht mir srce mi poka; (herausbrechen) predreti (-derem), prelomiti; *impf.* predirati; (v. d. Augen) stekleneti, ugašati, tema se komu dela; mit einem — skregati se s kom; *refl.* (ſich erbrechen) bljevati, bljuvati, kozlati, bruhati; (v. d. Wellen) razbiti (-bijem) se, *impf.* razbijati se; (vom Wetter) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračati se, menjati se; (v. d. Kälte) ujesti (-jem) se, popustiti, ponehati; ſich den Kopf — glavo beliti si; gebrochene Stimme slab, na pol mrtev glas; gebrochenes Herz potrto srcé.
Brechen *n.* lomljenje, lomitev; (des Flachſes) trenje; (Erbrechen) bljevanje, bljuvanje, kozlanje.
Brechhaus *n.* terilnica, lenišnica.
Brechkraut *n.* čmerika.
Brechlerin *f.* terica, terilja.
Brechmeißel *m.* lomilo, lomilno dleto.
Brechmittel *n.* bljuvalo, bljevalo.
Brechpulver *n.* prah, prašek za bljuvanje.
Brechpunkt *m.* lomišče.
Brechruhr *f.* bljuvna griža, kólera.
Brechung *f.* lomljenje, lomitev, lom.
Brechungsebene *f.* lomna ravnina.
Brechweide *f.* krhlika.
Brechweinſtein *m.* bljuvna sol (-i).
Brechwurz *f.* bljuvni korén.
Brei *m.* kaša.
breit širok, širen; ſich — machen košatiti se, ustiti se, bahati se.

breitäſtig košát, širokovéjast.
Breitbeil *n.* širočka, bradlja.
breitblätterig širokolistěn.
breitbrüſtig širokoprsěn.
breitbuſchig košat, goščat.
Breite *f.* širjava, širina; širokóst.
breiten širiti; razširiti, razprostreti; *impf.* razširjati, razprostirati.
Breitenkreis *m.* krog širine.
breitfüßig širokonóg.
breitnaſig širokonós.
breitſchulterig širokopléč, plečát.
Bremſe *f.* obád, brencelj (-na), konjska muha; (mech.) zavórnica, závor.
bremſen (ein Pferd) v kljupo dejati (denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti *impf.* zavírati.
brennbar gorljív, žgalěn.
Brennbarkeit *f.* gorljivost, žgalnost.
Brenneiſen *n.* žigalo; kodrilo.
brennen žgati (žgèm), páliti; opáliti, ožgati; *impf.* ožigati; *intr.* goréti, žaréti; (beißen) ščemẽti, skeléti, peči, ščipati (ščipljem); (v. d. Sonne) peči, pripekati, prigrevati, pritiskati; ſchwach — brléti, mrléti. [rečica.
Brennen *n.* (Sodbrennen) zgaga, go-
brennend pekóč, goréč, žgoč, skeléč, ščemẽč.
Brennerei *f.* žgalnica, palílnica.
Brenneſſel *f.* kopriva, kropiva.
Brennholz *n.* drva *pl.*
Brennhütte *f.* pečnica, žgalnica.
Brennmaterial *n.* gorivo, palivo, kurivo. [rišče.
Brennpunkt *m.* ognjišče, pališče, go-
Brennſpiegel *m.* užigalno steklo, užigalnik, zažigalnik.
Brennſtoff *m.* ſ. Brennmaterial.
Brennweite *f.* daljina gorišča.
Brennzunder *m.* netilo.
brenzeln smodéti, po smodu dišati (dišim).
Breſche *f.* predór, vrzel (-i), prestrel; eine — ſchießen zid prestreliti.
Brett *n.* deska, dilja; in St. blanja.
Brettchen *n.* deščica, diljica, blánjica.
brettern deskat, diljnat.
Bretterverſchlag *m.* obój. [desk.
Bretterwand *f.* paž, opaž, stena iz
Bretterwerk *n.* deske, dilje *pl.*
Bretterſäge *f.* pila, žaga za deske.
Brettſpiel *n.* kostke, kocke, ko (Mühlziehen) špana.
Bretzel *f.* presta; *dem.* prestic
Breve *n.* papežev list, breve.
Brevier *n.* brevír, služebnik.
Brief *m.* list, pismo; einem - Siegel geben zagotoviti koga, d sano komu; Brief- listovẽn, pis
Briefbote *m.* pismonosẽc, list
Briefchen *n.* listẽk, listič, pisen
Briefgeld *n.* poštnina, listnina
brieflich pismén, pisemski.
Briefporto *n.* poštnina, listnin menina.
Briefſteller *m.* pisalẽc pisem; spisovnik.
Briefträger *m.* ſ. Briefbote.
Briefwechſel *m.* dopisovanje, d vanje; — unterhalten dopisovati
Brigade *f.* brigada.
Brigadier *m.* brigadnik, brigadi gadni poveljnik.
Brigant *m.* brigant, cestni razb
Brigantine *f.* brigantina, ladija plovka.
Brillant *m.* briljánt, svetlín.
brillant briljánten, bliščeč, sp
Brille *f.* očali *pl.* (očala), naočnil
Brillenmacher *m.* očalar.
Brillenſchlange *f.* klobučarka.
bringen nesti (nesem), nositi, vati, prinesti, donesti; *impf.* prina donašati; anders wohin — pren *impf.* prenášati; (mitnehmen) pripe (-peljem), privesti (-vedem), s vzeti (vzamem); *impf.* pripeljeva seboj jemati (jemljem); um etwas pripráviti ob kaj, dejati (denem kaj; *impf.* pripravljati, dévati ob (v. d. Stelle) premakniti, zganiti; premíkati; Frucht — roditi, sad ro in Erfahrung — zvedeti (zvem), znati; an Mann — omožiti, vd *impf.* možiti, vdájati; zu Papier zapisati, *impf.* zapisovati; in Si heit — správiti, shrániti; *impf.* sp ljati, hraniti; in's Reine — poravn pobógati, v red spraviti; *impf.* po navati, v red spravljati; zur Welt roditi, poroditi; zu Ende — dovr dognati (-ženem), dokončati; Leben — umoriti, usmrtiti; in

v sum pripráviti, osúmiti; es nicht über's Herz — ne predrzniti, lotiti; srce mi rce mi ne dopušča; in Be- — pognati (-ženem), *impf.* ; zur Vernunft — spámeto- metiti; an den Tag — raz- nem), odkriti (-krijem); *impf.* i, odkrivati; Waren an Mann čáti, razprodati; *impf.* raz- razprodajati; aus den Ge- izbiti (-bijem) si iz mislij, in Erfüllung — izpolniti, dopolniti; *impf.* izpolnovati, ti; unter die Leute — raz- glásiti, raztrósiti; *impf.* raz- zglašati.

drobljív, krhljív, krušljív,

drobiti, krhati, krušiti.

m. kos, drobět, mrva, troha, založáj.

weise *adv.* po drobtinah, mrvi- i.

n, Bröckchen *n.* kosěc, koščěk, mrvica, trohica, drobtinica.

m. hlap, par, čad, sopúh.

re *f.* kopinšnica, robidnica.

rstaude *f.* kopina, robida; *coll.* obidje.

bron, bronza.

bronast.

m. (u. Brosame *f.*) drobtina; tinica; (Krume) sredica.

en mehko vezati (vežem), jem).

e *f.* sešitěk, zrezěk; brošura.

kruh; *dem.* kruhěc, kruhěk; h; *dem.* hleběc, hlebčěk; un- — opresnik; weißes — po- benšmittel) živež; *fig.* zaslu- a; Brot- krušni, kruhov.

er *m.* krušár, pekár; —in *f.* , pekarnica.

m *m.* kruhověc, krušno drevó

n. kruhěc, kruhěk.

m. gospodár.

m. krušnica, pletár, pehár.

ne *f.* sredica.

en *m.* hleběc, krovajčěk.

brez kruha; brez zaslužka.

Brotmangel *m.* pomanjkanje kruha, revščina, stradanje.

Brotrinde *f.* skorja, kruhova skorja.

Brotschrank *m.* krušnják.

Brotstrutze *f.* kržič, krapěc.

Brotstudium *n.* kruhodajni nauk, uk, učba za kruh.

Brotteig *m.* testo za kruh.

Brotweib *n.* kruharica.

Bruch *m.* lom, prelóm, razlóm, odlóm; (im Bergbaue) podor, podrtje; (arithm.) uloměk; (Spalte) razpoka, razpoklina; (Leibschaden) kila; — habend kilav; (im Eisen) plen, lom; (Falte) giba, guba, zgiba; (Neubruch) novina; (des Vertrages) prelóm, prestóp; (Morast) muža, mečava.

Bruchband *n.* preveza za kilo, kilni pas.

Bruchfestigkeit *f.* trdnost lomoporna.

Bruchfläche *f.* prelomina.

brüchig drobljív, drobéč, loměn, krhěk.

Bruchstück *n.* odloměk, kos, krhělj.

Bruchtheil *m.* uloměk.

Bruchwasser *n.* močvirnica, mlakúžnica.

Bruchweide *f.* krhlika, krhlikověc.

Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostěk; eine — schlagen most delati, most narediti; über einen Fluss eine — schlagen premostiti reko; Brücken- mostni.

Brückenbalken *m.* mostnica.

Brückengebür *f.* mostnina, mostovina.

Brückenjoch *n.* kobila, poli *pl.*

Brückenkopf *m.* predmostje, mostni branik.

Brückenmaut *f.* s. Brückengebür.

Brückenpfeiler *m.* mostni steběr, podmostnik, podpěga.

Brückenwage *f.* téhtnica mostovnica.

Brückenzoll *m.* mostnina, mostovina.

Bruder *m.* brat; leiblicher — pravi brat; Wahlbruder pobratim; Bruder- bratovski, bratinski.

Brüderchen *n.* bratěc.

Bruderkind *n.* (männliches) brataněc, bratraněc, sinověc; (weibl.) bratanka, bratranka, sinovka.

Bruderlade *f.* brátovska skládnica.

Brüderlein *n.* s. Brüderchen.

brüderlich brátovski; *adv.* bratovski.

Brüderlichkeit *f.* bratovstvo, bratinstvo.

Bruderliebe *f.* bratoljubje, ljubezěn med brati.

bruderlos brezbratěn, brez brata.
Brudermord *m.* bratomór, bratomorstvo.
Brudermörder *m.* bratomorěc.
Bruderſchaft *f.* bratovščina.
Brühe *f.* juha; (Sauce) omaka, polivka; (Blutbrühe) godlja; (Beize) lug, stroj; eine lange — über etwas machen veliko kvasiti o čem.
brühen páriti, váriti; opariti, ovariti.
brühheiß vrel, vroč kakor krop; —es Waſſer krop.
Brühtrog *m.* parilnik, parilnica.
brühwarm ſ. brühheiß.
Brüllaffe *m.* vriskač.
brüllen rjoveti, rujoveti, rjuti (rjovem), ríkati, rúčiti, tuliti; (v. Rindvieh) mukati, bučati.
Brummbär *m.* medved; *fig.* godrnjáč, godrnjalo, mrmráč, mrmralo.
Brummeiſen *n.* brunda, dromlja.
brummen godrnjati, mrmrati; (vom Hunde) rénčati (renčím); (v. d. Katze) gosti (godem), presti (predem).
brummig godrnjav, mrmrav.
Brummkreiſel *m.* volk, vrtaljka.
brünett črnkast, črnomanjast; zagorél, zagorelkast.
Brunſt *f.* gonja, gonjenje; pojanje; mrkanje; prskanje; bukanje; rukanje u. ſ. w. ſ. brunſten.
brunſten (v. Pferden) goniti (órliti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mrkati se; (v. Ziegen) prskati se; (v. Schweinen) bukati se; (v. Hirſchen) rukati se; (v. Hunden) goniti se, drviti se; (v. Katzen) breziti se, breznati se; (v. Vögeln überhaupt) pariti se, ženiti se; (vom Geflügel) rastiti se, jarčiti se; (v. Fiſchen) brestiti se, drstiti se.
brunſtig gonjav, pojav, mrkav, prskav, bukav, rukav u. ſ. w.
Brunnen *m.* studenec, zdenec, kládez, štepíh; (Quelle) vrelec, vir, studenec; (Ciſterne) vodnják, rupa, štérna; Waſſer in den — tragen vodo v morje nositi, bob v steno metati; Brunnen- studenčni.
Brunnengeländer *n.* oklép, ograja studenca, štérne.
Brunnenkreſſe *f.* vodna kreša. [nják.
Brunnenlebermas *n.* studenčni jetre-
Brunnenmeiſter *m.* studen neralbr.) nadzornik slatin
Brunnenröhre *f.* studenčn
Brunnenwaſſer *n.* studen denčna voda.
Brunſt *f.* (Hitze) gorečin (heftige Leidenſchaft) pohl (Feuersbrunſt) ogénj, požá
brünſtig goréč; pohlepe hotljív.
brunzen ſ. harnen.
Bruſt *f.* prsi (-ij) *pl.*; nédrije, seski, auch prsi sesék, sesec; dem Kinde di otroka dojíti; das Kind v wöhnen otroka odstaviti Bruſt- prsni.
Bruſtarznei *f.* prsno zdrav za prsi.
Bruſtbein *n.* prsnica; (grodnica.
Bruſtbeklemmung *f.* prsna ščanje v prsih, da kdo te
Bruſtbild *n.* doprsna podol
brüſten ſich šopiriti se, t šatiti se, bahati se, hrust
Bruſtfell *n.* prsna mrena
Bruſtfleck *m.* prsnik, nap
Bruſthemd *n.* oplečje, ošpetelj.
Bruſthöhle *f.* prsna duplj
Bruſtkorb *m.* oprsje, ogr
bruſtkrank na prsih bol
Bruſtlatz *m.* prsnik, pruš
Bruſtlehne *f.* naslon, roč
Bruſtſaft *m.* sok za prsi.
Bruſtſchmerz *m.* bolečina
Bruſtſtück *n.* (Fleiſch) prs d. Fechtmeiſtern) naprsnik.
Bruſtthee *m.* čaj za prsi.
Brüſtung *f.* (Bruſtmauer) doprsnjak; (am Schiffe) k
Bruſtwams *n.* ſ. Bruſtlatz
Bruſtwarze *f.* sesék, sisék
Bruſtwehr *f.* predprsje, p
Brut *f.* zalega, zarod, diči *pl.*; (d. Brüten) valit sedenje na jajcih.
brutal (thieriſch) živinski; ſam) nečloveški, divji, sur
Brutalität *f.* divjóst, su zovitost.

ne *f.* trot.
n. podloženo, nasajeno jajce; neš) klopotec, zaprtek, žla-
valiti, na jajcih sedéti; *fig.* mujem), kovati (kujem), plesti
ine *f.* koklja, kvoklja, kvoka.
ſchine *f.* valilnica.
inkommen *n.* surov ali nečist
rtrag *m.* surov ali nečist znesek rez odbitih stroškov). [teža.
rwicht *n.* surova ali nečista
ermögen *n.* surovo ali nečisto je (t. j. premoženje brez od-gov).
, dečëk, dečák, fant, fantalín; ič, fantič; (verächtl.) frkolín, ; (Schurke) neporednež, malo-razposájenec; (im Karten-nt. [delo.
treich *m.* malopridno, hudobno ück *n.* ſ. Bubenſtreich.
f. pobalinstvo, fantalinstvo. neporeden, poreden, malo-obalinski.
bukve (*g.* bukev) *pl.*, knjiga.
der *m.* bukovéz, knjigovéz, er- knjigoveški.
derei *f.* knjigoveštvo; (d. Ort) znica.
derlohn *m.* veznina, oplatnina.
cker *m.* tiskár, knjigotiskár; fer- tiskarski.
ckerei *f.* tiskarija; (Werkſtätte) tiskárnica.
ckerkunſt *f.* tiskarstvo, knjigo-v.
f bukëv.
hel *f.* búkvica, žir.
bukov.
v (kupčijske) bukve vpisati zapisati, *impf.* zapisovati.
holz *n.* bukov les, bukovina.
ſchwamm *m.* kresilna goba, trod.
wald *m.* bukovje.
knjižni.
rzeit *n.* polica za knjige.
roſten *m.* omara za knjige.
atalog *m.* imenik knjig.
tenner *m.* knjigoznanec.

büchernlich knjižen; —e Eintragung vknjižba, vknjiženje.
Bücherſammlung *f.* ſ. Bibliothek.
Bücherſchrank *m.* ſ. Bücherkaſten.
Bücherſprache *f.* knjižni jezik, književni jezik.
Bücherverzeichnis *n.* imenik knjig.
Bücherweſen *n.* knjištvo, pismenstvo.
Bücherwurm *m.* knjižni molj; *fig.* kdor vedno v knjigah tiči.
Buchfink *m.* ščinkovec.
Buchführer, **Buch**halter *m.* knjigovodja.
buchhalteriſch knjigovoden.
Buchhaltung *f.* knjigovodstvo. [stvo.
Buchhandel *m.* knjigotrštvo, knjigar-
Buchhändler *m.* knjigár, bukvár, knjigotržec.
Buchhandlung *f.* (Geſchäft) knjigarstvo; (Gewölbe) knjigárnica.
Buchladen *m.* knjigárnica, bukvárnica.
Büchlein, **Büch**elchen *n.* bukvice *pl.*, knjižica.
Buchmagen *m.* devetogub.
Buchmaſt *m.* (bukov) žir.
Buchsbaum *m.* zelenika, pušpan.
buchsbäumen zelenikov, zeleničin, pušpanov. [panovina.
Buchsbaumholz *n.* zelenikovina, puš-
Büchſe *f.* pušica, škatljica; (Gewehr) puška, puša; *dem.* puškica; (mit gezogenem Rohr) risanica.
Büchſenmacher *m.* puškár.
Büchſenſchuſs *m.* strel (iz puške); (Weite) strelják.
Büchſenſpanner *m.* puškonoše.
Buchſtabe *m.* pismo (-na), pismenka, črka; *dem.* pismence, črkica.
Buchſtabenlehre *f.* črkoslovje, nauk o črkah, pismenih.
Buchſtabenſchrift *f.* črkopis, črkopisje.
buchſtabieren zlogovati, pismenkovati, črkovati.
buchſtäblich po pismenki, po črki; od besede do besede.
Bucht *f.* zatók, zaliv, zanožje.
Buchweizen *m.* ajda, jejda.
Buchweizenacker *m.* ájdišče, ajdovišče.
Buchweizenbrot *n.* ájdiščak, ájdovec, ájdin, ájdov kruh.
Buchweizenſtroh *n.* ájdovica, ájdišica.
Buckel *m.* grba, grbavica; (Rücken) hrbet.

buckelig grbast, grbav.
Buckelige *m.* grbavěc, grběc.
Buckelochs *m.* grbavi vol, zebu.
bücken ſich prikloniti se, pripogniti se; *impf.* priklanjati se, pripogibati (-gibljem) se; gebückt gehen pripogneno, zgrbljeno, v dve gubi hoditi.
Bückling *m.* priklón, poklón.
Bude *f.* bajta, koča; prodajalnica (zlasti lesena).
Budget *n.* proračun državnih dohodkov in stroškov.
Büffel *m.* bivol, in St. auch bës; *fig.* zarobljenec, neotesan človek; Büffel- bívolov, bívolski.
büffelhaft bivolski; *fig.* zarobljen, neotesan.
Büffelkalb *n.* bivolče (-ta).
Büffelkuh *f.* bivola; *dem.* bivolica, bivolka.
büffeln béliti si glavo z ukom, ubijati se s težkim delom.
Bug *m.* gib, zgib, giba, zgiba; (des Schiffes) pleče.
Bügel *m.* locánj, locénj; (Steigbügel) stremen.
Bügeleiſen *n.* gladilo, likalnik, in St. tiblo.
bügeln gladiti, likati, tiblati; pogladiti, polikati.
bugſieren za seboj vleči (vlečem), [vlačiti.
Bugſpriet *n.* bugsprit, stožina, jambor črez prvi del ladije na pošèv ležeč.
Bugſtück *n.* prednja gnját (-i), prednja četrt (-i).
Bühel *n.* gorica, holm; *dem.* holmec.
Buhldirne *f.* vlačuga, ljubovnica, kurba.
Buhle *m.* vlačugar, ljubovník, kurbír.
buhlen vlačiti se s kom, kurbáti se; (werben) snúbiti.
Buhler *m.* ſ. Buhle; —in *f.* ſ. Buhldirne.
Buhlerei *f.* vlačuganje, ljubovanje.
buhleriſch vlačugarski, ljubovalen.
Bühne *f.* oder; Redner— govorišče, govornica; Blut— morišče; (in den Sägemühlen) most.
bukoliſch pastirski.
Bulle *f.* bula, papeževo pismo.
Bulle, Bolle *m.* bik.
Bulletin *n.* dnevni razglás, dnevno naznanilo.
Bund *m.* zveza, zaveza, v
alte, neue — stara, nova z
türkiſche — čalma, turban.
Bund *n.* zvezèk, kosèm; ei
otép slame; ein — Dachſtr
škopnik; ein — Reiſer but
suhljadi; ein — Flachs pov
— von geſchnittenem Getre
dem. snopič.
Bundart *f.* robévnica, (púntal
bundbrüchig zvezoloměn; —
zvezo prelomiti.
Bundbrüchige *m.* zvezolomni
Bündel *n.* cula, *dem.* culica;
ſammenſetzungen ſ. Bund *n.*
Bundesbeſchluſs *m.* zvezni
sklep. [
Bundesbruch *m.* prelom zve
Bundesfreund *m.* zveznik,
Bundeslade *f.* skrinja mirú i
skrinja zaveze.
bundesmäßig *adv.* po zavezi
Bundesſtaat *m.* zavezna drža
Bundestag *m.* zavezni zbor.
bündig (bindend) vezalen,
(kräftig) jedrnat, krepèk.
Bündigkeit *f.* vezalnost, vel
jedrnatost, krepkost.
Bündnis *n.* zveza, zaveza.
bunt pisan, pestèr, šarèn; (
zmešan, zmočen; es geht — j
je, križem gre; er treibt es zu
hudo uganja.
Buntlei *n.* šara.
Buntſpecht *m.* detal, mala žo
buntſcheckig brezast, prižan,
Bürde *f.* breme (-na), bútar
Bureau *n.* pisarna, pisarnica;
urád.
Bureaukrat *m.* birokrát (
uradniške vlade).
Bureaukratie *f.* birokracija
urádnikov.
Burg *f.* grad; *dem.* gradič
Platz) trdnjava, tabor; die kaiſe
cesarski dvor; Burg- grajski, g
ski, taborski, dvorski.
Burgbewohner *m.* gradján, g
Bürge *m.* porok.
bürgen porok biti (sem),
dobèr stati (stojim) za kog
roštvo dati.

m. meščán, mestján; — eines
tržán; — eines Staates držav-
ürger- meščanski; tržanski;
nski; —in f. meščanka; tr-
državljanka.
krieg m. domača vojska, no-
ojska, medsebojna vojska.
lich meščanski; tržanski; dr-
ki; —es Gesetzbuch državljan-
nik. [panja.
meister m. župán; —in f. žu-
meisterschaft f. županstvo.
recht n. meščansko pravo, me-
; državljansko pravo, držav-

schaft f. meščanje, meščanstvo.
smann m. meščán, mestján.
stand m. meščanstvo, meščan-

iede m. (Stadtbezirk) obgradje,

af m. gradnik, grajski knez.
äflich gradniški, grajskokneški.
afschaft f. grajska kneževina.
rr m. grajščák, grajski gospod.
chter m. grajski sodník.
haft f. poroštvo; — leisten po-
(sem); — stellen za poroka
, impf. postavljati; Bürg-
poroštven.
all m. gradišče.
rließ n. grajska ječa.
ngt m. gradnik, kastelán.
arte f. grajsko stražišče, graj-

k smešen, burkast.
e m. dečěk, fant; (Lehrbursche)
(e. Officiers) sluga, strežáj.
enleben n. fantovanje, fantov-
jenje.
enschaft f. fantovščina, fantov-
ba; družba (nemških) visoko-
[ščetica.
f. ščét (-i), krtača; dem. ščetka,
ščétati, krtačiti; oščétati,

nabzug m. ščetni odtisěk.
nbinder m. ščetár, krtačar.
nbinderware f. ščetovina, ščé-
oba.
m. zadnjica, repěk; (Steiß d.
rda.

Burzelbaum m. prekucljej, kózelc, živi hrast; — machen s. burzeln.
burzeln prekúcniti se, prekupicniti se, prekobacniti se; *impf.* prekucovati se, prekupicávati se, prekobacovati se.
Busch m. grm; *dem.* grmič; *coll.* grmovje, grmičje; (Strauß) šop, šopěk.
Büschchen n. grmičěk. [zulja.
Büschel n. šopěk, čopič, češulja, ko-
büschelartig šopast, čopast, češuljast.
büschelhaarig čopolás.
Buschholz n. hosta, hostje; (Laubholz) listnato drevje; (Gebüsch) grmovje.
buschicht šopast, čopast, grmast.
buschig košat.
Buschklepper m. zasednik, zalezovalěc, gozdni razbojnik.
Buschwerk n. grmovje.
Busen m. nedra *pl.*, nedrije *pl.*, prsi *pl.*; (Meerbusen) zalív, zatók.
Busenfreund m. prisrčni prijatelj, najljubši prijatelj.
Busenkind n. ljubčěk, srčěk.
Busennadel f. prsna igla, búcika, nedrenica.
Busenschleife f. prsni trak, poprsnica.
Bussard m. kanja, mišár.
Buße f. pokora; — thun s. büßen; (Geldbuße) globa, kazěn v denarjih; (Ersatz) povračilo.
büßen trpéti, pokoriti se, pokoro delati (za kaj); mit dem Leben — z glavo pláčati, *impf.* plačevati; er büßt seine Schuld utepa se mu, skupil jo je.
Büßer m. pokornik, spokornik, spokorjeněc; —in f. spokornica, spokorjenka. [spokorjenca.
Büßerthräne f. solza skesanega, —
bußfertig spokorjen, skesán. [nost.
Bußfertigkeit f. spokorjenost, skesa-
Bußgebet n. spokorna molitěv, molitěv spokorjenega, — skesanega. [nik.
Bußkleid n. spokorna obleka, rášov-
Bußlied n. spokorna pesěm (-i).
Bußpredigt f. pridiga o pokori.
Bußpsalm m. spokorni psalm, psalm o pokori.
Bußübung f. pokorjenje, pokora.
Bußwerk n. pokorilo.
Büste f. s. Brustbild.
Butte (Bütte) f. brenta, puta; *dem.* brentica, putica.

Büttel *m.* birič, brič; (Henker) rabelj (-na).
Butter *f.* surovo maslo.
Butterbirn *f.* maslenka, maslenica.
Butterbrot *n.* z maslom namazani kruh.
Butterhandel *m.* kupčija s surovim maslom.
Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pinjeno mleko, pinjenec.
buttern mesti (metem, auch umétati; umesti.
Butternapf *m.* maslovnják.
Butterrührkübel *m.* pinja.
Butterteig *m.* masleno testo.
butterweich mehek kakor mas
Büttner *m.* ſ. Böttcher.
Butz *m.* (in d. Augen) krmežlj; (i gehäuſe) peškišče, pečkišče.

C.

Cabale *f.* kovarstvo, zvijača, spletka.
Cabaliſt *m.* (Cabalenmacher *m.*) kovarnik, zvijačnik.
Cabinet *n.* čumnata, sobica, izbica; *fig.* vlada, kabinet; zoolog. — zbirka živalij.
Cabinetsordre *f.* (Cabinetsſchreiben *n.*) kabinetno pismo, vladno povelje, cesarski list.
Cabotage *f.* obrežna plavba, — vožnja, — brodarjenje.
Cabotagelicenz *f.* dovoljenje obrežne plavbe.
cabotieren ob bregu brodariti.
Cabriole *f.* poskok, vetroskok.
Cabriolet *n.* dvokolesnica, dvokolesni vozič.
Cadaver *m.* mrlič, mrtvec; (Aas) mrha, mrhovina, mrlina.
Cadenz *f.* glasopad, kadenca.
Cadet *m.* kadet.
Cadettencorps *n.* kadetski oddelek.
Cadettenſchule *f.* kadetska šola.
Café *n.* kavarna.
Cafetier *m.* kavarnar.
Calamität *f.* beda, nesreča, nezgoda, ujima.
Calcul *m.* račun, proračun.
calculieren računiti, proračuniti.
Caliber *m.* u. *n.* promer cevi (pri puškah in topih; (v. Münzen) kov; (v. Waren) vrednost, baža.
Calirtiner *m.* kališnik, kalikstinec.
Calomel *m.* prečiščeno živo srebro.
Calviner *m.* kalvinec.
calviniſch kalvinski.
Calvinismus *m.* kalvinska vera, kalvinstvo.
Camelot *m.* tkanina iz velblodje dlake.
Camelie *f.* kamelija.
Cameral- kameralni.
Cameralbehörde *f.* kameralna ob
Campagne *f.* polje, poljana, ravn vojna, vojska, bitka, boj.
campieren taboriti, taborovati, riti, v taboru —, v šotorih biva
Canaille *f.* sodrga, drhal (-i), g (žlota).
Canal *m.* prekop, vodotók, vodo (im Meere) preliv, morska ol (Abzugs—) jarek; (im Knochen) cev
canaliſieren prekopati, vodotoke praviti, *impf.* — napravljati.
Canapee *n.* blazinjak, (kanape).
Candidat *m.* ponudnik, čakalec, didat.
candidieren ponuditi se, službe i (iščem), predložiti se; *impf.* pon se, predlagati se.
candieren osladiti, *impf.* oslaja
Cannibale *m.* ljudožerec, ljud pesoglavec.
cannibaliſch ljudožerski, pesogl
Canon *m.* pravilo, vodilo; (fir cerkveni zakon.
Canonicat *n.* kororstvo.
Canonicus *m.* korar, kanonik.
Canoniſation *f.* posveta, razgla svetnika.
canoniſch pravilen, cerkveno-pr cerkveno-duhovski, cerkven, duh
canoniſieren posvetiti, proglas svetnika; *impf.* posvečevati, raz vati za svetnika.
Canoniſſin *f.* korarica.
Canot, Canoe *n.* čoln iz dre skorje.
Cantate *f.* popevka, kantata.

ene *f.* pesmica.
t *m.* okraj, okrožje, kotár, [trgih.
teren stanovati po vaséh in
m. cerkveni pevěc.
. rt, nos, predgorje.
tät *f.* sposobnost, zmožnost;
na, bistra, vešča glava.
r lasovit, kapilarěn.
rität *f.* lasovitost, kapilarnost.
l *n.* glavnica, kapital; (Stamm-
mática.
l *n.* zglavje stebra.
list *m.* glavničar; *fig.* bogatin.
lverbrechen *n.* glavno zločinstvo.
n *m.* ladijevodja, poveljnik la-
auptmann) stotnik.
l *n.* poglavje; (Corporation d.
en) korarski zbor.
lar *m.* korar, kanonik.
lation *f.* obrok vojaškega služ-
(einer Festung) pogojna pre-
godba zastran predaje.
ationsmäßig po pogodbi, po
.
lationswidrig zoper pogodbo,
govor.
lieren pogoditi se, *impf.* po-
; podati se, predati se, udati
f. podajati se, predajati se,
se.
m. zgornja suknja.
e *f.* trma, muha.
eren sich trmast biti (sem) v
glavo si kaj vbiti.
ös trmast, muhast, trmogláv,
věn, čuděn (von čud (-i) Laune).
ität *f.* trmoglavost, svojeglav-

iner *m.* kratka puška.
e, Caraffine *f.* sklenica (za jesih

m. zapor, ječa.
al *m.* kardinal.
altugend *f.* glavna čednost, po-
krepost.
alzahl *f.* glavni števnik.
f. stradež, post, odbitěk, utr-
ostatěk.
tur *f.* spaka, pokveka, nagrda.
ren spačiti, pokvečiti, nagrditi.
liter *m.* karmelit, karmelitan.

Carmin *m.* rudeča barva, karmin.
Carneval *m.* pust, mesopust.
Carosse *f.* krasěn voz, gospodski voz, kočija.
Carotte *f.* korenje, mrkěv.
Carrière *f.* dir, dirka; (im Leben) življenje, tek življenja; (im Dienste) službovanje, napreděk, napredovanje v službi.
Carroussel *n.* viteška igra, ježa.
Carton *m.* lepenka; načrt slike.
Cascade *f.* vodopad, slap, sopot.
Casematte *f.* podzemski svod (pod nasipom trdnjave). [nica.
Casino *n.* zbornica, bralnica, čital-
Cassa, Casse *f.* denarnica, blagajnica, peneznica; Cassa- denarnični, blagajnični. [nica.
Cassaanweisung *f.* denarnična nakaz-
Cassabeamte *m.* blagajnični uradnik.
Cassabuch *n.* blagajnična knjiga.
Cassagebarung *f.* upravljanje z blagajnico.
Cassajournal *n.* blagajnični dnevnik.
Cassaliquidation *f.* ugotovitěv blagajnice. [nice.
Cassascontrierung *f.* pregled blagaj-
Cassawesen *n.* blagajništvo.
Cassation *f.* ovržba, uničba.
Cassationsgericht *n.* ovržna sodnija.
Casserolle *f.* poněv, kotlič.
Cassier *m.* blagajnik, denarničar.
cassieren ovreči (-vržem), uničiti; *impf.* uničevati; (einen Beamten) odstaviti, ob službo dejati (denem); *impf.* odstavljati, ob službo devati.
Cassierung *f.* ovržba, uničba; odstava.
Castagnette *f.* kreguljěc, škrgetěc.
Castell *n.* ostrog, trdnjavica; grad, gradišče.
Castellan *m.* gradnik, kastelan.
Castor *m.* beběr, breběr, boběr, daběr.
Castorin *n.* bobrovina, dabrovina.
casual slučajěn, naključěn.
Casualität *f.* slučajnost, naključnost.
Casuistik *f.* slučajeslovje, nauk o posameznih slučajih navzkrižnih dolžnostij.
Casula *f.* mašni plašč.
Casus *m.* slučaj, dogoděk, prigoděk, naključěk, naključba; *(gram.)* sklon, padež.

Cataſter *n. m.* zemljiščna knjiga, katastēr; (Steuerbuch) davčna knjiga.
Cataſtral- katastralni.
cataſtrieren v zemljiščno knjigo vpisati (-pišem), *impf.* — vpisovati.
cauſal vzročen.
Cauſalgericht *n.* predmetna sodnija.
Cauſalität *f.* vzročnost.
Cauſalſatz *m.* vzročni stavēk.
Cautel *f.* oprezilo, zavarovalni pristavēk.
Caution *f.* jamčevina, zavarščina, denarna zastava, položnina.
Cautionserlag *m.* polog jamčevine.
Cautionsverfall *m.* propad jamčevine.
Cavalier *m.* plemič, plemenitnik, plemenitaš, vitez, žlahtnik.
cavaliermäßig viteški, plemeniški.
Cavalierparole *f.* viteška beseda.
Cavallerie *f.* konjištvo, konjica, konjiki *pl.*; Cavallerie- konjiški.
Cavalleriſt *m.* konjik, jezdēc.
Cavatine *f.* popevka.
Caviar *m.* slana ikra, kavijar.
Cedent *m.* odstopnik, ustopnik, prepustnik.
Ceder *f.* cedra; Ceder- cedrov.
Cederholz *n.* cedrovina.
cedieren odstopiti, ustopiti, prepustiti; *impf.* odstopati, ustopati, pripuščati.
celebrieren slaviti, dičiti; (Meſſe) maševati, mašo služiti; (Feſt) obhajati, praznovati.
Celebrität *f.* svečanost, slavnost, slovesnost; vzornik, sloveča oseba.
Cement *n., m.* cement.
Cementwaſſer *n.* bakrenica.
cenſieren presoditi, oceniti; *impf.* presojati, presojevati, ocenjevati.
Cenſor *m.* presojevalēc.
Cenſur *f.* presoja, ocena.
Cenſus *m.* cenilo.
Centifolie *f.* vrtnica, stolistnica, stoperka.
Centner *m.* stot, cent.
centnerweiſe *adv.* na stote, na cente.
central osrednji, središnji.
Centralbewegung *f.* osrednje gibanje.
Centraliſation *f.* sredinjanje.
centraliſieren sredinjati; *fig.* pod jeden klobuk spraviti, *impf.* — spravljati.
Centralleitung *f.* osrednja vlada.
Centrallinie *f.* središnica.
Centralpunkt *m.* središč
Centralverwaltung *f.* osr
centrifugal odsrednji, s
Centrifugalkraft *f.* odsre
centripetal sredotežēn.
Centripetalkraft *f.* sredote
Centrum *n.* sredina, sredi
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žit
Ceremonie *f.* obred; (Fe
nost, svečanost; ohne — br
naravnost.
Ceremoniell *n.* obredje.
Ceremonienmeiſter *m.* obr
ceremoniös obreden; slove
cernieren zajeti (-jamen
obkoliti, obsesti (-sedem); dajati, obsedati.
Certificat *n.* potrdilo, po
Certification *f.* potrdba,
Ceſſion *f.* odstop; (Schei
list, odstopnica.
Ceſſionär *m.* odstopnik.
Chaiſe *f.* vozič, lahki vo
Chaloupe *f.* ſ. Schaluppe.
Chalupe *f.* beznica.
Chamäleon *m.* kameleon,
Champagner (Wein) *m.* šampanjsko vino.
Champignon *m.* šampinjó
Chance *f.* naključba, pr
kob (-i); die —n ſind ihn
dobro kažejo, kob mu je
changieren meniti, prem
meniti; *impf.* preminjati, s
premeniti se.
Chaos *n.* zmes (-i), zme
zmešnjava, zmeda, metež.
Charade *f.* zastavica, z
zlogih.
Charakter *m.* znak; (Bu
(-na), črka; (ſittl. —) značaj
art) čud (-i), nrav (-i); (B
svojstvo, kakovost, lastno
dostojanstvo; (Titel) nasl
charakterfeſt značajēn, s
značaja.
charakteriſieren označiti, o
označevati, opisovati.
Charakteriſtik *f.* označen
charakteriſtiſch značilēn,
charakterlos brezznačajē
vitēn.

Chardonnerſtag *m.* véliki četrtèk.
Charfreitag *m.* véliki petèk.
Charge *f.* dostojanstvo, čast (-i); vojaška stopnja; die —n častniki.
Charivari *n.* maćkovica, mačja godba.
Charlatan *m.* slepár, hlastáč, baháč, vekáč; (Curpfuſcher) mazáč.
Charlatanerie *f.* sleparstvo, mazaštvo.
harmant ljubezniv, prisrčèn, mil, zál.
Charpie *f.* pukanica, šarpija.
Charſamſtag *m.* vélika sobota.
Charybdis *f.* požiralnik, karibda.
Chaſſeur *m.* strelèc, lovèc.
Chatouille *f.* skrinjica, púšica.
Chauſſee *f.* cesta, vélika cesta. [var.
Chef *m.* načelnik, predstojnik, pogla-
Chemie *f.* kemija, ločba.
Chemikalien *pl.* kemične tvarine *pl.*, ločbenine *pl.*
Chemiker *m.* kemik, ločbar.
chemiſch kemičèn; —es Laboratorium ločènica.
Chemiſette *f.* predsrajčnik.
Chenille *f.* svilnata vrvica.
Cherub *m.* kerub, kerubim.
chevaleresk viteški.
Chevalier *m.* vitez.
Chicane *f.* spletka, zvijača, zabava, draža.
Chicaneur *m.* zvijačnik, spletkar, kovarnik, nagajivèc.
chicanieren zvijače plesti (pletem), premateno zbadati, nagajati komu, objedati koga. [pis.
Chiffre *f.* črka, tajna znamka, tajno-
Chimäre *f.* domišljija, izmišljótina, hlapnja.
Chiragra *f.* protin v roki.
Chiromant *m.* rokovedež, vedeževalèc.
Chirurg *m.* ranocelnik, kirurg.
Chirurgie *f.* ranocelništvo, kirurgija.
chirurgiſch ranocelski, ranocelniški, kirurgičèn.
Chlor *n.* klor, zeleněc, solik.
Chlorwaſſerſtoff *m.* klorovodik.
Cholera *f.* kolera.
Choleriker *m.* vročekrvnik.
choleriſch vročekrvèn, nagle jeze, naglosrdèn.
Cholſäure *f.* žolčna kislina.
Chor *m.* zbor, kor; (ein Theil der Kirche) *n.* kor, pevališče.
Choral *m.* cerkvena pesèm (-i), koral.
Choralgeſang *m.* skupno cerkveno petje.
Choraliſt *m.* cerkven pevèc.
Choramt *n.* peta maša.
Chorens *m.* korej.
Chorhemd *n.* koretelj.
Chorherr *m.* korar, kanonik.
Choriambus *m.* korijamb.
Choriſt *m.* zborni pevèc, korist.
Chorographie *f.* krajepisje. [rilo.
Chreſtomathie *f.* cvetnik, izborno be-
Chriſma (Chriſam) *n.* sveto olje, krizma.
Chriſt *m.* kristijan, krščenik; (Chriſtus) Krist, Kristus.
Chriſtabend *m.* sveti večer, božični večer, badnjek. [nica.
Chriſtbaum *m.* božje drevesce, božič-
Chriſtbeſcherung *f.* božično darilo.
Chriſten- kristijanski, krščanski.
Chriſtenheit *f.* krščanstvo, krščanski svet, kristijanstvo, kristijanje.
Chriſtenverfolger *m.* preganjalèc kristijanov. [verèn.
chriſtengläubig krščanske vere, pravo-
chriſtianiſieren kristijaniti, pokristijaniti; krstiti, krščevati.
Chriſtin *f.* kristijana, kristijanka, krščenica.
Chriſtkindlein *n.* Jezušček, Ježček.
chriſtlich kristijanski, krščanski.
Chriſtmeſſe *f.* polnočnica.
Chriſtmonat *m.* gruden, decembèr.
Chriſtnacht *f.* sveta noč (-i). [dné).
Chriſttag *m.* božič, sveti dan (dneva,
Chriſtus *m.* Kristus, Krist; Chriſtus-Kristusov, Krišćev.
Chriſtwoche *f.* božični teden.
Chrom *n.* krom, barvik. [vrstèn.
chromatiſch barvan; *(music.)* polno-
Chromgelb *n.* kromovo rumenilo.
Chronik *f.* letopis, kronika.
chroniſch počasèn, dolgotrajèn.
Chroniſt *m.* letopisèc.
Chronogramm *n.* kronogram, vrstica, v kteri posebno določene črke letnico kažejo.
Chronographie *f.* letopisje, časopisje.
chronographiſch letopisèn, časopisèn.
Chronolog *m.* časoslovèc.
Chronologie *f.* časoslovje, kronologija.

chronologiſch časoslověn,kronologičěn, povrstěn, (po času) razvrščén, urejen.
Chronometer *m. n.* časomér.
Chrysolit *m.* krisolit, zlatocvet.
Cibebe *f.* cveba, grozdinka.
Ciborium *n.* ciborij.
Cicade *f.* skržat, skržatica, čričěk, črčěk.
Cichorie *f.* potrošnik, cikorija.
Cider *m.* jabelčnik, jabelkověc.
Cigarre *f.* smodka.
circa *adv.* okoli, po priliki.
Circular- okrožni.
Circulare *n.* okrožnica; **Circularverordnung** *f.* okrožni ukaz.
Circulation *f.* obtók, kroženje.
circulieren krožiti, teči (tečem).
Circus *m.* krog, okrésnica; (**Reitercircus**) jahališče.
Ciſtercienſer *m.* cistercijánec, cisterciján; —in *f.* cistercijánka.
Ciſterne *f.* kapnica, rupa, lokva.
Citadelle *f.* trdnjáva, ostrog.
Citat *n.* navéděk, omeněk, citat.
Citation *f.* poziv, doziv, dozivnica.
citieren pozvati (-zovem), *impf.* pozivati; (ein Geſetz) navesti (-vedem), omeniti; *impf.* navajati, omenjati.
Citrone *f.* citrona; **Citronen-** citronov.
citronenförmig citronast.
Citronenwaſſer *n.* citronověc.
civil državljanski, posvetěn, civilěn.
Civiliſation *f.* omika, izobraženje, olika, prosveta.
civiliſieren omikati, izobraziti, *impf.* izobraževati.
Civilliſte *f.* dvorovina.
Civilrecht *n.* državljansko pravo.
Clarinette *f.* klarinét.
Claſſe *f.* razred, vrsta, red; (Geſchlecht) razpol, razrod, rod; **Claſſen-** razredni.
Claſſenlehrer *m.* razrednik.
claſſenmäßig razreděn, porazreděn.
Claſſenſteuer *f.* razredovina.
Claſſification *f.* razvrstitěv, razredba; **Claſſificationš-** razvrstni, razredbni.
Claſſificationsliſte *f.* razvrstnica, razrednica.
claſſificieren vrstiti, razvrstiti; *impf.* razvrščati.
Claſſiker *m.* izborni pisatelj, zgledni od. vzorni pisatelj, klasik.
claſſiſch izborěn, vzorěn, kl
Clauſe *f.* (Schleuſe b. d. Mi tvórnica, zapornica; (Engpaß) klaněc; (Zelle) célika, menišk
Clauſel *f.* pristavěk, pogoj držěk, klavzula.
Clausner *m.* samotarěc, pu
clauſulieren izgovoriti si, si; *impf.* pridrževati si.
Clauſur *f.* zapor, zatvor.
Claves *pl.* tipke *pl.* (pri gl
Claviatur *f.* tipalo, klaviatu
Clavier *n.* glasovir, klavír.
Clavierſtück *n.* skladba za
clerical duhovski, duhovniš čeniški.
Clericat *n.* duhovstvo, duh duhovščina.
Cleriker *m.* duhověn, duhov
Clerikei *f.*, **Clerus** *m.* duhovs hovništvo, duhovščina.
Client *m.* branjenik, ščitjeni
Cloake *f.* smradotók, rov.
Club *m.* shod, shodišče, ses
Coadjutor *m.* pomočnik.
Coaks *pl.* koks, koaks, ogli
Coalition *f.* zveza, združba.
Cocarde *f.* kokarda, znakovi
Cocon *m.* zapreděk, predivka,
Cocosbaum *m.* kókosnik.
Cocosnuſs *f.* kokosov oreh.
Codex *m.* star rokopis; (G zakonik.
Codicill *n.* oporočni pristavě
Coefficient *m.* koeficijent, son
coeſſentiell sobitěn, jednobis
Coexiſtenz *f.* sobitnost, sobit
coexiſtieren z drugim vred bi
Cognac *m.* konjak.
Cognat *m.* sorodnik.
Cohäſion *f.* zveznost.
Cohäſionskraft *f.* zvezna mo
Cohorte *f.* četa, oddelěk.
Coiffure *f.* kinč v laséh, nak
Collatur *f.* ſ. Vergleichung.
Collation *f.* ſ. Verleihung.
collationieren primeriti, pr prispodobiti; *impf.* primerja ravnavati, prispodabljati.
Collationierung *f.* primerjava jatév, priravnava.
Collationierungsgebür *f.* prim

collaudieren pohvaliti, potrditi, odobriti; *impf.* potrjevati, odobrávati.
Collecte *f.* bira (miloščine); (firchl.) molitev.
collectiv skupen, združen, zborен.
Collectur *f.* bira.
Collectaneen *pl.* zbornik.
College *m.* sodrug, tovariš.
Collegial- zborni. [sodružen.
collegialiſch zborен; (amtsbrüderlich)
Collegiengeld *n.* učnina, šolnina.
Collegium *n.* zbor; (Vorleſung) predavanje.
collidieren nasprotovati si, navzkriž —, nasproti biti (sem), ne ujemati se.
Colliſion *f.* spor, navzkrižje, nasprotje; in — gerathen spreti se s kom. [kos.
Collo *n.* tovorek, nakladek, nakladni
Colloquium *n.* izpitni razgovor.
Colonial- prekmorski, kolonijalni.
Colonie *f.* naselbina, selišče.
Coloniſt *m.* naselnik, naseljenec, seljak.
Colonnade *f.* slopovje, stebrovje.
Colonne *f.* slop, steber, stolpec; (d. Heeres) razpredelek.
Colophonium *n.* kolofonij, pegla.
Coloratur *f.* koloratura; *(music.)* umetno kinčanje petja.
colorieren barvati, bojariti, pobárvati, opisati (-pišem); *fig.* ozaljšati, olepšati, okrasiti.
Colorit *n.* barva, kras, šarovitost.
Columne *f.* slop; predelek (na strani), stranica, plat (-i).
Combination *f.* sestava, združek; primera; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.
combinieren sestaviti, združiti; *impf.* sestavljati, združevati; primerjati, soditi, sklepati.
combiniert sestavljen, združen.
Comitat *n.* županija; Comitat- županijski.
Comite *n.* odbor. [nik.
Commandant *m.* poveljnik, zapoved-
Commandeur *m.* komandér, zapovednik.
Commandeurkreuz *n.* komanderski križ, zapovedniški križ.
commandieren veleti, zapovedati (-povem), ukazati (-kažem); *impf.* velevati, zapovedovati, ukazovati; (einen wohin —) odrediti, poslati koga kam.
commandiert odrejen, poslan.
Commando *n.* poveljništvo, vodstvo.
Commandowort *n.* povelek.
Commaſſation *f.* okrožitev, zložba (posestva). [zlagati.
commaſſieren okrožiti, zložiti; *impf.*
Commende *f.* komenda.
Commentar *m.* razlaga, pojasnilo, tolmačenje.
Commentator *m.* razlagalec, pojasnjevalec, tolmač.
commentieren razložiti, pojasniti, tolmačiti; *impf.* razlagati, razkladati, pojasnjevati.
Commers *m.* pitje, popivanje, pivska družba.
Commerz *n.* kupčija, trštvo, trgovina, promet; Commerz- kupčijski, trgovski, tržni. [valec.
Commerzienrath *m.* kupčijski svето-
Commis *m.* trgovski pomočnik.
Commiſs- vojaški.
Commiſſär *m.* komisár, poverjenik.
Commiſſariat *n.* komisarstvo, poverjeništvo.
Commiſſion *f.* komisija, navod, poverjenstvo; (Auftrag) naročilo; eine — anſuchen navod vzdigniti.
commiſſionell, commiſſionaliter erheben ovedeti z navodom.
Commiſſionär *m.* opravnik.
Commiſſionsgebür *f.* opravnina.
Commiſſionsglied *n.* ud komisije, član poverjenstva. [ski.
Commiſſionskoſten *pl.* komisijski stro-
Committent *m.* naročitelj, naročevalec, poveritelj.
committieren naročiti, poveriti, pooblastiti; *impf.* naročati, poverjevati, pooblaščevati.
commode ugoden, priležen, prikladen, lagoden; (gemächlich) zložen.
Commodität *f.* ugodnost, prikladnost, zložnost.
Commotion ſ. Bewegung; — machen sprehoditi se, *impf.* sprehajati se.
Communal- občinski, srenjski.
Communalweſen *n.* srenjske, od. občinski zadeve.
Commune *f.* občina, soseska, srenja.
Communicant *m.* obhajanec; —in *f.* obhajanka.

Communication *f.* občenje, zveza; (Mittheil.) naznanilo, vročilo, priobčevanje; (Mittel) občilo, vozilo.

communicieren *tr.* priobčiti, javiti; (kirchl.) obhajati, sv. rešnje telo deliti, pričestiti; *intr.* (Theilnehmer sein) deležnik biti (sem), v zvezi biti; (kirchl.) pričestiti se; sv. obhajilo prejeti (prejmem); *impf.* obhajati se, sv. obhajilo prejemati, pričeščivati se.

Communion *f.* delništvo, spolovina; (hl. Abendmahl) sv. obhajilo, pričest (-i); (der Heiligen) občestvo, občina.

Communismus *m.* zadrugarstvo.

Communiſt *m.* zádrugar.

Communität *f.* občina, družba.

compact stisnēn, jédernat, jezgrovit; —e Schrift mastne —, debele črke.

Compagnie *f.* društvo, družba; (zwiſchen zwei Perſonen) spolovina; (milit.) stotnija, satnija.

Compagnon *m.* drug, družnik, tovariš.

Comparation *f.* primerjatēv, stopnjevanje, stopnjava. [način.

Comparationsmethode *f.* primerjalni

Comparativ *m.* primerjalna —, sodnja stopnja, primerjalnik. [jati.

comparieren primeriti, *impf.* primer-

Compaſs *m.* sévernica, kompas.

Compaſsnadel *f.* igla sévernica.

compendiös skračen, okrajšan, posnet, jezgrovit.

Compendium *n.* posnetēk, okrajšēk, jezgra, izvod.

Compenſation *f.* pobota, pobotēk, pobotanje. [vati.

compenſieren pobotati, *impf.* pobotocompetent pristojēn, oblastēn, dotičēn.

Competent *m.* prosilec.

Competenz *f.* oblast, pristojnost.

Competenzgeſuch *n.* prošnja za službo.

Competenzſtreit *m.* razpor zaradi pristojnosti.

competieren prositi ob. poganjati se za kako službo.

Compilator *m.* nabiralec, skupljevalec.

Compilation *f.* skupljevanje, zbira, zbirka.

Complement *n.* dopolnilo, dovršek.

complet popoln, dovršēn, zvršēn, cel.

completieren dopolniti, dovršiti; *impf.* dopolnovati, dovrševati.

Complex *m.* obseg, obsežek; complex) zemljišče.

Complexion *f.* telesna nara

compliciert zapleten, zahon

Compliment *n.* poklon, pri — machen prikloniti se, pok *impf.* priklanjati se.

Complimentenmacher *m.* klan klanjalec.

Complot *n.* zarota, zarotba, k

complotieren zaroto delati, (pletem), — kovati, zarotov

Complottſtifter *m.* zarotnik.

Componente *f.* sila sestavlja

componieren zložiti, sestavi zlagati, sestavljati; *(music.)* skladati; (ſchriftl.) spisati *impf.* spisovati. [s

Componiſt, Compoſiteur *m.*

Compoſition *f.* sestava; *(mus.* skladba; (Metall) zmes (-i).

Compoſitionslehre *f.* nauk o skladboslovje.

Compoſt *m.* mešanica, zme

Compot *n.* kompot, zavarēl

compreſs stisnen, tesēn.

compreſſibel stisljiv, zgostlj

Compreſſion *f.* stiseк; zgost

Compromiſs *n.* pogodba (n nika).

compromittieren privoliti, bere razsodnik; ſich — zaple tem) se.

comptant gotov, v gotovih

Comptoir *n.* pisarna, pisarn

Comteſſe *f.* grofica.

Comthur *m.* komtur, poveli

concav jamasto izbočen, vdrt,

concentrieren združiti, zbr rem), skupiti; *impf.* združev rati; ſich — zbrati se, skupiti s zbirati se.

Concentrierungspunkt *m.* sre

concentriſch istosredēn, konc

Concept *n.* spiseк, prvopis, načrt.

Conceptsbeamte *m.* konceptni vodni uradnik.

Conceptsfach *n.* konceptna perovodstvo.

Concert *n.* soglasba; godbena glasbena zabava, beseda, kon

Concertgeber *m.* prireditelj godbene veselice, koncertovalec.

Conceſſion *f.* dovolitev, dovoljenje, privoljenje, pripust.

conceſſionieren dovoliti, privoliti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, pripuščati.

Concilium *n.* cerkveni zbor.

concipieren sestaviti, složiti, spisati; *impf.* sestavljati, zlagati, spisovati.

Concipient, Concipiſt *m.* koncipist, koncipijent, perovodja.

Conclave *n.* zbornica za izvolitev novega papeža.

Concluſum *n.* sklep. [papežem.

Concordat *n.* konkordat, pogodba s

concret konkreten, stvarен.

Concubinat *n.* priležništvo, hotništvo.

Concubine *f.* priležnica, pohotnica.

Concurrenz *f.* (Zuſammentreffen) sniđek, sklad, zbira; (aus Landesmitteln) pomoč (-i); (Bewerbung) poganjanje, natečaj. [nešek.

Concurrenzbeitrag *m.* donešek, pri-

concurrieren (zuſammentreffen) sniti (pridem) se, strniti se; *impf.* strinjati se; (bewerben ſich) gnati (ženem) od. poganjati se za kaj.

Concurs *m.* natečaj, razpis (službe); (Gläubiger) stečaj, konkurs; — eröffnen objaviti stečaj, na kant od. na boben priti (pridem); Concurs- konkursni, natečajni, stečajni.

Concursausſchreibung *f.* razpis natečaja, razpis službe.

Concursgläubiger *m.* konkursni upnik, stečajni upnik.

Concursmaſſe *f.* konkursna od. stečajna imovina.

Concursproceſs *m.* konkursna od. stečajna pravda.

Concursverhandlung *f.* konkursna od. stečajna obravnava.

Condenſation *f.* zgostitev, zgoščenje.

Condenſator *m.* gostilec, gostič.

condenſierbar zgostljiv.

condenſieren zgostiti, *impf.* zgoščevati.

Condition *f.* pogoj, uvet; (Dienſt) služba.

conditional pogojnik, pogojni oder uvetni naklon. [(sem).

conditionieren služiti, v službi biti

Conditor *m.* slaščičar.

Conditorei *f.* slaščičarnica.

Condolenz *f.* sožalje, sočutje.

Condolenzſchreiben *n.* sožalnica, milovalni list.

Condor *m.* kondor.

Conduct *m.* pogreb, pogrebni sprevod; Conduct- pogrebni. [duktér.

Conducteur *m.* poštni sprevodnik, kon-

Conducthoſten *pl.* pogrebni stroški *pl.*

Conductor *m.* vodilo; (elektr.) bliskovod.

Conduite *f.* vedenje, obnašanje.

Conduitliſte *f.* spričalo o vedenji.

Confect *n.* slaščica, zasladek.

Conferenz *f.* zborovanje, posvét, posvetovanje.

conferieren, Conferenz halten zborovati, posvetovati se.

Confeſſion *f.* spoznanje, izpóved (-i), vera, veroizpóved (-i).

Confirmand *m.* birmanec.

Confirmation *f.* potrdba, potrditev; (Firmung) birma.

Confiscation *f.* odvzetje, zaplenjenje, zagloba.

confiscieren odvzeti, zapleniti, zaglobiti, zarubiti; *impf.* odvzemati, zaplenjevati, rubiti; (Briefe) ustaviti, pridržati (-držim); *impf.* ustavljati, pridrževati.

Conflict *m.* spor, razpor; in — gerathen spreti se.

Conföderation *f.* zveza, zaveza.

conform sličen, podoben, jednak, soglasen.

Conformität *f.* sličnost, podobnost, jednakost, soglasnost.

Confrontation *f.* navzočitev, navzočba.

confrontieren navzočiti, drugega drugemu pred oči postaviti; *impf.* navzočevati, pred oči postavljati.

confundieren zmešati, zmesti (zmetem), zmotiti, zbegati.

confus zmešan, zmeten, zmočen, zbegan.

Confuſion *f.* zmeda, zmešnjava, zmotnjava, homatija, kolobocija.

Congeſtion *f.* naval (krvi), pritisek.

Conglomerat *n.* lábora, spriměk.

Congregation *f.* skupščina, bratovščina.

Congreſs *m.* zbor, shod, sestanek, kongres.

Congrua *f.* pristojna stanovska plača, pristojna duhovska plača.
congruent skladèn.
Congruenz *f.* skladnost.
congruieren skladati se, ujemati se.
Conjectur *f.* ugibanje, domnevanje, dozdeva, dozdevèk.
Conjugation *f.* sprega, spregatèv, pre-
conjugieren spregati, pregibati.
Conjunction *f.* zveza; (ſprachl.) veznik.
Conjunctiv *m.* vezni naklon, vezalnik.
Conjunctur *f.* okoliščina, odnošaji.
conſcribieren popisati; *impf.* popisovati.
Conſcription *f.* popis, popisovanje; **Conſcriptions-** popisni.
Conſcriptionsbureau *n.* popisovalnica.
Conſcriptionsflüchtling *m.* ubežnik, uhajalèc.
Conſcriptionsliſte *f.* popisni imenik, popisnik.
Conſecration *f.* posvečenje, posveče-
conſecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati.
conſecutiv nasleděn, posleděn, po-
Conſens *m.* privolitèv, privoljenje, dovoljenje.
conſentieren privoliti, dovoliti.
conſequent dosleděn.
Conſequenz *f.* doslednost; posleděk,
conſervativ obdržljiv, ohranjevalèn, konservativèn.
Conſervator *m.* ohranjevalèc, konser-
Conſervatorium *n.* konservatorij, glasbeno veliko učilišče.
conſervieren ohraniti, obvariti; *impf.* ohranjevati, obvarovati.
conſiderabel znatèn, znamenit, odli-
Conſideration *f.* premišljevanje, promatranje; priznanje, čislanje.
Conſignation *f.* zaznaměk, imenopis.
conſignieren zaznamovati, naznačiti; zapečatiti; die Truppen — vojake odločiti, zbrati; conſigniert ſein pripravljen ob. odločen biti.
Conſilium *n.* posvèt, posvetovanje, svetovalni zbor.
conſiſtent čvrst, jak, trpéžèn, gost.
Conſiſtenz *f.* čvrstoba, jakost, trpežnost, gostost.
Conſiſtorial- konzistorijalni, duhovnega stola.

Conſiſtorialrath *m.* konzisto-
tovalèc, svetovalèc duhovne
Conſiſtorium *n.* konzistori
stol.
conſolidieren utrditi, učvr
reniti; *impf.* utrjati, utrjeva
Conſonant *m.* soglasnik.
Conſonanz *f.* soglasje.
Conſorten *pl.* družniki, tova
daši, pristaši.
Conſtabler *m.* puškar; (in
policijski služabnik, redar.
conſtant stanovitèn, vedèn.
conſtatieren potrditi, doka
žem), spričati; *impf.* dokazov
čevati, potrjevati.
Conſtellation *f.* stan zvezd,
conſterniert osupnen, pobit, p
— werden osupniti, ostrmeti.
Conſtituante *f.* ustavodajni
conſtituieren ustanoviti, sesta
vati; *impf.* ustanovljati, sest
conſtituierend ustavodajèn.
Conſtituierung *f.* ustanovitèv uredba.
Conſtitution *f.* ustava; (d. G
stava, kakovost; von ſtarker
nega života.
conſtitutionell ustavèn.
conſtruieren ustrojiti, sesta
zidati, zložiti, zgraditi; *impf*
vati, sestavljati, zlagati.
Conſtruction *f.* sestava, gradn
conſubſtantiell istobitèn, sob
Conſul *m.* poslaněc, poročnik
Conſulat *n.* poslanstvo, ko
Conſulent *m.* svétnik, posv
conſultieren za svèt poprašat posvetovati se s kom.
conſumieren použiti (-žijem) šiti; *impf.* používati, trošiti.
Conſumation *f.* použitje, po
Contact *m.* dotika, dotikljaj
contagiös nalezljiv, kužèn,
Contagium *n.* nalezilo, okuž nina.
contemplativ razmišljav, p
valèn, zamišljen.
content zadovoljèn.
Conterfei *n.* podoba, slika,
conterfeien slikati, obraziti; r posneti (-snamem), upodobiti

rt *m.* zveza besed, zveza mislij

nent *m.* celina, suha zemlja.
ental celinski, kontinentalen.
nentalſperre *f.* celinsko zaprtje.
ngent *n.* prispevek, dotični del, (vojakov).
nierlich neprenehljiv, neprenehprestan; *adv.* neprenehoma, no, jednomerno.
nität *f.* neprenehljivost, nepre-

n. (m.) račun, izpisek; à — čun; — corrente tekoči račun.
ur *m.* obris, načrt, očrt.
act *m.* pogodba.
ahent *m.* pogodnik.
ahieren pogoditi se, dogovoriti *pf.* pogajati se, dogovarjati se.
amandieren preklicati (-kličem), (-rečem); *impf.* preklicevati, ti.
aordre *f.* oporeka, preklic.
ir nasprotén; *adv.* nasproti.
ſignieren s kom vred podpisati, dpis dodati, — pristaviti.
ſignatur *f.* nasprotni podpis.
ſt *m.* nasprotje, nasprotek, razlpor.
ſtieren nasprotovati, razlikoločiti se.
radmiral *m.* pomorski podvojodadmiral.
rbande *f.* tihotapska roba, zao blago, zabranjevina; (Schleich- tihotapstvo.
remine *f.* nasprotni podkop.
ribuent *m.* davkoplačevalec, ob-

ibuieren prispeti (-spejem); davke ti.
ibution *f.* prispevek, davek, dača.
role *f.* prigled, nadzorstvo.
rolsverſammlung *f.* prigledni shod.
rolieren prigledovati, nadzirati.
rolor *m.* priglednik.
roverſe *f.* razpor, prepir.
rmaz *f.* upornost; (zdravstvena) ; (im Proceſſe) neprihod, ne-

rmazanſtalt *f.* lazaret, kontu-

rontumazieren zaočno obsoditi, zavoljo neprihoda obsoditi, *impf.* obsojati.
Contumazurtheil *n.* zaočna razsodba, sodba zavoljo neprihoda.
Contuſion *f.* otiska.
Convalescent *m.* okrevalec, prebolevalec.
Convalescenz *f.* okrevanje, prebolenje, ozdravenje.
Convenienz *f.* pristojnost, spodobnost; (Übereinkunft) dogovor; (Anſtand) uljudnost.
convenieren spodobiti se; prijati, ugajati; zložiti se, pogoditi se; *impf.* zlagati se.
Convent *m.* shod, zbirališče; samostan.
Conventikel *m.* skrivni shod.
Convention *f.* pogodba, dogovor.
conventional (—ell) dogovorén, konvencijski.
Conventionsgeld *n.* dogovorni —, konvencijski denar.
convergent stičén.
Convergenz *f.* stik.
convergieren stikati se, primikati se; convergierend primičen.
Converſation *f.* razgovor, marénj, kremélj; občenje.
Converſationslexicon *n.* vseučni slovar.
converſieren razgovarjati se, pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se, marnjati, kramljati.
conver izbočen, izboknen, izbokél.
Convict *m. n.* odgojišče; hranilišče.
Convictiſt *m.* gojenec, rejenec.
Convocation *f.* sklic, poklic, poziv.
Convulſion *f.* trganje, zvijavica, krč.
convulſiviſch krčevit.
Cooperator *m.* pomočnik; *(theol.)* duhovni pomočnik.
Coordinate *f.* soredna črta, sorednica.
coordinieren sporéditi, priréditi; coordiniert priredén, sporedén.
Copie *f.* posnetek, posnemek, snemek; (Abſchrift) prepis, kopija.
copieren posneti (-snamem), *impf.* posnemati; (abſchreiben) prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (b. Malern) preslikati.
Copiſt *m.* prepisovalec.
Copula *f.* vez (-i), vezilo, spojilo.

copulativ vezalěn, vezilěn.
Copulation *f.* poroka, venčanje.
Copulator *m.* poročevaléc.
copulieren poročiti; *impf.* poročati, venčati.
cordial srčěn, prisrčěn, iskren.
Cordon *m.* mejna straža, kordon.
Cordonn *m.* kordovan.
Corporal *m.* desetnik, korporal.
Corporation *f.* skupščina, zádruga.
Corps *n.* četa, krdelo, oddelek vojakov.
corpulent životěn, debel, zastavěn, tršat.
Corpulenz *f.* debelost, zastavnost, životnost.
Corpus *(m.)* *n.* telo (telesa), truplo, život; — *delicti* reč, ki se tiče zločinstva.
correct pravilěn, prav.
Correctheit *f.* pravilnost, čistost.
Correction *f.* poprava, poboljšanje.
correctionell, correctiv poboljševalěn; pokorilěn, strahovalěn.
Correctionsanſtalt *f.* pokorilnica, kaznilnica.
Corrector *m.* popravljaléc, popravljač.
Correctur *f.* poprava, popravék.
Correcturbogen *m.* popravna pola.
Correſpondent *m.* dopisnik, dopisovaléc.
Correſpondenz *f.* dopisovanje.
Correſpondenzkarte *f.* dopisnica.
Correſpondenznachricht *f.* novica, glas po pismih.
correſpondieren dopisovati; (entſprechen) skladati se, strinjati se, ujemati se.
Corridor *m.* hodnik, mostovž. [ljati.
corrigieren popraviti, *impf.* popravcorrumpieren pokaziti, spriditi, pohabiti, popačiti, pokvariti; *impf.* pohabljati, popačevati, pokvarjati.
Corruption *f.* izkaženost, popačenost; (Beſtechlichkeit) podkupnost. [par.
Corſar *m.* korzar, gusar, morski ro-
Corſet *n.* jopica.
Corvette *f.* korveta.
Coſtüm *n.* obleka, oprava, noša.
Contangente *f.* sotičnica.
Cotelett *n.* Cotelette *f.* réberce.
Coterie *f.* ſ. Sippſchaft.
Cotillon *m.* kotiljon.
Couliſſe *f.* stranska ste
Coup *m.* udár, udaréc, r
Coupé *n.* predelék na vozu.
Coupon *m.* kupón, odre
Cour *f.* machen dvoriti; sladkati se, laskati, dobrik
Courage *f.* srčnost, hrabr
courant tekoč, gredoč.
Courier *m.* jadernik, tekli hitri sél, kurir.
Cours *m.* cena, tečaj, ku kursni.
courſieren iti (idem, grem čem), v obtęku biti (sem).
Courtine *f.* zastor, pregri stiralo.
Couſin *m.* bratranéc, brat néc; —e *f.* bratranka, sest
Couvert *n.* zaviték; (Gedeck k jedi.
craſs ſ. dick, grob; craſſe U grozna nevednost.
Cravatte *f.* zavratnik, zav
Creatur *f.* stvar; (verächtl. die ganze — vse stvari.
credenzen pokusiti in pod pokušati in podajati; z vin postreči, podvoriti; napiti *impf.* napivati.
Credenztiſch *m.* postrežna pojna miza.
Credit *m.* vera, up, upa kredit; auf — na up, na vero; viel auf — geben upati; keinen — haben ne im vere; Credits- upni, kreditn
Creditanſtalt *f.* Creditbank jalnica, kreditna banka.
creditieren na up ob. na zaupati; *impf.* na up dajati,
Creditiv *n.* poverno, povera
Creditor *m.* upnik.
Creditcaſſe *f.* upna, kredit
Creditoperation *f.* upno o podjetje.
Credo *n.* vera.
creieren ustvariti; naredit viti, izvoliti; *impf.* ustvarj jati; ustanavljati, imenovat
crepieren crkniti, stegniti s gagniti; *impf.* crkati, pogi

f. propadek, kant; in — gerathen ob. na boben priti (pridem).
or *m.* propadnik.
n *n.* hudodelstvo, zločin, zlo-
nl kazenski, hudodelski, zlo-, kriminalen.
nalgericht *n.* kazenska sodnija, sodnija.
nalhaus *n.* kaznilnica.
nalist *m.* znalec —, poznavalec ak kazenskega prava; (Ver- hudodelec, hudodelnik, zlo-
nalrecht *n.* kazensko pravo.
nalrichter *m.* kazenski —, kri- sodnik.
is *m. n.* načrt, osnutek.
it *n.* razpelo, križec, bridka —, artra.
kubičen, kockov.
naß *n.* kubična —, kockasta
wurzel *f.* kubični —, kockovi
zahl *f.* kubično število.
en kubirati.
kubičen.
m. kub, kocka.
nation *f.* vrh; vrhovanje, naj- pnja.
nationspunkt *m.* vršnik, višek.
nieren vrhovati.
ieren obdelovati; gojiti; (bilden) nikati, obraziti; omikati, oli- obraziti; *impf.* izobraževati.
iert izobrazen, olikan, omikan; en) obdelan.
t *f.* izobraževanje; omika, olika, nost, prosveta; (Anbau) ob- je.
raufwand *m.* stroški za obdelo-
fähig izobrazen, sposoben iz- ja.
rgeſchichte *f.* zgodovina omike, ica izobraženja.
rträger *m.* izobraževatelj, omiko-
s *m.* bogočastje, bogoslužje, žba; Cultus- bogočastni, bogo-

Cultusminiſter *m.* minister za bogočastje.
Cultusgegenſtand *m.* bogoslužna reč.
cumulativ skupen, nakopičen.
cumulieren nakopičiti; združevati.
Cur *f.* zdravitev, zdravljenje, vračitev, vračba, lečenje.
curabel ozdravljiv, izlečljiv.
Curand *m.* oskrbovanec.
Curanſtalt *f.* zdravilnica.
Curatel *f.* varstvo, skrbstvo; Curatels- varstven, skrbstven.
Curatelsverhängung *f.* stavljenje pod skrbnika.
Curator *m.* skrbnik, kurator.
Curatorspflicht *f.* skrbnikova dolžnost.
Curgeld *n.* Curkoſten *pl.* zdravilski stroški.
Curialſtil *m.* uradni jezik, službena pisava.
curieren zdraviti, lečiti, celiti, vračiti; ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati.
curios čuden, čudežen, divен, poseben; radoveden, izvedljiv.
Curioſität *f.* redka stvar, čudna reč, posebnost.
Curmethode *f.* način zdravljenja.
Curort *m.* zdravilišče, toplice *pl.*
Curpfuſcher *m.* mazač, ozdravljuh.
Currende *f.* okrožnica, okrožni list.
current tekoč, gredoč, vsakdanji.
Curs *m.* tečaj, cena vrednostnih papirjev, vrednost menic; (Umlauf) Curſus *m.* tek, obtek.
Curſchmied *m.* konjski zdravnik.
curſiv ležeč, nagnen.
Curſivſchrift *f.* ležeči pis; ležeče črke, nagnene pismenke.
Cuſtos *m.* varuh, čuvaj, stražnik.
Cyklop *m.* kiklop, ciklop, jednook; gorostas.
Cyclus *m.* kolo, krog, kolobar; vrsta.
Cylinder *m.* valj, valjar, cilinder.
Cymbel *f.* zvonček, kregulječek, cimbali *pl.*
Cypreſſe *f.* cipresa; Cypreſſen- cipreſov.
Cypreſſenholz *n.* cipresovina, cipresov les.
Czako *m.* čaka, čako, pokrivalo peščev pri vojakih.
Czar *m.* car.

D.

Da *adv.* (hier) tu, tukaj, tu-le, le-tù; (dort) tam, tamkaj, tamkaje, tam-le; (— vorüber) tod, le-tod.

da *coni.* (weil, nachdem) ker, ki; (obgleich, indem, anſtatt) ko, kjer; (— doch) čeravno, akoravno.

dabei *adv.* zraven, poleg, vpričo.

da capo *adv.* od kraja, še jedenkrat.

Dach *n.* streha, krov; *dem.* strešica, strehica; *coll.* ostrešje; einem — und Fach geben pod streho vzeti (vzamem), sprejeti koga, preskrbeti koga; Dach- strešni.

Dachbalken *m.* ſ. Querbalken.

Dachboden *m.* podstrešje, nahišje; (im Hinterth.) zátreb.

Dachdecker *m.* krovec, strehar. [vanje.

Dachdeckung *f.* (Dachdecken *n.*) pokri-

Dachfenſter *n.* lina.

Dachfirſt *m.* sleme (-na).

dachförmig strehast.

Dachfront *f.* čelo, pročelje.

Dachgeſimſe *n.* svisla *pl.*, svisél (-i).

Dachgeſperre *n.* strešje, vez (-í).

Dachkammer *f.* zgórnjica, podstrešnica, izba.

Dachnagel *m.* strešnik.

Dachrinne *f.* žleb, žlot.

Dachs *m.* jazbec; *dem.* jazbeček; Dachs- jázbečev, jazbečji.

Dachsbau *m.* jazbína.

Dachſchaufe *f.* škopa.

Dachſchiefer *m.* škrl (-í). [kálanica.

Dachſchindel *m.* škodlja, strešnica,

Dachsfalle *f.* past (-í) za jazbece.

Dachsfell *n.* jázbečevina. [meso.

Dachsfleiſch *n.* jázbečevo (jázbečje)

dachsgrau jázbečast.

Dachshund *m.* jázbečar; —hündin *f.* jázbečevka.

Dachsloch *n.* jazbína. [škarnik.

Dachſparren *m.* špérovec, škarnica,

Dachſtroh *n.* škopa, strešnica, krovnica.

Dachſtuhl *m.* strešina, stropílo.

Dachtraufe *f.* kap, okáp.

Dachung *f.* strešje, ostrešje, krov.

Dachvorſprung *m.* podstrešek, ostrešek, napušč.

Dachwaſſer *n.* kápnica.

Dachziegel *m.* strešnik; (koreč, žlebnik.

dadurch *adv.* tu, tod, le-tù tu skozi; (Mittel) s tem, p

dafern *coni.* ako, če.

dafür *adv.* za to; — ha biti (sem) za kaj.

dafürhalten iméti (imám kaj, meniti; (ich halte dafü misli je.

dagegen *adv.* nasproti, pr

dagegen *coni.* ali, pa, na temveč.

dagegen ſein upreti se, im se, protiviti se čemu.

Daguerreotypie *f.* svetlotis

daheim *adv.* doma.

daher *adv.* od tod, od tod od tam, od tamkaj, od t ondod.

daher *coni.* zato, zatorej,

daherbrauſen privršeti.

daherfahren pripeljati (-

daherkommen priti (pride prihajati; (fliegend) prileteti priteči (-tečem); (pfeifend) p (ſingend) pripeti (-pojem); pritresti se u. ſ. w.

dahier *adv.* tu, tukaj, tu-

dahin *adv.* tje, tja, tamtj

dahinaus *adv.* tod, tam t

dahinblühen veniti, giniti

dahinbrauſen odšumeti.

dahinbringen prinesti (-nes prinašati; einen — pripra da bi ....

dahineilen potékati, hitet

dahinfahren oditi (-idem), hajati; *fig.* zginiti, umreti.

dahingeben podati, podarit

dahingegen *adv.* ali, naspr pa, proti temu.

dahingehen oditi (-idem (grem); *fig.* umreti, premin

dahinliegen ždéti, pojema

dahinſchlafen zaspati (-spin

dahinſchmachten medleti, gi

n proč biti (sem), po čem biti, denkati, propasti (-padem).
hen ſ. dahinſterben.
llen tje postaviti, *impf.* po-je deti (denem); (etwas dahin-n laſſen) nedoločeno pustiti.
rben umreti, preminiti; *impf.* pojemati.
rjen telébniti, telébiti, bútiti, , zvaliti se.
t *adv.* zadej, od zadej.
: *adv.* za tem, zadej, za čim; n spaziti.
ſken zveniti, *impf.* veniti.
hen odriniti, odpraviti se, od-), *impf.* odpravljati se, od-

ch daktilski, daktiličen.
s *m.* daktil.
(tedánji, tedašnji, ondašnji,

adv. tedaj, ondaj, takrat.
enerklinge *f.* damaščanka.
enerſtahl *m.* damaščansko jeklo.
ieren podamaščiti, damaščo-ti.
m. damast, damašček.
rtig damaskast.
n damastén, damaškov.
dama, gospa; (i. Kartenſpiele) (im Damenſpiele) dama; Da-pejski, gospojinski.
reit *n.* dámnica, dama; (Dame amati, damo vleči.
ſch *m.* damjek, lanjec.
dv. s tem; nur heraus — le imaš; le daj; le reci.
onj. da, da bi.
m. jez, nasip, zagraja.
ruch *m.* predór nasipa.
n zajeziti, zagraditi; *impf.* aditi, zagrajati.
rde *f.* črnica, črna prst (-i).
rig mračen, somračen, temo-v.
rlicht *n.* pómrak, svit, zor.
n mračiti se, temniti se; (es mrak se dela; (tagen) svítati, , razsvetljevati se, svitati se; ert) dani se.
rung *f.* mrak, pómrak, só-Morgen—) zor, svit, svitanje.

Dämmerungsbogen *m.* somračni lok.
Dämmerungskreis *m.* somračni krog.
Dämon *m.* hudoba, zli duh, bes, dajmon.
dämoniſch besen, dajmonski.
Dampf *m.* par, sópar, sopára, hlap; Dampf- parni, soparni.
Dampfbad *n.* parna kópel (-i), ruska kopel.
Dampfboot *n.* ſ. Dampfer.
Dampfcanal *m.* parovod.
dampfen páriti se, sopariti se, hlapéti, kaditi se; (das Pfeifchen) púšiti.
dämpfen zadušiti, udušiti, ugasiti, pogasiti; *impf.* dušiti, gasiti, zaduševati, pogaševati; (den Zorn) utolažiti, *impf.* tolažiti; (gedämpfte Stimme) zamolkel glas.
Dampfer *m.* parnik, parnica, parobrod.
Dämpfer *m.* gasílo, tolažílo.
Dampffahrt *f.* paroplovstvo, parobrodstvo.
Dampfkeſſel *m.* parni kotel, hlapnik.
Dampfkraft *f.* parna moč, parna sila.
Dampfloch *n.* dušnik, hlapnica.
Dampfmaſchine *f.* párni stroj.
Dampfmeſſer *m.* paromér.
Dampfnudel *m.* oparjenec; oparjeni rezanci *pl.*
Dampfſchiff *n.* ſ. Dampfer.
Dampfwagen *m.* parni voz, parovoz.
danach *adv.* ſ. darnach.
daneben *adv.* zraven, poleg; gleich — tik; (überdies, zugleich) vrh tega, zraven tega, razun (razven) tega, mimo tega, pri tem, tudi.
danieden *adv.* tu doli, tam doli.
danieder *adv.* doli; (zu Boden) na tla; na tleh.
daniederkommen ſ. niederkommen.
daniederliegen bolevati, bolovati (bolujem), bolán ležáti (ležím); (vom Handel) zastajati.
Dank *m.* hvala, zahvala; — ſagen zahváliti, zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se; — wiſſen hvaležen biti (sem); Gott ſei — hvala Bogu, bodi ga Bog zahvaljen; Dank- zahvalni, hvalni.
Dankadreſſe *f.* zahvalno pismo, zahvalnica.
Dankaltar *m.* zahvalni oltár, zahvalni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahvalna maša.
dankbar hvaležèn, zahvalèn.
Dankbarkeit *f.* hvaležnost, zahvalnost.
danken zahvaliti se, *impf.* zahvaljevati se; auf einen Gruß — odzdraviti.
Dankgebet *n.* zahvalna molitèv.
Dankgefühl *n.* čut hvaležnosti.
Danklied *n.* zahvalna pesèm (-i), hvalnica.
Dankopfer *n.* zahvalna daritèv, zahvalna žrtèv.
Dankſagung *f.* zahvala.
Dankſchreiben *n.* zahvalno pismo, zahválnica.
dann *adv.* potém, za tém, na to, potlej; (Zeit) tedaj, tačas, ondaj; — und wann včasi, včasih, časih.
dannen *adv.* von — odtód, od onod, od tam tod, od tistod.
daran *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.
daranſetzen mánjkati, pomanjkovati.
Darangabe *f.* nadavèk, ara.
darangehen lotiti se česa, podstópiti se, poprijeti (-primem) se; *impf.* lotévati se, poprijemati se.
darankehren ſich zmeniti se za kaj, meniti se, marati, mar biti (sem) komu česa.
darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihajati.
daranliegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.
daranmachen ſich ſ. darangehen.
daranſein pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, namenjen biti; volja me je; gut — komu dobro kaže, sreča dobro streže; ſchlecht — na izgubi biti; er iſt nahe daran zu ... malo da ne ...; wenn ich recht daran bin če se ne motim.
darauf *adv.* na to, na tem; (hernach) na to, potem, potlej; — ausgehen naklépati, namérjati.
Daraufgabe *f.* nadavèk, nadév, nameček.
daraufgehen poiti (-idem), poteči; *fig.* umreti, pomreti; (benöthiget werden) treba je, potrebovati se.
Daraufgeld *n.* nadavèk, nadév.
daraufkommen stakniti, zaslediti, zvedeti (zvem) kaj, naleteti na kaj.
daraufwenden obrniti, in na kaj.
daraus *adv.* iz tega, iz te
darben stradati, pomanjk v revščini živeti.
darbieten ponuditi, podeliti *impf.* nuditi, ponujati, podel
Darbieten *n.* ponudba.
darbringen donesti (-nesem) pokloniti; *impf.* donašati, poklanjati.
Darbringer *m.* poklonitelj.
Darbringung *f.* donós, pokl
darein *adv.* v to, v tega, va vmes.
dareinfinden ſich uveščiti se, se česa, izuriti se v čem.
dareinlegen ſich vtakniti s vtikati se, mešati se v kaj.
dareinreden vmes govoriti, segati, prigovarjati, ugovarj
dareinſchicken ſich ſ. dareinf
dargeben podeliti, podariti, *impf.* podeljevati, poklanjati
darin *adv.* v tem, v tej r zadevi; (innerhalb) notri.
darlegen predložiti, razloži predlágati, razlágati; (beweis zati (-kažem), izpričati; *imp* vati, izpričevati, izpričávati; razložiti, pojasniti; *impf.* pojasnjevati.
Darlegung *f.* predložba, pre dokaz, izpričanje; razlága,
Darlehen *n.* zajém, posojilo
Darleihe *f.* = Darleihen *n.* ſ.
darleihen na up dati, v za posoditi; *impf.* na up dajat v zajem dajati, posójati.
Darleihens- zajemni, posoji
Darleiher *m.* zajemnik, pos sojitelj.
Darm *m.* črevo (-esa); *dem* Darm- črevni, črevesni.
Darmbein *n.* črevnica, bedr
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna
Darmfell *n.* črevna mrena.
Darmgicht *f.* črevoból (-i).
Darmgrimmen *n.* ſ. Kolik.
Darmſaft *m.* črevesni sok.
Darmſaite *f.* črevna struna;

ſchleim *m.* črevna žleza.
ſtem *n.* črevje.
n *adv.* po tem, po tej; potlej,
chtung *f.* ravnanje po čem;
vna po čem.
ber *adv.* ſ. danieder.
adv. ſ. darüber.
f. sušilo; (Ofen) sušilnica.
hen podeliti, podati; *impf.* po-
, podajati.
posušiti, *impf.* sušiti.
us *n.* sušilnica.
en *m.* pečnica, peč za sušilo.
cht *f.* sušica, suhotica.
chtig sušičen.
bar predstavěn.
en predstaviti, pred oči posta-
iti, razkazati (-kažem); *impf.*
jati, razkazovati; (bildl.) na-
slikati, upodobiti; *impf.* črtati,
podábljati; (erklären) razložiti,
lagati; (ſchriftl.) napisati (-pi-
isati; ſich — skazati (-kažem)
taviti se; *impf.* skazovati se,
jati se.
end-e Geometrie opisno mer-
-e Künſte prikazujoče umet-
er *m.* predstavljalec, razlaga-
lec.
ung *f.* predstava, opis, raz-
ložba.
ungsart *f.* predstavljava, način
ljanja.
ungsgabe *f.* predstavljavnost.
n izkazati (-kažem), dokazati,
; *impf.* iz-, dokazovati, iz-
r *adv.* nad tem, nad to, črez
olb) zató, zatorej, zaradi tega;
und — vse vprek, vse križem.
adv. zato, zavoljo tega, zatega-
di tega; (um daß) po to.
conj. zato, zatorej.
r *adv.* pod tem, pod to; med
tem, v tem.
der.
biti (sem), tú biti, pričú-
n. bitje, bistvo, bitnost, bi-
mpf umè — boj za obstaněk.

daſelbſt *adv.* tu, tukaj, le-tukaj; (dort) tam, tamkaj.
dasmal *adv.* takrat, to pot, sedaj.
daß *conj.* da, da bi; — nicht da ne, da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi; im Falle — ako bi; bis — dokler ne.
Daſſelfliege *f.* goveji zolj.
Daten *pl.* podatki *pl.*, data.
datieren dan in leto pripisati (-pišem), datirati.
Datierung *f.* pisanje leta in dne.
Dativ *m.* dajalnik, dativ.
Datowechſel *m.* oddnevna menica.
Dattel *f.* datel.
Dattelbaum *m.* dátlovo drevo (-esa).
Dattelöl *n.* dátlovo olje, datlovec.
Datum *n.* dan in leto, datum; bis dato do sedaj, do današnjega dné.
Daube *f.* dóga; *dem.* dožica.
Daubenhobel *m.* strug, strugalnik.
däuchten ſ. dünken.
Dauer *f.* trpež, obstaněk, trajanje.
dauerhaft trpežen, trděn, trajen.
Dauerhaftigkeit *f.* trpežnost, trajnost.
dauerlos netrpežen, brez trpéža.
dauern trpeti, trajati; es dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.
dauernd ſ. dauerhaft.
Däumchen *n.* palček.
Daumen *m.* palec; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročica, palec, palčnik.
daumenbreit palec širok.
Daumenſtock *m.* palčnica, lisice *pl.*
Däumling *m.* palčnik; (Menſch) palček.
davon *adv.* od tega, od te; iz tega, od te reči; weit — daleč proč.
davonbleiben izostati (-stanem), *impf.* izostajati.
davoneilen uteči (-tečem), potegniti
davonfliegen odleteti, odfrčati (-čim).
davonfliehen pobegniti, odbežati (-bežim), prhniti; *impf.* prhati.
davongehen oditi (-idem), uiti, ubežati (-bežim), unesti jo, upihniti jo, pobrati (-berem) se; *impf.* odhajati, uhajati.
davonjagen spoditi, odgnati (-ženem), odtirati; *impf.* odgánjati, odtirávati.
davonkommen oditi (-idem), odnesti jo, rešiti se, oteti (otmem) se; er wird nicht — ne ozdravi več, ne preboli.

davonlaufen prhniti, uprhniti, uteči, odbežati, upihniti jo, pobrisati jo, pocediti jo, uliti jo, pobrati (-berem) se.
davonmachen ſich ſ. davongehen.
davonrennen oddirjati, zbežati (-im).
davonſchleichen zmuzniti se, ukrasti (-kradem) se, kopita odnesti (-nesem).
davontragen odnesti, unesti; *impf.* odnašati, unašati; *fig.* doseči (-sežem), *impf.* dosegati; (Krankheit) nalezti; d. Sieg — premagati, zmagati koga.
davor *adv.* pred tem, pred to, pred to rečjo; da ſei Gott — Bog varuj; — erſchrecken ustrašiti se česa.
dawider *adv.* proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) nasproti; — ſein protiviti se, ustavljati se.
dazu *adv.* k temu, k tej reči; (deshalb) zató; — ſoll es nicht kommen do tega naj ne pride.
dazuhelfen pripomoči (-morem).
dazulegen, dazuthun priložiti, pridejati (-denem); *impf.* prilagati, prideváti.
dazumal ſ. damals.
dazuthun podvizati se, prizadejati (-denem) se; *impf.* prizadevati se.
dazwiſchen *adv.* vmes, med tem, sredi tega.
Dazwiſchenkunft *f.* posredovanje, pritegljej, pripomoč (-i).
Debatte *f.* razprava, razgovor, obrav[nava.
debattieren razpravljati, obravnávati, razgovárjati se, pretrésati, pretresávati.
Debet *n.* dolg; er iſt ſchuldig dolžan je.
Debit *n.* prodaja.
Debitor *m.* dolžnik.
Debut *n.* prvi nastop (igralca).
debutieren prvikrat nastopiti, prvikrat igrati.
Decan *m.* dekán.
Decanat *n.* dekanija; Decanats- deka[nijski.
Decem *n.* desetína.
decem deset.
December *m.* gruden, decembér.
Decemvir *m.* desetérnik, decemvir.
Decennium *n.* desetletje.
decent spodoben, „pristojen.
Dechant *m.* dekán, nadžupnik.
Dechantei *f.* dekanija.
Dechantswürde *f.* dekanstvo.
Decharge *f.* ustrel.
Dechiffrierkunſt *f.* tolmaštv
decidiert ſ. entſchieden.
Decimal- desetinski, decim
Decimalbruch *m.* desetinsk[i] desetinski droběc.
Decimalmaß *n.* desetinska
decimieren desétiti, vsacega ustreliti.
Deckblatt *n.* krovni list.
Decke *f.* odeja, krilo, pre (Plafond) strop, stropje; štórija; Buch— platnica; plahta; Trag— korítnica.
Deckel *m.* pokrov, pokrovk zaklopec; *dem.* pokrovček, ré
decken kriti (krijem), pokrit niti; *impf.* pokrivati, zavezov niti, odeti (-denem); *impf.* odevati; Auslagen — založi zalágati; (den Tiſch) pogrnit pogrinjati; (ſicherſtellen) zava
Decker *m.* krovec, strehar; po
Deckgebür *f.* pristojbina za s
Deckmantel *m.* zagrinjalo, p
Decknetz *n.* mreža zagrebáča
Deckperiode *f.*, —zeit *f.* (ſ. spuščalna doba.
Deckplatte *f.* plošča.
Deckſchuppe *f.* krovna luska.
Deckung *f.* kritje, pokrivanje zaslomba, bramba; (Sicherun vanje, varščina.
Deckungsurkunde *f.* zavaroval
Declamator *m.* govornik, de
declamatoriſch govorniški.
Declamation *f.* govorništv
declamieren govoriti, dek deklamirati, lepo besediti.
declinabel sklanjalen.
Declination *f.* odklon; *(gra* njava, sklanjatev, sklanja, s
Declinationsnadel *f.* odklo klonjenica, odklonska igla.
declinieren sklánjati, pregí ljem); odklanjati se.
Decoct *n.* odvarek, prevrete
Decorateur *m.* olepševalec, valec, dekoratér.
Decoration *f.* olepšáva, ok koracija.
Decorationsmaler *m.* gledišč slikar dekoracij.

ren olepótiti, okrasiti, olép-
jšati; *impf.* lepotiti, lépšati,

n *n.* s. Anstand.
. odlók, ukrep, dekret.
ren odlóčiti, ukreniti, skle-
f. odločevati, ukrepati, skle-
[svetilo.
ion *f.* posvečénje, posvéta, po-
en posvetiti, *impf.* posvečevati.
ren izvesti (-vedem), izpeljati;
ájati, izpeljávati. [cija.
on *f.* izvod, izpeljava, deduk-
n. primanjkljáj, pomanjkljáj,
k.
omanjkljiv, nepopoln.
gen *m.* manjkajoča pola.
nepopoln.
ren s. vertheidigen.
branilěn, odbijalěn.
r *m.* s. Vertheidiger.
l *m.* bolni duhovnik, deficijent.
. primanjkljaj, nedostatěk.
n v redu mimo koga iti
em), defilirati.
en opredeliti, pojěm določiti;
edeljati, določevati.
on *f.* opredelitěv, določba be-
pojma, definicija.
dokónčěn, končěn, stalěn,

adv. za trdno; —e Rechnungs-
g dokončno rešen račun.
m *n.* dokončěk.
nespodoběn, pošastěn.
ität *f.* nespodóba.
n. meč; Degen- mečev.
äche *f.* plošča (mečeva).
henk *n.*, —kuppel *f.* jermen

riff *m.* držalo, roča.
linge *f.* plošča.
nopf *m.* mečev gumb, mečeva

itze *f.* ost (-í).
ß *m.* vbod z mečem.
ation *f.* znižanje, ponižanje.
ieren znižati, ponižati; *impf.*
, poniževati.
r raztézěn, raztezljiv, poteg-
ěn. [vost.
rkeit *f.* razteznost, razteglji-

dehnen raztegniti, nategniti, potegniti, razprojiti; *impf.* raztegovati, nategovati, natézati, projiti, vleči (vlečem); (Silbe) zategniti, *impf.* zategovati; sich — stegniti se, *impf.* stegati, stegávati se, vleči se; (recken) zlekniti se, *impf.* zlecati se, zlecevati se; gedehnte Silbe zategnen zlog.

Dehnung *f.* raztezáva, raztéganje; (d. Silbe) zatéza, zatezávanje.

Dehnungszeichen *n.* zatégljej, zatezáj.

Deich *m.* jez, zasip, gat (-i), graja, grad (-i); Deich- jezov.

Deichbruch *m.* predor jeza.

deichen zajeziti, zagraditi, zasipati (-sipljem), zasuti (-spem u. -sujem); *impf.* jeziti, graditi, zajezovati, zagrajati, zasipávati.

Deichsel *f.* oje (ojesa), voje; (hintere) svora, sora, rázvora; (Axt) teslo.

Deichselarm *m.* trabje.

Deichselgabel *f.* ojnice *pl.*, oglobli *pl.*, škarje *pl.*, škárnice *pl.*

Deichselnagel *m.* igla.

dein tvoj; (du —) svoj.

deinethalben, deinetwegen zavoljo tebe, zaradi tebe.

deinig s. dein.

Deismus *m.* deízěm.

Deist *m.* deist, bogoverěc.

deistisch deističěn.

Delegat *m.* s. Abgeordnete.

Delegation *f.* preročilo, odreditěv; odposlanstvo, delegacija.

delegieren s. abordnen.

delegiert poslan.

delicat slastěn, izbrán; (zart) mil, nežěn; (häkelig) kočljív.

Delicatesse *f.* slaščica, sladčica; nežnost, razkošje.

Delict *n.* zločin, hudodelstvo.

Deliquent *m.* zločiněc, hudodelěc, hudodelnik; obsójeněc; —in *f.* hudodélnica; obsójenka.

delirieren blázniti, blesti (bledem), v sanjah govoriti.

Delirium *n.* s. Wahnsinn. [fin.

Delphin *m.* pliskavica, pliskavka, del-

Delta *n.* delta; —mündung *f.* deltast izliv.

Demagog *m.* demagog.

demagogisch demagógičěn.

Demant *m.* ſ. Diamant.
Demarkation *f.* razmejitěv.
demarkieren razmejiti.
demaskieren razšémiti, krinko (šemo) z lica potegniti, lice odkriti (-krijem), lice razkriti.
Dementi *n.* preklic.
dementieren preklicati (-kličem), za laž razglasiti; *impf.* preklicevati.
Deminutivum *n.* pomanjševalna beseda, manjšalka
Demiſſion *f.* odpust, ostavka. [ljati.
demiſſionieren ostaviti, *impf.* ostav-
demnach *adv.* po tem, po tem takem, torej, zatorej.
demnächſt *adv.* kmalu, koj, v kratkem, kar nájprej.
demohngeachtet *adv.* vendar pa.
Demoiſelle *f.* gospodičina, góspica.
Demokrat *m.* ljudoljub, demokrat.
demokratiſch ljudoljuběn, demokratičěn, demokratski, ljudovladen.
Demokratie *f.* ljudoljubje, demokracija, ljudovlada.
demolieren podreti (-derem), razdejati (-denem), razrušiti, razsuti (-sujem u. -spem), razsipati (-sipljem); *impf.* podirati, razdévati, razsipávati.
Demolierung *f.* podretje, razdejanje, razsutje, razdor.
demonſtrativ kazalěn, skazovalěn.
Demonſtration *f.* dokaz, dokazovanje; *fig.* demonstracija, očitovanje, žuganje; javno skazovanje ali kazanje.
demonſtrieren dokázati (-žem), skazati; *impf.* dokazovati; *fig.* očitovati, žugati.
demontieren poškodovati, onémiti, zrúšiti; *impf.* poškodávati, zruševati.
demoraliſieren popačiti, pokvariti, spriditi; *impf.* páčiti, kvariti, príditi.
Demuth *f.* ponižnost, pohlevnost.
demüthig ponižěn, pohlevěn.
demüthigen ponižati, ponižnega storiti, osramotiti; *impf.* poniževati, ponižnega delati, pokoriti, sramotiti.
Demüthigung *f.* ponižanje, poniževanje, osramočenje, osramotitěv.
demuthsvoll ſ. demüthig.
Dendrit *m.* drevnik, dendrit.
Dendrometer *n.* deblomer, drevomer.
Dengelhammer *m.* klepěc, klepáč, klepálnik.
dengeln klepati; sklepati (
poklepati.
Dengelſtock *m.* bábica.
Dengelſtuhl *m.* kobilica.
Dengelzeug *n.* klepí *pl. f.*,
Dengler *m.* klepáč, klepalěc
Denkart *f.* mišljenje, mišlja
mišljenja.
denkbar kar se more (dá)
Denkbuch *n.* spomeník, s
knjiga.
denken pomisliti, preudárit
pomišljevati, premišljevati,
jati; hin und her — preudár
mišljevati, uganjevati, ugib
ljem); ich dächte zdi se mi,
se mi, jaz bi dejal; der Men
Gott lenkt človek obrača, Bo
(ſich erinnern) spomniti se,
se; *impf.* pámetiti, pómniti
na kaj; spominjati se, domišl
(geſonnen ſein) naklépati,
iméti (imám), kániti, namérj
ſen) úpati, nadejati se; (mei
niti, soditi, zdeti se komu
misliti si, predstavljati si.
denkend misleč, mišljiv, p
preudarěn.
Denker *m.* mislitelj, mislec, p
valěc.
denkfähig mišljiv, zmožěn
Denkform *f.* ſ. Denkart.
Denkfreiheit *f.* svobodno
svobodna misél (-i), svoboda
Denkgeſetz *n.* zakon mišljen
Denkkraft *f.* umnost, razum
udarnost, miselnost.
Denklehre *f.* ſ. Logik.
Denkmal *n.* spominěk, s
pómnik; (Grabes—) nadgrob
grobnik; alte Denkmäler s
starodavni spominki.
Denkmünze *f.* spominščica, s
Denkſchrift *f. (hist.)* spomé
Denkſpruch *m.* moděr izrek,
slóvica.
Denkübung *f.* vaja v mišlje
Denkungsart, —weiſe *f.* ſ. D
denkwürdig znamenit, zna
velikovažěn, spomina vreděn
Denkwürdigkeit *f.* znamenit
nitnost.

tel *m.* spominski listěk.
oni. zakáj, kajti; (weil) ker,
ist — i kaj, kaj pa je; wer
kdo je mar; (als) ko; (also)

coni. vendar (vender), pri
, vendar le, saj.
m. zobnik, dental.
ant *m.* ovadnik, ovaduh.
ation *f.* ovada, ovadba.
eren ovaditi, *impf.* ovajati.
ment *n.* oddelěk; okraj, okrožje,
ent.
nt zavisěn, odvisěn.
nz *f.* odvisnost.
f. sporočilo, brzojavka.
nieren vlago odločiti, *impf.*
očevati; s. entwässern.
t *m.* položnik, izporočnik;
dok.
ren položiti, izporočiti, hra-
rambo dati; *impf.* polágati,
, v shrambo dajati; (aus-
čati, pričevati, svedočiti.
ren prognati (-ženem), pre-
jo deželo odpeljati (-peljem);
-, preganjati, v tujo deželo
ti.
tion *f.* prognanstvo.
n- hranilni, depozitni.
namt *n.* hranilni —, depozitni

ncasse *f.* hranilna —, depo-
arnica ali blagajnica.
ngebür *f.* hranilščina, polož-

ngelder *pl.* hranilni —, depo-
arji.
nvermögen *n.* hranilo, hra-
depozitno premoženje.
nverwaltung *f.* oskrbovanje
prava hranilnih denarjev.
on *f.* izpričevanje, svedočba.
r *m.* hranilěc, depozitor.
rium *n.* hranilnica, skladnica.
m *n.* hranilo, pologa, polog.
skladišče, založišče, hranišče;
lopolnilna vojska, vojaško

ren prositi odpuščanja.
n. dodatěk, pridatěk, pri-
eputat.

Deputation *f.* poslanstvo, poslanci *pl.*, deputacija.
Deputierte *m.* poslaněc; *f.* poslanka.
der bleibt als Artikel unübersetzt; *pron.* (dieser, diese, dieses) ta, ta, to od. ti, ta, to; (jener) óni, -a, -o; uni, -a, -o; (welcher) kteri, -a, -o, ki.
derb robát, surov; jedernat, krepěk; čvrst, silěn, močěn; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.
Derberz *n.* gručava ruda.
Derbheit *f.* robatost, surovost; jedernatost, jedrina, krepkost, čvrstost.
dereinst *adv.* kdaj, jedenkrat, jednoč.
derenthalben *adv.* zato, zaradi tega, zategadelj, zastran tega.
dergestalt *adv.* tako, na tak način, po takem, po tem takem.
dergleichen tak, takov, takošěn.
derivat izpelján.
Derivation *f.* izvod.
derivieren izvesti (-vedem), *impf.* izvajati.
derjenige (diejenige, dasjenige) tisti, tista, tisto; ta isti, ta ista, to isto.
dermalen *adv.* sedaj, zdaj.
dermalig sedánji.
dermaßen *adv.* tako, tako zeló, toliko, tako močno.
Dero Vaš; Njihov.
derohalben *adv.* zatorej, zavoljo tega.
derselbe (die—, das—) ta isti, ta ista, to isto; tisti, -a, -o; eben— ravno tisti, -a, -o.
derselbig s. derselbe.
derweil *adv.* tačas, med tem.
Derwisch *m.* derviš.
derzeitig tačasěn, sedánji.
Descendenten *pl.* zarod, zarojenci *pl.*, nizhodno koleno, sorodniki nizhodne vrste.
descriptiv opisovalěn, opisěn.
Deserteur *m.* ubežnik, uhajalěc, uhajáč, begún, uskók.
desertieren ubegniti, ubežati (-bežim), pobegniti, uiti (-idem), uteči, uskočiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.
Desertion *f.* ubég, uték, uhájanje.
Deservit *n.* zaslužěk odvetnikov.
desfalls *adv.* zastran tega.
desgleichen tako, prav tako, kakor tudi.
deshalb *adv.* zató, zavoljo tega, zbog tega, zategadelj.

deſignieren odločiti, odmeniti; *impf.* odločevati.

Deſinfection *f.* razkužba, razkuženje.

Deſinfectionsmittel *n.* razkužilo.

deſinficieren razkužiti, *impf.* razkuževati.

Deſorganiſation *f.* razpád, razdejanje; razstrojstvo.

deſorganiſieren razdejati (-denem), razstrojiti; *impf.* razdévati, razstrojevati.

Deſorydation *f.* razkis, odkis.

deſorydieren razkisiti, odkisliti.

deſperat obupěn, brezupěn.

Deſperation *f.* obúp, brezupnost.

Deſpot *m.* samosilnik, trinog, despot.

Deſpotie *f.* = **Deſpotismus** *m.* samosilje, samosilstvo, trinoštvo, despotizěm.

deſpotiſch samosilěn, trinoški, grozovitěn, krut, despotski.

deſſenthalben, —wegen, —willen *adv.* ſ. deshalb.

deſſenungeachtet *adv.* pri vsem tem, vendar le.

Deſſert *n.* zasladěk, posladěk po jedi.

Deſſin *m.* vzorěk, načrt.

Deſtillat *n.* prekapnina, prekapina.

Deſtillateur *m.* prekapljáč, prekapljevalěc.

Deſtillation *f.* prekáp, prekápanje, prežig.

Deſtillationsapparat *m.* prekapílo.

deſtillieren prekápati, prekapljeváti, prežigati.

Deſtillierhelm *m.* klobuk, kapa.

deſto *adv.* tem, s tem, toliko, tolikanj; je mehr, — beſſer čim več, tem (toliko) boljše; nichts—weniger vendar (vender) le, pri vsem tem.

deswegen *adv.* ſ. deshalb.

Detachement *n.* oddelék, četa.

detachieren poslati (pošljem), odposlati, odpraviti; *impf.* pošiljati, odpošiljati, odpravljati.

Detail *n.* nadróbnost, podrobnost; ins — na drobno, po tanko; im — verkaufen po drobnem —, na drobno prodati; *impf.* na drobno prodajati.

detaillieren na drobno razložiti, na tanko razkázati, — navesti (-vedem), — našteti (-štejem); *impf.* na drobno razlágati, na tanko razkazovati, — naštevati.

detailliert nadroběn, podroběn; natančen, obširěn; *adv.* na drobno, na tanko, obširno.

Detailplan *m.* podrobni, potanki ...

detto *adv.* prav tako, jednako.

Deut *m.* božják, nežica, repar.

deuteln modrovati.

deuten razložiti, raztolmačiti; razlágati, tolmáčiti; (weiſen) pokazati (-kažem), *impf.* kazati; (winken) ... niti, pomigniti; *impf.* migati, pogovati; (mit d. Kopfe) kimniti, ... mati; *impf.* kimati (kimam, kimlje (m. d. Augen) pomežkniti, *impf.* ... kati, pomežkovati; (m. d. Hand) ... niti, *impf.* mahati; (vorbedeuten) ... zati (kažem), oznanjati, poménjati

Deuter *m.* razlagovalěc, razlagatelj, tolmáč.

deutlich razločěn, razviděn, jasen, očitěn; — machen pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati

Deutlichkeit *f.* jasnost, razločnost, vidnost, očitnost.

deutſch nemški; —e Sprache nemški jezik, némščina, nemška beseda machen nemčiti, ponemčiti.

Deutſchmeiſter *m.* veliki nemški ževnik, glavar nemškega reda.

Deutſchthum *n.* nemštvo.

Deutſchthümelei *f.* nemškovanje, nemškutarija.

Deutſchthümler *m.* nemškutar, nemškovalěc; —in *f.* nemškuta, nemtarica.

Deutung *f.* razlaga, pojasnjenje, kláda, tolmačenje.

deutungsvoll pomenljiv, znamenitěn.

Deviſe *f.* geslo.

Diacon *m.* dijakon.

Diaconat *n.* dijakonstvo.

Diadem *n.* zlati venec, šapelj.

Diagnoſe *f.* spoznanje, poznanje lezni; razpoznava.

Diagnoſtik *f.* diagnóstika; **uk** o poznavi bolezni.

diagonal poprečěn, protikotěn, kotěn.

Diagonale *f.* poprěčnica, prekót diagonala.

Dialekt *m.* narečje.

k *f.* dialektika, razumoslovje.
m. dvogovor, razgovor, po-
[govorih.
ch dialogičen, dialogiški, v po-
l *m.* demant, oglinec.
d- od. diamanten demantén,
'.
r *m.* premér, premernik.
f. razloka, razstava, diereza.
e *f.* drista, driska, sračka,
zmernost v jedi in pijači,
na, mera in red v življenji.
pl. dnevščina, dnevnice *pl.*,
laſſe *f.* dninski —, dnevniční
i razred.
f. nauk o zdravji, dietétika.
ch zmerén, dietétičen.
be, te.
ſt, jedernat; — an etwas tik;
n zgostiti, *impf.* gostiti; —
gostiti se, zagostiti se; *impf.*
, zgoščavati se, zgoščevati se.
aubt košat, goščat, gostolistén.
achſen zarasten, zarodén.
ſchig košat, goščat; kocast.
'. gostota, gostost, goščava.
i *f.* pesnikarjenje, pesnikar-
nišljávanje.
izmišljati; pesmi zlágati, sklá-
máriti, peti (pojem); ſ. dicht
[nij.
n. pesnikovanje, zlaganje pes-
m. pesnik, pevec.
ader *f.* pevska žila.
anlage *f.* pesniški dar, pevska
.
ei *f.* ſ. Dichtelei.
geiſt *m.* pevski duh.
in *f.* pésnica, pevka.
iſch pesniški, pevski.
ling *m.* pesmarček, pevče (-ta).
ſprache *f.* pesniški jezik.
volk *n.* pevci *pl.*
keitsmeſſer *m.* gostomér.
rnig zrnát, jedernát, jedrovít.
nſt *f.* pesništvo, pevska umet-
ezija.
ubig ſ. dichtbelaubt.
ung *f.* pesén (-i), pesém (-i), spév,
izmišljotina.

Dichtungsart *f.* vrsta pesništva.
Dichtungskraft *f.* pesniška moč (-i), obrazotvornost, domišljivost, domišljija.
dick debel; (fett) tolst, ratén; (dicht) gost; — werden debeliti se, rediti se; odebeléti, zdebeléti, obrediti se; gostiti se, zgoščavati se, zgostiti se, zagostiti se.
Dickbauch *m.* trebušnik, debelúh.
Dickbein *n.* stegno.
Dickdarm *m.* debelo črevo (-esa).
Dicke *m.* debeluh; *f.* debelina, debelost, debelota; gostota, goščoba, gošča.
dickfüßig debelonóg.
Dickhals *m.* debelovratnik.
dickhalſig debelovratén.
Dickhäuter *pl.* debelokožci.
dickhäutig debelokožen, kožnat; žuljav, skorjav.
Dickicht *n.* gošča, goščava, šuma.
dickknochig kostnat, debelokostén.
Dickkopf *m.* debeloglavec, glavač; (verächtl.) butec, butelj (-na).
dickköpfig glavat; butast, trdogláv.
dickleibig debel, trusnat, čokát.
Dickmilch *f.* kislo mleko; sesedeno —, zagrizlo mleko.
dicknaſig nosát, debelonós.
Dickſchnabel *m.* debelokljun.
Dickthuer *m.* baháč, hlastáč.
Dickwanſt *m.* vampež; ſ. Dickbauch.
Dictando *n.* narekovanje; — ſchreiben pisati narekovano.
dictieren narekati, narekovati.
Diction *f.* zlog.
Didaktik *f.* didáktika, poučno pesništvo; znanost poučevanja, učba.
didaktiſch poúčen, didaktičen, didaktiški.
die ſ. der.
Dieb *m.* tat, kradljivec, zmikalec.
Dieberei *f.* tatinstvo, kraja.
Diebes- tatinski, tatovski.
Diebin *f.* tatica, kradljivka.
diebiſch tatinski, kradljiv, zmikalen.
Diebsbande *f.*, —geſindel *n.* tatinska druhal (-i).
Diebshandwerk *n.* tatinstvo.
Diebshelfer *m.* tatinski pomočnik.
Diebslaterne *f.* slepica.
Diebsſchlüſſel *m.* vetrih, odpirač.
Diebſtahl *m.* tatvina, kraja, kradež.

diejenige ſ. derjenige.

Diele *f.* deska, blanja, žáganica, pódnica; (Boden) tlak.

dielen tlak narediti, *impf.* tlak delati od. narejati.

dienen služiti, poslovati; zu etwas — služiti, rabiti; (als Knecht, Magd, Sclave) hlapčevati, deklovati, sužnjevati, rabotati; (nützlich ſein) strêči (strežem), goditi, biti (sem) za kaj; wozu dient das? čemu je to?

Diener *m.* služabnik, sluga; strežáj, strežnik; poseł; —in *f.* služabnica, slúžkinja; strežnica, strežajka, krščenica.

Dienerſchaft *f.* služabništvo, posli *pl.*; družina.

Dienſt *m.* služba; (Amt) urad, služba, mesto; (Bedienung) strežba, postrežba; (Frohn—) tlaka, rábota; (Hof—) dvorba; (Pflicht) dolžnost, opravek; was ſteht zu —en? kaj bi radi? —e nehmen v službo stopiti; Dienſt- služni, službeni.

Dienſtabſchied *m.* odpúst, doslužek.

Dienstag *m.* vtorek.

Dienſtalter *n.* službena leta *pl.*

Dienſtantritt *m.* nastop službe.

dienſtbar služčn, služabčn, podložčn.

Dienſtbarkeit *f.* službenost, podložnost; (Servit.) služnost.

Dienſtbefehl *m.* službeno povelje.

dienſtbefliſſen marljív, prizadevčn, postrežljív.

Dienſtbetrieb *m.* službovanje.

Dienſtbote *m.* poseł, družinče (-eta); —n *pl.* družina.

Dienſtbotenordnung *f.* poselski red.

Dienſtbotenprotokoll *n.* poselski zapisnik.

Dienſteid *m.* službena prisega.

dienſteifrig marljív, goréč od. vnet v službi, prizadevljiv.

Dienſteintritt *m.* vstop v službo.

Dienſtentlaſſung *f.* odpust iz službe.

Dienſtentſetzung *f.* odstava.

dienſterfahren zveden —, vešč v službi.

dienſtfähig pripravčn —, sposobčn za službo.

dienſtfertig postrežčn, postrežljiv, poslužčn, uslužčn.

Dienſtfertigkeit *f.* postrežnost, postrežljivost, uslužnost.

Dienſtfrau *f.* gospodinja.

dienſtfreundlich postrežčn, prijazčn.

Dienſtführung *f.* službovanje, uradovanje.

Dienſtgang *m.* pot po opravilih, slu[žbeni po]

Dienſtgeber *m.* službodajčc, gospod[ár]

Dienſtgehalt *m.* službenina, služb[eni] plača.

Dienſtgenoſſe *m.* tovariš.

Dienſtgeſuch *n.* prošnja za službo.

Dienſtherr *m.* gospodár.

Dienſtinſtruction *f.* službeno vod[ilo], službeni napótek.

Dienſtjahr *n.* službeno leto.

Dienſtknecht *m.* hlapčc, poseł.

Dienſtleiſtung *f.* služba, postrežba, usluga.

Dienſtleute *pl.* družina.

dienſtlich služben, uradčn.

Dienſtlohn *m.* mezda, zaslužek.

dienſtlos brezslužbčn, brez službe.

Dienſtmagd *f.* dékla, krščenica.

Dienſtmann *m. (ministerialis)* dvornik; (Taglöhner) služnik, postrežčk.

Dienſtordnung *f.* službeni red.

Dienſtperſon *f.* službena oseba.

Dienſtpflicht *f.* službena dolžnost.

dienſtpflichtig podložčn.

Dienſtpoſten *m.*, **Dienſtſtelle** *f.* služba, mesto službovanja.

Dienſtreglement *n.* službeni pravilnik.

Dienſtreiſe *f.* službena pot, pot v službenih opravkih.

Dienſtſtreitigkeit *f.* prepir zastran službe.

dienſttauglich sposobčn za službo.

dienſtthätig marljív, pridčn v službi.

dienſtthuend služilčn, v službi.

Dienſttreue *f.* zvestoba v službi.

Dienſtübung *f.* službena vaja.

dienſtuntauglich za službo neraběn, — nesposobčn.

Dienſtverleihung *f.* podelitěv službe.

Dienſtverhältnis *n.* službeno razmerje.

Dienſtverluſt *m.* izguba službe.

Dienſtvertrag *m.* službena pogodba.

dienſtwillig postrežčn, poslužčn, uslužčn, postrežljiv.

Dienſtzeit *f.* službena dôba, čas službe, službena leta *pl.*

Dienſtzwang *m.* siljenje k službi, tlaka, rábota.

pihalo, pihalnik.
-es ta (te, ti, taj), ta, to;
; — da le-tá, le-tá, le-tó;
, tó-le.
dotičěn, zadevěn.
adv. v tem oziru, v tej reči,
vi, v tem, zastran tega.
g letošnji. [zdaj.
adv. tákrat, ta pot, sedaj,
g takratěn, sedánji.
takrajěn, tastranski.
adv. takraj, na tej strani,
ii.
n. vetrih, odpirač.
različěn, razločěn.
f. razlika, različnost, raz-
ěk.
n ločiti se, razlikati se, raz-
, v križ biti (sem).
f. pronicanje.
fähig pronikav. [lema.
n. dvojemni razsoděk, di-
m. radovoljěc, dobrovoljěc,
f. marljivost; naglost; poštni
óz.
opěr, smrdilj.
ulěc, tulěk, tuljava.
kóprovo olje.
isch potopěn, občnopotopěn.
n. potóp.
n *f.* razmér (-i), razmera,
bmer; (Abmessung) izmera.
m. dvomér.
obéd, gostija.
reč (-i), stvar (-i); *dem.* ré-
ica.
ajeti (-jmem, -jamem), po-
impf. najémati, pogájati se.
stvarěn, rečěn.
adv. oné, oné-le.
, pira, pirnica.
oh *n.* pirevica.
s. Tinte.
ch *m.* črnica.
škofijski.
, škofija, vladikovina.
itis *f.* dávica.
m. dvoglasnik.
, ti; (du —) sébi.
neposreděn, naravnostěn;
ezavisěn; —e Steuern ne-
posredni davki, davki na prvo roko;
adv. premo (na ravnost).

Directive *f.* pravilo, ravnilo, vodilo.

Director *m.* ravnatelj, vodja; —in *f.* ravnateljica.

Directorium *n.* ravnateljstvo, vodstvo.

Direction *f.* s. Directorium.

dirigieren voditi, ravnáti, obračati.

Dirne *f.* deklé (-ta), deklina, púnica, mladenka; (im üblen Sinne) vlačuga.

Discant *m.* visoki (tanki) glas.

Disciplin *f.* veda, uk; (Zucht) strogi red, strahovanje; Disciplinar- disciplinarni, strogoredni.

Disconto *m.* odbitěk, odštevěk.

discret presleděn, razločen; pametěn, preudarěn, razborěn, molčljiv.

Discretion *f.* preslednost, razlika; preudarnost, razbornost.

discurieren razgovárjati se, pogovárjati se, meniti se, pomenkovati se, kramljati.

Discurs *m.* razgovor, pogovor, kramljanje, pomeněk. [tresovanje.

Discussion *f.* razprava, pretrés, pre-

discutieren razprávljati, pretrésati, preudarjati, obravnávati, rešetati.

disgustieren omraziti, v nevoljo pripraviti; *impf.* v nevoljo pripravljati.

Disharmonie *f.* neskladnost, razglasje; *fig.* nesloga, razpór.

disharmonieren ne ujémati se, ne zlágati se.

disharmonisch neskladěn, razglasěn, neubrán; nesložěn.

disjunctiv razstavěn, ločilěn.

Dislocation *f.* premestitěv, prestáva, razstáva.

dislocieren razstaviti, premestiti, razpostaviti; *impf.* razpostavljati, premeščevati. [ščenje.

Dispens *f.* spregléd, odpustěk, opro-

dispensieren spregledati, odpustiti, oprostiti; *impf.* spregledovati, odpuščati, oproščevati.

disponibel razpolóžěn, pripravěn; na razpoláganje. [právnost.

Disponibilität *f.* razpoložnost, pri-

disponieren premestiti, razporéditi; *impf.* premeščevati, razporejati, ravnati —, razpolágati s čim, obračati kaj; zapovedati, *impf.* zapovedovati.

disponiert ſ. aufgelegt.
Dispoſition *f.* dobra volja; (Verfügung) naredba, razporedba; (Entwurf) osnutěk, načrt; (zu einer Krankh.) nagnenost.
Disput *m.* prepír, razpór.
Disputation *f.* razprava, pogovor, prepirati se, pričkati se; razgovarjati se.
Diſſident *m.* inoverec, drugoverec.
Diſſonanz *f.* razglasje, nesoglasje, neskladnost.
Diſtanz *f.* dalja, daljina, daljava, vzdaljenost; (Schusweite) strelják.
Diſtel *f.* osát, bodljika; *coll.* osatje, bodljikovje.
Diſtelfink *m.* liščék.
Diſtelgewächs *n.* osátnica.
diſtelig osáten, bodljikav.
Diſtinction *f.* razločba, razdelitěv, odlika, odličnost.
diſtonierend razglasen.
diſtributiv ločilen; razdeljiv.
Diſtrict *m.* (Kreis) okrožje; (Bezirk) okraj; Diſtricts- okrožen, okrajen.
Diurniſt *m.* dninar, diurnist.
Diurnum *n.* dnina.
Divan *m.* počivalnica, počiválo, divan.
divergent od. divergierend razmičen, odmičen, razhoden.
Divergenz *f.* razmičnost, razhod.
divergieren razmikati se, razhajati se, ločiti se.
Dividend *m.* deljenec.
dividieren deliti.
Diviſion *f.* delitěv, deljenje; (Heer) oddelek, divizija.
Diviſor *m.* deliléc.
Döbel *m.* mozník; čep, čok; (Fiſch) klen, klin.
Docent *m.* izredni učitelj, docent.
doch *coni.* vendar (vender), pak, toda; (wenigſtens) vsaj; hilf mir — pomagaj mi no; — wohl pač.
Dohſt *m.* stenj, duša.
Dohſtabfall *m.* otrinek.
docieren učiti, predávati.
Dock *n.* ladjenica, stanišče.
Docke *f.* (Puppe) čeča, donda, púnica, punčika.
Doctor *m.* doktor; ſ. Arzt.
Doctorat *n.* doktorstvo.
Doctrin *f.* nauk, vednost.
Document *n.* ſ. Urkunde.
documentieren spričati, dokaz žem); *impf.* spričevati, dokaz
Dodekaeder *m.* dvanajstére kaeder.
Dogge *f.* angleški pes.
Dogma *n.* verska resnica, d
Dogmatik *f.* nauk o verskih dogmatika.
dogmatiſch veroúčen, dog dogmatiški.
Dohle *f.* kavka.
Dohne *f.* zanjka, žimnica, l drga, progla.
Dolch *m.* bodalec, bodalce, **Dolde** *f.* kobúl, češulja, kob
doldenartig kobulast.
Doldenpflanze *f.* kobulnica.
Doldentraube *f.* češulja.
Dolman *m.* doláma.
Dolmetſch *m.* tolmáč.
dolmetſchen tolmáčiti, razkl
Dolmetſcherin *f.* tolmáčica.
Dolomit *m.* grintavec, dolo
Dom *m.* stólnica, stolna ce
Domäne *f.* državno posestvo ščina.
Domcapitel *n.* stolni kapitel kanoništvo.
Domdechant *m.* stolni dekán
Domeſtik *m.* poseł; *coll.* posl žina; Domeſtikal- domestikal žinski.
Domherr *m.* kanonik.
Domherrnſtelle *f.* kanonikát.
Domicil *n.* dom, domovanje,
domicilieren domovati, star
Dominical- dominikalen, vla
Dominicaner *m.* dominikán, káněc.
Dominicanerorden *m.* red s nika; dominikanski red.
dominieren gospodovati, ob
Dominium *n.* gospodstvo, go grajščina.
Domkirche *f.* stolna —, škof
Dompfaff *m.* ſ. Blutfink.
Dompfarrer *m.* stolni župni
Dompropſt *m.* stolni prošt.
Dompropſtei *f.* stolna prošti
Domſtift *n.* ſ. Domcapitel.

m. grom, tresk, grmljávica; —)grmenje,pokanje,tutnjava.
er *m.* gromovnik.
gekrach *n.* tresk, treskanje.
gott *m.* Perun.
keil *m.* strela.
knall *m.* tresk, grom.
n grmeti, grometi, tréskati; pókati.
nd grméč, treskav.
ſchlag *m.* tresk, udar; (udárilo lo je).
ſchwanger gromonosẽn.
ſtag *m.* četrtẽk; Grün— veẽk.
ſtein *m.* ſ. Meteorſtein.
ſtrahl *m.* strela.
ſturm *m.*, Donnerwetter *n.* grogrmljavina.
wort *n.* gromovita beseda.
· dvojni, dvojnati, dvovrstni,

adler *m.* dvoglavi orẽl.
artig dvojnat, dvovrst, dvo-

bier *n.* ležák, koritnjak. [nik.
conſonant *m.* podvojeni soglas-
ehe *f.* dvojni zakon, dvo-
o.
ſaden *m.* dvojnik.
ſárbig dvobarvẽn, dvobojẽn.
ſlinte *f.* dvocevka.
förmig dvolik.
gänger *m.* dvojinẽc.
geſang *m.* dvospev.
geſpann *n.* dvovprega.
geſtirn *n.* dvozvezdje.
haltig dvoročẽn, dvoúh.
harfe *f.* velika harpa.
harpfe *f.* vezani kozolẽc, stog.
heirat *f.* vzajemna ženitẽv.
königthum *n.* dvokralje.
läufig dvocevẽn.
laut *m.* dvoglasnik.
lautend dvoglasẽn.
leinwand *f.* platno na štíri niti.
n dvojiti; podvojiti; (Schuhe) ti, podšiti (-šijem).
punkt *m.* dvopíčje.
reihe *f.* dvoredje, dvojna vrsta.
reihig dvoredẽn, dvovrstẽn.
ſchattig dvosenčẽn.

doppelſeitig dvostrán, dvostranski.
Doppelſeitigkeit *f.* dvostranost.
Doppelſinn *m.* dvoum, dvoumje.
doppelſinnig dvoumẽn.
doppelſpaltig dvoréz.
doppelt dvojẽn, dvojnat, dvovrstẽn, dvogub, dvostrok; (v. Blumen) nasádẽn, poln; *adv.* po dvoje; — ſo viel dvakrat toliko; das —e dvakrat toliko, dvojina.
doppelzüngig dvojezičẽn.
Doppelzüngigkeit *f.* dvojezičnost.
Doppelzüngler *m.* dvojezičnik.
Dorf *n.* vas (-i), ves (-i), selo; *dem.* vásica, selce; Dorf= vaški, vesni, selski.
Dorfbewohner *m.* vaščán, selján, vesničán.
Dorfflur *f.* trata, ledina.
Dorfgemeinde *f.* vaška srenja, — občina, — soséska.
Dorfleben *n.* selsko življenje, življenje na kmetih.
Dörfler *m.* ſ. Dorfbewohner.
Dorfſchaft *f.* selišče; (Leute) soseska, srenja, občina, seljani *pl.*
Dorfſchöppe *m.* priseženẽc.
Dorn *m.* trn; *coll.* trnje; (an d. Schnalle) jezičẽk; Dorn= trnjev, trnov. [vẽc.
Dornbaum *m.* trnulja, trnjevẽc, trno-
Dornchen *n.* trničẽk.
Dorndreher *m.* srákoper.
Dornen= trnjev, trnov.
dornenvoll trnjev, trnovit.
Dornfortſatz *m.* trnẽk.
Dorngeſtrüppe *n.* trnje, trnovje.
Dorngründel *m.* kačela, ostriž.
Dornhecke *f.* trnjeva ograja, trnjeva živica.
dornicht trnast.
dornig trnjev, trnovit, trnat.
Dornkönig *m.* ſ. Zaunkönig.
Dornroſe *f.* ſ. Hundsroſe.
Dornſtock *m.* trnjevka.
Dornſtrauch *m.* trnov grm.
Dörre *f.* sušilnica.
dörren posušiti, presušiti; *impf.* sušiti, presušati.
dorren posušiti se, usahniti; *impf.* posušati se, usihati, usahnévati.
Dörrling *m.* suhál (-i).
Dörrobſt *n.* suho sadje.
Dörrofen *m.* ſ. Dörre.

Dorſch *m.* trska.

dort *adv.* tam, tamkaj, le-tam, ondi, ondukaj; **von** — od ondod; **hier und** — tam pa tam.

dorther *adv.* od tod, od ondod, od tamtod.

dortherum *adv.* tam okoli.

dorthin *adv.* tje, tjekaj, tja, tam tje.

dortig tamošnji, ondotěn, ondešnji.

dortſeitig ſ. jenſeitig.

Doſe *f.* deža, diža, čuběr; *dem.* dežica, dížica, škatljica.

Doſe *f.* škatlja, puščica, jaška; (Tabaks—) tobáčnica.

Doſis *f.* založěk, popitěk.

Dotation *f.* oskrba, založba.

dotieren oskrbeti, založiti s čim; *impf.* zalágati, zakládati, oskrbljevati.

Dotter *m.* rumenjak, čmerljàk; (Pflanze) ričěk, rečěk; **Dotter-** rumenjakov, ričkov.

Dotterblume *f.* kalúžnica, jurjevka.

Doublette *f.* dvojnica, podvojka.

doublettieren ſ. verdoppeln.

Douche *f.* kropilna —, pršna kopel (-i).

Drache *m.* zmaj, pozoj; (Spielware) létaléc; **Drachen-** zmajev.

Drachenbaum *m.* zmajevěc.

Drachenbrut *f.* zmajeva zaléga.

Drachenneſt *n.* zmajevo ležišče.

Drachenſchlange *f.* letéča kača.

Draht *m.* žica, sviléc; (d. Schuhmach.) dreta; **Draht-** žični, svilkov.

Drahtbinder *m.* loncevéz, piskrovéz, piskrovezěc.

Drahtbohrer *m.* durgelj.

Drahtfabrik *f.* žičarnica.

Drahtfeder *f.* svilkovo pero (-esa).

drahtförmig žičast.

Drahtgitter *n.* omrežje.

Drahtſilber *n.* nitkovo srebro.

Drahtwerk *n.* svilkovina.

Drahtzieher *m.* žičar, svilkar.

Drama *n.* igrokáz, drama.

Dramatiker *m.* igropisec, dramatik.

dramatiſch igrokazěn, dramatičěn, dramatiški.

dramatiſieren iz kake povesti dramo napraviti, *impf.* — napravljati; dramatizovati.

Dramaturg *m.* igropisec, dramaturg.

Drang *m.* pritisk, navál, n gier) pohot (-i), pohlep; tesnoba, gneča; (Trieb) na

drängen tiščáti (-ím), stis tískati, privijati; gnati (ženem ſich — tiščati kam, riniti (gnetem) se, riti (rijem) se; pritisniti, pritégniti, pridréti *impf.* pritiskati, pritegovati.

Drängen *n.* tiščanje, pritisk

Dränger *m.* tiščalec, tlačit ralec.

Drangſal *f.* stiska, nadloga,

drangvoll briděk, nadlóžen.

Draperie *f.* prevleka, pregrin

drapieren prevleči (-vlečem) (-pnem).

draſtiſch silěn, drastičěn.

Draufgeld *n.* nadévěk; ſ. An

draußen *adv.* zunaj, vne; v zunaj.

Drechſelabfall *m.* ostrúžek, o

Drechſelbank *f.* stružnica, t

drechſeln strúžiti, strugati.

Drechsler *m.* strugár, tokár.

Drechslerarbeit *f.* strugarsko

Drechslerhandwerk *n.* strugar — betreiben strugariti.

Drechslerin *f.* strugarica.

Drechslerwerkſtätte *f.* strugár

Dreck *m.* blato, govno, lajno;

dreckig blatěn, nagnusěn.

Dreckkäfer *m.* ſ. Aaskäfer.

Drehbank *f.* ſ. Drechſelbank.

Drehbaum *m.* vreteno, vrato

Drehbrücke *f.* most na škrpc

Dreheiſen *n.* strug, točílo.

drehen zavrtéti, obrniti, zato niti; *impf.* vrtéti, obračati, to tati; Zwirn — sukati (sučem) zavrtéti se, zasúkniti se, ob *impf.* vrtéti se, súkati se, obr ſich wohin — kreniti, zaviti obrniti se.

Dreher *m.* obračalec, sukáč;

Drehhals *m.* vrtoglavka.

drehkrank vrtogláv.

Drehkrankheit *f.* vrtoglavos glavica, metljavica.

Drehmaſchine *f.* vrtulja, okr

Drehorgel *f.* lajne *pl.*; or okretalo.

l *m.* vrtišče.
n. kolo (kolésa), kolovrat; vrtávka, volk.
, tri, tri; troje; je — po i.
ojka; Drei= tri-, tro-.
n. triosmine.
takt *m.* triosminski takt.
trikot, trikotnik.
trikotěn.
trojedin. [sv. Trojica.
eit *f.* trojedinost; (allerheil.)
trojka.
trojěn, trojnat, trivrstěn; jerób.
trojnat, trigúb.
eit *f.* s. Dreieinigkeit.
trobojěn, trobarvěn.
troličěn, trojnat.
trinog, trinožnik, kozica.
trinog, trinožěn, trinogat.
n *n.* trojád (-i), vprega s
n. trozvezdje.
ig tričlén.
trirók. [glavát.
g trigláv, triglavěn, tri-
trikožěn.
triróg, trirogát.
t tri sto.
t *n.* tristotina.
tmal tristokrat.
tmalig tristokratěn.
tste *m.* tristoti, tristotni.
triletje.
trileten.
adv. vsako tretje leto.
g *m.* tretják.
st *n.* trilétnica.
trirób.
m. troglasje, trizvok.
fest *n.* praznik sv. treh kra-
ti *pl.*
s. dreihäuptig.
trikrpěn.
s. Drilling.
trilotěn.
dv. trikrat, tripot.
trikratěn, tripotěn.
m. trijamborka.
ich trin. sečěn; *adv.* vsake

dreipfündig trifuntěn.
Dreiruderer *m.* trovesljača.
dreischneidig trirezěn, troréz.
dreiseitig tristrán, tristranski, triploski.
dreisilbig trizložěn. [deži.
dreisitzig trojičěn, za tri, s tremi se-
dreispännig trovprežěn.
dreisprachig trijezičěn.
dreißig trideset; tridesetero; je — po trideset.
Dreißiger *m.* trideseták, tridesetnik.
dreißigerlei tridesetéri. [vrstěn.
dreißigfach tridesetérěn, trideset-
dreißigfältig trideseternat.
dreißigmal tridesetkrat.
dreißigmalig tridesetkratěn.
Dreißigstamt *n.* tridesétnica, harmica.
dreißigste trideseti.
Dreißigstel *n.* tridesetina, tridesetinka.
dreißigstens tridesetič.
Dreißigstsgebür *f.* tridesetina.
dreißigtägig tridesetdnevěn.
dreist drzěn, predrzěn, smel, srborit, ratěn.
Dreistigkeit *f.* predrznost, smelost, srboritost.
dreistimmig triglasěn.
dreitägig tridnevěn.
drei tausend tri tisoč, tri jezera.
dreitheilen raztrojiti; *impf.* trojiti, trojičiti.
dreitheilig tridelěn.
drei und zwanzig tri in dvajset.
Dreiviertel *n.* tri četrtine.
dreiwinkelig trikotěn.
dreiwöchentlich vsak tretji teděn.
Dreizack *m.* trizób.
dreizackig trizób, trizobát.
dreizählig trojěn, trištevěn.
dreizehn trinajst, trinajstero.
Dreizehner *m.* trinajstica.
dreizehnerlei trinajsteri.
dreizehnfach trinajsterěn.
dreizehnfältig trinajsternat.
dreizehnjährig trinajstletěn.
dreizehnmal *adv.* trinajstkrat, trinajst potov.
dreizehnte trinajsti.
Dreizehntel *n.* trinajstina, trinajstinka.
dreizehntens *adv.* trinajstič.
dreizeilig trivrstěn.

dreizöllig tripalčēn, treh palcev.
Dreſchboden *m.* gumno, gumnišče, skedénj, pod.
dreſchen mlatiti; omlatiti, zmlatiti, domlatiti; ſ. ſchlagen.
Dreſchen *n.* mlat (-i), mlatēv.
Dreſcher *m.* mlatič; Dreſcher= mlatiški.
Dreſcherlohn *m.* mlatnina.
Dreſcherſchmaus *m.* domlatki *pl.*, pomlatilnica.
Dreſchflegel *m.* cep, cepec, cepíč; (ſammt d. Stiele) cepí *pl. f.*; (deſſen Schwung) omáh.
Dreſchflegelriemen *m.* gožka, gož (-i).
Dreſchflegelſtiel *m.* ročnik.
Dreſchlege *f.* nasad.
Dreſchmaſchine *f.* mlatilnica.
Dreſchtenne *f.* ſ. Dreſchboden.
Dreſchzeit *f.* mlatēv.
dreſſieren učiti, váditi, priučevati, úriti; (Haare) kódrati.
Dreſſur *f.* uk, vaja.
Drieſel *m.* škripēc, kolče (kolčeta); (Waſſerwirbel) vrtinēc.
drieſeln súkati (sučem), vrteti.
Driftſtrömung *f.* veterni tok morski.
Drillbohrer *m.* durgelj (-na).
drillen vrteti, sukati (sučem); (bohren) vrtati, durgljati.
Drillich *m.* trojnik, tronitnik.
Drilling *m.* préslica, vreténo, vrtélo; (Rind) trojčič, trojčēk; *coll.* trojčína.
dringen *tr.* (drängen) tiščati (tiščím), siliti, pritiskati; *intr.* udariti, predreti (-derem), prešiniti, preleteti, zaiti (-idem); *impf.* udárjati, predirati, preletávati, prešinjevati, zahajati, zadirati se; heran — privreti, pritegniti; auf etwas — poganjati se za kaj, potegovati se; in jemanden — nadlegovati koga, siliti koga, zahtevati kaj od koga; es dringt mudi se.
dringend nujēn, silēn; —er Verdacht očitēn sum; in —en Fällen v največji sili; *adv.* nujno, silno.
dringlich ſ. dringend.
Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila.
dritte tretji; zum —nmale v tretje, tretjikrat.
Drittel *n.* tretji del, tretjina.
dritteln raztrojiti, *impf.* trojiti.
drittens *adv.* tretjič, v tretje.
Drittgeborne *m.* tretjerojen
dritthalb poltretji.
drittletzt predpredzadnji.
Drittura *f.* dritura, nepos
drob *adv.* ſ. darob.
droben *adv.* gori, zgorej, t
Droguen *pl.* lekarije, dišave.
Drohbrief *m.* pretilno pismo
drohen žugati, pretiti, gro
žugati, zapretiti, zagroziti, nag
drohend žugalēn, grozilēn,
Drohер *m.* žugalec, pretilec,
Drohne *f.* trot, trotnica,
Drohnen= trotji, trotov.
dröhnen doneti, bobneti, g
Drohnenbrut *f.* trotja zalega
Drohung *f.* grožnja, grozitēv, pretnja.
Drohwort *n.* žugalna —, pre
drollig smešēn, šaljiv, šega
Drolligkeit *f.* smešnost, šegavost.
Dromedar *n.* jednogrbi velbl
ski velblod, dromedár.
Droſſel *f.* drozeg, drozd, dró
röhre) goltnik, goltanec, sapnik
pel) grtanec, hrustanec.
droſſeln ſ. würgen.
Droſſelvene *f.* žila grlenica
drüben *adv.* onkraj, na o
le-tam.
drüber *adv.* ſ. darüber; — u
križem, vse križem, vse vpr
Druck *m.* tisk, tiščanje, tlak,
(d. Buches) tisk, natís; (der
vlak; (Bedrückung) stiskanje,
im —e ſein tiskati se, natisk
druckbar kar se more nati
Druckberichtigung *f.* tiskarni
poprava natisa.
Druckbewilligung *f.* dovolit
Druckbogen *m.* tiskovna —
pola. [tiskati, na
drucken natisniti, natiskat
drücken tlačiti, pritiskati, gn
tem), mečkati; (in d. Hand)
impf. stiskati; (an d. Bruſt)
impf. pritiskati; (Beſchwerd
ſachen) tiščáti (tiščím), težit
treti (tarem), silo delati; *fig*
gúliti, treti (tarem), stiskati
stisniti se, *impf.* stiskati se.

nd težéč, težěk, težkotěn.
ndheiß sopárěn.
r m. fig. zatirálěc, stiskalěc,
mech. tlačilo, stiskálo; (am
sprožilo; (am Schlosse) kljuka.
r m. tiskár, tiskalěc; Drucker-
, tiskarni.
rei f. tiskárna, tiskarnica.
rkunst f. tiskarstvo, tiskarija.
rpresse f. tiskalnica.
rschwärze f. tiskalno črnílo.
rstling m. prvotisk.
hler m. tiskarski pogrešěk.
rtig pripravljen —, gotov za

ihr n. leto natisa.
osten pl. tiskarski stroški.
raft f. tiščalna moč (-i), tiščal-
[stroj.
naschine f. tiskarski —, tiskalni
rt m. kraj natisa.
apier n. tiskarski —, tisni papir.
resse f. tiskalnica.
chtig prav natisnen.
ache, —schrift f. tiskovina.
erbot n. prepoved (-i) natisa.
erk n. tiskalo.
f. vešča, mora.
n adv. doli, zdolej, spodej,
i.
f. žleza; dem. žlézica; (bei
smolika; Drüsen- žlezěn.
geschwulst f. bezgavka, žlezni
nolika.
žlezav, žlezast, smolikav, smo-
[nja.
f. gorska vila, vila pogorki-
— nennen tikati.
n. dvojina, dual.
mus m. dvojstvo, dualizěm.
üt f. dvojnost.
n m. zlat, cekin.
sich potuhniti se, prihúliti se,
; impf. potuhovati, húliti se,

te f. pandirěk, potopilka.
äuser m. potúhneněc, prihulje-
žúr.
äuserig potuhnen, prihuljen.
i f. diblanje, dudlanje, goli-
[páč.
r m. dudlar, golídralěc, škri-

dudeln diblati, dudlati, golídrati, škripati (škripljem).
Dudelsack m. duda, diple pl., gajda, [meh.
Dudelsackpfeifer m. dudláč, dipláč, gájdaš.
Duell n. dvoboj.
Duellant m. dvobojnik.
duellieren biti (bijem) se s kom.
Duett n. dvospev.
Duft m. duh, vonj, vonjava, dišava; (Dunst) hlap, para, puh.
duften, düften dišati (dišim), duhteti, vónjati; puhteti, hlapeti, izhlápljati.
duftend dišeč, blagodišeč, vonjiv, vonjav.
duftig s. duftend.
dulden trpeti; (ertragen) prebiti (prebóm), prestati (-stojím, -stanem), prenesti (-nesem), pretrpeti, strpeti; *impf.* prestajati, prenašati, trpeti; (geschehen lassen) pripustiti, dopustiti; *impf.* pripuščati, dopuščati.
Dulder m. trpín, trpiněc; —in f. trpinka.
duldsam trpežljiv, potrpežljiv, strpljiv, prizanesljiv, prizanašljiv.
Duldung f. potrpljenje, trpljenje, strpljivost.
dumm neuměn, brezuměn, nespametěn, nerazborěn; (blöde) bedast, budalast, trapast, avšast; butast, prismuknen, norčav; —er Kerl bedák, tepěc, butěc, neumnež, nerodnež.
dummdreist neumno predrzěn. [nost.
Dummdreistigkeit f. neumna predrz-
Dummheit f. neumnost, brezumnost, brezum, bedaštvo, bedarija, norčija, brezpamet (-i), nespamet (-i).
Dummkopf m. neumnež, bedák, prismukneněc, trap, tumpěc, tepěc, butěc, budalo.
dumpf molkěl, zamolkěl, gluh, votěl; (v. Gefühl) top; (d. Geruche nach) zaduhěl, zadehnél.
Dumpfgeruch m. zaduhlina.
dumpfig s. dumpf.
dumpftönend votěl, votloglasěn, zamolkěl. [ščina.
Düne f. sipina, prod, prodovina, pe-
Dune f. s. Flaum.
düngen nagnojiti, pognojiti; *impf.* gnojiti.

Dünger *m.* gnoj, gnojivo, klat.
Dünghaufen *m.* gnojišče, gnojnišče.
Düngungsſtoff *m.* gnojilo, gnojina.
Düngwaſſer *n.* gnojnica, móčnica.
dunkel temẽn, temotẽn, mračẽn; etwas — otemẽn, omračẽn; (v. Farb.) zamokẽl; (trübe) oblačẽn, mežav; — machen potemniti, omračiti; *impf.* temniti, mračiti; (trübe machen) kaliti, motiti; skaliti; — werden otemneti, mrkniti, obleči (oblečem) se; *impf.* temneti, oblačiti se, otemnevati; es wird — mrači se, temní se, večerí se; mrak nastaja; es wird mir — vor den Augen tema se mi dela pred očmi; dunkle Wege temotna —, neznana pota.
Dunkel *n.* tèma, mrak, somrak.
Dünkel *m.* domišljivost, domišljavost; er lebt im — domišljuje si, napihuje se.
dunkeläugig temnoók.
dunkelblau moděr, sinj.
dunkelfarbig temnobojẽn, temnobarvẽn, temẽn, zamokẽl.
Dunkelheit *f.* temóta, tèma, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.
Dunkelkammer *f.* temnica.
Dunkellicht *n.* pomrak, somrak.
dunkeln temneti, temniti se, mračiti se, oblačiti se, tema se dela; stemneti, stemniti se, zmračiti se, poobláčiti se.
dünkelvoll domišljáv, domišljevalẽn, napihnen.
dünken zdéti se, dozdevati se, videti se, podoba je; ſich — misliti, méniti; es dünkt mich zdi se mi, meni je kakor bi ..., podoba je kakor bi ..., slutim.
dünn tenẽk, tenák, taněk, drobẽn; (Gegenſatz zu dicht) redẽk; (ſchwächlich) šibẽk, drobẽn; — machen tanjšati, redčiti; stánjšati, zredčiti.
dünnbeinig ſ. dünnfüßig.
dünnblätterig tenkolíst, tenkoperẽn.
Dünndarm *m.* tenko črevó (-ésa).
Dünne, Dünnheit *f.* tenkost, tenkota, redkost; šibkost, šibkota; ſ. Weiche.
dünnflüſſig redẽk.
dünnfüßig tenkonóg, tenkonožẽn, suhopét.
dünnhaarig tankolás, redkolás.
dünnhalſig tankovrát.
dünnkörnig droběn, drobnozrn.
dünnleibig vitẽk, teněk.
Dünnſchnäbler *m.* tankozobec, kljunẽc.
dunſen ſ. aufdunſen.
Dunſt *m.* hlap, para, sopar, t
Dunſtatmoſphäre *f.* ohlapina.
Dunſtbad *n.* parna kópel (-í).
Dunſtbildung *f.* hlapenje.
dunſten pariti se, hlapéti, ka puhtéti.
dünſten páriti, pražiti; (geb Obſt) čežana.
Dunſtflinte *f.* tičarska puška, t
dunſtfrei ubrisan, čist, brezs
Dunſtgehalt *m.*, —menge *f.* hla količina hlapa.
Dunſtgrübchen *n.* ſ. Schweißlod
dunſtig soparẽn, soparnat, hl
Dunſtkreis *m.* ſ. Atmoſphäre.
Duo *n.* dvoglasje.
Duodez *n.* dvanajsterka, dvan
Duodezband *m.* zvezẽk v dvana
Duplicat *n.* duplikat, dvojnica
Duplik *f.* duplika, drugótnica odgovor.
Duplum *n.* dvoje, dvojina; in v dvojnem prepisu.
durch skozi, skoz; (wegen) zavoljo, zbog; (mit Hilfe, mittelſt *adv.* — und — skoz, poplnoı cela; (in Zuſtz.) pre-, pro-.
durchächzen preječati (-ječím) stókati (-stokam, -stočem).
durchackern preorati (-orjem)
durcharbeiten predélati; ſich - dreti (-derem), preriti (-rijem); predirati, prerivati.
durchaus *adv.* skoz, do cela, c vsekako, na vsak način, po vsak — nicht celo ne, nikakor ne, beni ceni, v nobén kup, kra malo ne.
durchbacken prepeči (-pečem), prepékati.
durchbeben pretresti, *impf.* pr
durchbegeben ſich skoz iti (ide
durchbeißen pregrizniti, pre prejesti (-jém); *impf.* pregri prejédati.
durchbeizen prestrójiti; (v. Eſſi jesti (-jém), razjesti; *impf.* raz
durchbellen prelajati.
durchbeten premoliti.

betteln obrati (-berem), obera-
ebrnjati; ſich — preberačiti se.
beuteln pretresti (-tresem), pre-
-sejem); *impf.* presévati; je-
— pretepsti (-tepem), na-

blaſen prepihniti, prepihati; (zer-
razpihniti, razpihati; *impf.* raz-
i.
blättern prebrati (-berem), pre-
; *impf.* prebirati, pregledovati.
bleuen pretepsti (-tepem), na-
, ocêhtati; *impf.* tepsti, bún-
htati.
blick *m.* pregled, razvid.
blicken *tr.* preglédati, *impf.* pre-
ti; (erkennen) spoznati, zapa-
ideti; *intr.* glédati, lúkati.
bohren prevrtati; (Schiff) pre-
derem); (m. d. Degen) prebosti
), presuniti, predreti; *impf.*
ti, predirati; (m. d. Blick) pre-
prestreliti. [prepékati.
braten prepeči (-pečem), *impf.*
brauſen prevršeti, prevršati
), presumeti, pretúliti; *impf.*
vati.
brechen predreti (-derem), pre-
impf. predirati, pretrgovati;
jen) prelomiti, pretrupiti; *impf.*
jati.
brennen *tr.* prežgati (-žgem), pre-
impf. prežigati; *intr.* pregoreti.
bringen spraviti —, *impf.* sprav-
ozi kaj; (Pflanzen, Vieh durch
er) prerediti, prezimiti; *impf.*
ti; (Vermögen —) zapráviti, po-
-ženem), potratiti, potrósiti,
ti (-sipljem); *impf.* zapravljati,
ati, tratiti, trositi; ſich — pre-
e, prebiti (-bóm); *impf.* pre-
se.
brochen predrt.
bruch *m.* predór, prelóm. [vem).
brüllen pretuliti, prerjuti (-rjo-
bucht premišljen, preudarjen.
denken premisliti, preudáriti, pre-
presoditi; *impf.* premišljati,
jati, pretehtovati, presójati.
drängen ſich pregnesti (-gnetem)
dreti (-derem, -drem), preriti
se; *impf.* prodirati, prerivati se.

durchdreſchen premlatiti.
durchdringen predreti (-derem), pro-
dreti, pronikniti; *impf.* pre-, prodirati,
pronicati; (v. Affecten) presuniti, pre-
šiniti, spreleteti, prevzeti (-vzamem),
preseči (-sežem); *impf.* prešinjevati,
sprelétati, prevzémati, preségati; das
Herz — seči (sežem) v srce; (v. Waſſer)
premočiti, *impf.* premákati; er iſt mit
ſeinem Antrage durchgedrungen njegova
je obveljala.
durchdringend predirajoč, presunljiv;
fig. bistër, ostër.
durchdringlich predirljiv, prebadljiv,
presunljiv.
Durchdringlichkeit *f.* presunljivost, pre-
dirljivost. [nje.
Durchdringung *f.* prediranje, pronica-
durchdrücken pretisniti, pretláčiti;
impf. pretiskati; (Saft) precediti, pre-
žeti (-žmem); *impf.* precéjati, pre-
žemati.
durchdrungen prevzét, navzét, pre-
šinjen, navdihnen, navdušen.
durcheilen prebégniti, preteči (-tečem);
impf. prebégati, pretékati.
durcheinander *adv.* križem, vse kri-
žem, vse vprek, vse splaz; (in Zimſtg.)
raz-, pre-.
durcheinanderlaufen vse vprek begati,
sem ter tja tékati.
durcheinanderliegen vse križem ležati
(ležim).
durcheinandermiſchen pre-, razmešati.
durcheinanderwerfen razmetáti (-me-
čem), *impf.* razmétati.
durchfahren *intr.* peljati (peljem) se
skozi . . ., prepeljati se; *tr.* razvoziti;
(v. d. Kälte) prevzeti (-vzamem), pre-
šiniti, preletéti; *impf.* prevzémati,
prelétati.
Durchfahrt *f.* prevoz, prevožnja, vož-
nja skozi kak kraj.
Durchfahrtszoll *m.* prevoznina.
Durchfall *m.* propad; (Krankheit) ſ.
Diarrhöe.
durchfallen propasti (-padem), pre-
pasti; *impf.* pro-, prepadati; izpod-
leteti komu.
durchfaulen pregniti (-gnijem), stroh-
neti, pretrohneti. [nél.
durchfault pregnit, trohnél, pretroh-

durchfechten prebiti (-bijem) se, *impf.* prebijati se.

durchfeilen prepiliti, izpiliti.

durchfeuchten prevlažiti, premočiti; *impf.* prevlaževati, premákati.

durchfeuern razbéliti, razpáliti, razkúriti, raznetiti; (ſchießen) streliti skozi ..., prestreliti; *impf.* streljati skozi ...

durchflechten preplesti (-pletem), *impf.* prepletati.

durchfliegen preleteti, prefrčati (-frčím); *impf.* prelétati; *fig.* prebégniti, *impf.* prebegati.

durchfließen preteči (-tečem), *impf.* teči skozi, pretékati; (v. Papier) močiti, prepuščati.

Durchflug *m.* prelét.

Durchfluſs *m.* preték, pretók.

durchflüſtern prešepetati (-šepetám, -šepečem), preščebljati.

durchfluten valiti se skozi ..., valove gnati (ženem) skozi ...

durchforſchen preiskati (-iščem), razmotriti; *impf.* preiskovati, razmotrivati.

Durchforſchung *f.* preiskovanje, preiskava, razmotrivanje.

durchfreſſen prejesti (-jém), pregrizti; *impf.* prejédati, pregrizovati.

durchfrieren premrzniti, prezebsti (-zebem), premreti (-mrem); *impf.* premrzávati, prezébati, premirati.

durchfroren prezeběl, premrl, premrt, premrznen.

Durchfuhr *f.* prevoz, prevožnja; Durchfuhr- prevozni.

durchführbar izpeljiv, izvedèn.

durchführen prepeljati (-peljem), prevoziti; *impf.* prepeljevati, prevážati; (ausführen) izpeljati, dognati (-ženem), izvesti (-vedem), dovršiti, izdelati, izobraziti; *impf.* izpeljevati, izvajati, dovrševati, izdelávati, izobrážati.

Durchführung *f.* izpeljava, dovršitèv, izvedenje, izpeljanje, izvajanje.

Durchführungsvorſchrift *f.* zvršitveni predpis.

Durchfuhrverbot *n.* prepoved (-i) prevožnje.

Durchfuhrware *f.* prevozno blago.

Durchfuhrzoll *m.* prevoznina.

durchfüttern prerediti, preživi
preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähren prevreti (-vre
kisniti se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehod, hoja
(v. Waren) prevoz; (Ort) p
prelaz.

durchgangbar prehoděn, pr

durchgängig prehoděn; (
občèn, splošèn; *adv.* v obč
povsem.

Durchgangs- prehodni, pre

durchgärben pre-, ustrojit
pre-, ustrojevati.

durchgehen *intr.* iti (iden
skozi ..., preiti (-idem); *im*
skozi ..., prehájati; (durch
prebresti (-bredem), prebrodi
bresti (bredem), brodíti; (du
predreti (-derem und -drem
(-bijem); *impf.* predirati,
(angenommen werden) obveljá
biti (sem); *impf.* obveljévati; (
uprhniti, uteči (-tečem), uit
ubežati (-bežím), unesti jo; (
kati, uhajati, ubégati, unáša
Vieh) zbezljati, ubezati, uteči
impf. bezljati, bezati; *tr.* ein
prehoditi, preiti (-idem); d.
d. Rechnung — prebráti (-ber
gledati; *impf.* prebirati, pre

durchgehends *adv.* vse vku
povsem, brez izjeme, brez i

durchgeigen pregosti (-gode

durchgeißeln prebičati, preši
tepsti (-tepem); *impf.* preté

durchgeiſtigen oduhoviti, *i*
hovljati.

durchgeleiten sprevoditi,
impf. sprevájati, spremljati.

durchgießen preliti (-lijer
skozi ..., preceditì; *impf.*
ulívati skozi ..., precéjati.

durchglühen prežáriti, razb
razplaméniti, razvneti (-
impf. razvnémati.

durchgraben prekopati (-
impf. prekopávati.

durchgreifen *intr.* seči (seže
preseči; *tr.* prehvatati; prev
mem) (mraz ga prevzame).

eifend presegljiv; ostŏr, kretemeljit, popoln.
übeln raz-, premisliti, pre-
impf. raz-, premišljevati, pre-

ıfs *m.* prelív; (Ausguſsſtein)
k.
ıden presékati, razsékati; *impf.*
ıti; (m. d. Schnabel) preklju-
ujem).
ıllen razlégati se, donéti

ımmern prekovati (-kujem).
ıu *m.* preséka. [vati.
ıuen presékati, *impf.* presekoıus *n.* prehodna hiša.
ıheln pregrebéniti, predrzati;
ıditi, pretresti, prerešetati;
sójati, pretrésati, prerešetávati.
ıjen razkuriti, raznetiti, razızgreti (-grejem); *impf.* raz-

ılſen pomoči (-morem), pojemandem — pripomoči; ſich
oči si, opomagati si.
ıulen pretuliti, prebučáti (-burjuti (-rjovem).
ıeb *m.* presék, preséka.
ıhlen prevotliti, prevrtati, pre-dolbem).
ıpfen preskakljati, preskakati
).
ıſten prekášljati, *impf.* pre-
i.
ren preblodíti, pretávati.
ıen pregoníti, preloviti; *impf.*
ti, gnati (ženem) skozi ...,
ozi ...; (verpraſſen) zapraviti,
pognati (-ženem); *impf.* za-
pogánjati.
ten prepleti (-plevem), opleti;
lévati.
ılten ſich premráziti se, prezebem), prehladíti se; *impf.*
ti se, prezébati, prehlajati se.
ımpfen *fig.* dognati (-ženem),
izpeljati; *impf.* izvrševati,
ti.
ıren prežvečiti; *impf.* prežveževekovati.
ınuben prebrati (-berem), *impf.*

durchklopfen pretolči (-tolčem), pretléči (-tolčem); prebíti (-bijem), pretepsti (-tepem).

durchkneten pregnesti (-gnetem), premesiti; *impf.* pregnetati, premesovati.

durchkochen *tr.* prekúhati, prevàriti; *intr.* prekuhati se, prevàriti se.

durchkommen priti (pridem) skozi ..., predreti (-drem, -derem); *impf.* iti (idem, grem) skozi ..., predirati; (im Leben) preživiti se, *impf.* preživljati se.

durchkönnen (er kann nicht durch) ne more skozi. [kroževati.

durchkreiſen prekróžiti, *impf.* pre-

durchkreuzen križem prehoditi, prekrižati; *impf.* križem prehajati; *fig.* prestriči (-strižem), preprečiti; ſich — križati se.

durchkriechen prelezti, preláziti; *impf.* prelezovati.

durchkühlen prehladiti, ohladiti; *impf.* pre-, ohlajati.

Durchlaſs *m.* prepúst, prehod, prelaz; prelív, splav.

durchlaſſen skozi pustiti, *impf.* skozi puščati; (Erze —) prepustiti, *impf.* prepuščati; (Flüſſigk.) precéditi, *impf.* precéjati.

Durchlaucht *f.* svitlost.

durchlauchtig svitèl.

durchlauchtigſt presvitèl.

Durchlauf *m.* preték, prehod.

durchlaufen preteči (-tečem), predirjati, prebégniti; *impf.* pretekati, prebégati; (befallen) obiti (-idem), spreleteti; *impf.* obhajati, spreletávati.

durchläutern prečistiti, *impf.* prečiščati.

durchleben preživeti, prebiti (-bom, -bodem, -bijem).

durchleſen prebrati (-berem), prečítati; *impf.* prebírati.

durchleuchten presijati (-sijem), prebliskniti se; *impf.* presévati; ſ. erleuchten.

durchlichten iztrebiti, pretrébiti, izredčiti; *impf.* iz-, pretrebljevati.

durchliegen preležati (-ležim); ſich — preležati se, obsénjiti se.

durchlöchern prevrtati, predreti (-derem, -drem), luknjo narediti; *impf.* predírati, luknjo narejati.

durchlockern pre-, zrahljati; *impf.* rahljati.

durchlodern prešvigniti, plasniti, pre-

durchlüften prezračiti, prevetriti; *impf.* zračiti, vetriti.

durchmachen dokončati, napraviti; *impf.* dokončevati, napravljati; *fig.* doživeti.

durchmahlen pre-, domleti (-meljem); *impf.* premlévati.

Durchmarſch *m.* préhod.

durchmarſchieren skozi iti (idem).

durchmengen ſ. durchmiſchen.

durchmeſſen pre-, raz-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati.

Durchmeſſer *m.* premér; debelina.

durchmiſchen pre-, razmešati; *impf.* premešávati.

durchmuſtern pregledati, preiskati (-iščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.

durchnagen preglodati (-glojem, -glodam), preškrbljáti, pregrizti; *impf.* preglájati, pregrizovati.

durchnähen prešiti (-šijem), *impf.*

durchnäſſen, —neţen premočiti, prevlažiti, razmočiti; *impf.* pre-, razmákati, prevlágati.

durchnehmen preglédati, prebrati (-berem); *impf.* pregledovati, prebirati.

Durchpaſs *m.* prehod, prelaz.

durchpaſſieren skozi iti (idem, grem), prehajati, skozi hoditi.

durchpeitſchen prebíčati, pretepsti (-tepem); *impf.* pretépati.

durchpfeifen prežvižgati, *impf.* prežvižgávati.

durchpflügen preorati (-orjem), raz-

durchpilgern prerómati, prehoditi, obhoditi, oblaziti.

durchpraſſen ſ. verpraſſen.

durchpreſſen prežeti (-žmem), pretlačiti, preceditи; *impf.* prežémati, precéjati.

durchprüfen pre-, doprašati, po redu izprášati; *impf.* prepraševati, po redu izpraševati; pretéhtati, preudariti; *impf.* pretehtovati, preudarjati.

durchprügeln pretepsti (-tepem), našeškati, naklestiti, o-, premlatiti, nabunkati, nažgati (-žgèm); *impf.* pretépati, nažigati.

durchraſen predivjati, predirjati.

durchräuchern prekaditi, presuš *impf.* prekájati, presúšati, ozditi.

durchrechnen preračuniti, preštevil prešteti (-štejem); *impf.* preštevati.

durchregnen premočiti, predeži *impf.* premákati, predeževati, sko dežiti.

durchreiben predrgniti, pretreti (-tre -terem, -tarem), premeti (-manem).

Durchreiſe *f.* prehod, pot ob. potova skozi . . .; bei meiner — ko sem t potoval.

durchreiſen *intr.* skozi iti (idem, grem *impf.* tod potovati, onod hoditi, pot vati skozi . . .; *tr.* prehoditi, obhodit obiti (-idem).

Durchreiſende *m.* popotnik, potni prehodnik.

durchreißen *tr.* pretrgati, raztrgati razčesníti; *impf.* pretrgováti, raztrgovati, razčesávati; *intr.* pretrgati se raztrgati se; *impf.* trgati se.

durchreiten *intr.* jezditi skozi . . ., ja hati skozi . . .; *tr.* prejezditi, prejahati

durchrennen *intr.* skoz dirjati; *tr* predirjati, prejahati; preleteti.

durchrieſeln šumljati po . . ., šumo ljati skozi . . .; *fig.* prezebsti (-zebem).

Durchritt *m.* prejezd, preježa; bei je nem — ko je tod mimo jezdil.

durchrollen *tr.* potočiti, *impf.* potá kati; (Wäſche) prelikati, polikati; *intr.* vrteti se, sukati (sučem) se; (v. Donner) bobneti, ropotati (ropočem), treskati.

durchrudern preveslati.

durchrütteln pretresti, premesketati (-mneskečem), zmajati; *impf.* pretré sati, zmajévati.

durchſäen presejáti (-sejem), *impf* presévati.

durchſägen prežagati, prerezati (-re žem)

durchſäuern prekvasiti, prekisati *impf.* kvasiti.

durchſauſen prevršeti, prebučati (-bu čim), prešumeti.

durchſchallen razlegati se, done skozi.

durchſchaudern groza obide, zona spr leti; *impf.* groza obhaja, zona sprelé

durchſchauen pregledati, previdet sprevideti, spoznati; *impf.* pregledovat spoznávati; skozi gledati, lúkati.

ſchaufeln prekídati, pregrebsti
a), premetáti (-mečem); *impf.*
ati, pregrebati, premétati
).
ſcheinen skozi sijati (sijem), pro-
robleskovati.
ſcheinend prosojẽn. [živeti.
ſcherzen prešaliti, v šali pre-
ſchieben preriníti, pretisníti, po-
kozi . . .; *impf.* prerívati, pre-
potiskati skozi . . .
ſchießen prestrelíti, *impf.* pre-
ti; (ein Buch) s papírjem pre-
rekládati; (d. Zeilen) razpreti
razmakníti; *impf.* razmikati.
ſchiffen prepluti (-plovem), pre-
prevoziti; *impf.* prevážati, ja-
. . .
ſchimmern migljati, lesketati
n), svétiti se, presévati.
ſchlafen prespati (-spim), *impf.*
ti.
ſchlag *m.* preboj, prelóm; (in d.
edilo, cedilník; sito, rešeto,
ſchlagen *tr.* prebíti (-bijem),
(-tolčem), predréti (-drem),
; *impf.* prebijati, predirati;
) precediti, *impf.* precéjati;
presejáti (-sejem), *impf.* pre-
(durch ein Tuch) prepustíti,
epuščati; ſich — pot si pre-
rostor si narédíti, prebíti (-bi-
impf. prostor si narejati, pre-
; *intr.* premočíti, premakati,
(idem, grem).
ſchlängeln ſich viti (vijem) se,
se, zvijati se.
ſchleichen preplaziti se, premuz-
prekrásti (-kradem) se.
ſchlingen vplesti (-pletem), za-
impf. vpletati, zapletati.
ſchlummern predremati (-drem-
npf. predremávati.
ſchlüpfen premuzníti se, zmuz-
kozi . . ., prelezti; *impf.* pre-
se, prelezovati.
ſchneiden prerezati (-režem), raz-
rekrojíti, prestríči (-strižem),
, presékati; *impf.* pre-, raz-
prekrojevati, precepljati, pre-
ſich — križati se.

Durchſchnitt *m.* preréz, presèk, precép, prekroj; (Graben) prekóp; im — vprek, navprek, povprek, počez, sploh, premérno, v premeru.
durchſchnittlich popréčen, premérən; *adv.* poprék, počéz, premérno, premeroma.
Durchſchnittsberechnung *f.* poprečni preračun.
Durchſchnittsgewicht *n.* poprečna —, srednja teža.
Durchſchnittspreis *m.* poprečna —, srednja —, počezna cena; den — erfahren povprek ceno zvedeti (zvém).
Durchſchnittspunkt *m.* presečíšče. [čun.
Durchſchnittsrechnung *f.* poprečni ra-
Durchſchnittsſehne *f.* presečnica.
Durchſchnittsſumme *f.* poprečni znesèk.
Durchſchnittszahl *f.* poprečno —, srednje število.
durchſchoſſen prestreljen; preložen, prešit; (v. Zeilen) razmaknen, razprt.
durchſchreien prevpíti (-pijem), prekričati (-kričim), prevékati.
durchſchreiten prekoráčiti, *impf.* koráčiti skozi . . .
Durchſchuſs *m.* prestrél; prekladèk.
durchſchütteln pretresti, prerahljati; *impf.* pretrésati.
durchſchwelgen pregostovati, cele noči prebúriti.
durchſchwimmen preplavati, prepluti (-plovem).
durchſegeln prejádrati, preveslati.
durchſehbar pregledèn, prezirèn.
durchſehen pre-, razgledati, razvídeti; *impf.* pre-, razgledovati; ich ſehe durch skozi gledam. [nik.
Durchſeher *m.* pregledovalèc, pregled-
durchſeihen precediti, *impf.* precejati.
Durchſeiher *m.* cedilo, cedilnik.
durchſein skoz biti (sem); prestati (-stojim, -stanem), preživeti.
durchſetzen preskočíti, prejáhati, prejezditi; (erreichen) dognati (-ženem), izpeljati (-peljem), veljavo čemu zadobíti; *impf.* doganjati, izpeljevati, veljavo čemu zadobivati.
Durchſicht *f.* pregled, razgled.
durchſichtig prozorèn, pregledèn; *fig.* jasèn, svitèl, razločèn. [nost
Durchſichtigkeit *f.* prozornost, pregled-

durchſieben presejati (-sejem), prerešetati; *impf.* presévati, prerešetávati.
durchſickern premezeti. precurljati; *impf.* prekápati, prekapljevati. mezeti —, curljati skozi... [prepevati.
durchſingen prepeti (-pojem), *impf.*
durchſinken vdreti (-derem) se, pogrezniti se, skozi pasti (padem), ponikniti; *impf.* vdirati se, pogrezovati se, skozi padati.
durchſinnen premisliti, preudariti, preténtati; *impf.* premišljati, preudarjati.
durchſintern ſ. durchſickern. [vati.
durchſitzen presedeti, *impf.* presedé-
durchſpähen preglédati, prestákniti; *impf.* pregledovati, prestíkati.
durchſpalten preklati (-koljem), razklati, pre-, razcepiti; *impf.* klati, cepiti.
durchſpicken preslaniniti. [igrati.
durchſpielen preigrati; (verſp.) za-
durchſpießen prebosti (-bodem), prepahniti, predreti (-drem, -derem); *impf.* prebádati, prepahovati, predirati.
durchſpinnen prepresti (-predem), *impf.* prepredati.
durchſprengen *tr.* prelomiti, polomastiti; *impf.* prelamljati; (beſprengen) poškropiti; *intr.* predirjati, prejáhati; *impf.* dirjati skozi..., jahati (jaham, jašem) skozi...
durchſpringen *tr.* skoz skočiti, *impf.* skoz skakati (skáčem), preskakovati; *intr.* razpočiti se, razpokniti.
durchſprützen prebrizgati, preškropiti; *impf.* preškrópivati, skozi brizgati.
durchſpüren prestakniti, prevóhati, preiskati (-iščem); *impf.* prestikati, preiskovati.
durchſtänkern zasmraditi, nasmráditi; *impf.* zasmrajati.
durchſtäuben preprašiti.
durchſtechen prebosti (-bodem), predreti (-derem), presúniti, prepahniti; *impf.* prebádati, predirati, prepahovati; (d. Damm) prekopati (-kopljem), *impf.* prekopávati.
durchſtecken pretakniti, *impf.* pretíkati.
durchſteppen prešiti (-šijem), prerášiti; *impf.* prešivati.
durchſteuern prejadrati, prekrmiti; *impf.* prejadrovati.
Durchſtich *m.* prebód, prebodljej, ...páh, prepahljej; (d. Dammes) pre...
durchſtöbern. —ſtochern prevreči (-...žem), prestakniti, premetáti (-mečem); *impf.* prevračati, prestikati, premé... premetovati.
durchſtöhnen prestókati (-stokam, -...čem), preječati (-ječim).
durchſtören ſ. durchſtöbern.
durchſtoßen prepahniti, predregniti, presúniti, prebosti (-bodem), predre... (-drem); *impf.* prepahovati, presuvati, prebádati, predirati.
durchſtrahlen svétiti skoz..., sija... (sijem) skoz...., posivati skoz... prosvítati.
durchſtreichen *tr.* prečrtati, prekrižati; *impf.* prečrtovati, križati, prekrižovati; (als Landſtreicher) klatiti se po.... potépati se po...., skitati se; *intr.* prepihávati, vleči (vlečem) skozi...
durchſtreifen ſ. durchſtreichen.
Durchſtrich *m.* prečrt, prekrižák; (der Vögel) prelét.
durchſtrömen pretéči (-tečem) skozi... prevaliti se skoz...; *impf.* pretékati (v. d. Freude) sprelétati, obhájati.
durchſtudieren proučiti, proudáriti premisliti.
durchſtürmen previhrati, prehruti (-hrujem); *impf.* vihrati, hruti, razsájati, razgrájati.
durchſuchen preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati.
Durchſuchung *f.* preiskava, preiskovanje, pregled.
durchtändeln preigrati, *impf.* preigrávati.
durchtanzen preplésati, prerájati.
durchtoben predivjati, *impf.* divjati razgrajati, razsájati.
durchtönen razlégati se, donéti, donevati, glasiti se po...
durchtragen prenesti, *impf.* prenašati
durchträumen presanjati.
durchtreiben skoz gnati (ženem), skogoniti, skoz tirati; pregnati, prepoditi; *impf.* preganjati.
durchtreten *tr.* shoditi, steptati, pr... teptati; *intr.* skoz stopiti, prestopiti *impf.* prestópati.
Durchtrieb *m.* pregón; (Ort) gonja.

rieben zvit, zvitorép, premetén, n, prekanjen, muhast.
riebenheit *f.* zvitost, premeté- ekanjenost.
ritt *m.* prestóp, prehod. [šati.
rocknen presušiti, *impf.* presú-
ben izúriti, *impf.* izúrjati.
wachen prebedeti, prebdeti, pre- ijem); *impf.* prebdévati.
wachsen prerasti (-rastem), *impf.* ti; *adi.* prerasël, prerasten.
wägen pretéhtati, *impf.* téhtati; oditi, *impf.* presójati.
wallen prehoditi, preromati; rehájati.
wandeln prehoditi, prešétati; rehájati, šetati po . . .
wandern prepotovati, prehoditi, , omesti (-medem); *impf.* po- o . . ., hoditi po . . ., prehájati.
wärmen razgreti (-grejem), se- pregreti; *impf.* raz-, se-, pre-
waschen preprati (-perem), pre- nijem); *impf.* prepírati, pre- s. unterwaschen.
wässern razmočiti, premočiti, na- zmočiti; *impf.* razmákati, pre-
waten prebresti (-bredem), pre- pregaziti.
weben pretkati (-tkem); preplesti); *impf.* pretkávati, preplétati.
weg *m.* prehod. [vsekako.
wegs *adv.* vse skozi, povsem,
wegsam prehodĕn.
wehen prepihati, preveti (-ve- *mpf.* pihati (pišem) skozi . . ., vati, veti.
weichen *tr.* razmočiti, premočiti, ti; *impf.* raz-, premákati, pre- i; *intr.* odmékniti, premékniti, ti se.
weinen prejókati (-jočem), pre- (-plačem), prevékati; *impf.* vati, preplakovati.
werfen skoz vreči (vržem), — , — hititi; *impf.* skoz metati , — lučati, — hitati; (durch-) premetáti, prevreči; *impf.* vati; (d. Getreide) preveti (-ve- *mpf.* prevejati.

durchwetzen zlizati (zližem), predrgniti, prebrusiti; *impf.* zlizovati, predrgávati, prebrušati.
durchwinden preplesti (-pletem), zaplesti, previti (-vijem); *impf.* pre-, zaplétati, previjati; sich — izmótati se, izviti jo. [zimovati.
durchwintern prezimiti, *impf.* pre-
durchwirken pretkati (-tkam, -tkem), vtkati, zavóčiti; *impf.* pretkávati.
durchwischen s. entwischen. [razpádati.
durchwittern razpasti (-padem), *impf.*
durchwühlen preriti (-rijem), razriti, pregrebsti (-grebem), prevreči (-vržem), premetáti (-mečem), razkopáti (-kopljem); *impf.* pre-, razrivati, pregrébati, premétati, razkopávati.
Durchwurf *m.* premet.
durchwürzen presladiti, osladiti, poslájšati, začiniti; *impf.* preslajševati, poslajševati.
durchwüthen predivjati.
durchzählen prešteti (-štejem), prešteviliti, prebrojiti; *impf.* preštévati.
durchzausen razčehati, razčohati, razrahati.
durchzechen prepiti (-pijem); zapiti.
durchziehen pretegniti, skozi potegniti, prevleči (-vlečem); *impf.* pretégati, skozi potegovati; (Nadel) vdeti (-denem), *impf.* vdévati; (d. Land) prehoditi, obhoditi, prepotovati; *impf.* prehajati; (verächtl.) vláčiti se, skitati se, potépati se; (v. d. Luft) skozi pihati (pišem), prepihovati.
durchzittern pretresti, pretresniti; *impf.* pretrésati.
Durchzoll *m.* prevoznina.
Durchzug *m.* prehod; (d. Ware) prevoz, prevožnja; (d. Luft) prepih.
Durchzugsgut *n.* prevozno blago.
durchzwängen skoz posiliti, skoz potisniti; *impf.* skoz posiljevati, skoz potiskati; sich — preriti (-rijem), *impf.* prerivati.
durchzwitschern pregostoleti, prežvrgoleti; *impf.* pregostolévati, prežvrgolevati.
dürfen sméti (smem), moči (morem), oblast iméti (imám), utegniti; (nöthig haben) treba biti (sem) komu česa, potrebovati.

dürftig potreběn, ubožěn, revěn, siromašěn.
Dürftigkeit *f.* uboštvo, revščina, siromašnost.
Dürftigkeitszeugnis *n.* ubožni list.
dürr suh, osuhěl, posušen, vel, ovenél; ſ. mager; —er Baum suhál (-i), suhlica; —es Reisholz suhljád (-i).
Dürre *f.* suša, suhota.
Dürricht *n.* suhljád (-i), sušmad (-i).
Dürrſucht *f.* sušica, jétika.
Durſt *m.* žeja; *fig.* želja, pohlép, hrepenenje; ich habe — žeja me; — machen užéjati, *impf.* žéjati.
durſten, dürſten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.
durſtig žejěn; *fig.* željěn, pohlepěn, koprnéč; — werden užejati se.
Duſel *m.* omótica, omama, brezzavést (-i).
duſelig omótičěn, omamljen, brezzavestěn.
düſter teměn, temotěn, mračěn, mežáv, mrkěl; (mürriſch) čmerěn, zlovoljěn; — werden temniti čiti se.
Düſterling *m.* mračnják.
düſtern mračiti se, temniti se; zmračiti se, pooblačiti se.
Düſternheit *f.* mrak; otožnost.
Düte *f.* zavitěk, škrnicělj; tútika, nézica.
Dutzend *n.* dvanajstina, dvanajnajstero.
dutzendweiſe *adv.* po dvanajst
Dutzbruder *m.* póbratim, brat
dutzen tikati.
Dutzſchweſter *f.* poséstrima, se
Dynamik *f.* siloslovje, dinámi
dynamiſch siloslověn, silokas namičěn.
Dynamiſt *m.* siloslověc, dinan
Dynaſt *m.* vladár.
Dynaſtie *f.* vladarska rodovi rodbina, dinastija.
Dysenterie *f.* krva, griža, krv
Dyskraſie *f.* nemóč (-i), diskr
Dyspnöe *f.* nedúha, nadúha, si sipljivost.

E.

Ebbe *f.* oseka; — und Flut oseka in plima, biba, bibavica.
ebben osekniti, upasti (-dem); *impf.* osékati, upadati.
Ebbeſtrom *m.* osekotók.
eben *adi.* ravěn, plan; (flach) ploščat; (glatt) gladěk; zu —er Erde pri tleh; — machen ſ. ebnen; *adv.* prav, uprav, ravno, baš; — jetzt prav sedaj; —ſo prav tako, isto tako; —e Stelle ravnica.
Ebenbaum *m.* črni dob, eben.
Ebenbild *n.* podoba, prilika, obraz.
ebenbürtig jednakoroděn, istoroděn, istega rodú.
Ebenbürtigkeit *f.* jednakorodnost.
ebendaſelbſt *adv.* ravno tam, prav ondi.
ebenderſelbe ta isti, ravno tisti.
Ebene *f.* ravnina, ravěn (-i), ravan (ravní), ravnica, ravnota, planjava, plan (-i), planota.
ebenerdig pritličěn. [itak.
ebenfalls *adv.* tudi, jednako, tako tudi,
ebenflächig ravnoplosk.
Ebenholz *n.* ebenovina.
Ebenmaß *n.* somerje, somernost
ebenmäßig somerěn, skladoměr merěn.
Ebenmäßigkeit *f.* somernost, mernost.
ebenſoweit jednako daleč.
ebenzeitig ſ. gleichzeitig.
Eber *m.* merjasěc.
Ebereſche *f.* jerebika, oskoruša
Ebereſchenbeere *f.* jerebinka, kova jagoda.
Eberraute *f.* abarat.
Eberwurz *f.* *(Carlina acaulis)* neža, kómpava, konjska potvic
ebnen ravnati; z-, po-, uravn
Echo *n.* jek, jeka, odmev.
echt pristěn, pravi; (v. d. Farbe vitěn; —es Gold čisto zlato; — der pravi —, zakonski otroci.
Echtheit *f.* pristnost, pravost.
Ech- ogelni.
Eckbrett *n.* krajnik, krajnica,

. ogēl, vogēl; (Kante) rob, rogēlj.
us *n.* hiša na oglu.
oglat, voglat; robat; *fig.* ne-

nkt *m.* oglišče.
arren *m.* ogelni lemez.
in *m.* ogelnik, ogelni kamen.
n *m.* podočnjak; (Hauz.) čekán.
blag, plemenit, žlahtēn; (v.
n) drag; (v. Obſt) pitom.
ame *f.* —frau *f.* plemenita —,
gospa, plemkinja. [srca.
nkend blagomisleč, plemenitega
nk *m.* ščinkovēc, zeba.
räulein *n.* plemenita gospica.
boren plemenit, plemenitega

eſtein *n.* drago kamenje.
ut *n.* plemenitnikovo —, ple-
ko posestvo.
rr *m.* plemenitnik, žlahtnik,

rzig blagosrčen, blagodušēn.
of *m.* plemiški dvor.
nabe *m.* plemič, plemče.
orale *f.* žlahtna korala.
ute *pl.* plemenitaši, plemstvo.
ann *m.* plemenitaš, plemenit-
mič; vlastelin.
arder *m.* kuna plemenita.
ünze *f.* meta.
uth *m.* blagodušnost, blagosrč-
lemenitost (srca).
üthig blagodušēn, blagosrčen,
itega srca.
ein *m.* dragi —, žlahtni kamen.
eiß *n.* (*Gnaphalium Leonto*
) planika, očino zelišče.
ild *n.* žlahtna divjačina.
n. razglas; ein — ergehen laſſen
ti.
lladung *f.* razglasni poziv.
n izdati, *impf.* izdajati.
n *f.* izdanje, izdajanje.
n. ſ. Edelmann; *f.* ſ. Edelbame.
n. izvod, izvleček.
n. učinek, uspeh, izid, nasledēk;
d) vtis.
n *pl.* stvari, reči, pohištvo;
) manice; (Staatspap.) državni
državna dolžna pisma; (Ware)
oba, pratež.

effectiv resničēn, dejanski; zahlbar in Ducaten — ima se plačati v gotovih cekinih.
effectuieren izvršiti, obistiniti.
egal jednak.
egaliſieren izjednačiti.
Egel *m.* pijavka, pijavica; (b. Schafen) metljaji *pl.*
egelkrank metuljav, metljajast.
Egelkrankheit *f.* metljavica, metuljavost.
Egge *f.* brana, zobača, vlaka.
Eggebalken *m.* braniščе.
Eggehaken *m.* branovlēk.
eggen vlačiti, branati; povlačiti, zabranati.
Egger *m.* vlačilēc, branáč.
Eglanterroſe *f.* (*Rosa Eglanteria*) žolta roža.
Egoismus *m.* sebičnost, samopridnost, samoljubnost.
Egoiſt *m.* sebičnež, samopridnež, samoljubēc. [ljub.
egoiſtiſch sebičēn, samopridēn, samo-
ehe, eher *adv.* prej, pred; eheſtens najprej, brž ko brž, brž ko je mogoče, čim prej; ehe *coni.* predno, preden.
Ehe *f.* zakon; (Heirat v. Manne) ženitēv, (v. Weib) možitēv, udaja; Ehezakonski.
Eheaufgebot *n.* oklic. [zveza.
Eheband *n.* zakonska —, ženitbena
ehebrechen prešestvovati, prešestvati.
Ehebrecher *m.* prešestnik, prešestvovalēc; —in *f.* prešestnica, prešestvovalka.
ehebrecheriſch prešestēn, prešestvovalēn, prešeštljiv.
Ehebruch *m.* prešestvo, prešestvovanje.
Eheconſens *m.* Ehebewilligung *f.* ženitevska dovolitēv.
Ehecontract *m.* ſ. Ehevertrag.
ehedem, ehedeſſen *adv.* nekoč, nekdaj, poprej, pred tem.
Ehedispens, Ehedispenſation *f.* odveza zakonskega zadržka, oproščenje ženitbene zapreke.
Eheerklärung *f.* izjavljenje za ženitēv.
Ehefrau *f.* zakonska žena, druža, soproga.
Ehegatte *m.* soprog, zakonski mož.
Ehegatten *pl.* mož in žena, zakonski.

Ehegeld *n.* dota.
Ehegelöbnis *n.* zakonska obljuba.
Ehegemahl, Ehegenoſſe *m.* ſ. **Ehegatte**; —in *f.* zakonska druža.
Ehegericht *n.* zakonska sodnija.
Ehegeſetz *n.* zakonska postava, ženitbeni zakon.
ehegeſtern *adv.* predvčerajšnjim.
Ehegiltigkeit *f.* veljavnost zákona.
Ehehälfte *f.* drug, druža, zakonsko podružje.
Ehehindernis *n.* zakonski zadržȇk, ženitbena zapreka.
Ehekind *n.* zakonsko dete.
Ehekrüppel *m.* zakonska pokveka.
eheleiblich zakonski.
Eheleute *pl.* zákonski, mož in žena.
ehelich zakonski.
ehelichen v zakon stopiti, zakon skleniti, v zakon vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (jemljem); (v. Manne) oženiti se; (v. Weibe) omožiti se.
ehelos brezzakonski, neoženjen; samȇc; (v. Weibe) neudana, neomožena, samica; der —e Stand samski stan, brezzakonstvo.
eheluſtig ženitbe željȇn.
ehemalig nekdanji, nekdašnji.
ehemals *adv.* nekdaj, nekda, svoje dni.
Ehemann *m.* ſ. **Ehegatte**. [nica.
Ehemeldzettel *m.* ženitovanjska zglas-
Ehepaar *n.* mož in žena, zakonska dvojica.
Ehepacten *pl.* ženitovanjsko pismo, ženitbina pogodba.
Ehepflicht *f.* zakonska dolžnost.
Eherecht *n.* ženitbeno pravo, zakonsko pravo.
Ehering *m.* zakonski —, ženitbeni prstan.
ehern medén, bronast. [ljuba.
Eheſchatz *m.* dota, jutrnina; ljubimȇc,
Eheſcheidung *f.* razporoka., razporočitȇv, zakonska ločitȇv. [tȇv.
Eheſcheidungsklage *f.* tožba na ločiEheſchließung *f.* sklenitȇv zakona, možitȇv, ženitȇv.
Eheſegen *m.* zakonski —, ženitbeni blagoslov.
Eheſtand *m.* zakonski stan.
eheſtens *adv.* brž ko brž, brž ko bo mogoče, kar najprej mogoče.
Eheſtreit *m.* zakonski prep
ehethunlichſt ſ. **eheſtens**.
Ehetrennung *f.* ločitȇv zako
Eheungiltigkeit *f.* neveljavnos
Eheverlöbnis, Eheverſprech roka, zaroki *pl.*
Ehevermächtnis *n.* zakonsko
Ehevertrag *m.* zakonska —, ž pogodba.
ehevor *adv.* poprej, popred.
ehevorgeſtern *adv.* predvčera
Eheweib *n.* ſ. **Ehefrau**.
ehrabſchneiden opravljati, ob mrazíti.
Ehrabſchneider *m.* opravljivȇc valȇc; —in *f.* opravljivka, obre
Ehrabſchneidung *f.* opravljan kovanje.
ehrbar pošten, častit, čestit častitljiv; (geziemend) spodob stojȇn.
Ehrbarkeit *f.* poštenost, č spodobnost, pristojnost.
Ehrbegierde *f.* častiželjnost hlepnost.
ehrbegierig častiželjȇn, čas
Ehre *f.* čast (-í), čest (-í), sl štenje, dobro ime (-na); ich — v čast mi je, v čast si jemanden zu —n komu na —n halten čislati, spoštovati obrajtati; Ehren= častni, čest
ehren častiti, čestiti, slav častiti, poslaviti; (ſchätzen) sp čislati.
Ehrenamt *n.* častna služba
Ehrenangelegenheit *f.* reč, k poštenja.
Ehrenbahn *f.* pot časti.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljenje
Ehrenbenennung *f.* častni na
Ehrenbezeugung *f.* počastitȇv nje časti.
Ehrenbürger *m.* častni mešč
Ehrenbürgerrecht *n.* častno me
ehrend častilȇn, častȇn, čas
Ehrendame *f.* častna dvorni
Ehrendienſt *m.* častna službe
Ehrenfall *m.* stvar tičoča se poštenja.
Ehrengarde *f.* častna straža.
Ehrengeleit *n.* častno sprem

ehrenhaft pošten, častit, časti vreden.
Ehrenhaftigkeit *f.* poštenost.
Ehrenklage *f.* tožba zaradi žaljenja
Ehrenkleid *n.* prazne oblačilo, praz-
a obleka.
Ehrenkränkung *f.* žalitev časti, uvreda
enja.
Ehrenkreuz *n.* častni križec.
Ehrenlegion *f.* častna legija.
Ehrenmann *m.* poštenjak.
Ehrenmitglied *n.* častni ud.
Ehrenname *m.* častno ime (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolok.
Ehrenposten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagrada; (bot.)
ronica) jetičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč tičoča se časti.
Ehrenräthlich častnosvetski.
Ehrenretter *m.* rešitelj poštenja, spa-
j časti.
Ehrenruf *m.* častni poziv.
Ehrenrührig častižaljiv.
Ehrensache *f.* častna zadeva; das iſt
— to gre za poštenje.
Ehrenſäule *f.* častni stolp, — steber,
nenik.
Ehrenſchänder *m.* opravljivec, obreko-
e; —in *f.* opravljivka, obrekovalka.
Ehrenſchänderiſch opravljiv, obrekljiv,
kovalen. [sto.
Ehrenſitz *m.* častni sedež, častno me-
Ehrenſold *m.* častna nagrada, častno
lo. [služba.
Ehrenſtelle *f.* častno mesto, častna
Ehrenſtufe *f.* stopnja časti.
Ehrentag *m.* slovesni dan, dan časti.
Ehrentempel *m.* slavohram, tempelj
[časti.
Ehrenhalben (-r) zavoljo časti, zaradi
Ehrentitel *m.* častni naslov.
Ehrentrunk *m.* napitek; zdravica.
Ehrenverletzung *f.* žalitev časti, uvreda
enja.
Ehrenvoll častitljiv, prečasten, slavēn.
Ehrenwache *f.* častna straža. [dēn.
Ehrenwerth časti —, spoštovanja vre-
Ehrenwort *n.* častna —, moška be-
; das — geben besedo dati; auf
— mož beseda, na mojo besedo.
Ehrenzeichen *n.* častno znamenje, znak

ehrerbietig spoštljiv, spoštovalēn.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung *f.* spošt-
ljivost, spoštovanje.
Ehrfurcht *f.* spoštovanje, spoštljivost.
ehrfürchtig spoštljiv. [žēn.
ehrfurchtsvoll prespoštljiv, preponi-
Ehrgefühl *n.* čuvstvo poštenja; er hat kein — ni mu mar za čast, — poštenje, ni ga sram, nima sramežljivosti.
Ehrgeiz *m.* častilakomnost, častihlepnost.
ehrgeizig častilakomēn, častihlepēn.
Ehrgier *f.* častiželjnost.
ehrgierig častiželjēn.
ehrlich pošten.
Ehrlichkeit *f.* poštenost.
Ehrliebe *f.* častiljubje.
ehrliebend častiljubēn.
ehrlos nepošten, brezčastēn, brez poštenja. [nje.
Ehrloſigkeit *f.* nepoštenost, nepošte-
ehrſam častit, čestēn, častēn.
Ehrſamkeit *f.* častitost. [nost.
Ehrſucht *f.* častilakomnost, častihlep-
ehrſüchtig častilakomēn, častihlepēn.
Ehrtrieb *m.* nagon po časti.
ehrvergeſſen nesramēn, nepošten.
ehrwidrig nečastēn, zoper čast.
Ehrwürden (Titel) prečastni gospod, prečastiti —.
ehrwürdig častivreden, častitljiv.
ei *interj.* o! ej! lej! glej! dà-tè! ei was čemu to! kaj mi do tega!
Ei *n.* jajce; belica (bei Radkersburg); *dem.* jajčice; (ohne Schale) mečúš; (verdorben) klopotec, zaprtek, skrnjak; (unausgebrütet) mulček, muljak; (gefärbt) pisanica, pirēh; Hoden— mode *pl. f.*, modi *pl. m.*
Eibe *f. (Taxus)* tisa; Eiben- tisov.
Eibenholz *n.* tisovina.
Eibenwald *m.* tisovje, tisje.
Eibiſch *m. (Althaea)* navadni slez; Eibiſch- slezov.
Eibiſchkraut *n.* slezovina.
Eibiſchthee *m.* slezov čaj, slezovec.
Eiche *f.* hrast, dob; *dem.* hrastič, dobec; Stein— gradēn, črepinjek; Kork— pluta; Eichen- dobov, hrastov.
Eichel *f.* želod; Buch— žir; Eichel- želodov.
eichelförmig želodast.

Eichelgeld *n.* žirovnica, žirnica.
Eichelhäher *m.* šoja.
Eichelkelch *m.* želodova kapica.
Eichelmaſt *f.* želodna paša, — piča, žir.
Eichenblatt *n.* hrastov list, hrastovo pero (-esa).
Eichenholz *n.* hrastovina, dobovina, hrastov les. [nëc.
Eichenkranz *m.* dobov ob. hrastov ve-
Eichenmiſtel *f. (Loranthus)* ohmelje.
Eichenrinde *f.* hrastova skorja, hrastov lub, hrastovo ob. dobovo lubje.
Eichenwald *m.* hrastov les, — gozd, — log, hrastje, dobje, dóbrava.
Eicher *m.* mérčin, merëc.
Eichfaſs *n.* merjen sod.
Eichgebür *f.* mernina.
Eichhorn, Eichhörnchen *n.* veverica, vigorica; **Eichhorn-** verečni. [mera.
Eichmaß *n.* ustanovljena —, postavna
Eichſtab *m.* merilna palica.
Eichwald *m.* ſ. Eichenwald.
Eid *m.* prisega, zaprisega; einen — ablegen priseči (-sežem), *impf.* prisegati; einem den — abnehmen koga zapriseči, v prisego vzeti (vzamem) koga; mit — bekräftigen s prisego potrditi, *impf.* potrjevati; ſich mit einem — verpflichten zapriseči se; den — auftragen prisego naložiti, *impf.* nalagati; in — genommen prisežën, zaprisežen; falſcher — kriva prisega; **Eid-** prisežni.
Eidam *m.* zet (d. Tochter Mann).
Eidbruch *m.* prelom prisege, verolomstvo.
eidbrüchig prisegoloměn, krivorotën.
Eidbürge *m.* prisežni porok.
Eidechſe *f.* guščarica, kuščarica, martinček; (grüne) kuščar, zeleneč; **Eidechſen-** kuščarjev, guščaričji.
Eiderdunen *pl.* puh, pahuljice, gaginje perje.
Eidergans *f.* gaga.
Eides- prisežni.
Eidesablegung *f.* prisega, priseganje.
Eidesformel *f.* obrazëc prisege, prisežne besede.
eideskräftig pod prisego.
Eidespflicht *f.* prisežna dolžnost.
Eidesverweigerung *f.* odreka prisege.
Eidgenoſſe *m.* soprisežnik, zaveznik, sorotnik.
Eidgenoſſenſchaft *f.* zaveza,
eidgenoſſiſch soprisežën, za
eidlich prisežën; *adv.* s pr
prisegi.
Eidſchwur *m.* prisega.
eidvergeſſen ſ. eidbrüchig.
Eier- jajčji, jajčni.
Eierchen *n.* jajčice.
Eierdotter *m.* rumenjak, čmr
Eierhandel *m.* jajčarija; — h
jajčariti.
Eierhändler *m.* jajčar; —in *f.* ja
Eierklar *n.* beljak.
Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni
eierlegend nosën.
Eierpflaume *f.* sliva, drmonc
boncëlj.
Eierſchale *f.* jajčja lupina.
Eierſchmalz *n.* cvrtje.
Eierſtock *m.* jajčjek.
Eifer *m.* gorečnost, prizadevno
tost, marljivost, ogënj, iskrenc
eiferig, eifrig goreč, prizadevë
ljiv, marën, vnet, ognjén, iskr
eifern skrbeti, gnati (ženem
kaj; prizadevati, potegovati se
truditi, poganjati se, nastójati;
zadeti (-denem) si, potegniti se;
etwas) upirati se čemu, proti
ustavljati se.
Einferſucht *f.* ljubosumnost, lju
Eiferſüchtelei *f.* zavidnost, j
zbadanje.
eiferſüchtig ljubosuměn, ljubo
Eiferſüchtler *m.* ljubosumnik, za
Eiform *f.* jajčja podoba.
eiförmig jajčast, jajčkast.
eigen lastën, svoj; (beſonders,
poseběn, čudën; (angeboren) sv
rojen; zu — haben premoči (-n
v lasti imeti (imám); es iſt mei
— moje je, tvoje je; ſich —
svojiti si, lastiti si; prisvojiti
lastiti si; *impf.* prisvojevati
—e Kraft sam od sebe, ob sv
eigenberechtigt samosvojën,
vlastën, sam svoj.
Eigenberechtigung *f.* samosvoj
Eigendünkel *m.* domišljavost.
eigenhändig svojeročën, lastn
adv. svojeročno.
Eigenheit *f.* svojstvo, posebno

genhilfe *f.* svoja —, samolastna
č (-i).
genliebe *f.* samoljubje, svojeljubje.
enliebig samoljuběn, svojeljuběn.
enlob *n.* lastna hvala, samohvalje,
hvalstvo.
enmächtig svojevoljěn, samosilěn;
iz lastne moči, sam od sebe,
voljno.
enmächtigkeit *f.* svojevoljnost, sa-
nost.
ename *m.* lastno ime (-na).
ennutz *m.* samopridnost, samopaš-
sebičnost, samogoltnost.
ennützig samopriděn, samopašěn,
ěn, samogoltěn.
ennützige *m.* samopridnež, samo-
ik, sebičnež, samogoltnik; *f.* samo-
ica, sebičnica.
ennützigkeit *f.* ǰ. Eigennutz.
ens *adv.* navlašč, nalašč.
enſchaft *f.* lastnost, svojstvo; ka-
st, kakošnost.
enſchaftswort *n.* pridevnik.
enſinn *m.* svojeglavost, trdogla-
trmoglavost, trma.
enſinnig svojeglav, svojeglavěn,
glav, trmoglavěn, trmast.
enthum *n.* (Recht) last (-i), vlast
vlastništvo; lastnina, svojina.
enthümer *m.* lastnik, vlastnik;
f. lastnica, vlastnica.
enthümlich vlastěn, poseběn; *adv.*
no, osobito.
enthümlichkeit *f.* posebnost, vlast-
osobitost.
enthumsklage *f.* tožba radi vlast-
a, vlastinska tožba.
enthumsrecht *n.* vlastinska pravica,
insko pravo.
entlich lastěn; prav, istinit, resni-
adv. prav za prav, po pravici, zarés.
enwille *m.* lastna volja, svoja volja.
enwürde *f.* lastna veljava.
nen ſich svojiti si, lastiti si; pri-
i si, prilastiti si; *impf.* prisvo-
si; (zu etwaš) biti (sem) za
posoběn biti za kaj; dieſe That
ſich zum Verbrechen to dejanje
o, da se zamore med zločinstva
geeignet sposoběn, pripravěn.
nung *f.* sposobnost.

Eiland *n.* ostrov, otok.
Eilbote *m.* hitri sel, jadernik.
Eile *f.* hitrost, urnost, naglost, náglica, speh, brzost; in — nágloma, v naglici; es hat Eile mudi se mi.
eilen hiteti, podvizati se, spešiti, žuriti se, páščiti se; (v. d. Zeit) potekati, hiteti; er muſs eilen sila mu je, mudi se mu.
eilend hitěr, nagěl, jadern, urěn.
eilends *adv.* brzo, brž, hitro, naglo, urno.
eilf jednajst.
Eilf *f.*, —er *m.* jednajstica.
eilferlei jednajsteri.
eilfertig spešěn, urěn, hitěr.
Eilfertigkeit *f.* spešnost, urnost.
eilffach jednajsterěn, jednajsternat.
eilfjährig jednajstletěn.
eilfmal jednajstkrat.
eilfmalig jednajstkratěn.
eilftägig jednajstdnevěn.
Eilftel *n.* jednajstina, jednajstinka.
eilftens jednajstič.
Eilgut *n.* brzovozno blago, brzovoz-nina.
eilig hitěr, nagěl, urěn.
eiligſt *adv.* hitro hitro, brž brž, neutegoma, kar se nar brže more.
Eilmarſch *m.* brzi hod, (nagli marš).
Eilpoſt *f.* brzovoz.
Eilzug *m.* brzovlak, naglič.
Eimer *m.* vedro; čebr, orna.
eimerweiſe po vedrih.
ein (als Artikel wird nicht überſetzt); *num.* jeděn, jedna, jedno, (eden, en); *pron.* kdo, nekdo, neki; in einemfort v jedno mér, neprenehoma; unter einem ob jednem, vred, zajedno; der eine — der andere ta — oni; einer mit dem andern drug z drugim; einmal eins iſt eins jedenkrat jedna je jedna (enkrat ena je ena); ein- jedno-; jednook einäugig.
einackern podorati (-orjem), zaorati; *impf.* zaorávati.
einander *adv.* (einer d. andern) drug drugemu, drug drugega, jeden drugega, med seboj; an— tik, tikoma, drug poleg drugega; nach— zapóred, zaporedoma, po redi, drug za drugim; aus— narazen, vsaksebi; mit— vkup, skup; neben— vštric, štric (štrit);

für — drug za drugega, jeden —; durch— vse križem, križema; hinter — drug za drugim, jeden —; alle mit — vsi skup, vsi splaz.

einantworten prisoditi, *impf.* prisojati.

Einantwortung *f.* prisodba.

Einantwortungsſchreiben *n.*, **Einantwortungsurkunde** *f.* prisodno pismo.

einarbeiten ſich izuriti —, izvežbati se v čem.

einarmig jednorok, jednoročěn, jednokrak.

einartig jednovrst, jednovrstěn.

einäſchern upepeliti, pozgati (-žgem), v pepel izpremeniti, zapaliti; *impf.* požigati; (d. Stirn) pepeliti; opepeliti, s pepelom potrositi.

einathmen dihati, sopsti, vdihati, v se vleči (vlečem).

Einathmung *f.* vdih.

einäugig jednoók.

einbalſamieren maziliti, balzamovati; pomaziliti.

Einband *m.* vez (-í); vezanje.

Einbeere *f. (Paris quadrifolia)* volčja jagoda.

einbegleiten (ein Geſuch) prošnjo s poročilom predložiti, *impf.* predlagati.

Einbegleitungsbericht *m.* predložno poročilo.

einbegreifen všteti (-štejem), vračuniti, vred vzeti (vzamem); *impf.* vštevati, vred jemati (jemljem); **einbegriffen** ſein vmes biti (sem).

Einbegriff *m.* vštetje; mit — d. Koſten zajedno s stroški, s stroški vred.

einbeinig jednonog, jednonožěn.

einbeißen vgrizniti, zateti (-tnem); *impf.* vgrizovati.

einbekennen spoznati, priznati, pripoznati; *impf.* spoznavati. [(-i).

Einbekenntnis *n.* priznanje, napóved

einberufen poklicati (-kličem), sklicati, pozvati (-zovem).

Einberufung *f.* poklic, sklic, pozov.

Einberufungskarte *f.*, —zettel *m.* pozovni list, pozovnica.

Einberufungsedict *n.* pozovni razglas.

einbeziehen všteti (-štejem), privzeti (-vzamem) k čemu; *impf.* vštevati; die Koſten nicht einbezogen brez vštetih stroškov.

einbiegen upogniti, pregniti, pr niti, zlekniti; *impf.* pregibati (-bl upogibati, upogovati.

Einbiegung *f.* pregiběk, upogib

einbilden ſich misliti si; domisli umisliti si; *impf.* domišljati si, mišljevati si; (ſtolz ſein) prevze se, domišljati si. [vze

einbilderiſch domišljiv, domišljav,

Einbildung *f.* domišljija, domi vanje; (falſche) dozdevěk.

Einbildungskraft *f.* domišljija, obr tvornost.

einbinden vezati (vežem); zve *impf.* zvezovati.

einblaſen vpihniti, vdihniti; *im* vpihovati, vdihovati.

einblätterig jednolist, jednolistěn.

einbleuen vtepsti, zabiti (-bijem *impf.* vtepati, zabijati.

einbohren zavrtati, uvrtati.

einbrechen *tr.* (Mauer) podreti (-r rem), razdreti, razrušiti, razsuti (- jem u. -spem); *impf.* podirati, ru razsipati (-sipljem); (d. Thür) razb (-bijem), polomastiti, vlomiti; (g brečen) razlomiti; *intr.* vdreti se, v miti se, predreti se; (in ein Ha vlomiti, predreti, zlomastiti (v hišo (d. d. Zeit) pritiskati, nastopati, n stajati, bližati se; (in d. Feind) z gnati (-ženem) se, zakaditi se; *imp* zaganjati se, naskakovati.

einbrennen vžgati (-žgem), *imp* vžigati; (das Mehl für die Einbren ſuppe) prežgati; (ein Faſs) pokadi (z žveplom).

Einbrennſuppe *f.* prežgana juha.

einbringen spraviti, pospraviti, zn siti; *impf.* spravljati, znašati; (ei Klage) izročiti, vložiti; *impf.* izročeva vlagati; (Schulden) izterjati, poterjat *impf.* izterjevati; (Verſäumtes) prih teti, dohiteti, zateči; *impf.* zatekat (Verbrecher) poloviti, uloviti, prigna (-ženem), dovesti (-vedem); (Nutze nesti, dati, dajati (korist), priditi.

einbringlich izterljiv, dobitěn.

Einbringung *f.* spravljanje; (d. Klag vložba; (d. Schuld) izterjava, izterj tev; (d. Verbrecher) prigon, ulovitě (d. Steuer) pobiranje.

…en drobiti; nadrobiti, vdrobiti.
…h *m.* vlom, prelom, vdrtje; …) pomrak; (der Diebe) vlom, …i); (d. Feinde) napad, naval, …b. — der Nacht ko se mrači,

…*m.* zagíb, upogljej.
…ern udomačiti, podomačiti, …vo komu podeliti, med me- …ejeti (sprejmem); *impf.* spre- …ſich) — naseliti se, nastaniti …naseljevati se.
…e *f.* izguba, izgubitek, škoda. …n gubiti, na škodi biti (sem); … ob kaj priti (pridem); (daš …mreti.
…mung *f.* krov, streha.
…men zajeziti, zagraditi, zaga- …*f.* zajezovati, zagrajati.
…mung *f.* zagraja.
…en kriti (krijem); pokriti.
…en sušiti se; usušiti se, useh- …*f.* usihati.
…gen ſich vsiliti se, vriniti se, …, vštuliti se; *impf.* vrivati se.
…en zasukniti, zasukati, zafrk- …hati.
…gen vdreti (-derem), predreti, … v —, zariniti se, vriniti se; …eti, vdirati, vdarjati, zarivati …ati se; (d. Feinde) prodreti.
…glich *adi.* u. *adv.* živo.
…ngling *m.* vrinenec, vsiljenec.
…ſt *m.* vtis, vtisek, ganitev, (in der Anatomie) vdrtina, …mica; — machen ganiti, dir- …niti; es hat auf ihn einen — …v srce mu je seglo.
…ken vtisniti, *impf.* vtiskati, …ti; (in ein Gefäß) vtlačiti,

…en zavleči (-vlečem), zavlačiti, …i.
…edíniti, družiti, spojiti; zjedi- …žiti, spojiti; *impf.* združevati.
…*m.* (Ziffer) jednojka (enojka), (jemand) kdo, nekdo; (einziger) …dinec.
…t jednak, isti, enoj; mir ift …meni je vse jedno; — Mei- …n jedne —, iste misli biti

einerſeits *adv.* po jedni strani, z jedne strani.

einestheils *adv.* deloma, nekaj.

einfach jednovit (enovit), enojin, jednovrsten, jednoguben; (primitiv) prost, priprost, prvoten; —e Kleidung prosta obleka; —er Menſch priprost človek.

Einfachheit *f.* jednovitost, jednostavnost; priprostost, prostota.

einfädeln vdeti (-denem), *impf.* vdevati; *fig.* osnovati, prirediti, napeljati (-peljem).

einfahren voziti v —; zvoziti v —; (in die Grube) spustiti se, *impf.* spuščati se.

Einfahrt *f.* vhod, vhodišče.

Einfall *m.* vpad; (Einſturz) zrušenje, podrtje, vdor; (Gedanke) misel (-i), domislek; (des Feindes) navál, napád; auf den — kommen komu na misel priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdreti (-derem); *impf.* padati, vpadati, vdirati; (v. Feinde) vdariti v —, napasti kaj, vdreti v —; in die Rede — v besedo seči (sežem); (v. Gedanken) na misel priti (pridem), na pamet —, v glavo —, domisliti se, spomniti se česa; *impf.* na misel prihajati, domišljevati se, spominjati se; (einſtürzen) podreti (-derem) se, zrušiti se, razrušiti se, razvaliti se; *impf.* podirati se; (v. Geſichte) vpasti, upasti; *impf.* vpadati, hujšati; (v. Wetter) nastopiti, pritisniti, storiti se; *impf.* nastopati, pritiskati, delati se; eingefallen vpadel, upadel, udrt.

Einfallsebene *f.* vpadna ravnina.

Einfallsloth *n.* vpadna navpičnica.

Einfallspunkt *m.* vpadna točka.

Einfallswinkel *m.* vpadni kot.

Einfalt *f.* priprostina, priproščina, prostota; (Redlichkeit) poštenost, pravednost.

einfältig prost, priprost; (redl.) pošten, pravedèn; (vom Verſtande) top, slaboumen, trapast, abotèn, prismojen; —es Herz nedolžno srce; (einfach) jednovrsten, jednostavèn.

Einfältigkeit *f.* topost, slaboumnost, [abotnost.

Einfaltspinſel *m.* prismoda, prismojenec, tepec, bebec, butec, bedák.

einfangen ujeti (-jamem), uloviti, prijeti (primem), uhvatiti; *impf.* ujemati, ulavljati, prijemati; alles — poloviti.

einfärbig jednobarvěn, jednobojěn.

einfaſſen zajeti (zajmem), deti (denem) v —; *impf.* zajemati, devati; (mit d. Saume) robiti; obrobiti, zarobiti, obšiti (-šijem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Zaune) ograditi, zagraditi; *impf.* ograjati; (mit dem Rahmen) v okvir deti, — dejati, — devati, okviriti; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdelati; *impf.* vdelovati; (mit d. Mauer) obzidati; (mit geflochtener Arbeit) oplesti (-pletem), *impf.* opletati.

Einfaſſung *f.* zajetje; (d. Kleides) obrob, obroběk, obšiv; (d. Goldes) okov; (Zaun) ograja, plot; (d. Bildes) okvir; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlſteines) obod. [namákati.

einfeuchten namočiti, navlažiti; *impf.*

einfinden ſich priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihajati, shajati.

einflechten vplesti (-pletem), zaplesti, priplesti; *impf.* vpletati u. ſ. w.

einflicken vkrpati, prikrpati, vstaviti; *impf.* vstavljati; ſich — vtakniti se, vštuliti se; *impf.* vtikati se.

einfließen teči (tečem) v —; izliti (-lijem) se; *impf.* vtekati se, izlivati se; (in eine Taſſe) teči, prihajati, dotekati; priti (pridem); — laſſen in eine Rede v miseľ vzeti (vzamem), omeniti, opomniti, pritakniti; *impf.* v miseľ jemati (jemljem), omenjati.

einflößen vliti (-lijem); *fig.* vdahniti, obuditi; einem etwas mit d. Trichter — v glavo vtepsti (-tepem); nauk v glavo vcepiti.

Einflug *m.* vlet, vletanje, doletanje.

Einflugloch *n.* žrelo.

Einfluſs *m.* vtok, izliv; *fig.* vpliv; — haben vplivati, delovati, premoči (-morem), zamoči, veljati; er hat großen — mnogo velja.

Einfluſsnahme *f.* vplivanje.

einfluſsreich vplivěn, veljavěn.

einflüſtern zašepetati, prišapniti; *impf.* prišepetávati.

einfordern terjati, tirjati; izte… poterjati; (einſammeln) pobrati … rem), *impf.* pobirati.

einförmig jednoličěn; —es … življenje brez premembe.

Einförmigkeit *f.* jednoličnost.

einfreſſen ſich vjesti (-jém) se, zag… niti se; *impf.* vjedati se.

einfrieden zagraditi, ograditi, za… jiti; *impf.* zagrajati; (mit d. Mau… obzidati, *impf.* obzidávati. [obzid…

Einfriedung *f.* ograja, zagraja; ógra…

einfrieren zamrzniti, primrzni… *impf.* zamrzovati. [plod…

einfrüchtig jednoploděn, z jedn…

einfügen vtakniti, vstaviti, vlo… vsaditi; *impf.* vtikati, vstavljati, v… gati, vsajati.

Einfuhr *f.* uvoz, uvožnja, vpeljav… Einfuhr- uvozni.

einführbar uvožěn, vpeljiv.

einführen uvoziti, uvesti (-vedem vpeljati; *impf.* uvažati, vpeljávati; Gebrauch — običaj uvesti (-vedem (in Gebrauch nehmen) vpeljati, v ra… vzeti (vzamem); *impf.* vpeljávati, rabo jemati (jemljem).

Einfuhrgut *n.* uvozno blago.

Einfuhrſchein *m.* uvozni list, uvoznic…

Einführung *f.* uvod, vpeljava, vpelj… vanje, uvedba; Einführungs- uvedbe…

Einführungscommiſſion *f.* uvedbe… odbor, uvedbeno poverjenstvo.

Einfuhrverbot *n.* prepoved uvožnje…

Einfuhrzoll *m.* uvoznina, uvoz… carina.

einfurchen zabrazditi, vbrazditi.

einfüßig jednonóg, jednonožěn.

Eingabe *f.* vloga, vložba.

Eingang *m.* vhod, vstop; (Thor) vrat… (Einleitung) uvod; (d. Ware) uvožnj… (Anfang) začetěk; (Introitus) pristó… začetěk; am —e spočetka, od konc… iz začetka; — finden obveljati, ra… širiti se; *impf.* razširjati se. [konc…

eingangs *adv.* v začetku, spočetka, …

Eingangszoll *m.* uvoznina.

eingeben dati, dajati (zdravilo); (ein reichen) vložiti, podati; *impf.* vlagat… podajati; (inſpirieren) navdihniti, *imp*… navdihovati; Gift — zavdati, *imp*… zavdajati.

ildet prevzetēn, domišljiv, na-

ebinde *n.* vezilo, darilo (krstno).
bogen upognen, slok, zvinēn.
boren jedinorojen.
eborene *m.* jedinorojenec, jedi-im Lande geboren) rojāk, dežemorodec.
ebung *f.* navdihnenje, navdih; Sinne) poželenje.
benk pomnjiv, svest; — ſein i, pametiti, v spominu imeti , pametovati.
fallen upadēl, mršav, shujšan.
fleiſcht utelesen.
hen iti (grem) v —, hoditi v jati; auf etwas — v kaj pripristati na kaj; (einen Vertrag) , *impf.* sklepati; (ein Geſchäft) e česa, prijeti (primem) se; (v. riti (pridem), *impf.* dohajati, i; (v. d. Zeitung) prenehati, pre- (v. Tuche) skrčiti se, uskočiti; chen, Dreſchen, Dörren — ugra- umlatiti se, ususiti se; einge- Briefe prejeti listi; eingegan- rbindung sklenena zaveza; — pustiti, zanemariti.
machtes *n.* obara, zakuha.
nommen vnet, užgan.
ſchloſſen zaprt, zatvorjen.
ſchnitten (b. Inſecten) preščenen, nen. [nen.
ſchränkt omejen, ograjen, stis-
ſottene *n.* zavara, vkuha.
ſprengt nadrobljen. [(-i).
ſtändnis *n.* priznanje, izpoved
ſtehen priznati, obstati (-stojim); riznávati; (einwilligen) pripuovoliti; *impf.* pripuščati, doti.
wandert priseljen.
weide *n.* drob, drobje, ôtroba, ; (Gedärme) čreva *pl.*
weidenerv *m.* drobova čutnica, živec.
weidewurm *m.* glista.
weiht posvečēn; (i. e. Sache) vešč (i. d. Künſten) izurjen, izvežban.
zogen odljudēn, osamljen, odl sveta; tih, skromēn; ein —es ühren živeti tiho, samotno.

Eingezogenheit *f.* osamljenost, samota; skromnost.
eingießen vliti (vlijem), *impf.* vlivati, vlijati; (einſchenken) natočiti, *impf.* natākati.
eingliederig jednočlenski.
eingraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrebati; (eine Schrift) vdolbsti (-dolbem), vsekati, vrezati (-režem), vdelati; *impf.* vsekovati.
eingravieren ſ. eingraben.
eingreifen prijeti (primem) za kaj, seči (sežem); *impf.* prijemati, segati; (in d. Rechte eines anderen) seči, *impf.* segati, sezati, zahajati, zaletati se; (v. d. Zähnen des Rades) prijemati se; (einem in ſein Amt) vtikati se, mešati se v službo.
Eingriff *m.* prijetje, prijemanje; (in eine fremde Sache) seganje, vtikanje (v tujo reč).
Einguldenſtück *n.* goldinar, forint, zlat.
eingürten opasati (-pašem), prepasati.
Einguß *m.* vliv, vlitje, vlivanje; was eingegoſſen wird vlitēk. [chen.
Einguſsthierchen *n.* ſ. Infuſionsthier-
einhäkeln zapeti (-pnem), zakópčati; *impf.* zapenjati.
Einhalt *m.* ustava, ustavitēv, zadržba, zadržēk, zavirēk; — thun ſ. einhalten.
einhalten ustāviti, udržati (-držim), ubrauiti; *impf.* ustavljati, zadrževati, ovirati; halt ein stoj! nikār! (b. Vertrag) izpoluiti, *impf.* izpolnjevati, mož beseda biti (sem).
einhandeln nakupiti; ſein ganzes Vermögen — izgubiti imetēk v trgovini, zabarantati; (eintauſchen) zameniti, *impf.* zamenjevati.
einhändig jednorók.
einhändigen vročiti, izročiti; *impf.* vročevati, izročevati, izročati.
Einhändiger *m.* izročevalec, izročilec.
Einhändigung *f.* izročitēv, izročba.
einhängen obesiti, natakuiti; *impf.* obešati, natikati.
einhauchen vdihniti, navdihniti; *impf.* vdihati, navdihovati.
einhauen vsekati, *impf.* vsekovati; vtesati (-tešem); d. Thür — duri presekati; in den Feind — udariti na sovražnika.

einhäufig jednodomēn.

einheben (d. Thür) natakniti, obesiti; *impf.* natikati, obešati; (einſammeln) pobrati (-berem), *impf.* pobirati.

einheimiſch domać; — werden udomačiti se.

einheimſen spraviti, s polja zvoziti, pod streho spraviti; *impf.* spravljati.

Einheit *f.* jednota (enota), jedinost; (Zahl) jedinka, jednojka; (einfache Zahl) jednina.

einheitlich jednotēn, jedinstven.

einheizen kuriti, netiti; zakuriti, podkuriti, zanetiti, zapaliti. [*pl.*

Einheizloch *n.* isteje *pl.*, istje, mesteje

einhellig jednoglasēn, jednodušēn.

Einhelligkeit *f.* jednoglasnost, jednodušnost.

einhemmen zavreti, *impf.* zavirati (kolo).

einher *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj.

einherfahren pripeljati (-peljem) se.

einherfliegen prileteti.

einherhüpfen priskakljati.

einherkommen prikorakati.

einherlenken zakreniti.

einherrauſchen prišumeti, privršeti, pribućati (-bućim).

einherſchreiten prihajati, prikorakati; *fig.* mogočno korakati.

einherſtürmen privihrati.

einherziehen prihájati, dohájati.

einholen doíti (-ídem), doteči (-tečem), dohiteti, dostigniti; *impf.* dohajati, dotekati; (bringen) privesti (-vedem); (mit d. Arbeit) dotegniti; Rath — posvetovati se; Bewilligung — dovoljenje izprositi; Gutachten — mnenje izprositi.

Einhorn *n.* jednoróg, samoróg, jednorožēc.

Einhornfiſch *m.* samoróg, narval.

einhornig samoróg, jednoróg.

Einhufer *m.* kopitar.

einhufig kopitēn, kopitast.

einhüllen zagrniti, zaviti (-vijem), zakriti (-krijem), odeti (-denem); *impf.* zagrinjati, zavijati, zakrivati, odevati.

einig (einzig) sam, jedin; (übereinſtimmend) složēn; — ſein ujemati se; — werden složiti se, zjediniti se, pogoditi se.

einige nekteri, nekateri, nek wenige) nekaj, nekoliko; — kolikokrat, nekterikrat.

einigen zjediniti, *impf.* zj strinjati, jediniti.

einigermaßen *adv.* nekako, nel

Einigkeit *f.* sloga, jedinost, s soglasje.

Einigung *f.* zjedinjenje, jedi

einimpfen cepiti; ucepiti.

Einimpfung *f.* cépljenje.

einjagen vgnati (-ženem), z *impf.* vganjanti; Furcht — kog spraviti, prestrašiti, oplašiti; strah spravljati, plašiti, straš

einjährig jednoletēn, jedneg

Einjährige *m.* letnik; *f.* letn

einkaſſieren prejeti (prejmem jeti; *impf.* prejemati; (eintreil brati (-berem), izterjati; *impf.*

Einkauf *m.* nakúp, kupovanj

einkaufen kúpiti, nakupiti, p *impf.* kupovati, nakupovati; prikupiti se.

Einkaufsgeld *n.* kupni denár, novci, kupščina, prikupščina.

Einkehle *f.* žleb.

einkehlen užlebiti.

Einkehr *f.* ostaja; — nehm nočiti, *impf.* prenočevati.

einkehren ostati (-stanem), se, nastaniti se; *impf.* ostajat Nacht) prenočiti, *impf.* prenoč

Einkehrhaus *n.* gostilnica, k

einkeilen zagozditi, zabiti (

einkerben zarezati (-režem), šiti; *impf.* zarezovati.

einkerkern zapreti, v ječo v žem); *impf.* zapirati, v ječo

einklagen iztožiti, s tožbo izte

einklammern okleniti, med dejati (denem); *impf.* oklepat

Einklang *m.* soglasje, skladn nost; im — ſtehen ujemati se bringen složiti, pojednačiti; skladati.

einklappen zapreti, zaklópi *impf.* zapirati.

einkleben prilépiti, vlépiti.

einkleiden obleči (-blečem), *impf.* oblačiti, opravljati; Orden) preobleči, *impf.* preob

idung *f.* obleka, preobleka; e, preobláčenje.
nmen stisniti, uškrniti, uščeniti; *impf.* stiskati, uklepati.
ßen kljuko zapahniti, vrata zatvoriti, zaklopiti.
ten zamesiti, ugnesti (-gnetem); mesovati, ugnétati.
tig jednokolenčast.
jen *tr.* zakuhati, ukuhati, zaodmesti (-metem); *intr.* ukuvariti se.
men (um etwas) prositi kaj rošnjo vložiti za kaj; (in einen iti (pridem), *impf.* prihajati; — pismeno prositi.
men *n.* dohodek, dohodki *pl.*; hte) spisana tožba, — prošnja.
mmenſteuer *f.* dohodarina.
mmling *m.* prišlec, prihodnik.
nig jednozrn.
men spraviti, zložiti (blago); avljati.
chen vlezti, vplaziti se.
nfte *pl.* dohodki, prihodki.
en vabiti, zvati (zovem); pozvati; *impf.* pozivati; (Ware) vložiti; *impf.* nalagati, vkla-
end vabljiv, vabilen, prijeten.
er *m.* vabilec; —in *f.* vabilka.
ung *f.* povabilo, vabilo; poziv.
ungsſchreiben *n.* vabilni list, pozivnica.
je *f.* vloga, vložba, vložitev, je; (v. Geld) vlog, vložek; (im stava, stavka; (Beilage) priklada.
chbuch *n.* vložnica.
ern založiti, vložiti.
sbogen *m.* vložni list.
gen priti (pridem), doiti (-idem), *impf.* prihájati, dohájati, do-
s *m.* vhod; (als Erlaubnis) pripúst, pripuščenje; bitte um — pustite me noter.
en spustiti v —, vpustiti; *impf.* vpuščati; (b. Schneidern) na- *impf.* napuščati; ſich in etwas ti se, mešati se, spuščati se.
sgeld *n.* vstopnina.

Einlaſskarte *f.* vstopni list.
Einlauf *m.* prihod, dohod.
einlaufen priteči (-tečem), *impf.* pritekati; (anlangen) priti (pridem), prispeti; *impf.* prihajati, prispevati; (v. Schiffe) pripluti (-plovem), priplavati; die eingelaufenen Briefe prejeta pisma.
einläuten zvoniti (prazniku, k maši), pozvanjati; odzvoniti.
einlegen vložiti, položiti v —, dejati (dénem); *impf.* vlágati, polagati, devati, pokladati; (Urkunden z. Protok.) priložiti, *impf.* prilagati; Lanze — naperiti kopje; Meſſer — nož zapreti; (Ware) shraniti (shranjevati); ein gutes Wort — spregovoriti za koga, besedo reči (rečem) za koga.
Einleger *m.* vložitelj, vložnik.
einlehren naučiti, navaditi koga česa *impf.* navajati.
einleiten vpeljati (-peljam u. -peljem), uvesti (-vedem); *impf.* vpeljevati; (vorbereiten) pripraviti, prirediti, napeljati; *impf.* pripravljati, napeljevati.
Einleitung *f.* uvod, vpeljáva; (Vorbereitung) priprava, pripravljanje.
einlenken *intr.* kreniti, obrniti se; *impf.* obračati se; zum Beſſeren — boljšati se; poboljšati se; *tr.* napotiti koga; ein verrenktes Glied — izpahnen ud uravnati.
einlernen naučiti se česa, *impf.* učiti se česa.
einleuchten jasno —, očividno —, očitno biti (sem); es will mir nicht — noče mi v glavo.
einliefern izročiti, poslati (pošljem); pripeljati, prignati (-ženem).
Einlieferung *f.* izročitev, pošiljatev.
einlogieren *tr.* nastaniti; *intr.* nastaniti se.
einlöſen zameniti, zamenjati; *impf.* zamenjevati; (Wechſel) plačati, izplačati; *impf.* plačevati; (Pfand) rešiti, odkupiti; *impf.* reševati.
Einlöſung *f.* zamenjava, zamenjatev; rešitev, odkup; Einlöſungs- odkupni.
einmachen deti, dejati (denem) v —, vložiti; *impf.* devati, vlagati; (einwickeln) zaviti (-vijem), *impf.* zavijati; (Früchte) vkuhati, uvariti; (Teig) mesiti; zamesiti.

einmahnen opomniti za kaj, *impf.* opominjati.

Einmahnung *f.* opomin.

einmal *num.* jedenkrat, enkrat, jeden pot; auf — na jedenkrat, na enkrat, hipoma; alle auf — vsi skup; *adv.* (einſt) nekdaj, nekoč, svoje dni, njega dni; endlich — vendar le, vendar enkrat; — ſo — ſo sedaj to — sedaj ono; ich habe es nicht — geſehen tega še videl nisem.

Einmaleins *n.* poštevanka. [danji.

einmalig jednokratěn; (einſtig) nek-

einmarken omejiti, zagájiti; *impf* omejevati.

Einmarſch *m.* prihod, dohod.

einmarſchieren priti (pridem), dojti; *impf.* prihajati, dohajati.

Einmaſter *m.* jednojadrilěc, jednojambornica, jednostežna ladija.

einmaſtig z jednim jadrilom, jednojadrilěn.

einmauern vzidati, zazidati; *impf.* vzidovati, zazidovati; (ummauern) obzidati, *impf.* obzidovati.

einmeißeln vdolbsti (-dolbem), vsekati; *impf.* dolbsti.

einmengen mešati med —; vmẽšati, zamẽšati; (Mehl zu Brot) umẽsiti, zamesiti; ſich — vtikati se, mẽšati se, vplẽtati se.

Einmengſel *n.* primés, primesěk.

einmeſſen meriti; namériti, vsuti (-spém u. -sujem), vliti (-lijem); *impf.* namérjati; vsipati (-pljem), vlivati.

einmiethen dati v najém.

einmiſchen ſ. einmengen.

Einmiſchung *f.* vtikanje, vmešavanje.

einmonatlich jednomesečěn.

einmünden teči (tečem) v —, zlivati se, stakati se; zliti (-lijem) se.

Einmündung *f.* vtok, ustje.

einmünzen kovati (kujem); prekovati.

einmüthig jednodušěn, složěn.

Einmüthigkeit *f.* jednodušnost, jednomiselnost, složnost.

einnähen všiti (-šijem), zašiti; (kürzer machen) navzeti (-vzamem), vjeti.

Einnahme *f.* (eines Platzes) vzetje, osvojitěv; (am Gelde) prejém; (Einkünfte) dohodki *pl.*, eine gute — haben veliko skupiti, prodati, stržiti.

Einnahmspoſt *f.* dohodni-p

Einnahmsquelle *f.* vir dohod

einnamig jednoimenski; (gle istoimenski.

einnehmbar dobitěn.

einnehmen vzeti (vzamem), mati (jemljem); (Arznei) zau jem), použiti; *impf.* zauživati; prejeti (prejmem), sprejeti; jemati; (einen Platz) zavzeti, (-ležem), zasesti (-sedem); vzemati, zalegati, zasedati; (e ſtung) osvojiti trdnjavo, premoč rem) —, premágati; *impf.* osv premagovati; (eines anderen nadomestovati koga; er iſt für genommen čisla ga, rad ga hat ihn für ſich eingenommen p se mu je, prikupil se mu je; (d. d. Herz) prevzeti, obiti, lotiti se; prevzemati, obhajati; das Mitta — južinati; das Abendeſſen ve

einnehmend zanimiv, prijetěn kupljiv.

Einnehmer *m.* prejemnik, preje (Steuereinnehmer) davkar; —in jemnica.

einniſten ſich vgnezditi se, vgnezdovati se; (Ungeziefer) (-ležem) se.

Einöde *f.* pustinja, puščava, s puščoba, pusta.

einpacken zložiti, spraviti; *im* gati, skladati (blago v zaboj), spr

einpaſſen ujemati se, prilegat

einpfarren k župi —, k fari (-štejem), v župo pripisati (-p *impf.* — prištevati, — pripiso

Eingepfarrte *m.* župlján, farm rán; eingepfarrt ſein pripadati

einpferchen vgnati (-ženem), (ovce v ograjo), utamáriti; vganjati; *fig.* vkup stlačiti

einpflanzen vsaditi, zasaditi; vsajati, zasajati; eingepflanzt prirojén, vkoreninjen.

einpflügen podorati (-orjem), podorávati.

einpfropfen cépiti; ucepiti.

einpfündig jednofuntěn, j funta.

einpökeln nasoliti, vsoliti.

gen vtisniti, zapomniti, za-
; zabiti (-bijem) si —, vtepsti
) si v glavo; *impf.* vtiskati —,
si v glavo; (nachdrücklicher) za-
zaprtiti; (in Metall) vdolbsti
n), vsekati.
ſſen stisniti, vtisniti; dejati
v tiskalnico; *impf.* stiskati;
tiskalnico.
ppen zapresti (-predem) se,
spredati se.
artieren nastaniti (koga), stan
mu); *impf.* nastanjevati; ſich
aniti se; wo biſt du einquar-
je stanuješ, kje imaš svoj stan?
artierung *f.* nastanitēv.
erig samokolēn, jednokolēn, na
olo.
men okviriti, v okvir dejati
; *impf.* v okvir dévati.
nmeln zabíti (-bijem), zatleči
), zaphâti; *impf.* zabíjati.
gieren ſ. einreihen.
hen svetovati kaj (k čemu),
vati kaj.
hen *n.* nasvèt, svèt.
chern kaditi; pokaditi; (Kleider)
ti, *impf.* prekajati; (Fleiſch) su-
sušiti, prekaditi, navóditi.
men spraviti, *impf.* spravljati
Recht) priznati, spoznati, dati
, pravo); pripustiti, dopustiti;
ripuščati; (abtreten) odstopiti,
ti; *impf.* prepuščati; (erlauben)
, dopustiti; *impf.* dovoljevati,
ti.
hnen všteti (-štejem), vračuniti,
vzeti (vzamem); *impf.* všte-
račun jemati (jemljem).
hnung *f.* vštetēv, všteva, vra-
.
de *f.* ugovor; (auf die Klage)
; — thun ugovarjati; ſerb. pri-
ti čemu.
en (bereden) prigovarjati, na-
ti k čemu; (widerreden) ugo-
protiviti se; (dazwiſchenreden)
o segati (sežem), besedo pre-
.
ſchrieren vpisati (-pišem) v ka-
v knjigo; *impf.* vpisovati.
ſchrierung *f.* vpis.

einreiben vmeti (-manem), vtreti (-tarem); *impf.* vtirati; (mit Öl) mazati (mažem), namazati; (Farben) razmeti.

einreichen vložiti, podáti, izročiti; *impf.* vlagati, podajati.

Einreichung *f.* vložba, vložitēv, izročitēv.

Einreichungsprotokoll *n.* vložni zapisnik.

einreihen uvrstiti, urediti med —; *impf.* uvrščevati.

einreihig jednovrstēn, jednoredēn.

Einreihung *f.* uvrstitēv.

einreißen *trans.* natrgati, pretrgati; *impf.* pretrgovati; (Gebäude) podreti (-derem), razvaliti, razrušiti; *impf.* podirati; *intrans.* zadirati se, trgati se, razdirati se; (von Krankheiten) zanesti se, razširiti se, razpasti se; *impf.* razširjati se, razpasovati se; (von Gewohnheiten) vkoreniniti se, razploditi se, razmnožiti se; *impf.* razmnoževati se, vkoreninjati se.

einrenken uravnati, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dirjati v —; *tr.* prevrniti, podreti (-derem), polomastiti; *impf.* prevračati, podirati.

einrichten urediti, v red dejáti (denem); *impf.* urejati, uredovati, v red devati; (ein Glied) uravnati, uravnovati; (ein Zimmer) s pohišjem oskrbeti, *impf.* oskrbovati; (machen) narediti, napraviti; *impf.* narejati, napravljati.

Einrichtung *f.* uredba; uravnava; (Inſtitution) naredba, naprava, ustanovitēv; (Zimmer—) pohišje, hišna oprava.

einriegeln zapahniti, zapreti, zatvoriti.

Einritt *m.* ježa v —; beim — in die Stadt ko je jezdil v mesto.

einritzen vȓtati, navraziti.

einröhrig jednocevēn; —e Büchſe jednocevka.

einroſten zarjaveti.

einröſten upražiti.

einrücken priti (pridem), *impf.* prihajati; (in d. Zeitung) v časnik dejati (denem), uvrstiti; *impf.* v časnik devati, uvrščevati; (v. Truppen) ſ. einmarſchieren.

Einrückung *f.* dohód, prihod; uvrstitēv.

Einrückungsgebür *f.* uvrstnina.

einrühren vmésiti, *impf.* vmêšati; (in d. Suppe) podmesti (-metem), *impf.* podmétati.

eins *num.* jedȅn, jedna, jedno; die E. jedinka; mir iſt alles — meni je vse jedno; — ſein jedne misli biti (sem); — werden zjedíniti se, pogoditi se, zméniti se. [vati.

einſäen vsejati (-sejem), *impf.* vsé-

einſagen narekovati, napovedovati; prišeptávati.

einſalzen soliti; usoliti, nasoliti.

einſam sam, samotȅn, osamel; *adv.* samši, na samem; — ſein samovati, samotariti; — machen osamiti.

Einſame *m.* samotár, samotnik; *f.* samótnica, samica.

einſamenlappig jednokaličȅn.

Einſamkeit *f.* samota, samotija, samija, samotina.

einſammeln brati (berem); pobrati, nabrati, skupiti; *impf.* pobirati, nabirati, skupljevati; (Obſt) trgati.

Einſammlung *f.* nabiranje, bira, nabira; bratȅv, trganje.

Einſatz *m.* vláganje, vkládanje, vkláda; (Spiel) stava; (Pfand) zastava; (beim Teich) násad; (in d. Taſſe) vložȅk.

Einſattelung *f.* presed, sedlo.

einſäuern ukisati; zakvasiti.

einſaugen srkati, srebati (-bljem), piti (pijem), sesati; posrkati, posrebati, popiti, posesati, navzeti (navzamem) se; *impf.* popivati, navzemati se.

einſäumen robiti; zarobiti, obrobiti.

einſchalten uvrstiti, vložiti, vmes dejati (denem); *impf.* uvrščevati, vlagati, vmes devati.

Einſchaltung *f.* uvrstitȅv, vložba.

Einſchaltungsgebür *f.* uvrstnina.

einſchärfen zabičiti, zatrditi; *impf.* zatrjevati.

einſcharren zakopati (-kopljem), zagrebstí; *impf.* zakopovati, zagrébati.

einſchenken natočiti, naliti (-lijem); *impf.* natakati, nalivati; klaren Wein — čisto resnico komu povedati (-vém).

einſchichtig jednovrstȅn, jednoplastȅn.

einſchicken poslati (pošljem) kam, *impf.* pošiljati.

einſchieben vtakniti, vriniti, vstaviti; *impf.* vtikati, vrivati, vstavljati; (unterſchieben) podtakniti, *impf.* podti
(Brot) vsaditi, *impf.* vsajati.

Einſchiebſel *n.* vmetȅk, vtikljej,

Einſchiebung *f.* vtik, vtikanje, vriv

einſchießen postreliti, razstr
(Brot) vsaditi, *impf.* vsajati; ſi
izuriti se, izvežbati se v čem, na
se česa, priučiti se čemu.

einſchiffen *tr.* naložiti na ladijo,
cati; *impf.* nalagati, nakladati;
priplavati, pripeljati se, uvesti
dem) se (v luko); ſich — iti (i
—, stopiti na ladijo, — na brod.

Einſchiffung *f.* vkrcanje.

einſchlafen zaspati (-spim); (v.
bern) otrpniti, premreti; *impf.*
mirati; (von einer Sache) potih
utihniti.

einſchläfern uspavati, zazibati (-
ljem) (v spanje).

Einſchlag *m.* udar, tresk; (b. Web
vôtȅk; (b. Näherinnen) podgibȅk;
gibȅk, podšiv; ſ. Umſchlag.

einſchlagen zabiti (-bijem), za
(-tolčem), uráziti; *impf.* zabijati; (
vidȅln) zaviti (-vijem), zamotati;
zavijati; (Fenſter) pobiti, razbiti, u
raztrúpiti; *impf.* pobijati; (v. W
udáriti, treščiti; den Weg — napot
se, kreniti po poti; (b. Weben) vtk
(-tkam u. -tkem); dem Faſſe d. Bo
— dno izpahniti; (Rock) podviti, p
ganiti; *impf.* podgibati; (gehören) s
dati v —, segati v —, tikati (tiče
se česa.

einſchlägig dotičȅn, zadevȅn.

einſchleichen ſich prikrasti (-krade
se, vlezti, vtepsti (-tepem) se.

einſchleppen privleči (-vlečem),
nesti; *impf.* vlačiti v —, zanašati.

einſchließen zakleniti, zapreti, zat
riti; *impf.* zaklepati, zapirati; (
geben) zajeti (-jamem), obsuti (-spe
u. -sujem), obstopiti, obkoliti, obda
impf. obstopati, obdajati; (den Bri
vložiti, priložiti; *impf.* vlágati, p
lágati; (ein Wort) okleniti, *impf.* ok
pati; (einzählen) všteti (-štejem), p
šteti; *impf.* vštevati. [vključ

einſchließlich *adv.* vštevno, vr

Einſchließung *f.* zapor, zatvor, zakl
(einer Stadt) oblega, obseda, zajetje.

ießungszeichen *n.* oklepáj, zapórka.
hen napárati, nadrápati.
mmern zadremati (-dremljem).
ipfen šiniti v —, smukniti v —.
rfen srkati, srebati; posrkati.
uſs *m.* priloga, priklada; mit
z —.
eicheln militi se, lizati (lížem)
ati se; omiliti se, prilizniti se,
se, prikupiti se; *impf.* pri-
se, prikupljevati se.
meichelnd priliznen, laskav.
melzen raztopiti, razpustiti,
ztapljati, razpuščati. [vati.
mieden zakovati (-kujem), vko-
mieren mazati (mažem), nama-
mazati.
muggeln vtihotapiti, tihotapsko
vaj kaj prinesti (-nesem); *impf.*
i.
narchen zasmrčati (-smrčím).
neiden *tr.* zarezati (-režem), na-
impf. zarezovati; (hinein) vre-
pf. vrezovati; *intr.* rezati, gú-
Wogen) greziti.
neidend rezěn, ostěr.
neidig na jedno stran ostěr,
zěn. [-medem).
neien zamesti (-metem und
nitt *m.* zaréza, zaséka, zajeda;
ung) žleb, vsedlina; — habend
en, preščipnen, vdrt.
nüren zadrgniti; zavezati (-ve-
Perlen) nanizati (-nižem).
öpfen zajeti (zajmem), počre-
ljem); *impf.* zajemati.
ränken graditi; zagraditi, ome-
pf. zagrajati, omejevati; (Recht)
prikratiti, prikrajšati; *impf.*
evati; (beschränken) omejiti,
skratiti, utesniti; *impf.* ome-
skrčevati; sich — prikratiti si,
ti si; *impf.* pritrgovati si.
ränkung *f.* ograda, omejitěv,
; prikrajševanje, skrčevanje;
vanje.
reibe- vpisni.
reibebuch *n.* vpisnik.
reibegebür *n.* vpisnina.
reiben vpisati (-pišem), zapisati;
pisovati, zapisovati; der Ein-
ene zapisaněc, vpisaněc.

Einschreiber *m.* zapisovalěc, vpisovalěc; —in *f.* zapisovalka.

Einschreibung *f.* zapisovanje, vpisovanje, vpis; Einschreibungs- vpisni, zapisni.

einschreiten (für einen) zastópati, zastopovati koga; (in e. Sache) posredovati; (um etwas) prositi česa; prošnjo vložiti, *impf.* vlágati; dienstgemäß — po službeni dolžnosti storiti.

einschrumpfen krčiti, grbiti se, grbančiti se; skrčiti se, zgrbiti se, zgrbančiti se, stisniti se, uskočiti.

Einschub *m.* podtik, vtik, vmetěk; — thun vtakniti, vriniti.

einschüchtern ostrašiti, oplašiti, preplašiti, v strah pripraviti; *impf.* — pripravljati.

einschütten vsuti (-spem u. -sujem), *impf.* vsipati (-sipljem); (Flüssiges) vliti (-lijem), *impf.* vlivati.

einschwärzen črniti; očrniti, počrniti; (Waren) vtihotapiti, podnesti.

einsegnen blagosloviti; poblagosloviti, požegnati; (d. Wöchnerin) vpeljati (-peljem), *impf.* vpeljevati; (Verlobte) poročiti, *impf.* poročati.

Einsegnung *f.* blagoslovljenje; vpeljevanje, uvod; poroka.

einsehen pogledati v —, *impf.* gledati v —, pogledovati v —; (begreifen) razvideti, spoznati, razumeti, razbrati (-berem); *impf.* spoznávati, razumévati, razbirati; (d. Protokoll) prebrati (-berem), prebirati.

einsehend s. einsichtsvoll. [žem).

einseifen z milom namazati (-ma-

einseitig jednostrán, jednostranski; (parteiisch) pristranski; (v. Wissen) polovičěn, nepopoln.

Einseitigkeit *f.* jednostranost; pristranost; nepopolnost. [pošiljati.

einsenden poslati (pošljem), *impf.*

Einsender *m.* pošiljalěc, pošiljatelj.

Einsendung *f.* pošiljatěv, poslatěv.

einsenken spustiti, ponikniti, pogrezniti; *impf.* spuščati, pogrezovati; (Reben) grebeničiti; (eintauchen) vtopiti, potopiti; *impf.* potápljati.

Einsenkung *f.* spuščanje, pogrezovanje; vtápljanje; (Ort) preséd, vséd, vdrtina, ponor.

Einſer *m.* jedinka, jedinica.

einſetzen postáviti, vstáviti; *impf.* postávljati, vstávljati; (Bäume) vsaditi, zasaditi; *impf.* vsájati, zasájati; (als Pfand) staviti; zastáviti; *impf.* zastavljati; (einführen) ustanoviti, osnovati (-snujem); *impf.* ustanávljati; (die Klauen) zasaditi, *impf.* zasajati; einen Erben — postaviti koga dedičem, *impf.* postavljati; (ins Amt) postaviti v službo, namestiti, službo podeliti, — dati (dam); ſich — sesti (sedem) v —, vsesti se, *impf.* vsedati se.

Einſetzer *m.* postavljalec; ustanovitelj, ustanovnik.

Einſetzung *f.* postavljanje, nameščenje; ustanovitev.

Einſicht *f.* pogled v —, pregled, razgled; *fig.* sprevidnost, razsodek, razsodnost, preudarnost, razbornost; nach meiner — kakor jaz sprevidim, spoznam, sodim, po moji sprevidnosti; — nehmen in die Bücher knjige pregledati; zur — aufliegend na videž razgrnen (račun).

einſichtig, einſichtsvoll spreviden, razsoden, razborén, preudarén.

Einſichtsnahme *f.* pregled, razgled.

einſickern ponikniti. [tija.

Einſiedelei *f.* pustinja, puščava, samo-

einſiedeln samotariti, samovati.

einſieden *intr.* zavreti; *tr.* povreti, zavreti, skuhati.

Einſiedler *m.* puščavnik, samotár, pustinjak; —in *f.* samotárka, puščavnica.

einſiedleriſch samotarski, samotén, puščavniški; —es Leben führen samotáriti.

Einſiedlerleben *n.* samovanje, puščavniško življenje.

einſiegeln pečatiti; zapečatiti.

einſilbig jednozložen, jednoslovčen; (v. wenigen Worten) malobesedén.

Einſilbigkeit *f.* jednozložnost; (vom Menſchen) malobesednost.

einſingen s petjem zazibati (-bljem) (v spanje); ſich — uvežbati —, izvežbati se v petji.

einſinken pogrezniti (se), zagrezniti (se), vdreti (-derem), ponikniti; *impf.* greziti, pogrezati se, pogrezovati se, vdirati se; (ins Waſſer) utoniti, utopiti se; *impf.* utapljati se; (vor Schre… zgruditi se, na tla pasti (padem).

einſitzen sesti (sedem) v —, vsesti … *impf.* sedati v —, vsedati se.

einſitzig z jednim sedežem.

einſommerig jednopoletén, jednop… letenski, jednoletén.

einſpannen vpreči (-prežem), zapre… napreči; *impf.* vprezati, naprezati, … pregati; (Ochſen) vkleniti, *impf.* vk… pati; (Leinwand in einen Rahmen) r… peti (-pnem), napeti; *impf.* napenj…

Einſpänner *m.* voz-saméc, voz-samo… jednoprežni voz.

einſpännig jednoprežén.

einſperren zapreti, *impf.* zapirati; (Rad) zavreti, *impf.* zavirati; (ein… ſchließen) auch zakleniti, *impf.* zaklepati.

einſpinnen vpresti (-predem), za… presti; ſich — zapresti, *impf.* za… predati.

Einſprache *f.* ugovor, (in Unterſr. u. ſerb.) prigovor, upor.

einſprechen *tr.* (Muth) hrabriti, bodriti, srčiti, srce delati; (Troſt) tolážiti, tešiti; *intr.* ugovárjati, prigovárjati; bei jemand — oglasiti se, zglasiti se; *impf.* oglašati se.

Einſprecher *m.* ugovornik.

einſprengen *tr.* kropiti, škropiti; pokropiti, poškropiti; potresti; *impf.* potrésati; (eine Thür) razbiti (-bijem), polomastiti; *impf.* razbijati; (einge…ſprengte Erzart, Holzart) naštrkan; *intr.* in die Reihe der Feinde — za…gnati (-ženem) se, zakaditi se med sovražnike.

einſpritzen vbrizgniti, vsikniti, štrkniti v —; *impf.* brizgati v —.

Einſpruch *m.* ugovor, (in Unterſr. u. ſerb.) prigovor, upor, odpor; — thun erheben ugovarjati, upirati se.

einſt *adv.* někdaj, svoje dni, njekoč njega dni; (einmal) jedenkrat, jednom

einſtämmig jednodeblen, jedneg… debla.

einſtampfen vtlačiti, vphati; (mi… Füßen) vteptati, razteptati.

Einſtand *m.* nastóp (službe).

Einſtandsgeld *n.* nastopnina.

einſtechen zabosti (-bodem), vbost… zariniti; *impf.* zabádati, vbadati.

…en vtakniti, deti (denem) v —; …ikati, devati; (einen Schimpf) *impf.* požirati.

…n stopiti v službo, službo na- *impf.* nastópati; (für etwas) …iti (sèm), jamčiti, odgovorèn

…en ſich prikrasti (-kradem) se, …i se.

…en stopiti v —, vstopiti, priti … v —; *impf.* pribajati; (in …en) stopiti, sesti (sedem) na *pf.* sedati.

…n postaviti, dejati (denem) v …noviti; *impf.* postavljati, sta- …ati (devam u. devljem); (Ar- …täviti, prenehati, popustiti; …tavljati, prenehovati, popu- (Mißbrauch) odpraviti, *impf.* …ati; (unterlaſſen) opustiti, *impf.* …; (in die Rechnung) zapisati …, zaračuniti; *impf.* zapisovati; …riti (pridem), *impf.* prihajati. …lung *f.* postavljenje, ustanovi- …néhanje.

…e ſ. einſt.

… nekdanji, nekdajšèn.

…men ujemati se, skladati se, …e, strinjati se; (einwilligen) …ti, privoliti, pristati (-stanem). …mig jednoglasèn, soglasèn, *adv.* skladno.

…migkeit *f.* jednoglasnost, so- …, skladnost.

…ig z jednim nastropjem; ſerb. …èn.

…ſen tlačiti, gatiti, mašiti v —; …, vgatiti, zamašiti.

…n zatleči (-tolčem), zabíti …; (Spieß) zabosti (-bodem), …vsaditi; *impf.* zabádati, vsa- (Zähne) izbiti, pobiti; *impf.*

…chen zamazati (-mažem), *impf.* …ati; (Geld) potegniti, pogra-

…en natresti (-tresem), potresti, …, nàsuti (-sujem u. -spem); …sipati (-sipljem); (dem Vieh) …(-steljem), *impf.* nastiljati; …ebe) vplesti (-pletem), pritak- *pf.* vplétati, pritikati.

einſtrömen teči (tečem), dotékati, valiti se v —.

einſtudieren naučiti se česa, izuriti —, izvežbati se v čem; *impf.* učiti se, uriti se, vežbati se.

einſtürmen planiti v —, pritisniti, zagnati (-ženem) se na —; *impf.* pritiskati, zaganjati se.

Einſturz *m.* razpád, razsíp, podrtje; podrtija; dem — nahe rušiti se, podirati se, razpádati.

einſtürzen *intr.* razrušiti se, podreti (-derem) se, razpasti (-padem), sesuti (-sujem u. -spem); *impf* rušiti se, podirati se, razpadati, sesipati (-sipljem); (auf jemdn.) planiti, zagnati (-ženem) se, navaliti, pritisniti na koga; *impf.* zaganjati se, pritiskati; *tr.* porušiti, podreti, razvaliti (zid).

einſtweilen *adv.* ta čas, za ta čas, med tem, temčasi.

einſtweilig tačasèn, začasèn.

eintägig jednodnevèn, jednega dne.

Eintagsfliege *f.* jednodnevnica, vódnica.

eintauchen pomočiti; potopiti; *impf.* pomákati; potápljati

eintauſchen zamèniti, zamenjati, premenjati; *impf.* zamenjevati.

eintheilen razdeliti, porazdeliti; *impf.* razdeljevati, deliti; (reihenweiſe) razvrstiti, razrediti; *impf.* razvrščevati, vrstiti.

eintheilig jednodelèn, jednega dela.

Eintheilung *f.* delitèv, razdelitèv; razvrstitèv.

einthun dejáti (denem), položiti, postaviti v —, vdejáti; *impf.* dévati, polágati, postavljati v —.

eintönig jednoglasèn, jednozvočèn.

Eintönigkeit *f.* jednoglasnost, jednozvočnost.

Eintracht *f.* sloga, složnost, sprava, jedinstvo; in — leben složno živeti.

einträchtig složèn.

Einträchtigkeit *f.* složnost, spravnost.

Eintrag *m.* (Nachtheil) škoda, kvar, ujma.

eintragen znesti, znositi; *impf.* znašati, nesti v —; (ins Buch) zapisati (-pišem), vpisati, vknjižiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati; (v. Weber) vóčiti

(votčiti v. vôtĕk), zavočiti, zavotkati; (Gewinn bringen) nesti, prinašati, dajati.

einträglich zdatĕn, koristĕn, pridobitĕn; —es Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, zapis, vknjižba, vbeležba.

Eintragungsgebür *f.* vpisnina.

eintreffen (am Orte) priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihajati, dohajati; (in Erfüllung gehen) izpolniti se, zgoditi se, dogoditi se, uresničiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinſtimmen) ujemati se, zlagati se, skladati se, vezati (vežem) se.

eintreiben vgnati (-ženem), zagnati, zapoditi v —; *impf.* vganjati, goniti v —; (eine Schuld) izterjati, poterjati; *impf.* izterjevati; (einen Keil) zabíti (-bijem), *impf.* zabijati.

Eintreibung *f.* vgón, vganjanje; terjatĕv, izterjatĕv, izterjevanje.

eintreten *intr.* vstópiti, stopiti v —; *impf.* vstópati, stopati v —; (v. d. Kälte) nastopiti, pritisniti; *impf.* nastópati, pritiskati; die Nacht tritt ein noči se, mrači se, noč se dela; zmrači se, noč nastopi; wenn der Fall eintritt ako se zgodi, — pripeti; *tr.* (Wurzeln) vteptati; Kraut — zelje tlačiti. [vati.

eintrichtern vliti (vlijem), *impf.* vli-

Eintritt *m.* vstop, nastop; vhod, prihod; — der Mondesfinſternis začetĕk luninega mrknenja.

Eintrittsgebür *f.* vstopnina. [list.

Eintrittskarte *f.* vstopnica, vstopni

Eintrittszimmer *n.* čakalnica, predizba.

eintrocknen posušiti se, usušiti se, usahniti; *impf.* usihati.

einträpfeln po kaplji vliti (-lijem), kaniti v —, vkapati; *impf.* vlivati.

einüben izúriti, izvežbati; *impf.* uriti, vežbati, vaditi.

einverleiben prispojiti, pridrúžiti, utelóviti; *impf.* pridruževati; (in öffentl. Bücher) vpisati (-pišem), vknjižiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati.

Einverleibung *f.* prispojitĕv, pridružba; (in d. Bücher) vpis, vknjižba.

einverleibungsfähig vpisljiv, vknjižljiv.

Einverleibungsgeſuch *n.* prošnja za vknjižbo.

einvernehmen zaslišati (-ślišim), prašati; *impf.* zaslševati, izpraše

Einvernehmen *n.* zaslišanje, izpr vanje; dogovor, sprava; ins — ſe dejati se v dogovor. [va

Einvernehmung *f.* zaslišanje, zasl

einverſtanden ſein ſ. einverſtehen.

einverſtändigen sporazumiti, spra složiti.

Einverſtändnis *n.* porazumljenje, govor.

einverſtehen ſich porazumiti se, govoriti se, zmeniti se, pobótati *impf.* dogovarjati se; einverſtanden jedne misli biti (sem), zlágati se, p vóliti v kaj.

Einwand *m.* ugovor, prigovor; ei lcerer — prazĕn izgovor.

Einwanderer *m.* priselnik, naselnik.

einwandern priséliti se, naséliti s

Einwanderung *f.* priselitĕv, vselitĕv naselba.

einwärts *adv.* noter, na vnotĕr.

Einwärtsdreher *m.* (Muskel) zavr čalka.

einwäſſern namočiti, *impf.* namáka

einweben vtkati (-tkem und -tkam pritkati; vplesti (-pletem).

einwechſeln menjati; zmenjati, menjati. [ka

einweichen razmóčiti, *impf.* razm

einweihen posvetiti, blagoslovit *impf.* posvečevati, blagoslávljati; ein Geheimnis — skrivnost komu ra odeti (-denem), povériti.

Einweihung *f.* posveta, posvečevanj blagoslovljenje.

einwenden ugovoriti, prigovorit *impf.* ugovarjati, prigovarjati, naspr tovati, upirati se.

Einwendung *f.* ugovor, (in Unter und ſerb.) prigovor; (Beſchwerde) pr tožba.

einwickeln zaviti (-vijem), zamótat *impf.* zavijati; (ein Kind) poviti, *imp* povijati.

einwiegen zazibati (-zibljem), *imp* zazibávati.

einwilligen privóliti, dovóliti; pr stati (-stanem) na kaj; *impf.* dov ljevati.

Einwilligung *f.* privolitĕv, dovoljenj

ken vtkati (-tkam u. -tkem), (auf etwaš) moč imeti (imam) delovati, vplívati, vpliv imeti wohlthätig — pospešiti kaj, či (-morem) k čemu; *impf.* ati. [vtok.
kung *f.* delovanje, vplivanje, hner *m.* stanovaléc, prebivaléc, k; — der Stadt meščán; — kteš tržán; — d. Stadt Laibach čan; —in *f.* stanovalka, pre-

hnerſchaft *f.* prebivalstvo, pre- ol.
len ſich zariti (-rijem) se, *impf.* se.
rf *m.* ſ. Einwendung.
zeln vkoréniti se, vkoreniniti éniti se; *impf.* vkorenjevati se.
l *f.* jednina, jedino število, tevilo.
en plačati v —, *impf.* plače- —.
en prišteti (-štejem), pribrojiti; ištevati; (in etwaš) našteti, od- brojiti; *impf.* naštevati.
ig samotež, samotežen.
ſen natočiti; pretočiti; *impf.* , pretákati.
nen nauzdati.
nen ograditi, zagraditi; *impf.* ti, zagrajevati.
mung *f.* ograja, zagraja, plot;

nen zapisati (-pišem), vpisati, i, zaznámnjati, zaznámeno- pf. zapisovati.
hnung *f.* zapis, vpis, zabeležba.
ding *n.* ſ. Einzelweſen.
glied *n.* posamezni ud, pojedin

menſch *m.* posameznik, posa- lovek.
t posámezen, posamén, pojedin; obcj, po sámesi, vsak posebej, ; — verkaufen na drobno pro-

abeſtimmung *f.* posebna določba, lba.
ngericht *n.* posamezno sodišče.
weſen *n.* posamezna reč, po- tvar; pojedinec, samec.

einziehen *tr.* potegniti v —, *impf.* potegovati v —, potezati; d. Faden — vdeti (-denem), *impf.* vdévati; (Vermögen) vzeti (vzamem), pobrati (-berem), zarubiti, osvojiti; *impf.* jemati (jemljem), pobirati; (Verbrecher) zapreti, zatvoriti; *impf.* zapirati; (Beſoldung) ustaviti, zapreti; *impf.* ustavljati, zapirati; (Kundſchaft) pozvedeti (-zvém), doznati; *impf.* pozvedovati; (Banknoten) razveljaviti, nazaj vzeti, nazaj potegniti; *impf.* — potegovati; der Schwamm zieht das Waſſer an goba vodo pije; *intr.* (in d. Wohnung) preseliti se, naseliti se, vseliti se, nastaniti se; *impf.* preseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhod imeti (imám); priti; *impf.* prihajati; ſich — uskočiti, slókniti se.

Einziehung *f.* vdetje, potega; (d. Vermögens) odvzetje, zarubljenje.

einzig jedin, sam; ein —er jeden sam, samo jeden; — und allein samo to, samo jedino to, zgolj samo to; das iſt — in ſeiner Art temu ni para, — jednakega; der —e Sohn jedinec; die —e Tochter jedinka, (ſerbokroatiſch) jedinica.

Einzigkeit *f.* jedinstvo. [— širok.

einzöllig jednega palca, palec dolg,

einzuckern s sladkorjem potresti, posladiti; *impf.* s sladkorjem potrésati.

Einzug *m.* vhod, prihod; (feierlicher) sprevod.

einzwängen vtlačiti, vtisniti, zatisniti, stisniti v kaj; *impf.* vtiskati, vtiskovati.

eirund jajčast, okrogël kakor jajce.

Eis *n.* led; (d. erſte dünne Eis, auch Eisſcholle, Treibeis) srez; mit — bedeckt werden zamrzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmrzniti, *impf.* zmrzovati; Eis- ledeni.

Eisart *f.* vrsta ledú.

Eisbad *n* ledena kopel (-i).

Eisbahn *f.* drsálnica, drča. [ved.

Eisbär *m.* beli medved, severni med-

Eisberg *m.* ledenik, ledena gora.

Eisbock ledena koza, — kobila.

eiſen *tr.* led prebijati; *intr.* leditи se.

Eiſen *n.* železo; (Feſſeln) okovi *pl.*, železje; altes — železna starina; rohes — grodelj (-na); Eiſen- železni.

Eiſenader *f.* železna žila.
Eiſenarbeiter *m.* železar.
eiſenartig železast.
Eiſenauflöſung *f.* železna raztoplina.
Eiſenbahn *f.* železna cesta, železnica; Eiſenbahn= železnocestni, železniški, železnični.
Eiſenbahnbetrieb *m.* vožnja železne ceste.
Eiſenbahngeſellſchaft *f.* železniško (železnocestno) društvo.
Eiſenbahnſtation *f.* železniška postaja.
Eiſenbahnwächter *m.* železniški čuváj, železnični čuváj.
Eiſenbahnzug *m.* železniški vlak, železnični vlak.
Eiſenband *n.* železni okóv.
Eiſenbergwerk *n.* železni rudnik, železnik; železna ruda. [sitěr.
Eiſenblech *n.* železna ploščevina, ko-
Eiſenblüte *f.* železni cvet.
Eiſenerz *n.* železna ruda, železovec.
Eiſenextract *m.* izvlečék iz železa.
Eiſenfabrikat *n.* izdelék iz železa, železna tvorina.
eiſenfärbig železast, železne barve.
Eiſenfeil, Eiſenfeilicht *n.* železni opilki *pl.*, železna piljevina.
eiſenfeſt čvrst kakor železo.
Eiſenfreſſer *m.* hvastáč, ustnež.
Eiſengehalt *m.* količina železovine.
Eiſengeräth *n.* železno orodje.
Eiſengewerkſchaft *f.* fužine *pl.*, železarsko rudništvo.
Eiſengießer *m.* železolivec.
Eiſengießerei *f.* železolivnica.
Eiſenglanz železni sijajnik.
Eiſenglimmer *m.* luskavi železovec.
eiſenhaltig železnat.
Eiſenhammer *m.* plavěž, fužina.
Eiſenhandel *m.* kupčija z železom, — z železnino, železninska kupčija.
Eiſenhändler *m.* železninar.
Eiſenhut *m. (Aconitum)* preobjeda, omej, lisjak, vrajnica, pasja smrt.
Eiſenhütte *f.* ſ. Eiſenhammer.
Eiſenkalk *m.* apnasto železo.
Eiſenkies *m.* železni kršec.
Eiſenocker *m.* železna okra.
Eiſenofen *m.* železna peč (-i).
Eiſenoxyd *m.* železni okis.
Eiſenplatte *f.* železna plošča.

Eiſenprobe *f.* poskušanje železa teſurtheil) skušnja z razbeljen lezom.
Eiſenroſt *m.* železna rjà.
Eiſenſäure *f.* železna kislina.
Eiſenſchimmel *m.* sirec, zelenk
Eiſenſchlacke *f.* žlindra, plind.
Eiſenſchlag *m.* okujine *pl.*, okov
Eiſenſchmied *m* kováč.
Eiſenſchmiede *f.* kováčnica.
Eiſenſchmiedin *f.* kovačica.
Eiſenſchuſs *m.* slepa železna r
Eiſenſpänne *pl.* ſ. Eiſenfeilicht.
Eiſenſpath *m.* jekleneč.
Eiſenſtab *m.* železna šibica.
Eiſenſtein *m.* železnják.
Eiſenvitriol *n.* železna galica, vitrijol.
Eiſenware *f.* železnina, železn
Eiſenwerk *n.* železnina; želez varna; ſ. Eiſenhammer.
Eiſenzeug *n.* železno orodje, posodje, železnina.
eiſern železen; *fig.* trd kakor (Herz) neusmiljen, okrutěn; — neumorna marljivost.
Eisfabrik *f.* Eiswerk *n.* ledarni
Eisfahrt *f.* vožnja po ledu.
Eisfeld *n.* ledišče, ledovišče,
eisförmig ledovit, ledast.
Eisgang *m.* splav ledú, lomljenj
Eisgebirge *n.* ledniki *pl.*, leder gorje.
Eisgefilde *n.* ledeno polje, led
Eisgrube *f.* ledenica.
Eishändler *m.* ledár.
Eishauer *m.* ledosék.
eiſig ledén.
eiskalt mrzel kakor led.
Eiskeller *m.* ledenica.
Eiskluft *f.* razzeba, razpoka od
Eiskruſte *f.* ledena skorja, srež
Eislager *n.* ledišče.
Eislauf *m.* drsanje.
Eismeer *n.* ledeno morje.
Eismöve *f.* tanovšica, pijál (-i
Eisnebel *m.* mráznica.
Eisperiode *f.* ledena doba.
Eispol *m.* ſ. Nordpol.
Eispunkt *m.* ledišče.
Eisſcholle *f.* ledena skril (-i), l škrl (-i).

h *m.* drčalnice *pl.*; (z. Gehen) *f.*
el *m.* *(Alcedo)* vodoměc.
d *m.* mrzli —, ledeni vetěr.
fen *m.* ledena sveča, kruncělj,

razěn, praznotěn, ničevěn; lich) ničémurěn, puhěl, min- tanovitěn; — nennen po ne- —, po nevrednem imenovati.
it *f.* praznost, ničevnost; ni- st, minljivost, puhlost.
m. gnoj; mit Blut gemischter ica; (in den Augen) krmělj,

uge *n.* krmežljivo oko.
gig krmežljiv, krmežljav.
ule *f.* tur (tvor), gnojavica,

t gnojast, turast.
gnojiti se; ognojiti se.
gnojěn.
lle *f.* ognojěk.
ck *m.* stržěn.
ng *f.* gnojenje; in — übergehen se.
ngsmittel *n.* gnojilo.
n. belják.
hältig beljakovnat.
stoff *m.* beljakovina, beljakověc.
n. gnus, stud, grust (-i), grušča, ; ich habe — s. ekeln; ich bekam udilo se mi je, priskutilo se mrzelo mi je, ogadilo se mi je.
regend, ekelhaft ostuděn, gnusěn, n, ogaděn (ogaběn), oskutěn,

ftigkeit *f.* ostudnost, gnusoba, ost, gadnost.
es ekelt mich gnusi se mi, studi gadi se mi, preseda mi, grusti mrzi mi (me).
e *f.* mrk, omrknenje.
ik *f.* ekliptika, solučna (do- pot.
e *f.* seljanka, pastirska pesěm oga.
e *f.* zamaknenost, vzhit; ne- radost (-i).
rat *n.* izdelěk.
ität *f.* prožnost, prožljivost.
h prožljiv, prožěn, elastičěn.

Elefant, Elephant *m.* slon; Elefanten- slonov.
elegant ličěn, nakičen, sijajěn, bliščoběn.
Eleganz *f.* ličnost, nakičenost, sijajnost, bliščoba.
Elegie *f.* žalostinka, elegija.
elegisch elegičěn, milotožěn.
Elektricität *f.* elektrika.
Elektricitätsleiter *m.* elektrovód.
elektrisch električěn; —er Stoff elektrina, elektrika; —er Strom elektrotók.
elektrisieren elektrizovati, elektrizirati; *fig.* vneti (vnamem), *impf.* vnemati.
Elektrisiermaschine *f.* električni kolovrat, — stroj.
elektromagnetisch elektromagnetičěn.
Elektrometer *m.* elektromér.
Elektromotor *m.* elektrobudnik.
Elektrophor *m.* elektrofór.
Elektroskop *m.* elektroskóp.
Element *n.* živělj, element; (Urstoff) prvina, prvěk; (Anfang) začetěk, osnutěk.
Elementarbuch *n.* začetna knjiga, početne bukve.
Elementarereignis *n.* prirodni —, natorni dogoděk.
elementarisch natorěn; početěn, prvotěn.
Elementarlehre *f.* početni nauk.
Elementarlehrer *m.* početni učitelj.
Elementarschaden *m* ujma.
Elementarschule *f.* početna šola.
Elementarschüler *m.* početnik.
Elementarunfall *m.* vremenska nesreča.
Elementarunterricht *m.* početni nauk.
Elen, —thier *n.* los; —kuh *f.* losica.
Elend *n.* reva, nadloga, stiska, beda, revščina, siroščina.
elend revěn, beděn, jaděn; —es Haus koča, beznica.
Elende *m.* reva, revež, trpin, revše, ubožěc, siromak; — *f.* reva, revica, ubozica.
elendiglich *adv.* revno, bedno, jadno, žalostno.
Eleve *m.* učeněc, pitoměc, gojeněc.
Elevenprüfung *f.* skušnja za gojence.
elf s. eilf.
Elf *m.*, Elfe *f.* gorski duh, vilin sluga.
Elfenbein *n.* slonova kost, slonokost, (serb.) belokost.

elfenbeinen (—ern) slonokostén.
eliminieren iztrebiti.
Elision *f.* izpáh, zamolkljej, elizija.
Elite *f.* izbor, cvet, jedro; die — des Adels najvišja gospoda, cvet plemenitašev.
Elixir *n.* lek, uvarék (od rastlin in raznih pridelkov). [vatél.
Elle *f.* vatél, lakét; nach der — na
Ellenbogen, Ellbogen *m.* lakét, lehét, komolec; Ellbogen= komolčni.
Ellbogenbein *n.* podlahtnica.
Ellbogenhöhle *f.* pazduha, pazha.
Ellbogenspitze *f.* kljukica.
ellenbreit vatél —, lakét širok.
Ellenmaß *n.* laketna mera, mera na vatél.
ellenlang lakét od. vatél dolg.
ellenweise po vatlu, na vatle, na lakét.
Ellipse *f. (gramm.)* izpust; *(geometr.)* pakrog, elipsa.
elliptisch pakrožén, eliptičén.
Else *f.*, —nbaum *m. (Prunus padus)* čremsa, čemž, sremša, sramsa.
Elsenbeerbaum *m.* brenkovče, brekulja.
Elster *f.* sraka; *dem.* sračica; Elster= sračji.
elterlich starišev, roditeljev *(gen. pl.)*, očetov in materin, roditeljski, domač; im —en Hause v domači hiši, v očetovi hiši.
Eltern *pl.* stariši, roditelji, oče in mati.
Elternliebe *f.* ljubezén (-i) starišev.
elternlos brez starišev, sirotén, sirota (Waise).
Elysium *n.* raj, elizij.
Email *n.* sklenina, steklenina.
emaillieren postekliti.
Emanation *f.* iztók, izhód.
Emancipation *f.* osvoboditév, osamosvojitév.
emancipieren osvoboditi se, osamosvojiti se.
Emballage *f.* zavój, zavojnina.
emballieren zaviti, zamotati.
Embargo *n.* zadržba —, zaustava ladij.
Emblem *n.* známenje, znak.
Embryo *m.* plod, zaroděk, spočetèk.
emeritiert doslužen, odslužen.
Emeute *f.* ſ. Aufſtand.
Emigrant *m.* izselnik, uskok.
Emigration *f.* izselitév.
emigrieren ſ. auswandern.
eminent izvrstén, izborén; (v. d. jorität) znamenit, očitén.
Eminenz *f.* prevzvišenost, eminen (Fortg.) odlika.
eminieren ſ. hervorragen.
Emiſſär *m.* poslanéc.
Emiſſion *f.* poslanje, pošiljatév; Banknoten) izdavanje, izdanje, i jatév.
emittieren izdati, *impf.* izdajati.
Emmerling *m.* strnád; (Weibchen) nádka; *dem.* strnáděk.
Emolument *n.* korist (-i), doho pridobitèk, dobičèk.
Empfang *m.* prejém, prejemèk, jetje, prejetév; in — nehmen pre (prejmem), dobiti, prevzeti (-vzame *impf.* prejemati, dobivati, prevzem annehmen vzeti, *impf.* jemati (jemlje
empfangen prejeti (prejmem), vzeti (-vzamem), dobiti; *impf.* jemati, dobivati; (jemanden) spre *impf.* sprejemati; (v. weibl. Geſchlec spočeti, *impf.* spočenjati, auch zno
Empfänger *m.* prejemnik, prejema —in *f.* prejemnica, prejemalka.
empfänglich sprejemljiv, navzet spretén, občutljiv; spočetén, spočet
Empfänglichkeit *f.* sprejemljiv spretnost, občutljivost.
Empfangnahme *f.* prejém, prejetj
Empfängnis *f.* spočetje, spočetév; befleckte — brezmadežno spočetje.
Empfangsbeſtätigung *f.*, —recepti —ſchein *m.* prejemnica, prejemni
Empfangsrubrik *f.* predelék za jemke.
empfehlen priporočiti, *impf.* p ročati, priporočevati; ſich jemanden priporočiti se, izročiti se; *impf.* poročati se, izročevati se; (Abſ nehmen) posloviti se, slovo vzeti (mem); *impf.* slovo jemati (jemlj ich empfehle mich z Bogom, sr klanjam se.
empfehlend prijetén, prikupljiv.
Empfehler *m.* priporočevalec, p ročnik; —in *f.* priporočevalka.
Empfehlung *f.* priporočilo, priporo priporočitév; richte meine — aus poroči me.

hlungsſchreiben *n.* priporočilni

dbar čutljiv, občutljiv.
dbarkeit *f.* prenapeta občutljivost.
den čutiti; občutiti; Freude —
e, veselje obhaja (koga); Durſt
biti (sem), žeja me.
den *n.* občutek, čut.
dler *m.* občutljivec.
dlich občutljiv, čutljiv, obču-
mell zornig) zamérljiv, nagle
oß) velik, znamenit; hud.
dlichkeit *f.* občutljivost, občut-
merljivost.
dſam občutljiv, rahločuten,

dſamkeit *f.* občutljivost, rahlo-

dung *f.* občut, počutek, čut,

dungskraft *f.*, —vermögen *n.*
utka, občutnost. [ljiv.
dungslos brezčuten, neobčut-
dungsloſigkeit *f.* brezčutnost.
dungsnerv *m.* čutnica, živec.
dungsorgan *n.* občutilo.
dungswort *n.* medmet.
iſe *f.* posebni poudarek (posa-
izrazov v govoru), krepkota.
iſch krepek, s poudarkom.
ie *f.* izkustvo, izkušenost, iz-

iſch izkušen, empiričen.
kvišku, kviškoma, navzgor,
iš, po koncu.
en vzdigniti, povzdigniti, po-
impf. povzdigovati; (unwillig
razsrditi, razjeziti, razkačiti,
i, razjariti; ſich — puntati se,
se, pobuniti se, vzdigniti se.
end grozen, strašen, strahovit,

fahren kvišku planiti, — skočiti.
heben vzdigniti, povzdigniti;
vzdigovati.
helfen na noge —, kvišku po-
orem), pomagati; ſ. aufhelfen.
heimen vznikniti.
hirſche *f.* kor, pevališče.
hommen kvišku priti, *impf.*
; povzdigniti se, opomoči
) se; *impf.* povzdigovati se.

Emporkömmling *m.* novi povzdigne-
nec, novinec v časti.
emporlodern vzplameneti, plasniti,
švigniti (plamen).
emporragen kvišku moleti, štrleti,
strčati (strčim). [se.
emporranken ſich ovijati se, spenjati
emporſchleudern zagnati (-ženem), za-
lučati kvišku; brúhniti, vreči (vržem);
impf. brúhati, metati (mečem).
emporſchweben vzdigniti se, vzplávati;
impf. vzdigovati se.
emporſchwingen ſich vzleteti, vzdigniti
se, vzpeti (-pnem) se; *impf.* vzdigo-
vati se.
emporſtehen kvišku stati (stojim),
moléti, štrleti, strčati (-im); (v. Haaren)
sršiti se, ščetiniti se.
emporſteigen vzdigniti se, *impf.* vzdi-
govati se.
emporſträuben ſich ježiti se, ščetiniti
se, sršiti se.
Empörung *f.* upor, punt, vstaja, buna.
emporwachſen vzrasti (-rastem), vzra-
ščati. [botati.
emporwuchern hobotno rasti; vzho-
emſig marén, marljiv, prizadevén.
Emſigkeit *f.* marnost, marljivost, pri-
zadevnost.
En chef, Befehlshaber *m.* najvišji
poveljnik.
Enclave *f.* osredek.
Encyklopädie *f.* jedro znanstva, enci-
klopedija.
encyklopädiſch vséučen, enciklopedi-
čen; (oberflächlich) površen.
End- končni, zadnji.
Endabſicht *f.* glavni namen, končni
cilj, cilj in konec.
Endbeſcheid *m.* končni odlok.
Ende *n.* konec, kraj; am — d. Dorfes
konec vasi; von einem — zum andern
od konca do konca, od konca do kraja,
od kraja do kraja; (Ausgang) izid; zu
— bringen dokončati, dovršiti, do-
gnati (-ženem); zu — gehen poiti (po-
idem), poteči (-tečem), nestati (-stanem) česa; *impf.* pohajati, potekati;
ein — nehmen poginiti, končati, konec
biti (sem) česa, konec vzeti (vzamem);
bis zu — do konca, do cela; (d. Lebens)
smrt (-i); (Zacke am Hirſchgeweih) raz-

rastěk, parog, rožič; zu — führen dodelati; zu — kommen mit Bauen, Säen, Dreſchen dozidati, dosejati (-sejem), domlatiti.

endeln čez prst šivati.

enden *intr.* končati se, zvršiti se, iziti (izidem), miniti, koněc vzeti (vzamem); *impf.* končevati se, zvrševati se, minevati; *tr.* končati, dokončati, dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (aufhören) néhati, prenéhati; *impf.* prenehovati.

Endentſcheidung *f.* končna razsodba.

Endergebnis *n.* končni nasleděk.

Endesgefertigte *m.* podpisani (zdolej).

endgiltig končno veljavěn.

endigen ſ. enden.

Endigung *f.* dokončanje, dovršitěv.

Endivie *f.* endivija, rezva (in Steierm.)

Endlaut *m.* končnik.

endlich *adi.* končni, zadnji, poslednji; (vergänglich) umrljiv, minljiv; *adv.* končno, skonca, napokon, naposled, slednjič.

endlos brezkončěn, neskončěn, brezkrajěn.

Endloſigkeit *f.* brezkončnost, neskončnost.

Endpunkt *m.* krajišče.

Endreim *m.* končna rima, končni stik.

Endreſultat *n.* ſ. Endergebniš.

Endſchaft *f.* koněc.

Endſilbe *f.* končnica.

Endung *f.* končnica; (Caſus) sklon, padež.

Endurſache *f.* končni vzrok.

Endurtheil *n.* končni razsoděk, končna razsodba.

Endzeile *f.* poslednja vrsta.

Endzweck *m.* poglavitni namen, zadnji namen, cilj in koněc.

Energie *f.* krepkost, krepkoba.

energiſch krepěk, krepostěn.

Engagement *n.* najetje —, vzetje v službo; (Dienſt) služba; (Verpflichtung) zavéza.

engagieren v službo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); (verpflichten) zavezati (-vežem); ſich — službo prevzeti, v službo stopiti; zavezati se, obljubiti se.

engbrüſtig ozkoprsěn; *(med.)* nadušljiv, sipljiv.

Engbrüſtigkeit *f.* nadúha,

enge tesěn, tesnoběn, ozěk; soteska, klaněc, tesnec; — drobno pisati (pišem); —r glavnik; es wird mir — srce mi stiska, tišči me na

Enge *f.* tesnoba, tesnost, tesno enger Ort) soteska, klaněc, o die — treiben v zadrego spr kozji rog ugnati (-ženem).

Engel *m.* angelj, krilatšo; angeljski.

Engelbrot *n.* angeljski kruh.

Engelchen *n.* angeljček.

engelgleich kakor angelj.

engelrein čist kakor angelj.

Engelreinheit *f.* angeljska čis

Engelſchar *f.* truma angeljev.

Engelsgeduld *f.* angeljska pot

Engelsgruß *m.* angeljsko češč

Engelsſtimme *f.* angeljski gla

engen stisniti, zôžiti; *impf.*

Engerling *m.* podjed; (unter ôgrc.

Engflügler *m.* ozkokriléc.

engherzig malosrčěn, malodu

Engherzigkeit *f.* malosrčnost, dušnost.

engliſch angeljski, angeljev; Gruß angeljsko češčenje, angel zdravljenje; (v. England) angl

Engpaſs *m.* soteska, klaněc.

Enkel *m.* vnuk; *dem.* vnuček,

Enkelin *f.* vnuka, vnukinja.

enorm nezmerěn, ogroměn.

enrollieren vpisati (-pišem), z *impf.* zapisovati.

Enſemble *n.* skupnost, skladn sameznih delov v celoto); cel

ent- (in Zuſammenſetzung) r u-, od-.

entadeln plemeništvo vzeti (v *impf.* jemati (jemljem).

entarten izvreči (-vržem) se vreči se, spriditi se.

Entartung *f.* izroděk, sprevr vrženje.

entäußern oprostiti, oteti (rešiti koga česa; ſich — izn česa, odreči se, (u)tvegati se, *impf.* oddajati.

Entäußerung *f.* iznebitěv, od

rn biti (sem) brez česa, ne
mam) česa; (den Mangel leicht
utrpéti (-trpím), prebiti
rez česa, prestati (-stojím)
; *impf.* utrpevati; (vermissen)
, *impf.* pogréšati; d. Nahrung
ti, glad trpéti.
lich utŕpēn, pogrešljiv; das
– to lahko utrpím, brez tega
o, brez tega lahko shajam,
odveč. [ljivost.
lichkeit *f.* utŕpnost, pogreš-
ung *f.* potreba, pománjkanje;
n poróčiti, sporóčiti, na znanje
); *impf.* poróčati, sporóčati,
dajati; jemanden zu sich —
ošljem) po koga, koga k sebi
(-kličem), ukazati (-kažem)
aj pride; *impf.* pošiljati po
ga k sebi klicati, ukazovati
j pride; einen Gruß — po-
impf. pozdrávljati (koga).
ung *f.* poročilo, sporočilo; —
ßes pozdrav.
n odvézati (-vežem), razvé-
ešiti, oprostiti, osvoboditi;
ezovati, razvezovati, razreše-
oščevati; (v. Frauen) roditi;
poviti (-vijem).
ung *f.* odveza, razveza, opro-
Frauen) porod. [porodišče.
ungsanstalt *f.* porodnišnica,
ungswissenschaft *f.* porodo-
rodoznanstvo.
rn listje obrati (-berem),
ogóliti; *impf.* listje obirati,
ti; sich — osuti (-spem und
, *impf.* osipati (-sipljem) se.
n sich drzniti se, predrzniti se.
n d. Haupt odkriti (-krijem)
(vzamem) pokrivalo z glave;
rivati se, jemati (jemljem)
z glave; d. Körper — (wäh-
chlafes) razodéti (-denem) se,
dévati se; (gegen d. Scham)
riti) se; razgáliti se; *impf.*
se; eine Festung — vzeti (vza-
ake iz trdnjave, opustiti jo.
gol. nag; —en Hauptes od-
láv, gologláv; aller Güter —
premoženja, gol in suh.

entbrennen užgati (užgem) se, vneti (vnamem) se, razvneti se; *impf.* užigati se, vnemati se; für etwas entbrannt sein za kaj živéti (živím), goréti (gorím), vnet biti (sem).

entbürden razprtiti, breme sneti (snamem), razbremeniti; *impf.* razprtati, breme snémati; (ein Thier) raztovoriti.

entdecken odkriti (-krijem), najti (najdem); *impf.* odkrívati, nahájati; (erfinden) iznajti (-najdem); (verrathen) izdáti, ovaditi, naznaniti; *impf.* izdajati, ovajati, naznanjati; (bemerken) zapáziti, zagledati; sich — razodéti (-denem) se, odkriti (-krijem) se, pokazati (-kažem) se; *impf.* razodevati se, odkrivati se, kazati se.

Entdecker *m.* najdnik, iznajdnik; izdajalēc, ovadnik, naznanilēc.

Entdeckung *f.* odkritje, najdba, iznajdba; ovadba; razodetje; eine — machen zapaziti, najti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca; *dem.* račica.

entehren sramotiti, grditi, nečast delati; osramotiti, ogrditi, onečastiti, ob čast pripraviti, poštenje vzeti (vzamem); *impf.* onečastovati, ob čast priprávljati; (schänden) skruniti; oskruniti, onečastiti; *impf.* oskrunjevati.

entehrend sramotilēn, skrunilēn, oskrunjevalēn. [lēc.

Entehrer *m.* sramotilēc, oskrunjeva-

Entehrung *f.* sramočenje, osramočenje, skrumba, oskrumba, oskrunjatēv.

enteilen ubežati (-bežím), uiti (-ídem); *impf.* uhájati, bežati (bežím), hitéti (hitím).

Enten- račji.

Entenadler *m.* račar, sivi orēl.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokolom.

Entenbrut *f.* mlade race, račice.

Entenruf *m.* gaganje.

Entenstall *m.* račjak.

Enterbeil *n.* ladijarska sekira.

enterben razdediniti, izdediniti, zavreči (-vržem), izključiti od dedine.

Enterbung *f.* razdedinjenje, izdedinjenje, izključenje od dedine. [kami.

Enterbrücke *f.* zapadni most s kopi-

Enterhaken *m.* mačēk, kopika, kljuka.

Enterich *m.* racman, racák.

entern z mačkom (s kopikami, s kljukami) pritegniti, *impf.* pritegovati.

entfädeln nit potegniti iz šivanke.

entfahren uiti (-ídem), ubéžati (-bežím), iznakniti se, izmúzniti se; *impf.* uhájati, izmikati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* padati iz —, z —; (aus dem Gedächtnis) pozábiti, *impf.* pozábljati; (v. Muth) upasti (-padem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miniti, prestati (-stanem); (v. Thränen) utrniti se, pocéditi se; *impf.* utrinjati se, pocéjati se; die auf jemanden —de Summe znesék, ki pride na koga, ki komu pripada.

entfalten razviti (-vijem), razprostreti, razvihati (-viham u. -višem); *impf.* razvijati, razprostirati, razvihavati; (v. Blüten) razcvesti (-cvetem) se, razcvetéti, razviti se; *impf.* razcvétati se, razcvetévati, razvijati se; (v. Hülſen) prezati se; razprezati se, sprezati se; (v. Stirne) razvédriti, razjásniti, zjásniti.

Entfaltung *f.* razvoj, razvitje, razvitek; razcvet, razcvetek.

entfärben ſich barvo spremeniti, *impf.* spreminjati; (vor Schrecken) prepasti (-padem), prebledeti; *impf.* prepádati, prebledévati, bled prihájati; (v. Scham) zarudéti, *impf.* zarudevati.

entfaſern (e. Kleid) guliti, trgati; zguliti, strgati; (Bohnen) luščiti; zluščiti.

entfernen (wegrücken) odmakniti, oddáljiti; *impf.* odmikati, oddaljevati; (aus einer Geſellſchaft) odpráviti, odgnati (-ženem), odstrániti; *impf.* odprávljati, odgánjati, odstranjevati; ſich — oditi (-idem), oddáljiti se; *impf.* odhájati, oddaljevati se; (v. d. Wahrheit) odstópiti, *impf.* odstópati; von der Tugend ſich — ločiti se od kreposti, spriditi se.

entfernt oddaljen, odležen; *adv.* weit — daleč proč; weit — mir zu helfen, ... ne le da mi ni pomagal, še ..., ne da bi mi pomagal, še ...

Entfernung *f.* odstránjenje, oddáljenje, odprava; (Weite) daljava, dalja, daljina, razdalja, oddaljenost; (v. d. Wahrheit) odstóp; die heimliche — skrivni pobég.

entfeſſeln razkleniti, oprostiti, boditi; *impf.* razklépati; (Leiden) razbrzdati.

entflammen razplameniti, ra (-vnamem), užáriti; *impf.* razvne užárjati; *intr.* užgati (-žgem) se, (vnamem) se; *impf.* užigati se, mati se.

entfliegen odletéti, odfrkniti; **entfliehen** uiti (-idem), uteči (-te ubéžati (-bežím), pobégniti, une zmakniti se; *impf.* uhájati, ute zmikati se; (v. d. Zeit) hitéti, pote

entfließen priteči (-tečem) iz —, (-lijem) se iz —, iziti (-idem) iz *impf.* pritékati iz —, ulijati se i izhájati iz —; (v. d. Thränen) poc se, zarositi; kein Wort entfloſs Lippen ne spregovori, ne izreče bese

entfrachten iztovoriti, raztovorit

entfremden potújiti, otújiti; (entzi vzeti (vzamem), zmekniti; *impf* mati (jemljem), zmikati; ſich jema — ostrášiti koga, od sebe od (-ženem) od. odbiti (-bijem) kog

entführen odpeljati (-peljem), od (-ženem); *impf.* odpeljevati, odgan (rauben) ugrábiti, uhítati.

Entführer *m.* odpeljevalec, odg lec; ugrabež, ugrabnik.

Entführte *f.* odpeljanka; ugrablj

Entführung *f.* odpeljanje; ugráblj

Entgang *m.* izguba, škoda.

entgegen *praep.* proti, zoper; nasproti, naproti.

entgegengehen iti (grem) kom sproti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengeſetzt nasprotən, prot im —en Falle sicer, inače, druga

entgegenkommen priti (pridem) sproti, *impf.* prihájati nasproti; Bitte — prošnjo uslišati (-slišim

Entgegennahme *f.* sprejetje, spre

entgegennehmen sprejeti (spreji *impf.* sprejémati.

entgegenſehen nadéjati se česa, čakovati kaj.

entgegenſein zoper kaj biti (upirati se čemu.

entgegenſetzen nasproti post *impf.* — postávljati; ſich — usta se, upirati se, protiviti se.

nſtehen biti (sem) proti čemu, s, ustávljati se, brániti.
nſtellen po robu postáviti, na-stáviti, *impf.* — postávljati.
nziehen iti (grem) zoper koga, proti komu.
ten odgovoriti, odvrniti; *impf.* ati, odvračati.
nung *f.* odgovor.
n niti (-idem), umakniti se, čem), ubežati (-bežim), ogniti i jo; *impf.* uhájati, umikati ati (-gibljem) se; eš ſoll dir ɔb to ne prideš, tega ne izgu-angener Gewinn izgubljen do-bíček ki je ušél.
n. vračílo, povračílo, povr-ne — brez povračíla, zastónj.
en vrniti, povrniti; *impf.* vrá-ráčati; etwaš — müſſen trpéti das wird er — to ga bode še einem etwaš — laſſen maščе-ad kom, znesti od, znositi se
ich povrnílen, plačílen.
ten zdrčati (zdrčím), zdrknìti, se, spodrsniti se; *impf.* drčati podrsovati se.
men zažaréti, užariti se, raz-, vneti (vnamem) se, zatléti
en obseči (-sežem), zapopasti ; *impf.* obségati, zapopádati, žim); ſich — zdržati se, *impf.* se, ogibati (-gibljem) se; — ájati se.
tenſein *n.* nahajanje.
ſam zdržèn, vzdržèn, zdržljív, zmérən.
lſamkeit *f.* zdržnost, zdržljí-ornost.
pten ob glavo dejáti (dém od. obglávíti, glavo (komu) od-*mpf.* ob glavo dévati.
ptung *f.* obglávljenje, glavosék.
n oprostíti (koga česa); deš — ob službo dejáti (dém od. iz službe odpustiti od. od-[stava, odpust.
ung *f.* oprostítev, oprostílo; od-**ungsgeſuch** *n.* oprostílna pros-ustílna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostílni list, oprostílnica; odpustílni list, odpustílnica.
entheiligen oskrúniti, onečastíti, ne svetíti; *impf.* oskrúnjati, ne posvečevati. [lec.
Entheiliger *m.* skrunílec, oskrunjeva-
Entheiligung *f.* oskrunjevanje, oskrunjatev, skrumba, oskrumba.
enthüllen odkríti (-krijem), razkríti, razgrníti; *impf.* razkrívati, razgrinjati; (den Leib) razgaliti; (offenbaren) razodeti (-denem), *impf.* razodevati; objaviti.
Enthüllung *f.* odkrivanje; odkritje, razodeva, razodetje, objava.
enthüpfen odskakljati.
enthuſiasmieren ſ. begeiſtern.
enthuſiaſtiſch ſ. begeiſtert.
entjungfern oskrúniti, pokvaríti, spečati; *impf.* oskrunjati; devíštvo vzeti (vzamem) komu, zapeljati.
entkleiden sleči (slečem), razpravíti; *impf.* slačiti, razpravljati.
entkommen uíti (-idem), utéči (-tečem), uprhníti; *impf.* uhajati, utekati, prhati.
Entkommen *n.* ubég, pobég, utèk.
entkräften *tr.* oslabíti, ob moč pripraviti; *impf.* oslabljevati, ob moč pripravljati; den Beweiš — pobíti (-bijem); pobijati; den Acker — izmolzti, izpíti (-pijem); *intr.* ſich — obnemoči (-morem), obnemagati, omagati, opešati; *impf.* omagovati, pešati.
entkräftet obnemogél, onemogél, slabotèn, nevečèn; entkräftend slabeč, pobijajoč.
Entkräftigung *f.* slabost, nemoč (-i), onemoglost.
entladen izložíti, odložíti, razložíti, raztovoríti, razbasati (-bašem); *impf.* izkladati, razkladati; ſich — razprtíti se, zdeti si breme; *impf.* zdevati si breme; (v. Gewehr) sprožíti se; (v. Wolken) izprazníti se, izpraznovati se.
Entladung *f.* razkladanje, raztovoritev.
entlang *adv.* poleg, ob, kraj, (in Unterkr. u. ſerb.) uz.
entlaſſen odpustíti, razpustíti, spustíti; *impf.* odpuščati, razpuščati; (a. d. Dienſte) iz službe dejati (denem), iz

službe pustiti koga, slovo dati komu; *impf.* iz službe devati, puščati; (vom Militär) spustiti od vojaščine.

Entlaſſene *m.* izpuščenec; *f.* izpuščenka.

Entlaſſung *f.* odpust, razpust, razpuščanje.

Entlaſſungsgeſuch *n.* prošnja za odpust (izpust).

entlaſten razprtiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdevati komu breme; (d. Grund) razbremeniti, odvezati (-vežem), oprostiti; *impf.* razbremenjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtes — opravičiti; *impf.* opravičevati.

Entlaſtung *f.* razprtitev; (d. Grundes) razbremenitev, odveza; opravičevanje; Entlaſtungs- razbremenilni, odvezni, opravičevalni.

Entlaſtungszeuge *m.* opravičevalna priča, opravičevalni svedók.

entlauben osmukati, *impf.* smukati; ſich — osuti (-sujem u. -spem) se, obleteti; *impf.* osipati (-sipljem) se, obletovati.

entlaufen uteči, uskočiti, ubegniti, pobegniti, uiti (-idem); *impf.* uhajati, utekati.

entledigen ſich iznebiti se, rešiti se, osvojiti se, odkrižati se; *impf.* iznebavljati se, osvojevati se; d. Auftrages — naročilo opraviti, opravljati; der Schulden — izdolžiti se.

entleeren izprazniti, *impf.* prazniti; iztrebiti.

entlegen odležen, odległ, odročen, daljen, oddaljen, zakrajen, stranski; *adv.* daleč, v stran.

Entlegenheit *f.* dalja, daljina, odležnost, odročnost.

entlehnen na posodo vzeti (vzamem), izposoditi si, v zajem vzeti, pozajmiti; *impf.* izposojati si, v zajem jemati (jemljem); entlehnte Wörter tujke, pozajmljenke.

entleiben usmrtiti; življenje vzeti (vzamem) komu; ubiti (-bijem) koga; *impf.* ubijati. [tev.

Entleibung *f.* uboj, ubojstvo, usmrti-

entleihen ſ. entlehnen.

entlocken izvabiti; izmamiti.

entlohnen plačilo dati, mezdo plačati; *impf.* plačevati. [čil

Entlohnung *f.* plačilo, mezda, povr

entmannen skopiti, moštvo vzeti (vzamem), *impf.* kopiti, rezati (režem).

entmuthigen pobiti (-bijem), poparіti, srčnost vzeti (vzamem); *impf.* pobijati, srčnost jemati (jemljem).

entmuthigt pobit, poparjen, malosrčen

entnationaliſieren tujiti; potujiti.

entnehmen vzeti (vzamem), odvzeti, povzeti, pozajeti, sneti (snamem); *impf.* jemati (jemljem), snemati; (erſehen) razvideti, sprevideti, uvideti, spoznati, razumeti kaj iz česa; *impf.* spoznavati, razumevati.

entnerven *tr.* oslabiti, pohabiti, zmèdliti; entnervt werden oslabêti.

entnervt oslabel.

entquellen izvirati iz —, pritekati iz —, curljati iz —.

enträthſeln uganiti, odgonetati; *impf.* uganjati, ugibati (-gibljem).

Enträthſelung *f.* uganka. [nina.

Entree *n.* vstop, vhod; (Geld) vstop-

entreißen utrgati, iztrgati, izdreti (-derem), izpuliti; *impf.* utrgavati, izdirati, puliti; etwas — ugrabiti, pobrati (-berem); der Gefahr — oteti (-tmem), rešiti; *impf.* otevati, otimati, reševati.

entrichten opraviti, *impf.* opravljati; eine Gebür — plačati, poplačati, povrniti; *impf.* plačevati, povračati; etwas — izročiti, izročati, izročevati; Dank — zahvaliti se.

Entrichtung *f.* oprava, plačilo, plača, izročilo; gegen — e. Gebür za plačilo.

entringen ſ. entreißen.

entrinnen uteči (-tečem), uskočiti, ubegniti, popihniti jo, uprhniti; *impf.* utekati, ubegati; (v. d. Zeit) teči, hiteti.

entrollen ſ. aufrollen.

entrücken odmakniti, umakniti; *impf.* umikati.

entrüſten *tr.* razsrditi, razkačiti, razgotoviti, razdražiti, razljutiti.

entrüſtet togotèn, razkačen, jadèn, jar.

Entrüſtung *f.* srd, jeza, jad, neugodje, gnev.

entſagen odreči (-rečem) se česa, odpovedati (-vém) se čemu, utvegati se;

rekati se, tvegati se; (ab-
stopiti, *impf.* odstopati.
ung *f.* odpoved (-i), odrek, od-

n. rešitev, otetba.
igen povrniti, odškoditi, od-
, škodo poravnati; *impf.* po-
oravnavati. [čalec.
iger *m.* odškodovalec, povra-
igte *m.* odškodovanec.
igung *f.* odškodba, povračba,
poravnava škode; Entſchä-
odškodni.
igungsanſpruch *m.* terjava od-
ja.
igungsbetrag *m.* odškodnina.
igungscapital *n.* odškodna
odškodni kapital. [škodbo.
igungsklage *f.* tožba za od-
en razsoditi, presoditi, od-
mpf. razsojati, presojevati;
eifel, Kampf) razločiti, re-
poznati; *impf.* razločevati;
eniti, odločiti se; *impf.* skle-
odločilen, razsoden, odločen,

der *m.* razsodnik, razsojevalec.
dung *f.* razloka, razsodek, od-
p; Entſcheidungs- razsodni,

en določen, odločen, trden,
rešit.
denheit *f.* določnost, krepkost,

fen zaspati (-spim), *impf.* za-
g. umreti (-mrjem u. -mrem),
; *impf.* umirati.
gen izbiti (-bijem), odbiti, od-
mpf. izbijati, odbijati, odtru-
— otresti se, odkrižati se,
e, oprostiti se, okaniti se,
e česa.
ern razkriti (-krijem), raz-
grniti; *impf.* razkrivati, raz-

ſen ſich skleniti, nakaniti,
e, nameniti se; *impf.* skle-
enjati se.
ſung *f.* sklep, nakan, odloka.
ſen srčen, odločen, pogumen,
. [odločnost.
ſenheit *f.* srčnost, pogumnost,

entſchlummern zadremati (-mljem), zaspati (-spim).

entſchlüpfen izmuzniti se komu, prhniti, uprhniti, umakniti se; *impf.* prhati, umikati se.

Entſchluſs *m.* sklep, odloka, namen, nakan; einen — faſſen skleniti, namisliti se, odločiti se; nakaniti; den — ändern premisliti se, *impf.* premišljevati se.

entſchuldigen izgovoriti, opravičiti; *impf.* izgovarjati, opravičevati; — Sie ne zamerite, brez zamere; ſich — izgovarjati se, opravičevati se.

Entſchuldigung *f.* izgovor, opravičevanje; Entſchuldigungs- opravičevalni, izgovorni.

entſchweben vzdigniti se, vzleteti, splavati; *impf.* vzdigovati se.

entſchwinden izginiti, miniti, zibniti; *impf.* izginjati, zibovati; (v. d. Zeit) hiteti, teči (tečem).

entſeelt mrtev, umrl; (Leichnam) mrtvec, mrlič. [odrivati.

entſegeln odjadrati, odriniti; *impf.*

entſetzbar odstavěn, odstavljiv.

entſetzen odstaviti, iz službe dejati (-dem u. -denem); *impf.* odstavljati, iz službe devati; (e. Ort) oteti (-tmem), oprostiti, osvoboditi; *impf.* otevati, otimati; ſich — osupniti, ostrmeti, presenetiti se, zdrzniti se, uprepasti (-padem) se, lekniti se, vzgroziti se (nad čim); *impf.* ostrmevati, uprepadati se, lekati.

Entſetzen *n.* osup, groza, strmenje, prepast (-i).

entſetzlich grozěn, strašěn, strahovit, grozovit, grozovitěn.

Entſetzlichkeit *f.* strahovitost, grozovitnost.

Entſetzung *f.* odstava, odprava.

entſiegeln razpečatiti, odpečatiti, odpreti; *impf.* razpečatovati.

entſinken izmakniti se, izmuzniti se, izdrskniti, iz roke pasti (padem); *impf.* izmikati se, iz rok padati; ſ. entſchwinden.

entſinnen spomniti se, domisliti se, dosetiti se; *impf.* spominjati se, domišljevati se; ſo viel ich mich zu — weiß za moje pámeti.

entſpinnen izplesti (-pletem), izmotati; ſich — začeti (-čnem) se, nastati (-stanem), izcimiti se, vneti (vnamem) se; *impf.* začenjati se, nastajati, vnemati se.

entſprechen prileči (-ležem) se, prilično biti (sem); *impf.* prilegati se, odgovarjati, ujemati se, zlagati se; (d. Wunſche) ustreči (-strežem), ugoditi, zadostiti, po godi —, po volji storiti; *impf.* ustrezati, ugajati, zadostovati; er hat entſprochen dobro je opravil, odgovoril (odgovarjal).

entſprechend primerĕn, priličĕn, pristojĕn, priležĕn, pripravĕn.

entſprießen izcimiti se, pognati (-ženem), iznikniti, prikliti (-klijem), izrasti; *impf.* poganjati, izraščati; *fig.* iziti (-idem), postati (-stanem); *impf.* izhajati, postajati, izvirati; aus königl. Blute — kraljevega rodu biti (sem); entſproſſen rojen.

entſpringen izvirati, pritekati; (entweichen) uskočiti, uprhniti, uiti (-idem), pobegniti; (hervorkommen) izhajati, prihajati; (entſtehen) začeti (-čnem) se, izleči (-ležem) se; *impf.* začenjati se; ſ. entſprießen.

entſtehen postati (-stanem), nastati, začeti (-čnem) se, zaroditi se, vznikniti, zakotiti se, priti (pridem); *impf.* postajati, začenjati se, izhajati, prihajati; (v. Wolken) delati se, vstajati, zbirati se; (eintreten) nastopiti; es entſtand eine Hungersnoth lakota je pritisnila; der entſtandene Schade storjena —, napravljena škoda; *impf.* nastopati, pritiskati; es entſteht die Frage vpraša se, vprašanje je; was wird daraus — kaj bode iz tega?

Entſtehen *n.* postajanje, nastajanje, začetĕk, nastanĕk, postanĕk; ſ. Urſprung.

entſtellen grditi, pačiti, kaziti; ogrditi, popačiti, onespodobiti, pokaziti; (d. Thatſache) prevreči (-vržem), izprevreči, napak zviti (zvijem) kaj, popačiti; *impf.* izprevračati, zvijati.

entſtellt spačen, skažen, nespodobĕn, grdobĕn.

entſtrömen iztekati, teči (tečem) iz —.

entſtürzen (v. Thränen) udreti (-derem) se, uliti (-lijem) se; *impf.* udirati se, ulivati se; solze so ga oblile.

entſumpfen izsušiti.

Entſumpfen *n.* izsušenje.

enttäuſchen razjasniti, odvarati; komu oči odpreti, resnico pokazati (-kažem), razmamiti; *impf.* oči odpirati; enttäuſcht werden spregledati; zmoto spoznati; *impf.* spoznavati.

Enttäuſchung *f.* spregled, spoznanje.

enttragen odnesti, *impf.* odnašati.

entthronen s prestola pahniti, —vreči (vržem), ob prestol pripraviti koga, komu krono vzeti (vzamem), odstaviti.

Entthronung *f.* odstava vladarja, odvzetje prestola.

entvölkern opustošiti, upustotiti; *impf.* opustoševati; (durch Auswanderung) razseliti.

entvölkert pustotĕn, brezljudĕn.

entwachſen odrasti, *impf.* odraščati; *adi.* odrasĕl.

entwaffnen razorožiti, orožje komu pobrati (-berem), orožje komu vzeti (vzamem); *impf.* razoroževati, orožje komu pobirati.

Entwaffnung *f.* razorožba.

entwäſſern odpeljati vodo iz česa, posušiti (travnik), izsušiti; na suho dejati (denem), *impf.* — devati.

Entwäſſerungscanal *m.* odvod vode, vodoodvod, vodotok.

entweder *coni.* ali; — oder ali — ali.

entweichen uskočiti, ubegniti, pobegniti, uiti (-idem), umakniti se; *impf.* umikati se, uhajati; (v. Gaſen) odhlapeti, *impf.* hlapeti.

Entweichung *f.* pobeg, ubeg.

entweihen oskruniti, onečistiti; *impf.* skruniti, oskrunjati.

Entweihung *f.* skrunjenje, oskrumb, oskrunitĕv.

entwenden izmakniti, unesti, ukrasti (-kradem); *impf.* zmikati, unašati, krasti.

Entwender *m.* izmikalĕc.

Entwendung *f.* zmik, zmikanje, unekra[illegible]

entwerfen načrtati, očrtati, narisati, načrt napraviti; *impf.* — napravljati.

entwerten vrednost —, veljavo zmanjšati, vzeti (vzamem); ceno čemu zn[illegible]

of. — zniževati; razveljaviti, zveljavljati; razvrediti.
hene *m.* ubežnik, begun.
ieln razviti (-vijem), razmotati, ; *impf.* razvijati, razmotavati — razviti se, razsnuti (-snu- razsnovati, razpasti (-pasem) lesti (-pletem) se, razcvesti) se; *impf.* razvijati se, raz- se, razpletati se, razcvetati eihen) uspevati, napredovati; ſe nähern) dozorevati.
helung *f.* razvoj, razvitek, raz- azcvet, razpletek, napredek.
helungsvermögen *n.* razvojitost.
den izviti (-vijem), izmakniti, *impf.* izvijati, izmikati.
chen ſ. entweichen.
men odvaditi, *impf.* odvajati; odstaviti, odstavljati; ent- in odvajen biti (sem).
hung *f.* odvada, odstava.
digen vzeti (vzamem) komu tojnost, veljavo, vrednost; po- oga., v nič dejati (dém und oskruniti; *impf.* jemati (jem- st ꝛc., poniževati, v nič de- runjati. [tek.
rf *m.* načrt, naris, črtež, osnu-
zeln izkoreniti, s korenom iz- derem), izpuliti; *impf.* izko- i, s korenom izdirati.
bern odčarati, oddelati; *impf.* ti, razčarovati.
men razbrzdati, razuzdati; zbrzdovati.
en (jemb. etwaš) odvzeti (-vza- dtegniti; (heimlich) izmakniti; ; *impf.* odjemati (-jemljem), ti, izmikati, ukraćevati; ſich niti se, ogniti se, odtegniti *f.* umikati se, ogibati (-bljem) Wort — ustaviti komu go- , — besedo.
jung *f.* vzetje, odteza, zmikanje.
rn razložiti, razjasniti, uganiti; azlagati, ugibati (-gibljem), ti.
en zamakniti, razveseliti; *impf.* i; **entzückt** zamaknen, vnet.
kung *f.* zamaknenost, zanos, ne- veselje.

entzündbar vnetljiv, vnamljiv, upaljiv.
entzünden užgati (-žgem), zažgati, zapaliti, zanetiti; *impf.* užigati, zapaljevati; ſich — vneti (vnamem) se, užgati se, razpaliti se; *impf.* vnemati se, užigati se, razpaljevati se; (von Wunden) vneti se, *impf.* vnemati se.
Entzünden *n.* užiganje, vnemanje.
Entzündung *f.* vnetje, vnetica; (Krankheit) prisad.
Entzündungsgeſchwulſt *f.* prisadna oteklina.
entzwei *adv.* na dvoje, narazen, vsaksebi.
entzweibeißen pregrizniti, razgrizniti; *impf.* pregrizovati.
entzweiberſten razpokniti, razpočiti se.
entzweien razdvojiti, razmiriti, razsvaditi, razpreti, razdružiti; *impf.* razmirjati, razpirati; ſich — spreti se, skregati se; *impf.* spirati se.
entzweigehen narazen iti (grem); pokniti, razpasti (-padem), razleteti, razlomiti se, raztrgati se; *impf.* pokati, razpadati.
entzweireißen raztrgati, pretrgati, razčesniti, razdreti (-derem).
entzweiſchlagen razbiti (-bijem), prebiti, raztolči (-tolčem), raztrupiti; *impf.* razbijati, prebijati.
entzweiſchneiden prerezati (-režem), *impf.* prerezovati.
entzweiſpalten razklati (-koljem), precepiti, razcepiti; *impf.* razcepljevati.
Entzweiung *f.* razpor, razprtija, svaja.
Enumeration *f.* naštetev, naštevanje.
Enzian *m. (Gentiana)* svišč, zaspanček, svedrec.
Eparchie *f.* eparhija.
Epaulette *f.* naramnica.
ephemer kratkodoběn, kratkovečen, jednodnevěn; *fig.* nestanovitěn, minljiv, ničev.
Epheu *f.* brsljan.
Ephorat *n.* duhovno nadzorništvo.
Epidemie *f.* kuga, podeželna bolezěn.
epidemiſch kužěn, kužljiv, nalezljiv.
Epidermis *f.* vnanja koža, površna koža. [epigram.
Epigramm *n.* napis, napisnica, pušica,
Epik *f.* epika, epično —, junaško pesništvo.

Epiker *m.* epik, junaški pesnik.
Epikuräer *m.* epikurejec, samopašnik, lahkoživec.
Epilepſie *f.* božjast (-i), božje, padavica, padeča belezen (-i).
epileptiſch božjasten.
Epilog *m.* sklep, končni govor.
Epiphora *f.* epifora, povzema zadnje besede.
epiſch epičen, junaški.
Epiſcopal- škofji, škofovski.
Epiſcopat *n.* škofijstvo, vladištvo.
Epiſode *f.* epizoda, zastranica.
Epiſtel *f.* poslanica, list, pismo. [pis.
Epitaph *n.* nagrobnica, nagrobni na-
Epitheton *n.* pridevek, epitet.
Epoche *f.* epoha, doba, razdobje.
epochemachend preslaven, kar se šteje kot epoha.
Epopöe *f.* epopeja, junaška pesem.
Equipage *f.* kočija, ekvipaža.
equipieren obleči, *impf.* oblačiti.
er *pron.* on, ſie ona, es ono; das iſt ein Er und nicht Sie to je samec, pa ne samica.
erachten meniti, misliti, soditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrebno zdi, — vidi.
Erachten *n.* mnenje, misel (-i); nach meinem — po mojih mislih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.
erarbeiten pridelati, pridobiti; *impf.* pridelovati.
Erb- dedni.
Erbadel *m.* dedno plemstvo.
Erbamt *n.* dedna čast, dedni urad.
Erbanfall *m.* pripad dedine.
erbarmen ſich smiliti se koga, militi se koga, — nad kom, žal biti (sem) komu česa; usmiliti se, *impf.* usmilovati se; erbarme dich unſer usmili se nas, pomiluj nas; es erbarmt mich smili se mi, milo se mi stori.
Erbarmen *n.* smiljenje, usmiljenje, milovanje, pomilovanje, milost (-i).
erbarmenswürdig smiljenja —, milovanja —, milosti vreden. [milostnik.
Erbarmer *m.* milosrčnik, pomilovalec,
erbärmlich revžn, ubog, boren, siromaški; kukav; smiljenja vreden.
Erbärmlichkeit *f.* revščina, ubožnost, bornost, siromašnost.
Erbarmung *f.* ſ. Erbarmen.
erbarmungslos brez smiljenja, b milosti, neusmiljen, nemil.
erbarmungsvoll usmiljen, milostlj milosrčen.
erbauen zidati, staviti, delati; s dati, postaviti, narediti; *impf.* post ljati, narejati; (gewinnen) pridela pridelovati; *fig.* boljšati, blažiti; poboljšati, vzpodbuditi, lep zgled k dati; *impf.* vzpodbujati.
Erbauer *m.* zidar, zidalec, stavit
erbaulich vzpodbuden, podučen, bo ševalen. [no
Erbaulichkeit *f.* vzpodbudnost, podu-
Erbauung *f.* stavba, zidatev, sezida nje; *fig.* vzpodbuja pobožnosti.
Erbauungsbuch *n.* podučne bukve, vzpodbudna knjiga.
Erbbegräbnis *n.* rodovinsko pokopališče, rodovinski grob.
Erbbeſitz *m.* dedna posest (-i).
Erbe *m.* dedič, dednik, dedni naslednik; zum —n einſetzen za dediča (dedičem) koga postaviti.
Erbe *n.* dedina, dedovina; das väterliche — očinstvo; das mütterliche — materinstvo.
erbeben stresti se, potresti se, zmajati se, zgibati (-gibljem) se, zganiti se.
erbeigen dedičen, dednolasten.
Erbeigenthum *n.* dedna —, dedinska lastnina.
erben dedovati kaj po kom; podédovati, dobiti kaj (po očetu, po materi).
erberklären ſich oglasiti se za dediča (dedičem), — za nasledstvo.
erbetteln priberačiti, naberačiti, iprositi, primolédovati; *impf.* priberačevati.
erbeuten upleniti, zapleniti, uropati, ugrabiti.
erbfähig zmožen dedovati, sposoben za dedovanje, — nasledstvo.
Erbfehler *m.* dedna napaka.
Erbfeind *m.* stari sovražnik.
Erbfolge *f.* dedno nasledje oder nasledstvo.
Erbfolger *m.* dedni naslednik.
Erbfürſt *m.* dedni knez; —in *f.* dedna kneginja.
Erbfürſtenthum *n.* dedna knežija.

...oſs *m.* sodedič; —in *f.* so-

...uſs *m.* užitek dedine.
...chtsbarkeit *f.* dedna (nasledna) ...last (-i).
... *m.* dedni grof; —gräfin *f.* ...ófinja.
...ud *m.* dedina, dedno zemljišče.
...n. dedina, dedna lastnina.
... *m.* dedni lastnik, dedni go-

... *m.* grajščinski podložnik.
...igung *f.* poklon dednemu vla-

... ſich ponuditi se, *impf.* po-
...; ſ. erbötig.
... dédnica, dédična.
... izprositi, priprositi; erbetener ...prošena priča; durch Bitten ... preprositi.
...n razkačiti, razsrditi, razjeziti, ..., raztogotiti; erbitterт ſein ...a koga, hudovati se nad kom.
...ung *f.* srd, jeza, razdražba,

...er *m.* dedni cesar; —König *m.* ...lj.
...ikheit *f.* prirojena —, podedo-...zen (-i).
... *n.* dedna dežela.
...iſch dednodeželen.
...n obledeti, prebledeti; *impf.* ...bledevati; *fig.* umreti, končati.
...r *m.* zapustnik; —in *f.* za-

...n *n.* dedni fevd.
...usherr *m.* dedni fevdni gospod.
...usmann *m.* dedni fevdnik.
...n ſ. erblaſſen.
... dedèn, dedinski, dedičen.
...eit *f.* dednost.
... zagledati, ugledati, zazreti.
...n oslepeti, oslepniti, vid iz-
...*pf.* oslepevati.
... ſich ſ. entblöden.
... brez dedine; (ohne Erben) ...čev, brezdedičen.
...keit *f.* brezdedičnost.
... razcvesti (-cvetem) se, raz-
...*mpf.* razcvetati se, razcvete-

...chall *m.* dedni maršal.

Erbmonarchie *f.* dedna monarhija.
Erbmundſchenk *m.* dedni točaj.
erborgen na up (upanje) vzeti (vzamem), izposoditi si; *impf.* na up jemati (jemljem), izposojevati si; erborgt izposojen, na up vzet; *fig.* tuj, lažljiv, lažnjiv, ničev.
erboſen ſ. erbittern.
erbötig pripravljen, voljèn, volján.
Erbpacht *f.* dedni zakup.
Erbpächter *m.* dedni zakupnik.
Erbpachtgeld *n.* dedna zakupščina.
Erbpachtvertrag *m.* dednozakupna pogodba.
Erbprinz *m.* kraljevič, cesarjevič, carjevič, prestolonaslednik; —prinzeſſin *f.* kraljičina, cesaričina, cesarjevna.
erbrauſen zatuliti, zabučati (-čim), zašumeti.
erbrechen ulomiti, polomastiti, razbiti (-bijem), streti (sterem); *impf.* ulamljati, razbijati; (den Brief) razpečatiti, odpečatiti; *impf.* razpečatovati; ſich — bljevati (bljujem), bljuvati, kozlati; *pf.* izbljevati, pokozlati.
Erbrechen *n.* ulom, lomast (-i), prebitje; bljuvanje, kozlanje, bruhanje.
Erbrecht *n.* dedna pravica, dedinska pravica.
erbrechtlich dednopravèn.
Erbreich *n.* dedna država. [ščina.
Erbſchaft *f.* dedina, dedovina, ded-
Erbſchaftsantritt *m.* nastop dedovine.
Erbſchaftseinantwortung *f.* prísodba dedovine.
Erbſchaftsgläubiger *m.* upnik dedovine.
Erbſchaftsklage *f.* tožba zastran dedine.
Erbſchaftsmaſſe *f.* dedovina, dedinska imovina.
Erbſchaftsſache *f.* dedinska reč (-i).
Erbſchaftsſchuldner *m.* dolžnik dedine, dedinski dolžnik.
Erbſchleicher *m.* izpodlezovaléc (pri dedščini), dedinolovec.
Erbſchuld *f.* dedinski dolg.
Erbſchutz *m.* dedno varstvo.
Erbſe *f.* grah; *dem.* grahek; Erbſengrahov.
Erbſenacker *m.* grahovišče.
Erbſenſtein *m.* graševec.
Erbſenſtroh *n.* grahovica, grahovina.

Erbſenſuppe *f.* grahovka.
Erbſenwicke *f.* grahor, grahorica, grašica.
Erbſteuer *f.* davěk od dedščine.
Erbſtück *n.* dedna reč (-í) od. stvar (-í).
Erbſünde *f.* izvirni greh, prvi greh, prirojeni greh.
Erbtheil *n.* del, delež, delščina; (v. Vater) očinstvo; (v. d. Mutter) materinstvo.
Erbtruchſeſs *m.* dedni stolnik.
erbverbrüdert dednozavezěn.
Erbverbrüderung *f.* dedinska zaveza.
Erbvergleich *m.* dedinska nagodba.
Erbverhandlung *f.* dedinska obravnava.
Erbvertrag *m.* dedinska pogodba.
Erbzins *m.* dedni davěk, dedna davščina.
Erbzinsgut *n.* dedno obrestno posestvo.
Erd- zemeljski, zemski, pozemeljski, pozemski; (unter d. Erde) podzemeljski, podzemni.
Erdabrutſchung *f.* vsád, vdór; (Sandlehne) plaz (-a u. -ú).
Erdachſe *f.* zemeljska os (-í).
Erdapfel *m.* krompir, korun, podzemljice *pl.*
Erdäpfelacker *m.* krompirišče, koruníšče.
Erdäpfelblätter *pl.* krompirjevica.
Erdäpfelbrantwein *m.* krompirjevěc.
Erdart *f.* zemljina, prst (-í).
Erdbahn *f.* zémljina pot, zémeljska draga.
Erdball *m.* zemeljsko oblo.
Erdbeben *n.* potres, potres zemlje.
Erdbeerapfel *m.* jagodičar.
Erdbeere *f.* jagoda, jagodica, jagodnjek, smukavica.
Erdbeerkörber *m.* (Körbchen aus Baumrinde) kozol (kozov), kozúlj, kozlěc, skoreč.
Erdbeerkraut *n.* jagodičevje, jagodovo [perje.
erdbeſchreibend zemljepisěn.
Erdbeſchreibung *f.* zemljepis.
Erdbewohner *m.* zemlján, prebivalěc zemlje.
Erdboden *m.* zemlja, svet, tla (*gen.* tal) *pl.*
Erdbrand *m.* podzemeljski ogěnj.
Erdbürger *m.* zemlján.
Erddurchmeſſer *m.* zemeljski premér.
Erde *f.* zemlja; *dem.* zemlji
erde prst (-í), brnja (brna), č
(Oberfläche) površje, površin
— ráhlica; d. **unfruchtbare** —
mrtvica; zähe — slinovka;
prhlica; (Feſtland) celina; z
ſtatten pokopati (-kopljem),
kopavati; zur — fallen na
(padem), *impf.* padati; zu
pri tleh; zu — werden s
strohneti.
Erdeleben *n.* pozemeljsko življenje na svetu.
Erden- in Zuſtgn. ſ. **Erd-**.
erdenkbar izmišljiv, mogoč
erdenken izmisliti, umisli izmišljevati.
erdenklich ſ. erdenkbar.
Erdenkloß *m.* gruda, gruša;
Erdenleiden *n.* trpljenje na
Erdenſohn *m.* zemlján.
Erdentand *m.* posvetna reč
erdenwärts *adv.* k tlem, na t
Erdenwonne *f.* posvetno ve
Erdepheu *m.* popeněc, prit lján, — brsljín.
Erderhöhung *f.* griva.
Erderſchütterung *f.* potres, z
erdfahl prstenast.
Erdfall *m.* vdrtina, podsád
erdfarbig prstene barve, p
Erdfeuer *n.* podzemeljski o
Erdfinſternis *f.* solnčni mrl
Erdfläche *f.* površje, površi
Erdfloh *m.* bolháč.
erdgeboren pozemeljski,
Erdgeſchoſs *n.* pritličje, pri
Erdgrille *f.* murěn, murček
Erdgrube *f.* jama.
Erdgürtel *m.* zemeljski pas
erdhaltig zemeljnat, prstén
Erdharz *n.* zemeljska smola.
Erdhaue *f.* motika; (ſchmal
Erdhaufen *m.* kup, gomila.
Erdhöhle *f.* rupa, lokva, k
Erdhütte *f.* beznica.
erdichten ſ. erdenken.
Erdichtung *f.* izmišljava; b
— ta je bosa, — prazna.
erdienen prislužiti, *impf.* vati; (als Knecht) prihlapče Hirt) pripastiriti.

rstén, zemeljnat.
te *f.* zemljevid.
ſt *f.* predór, razsedlina, tokava, prepad.
mpen *m.* gruča, kepa.
s *m.* zemljekrog, vesoljni svet, krog.
el *f.* zemeljsko oblo.
de *f.* zemljeznanstvo.
dig zemljeznanstven.
dige *m.* zemljeznanec.
f. plast (-i), vrsta, lega prsti; lje.
n. ſ. Erdkluft.
nchen *n.* škrat, škratelj.
us *f.* poljska miš (-i). [rec.
ler *m.* zemljemér, zemljemérskunſt *f.* zemljemerstvo, merilje, meritev zemlje.
telpunkt *m.* središče zemlje.
e *f.* prizemje, perigej.
rfläche *f.* površje, površina
, kameno olje, kamnovec.
en zaklati (-koljem), prebosti ; *impf.* prebadati. [vati.
ern zagrmeti, *impf.* zagrme- *n.* zemeljska smola, klej,
m. tečaj (zemeljski).
ht *m.* mesto.
l *n.* zemlja, zemljina; Reich zemeljsko kraljestvo.
en drzniti se, predrzniti se, se, osmeliti se; *impf.* pre- se.
de *f.* zemeljska skorja.
nen zadoneti, zahrumeti, zabob- *pf.* zadonevati, zahrumevati.
ein zadaviti, zadušiti, zadrg- *pf.* zadavljati, zaduševati, za-
ren zmečkati, utlačiti, zdruščiti; — zadušiti.
ken *m.* brdo, hrbet, sleme, rt;
n. zemeljska sol (-í), pod- sol.
ibe *f.* *(Cyclamen)* kokorik, ec, (soldatki).
ldkröte *f.* želva, črepaha.
und *m.* predór, prepád, razpór.

Erdſcholle *f.* gruda, grudovina, gruča.
Erdſenke *f.* vsad.
Erdſpalte *f.* razpoka, razpoklina.
Erdſtoß *m.* potres.
Erdſtrich *m.* zemeljski pas, podnebje.
Erdtheil *m.* del zemlje.
erdulden pretrpeti, prebiti (-bijem), prestati (-stanem), prenesti; *impf.* prestajati, prenašati, trpeti.
Erdumſegler *m.* ſ. Weltumſegler.
Erdurſprung *m.* začetek zemlje, postanek zemlje.
Erdwall *m.* nasip, osip.
Erdwärme *f.* toplota (zemeljska).
erdwärts *adv.* k zemlji, proti zemlji, k tlem.
Erdwurm *m.* glista, črv.
Erdzirkel *m.* zemeljski krog.
Erdzone *f.* zemeljski pas, podnebje.
Erdzunge *f.* zemeljsko stegno, kos zemlje, zemeljska ožina; (zwiſchen zwei Meeren) medmorje.
ereifern ſich vneti (vnamem) se, razvneti se, ugreti (-grejem) se; *impf.* vnemati se, ugrevati se.
ereignen ſich zgoditi se, prigoditi se, dogoditi se, pripetiti se, primeriti se; *impf.* goditi se, primerjati se, pripetovati se.
Ereignis *n.* dogodek, prigodek, primerek, primerljaj, slučaj, pripetljaj; zufälliges — naključba.
ereilen dohiteti, prehiteti, doiti (doidem), dotegniti, dostigniti; *impf.* dohitevati, dohajati; (betreffen) zadeti (-denem), *impf.* zadevati.
Eremit *m.* puščavnik, samotar, samotarec.
Eremitage *f.* ſ. Einſiedelei.
ererben podédovati, pridédovati.
erfahren zvedeti (zvem), izvedeti, ovedeti, seznaniti; *impf.* izvedati, slišati (-šim); (prob.) izkusiti, poskusiti, *impf.* izkušati.
erfahren zveden, vedèn, vešč, izkušen, preskušen, znajden, vajen.
Erfahrenheit *f.* izkušenost, vajenost, zvedenost.
Erfahrung *f.* izkušnja, preskušnja, izkustvo; in — bringen zvedeti (zvem), pozvedeti; *impf.* zvedávati, pozvedávati.

Erfahrungsbeweis *m.* izkustveni dokaz.
erfahrungsmäßig izkustven, izkušen; *adv.* po izkušnji.
erfahrungsreich jako izkušen, celo izkustven.
Erfahrungsurtheil *n.* izkustvena sod-
Erfahrungswiſſenſchaft *f.* izkustveno znanstvo.
erfaſsbar douměn, postižėn.
erfaſſen prijeti (primem), popasti (-padem), zgrabiti; *impf.* prijemati, popadati; (begreifen) razumeti, doumeti, pojmiti, z umom doseči (-sežem), razbrati (-berem), dosoditi, zvedeti se v kaj, postigniti; *impf.* razumevati, doumevati, dosegati (z umom).
erfechten priboriti, pribojevati, z mečem dobiti; *impf.* dobivati; *fig.* priberačiti, priprositi, priprosjačiti.
erfindbar iznajděn, izuměn, iznajdljiv.
erfinden iznajti (-najdem), izumeti, izmisliti; *impf.* iznajdovati, izmišljevati; (erkennen) spoznati, *impf.* spoznavati.
Erfinder *m.* izumnik; iznajdnik; —in *f.* izumnica; iznajdnica.
erfinderiſch iznajdljiv, izumljiv, izmišljiv, bistrouměn.
Erfindſamkeit *f.* iznajdljivost, izumljivost, bistroumnost.
Erfindung *f.* iznajdenje, iznajdba, izuměk, izumetje; (Unwahrheit) izmišljotina; das iſt eine — ta je bosa.
Erfindungskraft *f.* iznajdljivost, izumljivost, izmišljivost.
erflehen izprositi, primolédovati.
erfließen iziti (-idem), *impf.* izhajati.
Erfolg *m.* ſ. Folge; (Ausgang) izid, uspeh, učiněk; mit gutem — uspešno; guten — haben uspevati, ročiti se.
erfolgen zgoditi se, nastopiti, nastati (-stanem); *impf.* goditi se, nastajati, slediti, nasledovati; ſ. ausfolgen.
Erfolglaſſung *f.* izročitėv, izplačilo.
erfolglos brezuspešėn; *adv.* brez uspeha.
erfolgreich uspešėn, z uspehom.
erforderlich potrebėn; — ſein treba biti (je).
erforderenfalls *adv.* ako je treba, ko bi
erfordern *tr.* zahtevati, potrebovati; treba biti (je) (denarjev); meine Pflicht erfordert es moja dolžnost veleva; wie es die Umſtände okolščine nanesó.
Erfordernis *n.* potreba, p zahtev(ėk).
erforſchen poiskati (-iščer sledíti, iztražiti; *impf.* iskə vati, zasledovati, pozvedova vati, popraševati; (prüfen) pozvedati, pozvedávati.
Erforſcher *m.* preiskovalėc valėc, iskalėc.
Erforſchung *f.* preiskava, nje, pozvedovanje, poprašev
erfragen izprašati, *impf.* i
erfrechen ſich predrzniti se; *impf.* predrzovati se.
erfreuen *tr.* veseliti, rad veseliti; *impf.* razveseljevat seliti se, radovati se; raz *impf.* razveseljevati se ɔc.
erfreulich vesel, radostėn
erfrieren zmrzniti, ob mraza; *impf.* zmrzovati; pozebsti, *impf.* pozebati.
Erfrieren *n.* pozeba, zmrz
erfriſchen krepčati, krepi čati, okrepiti, očvrstiti, oži okrepčevati, oživljati; (m sladiti; posladiti; (kühl m diti; ohladiti, razhladiti; *imp*
erfriſchend krepčevalėn, kr dilėn.
Erfriſchung *f.* okrepčava, ohlaja.
erfroren zmrzėl, zmrznen; žen) ozeběl, pozeběl.
Erfrorene *m.* zmrzneněc.
erfüllen izpolniti, dopolni *impf.* izpolnjevati, dopolnje etwas) napolniti, navdati; polnjevati, navdajati; ſich — se, izpolniti se, zvršiti se; polnjevati se, zvrševati se.
Erfüllung *f.* izpolnitėv, dopolnjevanje; in — gehen dogoditi se, uresničiti se, idem) se.
Erfüllungseid *m.* dopolniln
ergänzen dopolniti, dostav dopolnjevati, dostavljati; dopolnjujoč, dopolnilėn.

…ng *f.* dopolnitēv, dopolnilo, *(gramm.)* dopolnilo, predmet; **…gs-** dopolnilni, dopolnjujoči, …eni.

…ngsbezirkscommando *f.* dopol…krajno poveljstvo.

… podati, *impf.* podajati; ſich … se, udati se, podvreči (-vr… *impf.* podajati se, udajati se; … udaj se; ergib dich nicht ne (ſich zutragen) primeriti se, … se, pripetiti se; *impf.* pri…; (hervorgehen) izhajati; na…, razodevati se, kazati (ka… z česa.

…udan, podan, privajen (komu); …r ponižni služabnik, — sluga; …—ſt lepa hvala.

…heit *f.* udanost.

…s *n.* izhod, izid; (Reſultat) … (Folge) posledica; ſ. Er…

…ng *f.* udanost, podaja, udaja …mit — udan.

…iziti (-idem), priti (pridem), *impf.* izhajati; ein Urtheil — …ēi (-rečem) sodbo; einen Be…ſſen zapovedati (-vém), za…kažem), povelje izdati; *impf.* …ati, zaukazovati; (geſchehen) …; es wird dir übel — huda …j, huda ti bo predla; ſich — …i se, prehajati se, šetati (še…ēem) se. [lišče.

…ngsplatz *m.* sprehajališče, šeta… plenjav, ploden, zdatēn, …bilēn; das Getreide iſt — …a.

…heit *f.* plenjavost, obilnost, …bilje.

… ſ. ausgießen; ſich — (vom …ivati se, stekati se, vtekati …ečem) v —; razliti (-lijem) … razlivati se.

…n zabliščati (-im), zasvetiti …tati (-kečem u. -ketam).

… zažareti, zagoreti, razbeliti … (vnamem) se, razžariti se, …; *impf.* zažarévati, zagore…nati se.

…veseliti, radovati; razveseliti, …rveſeljevati; ſich — veseliti se, radovati se; razveseliti se, osladiti se s čim; *impf.* razveseljevati se, oslajevati se.

ergötzlich veselilēn, ugoden, prijeten.

Ergötzlichkeit *f.* ugodnost, prijetnost.

Ergötzung *f.* veselica, radost, razveseljevanje, veselje.

ergrauen osiveti, zbeliti, postarati se.

ergreifen prijeti (primem), popasti (-padem); *impf.* prijemati, popadati; (d. Verbrecher) zasačiti, uloviti, ujeti (-jamem), uhvatiti; (auf friſcher That) zalezti, zateči (-tečem); (d. Gemüth) ganiti, presuniti, pretresniti, v srce seči (sežem), dojmiti se; *impf.* segati; (den Recurs) pritožiti se; *impf.* pritoževati se; ein Mittel — lotiti se, poprijeti (-primem) se česa; *impf.* lotevati se, poprijemati (-jemljem) se; d. Wort — besedo povzeti (-vzamem); die Flucht — ubegniti, uskočiti, uprhniti; die Waffen — za orožje zgrabiti, za orožje prijeti; *impf.* — prijemati; (von der Furcht) obiti (-idem), opasti (-padem); *impf.* obhajati, prehajati, opadati; Beſitz — posesti (-sedem), polastiti se česa.

ergreifend ganljiv, ginljiv, mil, v srce segajoč.

Ergreifung *f.* prijetje, vzetje.

ergrimmen raztogotiti, razzlobiti, razsrditi, razkačiti, razgneviti, razjariti; er iſt ganz ergrimmt togota ga lomi, vse vre po njem, jeze škriplje.

ergrimmt razkačen, jar.

ergründen čemu do dna priti (pridem), na kraj priti, do dna seči (sežem), doseči, preseči; ſ. erforſchen; (d. Weſen Gottes) zapopasti (-padem), doumeti, z umom preseči; *impf.* zapopadati, doumevati, z umom presegati.

Erguſs *m.* izliv, razliv, iztok.

erhaben vzvišen, vznosit, povzdignen, visok, veličastēn; (v. Arbeiten) izbočen, izboknen, zvišan.

Erhabenheit *f.* vzvišenost, vznositost, veličava, veličastnost; (hervorragende Stelle) vrh, brdo, hrbēt; ſ. Relief. [jem.

Erhalt *m.* sprejetje, sprejema, spre…

erhalten dobiti, prejeti (prejmem), doseči (-sežem), obdržati (-im); *impf.* dobivati, prejemati, dosegati, obdrže-

vati; (ernähren) rediti, živiti, hraniti, vzdržávati; prerediti, preživiti; *impf.* preživljati; (einhalten) ustaviti, zadržati (-im); *impf.* ustavljati, zadrževati; (im guten Stande) ohraniti, izdržati, obdržati; *impf.* ohranjevati, izdržavati; ſich — hraniti se, živiti se, preživljati se.

Erhalter *m.* ohranjevalec, vzdrževalec, (o)hranitelj.

Erhaltung *f.* ohranitev, ohramba; prejetje, vzdrževanje. [*pl.*

Erhaltungskoſten *pl.* vzdržni stroški

erhandeln prikupčevati, prikupiti.

erhängen ſich obesiti se, *impf.* obešati se.

erharten strditi se, okreniti, zakrkniti, odreveneti.

erhärten dotrditi, utrditi, dokazati (-kažem), doistiniti; *impf.* dotrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaſchen uloviti, usačiti, uhvatiti.

erheben vzdigniti, povzdigniti; (ein wenig) privzdigniti, dvigniti, vzvišati, povišati, povznesti; *impf.* vzdigovati, vzdigávati, dvigati, vzviševati, povznašati; (rühmen) slaviti, hvaliti, veličati; poveličati, povzdigniti; *impf.* poveličevati, povzdigovati; (Steuern) pobrati (-berem), *impf.* pobirati; (ermitteln) pozvedeti (-zvém), *impf.* pozvedati, pozvedovati, opraševati, preiskovati; (eine Abſchrift) vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); eine Klage — potožiti se zoper —, zatožiti koga, tožbo podati zoper koga; die Stimme — spregovoriti, oglasiti se; den Ton — povzdigniti glas, *impf.* oglašati se; Geſchrei — hrup zagnati (-ženem), zakričati (-čim); Gelächter — zakrohotati se, smeh zagnati; ſich — vzdigniti se, vstati (vstanem); *impf.* vzdigovati se, vstajati; (über andere) veličati se, povzdigovati se, prevzetovati se; (anfangen) začeti (-čnem) se, navstati (-stanem); vneti (vnamem) se; *impf.* začenjati se, navstajati, vnemati se.

erheblich znamenit, znamenitěn, pomenljiv; — beſchädigen precej oškoditi.

Erhebung *f.* povzdiga, povzdigovanje, poviševanje; (amtl.) poizvedba, zvedba, preiskava, preiskovanje.

erheiſchen ſ. erfordern.

erheitern zjasniti, razjasniti, razvedriti, razveseliti; *impf.* razjasnovati, razveseljevati.

Erheiterung *f.* razjasnitev, vanje, razveselitev; razvedril

erhellen (aus etwas) videti (kažem) se, razodevati se.

erhenken ſich obesiti se, šati se.

erheucheln prihliniti, prihi

erhitzen razpaliti, razgreti *impf.* razgrevati; (Eifen) be beliti; ſich — ugreti (-grejem greti se; *impf.* pregrevati razvnet, ugret, pregret, go beljen.

Erhitzung *f.* razgretje, razp

erhöhen povišati, vzvišati, povzdigniti; *impf.* poviševat ševati; (vermehren) množiti; žiti; *impf.* pomnoževati.

Erhöhung *f.* povišba, poviše

erhöhungsfähig povišěn.

erholen ſich odahniti (se) (-čijem) se, odpočiti se, uk opomoči (-morem) si, okreva viti se; Rathes — za svet *impf.* popraševati.

Erholung *f.* oddih, opočitek

Erholungsſtunde *f.* počitna

erhören uslišati (-slišim), ševati.

erinnerlich, es iſt mir — pametim, spominjam se.

erinnern *trans.* spomniti, *impf.* spominjati, opominjati nen) omeniti, v miśel vzeti (v *impf.* omenjati, v miśel jem ljem); ſich — kaj pomniti, vati; spomniti se, opomniti s priti (pridem) komu, dom *impf.* spominjati se česa, prihajati, domišljevati se.

Erinnerung *f.* spomin, pomnj mahnung) opomin, opominěl

Erinnerungsbuch *n.* spominsl spomenica.

Erinnerungsfähigkeit *f.* spom

erinnerungslos brez spomi

Erinnerungsvermögen *n.* spo

Erinnerungszeichen *n.* spomi

erjagen ujeti (-jamem), uloviti; ſ. einholen.

erkalten omrzniti, *impf.* omrzovati; ohladiti se.

erkälten zmraziti, premraziti; *impf.* premrazovati; ſich — premraziti se, prehladiti se, prezebsti; *impf.* prezebati.

Erkältung *f.* premraza, prehlada, ohlada, prehlajenje, prezeba.

erkämpfen priboriti, pribojevati, pridobiti; *impf.* pridobivati.

erkaufen kupiti, *impf.* kupovati; (bestechen) podkupiti, podmititi; *impf.* podkupovati; (loskaufen) odkupiti, odkupovati.

erkäuflich podkupēn, podkupljiv.

Erkäufte *m.* podkupljenēc; (Losgekaufte) odkupljenēc.

erkennbar viděn, razločljiv, razločēn, poznatēn.

erkennen poznati, spoznati, razpoznati; *impf.* spoznavati; (über etwas) razsoditi, odločiti; *impf.* razsojati, razsojevati, odločevati; auf Gefängnisſtrafe — obsoditi v ječo; (unterſcheiden) razločiti, *impf.* razločevati.

Erkenner *m.* spoznovalēc.

erkenntlich ſ. erkennbar; (dankbar) hvaležēn.

Erkenntlichkeit *f.* hvaležnost.

Erkenntnis *f.* spoznavanje, spoznava; zur — kommen spametiti se, spámetovati se; gerichtl. — razsodba, odlok.

Erkenntnisgericht *n.* razsodna sodnija.

Erkenntnisvermögen *n.* spoznovalnost.

Erker *m.* lina, pomoli *pl.*

erkiefen izvoliti, izbrati (-berem), odbrati; *impf.* izbirati ꝛc.

erklärbar razložljiv, razločljiv.

erklären razložiti, razjasniti, raztolmačiti, pojasniti; *impf.* razlagati, razjasnjati, razjasnovati, pojasnovati; (d. Willen) izreči (-rečem), izustiti, razodeti (-dénem); *impf.* izrekovati, razodevati; ſ. beleuchten; (zu etwas) potrditi, izvoliti, proglasiti, razglasiti (zaſlužnikom); *impf.* postavljati, proglašati; den Krieg — vojsko napovedati (-vém), *impf.* napovedovati; für ſchuldig — za nedolžnega (nedolžnim) spoznati, izreči, da je nedolžēn; ſich — svoje misli razodeti (-denem), svojo misēl na znanje dati; *impf.* razodevati ꝛc.; ſ. ſich äußern; erklärter Feind očitēn sovražnik.

Erklärer *m.* razlagalēc, razkladalēc, tolmač.

erklärlich ſ. erklärbar.

Erklärung *f.* razlaganje, razložba, razlaga; (Declaration) izrecilo, izustilo, izrek; (Beleuchtung) pojasnilo, razjasnilo, objasnilo.

erklecken zadosta biti (sem), zadostovati, zaleči (-ležem).

erklecklich zadostēn, dovoljēn; *adv.* dovelj, zadosta, dosta, precej.

erklettern priplezati, doplezati vrh.

erklingen zadoneti, zazveneti, zazvoniti, zglasiti se.

erknarren zaškripati (-škripljem), zarušeti.

erkoren izvoljen, izbran.

erkranken zboleti, razboleti, oboleti; *impf.* obolevati ꝛc.

Erkrankte *m.* bolnik, betežnik; *f.* bolnica, betežnica.

Erkrankung *f.* obolenje; ſeit ſeiner — kar je obolel.

erkühnen ſich drzniti se, predrzniti se, podstopiti se; *impf.* predrzovati se, podstopati se.

erkundigen ſich pozvedati, pozvedovati, opraševati, popraševati; (bei jemanden) poprašati —, vprašati koga po čem; *impf.* popraševati.

Erkundigung *f.* poizvedba, poizvedovanje, popraševanje.

erkundigungsweiſe *adv.* poizvedovaje, popraševaje.

erkundſchaften izvedeti (-vém), dozvedeti.

erkünſteln hliniti; delati se, kazati (kažem) se; erkünſtelt narejen, nepriděn, goljufiv.

Erlag *m.* uloga, uložba, uložitēv, polog; nach — uloživši.

Erlagsgebühr *f.* uložnina.

Erlagsgeſuch *n.* prošnja zastran uložbe.

Erlagsſchein *m.* uložni list.

erlahmen ohrometi, *impf.* ohromevati; *fig.* onemoči (-morem), obnemoči, obnemagati, omrtveti; *impf.* obnemagovati.

erlangen doseči (-sežem), zadoseči, dobiti, zadobiti, obdržati (-ím), steči (stečem); *impf.* dosegati, dobivati; (durch Bitten) izprositi.

Erlangung *f.* dosega, dosežba, dobitév.

Erlaſs *m.* ukaz; (die Nachlaſſung) odpust, odpustek, popust, spregled.

erlaſſen (nachlaſſen) odpustiti, spregledati, prizanesti; *impf.* odpuščati, spregledovati, prizanašati; (Befehl, Schreiben) izdati, razglasiti; *impf.* izdajati, razglašati; in Gemäßheit des —en Befehls po danem povelji.

Erlaſsjahr *n.* sveto —, odpustno leto.

erläſslich odpustěn, odpustljiv.

Erlaſsrecht *n.* pravica odpuščanja.

Erlaſſung *f.* odpust, odpuščanje, prizanašba; (des Geſetzes) izdava.

erlauben dovoliti, dopustiti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, dopuščati; es iſt erlaubt dopuščeno je, sme se.

Erlaubnis *f.* dovolitév, dovoljenje, dopust, dopuščanje; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolite mi; mit — dopustite, dovolite, naj smem.

Erlaubnisſchein *m.* dopustni list, dovolilni list.

erlaubt dovoljen, pripuščen.

erlaucht svetěl, presvetěl.

Erlaucht *f.* svetlost.

erlauern ubrati (-berem), upaziti, spasti (-pasem); *impf.* ubirati.

erläutern ſ. erklären.

Erle *f.* jelša, olša; *dem.* jelšica; *coll.* olšje, jelševje.

erleben doživeti, učakati, dočakati.

Erlebnis *n.* prigodek, pripetek, naključba.

erledigen osvoboditi, oprostiti; rešiti; *impf.* reševati, v čisto dejati (denem), devati; (abthun) odpraviti, *impf.* odpravljati; (Geſuch) rešiti, reševati; erledigte Stelle izpraznjena služba; die Sache iſt erledigt reč je dognana, — razsojena.

Erledigung *f.* rešitév, rešenje, rešilo; odprava; in — des Auftrages po nalogu; in — kommen izprazniti se.

erlegen uložiti, položiti; *impf.* ulagati, polagati; (Wild) ustreliti, ubiti (-bijem).

Erleger *m.* uložnik, uložitelj.

erleichtern lajšati, lehča olajšati, zlajšati, polehčati olahkotiti; *impf.* polajše čevati.

Erleichterung *f.* polajšav polajšek, olajšek, (p)olak

erleiden prestati (-stojin prenesti; *impf.* prenašat škodo imeti (imam).

Erlen- olšev, jelšev.

Erlenbaum *m.* ſ. Erle.

Erlenholz *n* jelševina, o

Erlenwald *m.* jelševje, o

erlernen naučiti se, pri

erleſen izbrati (-berem), voliti; *impf.* izbirati, odl

erleuchten razsvetiti, razs titi, razsijati (-sijem); *im* vati, razsevati; ſ. aufklären

Erleuchtung *f.* razsveča ljenje.

erliegen ležati (-ím), biti der Laſt — onemoči (-m moči, obnemagati; er wi heit — ne bo prebolel, — bei Gericht —den Gelder sodniji shranjeni.

erlogen izmišljen, lažljiv,

Erlös *m.* skupilo, skupič

erlöſchen *intr.* gasniti; u gasniti; *impf.* ugašati; (a hati, prestati (-stanem), m nehavati, prestavati, minj ſterben) pomreti (-mrjem *impf.* pomirati; (v. Termi čem), poteči; *impf.* poteka pogasiti, ugasiti; *impf.* p loſchen ugašel, minul, um

Erlöſchen *n.* ugasnenje, umrtje; (des Feuers) gas Termins) iztek, potek.

Erlöſchung *f.* ſ. Erlöſchen.

erlöſen rešiti, odrešiti, ot osvoboditi, odkupiti; *im* otevati, odkupovati.

Erlöſer *m.* odrešitelj, o kupnik.

Erlöste *m.* odrešenec, reš ljenec; *f.* rešenka, odkupl

Erlöſung *f.* rešitév, odre šenje, rešilo, otetba; odk

Erlöſungsſtunde *f.* ura re

izmisliti, zlagati (zlažem) se; mišljen, lažnjiv.
gen pooblastiti, oblast komu f. pooblastovati, oblast komu

igte m. pooblaščeněc. [stilo.
igung f. pooblastitěv, poobla-
n opomniti, opomeniti; po-
mpf. opominjati, opominje-
iti.
er m. opominjalěc, svarilěc.
ung f. opominjanje, opomin,
posvaritěv, posvarilo.
ln manjkati; pomanjkati,
, primanjkati; impf. zmanj-
s Gericht wird nicht — sod-
gotovo storila; ich werde
u kommen gotovo pridem.
elung f. pomanjkanje; in —
eren ker nimam boljšega.
n sich ohrabriti se, ujunačiti
vzeti (vzamem); impf. srce
(jemljem).
en znižati, zmanjšati; impf.
zmanjševati.
ung f. znižanje, zniževanje,
manjšava.
tr. upehati, utruditi, osla-
oslabeti, onemoči (-morem),
, opešati.
ng f. opešanje, utrudba, one-

primeriti, izmeriti; impf.
, izmerjati; (schätzen) ceniti,
presoditi, preudariti; impf.
preudarjati.
n. razsod, sprevid, preuda-
dem — des Richters kakor
ik razsodil.
ch izmerěn.
n izvedeti (-vém), dozvedeti,
zpasti (-pasem), uganiti, iz-
jdem); impf. izvedati.
ung f. izvedba, dozvedba, iz-

hen mogoče storiti, impf.

n umoriti, usmrtiti; (erschla-
(-hijem), impf. ubijati.
te m. umorjeněc.
ng f. umór, moritěv; (Todt-
oj.

ermüden tr. pehati, truditi, slabiti; pf. upehati, izpehati, utruditi, zdelati; intr. utruditi se, upehati se; (v. Gehen) shoditi se; (durch Arbeit) zdelati se, prevrediti se.

ermüdend utrudljiv, trudapoln.

ermüdet utrujen, zdelan, spehan, shojen.

Ermüdung f. trud, upeh, opešanje.

ermuntern buditi, dramiti; pf. zbuditi, izbuditi, zdramiti; impf. zbujati; fig. vzpodbuditi, spodbosti (-bodem); impf. vzpodbujati, spodbadati.

Ermunterung f. spodbuda, vzpodbudba, vzpodbujanje; spodbadanje, bodrenje, bodrilo.

ermuthigen osrčiti, ohrabriti, podbuditi; impf. podbujati, srce delati, osrčevati, bodriti.

Ermuthigung f. podbuda, vzpodbudba, osrčevanje.

ernähren rediti, živiti, hraniti, kojiti; pf. prerediti, preživiti, izkojiti; impf. prerejati, preživljati, živež komu dajati; — sich rediti se, živiti se ꝛc.

Ernährer m. rednik, reditelj, hranitelj; —in f. rednica, rediteljica, hraniteljica.

Ernährung f. reja, reditěv; hranitba; živež, hrana.

Ernährungsorgan n. hranilo.

ernennen izvoliti, postaviti, imenovati koga za kaj, koga čim (učiteljem).

Ernennung f. imenovanje, postavljanje.

Ernennungsdecret n. imenovalni list, — odlok.

erneuern ponoviti, obnoviti, prenoviti; impf. ponavljati ꝛc.

Erneuerung f. oponova, ponovitěv, obnova, obnavljanje.

erniedrigen ponižati, znižati; impf. poniževati, zniževati, v nič devati; sich — ponižati se, impf. poniževati se.

erniedrigend poniževalěn.

Erniedrigung f. poniževanje, ponižba.

ernst resěn, resnoběn, ozbiljěn, važěn; (streng) ostěr, osorěn; (Wille) resnična —, trdna volja.

Ernst m. resnost, resnota, zbilja; im — za res, v resnici, brez šale; mit — arbeiten s trdno voljo delati.

ernsthaft resěn, resnoběn; s. ernst.

Ernſtigkeit *f.* resnost, resnobnost.

ernſtlich resěn, resničěn, zaresěn; das iſt mein —er Wille to je moja oder resnična volja.

Ernte *f.* žetév; (Fruchtertrag) letina.

ernten žeti (žanjem); požeti; (v. Heu) spraviti; (v. Obſt) brati (berem); pobrati.

Eroberer *m.* zmagalěc, premagalěc, osvojevalěc.

erobern dobiti, zmagati, osvojiti, prisvojiti; *impf.* dobivati, zmagovati, osvajati; (durch Kampf) pribojevati.

Eroberung *f.* osvojitév, zmaga, premaga; *fig.* nakloniti si srce; prikupiti se komu; *impf.* prikupovati se.

Eroberungſucht *f.* pohlep po zmagi, — osvojitvi.

eröffnen *tr.* odpreti, otvoriti; *impf.* odpirati; (Brief) razpečatiti, odpečatiti; *impf.* razpečatovati; (eine Sitzung) začeti (-čnem), *impf.* začenjati; (mittheilen) razodeti (-denem), odkriti (-krijem), naznaniti; *impf.* razodevati, odkrivati, naznanjati; (Concurs) natečaj razglasiti, kant napovedati (-vém), konkurs razpisati (-pišem); *impf.* razglašati; *intr.* odpreti se, *impf.* odpirati se, razodevati se.

Eröffnung *f.* odprtje; (Mittheilung) naznanilo, razodetje; (des Concurſes) razpis, razglas; (einer Verſammlung) začetěk.

Eröffnungsrede *f.* začetni govor.

erörtern preudariti, presoditi, pretresti, v pretres vzeti (vzamem), pretehtati; *impf.* preudarjati, presojati, pretresati, pretehtovati; ſ. aufklären.

Erörterung *f.* pretresovanje, pretres, presoja.

Eroſion *f.* izmiljanje, izpiranje.

erotiſch erotičěn, ljubavěn.

erpicht ſein drhteti po čem, drt (drht) biti (sem) na kaj, hlepeti po čem.

erpreſſen prisiliti, izsiliti; *impf.* prisiljevati.

erproben izkusiti, preskusiti, poskusiti; *impf.* preskušati.

erprobt skušen, preskušen, doskušen.

Erprobtheit *f.* skušenost, preskušenost.

erquicken okrepčati, okrepiti, očvrstiti, poživiti, povlažiti; *impf.* okrepčevati, poživljati.

erquickend krepčalěn, krep… življalěn.

Erquickung *f.* okrepčava, ok… živěk.

errathen uganiti, zadeti (-… *impf.* uganjevati, ugibati (-… zadevati.

erregbar vzbúděn, dražljiv, ra…

Erregbarkeit *f.* vzbudnost, dra… razdražnost.

erregen vzbuditi, ganiti, … razdražiti; *impf.* vzbujati, r… vati; (anſtiften) napraviti, vne… mem); *impf.* napravljati, vne… aufregen.

Erregung *f.* vzbuda; razdraž…

Erregungszuſtand *m.* vzbujenost vzbujenosti.

erreichbar doséžěn, dostižěn; — dogleděn; (zugänglich) do… pristopěn.

Erreichbarkeit *f.* dosežnost, … nost, pristopnost.

erreichen doseči (-sežem), *im* segati, dosegovati; (im Gehen (-idem), doteči, dohiteti; *im* hajati, dotekati; (ein Alter) d… učakati, v leta priti (pridem Ziel) dognati (-ženem), doseči (-… *impf.* dosegati.

Erreichung *f.* dosega.

erretten oteti (otmem), rešit… boditi, oprostiti, spasiti; *im* vati, reševati.

Erretter *m.* rešnik, rešitelj.

Errettung *f.* otetba, otetje, osvoboditév.

errichten (eine Senkrechte) p… *impf.* postavljati; (ein Dreieck … viti; (eine Anſtalt) ustanoviti, … ljiti, osnovati (-snujem), na… vpeljati; *impf.* ustanávljati, … ljati, vpeljevati; (ein Bündni… niti, zvezo storiti; *impf.* skle…

Errichtung *f.* postavljenje, u… tév, naprava, osnova.

Errichtungsurkunde *f.* usta… listina.

erringen dobiti, pridobiti, p… (si kaj); *impf.* dobivati.

erröthen zarudeti, zardeti, z… *impf.* rudeti, rdeti se, zarudev…

vati; rudečica ga prehaja; erröthe
dir ſelbſt sram te bodi.
rufen priklicati (-kličem), dokli-
dozvati (-zovem). [bitēk.
rungenſchaft *f.* pridobitēv, pridō-
ſättigen nasititi, nakrmiti, nadovo-
impf. nasitovati.
ſättlich nasitljiv, nasitēn.
ſättlichkeit *f.* nasitljivost, nasitnost.
ſatz *m.* vračilo, povračilo; die er-
Sache nadomestilo, namestilo,
ačēk; (Schadenerſatz) zamena za
, povračilo škode; (Surrogat)
estēk; — leiſten povrniti, nado-
titi, odškodovati; *impf.* povračati,
omestovati. [čila.
ſatzanſpruch *m.* pravica do povra-
ſatzleiſtung *f.* povračilo, povrnitēv,
ačila; nadomestitēv.
ſatzmann *m.* namestnik.
ſaufen utoniti, utopiti se; *impf.*
ljati se.
ſäufen utopiti, potopiti; *impf.*
ljati.
ſchaffen stvariti, ustvariti, storiti;
f. stvarjati.
ſchaffer *m.* stvarnik, stvaritelj.
ſchaffung *f.* stvarjenje, stvaritēv;
Erſchaffene) stvarstvo.
ſchallen zadoneti, zglasiti se, raz-
iti se; *impf.* doneti, razlegati se.
ſchaudern zgroziti se, zadrhtati,
iti; *impf.* sršati (-ím), lasje mu
, groza ga obide, strah ga spreleti.
ſchauen ugledati, zagledati.
ſcheinen prikazati (-kažem) se, po-
ati se, objaviti se; *impf.* prikazo-
se, pokazovati se; (irgendwo) priti
dem) kam, znajti (-najdem) se kje;
Bache) iziti (-idem), na svitlo (na
priti; *impf.* izhajati, na svitlo
ajati; (erleuchten) zasijati (-sijem),
etiti se, zaleskétati (-leskečem) se;
kommen) zdeti se, dozdevati se,
ati (kažem) se.
ſcheinen *n.* prikaz; (irgendwo) pri-
(v Geſetze) izdava.
ſcheinung *f.* prikaz, prikazanje, po-
(Geſicht) prikazēn (-i); (d. Herrn)
azanje, razglašenje.
ſchießen ustreliti; (nach und nach)
eliti, postreljati.

erſchlaffen *intr.* onemoči (-morem), obnemoči, oslabeti, omlahniti, omagati; *impf.* omagovati, oslabevati, omlahávati.

Erſchlaffung *f.* obnemoč (-i), oslabljenje, mlahavost, slabost.

erſchlagen ubiti (-bijem), pobiti; *impf.* ubijati; v. Blitz — treščen človek (od strele).

erſchleichen prihinavčiti, pritihotapiti, izviti, po zvijačnosti dobīti, prisladkati, izpodlesti (-lezem); *impf.* izpodlezovati.

erſchließen ſ. aufſchließen; ſich — odpreti se, razmakniti se, regniti; *impf.* odpirati se; prezati se.

erſchmeicheln ſ. erſchleichen.

erſchnappen uhlastniti, popasti (-padem), ušapnīti.

erſchöpfen izčrpati (izčrepati) (-am u. -ljem), počrpati, pozajeti (-zajmem); *impf.* izčrpovati, pozajemati; (ermüden) oslabiti, upehati, zdelati, moč vzeti (vzamem) komu; (ausleeren) izprazniti; die Caſſe iſt erſchöpft denarnica je prazna, denar je pošel; (den Boden) izmolzti, izmlezti (-molzem); (das Vermögen) potrositi, zapraviti; *impf.* zapravljati; meine Geduld iſt erſchöpft moja potrpežljivost je pri kraji; ſich — opešati, obnemoči (-morem), oslabeti.

erſchöpfend popoln, dovoljēn, nadrobēn, jedernat; *adv.* popolnoma, dovelj, dodobra, do jedra.

erſchöpft spehan, trudēn, onemogēl, nevečēn. [večnost.

Erſchöpftheit *f.* onemoglost, trud, ne-

erſchrecken *intr.* ustrašiti se, prestrašiti se, zgroziti se, zdrzniti se, stresniti se, prepasti (-padem), strah koga obide; *impf.* prestrašovati se, strah koga obhaja, prepadati; *tr.* ostrašiti, prestrašiti, splašiti, oplašiti, v strah pripraviti; *impf.* strašiti, plašiti, v strah pripravljati.

Erſchrecken *n.* strah, prepast (-i), groza.

erſchreckend, erſchrecklich strašēn, strahovit, strahovitēn, strašanski, strašilēn, grozēn; *adv.* strašno, grozno.

Erſchrecknis ſ. Erſchrecken.

erſchreien priklicati (-čem), doklicati.

erſchrocken prestrašen, ostrašen, prepaden.

Erſchrockenheit *f.* prestrašenost.

erſchüttern stresti, pretresti, zdrmati; *impf.* pretresati; (das Herz) omečiti, ganiti; *impf.* omečevati; (den Credit) omajati, izpodkopati (-pljem); *impf.* izpodkopovati.

Erſchütterung *f.* stres, pretres, trepet.

erſchweren težiti; obtežiti, otežiti; *impf.* obteževati.

erſchwerend težilen; —er Umſtand obtežilo.

Erſchwernis *f.* obtežba, zadržek.

erſchwingen zmoči (-morem), premoči, dotegniti; ſich — vzdigniti se, vzleteti; *impf.* vzdigovati se.

erſchwinglich dosežen, dosegljiv.

erſehen ugledati, zagledati, zapaziti, ubrati (-berem); *impf.* ugledovati, ubirati ꝛc.; (erwählen) izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati; (erkennen) sprevideti, razvideti, razumeti; es iſt zu — razvidno je, previdno je, kaže se, pokazuje se, razvidi se iz —.

erſetzbar nadomeſten, namestljiv; povračljiv.

erſetzen namestiti, nadomestiti, zameniti; *impf.* nameščevati, nadomestovati, zamenjevati; (Koſten) povrniti, *impf.* povračati.

erſetzlich ſ. erſetzbar.

Erſetzung *f.* zamena, nadomestitev, povračba, povračilo.

erſichtlich viden, razviden, očiten; — machen poočiti, pojasniti, razložiti; *impf.* pojasnovati, razlagati; (in Büchern) zaznamenovati, vpisati (-pišem), *impf.* vpisovati.

Erſichtlichkeit *f.* razvidnost, vidljivost.

erſinnen izmisliti, izumiti, izkovati, izpresti (-predem), naklepati (-pljem); *impf.* izmišljevati, naklepovati.

erſinnlich izmišljiv, izumen.

erſonnen izmišljen, bos; ta je bosa.

erſpähen zaslediti, zapaziti, ubrati (-berem); *impf.* zasledovati, zapazovati, ubirati.

erſparen prihraniti, privarovati, priščediti, založiti; *impf.* prihranjevati.

Erſparnis *n.* prihranilo, prihranitev, založek, pričuvek.

erſprießen prikliti (-klijem), kal (pognati (-ženem).

erſprießlich tečen, tekovit, koristen, dobrodejen, spešen, prospešen.

Erſprießlichkeit *f.* spešnost, tečnost, koristnost.

erſpüren zaslediti, zavohati.

erſt *adv.* še le, stoprv; (früher) prej, poprej, popred; (zuerſt) vprvo, najprej, najpred, izprva.

erſtarken ukrepiti se, ojačiti se, ojačiti se, moči dobiti, opomoči (-morem) si.

erſtarren *intr.* okreniti (okrepniti), skrepeneti, okrkniti, otrpniti, odrevenetí, okrepeneti, strniti se, steti (stmem) se, ostekleti; (v. Kälte) premreti, *impf.* premirati; (v. Gliedern) odreveneti; (v. Erſtaunen) ostrmeti.

erſtarrt okrenen, otrpnen, premrl, premrt, odrevenel.

Erſtarrung *f.* otrpnenost, okrenenost, premrlost, odrevenelost.

erſtatten povrniti, vrniti; *impf.* povračati, vračati, vračevati; Bericht — poročiti, naznaniti, dati (od sebe) poročilo; *impf.* poročati, naznanjati.

Erſtattung *f.* povračba, povračitev, povračilo, povrnitev; (Bericht) poročitev, poročilo.

erſtaunen ostrmeti, osupniti, začuditi se, zavzeti (-vzamem) se, presenetiti se; *impf.* ostrmevati, zavzemati se.

Erſtaunen *n.* strmenje, osup, zavzetje.

erſtaunlich prečuden; *adv.* silno, strašno, neizrečeno.

erſte prvi; (urſprünglich) prvoten; fürs — vprvo, prvič; das —mal prvikrat, prvič; der Erſte prvák.

erſtechen prebosti (-bodem), presuniti, prepahniti; *impf.* prebadati ꝛc.

erſtehen *tr.* kupiti na dražbi, dostati (-stanem); *impf.* kupovati, dostajati; *intr.* vstati (vstanem).

Erſteher *m.* kupec.

Erſtehung *f.* kupitev, nakup.

Erſtehungspreis *m.* dražbina cena.

erſteigen priti (pridem) na kaj, zlezti na kaj, popeti (-pnem) se (na zid); *impf.* prihajati, popenjati se.

erſtens *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najprej.

erſtere prvi, poprejšnji; óni — ta.
Erſtgebärende *f.* prvésnica.
erſtgeboren prvorojen, najstarši.
Erſtgeborene *m.* prvorojenec, prvenec; *f.* prvorojenka. [ren.
Erſtgeburt *f.* prvorodstvo; ſ. erſtgebo-
erſtgenannt najprej imenovani, prvi.
erſticken *intr.* zadušiti se, zadehniti se, zadahniti se, zahlupniti, zahlipati; (an etwas) zadaviti se (nad čim); (v. Röſſe) zamokniti; (v. Teig ꝛc.) zadahniti; *tr.* dušiti; zadušiti, zadaviti; (v. Unkraut) zatopiti.
erſtickend zadušen, zadušljiv.
Erſtickung *f.* zadušenje, zadava.
erſtillen utoliti (jezo); (v. Blut) ustaviti; *impf.* ustavljati.
erſtlich *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najpred, pred vsem drugim.
Erſtling *m.* prvenec, prvorojenec; —e prvina, prvenščina, prvotina, novina.
Erſtlings- prvotni; —verſuch prva poskušnja.
erſtreben doseči (-sežem), zadoseči; *impf.* dosegati.
erſtrecken ſ. ausſtrecken; (verlängern) podaljšati, raztegniti, zdaljšati; *impf.* podaljševati, raztezati; (eine Tagfatzg.) preložiti, odložiti, predejati (-denem); ſich — raztegati se, seči (sežem), segati, širiti se, razprostirati se; ſeine Gewalt erſtreckt ſich njegova oblast sega, — gre, — se razteza ꝛc.
Erſtreckung *f.* razteza, razšir, preložitev; odlog.
Erſtreckungsbeſcheid *m.* preložni odlok.
Erſtreckungsgeſuch *n.* prošnja za odlog.
erſtreiten pribojevati, priboriti, z orožjem si pridobiti; *impf.* pridobivati si.
erſtrichterlich prvosodni; —es Urtheil razsodba prve sodnije (prvega sodišča).
erſtürmen z naskokom vzeti (vzamem), z naskoku dobiti; *impf.* jemati (jemljem), dobivati.
Erſtürmung *f.* vzetje z naskokom, osvojitev.
erſuchen prositi (koga česa), poprositi, naprositi, nagovoriti; *impf.* naprošévati, nagovarjati.
Erſuchen *n.* prošnja.
Erſuchſchreiben *n.* prosilno pismo, prošnjev.

ertappen otipati (-tipljem), ošlatati; (auf friſcher That) prestreči (-strežem), zateči, zalezti; (feſtnehmen) zasačiti, zgrabiti.
ertheilen podeliti, udeliti, dodeliti; *impf.* podeljevati ꝛc.; Befehl — veleti, povelje dati; Rath — svetovati; Unterricht — učiti, podučevati.
Ertheilung *f.* podelitev, dodelitev.
ertönen zadoneti, zazveneti, zazvoniti; *impf.* zadonevati, razlegati se, doneti.
Ertrag *m.* prinos, donesek; dohodek, dobiček; pridelek, obrodek; auf die Hälfte des — na spolovino; — d. Jagd lovščina.
ertragen prenesti (-nesem), pretrpeti, strpeti, prestati (-stojim), prebiti (-bijem); *impf.* prenašati, prestajati.
erträglich znosen, pretrpen.
Erträglichkeit *f.* prenosnost, pretrpnost.
Erträgnis *n.* dohodek, dobiček, pridelek, obrodek.
ertragſam plodèn, rodèn, plodovit, plenjav. [kov.
Ertragsanſchlag *m.* preudarek dohod-
Ertragsfähigkeit *f.* plodovitost, rodnost.
Ertragszweig *m.* vrsta dohodkov.
ertränken utopiti, potopiti; *impf.* utapljati.
ertrinken topiti se; utopiti se, utoniti, potoniti; *impf.* utapljati se.
Ertrinken *n.* utop, utonitev.
ertrotzen prikljubovati.
Ertrunkene *m.* utopljenec, utopnik; *f.* utopljenka.
erübrigen prihraniti, privarovati; *impf.* prihranjevati; es erübrigt noch treba je še.
erwachen vzbuditi se, zdramiti se, prebuditi se, predramiti se; *impf.* vzbujati se, dramiti se.
Erwachen *n.* vzbuja, prebujenje.
erwachſen zrasti (-rastem u. -rasem), vzrasti, do vrha zrasti; *impf.* zraščati, doraščati, doraščevati; (hervorgehen) izhajati, izvirati; in Rechtskraft — pravno (postavno) moč zadobiti; *impf.* zadobivati; *fig.* razmnožiti se, razrasti se; *impf.* razraščati, razmnoževati se.

erwachſen dorasěl, odrasěl, odrastěl; —e Schade komu storjena oder prizadeta škoda.

Erwachſene *m.* odrasli človek, odrasla oseba.

erwägen premisliti, preudariti, pretehtati, presoditi; *impf.* premišljati (-ljevati), preudarjati, presojati, razmišljati.

Erwägung *f.* razmišljanje, pretehtovanje, premišljava, presoja; nach — der Umſtände premisliv̌i vse okolščine; in — ziehen na um vzeti (vzamem); in — deſſen, daſs glede na to, z ozirom na to.

erwählen izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* voliti, izvoljevati, izbirati.

Erwähler *m.* voliléc, volitelj, izbiraléc, izbornik.

Erwählte *m.* izvoljenéc, izbranéc.

Erwählung *f.* izvolitév, izbor.

erwähnen omeniti, spomeniti se česa, v miſěl vzeti (vzamem); spomniti o čem; *impf.* omenjati (-njevati), spominjati se, v miſěl jemati (-mljem).

erwähnt omenjen, v miſěl vzet, imenovan.

Erwähnung *f.* omen, omenék, omemba, spominék.

erwärmen segreti (-grejem), pogreti, razgreti; *impf.* segrevati; ſich — ogreti se, razgreti se; *impf.* ogrevati se.

erwarten čakati (na) koga, pričakovati koga; počakati, pričakati, dočakati; (etwas) pričakovati, nadejati se česa; upati od koga; einander — sčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovanje, nada, up, upanje, nadeja.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakaje.

erwecken vzbuditi, zdramiti; *impf.* buditi, dramiti, vzbujati, zbujati; den Schlaf unterbrechen prebuditi, *impf.* prebujati; (Mitleid) obuditi; *impf.* obujati.

Erwecker *m.* buditelj. [ditév.

Erweckung *f.* vzbujanje; obuda; obu-

erwehren ſich braniti se, ubraniti česa ob. čemu; (los werden) iznebiti se, otresti se, odkrižati se.

erweichbar omečljiv, omečén.

erweichen *tr.* mečiti, mehčati, omehčati; (im Waſſer) namehčati; *impf.* razmakati; (rühren) ganiti; *intr.* meščati (-ím); omehčati se, odmekniti (se).

erweichend mečilen, meščalen

Erweichung *f.* mehčanje, namehčava.

Erweichungsmittel *n.* mečilo.

Erweis *m.* dokaz, izkaz.

erweiſen dokazati (-kažem), izpričati; *impf.* dokazovati, izkazovati, izpričevati; (Gutes) skazati, *impf.* skazovati; Ehre — počasti čast komu skazati; *impf.* skazovati; ſich — skazati se, pokazati se skazovati se.

erweislich dokázen, kar se more kazati.

erweitern širiti; razširiti, poširiti, razprostreti; *impf.* razširjati, stirati; (ausdehnen) raztegniti, makniti; *impf.* raztezati, razmikati.

Erweiterung *f.* razširjanje, ra

Erwerb *m.* delo, poſěl (s kom kdo živi); (das Erworbene) prid prislužek, pridelék; (Gewinn) d (Gewerbe) obrt, obrtnija.

erwerben pridobiti kaj, pr *impf.* pridobivati, pridelova Landwirt — prikmetovati; als wirt — prigospodariti; als — prikrčmariti; als Fuhrmann vozariti; durchs Heiraten — p ꝛc.; (erreichen) doseči, *impf.* d

Erwerber *m.* pridobivaléc, p valéc.

erwerbſam delavén, marljiv, ljiv, prislužljiv.

Erwerbſamkeit *f.* delavnost, ljivost.

Erwerbsbeſchäftigung *f.* prislu služno) opravilo.

erwerbsfähig zmožén kaj p *impf.* pridobivati; prislužén.

Erwerbsfähigkeit *f.* prislužnost

Erwerbsfleiß *m.* pridnost, p

erwerbslos brez zaslužka.

Erwerbsmittel *n.* pridobilo, z

Erwerbsquelle *f.* vir zaslužka, si kdo kruh služi, od kod se l

Erwerbsſteuer *f.* dobitkovina.

rbsteuerclasse *f.* razred dobitko-

rbstitel *m.* pridobitno ime (-na); idobitka, — zaslužka.

rbszweig *m.* vrsta pridobitkov, lužka.

rbung *f.* pridobitēv, prislužba,

rbungsart *f.* pridobitni način.

)ern odgovoriti, odvrniti; *impf.* rjati; (ſchriftlich) odvračati, od-pišem); *impf.* odpisovati; Gruß draviti, *impf.* odzdravljati.

derung *f.* odgovor, odpis, odzdrav, ēv.

dern ponoviti, *impf.* ponavljati, ti; (wiedervergelten) vrniti, po- *impf.* vračati, povračati.

derung *f.* ponavljanje, ponovi-tovanje, povračba, vrnitēv, po-

ken izprositi, pridobiti si; *impf.* vati si.

tſchaften prigospodariti; als Frau odinjiti.

chen zasačiti, uhvatiti, zgrabiti,

chern priskopariti, po odrtiji za-

nſchen poželeti, zaželeti; *impf.* ati.

nſcht zaželen, všeč, prijetēn; —e hheit prav lepa prilika.

rgen zadaviti, zadušiti; *impf.* dušiti, zadavljati ꝛc.; (durch Zu-n) zadrgniti, zagrčiti; *impf.* za-ti.

n ruda; (Gold—) zlatica; (Sil-srebrnica; (Glockenſpeiſe—) bron, ina, medovina.

rudni; pro-, nad-; višji.

der *f.* rudna žila.

len praviti, pripovedovati, dopo-ti, povedovati; povedati (-vém); ipovedēn. [nik.

hler *m.* pripovedovalēc, pripoved-

hlung *f.* povest (-i), pripovest, dka.

t *f.* ruda, rudovina.

ufbereitung *f.* pripravljanje rude.

trüger *m.* goljuf goljufov, nad-

Erzbiſchof *m.* nadškof, nadvladika.

erzbiſchöflich nadškofji, nadškofijski.

Erzbisthum *n.* nadškofija.

erzböſe prehudobēn.

Erzböſewicht *m.* največji hudobnež, sama hudobija.

Erzdieb *m.* zmikavt, prezviti tat, da mu ga ni jednakega.

erzdumm preneumēn, bedast.

erzeigen ſ. erweiſen.

erzen rudēn, rudnat, bronast, medēn.

Erzengel *m.* arhangelj.

erzeugen roditi, plodíti; porodíti, zaroditi, obroditi, zaplodíti; *impf.* zarajati; (von menſchl. Hand) narediti, napraviti, izdelati, proizvesti (-vedem); *impf.* narejati, delati, izdelovati, proizvajati; (v. Boden) roditi, dajati (dajem); obroditi, donesti; *impf.* donašati; (v. Krankheiten) zarediti, zaplodíti; ſelbſt erzeugte Wolle domača volna; Selbſterzeugtes domač izdelēk, rokotvor; —d rodēn, rodílēn; (Boden) plodēn; (v. Menſchen) plodovit.

Erzeuger *m.* roditelj, rodnik; —in *f.* roditeljica, rodnica; (v. Naturprod.) pridelovalēc; (v. Kunſtprod.) izdelovalēc; ſ. Producent.

Erzeugnis *n.* (Natur—) prirodni proizvod, pridelēk, zaroděk, plod, plodina; (Kunſt—) izdelēk, rokotvor; ſ. Product.

Erzeugte *m.* rojenēc, zarojenēc, zarod.

Erzeugung *f.* izdelovanje, izdeláva; pridelovanje, prideláva; Öl— oljarija.

Erzeugungskoſten *pl.* stroški izdelovanja (pridelovanja).

Erzeugungspreis *m.* izdelna cena, tvorna cena.

erzfaul prelen, ves len, sama lenoba.

Erzfaulenzer *m.* lenuh vseh lenuhov.

Erzfeind *m.* poglavni sovražnik, zakleti sovražnik. [slepar.

Erzgauner *m.* slepar sleparjev, pravi

Erzgräber *m.* rudar.

erzgrob jako zarobljen, neotesan, zagovedēn, robát. [neš.

Erzgrobian *m.* zarobljenēc, zagoved-

Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.

erzhältig rudēn, rudnat, rudovit.

Erzhältigkeit *f.* rudnost, rudovitost.

Erzhaus *n.* vladarska rodovina; vladajoča hiša; (Schmelze) plavež.

Erzherzog *m.* nadvojvoda; —in *f.* nadvojvodinja, nadvojvodica.

erzherzoglich nadvojvodov.

Erzherzogthum *n.* nadvojvodstvo; (Land) nadvojvodina.

erziehen *tr.* vzrediti, izrediti, odrediti; vzgojiti, izgojiti, odgojiti; *impf.* rediti, gojiti, vzrejati, vzgajati; kojiti; (den Wagen) potegniti, *impf.* potegovati.

Erzieher *m.* gojitelj, odgojitelj; reditelj, rednik; —in *f.* (od)gojiteljica, rediteljica, rednica.

Erziehung *f.* odgoja, vzgoja, odgojitev; vzreja, odreja; Erziehungs- odgojni, vzrejni.

Erziehungsanſtalt *f.* odgojilnica, odgojišče, vzgojišče, vzrejališče, odgojni zavod.

Erziehungsart *f.* način odgoje.

Erziehungskunde *f.* vzgojstvo, odgojna vednost.

Erziehungslehre *f.* nauk o odgoji.

Erziehungsmittel *n.* odgojilo, odgojilni pripomoček. [kunde.

Erziehungswiſſenſchaft *f.* ſ. Erziehungs-

erzielen doseči (-sežem).

erzittern stresniti se, stresti se, strepetati (-pečem), zatrepetati, zadrhteti; *impf.* stresati se.

Erzkanzler *m.* nadkancelar.

Erzkaſten *m.* rudnica.

Erzklauber *m.* rudoberec.

Erzkunde *f.* rudoslovje, rudoznanstvo.

Erzkundige *m.* rudoznanec, rudoslovec.

Erzlager *n.* rudišče.

Erzlügner *m.* veliki lažnjivec.

Erzmarſchal *m.* nadmaršal.

Erzmühle *f.* rudna stopa.

Erzneſt *n.* rudno gnezdo.

Erzprieſter *m.* nadduhoven.

Erzprobe *f.* izkus, izkušanje rude.

Erzſäuſer *m.* veliki pijanec, pijančina.

Erzſchaum *m.* žlindra.

Erzſcheidung *f.* prebiranje rude.

Erzſchelm *m.* zvijačnik, hudobnež.

Erzſchlag *m.* okujine *pl.*

Erzſchlacken *pl.* žlindra.

Erzſtufe *f.* kos rude.

Erzteufe *f.* rudna globokost.

Erztruchſeſs *m.* nadstolnik.

erzürnen *tr.* jeziti, svaditi, srditi, dražiti; razjeziti, zjeziti, razsrditi, razdražiti, razljutiti, razzlobiti; razjezovati ꝛc.; *intr.* jeziti se, se, hudovati se; razjeziti se ꝛc

erzürnt razježen, razkačen, raz ljut, togotēn, srdit.

Erzvater *m.* očak, praded.

Erzwage *f.* rudna tehtnica.

Erzwerk *n.* rudovina; rudnic

erzwingen prisiliti, posiliti, rati; *impf.* prisilovati ꝛc.

Escadron *f.* konjiška četa, oddelēk, škadrona.

Escarpe *f.* notranje pobočje

Eſche *f.* jesen, jesenovec; Eſc senov.

Eſchenholz *n.* jesenov les, jese

Eſchenwald *m.* jesenov gozd, je jesenovina.

Escompte *m.* odbitek, skonto.

escomptieren odbitkovati, (p z odbitkom).

Escorte *f.* spremljevalna stra

escortieren s stražo spremiti.

Eſel *m.* oseł; *dem.* oslič, osle (-ta).

Eſelchen *n.* ſ. Eſel.

Eſelei *f.* oslovstvo, oslarija, nost, bedarija.

Eſelfüllen *n.* osle (-ta).

eſelhaft oslovski, neumēn.

Eſelin *f.* oslica.

Eſels- oslov, oslovski.

Eſelsdiſtel *f.* (*Onopordon acan* konjska podkovica.

Eſelsfleiſch *n.* oslovina.

Eſelsgeſchrei *n.* rig, riganje.

Eſelshaut *f.* oslovska koža, o

Eſelskopf *m.* oslova glava; *fig.* trap, tepēc.

Eſelsmilch *f.* oslovo mleko.

Eſelsohr *n.* oslovo uho (ušes Büchern) zgibljaj, zavihljaj.

Eſelsſtall *m.* oslák, oslovski

Eſelstreiber *m.* oslár.

Eſparſette *f.* turška detelja,

Eſpe *f.* trepetlika, ósika; Eſp petlikov, ósikov.

Eſpenholz *n.* trepetlikovina, os

Eſpenwald *m.* trepetlikov goz kovje.

Eſplanade *f.* planišče, raván

Eſprit *m.* duh, ostroum, dovti

eßbar jedēn, užitčn.

Eßbeſteck *n.* nož in vilice, jedala *pl.*

Eſſe *f.* ognjišče, vigēnj (-gnja), ješa, peč (-i).

eſſen jesti (jem); snesti (snem), pojesti; zu Mittag — obédovati, kósiti, južinati; zu Abend — večerjati; (Kernfrüchte) zobati (-bljem); pozobati; (gierig) žreti, goltati; ſich ſatt — najesti se; (ſtückweiſe) mrvikati, mrviščiti; wenig eſſend malojedēn.

Eſſen *n.* jed (-i), jelo, jedilo, jestvina, hrana, piča; (Mahlzeit) obed, obédo, kosilo, obrok.

Eſſenz *f.* cvet, jedro, esencija; (Weſenheit) bistvo, bitnost.

Eſſer *m.* jedēc, jedež; (ein ſchwacher) malojedēc, malojedež; (ſtarker) požeruh, neték; —in *f.* jedica.

Eſsgabel *f.* vilice *pl*; *dem.* viličice *pl.*

Eſsgelage *n.* pojedina, gostina, gostija.

Eſsgeſchirr *n.* mizno posodje. [nost.

Eſsgier *f.* požrešnost, jedičnost, ješčeſsgierig požrešēn, ješč, jedičēn, lakotēn.

Eſſig *m.* ocēt, kis, jesih, vrisk; **Eſſig-** ocetni, kisovski, jesihov.

eſſigartig kisast, jesihast.

Eſſigbrauer *m.* octar, kisovar.

Eſſigfabrik *f.* octarnica.

Eſſiggeiſt *m.* ocetni —, jesihov cvet.

Eſſiggurke *f.* kumara.

Eſſighandel *m.* kupčija z octom oder Jesihom.

eſſigſauer kisēl kakor ocēt.

Eſſigſäuere *f.* ocetna kislina.

Eſſigzucker *m.* ocetni, kisli sladkor.

Eſslöffel *m.* žlica; *dem.* žličica.

Eſsluſt *f.* ješčnost, jedičnost, sla.

eſsluſtig ješčēn, jedičēn.

Eſsſaal *m.* obednica.

Eſsware *f.* jestvina, jestivo, jelo.

Eſszeit *f.* čas k jedi; zur — ob jedi, med jedjo.

Etrich *n.* tlak; (Zimmerdecke) strop, ostropje.

etablieren ustanoviti, osnovati, urediti; *impf.* ustanávljati; ſich — naseliti se, nastaniti se; (v. Kaufleuten) kupčijo začeti od. odpreti.

Etabliſſement *n.* započetje; prodajalnica; zavod.

Etage *f.* nadstropje.

Etat *m.* stan; preudarēk, proračun.

etatmäßig *adv.* po preudarku.

Ethik *f.* nravoslovje, nravstveni nauk, nauk o nravstvenosti.

Ethnographie *f.* narodopis, etnografija.

ethnographiſch narodopisēn, etnografičēn.

Etikette *f.* dvorska šega, dvorski običaj, etiketa; napisni listēk.

etliche *pron.* nekteri, nekateri, jedni; nekoliko, nekaj.

etlichemal *adv.* nekolikrat.

Etui *n.* tok.

etwa *adv.* kakikrat, včasi; (beiläufig) okoli, blizo, pri.

etwaig kak (-a, -o), znabitēn; der —e Überſchuſs ako morebiti kaj preostane.

etwas *pron.* kaj, nekaj; — ſchwarz črnkast; — blond rumenkast ɔc.

etwelche ſ. einige.

Etymolog *m.* etimolog.

Etymologie *f.* etimologija, slovotvorje, izvajanje od. izsledovanje besed.

etymologiſch etimologičēn.

etymologiſieren etimologizovati, besedo izvajati.

euer *pron.* vaš; *reflex.* svoj; **euretwillen** zavoljo vas, zaradi vas.

Eule *f.* sova, vjér (-i), skovir; *dem.* sovica; (Falter) sovka; **Eulen-** sovin, sovji.

Eulenſpiegel *m.* pavliha, pavlišēc.

Eunuch *m.* skopljenēc, kopljenēc.

Euphemismus *m.* evfemizēm, blagorečnost, polepšica.

euphemiſch blagorečēn.

Euphonie *f.* evfonija, blagoglasje.

euphoniſch blagoglasēn.

Eurhythmie *f.* blagomerje, skladnost.

eurhythmiſch blagomerēn, skladēn.

eurig ſ. euer. [vimice.

Euter *f.* vime (-na); *dem.* vimēčk,

eutern pripustiti, *impf.* pripuščati, vimljati.

evangeliſch evangeljski.

Evangeliſche *m.* evangelēc.

Evangeliſt *m.* evangelist, blagovestnik.

Evangelium *n.* evangelij, blagovest (-i).

Eventualität *f.* eventuvalnost, slučajnost.

eventuell eventuvalěn, slučajěn.
evident očividěn, očitěn, razviděn.
Evidenz *f.* očividnost, očitnost; milit. razpregled, razvidnost; in — halten na razpregledu imeti (imam) (občane).
Evidenzhaltung *f.* razpregled, razvidnost. [jěn.
evidenzzuſtändig razpregledno-pristo-
Evolution *f.* razvoj, razvitěk. [jati.
evolvieren odviti (-vijem), *impf.* odvi-
ewig večěn, vekovečěn, brezkončěn; *adv.* večno, vekomaj, na veke, na vse veke; es iſt doch — Schade pač velika škoda.
Ewigkeit *f.* večnost, brezkončnost; von — od vekomaj; in — na veke; von — zu — od vekomaj do vekomaj, na veke vekov.
ewiglich ſ. ewig.
Ex- bivši, nekdanji; Exfürſt bivši knez, razknez.
exact ſ. genau, pünktlich, präciš.
Exaltation *f.* ſ. Begeiſterung. [pit.
Examen *n.* skušnja, izpraševanje, iz-
Examinand *m.* izpraševanec.
Examinator *m.* izpraševalec.
Excedent *m.* izgrednik, prestopnik.
excellent izvrstěn, izborěn.
Excellenz *f.* vzvišenost, ekscelencija.
excellieren odlikovati se, nadkriliti; *impf.* nadkrilovati.
excentriſch izsreděn, odsreděn; *fig.* prenapét.
Excentricität *f.* izsrednost, ekscentričnost; nastranost.
exceptiv iziměn, izjeměn.
Exception *f.* iziměk, izjema.
excerpieren izpisati (-pišem) iz —, posneti (-snamem); *impf.* izpisovati, posnemati.
Excerpte *pl.* izpiski *pl.*
Exceſs *m.* izgred, prestopěk.
exceſſiv izgredljiv; nezmerěn.
excitativ podbuděn, vzpodbudljiv.
excitieren podbuditi, vzpodbuditi; *impf.* podbujati.
excludieren izključiti, izkleniti, izločiti.
Excluſion *f.* izključenje, izklenitěv.
excluſiv izločěn, izklenilěn; —e *adv.* razun, izključljivo. [těv.
Excommunication *f.* izobčenje, izobči-
excommunizieren izobčiti, izdružiti; *impf.* izobčevati.
Excremente *pl.* otrebki, iztrebki *pl.*; ſ. Stuhlgang.
Excurs *m.* izlet.
Excuſation *f.* opravičevanje, opravičenje, izgovor.
Exegeſe *f.* eksegeza, razlaga.
Exeget *m.* razlagalec, razkladatelj.
Execution *f.* izvršba, izvrševanje; nabilo, rubež, rubežěn (-i).
Executionsausweis *m.* rubilna izkaznica, rubilno izkazilo.
Executionsgeſuch *n.* rubilna prošnja, prošnja za eksekucijo.
executiv izvršilěn; —e Feilbietung izvršilna dražba.
Executor *m.* izvrševalec.
Exempel *n.* zgled, vzgled, primer; zum — na primer, postavim; ein — nehmen zgledovati se nad kom.
Exemplar *n.* eksemplar, primerek iztis.
exemplariſch zgleděn, v zgled i strah, ostěr.
exemplificieren s primerom razjasniti
Exequien *pl.* bile, bilije *pl.*, zadušnice *pl.*
exequieren iztirati, potirati; *impf.* iztirjevati; (vollſtreckeн) izvršiti, *impf.* izvrševati. [vežbati s
exercieren vaditi se (v orožji), uriti
Exercieren *n.* vaja, vadba, vežba vojščakov.
Exercierplatz *m.* vadišče, vežbališče.
Exercierreglement *n.* eksercirski pravilnik; vežbovnik.
Exercitium *n.* vaja, vadba.
exhibieren izročiti, vložiti, podati; *impf.* izročati, vlagati, podajati.
Exhibitenprotokoll *n.* vložni zapisnik.
Exhibitum *n.* vloga.
Exhortation *f.* ſ. Predigt.
Exil *n.* prognanstvo. [obstanek.
Exiſtenz *f.* bivanje, bitje; življenje,
Exiſtenzberechtigung *f.* pravica do obstanka; ſeine — beweiſen dokazati pravico svojega obstanka.
exiſtieren ſ. beſtehen, ſein.
ex officio *adv.* uradno.
exotiſch inostranski; tuj.
Expanſion *f.* ſ. Ausdehnung.

…kraft *f.* razpenjavost.
…t *m.* odpravnik.
…n odpraviti, odposlati (-po-
npf. odpravljati, odpošiljati.
n. odpravnija, odpravništvo.
…on *f.* odprava, pošiljava, po-
…nilit *f.* Feldzug.
… *pl.* stroški, troški *pl.*
…ent *n.* izkus, poskus.
…ntal poskusen.
…entator *m.* poskuševalec.
…ntieren izkušati; poskuševati;
poskuse delati.
…veden, znajden.
…ion *f.* razlaga, razkladanje.
…en razložiti, pojasniti, raz-
impf. razlagati, razkladati,
…ti; *f.* erklären, entwickeln.
adv. izrečno, izrekoma.
…bar razpočen, razletен.
…ren pokniti, razleteti se, raz-
, razpočiti se, raznesti se;
…okovati se.
…n *f.* razpok, razlet.
…t *m.* eksponent, kazalec.
…en izpostaviti, *impf.* izpo-

…n. *f.* Ausfuhr.
…ren *f.* ausführen.
…. razklad.
…n *f.* razlaga, razklada.
… *f.* eigens. [tov.
…iation *f.* razsvojitev, razlasti-
…ieren razsvojiti, razlastiti;
…vojevati.

extrotulieren razviti (-vijem) spise.
Extrotulierung *f.* razvoj spisov.
Extabulation *f.* izknjižba.
Extabulationsstare *f.* izknjižnina.
extabulieren izknjižiti, iz zemljiških knjig izbrisati (-brišem).
extemporieren na mestu —, brez priprave govoriti.
Extenſion *f.* raztezanje; razsežnost, razseglost.
extenſiv razsežen, raztegnen.
extra *adi.* posebēn, izvenreden; *adv.* posebej, nalašč.
Extraauslagen *pl.* izvenredni stroški.
Extract *m.* izvlečēk, izvód; (ſchriftl.) izpisēk.
extradieren ſ. ausfolgen.
extrafein najtenši, najlepši, najboljši.
Extrafracht *f.* izvenredni tovor, izvenredno vozivo.
extrahieren izvleči (-vlečem), izpisati (-pišem), izvoditi; *impf.* izpisovati.
extraordinär izvenreden, posebēn, neobičen.
Extrapoſt *f.* posebna —, izvenredna pošta.
extraterritorial izvendeželni, izvendržavni.
Extrazimmer *n.* posebna —, gosposka soba.
Extrem *n.* krajnost; *fig.* prenapetost.
extrem *adi.* krajēn, skrajēn; *fig.* prenapēt.
Extremitäten *pl.* okrajci udov, končine.
Exul, Exulant *m.* prognanec, izgnanec.

F.

… basēn (-i), bajka; *dem.* bas-
…el- basenski.
…hter *m.* basnopisec, basnik.
…htung *f.* basništvo.
… *f.* izmišljotina; das iſt eine
…bosa. [ski.
… izmišljen, basenski, godčev-
…nd *n.* izmišljena dežela, de-
…la.
…rt *f.* bajeslovje, mitologija.
…zmišljevati si, basni praviti;
…) blesti (bledem).
…me *m.* izmišljeno ime.

Fabelſammlung *f.* zbirka basnij.
Fabelvolk *n.* izmišljen narod, narod v pravljici.
Fabelwelt *f.* basenski svet.
Fabrication *f.* ſ. Erzeugung.
fabricieren izdelati, napraviti, narediti, izgotoviti; *impf.* izdelovati, napravljati, tvoriti, narejati, izgotavljati.
Fabrik *f.* tovarna, fabrika; **Fabriks-** tovarniški, fabriški.
Fabrikant *m.* tovarnar, fabrikant.
Fabrikat *n.* izdelēk, izdelano blago.
Fabriksarbeiter *m.* delavec v tovarni.

Fabriksinhaber *m.* lastnik tovarne.
fabrismäßig fabriški.
Fabrikspreis *m.* fabriška cena.
Fabrikswaare *f.* fabriško blago. [tvo.
Fabrikswesen *n.* tovarništvo, fabriš-
Façade *f.* lice, čelo (poslopja), pročelje, ospredje.
Fach *n.* predal; *dem.* predalčc, predalček; (Geſchäft) stroka, opravilo, opravček; das iſt nicht mein — to ne spada v moje opravilo, to ni moj posel; (Lehrfach) nauk, učni predmet; učiteljstvo, učiteljski stan; Fach- predmetni.
fächeln *tr.* pahljati, hladiti; *intr.* pihljati, veti (vejem).
fachen pahati, mahati, opahati; (einreiben) rediti; razrediti, *impf.* razredovati.
Fächer *m.* páhalica, pahljača; *dem.* páhalce. [čast.
fächerförmig pahljačast; *bot.* predal-
fächerig pregrajen.
fächern ſ. fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebür *f.* predalnina.
Fachgelehrte *m.* strokovnjak, veščak.
fachgemäß reči primeren.
Fachlehrer *m.* strokovni učitelj, učitelj posebnega predmeta.
Fachmann *m.* ſ. Fachgelehrte.
Fachſtudium *n.* strokovno učenje, učenje posebnega predmeta.
Facit *n.* znesek, vsôta; konec.
Fackel *f.* bakla, plamenica.
Fackelmann *m.* baklar.
Fackelmuſik *f.* godba pri baklah. [se.
fackeln trpoleti, migati; obotávljati
Fackelträger *m.* baklar, baklonosec.
Fackelzug *m.* bakláda, sprevod z baklami.
Façon *f.* oblika, kroj; nach der neueſten — po najnovejšem kroji. [pisa).
Faſſimile *n.* sniměk, posnetek (roko-
faſſimilieren posnéti (posnamem), *impf.* posnémati.
factiſch dejanski, resničen; *adv.* v dejanji, v resnici.
Factor *m.* upravitelj, činitelj, faktor; *(arithm.)* množnik.
Factorei *f.* upravilnica, upraviteljstvo.
Factotum *n.* er iſt ſein — desna roka mu je.
Factum *n.* dogodek, dejanje, iſt ein — res je; ſ. Thatſache.
Factur *f.* faktura, kupčijski r poslano blago).
Facturbuch *n.* računska knjiga
Facultät *f.* fakulteta, oddelek
fade pust, plehek, neslasten, zopern; ein —r Menſch sitnež, človek.
fädeln vdéti (-denem), *impf.* (nit); ſich — puliti se.
Faden *m.* nit (-i), konec; *dem* končék; (gedreht) sukanec; (un nen) vlakno; (eines Seiles) s plemén; (Maß) sežénj; leiter nit vodnica; (Bindf.) motvóz; nitni.
fadenartig nitkast.
fädenig nitén, v niti; z. B. dvonitén, v dve niti.
fadennackt golonag, gol in n
fadenſcheinig ogoljen, odrgne slegast, lozén.
Fadenſilber *n.* predeno srebro,
fadenweiſe *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), trihina; podkožnjak, živa stru
Fadheit *f.* plehkost, neslanost,
Fagott *m.* u. *n.* fagót.
Fagottiſt *m.* fagotist.
fähig zmožen, sposoben, pri prikladen; (geſchickt) sposoben iznajden, prinaredèn, ročen; e Kopf bistra glava; in Stſtg. ſ.
Fähigkeit *f.* zmožnost, spos ročnost. [so
Fähigkeitszeugnis *n.* spričevalo
fahl rumenkast, plavkast; (v. A bled, obledèn; (welk) osuhèl, v
fahlgelb bledorumen, plavkas
fahlgrau sivkast, sinji.
fahlroth bledor(u)dèč.
fahnden iskati (iščem), zasl
Fahne *f.* zastáva, prápor, ba Kirchen— karógla; *dem.* zastávic dérce, práporce; die — aufp zastavo razviti (-vijem); Fahn stavni, banderni.
Fahneneid *m.* priséga pri zast
fahnenflüchtig ubéžen; — wer stavo zapustiti, ubézati (-bežim) ubégati.

…förmig bandérast. [vo.
…ſchwingen *n.* mahanje z zasta-
…ſtange *f.* bandérišče. [ve.
…weihe *f.* blagoslovljenje zasta-
…ich *m.* zastavonošec.
vožnji.
…r vozēn, vožnji.
…arkeit *f.* voznost.
f. rázor, brazda.
f. ladija; brod (-ú u. -a), pré-
evóza).
… *tr.* peljati, voziti; (über etw.)
…ti, prevesti (-vedem); *impf.*
…vati, prevájati, prevážati; *intr.*
se, voziti se; (über etw.) pre-
se; *impf.* prepeljávati se, pre-
e; fahrend ankommen pripeljati
…ſatt — navoziti se, naveličati
je; ich werde — popéljem se;
… — sprevoziti se, *impf.* spré-
se; (im Schlitten) sánkati se;
…himmel — v nebesa iti (idem
); (aus d. Bette) skočiti, pla-
…uš d. Hand) izmakniti (-mak-
, *impf.* izmikati se; (mit der
n u. her) máhati; (in d. Taſche)
em), poseči, posegniti (-nem);
gati, poségati; (in d. Haare)
(-padem) se, *impf.* spopádati
— laſſen v nemar pustiti, opu-
pf. v nemar puščati, opuščati;
. Kopf) prešiniti (-nem), spre-
impf. sprelétati; fahre wohl z
srečno! fahre ab poberi se.
…n *n.* vožnja; durch — verdienen,
privozáriti, zavozariti.
…d vozēn, popotēn. [nina.
…geld *n.* brodnina, brodarina, voz-
…gelegenheit *f.* prilika voziti se,
…geleiſe *n.* kolovoz, kolovóznica.
…gut *n.* vožnje blago, premakljivo
…karte *f.* vozovnica.
…läſſig zanikarēn, nemarēn, malo-
neroděn, neskrbēn.
…läſſige *m.* zanikarnež, nemarnež;
…narnica, nemarnica. [nost.
…läſſigkeit *f.* zanikarnost, nemar-
…leiſe *f.* ſ. Fahrgeleiſe.
…los ſ. gefahrlos.
…tus *n.* ſ. Fahrgut.

Fahrpoſt *f.* vožnja pošta.
Fahrpreis *m.* voznina. [pošti.
Fahrſendung *f.* pošiljatēv po vožnji
Fährſtange *f.* drog.
Fahrt *f.* vožnja; (Wagen) voz; (Reiſe) pot (-a u. -i).
Fährte *f.* sled (-ú, -a, -i).
Fahrweg *m.* kolovòz, kolnik, kolovozni pot, voznica.
Fahrzeug *n.* vozilo, plovilo, ladija.
fahl bled, oblédēn, rumen, žolt.
Falbe *m.* plavec; *f.* plavka.
falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
Fälber *m. (salix alba)* bela vrba, rakíta. [tovje.
Fälberwald *m.* vrbje, vrbovje, raki-
Falke *m.* sokol; (Weibch.) sokolica; *dem.* sokolič; Falken- sokolov, sokolji, sokolski. [oko.
Falkenauge *n.* sokolje oko; bistro
Falkenbeize *f.* lov s sokoli.
Falkenblick *m.* sokolov pogled; bistēr pogled.
Falkenhof *m.* sokolnják.
Falkenier *m.* (auch Falkonier) sokolar.
Fall *m.* pad, padec; (d. Fallen) pad, pádanje; (d. Waſſers) slap, sopot, skok; (Vertrockn.) pádanje, usihanje; (Umſtand) okóliščina, slučaj, reč; (Ereignis) prigódēk, dogódēk, primérljaj, slučaj; (in der Gramm.) sklon; im —, daſs, falls ko bi; erforderlichenfalls ako je treba; auf jeden — vsakáko, po vsaki ceni; auf keinen — nikakor, kratko in malo ne, po nobeni céni; ſetzen wir den — mislimo si, recimo; nöthigenfalls ſ. erforderlichenfalls; von — zu — za vsak slučaj od. primerljaj posébej; im entgegengeſetzten — nasproti, sicer, drugače, inače.
fällbar séčēn, posekljiv, kar se sme sékati.
Fallbewegung *f.* padanje *(phys.)*.
Fallbrücke *f.* dvigljiv most.
Falle *f.* past (-i); (Mäuſe—) míšnica; (mit Bogen verſehen) samostrel; (für die kleinen Vögel) kloněk; *fig.* mreža, zanka, nastava.
Falleiſen *n.* skopēc.
fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeſchickt) telébiti, telébniti; (ins

Waſſer) strbónkniti, pljusniti (v vodo); (v. Waſſer) utéči se, upasti (-padem), uplahniti, usahniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati, usihati; (zu Boden —) usédati se *(chem.)*; (ſich ergießen) teči, iztekati se, izlívati se; (umkommen) giniti, poginiti, cepniti; *impf.* cépati, pádati; (nieder—) zgruditi se, sčeniti se; (in d. Augen) (v oči) bíti (bijem); ins Wort — v besedo seči (sežem), besedo presékati; *impf.* ségati, — presekávati; — laſſen izpustiti; *impf.* izpuščati, kápati; er ließ den Muth — srce mu je upadlo; er ließ die Hoffnung — nádejo je izgubil; ſich zu Tode — pasti in ubiti (padem in ubijem) se; d. Schnee, Regen u. ſ. w. — sneg —, dež naletuje; sneg —, dež gre.

fällen posékati, podreti (-derem u. -drem); *impf.* sékati, podírati; ein Urtheil — razsoditi, sodbo izreči; *impf.* razsojevati; (eine Senkrechte) spustiti, *impf.* spuščati *(math.)*.

Fällen *n.* sékanje; seč (-i).

Fallendung *f.* sklon. [*(phys.)*.

Fallgeſchwindigkeit *f.* hitrost pada

Fallgeſetz *n.* zakon pádanja *(phys.)*.

Fallholz *n.* suhljád (-i), dračje, pábrki *pl.*

fallibel zmotljiv, zmoti podvržen, prevarljiv. [vost.

Fallibilität *f.* zmotljivost, prevarlji-

fällig plačljiv, izpláčen, zapaděl; (abgelaufen) doteкěl, poteкěl, preteкěl; d. Wechſel iſt — menica je dotekla od. potekla.

Fälligkeit *f.* plačljivost, izpláčnost, preteklost.

Falliment *n.* propast (-i), kant.

fallieren propasti (-padem), na boben priti (pridem).

Fallkraft *f.* pádnost.

Fallmaſchine *f.* pádalo, pádalnica.

Fallraum *m.* prostor padanja *(phys.)*, padališče.

falls ako, če.

Fallſchloß *n.* samopádna ključánica.

Fallſtrick *m.* zanka, zádrga, nastava, ločenj.

Fallſucht *f.* božjast (-i), pádavica, pádava bolezěn (-i).

fallſüchtig božjastěn, pádav. [

Fallthür *f.* lésa, samozaklopna vr

Fallzeit *f.* čas od. trajanje pada *(phys.)*

falſch lažnjiv, goljufěn; lokav; kr nápačěn; —er Freund hinavski od licemérski prijatelj; —e Lehre kr náuk; —es Spiel goljufna igra; — Glück nestanovitna od. lažnjiva sreča —er Schlüſſel ponarejen ključ; — Geld ponarejen denar; —er Weg kr od. nápačna pot (-i); —er Name l mišljeno ime (-na); *fig.* podvržěn, n pristěn; nezvest, nestanovitěn.

fälſchen pačiti, kaziti, kvariti, priditi; popačiti, pokaziti, pokvariti, ispriditi; ponarediti, *impf.* ponarejati; gefälſchter Wein ponarejěno od. krščeno vino.

Fälſcher *m.* kazilěc; ponarejevalěc.

falſchgeſinnt hinavski, zvit, licemérski

falſchgläubig krivovérěn, krivovérski

Falſchgläubige *m.* krivovérěc; *f.* krivovérka.

Falſchgläubigkeit *f.* krivovérstvo.

Falſchheit *f.* lažnjivost, neresničnost hinavstvo, licemérstvo, zvijačnost, ne zvestoba, lokavost.

falſchherzig zavidljiv, hinavski, lic mérski.

fälſchlich ſ. falſch; *adv.* po kriven krivo, nápačno. [j

Falſchmünzer *m.* ponarejevalěc dena

Falſchmünzerei *f* ponarejanje denarj

Falſetſtimme *f.* ſ. Fiſtelſtimme.

Falte *f.* guba, giba, zgíba; *dem.* g bica, gubka; (in d. Haut) grba, gu

Fältel *m.* zgiběk.

fälteln zgíbati, gúbati, nagúbati; gube nabrati (-berem), *impf.* nabira

falten ſ. fälteln; (Stirn) grbáněi zgrbáněiti; d. Hände — roke sklen *impf.* sklepati; gefaltet nabrán, zg báněen.

faltenförmig gubast, nabrán.

faltenlos brezguběn, brez gub ot grb, gladěk.

Faltenmagen *m.* devetogub, devet gubnik.

Faltenpilz *m.* lisíčica.

faltenreich gosto nabrán, gubàt.

faltenweiſe *adv.* gúboma.

Faltenzahn *m.* (zob) gubáč.

. metúlj.
ibrán, gubát, nagubánčen.
zgíb, pregíb; (Einſchnitt) za-
d; (v. abgeſtoßene Ecke) žleb,

n. gladilo.
n. vibálnica.
n. trebilnik.
gíbati, pregíbati, v gúbe zlá-
íti, preganiti, v gúbe zložiti;
biti, mezdriti.
. pregíbalec, zlagáč.
ítät *f.* ſ. Vertraulichkeit.
f. družina, obitelj (-i), posli
ltern und Kinder) rodovina,
Stamm) rod (-ú u. -a), pleme
— des Lehrers, d. Nachbars
iteljevi, sosédovi; Familien-
obiteljski, domač, hišni.
hbegräbnis *n.* rodbinska oder
raka.
glied *n.* rodovinec, domač

glück *n.* domača sreča.
gruft *f.* obiteljska raka.
haupt *n.* gospodár.
kreis *m.* domači krog, obi-

leben *n.* domače življenje.
los brez zaróda, brez obitelji.
Mol *m.*, er beſitzt einen großen
se s svojim rodom, veliko
nje zavoljo svojega rodú.
vater *m.* ſ. Familienhaupt.
verband *m.* rodovinska zveza.
wiſt *m.* domači prepir.
berüchtigt.
m. ſ. Diener. [vek.
m. fanatik, prenapét človek,
prenapét, fanatičen. [zém.
mus *m.* prenapétost, fanatizem.
lov (-i), lovljenje, lovitev;
– ausgehen iti (grem) lovit;
ngene) lov (-a u. -i), ulovek.
m. lovka.
n. lisica, progla; (mit zwei
opec.
ſſer *n.* lovski nož.
oviti, sačiti; ujeti (-jamem),
áčiti, uhvátiti; (ſchnell ergrei-
i (-padem), zagrabiti; *impf.*
(alles) poloviti; Feuer —
vneti (vnamem) se, užgati (-žgem) se; *impf.* vnemati se, užigati se; gefangen halten v ječi imeti (imam); ſich — loviti se u. ſ. w.; zaplesti (-pletem) se, *impf.* zaplétati se.

Fänger *m.* lovec.
Fängerei *f.* lov (-i), lovitev.
Fanggeld *n.* lovnina. [ka.
Fangheuſchrecke *f.* hinavka, bogomól-
Fant *m.* dečák, fantalin.
Fantaſie *f.* u. ä. ſ. Phantaſie u. ſ. w.
Fantom *n.* ſ. Phantom.
Farbe *f.* barva, boja, šarota, vap; *dem.* barvica, bojica; — bekommen pisati (pišem) se.
Färbegeräth *n.* barvarsko orodje.
Färbehaus *n.* barvarnica.
Färbeholz *n.* barvarski les, prežílika (Braſilienholz).
Färbekraut *n.* (Waid.) oblajst (-a).
Färbekunſt *f.* bárvarstvo.
Färbemittel *n.* barvílo.
färben barvati, pobárvati; ſich — barvati se; roth, grün, gelb u. ſ. w. r(u)dečiti se, zelenéti, rumenéti u. ſ. w.; (v. Obſt) dozorévati.
Farben- barvni; bárvarski.
Farbendruck *m.* barvotisk.
Farbenhandel *m.* kupčija z barvami.
Farbenmaterial *n.* barvílo.
Farbenmuſchel *f.* školjka od. lupina za barve.
farbenreich pisan, šarén.
Farbenſpiel *n.* menjávanje od. prelívanje barv.
Farbenſtoff *m.* barvílo, šarílo.
Farbenwechſel *m.* spremínjanje barv.
Farbenzerſtreuung *f.* razsípanje barv.
Farbenzeug *n.* bárvana tkanina oder prtenina.
Färber *m.* bárvar; Färber- barvarski.
Färberbaum *m.* rujevina, ruj.
Farberde *f.* rudarska barva, bárvina prst (-i).
Färberei *f.* barvarija.
Färberhandwerk *n.* bárvarstvo.
Färberreſede *f.* kotánec.
Färberröthe *f.* brošč.
farbig pisan, pobárvan.
farblos brezbarvén, nepisan.
Färbung *f.* barvanje, barva; ſ. a. Anſtrich.

Farce *f.* norčija; (in d. Küche) sékanica; ſ. a. Poſſe.

Farn *m.* praprot (-i).

Farnkraut *n.* ſ. Farn; *coll.* práprotje; Farnkraut- práprotni. [(-na).

Farnkrautſame *m.* práprotno seme

Färſe *f.* telica, júnica. [zánov.

Faſan *m.* fazan, tetrév; Faſan- fa-

Faſanenhenne *f.* fazánka. [nov.

Faſanenzucht *f.* fazanoréja, reja faza-

Faſanerei (u. Faſanerie) *f.* fazanják.

Faſchine *f.* protje, bútara.

Faſchinenwerk *n.* protje, véjevje.

Faſching *m.* pust, predpust; Faſchings- pustni, predpustni.

Faſchingsnarr *m.* pustna šema.

Faſchingszeit *f.* ſ. Faſching.

Faſcikel *m.* zvežénj, zvežék.

Faſel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú u. -a); zum — za pleme; zum — gehen po plemenu iti (grem).

Faſelei *f.* čenče *pl.*

faſelhaft čenčast, bédast, ábotən.

Faſelhans *m.* čenča, bedák.

faſeln bédasto govoriti, govoričiti, besedičiti, čenčati.

Faſelſchwein *n.* plemenica, prasica za pleme.

Faſelvieh *n.* živina za pleme (-na).

Faſen *m.* vlakno, nit (-i); *dem.* vlakence.

Faſeole *f.* fižol.

Faſeolenſtroh *n.* fižolovka.

Faſer *m.* ſ. Faſen.

Faſergebilde *n.* vlaknovina.

Faſergewächs *n.* vláknata rastlina.

Faſergewebe *n.* vlaknena tkanina, vlakneno pletivo.

Faſerhaut *f.* (Faſcie) povojnica.

faſerig vlaknat, vlaknast, nitkast, žilast. [*ner.*)

Faſerkalk *m.* vlaknasti vapenèc (*mi-*

Faſerſtoff *m.* vlaknina, fibrin.

Faſerzellen *pl.* vlaknene stanice.

Faſs *n.* sod, bačév, bačva, betáč, bèč, bedənj; *dem.* sodəc, soděk; (mit einem Boden) kàd (-i), brenta; — von zehn Eimern štrtín; — von fünf Eimern polovnjak; — von einem Eimer orna.

Faſsbinder *m.* sodár.

faſſen prijéti (primem), zagrabiti, popasti (-padem); *impf.* prijemati, popadati; (begreifen) uméti (n razuméti; (enthalten) držati obseči (-sežem); *impf.* obségati

Beſchluſs — skleniti, *impf.* sk

den Vorſatz — skleniti, namér

kániti; *impf.* sklepati, nan

Muth — ohrábriti se, usrčiti se

usrčevati se; bei d. **Hand** — prijeti (primem), *impf.* prijem

d. **Arme** — objeti (-jamem); *im*

jemati; **Wurzel** — prijéti (prim

(einen Edelſtein) okovati; ſich

védeti (zavem) se, umiriti se,

jiti se.

Faſshalz *n.* sodárski les.

Faſſion *f.* napóved (-i), fasij

faſslich umevən, umljiv, raz

Faſslichkeit *f.* umevnost, um

razločnost.

Faſsſpund *m.* veha; *dem.* véh

Faſſung *f.* (des Steines) ok

Gemüthes) zavest, mirnost; au

bringen zbégati, zmešati, pres

aus der — kommen zbégati se,

se, zavest izgubiti, ob zave

(pridem); in der gegenwärtig

sedanji obliki.

Faſſungsgabe *f.* razumnost.

Faſſungskraft *f.* doumljivost.

faſt skoro, skoraj, blizo, mal

Faſte *f.*, gew. Faſten *pl.* p

brechen post prelomiti, omrs

impf. mrsiti se; Faſten- postn

faſten postiti se.

Faſtenabend *m.* pustni večer,

Faſtenkoſt *f.* postna jed (-i).

Faſtenzeit *f.* post, postni čas,

dôba.

Faſter *m.* postilèc.

Faſternacht *f.* pust, pustni več

ſternachts- pustni.

Faſternachtsnarr *m.* pustni

pustna šema.

Faſtertag *m.* postni dan.

fatal usóden; (zuwider) zoper

ležən, pust; (Unglück bringe

srečən.

Fatalismus *m.* usóda, vera v

fatalizèm. [

Fatalität *f.* nezgoda, nesreča,

fatieren izpovédati (-povém)

Fatſche *f.* povoj.

poviti (-vijem), *impf.* povijati.
n. usóda.
il, gniloběn; (morſch) trohnél, reperél, prhěl, oprhěl; (träge) jiv, zanikarěn; —er Geruch ; —es Waſſer smrdljíva voda; poléniti se, uléniti se; (ver-)gníti, strohnéti; *impf.* gniti, —es Holz gnilád (-i), troh-prhljád (-i).
m *m.* krhljika, krhljikověc.
nd *m.* smrdljivi snet, snet (-í).
t *f.* gnila zaléga, smrad (-ú, -a).
tig gniloplóděn.
ſ. Fäulnis.
gníti (gnijem); (modern) troh-néti, peréti.
n lenóbo pastí (pasem), brez jati.
er *m.* lenúh, zanikarnež.
erei *f.* lenóba, zanikarnost.
erin *f.* lenóbnica, lenivka.
er *n.* mačúh, gnila vročica.
ig nagníl, ognil, ognít
ſch *n.* hudo od. divje meso.
f. lenóba, zanikarnost.
gníast, nagnít.
f. gnilóba, gnilóta, gnilost, trohnóta; (d. Faulen) gnitje.
er *n.* lenivěc.
n. péna.
ſ. abſäumen, ſchäumen.
živalstvo, favna.
pest (-i), pestnica; *dem.* pe-e — voll perišče, peščica; e — na svojo roko; Fauſt-

n *f.* pestnica, funtnica.
pest debel.
pestíti.
el *m.* pestnik.
mpf *m.* rokobòr, boj s pestmi.
mpfer *m.* rokoborec.
ben *m.* gorjača.
ſt *n.* pravica močnejšega, avica.
r *n.* kratka puška.
lag *m.* udarec s pestjo.
m. ſ. Günſtling.
gew. Faxen *pl.* norčije *pl.*; norce briti (brijem), šale rke uganjati.

Farenmacher *m.* šalivec, norčav človek.
Fayence *f.* poluporcelan, fajenčina.
Februar *m.* februvarij, svečán.
fechſen posnéti (-snámem); ſ. a. ernten.
Fechſung *f.* ſ. Ernte.
Fechtboden *m.* borišče.
fechten boriti se, z mečem se biti (bijem); (fämpfen) bojevati se, biti (bijem) se, tolči (tolčem) se; (mit Worten) právdati se, prepírati se, besedovati; (betteln) beračiti; was ficht dich an ali te luna trka?
Fechter *m.* borec, borílec; gladijator; Fechter- borski, borilski.
Fechterſtreich *m.* borilska zvijača, zvijača pri borjenji.
Fechthandſchuh *m.* borilska rokavica, rokavica za borjenje.
Fechtkunſt *f.* borilska umetnost, umetnost borjenja.
Fechtmeiſter *m.* učitelj borjenja.
Feder *f.* peró (-ésa), perot (-i); *dem.* perésce, pérce; *coll.* perje, perjiče; (am Schloſſe) vzmet (-i), pero (-esa); (am Hute) kopa, pérjanica; (am Spinnrade) perotnica, repetnica; Spiral— zavíta vzmet (-i); —n bekommen zgoditi se, opériti se, obrasti (obrastem) se; *impf.* goditi se, périti se, obraščati se; —n ſchleißen perje prebirati oder můžiti; —n ändern (ſich mauſen) misati se, músati se; in die — dictieren narékovati; Feder- pérni, perésni.
federartig pérnast.
Federbeſen *m.* pérnata metlica.
Federbett *n.* pérnica.
Federbüchſe *f.* perésnica.
Federbuſch *m.* čop, šop; *dem.* šopek (am Hut).
Federgras *n.* kovilje.
Federhändler *m.* perésar, kupčevalec s perési.
federhart trd ko pero.
Federhaus *n.* vzmetnica *(phys.)*.
Federheld *m.* junák s perésom, junak v pisanji.
Federhut *m.* klobuk s šopkom.
federig pérnat.
Federkampf *m.* boj s perésom, pismén prepir.
Federkiel *m.* cev (-i).
Federkiſſen *n.* pérnica, pérnato vzglav-je.

Federkraft *f.* prožnost, gibčnost; ſ. a. Elaſticität; — habend prožen, gibek.
Federlaus *f.* tekút (-i).
federleicht lahek ko pero.
Federleſen *n.* prebiranje perja; obotavljanje.
Federling *m.* kúrjica, kurja uš (-i).
federlos gol, brez perja.
Federmeſſer *n.* perésni nožek.
Federmotte *f.* pérjasti molj, pernjak; die weiße — petoprsti pernjak.
federn ſich goliti se, trebiti se, muziti se. [som).
Federſtrich *m.* potéz, potéza (s pere-
Federventil *n.* prožna zaklopnica.
Federvieh *n.* perotnina, kúretina.
Federviehhändler *m.* kokošár.
Federwage *f.* prožna tehtnica.
Federwild *n.* divja perotnina, pérnata divjačina.
Federwolke *f.* mreža, mrenasti oblák.
Federzeichnung *f.* pisan načrt, črtanje s peresom.
Federzirkel *m.* prožno šestilo.
Federzug *m.* ſ. Federſtrich.
Fee *f.* rojenica, bela žena, vila.
feenhaft čaroben.
Fege *f.* trebež; sito, rešeto.
Fegefeuer *n.* vice *pl.*
fegen trébiti, čéditi, čistiti, snažiti; potrebiti, počediti, očistiti, osnažiti; (Getreide) presejáti (-sejem), *impf.* presévati; (Zimmer) pomesti (-métem), *impf.* pométati; (Bienen) izpodrézati (-režem), *impf.* izpodrezovati.
Fehde *f.* razpor, prepir.
Fehdebrief *m.* poziv na boj.
Fehdehandſchuh *m.*, den — hinwerfen pozvati (-zovem) koga na boj.
fehdelos mirén, brez prepira.
fehden bojevati se, vojskovati se.
fehl *adv.* naopak, naróbe; (vergebens) zastonj; (vorbei) zraven, mimo.
Fehl *m.* pogrešek, hiba.
fehlbar zmotljiv.
Fehlbarkeit *f.* zmotljivost. [prošnja.
Fehlbitte *f.* prazna oder neuslišana
fehlen (unmoraliſch handeln) grešiti, pregrešiti se; (irren) motiti se, zmotiti se; den Weg — zaiti (-idem), zablóditi, pravo pot zgrešiti; (mangeln) manjkati, nedostajati, ne imeti (imám) česa, biti (sem) brez česa; (nicht ne zadeti (-denem), ne pogoditi, šiti; (fehlſchlagen) izpodletéti; ni ga tù; was fehlt dir kaj ti fehlt naopak, naróbe; es fehlt viel, ſo ... malo da ne, toliko da
Fehler *m.* (moraliſch) greh, pre napaka; (Irrthum) zmóta, p hiba, pogrešek; (Mangel) nedo pomanjkljej; (Abweichung von kommenheit) kvar, pregrešek; Ver heits— pozabek; Unterlaſſungs- stek; Verſpätungs— zamudek.
fehlerfrei, fehlerlos brez po brez hibe.
fehlerhaft napačen, pogréšen.
Fehlerhaftigkeit *f.* pogrešnost,
fehlfahren zavoziti.
fehlführen zapeljati, zavoditi.
Fehlgang *m.* nápačna pot.
fehlgebären ſ. abortieren.
Fehlgeburt *f.* spláv, spovítje.
fehlgehen zaíti (-idem), zal zagáziti, zabrésti (-bredem), v mahniti.
fehlgreifen nápak prijeti (pr *impf.* prijemati.
Fehlgriff *m.* pomota, zmota, po
fehlkaufen okúpiti se.
fehllos brezmadežen, brez p brez hibe.
fehlreiten zajézditi.
fehlrennen zaletéti se.
fehlſchießen mimo ustreliti, ne (-denem); *impf.* mimo strelja zadévati.
Fehlſchlag *m.* nápačen ob. praze réc, prémah.
fehlſchlagen izpodletéti, unesti sem); *impf.* izpodlétovati, unáš
Fehlſchluſs *m.* nápačen, krív pravilen sklep.
Fehlſchuſs *m.* nápačen ob. prazé
fehltreten prestopiti se, izpo se, izpodrsniti; *impf.* prestop izpotikati se, izpodrsovati.
Fehltritt *m.* spotikljej, spodrslj pačna stópinja; pregrešek.
Fehm *m.* kopa, kopica, stog; (Maſt) žir, búkvica.
Fehmgeld *n.* žirovina.
Fehmgericht *n.* skrivno sodišč

praznik, praznovanje; (Feſt-
avnost, slovesnost, svečanost;
okoj, počitek, odmor.
end *m.* délopust, večerni po-
ierabends- delopustén.
id *n.* pražnja oder praznična

pražnji, prazničén, slovesén,
von der Stimme) resén, res-
— begehen praznovati, (slo-
hajati.
heit *f.* praznovánje, slovés-
nost, svečanost.
hl *n.* gosti *f. pl.*, gostje.
raznovati, obhájati; (ruhen)
i, počivati; gefeiert slavén,
rheben) poslaviti, poveličati;
víti, poveličevati.
nde *f.* slovésna ura; ura po-
opust.
m. praznik, svetek; gebotener
édan praznik; ein nicht ge-
— sópraznik.
lich pražnji, prazničén.
skleid *n.* pražnja obléka.
m. slovésen glas.
hopezljiv, strahopet, straho-
azljiv, boječ, ustrašljiv, malo-
—e Memme strahopezljivec,
než, bojazljivec.
smokva, figa.
., gelber — šebenik, rumene
laner — polétni šeboj; rother
šeboj *(bot.)*.
aum *m.* smokva, figovo drevo
ovec. [nópal.
iſtel *f.* kakt, turška smokva,
roſſel *f.* grmúša.
rmig smokvast, smokvi po-
[njak.
arten *m.* smokovnik, smokov-
uh *n.* smokvino oder figovo

old *m.* smokvišče, smokvin
gozd.
f. strahopezljivost, straho-
ojazljivost, malodušnost.
g ſ. feig.
m. strahopezljivec, straho-
šljivec.
prodáji; — ſein h kupu od.
i (sem); — haben na prodáji

iméti (imam), prodájati; (beſtechlich) podkupén, podmitén, podkupljiv.
feilbar piljiv, kar se dá piliti.
Feilbieter *m.* prodajalec.
Feilbietung *f.* prodaja; (öffentliche) dražba, licitacija; Feilbietungs- dražbeni, prodajni.
Feilbietungsgeſuch *n.* prošnja za prodájo od. dražbo.
Feildirne *f.* vlačúga.
Feile *f.* pila; *dem.* pílica; *fig.* gladkost, uglajenost, olika, omika.
feilen piliti, brusiti; gladiti, likati.
Feilenhauer *m.* pilár; — ſein piláriti.
Feilheit *f.* podkupnost, podkupljivost, podmitnost.
Feilicht *n.* piljava, opilki *pl.*
Feilſchaft *f.* blago za na pródaj.
feilſchen tržiti, kupčevati.
Feilſcher *m.* trgovec, kupec.
Feilſpäne *pl.* ſ. Feilicht.
fein taneк, teneк, droben; (zart) nežen; (nett) ličen; (von Sitten) prijuden, ljuden, omikan, olikan; (v. Tuch) taneк, pražnji, lep; (geläutert) čist, preseján; (verſchmitzt) prebrisan, pretkán, prekanjen, zvit, premeden; —er Sieb gosto sito; —er Wind teneк vetér; wie — kako modro oder premedeno; —es Gold čisto oder suho zlato; —e Arbeit umétalno delo.
feinaderig gostoletén.
Feind *m.* sovražnik, neprijatelj; (Gegner) nasprotnik, protivnik, zopernik; der böſe — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er iſt ſein eigener — sam sebi hudo déla; er iſt ein — deš Weines vina ne mara.
feind sóvraž *indecl.*, sovražen, nasprotén, protivén.
Feindin *f.* sovražnica, neprijateljica, zopernica, nasprotnica.
feindlich sovrážen, sovražljiv, nasprótén, protivén, neprijateljski.
Feindlichkeit *f.* ſ. Feindſeligkeit.
Feindſchaft *f.* sovraštvo, neprijateljstvo, črt, zavist (-i).
feindſelig ſ. feindlich.
Feindſeligkeit *f.* sovražnost, sovražljivost, nasprotnost, neprijateljstvo, protivje.
Feine *f.* ſ. Feinheit.

feinfühlend ſ. feinfühlig.
feinfühlig rahločutěn, občutljiv.
Feingehalt *m.* čista vrednost, čistina.
Feingold *n.* čisto od. suho zlato.
feinhaarig tenkolás.
feinhäutig tenkokožěn.
Feinheit *f.* tankost, drobnost; nežnost; ličnost, čistost; prekanjenost; — der Sitten olika, olikanost.
feinkörnig drobnozrn, droběn.
Feinſchmecker *m.* sladkosnédež.
feinſinnig nežnočutěn, rahločutěn.
feiſt tolst, debel, mastěn, rejèn, pitan; — im Geſicht debeloličěn, polnoličěn; — machen debeliti, pitati, rediti; odebeliti, opítati, obrediti.
Feiſte *f.* tolšča, tolščoba, maščoba, debelost.
Feld *n.* polje; *dem.* poljice; (Acker) njiva; auf freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem, na jasnem; zu — ziehen na vojsko od. na boj iti (idem u. grem); aus dem —e ſchlagen sovražnika pobiti (-bijem), z bojišča izgnati (-ženem) od. spókati; das — räumen umakniti se, *impf.* umíkati se, premagan biti (sem); (ein eingefriedetes Stück) ógrada; Feld- poljski; *(milit.)* vojaški, bojěn.
Feldahorn *m.* maklèn, klén. [kárna.
Feldapotheke *f.* vojaška od. bojna le-
Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmetovanje, delo na polji; Pferde für die — konji za kmetovanje.
Feldartillerie *f.* poljsko topništvo.
Feldarzt *m.* vojaški zdravnik.
Feldbanner *n.* bojna zastava, bojni prapor.
Feldbau *m.* poljedelstvo, kmetovanje, poljsko delo.
Feldbauer *m.* kmetovalěc, poljedelěc.
Feldbewohner *m.* poljáněc.
Feldbinde *f.* poljski od. vojaški pas (-ú, -a).
Felddienſt *m.* bojna služba.
feldein črez polje, po polji.
Felderzeugnis *n.* poljski pridělěk, poljski sadež.
Feldfrevel *m.* poljska kvara.
Feldfrucht *f.* poljščina; ſ. a. Felderzeugnis; (Getreide) žito.
Feldgarbe *f.* rmán.
Feldgeiſtlicher *m.* vojaški duho
Feldgeräth *n.* poljsko orodje; (
bojno orodje, bojna oprába.
Feldgerechtigkeit *f.* poljska pr
(milit.) vojaška pravica.
Feldgeſchrei *n.* bojni krik.
Feldgewächs *n.* poljska rastlina
poljsko bilje.
Feldgrille *f.* poljski murin,
božji volěk, krikověc.
Feldherr *m.* vojskovodja, voja
veljnik.
feldherrlich vojvodski.
Feldherrnwürde *f.* vojskovodstv
(-i) vojskovodje.
Feldhüter *m.* polják, poljski čv
Feldkaplan *m.* vojaški kapla
duhověn.
Feldlager *n.* tabor, ostrog.
Feldlerche *f.* škrjanèc, škrlec, škrljič, škrljica, ščrljúk.
Feldmarſchall *m.* maršál.
Feldmaus *f.* poljska miš (-i), v
Feldmeſs- zemljemérski.
Feldmeſſer *m.* zemljemérec.
Feldmeſskunſt *f.* zemljemérstv
Feldmuſik *f.* vojaška godba.
Feldnachbar *m.* mejáč, mejáš.
Feldordnung *f.* poljski zakon, réd (-ú, -a).
Feldpater *m.* vojaški duhověn.
Feldpoſt *f.* vojaška od. bojna
Feldrapunzel *f.* motovílec.
Feldrequiſiten *pl.* bojno orodje
Feldrüſtung *f.* bojna oprába.
Feldſalat *m.* motovílec.
Feldſchaden *m.* ujma, poljska
Feldſcherer *m.* vojaški ranocél
Feldſchnepfe *f.* kozica.
Feldſchule *f.* vojaška šola.
Feldſchutz *m.* poljska obrámba
Feldſpat *m.* živěc.
Feldſpital *n.* vojaška bólnica, v vojski, vojaška bolnišnica.
Feldſtecher *m.* poljsko kukálo,
Feldſtein *m.* mejnik.
Feldſtück *n.* kos polja; *(milit.*
Feldthymian *m.* máterna duši
Feldulme *f.* brest.
Feldung *f.* poljina.
Feldwache *f.* bojna straža, s
feldwärts črez polje, proti p

Feldwebel *m.* naddesétnik, narednik, feldvebelj (-na).
Feldweg *m.* poljski kolovoznik, pot med njivami.
Feldweide *f.* vrba.
Feldwirtſchaft *f.* kmetijstvo, poljedélstvo.
Feldwundarzt *m.* vojaški ranocélnik.
Feldzeichen *n.* bojno znamenje.
Feldzug *m.* vojska.
Felge *f.* platišče; (die — eines Ackers) novina.
felgen (einen Acker) na novo orati (orjem); (ein Rad) platíti; oplatiti.
Fell *n.* koža; *dem.* kožica; (im Körper) mrena.
Felleiſen *n.* torba (od usnja ali kože), (aus Kalbsfell) telečjak.
Fellhändler *m.* kožár, krznár.
Fellwerk *n.* kožúhovina.
Fels *m.* skala, pečina; *dem.* skálica; *coll.* skalovje, pečévje.
felsab sè skale.
Felsart *f.* hribina, skalovína.
Felsbank *f.* skalovina.
Felſen- skalèn, skálnat.
Felſenbein *n.* skálnica.
Felſenbewohner *m.* pečník, pečevnik.
felſenfeſt trdèn ko skala.
Felſenfeſte *f.* trdnjava na skali.
Felſengegend *f.* skalovina, skalovje, pečevje.
Felſengeklüft *n.* skalne razpokline.
Felſengrund *m.* skalnata tla (tal).
Felſengruppe *f.* skalovje.
Felſenhang *m.* podvéz (-i), viséča ob. strma skala.
felſenhart trd ko skala.
Felſenhöhle *f.* skálnica, pečina, votlina v skalovji.
Felſenkette *f.* skalovje, oskalje.
Felſenklippe *f.* kleč (-i), čer (-i), skalnat grebén.
Felſenkluft *f.* skalna razpóka.
Felſenmaſſe *f.* skalovje, pečevje.
Felſenriff *m.* ſ. Felſenklippe.
Felſenritze *f.* skalna razpoka.
Felſenrücken *m.* skalni rob ob. hrbét.
Felſenſchacht *m.* skalni preduh, votlina v skalovji.
Felſenſchnecke *f.* bodic; die feindornige — trnjevi bodic.
Felſenſpalt *m.* skvažnja, skvožnja.
Felſenſpitze *f.* rt, ost (-i).
Felſenſtück *n.* peč (-i), pečina, skalina.
Felſenvorſprung *m.* podvéz (-i).
Felſenwand *f.* skalna ob. kamenita sténa; (mit Echo) živa stena.
felſern skalèn, skalnat.
Felsgegend *f.* ſ. Felſengegend.
felſicht skalast, pečinast.
felſig skalnat, skalovit, pečévèn, pečévnat, kamenit.
Felsmaſſe *f.* skalina, skalovina.
Fench *m.* ber, bar; *(Panicum crus galli)* srakonôga; (Borſtenhirſe) kostréba.
Fenchbrei *m.* béravec.
Fenchel *m.* komarček, kopréc, komorač, sladki janež; Fenchel- kopričev.
Fenchelöl *n.* kopričevo olje.
Fenſter *n.* okno; *dem.* okence; (im Thurme, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenſter) podokna *pl.*
Fenſterbank *f.* podóknica.
Fenſterbeſchlag *m.* okov na okna.
Fenſterbrüſtung *f.* okenják, zid pod oknom.
Fenſtereinfaſſung *f.* oboj.
Fenſterflügel *m.* óknica.
Fenſtergitter *n.* omrežje, križ (v oknu).
Fenſterladen *m.* óknica, obóknica, veternica; gew. óknice *pl.*
fenſterlos brez oken.
Fenſterrahme *f.* okvír.
Fenſterſcheibe *f.* šipa.
Ferialtag *m.* praznik.
Ferien *pl.* počítnice *pl.*, šolski prazniki *pl.*
Ferkel *m.* prasé (-ta), praséc, prašiček, ščéne (-ta), koceк, kóce (-ta).
Ferkelfleiſch *n.* prasétina.
ferkeln prasiti se, oprasiti se, mlade imeti (imam) ob. storiti.
Ferment *n.* kvas (-ú); snovatelj; ferment *(chem.)*; ſ. a. Gährſtoff.
fern *adi.* daljèn, daléč; *adv.* daleč; von — od daleč, iz daleč.
Fernambukholz *n.* brazilika.
Ferne *f.* dalja, daljava, daljina; aus der — od daleč, iz daljine; *fig.* prihodnost, bodočnost.
Ferner *m.* ledenik; ſ. a. Gletſcher.
ferner *adv.* dalje, na dalje.

fernerhin *adv.* na dalje, za naprej, v prihodnje.

Fernglas *n.* daljnovid, kukalo.

fernhalten odvrniti, *impf.* odvračati.

fernher *adv.* iz dalje.

fernhin *adv.* na daleč, daleč tje.

fernländisch iz daljne dežele. [kukalo.

Fernrohr *n.* daljnogled, daljnovid,

Fernsicht *f.* razgléd.

fernsichtig daljnoviděn, daljnovid.

Ferse *f.* peta; *dem.* petica; Ferſen-petčn.

Ferſenbein *n.* petnica.

Ferſengeld *n.*, — geben peté pokazati (-kažem) od. odnesti, upihati jo, uliti (-lijem) jo, poceditи jo.

Ferſengelenk *n.* petni sklep.

Ferſenleder *n.* opétnica.

fertig pripravljen, gotov; (bereitet) narejen, izdelan, gotov; (hurtig) roččn, určn, brz, speščn, pripravčn; — ſein pri kraji od. pri konci biti (sem); — machen dodélati, dovršiti, dokončati, narediti, izgotoviti, dognati (-ženem); *impf.* dodelovati, dovrševati, dokončevati, naréjati, izgotavljati; ſich — halten pripravljen biti (sem).

fertigen narédjati, napravljati, izdelovati; narediti, napraviti, izdelati.

Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, pripravnost, spešnost, speh.

Fertigung *f.* podpis.

Feſſel *f.* spôna, veriga, okovi *pl. m.*, vezí *pl. f.*; železje *coll.*; die —n anlegen ukleniti, v železje dejati (denem); *impf.* uklépati, v železje devati; —n tragen hlapčevati, služiti, hlapče oder sužčnj komu biti (sem); (ein Theil des Pferdefußes) bincčlj. [bodčn.

feſſelfrei brez spon od. okovov, svo-

feſſeln ukleniti, ukovati (-kujem), v spone od. železje dejati (denem); *impf.* uklépati, v spone od. železje dévati; (an etwas) prikleniti, pripeti (-pnem); *impf.* priklépati, pripénjati; (mit Stricken) vézati (vežem), zvezati; *fig.* mikati (mičem); gefeſſelt v sponah, v železji, v okovih.

feſſelnd zanimív.

feſt trdčn; (kräftig) moččn, krepčk, čvrst; (dauerhaft) stanovitčn, trajčn, trpežčn; — werden skrepenéti *(miner.)*; —es Land suha zemlja, suho *adi.*; —er Preis stalna od. stanovitna cena.

Feſt *n.* praznik; (Freuden—) veselica, veseli dan (dnéva); Hochzeits—) pir, svatba, gosti *f. pl.*; (Namens—) god (-ú); Feſt- prazniččn, pražnji.

Feſtabend *m.* delopust.

Feſte *f.* trdnjava; (Himmelsgewölbe) nebeški strop; (Burg) grad (-a u. -ú).

Feſteinzug *m.* slovésni vhod. [*pl.*

Feſteſſen *n.* obed, gostovanje, gosti *f.*

feſtgeſetzt ustanovljen, uganjen.

Feſtigkeit *f.* trdnost, trdnota, stanovitnost; die rückwirkende — tlakoporna od. odporna trdnost; abſolute — trgoporna trdnost; relative — lomoporna trdnost. [sko oblačilo.

Feſtkleid *n.* pražnja obléka, svatov-

Feſtland *n.* suha od. kopna zemlja, suho od. kopno *adi.*

feſtlich prazniččn, svečán, slovésčn, slavnostčn. [(-i).

Feſtlied *n.* godovnica, slovesna pesčn

feſtmachen pritrditi, *impf.* pritrjevati; prijeti (primem).

Feſtmahl *n.* obed, pojédina, gosti *f. pl.*

Feſtnahme *f.* ujetje, zaprtje.

feſtnehmen ujeti (-jamem), prijeti (primem); *impf.* prijemati.

Feſtopfer *n.* daritčv ob praznikih (pri nekdanjiv Židovih).

feſtſetzen ustanovíti, določiti, skleniti; *impf.* ustanávljati, določevati sklepati; ſich — ustanoviti se, nastaniti se, naseliti se; *impf.* ustanavljati se, naseljevati se.

feſtſtehen trdno stati (stojim); ſo viſt ſteht feſt toliko je gotovo, toliko resnica.

feſtſtellen ustanoviti, določiti.

Feſtſtellung *f.* (im Geſetze) določba, določilo, ustanovilo.

Feſttag *m.* praznik, svetčk, svétni

feſttäglich ſ. feſtlich.

Feſtung *f.* trdnjava; gradišče, tabrišče, ostrog; Feſtungs- trdnjavski.

Feſtungsartillerie *f.* trdnjavsko topništvo.

Feſtungscommandant *m.* trdnjavski poveljnik, poveljnik trdnjave.

Feſtungswerk *n.* trdnjavska gradba, trdnjavsko zidovje.

Festzug *m.* slovesni od. svečáni sprevod.
Fetisch *m.* malik.
Fetischanbeter *m.* malikovalec.
Fett *n.* tolšča, tolščoba, tolst (-i), maščа, maščoba, mast (-í); (zum Abschmalzen) zábel (-i), zabéla; das — gerinnt mast okrene od. se strdi.
fett tolst, mastén; (dick) debel, rejen, pitan, životén; — machen (Kleider) omastiti, z maščobo onesnažiti; (Speisen) béliti, zabéliti, začiniti; *impf.* začinjati; (Thiere) rediti, obrediti, zrediti, debeliti, pitati; odebeliti, opitati; — werden debeléti, debéliti se, rediti se; odebeléti, odebeliti se, zredíti se; —er Boden debela od. mastna zemlja.
Fettauge *n.* cinék, cinka, škvara.
Fettbauch *m.* trebušnik.
fettbäuchig trebušén.
Fettbildner *m.* tolstotvor.
Fettbläschen *n.* tolščni mehúr ober mehurec. [nik.
Fettdarm *m.* končnik, mastnica, rit-
Fettdrüse *f.* (žleza) tolstnica.
Fettfleckeu *m.* skvrna od. madež od masti.
Fettgans *f.* tolsta od. opitana gos (-í).
Fettgras *n.* bobovnik, žmikélj.
Fetthändler *m.* tolščar, salar.
Fetthaut *f.* tolstnica, mezdra, mezra; (auf der Milch) smétana.
Fetthenne *f.* opitana kokoš (-i).
fettlicht mastnat, masti podoben.
fettig mastén, tolst.
Fettigkeit *f.* debelost, rejenost.
Fettkrankheit *f.* tolščica.
Fettkraut *n.* homúlica.
Fettmasse *f.* salo.
Fettpflanze *f.* debelolístnica.
Fettsäuere *f.* tolščna kislina *(chem.)*.
Fettröpfchen *n* tolščna kapljina.
Fettselle *f.* salovka. [u. -ú).
Fetzen *m.* cunja, capa; (Stück) kos (-a
fetzen cunjati, trgati, drapati; razcunjati, raztrgati, razdrapati, razcápati.
fetzig cunjast, capast, razcapán, razdrapán, raztrgan.
feucht vlažén, volgék, volhék, môčén, namókel, zatégel, mokrótén, mokér; (vom Schweiß) potén; (vom Auge) solzén, rosén; — machen močiti, rositi, vlažiti; namočiti, orositi, ovlažiti; *impf.* namákati, zamákati; — werden natégniti se, odvolgniti *(miner.)*.
Feuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokrota, volhkota, volhkost, močava; (von eindringendem Wasser) zamok; (im Boden) podmok.
Feuchtigkeitsgrad *m.* stopinja vlage.
Feuchtigkeitsmesser *m.* vlagomér, mokromér.
feuchthalt mokér in mrzél.
feuchtlich vlažnat, natégel, zatégel, zamókel, podmókel.
feudal fevdén.
Feudalrecht *n.* fevdno pravo.
Feudum *n.* fevd.
Feuer *n.* ogénj; *dem.* ógenjček; *fig.* žar, ogénj, plamen, vnetost; — schlagen kresati (krešem), ukresati; (der Ruf, wenn es brennt) gori! (das feindliche —) ogénj, streljanje; voll — iskrén, vnet. [ognja.
Feueranbeter *m.* ognjemoléc, častilec
Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.
Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevit od. žarék pogled.
feueräugig bistroók, žaroók.
Feuerausbruch *m.* začetek požára.
Feuerbahn *f.* preseka (da požar ustavi).
Feuerbecken *n.* žrjávnica.
Feuerberg *m.* ognjenik, ognjebljuvna gora, sopka.
Feuerbeschau *f.* ógled zavoljo ognja, požarno ogledovanje.
Feuerbock *m.* kozél, koza, kozica.
Feuerbohne *f.* r(u)deči fižol, laški fižol.
Feuerbrand *m.* živ ogórek, goreča glavnja, goreče poleno; (Feuersbrunst) ogénj, požár.
Feuereifer *m.* gorečnost, vnetost.
Feuereimer *m.* gasilno vedro. [nica.
Feueresse *f.* kovaško ognjíšče, kovač-
feuerfangend vnetljiv, vnamljiv.
feuerfest nezgorljiv, nepregorén, neizgorén, zavarovan ober trdén proti ognju.
Feuerfunken *m.* iskra.
Feuergabel *f.* burklje (burkelj) *pl.*
Feuergefahr *f.* nevarnost od. opasnost po ognji.
Feuergeräth *n.* gasílo, gasilno orodje.
Feuerglocke *f.* plat zvoná; — ziehen plat zvona biti (bijem).

Feuerhaken *m.* maček, ključ.
Feuerherd *m.* ognjišče, komẽn.
Feuerholz *n.* drva *pl.*, kurjava, netivo.
Feuerkröte *f.* pubič, urh, skok.
Feuerkrücke *f.* krévlja, gréblja; *dem.* gréblјica.
Feuerkugel *f.* ognjena kepa ob. krogla.
Feuerkunſt *f.* ognjarstvo, pirotehnika.
Feuerlärm *m.* požárni hrup; — ſchlagen plat zvoná biti (bijem).
Feuerlilie *f.* r(u)deča lílija.
Feuerloch *n.* žrelo, ístеje *pl.*, ístje, mesteje. [ognju.
Feuermauer *f.* paž, opáž, zid proti
Feuermeſſer *m.* ognjemér.
feuern streliti, ustreliti, streljati; (glühen) žareti, svetlikati.
Feueroſen *m.* peč (-í).
Feuerordnung *f.* gasílni red (-a u. -ú).
Feuerpfanne *f.* poněv (ponve) za žrjavico, žrjávnica.
Feuerpolizei *f.* požárna policija, požarno redarstvo.
feuerroth žarèč, plamenèč, razbéljen; — werden zažaréti; (erröthen) zar(u)déti, *impf.* zar(u)dévati.
Feuersbrunſt *f.* požár, ogẽnj.
Feuerſchaden *m.* požarna škoda, škoda po ognji.
Feuerſchirm *m.* ognjebrán.
feuerſchnell *adv.* po blískovo, kakor blísek.
Feuerſchröter *m.* ſ. Hirſchkäfer. [žvàg.
Feuerſchwamm *m.* kresílna goba, trod,
feuerſicher varẽn proti ognju.
Feuersnoth *f.* nadloga po požaru.
feuerſpeiend ognjemetẽn, ognjebljuvẽn; —er Berg ognjebljuvna gora, sopka.
Feuerſpritze *f.* brizgalnica, gasílnica.
Feuerſtahl *m.* kresílo, kresálo, kresálnik; (Kieſel) kremen. [šče.
Feuerſtätte *f.* pogorišče; (Herd) ognji-
Feuerſtein *m.* kresílnik, kresálnik, kresílni kamẽn, kremen.
Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuers) kurívo, netívo, kurjava, drva *pl.*
Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.
Feuerverſicherung *f.* zavarovanje proti ognju.
Feuerverſicherungsanſtalt *f.* zavarovalnica proti ognju.
Feuerwächter *m.* požarni čuv
Feuerwehr *f.* požarna bramba, straža, gasílna družba.
Feuerwehrmann *m.* gasílec, g
Feuerwerk *n.* umetni ober u ogẽnj.
Feuerwerker *m.* ognjár.
Feuerwerkkunſt *f.* umetno ogn
Feuerzeug *n.* užigalo, kresalo, (Zündhölzchen) užigalica, žve užigalni klinčẽk.
Feuerzunder *m.* netílo, užigal
feurig ognjén; *fig.* vnet, goreč (v. Pferde) iskẽr, skočẽn, čil, Kohlen žrjávica; —er Ofen ra peč (-í).
Feurigkeit *f.* vročina; vnet rečnost; čilost, živahnost.
Fiaker *m.* prevoščèk, izvoščè
Fiasko *n.* propad, propast hat — gemacht propadẽl je.
Fibel *f.* abecédnik, abecédni
Fiber *f.* (Faſer) vlakno, mesn
Fibrin *n.* vlaknec, vlaknina.
Fichte *f.* smreka, brina; *den* kica, smréčica; *coll.* smrečje; smrekov.
Fichtenborkenkäfer *m.* smréko smrékova grízlica, pisár, zalúb bádar.
Fichtenholz *n.* smrekovína, s les; smrečje.
Fichtenſpinner *m.* smrekov p
Fichtenſtamm *m.* rkèlj (-à), krcè
Fichtenwald *m.* smréčje, sm smrékov gozd.
Fichtenzapfen *m.* smrékov smrékov storž.
Fiction *f.* domišljija, izmišlj
Fideïcommiſs *n.* fidejkomís, Fideïcommiſs- fidejkomísen.
fidel vesél, dobre ob. židane
Fidibus *m.* užigalica, prižiga
Fieber *n.* mrzlica, tréslica, t tresavica, zímnica; (das hit vročica, vročnica; ich habe da — mrzlica me trese, (das hitzi čica me kuha; Fieber- mrzlič
Fieberanfall *m.* napád ober mrzlice ob. vročice.
Fieberfroſt *m.* mrazenje, mra
fieberfröſtig mrazẽn, mrzličav,

Fieberhitze *f.* vročina, ogenj.
fieberisch mrzličen; — sprečen blesti (bledem).
fieberkrank mrzličen.
fiebern, ich fiebere mrzlica me trese, vročica me kuha.
Fiedel *f.* škripálo, stare gosli *pl.*, koritnice *pl.*; (Strafwerkzeug) klada, trlica.
Fiedelbogen *m.* lok, ločec, ločnj.
Fiedler *m.* s. Fiedler.
fiedeln slabo gosti (godem), škripati (-pljem), cigati.
fiederförmig pérnast.
fiederlappig pérnasto-krp.
fiedern périti; opériti.
Fiederpalme *f.* pérnasta palma.
Fiedler *m* škripáč, škripálec.
Figur *f.* podoba, obraz, prilika; kip, slika; (Gestalt) postava, rast (-i); (Muster) obrázec; (in d. Geometrie) lik; ebene — ravni lik.
figuralgesang *m.* figuralno petje.
figurenschneider *m.* podoborézec, podobar.
figurieren *tr.* upodobiti, predstaviti; *impf.* upodábljati, predstavljati; *intr.* kazati (kažem) se. [podobi.
figürlich prenesen; *adv.* v priliki, v
Filander *n.* odvijalnica.
Filatorium *n.* predilnica.
Filial- podrúžni.
Filiale *f.* podrúžnica.
Filtrat *n.* océdina.
Filtration *f.* precéja, precejanje.
Filtrierapparat *m.* cedílo, cedílnica, precejálnica. [céjati.
filtrieren cediti, preceditі; *impf.* pre-
Filtrierstein *m.* precejálnik, cedílnik.
Filz *m.* klobučina, klobučevina; *fig.* (ein Geizíger) stiskalec, skopúh; **Filz-** klobučinast, od klobučine, klobučarski.
filzen klobučino delati; (einen Verweis geben) karati, pokárati; sich — kotaviči ti se, kuštrati se, kodrati se.
Filzhut *m.* klobuk.
filzicht klobučinast.
filzig zmeden, skuštran, zmršen, skotrán, kodrast; (geizig) skop.
Filzkappe *f.* čépica od klobučine.
Filzlaus *f.* klošč, kršélj, krpélj, kripéc.
Filzschuh *m.* črevélj od klobučine.
Filzwerk *n.* klobučína, klobučevina.
Fimmel *m.* belica, samorastla konoplja, konoplja samosévka; (Keil) klín, zagvozda.
Final- končni.
Finale *n.* konec. [ni.
Finanz- denarni, denarstveni, finanč-
Finanzangelegenheit *f.* denarstvena zadéva ob. reč (-í).
Finanzen *pl.* finance *pl.*, denarstvo.
Finanzminister *m.* finančni ministér, ministér denarstva.
Finanzoperation *f.* finančna operácija.
Finanzverwaltung *f.* finančna uprava.
Finanzwache *f.* finančna straža.
Finanzwesen *n.* denarstvo.
Findelanstalt *f.* najdenški závod.
Findelhaus *n.* hiša za najdence; s. Findelanstalt.
Findelkind *n.* najdenec.
finden najti (najdem), obrésti (-retem); *impf.* nahajati; zufällig etw. — naletéti na kaj; (ein Wild) zaslediti; (etwas für gut —) za dobro spoznati, *impf.* spoznávati, za dobro imeti (imam), sprevideti, da je dobro; (entdecken) iznajti (-najdem), odkríti (-krijem); *impf.* iznajdovati, odkrívati; (erlangen) doseči (-sežem), *impf.* doségati; sich — najti se, sniti (snidem) se, sestati (-stanem) se; *impf.* nahajati se, shajati se, sestajati se; sich in etwas — privaditi se čemu, navaditi se česa; sich — (offenbar werden) razodeti (-denem) se, na dan priti (pridem), pokazati (-kažem) se; es fand sich našli so, zvedeli so.
Findeort *m.* nahajališče.
Finder *m.* našlec, najditelj, najdec.
Finderlohn *m.* najdenina, obrésték.
findig iznajdljiv, iznajden. [nost.
Findigkeit *f.* iznajdljivost, iznajde-
findlich najdljiv.
Findling *m.* s. Findelkind.
Findung *f.* najdba.
Finger *m.* prst; *dem.* prstec, prstek; (der kleine) mezinec; (der große) palec; — Gottes roka božja, prst božji; **Finger-** prstni.
fingerförmig prstast, prstu podoben.
Fingergeschwür *n.* zanóhtnica, črv (na prstu).

Fingerhandſchuh *m.* rokavica s prsti.
Fingerhut *m.* naprstȇk, naprstnik; naprstȇc *(bot.)*.
fingerig prstȇn, prstnat.
Fingerkraut *n.* petoprstnik. [palčnik.
Fingerling *m.* oprstnik; (d. Daumens)
Fingerring *m.* prstan.
Fingerwurm *m.* črv na prstu.
Fingerzeig *m.* migljaj, migljej, namigljaj.
Fink *m.* ščinkovȇc, ščinkovka, zeba; *dem.* ščinkovčȇk; **Finken-** ščinkovski, ščinkovčev.
Finkenhabicht *m.* skobȇc.
Finkenherd *m.* ptičnica od. kletka za ščinkovce.
Finkenſchlag *m.* ščinkovčevo petje, ščinkanje, ščink.
Finkmeiſe *f.* vélika senica.
Finne *f.* (im Geſichte) ogrȇc; (d. Fiſche) plavúta; (Krankheit d. Schweine) ikra, stroge *pl.*
finnig ogrčav, ogrčast, mozoljčast, ikrav, pšeniv, ikrast, strogast, strogav.
finſter temȇn, temótȇn, mračȇn, oblačȇn; (v. Geſicht) grdoglȇd, čméren, čmerikav; — werden temnéti, otemnéti, mračiti se, tema se dela; — ſchauen hudo od. grdo od. čmerno gledati, izpod čela od. potmúrjeno gledati.
Finſterling *m.* mračnják.
Finſternis *f.* temà, temóta, temína; (Sonnen—) mrk, mrknenje; partielle — delȇn mrk; totale — poln mrk; ringförmige — obročast mrk.
Finte *f.* zvijača, lest (-í).
Fioringras *n.* kihȇc.
Fipps *m.* brsk, cebljaj; jemandem einen — geben v nos brsniti koga.
Firlefanz *m.* norčija, otročarija.
Firma *f.* tvrdka, firma.
Firmament *n.* obnebje, nebo (nebesa), nebes, nebesni strop.
firmen birmati.
Firmling *m.* birmanȇc; (der weibliche —) birmanka.
Firmpathe *m.* birmski od. birmanski botȇr, kum.
Firmpathin *f.* birmska od. birmanska botra, kumica.
Firmung *f.* birma.
Firn *m.* srén, zeléni sneg.
Firnis *m.* pókost, povlak; pókostni.
firniſſen pokostíti, s pokosto vleči (-vlečem).
Firnſchnee *m.* zeleni sneg.
Firnwein *m.* staro vino, stari
Firſte *f.* vrh, vrhúnȇc; (im B teme (-na); (Dach—) sleme (-
Fiscal *m.* fiškal; Fiſcal- fišk
Fiſch *m.* riba; *dem.* ribica; Fiſc
Fiſchaar *m.* ríbja kanja, jezér stójna.
Fiſchangel *f.* trnȇk, ódica.
Fiſchbein *n.* ribja kost (-i).
Fiſchbrut *f.* ribja zaléga, rib (-a u. -ú).
fiſchen ribaríti, ribe loviti; (n Handnetz) sáčiti; *fig.* loviti, zasle iskati (iščem).
Fiſcher *m.* ribič, ribár.
Fiſcherei *f.* ríbstvo, ribarstv lov, ribja lov (-i).
Fiſchereiberechtigte *m.* ribolovn vičenȇc.
Fiſchereikarte *f.* ribolovni list
Fiſcherhütte *f.* ríbičeva oder koča, — koliba.
Fiſcherin *f.* ribičinja, ribičevk
Fiſchfang *m.* ríbja lov (-i).
Fiſchfänger *m.* ſ. Fiſcher.
Fiſchfloſſe *f.* plavúta, plavút (-i)
Fiſchgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, os
Fiſchgräte *f.* ríbja kost (-i) od. k
Fiſchhälter *m.* ribnik, ribnjak.
Fiſchhamen *m.* sak.
Fiſchhandel *m.* kupčija od. trš
Fiſchhändler *m.* ríbár, ribji t
Fiſchkäder *m.* ríbja váda.
Fiſchkorb *m.* ſ. Fiſchreuſe.
Fiſchlake *f.* razsol (-i), solom
fiſchleer brezríbȇn, brez rib.
Fiſchlein *n.* ribica.
Fiſchlurche *pl.* paríbe.
Fiſchmarkt *m.* ribji trg, ribiš
Fiſchotter *f.* vídra.
Fiſchrecht *n.* ríbiška pravica, rib pravica.
fiſchreich ribàt, ribnat, ribovi
Fiſchreiher *m.* síva čaplja.
Fiſchreuſe *f.* vrša.
Fiſchrogen *m.* ikra, ribja jajc
Fiſchſängethier *n.* ribák.

uppe *f.* luska, luskina.
ich *m.* ribnik, ribnják.
ran *m.* ribja mast (-í).
rkäufer *m.* ribár.
rſteinerung *f.* okamenéla riba, amenina.
eib *n.* ribarica, ribičevka.
ll *m.* ribnina.
cht *f.* ribstvo, ribarstvo.
g *m.* ribji vlak od. ulovék.
m. državni zaklad, fiškus.
f. fižol, fržol; (Erbſe) grah.
šepetati (-ám u. šepečem).
pezdec.
cev (-i), cevka; pijávka *(med.)*.
raut *n.* ušivec.
pezdéti.
imme *f.* (Falſetſtimme) falset, i glas.
cévkast; pijavkast.
m. perót (-i), perotnica, kre-o.
motvóz, prevéza; (Gebünde) ; (Falte) grba.
ezati (vežem), prevézati; *impf.* ati.
lén, stanovitén, ugánen, ne-iv, neprelóžen; — und fertig na od. do cela pripravljen.
ſ. feſtſetzen; einen — z očmi riti.
n *m.* zvezda nepremičnica od.
n stanovitén od. stalén oder dohodék
m. zanózina.
(eicht) plitev, plitek; (platt) plošcnat, ploščast; (eben) ra-n, plosk; die —e Hand dlan a; auf dem —en Lande po —er Kopf puhla glava.
f. plan (-i), planjava, planóta, ravnina, ravan (ravni); (tiefe) (öde) golina, goljáva, golica, ; (Oberfl.) površje, površina; ploskev, ploščad (-i).
planiti, ravniti, ploščati.
nhalt *m.* ploščina, površje, , oplošje.
maß *n.* površna od. ploskovna loščina.
winkel *m.* ploskovni kot.

Flachfeld *n.* poljana, ravnica, ravno polje.
Flachfuß *m.* ploščenog, ploščenóžec, ravnodílec.
flachfüßig ploščenóg, ravnodíl.
Flachgelehrſamkeit *f.* plitva učenost.
Flachheit *f.* ravnota, ploščota; plitvost, plitvína; puhlost, puhlóta.
Flachkopf *m.* prazna od. puhla oder plitva glava, površnjak.
flachköpfig praznogláv, puhlogláv, plitkoglav, kratke pameti.
Flachküſte *f.* ravno obrežje.
Flachland *n.* planota, raván (ravní), planjava, poljana.
Flachländer *m.* poljanec, dolinar.
flachnaſig ploščenòs.
Flachs *m.* lan (-a u. -ú); (Winter—) ozimec, turek; (Sommer—) jarec, jari lan; (Herbſt—) jesenšček, ajdovšček; (Baſt des Leines) predivo; Flachs-lanéni.
Flachsabfall *m.* pezdír; *coll.* pezdírje.
Flachsacker *m.* lanišče.
flachsartig predivast.
Flachsbau *m.* sejánje lanú.
Flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.
Flachsbreche *f.* trlica; (Ort) terišče.
Flachsbrechen *n.* terílo, trenje.
Flachsbrecher *m* teríčnik, teríleč, teráč; —in *f.* terica, terilja.
Flachsbündel *n.* kosem oder povesmo predíva.
Flachsdörre *f.* sušílnica, sušilna jama.
flächſen lanén, konópen, prtén. [(-ú).
Flachshaar *n.* vlakno; predívnast las
Flachshandel *m.* kupčija od. trgovina s predivom.
Flachshechel *m.* mikálnica, mikálnik, grebén.
Flachsrauſe *f.* (die Handlung des Rau-fens) smúkanje, drzanje; (d. Werkzeug) smukálnica, drzej, drzálnica. [díva.
Flachsreiſte *f.* pest (-i) od. ročáj pre-
Flachsriffel *m.* ſ. Flachsrauſe.
Flachsröſte *f.* gojenje —, močenje lanú; (Ort) godíšče, rosíšče.
Flachsſame *m.* lanéno seme.
Flachsſchwinge *f.* tréslica.
Flachsſeide *f.* predenica.
Flachswerg *n.* predívo, kodelja. [(sec.
Flachteller *m.* plitvi pladénj od. plos-

Flachziegel *m.* ploščata opéka, ploščati strešnik.

flackern švigati, migljati, trpoléti, bakláti, gomoléti (gomolějem).

Fladen *m.* mlinec, gibanica; (Honig-) sat, satovje; (Kuhfl.) kravjek.

Fladenbrot *n.* mlinci *m. pl.*, mlinčnik.

Flagge *f.* bandero, zastáva, prapor; die — aufſtecken zastávo razviti (-vijem), *impf.* razvijati; Flaggen- bandérski, praporni.

Flamingo *m.* plamenják, rudeča gos (-i), flamingo.

Flamme *f.* plamen, zubélj; *dem.* plaméněc, plaméněk; *fig.* žar, ogénj; Flammen- ognjén, plaménast.

flammen plamenéti, s plamenom goréti, bakláti; die Sonne flammt solnce pripeka.

Flammendurſt *m.* pekoča žeja.

Flammenofen *m.* peč (-i), plamenica.

Flammenſäule *f.* ognjén stebér.

Flammentod *m.* smrt v ognji.

Flanell *m.* flanela; Flanellen- flanélast, flanélen.

Flanke *f.* bok, stran (-i); (b. Thieren) lákotnica.

Flankenbrett *n.* bocnica, stranica, skrajnik.

flankieren klátiti se, potépati se, vlačugati se; (milit.) ob strani zajeti.

Flaſche *f.* steklenica, sklenica, lagév (lagve); *dem.* skleníčica, lagvica; Flaſchen- sklenični.

Flaſchenzug *m.* sestavljeni škripec, koloturnik; Potenzen— vzmožni škripec od. koloturnik.

Flaſchinett *n.* piščál (-i), piščalka.

Flaſer *f.* žila.

flaſerig žilav, žilat.

flatterblütig dolgopécljat.

Flattergeiſt *m.* lahkoživec, veternják, vihrávec.

flatterhaft vihráv, lahkožív, sikav, zlétav, lahkomiseln, nestanovitén.

Flatterhaftigkeit *f.* vihravost, lahkomiselnost, nestanovitnost.

flattern frfoléti, frfráti, fofotáti, mahljáti (s perutmi); (v. Fahnen) vihráti, véti (vejem).

Flatterſinn *m.* ſ. Flatterhaftigkeit.

Flatterthier *n.* prhútar, pirhopogáčica.

flau méděl, slab.

flauen oplakniti, sprati (spe *impf.* oplakovati, spírati.

Flauigkeit *f.* medlost, slabost móglost.

Flaum *m.* puh, dlaka; perje.

Flaumbart *m.* golobradec.

flaumbärtig golobrád.

Flaumfeder *f.* ſ. Flaum.

flaumig púhast, dlákast.

Flaumhaar *n.* pódlanka.

Flauſe *f.* burka, norčija, praz góvor; —n treiben šale zbijati, briti (brijem).

Flauſenmacher *m.* šalívec.

Flechſe *f.* kita, suha od. bela *dem.* kitica, suha žilica.

flechſig kitav, žílav, žílast.

Flechte *f.* pletenica, pletér, locanja; (Körbchen) pletenica, ple (Haar—) kíta; (zum Trocknen) pletér; (Krankh. u. Pflanze) liš

flechten plesti (pletem), viti (v splesti, zaplesti, preplesti, zviti, *impf.* spletati, zvijati ɔc.; ſich d — splesti se, *impf.* spletati se.

flechtenartig lišajast.

Flechter *m.* spletalec; —in *f.* tálka, pletílja.

Flechtruthe *f.* vitra.

Flechtſtück *n.* pletek.

Flechtweide *f.* béka.

Flechtwerk *n.* pletenina, pletenj

Fleck *m.* krpa, záplata; (am župán, župánec, náda, vstáva; ten—) madež; (Stück) kos (-a del; vom — gehen odsédati se, od. izpod rok iti (idem u. grem

flecken ſ. flicken; (beſudeln) n skvrniti, marógati, madeževati; zati, oskvrniti, omadeževati.

Flecken *m.* (Markt—) trg; *dem.* (Fett—) maróga, madež, skvrna; (flecken) lísa; (Schmutz—) zamaze Geſichte) péga; (Kinder—) ošpi opahki *pl.*

fleckenlos brezmadežen, čist.

fleckig lisast, marógast, šar; (ſch zamázan, umázan.

flectieren pregibati; —d pregi

Fledermaus *f.* netopír, pom prhútar, mižkut, pirhopogačica, p

wisch *m.* ométalo, omelo.
m. cep, cepěc, cepí *f. pl.* (sammt
le); grober — cepěc, tepěc,
ěc, telebán, zagovédnež, ne-

ft neotesán, suróv, zarobljen.
ahre *pl.* nora od. neumna leta.
iel *m.* ročník.
prosíti, milo prositi, moliti,
ti.
n. prošnja, mila prošnja, mo-
ledovanje. [prosèč.
ich milo od. živo od. ponížno
m. molilěc, prosilěc.
n. meso; *dem.* mesce; (der
sredíca, mehčina; (Wild—)
hudo od. divje meso; geräu-
– prekajéno od. povójeno od.
o; (Rind—) govédina; (Kalb-
létina ꝛc.; — werden učlove-
telésiti se; *impf.* učlovečevati
– mesén; — zum Ausschrotten
meso; Fleisch- mesni.
bank *f.* mesnica.
beil *n.* mesarica.
beschau *f.* ógled mesá.
beschauer *m.* mesóvni ogledník.
er *m.* mesár, klavěc; Fleischer-

ergewerbe *n.* mesarija, mesár-
betreiben mesáriti.
erin *f.* mesarica.
rn mesén, od mesa.
ssend mesojed, mesojéděn; —es
esojéděc, mesojédka.
esser *m.* mesojéděc.
arben poltnast, poltne barve.
faser *f.* mesno vlakno, mesna
od. lika.
fliege *f.* zapljúnkarica, zaplívka.
ressend mesojed, mesojéděn.
fresser *m.* mesojeděc, mesojed,
c.
haut *f.* mezdra.
g mesnàt, mesén, mesóvěn.
kost *f.* mesna jed (-í), mesna

ich mesén, poltén, telésěn.
lichkeit *f.* mesénost, polténost.
os mršav, brezmésěn.
mangel *m.* pomanjkanje od. ne-
mesá.

Fleischmarkt *m.* mesarski od. mésni trg.
Fleischmasse *f.* mesovje, meso.
Fleischmilchsäure *f.* mesomlečna kislina *(chem.)*.
Fleischspeise *f.* mesna od. mesnata jed (-i) od. hrana.
Fleischsteuer *f.* mesarína, mesni davěk.
Fleischtaxe *f.* mesna cena.
Fleischware *f.* mesenina, meso.
Fleischwerdung *f.* učlovečenje. [nica.
Fleischwurst *f.* meséna klobasa, mast-
Fleiß *m.* prídnost, marljívost; mit — nalašč; zu — h kljubu, nalašč, hoté.
fleißig priděn, marljiv, marěn, prizadévěn.
flennen krémžiti se, čmériti se, cmériti se, kísati se.
Flenner *m.* cméra, kíslica.
fletschen škripati (-am u. škripljem); Zähne — zobé kazati (kažem), režati (režim).
flexionslos nepregiběn, nepregibalěn.
Flibustier *m.* morski razbojnik.
Flickarbeit *f.* krpanje, krparíja.
flicken krpati, zakrpati, zašiti, popraviti; *impf.* poprávljati.
Flicken *m.* s. Fleck.
Flicker *m.* krpár, krpáč.
Flickerei *f.* krpanje, krparíja.
Flickerin *f.* krparica.
Flicklappen *m.* krpa, záplata; (am Schuh) županěc.
Flickwerk *n.* krparíja, záplate *pl.*; beráštvo.
Flieder *m.* (—baum) lipovka, španski bezěg, bezgověc; Flieder- bezgov.
Fliege *f.* múha; *dem.* mušica; Fliegen- mušji.
fliegen letéti, létati; in Stücke — razletéti se, raznesti se.
fliegend letéč; mit —en Haaren prostolàs, razpletèn, z razpleténimi lasmí; —e Fahne razvíta zastáva.
Fliegendreck *m.* mušjek.
Fliegenfalle *f.* muholóvka *(bot.)*.
Fliegenfänger *m.* muhar, muhěc, laška pénica.
Fliegengeschmeiß *n.* zapúljěk, zapljuněk, mušja zaléga.
Fliegengift *n.* múšnica.
Fliegenklatsche *f.* pókalnik.
Fliegennetz *n.* sítnica, mreža.

Fliegenſchwamm *m.* múšnica.
Fliegenwedel *m.* muhavnik, muhávnica; mit d. — die Fliegen abwehren múhati.
fliehen béžati (bežím), bégati; ubégniti, pobégniti, uteči (-tečem), ubéžati; ſ. a. entfliehen; (v. d. Zeit) hitéti, béžati; jemanden — umakniti od. ogniti se komu; *impf.* ogibati od. izogibati se koga, umíkati se komu; etwas — čuvati se od. varovati se česa; zu jemandem — pribežati (-bežím) od. priteči (-tečem) h komu.
Fliehkraft *f.* sredobéžnost.
fließen teči (tečem); (tröpfelnd) kapljati, curljati, cedíti se, solzéti; (v. d. Zeit) hitéti, potékati; — machen topíti, raztopíti, tajati, raztajati, taliti; (von Thränen) liti (lijem), cediti se; Thränen floſſen über ſeine Wangen solzé so ga oblile, solze so se mu pocedile; das Licht fließt sveča se océja, sveča se kída.
fließend tekoč; — gemacht raztopljen, raztajan, razpuščen; (von der Rede) gladek; — werden tájati se, raztájati se, talíti se.
Fließpapier *n.* pívnik.
flimmern migljati, igrati; (ſchwach brennen) mrléti, brléti.
Flimmerzelle *f.* migetalka. [tër.
flink urën, ročën, gibčën, skočën, hi-
Flinkheit *f.* urnost, ročnost ɔc.
Flinte *f.* puška; Flinten- puškin.
Flintenkolben *m.* bát, kopito.
Flintenkugel *f.* svinčenka, svinčnica.
Flintenſchloſs *n.* celín.
Flintenſchuſs *m.* strel. [kresálnik.
Flintenſtein *m.* puškin kremen oder
Flitter *m.* bleščica, migljenka.
Flittergelehrſamkeit *f.* puhla od. plitva učenost.
Flitterglanz *m.* nepravi lesk.
Flittergold *n.* zlata péna, loš.
flittergolden lošast.
Flitterjahr *n.* medéno leto.
Flittersilber *n.* sreberna pena.
Flitterſtaat *m.* bliščoba; nečimurnost.
Flitterwerk *n.* ſ. Flitterſtaat.
Flitterwoche *f.* medéni teden.
Flocke *f.* kosëm, kodër, kocélj; *dem.* kosmič, kosmičëk; (Schnee—) kocénj, kosmulja.
flocken kosmati, skosmati; smato snežiti, kocnjati.
Flockenblume *f.* plavica, mo
Flockengewölk *n.* mrénasti o janëki *pl.*
Flockenſträubling *m.* navadna bovist (-a).
flockicht kodrast, kocnjast.
Flockſeide *f.* kosmata svila.
Floh *m.* bolha; *dem.* bolšic
flohen bolhe loviti.
flohig bolhav.
Flohkraut *n.* dresën, dresélj,
Flohneſt *n.* bolšinják.
Flohſtich *m.* bolšji pik.
Flor *m.* cvet, cvetje, raz sreča, blaginja, blagostan, bla (gewebtes Zeug) pajčelan, ta
Flora *f.* cvetána, flora.
Florband *n.* pajčelanast tra lanasta prevéza.
Florfliege *f.* tančičarica.
florieren cvesti (cvetem), s
Florſeide *f.* súkana svila.
Flortuch *n.* tančica.
Floskel *f.* prazno lepotíčje.
Floß *n.* plav (-i), plutva, p
flößbar plavën, splavën.
Floßbrücke *f.* plavni most (
Flöße *f.* plavitëv, plavba, p
Floſſe *f.* plavúta, plavút (-i
flößen pláviti oder goniti vodi); (Wäſche) oplákniti, iz izprati (-perem); *impf.* oplak plahovati, izpirati.
Floſſenfüßer *m.* plitvonožec.
Floſſenthier *n.* plavútar.
Flößer *m.* plavičar.
Floßfeder *f.* plavúta, plavút
Floßgebür *f.* plavnina.
Floßgerechtigkeit *f.* plavna p
Floßholz *n.* plavni les, p splavljena drva.
floſſig plavútën.
Flöte *f.* piščál (-i), piščalka
flöten piskati, na piščal sv
Flötenſpieler *m.* piskač, flav
Flötenwerk *n.* piščali *pl. f.*
Flotille *f.* malo brodovje, fl
flott lahkoživ, razuzdan, leben razuzdano od. zapravljiv selo živéti; ein —er Menſch la

Flotte *f.* brodovje, ladijevje.
Flötz *n.* tla (tal) *pl.*; sloj, sklad, vrsta.
Flötzgebirge *n.* vrstno od. slojevito od. skladovito gorovje.
Fluch *m.* kletěv, kletvina, proklétstvo; (Schwur) zaklétěv, rot, zarótba.
fluchbeladen proklét, zaklét.
fluchen kleti (kolnem), rotíti, preklínjati, hudičevati, zlodejevati, šentovati.
Flucher *m.* preklinjalěc, rotilěc; —in *f.* preklinjalka, rotílka.
Flucht *f.* bég, ubég, uték, uskók; die — ergreifen pobégniti, v beg spustiti se, poceditì jo, ubrísati (-brišem) jo; in die — schlagen zapoditi, razgnati (-ženem), razkropiti, v beg zapoditi; auf der — bežé, bežèč.
Fluchtbau *m.* ubežišče.
flüchten sich pobégniti, ubégniti, ubéžati (-bežim), peté odnesti (-nesem), utéči (-tečem); sich zu jemandem — pribežati (-bežim) h komu, zateči (-tečem) se h komu.
flüchtig béžěn, ubéžěn, ubegljiv, begótěn; — werden s. Flucht ergreifen; (eitel) minljiv, nestanovitěn; (schnell) urěn, nagěl, hitěr; (in der Chemie) hlapěn, izhlapljiv; (leichtsinnig) vnémarěn, lahkomiseln, nestanovitěn; (oberflächl.) površěn, hitěr; *adv.* naglo, površno, mimogredé.
Flüchtigkeit *f.* bežnost, minljivost, nestanovitnost ꝛc.
Flüchtling *m.* begún, begúněc, ubéžnik, uskók.
Fluchwort *n.* klétvica.
Fluder *n.* žleb, splav; rake *pl.*; zajéza.
Flug *m.* lèt, polèt, vzlèt; (v. Bienen) roj; (v. Vögeln) vlák, kita; (v. d. Zeit) hitrost.
Flugbrand *m.* prašnati snet *(bot.)*.
Flugbrett *n.* letálnica.
Flügel *m.* perotnica, perót (-i), krilo, kreljút (-i); (an d. Windmühle) véternica; (bei der Thür) dúrnica, plat (-i); (bei der Armee) krilo; (Seite) bok; (musikal. Instrument) klavír; (bei der Uhrspindel) perótka; (am Webestuhl) polica; Flügel- krilni.
Flügelfrucht *f.* perótka.
Flügelfrüchtler *m.* perótkarica.
Flügelfuß *m.* krilonožěc.
flügelig krilàt, okriljen, s perótmi.
flügellos brezperótěn, brezkril, brezkrilěn, brez perotníc.
Flügelmann *m.* krilnik, krajnik.
flügeln operótiti; einen Vogel — ptiču peróti ostreliti; geflügelt krilàt, s perotnicami.
Flügelnetz *n.* perotnják.
Flügelpferd *n.* krilati konj, pegaz.
Flügelschlag *m.* fofòt, flafòt, fofotanje, máhanje s perótmi.
Flügelschnecke *f.* perotar.
Flügelthor *n.* dvokrilna vrata *pl.*
Flügelvieh *n.* perjád (-i), perotnina, kúretina, kurjád (-i), letavina.
Flugfisch *m.* poletaš.
flügge goděn; — werden goditi se, zgoditi se.
Flughahn *m.* morski petelin.
Flugloch *n.* žrelo, žrlo, žoltno, letenica; vratica *pl.*, okence.
Flugmehl *n.* políska.
flugs *adv.* v tem hipu, ko bi trenil od. mignil.
Flugsand *m.* svižěc, svišč, sipa, var.
Flühvogel *m.* (Alpensänger) gornik.
Fluor *m.* fluvór.
Fluorescenz *f.* fluvorovanje.
Fluorid *m.* fluvoríd, fluvorěc.
Fluorkiesel *m.* kremenčev fluvorěc *(chem.)*.
Fluorwasserstoff *m.* vodenčev od. vodíkov fluvorěc *(chem.)*.
Fluorwasserstoffsäure *f.* fluvorovodenčeva kislina *(chem.)*.
Flur *f.* trata, loka, livada, njiva, polje; (Weide) ledína, pašnjak, pašnik; — *m.* (Vorhaus) veža; (Hofraum) dvorišče.
Flurenpolizei *f.* poljska policíja.
Flurstein *m.* mejnik.
Fluss *m.* reka; *dem.* réčica, potok; (flüssiger Zustand) ték, tok; (von Metallen) raztop, taljenje, topljenje; talílo, topilo; (Rheuma, Gicht) kostenica; Fluss- rečni, reški, vodni.
Flussaal *m.* ógor, navadna jegulja.
Flussadler *m.* ribji orěl.
Flussanwohner *m.* poréčnik, potočnik, potókar.
Flussarm *m.* panoga od. rokáv reke.

Flussbad *n.* kópel (-i) v reki.
Flussbarsch *m.* ostríž, okún.
Flussbett *n.* struga, vodotok, vodotoč, odotóčina, žleb.
Flussbinnenland *n.* medrečje, medvodje.
Flussentwickelung *f.* razvoj reke.
Flussfahrzeug *n.* čoln, ladija, vozilo.
Flussfall *m.* slap.
Flussfischadler *m.* ribji orěl, ljun.
Flussgebiet *n.* porečje.
Flussgefälle *n.* strměc, pad reke.
Flussgroppe *f.* kapělj.
flüssig tekóč; (geschmolzen) raztopljen, raztaljen, razpuščen; (tropfbar —) kapljív; —er Körper tekočina; — machen topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; (Metalle) plaviti.
Flüssigkeit *f.* kapljívost; (d. Flüssige) tekočina, moča; (Krankh.) tok; tropfbare — kapljína; gebrannte — žganína, žganje.
Flussinsel *f.* osréděk, otok.
Flusskrabbe *f.* potočna rakúlja, réčna rakovica.
Flusskrebs *m.* potočni rak.
Flussmittel *n.* topílo.
Flussmuschel *f.* skržěk.
Flussnetz *n.* omréžje rek.
Flussnixe *f.* povodna od. morska déklica, povodna vila.
Flussofen *m.* plavěž, talílnica.
Flussotter *f.* vídra.
Flussperlmuschel *f.* potočna bísernica.
Flusspferd *n.* povódni od. nilski konj.
Flusspolizeiordnung *f.* ustav povodnega reda.
Flusspricke *f.* piškúr, kačéla.
Flussregulierung *f.* urédba od. uravnanje rek.
Flusssand *m.* pesěk, svižěc.
Flussschiffahrt *f.* vožnja po reki, rečno brodárstvo.
Flussee *m.* rečno jezero.
Flussseite *f.* vodna stran, stran proti [vodi.
Flussspat *m.* plavík, jédavěc.
Flussystem *n.* rečje.
Flusswasser *n.* tekoča od. živa voda, potóčnica.
Flussüberfuhr *f.* brod.
flüstern šepetáti (-am u. šepečem), šešljati; šepniti, pošepetáti, zašepetáti; (von Thieren) ščebljáti; (vom Winde) šumljati, žuboriti.
Flüstern *n.* šepèt, šepetanje; ščebljanje; šumljanje.
flüsternd šepetáv, šepetajoč, ščebljáv, ščebljajoč.
Flüsterer *m.* šepetálěc, šepetáč.
Flut *f.* povóděnj (-i), potòp; (das Wachsen des Wassers) pritok, nastop, plíma; (Woge) val; Ebbe u. — oséka in plima, odtok in pritok, odliv in priliv; (v. Schriften) kùp, gromáda; eine — von Thränen potók solzá.
flutbewegt burěn, vzbúrkan.
fluten nastópati, naraščati, plimováti, plívkati; *fig.* vreti (vrem), kipéti.
Flutmündung *f.* plimujoče ustje.
Flutstrom *m.* plimotok.
Flutzeit *f.* plíma, doba pritóka.
Focus *m.* s. Brennpunkt.
Föderalist *m.* federalíst.
föderativ federativěn, zvézěn.
Föderierte *m.* zavéznik.
Fogasch *m.* smúč.
Föhre *f.* bor, boróvěc; Föhren- borov.
Föhrenblattwespe *f.* borova ósa.
Föhreneule *f.* borova sóva od. sovka.
Föhrenholz *n.* borovína.
Föhrenwald *m.* boróvje.
Folge *f.* nasléděk, poslédica, učiněk, nastópěk; (Reihenfolge) réd (-i), vrsta, vzpored, zaporednost, čreda; (die — in der Herrschaft) naslédovanje, nasledba, nastop; infolge vsled (*c. gen.*), po (*c. loc.*), poleg (*c. gen.*), za (*c. instr.*), z. B. infolge höherer Bewilligung po višjem dovoljenji, infolge der Gerichtsordnung po sodnjem redu, poleg sodnjega reda, infolge der Geburt za po[illegible]rodom; (Lauf) ték; — leisten poslú[illegible]šati, ubógati, izpolniti; die — bavo[illegible] ist iz tega sledí oder izvíra, iz te[illegible] sklepamo; von übler — sein slabe [illegible] slédke imeti (imám); slabo zaleči (-[illegible]žem); dem zufolge po tem takem; [illegible] der — der Zeit s časom; in der — [illegible] prihodnje, za naprej, pozneje, po[illegible]
Folgeleistung *f.* pokórnost, posluš[illegible] ubógljivost, izpolnítěv ukaza.
folgen einem sledíti komu od. [illegible] naslédovati koga, iti (idem u. [illegible] od. stopinje pobirati za kom; ra[illegible]

— lovíti se, podíti se; auf
— nastopiti, *impf.* nastópati;
nach) priti (pridem), *impf.*
a kom, z. B. auf den Meister
Schüler za učiteljem oder po
ide učeněc; (nachahmen) po-
avnati se od. délati po kom;
— mrliča sprémiti, *impf.*
; (Folge leisten) slušati, po-
ógati; folge mir poslušaj me,
; nicht folgen ne márati za
etzung folgt dalje prihodnjič,
je prihodnjič, dalje od. na-
pride.
sledéč, naslednji, nastópěn;

adv. v prihodnje, za naprej;
ozneje, potém, pótlej, na to.
brez naslédkov.
ch poln velikih naslédkov.
. naslednik, nastopnik, na-

dosléděn.
tig s. folgerecht.
tigkeit *f.* doslédnost.
sklépati, soditi, izvájati, po-
kleniti, izvesti (-vedem), po-
mem).
g *f.* sklep, izvod; sklepanje,

m. poslédični stavěk; po-
oděk *(arithm.)*.
rig nedosléděn.
rigkeit *f.* nedoslédnost.
f. prihodnost, pozneji oder
čas.
adv. torej, zatorej, zato, te-
n takem, zategadelj.
poslušěn, ubogljiv, pokorěn.
keit *f.* poslušnost, ubogljivost,

n. folijant.
pena; podlóga, podlóžěk.
nat *n.* céla pola.
tezálnica, natezálnica, trlica,
Marter) muka; jemanden auf
nen koga na tezálnico deti
oga múčiti.
nk *f.* tezálnica, raztezálnica.
m. mučitelj, trinog, rabelj.
mmer *f.* mučilnica, raztezál-

foltern múčiti, trpinčiti; (vom Gewissen) peči (pečem), grizti.

Fond *m.* mática, zalóga, základ; die —s državni papirji *pl.*

Fontäne *f.* vodomèt.

Fontanell *n.* mehko teme (teména), mečava; (Geschwür) pijavka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca imeti (imam), dražiti koga, nagajati komu.

Force *f.* moč; sila.

Forchgras *n.* Marijini lasci, solzice od. lasjé devíce Marije.

Förderer *m.* pospešitelj, podpornik; s. a. Beförderer.

förderlich koristěn, hasnív, pospešljiv.

fördern *tr.* pospešiti, pomoči (-morem), povišati; *impf.* pospeševati, pomagati, poviševati, podpirati; (Erze) na dan správiti, *impf.* správljati; *intr.* odsédati se, od rok od. izpod rok iti (idem u. grem).

fordern terjati, zahtévati, iskati (iščem), hotéti (hočem); (vorladen, herausfordern) zvati (zóvem), klicati (kličem); pozvati, poklicati; *impf.* pozívati.

Förderung *f.* pospešítěv, pospešěk; s. a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátěv, zahtéva; (Heraus—) poziv, pozòv.

Förderungsmittel *n.* pospešilo; s. a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* zahtévna pravica.

Forderundssatz *m.* zahtévěk, postulat.

Forelle *f.* postrv (-i), postrva; *dem.* postrvica; Forellen- postrvji.

Forellenteich *m.* postrvnják.

Form *f.* podoba, oblika, lice, obraz; (Modell) kalúp, tvorílo; (in d. Gramm.) oblíka; (Muster) vzorěc, vzorěk, obrazěc.

formal s. formell.

Format *n.* oblíka, podoba, velikost, formát; (Octav—) osmérka; (Duodez—) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sostava.

Formel *f.* besede *pl.*, izraz, obrazěc, formula.

formell pravílěn, formalěn, navídezěn; *adv.* na videz.

formen podóbiti, obraziti, tvóriti, délati; upodobiti, izobraziti, stvoriti,

izdelati; *impf.* upodobovati, izobrazovati, izdelovati; (durch Guſs) liti (lijem); uliti.

Formenlehre *f.* oblikoslovje, oblikovje.

Formenſchneider *m.* kalupar, kaluporézec, pismorézec, lesorézec.

Formfehler *m.* pogréšek od. hiba v obliki.

förmig in Zſtzgn. mittels der Endung -ast od. durch podoben zu überſetzen, z. B. eiförmig jajčast, jajcu podóben.

förmlich pravilen, obličen, pristójen, prave podobe od. oblike; *adv.* rédno, rédoma, pravilno, pravíloma.

Förmlichkeit *f.* pravilnost, obličnost, pristojnost.

formlos brezličen, neličen, brez podobe od. lica.

Formloſigkeit *f.* brezličnost, neličnost, brezličje.

Formrahmen *m.* oklèp, okvír.

Formular *n.* vzorec, obrazec, vzgled, formulár.

Formularienbuch *n.* vzglédnik, primérnik.

formulieren izraziti.

Forſchbegier *f.* vedoželjnost, izvedljivost.

forſchbegierig vedoželjen, izvedljiv, poizvedoválen.

forſchen poizvedovati, zasledovati, premišljevati, preiskovati, raziskovati; (befragen) popraševati, opraševati, izpraševati, ovédati; ovédeti (-vem).

Forſcher *m.* poizvedovalec, preiskoválec, zasledovalec.

Forſchſucht *f.* izvedavost, radovednost; ſ. a. Forſchbegier.

Forſchung *f.* poizvédba, poizvedávanje, preiskáva, preiskávanje, zasledovánje; izpraševánje.

Forſchungsgeiſt *m.* poizvedoválnost, preiskoválnost.

Forſt *m.* gozd, les, hosta, zavod, log; Forſt- gozdni, gozdárski.

Forſtamt *n.* gozdárski urád (-a u. -ú).

Forſtbaumzucht *f.* gozdárstvo.

Forſtbetrieb *m.* gozdárjenje.

Forſtbezirk *m.* gozdni okraj.

Forſtdienſt *m.* gozdárska služba.

Förſter *m.* gozdár, lógar; (Wirtſchaftsführer) lésar.

Förſterei *f.* gozdárstvo, gozdarjeva od. gozdárska h

Förſterin *f.* gozdarica, lo

Forſtfrevel *m.* gozdna kv

Forſtgebür *f.* gozdnína.

Forſtgerechtigkeit *f.* gozdn

Forſtgericht *n.* gozdno so

Forſtgeſetz *n.* gozdni zák postáva.

Forſthaus *n.* gozdárjeva o

Forſthüter *m.* gozdni čuv

Forſtinſpector *m.* gozdni

Forſtkunde *f.* gozdoznan znanstvo.

Forſtkundige *m.* gozdozn znaněc.

Forſtlehranſtalt *f.* gozdárs gozdárska šola.

forſtlich gozden, gozdarsk

Forſtmeiſter *m.* nadgozdar

Forſtproducte *pl.* gozdni

Forſtrath *m.* gozdni svétn válec; gozdno svétništvo válstvo.

Forſtrecht *n.* gozdno pra zakon; drváščina.

Forſtrevier *n.* gozdni okr

Forſtrevierleiter *m.* vodni okraja.

forſtſchädlich gozdu kvarè

Forſtſchule *f.* gozdárska š

Forſtſchutz *m.* gozdno var

Forſtſchutzdienſt *m.* logars dárska služba.

Forſtſchutzperſonale *n.* go

Forſtſtreitigkeit *f.* prepir z

Forſttechniker *m.* gozdni

Forſtverwalter *m.* gozdni

Forſtweſen *n.* gozdárstvo.

Forſtwirtſchaft *f.* gozdárst jenje.

Forſtzins *m.* gozdnina, le

fort *adv.* dalje, napréj; weg) proč, s poti, v kraj; od-, u-, dalje, naprej; — jedno mér, ven in ven, sk

ſofort takój, precej, mahoma bir poběri se; fortan odsih (künft.) posihdob, poslej, z prihodnje.

Fort *n.* trdnjavica.

fortarbeiten dalje od. na

fortbannen pregnati (-ženem), prognati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje staviti od. zidati; (im Bergbau) dalje kopati (kopljem).

fortbegeben ſich odpraviti se, oditi (-idem), odriniti; *impf.* odpravljati se, odhajati.

Fortbeſtand *m.* obstaněk, obstoj.

fortbringen odpraviti, z mesta spraviti, odnesti; *impf.* odpravljati, odnašati; ſich — preriti (-rinem od. -rijem), preživiti se; *impf.* preživljati se.

Fortdauer *f.* trajnost, trpež, obstaněk.

fortdauern trajati, trpéti, obstati (-stojim u. -stanem); *impf.* obstájati.

fortdauernd trajěn, stanovitěn, neprenehljiv.

forteilen proč od. dalje hitéti, podvizati se.

Fortepiano *n.* klavir.

forterben ſich preiti (-idem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (m. d. Wagen) odvesti (-vedem) se, odpeljati se; *impf.* odpeljávati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati.

fortfliehen ubégniti, uteči (-tečem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvesti (-vedem), odpeljati; *impf.* odvájati, odpeljávati; (v. Winde od. Waſſer) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtſchaft — dalje gospodáriti.

Fortgang *m.* uspeh, prospeh, napréděk; einen guten — nehmen odsédati se, srečno od rok od. izpod rok iti (grem), dobro napredovati.

Fortgangsclaſſe *f.* red (-a u. -ú).

Fortgangszeugnis *n.* spričevalo o napredku.

fortgehen oditi (-idem), odriniti; *impf.* odhájati.

forthin za naprej, nadalje, v prihodnje, posihdob.

Fortification *f.* utrdba.

fortjagen odgnati (-ženem), odpoditi, spoditi, odtirati, stírati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odjáhati, oddirjati.

fortkommen oditi (-idem), *impf.* odhájati; (ſich fortbringen) preživiti se, kruh si služiti; (von Gewächſen und Thieren) rasti (rastem), obstájati, délati, obnášati se; zrasti, obstati (-stanem), storiti, obnesti se.

Fortkommen *n.* odhod; napréděk, uspeh; ein beſſeres — boljši kruh, boljše življenje; (v. Pflanzen) rast (-i); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

Fortlauf *m.* ték.

fortlaufend zapóreděn, nepretrgan, tekoč; *adv.* zdržema.

Fortleben *n.* življenje.

fortleiten razvoditi; *impf.* razvajati, prenašati *(phys.)*.

Fortleitung *f.* prenos; — d. Bewegung prenos gibanja *(phys.)*.

Fortleitungswelle *f.* prenosno vratílo *(phys.)*.

fortmachen ſich správiti se, pobrati (-berem) se, poceditì jo; *impf.* spravljati se, pobírati se.

fortpflanzen prenesti, presaditi; *impf.* prenašati, presajati; (vermehren, erzeugen) rediti, množiti, plodíti, saditi; zarediti, pomnožiti, razmnožiti, zaplodíti, razplodíti, zasaditi; *impf.* razmnoževati, razplodovati, zasajati; (die Wärme) razširjati, raznašati *(phys.)*; ſich — razplodíti se, zarediti se, razrasti (-rastem) se; *impf.* razplodovati se, zaréjati se.

Fortpflanzung *f.* zaredba, zareja, razplodba; (d. Menſchen) zárod.

Fortpflanzungsgeſchwindigkeit *f.* brzina od. hitrost širjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodilo.

fortrennen oddirjati.

fortrollen *tr.* valiti, váljati, tákati; zavalíti; *intr.* tákati se, takljati se.

fortſchaffen odpraviti, spraviti, s poti spraviti; *impf.* odpravljati, spravljati.

Fortſchaffung *f.* odprava.

fortſchleichen zmúzati se, zmuzníti se, ukrasti (-kradem) se.

fortſchreiten pomakniti se, *impf.* pomíkati se, dalje stopati od. koračiti; (in Kenntniſſen) napredovati, uspevati.

fortſchreitend postopěn; — e Bewegung pomikanje.

Fortſchritt *m.* napréděk, uspéh, prospeh; — machen naprédovati.

fortſchrittlich napréděn.

Fortſchrittsmann *m.* naprednják.

fortſetzen nadaljeváti, podaljševati.

Fortſetzung *f.* nadaljevánje, podaljšek; — folgt dalje prihodnjič.
fortwährend *adi.* veděn, neprenehljiv; *adv.* nepreněhoma, vedno, zdržema, v jedno mér.
fortziehen odriniti, oditi (-ídem), preseliti se; *impf.* odhajati, preseljevati se.
Fortzug *m.* odhod, selitěv, preselitěv.
Forum *n.* sodišče.
foſſil okamenél; kopan. [*pl.*
Foſſilien *pl.* okamenine *pl.*, izkopki
Fötus *m.* spočétek, zaróděk.
Fourage *f.* klaja, krma, piča.
fouragieren klajo ꝛc. preskrbéti, *impf.* preskrbovati.
Fourier *m.* vojaški pisár, furír.
Fournier *n.* obkláda, oplatica.
fournieren obložiti, oplatiti; *impf.* oblágati, obkládati.
Fracht *f.* tovor; vozivo, vozno blago; Fracht- vozni.
frachtbar vozěn.
Frachtbrief *m.* vozni list.
Frachtempfänger *m.* prejemnik blagá.
frachten za plačílo voziti.
Frachtführer *m.* voznik.
Frachtgeld *n.* voznína.
Frachtgut *n.* vozno blago.
Frachtkoſten *pl.* vozni stroški *pl.*
Frachtſchiff *n.* tovorna ob. prevozna ládija.
Frachtſtück *n.* vozívo, vozno blago.
Frachtverſender *m.* pošiljatelj ob. razpošiljalec voznega blaga.
Frachtwagen *m.* tovorni voz, težki voz.
Frack *m.* frak.
Fraction *f.* stranka, frakcija.
Fractur *f.* (Fracturſchrift) nemško ob. gotiško ob. frakturno pismo, lomno pismo.
Frage *f.* vprašanje; eine — ſtellen vprašati, poprašati; *impf.* vpraševati, popraševati.
fragen prašati, vprašati, poprašati, pitati, bárati, pobarati; *impf.* vpraševati, popraševati ꝛc.; (herum—) oprašati, *impf.* opraševati.
fragend prašajoč, prašaje, poprašujóč, sprašujóč ꝛc.
Fragepunkt *m.* vprašanje.
Frageſteller *m.* vprašalec, vpraševálec.
Frageſtellung *f.* vprašanje.
frageweiſe *adv.* v vprašanjih, s vprašanji, vprašujóč. [šalnica.
Fragewort *n.* vprašalna beseda, vpra-
Fragezeichen *n.* vprašáj.
fraglich zadévěn, dotičěn, omenjen; (ungewiſs) negotov.
Fragment *n.* odlómek, kos (-a u. -ú).
fragmentariſch v odlomkih.
Fragner *m.* krušnar.
Fraiſen *pl.* božjást; ſ. a. Epilepſie.
Franciscaner *m.* frančiškán, frančiškanec, franjevec. [samostán.
Franciscanerkloſter *n.* frančiškanski
Franciscanerorden *m.* frančiškanski réd (-a u. -ú), réd sv. Frančiška.
franco *adv.* plačano, poštnine prosto.
frank svoboděn, prost; — und frei ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.
frankieren poštnino plačati, pismo poštnine oprostiti, frankovati; *impf.* poštnino plačevati, pismo poštnine oproščevati.
frankiert *adi.* plačan, poštnine prost; *adv.* ſ. franco.
Franſe *f.* pram, prem, cembi *m. pl.*
franſen pramati.
Franzband *m.* francosko vezanje ob. vezílo, vezanje z usnjatim hrbtom.
Franzbaum *m.* pritlikovec.
Franzbrantwein *m.* francosko žganje.
Franzoſen *pl.* (Krankheit) nesramna bolézen (-i), francozi *pl.*
Franzperle *f.* francoski ob. ponarejéni ob. nepravi biser.
Franzwein *m.* francosko vino.
frappant presenétljiv, čudèn; ſ. a überraſchend.
frappieren prevzeti (-vzamem); das hat mich frappiert zavzel sem se nad tem, začudil sem se temu; ſ. a. überraſchen.
Fraß *m.* žretje, žrtje, žrenje; (Futter) živež, piča, krma; (Freſsgier) požrešnost, samogoltnost, goltnost.
Fraßtrog *m.* koríto.
Frater *m.* brat, fratěr.
fraternisieren brátiti se, družiti se.
Fraternität *f.* brátovščina.
fratſcheln govoríčiti, izpraševati, popraševati; krušnariti.
Fratz *m.* smrkovec, smrkolin, otročáj. paglovec.

Fratze *f.* spaka; —n machen páčiti se; spačiti se.

Fratzenbild *n.* spaka, grda ob. pretirana podoba.

Fratzengeſtalt *f.* pošást, grdoba.

fratzenhaft grd, nagnúsen, smešen, pretiran.

Frau *f.* gospá; (Ehefrau) sopróga, žena, zaročnica, pridrúga; (Hausfrau) gospodínja, gospodarica; eine — nehmen ženiti se; oženiti se; die — Meden gospá Medénka, gospa Medénova.

Frauchen *n.* ženka, ženica.

Frauen- ženski.

Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildnis d. Jungfrau Maria) podoba device Marije.

Fraueneis *n.* Marijino steklo.

Frauenfeind *m.* sovražnik ženstva; ſ. a. Weiberfeind. [kožuščék.

Frauenfingerkraut *n.* device Marije

Frauenfiſch *m.* platnica.

Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; (Pflanze) device Marije lasci, prédenica.

Frauenhemd *n.* ženska srajca.

Frauenkäfer *m.* polónica, božji volék.

Frauenkirche *f.* cerkév matere božje.

Frauenkloſter *n.* nunski samostan.

Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú), réd za ženske.

Frauenſchuh *m.* ženski črevélj; (Pflanze) cepteč, črevéljc.

Frauensperſon *f.* ženska.

Frauenſtand *m.* ženstvo; (in d. Kirche) ženska stran (-i).

Frauentag *m.* šmarén, šmárijni dan, gospójnica; Groß— véliki šmarén, vélika maša, vélika gospójnica; Klein— mali šmarén, mala maša, mala gospójnica.

Frauenunterkleid *n.* gózec.

Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

Frauenzeit *f.* ženska dóba, žensko čiščenje.

Frauenzimmer *n.* ženska stanica; (Person) ženska.

Fräulein *n.* gospica, gospodična.

Fräuleinſtift *n.* odgojišče ob. odgojevališče za gospodične.

frech drzen, predrzen, smél; (ausgelaſſen) razuzdán, nesramen; ein —er Menſch predrznež, nesramnik; die —e Perſon nesramnica.

Frechheit *f.* drznost, predrznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Fregattenvogel *m.* črna búrjevka ob. búrnica.

frei svoboden, prost, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, prost, čist; (ungefreit) svoboden; — werden osvoditi se, oprostiti se, osvojiti se, oteti (otmem) se; *impf.* osvobojati se, oproščevati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvezati (-vežem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgóv; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein —er Platz odprt prostor; im —en Felde ſ. Feld; auf —en Fuß ſetzen izpustiti koga iz uječe ob. iz zapóra; der Baum ſteht — drevo stoji na samem; er iſt nicht — ni sam svoj; aus —en Stücken sam od sebe, radovoljno; es ſteht ihm — na izvolji mu je, na izbèr mu je dano; —e Wohnung brezplačno stanovanje; —er Gegenſtand nezapovedani ob. prosti predmet; ich bin ſo — drznem se; —e Wärme razvezana toplota; — heraus narávnost, odkritosrčno, z očij v oči.

Freibataillon *n.* bataljón radovoljnikov.

Freibauer *m.* svobodnik.

Freibeuter *m.* pomorski ropar ob. tolovàj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomorsko roparstvo, gusárstvo.

Freibrief *m.* svobodnica.

Freibürger *m.* svobodni državljàn.

Freicorps *n.* krdélo radovoljnikov.

freidenkend svobodomiseln.

Freie *f.* plan (-i), planota.

freieigen prostolastén.

freien snubiti; zasnúbiti; — gehen na ógledi ob. na rázgledi iti (grem).

Freien *n.* snubitév.

Freier *m.* snubáč, snubec, snobok; auf —s Füßen ſtehen ženiti se.

Freiersmann *m.* ſ. Freier.

Freifrau *f.* barónica, barónka, barónovka.

freigeben osvoboditi, izpustiti; *impf.* osvobojati, izpuščati; (erlauben) dopustiti, *impf.* dopuščati; den Handel — svobodno kupčijo dopustiti.

freigebig darežljiv, radodarẽn, dobrotljiv. [nost.
Freigebigkeit *f.* darežljivost, radodar-
freigeboren svobodno rojen, svobodnega rodú.
Freigeiſt *m.* svobodomiselnik; malovérẽc. [vérẽn.
freigeiſteriſch svobodomiseln; malo-
Freigelaſſene *m.* osvobojenẽc.
Freigeld *n.* mrtvaščina.
freigeſinnt svobodomiseln.
Freiglaube *m.* prostovérstvo, svojevérstvo.
Freihafen *m.* svobodno pristanišče, svobodna luka.
freihalten živež ob. hrano komu zastonj dajati.
Freihandel *m.* svobodna kupčija, — trgovina.
Freiheit *f.* svoboda, prostost; (Kühnheit) drznost, predrznost; —en *pl.* svoboščine; in — ſetzen osvoboditi, izpustiti koga iz uječe ob. iz zapóra, dati (dam) komu svobodo; *impf.* izpuščati ꝛc., dajati ꝛc.; ich nehme mir die — bodi mi dovoljeno, drznem se.
Freiheitsbrief *m.* svoboščinska listina.
Freiheitsdrang *m.* svobodoželjnost, hrepenenje po svobodi.
freiheitsliebend svobodoljubẽn.
Freiherr *m.* barón.
freiherrlich barónov, barónski.
Freihufe *f.* svobodno zemljišče.
Freiknecht *m.* krvnik, rabelj.
freilaſſen ſ. freigeben.
Freilehen *n.* svobodni fevd.
freilich kaj pa da, se vé da, kako pa, res; (zwar) sicer.
freimachen osvoboditi, osvojiti, oprostiti; *impf.* osvobojati, osvojevati, oproščevati. [zidár.
Freimaurer *m.* svobodnják, prosto-
Freimaurerei *f.* svobodnjaštvo, prostozidárstvo. [dušnost.
Freimuth *m.* odkritosrčnost, prosto-
freimüthig odkritosrčẽn, prostodušẽn.
Freimüthigkeit *f.* ſ. Freimuth.
Freiſaß *m.* svobodnik, svobodnják.
Freiſchüler *m.* neplačujoči učenẽc, učenẽc prost učnine.
Freiſinn *m.* svobodomiselnost, svobodna miſẽl (-i).
freiſinnig svobodomiseln.
Freiſinnigkeit *f.* ſ. Freiſinn.
freiſprechen oprostiti, nedolžnega (nedolžnim) spoznati; *impf.* oproščevati, nedolžnega spoznavati; v. Sünden — grehov odvezati (-vežem), *impf.* odvezovati; (v. Lehrjungen) iz učenja pustiti, učenja oprostiti; *impf.* iz učenja puščati, učenja oproščevati.
freiſprechend, ein —es Urtheil oprostna ob. odvezna razsodba.
Freiſprechung *f.* osvoboja, oprostitẽv; odvéza.
Freiſtadt *f.* svobodno mesto.
Freiſtätte *f.* zavétje, pribežališče.
freiſtehen, es ſteht ihm frei na izvólji mu je, na izbèr mu je dano.
Freiſtelle *f.* brezplačno mesto.
freiſtellen, jemandem etwas — na izvoljo ob. na izbèr komu kaj dáti (dam), *impf.* dajati.
Freiſtunde *f.* ura praznovanja.
Freitag *m.* petẽk; am — v petẽk; an —en ob petkih.
Freitiſch *m.* brezplačna hrana.
Freiwerber *m.* snubáč, snubẽc; —in *f.* snubačica.
Freiwerbung *f.* snubitẽv.
freiwillig *adi.* radovoljẽn, dobrovoljẽn, samovoljẽn; *adv.* sam od sebe, iz svoje volje, zdobra.
Freiwillige *m.* radovoljnik, dobrovoljnik; *f.* radovoljka, dobrovoljka; Einjährig— jednoletni radovoljnik, prostovoljnik. [voljnost.
Freiwilligkeit *f.* radovoljnost, dobro-
Freizügigkeit *f.* svobodna selitẽv.
fremd tuj; vnanji, ljudski, inoſtrán; (unbekannt) neznan, nepoznan; (jeſtjam) čuden.
fremdartig tuj; drugovrstẽn, drugoroden, inoroden.
Fremdartigkeit *f.* raznoródnost, inorodnost, inovrstnost.
fremdbezirkig sosédnjega okraja.
Fremde *f.* tujina; tuja zemlja ob. dežela, neznana dežela; in die — gehen po svetu ob. na tuje iti (idem, grem), z doma iti; er war in der — z dóma je bil, po svetu je bil.
Fremde *m.* tujẽc, vnanji človek; *f.* tujka.

Fremdenbuch *n.* tujska knjiga, knjiga za tujce.
Fremdengeſetz *n.* zakon o tujcih.
Fremdenpolizei *f.* policija za tujce.
Fremdenweſen *n.* tujstvo, inostranstvo; tujska opravila.
fremdgeboren tujeróden, tujega od. vnanjega rodú.
Fremdheit *f.* tujstvo; (Unkenntnis) nevednost, neznanje.
Fremdling *m.* tujec, inostranec, vnanji človek, priseljenec; — werden túјčiti se, potujčiti se; *impf.* potujčevati se; Fremdlings- tujski.
Fremdſucht *f.* tujčevalnost, pretirano poznemanje tujih šeg.
fremdſüchtig tujčeválen.
Fremdwort *n.* tujka, tuja beseda.
fremdzüngig inojezičen, tujega jezika.
frequent ljudnat, obiskovan.
Frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljalni glagol.
Frequentation *f.* obiskovanje.
Frequentationszeugnis *n.* spričevalo o obiskovanji šole.
frequentieren obiskovati.
Frescomalerei *f.* slikanje na mokro od. na vapno.
Freſsbegierde *f.* požrešnost, samogoltnost, snédenost.
freſsbegierig požrešen, samogóltən, snéden, hlastežen.
freſſe *f.* žrelo; gobec, rilec.
freſſen žreti (žrem), požreti, jesti (jem), pojesti, snesti; *impf.* požirati, pojedati; (Körner) zobati (zobljem); pozobati; (Gras) múliti; pomuliti; (gierig —) hlastáti; pohlastati; (um ſich —) razjedati; razširjati se.
Freſſen *n.* žrtje, žrenje; (Speiſe) piča, krma, jed (-i); *fig.* slabo jelo.
freſſend goltáv; razjedljiv.
Freſſer *m.* žerec, snedež, snéda, požeruh, požrešnik; —in *f.* požrešnica.
Freſsgier *f.* ſ. Freſsbegierde.
freſsgierig ſ. freſsbegierig.
freſſig in Zſſgn. jéd, jeden, žrtén.
Freſsloch *n.* (im Schweinſtall) jáderna *n. pl.* [vost.
Freſsluſt *f.* lakot (-i), lakota, požrljivost.
Freſsſucht *f.* ſ. Freſsbegierde.
Freſstrog *m.* korito.
Freſswerkzeug *n.* požiralo, žrelo.
Frettchen *n.* bela podlásica.
Frettwieſel *n.* ſ. Frettchen.
Freude *f.* veselje, radost; — haben veseliti se, radovati se; ein Tag der — veseli dan, dan veselja; mit —n z veseljem, prav rad; Freuden- veseli, radostni.
Freudenbecher *m.* kupa veselja od. radosti.
Freudenbotſchaft *f.* veselo oznanilo, veseli glas (-a u. -ú).
Freudenfeſt *n.* veselica, veseli god (-a u. -ú) od. praznik.
Freudenfeuer *n.* kres.
Freudengeſchrei *n.* vrisk, veseli krik, veseli hrup; ein — erheben vrisk zagnati (-ženem), zavriskati, zaúkati.
Freudenhaus *n.* dom veselja.
Freudenkleid *n.* pražnja od. semánja obleka.
Freudenleben *n.* veselo od. prijetno življenje.
freudenlos nevesel, brez veselja od. radosti.
Freudenmahl *n.* veselica, veséla pojédina, gosti (gostij) *pl.*
freudenreich poln veselja od. radosti, prevesel, preradostən.
Freudenruf *m.* veseli klic, vrisk.
Freudentag *m.* veseli dan, dan veselja.
Freudentaumel *m.*, im — veselja pijan.
Freudenthräne *f.* solza veselja od. radosti.
freudenvoll veselja od. radosti poln.
freudetrunken veselja pijan.
freudig vesel, rádostən.
Freudigkeit *f.* veselje, radost.
freuen veseliti, radovati, razveseliti; ſich — veseliti se, radovati se, vesel biti (sem); razveseliti se, vzradovati se; *impf.* razveseljevati se.
Freund *m.* prijatelj; er iſt ein — vom Spielen, Trinken ꝛc. rad igrá, pije ꝛc.
Freundchen *n.* ljubi prijatelj.
Freundin *f.* prijáteljica.
freundlich prijazen, mil; — thun prikupovati se, dobríkati se, prilizovati se, sladkati se; (hübſch) lep, ugoden.
Freundlichkeit *f.* prijaznost.
freundlos brez prijatelja od. prijateljev.

Freundſchaft *f.* prijateljstvo; pobratimstvo; — ſchließen sprijazniti se, pobrátiti se.

freundſchaftlich prijateljski, prijazēn; *adv.* prijateljsko.

Freundſchafts- prijateljski.

Freundſchaftsbund *m.* prijáteljska zveza od. véz (-i).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobija, pregreha; (Verbrechen) hudodelstvo, zločinstvo, zlodejstvo; (Beſchädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunitēv, oskrumba.

frevelhaft zlobēn, hudobēn, hudodelēn, zločinski; (verwegen) predrzēn, drzovit.

Frevelmuth *m.* zlobnost; (Verwegenheit) predrznost, drzovitost.

freveln grešiti, hudo délati, zlobēn biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodelstvo, zločin, zločinstvo, hudobija; zlobno od. brezbožno dejanje.

freventlich predrzēn; ſ. a. frevelhaft.

Frevler *m.* hudobnež, zlobnež, brezbožnik; hudodelēc, hudodelnik, zločinēc; predrznež.

Frevlerin *f.* hudobnica, brezbožnica; hudodelnica; predrznica.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; —n ſchließen mir skleniti, pomiriti se; — ſei mit euch mir vam bodi! mir z vami! —n ſtiften miriti; pomiriti; in —n leben mirovati, v miru živeti; den —n ſtören mir rušiti, razrušiti, mir kaliti, mir prelomiti; — ſeiner Aſche Bog mu daj večni mir in pokoj; Friedens- mirovni, mirni.

Friedensabſchluſs *m.* pomírje, sklep mirú.

Friedensbedingung *f.* pogoj od. uvet mirú, mirovni pogoj od. uvet.

Friedensbotſchaft *f.* oznanilo mirú.

Friedensbruch *m.* prelomljenje mirú, mirolom, mirolomstvo.

Friedensbund *m.* zaveza mirú.

Friedenscongreſs *m.* zbor za mir od. zaradi mirú.

Friedensengel *m.* angelj mirú.

Friedensgage *f.* plača ob miru; vojaška mirovna plača.

Friedensgericht *n.* mirovno sodišče.

Friedensgöttin *f.* boginja mirú. [sodnik.

Friedensrichter *m.* mirovni sodnik, raz-

Friedensſchluſs *m.* pomírje, sklep mirú.

Friedensſtifter *m.* miriléc, posredovalēc mirú. [nik.

Friedensſtörer *m.* kalilēc mirú, zdraž-

Friedensunterhändler *m.* pogajalēc za mir od. zaradi mirú. [mirú.

Friedensvermittler *m.* posredovalēc

Friedenszeit *f.* čas od. dôba mirú, mirovanje; zur — ob miru, v miru, v mirnem času.

friedfertig miroljubēn, miroljubiv, mirēn, mirljiv. [ljubnost.

Friedfertigkeit *f.* miroljubje, miro-

Friedhof *m.* pokopališče, grobišče, mrtvišče, grobje. [mirno.

friedlich mirēn, krotēk; *adv.* zlepa,

friedliebend miroljubēn, miroljubiv.

friedlos nemirēn, nepokojēn, brez mirú.

friedſam mirēn, tih, krotēk.

Friedſamkeit *f.* mirnost, krotkost.

Frierbeule *f.* ozeblina, ozeba.

frieren prezébati, mraz trpeti; ich friere zebe me, mraz mi je; (zu Eis werden) zmrzniti, zamrzniti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.

Frieren *n.* mraz, zmrzlina, zmrzál (-i).

Fries *m.* friz, nakitje.

Frieſel *m.* opahki *pl.*, spahki *pl.*, spuščaj, prhljáj, pršáj, prišč.

friſch suróv, présēn, svež; (kühl) hladēn, studen; (neu) nov, mlad; (munter) živ, živahēn, čvrst, čil, iskēr; (eben gebracht) tódinji, z. B. tódinja voda, d. i. otódi (ſoeben) prinesena voda; —es Holz suróv les; —es Blatt zelen list; —e Ware novo blago; —er Baum mladikavo od. omladno drevo (-esa); —e Farbe živa barva; —es Brot kruh po péki; —es Pferd spočit oder čil konj; — gemolkene Milch prícno mleko; — gewagt srčnost veljá; auf —er That na samem dejanji; — zur Arbeit urno na delo! etwas —es novina; —e Wäſche belo perilo; auf die —e Luft pod milo nebo.

Friſche *f.* čvrstost, čvrstota, svežost (svežest); mrzlota, studenost; hlad (-a u. -ú), hladnost; živost, živahnost, čilost.

frischen (Eisen) prekovati, pretopiti, prečistiti, prepustiti; *impf.* pretapljati, prečiščati, prepuščati; ſ. erfrischen.

Frischeſſe *f.* pretapljálnica, čistílnica.

Frischherd *m.* ognjišče.

Frischling *m.* (junges Schwein) prešiček, mladičék, spomladánec.

Frischofen *m.* pretapljálnica, topílnica.

Frischung *f.* ſ. Erfrischung.

Friſeur *m.* lasničar, frizér.

friſieren razčesati (-češem), oplesti (-pletem); *impf.* razčesávati, oplétati; (d. Haare kräuſeln) kodrati, svédriti.

Friſierkamm *m.* češélj, redki glavnik.

Friſt *f.* rok, obrok, dóba; (Aufſchub) odlog, odlásek, odlástlek (odlastelka); binnen Monats— črez mesec dnij; zu jeder — vsak čas; große — prostrán rok; letzte — končni rok.

friſten odlog od. odlástlek dati (dam), *impf.* dajati; odložiti, *impf.* odlágati; das Leben — ubijati se, borno živeti, životariti, komáriti.

Friſtenprotokoll *n.* rokóvni zapisnik.

Friſttag *m.* določeni dan (dneva).

Friſtverlängerung *f.* odlog, podaljšanje obroka.

friſtweiſe *adv.* po obrokih, obrókoma.

Friſur *f.* oplét, opletilo.

frivol ſ. ausgelaſſen.

Frivolität *f.* objest (-i), prešírnost.

froh vesel, radostén, rad, zadovoljen; ich bin — veselim se, po všeči mi je.

fröhlich vesel, radostén, dobrovoljen; — ſein veseliti se, radovati se, dobre od. žídane volje biti (sem).

Fröhlichkeit *f.* radost, veselost; (als Handlung) veselje, radovanje, veselica, **fröhlocken** radovati se, veselja pokakovati, veselja vriskati od. ukati.

Fröhlocken *n.* radovanje, vriskanje od. ukanje (od veselja).

Frohn- tlačanski, tlaški, robotni.

Frohnarbeit *f.* tlaka, robota.

Frohnarbeiter *m.* tlačan, robotnik.

Frohndienſt *m.* tlaka, robota; —e verrichten tlačaniti, robotati, tlako delati od. opravljati.

fröhnen tlačaniti, robotati, tlako delati od. opravljati; (den Lüſten) streči (strežem), služiti.

Frohnfaſten *pl.* kvatre (kvater) *pl.*

Frohnfuhre *f.* tlaka z vozom, vožnja za tlako.

Frohngeld *n.* tláščina, robotnína.

Frohnherr *m.* gospodar tlake od. robote.

Frohnleichnamsfeſt *n.* telovo (-ega), dan od. praznik sv. rešnjega telesa.

frohnpflichtig tlaki od. roboti podvržen, dolžen tlako delati, robotén.

Frohſinn *m.* veselost, dobrovoljnost, dobra od. žídana volja, veselo srce.

frohſinnig dobrovoljen, vesel, radostén, dobre od. žídane volje, veselega srca.

fromm pobožen, bogoljuben, bogaboječ, bogoslužen, bogomil; (ſanft) krotek, tih, pohlevén; (gütig) dobrotljiv, blag, usmiljen, milostiv, milosrčen; eine —e Stiftung blagoverna ustanova, zadúšbina, zadúšnica; ein —es Legat blagovérna oporoka.

Fromme *m.* pobožnik; *f.* pobožnica.

Frömmelei *f.* svetohlinstvo, svetohlímba, licemerstvo, kriva pobožnost.

frömmeln svetohliniti se, pobožnost hliniti, svetega se delati.

frommen streči (strežem), koristiti, hasniti, v prid od. v hasek od. na korist biti (sem).

Frommen *n.* hašen (-i), hasek, korist (-i), prid.

frommherzig pobožen, pobožnega srca.

Frömmigkeit *f.* pobožnost, bogoljubnost, bogaboječnost; krotkost, pohlevnost; dobrotljivost ꝛc.

Frömmler *m.* svetohlinec, licemér, licemérec; —in *f.* svetohlinka, licemérka.

Fronte *f.* čelo, lice, pročelje, ospredje, prednja stran (-i).

Froſch *m.* žaba; *dem.* žábica; (Laubfroſch) rega, rákovec, vega; (d. eßbare) urh, rujht, rujhtáč; ein abſcheulicher — žabúra; Froſch- žabji.

Froſchader *f.* podjezična žila, žila podjezičnica.

Froſchfang *m.* žabja lov (-i).

Froſchfiſch *m.* morska žaba, žabovka.

Froſchfuß *m.* krak.

Froſchgequake *n.* regljanje.

Froſchlache *f.* žabja mlaka od. mlakuža.

Froſchlaich *m.* žabnjak, žabnik. [sren.

Froſt *m.* mraz, zmrzál (-i), mrzlina,

Frostbeule *f.* ozeblina, ozéba.
frösteln, es fröstelt mich mrazi me, mraza drgetam od. drgécem, mraza se tresem, mraz me trese.
Frösteln *n.* mrzálica.
frostig mrzél, zmrzél, mrazén, ledén, zimén; ozeblé, prezeblé.
Frösteln *m.* zmrzlež, zmrzljak, zmrzljivec, zmrzli človek.
Frostsalbe *f.* mazilo za ozeblino.
Frostschmetterling *m.* zimski pedic.
Frostwetter *n.* mrzlo vreme (vremena), ostra od. huda zima.
Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obroděk, pridelek; *dem.* saděk, ploděk; *coll.* sadje, sadovje; die Früchte pridelki, plodovi; *fig.* nasleděk, nastopek; — ansetzen zaroditi, zarod zastaviti; *impf.* zarejati, zarod zastavljati; Frucht- sadni; zarodni.
Fruchtauge *n.* popek, brst.
fruchtbar rodovitén, rodovit, ploděn, plodovit, plodovitén, plodonosén, plénjav; (v. Bäumen) sadonósen, sadovit; — sein roditi, nesti (nesem), plénjati.
Fruchtbarkeit *f.* rodovitnost, plodnost, plodovitost ɔc.
Fruchtbarmachung *f.* porodovitév.
Fruchtbaum *m.* sadno od. sadonosno drevo (-esa).
Fruchtbaumzucht *f.* sadjárstvo.
Fruchtboden *m.* žitnica, kašča, kašta; plodišče *(bot.)*.
fruchtbringend sadonosén, plodonosén, ploděn, roděn; koristén.
fruchten roditi, sad nositi od. prinašati; koristiti, hasniti; zaleči (-ležem), *impf.* zalégati; pomoči (-morem), *impf.* pomagati. [tina.
Fruchtertrag *m.* pridelek, obroděk, lé-
Fruchtfeld *n.* žitno polje.
Fruchtfolge *f.* poljsko kolobárjenje.
Fruchtgarten *m.* sadovnják, sadonosnik, sadni vrt.
Fruchtgehäuse *n.* oplodje.
Fruchtgenuss *m.* užitek.
Fruchthandel *m.* žitna kupčija, kupčija z žitom; den — betreiben žitáriti, z žitom kupčevati.
Fruchthändler *m.* žitni kupec.
Fruchthaut *f.* mrena, lupina, koža, luščina.
Fruchthorn *n.* rog obílnosti.
Fruchthülle *f.* oplodje.
Fruchthülse *f.* strok.
Fruchtkeim *m.* kal, klica, za
Fruchtknospe *f.* brst, popek.
Fruchtknoten *m.* plodnica *(bo*
fruchtlos *adi.* brezploden, n
jalov, brez sadú; (vergeblich) nekoristén, nehasnovit, brez
adv. zastonj. [ko
Fruchtlosigkeit *f.* brezplodnost
Fruchtmangel *m.* slaba létina, kanje, stradež.
Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (markt) žitni trg.
Fruchtnießung *f.* uživanje.
Fruchtpflanze *f.* sadika, semens
Fruchtpreis *m.* žitna cena; sad
Fruchtschaden *m.* újma, škoda
Fruchtspeicher *m.* ſ. Fruchtbod
Fruchtstiel *m.* pecelj, recelj.
Fruchttrieb *m.* mladika, zaro
Fruchtwechselwirtschaft *f.* setve, poljsko kolobárjenje, kolobár.
Fruchtwein *m.* jábolčnik, h hruškovec.
Fruchtzweig *m.* mladika; klic
frugal malojeść, zmérén; teče
früh *adi.* ran, zgodnji, pr jutranji; *adv.* za rana, rano, sehr — na vse zgodaj, prav heute — davi, *adi.* dávišnji; gens na vse zgodaj, za belega ranega jutra, s svitom od. vred; zu — prezgodaj, preran —en Morgen bis .... od rane do . . .
Früharbeit *f.* jutranje delo.
Frühbirn *f.* zgodnja hruška.
Frühe *f.* jutro; in der — zgodaj, za rana; in aller — zgodaj.
früher *adi.* prejšnji, poprejšn prej, poprej, pred, popred.
frühestens najprej, najpopre pred, najpopred.
Frühgebet *n.* jutranja molitev
Frühgeburt *f.* negodni plod pred časom, negodni pórod.
Frühgetreide *n.* jaro od. zgodi jarina.

Frühgottesdienſt *m.* zgodnja od. rana maša, zgódnjica, prva maša; (in der Adventzeit) zorna maša, zornica.

Frühhenne *f.* járica, járčica.

Frühjahr *n.* ſ. Frühling.

Frühkirſche *f.* zgodnja od. rana črešnja, črešnja zgódnjica.

Frühkoſt *f.* kosílo, zájutrek.

Frühling *m.* pomlad (-i), spomlad (-i), vigred (-i), mlado leto, mladoletje, mladolétek; im — spomladi; Frühlings- pomladánji, pomládnji, pomladanski, mladoletni, vigredni; (von Früchten) jar.

Frühlingsäquinoctium *n.* pomladánsko jednakonočje.

Frühlingsenzian *m.* svedrẽc.

Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.

Frühlingsflur *f.* pomladanska od. cvetoča livada od. trata. [mladi.

Frühlingsgöttin *f.* Vesna, boginja po-

Frühlingshungerblümchen *n.* kurje zdravje.

Frühlingspflanze *f.* pomladanska oder jára rastlina.

Frühlingspunkt *m.* vspomladišče (Aſtron.).

Frühlingszeit *f.* pomladanski čas.

frühmorgig davíšnji.

Frühnebel *m.* jutranja meglà.

frühreif prezgodaj od. prerano razvít, prigodnji.

Frühreife *f.* prerán razvítek.

Frühroth *n.* zárija, zora, jutranji žar.

Frühſaat *f.* rana od. jara setẽv.

Frühſtück *n.* kosílo, kosílce, zajutrek.

frühſtücken kósiti, kosílčati, zajutrkovati.

frühzeitig *adi.* zgodnji, prigodnji, ran; *adv.* zgodaj, rano; allzu— *adi.* prezgodnji, preran; *adv.* prezgodaj, prerano, prevred.

Fuchs *m.* lisica; *dem.* lisičica; (Männchen) lisják; (Pferd) rjav konj, rížan; (Menſch) prekánjenec; (Dukat) rmenjak; fuchs- lisíčji. [lisičevina.

Fuchsbalg *m.* lisičja koža, lisičina,

Fuchsbau *m.* lisičja luknja, lisičina.

Fuchseiſen *n.* lísice *pl.*, železni skopéc za lisice.

fuchſen lisíčji.

Fuchsfell *n.* ſ. Fuchsbalg.

Fuchſin *f.* lisíca.

Fuchsjagd *f.* lov na lisíce. [kožuh.

Fuchspelz *m.* lisičina, lisičevina, lisičji

fuchsroth rjáv ko lisica.

Fuchsſchrott *m.* lisičnjak.

Fuchsſchwanz *m.* lisičji rep, metálica; rother — ščẽr *(bot.)*.

fuchsſchwänzen lizati (lížem) se; prilizovati se, dobrikati se.

Fuchsſchwänzer *m.* prilizovalẽc.

Fuchtel *f.* ploščnati mẽč.

fuchteln s ploščnatim mečem biti (bijem), z golo sabljo mahati, s ploskom od. ploskoma biti (bijem); udariti.

Fuder *n.* voz, peljáj, tovor.

Fug *m.* pravica, oblast (-i); mit — und Recht po vsej pravici.

Fuge *f.* sklep, sklad, spah, stik, sklada; (muſik.) sklad, fuga.

Fügebank *f.* stružnik, spahoválnik, spahovnik.

Fügebock *m.* kobíla (kolárska).

fügen skleniti, spahniti, stakniti, strníti, spójiti, zložiti; *impf.* sklepati, spahovati, stikati, strinjati, spájati, zlagati; (lenken) obrniti, uravnati, urediti; *impf.* obračati, ravnati, uravnavati, urẽjati; ſich — ujemati se, strinjati se, stikati se; ſich in etwas — udati se v kaj, *impf.* udájati se; ſich dem Geſetze — podvreči (-vržem) se zakonu, pokoriti se zakonu; (geſchehen) primeriti se, naključiti se, pripetiti se, prigoditi se; *impf.* primerjati se, pripetovati se, prigajati se.

Fügewort *n.* veznik.

füglich primérən, pristojẽn, prikladẽn, priličẽn; *adv.* primerno ɔc.; dobro, zložno; tíkoma; (mit Recht) po pravici, po potrebi.

Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnava; — Gottes božja volja od. naredba od. previdnost, usoda.

fühlbar občutẽn, občutljiv, čutẽn.

Fühlbarkeit *f.* občutnost, občutljivost.

fühlen čutiti, občutiti; (durch Berührung) típati, otípati, potípati; ich fühle Luſt hoče se mi, želim, želja me obhaja; ſich — čutiti se, počutiti se, imeti (imam) se; svojo vrednost spoznati; wie fühlſt du dich kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?

fühlend čutěn, občutěn, čutljiv.
Fühlfaden *m.* tipalnica, tipalo.
Fühlhorn *n.* ſ. Fühlfaden; (b. Schnecken) rožiček.
fühllos brezčutěn, neobčutěn; brezsrčěn, trdosrčěn, trd.
Fühllosigkeit *f.* brezčutnost, neobčutnost; brezsrčnost, trdosrčnost.
Fuhre *f.* vožnja, spelják; —n machen voziti, peljati; (Wagen) voz.
führen vesti (vedem), voditi, peljati; (zu Wagen) voziti, peljati; (verwalten) voditi, upravljati, oskrbovati; bei ſich — s seboj nositi; die Feder — pisati (pišem); Reden — govoriti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tožiti se; Proceſſe — právdati se, prepirati se; das Wort — (v imenu drugih) govoriti; hinter d. Licht — prekaniti, prevárити, osleparíti; *impf.* varati, sleparíti; führe uns nicht in die Verſuchung ne vedi nas v skušnjavo, ne skušaj nas; einen Titel — naslov iméti (imam); dieſer Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončati, dovršiti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klicati (kličem) se.
Führer *m.* vodník, vodja, voditelj, vôdec, vojarin; —in *f.* vodnica, vodilja, voditeljica.
Fuhrlohn *m.* voznína; (Fährgeld am Waſſer) brodnína, brodovína.
Fuhrmann *m.* voznik, vozár, vozáč; — ſein voziti, vozariti; Fuhrmanns- vozarski.
Fuhrmannsgewerbe *n.* vozárstvo, vozarjenje.
Fuhrſtraße *f.* vozna cesta.
Führung *f.* vodba, voja, vodstvo; (Leitung) oskrbovanje, upravljanje; ſ. a. Fügung.
Fuhrweg *m.* vozna pot, kolovòz, kolovóznik, kolovóznica.
Fuhrwerk *n.* vozílo, vozno blago; (Wagen) voz.
Fuhrweſen *n.* vozárstvo.
Fulgurit *m.* strélna cev (-í).
füllbar polniv, napolnív, plenjav.
Fülle *f.* polnota, polnost; (Überfluſs) obílica, obilnost, izobílje, prebítek; in Hülle und — leben v izobílji oder razpašno živeti; (Füllſel) nadév dev; zalijávica.
füllen *tr.* polniti, napolniti; napolnjevati; (mit Flüſſigkeiten (-lijem), natočiti; *impf.* nalívа tákati; (mit Körnern) nasuti u. -sujem), *impf.* nasipati; (d. nadeti (-denem), *impf.* nadéva Taſchen) tlačiti v —, natlačiti žrebiti, ožrebiti se, storiti, ž biti (sem), žrebe imeti (imam)
Füllen *n.* žrebé (-ta), žrebec; bica; — werfen ſ. füllen *intr.*
Füller *m.* polnilec, napolnjev
Füllſaſs *n.* lij, liják.
Füllhorn *n.* rog obilnosti ob.
Füllſel *n.* ſ. Fülle.
Füllung *f.* polnitév.
Füllwein *m.* zalijavica, zalívk za zalivanje.
Function *f.* delo; opravilo, o služba.
Functionär *m.* opravník.
Functionsgebür *f.* opravilna sl
Fund *m.* najdba; *fig.* iznajdb
Fundament *n.* temelj, osnova, stalo, podstava, podloga.
Fundamental- témeljni, osnovn stavni, glavni, poglavitni.
Fundamentalabſtand *m.* temelj dalja *(phys.)*.
Fundamentalgeſetz *n.* glavni za
Fundamentalſatz *m.* glavni s glavni rek; načelo, podstavn (-i), glavno vodilo.
Fundation *f.* utemeljitév, ustan ustanova, založba.
Fundgeld *n.* najdenina; ſ. a.
Fundgrube *f.* rudnik; bogata
fundieren ſ. ſtiften.
Fundort *m.* nahajališče.
Fundus inſtructus *m.* gospodar trébščine *pl.*
fünf pet, petero.
fünf- pet, petero.
Fünf *f.* pétka, petérka, petica
fünfarmig peterorok.
fünfblätterig peterolistěn.
Fünfeck *n.* peterokot, peterol peterovogelnik.
fünfeckig peterokot, peterokot terovogeln.

Fünfer *m.* petka, petérka, petika; (Geldſtück) peták.

fünferlei petéri, peterovrstén.

fünffach petérən, petérnat.

fünffältig ſ. fünffach.

fünffüßig peteronog, peteronožén.

fünfgliederig peteroud, peteroúden, peteročlen.

fünfhundert pet sto.

fünfhundertmal petstokrat.

fünfhundertſte petstoti.

fünfjährig petlétən.

fünfmal petkrat.

fünfmalig petkratən, peterokratən.

fünfmonatig petmésečən.

fünfmonatlich vsak peti mesec.

fünfpercentig petodstotən.

fünfpfündig petfuntən.

fünfſeitig peterostrán.

fünfſilbig peterozložən.

fünfſtimmig peteroglasən.

fünfſtöckig s petimi nadstropji.

fünftägig petdnévən, peterodnévən, peterodanski.

fünfte péti.

Fünftel *n.* petína.

fünftens petič, v peto.

fünfthalb polupéti.

fünfzackig peterozobát.

fünfzehn petnajst.

Fünfzehner *m.* petnajstka, petnajstérka; (Geldſtück) petnajstica, petica.

fünfzehnerlei petnajstérən, petnajstérnat.

fünfzehnhundert petnajst sto.

fünfzehnmal petnajstkrat.

Fünfzehntel *n.* petnajstina.

fünfzehntens petnajstič, v petnajsto.

fünfzig petdeset.

Fünfziger *m.* petdeseták, petdesétnik.

fünfzigerlei petdesetéri.

fünfzigfältig petdesetérən, petdesetérnat.

fünfzigmal petdesetkrat.

Fünfzigſtel *n.* petdesetína.

fünfzigſtens petdesétič, v petdeseto.

fungieren službo opráviljati, službovati.

Fünkchen *n.* iskrica; *fig.* troha, trohica, hetva, bétvica.

Funke *m.* iskra.

funkeln lesketáti (-tám u. -kéčem) se, plamikati, iskriti se, žaréti, migljati.

funkelnagelneu čisto nov, ves nov.

funken iskriti se, iskre metati (mečem) od. sipati (sipljem).

Funkenzieher *m.* iskrovabec, izvajáč.

für za; (anſtatt) namesto; was — ein kakov, kakšen; Mann — Mann mož za možem; an und — ſich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*; (zu) do.

fürbaſs ſ. weiterfort, vorüber.

Fürbitte *f.* prošnja, priprošnja; eine — einlegen prositi za koga.

Fürbitter *m.* prošnjik, priprošnjik; priprosnik; (vor Gericht) zagovornik, odvetnik.

Fürbitterin *f.* prosilka, priprošnjica, zagovornica, besednica.

Furche *f.* brazda, rázor; *dem.* brazdica, razorék; (Runzel) guba, gúbanica; (zum Ableiten des Waſſers) žleb (-a u. -ú), draga.

furchen brazditi, brazdati, brazde od. razóre delati, razorávati; (runzeln) grbiti, grbančiti, gubančiti, nabirati.

Furcht *f.* bojazen (-i), strah (-a und -ú); — Gottes strah božji, bogaboječnost; — haben bati (bojim) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbati (zbojim) se, ustrašiti se, preplašiti se; in — halten strahovati; in — ſetzen ustrašiti, prestrašiti, preplašiti, v strah pripraviti.

furchtbar strašen, strahoten, strahovít, strahovítən, strašanski, grozen, srepinski; ein —er Menſch srépež.

Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovitost, groza.

fürchten, auch ſich — bati (bojim) se, strašiti se, plašiti se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojim se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se od. čuvaj se greha.

fürchterlich strašen, strahovit, grozovit, grozen, strašanski.

furchtlos neboječ, nebojazljiv, ne strašljiv, neprestrašen, neplašljiv.

Furchtloſigkeit *f.* neustrašenost, neprestrašenost, nebojazljivost.

furchtſam boječ, plah, plašen, bojazljiv, plašljiv; ein —er Haſe bojazljivec, plašljivec, plašljiv kakor zajec.

Furchtſamkeit *f.* plašnost, plašljivost, bojazljivost, boječnost.
Furie *f.* zlobnica, peklenica, furija; (Wuth) besnost, razjarjenost.
furiös divji, besēn, zloběn.
Fürkäufer *m.* prekupěc, prekupovalěc.
fürlieb ſ. vorlieb.
Fürſorge *f.* skrb (-i), oskrbovanje; ſ. a. Vorſorge.
Fürſprache *f.* priprošnja, zagovor; — einlegen prositi za koga, zagovárjati koga.
Fürſprecher *m.* priprošnjik, zagovornik; (Anwalt) odvetnik.
Fürſprecherin *f.* priprošnjica, zagovornica, besednica.
Fürſt *m.* knez; (Herrſcher) vladár; zum —en machen poknežiti, *impf.* poknéževati. [dika.
Fürſtbiſchof *m.* knezoškof, knez-vla-
Fürſten- knežji.
fürſtenmäßig knežji; *adv.* po knežje, kneški.
Fürſtenſohn *m.* knezovič, kneževič.
Fürſtenſtand *m.* kneštvo, kneževstvo.
Fürſtenthum *n.* kneževina, knezovina.
Fürſtin *f.* kneginja.
fürſtlich knežji, kneževski.
Furt *f.* brod (-a u. -ú), prégaz.
Fürtrag *m.* ſ. Übertrag.
fürwahr *adv.* rés, zarés, resnično, istiníto; — halten za resnico iméti (imám), verjeti (verjamem).
Fürwitz *m.* ſ. Vorwitz.
fürwitzig objéstēn; ſ. a. vorwitzig.
Fürwort *n.* zaimé (-na), zaiměk.
Furz *m.* prdec.
Fuſel *m.* patoka.
fuſelieren ustreliti, *impf.* streljati.
Fuſelöl *n.* patoka.
Fuß *m.* noga; *dem.* nogica, nožica; (— d. Berges) vznožje, podnožje, korén; (als Längenmaß) črevélj; (in d. Dichtkunſt) stopa, stopica; (am Webeſtuhl) kóza; zu — peš, pešice; zu — dienen za pešca od. pri pešcih služiti; mit bloßen Füßen bos, bosonog; gut zu — ſein doběr pešec biti (sem); ſich jemanden zu Füßen werfen na kolena pasti (padem); mit Füßen treten z nogama teptati; Fuß- nožni.
Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.
Fußbank *f.* podnožje, podnožnica
Fußbekleidung *f.* obútalo, obuv obutal (-i).
Fußbeuge *f.* petni pregib.
Fußblatt *n.* pódplat.
Fußboden *m.* tla (tál) *pl.*, pod, t
Fußeiſen *n.* okovi *pl.*, železje, sp za noge; (zum Beſteigen der Be deréze *pl.*
fußen opréti (oprem) se, naslo se; *impf.* opírati se, slonéti; (ſich laſſen) zanesti se, *impf.* zanašati s
Fußfall *m.* priklon; einen — prikloniti se, pokleknīti, na ko pasti (padem); *impf.* priklanjati poklekovati.
fußfällig klečeč, na kolenih; poniž *adv.* klečé.
Fußfetzen *m.* obójek, krpa.
Fußgang *m.* steza; (im Schnee) (-i), tir (-a u. -ú).
Fußgänger *m.* pešec, pešák; —in pešica, peška.
Fußgegend *f.* vznožje.
Fußgeſtell *n.* podnožje, podstavěk, jalo, stalo.
Fußkuſs *m.* poljub na nogo.
Fußlappen *m.* ſ. Fußfetzen.
Fußmaß *n.* črevéljska méra.
Fußpfad *m.* steza.
Fußreiſe *f.* peš potovanje, hoja.
Fußſchemel *m.* podnožnik, podn nica, podnožje. [no
Fußſchmerz *m.* bol (-i) od. bolečin
Fußſocke *f.* kratka nogavica.
Fußſohle *f.* pódplat; (d. vordere Th stopálo, stopa.
Fußſtapfe *f.* stopinja; in jemandes - treten hoditi za kom, v vzgled si vz (vzamem) koga, posnemati koga, r nati se po kom. [zi
Fußſteig *m.* steza, hódnik; *dem.* s
Fußſtoß *m.* brca, cebljaj, cebáda, běc, vritnik; einen — geben brcn cebniti; *impf.* cebáti.
Fußſtrick *m.* zadrga, zanka.
Fußſtück *n.* nožje.
Fußtritt *m.* stopinja; (Schritt) kor stopáj; (Spur) sled (-ú und -i); Fußſtoß.
Fußvolk *n.* pehota, peštvo, pešci
Fußweg *m.* steza, peš pot.

Fußwurzel *f.* nárt (-a).
Fußzehe *f.* prst na nogi.
Futter *n.* piča, krma, klaja, poklaja, klast (-i); (grünes —) muljava; (Astwerk) veje *pl.*, vejevje; (mit Mehl) obloja, obloda; (für Menschen) hrana, živež; (bei Kleidern) pódvlaka, podvleka, podloga, pódšiv, pódšev (-a), podstava; (hölzerne Bekleidung) obód, obój; (übrig gebliebenes —) zjedi *f. pl.*; (das den Kühen vor d. Melken gereichte —) prilast (-i); Futter- pični, klajni.
Futteral *n.* tok, oboděk.
Futterbank *f.* slamoréznica, slamorezni stol.
Futterboden *m.* svisli *f. pl.*, senenják, senica.
Futterbrei *m.* snípor.
Futterbrett *n.* pažnica, platnica.
Futtergemenge *n.* mešanica, mešana krma. [lišče.
Futtergewächs *n.* travulja, pašno zе-
Futtermangel *m.* pomanjkanje krme; es herrscht — ljudje nimajo krme.
Futtermehl *n.* oblója, oblóda.
füttern krmiti, klasti (kladem), poklasti; *impf.* pokládati; (mästen) pitati, rediti; (von innen bekleiden) podvleči (-vlečem), podložiti, podstaviti, podšiti (-šijem); *impf.* podlágati, podstavljati; (von außen) obložiti, obiti (-bijem), obleči (oblečem), opažiti; *impf.* oblágati, obíjati. [kanje krme.
Futternoth *f.* síla za krmo, pomanj-
Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*
Futterschneider *m.* slamorézec, rezáč.
Futterschwinge *f.* rešetce, krplje (krpelj) *pl.*
Futterstroh *n.* slama za klajo; (in Bündeln) otepi *pl.*
Futtertrog *m.* korito.
Futterwicke *f.* grášica. [stava.
Futterzeug *n.* podvleka, podloga, pod-
Futurum *n.* prihodnjik, prihodnji čas.

G.

Gabe *f.* dar, darilo; *dem.* darček, darilce; (Abgabe) davék, davščina, dača; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposobnost, nadarjenost; er hat die —, sich beliebt zu machen zna se prikupiti.
Gabel *f.* vile *pl.*; (Essgabel) vilice *pl.*; (an Bäumen) rázsoha, rogovila, rogulja; (Essengabel) burklje *pl.*
Gabeldeichsel *f.* ójnice *pl.*, trabje.
gabelförmig viličast, rogovilast, rogljast.
Gabelfrühstück *n.* kosilce, predjužnek.
gabeln natakniti, nabosti (-bodem), nasaditi; *impf.* natikati, nabadati.
Gabensammlung *f.* nabiranje darov od. milostinje.
gackern kokotati (kokočem), kokodakati, kokodajsati, kokodajskati; (von Enten, Gänsen) gagati.
Gackern *n.* kokotanje, kokodajskanje.
gaffen zijati, zijala prodajati; (vom Abgrund) zevati, režati (-ím).
Gaffer *m.* zijalo, zijalec; —in *f.* zijala, zijalka.
Gage *f.* plača, plačilo, mezda.
gäh *s.* jáh.
gähnen zdehniti; *impf.* zdehati, zevati; ich gähne zdeha se mi.
Gähner *m.* zdehalec, zevalo, zdehalo.
Gähnsucht *f.* zdehavica, zdehavost.
Gähre *f.* kisanje; (von Bier, Wein) vrenje, kuhanje; (v. Brote) kvašenje.
gähren kisati se, kuhati se, vreti, kípeti; (v. Brote) kvasiti se, vzhajati.
Gährmittel *n.*, —stoff *m.*, —teig *m.* kvas (-a u. -ú).
Gährung *f.* vrenje, kipenje; saure — kisanje; Teig— kvašenje, vzhajanje; faule — gniloba; in — kommen vzkipeti, zavreti, skisati se.
Gala *f.* dvorna slovesnost od. svečanost, dvorska slavnost; praznična oprava.
Galakleid *n.* praznično oblačilo, svečanostna oprava.
Galaktometer *m.* mlekomer.
Galan *m.* ljubček, ljubovnik, dragi, ljubi, milček.
galant (artig) uljuden, priljuden, udvorljiv; (verliebt) zaljubljen; (geputzt) nališpan, lep, gizdav.

Galanterie *f.* uljudnost, priljudnost; (Liebeshändel) zaljubljenost; (Putz) lišp, kinč, gizdavost; galanterija, lepotičje.

Galanteriehändler *m.* prodajalec lepotičja, lepotninar.

Galanteriewaare *f.* lepotija, lepotičje, lišp, roba za lišpanje.

Galeere *f.* galeja.

Galeerensklave *m.* sužnik na galeji, galijaš, galijót.

Galgen *m.* vislice *pl.*, vešala *pl.*

Galgenfrist *f.* kratek odlog.

Galgenstrick *m.* (obešenec), malopridnež, malovrednež.

Galimathias *m.* kolobocija, klobostranje, neumnost.

Gallapfel *m.* šiška, galka, doblica.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba; Gallen- žolčni. [niti.

gällen žolčiti, greniti; ožolčiti, ogre-

gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjup, grenek kakor žolč.

Gallenblase *f.* žolčnik, žolčnica, žolčni mehúr.

Gallengang *m.* žolčevod.

Gallenstein *m.* žolčno kamence.

Gallerie *f.* mostovž, hodišče; (im Theater) pristropje, galerija.

Gallerte *f.* žolica, zdriz.

gallicht žolčast.

gallig žolčen; *fig.* čemerén.

Galloſche *f.* krevsa, cokla, nabotnica.

Gallſucht *f.* žolčnica, zlatenica.

gallſüchtig zlateničen; čemerén.

Gallweſpe *f.* šiškarica.

Galmei *m.* kalamina.

Galopp *m.* skok, dir; im — skokoma, v skok, v dir.

galoppieren v dir od. v skok jezditi, dirjati, drčati, drviti.

galvaniſch galvanski.

galvaniſieren galvanizovati.

Galvanismus *m.* galvanizém.

Galvanoplaſtik *f.* galvanoplastika.

Gamaſche *f.* dokolenica, kamašna.

Gang *m.* hod, prohod, pohaj, hoja; (Curs) tek; (Gallerie) prehodi *pl.*, mostovž; (in der Mühle) kamen, tečaj, koló (-ésa); (Weg) pot, steza; (ein unterirdiſcher —) prekòp, predòr; (in der Geologie) greda.

gang und gäbe v navadi, n običajen.

gangbar hoden, izhojen, uhoje (im Curſe) tekóč, veljaven, dob vaden.

Gängelband *n.* povodec, vajet

gängeln voditi, hoditi učiti, vaditi.

Gängelwagen *m.* hodulja.

Gans *f.* gos (-i), gosa; *dem. fig.* avša, beba, goska; Gänſe- Gänſeblume *f. (Bellis perenni* jetica.

Gänſebraten *m.* pečena gos.

Gänſediſtel *f. (Sonchus olerace*

Gänſegang *m.* koracanje.

Gänſegeſchnatter *n.* gaganje, g

Gänſehändler *m.* gosar; —in sarica.

Gänſehaut *f.* kurja polt (-i),

Gänſerich *m.* gosjak.

Gänſeſtall *m.* gosinjak.

Gant *f.* dražba, stečáj.

ganz *(totus)* ves, vsa, vse; *(i* cel; (vollſtändig) popoln; *adv.* vsem, popolnoma, čisto, zgolj — und gar do cela, do čista, do do kraja, sovsema, sčinoma; gar nicht nikakor ne, celo ne, beni ceni; — allein prav sam; wiſs prav zares od. gotovo.

Ganze *n.* celota, celina; vse im ganzen v vsem, po vsem,

Ganzhübler *m.* celozemnik, z

ganzjährig celoletèn, za celo

gänzlich *adv.* celo, po vsem, d do dobra, do konca, čez in č polnoma; *adi.* popolèn, vseobs

ganzrandig celorob.

gar *adi.* gotov, dogotovljen, p ljen, prirejen, dovršen; (von G skuhan; *adv.* celo, prav, kaj, p viel prav mnogo, kaj mnogo,

Garantie *f.* poroštvo, sigurn gotovilo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok (dam) sigurnost od. zagotovilo, j

Garaus *m.* kraj in konec; — konec storiti, ukončati, pogubit (-bijem), ugonobiti.

Garbe *f.* snop; *dem.* snopek, *coll.* snopje.

Garbenband *n.* povreslo.
Garbenbinder *m.* vezač. [rázstava.
Garbenhaufen *m.* kopica, razstavka,
Garbenſchichte *f.* nasad.
Garbenzehent *m.* snopovina.
Garde *f.* straža.
Garderobe *f.* oprava, obleka, oblačila *pl.*; (Kleiderkammer) oblačilnica.
Gardine *f.* zagrinjalo, zastor, zavesa.
Gardiſt *m.* stražar, stražnik.
Gare *f.* gotovost, godnost, dodelanost; (der Häute) ustroj; (v. Kupfer) čistost.
Gararz *n.* čista od. prečiščena ruda.
Garherd *m.* prečiščevalnica.
Garkoch *m.* barilec, krčmar.
Garküche *f.* barilnica, krčma.
Garkupfer *n.* čisti bakēr.
Garleder *n.* irhovina.
Garmachung *f.* strojitēv, strójenje; (des Kupfers) čistitēv, čiščenje, prečiščevanje.
Garn *n.* preja; (Netz) mreža; (zuſammengedrehtes, verwickeltes —) krotovica, presuklec.
Garnele *f.* rak brez kleščí, garnela.
Garnhandel *m.* kupčija s prejo, prejarija.
Garnhaſpel *m.* motovilo. [panje.
Garnichtsthun *n.* brezdelnost, postо-
Garniſon *f.* posadka, posada, garnizija; Garniſons- posadni.
garniſonieren biti (sem) v posadki.
Garniſonsmannſchaft *f.* vojaštvo v posadki, posadka.
Garnitur *f.* obrobēk, obšiv; (Verzierung) kinč, lišp, olepšava, okit.
Garnknäuel *m.* kloběk, klobko, klopčič.
Garnleute *pl.* dragarji.
Garnſack *m.* sák, mreža, vrša.
Garnſpule *f.* cevka.
Garnwinde *f.* motovilo.
Garofen *m.* prečiščevalnica, čistilnica.
Garſalz *n.* čista uvarjena sol (-ī).
Garſchlacke *f.* žlindra.
garſtig grd, gnusēn, nagnusēn, nemaležen, umazan. [snažnost.
Garſtigkeit *f.* grdost, nagnusnost, ne-
Gärtchen *n.* vrtec, vrtič, vrtiček.
Garten *m.* vrt, ograd; Wein— vinograd; Baum— sadovnjak; Blumen— cvetnjak; Kräuter— zelinjak, zelnik; Garten- vrtni, povrtni.
Gartenbau *m.* vrtnarija, obdelovanje vrta.
Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gredica, lehica.
Gartenbuch *n.* vrtnarske bukve *pl.*
Gartenebereſche *f.* oskoruša, skurš.
Gartenerde *f.* (črna) prst (-ī).
Gartenfenchel *m.* sladki kopēr.
Gartenfrucht *f.* povrtnina, vrtni sad.
Gartengemüſe *n.* zelenjava, povrtna zelenina.
Gartengeräth *n.* vrtnarsko orodje.
Gartengewächs *n.* vrtna rastlina, povrtnina.
Gartenkunſt *f.* vrtnarstvo.
Gartenlaube *f.* hladnica.
Gartenleiter *f.* vrtnarska lestva.
Gartenmeſſer *n.* krivec, vinjak, kosir, rezník, srpica.
Gartenpflanze *f.* povrtna rastlina.
gartenreich vrtnat.
Gartenroſe *f.* vrtnica, goščavka, šipek.
Gartenſchere *f.* vrtnarske škarje *pl.*
Gartenſchierling *m.* trobelika (mala).
Gartenſchwarzkehlchen *n.* pogorelček.
Gartenſenf *m.* bela górčica od. gorušica.
Gartenweſen *n.* vrtnarstvo, vrtnarija.
Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ograja.
Gartenzins *m.* vrtnina.
Gärtner *m.* vrtnar, vrtnik; Gärtner- vrtnarski.
Gärtnerburſche *m.* vrtnarski učenec.
Gärtnerei *f.* vrtnarija, vrtnarstvo; — betreiben vrtnariti; mit der — erwerben privrtnariti; mit der — vertun zavrtnariti.
Gärtnerin *f.* vrtnarica.
gärtnern vrtnariti.
Gartroſe *f.* ſ. Gartenroſe.
Gas *n.* plin, gaz.
Gasbeleuchtung *f.* plinova razsvetlava od. svečava.
Gäſcht *m.* pene *pl.*, kipenje.
gäſchten peniti se, kipéti (-ím), šumeti, vreti.
gasförmig plinast.
Gaſometer *m.* plinomer, gazometēr.
Gäſpe *f.* perišče, pregršče.
Gaſſe *f.* ulice *pl.*, ulica; enge — zagata; Gaſſen- uličnі, poulični.
Gaſſenbube *m.* pouličnі klatež, potepuh, potepin.

Gassenhauer *m.* poulična popevka, kosmata pesěm, kvanta.
Gassenkehrer *m.* ulični pometalěc od. pometač.
Gassenlaufen *n.* (Strafe) tek skozi šibe, šibanje.
Gassenmädchen *n.* poulična od. zanikrna deklina, vlačuga, vlačugarica, cipa.
Gassenpöbel *m.* poulična druhal (-i).
Gassentreter *m.* postopač.
Gast *m.* gost; (geladener —) povabljeněc, pozvaněc, *f.* povabljenka, pozvanka; zu —e gehen v gostije iti (grem), v goste iti; zu —e sein v gostijah biti (sem), v gostih biti, povabljen biti, na kosilu biti, gostovati se; Gast= za gosta, za goste.
Gastbitter *m.* vabič, vabiléc.
Gasterei *f.* gôsti od. gôstije *pl. f.*, gostarija, gostitěv, pir, pirovanje.
gastfrei pogostljív, postrežěn, postrežljiv, gostoljub.
Gastfreiheit *f.* pogostljivost, postrežnost, postrežljivost, gostoljubnost.
Gastfreund *m.* gost, gostoljub.
gastfreundlich gostoljub, gostoljuběn.
Gastfreundlichkeit *f.* gostoljubnost, postrežljivost.
Gastfreundschaft *f.* gostoljubje, postrežljivost.
Gastgeber *m.* gostilnik.
Gastgemach *n.* soba (izba) za goste.
Gastgeschenk *n.* pogostinski dar, kolači *pl.*
Gasthaus *n.* gostilnica.
Gasthausinhaber *m.* gostilničar.
gasthöflich gostilničarski, krčmarski.
gastieren gost biti (sem), v gôstijah biti, v gostih biti.
Gastleute *pl.* gosti. [prijazno.
gastlich gostoljuběn; *adv.* gostoljubno,
Gastmahl *n.* gostija, pojedina, obed, pir, gostí *pl.*, gôstije *pl.*, gostovanje.
gastmahlen *tr.* gostiti, gostovati; pogostiti; *intr.* gostiti se, gostovati se, biti (sem) v gostih od. v gôstijah.
Gastrecht *n.* gostno pravo, pravo gostoljubja.
gastrisch želodčěn, trebušěn, gastričěn; —es Fieber želodčna mrzlica.
Gastspiel *n.* igra gostova, igra tujega igralca.

Gaststube *f.* soba za goste od. krčma.
Gastwirt *m.* gostilničar, krčm *f.* gostilničarica, krčmarica.
Gastwirtschaft *f.* gostilničarst marstvo; — betreiben krčmariti — verthun zakrčmariti, s krč praviti; mit der — erwerben mariti, z gostilničarstvom prid
gäten s. jäten.
Gatte *m.* (zakonski) mož od zaročnik, soprog.
gatten sich družiti se, tova ženiti se, možiti se.
Gattenmord *m.* umor svojeg od. svoje žene, soprogomor.
Gatter *m.* mreža, rešetka, omrežje.
gattern omrežiti, zamrežiti, z jem ograditi.
Gatterwerk *n.* rešetke *pl.*, on
Gattin *f.* (zakonska) žena od. zaročnica, soproga.
Gattung *f.* *(genus)* pleme (-r (-ú u. -a); *(species)* vrsta, baž
Gattungsname *m.* ime (-na) r plemena, splošno ime.
Gau *m.* okraj.
Gauch *m.* smrkolin, golobrad smojeněc, prismoda, bedak, št
Gauchbart *m.* podlasci *pl.*, ma prva brada.
Gauchheil *n.* *(Anagallis)* k tičje zelišče, kozje zdravje, ku njica.
Gaugraf *m.* okrajni sodnik, ž
Gaukelbild *n.* mamílo, slepilo ljiva podoba.
Gaukelei *f.* sleparija, sleparst
gaukelhaft sleparski, slepilěn, n
gaukeln mamiti, slepiti, slep
Gaukler *m.* glumač, gluměc, —in *f.* sleparica, slepilka.
Gaul *m.* konj; (verächtl.) klju kljusa, gura, (gula).
Gaumen *m.* nebo; Gaumen=
Gaumenbogen *m.* nebni obok.
Gaumenknochen *m.* nebnica, kost (-i).
Gaumenlaut *m.* nebnik.
Gaumenlüstling *m.* sladkosned kosnedež.

Gauner *m.* slepar, goljuf, cigan.
Gaunerei *f.* sleparija, ciganstvo, goljufija.
Gaunerin *f.* sleparica, ciganka, goljufinja, goljufica.
gaunerisch sleparski, tatinski, ciganski, goljufěn.
gaunern slepariti, pehariti, krasti (kradem), ciganiti, goljufati; oslepariti, opehariti, ociganiti, ogoljufati.
Gaze *f.* (spr. Gahß') pajčolan, tančica.
Gazelle *f.* gazela.
geachtet spoštovan, častit, čislan, obrajtan.
Geächtete *m.* pregnaněc, izgnaněc, izobčeněc; *f.* pregnanka, izobčenka.
Geächze *n.* stok, stokanje, ječanje.
Geäder *n.* žile *pl.*, žilje, žilstvo.
geartet napravljen, uravnan; so — takov, takošěn, take narave, take čudi, tak.
Geäste *n.* veje *pl.*, vejevje.
Gebäck *n.* pecivo, pekarija.
Gebackene *n.* kolači *pl.*, pekarija.
Gebälk *n.* tramovje, gredje.
Gebäranstalt *f.* porodilnica.
gebaren ravnati, obračati, gospodariti, uravnavati, vladati; sich — obnašati se, nesti se, vesti (vedem) se, vladati se.
gebären roditi; poroditi, poviti (-vijem); *iter.* rajati; (vom Vieh) storiti, vreči (vržem), skotiti; (v. Kühen) teliti; oteliti se, obraviti se; (von der Stute) žrebiti; ožrebiti se.
Gebärerin *f.* porodnica.
Gebärhaus *n.* s. Gebäranstalt.
Gebärmutter *f.* maternica.
Gebärorgan *n.* rodilo.
Gebarung *f.* ravnanje, uravnavanje, uprava imetja, gospodarjenje.
Gebärzeit *f.* čas od. doba poroda.
Gebäude *n.* stavba, zgradba, poslopje, zdelovanje, zidanje.
Gebäudesteuer *f.* davěk od zgradbe, davěk od poslopja, zgradarina.
Gebein *n.* kosti *pl.*, okostje.
Gebelfer *n.* bevskanje, revsanje, brečanje.
Gebell *n.* lajanje.
geben dati, podati; *impf.* dajati, podajati; zum Geschenke — podariti, podeliti, pokloniti; *impf.* podeljevati, poklanjati; Unterricht — učiti, poduče-vati; Ärgernis — pohujšati, *impf.* pohujševati; die Erlaubnis — dovoliti; d. Nachricht — naznaniti; auf etw. nichts — nič se ne zmeniti za kaj; sich Mühe — prizadeti (-denem) si; *impf.* prizadevati si, truditi se; sich — udati se, podati se, odjenjati; was gibt es kaj je; es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menschen ni ga človeka; es wird sich schon — se bode že uravnalo.
Geben *n.* dajanje.
Geber *m.* dajalěc, darovalěc, delitelj, delilěc; —in *f.* dajalka.
Geberde *f.* kretanje, gibanje.
geberden sich nositi se, ob-, ponašati se, vesti (vedem) se, kretati se, delati se, pačiti se, držati (-ím) se; (ungebürlich) zvérati se; (wild) udelovati, divjati, robaniti, šáriti, zdelovati; (anmaßend) šopiriti se, prevzetovati, kršiti se, predrzno obnašati se, repenčiti se.
Geberdenausdruck *m.* izraz na obličji, kazanje občutka s kretanjem.
Geberdenspiel *n.* kretanje, obnašanje, pantomima.
Gebet *n.* molitěv; Gebet- molitveni.
Gebetbuch *n.* molitvene bukve *pl.*, molitvena knjiga, molitvenik.
Gebetläuten *n.* zvonjenje k molitvi.
Gebetzeit *f.* čas molitve.
gebeugt upognen, sključen, zgrbljen.
Gebiet *n.* oblast (-i), okraj, okoliš, okolica, kotar, pokrájina; (Fluss—) porečje; (der Stadt) obmestje, mestna okolica; (der Wissenschaft) področje, polje znanosti.
gebieten ukazati (-kažem), zapovedati (-vem), veleti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velevati; (erfordern) zahtevati, térjati.
gebietend zapovedovalěn, velevěn, zapovedujoč; —e Art *f.* velevni naklon, velevnik.
Gebieter *m.* zapovednik, zapovedovalěc, oblastnik, poveljnik, velitelj, ukazovalěc, gospodar; —in *f.* zapovednica, zapovedovalka, oblastnica, ukazovalka, gospodinja, gospodovalka.
gebieterisch ukazljiv, zapovedljiv, oblastěn, gospodljiv; velevěn, zapovedovalěn; —e Noth *f.* silna —, huda —, neogibna potreba.

Gebietstheil *m.* del države.
Gebilde *n.* tvorina, podoba; (geolog.) stvorba.
gebildet olikan, izobražen.
Gebildete *m.* olikanec, izobraženec.
Gebinde *n.* vezanje, vez (-í); (b. Spinn.) pasmo, povesmo; (b. Zimmerl.) vezník.
Gebirge *n.* pogorje, gorovje, gorstvo, brda *pl.*, gore *pl.*; kahles — goličava.
gebirgig gorat, hribovit, brdovit, bregovit.
Gebirgs- gorski, pogorski, planinski, gorjanski, hribovski.
Gebirgsart *f.* vrsta kamenja, kakovost gorovja, svet, hribina.
Gebirgsbach *m.* gorski potok, bistrica.
Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.
Gebirgsbeschreibung *f.* goropisje.
Gebirgsbevölkerung *f.* hribovsko ljudstvo, gorjani, gorjanci, hribovci, brdarji, pogorci.
Gebirgsbewohner *m.* gorjan, gorjanec, pogorec, hribovec, brdar.
Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-í), selo v pogorji.
Gebirgsformation *f.* stvorba gorâ, sestava gorâ.
Gebirgsgegend *f.* gorat kraj, pogorje, brda *pl.*, gorski svet.
Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na), grebén.
Gebirgsgruppe *f.* gorovje, obgorje, gorska skupina.
Gebirgskamm *m.* pogorsko sleme (-na), grebén.
Gebirgskarte *f.* goropisni zemljevid.
Gebirgskenner *m.* goroznalec.
Gebirgskessel *m.* kotlina.
Gebirgskette *f.* pogorje. [gorje.
Gebirgsknoten *m.* gorski sklop, raz-
Gebirgskunde *f.* goroznanstvo.
Gebirgsland *n.* gorata —, hribovita od. brdovita dežela.
Gebirgsleute *pl.* gorjanci, hribovci *pl.*
Gebirgsluft *f.* gorski oder planinski zrak.
Gebirgsmasse *f.* gorstvo, gore *pl.*
Gebirgsmaus *f.* veliki polh.
Gebirgspass *m.* (*pl.* —pässe) gorska soteska, klanec.
Gebirgsregion *f.* ſ. Gebirgsgegend.
Gebirgsrücken *m.* pogorski hrbet.
Gebirgsschutt *m.* grušč.
Gebirgssee *m.* gorsko jezero.
Gebirgsspitze *f.* vrh, vrhunec, rt (g
Gebirgsstock *m.* gorski koren, go
gnezdo, sklop, vozél.
Gebirgssystem *n.* gorstvo.
Gebirgstrain *m.* gorski tren.
Gebirgsvolk *n.* gorjanci, hribove
Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), s
Gebirgszug *m.* pogorje.
Gebirgszweig *m.* gorska veja, odra
Gebiss *n.* ozobje, zobjé *pl.*; Zaumes) brzda, uzda, žvala.
Geblase *n.* pihanje.
Gebläse *n.* puhalo, mehovi *pl.*, hala *pl.*
Geblök *n.* (des Rindviehs) muka (der Schafe) beketanje, blejanje; Ziegen) meketanje.
geblümt cvetén, cvetnat, rožast,
Geblüt *n.* kri (krvi); (Abstamm rod (-ú), rodovina.
gebogen slok, upognen, zakriv kriv, sključen, upregnen.
geboren rojen; — werden rodit poroditi se, rojen biti (sem).
geborgen varén, shranjen, skrit, varovan, v zavetji, na varnem.
Geborgenheit *f.* varnost, zavetje, tost, shranjenost, zavarvanost.
Gebot *n.* zapoved (-i), ukaz, pov die zehn —e Gottes deset božjih povédij; zu —e stehen biti (sem) službo, na ponudbo, na voljo, n biro, pri rokah na razpolaganje.
geboten zapovedan; —er Feiertag povedan praznik.
Gebräme *n.* ošiv, obrob, okrajec, robék, okrajevina, rob.
Gebräu *n.* kuha, var, uvarek (p
Gebrauch *m.* raba, poraba, upot upotrebovanje, uživanje; von etw machen porabiti, upotrebiti, obrni prid); *impf.* rabiti, upotrebovati, o čati; zum täglichen — za vsakdanjo oder potrebo; (Gepflogenheit) nav šega, običaj; (Ceremonie) šega, ob schädlicher — razvada; im —e sein (sem) v navadi; davon kann ich ke — machen to mi ni za nobeno r mi ne rabi, mi ne služi, mi ni za tega ne morem nikamor obrniti.

gebrauchen rabiti, upotrebovati; porabiti, upotrebiti; (anwenden) obrniti (v kaj), užiti (-žijem); *impf.* obračati (v kaj, v prid) uživati.

gebräuchlich navaden, običajen, rabèn; v navadi; (v. Ausdrücken) rekóven.

Gebräuchlichkeit *f.* navadnost, rabnost.

Gebrauchsanweiſung *f.* navod od. pouk kako kaj rabiti, navod o porabi.

gebrauchsberechtigt ſein imeti (imam) pravico do uporabe.

Gebrauchsberechtigte *m.* imetnik pravice do rabe, lastnik porabe, kedor ima pravico rabiti ali uživati.

Gebrauchsordnung *f.* obrednik.

Gebrauchsrecht *n.* pravica do rabe od. do užitka.

Gebrauſe *n.* šum, šumot, vršenje, šumenje.

gebrech lomljiv; ſ. mürbe; (v. Geſtein) drobljiv, rušljiv.

Gebreche *n.* trenje, trtje, tretév; (Waidm.) razriti kraj, rilec divjih svinj.

Gebrechen *n.* pogrešek, hiba, nedostatek, pomanjkljivost, slabost; (Krankheit) bolehnost, hiranje.

gebrechen manjkati, pri-, po-, zmanjkovati; *pf.* zmanjkati, poiti (-idem); es gebricht an etw. pomanjkuje česa, česa je potreba.

gebrechlich lomljiv, lómen, drobljiv, krhek; (am Leibe) onemogél, slab, slabotèn, hromotèn, polomljen, bolehèn, nabogljen.

Gebrechlichkeit *f.* krhkost, lomljivost; onemoglost, nabogljenost, hromota, slabotnost, bolehnost.

Gebreite *n.* ravan (ravni), širjava, planjava, prostrana dolina.

Gebreſten *n.* ſ. Gebrechen (körp.).

Gebröckel *n.* drobiž, mrvljenje.

Gebrüder *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebrüll *n.* rjovenje, tuljenje; (der Rinder) mukanje.

Gebund *n.* zvezek, povezek; (Garbe) snop; (Stroh) otep, stepnik, škopnik; (bei Waren) sod, bečèk; (bei Buchbindern) povezica.

gebunden (z)vezan; —e Rede vezana beseda, stihi; —e Wärme utajena toplota, speča gorkota; mit —er Marſchroute z odkazanim potom.

Gebür *f.* pristojbina, pristojnost, spodobnost; (Schuldigkeit) dolžnost; (Abgabe) davščina, plačilo, odrajtovilo, pristojbina, službarina; Schreib— pisnina; Einſchreib— vpisnina; Poſt— poštnina u. ſ. w. mittelſt der Endſilbe -nina.

gebüren iti (grem) komu, spodobno biti (sem), spodobiti se; es gebürt ſich spodobi se, pristoji se, spodobno od. pristojno je.

Gebürenausweis *m.* izkazèk davščin.

gebürend spodobèn, pristojèn, dolžèn; —e Strafe zaslužena kazèn (-i).

gebürendermaßen pristojno, kakor se spodobi.

gebürenfrei davščine od. pristojbine prost, brez davščine od. pristojbine.

Gebürenfreiheit *f.* prostost davščine, oproščenje od pristojbine.

Gebürennachlaſs *m.* odpust davščine, oproščenje od pristojbine.

Gebürenpflicht *f.* dolžnost davščino plačati.

gebürenpflichtig dolžèn davščino (pristojbino) plačati, pod pristojbino.

Geburt *f.* porod, rojenje, roditév, poroditév; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht ſelbſt) zaroděk, spočetek; unzeitige — spovitèk; (d. Abſtammung) rod; ein Edelmann von — rojen žlahtnik, žlahtnega rodu, plemenitega rodu, plemenite krvi, plemenit po rodu; unehelicher — nezakonskega rodu, nezakonske matere, nezakonskih starišev.

gebürtig rojen, doma iz ...; woher — od kod si, kje si rojen?

Geburts- porodni, rodni; rojstveni, rojstni; (abſtammend) po rodu, po krvi.

Geburtsact *m.* porod.

Geburtsadel *m.* plemstvo po rodu, žlahtnost po krvi.

Geburtsbrief *m.* rôjstni list, rojstveni list, krstni list.

Geburtsbuch *n.* bukve rojenih. [(-i).

Geburtsdorf *n.* rojstvena (rojstna) vas

Geburtsfehler *m.* prirojena hiba od. pomanjkljivost.

Geburtsfeier *f.*, —feſt *n.* rojstni dan, rojstni god, slavnica, god, slavinja.

Geburtsglied *n.* rodilo.

Geburtsgrad *m.* rod, koleno.

Geburtshelfer *m.* porodni pomočnik, porodničar; —in *f.* babica.

Geburtshilfe *f.* pomoč pri porodu, porodničarstvo, babljenje, babištvo; — leiſten pri porodu pomagati, babiti.

Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva; welches iſt dein — kterega leta si se rodil?

Geburtsland *n.* rojstna dežela, domačija, domovje, domovina, očetnjava.

Geburtsliſte *f.* spisek od. imenik rojenih, razpreglednica porojenih.

Geburtsort *m.* rodišče, rojstni od. domači kraj, dom, domovje, domačija.

Geburtsrecht *n.* pravo po rodu oder po krvi.

Geburtsregiſter *n.* kazalo, zapisnik od. razpreglednica rojenih, rodoslovna matica.

Geburtsſchein *m.* rojstni od. krstni list.

Geburtsſchmerzen *pl.*, —wehen *pl.* porodne bolečine od. muke od. težave; porodni popadki.

Geburtsſtätte *f.* ſ. Geburtsort.

Geburtstag *m.* rojstni dan, dan rojstva, god.

Geburtstagsgeſchenk *n.* vezilo, darilo na rojstni dan, godovnica.

Geburtstheile *pl.* rodila *pl.*; (männl.) plodila *pl.*

Geburtszeit *f.* čas poroda, porod.

Gebüſch *n.* grmovje, hosta, gošča, šuma, goščava. [rasten.

gebüſchreich grmovnat, hostnat, za-

Heck *m.* gizdalin, gizdavec, šemež, štulež, štulavec, bedak, norec, šema, napihnenec. [nen.

heckenhaft gizdav, bedakast, napih-

Heckenhaftigkeit *f.* gizdavost, napihnenost, prazen napuh.

gedacht premišljen; (erwähnt) omenjen, v miśel vzet.

Gedächtnis *n.* spomin, pomnež, pamet (-i); (Denkmal) spominek, spomenik, dem — einprägen v spomin (v glavo) vtisniti, zapomniti si, zapamtiti; im — haben pomniti, pametovati, spominjati se; aus dem — kennen znati (znam) na pamet, vedeti (vem) iz glave; er hat ein ſchwaches — slabe glave je, slabega spomina je, težko pomni; Gedächtnis- spominski, v (na) spomin.

Gedächtnisbuch *n.* spominska knjiga, spomenik, spomenica.

Gedächtnisfeier *f.* spominska svečanost, praznovanje v spomin.

Gedächtnismangel *m.* pomanjkanje spomina, nedostatek pameti, slab spomin.

Gedächtnismünze *f.* spominski denar.

Gedächtnisrede *f.* govor v spomin...

Gedächtnisſchwäche *f.* oslabevanje spomina, slabo pametovanje, slab spomin.

Gedächtnistag *m.* spominski dan; (jährl.) obletnica.

Gedanke *m.* miśel (-i); mišljenje, mnenje, namera; —n haben misliti; auf andere —n kommen premisliti se, prepreči (-prežem), druzega mnenja (druzih mislij) postati (-stanem); um einen —n za spoznanje, za dlako, prav malo; Gedanken- miselni, v mislih.

Gedankenfolge *f.* zveza mislij.

Gedankengang *m.* red od. vrsta mislij; tečaj od. snovanje mislij.

gedankenleer brez mislij, brezmiseln; pust, prazen, puhel.

Gedankenleere *f.* brezmiselnost, brezmislije; praznota, puhlost.

gedankenlos brez mislij, brezmiselu, tja v en dan, brez skrbi, brezskrben, nemisleč, nespremišljen.

Gedankenloſigkeit *f.* brezmiselnost, brezskrbnost, nespremišljenost.

gedankenreich domiseln.

Gedankenreichtum *m.* obilje mislij.

Gedankenſtrich *m.* pomišljaj.

gedankenvoll poln mislij, ves v mislih, zamišljen.

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*

Gedärme *n.* creva *pl.*

Gedärmentzündung *f.* vnetica črev.

Gedeck *n.* kritje; krov; (Tiſch—) namizje; die Tafel beſteht aus drei —en za tri je pogrneno (pripravljeno).

gedeihen uspeh imeti (imam), spešiti se, uspevati, sponašati se, ravnati se, po sreči vesti (vedem) se, rasti, množiti se, rediti se, napredovati; (von Speiſen) tekniti, v slast iti (grem), služiti; (gerathen) obroditi, zdati (-dam), obnesti se, donesti.

Gedeihen *n.* tek, uspeh, sreča, napredek; Gott gebe ſein — Bog blagoslovi, Bog daj srečo (svoj blagoslov).

gedeihlich tečen, ugoden, spešen, srečen, napreden, tekóten, tekovit.

Gedeihlichkeit *f.* tečnost, ugodnost, spešnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (gesonnen sein) misliti, namenjen biti (sem), kaniti, nameravati; nadejati se, upati; (sich erinnern) spomniti se, *impf.* spominjati se, pómneti, pametovati, v mislih imeti (imam), misliti na; (erwähnen) omeniti, v misel vzeti (vzamem), opómeniti; *impf.* omenjati, v misel jemati (jemljem).

Gedenken *n.*, seit Menschen — odkar ljudje pomnijo, — pametujejo, od pamtiveka.

Gedenkmann *m.* pametnik.

Gedicht *n.* spev, pesem (-i), pesma, pesen (-i), poezija; (Erdichtung) izmišljotina, umišlek, basen (-i).

gediegen izvrsten, dovršen, jedrnat, izboren; (v. Metallen) samoroden, samočist; čist, suh, gol, sam.

Gediegenheit *f.* izvrstnost, dovršenost, krepkost; čistost.

Gedinge *n.* pogajanje, dogovarjanje; pogodba, zmena, dogovor; plača.

Gedonner *n.* grmenje.

gedrang tesen, stisnen.

Gedränge *n.* gneča, tiščanje, pritisek, preriv, prerivanje; (Verlegenheit) zadrega, stiska.

gedrängt stisnen, tesen; kratek; in —er Kürze kratko, ob kratkem, jedrnato; —er Stil jedrnat slog.

Geduld *f.* potrpljenje, potrpež, potrpežljivost, strpljivost; mit — potrpežljivo, strpljivo.

gedulden sich potrpeti, strpeti, potrpljenje imeti (imam).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potrpen; —es Schaf krotka ovca.

geduldlos nestrpljiv, nepotrpen, nepričakan, nepotrpežljiv. [učakanost.

Geduldlosigkeit *f.* nestrpljivost, ne-

geehrt častit.

geeignet sposoben, pripraven, prikladen, dober, zmožen, dobelj.

Gefäll *f.* visoka ledina od goljava.

Gefahr *f.* nevarnost, opasnost, nápast (-i), pogibelj (-i); — laufen v nevarnosti biti (sem).

gefährden v nevarnost pripraviti, *impf.* — pripravljati; škoditi, škodovati, biti (sem) v škodo.

gefährlich nevaren, opásen, pogiben.

gefahrlos brez nevarnosti, varen; brez skrbi, brezskrben.

Gefahrlosigkeit *f.* varnost.

Gefährte *n.* (Fuhrwerk) vozilo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Gefährte *m.* tovariš, drug, sodrug, pajdaš, sopotnik, spremljevalec.

Gefährtin *f.* tovaršica, družica, spremljevalka.

gefahrvoll zelo nevaren od. opasen.

Gefälle *n.* padanje, pad, padec, potočje, strmec, slap, skók, skočilo; (Abgaben) davki, davščina, odrajtovila, pripadki (državni), prihodki, dohodki.

gefallen dopasti (-padem), dopasti se, ugoditi, ustreči (-strežem), prikupiti se, priljubiti se; *impf.* dopadati, goditi, ustrezati, prijati, po godi biti (sem), všeč biti, ljubo biti; es gefällt mir godi mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefällt če se ti poljubi (zljubi), če ti je drago, če ti je prav, če se ti zdi; so lange es Gott gefällt dokler je božja volja.

Gefallen *n.* dopadanje, všečnost, ugodnost, povoljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavoljo mene; ich finde kein — daran to mi ne dopade, to mi ni po godi (všeč), to mi ne godi, to me ne veseli; er handelt nach seinem — ravna po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi, kakor se njemu dobro (prav) zdi; einem ein — erweisen ustreči (-strežem), ugoditi, za (na) ljubo kaj storiti; einem zu — sein ugajati, po godi (po volji, po misli) ravnati, streči njegovim željam.

gefallen *adi.* paděl, pal; —es Vieh crkovina.

Gefallene *m.* grešnik, pogúbljenec; *f.* grešnica, zapeljana.

gefällig prijeten, ugoden, všeč, všečen, prikupen; (dienstfertig) postrežljiv, poslužen, postrežen, udvoren, ljubezniv; ist es Ihnen — hočete li? ali Vam je všeč (drago)? es ist mir so — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was ist — ? kaj bi radi? kaj želite? kaj Vam

je ugodno? sich — machen prikupiti se, priljubiti se; er hat ein —es Äußere je ugodnega obraza, prikupljive vnanjosti, brhke postave; wollen Sie —st izvolite, račite.

Gefälligkeit *f.* ugodnost, prijetnost, všečnost; (Dienstfertigkeit) postrežljivost, ugodljivost, postrežnost, poslužnost, udvorljivost, ljubeznivost; aus — iz dobrote, iz ljubavi; er ist die — selbst dobra duša je, sama postrežljivost ga je; eine — erweisen ljubav storiti, ustreči (-strežem), komu na (za) ljubo kaj storiti, prijaznost skazati (-kažem).

Gefälls- dohodni, pripadni.

Gefällsamt *n.* dohodnija.

Gefällsgesetz *n.* dohodarstvena postava, zakon zaradi državnih pripadkov.

Gefällsstrafgesetzbuch *n.* kázenski zákonik za državne pripadke.

Gefallsucht *f.* spogledljivost, želja dopasti.

gefallsüchtig spogledljiv.

Gefällsverkürzung *f.* prikrajšanje državnih pripadkov (dohodkov).

Gefällsverwaltung *f.* uprava od. upraviteljstvo od. oskrbovanje državnih dohodkov (pripadkov).

Gefällsverweser *m.* upravitelj oder oskrbnik državnih dohodkov (pripadkov).

gefangen ujet, zajet, ulovljen; — nehmen ujeti (-jamem), zajeti, uloviti, prijeti; — halten ujetega imeti (imam) koga.

Gefangenaufseher *m.* jetničar, jetniški nadzornik.

Gefangene *m.* jetnik, ujetnik; (im Kriege) sužénj, rob, ujetnik; *f.* jetnica, ujétnica.

Gefangenhüter *m.* čuvaj jetnikov, jetničar.

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajetje.

Gefangenschaft *f.* ujetje, jetništvo, sužnost, robstvo.

Gefangensetzung *f.* zaprtje, zapor.

Gefangenwärter *m.* jetniški strežnik, jetničar.

gefänglich einziehen zapreti, posaditi

Gefängnis *n.* ječa, voza, temnica; zaprtje, zaprtija, zapor; (Gebäude) jetnišnica, zapornica.

Gefängnisgenosse *m.* sojetnik.

Gefängnisstrafe *f.* kazen (-i) zapora, zapor.

Gefängniswesen *n.* jetništvo, temničarstvo.

Gefäß *n.* posoda; *coll.* posodje; *(zool. u. bot.)* cev (-í), cevka, žila.

gefäßreich cevnat, žilnat.

Gefäßsystem *n.* ocevje, žilje.

gefaßt pripravljen, mirèn, trezèn; — sein pripravljen biti (sem), nadejati se, pričakovati; sich — machen pripraviti se.

Gefaßtheit *f.* mirnost, treznost, pripravljenost.

Gefecht *n.* boj, bitêv, bitka, praska; es kam zu einem — sprijeli so se, udarili so se, zbili so se.

Gefechtsübung *f.* mečevanje; bojna vaja.

gefeiert slavèn, slovèč, slavljen.

Gefeierte *m.* slavljenèc, godovnik; *f.* slavljenka, godovnica.

gefeit začaran, nepovredljiv, neranljiv.

Gefertigte *m.* podpisani, podpisanèc; *f.* podpisana, podpisanka.

Gefiedel *n.* škripanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* perjiče; (Geflügel) perotnina.

gefiedert pernat; (an den Füßen) kocast, kocinast, koconog.

Gefilde *n.* poljana, polje, planjava; trata, livada.

Geflatter *n.* vihranje, frfranje, trepèt.

Geflecht *n.* pletenina, pletèr (-i).

geflecht pikast, lisast, pegav, pisan, marogast.

Geflimmer *n.* lesket, lesketanje, sij.

geflissentlich nalašč, hotoma, hote, hotomice; *adi.* nakanjen, namišljen.

Gefluder *n.* rake *pl.*

Geflügel *n.* perotnice *pl.*, peroti *pl.*, krila *pl.*; (Federvieh) perotnina, kuretina, letávina, kurjad (-i), perjad (-i).

geflügelt krilat, okriljen, perotnat.

Geflunker *n.* blistavilo; laganje, laž (-i).

Geflüster *n.* šepet, šepetanje, šćebet, šćebetanje.

Gefolge *n.* spremstvo, druščina, spremljevalci *pl.*, družba, družina.

Gefolgschaft *f.* spremstvo.

Gefräß *n.* žrenje, piča, krma, paša, hrana; (Maul) gobec, rilec.

gefräßig požrešèn, samogoltèn, sneden, glodív, ješč, hlastežèn.

Gefräßigkeit *f.* požrešnost, samogoltnost, ješčnost, hlastežnost.

Gefreite *m.* poddesetnik.

gefrieren zmrzniti, skrepeneti, zamrzniti; *impf.* zmrzovati; (an den Gliedern) prezebsti, ozebsti; *impf.* prezebati.

Gefrierpunkt *m.* ledišče. [lina.

Gefröre *n.* zmrzal (-i); ozeba, ozeb-

gefroren zmrzèl, zmrznen; ozeblè.

Gefrorenes *n.* sladoled.

Gefüge *n.* sestava, stik, sklad.

gefügig gibèk, gibčèn, vločèn, vitèk; voljèn, povoljèn. [nost.

Gefügigkeit *f.* gibčnost, vitkost; volj-

Gefühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Tastsinn) opip, tip, otip; (Empfindung) občutèk, čutilo, občutljej; mit — čutno, milo.

gefühlig občutèn, občutljiv.

gefühllos brezčutèn, neobčutèn, top, mrtèv, neobčutljiv; *fig.* nemil, brezsrčèn, trd, brezdušèn, nemilosrdèn, nemilosrčèn.

Gefühllosigkeit *f.* brezčutnost, topost, neobčutljivost; *fig.* brezsrčnost, trdost, nemilost, brezdušnost, nemilosrdnost.

Gefühlsorgan *n.* čutilo; tipno čutilo, tipalo, tipalnica. [vost.

Gefühlsvermögen *n.* čutnost, čutljigefühlvoll občutèn, živočutèn, občutljiv, mil, milosrčèn.

Gefüllsel *n.* nadev, nadevèk.

gefüllt napolnjen; (von der Blume) poln, polnocvetèn.

Gefunkel *n.* lesk, blesk, sij, migljanje, lesket, lesketanje.

gefurcht brazdat, brazdovit; *fig.* zgrbančen, zgrbljen, naguban, nagubančen.

gefürstet poknežen.

Gegacker *n.* kokotanje, kokodajskanje.

gegen proti, k (h), *(erga)* do; (feindl.) zoper, na; (beim Austausch) za, Ware — Ware blago za blago; — bare Bezahlung za gotov denar, za gotovo plačilo; (zeitl.) pod, na, okoli; — Abend pod večer, na večer; — den Herbst pod jesen, na jesen; — sechs Uhr okoli šestih.

Gegen- nasprotèn, protivèn.

Gegenabsicht *f.* nasprotna miseł (-i), nasprotèn namen, protivna namera.

Gegenanstalt *f.* nasprotna naredba, protivna naprava, protinaredba, pomoč (-i), obramba; —en treffen pripraviti se na upor, — na brambo, upirati se, nasprotne korake ukreniti.

Gegenantrag *m.* nasprotni nasvet.

Gegenaussage *f.*, —äußerung *f.* nasprotnikova izpoved (-i), protivnikov odgovor.

Gegenbefehl *m.* nasprotno povelje, protivna zapoved (-i); einen — geben povelje preklicati (-kličem), — ovreči (-vržem), — oporeči.

Gegenbekenntnis *n.* nasprotnikova izpovedba, protivna izpoved (-i).

Gegenbemerkung *f.* opomba na opombo, nasprotnikova opomba.

Gegenbesuch *m.* vrnitèv obiskanja, nasprotni obisk; einen — abstatten obisk vrniti.

Gegenbeweis *m.* nasprotni dokaz.

Gegenbund *m.* nasprotna zveza, zaveza zoper zavezo.

Gegend *f.* kraj, krajina, stran (-i); okolica; (am Meere) pomorje; (an der Save) posavje; (a. d. Drau) podravje; (ums Herz) osrčje; in dieser — tod, todi, le-tod; in einer anderen — drugod, drugej; in irgend einer — nekod; in einigen —en po nekod.

Gegendbeschreibung *f.* krajepis.

Gegendienst *m.* povrnena usluga, nasprotna poslužba, odsluga; einen — erweisen prijaznost (uslugo) povrniti, nasprotno poslužiti, odslužiti.

Gegendruck *m.* nasprotni pritisk, protitlak, odboj, odpor.

gegeneinander jedèn (drug) proti drugemu, jedèn (drug) zoper druzega, nasprotno, nasproti; — halten primerjati.

Gegeneinwurf *m.* ugovor na ugovor, protiugovor.

Gegenerklärung *f.* nasprotni izrek, nasprotnikova trditèv.

Gegenforderung *f.* nasprotna terjatèv, protivnikovo terjanje.

Gegenfüßler *m.* protinožec.

Gegengefälligkeit *f.* povratna ljubav (-i), povrnena usluga, nasprotna poslužba.

Gegengeschenk *n.* povračilo, vzdarje, povrneno darilo.

Gegengewicht *n.* nasprotna teža, protiteže, protipeza.
Gegengift *n.* lek zoper strup, protistrup, raztrov.
Gegengrund *m.* nasprotni vzrok, protivni razlog.
Gegengruß *m.* odzdrav, odzdravljenje.
Gegenkaiſer *m.* (Gegenkönig) proticesar (protikralj).
Gegenkraft *f.* nasprotna moč (-i), nasprotna sila, protisila.
Gegenleiſtung *f.* povratno odpravilo, vzajemna služba.
Gegenliebe *f.* ljubav za ljubav, vzajemna ljubežen (-i), vrnena ljubežen.
Gegenliſt *f.* nasprotna zvijača; — brauchen zvijačo z zvijačo odbijati.
Gegenliſte *f.* (Controlliſte) priglednica.
Gegenpapſt *m.* protipapež, krivi papež.
Gegenpart *m.* zopernik, nasprotnik, protivnik.
Gegenpartei *f.* nasprotna stranka, nasprotniki *pl.*
Gegenrede *f.* nasprotnikov govor, ugovor, odgovor, prigovor.
Gegenſatz *m.* nasprotni stavěk, protislovje, protistavěk; (Contraſt) nasprotje, protivnost, nasprotěk, vprečnost.
Gegenſchein *m.* odsvit, odsij, odblišč, odlesk; (Revers) nasprotni list, protipis, reverz.
Gegenſchrift *f.* nasprotni spis, odpis, nasprotno pismo, ovržni list; Schrift und — spis in odpis.
Gegenſeite *f.* nasprotna stran (-i), druga stran, narobe stran; (Revers d. Münze) naličje, rovaš.
gegenſeitig nasprotěn; medsebojěn, medseběn, vzajeměn; *adv.* vzajemno, drug drugemu.
gegenſeits jeděn drugemu, drug drugemu.
Gegenſperre *f.* soključ, drugi ključ; mit der — betrauen drugi ključ izročiti.
Gegenſpieler *m.* nasprotnik v igri.
Gegenſpruch *m.* ugovor. [(-i).
Gegenſtand *m.* predmet, reč (-i), stvar
gegenſtändlich predmetěn, stvarěn, bistvěn.
Gegenſtändlichkeit *f.* predmetnost, stvarnost.
gegenſtandslos brezpredmetěn, brez podlage. [očba.
Gegenſtellung *f.* (Confrontation) so-
Gegenſtoß *m.* nasprotni udarec, odboj.
Gegenſtrömung *f.* nasprotni tok.
Gegenſtück *n.* nasprotna podoba, nasprotěk.
Gegentheil *m.* nasprotnik, protivnik, zopernik; *n.* nasprotěk, nasprotje; im — nasproti, pak. [stranke.
gegentheilig nasprotěn, nasprotne
Gegentreue *f.* vrnena zvestoba, zvestoba za zvestobo.
gegenüber nasproti.
Gegenüber *n.* nasprotnost.
gegenüberliegend (—ſtehend) nasprotěn, onstranski.
gegenüberſtellen (confronticren) druzega drugemu pred oči postaviti.
Gegenvermächtnis *n.* volilo za volilo, nasprotno volilo, nasprotni zapis; (Gegenausſteuer) zaženilo, pripis, nasprotnja.
Gegenwart *f.* pričujočnost, vpričnost, navzočnost, prisotnost, priča; (Zeit) sedanjost, zdanjost; *(gram.)* sedanji čas, sedanjik; in — vpričo.
gegenwärtig pričujoč, vpričěn, navzočěn, prisotěn; (jetzig) sedanji, zdanji, zdajšen; —e Zeit sedanji čas, sedanjost; —es Jahr to leto, letošnje leto, tekoče leto, letos.
Gegenwehr *f.* bramba, obramba, odboj, odpor, upor; ſich zur — ſtellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* upirati se.
Gegenwind *m.* nasprotni veter. [kot.
Gegenwinkel *m.* protikot, nasprotni
Gegenwirkung *f.* nasprotni učinek, odpor, nasprotno dejanje.
Gegenwohner *m.* protidomec.
Gegenzeichen *n.* nasprotno znamenje.
gegenzeichnen z drugim vred podpisati (-pišem), sopodpisati; *impf.* sopodpisovati.
Gegenzeichnung *f.* podpisanje z drugim vred, sopodpis. [nikova priča.
Gegenzeuge *m.* nasprotna od.
gegliedert členkovit, členast.
Gegner *m.* nasprotnik, zopernik, protivnik; —in *f.* nasprotnica, zopernica, protivnica.

gegneriſch nasprotēn, nasprotnikov; protivēn, protivnikov. [čen.

gegründet temeljit, osnovan; opravigehaben ſich imeti (imam) se, počuti se, biti (sem); gehabe dich wohl zdrav bodi, dobro se imej, z Bogom!

Gehacke *n.* sekanje, seč (-i).

Gehalt *m.* (Inhalt) obseg, obsežēk, prostor; (Beſoldung) plača, plačilo, služba, služnina; (Wort) notranja vrednost, jedro, zrno.

gehalten dolžēn, zavezan, obvezan; ein gut —es Bild skladna od. primerna slika; (*fig.* geſetzt) stanovitēn, stalēn, trdēn.

gehaltig obsežēn, prostorēn; *fig.* jedrnat, jedrovit.

gehaltleer (gehaltlos) prazēn, puhēl, votēl, plitēv, jalov, brez vrednosti.

Gehaltloſigkeit *f.* praznota, puhlost, plitvost, brezvrednost.

Gehaltmeſſer *m.* mera obsežnosti.

gehaltreich jedrnat, jedrovit, zrnat, bogat, bogatega jedra.

Gehaltsabzug *m.* odbitēk pri plači.

Gehaltsclaſſe *f.* razred plače, služni razred.

Gehaltserhöhung *f.* povišanje plače.

Gehaltszulage *f.* priboljšēk, dodatēk k plači, priplatēk.

Gehänge *n.* obeski *pl.*, venci *pl.*, kite *pl.*; (Abhang) položnost, navzdolje, strmina, obroncēk; (Eingeweide) drob, črevа *pl.*

gehäſſig sovražēn, nenavistēn; ſich — machen zameriti se. (-i).

Gehäſſigkeit *f.* sovražnost, nenavist

Gehau *n.* seč (-i); (junges) mladje.

gehäuft vrhovat, vrhan, z vrhom.

Gehäuſe *n.* ohišje, okrov; (d. Schnecke) polževa hišica, polževka; (bei Früchten) ježica, lupina, lusk, luščina.

gehbar hodēn, prehodēn.

Gehеck *n.* leglo, gnezdo.

Gehege *n.* ograja, plot, ograd, obor; ins — gehen v pravico (tujo) hoditi, v škodo hoditi.

geheim *adi.* skrivēn, skrit, tajēn; *adv.* skrivno, skrivaj, na skrivnem, na tihem, skrivši, skrivoma; — halten skrivati, tajiti, v potaji imeti (imam); — thun skrivnosti imeti.

Geheimbund *m.* skrivna zaveza, zarota.

Geheimnis *n.* skrivnost, tajnost.

Geheimniskrämer *m.* skrivnostnež, prikrivalēc.

geheimnisvoll skrivnostēn, tajēn.

Geheimrath *m.* tajni sovetnik, skrivni svetovalēc.

Geheimſchreiber *m.* tajnik, tajni pisar.

Geheimthuerei *f.* skrivanje, prikrivanje, tajnovanje.

Geheimzeichen *n.* skrivno znamenje.

Geheiß *n.* povelje, zapoved (-i), ukaz.

gehen iti (grem u. idem), *freq.* hoditi; ich werde — pojdem; (von der Uhr) zu früh — prehitevati, zu ſpät — za-, prikasnevati; aus Werk — lotiti se, poprijeti se (dela), pričeti (-čnem) delo; an die Hand — na roko iti, podpirati; irre — zaiti (-idem), pot zgrešiti, zabloditi; ſich müde — upehati se, shoditi se; vonſtatten — iti izpod rok, odsedati se, spešiti se, sponašati se; zu — anfangen shoditi; (ergehen) goditi se, wie gehts dir kako se ti godi? kako se imaš? kako se počutiš? zugrunde — poginiti, (im Waſſer) utoniti; hinkend — krevljati; wankend — opotekati se, loviti se; zur Neige — potékati, iti h koncu, biti (sem) na malem; die Thür geht in d. Garten duri držé na vrt.

Gehen *n.* hoja; im — gredé.

Geher *m.* hodēc.

geheuer varēn.

Geheul *n.* tuljenje, cviljenje; plakanje, vekanje; (Sturm) bučanje, šumenje.

Gehilfe *m.* pomočnik, pomagalēc, pomagač.

Gehilfin *f.* pomočnica, pomagalka.

Gehirn *n.* možjani *m. pl.* (možgani u. auch možgane *f. pl.*); (Mark) mozēg; Gehirn- možganski.

gehirnlos brez možganov; *fig.* ábotēn, bedast, nespámetēn.

Gehöfte *n.* dvorēc, poslopje, pohištvo.

Gehölz *n.* grmovje, hosta, les, drevje, gozdič; (Holzwerk) les, lesenina, lesovina.

Gehör *n.* sluh, posluh; (das Hören) slišanje, poslušanje; ein feines — haben tenka ušesa od. tenak sluh imeti (imam), tenko slišati (-im); er hat kein — nič ne sliši, gluh je; d. — verlieren oglušeti

(-im); — geben poslušati; einer Bitte — geben uslišati (prošnjo); — finden uslišan biti (sem).

gehorchen poslušati, ubogati, poslušen od. pokoren biti (sem); d. Gesetze — ravnati od. delati od. storiti po postavi, postavi se podvreči (-vržem).

Gehorcher *m.* poslušnik.

gehören čigav (-a, -o) biti (sem), pripadati (komu); das gehört mir (euch) to je moje (vaše); das gehört dem Bruder (der Mutter) to je bratovo (materino) mittelst der possessiven Pronomina und Adjectiva; (passen) ujemati se, prilegati se, skladati se; wohin — spadati (kam); zu einer Gesellschaft — biti (sem) izmed . . ., biti od . . .; (erforderlich sein) treba biti (je), potreben biti (sem), zahtevati se; sich — spodobiti se, pristovati se, spodobno od. pristojno biti (sem); wie sichs gehört prav, pošteno, kakor je treba, kakor se spodobi.

Gehörgang *m.* sluhovod.

gehörig (gehörend), mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, d. Agnes — Nežin ꝛc. mittelst der possessiven Pronomina u. Adjectiva; (angemessen) primeren, pristojen, priležen; (dazu gehörig) k temu spadajoč, dotičen.

Gehörigkeit *f.* pristojnost, spodobnost.

Gehörknöchelchen *n.* slušna koščica.

Gehörlehre *f.* sluhoslovje, akustika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörlosigkeit *f.* gluhost, gluhota.

Gehörn *n.* rogovi *pl.*, rogovje; (bei Hirschen) rogovile *pl.* [čutnica.

Gehörnerv *m.* slušni živec, slušna

gehörnt rogat.

Gehörorgan *n.* slišalo.

Gehorsam *m.* pokorščina, pokornost, poslušnost, ubogljivost; — leisten poslušen od. pokoren biti (sem) komu, slušati koga, ubogati.

gehorsam poslušen, pokoren, ubogljiv, poslušljiv, ponižen; —st *adv.* ponižno, preponižno, prepokorno.

Gehörsinn *m.* sluh.

Gehörsteinchen *pl.* slušni kamenčki *pl.*

Gehre *f.* (Wachsscheibe) sat; *coll.* satje, satovje; (Gabel) osti *pl. f.*; (Zwickel) kozica, zaklinek; (Falte) sklad.

Gehrock *m.* vsednja suknja.

Gehudel *n.* vihranje.

Gehweg *m.* steza.

Gehwerk *n.* kolesa *pl.* (pri uri).

Geier *m.* jastreb; kanja, skopec, sokolič; geh zum — pojdi se solit, vrag te vzemi!

Geieradler *m.* berkasti ser.

geierartig jastrebast.

Geierblick *m.* lakom pogled; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Geierfalke *m.* belkasti sokol.

Geifer *m.* glén, slina, pena; sline *pl.*

geiferig slinav, penav.

geifern glen cediti, sliniti se, peniti se, sline cediti.

Geige *f.* gosli *pl. f.*

geigen gosti (godem), goslati; schlecht — cigati, škripati.

Geigenblatt *n.* (Griffbrett a. d. Geige) grlo, vrat, goslišče.

Geigenbogen *m.* lok.

Geigenbohrer *m.* durgelj (-na).

geigenförmig goslast.

Geigenharz *n.* pegla.

Geigenmacher *m.* goslar.

Geigensaite *f.* struna za gosli.

Geigensattel *m.* kobilica.

Geiger *m.* godec, goslar; (verächtl.) škripač, cigalec, škripavt.

Geigerei *f.* goslanje, škripanje.

geil (fett) masten, tolst, sočen; (vom Boden) pregnojen; (v. Wachsthum) bujen, sočen, hobotен; (wohllüstig) pohoten, hotljiv, pohotljiv; ein Geiler hotljivec, hotilec, hotnik; eine Geile hotnica, hotljivka; (von Speisen) premasten, prinaskuten.

Geile *f.* ſ. Hode u. Geilheit.

geilen *intr.* hotljiv biti (sem), silno poželeti; *tr.* ſ. düngen.

Geilheit *f.* pohotnost, hotljivost, pohót (-i); (vom Wachsthum) bujnost, sočnost, hobotnost.

Geilwurz *f.* múhovnik.

Geisel *m.* talnik, talec, zastavljenec, porok.

Geiß *f.* koza; *dem.* kozica; (Reh) srna; Geiß- kozji.

Geißbart *m.* kozja brada. [*pl.*

Geißblatt *n.* kovačnik, kozji parkeljci

Geißbock *m.* kozel, mrkač, trkač.

Geißbohne *f.* kozjek, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* bič, korobač; *fig.* (Strafe) šiba, nadloga.
Geißelbruder *m.* (Geißelmönch) bičar.
Geißelhieb *m.* udarec z bičem.
geißeln biti (bijem) od. tepsti (tepem) z bičem, bičati, šibati, pretepati, udrihati.
Geißelruthe *f.* šiba.
Geißelſtiel *m.* bičevnik, koprivovec.
Geißelung *f.* bičanje, tepenje, pretepanje.
Geißfell *n.* kozlovina, kozletina, kozlič.
Geißfuß *m.* kozja noga.
geißfüßig kozonog.
Geißhaar *n.* kozja dlaka.
Geißherde *f.* čreda koz.
Geißhirt *m.* kozar; — ſein kozariti; —in *f.* kozarica.
geißledern iz (od) kozje kože.
Geißmilch *f.* kozje mleko.
Geißſtall *m.* kozják, kozji hlev.
Geiſt *m.* duh; (Seele) duša; (Scharfſinn) um, razum, ostroumje, razumnost, bistri duh; der böſe — hudobec, hudoba, hudnik, hudir, hudi duh; (Quinteſſenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (— der Sprache) svojstvo, posebnost, lastnost, duh jezika; (— des Geſetzes) pomen, duh zakona; (Geſpenſt) pošast (-i), duh, strah, strašilo, prikazen (-i); ein Mann von — jako razumen mož, duhovit mož.
geiſtarm slaboumen, topoglav.
geiſtbegabt bistroglav, bistroumen.
geiſten (ſpuken) strašiti.
Geiſterbann *m.* zaklinjanje oder izganjanje duhov.
Geiſterbanner *m.* zaklinjalec oder izganjalec duhov.
Geiſtererſcheinung *f.* prikazen (-i), pošast (-i), strah.
Geiſtergeſchichte *f.* pravljica o duhovih od. o pošastih od. o prikaznih, povest o strahovih.
geiſterhaft strašilu podoben, kakor duh, kakor prikazen.
Geiſterlehre *f.* duhoslovje.
Geiſterſchar *f.* truma od. krdelo duhov.
Geiſterſeher *m.* duhovidec, čudovidec.
Geiſterſtunde *f.* ura duhov od. strahov.
Geiſterwelt *f.* svet od. dežela duhov.
Geiſtes- dušni, duhovni.
Geiſtesabweſenheit *f.* nezavest (-i), nezavednost, raztresenost.
Geiſtesanlage *f.* dar duha, zmožnost.
Geiſtesarbeit *f.* delo z glavo, dušni napor.
Geiſtesarmut *f.* slaboumnost, topoglavost.
geiſtesbeſchränkt kesne glave, topoglav, pricvrknen.
Geiſtesentwicklung *f.* razvoj duha.
Geiſtesfrucht *f.* plod duha, umotvor.
Geiſtesgegenwart *f.* zavednost.
Geiſtesgröße *f.* velikodušje. [(-i).
Geiſteskraft *f.* moč duha, dušna moč
geiſteskrank bolen na duhu, — na umu, dušno bolán, zmešan.
Geiſtesnahrung *f.* duhovna od. dušna hrana.
geiſtesſchwach slaboumen, topoglav.
Geiſtesſchwäche *f.* slaboumje, topost duha, topoglavost. [šenje.
Geiſtesſchwung *m.* vzlet duha, navdu-
Geiſtesſtärke *f.* krepost duha.
Geiſtesſtörung *f.* otrpnenje duha, dušna otrplost, otemnenje uma.
Geiſtesthätigkeit *f.* dušna delavnost, dušni napor, delanje z umom (z glavo).
Geiſtesverkehr *m.* duševno občenje, dušna vzajemnost.
geiſtesverwandt sorodén po duhu.
geiſtesverwirrt zmeden, zmešan, slaboumen, zmešanega duha.
Geiſtesverwirrung *f.* zmešanost, zmedenost, slaboumje, poluda.
geiſtig duševen, duhoven, dušen, duhovit, brezteleſen; (von Getränken) močen, pijan, omótен, upijanljiv.
Geiſtigkeit *f.* duhovnost, dušnost.
geiſtlich duhoven, duhovski; —er Herr duhovni gospod, duhovnik, duhovni oče, svečenik, mašnik; —es Wohl dušni blagor, dušno zveličanje.
Geiſtlichkeit *f.* (Eigenſchaft) duhovnost; (d. Geiſtlichen) *coll.* duhovščina, duhovstvo, duhovenstvo, duhovniki *pl.*
geiſtlos brez duha, brez uma, brezumen; *fig.* puhel, prazen.
Geiſtloſigkeit *f.* brezumnost, brezumje; *fig.* puhlost, praznost, praznota.
geiſtreich duhovit, umen, bistroumen, domišljiv, ostroumen, prebrisane glave.

geiſttödtend duhomorẽn.

Geiz *m.* skopost, skoparija, skrljivost, stisnenost; (Habſucht) lakomnost, samogoltnost; (Auswuchs, Seitenſchoſs, Winkeltrieb) divjak, izraslek.

geizen (mit etw.) skopariti, stiskati, skrljati; nach etw. — (gierig ſein) hlepeti od. hrepeneti po čem, lakomẽn biti (sem) na kaj, lakomniti se, polakniti se.

Geizhals *m.* skopuh, stiskalčc, stiskač, skrljivẽc; lakomnik, samogoltnež.

geizig skop, stisnen, skrljiv, skoparski; (habſüchtig) lakomẽn, gladovẽn, lačẽn, lakom.

Geizige *m.* skopuh; *f.* skopulja.

Gejauchze *n.* vrisk, vriskanje, úkanje.

gekerbt narezan.

Geklagte *m.* zatoženẽc; *f.* zatoženka.

Geklatſch *n.* tlesk, tleskanje, ploskanje.

Geklaubſel *n.* pobirki *pl.*, poberščina.

Geklimper *n.* brenkanje.

Geklingel *n.* žvenkljanje, cingljanje.

Geklippe *n.* skalovje, pečevje.

Geklirr *n.* rožljanje, žvenket, žvenketanje.

Geknirſch *n.* škripanje, škrgût.

Geknifter *n.* praskot, prasketanje, pokljanje.

Geknurr *n.* renčanje, režanje.

Gekoller *n.* kruljenje; (d. Truthenne) kavdẽr, kavdranje.

Gekoſe *n.* ljubkanje, poljubovanje.

Gekrabbel *n.* kobacanje; brbanje.

Gekrach *n.* lomast (-i), pokanje, hruš.

Gekrächze *n.* krokot, krokanje. [je.

Gekrähe *n.* kikirikanje, petelinovo pet-

gekrauſt kodrast, kodrav.

Gekritzel *n.* čirečare *pl.*, čečkanje, čečkarija.

Gekröſe *n.* opornjak, mrežica, vrečica, péčica; (in d. Küche) drobovina, rajželc.

gekünſtelt ponarejen, prisiljen, nenaravẽn.

Gelächter *n.* smeh, smejanje, krohot, hahljanje, hohot; ein — erheben zakrohotati (-am u. -očem) se, zasmejati se, smeh zagnati (-ženem); zum — ſein biti (sem) v zasmeh; er iſt zum — smejejo se mu, zasmehujejo ga.

Geladene *m.* povabljenẽc; *f.* povabljenka.

Gelage *n.* lega, sklad, plast (-i); (Schmaus) gostija, obed, pojedina.

Gelände *n.* zemljišče, zemlja.

Geländer *n.* držaj, ograja, opérnica, opiralo, obzidẽk, priroč, ročaj; (beim Garten) brajda.

geländern ograditi, držaje napraviti.

gelangen priti (pridem), dospeti do —, doseči (-sežem) kaj, dostigniti kaj; zur Reife — dozoreti (-im); z. Kenntnis — zvedeti (zvem); zur Erkenntnis — spoznati; z. Amte — službo dobiti.

gelappt krpast, capast.

Gelaſs *n.* prostor.

gelaſſen udan, mirẽn, tih, pohlevẽn, potrpežljiv, ravnodušẽn, hladnokrvẽn, krotẽk; *adv.* počasi, polagoma, mirno, lagano, hladnokrvno.

Gelaſſenheit *f.* mirnost, krotkost, potrpežljivost, ravnodušje, hladnokrvnost.

geläufig izurjen, vajen, okretẽn, ročẽn, lahẽk, spešẽn; —e Hand hitra oder lahka oder spretna roka; —e Zunge zgovorẽn jezik; er ſpricht — gladko, po vrsti, brez spotikljeja govorí; das iſt mir — to dobro znam, tega sem dobro vajen, to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vajenost, izurjenost, lahkost, urnost.

gelaunt voljan, pri volji; gut — dobre volje, dobrovoljẽn, židane volje, vesel; übel — slabe volje, pust, čmerẽn.

Geläut *n.* zvonjenje, zvonilo; (m. der Schelle) zvončkanje, žvenkljanje; (die Glocken) zvonovi, zvonilo.

gelb rumen, žolt; — machen rumeniti, žoltiti; orumeniti, požoltiti; — werden rumeneti, žolteti, rumeniti se; o-, po-, zarumeneti, ožolteti; orumenevati; —er Farbeſtoff rumenilo, žoltilo; —e Rüben korenje.

gelbblättrig žoltolist, rumenoperẽn.

gelbbraun žoltor(u)jav, rumenkastor(u)jav.

gelbbrüſtig rumenoprsnat.

gelbbunt rumenopisan, žoltopisan.

Gelbe *f.* rumenost, žoltost; rumenina, žoltina; rumenilo, žoltilo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb werden ſ. d. gelb.

Gelberde *f.* žoltača, zemlja rumenica od. žoltica.

gelbgefleckt rumenomarogast, z žoltimi marogami.
gelbgelockt rumenokodrast, rumenolas, žoltolas.
gelbgestreift rumenoprogast, z žoltimi progami.
Gelbgießer *m.* medár (ki iz žolte medi posode dela).
Gelbgießerei *f.* medárnica.
gelbgrau žoltosiv.
gelbgrün rumenkastozelen, žoltozelen.
gelbhaarig rumenih las, žoltolas.
Gelbkehlchen *n.* rumena penica.
gelbköpfig žoltoglav.
gelblich rumenkast, rumenkljat.
Gelbnase *f.* rumenokljunĕc.
gelbroth rumenor(u)deč, žoltor(u)deč.
gelbschnäbelig rumenokljun, žoltokljun.
Gelbstoff *m.* rumenilo, žoltilo.
Gelbsucht *f.* žoltenica, zlaténica, žoltélnica, rumenica.
gelbsüchtig zlatenićĕn, žoltèl, žoltenićĕn.
Geld *n.* (Stück) denar, novĕc, penez; *coll.* denarji *pl.*, denar, penezi *pl.*; kleines — drobiž; bares — gotovina; für sein — zehren ob svojem živeti; Geld= denarni, novčni.
Geldabgabe *f.* davĕk v denarjih.
Geldangelegenheit *f.* denarna zadeva, opravilo z denarjem.
geldarm brez denarja, brezdenarĕn, brezpetičĕn; *triv.* suh, gol, brez groša.
Geldauflage *f.* sklad v denarjih.
Geldausgleich *m.* novčna izravnava.
Geldauslage *f.* denarni stroški *pl.*
Geldbedarf *m.* potreba denarjev, denarna potreba.
geldbedürftig denarja potrebĕn.
Geldbeitrag *m.* sklad, donesĕk v denarjih.
Geldbeutel *m.* mošnja (za denar), mošna.
Geldbrief *m.* pismo z denarji, denarno pismo.
Geldbuße *f.* globa, kazĕn (-i) v denarjih.
Geldcurs *m.* cena denarjev, novčni tek.
Geldeinnahme *f.* prejetje od. prejemanje denarjev; denarni dohodĕk, skupljeni denar.
Gelderpresser *m.* odrtnik, oderuh, pijavka.
Gelderwerb *m.* zaslužĕk, pridobitĕv denarja.
Geldeswert *m.* denarna vrednost.
Geldforderung *f.* terjatĕv, dolg, terjalščina.
Geldgebarung *f.* ravnanje od. gospodarjenje z denarji.
Geldgehalt *m.* prava vrednost denarjev.
Geldgeschäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denarno tržarstvo.
Geldgier *f.* pohlep po denarjih, lakomnost.
geldgierig lakomĕn, pohlepĕn.
Geldklang *m.* cvenk, žvenk.
Geldklemme *f.* stiska od. sila za denar, zadrega, potreba; huda od. tesna je za denar.
geldlos brez denarjev.
Geldmäkler *m.* denarski mešetar, kupčevalĕc z denarji.
Geldmangel *m.* pomanjkanje denarjev.
Geldmittel *pl.* denarji *pl.*
Geldpost *f.* denarska pošta; —en *pl.* denarji *pl.*, denarni zneski.
geldreich denarĕn, premožĕn, petičĕn.
Geldsammlung *f.* nabiranje denarjev, sklad.
Geldstolz *m.* prevzetnija oder napuh zavoljo bogastva.
Geldstrafe *f.* globa; eine — verhängen oglobiti, globo prisoditi.
Geldstück *n.* novĕc, denar, penez.
Geldsumme *f.* znesĕk, denarji *pl.*
Geldtag *m.* dan plačila, plačilni dan (dneva).
Geldumlauf *m.* obtek denarja (med ljudmi).
Geldwechsel *m.* menica; (d. Wechseln) menja denarjev, menjanje, zamenjava.
Geldwert *m.* denarna vrednost.
Geldwesen *n.* denarstvo.
Geldzahlung *f.* plačilo v denarjih.
Geldzulage *f.* dodatĕk od. doklada od. priboljšĕk v denarjih.
gelegen (liegend) ležeč, stojéč; — sein ležati (-ím), stati (stojím); (bequem) priročĕn, prilóžĕn, ugodĕn, pripravĕn; es ist mir — pri náredi mi je, na roke mi je; zur —en Zeit o pravem času, udobno, ob ugodnem času; du kommst mir — ravno prav si prišel.
Gelegenheit *f.* priložnost, prilika; bei — o priliki; (bequeme Lage) priroč-

nost, nared (-i), priličnost, ugodnost; (Lage) lega.

gelegentlich ugoden, priložen; *adv.* o priliki, o priložnosti.

gelehrig učen, naučen, dobre glave, brihten, navzeten.

Gelehrigkeit *f.* učnost, dobra glava, brihtnost, navzetnost.

Gelehrſamkeit *f.* (Gelehrtheit) učenost.

gelehrt učen; —e Sprache knjižni od. pismeni od. znanstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenjak, učeni mož.

Geleiſe *n.* kolovoz; aus d. — kommen izmakniti se od. uiti (-idem) iz kolovoza; eine Sache ins rechte — bringen na-, uravnati, na pravo pot od. v pravi red pripraviti.

Geleit *n.* sprevod, spremstvo, družba; prevoj; ſicheres — straža, varstvo, spremljevalci *pl.*, varhi *pl.*; d. — geben spremiti, spremljati.

geleiten spremiti, spremljati, spremljevati, sprevajati, voditi; Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljevalec, spremnik, sprevodnik; drug, tovariš; —in *f.* spremljevalka, spremnica, družica, tovaršica.

Geleitsbrief *m.* spremno od. sprevodno pismo, spremni list, sprémnica.

Geleitſchaft *f.* sprevodstvo, spremstvo, spremljevalstvo, spremljevalci *pl.*

Geleitſchiff *n.* sprevodna od. spremna ladija, ladija sprevodnica. [na.

Geleitsgeld *n.* sprevodnina, spremni-

gelenk gibčen, gibek, okreten, živ.

Gelenk *n.* člen, sklep, zglob, zgib; (am Halme) kolence; (a. d. Kette) klep.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-i); zapestna kost, kost zapestnica.

Gelenkchen *n.* členek; kolenčice.

gelenkig gibčen, okreten.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okretnost.

Gelenkkapſel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jabolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna ponvica.

Gelenkſchmiere *f.* sklepna maz (-i).

gelfern grdo dreti (derem) se, vriščati.

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-i), klika, sodrga.

geliebt ljubljen, drag, ljub; —eſte preljub, predrag.

Geliebte *m.* ljubimec, ljubček, milček, ljubovnik; *f.* ljubica, ljuba, milica, ljubovnica.

gelinde mehek, rahel, lahek; krotek, tih, gladek; mehkoten, lahkoten; (ſanft) rahel, mil, blag; (v. Regen) pohlevен; (von d. Haut) voljan, mehak, gladek; *adv.* rahlo, na lahko, zlepa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, mehkost, mirnost, pohlevnost; mehkota, lahkota.

gelingen po sreči iziti (-idem) se, posrečiti se, po godi steči (stečem) se, spešiti se, obnesti se; iti (grem) izpod rok, odsedati se, po godi stekati se.

Gelingen *n.* uspeh, sreča, dober izid.

Geliſpel *n.* šepet, šepetanje.

gellen zveneti, brneti, doneti; oriti se, razlegati se.

geloben obljubiti, zaobljubiti, obetati, obečati, zareči (-rečem) se, obljubo storiti; das gelobte Land obljubljena dežela.

Gelöbnis *n.* obljuba, zaobljuba, obet.

Gelſe *f.* komar; *dem.* komarček.

gelt! *interi.* (= nicht wahr?) jeli; *pl.* jelite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni tako?

gelt (unfruchtbar) jalov, neploden, strpel, brez mleka; —e Kuh jalovka, jalovica.

Gelte *f.* golida, kablica, vedrica; (z. Schöpfen) koreč.

gelten veljati, vreden biti (sem), ceno od. vrednost imeti (imam), stati (stanem); — laſſen dopustiti, priznati, odjenjati; was gilt's? kaj velja? kaj staviš? koliko stave? (v. Einfluß ſein) veljati, izdati (-dam), veljavo imeti (imam), vpliv imeti, premoči (-morem).

geltend veljaven; — machen do veljave spraviti, veljavno narediti; ſich — — veljavo si zadobiti, do veljave priti (pridem); ſein Recht — — utrditi, dokazati (-kažem) svojo pravico, jej veljavo zadobiti, se zanjo pognati (-ženem); *impf.* svojo pravico utrjevati, dokazovati, se zanjo poganjati; einen Grund — — vzrok postaviti, opreti se nanj; *impf.* opirati se, staviti za vzrok.

Geltendmachung *f.* dokazovanje.
Gelting *m.* jalovec.
Geltung *f.* (Wert, Bedeutung) veljava, veljavnost, cena, vrednost; zur — kommen priti (pridem) do veljave, obveljati, zmoči (zmorem); zur — bringen do veljave pripraviti; — haben veljati, veljavo imeti (imam), v veljavi biti (sem), imeti moč od. veljavnost; außer — ſetzen razveljaviti, ob veljavo deti (dem u. denem), ovreči (-vržem), veljavo odvzeti (-vzamem); *impf.* razveljavljati, ob veljavo devati.
Geltvieh *n.* jalova živina, jalovina.
Gelübde *n.* obljuba, zaljuba, zaobljuba; ein — machen obljubiti, zaljubiti, obljubo storiti, zaobljubiti se.
Gelüſte *n.* želja, poželenje, pohôt, zahteva, želje *pl.*
gelüſten, es gelüſtet mich po-, zaželim, željo imam, hlepim, hrepenim; mika me, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zahtelo se mi je, ljubi se mi, rad bi; ſich — laſſen polakniti se česa, polakomniti se.
gelüſtig poželjiv, hotljív.
gemach polagoma, zlagoma, počasi, z lagostjo, v lag, sčasoma, po malo.
Gemach *n.* (*pl.* die Gemächer) predel, hram, hiša; izba, soba; (Kammer) čumnata; Schlaf— spalnica.
gemächlich *adv.* ſ. gemach; *adi.* složèn, ročèn, udobèn, priličèn, pripravèn, prostorèn; prijetèn, mirèn; (langſam) počasèn.
Gemächlichkeit *f.* lahkota, lágot (-i), složnost, udobnost, priličnost, mirnost.
Gemahl *m.* soprog, mož, zakonski drug; —in *f.* soproga, žena, zakonska družica.
gemahnen spomniti, opomniti; *impf.* opominjati, opominjati; es gemahnt mich zdi se mi, dozdeva se mi, hodi mi po glavi, — na miſel.
Gemälde *n.* podoba, slika, obraz; malanje, malarija, slikarija.
Gemäldeſammlung *f.* zbirka slik. [rilo.
Gemäß *n.* (*pl.* die Gemäße) mera, me-
gemäß *adi.* primerjen, primerèn, prisojen, priležèn; *adv.* po, z. B.: dem Befehle — po povelji, dem Geſetze — po postavi.
Gemäßheit *f.* primernost, pristojnost; in — po.
gemäßigt zmerèn, zdržèn, trezèn; (v. Klima) zmerno-topèl, srednje-gorèk.
Gemäuer *n.* ozidje, zidovje, zidine *pl.*, mirje.
gemein navaděn, vsakdanji, vsedenji, prost, priprost; (allgemein) obèč, občèn, splošèn, vkupèn; (niedrig, ſchlecht) malovreděn, nevreděn, malopridèn, podèl; nizèk, nizkega stanu; ein —er Bruch navadni ulomèk; der —e Mann (*milit.*) prosti vojak, prostak; Gemein= splošni, obči, občni; (der Gemeinde gehörig) srenjski, občinski.
Gemeinacker *m.* občinska od. srenjska njiva.
Gemeinbeſte *n.* splošni blagor, občna korist (-i).
Gemeinde *f.* (und Gemeine) občina, srenja, soseska; Gemeinde= občinski, srenjski, soseskin.
Gemeindeamt *n.* županski urad, županstvo.
Gemeindeamtsdiener *m.* pódžup, županski služabnik.
Gemeindeangehörige *m.* (Gemeindebürger) občan, občinski domovinèc, srenjèc, občinèc, srenjčan, sosešèan; *f.* občanka.
Gemeindeangelegenheit *f.* občinska zadeva, srenjska reč.
Gemeindeanſtalt *f.* občinska naprava.
Gemeindeauflage *f.* občinska naklada, občinski davèk. [okraj.
Gemeindebezirk *m.* občinski okoliš od.
Gemeindeeigenthum *n.* občinska last (-i) od. lastnina.
Gemeindegenoſſe *m.* občinski deležnik od. družnik.
Gemeindegeſetz *n.* občinski zakon, srenjska postava.
Gemeindeglied *n.* občan, ud občine.
Gemeindegut *n.* občinski užitèk, občinsko posestvo.
Gemeindehaus *n.* občinska od. srenjska hiša. [darstvo.
Gemeindehaushalt *m.* občinsko gospo-
Gemeindelaſt *f.* občinsko breme.
Gemeindematrikel *f.* občinska matica.
Gemeindemittel *pl.* občinsko od. srenjsko premoženje.

Gemeindepolizei *f.* občinsko redarstvo, občinska policija.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svèt, občinsko svétništvo, občinsko starejšinstvo, srenjsko svetovalstvo, občinski starejšinci *pl.*, srenjski svetovalci *pl.*; (Perſon) občinski svetovalèc, srenjski svétnik.

gemeindeüblich v občini navaděn.

Gemeindeverband *m.* občinska zveza.

Gemeindeverfaſſung *f.* občinska ustava, srenjska uredba.

Gemeindevermögen *n.* občinska imovina, občinsko premoženje, srenjsko imetje.

Gemeindevertretung *f.* občinski zástop, občinski oblastniki *pl.*

Gemeindevoranſchlag *m.* občinski proračun.

Gemeindevorſtand *m.* županstvo, občinsko starejšinstvo; (Perſon) župan, občinski starejšina, srenjski predstojnik.

gemeinfaſslich lahko umevèn, sploh razumljiv, domač, priprost.

Gemeinfaſslichkeit *f.* lahkoumevnost, splošna razumljivost.

Gemeingeiſt *m.* duh jedinstva, skrb (-i) za občni blagor.

gemeingiltig občnoveljavèn, splošnoveljavèn, povsod od. sploh veljavèn.

Gemeingut *n.* obče blago, vkupno blago, občno imetje.

Gemeinheit *f.* prostota, priprostost, navadnost, nizkost.

gemeinhin *adv.* sploh, navadno.

Gemeinhirt *m.* črednik (občinski), srenjski pastir.

gemeiniglich večjidel, navadno, večinoma, po navadi.

Gemeinintereſſe *n.* obča korist, splošna korist (-i).

Gemeinname *m.* splošno ime (-na).

Gemeinnutzen *m.* občni prid, splošna korist (-i).

gemeinnützig občekoristèn, splošnokoristèn.

Gemeinnützigkeit *f.* občna koristnost, občekoristnost.

Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; *(loc. comm. rhetor.)* splošnoveljavèn od. občeveljavèn od. vsakdanji izrek, znana resnica, občí izrek.

gemeinſam občèn, obèč, skupèn

Gemeinſamkeit *f.* občnost, vkup

gemeinſchädlich občeškodljiv, škodljiv (kvarèn).

Gemeinſchaft *f.* vkupnost, splo sodeležnost; (zwiſchen zweien) vina; (eheliche) zakonska združb zveza; (die Verbindung) obč družba; — des Eigenthums solas soposest (-i), soposestje; in — b vkup imeti (imam), (v. zweien) lovini imeti; — haben družiti s čati se, pajdašiti se, imeti s kom viti, imeti ga za tovariša.

gemeinſchaftlich skupèn, vkupèn skup, vkup.

Gemeinſchatz *m.* obči zaklad, obč zaklad vseh.

Gemeinſchenke *f.* obča krčma, pi

Gemeinſchreiber *m.* občinski od. ski pisar.

Gemeinſinn *m.* enomiselnost, en nost, složnost.

gemeinſinnig jednega duha, s za občo korist, vnet za obči blag

Gemeintrift *f.* občinski pašnik, ska paša.

gemeinüblich sploh navaděn, p v navadi.

gemeinverſtändlich ſ. gemeinfa (v. Büchern) prosto pisan.

Gemeinweſen *n.* občinstvo.

Gemeinwohl *n.* občni prid, s blagor, občna korist (-i).

Gemenge (Gemengſel) *n.* zmes mešanica; zbroda, sodrga.

Gemengtheil *n.* zmesnina, zmes

gemeſſen iz-, premerjen; —er odločno povelje, ostèr ukaz.

Gemetzel *n.* klanje, mesarsko k mesarjenje, krvoprelivanje, krvav

Gemiſch *n.* zmes (-i), mešanje šanica; zmešnjava.

gemiſchtlinig raznočrtèn.

Gemme *f.* izdelan dragi kamèn, od. izbrušen dragulj.

Gems (Gemſe) *f.* divja koza, g

Gemsbock *m.* divji kozèl.

Gemsjagd *f.* lov na divje koze.

Gemsjäger *m.* lovèc od. strelè jih koz.

Gemsleder *n.* irhovina divje ko

Gemünd *n.* sovodénj (-i); sovodje, virje, ustje.

Gemunkel *n.* šepetanje, čebljanje.

Gemurmel *n.* šumljanje, šum, šumot.

Gemurre *n.* godrnjanje, mrmranje.

Gemüſe *n.* zelenjava, zelenjad (-i), zelenje, zelenina, zelščina, povrtnina, poljščina, zeleničije; prikuha; (Hülſenfrüchte) sočivje; (Kraut) zelje; (Rüben, Möhren) kuha.

Gemüſegarten *m.* zelinjak, vrt za zelenjavo, zelnik.

Gemüſekohl *m.* kapus.

gemüſſiget primoran, prisiljen.

Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) narav (-i), čud (-i); (Geſinnung) misél (-i), mišljenje; ein gutes (böſes) — haben biti (sem) dobrega (zlega) srca; zu —e führen k srcu vzeti (vzamem) si; — jemati (jemljem) si, skrbeti za kaj; *impers.* skrbí, peče, boli, žali me, k srcu mi gre.

gemüthlich *adi.* blagodušén, dobrosrčén, volján, rahločutén, nežnočutén, dobrega srca; (heiter) ugoden, vesel, dobrovoljén; *adv.* ugodno, po godi, všeč, po všeči, po volji; odkritosrčno, nežno, od srca.

Gemüthlichkeit *f.* voljnost, blagodušnost, dobrosrčnost, rahločutnost; ugodnost, dobrovoljnost.

gemüthlos brez čustva, brez srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), narav (-i), natura, srce.

Gemüthsbewegung *f.* ſ. Affect.

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna zmožnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-i).

gemüthskrank bolén na srcu od. na duši, otožén, žalostén.

Gemüthskrankheit *f.* srčna od. dušna bolezen (-i).

Gemüthsruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthsſchwäche *f.* slabodušnost.

gemüthsſtark jakega od. močnega srca, krepkodušén.

Gemüthsſtärke *f.* krepkodušnost.

Gemüthsſtimmung *f.* (—verfaſſung *f.*, —zuſtand *m.*) dušni stan (-ú), dušno stanje, srčne zadeve *pl.*

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemir, nepokoj duše.

gemüthvoll rahlega čustva, poln čustva, rahločutén.

gen ſ. gegen.

genannt imenovan, omenjen, rečen.

genant nepriležén, nepriličén, neprijetén, neugodén.

genäſchig sladkosned, sladkosnedén, poslastén, láskrn. [nost.

Genäſchigkeit *f.* sladkosnedost, láskr-

genau natančén, natanék, popoln, nadrobén, točén; (enganliegend) tesén, ozék, napet; (ſparſam) varčén, tenék, trd, skop, *triv.* skoporit; —es Gewiſſen tenka vest (-i); —er Freund iskrén prijatelj; mit —er Noth komaj, jedva, toliko da, ravno da; der —eſte Preis najnižja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen prav za prav; *adv.* na tanko, natančno, nadrobno, do pike, do zobca, točno, popolnoma; (ſorgfältig) pazljivo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natančnost, pazljivost, točnost, popolnost. [dár, orožnik.

Gendarm *m.* (*pl.* die Gendarmen) žan-

Gendarmerie *f.* žandarmerija, žandarji *pl.*, orožniki *pl.*

Genealog *m.* rodoslovec, rodopisec.

Genealogie *f.* rodoslovje, rodopis, rodopisje; rodosledje.

genealogiſch rodoslovén, rodopisén.

genehm všeč, všečén, povšečén, povoljén, prijetén.

Genehmhaltung *f.* dovolitév, potrditév.

genehmigen potrditi, odobriti, za dobro spoznati, dovoliti, pohvaliti; *impf.* potrjevati, odobravati, hvaliti.

Genehmiger *m.* potrdnik, odobritelj.

Genehmigung *f.* odobrilo, potrditév, odobrenje, dovolitév.

geneigt naklonjen, nagnen, viseč, položén; *fig.* nagnen, naklonjen, udan, blagovoljén, dobrohotén; zu etwas — ſein čemu podvržen biti (sem); ich bin — zu glauben kmalu od. skoraj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nagnenost, položnost; *fig.* nagnenje, udanost, naklonjenost, nagnenost, dobrohotnost.

General *m.* (*pl.* die Generale) vojaški poveljník, general, (po)glavar, vojvoda, vojskovodja; General- generalski, generalov; glavni, generalni.

Generalcommando *n.* glavno poveljstvo, general-komanda.

Generalfeldmarſchall *m.* najvišji oder glavni maršal. [ništva.

Generalfeldzeugmeiſter *m.* general top-

Generalinſpector *m.* glavni nadglednik od. nadzornik. [ja.

Generaliſſimus *m.* najvišji vojskovod-

Generalkarte *f.* glavni od. občni od. splošni zemljevid.

Generalmajor *m.* generalmajor.

Generalmarſch *m.* generalmarš.

Generalprobe *f.* glavna skušnja.

Generalprocurator *m.* državni nadpravdnik. [ništvo.

Generalſtab *m.* glavni štab, načel-

Generalſuperintendent *m.* véliki superintendént.

Generalswürde *f.* generalstvo, generalska čast (-i). [véliki zbor.

Generalverſammlung *f.* glavni shod,

Generation *f.* rod, zarod, naraščaj.

generös velikodušen, blagosrčen, blagega srca, blagomiseln, žlahtnodušen.

Generoſität *f.* velikodušje, velikodušnost, plemenitost srca, blagosrčnost.

geneſen ozdraveti, ozdraviti se, preboleti, okrevati, vstati (vstanem), izlečiti se, zboljšati se; *triv.* skolehati.

Geneſis *f.* postanek, početek, izvir.

Geneſung *f.* ozdravitév, prebolenje, zdravje.

Geneſungsmittel *n.* zdravilo.

genetiſch postanék zadevajoč, genetičén, vznikoslovén.

Genetiv *m.* rodilnik, genetiv.

genial veleumén, bistroumén, domiseln, genijalén, duhovit.

Genialität *f.* veleumje, veleumnost, bistroumnost, genijalnost, duhovitost.

Genick *n.* tilnik, zatilnik, pitilék, zatilék, šinjek, šija.

Genickſchmerz *m.* bolečina v zatilniku.

Genie *n.* (*pl.* die Genieš) veleum, visoki duh, bistroum.

Geniecorps *n.* (vojaški) inženirski oddelék, vojaški inženirji *pl.*

genieren motiti, nadležén biti (sem), nadlegovati, nepriličén biti; ſich — sram biti *(impers.)*, sramovati se.

genießbar užitén, použitén.

Genießbarkeit *f.* užitnost.

genießen užiti (-žijem), po-, zaužiti; *impf.* po-, za-, uživati; nüchtern etw. — otešćati se; (Speiſe) po-, okusiti; *impf.* po-, okušati.

Genießer *m.* uživaléc, uživatelj.

Genieſtreich *m.* veleumno od. prebrisano dejanje, genijalén čin.

Genieweſen *n.* vojaško inženirstvo od. staviteljstvo, vojaki stavitelji *pl.*

Geniſt *n.* znes (-í), smetje, smeti (-ij) *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodila, plodila.

Genius *m.* genij; duh; (*pl.* die Genien) dobri duhovi *pl.*, duhovi varhi *pl.*

Genoſs (Genoſſe) *m.* drug, družnik, tovariš, deležnik; (*pl.* die Genoſſen) *coll.* družba, druščina.

Genoſſenſchaft *f.* družba, tovaršija, druščina, zádruga.

Genoſſin *f.* družica, tovaršica, deležnica, druža.

Genre *m.* u. *n.* način; (im Schreiben) pisava; (im Bauen) zidava.

Genrebild *n.* obraz (slika, podoba) iz življenja.

Gentleman *m.* žlahtnik, plemenitaš, viteški človek. [u. dovelj.

genug dosti, dosta, zadosti, dovolj

Genüge *f.* dovoljnost, dovolije, zadostnost, obilnost; zur — ſchlafen, trinken naspati (-spim) se, napiti (-pijem) se ꝛc. mittelſt eines mit dem Präfix na- gebildeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügeleiſten zadostiti, zadovoljiti, navdoljati, nasititi, ugoditi.

Genügeleiſtung *f.* zadostitév, zadostilo, zadovoljitév.

genügen dosti biti (sem), zadostovati; zadostiti.

genügend zadostén, dovoljén. [rén.

genügſam zadovoljén (z malim), zme-

Genügſamkeit *f.* zadovoljnost (z malim), zmernost.

genugthun zadostiti, zadovoljiti, zadosti storiti.

Genugthuung *f.* zadostitév, zadostilo, zadoščenje; — leiſten ſ. genügeleiſten.

Genus *n.* (lat.) rod (-a u. -ú), spol.

Genuſs *m.* užitek, uživanje, za-, po-, uživanje, -užitje; im —e ſein uživati; es iſt ein — veselje (radost) je.

Genuſsſucht *f.* poželenje po uživanji, poželjivost, pohlep po nasladnostih (po veselji).

genuſsſüchtig poželjiv, pohlepen po nasladnostih (po veselji).

Genziane *f.* ſ. Enzian.

Geodäſie *f.* zemljemerstvo, deljenje zemlje.

Geognoſie *f.* zemljeznanstvo, geognozija.

geognoſtiſch zemljeznanski.

Geograph *m.* zemljepisec, geograf.

Geographie *f.* zemljepis, zemljepisje, geografija.

geographiſch zemljepisen, geografičen; —e Breite zemljepisna širina; —e Länge zemljepisna dolžina; —e Lage zemljepisna lega.

Geolog *m.* zemljeslovec, geolog.

Geologie *f.* zemljeslovje, geologija.

geologiſch zemljeslovен, geologičen.

Geometer *m.* zemljemerec, merjevec, merčin, geometer.

Geometrie *f.* zemljemerstvo, geometrija.

geometriſch zemljemerski, geometričen.

Gepäck *n.* pratež, prtljaga; roba, cula, torba.

Gepflogenheit *f.* navada, običaj.

Geplapper *n.* blebetanje, žlabudranje, blebet, šundr, gobezdanje.

Geplärr *n.* vek, vekanje, plakanje, rjovenje, rjovenje.

Gepolter *n.* ropot, ropotanje.

Gepräge *n.* kov, kovanje; (Zeichen) vtisek, oblika, podoba, znamenje, znak, beleg.

Gepränge *n.* bliſč, bliščoba, velikolepje, gizda, veličastnost, krasota, sijajnost, ljanje.

Gepraſſel *n.* praskot, prasketanje, pokanje.

gequetſcht stisnen, pritisnen, zmlinčen, zdrunzen, zmučkan, zmlet, zdrobljen.

gerade raven, ravnostěn, prem; (v. d. Zahl) sod, soděv; (aufrecht) pokončen; (offenherzig) odkritosrčen, prostodušen; —n Weges na ravnost, naravnoč; *adv.* ravno, baš, uprav; (— früher) otodi, zdajka, zdajkar; (aufwärts) po konci.

Gerade *f.* prema (*sc.* črta).

geradeaus *adv.* naravnost naprej.

geradehin *adv.* naravnost tje.

geradeweg *adv.* naravnost, brez ovinkov, naravnoč.

geradezu *adv.* naravnost.

Geradflügler *m.* ravnokrilec, premokrilec.

Geradheit *f.* odkritosrčnost, prostodušnost, iskrenost.

geradlinig ravnočrtěn, premočrtěn.

geradſinnig odkritosrčen, prostodušen, iskrén.

Geradzähner *m.* premozob.

Geraſſel *n.* rožljanje, romplanje; (v. Wagen) drdranje, ropotanje.

Geräth *n.* sprava, o-, priprava, roba; (Geſchirr) posoda, posodje; (Werkzeug) orodje; Haus— pohišje, pohištvo.

gerathen priti (pridem), dospeti, pasti (padem), zaiti (-idem); (ungefähr kommen) zabresti (-bredem), zaiti, zagaziti, nameriti se, naleteti; in Streit — spreti se, skregati se, zbeséditi se; in Zorn — raz-, ujeziti se, razsrditi se; in Schulden — zadolžiti se; in Brand — vneti (vnamem) se, užgati se; in Armut — obožati, obubožati; (gelingen) po sreči iziti (-idem) se, posrečiti se, sponesti se, obnesti se; nicht — pokaziti se; (v. Früchten) roditi, obroditi, obnesti se; plenjati.

Gerathenwohl *n.* auf's — na slepo srečo, tjevendan, po nameri, navdan.

Geräthſchaft *f.* ſ. Geräth.

geraum prostorěn, prostran; (v. d. Zeit) davěn.

geräumig prostorěn, prostran, obširěn, razsežěn.

Geräumigkeit *f.* prostornost, prostranost.

Geräumte *n.* krčevina, novina, laz, rovt.

Geräuſch *n.* šum, hrum, hrušč, hrup, vrišč, šumenje, šundr; (d. Zerbrechen oder Zerreißen) rèsk, hrèst; (weidm.) drob, drobovina.

geräuſchlos brez šuma, tih.

geräuſchvoll šumen, šumeč, šumovit, hrumen.

Geräuſper *n.* hrk, hrkanje.

Gerbebaum *m.* strojilnik.

Gerbeeiſen *n.* strgalo, strgon.

gerben strojiti, udelovati; ustrojiti, udelati; *fig.* mazati (mažem), bunkati; namazati, nabunkati.

Gerben *n.* stroj, strojitev.

Gerber *m.* strojar, krznar, kožar; Gerber- strojarski.

Gerberei *f.* strojarstvo, strojarija.
Gerbergrube *f.* strojarska jama, varnica.
Gerberlohe *f.* čreslo.
Gerberlohmühle *f.* stope *(pl.)* za čreslo.
Gerbestoff *m.* čreslovina, strojivo.
gerbestoffhältig čreslovit.
gerecht prav, pravičen, pravеden, spravedljiv; (angemessen) primeren; (gewachsen) kos biti (sem) čemu.
Gerechte *n.* pravdanje, prepiranje.
Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenschaft) pravičnost, pravednost; den Händen der — überliefern pravici izročiti.
Gerechtsame *f.* oblast (-i), pravica.
Gerede *n.* govorjenje, govorica; es geht das — govoré, pravijo.
gereichen biti (sem) za kaj, služiti; es gereicht ihm zur Ehre čast mu dela, na čast mu je, časti ga; es gereicht zum Vortheil koristno je; zur Schande — sramotiti, sramoto od. nečast delati.
Gereiß *n.* trganje; um diese Sache ist viel — za to reč se trgajo, pulijo, ženo.
Gerenne *n.* letanje, dirjanje.
gereuen kesati se; es gereut mich kesam se, žal mi je, boli me, greva me, grize me, obžalujem.
Gereut *n.* laz, novina, krčevina, trebež, rovt.
Gerhab *m.* ſ. Vormund.
Gericht *n.* sod, sodišče; (Behörde) sodnija; (das Richten) sodba; — halten soditi; vor — erſcheinen priti (pridem) pred sodnika, pred sodbo znajti (znajdem) se. [nijski.
gerichtlich sodnji, sodni, sodben, sod-
Gerichts- sodnji, sodni, sodnijski.
Gerichtsacten *pl.* sodnji (sodni) spisi, sodnijska pisma.
Gerichtsamt *n.* sodišče, sodništvo.
gerichtsbar sodniji podvržen, pod sodnijo. [last (-i).
Gerichtsbarkeit *f.* sodnost, sodnja ob-
Gerichtsbeamte *m.* sodnji od. sodnijski uradnik.
Gerichtsbehörde *f.* sodnja gosposka, sodnija.
Gerichtsbeiſitzer *m.* sodnijski prisednik.
Gerichtsbeſcheid *m.* sodnji odlok, sodnijski odgovor.
Gerichtsbezirk *m.* sodnji okraj, sodnijski kotor.
Gerichtscommiſſion *f.* sodnji návod, sodnja komisija. [nost.
Gerichtscompetenz *f.* sodnja pristoj-
Gerichtsdiener *m.* birič, sodnji sluga.
Gerichtseid *m.* sodnja prisega.
Gerichtseintheilung *f.* sodnijska razdelitev.
Gerichtsferien *pl.* sodnji prazniki, sodnje počitnice *pl.*
Gerichtsgebür *f.* sodnja pristojbina, sodnji davek, sodnina.
Gerichtshaus *n.* sodilnica, sodišče.
Gerichtsherr *m.* lastnik sodbenosti, grajščak s sodnjo oblastjo.
Gerichtsherrſchaft *f.* grajščina s sodnjo oblastjo.
Gerichtshof *m.* sodišče, sodnija; oberſter — najvišje sodišče.
Gerichtskanzlei *f.* sodnijska pisarnica.
Gerichtskoſten *pl.* sodnji stroški.
Gerichtslehen *n.* sodnji fevd.
Gerichtsordnung *f.* sodnji red, sodovnik; allgem. — občni sodovnik. [ba.
Gerichtsorganiſierung *f.* sodnijska ured-
Gerichtsperſon *f.* sodnijska oseba, človek od sodnije.
Gerichtsplatz *m.* sodišče.
Gerichtsrath *m.* sodnji svetovalec, sodnijski svétnik. [nica.
Gerichtsſaal *m.* (*pl.* die —ſäle) sodil-
Gerichtsſiegel *m.* sodnji pečat.
Gerichtsſprengel *m.* ſ. Gerichtsbezirk.
Gerichtsſtand *m.* podsódnost. [nija.
Gerichtsſtelle *f.* sodnija, sodnja oblast-
Gerichtsſtuhl *m.* sodnji stol.
Gerichtsſtunde *f.* sodnja ura.
Gerichtstag *m.* sodnji dan (dneva), pravdni dan, dan sodnijske obravnave.
Gerichtsverfahren *n.* sodnja ravnava, sodnijsko postopanje.
Gerichtsverfaſſung *f.* sodnijska uredba, uravnava sodnij.
Gerichtsverhandlung *f.* sodnijska obravnava, sodnja razprava.
Gerichtsverwaltung *f.* pravosodnja uprava.
Gerichtsvogt *m.* sodnik.
Gerichtsvollzieher *m.* sodnji izvršitelj od. izvrševalec.
Gerichtsvorſtand *m.* sodnji predstojnik, načelnik sodišča.
Gerichtsweſen *n.* sodstvo, sodnijstvo.

Gerichtswundarzt *m.* sodnji ranocelnik.
gerichtszuſtändig pristojen, podsoden.
Gerichtszuſtändigkeit *f.* podsódnost, pristojnost.
gerieben (ſein, durchtrieben) predelan, premeten, zvit, pretkan.
gerieren ſich nositi se, obnašati se, vesti (vedem) se, počenjati.
Gerieſel *n.* curljanje, šumot, šumljanje.
gering droben, mal, majhen, laheк; (dem Werte nach) ničev, malovreden, slab; —es Einkommen pičli dohodki *pl.*; —er Preis dober kup, nizka cena, po ceni; der —ſte Preis zadnji kup, zadnja cena; nicht im —ſten kratko nikar ne, ni malo; —es Erz jalova ruda.
geringachten za malo šteti (štejem), nizko ceniti, malo čislati.
Geringachtung *f.* nepoštovanje, zaničevanje, nečislanje.
geringfügig majhen, malovažen, malovreden, neznaten, majčken.
Geringfügigkeit *f.* majčkenost, malovažnost, neznatnost.
geringhaltig slab, ubog, malovreden, laheк.
Geringhaltigkeit *f.* malovrednost, lahkost.
geringſchätzen za malo šteti (štejem) od. imeti (imam), nizko ceniti, ne ceniti, ne čislati.
geringſchätzig malovažen, male vrednosti, malo čislan; malo čislajoč, zaničevalen; — von etw. reden zaničljivo, z zaničevanjem o čem govoriti, kaj v nič devati.
Geringſchätzigkeit *f.* malovažnost; jemanden mit — behandeln zaničljivo s kom ravnati.
Geringſchätzung *f.* nepoštovanje, zaničevanje, nečislanje. [*pl.*
Gerinne *n.* vodotok, žleb, struga, rake
gerinnen strditi se, zgostiti se; pohreniti se, zakrkniti, steti (stmem) se; (v. d. Milch) zasiriti se, skisati se, sesesti (-sedem) se, zgristi se.
Gerippe *n.* okostje, okostnica, kostjak, hrodje; *fig.* sama koža, kost in koža.
Germ *m.* drože *pl.*, droži *pl. f.*
Germane *m.* german, germanec.
germaniſieren ponemčiti; *impf.* ponemčevati.
Germanismus *m.* germanizem.
gern rad, -a, -o; lieber rajši, raji; herzlich — iz (od) srca rad; — haben rad imeti (imam), ljubiti.
Geröchel *n.* grgranje, hropenje.
Geröhricht *n.* trstje, trstičje.
Geroll *n.* (des Wagens) drdranje; (d. Donners) grmenje, gromovina.
Gerölle *n.* prod, gruh, grušec, svišc, gramoz, kršje.
Geröllhalde *f.* láberje. [ječmenji.
Gerſte *f.* ječmen; Gerſten- ječmenov,
Gerſtenacker *m.* (nach der Ernte) ječmenišče. [jak.
Gerſtenbrot *n.* ječmenov kruh, ječmen-
Gerſtengraupe *f.* ječmenova kaša, obdelan (phan) ječmen. [zrno.
Gerſtenkorn *n.* ječmen, ječmenovo
Gerſtenmehl *n.* ječmenova moka.
Gerſtenſtroh *n.* ječménica, ječmenovka.
Gerſtenzucker *m.* ječmenov sladkor.
Gerte *f.* šiba, prot, vitra, vitva; *dem.* šibica, vitrica, protec; *coll.* šibje, protje.
Geruch *m.* voh, vonj, duh; ein angenehmer — prijeten duh, vonjava, dišava; ein übler — neprijeten duh, zadah, zatohlost, smrad (-a u. -ú); — haben dišati.
geruchlos nedišec, brez duha; brez vonja, nečuten.
Geruchloſigkeit *f.* nedišecost, pomanjkanje duha; pomanjkanje vonja, nečutnost. [čutnica.
Geruchsnerv *m.* dišnica, (vonjavna)
Geruchsorgan *n.* vonjalo, vohalo.
Geruchsſinn *m.* vonj, voh.
Gerücht *n.* govorica, glas; es geht das — govoré, govorica je; es verbreitete ſich das — glas so zagnali, glas je počil, govorica se je raznesla; gutes — sloves, dobro ime (-na); er wurde in ein böſes — gebracht jeli so ga opravljati, prišel je ljudem v zobe.
gerüchtsweiſe *adv.* po govorici, kakor se govori, kakor (ljudje) pravijo (pripovedujejo), baje da, menda.
geruhen račiti, blagovoliti.
Gerumpel *n.* ropot, ropotanje.
Gerümpel *n.* ropotija, šara, starina.
gerundet zakrožen, zaobljen, okrogel, oblast.
Gerundium *n.* gerundij, glagolnik.
Gerüſt *n.* oder, podmostki *pl.*

Gerüſtbaum *m.* odrenica.
Geſäge *n.* žaganje, piljenje, piljevina.
geſägt napiljen.
Geſäme *n.* semenje, semena *pl.*
geſammelt zbran.
geſammt ves, vsa, vse; skupēn, cel, celotēn, celokupēn, celovit; alle — vsi skup, kar jih je; *adv.* skupno.
Geſammtbetrag *m.* ves znesēk, vsota, skupni znesēk.
Geſammtertrag *m.* ves dohodēk, ves donesēk, cel dobičēk.
Geſammtheit *f.* skupnost, celota, celo-
Geſammtmacht *f.* vsa (skupna, zjedinjena) moč (-i).
Geſammtminiſterium *n.* celo od. skupno
Geſammturtheil *n.* sodba vse komisije, splošna sodba, splošni razsodēk.
Geſammtverband *m.* celotna od. vkupna zveza.
Geſammtverbürgung *f.* soporoštvo, vzajemno (nerazdelno) poroštvo.
Geſammtwirkung *f.* vkupni učinēk.
Geſandte *m.* poslanēc, sel, posēl.
Geſandtſchaft *f.* poslanstvo, poslanci *pl.*; **Geſandtſchafts-** poslanski.
Geſang *m.* spev, petje, prepevanje; (Lied) pesēm (-i), popevka; (Melodie) napēv.
Geſangbuch *n.* pesmarica, pesemska
Geſangliebe *f.* pevoljubje.
geſangliebend pevoljubēn, radopevēn.
geſanglos brez petja, brez glasu, brezpevēn.
geſangreich spevēn, radopevēn.
Geſangsunterricht *m.* pouk (poučevanje) v petji.
Geſangsweiſe *f.* napēv, viža.
Geſäß *n.* zadēk, zadnjica, goza, sedalo.
Geſäßmuskel *m.* gozna mišica, mišica sedača.
Geſaus *n.* hrušč, šumenje, vršenje.
Geſäuſel *n.* šumljanje, pihljanje, šumot.
Geſchäft *n.* opravēk, opravilo, delo, posēl; (Angelegenheit) reč (-i), zadeva; den —en nachgehen po (svojih) opravkih iti (grem); (Handlungs—) kupčija; (Localität) prodajalnica.
geſchäftig delavēn, pridēn, obrtēn, prizadevēn, marljiv.
Geſchäftigkeit *f.* delavnost, pridnost, prizadevnost, marljivost.
geſchäftlich opravilēn; in —er Beziehung kar se tiče opravil, glede na opravila.
Geſchäftsauftrag *m.* naročeni opravēk, naročilo.
Geſchäftsbeſorgung *f.* oskrbovanje opravil, opravljanje.
Geſchäftsbetrieb *m.* opravljanje.
geſchäftsfrei brez opravil, brez dela, brez opravka, prost.
Geſchäftsführer *m.* opravnik, poslovodja.
Geſchäftsführung *f.* opravilstvo, opravništvo.
Geſchäftsgang *m.* red v opravkih, opravilni red; (das Gehen) hoja v (po) opravilih.
Geſchäftsgebarung *f.* opravljanje, oskrbovanje.
Geſchäftskreis *m.* področje; das fällt in meinen — to je mojega opravila (dela), to spada v moje poslovno področje.
Geſchäftskunde *f.* zvedenost v opravilih.
geſchäftskundig znajden od. zveden v opravilih.
Geſchäftsleiter *m.* obrtni opravitelj, opravnik, poslovodja.
Geſchäftsleitung *f.* vodstvo od. uredba od. oskrbovanje opravil.
geſchäftslos brez dela, brez opravila, brezdelēn.
Geſchäftsmann *m.* obrtnik, kupčevalēc.
Geſchäftsordnung *f.* opravilni red.
Geſchäftspraxis *f.* izurjenost od. ročnost v opravilih.
Geſchäftsreiſende *m.* potujoči obrtnik od. kupēc.
Geſchäftsrückſtand *m.* zastanēk v opravilih, zastala opravila *pl.*
Geſchäftsſache *f.* opravilo, posēl, službena reč (-i).
Geſchäftsſprache *f.* uradni oder službeni jezik.
Geſchäftsſtück *n.* uradni spis, službeni
Geſchäftsthätigkeit *f.* poslovanje.
Geſchäftsträger *m.* opravnik, poslovodja.
Geſchäftsüberbürdung *f.* sila opravil, preobloženost z opravili.
Geſchäftsübergabe *f.* izročitēv opravil, predaja poslov.
Geſchäftsverbindung *f.* opravilna (poslovna) zveza, kupčijska zveza.
Geſchäftsvermittlung *f.* poslovno posredovanje, mešetarstvo.
Geſchäftsvertheilung *f.* razdelba poslov, razdelitēv opravil.

Geſchäftszahl *f.* opravilsko število, poslovni broj; *num. exhibit.* vložno število.

geſchämig sramožljiv.

geſchändet oskrunjen; osramočen.

geſchätzt cenjen, spoštovan, čislan.

geſchehen goditi se; z-, do-, prigoditi se, storiti se, pripetiti se; zufällig — nakljućiti se, narajmati se; (erfüllt werden) izpolniti se, dopolniti se, iziti (-idem) se; (vollendet werden) dodelati se, dovršiti se; dokončati se.

Geſchehnis *n.* do-, prigodek, primerljej, pripetljej, slučaj.

geſcheit umēn, razumēn, pametēn, razsodēn, preudarēn, razborēn, prebrisan, razborit; — machen spametiti, zmodriti, spametovati, zučiti; — werden spametovati se ꝛc.

Geſcheitheit *f.* razumnost, pamet (-i), preudarnost, razsodnost, razboritost.

Geſchenk *n.* dar, darilo, podarek; (an Fleiſch und Würſten, wenn geſchlachtet wird) koline *pl.*; ein — machen podariti, v dar dati.

Geſchenkannahme *f.* jemanje darov, sprejemanje daril.

Geſchenkgeber *m.* darovatelj, darilec, darovalec; —in *f.* darovateljica, darovalka.

Geſchenknehmer *m.* obdarjenec, obdarovanec; —in *f.* obdarjenka, obdarovanka.

geſchenkweiſe v dar, zastonj.

Geſchichtchen *n.* povestica, zgodbica, povedka.

Geſchichte *f.* z-, do-, prigodba, prigodek; (Welt—) zgodovina, povestnica, zgodopisje; (Erzählung) povest (-i), pripovest, pripovedka; die bibl. — zgodbe sv. pisma, svetopisemske zgodbe *pl.*

Geſchichtenbuch *n.* pripovedna od. zgodovinska knjiga, zgodbe *pl.*

geſchichtlich zgodovinski, zgodopisēn.

Geſchichts- zgodovinski.

Geſchichtsbuch *n.* zgodovinske bukve *pl.*, zgodovinska knjiga, zgodovina.

Geſchichtſchreiber *m.* zgodopisec, povestničar, zgodovinar.

Geſchichtsforſcher *m.* zgodovinar, preiskovalec zgodovine.

Geſchichtsforſchung *f.* preiskavanje zgodovine, povestništvo.

Geſchichtskenner *m.* poznavalec zgodovine, zgodoznanec, zgodovinar.

Geſchichtskenntnis *f.* znanje zgodovine, zgodoznanstvo.

Geſchichtsquelle *f.* zgodovinski vir, izvir zgodovine.

Geſchichtsſtoff *m.* zgodovinsko gradivo.

Geſchichtswiſſenſchaft *f.* zgodovinska veda, povestna znanost, znanstvo zgodovine, zgodoznanstvo, zgodovina.

Geſchick *n.* (Geſchicklichkeit) pripravnost, sposobnost, urnost, ročnost, spretnost; (Schickſal) osoda, usoda.

Geſchicklichkeit *f.* pripravnost, ročnost, spretnost, urnost, umetalnost, znajdenost, okretnost, izurjenost.

geſchickt pripravēn, spretēn, izurjen, ročēn, zveden, sposobēn, okretēn.

Geſchiebe *n.* suvanje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovina, naplavina.

Geſchirr *n.* posoda; *dem.* posodica; *coll.* posodje; (Geräth) oprava, priprava; (bei Pferden) zaprega, konjska oprava, jermenje.

Geſchirrhändler *m.* posodar, lončar.

Geſchirrhandlung *f.* lončarija.

Geſchlecht *n.* rod (-a und -ú), pleme (-na), rodovina; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spol; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščaj.

geſchlechtlich spolēn, po spolu.

geſchlechtlos brezspolēn, brez spola.

Geſchlechts- po rodu, rodovinski; po spolu, spolni.

Geſchlechtsfolge *f.* rodosledje, rodovinsko nastopstvo.

Geſchlechtsforſcher *m.* rodoslovec.

Geſchlechtskunde *f.* rodoslovje.

Geſchlechtsname *m.* rodovinsko ime (-na), ime rodú; (Zuname) primek (priimek).

Geſchlechtsorgan *n.* rodilo, plodilo, plemenilo, spolovilo.

Geſchlechtsregiſter *n.* rodopis, rodovnik.

Geſchlechtstheile *pl.* rodila, spolovila, spočetila, spolni udje.

Geſchlechtstrieb *m.* spolni nagon, poltna pohotnost.

Geſchlechtswappen *n.* rodovinski grb.

Geſchlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geſchliffen zbrušen, uglajen; *fig.* omikan, olikan.

Geſchliffenheit *f.* zbrušenost, uglajenost; omikanost, olikanost.

Geſchlinge *n.* pletenje, pletenina, ovojek; drob, osrčje, otrôbica, otrôba, notrôba.

Geſchmack *m.* okus, vkus, slad (-ú), slast (-i); — haben nach etw. sladiti od. cikati (po čem); er findet — daran to mu je všeč, to mu je po godi, to mu dopade, godi, ugaja; bittern, ſüßen — haben (po)greneti, (po)sladeti; feiner — tanek od. dober okus; den — bilden okus bistriti, čistiti, likati; ein Mann von — mož dobrega vkusa, razsoden (razborčn) mož, ki umeje, kaj je lepo; (Sitte) šega, navada.

geſchmacklos neslasten, plevek, omleden, pust, neslan; *fig.* brezvkusen.

Geſchmackloſigkeit *f.* neslastnost, plevkost, omlednost, neslanost; brezvkusnost.

Geſchmacksbildung *f.* čiščenje od. likanje vkusa.

Geſchmackslehre *f.* krasoslovje, krasoveda.

Geſchmackſinn *m.* okus, vkus.

geſchmackvoll okusen.

geſchmackwidrig nevkusen.

Geſchmeide *n.* kovana dragotina od. dragocenost, kinč, lišp; (Gold—) zlatnina; (Silber—) srebrnina; nakit, ures.

Geſchmeidekäſtchen *n.* skrinjica za dragotinje.

Geſchmeidewaren *pl.* dragotine *pl.*, dragotinje.

geſchmeidig voljen, vločen, gibek, gibčen, mehek, prožen, okreten; (v. Körper) šibek, tenek, vitek; — machen omehčati, omečiti.

Geſchmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, vločnost, mehkost, prožnost; šibkost, vitkost.

Geſchmeiß *n.* blato, govno; (v. Vögeln) tičje; (v. Inſecten) zapúljek, zapljunek, zapljivek, zaléga, žúžele *pl.*; (Ungeziefer) mrčes, črvad (-i); (Geſindel) druhal (-i), žlota, izmet, glota.

Geſchmetter *n.* trobentanje, trobljenje; (v. Donner) grmenje.

Geſchnatter *n.* gaganje; blebetanje.

geſchnörkelt izprelepotičen, s prepletki okrašen.

Geſchöpf *n.* stvar (-i).

Geſchoſs *n.* strela; (an Pflanzen) mladika, mladica, omlad, letorast (-i), poganjek; (Stockwerk) nadstropje; ein Haus mit drei —en hiša na tri strope, tristropna hiša; (milit.) strel.

Geſchrei *n.* krik, kričanje, vek, vekanje, vpitje, vika; ein — erheben zakričati (-im), zavpiti (-pijem), krik zagnati (-ženem).

Geſchreibſel *n.* pisarjenje, pisarija.

Geſchütz *n.* top, kanon, strelba, topovi *pl.*, kanoni *pl.*

Geſchützdonner *m.* grmenje topov, pokanje kanonov.

Geſchützſalve *f.* strel iz topov.

geſchützt zavarovan, v zavetji.

Geſchützweſen *n.* topništvo.

Geſchwader *n.* truma, trop, oddelek.

geſchwänzt repat.

Geſchwätz *n.* blebetanje, žlobudranje, prazno govorjenje, čeljustanje, čvekanje.

geſchwätzig blebetav, žlobudrav, jezičen.

Geſchwätzigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost, jezičnost.

geſchweige *adv.* nikar, kamo-li, da molčim, da nič ne rečem, da ne omenim.

geſchwind hitr, určn, brz, nagel; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.

Geſchwindigkeit *f.* hitrost, urnost, brzost, brzina, hitrica [brzopis.

Geſchwindſchreibkunſt *f.* hitropisje,

Geſchwirr *n.* brnenje, zviždanje, sikanje, šum.

Geſchwiſter *pl.* bratje in sestre.

Geſchwiſterkind *n.* bratranec; bratrana, bratranka; (v. d. Schweſter) sestranec, sestrič, sestrnik; sestrana, sestranka, sestričina; die —er strniči *pl.* (striniči).

geſchwiſterlich bratovski, sestrski; *adv.* po bratovsko, bratovski, po sestrsko, sestrski, kakor bratje in sestre.

Geſchwiſterliebe *f.* bratovska (sestrska) ljubézen (-i).

Geſchworne *m.* porotnik, priseženec; — ſein porotnikovati; Geſchwornen- porotniški.

Geſchwornengericht *n.* porotno sodišče, porota, sodnija prisežencev.

Geſchwornenliſte *f.* imenik porotnikov, spisek prisežencev.

Geſchwulſt *f.* otok, oteklina, zateklina, obrencelj; (Aufgedunſenheit) zabuhlost, nadutost.

Geſchwür *n.* uljé (-ésa), tur, tvór (-a u. -ú), vred, prišč, čír, číraj, mozolj, runje *pl. f.*; (hartes) trdnica; (durch Quetſchen entſtanden) otiska; Nagel— zanohtnica, zagnida.

geſchwürig čirav, mozóljast, gnójen.

geſegnen ſ. ſegnen; Gott geſegne es dir Bog ti povrni, plačaj; das Zeitliche — preseliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustiti.

Geſelle *m.* pomagač, pomagalec, pomočnik, hlapec; (Gefährte) tovariš, drug, družnik; ein liederlicher — malopridnež, razuzdanec; ein fauler — lenuh, tožljivec.

geſellen družiti; z-, pridružiti; ſich — družiti se, pajdašiti se; pridružiti se, vriniti se.

Geſellenbuch *n.* imenik obrtnijskih pomagačev, spisek obrtnijskih delavcev.

Geſellenlade *f.* skládnica obrtnijskih delavcev (rokodelskih pomagačev).

Geſellenordnung *f.* pomočniški zakon, postava za obrtnijske pomočnike.

Geſellenverein *m.* društvo rokodelskih pomagačev, — obrtnijskih pomočnikov.

geſellig družen, družljiv; priljuden.

Geſelligkeit *f.* družnost, družljivost; priljudnost.

Geſellin *f.* druža, drugarica, družica, tovaršica.

Geſellſchaft *f.* družba, društvo; druščina, tovaršija.

Geſellſchafter *m.* drug, tovariš, družnik, družbenik; —in *f.* družica, tovaršica, druga, drugarica, druža.

geſellſchaftlich družben, društven, vzajemen; (geſellig) družen, družljiv.

Geſellſchafts- družben, društven.

Geſellſchaftsfräulein *n.* gospica tovaršica, drugarica, družabnica.

Geſellſchaftsglied *n.* član (ud) društva, družnik, družabnik.

Geſellſchaftskreis *m.* družba, tovaršija, društveni krog.

Geſellſchaftsrechnung *f.* družbeni račun.

Geſenk *n.* grezilo, potapljalka; (Abſenker des Weinſtockes) grebenica, vlačenica, živica.

Geſenke *n.* vdiranje, poniževanje, rebér (-i), ponikva.

Geſetz *n.* zakon, postava; (Richtſchnur) vodilo, pravilo; im Sinne des —es po postavi; ein — aufheben zakon preklicati (-kličem), — ovreči (-vržem), — razveljaviti, — odpraviti, — odstraniti; Geſetz- postavén, zakonit.

Geſetzauslegung *f.* tolmačenje zakona, razlaganje postave.

Geſetzblatt *n.* (Geſetzbuch *n.*) zakónik; allgem. bürgerl. — občni državljanski zakónik.

Geſetzentwurf *m.* načrt zakona, osnutek postave.

Geſetzeskraft *f.* zakonna (postavna) moč (-i), krepkost zakona.

Geſetzesverletzung *f.* prekršek zakona, prestopek postave.

geſetzgebend zakonodajen, zakono-(postavo-)dalen, postavodajalen.

Geſetzgeber *m.* zakonodalec, postavodajec, zakono-(postavo-)dajalec.

Geſetzkunde *f.* zakonoznanstvo, zakonoslovje, postavoznanstvo.

geſetzkundig vešč zakonov, v zakonih (postavah) izveden, — znajden, postavovéden, z zakoni seznanjen.

Geſetzkundige *m.* zakonoznalec, zakonoslovec, postavoznalec.

geſetzlich *adi.* zakonit, postavén; *adv.* po zakonu (postavi), zakonito, postavno.

Geſetzlichkeit *f.* zakonitost, postavnost.

geſetzlos brez postave, brez zakona, brezpostavén, samovóljen, brezvladen.

Geſetzloſigkeit *f.* brezzakonje, brezpostavnost, samovoljnost, brezvladnost.

geſetzmäßig (Geſetzmäßigkeit) ſ. geſetzlich (Geſetzlichkeit).

geſetzt resnoben, mirén, moški, ozbiljen; — daß postavim, vzemimo da, recímo da u. ſ. w.

Geſetztheit *f.* resnobnost, tehtnost, moštvo.

Geſetzübertretung *f.* prekršek zakona, prestopek postav.

Geſetzvollſtrecker *m.* izvrševalec zakona, izvršitelj postave.

Geſetzvollſtreckung *f.* izpolnjenje zakona, izvršitév zakona, izpeljava postave, izpeljevanje —.

Geſetzvorlage *f.* nasvet postave, nasvetovani (predloženi) zakon, nasvetovana (predložena) postava, predlog zakona.

Geſetzvorſchrift *f.* propis zakona, ukaz zakona, zakon; nach — kakor zakon (postava) veleva (ukazuje), po zakonu.

geſetzwidrig protizakonēn, proti zakonu (postavi), nezakonit, nepostavēn, postavi (zakonu) nasprotēn, zoper zakon, zakonu protivēn, postavolomēn.

Geſetzwidrigkeit *f.* nezakonitost, nepostavnost, protizakonje, protizakonnost.

Geſicht *n.* (Geſichtsſinn) vid; (Anblick) pogled; (Antlitz) obličje, obraz, lice; (Viſion) prikazēn (-i), pošast (-i); vor das — kommen pred oči priti (pridem); ein ſaueres — machen pačiti se, kremžiti se, kislo se držati, namrdniti se; etwas zu — bekommen za-, ugledati, zapaziti kaj; ein gutes — dobro (bistro) oko; ein ſchwaches — slabe oči *pl.*

Geſichtchen *n.* obrazēk, ličice.

Geſichts- očesni; vidni; oblični, ... obraza, ..., obličja.

Geſichtsausdruck *m.* izraz obličja, — [lica.

Geſichtsfarbe *f.* barva obraza, barva v

Geſichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzorni prostor, vidik.

Geſichtsknochen *m.* lična kost (-i).

Geſichtskreis *m.* obzor, obzorje.

Geſichtsmuskel *m.* (ob)lična mišica.

Geſichtsnerv *m.* očesna čutnica.

Geſichtspunkt *m.* gledišče, vidik; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e oglejmo si stvar z druge strani.

Geſichtsſchärfe *f.* bistrovidnost.

Geſichtsſchwäche *f.* slabovidnost, slab vid, slabe oči *pl.*

Geſichtsſinn *m.* vid.

Geſichtszug *m.* črta obraza, črta v obličji, obrazna črta.

Geſims *n.* okrajēk, napustēk, okrožica.

Geſinde *n.* družina, posli *pl.*, čeljad (-i); Geſinde- družinski, za družino.

Geſindel *n.* druhal (-i), glota, znes (-i).

Geſindeordnung *f.* postava za posle, poselski zakon.

Geſindeſtube *f.* družinska izba, izba za posle (za družino), hišterna.

Geſindeverband *m.* družinska zveza.

geſinnt ſein misliti, kake misli biti (sem); freundſchaftlich (feindlich) — prijatelj (sovražnik) biti.

Geſinnung *f.* mišljenje, misli *pl.*

geſinnungstüchtig vrlega mišljenja, blagomiseln.

geſittet nravēn, lepega vedenja (obnašanja), lepih šeg, čednih navad, omikan, olikan, uljudēn.

Geſittung *f.* nravnost; omikanost, uljudnost.

geſonnen namenjen, nakanjen; — ſein nameravati, misliti, kaniti, nameniti (se), imeti (imam) namen.

geſpalten nacepljen.

Geſpan *m.* drug; *(Comes)* župan. [*pl.*

Geſpann *n.* vprega, zaprega, plūgi *m.*

geſpannt napet, nategnen; ſie ſind miteinander auf —em Fuße v zameri sta, grdo (pisano) se gledata, sprla sta se.

Geſpanſchaft *f.* (Comitat) županija, (nach dem Slovak.) stólica.

Geſparr *n.* škarnice *pl.*, lemezi *pl.*, brunovje, tramovje, ogredje.

Geſpenſt *n.* strah (-ú), strašilo, pošast (-i), prikazēn (-i), duh.

Geſpenſtererſcheinung *f.* prikazēn (-i).

Geſpenſtergeſchichte *f.* pripovedka o strahovih (duhovih, prikaznih).

Geſpenſterglaube *m.* vera v strahove.

Geſpenſterſtunde *f.* ura strahov, čas ko duhovi pohajajo.

Geſperr *n.* zapor, zaklep, zapona, zaponka, zapirala *pl.*; (am Wagen) závor, zavornica, zavéralnica.

geſperrt zaprt.

Geſpiele *m.* vrstnik, drug, tovariš od mladosti; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igrali.

Geſpielin *f.* vrstnica, družica, tovaršica otroških let.

Geſpinſt *n.* preja.

Geſpött *n.* zasramovanje, zasmehovanje, roganje, po-, zasmeh, zasramba, sramotitēv, sramoćenje, oponašanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotiti; smejati se, rogati se (komu).

Geſpräch *n.* po-, razgovor, govorica, pomenēk, pogovarjanje, pomenkovanje; ein — führen raz-, pogovarjati se, meniti

se, pomenkovati se, pogovor imeti (imam s kom); daß — beendigen do-, izgovoriti; daß — führte darauf beseda je nanesla.

geſprächig zgovórčn; nagovorljiv, uljudčn, prijazčn.

Geſprächigkeit *f.* zgovornost.

geſprächsweiſe *adv.* v razgovoru.

geſprenkelt pikast; pisan, pestčr. [je.

Geſtade *n.* breg, obrežje, obala; primor-

Geſtalt *f.* podoba, oblika; (v. Körper) postava; *adv.* dergeſtalt tako, gleicher-geſtalt ravno (isto) tako, anderergeſtalt drugače, inače; nach — der Sachen po okoliščinah, kakor nanese, kakor bo kazalo (kakor se bo zdelo, — videlo); eine unbekannte — neznan človek; (Erſcheinung) prikazčn (-í).

geſtalten podobiti, obraziti, tvoriti; upodobiti, izobraziti, oblíčiti; ſich — podobo náse vzeti (vzamem), dobiti podobo, postati (-stanem); *impf.* podobo náse jemati (jemljem), dobivati podobo, postajati, prihajati; ſich anders — drugače zasukati (-sučem) se, prevreči (-vržem) se, obrniti se, iziti (-idem) se.

geſtaltet ſein kake podobe biti (sem); wohl— lepe postave, leporasčl; miſs— grde postave, potvorjen; ſo — takoščn, tak.

geſtaltlos brez podobe.

Geſtaltung *f.* utvorjenje, upodobljenje, upodobitčv; — eines Landes uravnava, uredba, ustrojba.

Geſtaltungskraft *f.* tvorna moč (-í), tvoreča sila.

Geſtampfe *n.* topot, teptanje. [vati.

geſtändig ſein priznati; *impf.* prizna-

Geſtändnis *n.* priznanje, izpóved (-í); — ablegen priznati, resnico povedati (povém).

Geſtank *m.* smrad (-ú); einen — von ſich geben smrdéti (-ím); einen — machen smraditi, zasmraditi.

geſtatten do-, pripustiti, do-, privoliti, na voljo pustiti; *impf.* do-, pripuščati, do-, privoljevati.

Geſtattung *f.* dopust, dopuščenje, dovolitčv, dovoljenje.

geſtehen priznati, izpovedati (-vém), odkriti (-krijem), razodeti (-odenem).

Geſtein *n.* kamenje.

Geſtell *n.* stalo, stojalo, podstavčk; (für Töpfe) polica; (Fuß—) podnožje.

geſtellig machen postaviti, dostaviti, napraviti da kdo pride; ſich — — priti (pridem), postaviti se (pred sodnika n. pr.).

geſtern včeraj; — abends sinoči; von — včerajšnji; von — abends sinočnji.

Geſticulation *f.* mahanje z rokami, kretanje, gestikulacija.

geſticulieren z rokami mahati, kregeſtiefelt obut.

Geſtion *f.* opravljanje službe, uradovanje, poslovanje.

Geſtionsprotokoll *n.* opravni zapisnik.

Geſtirn *n.* ozvezdje, zvezde *pl.*; (Stern) zvezda.

Geſtirnanbeter *m.* častilčc zvezd, oboževatelj zvezd.

Geſtirndienſt *m.* zvezdočastje, češčenje zvezd, molikovanje zvezd.

geſtirnt zvezdnat, zvezdčn, zvezdovit, z zvezdami obsejan (obsut).

Geſtöber *n.* metenje, metavica.

Geſtöhne *n.* ječanje, stokanje.

Geſtotter *n.* jecljanje.

Geſträuch *n.* grmovje, grmje.

geſtreckt stegnen, napet; —en Laufes v skok, v dir, skokoma.

geſtreift progast, pisan; brezast, pasast, rižast, marogast.

geſtrenge ostčr, strog, tenčk; (tapfer) hrabčr, junaški; —r Herr žlahtni gospod, vaše gospodstvo.

geſtrig včeranji, včerajšnji.

Geſtrüppe *n.* grmovje, goščava, hosta, čúmovlje, šuma.

Geſtübe *n.* prah, prašina.

Geſtüte *n.* žrebčarija, kobilarna, pastušnica.

Geſtütmeiſter *m.* oskrbnik kobilarne, pastušnik.

Geſtütpferd *n.* konj iz žrebčarije.

Geſtütſtute *f.* kobila iz kobilarne.

Geſuch *n.* prošnja; ein — abſchlagen prošnjo odbiti (-bijem), odreči (-rečem), prošnje ne uslišati (-ím).

Geſumme *n.* brenčanje, brnenje.

geſund zdrav; — werden ozdraveti; — machen ozdraviti, *impf.* ozdravljati.

Geſundbad *n.* (warmes) toplice *pl.*

Geſundbrunnen *m.* zdravilna voda, lekovit vrelec, zdravílen studenec, kísla voda, slatina.

geſunden (geneſen) ozdravéti (-im), okrévati, ozdraviti se.

Geſundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napiti (-pijem) komu na zdravje, nazdraviti.

Geſundheitskunde *f.* nauk o zdravji, zdravoznanstvo.

Geſundheitspflege *f.* negovanje zdravja.

Geſundheitspolizei *f.* zdravstveno redarstvo, zdravstvena policija.

Geſundheitsregel *f.* pravilo za ohranitév zdravja.

Geſundheitstrinken *n.* napívanje (na zdravje), nazdravljanje, zdravica.

Geſundheitsweſen *n.* zdravstvo.

Geſundheitszeugnis *n.* svedočba o zdravji, zdravstveno spričevalo.

Geſundſein *n.* zdravje, zdravost.

Getäfel *n.* paž, opaž, obložci *pl.*

Getöſe *n.* hrum, hrup, hrušč, šum, ropot.

Getrampel *n.* tópot, štorkljanje, topotanje, cepetanje, peketanje.

Getränk *n.* pijača, pitje, pilo; napoj; berauſchendes — pijana —, upijanljiva pijača.

getrauen ſich upati si, drzniti se, srce (pogum) imeti (imam), osmeliti se.

Getraute *m.* poročenec; *f.* poročenka.

Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje; Getreide- žitni.

Getreideart *f.* vrsta (sorta) žita.

Getreidebau *m.* sejanje žita, pridelovanje žita.

Getreideboden *m.* (Magazin) žitnica, kašča; (für's Getreide zuträglicher Boden) žitorodèn svet, žitorodna zemlja od. tla; svet —, zemlja —, tla (tal) za žito.

Getreidebrand *m.* snet (-i), snetje, smetljaj.

Getreidefeld *n.* žitno polje, žitišče.

Getreidehandel *m.* kupčija z žitom, žitarstvo, žitotrštvo; den — betreiben z žitom kupčevati, žitariti, z zrnjem tržiti.

Getreidehändler *m.* žitni kupec (kupčevalec), žitar.

Getreidehaufen *m.* (z. Ausſtreten) vršaj.

Getreidehülſe *f.* pleva.

Getreidekammer *f.* ſ. Getreideboden.

Getreidemarkt *m.* žitni sejem, žitni trg, žitno tržišče.

Getreidemaß *n.* žitna mera, mera za žito.

Getreidepreis *m.* žitna cena, žitni kup.

Getreideproduction *f.* pridelovanje žita.

getreidereich žitèn, žitorodèn.

Getreidevorrath *m.* žitna zaloga.

Getreidewurm *m.* žužek, žitni molj.

Getreidezehent *m.* žitna desetína, žitni desétek.

Getreidezins *m.* žitna dača, žitnina, kazèn (-i), vršník.

getreu zvest, verèn; (gewiſſenhaft) vestèn.

Getreuheit *f.* zvestost, vernost.

getreulich *adi.* zvest, verèn; *adv.* zvesto, verno, vestno.

Getriebe *n.* gonilo, kolesa *pl.* ſ. Triebwerk; (das Treiben) gibanje, snovanje, počenjanje.

getroſt potolažen, brezskrbèn, mirèn, brez skrbi; ſei — ne boj se, bodi mirèn, nič ne maraj!

getröſten ſich nadejati se, obetati si, upati, zanesti se, zanašati se, biti (sem) si česa v svesti.

Getrümmer *n.* podrtine *pl.*, razvaline *pl.*, groblje, podrtija.

Getümmel *n.* hrum, hrup, šum, vriš, vrenje.

geübt vajen, izurjen.

Geübtheit *f.* vajenost, izurjenost.

Gevatter *m.* kum, botèr; zu — bitten kumiti, zakumiti, za botra prositi; — ſtehen (ſein) kumovati, za botra biti (sem).

Gevatterin *f.* kuma, botra, botrica, kumica.

Gevatterſchaft *f.* kumstvo, botrinstvo.

Gevatterſchmaus *m.* botrinja.

Gevattersleute *pl.* botri, kumovi *pl.*

Gevatterſtehen *n.* kumovanje.

Geviere *n.* čveterèk.

geviert čveterèn, čveternat, štirjaški.

Gevierte *n.* čveterooglina, čveterje, čvetórina.

Gevögel *n.* ptiči *pl.*, ptice *pl.*, leteče.

Gewächs *n.* rastlina, bil (-i), zel (-i), zelíšče; *coll.* rastlinje, bilje; (d. Wuchs) rast (-i); (der Auswuchs) izrastek, hrga.

gewachſen zrasél, zrastél; ſchön — lepe rasti, lepe postave; — ſein (einer Sache) kos biti (sem) (kakej stvari), zmagati (jo), zmoči (zmorem jo). [na.

Gewächshaus *n.* rastlinjak, rastlinar-

Gewächskunde *f.* rastlinoznanstvo.

Gewächsreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.

gewächsreich rastlinoróden, plodovit, rastlinovzgojén, biljevit.

Gewächsſammler *m.* rastlinar, nabiralec rastlin.

Gewächsſammlung *f.* zbirka rastlin.

Gewäge *n.* tehtanje.

gewagt smel, predrzén, nevarén, opasén, na slepo srečo započet.

Gewähle *n.* izbiranje.

gewahr werden za-, o-, spaziti, začútiti, zagledati; (erkennen) spoznati, uvideti.

Gewähr *f.* zagotovilo, poroštvo, jamstvo, zavarovanje, varnost, varščina, zapis, v gruntnih bukvah zapisana posest (-i).

Gewährbrief *m.* zagotovilni list, zavarovalno pismo, spričevalo o zemljiško-knjižnem zapisku, pismo o zemljiško-knjižno vknjiženi lasti.

gewahren opaziti, spaziti.

gewähren dovoliti, dopustiti, potrditi; *impf.* dovoljevati, dopuščati; (angeloben) obljubiti, obetati, zagotoviti, zavériti se; eine Bitte — (prošnjo) uslišati, dopolniti; (bringen, tragen) dajati, deliti, donašati; Freude — veseliti, razveseljevati; Nutzen — koristiti.

gewährleiſten dobér biti (sem) za kaj, porok biti, poroštvo dajati, jamčiti.

Gewährleiſtung *f.* zagotovilo, poroštvo, varščina, zavarovanje.

Gewahrſam *m.* varstvo, čuvanje, zavarovanje, straženje, varovanje, hramba; in — bringen zapreti, pod ključ dejati, pod stražo postaviti.

Gewährsmann *m.* porok; er iſt mein — nanj se opiram (sklicujem).

Gewährung *f.* dopuščenje, uslišanje.

Gewalt *f.* sila, moč (-i), premoč (-i), nasilje; (Macht) oblást (-i); d. Geſetze — antḥun postavo napak razlagati, zavijati; jemd. — antḥun silo storiti, — prizadeti (-denem) komu, posiliti; *impf.* silo delati, — prizadevati, siliti; in die — jemds. kommen priti (pridem) komu v roke, — v pest, — v oblast.

Gewalthaber *m.* oblastnik, mogotec; —in *f.* oblastnica.

Gewaltherrſcher *m.* samosilnik, trinog, krut vladar, despot.

gewaltig (ſtark) silén, močén, silovit, hud, strašén, ogroméen, raméen, naraméen; (mächtig) mogočén, oblastén, velmožén; *adv.* močno, silno, jako, zelo.

Gewaltige *m.* mogotec, oblastnik.

gewaltſam silén, posilén; *adv.* po sili, siloma, s silo, posilno.

Gewaltſtreich *m.* sila, nasilje, nasilstvo, nasilén čin.

gewaltthätig na-, posilén, silovit.

Gewaltthätigkeit *f.* posilnost, sila, nasilje, nasilstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščenec; —in *f.* pooblaščenka.

Gewand *n.* oblačilo, obleka, odeva, krilo, oprava.

gewandt urén, ročén, gibčén, okretén, spretén; obrtén, znajden.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okretnost, spretnost; obrtnost, znajdenost.

gewärtig ſein (gewärtigen) pričakovati, nadejati se, zanašati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienſtfertig) poslužén; des Winkes — ſein čakati na migljej.

Gewärtigung *f.* čakanje, pričakovanje.

Gewäſch *n.* blebetanje, brbljanje, prazno govorjenje, kvante *pl.*

Gewäſſer *n.* vodovje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanina; pletenina; (der Spinne) pajčevina; (der Bienen) satje, satovje.

Gewehr *n.* branilo, orožje; (Schieß—) puška, puša; (gezogen.) risanica.

Gewehrfabrik *f.* puškarnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* streljanje s puškami, pokanje pušék. [višče.

Gewehrkolben *m.* kopito, puškino gla-

Gewehrſchmied *m.* puškar.

Geweih *n.* rogovi *pl.*, rogovile *pl.*, rogovje (jelenovo).

Gewende *n.* obračanje.

Gewerbe *n.* obrt, obrtnija; (Handwerk) rokodelstvo; ein — treiben obrt opravljati, obrtovati, pečati se z obrtom,

živeti (živiti se) ob njem; **Gewerbe- und Gewerbs-** obrtén, obrtóvén (obrtnijski).

Gewerbebefugnis *f.* obrtna (obrtnijska) pravica.

Gewerbeconcession *f.* obrtóvno dopustilo.

Gewerbefreiheit *f.* svoboda obrta, obrtnijska svoboda.

Gewerbegehilfe *m.* obrtni pomagač.

Gewerbegeld *n.* davék od obrta, obrtnina.

Gewerbegericht *n.* obrtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obrtna ober obrtniška zbornica.

Gewerbelehrling *m.* obrtni ober rokodelski učenec.

Gewerbfleiß *m.* obrtnost.

gewerblich obrtén, obrtóvén. [stva.

gewerblos brez obrta, brez rokodelgewerbſam obrtén, prizadevén, priden, marljív.

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna (obrtnijska) zadeva. [stava.

Gewerbsausſtellung *f.* obrtnijska raz-

Gewerbsbetrieb *m.* obrtovanje.

Gewerbsgenoſs *m.* obrtnijski tovariš, soobrtnik.

Gewerbsgeſchäft *n.* obrt, obrtnija, obrtni posél.

Gewerbsgeſetz *n.* obrtnijski zakon, obrtnijska postava.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtnik.

gewerbsmäßig obrtnijski.

Gewerbsordnung *f.* obrtnijski red, obrtnijska postava.

Gewerbsſtand *m.* obrtniški stan, obrtništvo, obrtniki *pl.*

Gewerbſteuer *f.* obrtnina.

Gewerbsunternehmung *f.* obrtnijsko započetje od. podjetje.

Gewerbsverein *m.* obrtnijsko društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelitév obrtnije.

Gewerbsverluſt *m.* izguba obrtnije.

gewerbsverſtändig znajden —, zveden —, izurjen v obrtnijstvu.

Gewerbsverſtändige *m.* obrtni veščak.

Gewerbthätigkeit *f.* obrtnost. [nica.

Gewerbtreibende *m.* obrtnik; *f.* obrt-

Gewerbwesen *n.* obrtstvo, obrtnijstvo, obrtnijske zadeve od. reči.

Gewerk *m.* rudniški društvenik, rudniški deležnik (delničar); posestnik rudnika.

Gewerk *n.* delo; (Werkſtätte) délavnica, tovarna; (Innung, Zunft) ceh, družba; rudniški deležniki *pl.*, rudarsko društvo, rudnik.

Gewerkſchaft *f.* rudniško društvo, rudarska družba, rudnik.

Gewerksherr *m.* tovarnar, gospodar tovarén, posestnik rudnikov.

Gewerksmann *m.* tovarniški delavec, rudniški delavec (rudár).

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéž (-i); (Wichtigkeit) važnost, tehtnost, imenitnost, znamenitost, pomemba, veljava; eine Sache von — imenitna ober važna reč; ein Mann von — veljavén mož; ein — auf etw. legen smatrati —, imeti (imam) kaj za važno, visoko ceniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtén, težék; *fig.* važén, tehtén, tehtovit, znamenit, imenitén, pomenljiv, veljavén.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, važnost, znamenitost, veljava.

Gewichtsverhältnis *n.* razmerje teže.

Gewichtsverluſt *m.* izguba pri vagi.

gewichtvoll tehtén, tehtovit, važén, imenitén, veljavén, znamenit.

gewiegt zveden, izkušen, izurjen, vajen, veščak, znajden. [nje.

Gewieher *n.* rezget, rezgetanje, hrza-

gewillt namenjen, pri volji; ich bin — nakanil sem, namenil sem, nameravam, mislim, volja me je, misél me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolenje, gomzenje, vrenje; (Gedränge) gneča, pritisék, vrenje; (Schar) množica, truma, trop, roj.

Gewimmer *n.* ječanje, stok, stokanje, zdihovanje, javkanje.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motanje, navijanje; (Garn—) navitek, namotek; (in der Schraube) vijak, navoj.

Gewinn *m.* dobiček, dobitek, pridobitek, prislužek; — machen dobiti, *impf.* dobivati.

gewinnbringend koristén, hasnovit; — ſein dobiček donašati, — nesti, — dajati.

gewinnen dobiti, pridobiti, pridelati, prislužiti; *impf.* dobivati, pridobivati, pridelovati; (erreichen) doseči (-sežem); Oberhand — premoči (-morem), premagati, užugati, preobladati; (im Spiele) prigrati; (durch Landbau) prikmetovati; (durch Wirtschaft) prigospodariti, prigospodinjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufati u. s. w.; (an Stärke —) močnejši postati (-stanem), okrepiti se, ojačiti se; opomoči (-morem) si, popraviti se, zgoršati se.

gewinnend pridobljiv, mikalěn, vabilěn, prijetěn.

Gewinner *m.* dobivalec, dobivač; (e. Schlacht) dobitnik, zmagodobitnik.

gewinnreich prekoristěn, mnogo dobička donašajoč.

Gewinnsucht *f.* pohlep po dobičku, dobičkoželjnost, dobičkarija, koristolovje.

gewinnsüchtig pohlepěn po dobičku, dobičkoželjěn, lákoměn, dobičkarsk.

Gewinntheil *m.* delež dobička.

Gewinnung *f.* dobivanje, pridobivanje.

Gewinsel *n.* cviljenje.

Gewinst *m.* dobiček, dobitek.

Gewinstlotterie *f.* loterija na dobitke.

Gewirk *n.* tkanje, tkanina. [tija.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjava, homa-

gewiss gotov, resničen, zanesljiv; (fest) trděn, varěn; ein gewisser nekdo, neki, nekak; mit einer —en Naturanlage z nekako prirojeno zmožnostjo; festgesetzt odločen, gotov, stanovitěn; einer Sache — sein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotovo, za trdno, zares, zanesljivo.

Gewissen *n.* vest (-i); das gute — čista vest; das böse — huda vest; laxes — kosmata vest; zartes — tenka vest; das nagende — črv vesti; jemdm. ins — reden na srce govoriti, prigovarjati, vest vzbujati, opominjati, svariti; sich ein — aus etw. machen imeti (imam) od. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavoljo tega me vest ne peče (grize), — ničesa ne očita.

gewissenhaft *adi.* vestěn, natančěn; *adv.* vestno, natančno, po vesti.

Gewissenhaftigkeit *f.* vestnost, natančnost.

gewissenlos brezvestěn, lahkomiseln.

Gewissenlose *m.* brezvestnik; *f.* brezvestnica.

Gewissenlosigkeit *f.* brezvestnost, lahkomiselnost.

Gewissensangst *f.* huda (težka) vest (-i), strah v srcu, dušni nemir. [vesti.

Gewissenserforschung *f.* izpraševanje

Gewissensfreiheit *f.* svoboda vesti, duševna svoboda.

Gewissenspflicht *f.* dolžnost po vesti.

Gewissensruhe *f.* mir vesti, mirna vest.

Gewissenssache *f.* vestna reč.

Gewissenscrupel *m.* pomislek vesti, dvom vesti, nemírna vest.

Gewissensunruhe *f.* nemír od. nepokoj vesti, nemirna (nepokojna) vest.

gewissermaßen nekako, nekam, v nekem oziru, tako rekoč, rekel bi.

Gewissheit *f.* gotovost, zanesljivost, resničnost; (Sicherheit) varnost.

Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), burja, nevihta, vihar.

gewitterhaft hudourěn, viharěn.

Gewitterluft *f.* soparica, zagatni zrak.

gewitterschwer hudourěn; soparěn, zadušěn, zagatěn.

gewitterschwül soparěn, zagatěn.

Gewitterschwüle *f.* soparica, soparnost, zagatnost.

Gewittersturm *m.* piš, vihar. [oblak.

Gewitterwolke *f.* hudourni oblak, črni

gewitzigt spametovan, poučen; er ist — spametoval se je, izučilo (zmodrilo) ga je.

Gewoge *n.* valovje, zibanje valov, zaganjanje valov, bibavica.

gewogen nagnen, naklonen, blagovoljěn, dobrr, prijazěn, dobrohotěn.

Gewogenheit *f.* nagnenje, naklonenost, dobrohotnost, prijaznost. [se.

gewohnen na-, privaditi se, priučiti

gewöhnen na-, privaditi, na-, priučiti; *impf.* vaditi, priučevati; sich — na-, privaditi se, priučiti se.

Gewohnheit *f.* navada; običaj, šega; üble — grda navada, razvada; eine — ablegen odvaditi se (česa).

Gewohnheitsrecht *n.* običajno pravo pravo po običaji.

Gewohnheitssünde *f.* greh iz navade, prinavajen greh.

gewöhnlich navaden, običajen, običen; (alltäglich) vsakdanji; *adv.* navadno, po navadi, večjidel, večinoma, ponajveč, običajno.

gewohnt vajen, navajen; — sein navado imeti (imam).

Gewölbe *n.* (die Wölbung) obok (oblok), svod; (Raum) hram, shramba; (Kaufmanns—) prodajalnica, štacuna.

Gewölbebogen *m.* svodni oblok.

gewölbeförmig oblokast, svodast.

gewölbt obokan, v obok zidan, zbočen.

Gewölk *n.* oblaki *pl.*

Gewölle *n.* tiči mah.

Gewühl *n.* prerivanje, gneča, vreva, pritisek, stiska.

Gewürm *n.* črvad (-i), črvi *pl.*

Gewürz *n.* dišava, vonjave *pl.*; zápрava, začimba, zabela; (Wurzeln) dobrodišeče koreninje.

gewürzhaft dobrodišeč, dišavēn.

Gewürzhandel *m.* kupčija z dišavami.

Gewürzhändler *m.* dišavar, kupčevalec z dišavami.

Gewürznelke *f.* klinček, cvečič, (nagelnova) žrebica, žrebinec.

gewürzreich zelo dišeč, blagodišeč.

gezähnt nazobčan, zobčast, zobat.

Gezänk *n.* prepir, kreg, razpor; triv. ravs in kavs.

Gezauder *n.* obotavljanje, oprezovanje.

Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bibavica; (Ebbe u. Flut) oseka in plima.

Gezelt *n.* šator, šatorišče, stan; ein — aufschlagen šator razpeti (-pnem), — postaviti, ušatoriti se.

Gezieser *n.* mrčes, golazēn (-i).

geziemen sich spodobiti se, pristojati se, pristovati.

geziemend spodoben, pristojen.

geziert nalepotičen, ozaljšan, nakičen.

Gezirp *n.* cvrčanje, škripanje, skrganje.

Gezisch *n.* sikanje, zvizdanje, psikanje.

gezogen vlečen, potegnen.

Gezücht *n.* zalega.

Gezwitscher *n.* žvrgolenje, gostolenje.

gezwungen siljen, prisiljen, primoran, prinujen.

Ghasele *f.* (Dichtform) gazela.

Gicht *f.* trganje po udih (po kosteh), pokostnica, kostenica, protin, náhod, skrnína; (in den Füßen) podgrom, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grozd-

Gichtbruch *m.* mrtvoud, mrtvoudnost.

gichtbrüchig mrtvoudēn, sključen.

gichtisch protinast, skrninast; podgromast.

Gichtrose *f.* potónika, krsnik.

Gichtstoff *m.* skrnoba, protinina.

Gichtwurz *f.* jeseněk, mrtvica.

Giebel *m.* vrh, sleme (-na), pročelje; (Verschalung) obój, opaž.

Giebeldach *n.* dvostrana streha.

Giebelseite *f.* čelo, lice, pročelje.

Giebigkeit *f.* davēk, dača.

Gier *f.* pohlep, pohot, poželenje, pohlepnost, lakomnost, gladovnost, pogoltnost.

gierig pohlepēn, pohotēn, željēn, gladovēn, lakomēn, hlastēn; *adv.* požrešno, hlastno.

Gierige *m.* pohlepnež, lakomnik.

Gierigkeit *f.* pohlepnost, pohotnost, lakomnost, gladovnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, liják, neúrnik, sušec, bujica.

Gießbecken *n.* medenica, umivalnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopitast hrustanec.

gießen liti (lijem), točiti; naliti, natočiti; nalivati (u. nalijati), natakati; hinein— vliti, *impf.* vlivati u. vlijati; eine Form — zliti, (*impf.* zlivati).

Gießer *m.* livec, livač, vlivar.

Gießerei *f.* vlivarnica, livnica.

Gießkanne *f.* polijalo, zalivača, škropílnica.

Gießkelle *f.* vlivarska žlica.

Gießofen *m.* topílnica, tališče.

Gießrinne *f.* žleb-liják.

Gießschaff *n.* lij, liják, lakomica.

Gift *n.* strup, otrov, jad, trovílo; *fig.* togota, čemer, strupena zlobnost; mit — vergeben zavdati (-dam), ostrupiti, otrovati; — und Galle speien togote peniti se, besneti.

giftabtreibend protistrupēn, zoperstrupēn. [nica.

Giftdrüse *f.* strupna žleza, žleza strup-

giften s. ärgern.

giftig strupén, strupovit, otrovēn; *fig.* togotēn, zloběn.

Giftigkeit *f.* strupenost. [zel (-ī).

Giftkraut *n.* strupeno zelišče, otrovna

Giftkunde *f.* strupoznanstvo, struposlovje, otrovarstvo.

Giftmehl *n.* mišnica.

Giftmiſcher *m.* zavdajalec, otrovnik, strupar; —in *f.* zavdajalka, otrovnica.

Giftmiſcherei *f.* zavdajalstvo, pripravljanje (kuhanje) strupov, trovanje.

Giftmittel *n.* lek (pomoček) zoper strup, protistrup.

giftreich strupovit, močno strupén.

Giftſchwamm *m.* strupena goba.

Giftſtoff *m.* strupenina, trovilo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa.

Giftware *f.* otrovilo.

Giftwütherich *m. (Cicuta virosa)* velika trobelika.

Giftwurz *f. (Polygonum bistorta)* kačja korenina. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikan, orjak, gigant.

gigantiſch velikanski, orjaški.

Gilbe *f.* rumenost, žoltost; (Erde) žoltica, rumenica.

Gilde *f.* tovarištvo, društvo, družba, bratovščina.

Gilet *n.* prsnik, oprsnik, životek.

giltig veljavēn, v veljavi.

Gimpel *m.* kalin, popkar, brstnik, snegir, zimovka; *fig.* prismoda, tepēc, bebēc, glupēc, prismojenēc, bedak, topoglavēc, slabоumnež, budalo.

Ginſter *m.* (Geniſte *f.*, *Genista tinctoria*) žoltilo, žoltilica, žoltovina; (Stech-, Pfriemenkraut) bodičevje.

Gipfel *m.* vrh, vršac, vrhunēc; *dem.* vršič, vršičēk; *coll.* vrhovje, vršičje.

Gipfelholz *n.* vrhovje, vrhovina.

Gipfelpunkt *m.* vršišče, vrh.

gipfelreich vrhovat.

Gips *m.* malēc, sadra, gips. [sadri).

Gipsabdruck *m.* odtisēk v malcu (v

Gipsarbeit *f.* izdelēk iz malca.

gipſen sadriti, gipsati; posadriti, pogipsati, z malcem pokriti (-krijem).

Gipsform *f.* sadrenov kalup, kalup iz malca. [sadrovina.

Gipsware *f.* roba iz malca, gipsovina,

Giraffe *f.* žirafa.

Girant *m.* prevodnik (menice), prenoša (m.), žirant.

Giratar *m.* prevodoprejemnik, žiratár.

girieren menico prevesti (-vedem), — prenesti, — prepisati (-pišem) na koga druzega; *impf.* prevajati.

Girierung *f.* prevedenje menice, prepis —, prevajanje —.

Giro *n.* prevod menice, prepis —, prenos —, žiro; — *in bianco* prevod na praznem (na belem).

girren gruliti, grgutati, gugutati.

giſchen čvrčati (-im), šumeti; začvrčati, zašumeti.

Giſcht *m.* pene *pl.*, penjenje.

Gitter *n.* omrežje, okrižje.

Gitterfenſter *n.* okno z omrežjem, zamreženo okno.

gittern mrežiti; o-, premrežiti.

Gitterwerk *n.* mreže *pl.*, omrežje.

Glacéhandſchuh *m.* svetla rokavica.

glacieren svetliti, loščiti, likati, gladiti; usvetliti, ološčiti, zlikati, zgladiti.

Glacis *n.* obmestje, obmestna planjava; (trdnjavnega obkopa vnanja strmina, vnanja stran obkopov). [tor.

Gladiator *m.* borilēc, boritelj, gladija-

Glanz *m.* svetlost, lesk, sijajnost, svetloba; (Schein) sij, sijanje; (Schimmer) bliščoba, bliščoba, lesket; (Pracht) bliščoba, dika, veličje; (bei Mineralien) sijajnost; (Mineral) sijajnik (*pl.* die Glanze sijajniki).

Glanzbürſte *f.* likalnica.

glänzen svetiti se, sijati (sijem), lesketati (leskečem) se, bliščati (-ím); — wollen izkazovati se, bahati se, po sijajnosti (svetli časti) hrepeneti.

glänzend svetēl, bliščeč, leskeč, sijajēn; *fig.* slovēč, znamenit, slavēn.

Glanzfarbe *f.* svetla barva.

Glanzgeber *m.* likalēc, loščilēc.

Glanzkohle *f.* sijajni premog, svetli premog, svetlo oglje.

Glanzleinwand *f.* loščeno platno, svetlo (poglajeno) platno.

glanzlos brez svetlobe, brez leska.

Glanzperiode *f.* najslavnejša ob. najsijajnejša doba.

Glanzpunkt *m. (geom.)* svetla točka; *(graph.)* iskra; *fig.* najlepši —, najodličnejši —, najsijajnejši del.

Glanzruß *m.* svetle saje *pl.*

Glanzſucht *f.* želja po posvetni bliščobi, pohlep po sijajnosti, slavohlepnost.

glanzſüchtig posvetne bliščobe želján, slavohlepčn.

Glanztaffet *m.* loščeni tafet.

glanzvoll presvetěl, presijajčn, bliščobčn, leskovit.

Glas *n.* steklo; (Glasflaſche) steklenica, sklénica; (gläſerner Becher) kupica, kozarec, glažek, čaša; (Augen—) očali *pl. f.*, naočniki *pl.*; zu — werden ostekleti, osteklenéti; zu tief in's — gucken navleči se ga; Glas- (aus Glas) steklén; (zum Glasmachen gehörig) steklarski.

Glasarbeit *f.* steklarska roba, steklenina, stekleni izdelek.

glasartig steklast.

Glasblaſe *f.* steklen mehúr, plena.

Glasblaſen *n.* pihanje (razpihovanje) stekla.

Gläschen *n.* čašica, kozarček, glažek.

Glaſer *m.* steklar; Glaſer- steklarski.

Glaſerarbeit *f.* steklarsko delo.

Glaſerhandwerk *n.* steklarija, steklarstvo; das — betreiben steklariti.

gläſern steklén. [nica.

Glasfabrik *f.* (Glashütte *f.*) steklar-

Glasflaſche *f.* sklénica, steklenica.

Glasgeſchirr *n.* steklena posoda.

Glashandel *m.* kupčija s steklenino, — s steklom, — s stekleno robo.

Glashändler *m.* kupčevalec s stekleninó, stekleninar. [nica.

Glashandlung *f.* steklarska prodajal-

Glashaus *n.* (Treibhaus) rastlinjak, stekleník.

glaſieren stekliti, loščiti; ostekliti, postekliti.

Glaskopf *m.* svitoglav, svetloglav.

Glaskörper *m.* steklovina.

Glaslampe *f.* steklena svetilnica.

Glasmacher *m.* steklar.

Glasmaler *m.* slikar na steklu.

Glasmalerei *f.* slikanje od. slikarija na steklu. [vina.

Glasmaſſe *f.* steklena zmes (-i), steklo-

Glasperle *f.* steklen biser.

Glasſcheibe *f.* steklena plošča, šipa.

Glasſchleifer *m.* brusílec (brusar) stekla, steklobrusec.

Glasſchneider *m.* steklorezec.

Glasſpinner *m.* steklopredec.

Glasſpinnerei *f.* predilnica stekla; predenje —.

Glasthür *f.* steklene duri, oknaste duri *pl. f.* [glazura.

Glaſur *f.* steklenjenje, lošč, osteklina,

Glasware *f.* steklena roba, stekleno blago, stekleni izdelki *pl.*, steklenina.

glatt gladek; (ſchlüpfrig) polzek, opolzel, sklizek; *adv.* gladko, naravnost, čisto.

Glattbart *m.* golobradec.

glattbrennen žgati (žgem) na gladko.

Glätte *f.* gladkost, zglajenost, gladčina; *chem.* glaj; polzkost, opolzlost.

Glatteis *n.* žled, poledica, požledica, požlepica, gololedica.

Glätteiſen *n.* gladilo, likalo, likalnik.

glätten gladiti, likati, u-, z-, pogladiti, zlikati; *fig.* omikati, olikati.

Glätter *m.* gladilec, likalec; (Werkzeug) ſ. Glätteiſen. [čisto.

glatterdings *adv.* zgola, na prosto,

Glättgetriebe *n.* gladilnica.

glatthaarig gladkolas. [dilnik.

Glatthobel *m.* gladilni stružič, gla-

Glättmaſchine *f.* gladilnica.

glattweg *adv.* naravnost, brez ovínkov, čisto, popolnoma.

Glättwerkzeug *n.* gladilo, likalo.

glattzüngig sladkih besed, sladkobesedén, priliznen, prilizljiv, sladkoustén.

Glatze *f.* pleša, plešina, lisa.

glatzig plešast.

Glatzkopf *m.* plešec, plešivec.

Glaube *m.* vera; Glauben ſchenken verjeti (-jamem), verovati; der falſche — kriva vera, krivoverstvo.

glauben (im theol. Sinne) verovati; (im gewöhnl. Sinne) verjeti (-jamem); (meinen) meniti, misliti; jemdn. — machen uveriti, preveriti (koga).

glaubenfeſt trdén v veri, trdne vere.

Glaubens- verski.

Glaubensartikel *m.* člen vere.

Glaubensbekenner *m.* spoznavalec vere, veroizpovednik.

Glaubensbekenntnis *n.* spoznavanje od. izpoved (-i) vere, veroizpovedanje.

Glaubensbote *m.* blagovestnik, verovestnik, oznanovalec vere, apostelj.

Glaubensformel *f.* vera.
Glaubensfreiheit *f.* svoboda vere, svobodnost vere.
Glaubensgenoſs *m.* sovernik, jednoverec, soverec.
Glaubenslehre *f.* verski uk, nauk verskih resnic.
Glaubenslehrer *m.* učitelj vere.
Glaubensneuerer *m.* novovernik, novoverec.
Glaubensneuerung *f.* nova vera, novoverstvo.
Glaubensregel *f.* versko pravilo.
Glaubensſatz *m.* verska resnica.
Glaubensſtreit *m.* prepir o veri.
Glaubensſtürmer *m.* veroboriléc. [(-i).
Glaubensvorſchrift *f.* verska zapoved
Glaubenswiſſenſchaft *f.* veroznanstvo.
Glaubenszwang *m.* siljenje k veri, verosilje.
Glaubenszweifler *m.* dvomljivec o verskih rečeh.
Glauberſalz *n.* Glavberjeva sol (-i).
glaubhaft verjetén.
Glaubhaftigkeit *f.* verjetnost.
gläubig verén; (recht—) pravoverén.
Gläubige *m.* vernik, pravovernik; *f.* vernica, pravovernica.
Gläubiger *m.* upnik, verovnik; —in *f.* upnica.
glaublich ſ. glaubhaft.
glaubwillig radoverén, lahkoverén.
glaubwürdig vere vreden, verjetén, verodostojen, verovén.
Glaubwürdigkeit *f.* verovnost, verodostojnost, verjetnost.
Glaukolith *m.* glavkolit, sivec.
gleich jednak, enak; (gerad) ravén; der —e isti; — groß jednólik, jednako velik; —e Größe jednólikost, jednaka velikost; —en Alters jednako star, jednacih let, istih let (vrstnik); — machen jednačiti, izjednačiti; (gerad) ravnati; izravnati; *adv.* jednako, enako; (alſo-gleich)kój, takój, mahoma, vádlje, válje.
gleichabſtändig jednako narazén, jednako razdaljen. [krak.
gleicharmig jednakoramén, jednako-
gleichartig istovrsten, jednovrsten, jednoroden, istoroden.
Gleichartigkeit *f.* jednovrstnost, istovrstnost, jednakost.
gleichbedeutend istoznačen, jednacega pomena.
gleichberechtigt jednakopravén, ravnopravén, jednacih pravic.
Gleichberechtigung *f.* jednakopravnost, ravnopravnost, jednakost v pravicah.
gleichbeſchaffen jednak, enak.
gleichechig jednakih oglov, jednakogeln, istooglast.
gleichen *intr.* (gleich od. ähnlich ſein) jednak biti (sem), podoben biti, biti kakor . . .; *tr.* (gleich machen) jednačiti, ravnati; izjednačiti, izravnati.
—**gleichen** jednake vrste, iste vrste; meines— moje vrste; deines— tvoje vrste; mit ſeines— umgehen pečati se z ljudmi svoje vrste; der— (des—) tak, takov, takošen; *adv.* ravno tako, isto tako.
Gleicher *m.* ravnač; (Äquator) ravnik.
gleichermaßen *adv.* (—weiſe) ravno tako, isto tako, jednako, na jednak način. [tako.
gleichfalls *adv.* tudi, jednako, ravno
Gleichflügler *pl.* jednakokrilci.
gleichförmig jednak, jednolik, istolik, jednoličen. [nakost.
Gleichförmigkeit *f.* jednoličnost, jed-
gleichgeſinnt jednomiseln, jednakomiseln, složen, jednacih mislij, jednakomisleč, jednacega mišljenja.
Gleichgeſinnte *m.* jednomiselnik, jednomišljenik. [težje.
Gleichgewicht *n.* jednakotežje, ravno-
Gleichgewichtslage *f.* jednakotežna lega, položaj ravnotežja.
gleichgiltig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmslos) mlačen, neroden, malomaren, vnémaren; (geringfügig) neznaten, malenkosten, malovažen; —e Handlungen brezpomembna —, nevažna —, nesumna —, indiferentna dejanja; — ſein gegen etw. ne zmeniti se, ne brigati se (za kaj), v čisli ne jemati (jemljem).
Gleichgiltigkeit *f.* (Theilnahmsloſigkeit) mlačnost, malomarnost, vnémarnost, prezirljivost; (Geringfügigkeit) neznatnost, malovažnost.
Gleichheit *f.* jednakost; (ebene Beſchaffenheit) ravnost.

Gleichheitszeichen *n.* jednačaj, jednačnik.
gleichkantig jednakorob.
Gleichklang *m.* jednakozvočje, sozvočje, soglasje.
gleichkommen (jemdm.) izjednačiti se (s kom), doseči (-sežem) ga, biti (sem) mu kos.
Gleichlaut *m.* jednakoglasje, jednoglasje.
gleichlautend jednakoglasēn, soglasēn.
Gleichmaß *n.* jednaka mera, jednakomernost.
gleichmäßig *adi.* jednakomerēn, istomerēn, razmerēn; *adv.* jednakomerno, v istej meri, ravno tako.
Gleichmuth *m.* ravnodušje, ravnodušnost, jednakodušnost, mirnost srca (duše).
gleichmüthig ravnodušēn, jednakodušēn, mirnosrčēn.
Gleichmüthigkeit *f.* jednakodušnost, mirnosrčnost.
gleichnamig istoimen, jednoimen, jednacega imena, istoimenski.
Gleichnamige *m.* ženšēv (*gen.* ženšva).
Gleichnamigkeit *f.* istoimenost, jednoimenost.
Gleichnis *n.* prilika, pripodoba; primerjanje, pripodobovanje.
Gleichnisrede *f.* govor v prilikah, govorjenje v pripodobah.
gleichnisweise *adv.* v priliki, v pripodobah.
gleichsam *adv.* kakor, kakor da bi; rekel (dejal) bi, tako rekoč.
gleichschenklig jednakokrak, jednakoraměn.
gleichseitig jednakostraníčēn, jednakostran, jednakostranski.
Gleichsinn *m.* jednakomiselnost.
gleichsinnig (gleichbedeutend) jednacega pomena.
gleichstellen jednačiti, vzporediti, v jedno (isto) vrsto staviti; sich jmdm. — jednačiti se, meriti se (s kom).
Gleichstellung *f.* jednačenje, primerjanje; izjednačenje, zravnanje, stavljenje v jedno (isto) vrsto.
gleichstimmig jednakoglasēn, soglasēn, skladēn, ubran.
Gleichstimmigkeit *f.* (Gleichstimmung) skladnost, jednakoglasnost, soglasnost, soglasje, ubranost.
gleichtheilig jednakodelēn.
Gleichung *f.* jednačenje, izravnavanje; *(math.)* jednačba.
gleichviel ravno toliko, onóliko; (einerlei) vse jedno.
gleichweit jednake daljave (oddaljenosti), ravno tako daleč.
gleichwerthig iste (jednake) vrednosti, istovredēn.
gleichwichtig jednake važnosti, jednakovažēn, jednake cene.
gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.
gleichwinkelig jednakokotēn.
gleichwohl vender, pa vender, vender le, ipak, pri vsem tem.
gleichzeitig istodobēn, istočasēn, sodobēn, sočasēn, sovremén; *adv.* ob jednem, h krati, ob istem času, ravno tedaj, ravno tisti čas.
Gleichzeitigkeit *f.* istočasnost, istodobnost, sodobnost, sovremenost.
Gleis *n.* ſ. Geleiſe.
gleiſen (na videz) delati se, hliniti se, pretvarjati se, hinavčevati.
Gleisner *m.* hinavec, licemerec, licemer, pritvorica, potuhneněc, svetohlinec, poniglavec, potuljenec, prihuljenec.
Gleisnerei *f.* hlimba, licemerstvo, hinavščina, hinavstvo, poniglavost.
Gleisnerin *f.* hinavka, svetohlinka, licemerka, poniglavka.
gleisnerisch hinavski, licemerski, svetohlinski, poniglav, potuhnen, prihuljen.
Gleiße *f.* (*Aethusa cynapium*, Hundspeterſilie *f.*, Gartenſchierling *m.*) mala trobelika, pasji peteršilj.
gleißen (glänzen) bliščati (-ím) se, lesketati (-am u. -ečem) se, svetiti se.
Gleitbahn *f.* drsalica, drča, drkalica, drasta.
gleiten drkniti, smukniti, drsniti (se); *impf.* drkati se, dričati se, smukati, smučati (-ím), drsati se; (glitſchen) izpodrsniti, spolzniti; es gleitet polzi, o-, spolzlo je, polzko je; (v. Waſſer) teči.
gleitend opolzēl, polzēk; —er Reim tekoča rima.
Gletſcher *m.* ledník, ledenik.
Gletſcherlawine *f.* ledniški ulom.
Glied *n.* ud, člen; *dem.* členēk; (bei Pflanzen) kolence, koleněc; (bei Sol-

daten) red, vrsta; (Ketten—) klep, sklep; (Mit—) ud, član, družabnik, društvenik.

Glieder- udēn, -udov, v udih.

gliederartig člemast; —es Öffnen der Frucht razčlenba.

Gliederband *n.* sklep, vez (-í).

Gliederbau *m.* sestava udov, udje *pl.*

gliederig členkovit. [udih.

gliederkrank bolnih udov, bolēn na

Gliederkrankheit *f.* udobolje, trganje po udih, skrnina.

gliederlahm mrtvoudēn, skljućen.

gliedern razčleniti; razložiti, razvrstiti, razdeliti.

Gliederreißen *n.* trganje po udih.

Gliederſchmerz *m.* bolečina po (v) udih.

Gliederthier *n.* členar.

Gliederung *f.* razčlenba, razredba, razvrstitēv; (Articuliertheit) členkovitost.

gliederweiſe *adv.* údoma, ud za udom, členoma, člen za členom; (reihenweiſe) vrstoma, redoma, v vrstah, vrsta za vrsto.

Gliedmaßen *pl.* udje; äußere — (Extremitäten) krajni udje, okončine.

glimmen tleti.

Glimmer *m.* sljuda, tinjēc.

glimmern bliščati (-im) se, lesketati se, migljati.

Glimmerſchiefer *m.* blestnik, sljudovēc.

Glimpf *m.* blagost, prizanesljivost, voljnost, mirnost, rahlost, dobrotnost; mit — ſ. glimpflich *adv.*

glimpflich *adj.* blag, voljēn, pohlevēn, krotēk, mirēn, rahēl, prizanesljiv; *adv.* blago, voljno, rahlo, mirno, prizanesljivo.

Glitſchbahn *f.* ſ. Gleitbahn.

glitſchen ſ. gleiten.

glitſchig polzēk, opolzēl, sklizēk.

glitzern iskriti, bliščati, bliskati se.

Globus *m.* zemeljsko oblo, zemeljska krogla, globus.

Glöckchen *n.* zvoněc, zvončēk, zvončič.

Glocke *f.* zvon; die —n zvonovi, zvonilo.

glöckeln zvonkljati, zvončkati, žvenkljati, cingljati.

Glockenblume *f.* zvončica.

glockenförmig zvonast.

Glockengeläute *n.* zvonjenje, zvonilo.

Glockengießer *m.* zvonar.

Glockengießerei *f.* zvonarnica. [vina.

Glockengut *n.* (Glockenmetall) zvono-

Glockenhaus *n.* zvonik.

Glockenſchlag *m.* udar na zvon, glas zvona; mit — ko zvon udari, ko ura odbije.

Glockenſchwengel *m.* kembelj (-ljna), būtica, klēpet.

Glockenſpeiſe *f.* ſ. Glockengut.

Glockenſpiel *n.* potrkavanje z zvončki, trijančenje, zvonkljanje.

Glockenſtuhl *m.* zvonišče, zvonik.

Glockentaufe *f.* blagoslovljenje —, posvečevanje zvonov.

Glockenthurm *m.* zvonik.

Glockenwelle *f.* vreteno (vitlo) zvonovo, vratilo zvonovo, jarēm.

Glockenzug *m.* (zvonova) vrv (-í).

Glöckner *m.* zvonilēc, zvonikar.

Glorie *f.* slava, veličastvo.

Gloriett *n.* vrtna hišica, hladnica.

glorreich sloveč, slavēn, veličastēn.

Gloſſarium *n.* slovar, tolmačnik.

Gloſſator *m.* razlagalēc, tolmač.

Gloſſe *f.* razlaga, tolmačenje; glosa; opomba; —n machen tolmačiti, opombe delati; *fig.* neugodne opombe delati, zabavljati, zbadati, obirati, grajati, očitati.

Gloſſenmacher *m. fig.* zabavljivēc, zabavljač, obirač, grajalēc, očitar.

gloſſieren tolmačiti; ſ. Gloſſen machen.

glotzäugig velikoók, debeloók.

glotzen zijati, debelo gledati.

gluck *interi.* klok!

Glück *n.* sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünſchen srečo voščiti, čestitati; zum — k (po) sreči.

Glucke *f.* (Gluckhenne) kokla, kloča, klokača; (Geſtirn) gostosevci *pl.*

glucken (gluckſen) klokati (-am und kločem), kvokati.

glücken po sreči iti (grem), izpod rók iti; po sreči (srečno) iziti (-idem) se, posrečiti se.

glücklich srečēn, blažēn; —e Anlage dobra (bistra) glava; — machen srečnega storiti, osrečiti; srečnega delati, osrečevati; — preiſen blag(o)rovati, blagoslavljati.

glücklicherweiſe adv. k sreči, po sreči.

Glücksbote *m.* srečenosec.
Glücksbotschaft *f.* veselo oznanilo, vesela novica.
glückselig blažen, srečen. [sreča.
Glückseligkeit *f.* blaženost, srečnost,
Glücksfall *m.* srečen prigoděk, — primerljej, — naključek. [srečnik.
Glückskind *n.* srečen človek, srečnež,
Glücksrad *n.* kolo sreče.
Glücksritter *m.* srečelovec. [*pl.*
Glücksumstände *pl.* srečne okoliščine
Glückwunsch *m.* voščilo, čestitanje, čestitka.
Glückwunschschreiben *n.* voščilno pismo, voščilen list, čestitka.
glühen *intr.* žareti, žareč biti (sem), žehteti; *fig.* goreti, vnet biti (sem); (vor Zorn) kipeti, vreti; vzkipeti, zavreti; (von d. Augen) bliskati se, iskriti se; (von der Sonne) pripekati, prigrevati; *tr.* beliti, žariti; razbeliti, razžariti.
glühend žareč, pekoč, razbeljen; *fig.* vnet, razvnet, ognjevit, goreč, kipeč, ognjen.
Glühhitze *f.* žareča vročina.
Glühofen *m.* razbeljena peč (-í), žehteča peč.
Glühwein *m.* kuhano vino, vrelo vino.
Glühwurm *m.* kresnica.
Glut *f.* huda vročina, žar, pekočina, prigrevica; (Feuer) ogenj; (glühende Kohlen) žerjavica, žerjavka.
Glutpfanne *f.* žerjavnica, ogljenka.
glutroth zagorél, zapriščen.
glutsprühend iskreč.
Gluthstrahl *m.* ognjen žarek.
Glycerin *n.* glicerin.
Glyptik *f.* ſ. Bildhauerei.
Gnade *f.* milost; Euer —n Vaša milost, milostljivi gospod, milostljiva gospa; von Gottes —n po božji milosti, z božjo milostjo; auf — u. Ungnade na milost in nemilost; Gnade! milost! odpuščanje! prizanesi(te)! halten Sie mir's zu —n ne vzemite mi za zlo, ne zamerite, oprostite; — widerfahren laſſen pomilostiti, prizanesti, odpustiti; haben Sie die — izvolite milostljivo, bodite tako dobri; von —n leben od miloščine (milosti, milostinje) živeti.
Gnadenbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika.
Gnadengehalt *m.* plača iz milosti, miloščina.
Gnadengehalt *m.* plača iz milosti, miloščina; doslužnina.
Gnadengenuſs *m.* miloščinski užitek.
Gnadengeſuch *n.* prošnja za milost.
Gnadenjahr *n.* milostno leto.
Gnadenmittel *n.* sredstvo milosti. [ljiv.
gnadenreich milosti poln, premilost-
Gnadenſtoß *m.* smrtni udarec.
gnadenvoll ſ. gnadenreich.
Gnadenzeit *f.* čas milosti.
gnädig milostiv, milostljiv, milosten, milosrčen, usmiljen.
gnädiglich milostivo.
Gneis *m.* gnajs, rula.
Gnom *m.* škrat, škratelj (-ljna), skrkljič, malik.
Gnome *f.* moder izrek, poslovica.
Gnomon *m.* solnčne ure kazalo, solnčna ura.
Gnomonik *f.* nauk o solnčnih urah, gnomonika.
Gnoſticismus *m.* tajnoznalstvo, tajnoslovje, gnosticizém.
Gnoſtiker *m.* tajnoznalec, gnostik.
Gnu *n.* gnu, pakonj.
Gobelin *m.* (*pl.* die Gobelins) pestra preproga, pregrinjalo z vtkanimi liki (podobami), gobelin.
Gockelhahn *m.* (Göckel—) kokot, domači petelin.
Gold *n.* zlato; gemünztes — kovano zlato; — waſchen zlato izpirati od. izplakovati; Gold- zlat.
Goldader *f.* zlata žila.
Goldammer *f.* strnad.
Goldamſel *f.* vuga, vonga, kobilar.
Goldarbeiter *m.* zlatar.
Goldauflöſung *f.* zlata raztopnina.
Goldbergwerk *n.* zlat rudnik.
goldbeſchwingt zlatokril, zlatokrilat.
Goldblatt *n.* zlatolist, zlata pena, pozlatek.
Goldblech *n.* zlata pločevina.
Goldblume *f.* zlatica.
Goldborte *f.* zlati obroběk.
Golddraht *m.* zlata žica, zlata nit (-i), zlati drat.
golden zlat, zlatén.
Golderz *n.* zlata ruda.

Goldfaden *m.* zlata nit (-i).
Goldfarbe *f.* zlata barva, zlatilo.
goldfarbig zlatorumen.
Goldfinger *m.* prstenēc, zakonski prst.
Goldfisch *m.* zlata riba, kitajski karp.
Goldfliege *f.* zlata muha, svetla muha, sijajnik.
Goldflügler *m.* zlatokrilēc.
goldführend zlatonosēn.
Goldgang *m.* zlata žila.
goldgefiedert zlatoper.
goldgeflügelt zlatokril, zlatokrilat.
goldgelb zlatorumen, zlatožolt.
Goldgewicht *m.* zlatarska utež (-i).
goldglänzend svetēl kakor zlato, zlat.
Goldglanz *m.* zlata svetloba, zlat lesk.
Goldgräber *m.* zlatokop.
Goldgrube *f.* zlati rudnik.
Goldgulden *m.* zlat, zlatnik.
Goldhaar *n.* zlati lasje *pl.*, rumeni lasje *pl.*
goldhaarig zlatolas, rumenolas.
Goldhaarige *m.* zlatolasēc, rumenolasēc.
Goldhähnchen *n.* stržēk, kraljičēk, palčēk.
goldhältig zlatonosēn.
Goldhaufen *m.* kup zlata.
goldig zlatēn, zlatnat.
Goldkäfer *m.* zlatokrilēc, sijajnik, zlatarka.
goldköpfig zlatoglav.
Goldkorn *n.* zlato zrno.
Goldlack *m.* zlat pokost, zlatorumeni firnež; (Pflanze *Cheiranthus cheiri*) šebenik, rumene vijolice *pl.*
Goldland *n.* zlatorodna (zlatonosna) dežela.
Goldmacher *m.* zlatotvorēc.
goldmähnig zlatogriv, z zlato grivo.
Goldmarder *m.* kuna zlatica, zlatka.
Goldmünze *f.* zlat denar, zlatnik.
Goldregen *m.* zlat dež; *fig.* obilno podkupilo; (Pflanze) nagnoj.
goldreich zlata bogat, obilo zlata imajoč.
Goldring *m.* zlat prstan.
Goldsand *m.* zlat pesēk, zlatonosēn pesēk.
goldsandig zlatopesk.
Goldschläger *m.* zlatoklep.
Goldschlägerpapier *n.* zlatoklepni (pozlatarski) papir.
Goldschmied *m.* zlatar.
Goldschneider *m.* zlatorez, zlatorezēc.
Goldschnitt *m.* zlata obreza, pozlačēn obrezēk.
Goldschwanz *m.* zlatorepka.
Goldspinner *m.* zlatopredēc; —in *f.* zlatopredka.
Goldsticker *m.* zlatovezēc.
Goldstickerei *f.* vezenje z zlatom.
Goldstoff *m.* zlatovina; zlata tkanina.
Goldstück *n.* (Münze) zlat, zlatnik, (rumenjak).
goldtragend zlatonosēn.
Goldwage *f.* zlatarska tehtnica (vaga), zlatarska utež (-i).
Goldware *f.* zlatnina.
Goldwäsche *f.* izpiranje zlata.
Goldwäscher *m.* izpiralēc zlata.
Goldwirker *m.* zlatotkalēc.
Goldwurz *f.* čepljec, zlati koren.
Golf *m.* zaliv, zatok, zanožje.
Golfstrom *m.* zalivski tok.
Gondel *f.* gondola, ladjica, čolnič.
Gondelier *m.* gondoljer.
Goniometer *m.* kotomer, oglomer, goniometēr.
Goniometrie *f.* kotomerstvo, oglomerstvo, goniometrija.
goniometrisch kotomerēn, oglomerēn.
gönnen voščiti, želeti, privoščiti, prizeleti; nicht — zavideti (-im), zavidati.
Gönner *m.* dobrotnik, podpornik, zaščitnik, pokrovitelj; —in *f.* dobrotnica, podpornica, zaščitnica, pokroviteljica.
Gönnerschaft *f.* dobrotniki *pl.*, zaščitniki *pl.*, pokroviteljstvo.
Göpel *m.* vitēl, vitāl (rudarski).
Göpelherd *m.* vitlišče.
Göpelwelle *f.* vratilo.
Gosse *f.* lijak, žleb; (in d. Mühle) grot.
Gothe *f.* (Pathin) botra, botrica, kuma; — *m.* Got.
gothisch gotski.
Gott *m.* Bog; die Götter bogovi (maliki); helf —! Bog pomagaj! na zdravje! pomozi Bog! — befohlen! z Bogom! srečno! zdrav ostani! um —es willen! za Boga! za božjo voljo! — sei Dank! hvala Bogu! Bog bodi zahvaljen! — sei es geklagt! Bogu bodi potoženo! žalibože! — bewahre (behüte)! Bog obvaruj! Bog ne daj! Bog ne zadeni! will's — ako Bog da, če je božja volja.

gottähnlich Bogu podoběn.
Götterbaum *m.* božje drevo (-esa).
Götterbild *n.* božja podoba.
Götterlehre *f.* (Mythologie) bajeslovje.
Götterluft *f.* rajsko veselje.
Göttermahl *n.* pojédina bogov.
Gottes- božji.
Gottesacker *m.* pokopališče, grobišče, [groblje.
Gottesanbeterin *f. (Mantis religiosa)* bogomolka, hinavka, zahváli-bógca, sluga božja.
Gottesbild *n.* božja podoba.
Gottesbote *m.* božji poslanec.
Gottesdienst *m.* božja služba, sveto opravilo, duhovno opravilo; (Cultus) bogočastje. [stěn.
gottesdienstlich bogoslužen, bogoča-
Gottesfreund *m.* bogoljub.
Gottesfriede *m.* božji mir, božje premirje. [nost.
Gottesfurcht *f.* strah božji, bogaboječ-
gottesfürchtig bogaboječ, pobožen.
Gottesfürchtigkeit *f.* bogaboječnost, pobožnost.
Gottesgabe *f.* dar božji.
Gottesgebärerin *f.* bogorodica, božja porodnica, mati (-ere) božja.
Gottesgelehrsamkeit *f.* bogoznanstvo, bogoslovje.
gottesgelehrt bogoznanski, bogoslověn.
Gottesgelehrte *m.* bogoznanec, bogoslovec.
Gottesgericht *n.* božji sod, božja sodba.
Gotteshaus *n.* veža božja, hiša božja, hram božji.
gottesjämmerlich prežalosten, da se Bogu usmili.
Gotteslamm *n.* jagnje (-eta) božje.
Gotteslästerer *m.* bogokletnik, bogohulnik, bogopsovnik, preklinjalec Boga.
gotteslästerlich bogokletěn, bogohulěn, bogopsověn.
Gotteslästerung *f.* bogokletje, bogohulstvo, preklinjanje od. psovanje Boga.
Gotteslängner *m.* brezbožnik, bogotaj, bogotajec; —in *f.* brezbožnica. [jěn.
gotteslängnerisch brezbožen, bogota-
Gotteslängnung *f.* brezboštvo, bogotajstvo.
Gotteslehre *f.* nauk o Bogu.
Gotteslohn *m.* božje plačilo. [stvo.
Gottesreich *n.* nebeško (božje) kralje-
Gottesseher *m.* bogovidec.
Gottessohn *m.* sin božji.
Gottesstimme *f.* glas božji.
Gottestisch *m.* miza božja.
Gottesurtheil *n.* sodba božja.
Gottesverächter *m.* zaničevalec Boga.
Gottesverachtung *f.* zaničevanje Boga.
Gottesverehrer *m.* častilec Boga, bogočastnik.
Gottesverehrung *f.* češčenje božje, bogoslavje. [božja.
Gottesweisheit *f.* modrost (premodrost)
Gotteswelt *f.* božji svet; er hat auf der — nichts zu thun nima pod milim Bogom ničesa opraviti.
Gotteswerk *n.* delo božje.
Gotteswille *m.* volja božja; um —n za božjo voljo, za Boga.
Gotteswort *n.* beseda božja.
gottgefällig Bogu prijeten, Bogu dopadljiv, bogougoden.
gottgeweiht Bogu posvečen.
Gottglaube *m.* vera v Boga.
Gottgläubige *m.* bogoverec.
Gottheit *f.* božestvo, božanstvo, Bog.
Göttin *f.* boginja.
göttlich božji.
Göttlichkeit *f.* božanstvenost.
gottliebend bogoljuběn, bogoljubiv.
Gottliebende *m.* bogoljub.
gottlob! hvala Bogu, Bog bodi zahvaljen!
gottlos brezbožen, neverěn.
Gottlose *m.* brezbožnik; *f.* brezbožnica.
Gottlosigkeit *f.* brezbožnost, brezbožje.
Gottmensch *m.* Bog-človek.
gottselig pobožen; (verstorben) rajni, pokojni (*subst.* rajnik *m.*, rajnica *f.*); —en Andenkens blaženega spomina.
Gottseligkeit *f.* pobožnost, bogoljubnost.
gottvergessen brezbožen, bogopozaben.
Gottvergessenheit *f.* brezbožnost.
gottverlassen od Boga zapuščen.
Gottvermenschlichung *f.* včlovečenje.
gottverworfen od Boga zavržen.
Götze *m.* malik, krivi bog, kumir; Götzen- malikov.
Götzenbild *n.* malikova podoba, malik, kumir.
Götzendiener *m.* malikovalec; —in *f.* malikovalka.

Götzendienst *m.* malikovanje, malikovalstvo, kumirovanje.

Götzenhaus *n.* malikovalska hiša, malikovalnica.

Götzenpriester *m.* malikovalski (kumirski) svečenik, žěrěc.

Götzentempel *m.* s. Götzenhaus.

Gourmand *m.* jeděc, pojedúh; sladkosnedež, potrihiš, zatrihiš.

Gout *m.* okus, blagougodje.

goutieren *tr.* pokusiti, okusiti; pokušati; za vkusno (ugodno) spoznati, odobravati; er goutirt etw. po godi (všeč, dopadljívo, ljubo) mu je kaj, godi mu, ugaja mu, ustreza mu; er kann ihn nicht — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpeti (prenašati); nicht zu — neznosěn, neprebavljív.

Gouvernante *f.* odgojiteljica, vzgojilja.

Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, vladarstvo; (Statthalterei) deželno poglavarstvo od. namestništvo; (Provinz) pokrajina.

Gouverneur *m.* deželni poglavar, namestnik, guvernér.

Grab *n.* grob, jama; (Hügel) gomila; (Gruft) ráka, grobnica; bis in's — do smrti; zu —e tragen pokopati (-kopljem).

Graben *m.* ròv, jarěk, jama, grapa; *(milit.)* okop; (Flussbeet) struga; (zum Ableiten des Wassers von der Straße) zdrážnica, vábljenica, prèvor, prekopa, potočina.

graben kopati (kopljem), grebsti (grebem), riti (rijem), dolbsti (dolbem); izkopati, izdolbsti; (in Stein) vdolbsti, vrezati (vrežem), vsekati.

Graben *n.* kopanje.

Grabenleitung *f.* jarěk, prékopa.

Grabenübergang *m.* brv (-i), prelaz preko rova.

Gräber *m.* kopač; —in *f.* kopačica.

Grabesnacht *f.* grobna tmina, groba noč (-i).

Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.

Grabesstille *f.* grobna tihota od. tišina.

Grabeule *f.* mrtvaška tica, sova.

Grabgedicht *n.* nadgrobna pesěm (-i), nagrobnica, pogrebna pesěm.

Grabgesang *m.* pogrebno petje.

Grabhöhle *f.* grobnica, raka.

Grabhügel *m.* gomila, grob.

Grabkammer *f.* s. Grabhöhle.

Grabkreuz *n.* nagrobni križ.

Grablegung *f.* pogreb, pokop, pokopávanje.

Grablied *n.* pogrebna pesěm (-i), pogrebnica.

Grabmal *n.* nagrobni spomeník.

Grabrede *f.* nagrobni (pogrebni) govor.

Grabscheit *n.* rôvnica, lopata, motika.

Grabschrift *f.* nagrobni napis, nagrobnica.

Grabstätte *f.* grobišče.

Grabstein *m.* nagrobni kamen.

Grabstichel *m.* dletce, vrezilo.

Grabtuch *n.* (mrliški) mrtvaški prt, (mrtvaško) naličje.

Grabzeug *n.* kopalo.

graciös (graziös) mil, ljuběk, prijetěn, miloviděn, mičěn.

gräcisieren grčiti; pogrčiti, po grškem zaviti (-vijem).

Gräcismus *m.* po grškem zavit (prikrojen) izraz, grecizěm.

Grad *m.* stópinja, stópěnj; (Verwandtschafts—) koleno; (Würde) čast (-i), dostojanstvo, (častno) mesto; in hohem —e močno, jako, zelo; in demselben —e jednako, ravno tako, v istej meri.

gradatim *adv.* postopno, (korakoma), postopnjema, po stópinjah.

Gradation *f.* stopnjevanje, postopnost.

gradieren čistiti; prečistiti; prečiščati, prečiščevati; gradirati, gradovati.

Gradierwasser *n.* zlatílna voda, zlatílo.

Gradnetz *n.* stópinjska mreža, stópinjsko omrežje.

graduieren (abstufen) po stópinjah razdeliti (razvrstiti); (einen akadem. Grad ertheilen) povzdigniti oder povišati na akademijsko stópinjo, podeliti (komu) akademijsko dostojanstvo, graduirati.

graduiert na akademijsko stópinjo (čast) povišan, graduiran, z akademijskim dostojanstvom odlikovan.

Graduierung *f.* (Gradtheilung) razstopnjevanje, razdelitěv na stópinje.

gradweise s. gradatim.

Graf *m.* grof; des —en (poss.) grofov; Grafen- grofovski.

Grafenſtand *m.* grofovstvo.
Grafentitel *m.* grofovsko ime (-ena), grofovski naslov.
Gräfin *f.* grófinja.
gräflich grofovski.
Grafſchaft *f.* grofija, grofovina.
Gram *m.* toga, žalost, jad, grenkost, pečal (-i); — nagt an ſeinem Herzen nekaj ga peče (grize) v srci.
gram neprijazēn, gorēk, gorjup; — ſein jmdm. (komu) gorák biti (sem), srditi se nánj, črtiti (sovražiti) ga, mrziti ga.
grämen ſich ujedati se, grizti se, trapiti se, žalostiti se; es grämt mich grize (peče, bolí, jé, žalosti) me.
grämig (grämlich) (o)tožēn, čēmerēn, kisēl, sitēn, slabe volje, neprijazēn.
Grämlichkeit *f.* (o)tožnost, čēmernost.
Gramm *n.* gram.
Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.
grammatikaliſch (grammatiſch) slovniški. [kar.
Grammatiker *m.* slóvničar, gramati-
gramvoll pretožēn, prežalostēn.
Gran *m.* (zrno), gran.
Grän *m.* zrnce, $^1/_3$ grana.
Granat *m.* granát.
Granatapfel *m.* granatovo jábelko, margarán.
Granate *f.* granata.
Grand *m.* (Kieſſand) prod, solobòr, gramòz, sip, grušč; (in Spanien *pl.* die Granden) velikaš, mogočnik, španski velmož, grand.
Grandeza *f.* mogočnost, vznesenost, veličanstvenost, ponosnost, ponositost.
grandig prodast, peščēn; (verdrießlich, mürriſch) godrnjáv, čēmerēn.
grandiös velikanski, ogromēn; velikolepēn, veličastēn.
Granit *m.* granit, (zrnčc); von — granitēn.
Granne *f.* resa, resína, osína; *coll.* osjé, osovjé.
grannenartig osinast, resast.
grannig resnat, osinat.
granulieren zrniti.
granuliert zrnčast.
Graphik *f.* pisarstvo, grafika.
Graphit *m.* grafit; (Stift) olovnik, svinčnik, olovka.
grapſen (hlastno) grabiti; pograbiti.
Gras *n.* trava; *dem.* travica; (ſaftiges) murava; (ſchlechteres) travulja; in's — beißen iti (grem) rakom žvižgat, iti v krtovo deželo; Gras- travēn, travnat.
grasartig travast, travnat.
Grasboden *m.* trata, tratina, travnik.
graſen pasti (pasem) se, (travo) muliti.
Graſeule *f.* travna sovka.
grasfreſſend travojedēn.
Grasfreſſer *m.* travojedēc.
Grasfroſch *m.* rosnica, hrženica, sékulja, uscanka.
Grasfutter *n.* zelena klaja, travna piča, zelena krma.
Grasgarten *m.* travnik. [zelen.
grasgrün zelen kakor trava, travnato-
Grashalm *m.* travna bil (-i), — bilka.
graſicht travast, travi podobēn.
graſig travēn, travnat.
Graskorb *m.* koš za travo, travnjača.
Gräslein *n.* travica.
Grasmonat *m.* travēn.
Grasmücke *f.* pénica; (ſchwarzköpf.) kovaček, črnoglavka.
Graspartie *f.* travnik.
Grasplatz *m.* trata, tratina, trate *pl.*
grasreich travēn, travnat.
graſſieren zavladati, razširiti se, besniti, razgrajati, iti (grem) po ljudeh; die Krankheit graſſiert bolezēn gre po ljudeh, — razgraja (razsaja).
gräſslich grozēn, grozovit, strašēn, strahovit, neznanski.
Gräſslichkeit *f.* grozovitost.
Grasmuchs *m.* rast (-i) trave.
Grat *m.* greben, ostro, sleme (-na); (Rück—) hrbtenica.
Gräte *f.* (ribja) koščica.
grätig poln koščic, koščičav.
gratis zastonj, brez plačila, v dar.
Gratisexemplar *n.* poklonjen iztisēk, podarjen eksemplar, brezplačēn izvod.
Gratisgage *f.* podarjena (poklonjena) vojaška plača.
grätſchen razkrečiti se, *impf.* razkrečevati se, šatráti, razkoračeno hoditi, koracati.
Grätſcher *m.* šátra, šátravēc.
grätſchig razkrečen, šátrast, šatrav.
Gratulant *m.* voščilēc, čestitalēc.
Gratulation *f.* voščilo, čestitanje.

Gratulationsbrief *m.* voščilno pismo, čestitka.
gratulieren srečo voščiti, čestitati.
grau siv, sed; — werden siveti; osiveti, osediti; —e Vorzeit starodavnost.
Grau *n.* sivost, sedost.
grauäugig sivook, sivih očij.
Graubart *m.* sivobradec.
graubärtig sivobrad.
graubraun sivor(u)jav.
Grauchen *n.* sivec, sivče (-eta), sivček.
grauen siveti, siviti se; (vom Tage) svitati, svitati se, daniti se, zoriti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temniti se, mračiti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhaja (spreletava).
Grauen *n.* groza, strah.
grauenhaft grozen, grozovitен, strahoten.
grauhaarig sivolas, belolas.
Graukopf *m.* sivoglavec, beloglavec, sivec, starec; (verächtl.) plésnivec, dedec.
grauköpfig sivoglav, beloglav.
gräulich sivkast, sivkljat, osiv.
Graupe *f.* kaša; (Hirse) pšeno, pira.
Graupel *f.* (Hagel) sodra, sodrica, babje pšeno, briža, kropica.
Graupengang *m.* (—mühle *f.*) stope *pl.*, tečaj za pšeno.
Graus *m.* groza, strahota, strah; (Trümmer) razsip, razvalina, podrtina.
graus grozen, strašen, strahoten.
grausam grozovit, grozovitен, ljut, okrutен, srep, krvoločen, neusmiljen, trdosrčen.
Grausame *m.* grozovitnež, trinog, neusmiljenec, trdosrčnik.
Grausamkeit *f.* grozovitost, okrutnost, neusmiljenost, trdosrčnost.
Grauschimmel *m.* siv konj, sivec, sivče (-eta), plesnivec.
grausen studiti se, grustiti se, mrzéti; es graust mir groza (strah) me je, groza me obhaja (stresa, spreletava); *pf.* — obide (strese, spreleti).
Grausen *n.* ſ. Grauen u. Graus. [zen.
grausenhaft grozen, strašen, pregro-
grausig grozen, strašen; ostuden, gnusen.
grauslich ſ. grauš u. grausenhaft.
Grauspecht *m.* sivozelena žolna, pivka.
Grauspießglanz *m.* (siv) raztok.
Graustein *m.* sivec.
Grauwacke *f.* drobnjak, drobnik.
Grauwackenformation *f.* drobnjaška (drobniška) tvorba.
Gravamen *n.* težava, nadloga.
Graveur *m.* dolbec, vrezovalec, gravér.
gravieren dolbsti (dolbem); vdolbsti, vrezati (vrežem).
Gravis *m.* (Accent) težec, težki náglas.
Gravität *f.* važnost, mogočnost, resnobnost, ozbiljnost.
Gravitation *f.* težnost, gravitacija.
gravitätiſch važen, mogočen, resnoben, ozbiljen.
Grazie *f.* milota, milina, ljubkost, ljubeznivost, dragost; (Huldgöttin) gracija.
graziös ſ. graciös.
Greif *m.* orlolev, krilati lev.
greifbar prijemljiv, osežen, prihvatен, otipen; *fig.* očividen.
Greifbarkeit *f.* osežnost, otipnost.
greifen prijeti (primem), zgrabiti, zagrabiti, popasti (-padem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijemati (-jemljem), grabiti, segati (po čem); (tasten) šlatati, hvatati, tipati (tipljem); pošlatati, potipati, ohvatati; um ſich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razširiti se; omah dobiti, razrasti se (v. Pflanzen); *impf.* širiti se, razširjati se; omah dobivati, razraščati se; in's Amt — seči (sežem), vmešati se, vtakniti se (v čegav posel); *impf.* segati, vmešavati se, vtikati se; jmdm. unter d. Arme — podpreti koga, pomoči (-morem), pomagati mu.
Greiffüße *pl.* (noge) grabežnice.
Greifklaue *f.* krempelj (-ljna).
greinen (murren) godrnjati, kregati se; (weinen) dreti (derem) se, vekati, kremžiti se.
Greis *m.* starec, starček; (verächtl.) sivec, dedec.
greis siv, bel, sed; star. [osiveti.
greiſen starati se, siveti; postarati se,
Greiſenalter *n.* (siva) starost.
Greiſin *f.* starka, starica.
Greißler *m.* branjevec, krušnar; —in *f.* krušnarica, branjevka, branjarica.
Greißlerei *f.* branjarija, krušnarija.
grell ostér, rezék, jarék; (v. Farben) prežív, presvetél, vekav.

Gremial- zborov, ... skupščine.
Gremium *n.* zbor, skupščina, društvo.
Grenadier *m.* granadir.
Grendel *m.* zavora; (Pflugbalken) gredelj.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredánjica.
Grenz- mejni, ob-, pomejni, mejaški, granični.
Grenzbesichtigung *f.* ogled meje, ogledovanje meje.
Grenzbezirk *m.* krájina, mejni okraj, mejni kotor.
Grenze *f.* meja, granica; (Militär—) krájina; (Ende) kraj, konec; ohne —n brez kraja, brezmejen.
grenzen mejiti, mejo delati; an etw. — držati se, dotikati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezmejen, neomejen, brez meje (kraja), brezkončen, neizmeren, neskončen; *adv.* neskončno, brezmejno, neizmerno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) graničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjava, trdnjava na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* rázor, ometljej.
Grenzgebirge *n.* mejno gorovje, gore mejnice *pl.*, razmejno gorovje.
Grenzland *n.* krajina.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvojna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* ſ. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš.
Grenzpfahl *m.* mejni kol, mejnik.
Grenzpunkt *m.* mejišče.
Grenzregiment *n.* graničarski polk, polk (regiment) graničarjev.
Grenzſäule *f.* mejni stebêr (stolp), mejnik.
Grenzſcheide *f.* razmeja, razmejek.
Grenzſtein *m.* mejni kamen, mejnik.
Grenzſtreit *m.* prepir zastran meje (za mejo).
Grenzverkehr *m.* kupčija na (ob) meji, promet na meji.
Grenzwache *f.* straža na meji, obmejna straža.
Grenzwächter *m.* mejni stražar, stražnik na meji, graničar.
Grenzzoll *m.* mejna mitnina, mejni col, granična carina, mejna prevoznina (izvoznina, vvoznina).
Grenzzollamt *n.* mejnomitninski urad, mejna mitninarnica.

Greuel *m.* gnus, gnusoba, grdoba, ostudnost, groznost, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozovitèn čin, grozno dejanje, zločinstvo, hudodelstvo, grozovitost.
greuelvoll gnusoběn, ostuděn, prestrašen, grozovit.
greulich grozovit, grozen, strašen, grd, strahovit; (ekelhaft) gnusen, ostuděn.
Griebe *f.* ocvirek.
Griebs *m.* (Kerngehäuſe) oplodje pečkatih plodov, pečkišče, pûžina, pûžine *pl.*, ogrizek, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechiſch grški; —-katholiſch grško-katoliški.
Griesgram *m.* nevolja, zlovolja; (Person) zlovoljnež, sitnež, godrnjavec, čmerika, puščoba, mrmralo, godrnjač.
griesgrämig zlovoljen, sitèn, pust, čmerikav, nataknen, nasajen, kiseł, hudomušen.
Grieß *m.* prod, grušč, gramoz; (geſchrotetes Getreide) pšeno, zdrob; *(med.)* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
grießig prodnat, peščen.
Grießmehl *n.* zrnasta moka.
Grießſand *m.* prga, pržina, drstêv, drsten.
Griff *m.* prijem, prijemljej, zgrabljej; (die Handvoll) pest (-i), peščica; (Handhabe) roč, ročaj, ročnik, držaj, držalo, pestnik, násad; (bei Körben) lócênj, locánj; (beim Meſſer) rog; (am Koffer) uho; (b. d. Axt) toporišče ꝛc.
Griffel *m.* pisalo, pisalce; (bei der Blüte) vrat.
Griffloch *n.* luknjica na piščali, prebiralnica.
Grille *f.* murên, cvrček, čriček, božji volek; (Haus—) ščurek; *fig.* (ſeltſamer Einfall) muha, čudna misel (-i), prazna skrb (-i).
Grillenfänger *m.* muhavec, muhast človek.
Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*
grillenhaft čuden, muhast, muhav.
Grillenkrankheit *f.* ſ. Hypochondrie.
Grimaſſe *f.* zmrdek, namrdljej, mrda, namrdnen (spačen, skremžen) obraz; —n ſchneiden zmrdovati se, pačiti se, mrdati se, režati (-ím) se; na-, zmrdniti se.

Grimm *m.* srd, togota, jarost, razkačenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmar.

grimmen *intr.* srditi se; *trans.* grizti (grizem); es grimmt mich im Bauche ščiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebuhu), trebuh me boli.

Grimmen *n.* (Bauch—) klanje, ujed (-i), grizenje (griža).

grimmig srdit, togotēn, jar, razkačen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostēr.

Grind *m.* krasta, srab, prišč, grinta; (Krätze) garje *pl.*, peráčēc.

grindig krastav, srabljiv, grintav, garjev, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krastavēc, srabljivēc, grintavēc.

Grindkraut *n.* (*Scabiosa*) garjevo zelíšče, grintavēc.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinſen režati (-im) se, škrebiti se, ceriti, pačiti se, zobe kazati (kažem).

Grinſer *m.* režalo, škrebljivēc.

Grippe *f.* (Schnupfenfieber) hripa, epidemičēn náhod, podežélna kihálka; pošastna (mrzlica) vročica.

grob debel; (unhöflich) neotesan, zarobljen, surov, neuljudēn, grob, robat; (ungeſchickt) neokretēn, okorēn, nespretēn, nerodēn; (von d. Stimme) globók, debel, nizēk; (von der Ware) kosmat, grob, raskav; —e Leinwand hodnično platno; — anfahren laniti (na koga).

Grobheit *f.* debelost, grobost; zarobljenost, neotesanost, surovost, robatost.

Grobian *m.* zarobljenēc, neotesanēc, surovēž.

Grobkalk *m.* debeli vapnenēc.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debelo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debelkast; *adv.* hudo, močno, zelo.

grobſchrötig na debelo mlet.

grobwollig grobovolnat, debele volne.

Groll *m.* črt, pika, sovraštvo, mržnja, jeza, nastor.

grollen sovraštvo (jezo) kuhati, mrziti (koga), črtiti, sovražiti.

grollend srdit, gorēk, nastorēn.

Gros *n.* množtvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debelo.

Groſchen *m.* groš.

groß velik; ſehr — velikanski, naramēn, ogromēn, orjaški; (v. Berge) visók; (v. d. Kälte) hud; wie —, ſo — kolik, tolik; ſo — ich bin kolikor me je; —er Menſch dolgín, velikan; — werden rasti, naraščati; narasti; —e Augen machen debelo gledati, čuditi se; — und klein veliko in malo, odrastli in otroci; —e Stücke auf jmdn. halten zelo čislati, v čislih imeti (imam) koga; ein —es Wort važēn (imenitēn) izrek, mogočna beseda; groß- véliki, (in der Bedeutung ſehr) pre-, zelo, močno.

großartig velikanski, veličastēn, velikolepēn.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolepje.

großäugig debeloók, vélikih očij.

Großbart *m.* bradač.

großbärtig bradat.

großbäuchig trebušēn, trebušnat.

großblätterig velikolistēn, velikolist.

Großbotſchafter *m.* véliki poročnik od. poslanēc.

Großcomthur *m.* véliki komtur oder komendnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki konceptni papir.

Große *m.* velikaš, mogočnik; boljar, velmož.

Größe *f.* velikost, veličina; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količina.

Großeltern *pl.* stari *pl.*, ded in babica, stari oče in stara mati.

Großenkel *m.* pravnuk; —in *f.* pravnuka.

Größenlehre *f.* nauk o količinah, matematika.

großentheils večjidel, večinoma.

Größenwahn *m.* samoveličljivost, blodnoveličje, veledomišljivost.

Großfürſt *m.* véliki knez.

Großfürſtenthum *n.* vélika kneževina.

Großfürſtin *f.* vélika kneginja.

großfürſtlich velikoknežji.

großfüßig nogat, velicih (dolzih) nog, dolgovezēn.

Großfüßige *m.* dolgoveznik.

Großgewerbe *n.* véliki obrt.

Großgrundbeſitzer *m.* vlástelj, vlastelín, véliki zemljan.

Großhandel *m.* vélika kupčija, trgovina na debelo, velikotržje, veletrstvo.
Großhändler *m.* velikokupec, véliki trgovec, veletržec. [car.
Großherr *m.* padišah, sultan, turški
großherzig velikodušen, velikosrčen.
Großherzigkeit *f.* velikodušnost, velikosrčnost.
Großherzog *m.* véliki vojvoda; —in *f.* vélika vojvodinja.
großherzoglich velikovojvodski.
Großherzogthum *n.* vélika vojvodina.
Großhirn *n.* véliki možjani *pl.*
großjährig doletèn, polnoletèn; — sein leta imeti (imam), polnoletèn biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta spolniti; — erklären pro-, razglasiti koga polnoletnim.
Großjährigkeit *f.* polnoletnost; die — erreichen spolniti svoja leta.
Großjährigkeitserklärung *f.* razglasitev polnoletnosti.
Großkanzler *m.* véliki kancelar.
Großkopf *m.* debeloglavec.
großköpfig debeloglav. [križnik.
Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* veliko-
Großkreuzritter *m.* véliki križár, velikokrižnik (vitez).
Großmacht *f.* (Großstaat) vélika država, velemoč (-i), velevlast (-i).
großmächtig premogočen, oblastèn, velemočen; (sehr groß) velikanski.
Großmarschall *m.* véliki maršal.
Großmaul *n.* (Großsprecher) širokoustnik, širokoustnež, bahač.
großmäulig velicih ust, razustèn, širokoustèn.
Großmeister *m.* véliki mojstèr, véliki predstojnik.
Großmuth *f.* velikodušje, velikodušnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodušnost.
großmüthig velikodušèn, blagodušèn, visokomiseln.
Großmutter *f.* stara mati (-ere), babica.
großmütterlich babičin; babiški.
Großnase *m.* nosač, nosan.
großnasig nosat, dolgonòs.
Großneffe *m.* prebratranec.
Großnichte *f.* prebratričina.
Großoctav *n.* velika osmerka.
Großoheim *m.* praujec, stari strijc.
großöhrig uhat, dolgoúh.
Großquart *n.* velika četverka.
Großschnäbler *pl.* velekljuni *pl.*
großsprechen širokoustiti (se), ustiti se, bahati (se).
Großsprecher *m.* širokoustnik, širokoustnež, bahač. [vanje.
Großsprecherei *f.* baharija, prevzeto-
Großsprecherin *f.* širokoustnica.
großsprecherisch širokoustèn, bahav, bahaški.
Großstädter *m.* velikomeščan.
großstädtisch velikomestèn.
Großtante *f.* stara teta.
größtentheils večjidel, večinoma, ponajveč, navadno.
Großthuer *m.* &c. ſ. Großsprecher.
großthun bahati se, šopiriti se, ustiti se, košatiti se, veličati se, prevzetovati.
Großvater *m.* stari oče, ded.
großväterlich dedov, dedinski.
Großvezier *m.* véliki vezir.
Großwürdenträger *m.* véliki dostojanstvenik.
grotesk čudèn, nenavadèn, nenaravèn, čudnolik, grotesk.
Grotesken *pl.* čudne —, nenavadne —, ne iz narave posnete podobe, groteske.
Grotte *f.* jama, špilja, otlina, pečina, pečinka, podmol. [bica.
Grottenolm *m.* močeríl, človeška ri-
Grübchen *n.* jamica, kotánjica.
Grube *f.* jama; rupa, kotanja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, grob; (Senk—) ponikva, požiralnik.
Grübelei *f.* vrtanje; tuhtanje, modrovanje, premišljevanje.
grübeln brbati, vrtati; *fig.* (klügeln) glavo si beliti, modrovati.
Gruben- jamski.
Grubenarbeit *f.* rudokopnja, delo v jami (v rudniku).
Grubenarbeiter *m.* rudokop, delavec v rudniku.
Grubenbau *m.* delo v rudniku.
Grubenerz *n.* jamska (rudniška) ruda.
Grubenfeld *n.* jamsko polje; frisches — celina.
Grubengas *n.* jamski plin.
Grubenkleid *n.* jamsko oblačilo.
Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).
Grubenmauerung *f.* podzidje rudnika.

Grubensteiger *m.* rudniški nadzornik, paznik nad delavci v rudniku.

Grubenzimmerung *f.* podporje rudnika.

grubig jamast.

Grübler *m.* modrovalec, tuhtalec.

Gruft *f.* raka, grobnica, (žrh, žrf).

Grummet *n.* otava; zweites — tretjakovica, vnuka, otavčič.

Grummeternte *f.* košnja otave.

grün zelen; (unreif) nezrel, negoden; — machen zeleniti; ozeleniti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen —en Zweig kommen opomoči (-morem) si.

Grün *n.* zelenost, zelenina, zelenje; (Färbemittel) zelenilo.

Grund *m.* dno; *(fundamentum)* temelj, podstava, podzidje; podloga, osnova, stalo, stališče; *(causa)* vzrok, povod, razlog; (Beweggrund) nagib, nagibljej; *(argumentum)* razlog, dokaz, dokazilo; (Boden) tla *pl.* (tal); (— u. Boden) zemljišče, zemlja, svet; zu Grunde gehen konec vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubiti se, poginiti; zu Grunde richten ugonobiti, okončati, pogubiti, uničiti, poraziti, zatreti (-trem u. -tarem), razdejati (-denem), upropastiti; in den — bohren (ladijo) potopiti, pogrezniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljito —, korenito proučiti; aus dem — verstehen (do dna) do dobra —, temeljito —, korenito razumeti; auf — der kais. Verordnung po cesarskem ukazu; das hat seinen — darin to izvira (izhaja) od tod; er hat — sich zu freuen ima se za kaj veseliti; du hast keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jeziti; er hat seinen — že vé zakaj; mit — besorgen po pravici se bati (bojim); den — legen uložiti (postaviti) temelj, ustanoviti, osnovati (osnujem); — fassen utrditi se, ukoreniniti se; im —e (genommen) prav za prav.

Grund- (Anfangs-) početni, začetni; (Haupt-) glavni, poglavitni; (Fundamental-) temeljni, podstavni, začetni, osnovni; (zum — und Boden gehörig) zemljiški.

Grundablösung *f.* zemljiški odkup.

Grundbalken *m.* podsek, podrebernik; (des Schiffes) hrbtica (ladijna).

Grundbau *m.* temeljna stavba, podzid, zakladna stavba, temelj.

Grundbedingung *f.* glavni (poglavitni) pogoj.

Grundbegriff *m.* temeljni —, začetni —, podstavni —, osnovni pojem.

Grundbein *n.* osnovnica.

Grundbesitz *m.* zemljiška last (-i), zemljiška lastnina, zemljiško posestvo, zemljišča *pl.*

Grundbesitzer *m.* zemljiški posestnik, zemljan, zemljiški lastnik, zemljak; —in *f.* posestnica, (zemljiška) lastnica, zemljakinja.

Grundbestandtheil *m.* (po)glavna sestavina, poglavitni del.

Grundbirn *f.* podzemljica, krompir.

grundböse do kraja hudoben, ves zanikaren, skozi in skozi zloben.

grundbrav vrlo dober, vseskozi pošten, prav izvrsten.

Grundbruch *m.* predor.

Grundbuch *n.* zemljiška knjiga, zemljiške (gruntne) bukve *pl.*; Grundbuchs- zemljiškoknjižni, zemljeknjižen.

Grundbuchsamt *n.* zemljiškoknjižni urad.

Grundbuchsdirector *m.* vodja zemljiških knjig, ravnatelj zemlj. bukev.

Grundbuchsextract *n.* izvaček (prepis) iz zemljiške knjige.

Grundbuchsführung *f.* spisavanje (oskrbovanje) zemljiških knjig.

Grundbuchsgesetz *n.* zemljeknjižni zakon.

Grundcomplex *m.* skupina (spoj) zemljišč, združena zemljišča *pl.*

Grunddienstbarkeit *f.* zemljiška služnost.

Grundeigenthum *n.* last (-i), zemljiška lastnina.

Grundeigenthümer *m.* lastnik zemljišča, posestnik.

Grundeigenthums- lastninski.

gründen ustanoviti, utemeljiti, osnovati; postaviti, napraviti, vpeljati; gegründet utemeljen, utrjen, trden, pravičen, veljaven, resničen.

Grundentlastung *f.* zemljiško razbremenilo, zemljišćna razbremenitev, zemljiška odveza.

Grundentlastungsfond *m.* zemljiško-razbremenilni zaklad, zemljiškoodvezni zaklad.

Gründer *m.* ustanovitelj, ustanovnik, začetnik, utemeljitelj; —in *f.* ustanovnica, začetnica, utemeljiteljica.

Grunderträgnis *n.* zemljiščni dohodȇk; (an Früchten) létina, pridelȇk.

grundfalſch (unrichtig) do kraja zlagan, čisto izmišljen, popolnoma kriv, povsem neistinit; (unaufrichtig) vseskozi hinavski, vȇs zvit.

Grundfarbe *f.* glavna barva.

Grundfeſte *f.* podstava, podzidje, temelj.

Grundfläche *f.* podlaga; *(math.)* osnovna ploskȇv.

Grundform *f.* glavna oblika.

grundgelehrt temeljito (korenito, globoko) učȇn, preučȇn.

Grundgeſetz *n.* osnovni zakon, temeljna postava, ustavni zakon.

Grundgeſtalt *f.* osnovni lik.

Grundgröße *f.* osnovna (prvotna, začetna) količina.

Grundhaar *n.* pódlanka.

Grundherr *m.* zemljiški gospod, grajščak, vlastelj; —in *f.* grajščakinja, vládica.

grundherrlich grajščinski, vlasteljski.

Grundherrſchaft *f.* zemljiščna gosposka, grajščina, vlasteljstvo.

Grundholde *m.* (Vaſall) zemljiški podložnik, vazál.

Grundidee *f.* glavna miśel (-i).

grundieren (dno) ozadje napraviti, podbarvati, dnišče zbarvati.

Grundlage *f.* podstava, podlaga, osnova, temelj.

Grundlegung *f.* pokladanje temelja; ustanavljanje, ustanovitȇv.

gründlich *adi.* temeljit, korenit, natančȇn, popoln; *adv.* do dna, do konca (kraja), natanko, popolnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljitost, korenitost, natančnost, popolnost, vsestrano uvaževanje.

Gründling *m.* (Gründel) šivánkica, iglica, piškur, jélšnica, šarin, sploh na dnu (Grund) vode živeča ribica, osobito *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnovnica; die —n *pl.* osnova.

grundlos brez dna, neskončȇn, brezkrajȇn, neizmerȇn; (unbegründet) brez temelja (podlage), neosnovan, prazȇn, nedokazan, ničev, ničevȇn.

Grundloſigkeit *f.* brezkončnost, neizmernost; neutemeljenost, neosnovanost, praznost, ničevost, ničevnost.

Grundmauer *f.* podzidje, glavni zid.

Gründonnerstag *m.* véliki četrtȇk.

Grundpfahl *m.* podzidni kol.

Grundpflaſter *n.* tlak.

Grundprincip *n.* (osnovno) glavno načelo, vodilo.

Grundrecht *n.* pravica združena z zemljiško posestjo.

Grundregel *f.* poglavitno pravilo, glavno vodilo.

Grundrente *f.* dohodȇk od zemljišč, užitȇk od zemljišč.

Grundriſs *m.* načrt, črtež, osnutȇk; *fig.* jedro, posnetȇk.

Grundſatz *m.* glavno vodilo, načelo; (Axiom) temeljna —, podstavna resnica; (Geſinnung) mišljenje.

grundſätzlich načelȇn, po vodilu, po načelu (pravilu).

Grundſäule *f.* glavni stolp, podstavni stebȇr.

Grundſtein *m.* temeljni kamen, vkladni kamen.

Grundſteuer *f.* zemljarina, zemljiški davȇk.

Grundſtoff *m.* prvina, element.

Grundſtück *n.* zemljišče.

Grundtext *m.* izvirnik, izvirna (prvotna) beseda, prvopis.

Gründung *f.* ustanovitȇv, utemeljitȇv, utemeljenje, osnova, naprava.

Grundurſache *f.* glavni (poglavitni) vzrok, prvi povod.

Grundwahrheit *f.* podstavna ob. temeljna resnica.

Grundwaſſer *n.* podtalna voda, podzemna voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podžlebje.

Grundweſen *n.* prvotno (osnovno) bitje.

Grundwort *n.* (beseda) osnovnica.

Grundzahl *f.* osnovno število; *(num. cardinale)* glavni števnik.

Grundzehent *m.* desetina od zemljišča, poljska desetina.

Grundzerſtückelung *f.* razkosanje —, razdrobitȇv (razdelitȇv) zemljišča.

Grundzins *m.* zemljiška davščina.

Grundzug *m.* bistvena črta, glavna poteza; die Grundzüge *pl.* glavna vodila (pravila); načrt, posnetek, načrt v glavnih potezah.

grünen zeleneti; ozeleneti.

Grünfink *m.* strnad.

grüngelb zelenorumen, zelenožolt.

grüngeſtreift zelenoprogast, zelenopisan.

Grünkraut *n.* zelenjad (-i), zelenjava, zelenje.

grünlich zelenkast, zelenkljat.

Grünling *m.* zeleni dlesk, zelenček.

Grünſpan *m.* zeleni volk, kotlovinska rūjā.

Grünſpecht *m.* zelena žolna.

grunzen kruliti, hrohati, cviliti, revsati.

Grünzeug *n.* zelenjava, zelenjad (-i).

Gruppe *f.* skupek, skúpina.

gruppenweiſe *adv.* v skúpinah, v skupkih, skupinoma.

gruppieren skupiti, gromaditi; v skúpine, porazstaviti, — dejati (denem); *impf.* v skúpine staviti (porazstavljati), — devati.

Gruppierung *f.* razpostavljenje oder porazdelitēv (razreditēv) v skúpine.

Grus *m.* pržina, prga, gruh, grušec.

Gruß *m.* pozdrav, pozdravilo, pozdravljenje; engliſcher — angeljsko češčenje, zdrava Marija; den — entbieten pozdraviti; pozdravljati; den — erwidern odzdraviti; odzdravljati.

grüßen pozdraviti; pozdravljati; ſei gegrüßt zdrav bodi! pozdravljen! zdravo!

Grüßer *m.* pozdravljalec.

Grußformel *f.* pozdravilo, pozdravljenje, pozdrav.

Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je sejan, ima glavo na pravem konci.

Grützſtampfe *f.* stopa, stope *pl.*

Grützwurſt *f.* kášnica, kašnata klobasa.

Guano *m.* neki tičji gnoj, tičjek, gvano.

Guardian *m.* gvardijan.

Guberuium *n.* deželno poglavarstvo.

gucken lukati, kukati; polukati, pokukati.

Gucker *m.* kukalec; ſ. Guckfenſter.

Guckfenſter *n.* linica, kukalo.

Guckkaſten *m.* kukalnica.

Guckloch *n.* linica, luknjica, kukalce.

Guerilla *f.* (Guerillakrieg *m.*) vojska z manjšimi raztresenimi krdeli.

Gugelhopf *m.* (Gugelhupf) šartelj u. šartelj (-ljna).

Guillotine *f.* giljotina.

guillotinieren z giljotino glavo odsekati, giljotinirati.

Guirlande *f.* spleteno cvetje, povito cvetje, venci *pl.*, cvetne kite *pl.*

Guitarre *f.* gitara.

Gulden *m.* goldinar, forint.

Gülte *f.* davščina, odrajtovilo.

gültig ſ. giltig.

Gummi *n.* guma, (drevesni) klej.

gummicht gumast, klejast.

gummieren z gumo mazati (mažem), klejiti; namazati, naklejiti.

Gummigutt *n.* gumiguta.

gummihaltig gumovit, klejat.

Gundelrebe *f.* (Gundermann *m.*, *Glechoma hederacea*) grenkúljica, strāčič, povójček.

Günſel *m.* (*Ajuga*) skrečnik, vimčič, maselnik, bučnik.

Gunſt *f.* naklonjenost, blagovoljnost, milost, dobrohotnost, nagnenje, prijazēn (-i); jemdm. zu —en komu na ljubav (na korist); ſich um jemds. — bewerben prikupovati se komu, skušati se mu prikupiti; lizati se, prilizovati se (komu); er hat ſich ſeine — erworben priljubil od. prikupil se mu je; er ſteht in hoher — v veliki milosti je.

Gunſtbezeigung *f.* skazovanje milosti, usluga, dobrota, milost, odlikovanje.

günſtig prijazēn, naklonjen, dobēr, dobrohotēn, nagnen, ugodēn; jemdm. — ſein biti (sem) komu dobēr, biti mu prijatelj, rad ga imeti (imam); (v. Zeit, Gelegenheit ꝛc.) ugodēn; — ſein prijati, goditi, ugajati; (vortheilhaft) koristēn.

Günſtling *m.* ljubljenec, miljenec; *dem.* ljubljenček; *f.* ljubljenka.

Gurgel *f.* grlo, grtanec, goltanec, žrelo, požiralnik.

gurgeln grgrati, grgotati (-am und grgočem).

Gurke *f.* kumara, krastavec.

Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kumare.

gurkenförmig kumarast, kumari podoben.

Gurkenkraut *n.* kópẽr, smrdilj.
Gurkenſalat *m.* kumarčna salata, kumare *pl.*
Gurt *m.* pas, prepas; (Pferde—) podproga, podprog, podpas; (zum Tragen) obramnik, naramnica, prtovnica, oprtovnica; (in Wölbungen) oprog.
Gürtel *m.* pas, pojas, opasivnica.
gürtellos brez pasa, neopasan, razpasan.
gürteln (gürten) pasati (pašem); opasati, prepasati.
Gürtelthier *n.* pasaneč; Roll— tripas.
Gürtler *m.* pasar.
Gürtlerhandwerk *n.* pasarstvo.
Gurtriemen *m.* podprog, podprožni jermen.
Guſs *m.* litje, zlivanje; (Regen—) naliv, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, —röhre) liják.
Guſseiſen *n.* lito železo, lítina.
Guſsform *f.* kalup, tvorilo.
Guſsregen *m.* naliv, ploha.
Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jeklena lítina.
Guſsſtein *m.* lijak, pomijnek.
Guſsware *f.* vlita roba, zlitek, vlítina.
gut dober; (nützlich) koristen, prospešen; (angenehm) lep, ugoden, prijeten; kurz u. — skratka, z jedno besedo; er hat ein —es Ausſehen zdrav je videti; im —en etw. ſagen zlepa povedati; zu —e halten ne zameriti, ne za zlo vzeti (vzamem), prizanesti; *impf.* ne za zlo jemati (jemljem), prizanašati; —ſtehen dober stati (stojim), porok biti (sem), jamčiti; eine —e Weile precej dolgo; —e Nacht lahko noč.
Gut *n.* dobro; (Ware) blago; das bewegliche — premakljivo blago, premičnina; das unbewegliche — nepremakljivo blago, nepremičnina; (Habe und —) imetek, imovina, posestvo, imetje; (Landgut) zemljišče, posestvo, kmetija.
Gutachten *n.* mnenje, miśel (-i); ſein — abgeben svojo miśel (sodbo) povedati (-vem), svoje mnenje izreči.
gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložiti, priložiti svojo miśel.
gutartig dober, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahek, nenevaren.
Gutbefinden *n.* previdek, presodek.
Gutdünken *n.* razsodnost, sodba, sprevidnost, razsodek, dozdevek, previdek; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor sprevidiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.
Güte *f.* dobrota, dobrina; in — z lepo, z lepim; durch — po dobroti; er iſt die — ſelbſt sama dobrota ga je; (Wert) vrednost, izvrstnost.
Güterabtretung *f.* odstop posestva, prepustitev premoženja.
Güteranweiſung *f.* nakaz na imetje (blago).
Güterbeſchauer *m.* ogledovalec blaga.
Gütergemeinſchaft *f.* vkupnost imetka (premoženja), spolovinstvo.
Guterz *n.* dobra ruda (kovina).
gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovoljen, židane volje.
gutgeſinnt dobro misleč, blago misleč, dobromiseln.
Guthaben *n.* imovina; (Forderung) terjatev; mein — beträgt imam dobiti, meni gre.
gutheißen odobriti, pohvaliti, potrditi; *impf.* odobravati, hvaliti, potrjevati.
Gutheißen *n.* odobrenje, pohvala, potrditev, potrjenje.
gutherzig dobrega srca, dobrosrčen, milosrčen, dobrodušen.
Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.
gütig dobrotljiv, dobrotен, milostiv, dober, blag.
Gütigkeit *f.* dobrotljivost, milostljivost, dobrotnost, milost.
gütlich prijateljski, prijazen; ſich — vergleichen z lepo se pogoditi (poravnati, spraviti); ſich — thun pogoditi si, postreči (-strežem) si, privoščiti si.
gutmachen popraviti, poravnati; (verſöhnen) udobriti, utolažiti, spraviti se s kom.
gutmeinend dobrohoten.
gutmüthig dobrosrčen, dobrodušen, dobromiseln, blagosrčen, blagodušen, blag.
Gutmüthigkeit *f.* dobrodušnost, blagosrčnost, blagost.
Gutrechnung *f.* pripisanje (vštetje) na korist, zapisek v imovino (Haben *opp.* Soll), zapisek pod »dal«.

Gutsbesitzer *m.* vlastelj, vlastelin, zemljan, posestnik, grajščak.
gutschreiben na korist vpisati, vpisati v imovino (Haben), zapisati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«).
Gutsherr *m.* ſ. Gutsbeſitzer.
Gutsherrſchaft *f.* zemljiška gosposka; grajščina, vlasteljstvo.
Gutſteher *m.* porok.
Gutsverwalter *m.* grajščinski oskrbnik, upravitelj zemljišča (posestva).
Gutsverwaltung *f.* oskrbovanje zemljišča, uprava (upraviteljstvo) posestva.
Guttapercha *f.* gutaperča, perčovina.
Gutthat *f.* dobro (blago) delo, dobrota.
Gutthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik; —in *f.* dobrotnica, dobrodelnica.
gutthätig dobrotljiv, dobrotən, dobrodelən.
Gutthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost.
gutthun dobro delati; dobər biti (sem), poslušən biti, pokorən biti; ſich — postreči (-strežem) si; *impf.* streči si, gleštati se.
Gutturallaut *m.* goltnik.
gutwillig radovoljən, prostovoljən, dobrovoljən, dragovoljən; *adv.* drage volje, radovoljno.
Gutwilligkeit *f.* radovoljnost, dragovoljnost.
Gymnaſial- gimnazijski, gimnazijalni.
Gymnaſiallehrer *m.* gimnazijski učitelj.
Gymnaſialſchüler *m.* gimnazijski učenəc, gimnazijalec, (gimnazijski) dijak.
Gymnaſialunterricht *m.* gimnazijski uk.
Gymnaſiſt *m.* ſ. Gymnaſialſchüler.
Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnazij.
Gymnaſt *m.* telovadəc, gimnast.
Gymnaſtik *f.* telovadba, gimnastika.
gymnaſtiſch telovadski, gimnastičən.
Gynäkoman *m.* babež, babji gregor, babjek.
Gyrotrop *m.* obratič, menjalo (električnega toka).

H.

Ha *interj.* á! ahá! (eine Nachahmung d. Lachens) há, há, há!
Haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* lasəc, lasək; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe d. Menſchen) kocina, kosmatina; *dem.* kocinica, kosmatinica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocina; (am Pelz) kosmina; (Roſshaar) žima, žinja; (zarte Faſer) vlakno, lakno, lika; *coll.* predivo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatinica, lasəc; zerzauſtes — kuštri *pl.*
Haarabtheilung *f.* preča, prečka.
Haarauffatz *m.* (v)lasulja.
Haarbalg *m.* lasni mešičək.
Haarband *n.* opletək, vpletək, vplet-
Haarbeutel *m.* kita, pletenica.
Haarboden *m.* lasišče, lasnik.
haarbreit *adi.* za las širok; *adv.* za
Haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.
Haarbüſchel *n.* kupma, šopək oder čopək las.
haaren (Nbf. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, misiti se, misati se, lasé (dlako) izgubljati; *tr.* lasati; zlasati (koga).
Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* kitica.
haarförmig lasast, kocinast, dlakast.
haarig lasat, kosmat, kocinat, dlačən.
Haarigkeit *f.* dlakavost, kosmatost.
Haarkamm *m.* glavnik, česálnik.
haarklein *adi.* majhən kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrauſe *f.* kodər, kodrast las.
Haarlocke *f.* ſ. Haarkrauſe.
haarlos brezlás, brezlasən, gol.
Haarnadel *f.* lasnica, kožévnica, bucika za lasé.
Haarnetz *n.* mreža za lasé.
Haarpapille *f.* lasna buška.
Haarpuder *m.* prah za lasé.
Haarputz *m.* lišp, kinč v laséh.
Haarröhre *f.* lasna cevčica.
Haarſalbe *f.* maža, mazilo za lasé.
Haarſchaft *m.* lasna betvica.
haarſcharf *adi.* briděk, bridkoostər; *adv.* do zobca, prav na tanko.
Haarſcheitel *m.* preča, prečka, razdelək.
Haarſchopf *m.* kečka, kupma, čop.
Haarſchuppen *pl.* prhúj, prhút (-i).
Haarſchur *f.* strižba, strižnje las.

Haarſieb *n.* sito.
Haarſpalterei *f.* cepljenje dlake; prenatančno preiskovanje, presojevanje.
Haarſtrich *m.* tanka poteza, tanka črta.
Haartour *f.* lasnica, lasúlja.
Haartuch *n.* žimnata ruta.
Haarwickel *m.* zavitèk, ovitèk lás.
Haarwuchs *m.* rast (-í) lás.
Haarwulſt *m.* svitèk lás.
Haarzelle *f.* dlačnica.
Haarzopf *m.* kita, pletenica.
Habe *f.* imetèk, imenje, imovina, premoženje.
haben iméti (imám), gleštati; (als Hilfszeitwort) biti (sem); habt Acht pozor! da haſt na! vzemi! da habt nate! vzemite! Hunger, Durſt — lačèn, žejèn biti; Unglück — nesrečèn biti udgl.; — Sie die Güte bódite tako dobri; hier iſt zu — tukaj je na prodaj, tukaj se prodaja, tukaj se dobiva; feil — na prodaj iméti; es hat keine Eile ne mudi se, ni taka naglica; nicht — ne iméti (nimam).
Habenichts *m.* nimanič, revež.
Habgier *f.* lákomnost.
habgierig lákomèn, gladovèn.
habhaft werden jemandes zasáčiti, prijéti (primem), zalotiti, zateti (-tnem), uhvatiti koga; — werden einer Sache polastiti se česa, dobiti kaj.
Habicht *m.* jastreb, jastran; Habichts- jastrebov; jastrebji.
Habichtseule *f.* skovík.
Habichtsfang *m.* lov na jastrebe.
Habichtskraut *n.* regrat.
Habichtsnaſe *f.* kljukanos, kljukast nos, orlov nos.
habil ſ. tauglich.
habilitieren ſich osposobiti se, nastaniti se, habilitovati se.
Habilitierung *f.* osposobljenje, nastanjenje, habilitovanje.
Habit *m.* obleka, oblačilo.
habituell navadèn, navajen.
Habitus *m.* navada, vajenost; (Haltung) obnášanje.
habſelig premožèn, imetèn.
Habſeligkeit *f.* premožnost, imetnost.
Habſucht *f.* lákomnost, gladovnost, samogoltnost.
habſüchtig lákomèn, gladovèn, samogoltèn.
Habſüchtige *m.* lákomnik, lakotnik; *f.* lákomnica, lákotnica.
Hack *m.* sek, usék.
Hackbeil *n.* sekalo, sekača.
Hackblock *m.* tnalo, klada, panj.
Hackbrett *n.* sekálnica; (muſikaliſches Inſtrum.) cimbale *pl.*
Hacke *f.* (Axt) sekira, tepača; (Haue m. e. breiten Eiſen) motika; (m. einem ſchmäleren Eiſen) rovnica; (mit zwei Zähnen) kramp.
hacken sékati; razsékati, sesékati; (in kleine Stücke) sekljati; (mit dem Schnabel) kljuniti, kavsniti; *impf.* kljuvati, kavsati.
Hackenſtiel *m.* toporišče, sekirišče.
Hacker *m.* sekáč, sekalec.
Häckerling *m.* rez (-í), rézanica, rézanje, rézanka.
Häckerlingsbank *f.* slamoréznica, slamorezni stol.
Hackmeſſer *n.* sekalo, sekulja.
Häckſel *n.* ſ. Häckerling.
Häckſelmeſſer *n.* kosa, škoporezna kosa.
Hader *m.* capa, cunja, cota; (Zank) prepír, kreg, ravs, razprtija, svaja.
Haderbalg *m.* prepirljivec, svadljivec.
Haderer *m.* ſ. Haderbalg.
haderhaft prepirljjv, svadljiv.
Haderlump *m. fig.* capín, zanikarnež.
Haderlumpen *m.* capa, cunja, prtena starina.
Haderlumpenſammler *m.* cunjar.
hadern prepírati se, krégati se, v kregu, v svaji živéti, svajevati se.
Haderſammler *m.* cunjar.
Haderſucht *f.* prepirljivost, svadljivost.
haderſüchtig prepirljív, svadljív.
Hafen *m.* pristan, pristanišče, luka; (Topf) loněc, piskèr; Hafen- pristanski.
Hafenbinder *m.* piskrovéz, piskrovezec, loncevéz, loncevezec.
Hafendeckel *m.* pokrov, pokrovec.
Hafenſtadt *f.* mesto s pristanom od. z luko.
Hafer *m.* ovés, zob (-í); Hafer- ovsén.
Haferacker *m.* njiva z ovsom obsejana; (n. d. Ernte) ovsišče, ovseníšče.
Haferbrot *n.* ovsenják.
Haferfeld *n.* ſ. Haferacker.
Haferſtroh *n.* ovsenica, ovséna slama.
Haff *n.* lokva.

Hafner *m.* lončár; —in *f.* lončarica.
Haft *m.* zapona, zaponěc, kljuka.
Haft *f.* zapor, vôza, ječa, zaklep; in — nehmen zapreti, pod zaklep dejati (denem); *impf.* dévati, zapirati.
Haftbefehl *m.* zaporni ukáz, ukáz zapreti koga.
Haftbrief *m.* zaporni list, lovéč list, tiralnica.
haften prijéti (primem) se česa, opéti (opnem) se na kaj; *impf.* držáti (držím) se česa, prijémati se, opénjati se, opirati se na kaj; es — einige Schulden auf dem Hause hiša imá nekaj dolgov, nekaj dolgov je pri hiši, — je vpisanih na hišo; für jemanden — porokovati, porok biti (sem), zastaviti se za koga.
Haftung *f.* poroštvo, zaveza, zastava, odgovornost.
Haftungsentbindung *f.* odveza odgovornosti od. poroštva.
Haftungsurkunde *f.* zavezno oder poročno pismo, zaveznica.
Hag *m.* (Gehege) gaj; (Zaun) plot, meja, ograja.
Hagapfel *m.* lesníka, lesnjáča.
Hagapfelbaum *m.* lesníka, lesnjača, divje jabelko.
Hagebuche *f.* gabĕr; Hagebuchen- gabrov.
Hagebuchenholz *n.* gabrovina.
Hagebuchenwald *m.* gáberje, gábrovje.
Hagebutte *f.* šipĕk, ščipĕk; (Frucht) šipečja jagoda.
Hagedorn *m.* glog, beli trn; *coll.* glogovina.
Hagel *m.* toča; Hagel- točin, toče.
hageln *impers.* toča gre; toča se usiplje.
Hagelschaden *m.* škoda po toči, ujma po toči.
Hagelschadenversicherung *f.* zavarovanje zoper točo.
Hagelschlag *m.* toča.
Hagelwetter *n.* hudo vreme (-na) s točo.
Hagelwolke *f.* točenosni oblák.
hager suh, medĕl, slok, mršav.
Hagerkeit *f.* suhota, medlost, slokóst, mršavost.
hagern hírati, hujšati (se), medléti, mršavéti; zahírati, shujšati (se), omedleti, omršavéti.
Hagerose *f.* s. Hagebutte.
Hagestolz *m.* samoživĕc, brezženĕc, stari mladenič.
Häher *m.* šoja, šoga, šojka.
Hahn *m.* petélin, kokot; *dem.* petelinčĕk; (am Gewehr) petélin, kokot; (am Fass) pipa, zapipĕk; — im Korbe sein priljubljen biti (sem), gospodár biti; darnach kräht kein — nihče se ne zmeni za to, nihče ne vpraša po tem; den rothen — jemdm aufs Dach setzen zažgati od. zapaliti komu hišo, r(u)dečega petelina mu na streho postaviti, posvetiti komu; Hahnen- petelinji, petelinski.
Hahnenfuß *m.* zlatica, zlatičnica, samojéd, pizdogríz; (Feigenwurzel) lopatica, bradovičnik.
Hahnengeschrei *n.* petelinovo petje, kikirikanje.
Hahnengewächse *pl.* zlatičnice *pl.*
Hahnenkamm *m.* petelinov grebén, petelinova roža; (Pflanze) lošĕč, auch petelinov grebén, kuroslek, glušič.
Hahnenruf *m.* s. Hahnengeschrei.
Hai *m.*, Haifisch *m.* morski volk.
Hain *m.* log, gaj, dobrava.
Hainbuche *f.* s. Hagebuche.
Häkchen *n.* káveljčĕk, kljúkica; ein — auf jemdn. haben piko na koga iméti (imám), gorák mu biti (sem).
Häkel *n.* s. Häkchen.
Häkelei *f.* zbadanje, pikanje.
häkelig s. heikel.
häkeln píkati, zbádati; (sticken) kváčkati, kavljičati.
Häkelnadel *f.* kvačka, igla za kvačkanje.
Haken *m.* kavelj, kljuka, kvaka; hölzerner — klin; *fig.* ovirĕk, zadržĕk, spotikljej.
hakenförmig kaveljnast, kljukast, kvakast.
Hakenpflug *m.* plug brez koles.
Hakenzahn *m.* čekan, oklo.
halb pol, polovica, polovina, polovičĕn; z. B. ein —es Brot pol hleba, polovica kruha; eine —e Stunde pol ure; das Gefäß ist — leer posoda je (na) pol prazna; etwas — von einander schneiden prerezati kaj čez pol, čez polovico, na dvoje; auf —em Wege na pol poti, na sredi poti; ein —er Feiertag na pol praznik, nedeljĕc (Kt.) ꝛc.

Halb- pol-, polu-, polovičën.
Halbbauer *m.* polovičar, polzemljak.
halbblind poluslep.
halbbürtig polurodni; ein —er Bruder (n. d. Vater) brat po očetu, (n. d. Mutter) brat po materi.
Halbconſonant *m.* polusoglasnik.
Halbdunkel *n.* somrak, polmrak.
Halbe *f.* polovica, polovina; (Gefäß) polič.
halben, halber *praep.* zavoljo, za-
halberhoben polzvišan.
Halbfeiertag *m.* sopraznik, nedeljëc.
Halbfenſter *n.* polokno.
Halbflügler *m.* polukrilëc.
Halbfranzband *m.* vez (-i) na pol z usnjem; ein Buch in — knjiga vezana na pol z usnjem.
Halbgelehrte *m.* nedoúk.
Halbgeſchwiſter *pl.* polubratje, polusestre *pl.*, na pol —, po polu (poli) bratje in sestre.
Halbgetreide *n.* zmes (-i), soržica.
Halbgläubige *m.* poluvérnik; *f.* poluvérnica.
Halbgott *m.* polubog.
Halbheit *f.* polovičnost.
Halbhube *f.* pol zemljišča, pol kmetije.
Halbhüfner *m.* ſ. Halbbauer.
halbieren polóviti, polovíniti, na dvoje deliti; razpolóviti, razpolovíniti, na dvoje razdeliti.
Halbinſel *f.* polotok, polostrov.
Halbjahr *n.* poluletje, polletje.
halbjährig polletën, poluletën.
halbjährlich vsakopoluletën, vsakega pol leta.
Halbkenntnis *f.* polovična oder nepopolna znanost.
Halbkreis *m.* polukróg, polukrožje.
halbkreisförmig polukrožën.
Halbkreislinie *f.* polukrožnica.
Halbkreuzer *m.* polkrajcar, polukrajcar.
Halbkugel *f* polobla, polkrogla. [last.
halbkugelförmig poloblast, polkrog-
Halblaut *m.* polglasnik, poluglasnik.
halblaut zamolkël, poluglasën.
halbleer na pol prazën.
Halbmenſch *m.* polčlovek.
Halbmeſſer *m.* polumér, polupremernik, polupréčnik.
Halbmond *m.* polumesec.
halbmondförmig polumesečën.
halbnackt polunag, na pol nag.
halboffen priprt, na pol odprt.
Halbpacht *m.* spolovina.
Halbpächter *m.* spolovinar.
Halbpart *m.* polovica.
Halbpferd *n.* polukonj.
Halbpfund *n.* pol funta.
halbpfündig polfuntën.
halbreif nedozrél, na pol zrél.
Halbſäure *f.* okisanëc.
Halbſchatten *m.* prisenčje, polusenčje.
Halbſchlummer *m.* dremovëc, dremota.
Halbſchweſter *f.* polsestra.
halbſeiden na pol svilnat.
halbſichtbar na pol viden, poluviden.
Halbſtiefel *pl.* čižme, kratke škorne, kratki črevlji.
halbſtündig polurën, pol ure.
halbtägig pol-, poludnevën.
halbtodt pol-, polumrtëv.
Halbton *m.* pol-, poluglás.
halbtonig pol-, poluglasën.
Halbtrauer *f.* malo žalovanje.
halbverbrannt na pol ožgán, — ogorél.
halbvergangen polpretekël, polminúl.
Halbvocal *m.* pol-, poluglasnik.
halbwahr na pol res.
halbwegs *adv.* količkaj, kólčikaj, le nekoliko, na pol.
Halde *f.* (abſchüſſige Seite e. Berges) rebër (-i), strmëc, strmina; *(mont.)* kup gluhega, jalovega kamenja.
Hälfte *f.* pol (-i), polovica, polovina, poluta; zur — do poli, na pol.
Halfter *f.* uzda, oglav (-i), oglavnik.
halftern úzdati; zaúzdati, obúzdati, oglaviti.
Halfterſtrick *m.* povodëc.
Hall *m.* žvenk, zvok, zvuk, brenk, don, jék.
Halle *f.* (Hütte) lopa, veža; (Saal) dvorana.
hallelujah! aleluja!
hallen donéti, glasiti se, razlegati se; dumpf — bobnéti.
hallo! (halloh!) *interi.* aló! haló!
Hallor *m.* solinar, solovár.
Halm *m.* bil (-i), bilka, steblo, betvo; *dem.* bilkica, stébelce, bétevce.
halmen steblati, v bil oder v steblo iti (grem).

Hals *m.* vrat, šinjak; (Kehle) grlo; aus vollem Halſe lachen na ves glas se smejati (smejim), kohotati se; aus vollem — ſchreien na vse grlo od. na vsa usta se dreti (derem); über — u. Kopf na vrat na nos, strmoglávo; es koſtet den — gré za glavo, za življenje; es geht ihm an den — življenje njegovo je v nevarnosti; biš an den — in Schulden ſtecken ves v dolgeh tičati (tičím), zadolžen biti (sem); (am Pfluge) klešče *pl.*; (an der Geige) vrat, žabica; Hals- vratni.

Halsband *n.* zavrátnik, zavratnica; (für Hunde) ogrlják; (mit eiſernen Nägeln) grebenica.

Halsbinde *f.* zavrátnica, zavrátnik.

halsbrechend, halsbrecheriſch vratolomen, prenevaren.

Halsbürge *m.* kdor je s svojo glavo porok, zaglavni porok.

Halsdrüſe *f.* vratna žleza; (als Krankheit b. Menſchen) bezgavka; (b. Pferden) smolika; (b. Schweinen) kušarji *pl.*, krof.

halſen objémati, grliti; ogrliti, objéti (-jamem).

Halsentzündung *f.* vnética v grlu, vratna vnética.

Halsgegend *f.* (vorn) grlo; (hinten) zatilnik, zatilnjak.

Halsgericht *n.* krvava ober zaglavna sodba, zaglavna sodnija.

halsgerichtlich, Halsgerichts- krvavosodnji, zaglavnosodnji.

Halsgerichtsordnung *f.* zaglavni sodnji [red.

Halsgeſchwulſt *f.* otók na vratu, otékel vrat.

Halsgeſchwür *n.* tur, tvor od. vred na vratu, — v grlu.

Halshemd *n.* opleček, rokavci *pl.* (St.).

Halskette *f.* ovrátna verižica, ovrátnica.

Halskragen *m.* ovratnik, kolér.

Halskrauſe *f.* krežlec.

Halsſchmuck *m.* ovratno lepotičje, ovratni kinč.

Halsſchnur *f.* ovratna vrvica.

halsſtörrig, —ſtörriſch trdovratèn, trdokorèn, trdoglavèn, uporèn.

Halsſtörrigkeit *f.* trdovratnost, trdoglavost, upornost.

Halstuch *n.* ovratna ruta, ovrátnica, ruta za okoli vratú.

Halsverbrechen *n.* zaglavno hudodelstvo.

Halswehe *n.* bolečina v grlu, grlobolja.

Halszapfen *m.* jezičék, grčaněk, čepič.

halt! *interi.* stoj! stojte!

Halt *m.* držék, držaj, držálo; (Feſtigkeit) trpež, trpežnost, trdnost, stanovitnost; — machen ustaviti se, obstáti (-stojim); *impf.* obstájati, postájati; keinen — haben ne držáti (držim), brez podstave biti (sem), ne dolgo trpeti.

haltbar trpežèn, trpéč, krepék, držéč, stanovitèn.

Haltbarkeit *f.* trpežnost, jakost, krepkost, stanovitnost.

halten držáti (držim); (umfaſſen) obseči (-sežem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati; ein wenig — podržáti (-držim), pridržáti; Gericht — sóditi; Rede — govoriti; Schule — učiti; Vieh — živino pasti (pasem); Rath — posvetovati se; haus— gospodariti, hiševati; Wache — stražiti, na straži biti (sem); für etwas — iméti (imám); proglasiti; (meinen) méniti, misliti; Wort — mož beseda biti, pri besedi ostáti (ostanem), *impf.* ostájati; nicht Wort — figa-mož biti; in Zucht — strahovati, v strahu iméti; Stand — držati (držim) se, ne premakniti se, ne udati se; ein Geſetz — držati se postave, po postavi ravnati; ſich tapfer — junaško se nositi; ſich — držáti se; (ſich aufführen) obnašati se, zadržati se, vesti (vedem) se; (dauern) trpéti, trajati; es wird ſchwer — iz tega bo težko kaj.

Halter *m.* držéc, držatelj; (Werkzeug) držáj, držalo.

haltig, hältig držéč, obsežèn; —es Geſtein dobra ruda, kamen ki ima kaj rude v sebi.

haltlos ničèn, prazèn.

Haltloſigkeit *f.* ničevnost, praznost.

Haltpunkt *m.* opora, oporišče; vzrok.

Haltung *f.* držanje; (eines Schauſpielers) obnašanje, vedenje; (Halt) trpež, trpežnost.

Halunke *m.* malopridnež, malovrednež, potepúh, potepin.

Hamen *m.* sak, mreža.

hamen s sakom od. z mrežo loviti.

hämiſch posmehljiv, zasmehljiv, zasmehovalen, kovaren.

Hammel *m.* skopec, koštrún. [koža.

Hammelfell *n.* skopčeva od. koštrunova

Hammelfleiſch *n.* skopčevina, koštrunovina, bravina.

Hammer *m.* kladvo, kladivo; *dem.* kládvice, kládevce; (hölzerner) bat, mlat, čekič; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepálo, tolkáč; Mühl— škrl, oskrv. [divom.

Hammerart *f.* balta, sekirica s kla-

hämmerbar kovén, kovalen, kar se dá kovati.

Hämmerer *m.* kováč.

Hammerfiſch *m.* kladvenica, jarém.

Hammerherr *m.* fužinar, gospodar kladiva.

Hammerknecht *m.* fužinski delavec.

Hammermeiſter *m.* fužinski mojstér.

hämmern kováti (kujem), s kladvom tolči (tolčem).

Hämmerordnung *f.* kovaški red.

Hammerſchlag *m.* udarec s kladvom; (Schlacken) okujine *pl.*, škaja, troskév, žlindra.

Hammerſchmied *m.* fužinarski kováč.

Hammerſtiel *m.* kladvišče, batišče.

Hammerwerk *n.* fužine *pl.*, plavež.

hämorrhoidal zlatožilen, hemorojdalen.

Hämorrhoiden *pl.* zlata žila, šuljevi *pl.*

Hamſter *m.* hrček; *fig.* požerúh; skopin; Hamſter- hrčkov.

Hand *f.* roka; *dem.* rokica, ročica; flache — dlan (-i); hohle — peščica; eine — voll peščica, šaka; beide Hände voll pergišče; geballte — pest (-i); rechte — desnica; linke — levica; zur rechten —, zur linken — na desni, na levi; — an etwas legen lotiti se česa, prijeti (primem) se česa; aus freier — prostovoljno, dobrovoljno; überhandnehmen zarediti se, razprosti (-predem) se, naleči (-ležem) se; *impf.* zaréjati se, množiti se; vorderhand za sedaj, za zdaj; unter der — izpod roke, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z obéma rokama, oberoč, oberočki; zu Handen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem držáti (držim); eine — wäſcht die andere roka roko umiva; Hände ringen roke si lomiti; aus der — in den Mund leben komaj zasluži, že sne; von — gehen odsédati se, izpod rok iti (grem), napredovati; zur ungetheilten — nerazdelno (vsi za jednega, jeden za vse); im —umdrehen hipoma; Hand- ročni, priročni.

Handarbeit *f.* delo z rokami, ročno delo, rokodelstvo.

Handarbeiter *m.* delavec z rokami, rokodelec; —in *f.* delavka z rokami, rokodelka.

Handausgabe *f.* (eines Werkes) malo od. ročno izdanje.

Handball *m.* žoga.

Handbecken *n.* umivalnica, medenica.

Handbeil *n.* sekira, ročnica; bradlja, širočka.

Handbibliothek *f.* ročna knjižnica.

Handbillet *n.* lastnoročno pismo.

Handbohrer *m.* svedrec, ročni svedér.

Handbuch *n.* priročna knjiga, ročne bukve *pl.*

Händchen *n.* róčica, rókica.

Händedruck *m.* stisnenje od. stiskanje rok; dieſen Worten folgte ein — to rekši mu je stisnil roko. [na roki.

Handeiſen *n.* lisica, spona od. železje

Händeklatſchen *n.* plóskanje z rokami.

Handel *m.* kupčija, kupčijstvo, trgovina, trštvo; — im kleinen, — im großen kupčija na debelo, — na drobno; — treiben kupčevati, tržiti, trgovati; (Zänkerei) prepir, razpor, razprtija, kreg; — und Wandel življenje, dejanje, početje; —eins werden pogoditi se; Handels- kupčijski, trgovski, trgovinski.

Händelmacher *m.* prepirljivec, svadljivec; —in *f.* prepirljivka, svadljivka.

handeln kupčevati, tržiti, trgovati; mit Tuch — suknáriti; mit Getreide — žitáriti; mit Pferden — konjáriti ɔc.; von etwas — govoriti o čem, govorjenje je o čem; (thätig ſein) delati, ravnati; *v. refl.* ſich — iti (gre) za kaj, tikati (tiče) se česa, zadevati kaj; es handelte ſich (im Geſpräche) um .... beseda je bila o ...., menili smo se, govorili smo o ....

Handelsagent *m.* kupčijski opravnik od. agént.

Handelsallianz *f.* kupčijska zveza.
Handelsartikel *m.* róba, blagó.
Handelsbeflissene *m.* kupčijski učenec.
Handelsbefugnis *f.* kupčijska oblast (-i) oder pravica; oblast oder pravica kupčevati. [vanje.
Handelsbetrieb *m.* kupčevanje, trgo-
Handelsbilanz *f.* kupčijska razmera, bilánca.
Handelscompagnie *f.* trgovska od. kupčijska družba.
Handelscorrespondenz *f.* trgovski dopis; *coll.* trgovsko dopisovánje.
Handelsfrau *f.* kupčevalka, trgovka.
Handelsfreiheit *f.* svóbodna kupčija, svóboda kupčije od. trgovine.
Handelsgehilfe *m.* kupčijski pomagalec od. pomagáč.
Handelsgericht *n.* kupčijska sodnija, kupčijsko sodišče.
Handelsgeschäft *n.* kupčija, trgovina.
Handelsgesetz *n.* kupčijska postava.
Handelsgesetzgebung *f.* kupčijsko postavodavstvo.
Handelsgewölbe *n.* prodajálnica.
Handelsherr *m.* trgovec, kupčevalec, véliki kupec.
Handelskammer *f.* kupčijska zbornica.
Handelslehrling *m.* kupčijski učenec.
Handelsleute *pl.* trgovci, kupčevalci.
Handelsmann *m.* trgovec, kupčevalec.
Handelsmarine *f.* kupčijsko mornarstvo. [sterstvo.
Handelsministerium *n.* kupčijsko mini-
Handelsplatz *m.* kupčijsko mesto, tržišče.
Handelsrecht *n.* kupčijsko pravo.
Handelsstaat *m.* kupčijska država.
Handelsstadt *f.* kupčijsko mesto, tržišče.
Handelsstand *m.* trgovski od. kupčijski stan; trgovci, kupčevalci *pl.* [vost.
Handelssucht *f.* prepirljivost, svadlji-
handelssüchtig prepirljív, svadljív.
Handelssüchtige *m.* prepirljivec, svadljivec.
Handelsunternehmung *f.* kupčijsko od. trgovsko početje. [promet.
Handelsverkehr *m.* kupčija, kupčijski
Handelsvertrag *m.* kupčijska pogodba.
Handelsvolk *n.* kupčijski národ.
Handelsweise *f.* ravnanje, obnašanje, početje.
Handelswesen *n.* kupčijstvo, trgovstvo, trštvo. [ski.
handeltreibend kupčevalen, kupčeval-
Händeringen *n.* vitje od. lomljenje rok.
handfest čvrst, jak, krepék; einen — machen zapreti koga.
Handfeste *f.* potrditev 1.) s podánjem roke, 2.) z lastnoročnim podpisom.
Handfläche *f.* dlan (-i).
handförmig dlanast.
Handgebrauch *m.* vsakdanja raba.
Handgeld *n.* nadavek, ara.
handgemein werden spopasti (-padem) se, sprijeti (-primem) se, zgrabiti se, stepsti (-tepem) se.
Handgemenge *n.* spopad, tepež.
Handgeschmeide *n.* zapéstnica, narókvica.
Handgewehr *n.* (ročna) puška.
Handgicht *f.* protin od. trganje po (v) rokah, putika v roki.
handgreiflich otipljív, otipen, ošlatljiv; *fig.* očiten, očividen.
Handgriff *m.* róč, ročáj, ročnik, držálo; (Eigenschaft) ročnost, urnost.
Handhabe *f.* róč, ročáj, držáj, držálo; (am Korbe) locenj, locen; (am Pfluge) ročica; (an d. Weberlade) rucelj, primaž; (beim Schaff) uhó (ušesa); (am Dreschflegel) ročnik.
handhaben v roke jemati (jemljem), v rokah iméti (imám) od. držati (držím) in delati; (verwalten) oskrbovati, izvrševati. [nje.
Handhabung *f.* oskrbovanje, izvrševa-
Handhacke *f.* ſ. Handbeil.
händig ročen, ročnat.
Handknöchel *m.* zapestni člen.
Handkorb *m.* canja, cejna, locanja, pletenica; *dem.* pleteníčica.
Handkuss *m.* poljubek od. poljubljej na roko, poljubljenje roke.
handlangen podájati, streči (strežem).
Handlanger *m.* podajáč, podajalec, strežnik; (Taglöhner) dnínar, težák; —in *f.* podajalka, strežnica; težakinja.
Händler *m* kupec, kupčevalec; Buch— knjigár, bukvár; Leinwand— platnár; Getreide— žitár, žitni kupec ɔc.
Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.
Handlexikon *n.* ročni slovar.
handlos brezrók, brezročen.

Handlung *f.* (That) delo, dejanje; (im Schauſpiel) dejanje, čin; die menſchlichen —en ravnanje, početje, delanje človeško; (Verkaufslocal) prodajalnica, štacuna; in Zuſammenſetzungen mittelſt der dem Beſtimmungsworte angehängten Endung -arna, z. B. Buch— knjigarna, bukvarna; Tuch— suknarna; Handlungs- kupčijski, trgovski.

Handlungsart *f.* ſ. Handlungsweiſe.

Handlungscommis *m.* kupčijski (trgovski) pomočnik.

Handlungsdiener *m.* kupčijski strežnik od. strežaj.

Handlungsfond *m.* kupčijska zaloga.

Handlungsgeſchäft *n.* kupčija, kupčevanje.

Handlungsherr *m.* kupčevalec, trgovec, štacunár.

Handlungslehrling *m.* kupčijski (trgovski) učenec.

Handlungsweiſe *f.* ravnanje, delanje.

Handlungsweſen *n.* kupčijstvo, trgovstvo, trgovinstvo.

Handmühle *f.* žrnev (žrnve), auch žrne *pl.*, žrmlje *pl.*; *dem.* žrnek; auf der — mahlen žrnati; sežrnati.

Handpfand *n.* ročna zastava.

Handpferd *n.* povodnik.

Handpreſſe *f.* mala (ročna) tiskalnica, tlačilnica, preša.

Handreichung *f.* podajanje; *fig.* postrežba, pomaganje.

handſam ročen, priročen, spretén.

Handſchlag *m.* podánje roke, mož beseda; den — geben v roko od. v roke seči (sežem).

Handſchlitten *m.* samotežke *pl.*, samotežnice *pl.*

Handſchreiben *n.* svojeročno od. lastnoročno pismo.

Handſchrift *f.* lastno pisanje; ſchöne — lepa pisava; (Unterſchrift) svojeročni od. lastnoročni podpis; (Manuſcript) rokopis.

handſchriftlich rokopisen, z lastno roko

Handſchuh *m.* rokavica; *dem.* rokavičica, rokavička.

Handſchuhleder *n.* irhovina od. usnje za rokavice.

Handſchuhmacher *m.* rokavičar; —in *f.* rokavičarica.

Handſiegel *n.* ročni pečát.

Handſpritze *f.* ročna brizgla, brizgalnica, sikalica.

Handtuch *n.* brisalka, brisača, obrisalka, obrisača, otirač, otirača.

Handvoll *f.* peščica, rokovét (-i), auch rokovát (-i), pest (-i), šaka; (ein wenig) troha, tróhica.

Handwaffe *f.* ročno orožje.

Handwagen *m.* samotež voziček, samotežnik, gew. kolca *pl.*

Handwahrſager *m.* vedeževalec iz rók.

Handwerk *n.* rokodelstvo; in ſpeciellen Fällen kann es im Slovenischen auch unüberſetzt bleiben, z. B. das Fleiſcher— mesarija, mesarstvo, auch bloß mesarsko (nämlich delo); Müller— mlinarija, mlinarstvo, mlinarsko; Schuſter— črevljarija, črevljarstvo, črevljarsko ꝛc.; (ein Werk der Hand) delo, izdelek rok, ročno delo; ein — betreiben ob rokodelstvu živéti, z rokodelstvom pečati se; das Fleiſcher—, Schuſter— betreiben mesariti, črevljariti; einem d. — legen delo komu prepovedati od. ustaviti.

Handwerker *m.* rokodelec; Handwerker- rokodelski.

Handwerkerin *f.* rokodelka.

Handwerks- rokodelski.

Handwerksburſche *m.* potujoči rokodelec.

Handwerksjunge *m.* rokodelski učenec.

Handwerkslade *f.* rokodelska skládnica.

Handwerksleute *pl.* rokodelci *pl.*

handwerksmäßig rokodelski, po pravilih rokodelstva.

Handwerksmeiſter *m.* rokodelski mojster.

Handwerksordnung *f.* rokodelski red.

Handwerkszeug *n.* rokodelsko orodje.

Handwerkszunft *f.* rokodelski ceh.

Handwinde *f.* ročni vitél.

Handwörterbuch *n.* ročni slovár oder besednják, rečnik.

Handwurzel *f.* zapestje.

Handzeichen *n.* ročno známenje.

Handzeichnung *f.* risanje z roko; ročni načrt od. črtež.

Handzug *m.* potez roke od. z roko.

Hanf *m.* konoplja; (d. weibliche) semenica, črnica; (d. männliche) belica, plaskovnica; Hanf- konopni, konopnji.

Hanfacker *m.* konopljišče.

Hanfbreche *f.* trlica za konoplje.
hänfen konopēn, konopljen.
Hanfgarn *n.* konopna preja.
Hanfgewächs *n.* konópnica.
Hanfkorn *n.* konopno zrno.
Hanfleinwand *f.* konopno platno, konopnina.
Hänfling *m.* konopljišica, konopljenka, repnik.
Hanfmeiſe *f.* menišēk, šápljica.
Hanföl *n.* konopno olje.
Hanfſame *m.* konopno seme (-na).
Hanfſtengel *m.* konopno steblo.
Hang *m.* nagnenost, položnost, nadolnost; *fig.* nagnenje, nagnenost, naklonjenost; (Abhang) rebēr (-i), brežina.
Hängebett *n.* odrga, auch odrige *pl.*, viseča postelja.
Hängekette *f.* závora, závornica.
Hängeleuchter *m.* viseči svečnik.
Hängematte *f.* viseča rogoznica.
hangen viséti; den Kopf — laſſen glavo pobesiti, *impf.* pobešeno glavo iméti (imám); *fig.* kujati se, nezadovoljen biti (sem); an jemandem — držáti (držím) se koga, udan biti komu; (verächtl.) obesiti se na koga; d. Kinder — ſehr an ihm otroci ga imajo kaj radi; — bleiben obviséti, zapéti (-pnem) se; ſein Leben hängt an einem Faden življenje njegovo je kakor kaplja na veji od. peresu; am Irdiſchen — ljubiti svet od. časno; die Sache hängt reč je zastala od. zaspala.
hängen vésiti, obésiti, *impf.* obéšati; etwas an den Nagel — na kljuko obesiti, v nemar pustiti, zanemariti kaj; das Herz an etwas — natvezati srce na kaj, z vsem srcem polastiti se česa; *impf.* vezati (vežem) srce na kaj, koprnéti za čim.
hangend viséč; *fig.* nedognan, nedovršen.
Hängeplatz *m.* vesišče, veša.
Hänger *m.* obešalec.
Hängeſäule *f.* viseči stebēr.
Hängeſchloß *n.* obesilna ključavnica, vésenka, žabica. [pēc.
Hängeſeil *n.* privezna vrv (-í), kono-
Hängeſtock *m.* kljuka, obesilnik.
Hängewerk *n.* viseča stavba.
Hängſel *n.* vez (-í) za obešanje obleke.
Hanguhr *f.* viseča ura.
Hanſe *f.* hansa, (kupčijska) zveza.
hanſeatiſch hansaški.
hänſeln nagajati komu, dražiti koga.
Hanswurſt *m.* pavliha, glumáč.
Hantel *f.* ročnik.
hantieren opravljati, delati kaj, pečati se, ukvarjati se s čim.
Hantierung *f.* delo, opravilo, pečanje, ukvarjanje.
hantig žolhēk, gorjúp, žaltav.
hapern *v. impers.* es hapert ne gre, obtičalo je.
haranguieren ogovarjati, nagovarjati; ščuvati.
Härchen *n.* lasēc, lasēk, dlákica.
Harem *m.* hárem.
hären žimnat, dlakav; —es Kleid raš, ráševnik; —es Zeug ráševina.
Häretiker *m.* krivoverēc, razkolnik.
Harfe *f.* (Getreideharfe) kozólēc; stog; (muſik. Inſtr.) harpa, harfa, plunka; auf der — ſpielen brenkati na harfo.
Harfeniſt *m.* harfenist, plunkalēc; —in *f.* harfenistka, plunkalka.
Harfenklang *m.* glas od. brenk harfe.
Häring *m.* sled; (eingeſalz.) slanik; Härings- sledji; slanikov.
Häringsfiſcher *m.* sledolovēc.
Harke *f.* grablje *pl.*
harken grábiti, grabljáti.
Harlekin *m.* harlekin, pavliha, burkež, glumáč; (Schmetterling) šarēc.
Harlekinade *f.* gluma.
Harm *m.* tuga, jad, tarnja, tarnanje, pečal (-i). [nati.
härmen ſich tugovati, jadovati, tár-
harmlos prost od tuge, brezskrbēn; (unſchädlich) nedolžēn, neškodljiv.
Harmloſigkeit *f.* breztožnost, brezskrbnost; nedolžnost.
Harmonie *f.* soglasje, skladnost, složnost; in — leben složno živéti.
harmonieren ujémati se, skládati se, slagati se, vezati (vežem) se, ubirati se; složno živeti.
Harmonika *f.* harmónika.
harmoniſch skladēn, složēn, ubrán, soglasēn.
Harn *m.* scálnica, seč (-i), scalina, auch voda.
Harnblaſe *f.* mehúr.

Harmonienlehre w. Lehre v Harmoni.
Harmoniren v. Zveni kot harmonija je zveni.
Harmonist m. Harmonik, Vodja harmonije.
Harmonisch harmonski, v vodu harmonije.
Harmonika w. Harmonika, Harmonija.
Harmonium n. Harmonium, Orgle.
Harn m. Urin, Sečnica.
Harnblase f. Sečni mehur.
Harnen v. Urinirati, Sečnico izpuščati.
Harnig Urinast, Sečnici podoben.
Harnkrankheit f. Bolezen sečnih organov.
Harnröhre f. Sečna cev.
Harnruhr f. Sečna griža.
Harnstein m. Sečni kamen.
Harnwinde f. Sečna cev.
Harpune f. Harpuna, Železna kopja.
Harren Čakati, pričakovati, Upati, Nadejati se.
Harsch Hrapav, Neroden, Ostrorobat.
Harschbeere f. Brusnica, Brusnika, Brusnja.
Harschen Hrapavo se delati, Hrapaviti se, Ostrorobat se.
Hart Trd, Močen, Terd, Težak, Ostrorobat, Hrapav, Neusmiljen, Surov, Neprijazen, Težek, Težaven, Nadležen, Nevoljen, Nevšečen, Neprijeten, Nevljuden, Nevljudno, Neusmiljeno, Nevoljno, Težko, Težavno, Težaven, Težavno, Težaven, Težavno, Težaven

Haſelholz *n.* leskovina, léščevína.
Haſelhuhn *n.* leščarka, r(u)deča oder gozdna jerebica.
Haſelkätzchen *n.* abraneк, abranka.
Haſelnuſs *f.* lešnik, leščnik, lešnjak.
Haſelruthe *f.* léskova šiba, léskovka, léskovica.
Haſelſtock *m.* leskovec.
Haſelſtrauch *m.* leskov grm. [virh.
Haſelwurz *f.* kopitnik, leskov koren,
Haſen- zajčji, zečji.
Haſenbalg *m.* zajčji meh.
Haſenfleiſch *n.* zajčje mesó, zajčevina.
Haſenfuſs *m.* zajčja noga; *fig.* strahopetec, strašljivec.
Haſenklee *m.* zajčja detelja.
Haſenlager *n.* zajčje ležišče.
Haſenpanier *n.* nur in der Redensart: das — ergreifen pobrisati (-brišem) jo, lisici na rep sesti (sedem), svoja kopita pobrati (-berem). [škrbina.
Haſenſcharte *f.* zajčja ustnica, zajčja
Haſenſchrott *m.* zajčnik.
Häſin *f.* zajka, zajklja.
Haſpe *f.* stežáj, kljuka (na kteri visé vrata; štekelj (St.).
Haſpel *m.* motovilo; (Hebezeug) vitel, vreteno.
Haſpelarm *m.* motoroga.
Haſpelbaum *m.* vratilo, vreteno.
Haſpeler *m.* motalec, motáč.
haſpeln motati, motoviliti; namotati, zmotati.
Haſpelwelle *f.* vitleno vreteno.
Haſpelwinde *f.* motoroga.
Haſs *m.* črt, sovraštvo, mržnja.
haſſen črtiti, sovražiti, mrziti.
Haſſer *m.* črtilec, sovražnik; —in *f.* črtilka, sovrážnica.
häſslich grd, gnusen, ostuden, sporen (bei Gutem.), ružen.
Häſslichkeit *f.* grdost, grdoba, gnusoba, ostudnost, spornost.
Haſt *f.* náglica, urnost, brzost, speh.
haſtig *adj.* nagel, uren, brz; *adv.* naglo, urno, brž; — etwas thun hitéti, podvizati se, gnati (ženem) se.
Haſtigkeit *f.* naglost, brzost, urnost.
hätſcheln bóžati, gladiti.
Hau *m.* (Hieb) mah, udar, udarec, sek; (Fällen d. Holzes) seč (-i), sekanje, podiranje.
haubar sečen, posekljiv; —es Holz les za sekanje od. podiranje.
Haube *f.* čépica, ávbica; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožiti, in St. za mož dati; unter d. — kommen omožiti se, udati se; (zweiter Magen b. d. Wiederkäuern) kapica; (b. d. Vögeln) šop, čop.
Haubendroſſel *f.* čópasti drozeg.
Haubenfalke *m.* čopasti sokol.
Haubenkrämer *m.* čepičar.
Haubenſtock *m.* čepičnik, lesena glava za čepice.
Haubitz *m.* u. Haubitze *f.* havbica.
Hauch *m.* (Ausſtoßung d. eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh; (der Hauch der Luft) sapa, sapica, pihljej.
hauchen pihati (piham und pišem), puhati; dihati (diham u. dišem), duhati; dihniti, dahniti.
Hauchlaut *m.* sopnik, sapnik.
Haudegen *m.* sekalni meč; *fig.* bojnik, bojevalec.
haudern (die Stimme des indianiſchen Hahnes) gávdrati, ávdrati.
Haue *f.* motika, rovnica, kopača; (die Hauzeit in den Weingärten) kop (-i), kopnja.
hauen (hacken) sékati; usekati; (behauen) tesati (tešem); otésati, obdelati; *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šeškati, švrkati; natepsti, nabiti, nasekati, našeškati, našvrkati; (in d. Stein) vsékati, vdolbsti (vdolbem), vrezati (vrežem); *impf.* vsekavati, vrezavati; (herumhauen) máhati, razbijati; (im Weingarten) kopáti (kopljem); in Stücke — razsekati, sesekati; über die Schnur — čez mero mahniti, mero prestopiti.
Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; (im Bergbaue) rudokóp; (Wildſchwein) divji merjasec, divji prešič; (Hauzahn) čekán.
Hauergeld *n.* kopáčina; rudokopnina.
Häufchen *n.* kupec, kupček.
Haufe *m.* kup, grmada; (Strohhaufe) kopa, kopica; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdelo; gemeiner — drhál (-i), druhál (-i); ein — Vieh trop, čreda; über den —en werfen razmetáti

Harnblaſenſtein *m.* kamen v mehurji.
Harnbrennen *n.* žgeča bolečina pri scanji.
harnen scati (ščim), vodo puščati.
Harnfluſs *m.* uščivanje, poščivanje; den — haben uščivati se, poščivati se.
Harngang *m.* scalni žleb.
Harniſch *m.* oklóp, oklép, oklopje, oprsnik; jemanden in — bringen razkačiti, razsrditi koga; in — gerathen razsrditi se.
Harniſchmacher *m.* oklopár, oklepár.
Harnleiter *m.* sečevód.
Harnmittel *n.* zdravilo, ki žene na vodo.
Harnorgan *n.* mokrilo.
Harnröhre *f.* scalo, poscalo, scalnik.
Harnruhr *f.* uscána bolezěn, uščivanje.
Harnſäure *f.* scalnična kislina.
Harnſtoff *m.* scanina, sečnina.
Harnſtrenge *f.* zapiranje vode, težko scanje; er hat die — voda se mu zapira, težko ščí.
harntreibend kar na vodo goni.
Harnverhaltung *f.* zadrževanje vode.
Harnverſtopfung *f.* zapor, zapira vode; er leidet an — voda se mu je zaprla od. ustavila.
Harnzwang *m.* ſ. Harnſtrenge.
Harpune *f.* harpuna, ostve *pl.*
harren čakati, pričakovati, dočakovati; auf einander — sčakovati se.
harſch okorél, oskorél, okrenél.
Harſchdecke *f.* skrapa, sren, srež.
harſchen oskórjati se, oskórjiti se, okreniti se, osrežiti se.
hart trd; — werden otrdéti, otrdniti; (v. Ausdrucke) okorěn, rôd; (ſchlimm, arg) hud, ostěr; *fig.* nemilosrčěn, neusmiljen.
Härte *f.* trdoba, trdota, trdost; (d. Ausdruckes) okornost, rodost; *fig.* nemilosrčnost, neusmiljenost.
härten trditi; utrditi, potrditi; das Eiſen — železo kaliti.
Hartfrucht *f.* tvrdka.
hartgläubig neverěn, težko verujóč.
hartháutig trdokožěn. [mil.
hartherzig trdosrčěn, neusmiljen, ne-
Hartherzigkeit *f.* trdosrčnost, neusmiljenost.
Hartheu *n. (Hypéricum)* krčna zél(-i), sv. Janeza roža.
harthörig naglúh, gluhoběn. [nost.
Harthörigkeit *f.* nagluhost, gluhob-
harthörnig trdoróg.
Hartkopf *m.* trdoglavěc, trdogláv; (Eigenſinniger) svojeglavěc, trmoglavěc.
hartköpfig trdogláv, trdoglavěn, svojegláv(ěn), trmogláv(ěn).
Hartköpfigkeit *f.* trdoglav(n)ost; svojeglav(n)ost, trmoglav(n)ost.
hartleibig zaprt, zapečen.
Hartleibigkeit *f.* zaprtost, zapečenost.
hartmäulig trdoustěn.
hartnäckig trdovrat, trdovratěn, trmast, uporěn.
Hartnäckigkeit *f.* trdovratnost, trma, upornost.
Hartriegel *m. (Lygustrum vulg.)* kalina; *coll.* kalinovje; *(Cornus mascula)* rumeni dren, drenovina; *(Cornus sanguinea)* divji dren, sviba, svibověc, psikověc; (Frucht) drenulja.
Hartriegelholz *n.* kalinovina, drenovina, svibovina, psikovina.
hartrindig trdoskorjast, trde skorje.
hartſchalig trdolúp, trde lupine; —e Nuſs koščák, kostják.
Härtung *f.* trditěv; kaljenje, kalitěv.
Harz *n.* smola.
Harzbaum *m.* smolno drevo, smólověc.
harzen smolo brati (berem) od. nabirati, smoláriti.
Harzfluſs *m.* smolotók.
Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.
harzicht smolast, kakor smola.
harzig smolnat, smolěn.
Harzmeſſe *f.* kozólj, kozúlj.
Harzpflanze *f.* smólnata rastlina.
Harzſchaber, —ſcharrer *m.* smolár.
Harzwald *m.* črni les, črni gozd.
haſchen hlastati, hlapati, grabiti, loviti; hlastniti, hlapniti, zgrabiti; (ſtreben) hlepéti, koprnéti, hrepenéti, gnati (ženem) se; *(it.)* pogánjati se.
Haſchen *n.* hlastanje, hlapanje, grabljenje, lovljenje.
Häſcher *m.* biríč, pandúr.
Haſe *m.* zajěc, zavěc (Steierm.), zec; (Weibchen) zajka, zajklja; *dem.* zajčěk, zavčěk. [leskov, leščev.
Haſel *f.* leska, lešča, leščina; Haſel-
Haſelbuſch *m.*, —gebüſch *n.* leskov grm, léskovje, léščevje.

Haſelholz *n.* léskovina, léščevina.
Haſelhuhn *n.* leščarka, r(u)deča oder gozdna jerebica.
Haſelkätzchen *n.* abraněk, abranka.
Haſelnuſs *f.* lešnik, leščnik, lešnjak.
Haſelruthe *f.* léskova šiba, léskovka, léskovica.
Haſelſtock *m.* leskověc.
Haſelſtrauch *m.* leskov grm. [virh.
Haſelwurz *f.* kopitnik, leskov koren,
Haſen- zajčji, zečji.
Haſenbalg *m.* zajčji meh.
Haſenfleiſch *n.* zajčje mesó, zajčevina.
Haſenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* strahopetěc, strašljivěc.
Haſenklee *m.* zajčja detelja.
Haſenlager *n.* zajčje ležišče.
Haſenpanier *n.* nur in der Redensart: das — ergreifen pobrisati (-brišem) jo, lisici na rep sesti (sedem), svoja kopita pobrati (-berem). [škrbina.
Haſenſcharte *f.* zajčja ustnica, zajčja
Haſenſchrott *m.* zajčnik.
Häſin *f.* zajka, zajklja.
Haſpe *f.* stežáj, kljuka (na kteri visé vrata; štekélj (St.).
Haſpel *m.* motovilo; (Hebezeug) vitěl, vreteno.
Haſpelarm *m.* motoroga.
Haſpelbaum *m.* vratilo, vreteno.
Haſpeler *m.* motalěc, motáč.
haſpeln motati, motoviliti; namotati, zmotati.
Haſpelwelle *f.* vitleno vreteno.
Haſpelwinde *f.* motoroga.
Haſs *m.* črt, sovraštvo, mržnja.
haſſen črtiti, sovražiti, mrziti.
Haſſer *m.* črtilec, sovražnik; —in *f.* črtilka, sovrážnica.
häſslich grd, gnusěn, ostuděn, sporěn (bei Gutsm.), ružěn.
Häſslichkeit *f.* grdost, grdoba, gnusoba, ostudnost, spornost.
Haſt *f.* náglica, urnost, brzost, speh.
haſtig *adj.* nagěl, urěn, brz; *adv.* naglo, urno, brž; — etwas thun hitéti, podvizati se, gnati (ženem) se.
Haſtigkeit *f.* naglost, brzost, urnost.
hätſcheln bózati, gladiti.
Hau *m.* (Hieb) mah, udar, udarec, sek; (Fällen d. Holzes) seč (-i), sekanje, podiranje.
haubar sečěn, posekljiv; —es Holz les za sekanje od. podiranje.
Haube *f.* čépica, ávbica; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožiti, in St. za mož dati; unter d. — kommen omožiti se, udati se; (zweiter Magen b. d. Wiederkäuern) kapica; (b. d. Vögeln) šop, čop.
Haubendroſſel *f.* čópasti drozěg.
Haubenfalke *m.* čopasti sokol.
Haubenkrämer *m.* čepičar.
Haubenſtock *m.* čepičnik, lesena glava za čepice.
Haubitz *m.* u. Haubitze *f.* havbica.
Hauch *m.* (Ausſtoßung d. eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh; (der Hauch der Luft) sapa, sapica, pihljej.
hauchen pihati (piham und pišem), puhati; dihati (diham u. dišem), duhati; dihniti, dahniti.
Hauchlaut *m.* sopnik, sapnik.
Haudegen *m.* sekalni meč; *fig.* bojnik, bojevalec.
haudern (die Stimme des indianiſchen Hahnes) gávdrati, ávdrati.
Haue *f.* motika, rovnica, kopača; (die Hauzeit in den Weingärten) kop (-i), kopnja.
hauen (hacken) sékati; usekati; (behauen) tesati (tešem); otésati, obdelati; *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šeškati, švrkati; natepsti, nabiti, nasekati, našeškati, našvrkati; (in d. Stein) vsékati, vdolbsti (vdolbem), vrezati (vrežem); *impf.* vsekavati, vrezavati; (herumhauen) máhati, razbijati; (im Weingarten) kopáti (kopljem); in Stücke — razsekati, sèsekati; über die Schnur — čez mero mahniti, mero prestopiti.
Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; (im Bergbaue) rudokóp; (Wildſchwein) divji merjasec, divji prešič; (Hauzahn) čekán.
Hauergeld *n.* kopáčina; rudokopnina.
Häufchen *n.* kupec, kupček.
Haufe *m.* kup, grmada; (Strohhaufe) kopa, kopica; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdelo; gemeiner — drhál (-i), druhál (-i); ein — Vieh trop, čreda; über den —en werfen razmetáti

(-mečem), razdreti (-derem), razvaliti, razrušiti, razsipati (-sipljem); *impf.* razmetavati, razdirati.

häufeln okopati (-kopljem), ogrebsti (-grebem); *impf.* osipati (-pljem), osipavati, okopavati, okopovati, ogrebati.

häufen kupičiti, kopičiti, skupljati, na kup spravljati; nakupičiti, nakopičiti, skúpiti, na kup spraviti; einen Scheffel — mérnik s kupom od. z vrhom nasipati (-sipljem); ein gehäufter Scheffel mérnik s kupom, z vrhom, vrhovát; ſich — množiti se, kopičiti se; namnožiti se, nakopičiti se; (v. Ungeziefer) rediti se; zarediti se; die Menge der Zuſchauer häufte ſich množica gledalcev je vedno rastla, — naraščala, — večja prihajala.

haufenweiſe *adv.* kupoma, na kupe, v trumah, vrhoma, krdéloma.

häufig *adi.* pogostěn, čest; *adv.* po gostem, pogosto, često, čestokrat, vélikrat, mnogokrat.

Häuflein *n.* kupčec, kupček; (Volkes) trúmica, krdelce.

Haugeld *n.* plačilo rudokopov.

Hauhechel *f.* gladež.

Hauland *n.* novina, trebišče, trebež, krčevina.

Haumeſſer *n.* sekalo.

Haupt *n.* glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načelnik; die Häupter des Volkes velikaši, boljari, prvaki; den Feind aufs — ſchlagen sovražnika pobiti (-bijem), — potolči, — popolnoma premagati; das — des Bettes zglavje, vzglavje; Haupt- glavni, poglavitni, prvi, sprednji.

Hauptabſchnitt *m.* glavni od. poglavitni odstavěk.

Hauptabſicht *f.* glavni namén, prva misél (-i).

Hauptaltar *m.* véliki od. prednji oltár.

Hauptartikel *m.* glavni člen; glavna točka; glavna roba, — stvar (-i).

Hauptbalken *m.* greda.

Hauptbinde *f.* šapélj, povezača.

Hauptbuch *n.* glavna knjiga, glavne —, vélike bukve.

Hauptclaſſe *f.* glavni razred.

Haupteigenſchaft *f.* prva lastnost, najimenitnejša lastnost.

Haupteingang *m.* veliki —, glavni vhod.

Häuptel *n.* glávica.

häupteln ſich glave delati, v glave iti (grem), v glave rasti (rastem), glavičiti se.

Häuptelſalat *m.* glaváta salata, glavnata salata.

Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.

Haupterkenntnis *n.* poglavitna razsodba.

Hauptfehler *m.* poglavitni —, prvi pogrešek, prva hiba.

Hauptfeind *m.* največji sovražnik.

Hauptfrage *f.* glavno vprašanje oder pitanje.

Hauptgefälle *n.* glavni dohodki *pl.*

Hauptgegenſtand *m.* prvi —, poglavitni predmet, glavna reč (-i).

Hauptgeſchäft *n.* poglavitno —, prvo opravilo.

Hauptgeſtell *n.* oglavno remenje.

Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.

Hauptgrund *m.* prvi —, najimenitnejši vzrok.

Haupthaar *n.* las; *coll.* lasjé *pl.*

Haupthandlung *f.* glavno dejanje; glavna trgovina.

Hauptheer *n.* jedro vojske, glavna vojska.

Haupthindernis *n.* največji zadržék.

Hauptinhalt *m.* poglavitna vsebina.

Hauptkirche *f.* vélika cerkév.

Hauptkiſſen *n.* vzglavje, podzglavje, podzglavnica, podzglavnik, vanjkuš.

Hauptkrankheit *f.* glavna bolezěn (-i); huda bolezěn.

Hauptlager *n.* véliki tabor. [nauk.

Hauptlehre *f.* poglavitni od. podstavni

Häuptling *m.* glavár, poglavár, načelnik.

hauptlos brezglavěn; brez glavárja.

Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; (Oberhaupt) glavár, poglavár.

Hauptmannſchaft *f.* stotništvo, kapitanstvo; glavarstvo, poglavarstvo.

Hauptmauer *f.* glavni zid.

Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.

Hauptmoment *n.* glavna doba; poglavitna reč (-i).

Hauptort *m.* glavni od. poglavitni kraj.

Hauptperſon *f.* glavna od. prva oseba; glavár, vodja.

Hauptpfarre *f.* glavna fara, — župa od. župnija.
Hauptpoſt *f.* vélika pošta.
Hauptpoſten *m. (merc.)* glavni zneseк; *(milit.)* glavna straža.
Hauptpunkt *m.* glavna točka.
Hauptquartier *n.* glavni stan. [vilo.
Hauptregel *f.* prvo od. poglavitno pra-
Hauptrolle *f.* prva uloga.
Hauptſache *f.* glavna reč (-i), poglavitna reč.
hauptſächlich *adi.* glavēn, poglavitēn; *adv.* posebno, sosebno, zlasti. [vēk.
Hauptſatz *m.* glavni od. neodvisni sta-
Hauptſatztheil *m.* glavni stavkov člen.
Hauptſchacht *m.* glavni predih.
Hauptſchlacht *f.* vélika bitka, odločílna bitka.
Hauptſchule *f.* glavna šola. [šoli.
Hauptſchullehrer *m.* učitelj na glavni
Hauptſchwierigkeit *f.* največji zadržek, glavna ovira.
Hauptſeite *f.* glavna stran (-i), lice.
Hauptſitz *m.* prvi sedež. [(-i).
Hauptſorge *f.* prva od. največja skrb
Hauptſtadt *f.* glavno mesto.
Hauptſtädter *m.* prebivalēc glavnega mesta, velikomeščán.
Hauptſtamm *m.* glavno deblo; glavni rod; (Capital) glávnica.
Hauptſtollen *m.* glavni rov, glavni rudorov.
Hauptſtraße *f.* vélika od. glavna cesta.
Hauptſtück *n.* (eines Buches) poglavje, glava; (des Glaubens) poglavitni člen od. del. [sēk.
Hauptſumme *f.* glavni od. skupni zne-
Hauptſünde *f.* poglavitni greh.
Hauptthal *n.* glavna dolina.
Hauptthor *n.* vélika vrata *pl.*
Hauptthür *f.* vélike duri *pl.*
Haupttreffer *m.* prvi dobitēk.
Haupturſache *f.* glavni vzrok. [va.
Hauptverhandlung *f.* glavna obravna-
Hauptverſammlung *f.* véliki zbor.
Hauptwache *f.* vélika od. glavna straža.
Hauptwerk *n.* glavno od. poglavitno delo. [samostalnik.
Hauptwort *n.* samostalno imé (-na),
hauptwörtlich samostalēn.
Hauptzahl *f.* glavno število. [vēc.
Hauptzahlwort *n.* glavni števnik, šte-
Hauptzollamt *n.* glavni carinski urad.
Hauptzweck *m.* glavni namén, glavna naméra.
Haus *n.* hiša, in St. auch hram; (Vaterhaus) dom, domačija; zu Hauſe domá; nach Hauſe domú, domóv; vom Hauſe z doma, od doma; (Familie) rod, rodovina; ein großes — machen gosposko živéti (živím), v gospodarstvu mnogo potrositi; aus fürſtlichem Hauſe knéžjega rodú; das kaiſerliche — cesarski rod, cesarska rodovina; das — der Volksvertreter zbórnica zastopnikov ljudstva (národa); Haus- hišni; domači, domanji. [litēv.
Hausandacht *f.* domá opravljena mo-
Hausapotheke *f.* domača lekárna.
Hausarbeit *f.* domače delo od. opravilo.
Hausarme *m.* domači siromak.
Hausarreſt *m.* hišni zapor.
Hausarzenei *f.* domače zdravilo.
Hausarzt *m.* hišni zdravnik.
Hausaufgabe *f.* domača naloga.
Hausbedarf *m.* domača potreba.
Hausbeſitzer *m.* hišni poséstnik; —in *f.* hišna poséstnica.
Hausbrauch *m.* domača navada; nach — po domače.
Hausbrot *n.* domači kruh.
Häuschen *n.* hišica, hramēc.
Hausclaſſenſteuer *f.* hišni davēk, porazredna domarina.
Hauscommunion *f.* zádruga.
Hausdieb *m.* domači tat; —in *f.* domača tatica. [nje.
Hausdurchſuchung *f.* hišno preiskova-
Hausehre *f.* hišna čast (-i).
Hauseinrichtung *f.* pohišje, pohištvo, hišna oprava.
hauſen (wohnen) domovati, prebivati, stanovati; (haushalten) gospodáriti, gospodínjiti; (lärmen) razgrájati, razsájati, razbijati.
Hauſen *m.* viza, beljuga; Hauſen- vizji; vizin, beljugin.
Hauſenblaſe *f.* vizji klej.
Hauſenfleiſch *n.* vizina, beljugina.
Hausflur *f.* veža, in St. auch prīklet (-i).
Hausfrau *f.* gospodinja, hišna mati (mátere); als — walten gospodinjiti.
Hausfreund *m.* hišni prijatelj.
Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.

hausgebacken domá pečén, domáč.
Hausgebrauch *m.* hišna raba od. potreba.
Hausgeflügel *n.* domača perotnina od. kuretina.
Hausgeist *m.* domači škratelj.
Hausgenoss, —genosse *m.* domačin, domačinec, domači (n. človek); die —n domači, domanji (n. ljudje).
Hausgenossenschaft *f.* zádruga.
Hausgeräth *n.* pohišje, pohištvo, hišna oprava.
Hausgesinde *n.* družina, auch držina, posli *pl.*
Hausgewand *n.* vsakdanja obleka.
Hausgrille *f.* hišni cvrček od. striček.
haushalten gospodáriti, gospodinjiti.
Haushälter *m.* gospodár, in St. auch gazda; (Hausverwalter) hišni oskrbnik od. ključár; —in *f.* gospodinja, gazdárica; (Hausverwalterin) ključarica, oskrbnica. [čén.
haushälterisch dobro gospodaréč, var-
Haushaltung *f.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
Hausherr *m.* gospodár, gazda, hišni oče (-ta); — sein gospodariti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — verthun zagospodáriti.
haushoch visók kakor hiša.
Haushofmeister *m.* ſ. Hofmeiſter.
hausieren krošnjariti, po hišah prodájati. [rica.
Hausierer *m.* krošnjár; —in *f.* krošnjá-
Hausierhandel *m.* krošnjarjenje, krošnjarstvo.
Hausierpass *m.* krošnjarski list.
Hauskalender *m.* domači koledár, domača prátika.
Hauskleid *n.* domača obleka, obleka za domá.
Hausknecht *m.* (hišni) hlapec.
Hauskost *f.* domača hrana.
Hauskrieg *m.* domača razprtija od. vojska.
Hauslehrer *m.* domači učitelj.
Häusler *m.* kočar, želár, bajtar; (Mietsmann) gostáč; —in *f.* kóčarica, bájtarica, želárka; gostja, gostačka.
Hausleute *pl.* domači (ljudje).
häuslich domáč, hišen; ſich — niederlaſſen naséliti se, nastaniti se; (ſparſam) gospodarèn, varčen, štedljiv.
Häuslichkeit *f.* gospodarnost, varčnost, štedljivost.
Hausmagd *f.* (hišna) dekla, krščenica.
Hausmarder *m.* kuna belica, domača kuna.
Hausmeier *m.* pristavnik.
Hausmeister *m.* hišnik.
Hausmiete *f.* najém hiše; (Mietzins) najemnina, najémščina, gostáščina.
Hausmittel *n.* domače zdravilo, domači lek.
Hausmutter *f.* hišna mati (mátere), gospodinja, gazdarica.
Hausordnung *f.* domači od. hišni red.
Hausrecht *n.* domača od. hišna pravica.
Hausregel *f.* domače od. hišno pravilo.
Hausſasse *m.* gospodár, hišni lastnik.
hausſässig udomovljen, udomačen.
Hausſchlange *f.* gož (-i).
Hausſchwelle *f.* hišni prag.
Hausſtand *m.* domače življenje, domači stan, stan hiše.
Hausſteuer *f.* hišni davek, hišnina.
Hausthier *n.* domača žival (-i), domače živinče (-ta); —e *pl.* živina, domače živali.
Hausthor *n.* hišna od. vežna vrata *pl.*
Hausvater *m.* hišni oče (-ta), gospodár.
Hauswesen *n.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
Hauswirt *m.* gospodár, gazda; —in *f.* gospodinja, gazdarica.
Hauswirtſchaft *f.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
Hauswurz *f.* (*Sempervivum tectorum*) netresk, vuhnjak.
Hauszins *m.* najemnina od. najemščina od staníšča, stanarina, auch gostáščina.
Hauszinsſteuer *f.* davek od stanarine, domovna najmarina.
Hauszucht *f.* domače strahovanje.
Haut *f.* koža, b. Menſchen auch polt (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — dobèr, pošten človek od. dobra, poštena duša; (auf d. Auge) mrena; (auf der Milch) smétana; (d. Zwiebel) lup; die zarte — auf friſcher Wunde) mezdra; Hautkožni.
Hautausſchlag *m.* spuščáj, srab, prišč, opahki *pl.*
Hautbois *n.* hobój, gobój.
Hautboiſt *m.* hobojist, gobojist.

Häutchen *n.* kožica, mrénica.

häuteln, häuten ſich léviti se, liliti se, goliti se; oléviti se, oliliti se, ogoliti se.

Hautfarbe *f.* polt (-i).

Hautflügler *m.* kožekrilec.

häutig kožnat, mrenat; —e Bräune davica; (b. Thieren) kúščarji *pl.*

Hautkrankheit *f.* kožna bolezén.

Hautmuskel *m.* kožna mišica.

Hautnerv *m.* kožni živec.

Hautrelief *n.* visoko izbokla rezba.

Hautwaſſerſucht *f.* zakožna vodenica.

Hautwurm *m.* zakožni črv.

Hauzahn *m.* čekán, riváč.

Havarie *f.* pomorska škoda, stroški pomorske vožnje.

Hazard *n.* nakljúčje, slučaj, prigodek.

hazardieren na dobro ob. slepo srečo igráti, hazardirati.

Hazardſpiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazárd.

he *interi.* oj, ej, hej!

Hebamme *f.* bábica; — ſein bábiti, babičevati.

Hebammencurs *m.* šolski tečaj za babice, babičevanje; den — machen babičevanja se učiti.

Hebammendienſt *m.* pomoč (-i) pri porodu, babičevanje.

Hebammenkunſt *f.* babištvo, babiška umetnost.

Hebammenlehre *f.* porodoslovje.

Hebarzt *m. (accoucheur)* porodničar.

Hebe *f.* (Heb(e)opfer) dobrovoljén s povzdigovanjem darovan dar, podvig; (Dreſcherlohn am Getreide) in St. mértik; (Baumhebe) vod, vzvod, návor; Hebe- dvigalni, vzdigovalni.

Hebebalken *m.* podjém.

Hebebaum *m.* vzdigalka, in St. und Kärnt. auch manjga.

Hebel *m.* (in d. Phyſik) vzvod, návor; (in Mühlen) auch praljka.

Hebelzeug *n.* vzdigalo, vzdigovalna pripráva.

heben vzdigniti, dvigniti, povzdigniti, privzdigniti; *impf.* vzdigati, dvigati, vzdigávati, povzdigávati, privzdigávati; (einſammeln) pobrati (-berem), prejeti (prejmem); *impf.* pobirati, prejemati; auf das Pferd, vom Pferde — na konja, s konja pomagati; einen aus der Taufe — botér, kum biti komu; einen aus dem Sattel — koga s konja vreči (vržem), prekositi ga, užugati ga; einen Schatz — zaklad dobiti, — vzdigniti, izkopáti (-kopljem); ſich — povzdigniti se, povišati se, poveličati se; *impf.* povzdigovati se, poviševati se, poveličevati se.

Hebepunkt *m.* vzdigališče.

Heber *m.* vzdigovalec, vzdigalec; (Hebe) vzvod, návor; (Weinheber) nategača, natega.

Hebeſtange *f.* vzdigalka, vód.

Hebewinde *f.* vitél, vinta.

Hebezeug *n.* vzdigalo, dvigalo.

heblich vzdížen, vzdigljív, kar se dá vzdigniti.

Hebung *f.* vzdig, povzdig, dviganje, povzdigovanje; (Arſis) povzdig; (Hügel) vrh, gríček.

Hechel *f.* grebén, drzáj, drzéj, rihélj, rihljača, mikalnik.

hecheln mikati (mikam u. mičem), drzati, rihljati; omikati, orihljati; *fig.* rešetati, zbadati.

Hechler *m.* mikalec, drzalec, rihljáč; *fig.* rešetalec, zbadalec.

Hecht *m.* ščuka, šuka; Hecht- ščukin, šukin.

Hechtenfleiſch *n.* ščukovina.

Hecke *f.* (Einfriedigung v. Strauchwerk) grmovna ograja, živa ograja, živi plot, seč (-i); (Strauch- od. Buſchwerk) grmovje; (die Fortpflanzung der Vögel) gnezdenje, valjenje, leženje; (d. Ort zum Hecken) gnezdo, valilnica; (d. Geheck) mladiči jednega gnezda, leglo, rod, podsad.

hecken (ſich fortpflanzen, v. Vögeln) gnézditi, pariti se, mlade iméti (imam); (brüten) valiti, leči (ležem); (v. Säugethieren) kotiti, ploditi; *fig.* (über etw. nachſinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.

Heckenkirſche *f.* navadna pesikovina; kosteličevje, češlika, kaneževina.

Heckenland *n.* golina, pustina.

Heckenroſe *f.* šipék, divja roža, kopina.

Heckenſchere *f.* škarje za živi plot.

Heckenweißling *m.* glogov belín.

Heckenwinde *f.* plotni slak. [(-i).

Heckenzaun *m.* živi plot, živa meja, seč

Heckherberge *f.* zakotna prenočeválnica od. béznica.

heckicht sečast, živi ograji od. živemu plotu podoběn.

heckig z grmovjem obrasten. [žena.

Heckmutter *f.* rodovitnica, rodovitna

Heckvogel *m.* (v. Männchen) starec; (v. Weibchen) starka.

Heckzeit *f.* čas valjenja oder leženja, auch valjenje, leženje.

heda *interj.* hej! holá! slišiš! slišite!

Hede *f.* hodnik.

heden hoděn, hodničěn.

Hederich *m.* *(Glechóma hederácea)* grenkuljica, stračič, povójček, oponec, grintovec.

Heer *n.* vojska, armada; (Menge) truma, krdelo, množica.

Heerbann *m.* ſ. Aufgebot.

Heeresmacht *f.* vojna moč (-í), vojska.

Heereszug *m.* hoja od. hod vojske.

Heerführer *m.* vojvoda, vojskovodja.

Heergeräth *n.* vojna sprava. [delo.

Heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-

Heerſchar *f.* truma —, četa vojščakov.

Heerſchatz *m.* vojni zaklad, vojna od. vojaška denarnica.

Heerſchau *f.* pregled od. ogled vojščakov od. vojske; — halten pregledovati od. ogledovati vojsko.

Heerſtraße *f.* vélika cesta.

Heerwagen *m.* vojaški voz, vojaška kola *pl.*

Hefe *f.* (Bodenſatz) gošča, goščava, goščica, troska; (v. Wein, Bier) drožé *pl.*, droži (-íj), kvásnice *pl.*; (v. Volkes) drhál (-i), sódrga, smeti (-íj) *pl.*

Hefenhändler *m.* drožár, kvasničar.

hefig drožén, drožnat; kvasničen.

Heft *n.* (Griff) roč, ročáj, ročnik; (Spange) zaponec, zaponka, spona; (b. d. Buchbindern) zvezék.

Heftchen *n.* zvezčék.

Heftel *f.* zaponec, zapona, dedec.

heften za-, pripeti (-pnem); *impf.* zapénjati, pripénjati.

heften (m. Nägeln) pribiti (-bijem), *impf.* pribíjati; (m. Nadeln udgl.) pripeti (-pnem), zapeti; *impf.* pripenjati, zapenjati; (Reben) privezati (-vežem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vezati (vežem); zvezati (zvežem), sešiti (-šijem); *impf.* sešívati; die Augen auf etwas — oči upreti (uprem), *impf.* upirati v kaj; ſeine Gedanken auf etwas — svoje misliti obrniti, *impf.* obrácati na kaj.

heftig silen; (aufbrauſend) naglojezen; (ſtark) strašen, hud, močán; (heiß) vroč, goréč.

Heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-í); gorečnost; mit — silno, močno, hudo.

Hegemonie *f.* vodstvo, hegemonija.

hegen einen Wald gájiti, zagajiti gozd; (d. Wild) rediti, hraniti, ne streljati; (umzäunen) graditi; ograditi, zagraditi; Haſs — sovraštvo iméti (imám), sovražiti; Liebe — ljubiti; Hoffnung — nadejati se; Zweifel — dvomiti; eine Meinung — misliti, misli biti (sem).

Hehl *m.* (*n.*) skrivnost, tajnost; ohne — odkrito, odkritosrčno, očitno; kein — machen ne skrivati, ne prikrivati, ne tajiti.

hehlen prikrivati, skrivati.

Hehler *m.* prikrivalec, skrivalec; gábe eš keinen —, ſo gábe eš keinen Stehler ako bi nihče ne skrival, nihče bi ne kradel.

Hehlerin *f.* prikrivalka, skrivalka.

hehr visok; *fig.* vzvišan, slavén, svet.

Heide *m.* ajd, pogán; (Götzendiener) malikovalec; (d. Ungläubige) nevérnik.

Heide *f.* pustinja, goljava; (Pflanze) vres, vresa; (Getreide) ajda, jejda, in Steierm. ájdina, hájdina.

Heideacker *m.* z ajdo posejana njiva; (nach d. Ernte) ájdišče, hájdišče.

Heidebrei *m.* ájdova kaša.

Heidebrot *n.* ájdovec, ájdovnjak.

Heidefeld *n.* vresje, vresišče.

Heidegrütze *f.* ájdovo pšeno od. phanje.

Heidekorn *n.* (h)ajda, (h)ájdina.

Heidekraut *n.* *(Erica vulgaris)* vres, vreseк.

Heideland *n.* vresje, vresišče; goljava, pustinja.

Heidelbeere *f.* *(Vaccinium myrtillus)* borovnica, črnica.

Heidelbeerſtaude *f.* borovničje, črničje.

Heideln *pl.* *(Ericáceae)* vrésnice *pl.*

Heiden *m.* ſ. Heidekorn.

Heiden- (Heidekorn betreffend) ajdov; (heidniſch) ájdovski, poganski, nejeverski, malikovalski.

Heidenbrot *n.* ájdovec, ájdovnjak.

Heidengeld *n.* paševina; es hat ein — gekoſtet zelo drago je bilo.

Heidenglaube *m.* ájdovska od. poganska véra.

Heidenkind *n.* ájdovski otrok.

Heidenleben *n.* ájdovsko življenje.

heidenmäßig ájdovski, poganski; nejevérski.

Heidenthum *n.* ájdovstvo, poganstvo; neverstvo; (die Heiden) ájdje, pogani; nevérniki, nejevérci.

Heidenzeit *f.* čas od. doba nevérstva.

Heidepflanze *f.* vrésnica.

Heideſtroh *n.* ájdovica.

Heidetorf *m.* šota.

heidi *interj.* hajdi!

heidicht vresast. [vérka.

Heidin *f.* ájdinja; malikovalka; ne-

heidniſch ájdovski, poganski; malikovalski; nevérski; —es Leben brezbožno življenje.

Heiduck *m.* (h)ajdúk.

heikel kočljiv, zamérljiv; (wähleriſch) izbirčen, izbirljiv.

Heil *n.* blagor; (Glückſeligkeit) blaženost, blaženstvo; (Seligkeit) zveličanje; das — der Menſchen sreča človeštva; — dir blagor ti! češčen bodi!

heil cel, zdrav; — werden zaceliti se, ozdravéti; mit —er Haut davonkommen srečno peté odnesti (-nesem).

Heiland *m.* zveličar, odrešenik.

Heilanſtalt *f.* zdravnišnica, zdravilnica, lečilnica.

Heilart *f.* zdrávljenje, ozdravljava.

Heilbad *n.* toplice *pl.*; zdravilna kopel (-i).

heilbar ozdravljiv, ozdrávčn, zaceljiv, zlečljiv.

Heilbarkeit *f.* ozdravljivost, zaceljivost, zlečljivost.

heilbringend blažilčn, blagonosčn, osrečevalčn; zveličalčn.

Heilbringer *m.* osrečevalec, oblaževalec; zveličar.

heilen zdraviti, celiti, lečiti, vračiti; ozdraviti, zaceliti, zlečiti; *impf.* ozdravljati; *intr.* celiti se; zaceliti se, zarasti se.

heilend zdravilčn, celilčn, lečilčn.

heilig svet; (geheiligt) posvečen; (fromm) pobožčn.

heiligen svetiti; posvetiti; *impf.* posvečevati.

Heiligenbild *n.* sveta podoba; svetnikova podoba.

Heiligengeſchichte *f.* življenje in dejanje svetnikov.

Heiliger *m.* posvečevalec, svetitelj.

Heiligkeit *f.* svetóst. [lčn.

heiligmachend posvečujóč, posvečeva-

Heiligmacher *m.* ſ. Heiliger.

heiligſprechen posvetiti, za svetnika (svetnikom) —, (za svetnico) razglasiti; *impf.* posvečevati, za svetnika (svetnico) razglašati.

Heiligſprechung *f.* posvečenje, posveta, posvečevanje.

Heiligſte *n.* sveto Rešnje telo (telesa).

Heiligthum *n.* svetinja; (Ort) svetišče.

Heiligthumſchänder *m.* oskrunjevalec svetišča, svetogrdec.

Heiligthumsraub *m.* svetokraja. [nje.

Heiligung *f.* posvečevanje, praznova-

Heilkraft *f.* zdravilna moč (-i).

Heilkraut *n.* *(Heracleum sphondylium)* dežčn, zdravilno zelišče.

Heilkunde *f.* zdravilstvo, zdravništvo.

heilkundig zdraviloznanski, zdravniški.

Heilkünſtler *m.* zdravník, vrač.

heillos brezbožčn, hudobčn, napčn, zločestčn, nepoboljšljiv; (unheilbar) neozdravljiv, neozdrávčn, trdovratčn; ein heilloſer Lärm straščn od. neizreččn hrup od. šunder.

Heilloſigkeit *f.* brezbožnost, nepoboljšljivost; neozdravljivost, trdovratnost.

Heilmittel *n.* zdravilo, lek; (f. Wunden) celilo.

Heilmittelverkauf *m.* prodaja zdravíl, zdravilarstvo.

Heilquelle *f.* zdravilni studenec, zdravilna voda, zdravilnica.

heilſam lekovít, zdravilčn; *fig.* blag, zdrav, koristčn.

Heilſamkeit *f.* lekovitost, zdravilnost; blagost, zdravost, koristnost.

Heilsmittel *n.* pomoček za odrešenje, zveličanje.

Heilſtoff *m.* zdravilo, celilo, lečilo.

Heilung *f.* zdrávljenje, zdravitēv; (v. Wunden) celjenje, celitēv; ozdravljenje, ozdravitēv, zaceljenje, zacelitēv.

heilvoll blagonosēn, oblaževalēn.

Heilwaſſer *n.* zdravilna od. lekovita voda.

Heilwiſſenſchaft *f.* ſ. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hauſe) domú, domov, na dom; (zu Hauſe) domá.

Heimat *f.* dom, domačija, domovje; (Vaterland) domovina, očetnjava.

heimatlich domáč, domovinski.

heimatlos brezdomovēn, brez domačije, brez domovine.

Heimats- domovinski, domači.

Heimatsberechtigte *m.* domačinēc.

Heimatsliebe *f.* domoljubje, ljubezēn do domovine.

Heimatsrecht *n.* domovinska pravica, domovinstvo. [vinski list.

Heimatsſchein *m.* domovnica, domo-

heimbegeben ſich domú se podati (podam), domú se napotiti od. iti (grem).

heimbringen domú prinesti od. spraviti; *impf.* domú prinašati od. spravljati.

Heimchen *n.* cvrcēk, čriček, striček.

heimeln domačiji podoben biti (sem); es heimelt mich zdi se mi kakor bi bil domá; (Heimweh empfinden) po domu koprnéti.

Heimfahrt *f.* vožnja proti domu.

Heimfall *m.* nazajni pripád, nazajpad.

heimfallen nazaj pripasti (-padem), nazaj priti (pridem); *impf.* nazaj pripadati.

heimfällig pripaden, pripadēl.

Heimfallsrecht *n.* pravica nazajnega pripáda.

Heimgang *m.* pot oder hoja domú, auch proti domu; beim —e domú gredé od. gredóč.

heimiſch domáč, udomačen; — werden podomačiti se, udomačiti se; ich fühle mich — zdi se mi, kakor bi bil domá.

Heimkehr *f.* povratēk —, vrnitēv domú.

heimkehren vrniti se, povrniti se, domú nazaj priti (pridem); *impf.* vračati se, povračati se, nazaj prihajati.

heimkommen ſ. heimkehren.

heimkrank domotožēn, komur se po domu toži.

Heimkunft *f.* prihod domú.

heimlich *adi.* skrivēn, tajēn; *adv.* skrivši, skriváj, na skrivnem, natihoma, na tihem, tajno; — thun délati kakor bi imel kake skrivnosti; — halten skrivati, skrivno iméti (imám), tajiti.

Heimlichkeit *f.* skrivnost, tajnost.

Heimreiſe *f.* potovanje —, pot domú, hod od. hoja domú. [(grem).

heimreiſen domú potovati oder iti

heimſchicken domú poslati (pošljem), *impf.* pošiljati.

heimſuchen obiskati (-iščem), v vas priti (pridem), gledat priti h komu; *impf.* obiskovati, v vas hoditi, gledat prihajati h komu.

Heimſuchung *f.* obisk, obiskovanje; *fig.* kazēn (-i), nadloga.

Heimtücke *f.* kovarstvo, lokavstvo, potuha, potúhnenost.

heimtückiſch kovarēn, lokav, potuhnen.

Heimtückiſche *m.* potúhnenēc, kovarnik; *f.* potúhnenka.

heimwärts *adv.* proti domu, domóv.

Heimweg *m.* pot domú; auf dem —e domú gredé od. gredóč.

Heimweh *n.* domotožnost, toževanje od. koprnenje po domu.

Heirat *f.* ženitēv, venčanje; (vollend.) oženitēv; (v. weibl. Perſonen) možitēv; omožitēv, auch udaja.

heiraten ženiti se; oženiti se; (von weibl. Perſ.) možiti se, udájati se; omožiti se, udáti (udám) se.

Heirats- ženitni, ženitvanjski.

heiratsfähig dorastēl oder dobēlj za ženitēv (možitēv); (von Mädchen) zamužēn; — ſein biti (sem) za ženitēv (možitēv).

Heiratsgut *n.* dota, jutrnina; (Wäſche, Kleidung ꝛc.) bala; wie groß war das — deiner Frau koliko si priženil?

Heiratsluſt *f.* želja po ženitvi (možitvi).

heiratsluſtig ženitve (možitve) željēn; er iſt — rad bi se oženil; ſie iſt — rada bi se omožila od. udala.

Heiratsumſtände *pl.* er iſt in —n ženi se; moži se, udaja se.

heiſa *interi.* hejsa! heja! hejsasa!

heiſchen želéti, zahtévati, hotéti (hočem).

Heischesatz *m.* želevni stavěk.

heiser hripav, zamolkěl, pijavkav; — werden ohripeti, zamolkniti, pijavko dobiti.

Heiserkeit *f.* hripavost, zamolklost, pijavka.

heiß vroč, gorěk; (brennend) goréč, pekóč, žgoč; (siedendheiß) vroč, vrel; siedendheißes Wasser krop; (glühend—) razbeljen, žaréč; —e Quelle toplice *pl.*; —e Thränen grenke od. britke zolze; —er Durst huda od. velika žeja; —es Verlangen živa želja; —e Liebe goreča ljubezěn; einem die Hölle — machen komu podkuriti.

heißblütig vročekrvěn, vroče krví.

heißen (nennen) imenovati, klicati (kličem), zvati (zovem), praviti komu; (befehlen) veléti, ukazati (-kažem), dati; *impf.* velevati, ukazovati, dajati; jemanden willkommen — reči komu: Bog te sprimi, auch bogosprijeti (-sprimem); *impf.* bogosprijemati; (genannt werden) imenovati se, zvati se, klicati se; (in Bezug auf den Taufnamen) imé biti (je) komu, zvati se; (in Bezug auf den Zunamen) pisati (pišem) se; (bedeuten) pomenjati, pomeniti; es heißt pravijo, govoré, pripovedujejo, govori se, pripoveduje se, bajó; das heißt to je, to se pravi.

heißgeliebt preljub, predrag.

Heißhunger *m.* hudi —, strašni glad, volčja lakota.

heißhungerig gladověn, predrto oder strašno lačěn.

heiter jasěn, vedёr; (fröhlich) vesél, bodёr; (v. d. Stimme) jarěn; — werden jásniti se, védriti se; razjásniti se, razvédriti se.

Heiterkeit *f.* jasnost, jasnota, vedrost, vedrina; (Fröhlichkeit) veselje, radost, dobra volja, dobrovoljnost.

heitern jásniti, védriti; razjásniti, razvédriti; sich — jásniti se, védriti se; razjásniti se, razvédriti se.

Heizapparat *m.* kurilna priprava.

heizbar kurljiv; kjer se more kuríti, kar se dá s kurjenjem segreti.

heizen kúriti, nétiti; zakúriti, podkúriti, zanétiti.

Heizer *m.* kuriléc, kurjáč, netiléc; —in *f.* kurilka, netilka.

Heizholz *n.* drva *pl.*

Heizmaterial *n.* kurivo, netivo.

Heizung *f.* kurjava, kurjatěv.

Hekatombe *f.* hekatomba.

Hektar *n.* hektar.

Hektik *f.* jetika, sušica.

hektisch jetičěn, sušičěn.

Held *m.* junák, korenják; (d. Stückes) glavna od. poglavitna oseba; Helden- junaški, korenjaški.

Heldenarm *m.* junaška roka.

Heldendichter *m.* junaški pesnik, épik.

Heldengedicht *n.* junaška pesěn (-i).

Heldengeschichte *f.* pripovest (-i) o junakih.

Heldenheer *n.* junaška truma od. vojska.

Heldenherz *n.* junaško srcé, pogúm.

Heldenjungfrau *f.* junaška devica, junakinja.

heldenmäßig *adi.* junaški, korenjaški; *adv.* junaško, junaški, kakor junák.

Heldenmuth *m.* junaštvo, korenjaštvo, junaški od. korenjaški pogúm.

heldenmüthig junaški, korenjaški.

heldenreich junakoroděn.

Heldenstück *n.* junaško dejanje, junaški čin, junaštvo.

Heldenthat *f.* ſ. Heldenstück.

Heldenthum *n.* junaštvo, korenjaštvo.

Heldin *f.* junakinja, korenjakinja.

helfen pomoči (-morem), na pomóč priti (pridem); *impf.* pomágati, na pomoč biti (sem); (unterstützen) na roko biti komu, podpirati koga; (nützen) koristiti, hásniti, pomágati; (ausgeben) zaleči (-ležem), zdati (zdam); was hilft dir das Geld čemú so ti denarji? einem auf die Beine — koga na noge spraviti, po konci vzdigniti.

Helfer *m.* pomočník, pomagalec, pomagáč; —in *f.* pomočnica, pomagalka.

Helfershelfer *m.* pomagáč.

Helianthus *n.* sólnčnica.

Heliometer *m.* solncemér, heliometer.

Helioskop *n.* solncegléd, helioskop.

Heliotrop *m.* solncevrát, heliotrop.

hell svetěl, jasěn; bei —em Tage za dné, za belega dné; (klar) čist, bistёr; (von d. Stimme) čist, zvočěn, zvonéč, jarěn; (v. Verstand) bistёr, bistrouměn; —e Wahrheit gola od. očividna resnica

hellängig bistroók.

Hellblick *m.* bistroumje.
Helldunkel *n.* somrák, sotón.
Helle *f.* svetlost, svetloba, jasnost, čistost; (d. Verſtandes) bistrost, bistroumnost; (d. Platz zwiſchen dem Ofen u. d. Wand) zapeček, zapečjak.
Hellebarte *f.* helebarta, bradnica.
hellen ſ. heitern.
Heller *m.* belič, božják, nežica, vinár.
hellfarbig svetle, jasne od. žive barve.
hellhaarig svetlolás, plavolás.
hellklingend čistoglasèn, tenkoglasèn, zvonéč, zvočèn.
Hellſeher *m.* bistrovidèc; —in *f.* bistrovidka.
Hellſichtigkeit *f.* bistrovidnost.
Helm *m.* čelada, šlem; (Stiel) toporišče; (an der Deſtillierblaſe) klobúk, pokróv, kapa.
helmartig čeladast, šlemast.
Helmbuſch *m.* čeladna perjanica.
helmförmig ſ. helmartig.
Helmſchmied *m.* čeladar.
Hemd *n.* srajca, in St. auch srákica, košulja, robača; *dem.* srajčica, košuljica; (bei Frauenzimmern bis unter d. Bruſt reichend) rokavci *pl.*
Hemdärmel *m.* srajčni oder robačni rokáv.
Hemdmacher *m.* srajčar, košuljar.
Hemdſchlitz *m.* srajčni razporèk.
Hemiſphäre *f.* poluta.
hemmen ustáviti, zaustáviti, zadržati (držím), ovreti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovirati; (d. Wagen) zavreti, *impf.* zavirati; (Waſſer) jeziti; zajeziti.
hemmend ovirèn, ovirajóč, zadržèn, zadržujóč, ustavljajóč.
Hemmkette *f.* závora, závornica, zapenjača.
Hemmnis *n.* ovirèk, opovirèk, zadržèk.
Hemmſchuh *m.* coklja.
Hemmung *f.* ustava, ovira, opovira, zapreka; (in der Uhr) kotvica.
Hengſt *m.* žrebèc, pastúh.
Hengſtfüllen *n.* žrebèček, cizèk.
Henkel *m.* kljuka, uho (ušesa), držáj, držalo, ročáj; (am Korbe) locén, locènj.
Henkelkorb *m.* canja, cejna, locanja.
henken obesiti, *impf.* obešati; ſ. auch hängen.
Henker *m.* rabelj (-na); geh' zum — pojdi se solit, pojdi rakom žvižgat; daſs dich der — da te šentaj, da bi te plent!
Henkerbeil *n.* rábeljnova sekira.
Henkergeld *n.* rábeljnina, obešarina.
henkeriſch rábeljski, obešarski; *fig.* krvoločèn.
Henkersknecht *m.* rábeljnov hlapèc.
Henne *f.* kokóš (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokoška, kúrica, pútka, pútica; Hennen- kokošji, kurji.
her *adv.* sèm, le-sem, les, sem-le, semkaj; hin und — sèm ter tje, sèm pa tje; von dort — od ondod; von da — od tod, od le-tod; von oben — od zgoraj ɔc.
herab *adv.* doli, dol, sèm doli; von oben — od zgoraj, zvrha; vom Baume — z drevesa; vom Berge — z gore; in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern wird es im Slovenischen mit z- oder s- gegeben, oft aber bloß durch z oder s, welches dem betreffenden Subſtantivum vorgeſetzt wird, z. B. vom Baume herabnehmen vzeti (vzamem) z drevesa.
herabbeugen nakloniti, prikloniti; *impf.* naklánjati, priklánjati.
herabblicken pogledati, *impf.* pogledovati (na koga).
herabdrängen tiščati (-ím) navzdol.
herabfallen spasti (spadem), osuti (-spèm) se; *impf.* spádati, osipati (-sipljem) se.
herabfliegen zleteti z (s) *(c. gen.)*.
herabfließen teči; steči s česa.
herabhangen viséti, majati (majim), bingljati.
herabhauen sékati; sesékati, odsékati (s česa).
herablaſſen spustiti, *impf.* spuščati; ſich — spustiti se, *impf.* spuščati se; *fig.* ponižati se, *impf.* poniževati se.
herablaſſend ponížèn, uljudèn, priljudèn.
Herablaſſung *f.* ponižanje, uljudnost, [priljudnost.
herabnehmen sneti (snamem), vzeti (vzamem) s (z) ....; *impf.* snemati, jemati (jemljem) s ....
herabpurzeln prekúcniti se, prekopicniti se s ....; *impf.* prekucovati se, prekopicovati se.

herabreichen podati, *impf.* podajati; *intr.* segati do ....
herabreißen trgati s .....; strgati, potrgati s ....
herabrieseln cediti se, curljati s ....
herabrollen kótati, váliti s ....; skótati, zváliti s .....; *intr.* kótati se, váliti se s ....
herabschlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbijem).
herabschütteln stresti, *impf.* strésati.
herabschwemmen plaviti; splaviti.
herabsenken spustiti, *impf.* spuščati; (Augen) pobesiti, *impf.* pobêšati.
herabsetzen znižati, ponižati; *impf.* zniževati, poniževati.
Herabsetzung *f.* ponižanje, poniževanje.
herabsteigen stopiti s ...., *impf.* iti (grem), hoditi s ....
herabstimmen znižati, *impf.* zniževati.
herabstoßen poriniti, suniti, potisniti s ....
herabströmen curéti, ulíjati se.
herabstürzen poriniti, zvrniti, zváliti s ....; *intr.* telebniti, pasti (padem) s ....
herabthun sneti (snamem), dejati (denem) s .....; *impf.* snémati, devati s .....
herabträufeln kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s ....
herabwärts *adv.* doli, dol, navzdól, navdol, niz.
herabwerfen vreči (vržem) z ....., *impf.* metáti (mečem) z ....
herabwürdigen ponižati, *impf.* poniževati, v nič dévati, sramotiti.
Herabwürdigung *f.* ponižanje, poniževanje, sramočenje.
Heraldik *f.* grboslovje, heráldika.
Heraldiker *m.* grboslovec, heráldik.
heraldisch grboslovén, heráldičen.
heran *adv.* sèm; in der Zssg. mit Zeitwörtern do-, iz-, pri-, z-.
heranbilden izobráziti, *impf.* izobraževati.
heranbrausen prišuméti, pribúčati (-bučim), privršéti.
herandrängen pritisniti, *impf.* pritiskati, tiščati (tiščim) sèm.
heranfahren pripeljati (-peljem) se, *impf.* peljati se sèm, proti ....
heranfließen priteči, doteči; *impf.* pritekati, dotekati.
herankommen priti (pridem), prispeti, približati se; *impf.* prihajati, bližati se, približevati se; pfeifend — prižvižgati; singend — pripeti (-pojem); tanzend — priplesati (-plešem); zitternd — pritresti se ꝛc.
herankriechen prilezti, *impf.* sèm lezti [(lezem).
heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.
heranmahen bližati se; približati se, *impf.* približevati se.
heranreifen dozoréti, *impf.* dozorévati.
heranreiten jézditi, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; prijézditi, prijáhati.
heranrennen dirjati proti komu; pridirjati, pripoditi se.
heranrudern veslati k ....; priveslati.
heranschleichen prikrasti (-kradem) se, privleči se skrivši, — tihotapsko.
heranschwemmen plaviti k ....; priplaviti. [plavati.
heranschwimmen plavati k ....; pri-
heransegeln veslati k ...., jadrati k ....; priveslati, prijadrati.
heransprengen dirjati k .....; pridirjati.
heranspringen skakati (skačem) proti komu; priskakati, priskočiti.
heranströmen vreti k ...., valiti se k ....; privreti, privaliti se, pridrvíti.
heranwachsen dorasti (-rastem), odrasti, vzrasti; *impf.* doráščati, odráščati, vzráščati.
heranwackeln zibati (zibljem) se od. gugati (gugljem) se semkaj; prizibati se, prigugati se.
heranwälzen váliti k ...., kótati k ....; priváliti, prikótati.
heranziehen vleči k .....; privlečí, potegniti k ...; *impf.* potegovati k ...; *fig.* zrediti, *impf.* zrédjati; *intr.* bližati se, prihájati.
herauf *adv.* gor, sèm gor, navzgor.
heraufbeschwören rotiti; zarotiti, vzklicati (vzkličem); *impf.* vzklicevati; *fig.* nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopávati si.

heraufrufen gor poklicati (-klićem), *impf.* gor klicati.

heraus *adv.* ven, venkaj, sem ven, tu ven; — damit pokaži, na dan z njim; — mit der Sprache reci, povéj; in Zſtzgn. m. Zeitwörtern iz-.

herausackern izorati (-orjem), *impf.* izárjati.

herausarbeiten ſich izkoléhati se, izkobacati se, izkopáti (-kopljem) se.

herausbegeben ſich iziti (-idem), *impf.* izhájati, iti (grem) iz česa.

herausbekommen izpraviti iz česa, izvleči; *fig.* iznajti (-najdem).

herausbringen iznesti, iznositi, izpraviti; *impf.* iznašati, izpravljati.

herausfahren búhniti, švigniti, plasniti; uiti (-idem), uteči.

herausfinden najti (najdem); iznajti, *impf.* iznajdovati; *fig.* spregledati, spoznati, glas čemu vedeti (vem).

herausfordern (zum Zweikampf) pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati, klicati (na dvoboj).

Herausforderung *f.* pozivanje, klicanje (na boj).

herausführen izpeljati (-peljem), izvoziti; *impf.* izpeljevati, izvažati.

Herausgabe *f.* (eines Buches) izdaja, izdanje, izdavanje; (Auslieferung) izročitév, predatév.

herausgeben izdati, na svetlo dati; *impf.* izdajati, na svetlo dajati; (beim Wechſeln) nazaj dati, *impf.* — dajati.

Herausgeber *m.* izdatelj, izdajatelj.

herausgießen izliti (-lijem), *impf.* izlijati.

herausgraben izkopáti (-kopljem), izgrobsti (-grebem); *impf.* izkopavati, izgrebati.

herausgucken lúkati iz ....

heraushängen razobésiti, *impf.* razobešati.

herausjagen izgnati (-ženem), izpoditi, iztirati, izpókati; *impf.* izgánjati.

herausklügeln izmodrovati.

herauskommen iziti (-idem), *impf.* izhájati; (erſcheinen) na svetlo priti (pridem), *impf.* prihájati; was kommt da heraus kaj bo(de) iz tega?

herauslaſſen izpustiti, *impf.* izpúščati.

herauslocken izvábiti, izmámiti.

herausnehmen vzeti (vzamem) iz ...., *impf.* jemati (jemljem) iz ....; (den Zahn) izdreti (-derem), izpipati (-pipljem); *impf.* izdirati; ſich — drzniti se, predrzniti se.

herausplatzen izblekniti, izblebetati (-blebetam u. -blebečem).

herausrecken pomoliti, iztégniti; *impf.* moliti, stegovati.

herausreißen izdreti (-derem), izruti (-rujem), izpuliti; *impf.* izdirati.

herausſagen povédati (-vém), naravnost povédati.

herausſchauen glédati iz .....; es ſchaut da nichts heraus slabo kaže, ne kaže prida.

herausſtellen izpostáviti, *impf.* izpostavljati; es ſtellte ſich heraus pokazalo se je.

herausſtrecken moliti iz .....; pomoliti iz ....

herausſtreichen izbrisati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *fig.* prehvaliti, povzdigniti; *impf.* prehvaljevati, povzdigovati.

herausſtürzen plániti, púhniti, zagnati (-ženem) se.

heraustragen nesti iz..., nositi iz...; iznesti, iznositi; *impf.* iznašati.

herauswinden izmótati, izviti (-vijem); *impf.* izvíjati.

herausziehen izvleči, potégniti iz...; *impf.* potegovati, vlačiti iz....

herb žarék, trpék, grenék, ogavén; (ſäuerlich) rezén, rezék; *fig.* briték, hud.

Herbarium *n.* rastlinjak, zelišnjak, herbárij.

Herbe *f.* žarkost, trpkost, grenkost, ogavnost; reznost, rezkost, skomina; bridkoba, bridkota.

herbei *adv.* sèm, le-sèm, semkaj; in Zuſammenſetzungen pri-.

herbeibringen prinesti, *impf.* prinašati; (Zeugen) pripeljati (-peljem), *impf.* pripeljevati.

herbeidrängen ſich siliti se; prisiliti se.

herbeieilen prihiteti, privreti; *impf.* prihitévati, privrévati.

herbeifahren pripeljati (-peljem) se, *impf.* pripeljevati se.

herbeifliegen priletéti, prifrléti, prifofotati (-fofotam u. -fofočem); *impf.* priletévati.

herbeiführen pripeljati (-peljem), privesti (-vedem).

herbeiholen pripeljati (-peljem), iti (grem) po koga; (herbeitragen) prinesti, *impf.* prinašati.

herbeikommen priti (pridem), *impf.*

herbeilaſſen ſich privoliti v kaj, dopustiti kaj; *impf.* dopuščati kaj.

herbeiſchaffen pripráviti, dobáviti, priskrbéti; *impf.* pripravljati, dobávljati, priskrbovati.

herbeiſchleichen primúzati se, prilezti, pritihotapiti se.

herbeiſchwanken prigúncati, prikrévsati.

herbeiſpringen priskočiti, priskakati (-skačem).

herbeiziehen privleči, privlačiti.

herbekommen dobiti, pridobiti; *impf.* dobivati, pridobivati.

Herberge *f.* prenočišče, prenočevališče; (Obdach) streha; — geben pod streho vzeti (vzamem), prenočiti; *impf.* pod streho jemati (jemljem), prenočevati.

herbergen prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljem); *intr.* stanovati, pod streho biti (sem), prenočevati.

Herbergsgebür *f.* prenočnína.

Herbergsprotokoll *n.* prenočilni zapisnik.

Herbergsvater *m.* prenočilničar.

herbeſtellen komu sèm ukazati (-kažem); naročiti komu da sèm pride.

Herbheit *f.* ſ. Herbe.

herbig trpèk, žarèk, ogavèn.

Herbigkeit *f.* trpkost, žarkost, ogavnost.

herbrauſen prišumèti, privršèti, pribúčati (-bučim).

herbringen prinesti, *impf.* prinašati; hergebracht *fig.* star, starodavèn, ustaran.

Herbſt *m.* jesen (-i); Herbſt- jesenski.

Herbſtäquinoctium *n.* jesensko jednakonočje.

Herbſtbirn *f.* ozimka.

herbſten jeseniti, jeseniti se, jesen se bliža od. nastaja.

Herbſtferien *pl.* jesenske počitnice *pl.*

Herbſtfrüchte *pl.* jesenina, jesenski pridelki *pl.*, pozno sadje.

herbſtlich jeseníski, kakor v jeseni.

Herbſtling *m.* jesenček, jesenšek. [tium.

Herbſtnachtgleiche *f.* ſ. Herbſtäquino-

Herbſtobſt *n.* jesensko —, pozno sadje.

Herbſtſaat *f.* jesenska od. ozimna setev od. sétvica.

Herbſttag *m.* jesenski dan.

Herbſtzeit *f.* jesenski čas; zur — jeseni, na jesen.

Herbſtzeitloſe *f. (Colchicum autumnale)* podlesèk, ušivèc.

Herd *m.* ognjišče, in St. komèn; *fig.* dom, hiša; eigener — iſt Goldes wert svoja hišica svoja voljica; (Vogelherd) gumno.

Herde *f.* čreda, čeda, krdelo, truma, trop; (v. Vögeln) jato, jata.

herdenreich bogat s čredami.

herdenweiſe *adv.* trumoma, tropoma, v čredah.

herein *adv.* noter, sèm noter; (als Ruf an den Anklopfenden) naprej, noter, svobodno; in der Zuſammenſetzung m. Zeitwörtern v.

hereinbrechen pritisniti, nastopiti; *impf.* nastópati, nastájati; pridreti (-derem), pridrviti.

hereinbringen prinesti, *impf.* prinašati; (Geld) potérjati, iztérjati; *impf* poterjevati, izterjevati.

hereinlaſſen noter pustiti, pustiti v ....; *impf.* noter puščati, puščati v ....

hereinwärts *adv.* noter.

hererzählen pripovedovati od. praviti po vrsti, na drobno.

herfahren pripeljati (-peljem) se.

herfallen über einen koga napasti (-padem), lotiti se koga, navaliti na koga.

herfliegen priletéti, *impf.* prilétati, prilétavati.

herführen pripeljati (-peljem), privesti (-vedem).

Hergang *m.* hod —, hoja —, prihod sèm; den — der Sache erzählen pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse godilo.

hergeben od sebe dati, oddati; *impf.* od sebe dajati, oddájati; er wird ſich dazu nicht — ne bo hotèl služiti za to, pomagati k temu.

hergebracht star, starodavèn.

hergehen iti (grem) —, hoditi —, prihájati sèm; (zugehen) goditi se, vršiti se; über etwas — lotiti se česa, polotiti se, prijeti (primem) se, poprijeti se.

hergehören sèm iti (grem), sèm spadati, — šteti (štejem) se.
herhalten moliti, držáti (držím); pomoliti, podržati; *fig.* trpéti.
herhinken sèm šántati, — šépati; prišántati, prišépati.
herholen prinesti; privesti (-vedem), pripeljati (-peljem); *impf.* prinašati, privažati; *fig.* weit — daleč seči (sežem) po kaj, daleč zaiti (-idem); *impf.* zahájati.
Hering *m.* s. Häring.
herkommen priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; tanzend — priplesati (-plešem); pfeifend — prižvižgati; singend — pripeti (-pojem); jauchzend — priúkati; weinend — prijókati se ꝛc.; (resultieren) izhájati, prihájati, izvirati.
Herkommen *n.* običáj, navada, šega.
herkömmlich običájěn, navaděn, nekdanji.
Herkules *m.* Herkul; er ist ein zweiter — močěn je kakor Štempihar.
herkulisch Herkulov; velikanski, orjaški, neznano močěn.
Herkunft *f.* prihod, dohod; (Abstammung) rod, rodovina, pleme (-na).
herleihen posóditi, *impf.* posójati, posojevati.
herlenken sèm kreniti, zakreniti od. obrniti proti ....
Herling *m.* kíslica, sv. Martina grozd.
herlocken sèm vábiti, sèm mámiti; privábiti, primámiti.
hermachen sich über etwas lotiti se česa, poprijeti (-primem) se česa, spraviti se na kaj, vreči (vržem) se na kaj.
Hermaphrodit *m.* s. Zwitter.
Hermarsch *m.* hod —, hoja —, pot sèm, (v to stran, v ta kraj).
Hermelin *n.* vélika bela podlásica, gornostáj, hermelín; Hermelin- gornostajev, hermelinov.
Hermeneutik *f.* hermenévtika, razlagalstvo, tolmaštvo.
hermeneutisch hermenévtičěn, hermenévtiški.
hermetisch neprezračěn, nepredirěn, nepredirljív.
hernach *adv.* potem, potle, potlej, na to.
hernehmen od kod vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); jemanden hart — koga trdo (hudo) prijeti (primem), *impf.* prijemati.
hernieder *adv.* dol, sèm dol.
Heroide *f.* heroida, junaško pismo.
heroisch junaški, viteški.
Heroismus *m.* junaštvo, víteštvo.
Herold *m.* glasnik, klicár, oznanovalěc.
Heronsbrunnen *m.* Héronov kladez, — zdeněc.
herpeitschen prignati (-ženem), pribičati.
Herr *m.* gospód; (Hausherr) gospodár; — Gott Gospod Bog, Bog oče; das Haus des —n Gospodova hiša, hiša božja; — sein gospodovati; gospodáriti; der junge — gospodič.
herrauschen privršéti, prišuméti.
Herrchen *n.* gospodič, gospodičěk.
herreichen podati, *impf.* podájati, prožiti; *intr.* seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati, dosegovati.
Herreise *f.* pot sèm (v to stran, v ta kraj); auf der — sèm potovaje.
herreisen sèm potovati.
Herren- gosposki, gospodski, gospodov.
Herrendienst *m.* gosposka služba, tlaka, róbota.
Herrenhaus *n.* gosposka hiša; (b. einer Volksvertretung) gosposka zbornica.
Herrenhof *m.* gosposki dvor od. dvorěc.
herrenlos brez gospodarja, brez službe; (Sache) ničij, nikogaršěn, pust; ein herrenloses Gut pustolina.
Herrenpilz, Herrenschwamm *m.* užitni goban, karželj.
Herrenschenke *f.* gosposka krčma, krčma za gospode.
Herrenstand *m.* gospôda; (Ritterstand) viteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-i).
Herrgott *m.* Bog oče (-ta), Gospod Bog.
herrichten pripráviti, priréditi; *impf.* priprávljati, priréjati.
Herrichtung *f.* priprava, priredba.
Herrin *f.* gospá; gospodinja.
herrisch gosposki, gospodovalski, zapovedljív.
herrlich krašěn, krasotěn, prelep, velikolep; slavěn.
Herrlichkeit *f.* krasota, lepota, slava, čast (-i); Eure — Vaše gospostvo.
Herrschaft *f.* gospostvo; oblást (-i), moč (-i); (Gut) grajščina, gospóščina; (Gericht) gosposka; —en *pl.* gospôda.

herrſchaftlich gosposki, grajščinski.
Herrſchaftsbeſitzer *m.* grajščák, vlastelín.
Herrſchbegierde *f.* vladoželjnost, želja po vladi.
herrſchbegierig vladoželjen.
herrſchen gospodovati, vladati; (als Kaiſer) carovati, cesarovati; (als König) kraljevati; (als Fürſt) kneževati; (ſein) biti (sem), kraljevati, cvesti (cvetem).
herrſchend gospodujóč, kraljujóč; (v. d. Krankheit) razgrajalen.
Herrſcher *m.* vladár, vladalec, gospodár, gospodovalec; **Herrſcher-** vladarski, vladarjev.
Herrſcherin *f.* vladarica, gospodovalka.
Herrſcherſtab *m.* žezlo.
Herrſchgier, Herrſchſucht *f.* vladoželjnost, vladoljubje, zapovedljivost.
herrſchgierig, herrſchſüchtig vladoželjen, vladoljuben, zapovedljiv.
herrücken primakniti, pomakniti k ...; *impf.* primikati, pomikati k ...; *intr.* pomakniti se, *impf.* pomikati se.
herrufen poklicati (-kličem), pozvati (-zovem).
herrühren izhájati, prihájati, izvirati.
herſagen práviti, pripovedovati po vrsti.
herſchaffen pripráviti, priskrbéti, pribáviti; *impf.* pripráv ljati, priskrbovati.
herſchießen *tr.* sèm streliti, *impf.* sèm streljati; *intr.* priletéti; Geld — denarjev dati.
herſchleichen prikrasti (-kradem) se, priplázíti se, primúzati se.
herſchleppen privleči, privlačiti.
herſchwimmen plávati k .....; priplávati.
herſein od kod biti (sem); hinter etwas — poganjati se za kaj, ne oditi (-idem) od česa.
herſetzen sèm postáviti, *impf.* sèm postávljati; ſetzen Sie ſich zu mir her k meni se vsedite.
herſtammen rodú biti (sem), iz rodovine biti, izhájati.
herſtellen sèm postáviti, dejati (denem); *impf.* sèm postávljati, devati; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* popráv ljati; einen Kranken — bolnika ozdráviti, izléčiti; den Beweis — dokazati (-kažem), izpričati, spričati.
Herſtellung *f.* poprava, popravek; ozdráv ljenje, ozdravitev.
hertragen prinesti (-nesem), donesti; *impf.* prinašati, donašati.
hertreiben sèm gnati (ženem), sèm poditi; prignati, pripoditi.
hertreten sèm stópiti; pristópiti.
herüber *adv.* sèm na to stran, sèm na ta kraj.
herüberführen prepeljati (-peljem), *impf.* prepeljevati.
herüberziehen na to stran potégniti, *impf.* potegovati; *intr.* preséliti se na ta kraj, *impf.* preseljevati se na ta kraj.
herum *adv.* okoli, okrog; in d. Zſſg. m. Zeitw. o-, ob-, auch okoli, okrog.
herumagieren okoli sebe máhati, krilíti, kretati.
herumbalgen ſich púliti se, metati (mečem) se, boriti se.
herumblättern prebirati, liste prehérumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.
herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obrniti; *impf.* obračati.
herumerzählen raznášati, raztresati.
herumfahren peljati (peljem) se okoli ....; (hin und her fahren) voziti se po ...., — semtertje; m. d. Hand — z rokó mahati, kriliti.
herumflattern, herumfliegen obletévati, okoli létati, okoli plahutati.
herumforſchen pozvédati, pozvedavati.
herumfragen popraševati (po čem).
herumführen spremávajati, okoli voditi, voditi po ....; bei der Naſe — za nos voditi; einen Graben um den Garten — narediti —, *impf.* naréjati jarek okoli vrta.
herumgehen okoli hoditi, pohájati, sprehajati se.
herumirren klátiti se, potikati se, tavati po svetu.
herumjagen poditi, goniti, pogánjati; *intr.* pójati se, dirjastiti, okoli létati.
herumkriechen okoli pláziti, — láziti.
herumlaufen okoli letati, begati, skitati se, potépati se.
Herumläufer *m.* potép, potepin, skitalec, vlačugar; —in *f.* potepulja, skitalica, vlačuga.
herumlegen obložiti, *impf.* obkládati.

herumliegen ležáti (ležím) kjekod, raztresen biti (sem); —de Dörfer vasi v obližji.

herumlungern pohájati, lizati (ližem) se okoli.

herumplagen ſich ubijati se, polstiti se.

herumplätſchern cmákati, čapláriti.

herumpoltern razbijati, razgrajati, ropotati.

herumreichen po vrsti dájati od. po-

herumreiſen po svetu potovati oder hoditi, hoditi križem svetá.

herumrennen ſ. herumlaufen.

herumſchießen *tr.* streljati (zdaj tu, zdaj tam); *intr.* okoli smukati.

herumſchiffen voziti se po morji.

herumſchlagen ein Tuch ogrniti, omotati; *impf.* ogrinjati z ruto (kaj); mit der Hand — z rokó máhati, kriliti, otepati; ſich — tepsti (tepem) se, pretepati se.

herumſchleichen pláziti se okoli ....., muzati se okoli ....

herumſchlendern pohajkovati, gámbati, króžiti (po svetu).

herumſchnüffeln okoli vóhati, njušiti, stikati.

herumſchwärmen rojiti, klatiti se po

herumſitzen okoli sedéti, okoli posédati.

herumſpringen poskakovati, skákati (skačem) okoli ....

herumſpritzen štrkati od. sikati po ..., okoli ....

herumſteigen klatiti se, laziti, hoditi okoli, pohajkovati.

herumſtöbern prometavati, pretikati.

herumſtreichen potépati se, klatiti se, vlačugati se, skitati se.

Herumſtreicher *m.* potepín, potepúh, klatež, skitalec, vlačugar; —in *f.* potepulja, vlačuga, vlačugarica.

herumſtreuen razsípati (-sipljem), *impf.* razsipávati, trositi, raztrésati.

herumtaſten šlátati, tipati (tipljem); obšlatati, obtipati, prešlátati, pretipati.

herumtragen raznositi, *impf.* raznašati.

Herumträger *m.* raznošček, raznašalec.

herumtreiben ſich klátiti se, klatáriti se (po svetu), vlačiti se, pohajkovati.

herumtummeln súkati (sučem); ſich — vrtéti se, obračati se.

herumwallen, herumwandeln hoditi, sprehájati se.

herumwälzen valiti, kótati; ſich — váljati se, valjuckati se; (in der Lache) kalúžati se.

herumwaten gáziti, bresti (bredem), broditi (po vodi).

herumwerfen prevréči (-vržem), premetati (-mečem), razmetati; *impf.* premetávati, razmetávati.

herumwühlen riti (rijem), rovati (rovljem), grebsti (grebem), brskati; (in der Flüſſigkeit) brozgati.

herumzanken ſich rávsati se, svajati se, prepírati se.

herumziehen *tr.* vleči, vlačiti; *intr.* klátiti se, vlačiti se, vlačugati se; ein —der Lebenswandel vlačuganje, skitanje.

herunter *adv.* dol, sèm dol; in der Zuſammenſetzung m. Zeitwört. s- (z-), raz-; den Hut — odkrij (odkrijte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) —, *impf.* zbijati na ceni.

herunterkommen dol priti (-dem), *impf.* — prihájati; *fig.* ubóžati, na nič priti.

herunterlaſſen spustiti, *impf.* spúščati.

herunterleiern golídrati, lájnati.

heruntermachen ošteti (-štejem), *impf.* oštévati.

herunternehmen sneti (snamem), *impf.* snémati; den Hut — odkriti (-krijem) se, *impf.* odkrivati se.

herunterwälzen zvaliti, skótati.

herunterwärts *adv.* navzdol, navdol, z vrha dol.

hervor *adv.* vèn, na dan; (aus einer Menge) izmed; in der Zuſammenſetzg mit Zeitwörtern iz-, pre-, za-.

hervorbrechen predreti (-derem), *impf.* predirati; (v. d. Sonne) prisvétiti, napóčiti; *impf.* prisvetovati; (von der Flamme) búhniti.

hervorbringen prinesti (-nesem), *impf.* prinašati; (ſchaffen) stváriti, *impf.* stvárjati; (v. d. Erde) roditi, donášati; (ein Wort) ziniti, blekniti, spregovoríti.

hervordämmern svitati, prizarjati.

hervordringen pridreti (-derem), privreti; *impf.* pridirati, privrévati.

hervorgehen iziti (-idem), *impf.* izhájati; daraus geht hervor iz tega se vidi, kaže od. razodeva.

hervorgucken lúkati; polúkati iz ...,
hervorheben povzdigniti, povišati; *impf.* povzdigovati, povišévati.
hervorholen izvleči, potégniti iz ...; *impf.* vlačiti, potegovati iz ....
hervorkeimen kliti (klijem) iz ....; prikliti, pognati (-ženem) iz ...; *impf.* pogánjati iz ....
hervorkommen priti (pridem) na dan, pokazati (-kažem) se; *impf.* prihájati na dan, pokazovati se.
hervorlangen poseči (-sežem) po kaj in potégniti iz ....; *impf.* posegovati in potegovati.
hervorquellen curéti, curljati iz ....
hervorragen moléti, štrléti iz ....; (durch Kenntniſſe) odlikovati se; vor andern — prekositi —, *impf.* prekašati druge.
hervorragend odličén, visok.
hervorrufen poklicati (-kličem) iz ...; *fig.* sprožiti, začeti (-čnem); *impf.* začénjati.
hervorſprießen ſ. hervorkeimen.
hervorſprudeln vrvrati iz ..., hahljati.
hervorſtehen moléti, štrléti iz ...., strčati.
hervorſtrecken pomoliti, *impf.* pomaljati iz ....
hervorſtrömen vreti, valiti se iz ...., izpod ....
hervorſuchen poiskati (-iščem).
hervorthun ſich skázati (skažem) se, poslávíti se; *impf.* skazovati se, poslávljati se, odlikovati se.
hervortreten stópiti naprej izmed ...; *fig.* v oči biti (bijem) od. bosti (bodem).
hervorziehen potégniti, *impf.* potégovati, potézati iz ..., izmed ....
Hervorzieher *m.* (Muſkel) izpoteznica.
herwackeln sèm zibati (zibljem) se, — gugati se; prizibati se, prigúgati se, prikinkati. [sèm.
herwagen ſich úpati si —, drzniti se
herwärts *adv.* tu sèm.
Herweg *m.* pot sèm; auf dem —e sèm gredé.
herweiſen sèm pokazati (-kažem), sèm napótiti; *impf.* sèm pokazovati.
Herz *n.* srce; *dem.* srčice; (Muth) srčnost, srce; (Kern) jedro, osrčje; — faſſen osrčiti se, ohrabriti se; vom —en iz srca, od srca; mein — duša moja, srce moje; das — bricht mir srce se mi trga, srce mi poka; das — pocht srce utripa, triplje od. trka; das — ſchlägt srce bije oder tolče; zum —en gehen k srcu iti (grem), srca se prijeti (primem); *impf.* prijémati; Herz-srčni.
Herzader *f.* srčna žila, srčnica.
herzählen našteti (-štejem), *impf.* naštévati.
herzallerliebſt preljúb.
Herzbeklemmung *f.* srčna tesnoba.
Herzbeutel *m.* osrčnik.
Herzbeutelwaſſerſucht *f.* srčna vodenica.
herzbewegend v srce segajóč, ginljív.
Herzblatt *n.* (ein noch nicht entwickeltes Blatt) srdečje, srčika; *fig.* ljubček, milček, srček.
Herzchen *n.* srčice; *fig.* duša, dušica.
Herzeleid *n.* srčna bolečina, srčna žalost, srčna bol (-i).
herzen objémati, grliti, na srce pritiskati; ljubkati, milovati.
Herzens- srčni.
Herzensangſt *f.* srčna skrb (-i), srčna bridkost.
Herzensbangigkeit *f.* srčna tesnoba, tesnoba pri srcu.
Herzensbruder *m.* prisrčni oder preljubi brat.
Herzenseinfalt *f.* prostodušnost.
Herzensfreude *f.* srčno oder prisrčno veselje.
herzensfroh iz srca vesél, prav vesél.
Herzensgrund *m.* dno od. globina srca.
herzensgut iz srca dobër, predobër, prav dobër.
Herzensgüte *f.* srčna dobrota.
Herzensjunge *m.* ljubi dečèk.
Herzenskind *n.* srčèk, milčèk, miljenčèk, preljubo dete (-ta).
Herzenskummer *m.* srčna žalost.
Herzensluſt *f.* srčno veselje, srčna radost; nach — handeln delati po volji, kamor koga srce pelje, kakor si srce požélí.
Herzensqual *f.* srčna muka.
Herzensſchweſter *f.* preljuba od. prisrčna sestra.
Herzenstroſt *m.* tolažba od. uteha srca; (Pflanze) gozdna meta.

Herzenswunſch *m.* prisrčna od. živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel.

Herzentzündung *f.* srčna vnetica, vnetica srca.

herzerfreuend srce razveseljujóč; das iſt — to razveseljuje človeku srce.

herzergreifend srce predirajóč, presunljiv.

herzerhebend srce povzdigujóč.

Herzfehler *m.* srčna hiba.

herzförmig srčast, srcu podoběn.

herzgeliebt prisrčěn.

herzgewinnend ljubezniv.

Herzgrube *f.* srčna žličica, — jámica.

herzhaft srčěn, hraběr, moški, korenjaški.

Herzhaftigkeit *f.* srčnost, hrabrost.

Herzhöhle *f.* srčna votlina.

herzig srčěn, mil, ljubezniv.

herzinnig srčěn; *adv.* iz vsega srcá.

Herzkammer *f.* prekat.

Herzkirſche *f.* srčica.

Herzklappe *f.* srčna zaklopnica.

Herzklopfen *n.* srčno utripanje oder bitje.

Herzkohl *m.* glavato zelje.

herzkundig srceviděn.

herzlich prisrčěn, srčěn; — gern prav rad, iz srca rad; — ſauer prav kisěl, močno kisěl.

Herzlichkeit *f.* prisrčnost, srčnost.

herzlieb prisrčno ljub, preljub.

herzlos brezsrčěn, trdosrčěn, neusmiljen; (furchtſam) plah, plašljiv.

Herzloſigkeit *f.* brezsrčnost, trdosrčnost, neusmiljenost; plašljivost.

Herzog *m.* vójvoda; —in *f.* vojvodinja, vojvodica; Herzogs- vójvodov, vójvodski.

Herzogsſohn *m.* vójvodič.

Herzogswürde *f.* vójvodstvo, vójvodska čast (-i).

Herzogthum *n.* vojvodina, vojvodstvo.

Herzohr *n.* srčno ušesce.

Herzpochen *n.* ſ. Herzklopfen.

Herzröhre *f.* srčna cev (-i) od. piščál (-i).

Herzſchild *n.* srčni ščitěk.

Herzſchlag *m.* bitje od. utripanje srcá, srčni udarěc od. trip.

herzſtärkend srce krepčajóč od. okrepčevalěn.

Herzſtärkung *f.* krepčanje od. krepčalo [srca.

herzu *adv.* semkaj, k meni, k nam.

herzueilen priskočiti, prihitéti.

herzunähern ſich bližati se; približati se, *impf.* približevati se.

herzutreten pristópiti.

Herzwaſſerſucht *f.* srčna vodenica.

Herzweh *n.* srčna bol (-i) od. bolečina.

Herzwunde *f.* srčna rana.

Herzwurzel *f.* srčna korenina, živák.

herzzerreißend srce trgajóč, presunljiv.

Heſperiden *pl.* hesperidke *pl.*

Heſperus *m.* večérnica, večérna zvezda.

heterodox inovérski, drugovérski.

Heterodoxie *f.* inovérstvo, drugovérstvo.

heterogen raznovrstěn, raznoroděn, inoroděn.

Heterogenität *f.* raznovrstnost, raznorodnost, inorodnost.

Heteronomie *f.* inozákonstvo.

Hetze *f.* dražba, ščuvanje, hujskanje, šuntanje.

hetzen dražiti, ščuvati, hujskati, šuntati; razdražiti, naščuvati, nahujskati, podšuntati.

Hetzer *m.* dražilěc, ščuváj, hujskáč, šuntar; —in *f.* dražilka, ščuvajka, šuntarica.

Hetzjagd *f.* gonja, lov z gonjo.

Hetzpeitſche *f.* lovski bič.

Heu *n.* senó; Heu- senén.

Heuabfall *m.* senéni droběc, snipór.

Heubauer *m.* senár.

Heuboden *m.* senjak, svisli (-ij) *pl.*

Heubund *m.* poreslo sená.

Heuchelbuße *f.* hinavska pokora.

Heuchelei *f.* hinavščina, hinavstvo, hlimba, licemérstvo.

heucheln hliniti se, hiniti se, auch delati se, kazati (kažem) se, z. B. er heuchelt Freundſchaft dela od. kaže se prijatelja.

Heuchler *m.* hinavěc, hliněc, svetohliněc, licemér; —in *f.* hinavka, svetohlinka, licemérka.

heuchleriſch hinavski, svetohlinski, licemérski, licemérěn.

heuen senó správljati.

heuer *adv.* letos.

Heuerling *m.* létošnjik.

Heuernte *f.* senokósnja, senoseča; auch bloß košnja, seča.

Heufutter *n.* senéna klaja od. piča.

Heugabel *f.* senéne vile *pl.*, rázsohe *pl.*
Heuhaufe *m.* kopica od. kup sená, in St. auch návělj.
Heuicht *n.* senéni droběc od. drobir.
Heuleine *f.* podvéznica, porépnik.
heulen túliti, rjuti (rjovem), rjoveti; (v. Menschen) túliti, vékati, vriščati (vriščim), dreti (derem) se; (v. Winde) bučati (bučím).
Heulen *n.* tuljenje, rjovenje; vekanje, vriščanje, derénje; bučánje.
Heuler *m.* tulilěc, odrtják, vriskáč.
Heumacher *m.* kosěc.
Heumahd *f.* senokóšnja, senoséča; auch bloß košnja, seča.
Heumäher *m.* senokosěc, kosěc.
Heumarkt *m.* senéni trg.
Heurechen *m.* senéne grablje *pl.*
heurig letošnji.
Heuscheibe *f.* senéna plast (-í).
Heuscheuer *f.* senéna parma od. parna.
Heuscheune *f.* s. Heuscheuer.
Heuschober *m.* kopica sená.
Heuschoppen *m.* s. Heuboden.
Heuschrecke *f.* kobílica.
heute *adv.* danes; — früh davi; — abends drevi; — nachts nocój.
Heute *n.* današnji dan.
heutig današnji, danešnji; die —e Nacht nocojšna noč (-í).
heutzutage *adv.* dan danes, današnji [dan.
Heuwagen *m.* senéni voz, voz sená.
Heuwiese *f.* senožet (-i); Berg— košenica, rovt.
Heuzeit *f.* košnja, kositěv, seča.
Heraeder *m.* heksaeděr, šesterěc, koc- [ka.
Heragon *n.* šesterokót.
Herameter *m.* heksámetěr, šestomér.
herametrisch šestomérěn, šesterostopěn.
Herapodie *f.* šesterostopje.
herapodisch šesterostopěn.
Here *f.* čaróvnica, čarodejnica, vešča, vražarica, cópernica.
heren čárovati, vražiti, cóprati; začárati, zacóprati, narediti; *impf.* naréjati.
Heren- čarodejni, čarodejski, vražji.
Herenbuch *n.* črne oder čarodejske bukve *pl.*
Herenfahrt *f.* ježa od. vzlet čarovnic.
Herenkreis *m.* ris, klek.
Herenmeister *m.* čarovnik, čarodéj, veščec, vražár, cópernik.
Herenmilch *f.* pasje mleko.
Herenprocess *m.* čarovniška od. vražarska pravda.
Herenstich *m.* lúknjičasti šiv.
Herentanz *m.* čarovničji ples, auch ples na Kleku.
Herenwesen *n.* čarovništvo, čarodejstvo, vražarstvo.
Hererei *f.* čarodejstvo, čarobija, vražarija, copernija.
hi *interi.* hi! hihi!
Hiatus *m.* zev.
hie *adv.* — und da tam pa tam, tu pa tam, sem ter tje.
Hieb *m.* mah, mahljej, udár, udarěc; (im Gesichte) brazgotina; er hat einen — (kleinen Rausch) vinjen je, trčen je; einen — geben mahniti, udariti.
hiebei *adv.* pri tem, pri tej priči.
hiedurch *adv.* s tem, po tem.
Hief *m.* trobljej, zatrobljej.
Hiefhorn *n.* lovski rog.
hiefür *adv.* za to.
hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.
hieher *adv.* sem, semkaj, le-sem.
hienach *adv.* po tem, za tem.
hienächst *adv.* zraven tega, tik tega.
hienieden *adv.* tu, na tem svetu.
hier *adv.* tu, tukaj, tu le, tukaj le, ovde; (auf diesem Wege) tod, tod le, todik; — und da sem ter tje, tam pa tam, tu pa tam; weit von — daleč od tod; von — aus odtód.
hieramts *adv.* pri tem od. tukajšnjem urádu.
hieran *adv.* tu, na tem mestu; na tem, na to, nad tem.
Hierarchie *f.* duhovska vlada, hierar- [hija.
hierarchisch duhovskovladěn, hierárhičěn.
hierauf *adv.* na to, potem, potle, potlej; (auf dieser Sache) na tem.
hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.
hieraußen *adv.* tukaj zunaj, — vne.
hierbei *adv.* pri tem.
hierein *adv.* v to.
hierfür *adv.* za to.
hierher *adv.* sèm, sèmkaj, le sèm, lês.
hierherwärts *adv.* le sèm, proti tej strani.

hierhin *adv.* tu sêm, k tej strani.
hierin *adv.* tu, v tem. [žele.
hierländiſch tukajšnji, iz domače de-
hiermit *adv.* s tem.
hiernach *adv.* po tem.
hiernächſt, hierneben *adv.* tu zraven, tu blizo.
hierunten *adv.* tu doli, na tem svetu.
Hieroglyphen *pl.* podobopisje, hierogliti *pl.* [fen.
hieroglyphiſch podobopisên, hieroglihierortig tukajšnji.
hierorts *adv.* tu, tukaj; tod.
Hierſein *n.* bivanje od. navzočnost na tem mestu.
hierzu, hiezu *adv.* k temu.
hieſig tukajšnji.
Hift *m.*, auch *f.* ſ. Hieſ.
Hilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i); zu — na pomóč! pomagaj! pomagajte! ohne fremde — samotež; — leiſten pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomágati. [(-i).
Hilfeleiſtung *f.* pomóč (-i), pripomóč
Hilferuf *m.* klic na pomóč oder naj pomagajo.
hilflos brez pomoči, zapuščen.
Hilfloſigkeit *f.* brezpomočnost, zapuščenost. [magljiv.
hilfreich pomočen, pripomočen, po-
Hilfs- pomočni, pomožni.
Hilfsamt *n.* pomožni urad.
Hilfsarbeiter *m.* pomagáč.
hilfsbedürftig pomoči potrebên.
Hilfsgeld *n.* denarna pomóč (-i).
Hilfsgenoſs *m.* pomočnik, zaveznik.
Hilfsheer *n.* pomočna oder pomožna vojska.
Hilfsmacht *f.* pomožna moč (-i).
Hilfsmittel *n.* pomoček, pripomoček.
Hilfsperſonale *n.* pomočno osebje.
Hilfsquelle *f.* zaloga, izvirék.
Hilfstruppe *f.* pomožna četa; —n pomočna vojska od. armada.
Hilfszeitwort *n.* pomožni glagol, pomožnik.
Himbeer- malinov.
Himbeerapfel *m.* malinčar.
Himbeere *f.* malína; *coll.* malinje.
Himbeerſaft *m.* malínovec, malinov sok.
Himbeerſtrauch *m.* malinjek, malinov grm; *coll.* malinje, malinovje.
Himbeerwaſſer *n.* malinovica.
Himmel *m.* nebó; (Aufenthaltsort der Seligen) nebésa *pl.*, sveti raj; (Himmelsſtrich) podnebje; dem — ſei Dank hvala Bogú, Bog bodi zahvaljen; um des —willen za božjo voljo, za božji čas; der — ſei mein Zeuge Bog mi bodi priča; unter freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem; beim — za Boga, pri živem Bogu; Himmel- nebni, nebésni; nebéški.
himmelan *adv.* proti nébu, kvišku.
himmelängig modroók.
himmelberührend nebotičen.
Himmelbett *n.* postelja z nebom.
Himmelbrand *m.* *(Verbascum thapsus)* lučnik, papeževa sveča. [bés.
himmelentſproſſen neboroden, iz ne-
Himmelfahrt *f.* vnebohod; Mariä — vnebovzetje Marije od. Marijno, véliki šmarên, velika gospójnica, velika maša; Chriſti — Križevo.
Himmelfahrtswoche *f.* križev teden.
Himmelfarbe *f.* višnjeva barva.
himmelgeſandt iz nebés poslán.
Himmelgeſandte *m.* nebeški poslanec.
himmelhoch nebotičen, do neba visók; er iſt — neba se zadeva, zvezde klati.
Himmelreich *n.* nebésko kraljestvo, nebésa *pl.*, nebéški raj.
Himmels- nebni, nebésni; nebéški.
Himmelsachſe *f.* nebésna ós (-i).
Himmelsatlas *m.* nebovid.
Himmelsbahn *f.* nebésna pot.
Himmelsbeſchreibung *f.* nebopisje, popis nebá.
Himmelsbewohner *m.* nebeščán.
Himmelsbogen *m.* nebésni oblók oder obók. [slanec.
Himmelsbote *m.* nebéški sel od. po-
Himmelsbraut *f.* nebéška nevesta od. zaročnica.
Himmelsbürger *m.* nebeščán.
Himmelschor *m.* nebéški zbor.
Himmelserſcheinung *f.* nebésna prikazen (-i).
Himmelsferne *f.* daljina, daljava nebés.
Himmelsfeſte *f.* nebésna trdina, nebésni strop.
Himmelsgegend *f.* stran (-i) svetá.
Himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók od. svod.

Himmelsgleicher *m.* nebésni ravnik, polutnik.
Himmelsglobus *m.* nebésni globus.
Himmelsheer *n.* nebéška truma, nebéški trop.
Himmelskarte *f.* nebovíd, nebokáz.
Himmelskönig *m.* nebéški kralj; —in *f.* nebéška kraljica.
Himmelskörper *m.* nebésno telo.
Himmelskreis *m.* nebésni krog.
Himmelskugel *f.* nebésna krogla.
Himmelskunde *f.* neboznanstvo, zvezdoznanstvo.
Himmelslicht *n.* nebéška luč (-i).
Himmelspforte *f.* nebéška vrata *pl.*
Himmelsraum *m.* nebéški prostor, nebésa *pl.*
Himmelssegen *m.* nebéški blagoslov.
Himmelsspeise *f.* nebéška hrana oder jéd (-i).
Himmelsstrich *m.* podnebje.
Himmelsstürmer *m.* neboborec.
Himmelswagen *m.* nebéški voz, nebéška kola *pl.*; (der große Bär) voz, véliki voznik.
Himmelsweg *m.* nebéška pot, pot proti nebesom od. v nebésa.
Himmelswonne *f.* nebéško od. rajsko veselje.
Himmelszeichen *n.* nebéško známenje.
Himmelszirkel *m.* ſ. Himmelskreis.
Himmelthau *m.* srakona.
himmeltragend nebonosén.
himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.
himmelweit *adi.* sila velik; *adv.* neizmérno daleč, daleč daleč.
himmliſch nebéški, božji.
hin *adv.* tje, tja, tjekaj; — **werden** poginiti, proč biti (sem), miniti (minem), — **und her** sem ter tje, tam pa tam, tu pa tam, tod in tamkaj, kjekód; — **und her denken** premišljati, razmišljati; — **und her führen** prevajati, voditi sem ter tje; — **und her gehen** sprehájati se.
hinab *adv.* dol, tje dol, navzdol.
hinabbringen dol správiti, dol prinesti (-nesem).
hinabfallen pasti (padem), *impf.* pádati z (s) ....
hinabgleiten zdrkniti, spodrkniti, spolzniti se.
hinablaſſen spustiti, *impf.* spuščati.
hinabrollen *tr.* kótati, valiti s ....; skótati, zvaliti s ....; *intr.* kolovrátiti, kótati se.
hinabſchlucken pogóltniti, požréti; *impf.* požirati, góltati.
hinabwärts *adv.* navzdol, z vrha dol.
hinabwerfen dol vreči (vržem), *impf.* metáti (mečem).
hinan *adv.* gor, tje gor; den Berg — v breg, v rebér, navkreber; in der Zuſammenſetzg. m. Zeitwört. pri-, vz-.
hinauf *adv.* gor, tje gor, kvišku; den Berg — v breg, navkreber.
hinaufarbeiten ſich skopati (skopljem) se, splezati (spležem) do česa.
hinaufbegeben ſich tje gor podati se, *impf.* podájati se.
hinaufbinden privezati (-vežem), *impf.* privezovati na kaj.
hinaufbitten prositi koga naj pride gor, gor povábiti.
hinaufblicken kvišku poglédati oder ozreti se; *impf.* pogledovati oder ozirati se.
hinaufffliegen kvišku letéti; vzletéti.
hinaufgehen gor iti (grem), hoditi; (v. Preiſe) poskočiti, *impf.* rasti (rastem).
hinaufklettern plezati (pležem) na ...; splezati, splaziti se.
hinaufwärts *adv.* gor.
hinaufziehen potégniti, zvleči, *impf.* potegovati, potézati.
hinaus *adv.* vèn, tje vèn.
hinausbegeben ſich iti (idem) od tód vèn; iziti, vèn podáti se; *impf.* podájati se.
hinausführen vèn peljati (peljem).
Hinausgabe *f.* izdavanje, izdaja.
hinausgeben izdati, *impf.* izdájati.
hinausgehen vèn iti (grem), iziti (-idem).
hinausjagen zapoditi, spoditi, spókati.
hinausmachen ſich správiti se od kod, pobrati (-berem) se.
hinausſchauen z. B. zum Fenſter skozi okno gledati.
hinausziehen vèn vleči, vlačiti; izvleči, izdreti (-derem), potégniti iz ..., *impf.* potegovati iz ...; *fig.* na dolgo klop odlášati, pod klop metáti (mečem).
hinbauen sezídati, kam postáviti.

hinbegeben ſich tje iti (grem), podáti se.
hinbeſtellen tje naročiti, ukázati (-kažem).
hinbetten ſich tje postlati (-steljem) si, *impf.* postiljati si.
Hinblick *m.* pogled, ozir; mit — auf .... gledé na ..., z ozirom na ....
hinblicken pogledati, ozreti se tje; *impf.* pogledovati, ozirati se.
hinbringen tje prinesti, *impf.* prinášati; ſein Leben — prebiti (-bijem); die Zeit mit Spiel, Geſang, Schlaf ꝛc. — čas preigrati, prepeti (-pojem), prespati (-spím).
hinbrüten ždeti (ždim), čemeti, zamišljen biti (sem), túhtati.
Hinderer *m.* oviraléc, zadrževaléc, napótnik, napótnež.
hinderlich ovirén, ovirajóč, napotén, zadrževalén, zadržljív.
hindern ovirati, opovirati, zavirati, zadrževati, préčiti, napotje délati.
Hindernis *n.* zadržék, ovira, opovira, zavira, napota, ovirék, opovirék, zavirék, napoték, napotje, zapreka.
hindeuten pokazati (-kažem), *impf.* pokazovati na ....
Hindin *f.* košuta.
hindorren sušiti se; posušiti se, usahniti; *impf.* usíhati, usehovati.
hindrängen ſich siliti, tiščati (tiščim), pritiskati, vreti, privrévati.
hindurch *adv.* skoz(i), tje skoz(i); durch's Feld — prek polja, čréz polje; die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.
hindurchbrechen predreti (-derem), *impf.* predirati.
hineilen tje hitéti, paščiti se, podvizati se.
hinein *adv.* noter, tje noter, v ....
hineinarbeiten ſich zakopáti (-kopljem) se v ..., zadélati se v ....
hineinbegeben ſich noter podati se, iti (grem); oditi (-idem) v ....
hineinbeißen vgrizniti.
hineinbringen vnesti (-nesem), prinesti v ....; *impf.* vnášati, prinašati v ....
hineindenken ſich v duhu od. mislih se prestáviti v..., se postáviti v....
hineinfahren peljati (peljem) se v...; (m. d. Hand) poseči (-sežem), poségniti.
hineinfinden ſich razbrati (-berem).
hineingehen iti (grem u. idem) v....
hineingreifen seči (sežem), ségniti, *impf.* ségati v ....
hineinjagen vgnati (vženem), vtirati, spoditi v ...; *impf.* vgánjati, vtiravati.
hineinkommen priti (pridem), *impf.* prihájati noter, v ....
hineinlangen seči (sežem), *impf.* ségati v ....
hineinlaſſen pustiti, *impf.* púščati v...
hineinlocken vábiti v ...; privábiti, zmámiti v ..., — noter.
hineinrinnen curéti, curljáti, teči v ..., — noter.
hineinſchaffen správiti, *impf.* správljati v..., — noter.
hineinſchicken poslati (pošljem), *impf.* pošiljati v ..., — noter.
hineinſchlagen zabíti (-bijem), *impf.* zabíjati v .... [v....
hineinſtecken vtakniti, *impf.* vtikati
hineinſtehlen ſich ukrasti (-kradem) se, zmúzati se v ....
hineinſtoßen poríniti, súniti, pahniti; *impf.* porivati, súvati v ...; (e. Schwert) zabosti (-bodem), *impf.* zabádati v...
hineinſtürzen telébniti, lopniti, trésniti v ....
hineintreiben vgnati (vženem), vtirati; *impf.* vgánjati, vtirávati v ....
hineinwagen ſich úpati si, drzniti se iti v ..., — noter.
hineinwärts *adv.* noter, proti notranji strani.
hinfahren tje peljati (peljem) se; *fig.* preiti (-idem), miniti (minem).
hinfallen pasti (padem), telébniti (na tla); —de Krankheit ſ. Fallſucht.
hinfällig razpadljív, minljív, prhljív, zginljív.
Hinfälligkeit *f.* razpadljivost, minljivost, prhljivost, zginljivost.
hinfort *adv.* zanapréj, v prihodnje, na dalje. [peljati.
hinführen tje peljati (peljem); od-
Hingang *m.* odhód, hod tje; *fig.* smrt (-i), odhód v večnost.
hingeben dati, podati, izročiti; *impf.* dájati, podájati, izročati; ſich — izročiti se od. svoje življenje; *impf.* izročevati se, darovati se.

Hingebung *f.* udanost; izročitev.
hingegen *adv.* ali, pak, nasproti.
hingehen tje iti (grem), oditi (-idem); *impf.* odhájati; *fig.* umreti, *impf.* umírati; (verfließen) preiti (-idem), poteči (-tečem); *impf.* prehájati, potékati; etwas — laſſen dopustiti, *impf.* dopuščati kaj, ne braniti česa; es mag — naj bo, naj veljá. [jem) se.
hingehören tje spádati, — šteti (ste-
hingelangen tje dospeti, dojti (dojdem); *impf.* dospévati, dohájati.
hingerathen tje priti (pridem), zaiti, auch zajti (zaidem u. zajdem).
hinhalten tje držati (držim); d. Hand — moliti, prožiti; pomoliti roko; (aufhalten) zadržati, *impf.* zadrževati, muditi, za nos voditi.
hinheften pripeti (-pnem), *impf.* pripénjati; (d. Blick) upreti, *impf.* upirati.
hinhelfen tje pomoči (-morem), *impf.* pomágati. [niti.
hinhuſchen tje smúkniti, šíniti, púh-
hinken šépati, šántati, švedrati, plántati, šantúcati, hrómati. [ɔc.
Hinken *n.* hromota, šepanje, šantanje
hinkend šepav, šepast, šantav, plantav, kruljav. [krúljavec.
Hinker *m.* šépalec, šántalec, plántalec,
hinkommen tje priti (pridem), prispeti; *impf.* prihájati, prispévati.
Hinkunft *f.* prihod, dohod; in — v prihodnje, prihodnjič.
hinlangen pomoliti, podáti; *impf.* pomáljati, podájati; *intr.* dovolj biti (sem), zadostovati.
hinlänglich *adi.* zadostén, dovoljen, zadostovalen; *adv.* dosti, dosta, zadosti, zadosta, dovolj. [nost.
Hinlänglichkeit *f.* zadostnost, dovolj-
hinlehnen nasloniti, prisloniti; *impf.* naslánjati, prislánjati.
hinleiten, hinlenken napeljati (-peljem), obrniti; *impf.* napeljevati, obračati.
hinmachen ſich naprávíti se tje, podáti se tje; *impf.* naprávljati se tje, podájati se tje.
Hinmarſch *m.* hod tje; auf dem —e gredóč —, potujóč tje.
hinmehmen pomoriti.
hinnehmen prejeti (prejmem), vzeti (vzamem); *impf.* prejémati.
hinneigen ſich nagniti se, nakloniti se; *impf.* nagíbati se, naklánjati se.
Hinneigung *f.* nágnenje, naklonjenost.
hinnen *adv.* von — odtod.
hinpflanzen posaditi, zasaditi; *impf* posájati, zasájati.
hinraffen pobrati (-berem), pográbiti; *impf.* pobírati.
hinreichen zadostovati, zadosti biti (sem), dotegniti.
hinreichend zadosten, dovoljen.
Hinreiſe *f.* pot tje; auf der — potovaje tje.
hinreiſen tje potovati.
hinreißen zgrábiti, popasti (-padem), prevzeti (-vzamem); *impf.* prevzemati, zamikati.
hinreißend premagovalen, vnemalen.
hinrichten tje obrniti od. naravnati; *impf.* obráčati, naravnavati; (zurecht machen) priprávíti, *impf.* priprávljati; (einen Miſſethäter) ob življenje dejati (dém u. denem), usmrtiti; *impf.* ob življenje dévati; (enthaupten) ob glavo dejati, glavo komu vzeti (vzamem); *impf.* ob glavo dévati; (m. d. Strange) obésiti, *impf.* obéšati; (m. Pulver und Blei) ustreliti; (zugrunde richten) pogubiti, ugonobiti, pokončati, uničiti; *impf.* pogubovati, ugonábljati, uničevati.
Hinrichtung *f.* usmrčenje, obglávljenje, obešenje; ugonobljenje. [ljati.
hinſchaffen tje správiti, *impf.* — správhinſcheiden umreti (umrem u. umrjem), zamreti, preminiti; *impf.* umirati, zamirati; der Hingeſchiedene umrli, rajni, *(subst.)* rajnik, pokojnik.
Hinſcheiden *n.* smrt (-i), selitev (v večnost).
hinſchicken tje poslati (pošljem), *impf.* — pošiljati.
hinſchleppen tje vleči; ſein Leben — revno živéti, revo prodájati.
hinſchreiben zapisati (-pišem), *impf.* zapisovati.
hinſchwinden giniti, sahniti, venéti, gubiti se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati, minévati.
hinſehen tje glédati, — videti. [si.
hinſehnen ſich tje hrepenéti od. želéti
Hinſicht *f.* ozir, poglêd; mit — darauf z ozirom na to, gledé na to.

hinſichtlich *adv.* z ozirom na ...., gledé na ....

hinſinken zgruditi se, zvrniti se.

hinſtellen tje postáviti, *impf.* — postávljati.

hinſterben umreti (umrem u. umrjem), *impf.* umirati.

hinſteuern tje krmiti, — kormániti od.

hinſtreben tje težéti, prizadévati si.

hinſtrecken tje moliti; — pomoliti; (zu Boden ſtrecken) ob tla vreči (vržem), treščiti, zvaliti, zvrniti, bútiti; (tödten) umoriti, ugonobiti.

hinſtürzen *intr.* zvrniti se, zgrúditi se, tje planiti.

hintan *adv.* nazaj, zad; odzad.

hintangeben oddati, prodati kaj; znebiti se česa, pustiti kaj; *impf.* oddájati, prodájati, puščati.

hintanhalten ustáviti, ubraniti, odpráviti; *impf.* ustávljati, odprávljati.

hintanſetzen zad postáviti; *fig.* zanemáriti, prezreti; *impf.* zad postávljati; zanemárjati, prezirati.

Hintanſetzung *f.* zanemárjanje, preziranje; mit — von ne gledé na ...., ne maraje za ....

hinten *adv.* zad, zadi, zadej; von — odzad, odzadej, in St. auch odzája; nach — nazad. [to.

hintendrein *adv.* za tem, po tem, na

hintennach *adv.* potlej, za tem.

hinter *praep.* za; — einander zaporedoma, drug za drugim, jeden za drugim; ſich etwas — die Ohren ſchreiben dobro zapomniti si kaj, v glavo vtisniti si kaj; in der Zuſammenſetzg. m. Zeitw. za-.

Hinter- zadnji.

Hinterbacke *f.* rítnica, zadnjica, goza.

Hinterbein *n.* zadnja noga.

hinterbleiben zaostati (-stanem), zastati, ostati za čim; *impf.* zaostájati, zastájati, ostajati za čim.

Hinterbliebene *m.* zaostali, zapúščenec.

Hinterbrett *n.* (am Pfluge) kozlec, kozolec.

hinterbringen donesti (-nesem), skrivaj naznaniti, ovádíti; *impf.* donašati, skrivaj naznánjati.

Hinterbringer *m.* donašalec, ovadnik; —in *f.* donašalka, ovádnica.

Hinterbringung *f.* donašanje, donos, skrivno naznanilo.

Hinterbug *m.* pregíb.

hinterdrein *adv.* potlej, potem, poznej.

Hintere *m.* rit (-i), zadnjica, goza.

hintere (der, die, das) zadnji; der Hinterſte najzadnji, poslednji; das Vorderſte zu hinterſt kehren vse prevreči (-vržem), prevrniti.

Hinterfleck *m.* opeték.

Hinterfuß *m.* zadnja noga.

Hintergedanke *m.* skrita oder tajna misél (-i), primislek.

hintergehen preváriti, ukaniti, prenoriti, zavoditi; *impf.* prevárjati, ukanjati, prenárjati.

Hintergehung *f.* prevára, ukána.

Hinterglied *n.* (milit.) zadnja vrsta; (arithm.) zadnji člen.

Hintergrund *m.* ozadék, pozadje; (e. Gartens) dno.

hinterhalb *adv.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goro, izza goré.

Hinterhalt *m.* podpora, pomoč (-i); (im Kriege) zaséda, preža; im — e liegen biti (sem) skrit v zasédi, paziti skrit na ....; ſich in den — legen zasesti (-sedem) kaj in prežati na koga.

hinterhalten (vorenthalten) zadržati (-držím), pridržati; *impf.* zadrževati, pridrževati; (verhehlen) tajiti, utajiti, prikriti (-krijem); *impf.* prikrivati.

Hinterhand *f.* zapestje, zaročje; in der — ſein za roko biti (sem), zadnji biti.

Hinterhaupt *n.* zátilék, zatilnik, zaglavje. [kost (-i).

Hinterhauptsbein *n.* zatilnica, zátilna

Hinterhauptsloch *n.* zátilna rupa.

Hinterhaus *n.* zahišje, zahišni priziđek.

hinterher *adv.* pozneje, kasneje; — gehen odzad od. za kom iti (grem).

Hinterhirn *n.* zatilčni možjani *pl.*

Hinterhof *m.* zadnje dvorišče.

hinterlaſſen zapústiti, *impf.* zapúščati; (vermachen) voliti, sporočiti; *impf.* sporóčati, sporočevati.

Hinterlaſſene *m.* zapúščeneč; *f.* zapúščenka.

Hinterlaſſenſchaft *f.* zapúščina.

Hinterlaſſer *m.* zapústnik; —in *f.* zapústnica.

Hinterlauf *m.* zadnji krak. [opética.
Hinterleder *n.* (am Schuhe) opétnica,
Hinterleib *m.* zadêk.
Hinterlist *f.* kovarstvo, lokavstvo, lokavščina, prevara, prekanjenost.
hinterlisten prevâriti, okâniti, opehariti; *impf.* prevârjati.
hinterlistig lokav, kovarên, zvit, prekanjen.
Hinterlistigkeit *f.* lokavost, kovarnost, zvitost, prekanjenost.
Hintermann *m.* zadnjik, poslednjik.
Hinternaht *f.* zadnji šiv.
hinterrücks *adv.* (rückwärts) odzad za hrbtom; (hinterlistigerweise) iz prevare, po zvitosti; (heimlich) skrivaj, na tihem.
Hintersatz *m.* ſ. Nachſatz.
hinterſte (der, die, das) najzadnji, poslednji.
Hintertheil *m.* zadnji del od. konêc; (d. Thieres) zadêk; (am Wagen) (zadnja) préma, zadnji del; (am Schiffe) (zadnja) krma.
Hintertreffen *n.* zadnja vojska.
hintertreiben ubrániti, odvrniti, opovreti, ovreči (-vržem), podreti (-derem); *impf.* odvrâčati, opovirati, podírati.
Hinterwald *m.* zagorje.
Hinterwäldler *m.* zagorêc, zagorjanêc.
hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj, nazád; (von hinten) odzad, od zadej.
Hinterzeug *n.* podrépnica.
hinthun dejati (denem od. dem), položíti; *impf.* dévati, polágati; (verthun) zapráviti, *impf.* zaprávljati. [svetá.
Hintritt *m.* odmretje, odhod iz tega
hinüber *adv.* tje čez, tje prek, na oni kraj, na ono stran od. plat; in der Zſtg. m. Zeitw. pre-.
hinüberblicken tje čez poglédati, *impf.* — pogledovati.
hinüberbringen čez správiti, prenesti; *impf.* — správljati, prenášati.
hinüberfahren prepeljati (-peljem) se, *impf.* prepeljavati se, prevážati se.
hinüberführen prepeljati (-peljem), prevesti (-vedem); *impf.* prepeljevati, prevážati.
hinüberhelfen na óno stran pomoči (-morem), *impf.* — pomagati.
hinüberkommen priti (pridem) —, *impf.* príhájati na ono stran.
hinübertragen prenesti —, *impf.* prenášati čez, na ono stran.
hinüberwagen ſich úpati si —, drzniti se čez ....
hinunter *adv.* dol, tje dol, navzdol; in Bezug auf die Zuſammenſetzungen mit Zeitwörtern ſ. hinab und die damit zuſammengeſetzten Zeitwörter.
hinunterfahren navzdol —, dol peljati (peljem) se.
hinunterſpringen dol skočiti.
hinuntertrinken izpiti (-pijem), popiti.
hinunterwärts *adv.* dol, navzdol.
hinwärts *adv.* tje, tjekaj, tja.
Hinweg *m.* pot tje; auf dem —e tje gredóč, tje gredé.
hinweg *adv.* proč, v stran, na stran, strani, s poti, v kraj; — von hier správi se —, poberi se odtod; in der Zſtg. m. Zeitw. od-, u-.
hinwegbegeben ſich oditi (-idem), odriniti, správiti se; *impf.* odhájati, odrinjati, správljati se.
hinwegbeißen odgrizniti.
Hinwegnahme *f.* odvzetje, odvzetêk.
hinwegnehmen odvzeti (-vzamem), *impf.* odjémati.
hinwegraffen ſ. hinraffen.
hinwegſehen ſich über etwas ne gledati na kaj, ne marati za kaj, ne spotikati se nad čim.
hinwegwehen odveti (-vejem).
hinwegziehen odtégniti, *impf.* odtégovati; *intr.* preséliti se, oditi (-idem); *impf.* preseljevati se, odhájati.
hinweiſen kazati (kažem) na kaj; pokázati, *impf.* pokazovati na kaj.
hinweiſend kazalên.
hinwelken veniti (venem), sahniti.
hinwenden (tje) kreniti, obrniti; *impf.* obračati.
hinwerfen (tje) vreči (vržem), zagnati (-ženem), butiti; *impf.* metati (mečem), zaganjati; etwas aufs Papier — načrtati, naglo napisati (-pišem) kaj; ein Wort — podtákniti, omêniti besedico; ſich — zavaliti se, zvrniti se na tla; ſich auf die Knie — poklekniti, pasti (padem) na kolena (pred koga).
hinwieder *adv.* zopet (spet), znova.
hinwürgen dáviti, dušiti; podáviti, podušiti.

hinzielen (tje) méríti; naméríti.
hinzu *adv.* k temu; in der Zſtzg. m. Zeitw. pri-, do-.
hinzuaddieren prišteti (-štejem), *impf.* prištévati. [drábljati.
hinzubrocken pridrobiti, *impf.* pri-
hinzudringen pritisniti, privreti, pridreti (-derem); *impf.* pritiskati, privrévati, pridírati.
hinzufügen dodáti, pridáti; *impf.* dodájati, dodévati, pridévati.
Hinzugabe *f.* dodatèk, pridatèk.
hinzugießen priliti (-lijem), doliti; *impf.* prilívati, dolívati. [ti.
hinzulaſſen pripustiti, *impf.* pripúščahinzulaufen priletéti, *impf.* priletávati.
hinzulegen doložiti, priložiti; *impf.* dolagati, prilagati.
hinzuſchleichen primúzati se, prikrasti (-kradem) se.
hinzuſchütten priliti (-lijem), doliti; *impf.* prilívati, dolívati; (trockenes) prisuti (-spem), prisípati (-sípljem).
hinzuthun pridejati (-dém), *impf.* pridévati.
hinzutreiben prignati (-ženem), *impf.* prigánjati. [pati.
hinzutreten pristopiti, *impf.* pristó-
Hinzutritt *m.* pristop.
hinzuwerfen privreči (-vržem), *impf.* privrgovati.
hinzuzahlen priplačati, doplačati; *impf.* priplačevati, doplačevati.
hinzuzählen prišteti (-štejem), došteti; *impf.* prištévati, doštévati.
hinzuziehen privleči, potégniti k ....
Hiobspoſt *f.* žalostni glas, žalostno oznanilo.
Hippe *f.* óblat, mlinèc; (kleine Senſe) kósa, résnica; (Gartenmeſſer) vinjak, vinoréz, noraz, reznik, kosír; *fig.* smrtna kósa.
Hippenbäcker *m.* óblatar.
Hirn *n.* možjani *pl.*, možgani; (Mark) mozèg; Hirn- možjanski.
Hirnentzündung *f.* vnetje možjanov.
Hirngeſpinſt *n.* izmislèk, domislèk, domišljava, izmišljotina.
Hirnhaut *f.* možjanska ópna. [ópne.
Hirnhautbruch *m.* predor možjanske
Hirnhöhle *f.* možjanska otlina.
hirnkrank na možjanih bolán.
Hirnlehre *f.* nauk o možjanih, možjanoslovje.
hirnlos brez možjanov; *fig.* brez pameti, nespámetèn.
Hirnloſigkeit *f.* nespámetnost.
Hirnmark *n.* mozèg.
Hirnſchädel *m.* črepinja, lobanja; *fig.* buča, betica.
Hirſch *m.* jelen; Hirſch- jelenov, jelenski, jelenji.
Hirſchbock *m.* jelen samèc, jelenščèk.
Hirſchbrunft *f.* jelenji gonj, jelenovo rúkanje.
Hirſchfänger *m.* lovski nož, játagan.
hirſchfarben jelenast, jelenove barve.
Hirſchfleiſch *n.* jelenovo meso, jelenina.
Hirſchgarten *m.* jelenjak, košutnjak.
Hirſchgeweih *n.* jelénovi rogovi *pl.*
Hirſchhaut *f.* jelénova koža.
Hirſchhorn *n.* jelénov rog.
Hirſchhorngeiſt *m.* jelenovèc.
Hirſchjagd *f.* lov na jelene.
Hirſchkäfer *m.* rogáč, kleščár.
Hirſchkalb *n.* jelenče (-ta).
Hirſchkuh *f.* košuta, jelénovka.
Hirſchleder *n.* jelenje od. jelensko usnje.
hirſchledern iz jelenjega oder jelenskega usnja. [žila.
Hirſchruthe *f.*, Hirſchziemer *m.* jelenova
Hirſchzunge *f.* jelenov jezik.
Hirſe *f.* prosó; (geſtampft) pšeno, phanje; (gekocht) kaša, jagliči *pl.*; Hirſe- prosén.
Hirſeacker *m.* prosišče.
Hirſebrei *m.* proséna kaša, jagliči *pl.*
Hirſebrot *n.* prosenják.
Hirſekorn *n.* prosó, prosćno zrno.
Hirſemehl *n.* proséna moka.
Hirſeſtampfe *f.* stopa za prosó.
Hirſeſtroh *n.* proseníčnica, proséna slama.
Hirt *m.* pastír; *dem.* pastirčèk; Gemein— črednik, čednik, varovčin; Kuhhirt kravár; Schaf— ovčár; Ziegen— kozár; Schwein— svinjár ɔc.; — ſein pasti, pastírovati; Hirten- pastírski.
Hirtenamt *n.* pastírska služba, pastírstvo.
Hirtenbrief *m.* pastírski list.
Hirtenflöte *f.* pastírska piščál (-i), žvegla; *dem.* piščálka, žveglica; auf der — blaſen piskati, žveglati.

Hirtengedicht *n.* pastirska pesën (-i), selanka.

Hirtenknabe *m.* pastirček.

Hirtenleben *n.* pastirsko življenje, pastirovanje; ein — führen pastirčevati, pastirovati, pastiričiti.

Hirtenmädchen *n.* pastirica.

hirtenmäßig pastirski; *adv.* pastirski, pastirsko.

Hirtenpfeife *f.*, **Hirtenrohr** *n.* trstenica, auch žvegla.

Hirtenſtab *m.* pastirska pálica, krávola; (unten krumm) porúkanica. [stvo.

Hirtenſtand *m.* pastirski stan, pastir-

Hirtentaſche *f.* pastirska torba, lavšek; *dem.* torbica; (Pflanze) plešec.

Hirtenvolk *n.* pastirji *pl.*

Hirtin *f.* pastirica; Kuh— kravarica; Schaf— ovčarica; Ziegen— kozarica; Gänſe— gosarica ꝛc.; — ſein pastiriči, pastiričevati.

Hiſſe *f.* škrpče, škripec, vitel.

hiſſen razpeti (-pnem), razviti (-vijem); *impf.* razpénjati, razvijati; s škrpcem vzdigniti, *impf.* vzdigovati.

Hiſtorie *f.* zgodovina, povéstnica; (Erzählung) pripovedka.

Hiſtorienmaler *m.* zgodopisni slikar.

Hiſtoriker *m.*, **Hiſtoriograph** *m.* zgodovinar, zgodopisec.

hiſtoriſch zgodovinski, zgodopisen.

Hitzblaſe *f.*, **Hitzbläschen** *n.*, **Hitzblatter** *f.* ogórec, mozólj, prišč; *dem.* ogórček, mozóljček.

hitzblütig vročekrvén, vroče krví.

Hitzblütigkeit *f.* vročekrvnost.

Hitze *f.* vročina, velika gorkota; Glühhitze žgalina, peklina, pekoča vročina; Sonnenhitze pripeka, prigrevanje; (Schwüle) sopárica, sparica; *fig.* (Eifer) ogénj, gorečnost, vnetost; (Zorn) srd, gnev, jeza; (Heftigkeit) naglica, sila.

hitzen vročino storiti, *impf.* — delati; (v. Holz) vročino dajati, greti (grejem); (v. d. Sonne) žgati (žgem), peči (pečem), greti (grejem), pripékati, prigrévati.

hitzig vroč, gorék, gorkotén; žgoč, pekóč; *fig.* ognjen, goréč, vnet; (heftig) nagél, silén; —e Krankheit vročinska bolezén (-i), vročica, vročnica; —es Getränk močna pijača; —es Eiſen razbeljeno železo; —er Kampf vroča od. huda bitka; nicht ſo — nikar tako naglo! le počasi, polagano! er wird gleich — precej mu zavré, brž zraste; — antworten jezno odgovoriti, obregniti se nad kom.

Hitzkopf *m.* vročeglavec, naglež, naglič, človek nagle jeze.

hitzköpfig vročegláv, vročeglavén, nagél, silén, nagle jeze.

Hitzmeſſer *m.* gorkomér.

hm! *interj.* hm!

ho! *interj.* ho!

Hobel *m.* skobélj, stružec, strugalnik, auch oblič; (ein großer —) rogljáč.

Hobelbank *f.* stružnica, skobelnik.

Hobeleiſen *n.* stružno železo.

hobeln skobljati, strúgati, óblati; oskobljati, ostrúgati, poóblati; *fig.* gláditi, likati.

Hobelſpan *m.* stružek, ostružek; *coll.* ostrúžina, ostružki *pl.*, auch óblanje.

Hobor *f.* ſ. Hautbois.

hoch visok; hohes Waſſer velika voda; hohe Meſſe velika maša; hohes Feſt veliki praznik; hohe See široko morje; es iſt hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslednji čas je; im hohen Grade zeló, močno, jako, silno; Hoch slava! — und theuer ſchwören rotiti se, pridúšati se; etwas — aufnehmen v veliko čast šteti (štejem) si kaj; in Zuſammenſetzg. pre-, prav, jako. [jen.

hochachtbar prespoštovan, visoko cen-

hochachten zeló od. močno číslati, spoštovati, ceniti, častiti.

Hochachtung *f.* veliko číslanje, spoštovanje, čéščenje.

hochachtungsvoll *adv.* z velikim spoštovanjem.

Hochaltar *m.* veliki od. sprednji oltár.

Hochamt *n.* velika od. péta maša.

hochanſehnlich zeló veljavén, prečastit, prespoštovan.

hochäſtig visokovejen, visokovejnat.

hochbegabt bogato obdarovan od. obdarjen.

hochbejahrt jako star, zeló priletén.

hochbeinig nogát, visokonóg, dolgonóg.

hochberühmt preslavén, preimenitén, slovéč.

hochbetagt ſ. hochbejahrt.

Hochdero Vaš, Njihov, Njegov.

hochdeutsch visokonemški.
Hochebene *f.* visoka ravan (-i), planota, visočava.
hochedel prežlahtěn, visokoplemenit.
hochedelgeboren preblagorodĕn, visokorodĕn; Euer Hochedelgeboren preblagorodni gospod, Vaša preblagorodnost.
hochehrwürdig prečastit, prečastitljiv, prečastĕn.
hocherfreut ves vesél, jako vesél.
hocherhaben vzvišan.
hochfahrend prevzetĕn, napihnen.
Hochfläche *f.* planota, gorska ravan (-i).
hochfliegend visokoletéč.
Hochflut *f.* plima, pritók.
hochfürstlich kneževski; —e Gnaden svetli knez.
hochgeachtet visoko spoštovan, visoko [cenjen.
Hochgebirge *n.* visoko gorovje, planina.
Hochgebirgssee *m.* planinsko jezero.
hochgeboren visokorodĕn; Euer Hochgeboren visokorodni gospod, Vaša visokorodnost.
hochgeehrt prečastit, visoko češčen, prespoštován.
hochgelobt močno hvaljen, prehvaljen.
hochgepriesen visoko slavljen, preslavljen.
Hochgericht *n.* morišče.
Hochgesang *m.* visoka pesĕn (-i), slavo- [spév.
hochgesinnt visokomiseln, visocih mislij.
hochgestellt na visoki stopnji stojéč.
hochgewaltig preoblastĕn. [tom.
hochhalsig dolgovratĕn, z dolgim vra-
hochhalten spoštovati, visoko čislati od. ceniti.
hochheilig presvet.
hochherzig blagosrčĕn, blagodušĕn, velikosrčĕn, velikodušĕn.
Hochherzigkeit *f.* blagodušje, blagosrčje, velikodušnost, velikosrčnost.
Hochholz *n.* vrhovina, vrhovje.
Hochland *n.* višavje, višina, gore *pl.*
Hochländer *m.* gorenjĕc, gorjaněc.
höchlich *adv.* jako, zelò, močno.
hochlöblich preslavĕn, veleslavĕn.
Hochmuth *m.* napúh, prevzetija, prevzetnost, ošabnost, oholost.
hochmüthig napúhnen, napihnen, prevzetĕn, ošabĕn, ohól; — sein prevzetovati.
Hochmüthige *m.* prevzetnik, prevzetnež, napihneněc, ošabnik; *f.* prevzetnica, ošábnica.
Hochofen *m.* plavež, plavž.
Hochplateau *n.* visoka ravnota oder planota.
hochpreisen slaviti, poveličevati.
Hochpriester *m.* véliki duhovĕn, véliki mašnik.
Hochpriesteramt *n.* služba od. dostojanstvo velikega duhovna, duhovsko poglavarstvo.
hochroth živo od. močno r(u)déč.
hochschätzen zelò od. močno spoštovati, čislati, céniti, obrájtati.
Hochschätzung *f.* visoko spoštovanje od. čislanje.
hochschenkelig visoko stegnat oder [bedrat.
Hochschule *f.* vseučilišče, visoke šole *pl.*
hochschulterig visokopléč, visokoplečat.
hochschwanger blizoporodna, blizu poroda.
hochselig rajni, *(subst.)* rajnik, slavnega spomina.
Hochsinn *m.* visokodušje, blagodušje.
hochsinnig visokodušĕn, blagodušĕn, visokomiseln.
Hochsitz *m.* prestol, prestolje.
höchst *adv.* zelò, prav zelò, jako; —e (der, die, das) najvišji; —e Zeit skrajni od. zadnji čas; in Bſtgn. pre-.
hochstämmig visokodebeln, visokostebeln.
höchsteigen sam samcat, prav sam.
höchstens *adv.* k večjemu, največ, zvečma.
höchstgnädig premilostljiv.
höchstgütig predobrotljiv.
Hochstift *n.* stólnica.
hochtrabend šopirĕn, napuhnen, ošabĕn; (v. d. Rede) ohlapĕn.
Hochverrath *m.* veleizdaja.
Hochverräther *m.* veleizdajalĕc.
Hochwald *m.* gozd visoke vrste.
Hochwasser *n.* povodénj (-i).
hochwichtig prevažĕn, velevažĕn, preimenitĕn.
Hochwild *n.* velika divjačina.
hochwipfelig visokovrh.
hochwohlgeboren preblagorodĕn; Euer Hochwohlgeboren preblagorodni gospod, Vaša veleblagorodnost.

Hochwürden, Euer — prečastiti, prečastni od. prečastitljivi gospod.

hochwürdig prečastit, prečastitljiv; das Hochwürdige, das Hochwürdigste sveto Rešnje telo (telesa).

Hochzeit *f.* ženitêv, ženitnina, ženitovanje, svatovščina, pir, gostovanje; auf der — sein svatovati, pirovati, v svatih od. na gostovanji biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).

hochzeitlich svatovski, svatben, ženitên, ženitovanjski, pirên, gostovanjski.

Hochzeits- svátovski, ženitni, ženitovanjski, pirni, gostovanjski.

Hochzeitsanführer *m.* starejšina, starešina. [postelja.

Hochzeitsbett *n.* ženitna od. pirna

Hochzeitsbitter *m.* zovčin, pozavčin, pozovič.

Hochzeitsfeier *f.* svatovščina, pirovanje.

Hochzeitsgast *m.* svat, gostovanjščak; (ein ungeladener) prežar, voglar, šeškar.

Hochzeitsgeschenk *n.* ženitno darilo, pirni dar.

Hochzeitsgewand *n.* svátovsko oblačilo, svátovska obleka.

Hochzeitskranz *m.* svatovski venec.

Hochzeitskuchen *m.* ženitni koláč, in St. bosman. [ščaki.

Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovanj-

Hochzeitslied *n.* ženitna od. svátovska pesên (-i).

Hochzeitsmahl *n.* ženitnina, pir, gostovanje, svatovanje. [ski.

hochzeitsmäßig *adv.* svátovsko, svatov-

Hochzeitsmutter *f.* teta, serb. starosvatica. [vici *pl.*

Hochzeitspaar *n.* ženin in nevesta, no-

Hochzeitsvater *m.* oče starejšina.

hochzuverehrend prespoštován, zelo spoštován.

Hocke *f.* stavêk; (eine größere) kopa, kopica; die Garben in —n setzen snope stávkati oder v kopo (kopico) dévati; einen auf die — nehmen koga na hrbet, štuporamo zadeti (-denem) oder vzeti (vzamem), oprtiv vzeti koga.

hocken Garben snopje stávkati, razstávljati, postávljati, v kope devati; *intr.* (kauern) čepéti, tičati (tičim); (niederhocken) počeníti, *impf.* počépati.

Höcker *m.* grba, grbina.

höckerig grbav, grbast, grbinast.

Höckerzahn *m.* grbáč.

Hode *f.* jajce; im *pl.* auch môde, môdi, môda; einem Thiere die — ausschneiden kopiti žival. [kilav.

Hodenbruch *m.* kila; am — leidend

Hodensack *m.* mošnja, mošna, mošnjica, modnik.

Hof *m.* dvor, dvorišče, borjáč; (um den Mond) obstret (-i), kolobár, krog; (Meierhof) pristava; Hof- dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorski opravnik. [ba.

Hofamt *n.* dvorski urad, dvorska služ-

Hofbeamte *m.* dvorski uradnik.

Hofbediente *m.* dvorski služabnik.

Hofbrauch *m.* dvorska navada od. šega.

Hofburg *f.* dvor, prestolni grad.

Hofburgwache *f.* dvorska —, dvorna straža.

Hofcommission *f.* dvorna komisija.

Hofdecret *n.* dvorski odlok, dvorni dekrét.

Hofdienst *m.* dvorska od. dvorna služba.

hoffähig sposoben za dvor, kdor ima pri dvoru pristóp.

Hoffart *f.* napúh, prevzetnost, ošabnost, gizdavost.

hoffärtig napihnen, prevzetên, ošaben, gizdav; — werden prevzeti (-vzamem) se.

Hoffärtige *m.* napihnenec, prevzétnež, ošabnež, gizdalín; *f.* prevzétnica, ošabnica, gizdavka.

hoffen úpati, nádjati od. nadéjati se; (erwarten) čakati, pričakovati, zanašati se na kaj; sicher — svest si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* brž ko ne, po vsej priliki, menda, najbrž.

Hoffer *m.* úpalec; pričakovalec.

Hoffnung *f.* up, úpanje, nada, nadeja; (Erwartung) pričakovanje; sich — machen auf etwas zanašati se na kaj; in der — sein noseča, košata biti; die — ist zu Wasser geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obupên, brezupên, brez upa, brez nade. [upnost.

Hoffnungslosigkeit *f.* obupnost, brez-

hoffnungsvoll nadepóln, poln nade, — upanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá.
Hoffräulein *n.* dvorska gospodična.
Hofgericht *n.* dvorska sodnija.
Hofgeſinde *n.* dvorska družina, dvorniki *pl.*
Hofhaltung *f.* dvoranstvo, dvor.
hofieren dvoriti, dvorovati; (ſchmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, sliniti se, sladkati se okoli koga.
Hofjäger *m.* dvorski lovec.
Hofjunker *m.* dvoranič, dvoraněc.
Hofkammer *f.* dvorska kómora.
Hofkanzlei *f.* dvorna od. dvorska pisarnica, — kancelija.
Hofkanzler *m.* dvorni oder dvorski kancelár.
Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.
Hofkirche *f.* dvorna cerkêv.
Hofkriegsrath *m.* dvorsko vojaško svetovalstvo.
Hoflager *n.* dvor, dvorno stanovališče; ſein — halten dvorovati, stolovati.
Hoflehen *n.* dvorski fevd.
Hofleute *pl.* dvórniki, dvorani.
höflich uljuděn, priljuděn; dvorěn, dvorljív.
Höflichkeit *f.* uljudnost, priljudnost; dvornost, dvorljivost.
Höfling *m.* dvorán, pridvornik. [nik.
Hofmann *m.* dvorán, dvoraněc, dvor-
hofmäßig dvorski, dvoranski.
Hofmeier *m.* dvorni pristavnik.
Hofmeiſter *m.* dvorni hišnik od. opravnik; (Hausleḥrer) domači učitelj, odgojitelj.
Hofnarr *m.* dvorski norec, dvorski čavš od. pavliha.
Hofpartei *f.* dvorska stranka.
Hofplatz *m.* dvorni trg.
Hofprediger *m.* dvorni pridigar.
Hofrath *m.* dvorni svetovalec od. svétnik; (Amt) dvorno svetovalstvo.
Hofraum *m.* dvorišče, borjáč.
Hofrecht *n.* dvorska pravica.
Hofſchatzmeiſter *m.* dvorski blagajnik.
Hofſchranz *m.* pridvornik, pridvorčán.
Hofſecretär *m.* dvorni tajnik.
Hofſitte *f.* dvorska od. dvorna šega.
Hofſtaat *m.* dvor cesarski od. kraljevski, dvorsko veličastje; (Hofleute) dvorani, dvoranstvo, dvorstvo.
Hofſtab *m.* dvorski štab.
Hofſtelle *f.* dvorska služba.
Hoftafel *f.* dvorska miza. [dišče.
Hoftheater *n.* dvorno od. dvorsko gle-
Hofthür *f.* dvorišče dveri, duri *pl.*
Hofweſen *n.* dvorstvo, dvoranstvo.
Hofzirkel *m.* dvorsko društvo od. kolo.
Höhe *f.* višava, visočina, višina, visokóst; (ein Hügel) vrh, vršina; in die — kvišku, na kvišku; in die — ſpringen poskočiti, *impf.* poskakovati; ſich in die — richten zravnati se, po koncu se postáviti; (mit Anſtrengung) skolébati se; in die — ſteigen ščetiniti se, sršiti se, po koncu vstajati.
Hoheit *f.* visokóst; — Gottes božje veličastvo; kaiſerliche — cesarska visokóst, cesarót.
Hoheitsrecht *n.* vladarska pravica.
Hohelied *n.* visoka pesên (-i), Salomonova pesên (-i).
Höhenmaß *n.* mera visokosti.
Höhenmeſſer *m.* visokomér.
Höhenrauch *m.* višavski dim.
Höhenunterſchied *m.* razloček visokosti.
Hoheprieſter *m.* véliki duhovên.
Hoheprieſteramt *n.* véliko duhovstvo, služba velikega duhovna.
Höhepunkt *m.* vrh.
höher višji, viši; *adv.* višje, više.
hohl (v)otêl, šupêlj; (v. Zahn) izjéden, (v)otêl; (eingebogen) bokast, izbokêl, udrt, žlamborast; (v. d. Stimme) (v)otêl, zamolkêl; (v. d. Augen) udrt, upadêl, globok; —e Hand pest (-i), šaka; die See geht — morje se je vzburkalo, — žene velike valove.
Hohl- (v)otli. [vodnica.
Hohlader *f.* (v)ótla žila, velika pri-
hohläugig z udrtimi očmi, udrtih očij, upadlih očij.
Hohlbacke *f.* upadlo lice.
Hohlbeil *n.* teslo, tesla.
Höhle *f.* (v)otlina, duplina, duplo, šupljina; (Erdhöhle) jama, špilja, nora, peščera; (eines wilden Thieres) luknja, brlóg; (Abgrund) brezno (brezdno), udrtina.
Hohleiſen *n.* žlebato dleto.
höhlen (v)ótliti, dolbsti (dolbem), šupljiti; izvótliti, prevótliti, izdolbsti.
Höhlenbär *m.* medved brlogar oder jamar.

Höhlenbewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, dupelnik.
Höhlenfluss *m.* reka jamarica.
höhlenförmig jamast, špiljast.
Hohlgang *m.* podzemeljski hodnik, tamnik.
Hohlglas *n.* jamičasto, bókasto oder žlebasto steklo.
Hohlhand *f.* pest (-i), šaka.
Hohlheit *f.* (v)ótlost, šupljost, praznost, puhlost.
Hohlkehle *f.* žlebič.
Hohlkopf *m.* puhloglavec, bedák.
Hohlkreisel *m.* volk.
Hohllinse *f.* jamičasta leča.
Hohlmeißel *m.* žlebasto dleto.
Hohlraum *m.* (v)otlina. [calo.
Hohlspiegel *m.* vdrto od. jamasto zr-
Höhlung *f.* votljenje, šupljenje; (v)otlina, šupljina; (durch u. durch gemacht) tuljava.
Hohlvene *f.* velika privodnica.
hohlwangig udrtih —, suhih lic.
Hohlweg *m.* klanec, soteska; (zwischen hohen Felsen) predúh. [linček.
Hohlwurz *f.* (*Fumaria bulbosa*) pete-
Hohlziegel *m.* korec, žlebnják.
Hohlzirkel *m.* osti *pl.*; šestilo za merilo (v)otlin.
Hohn *m.* poróg, poróga, róganje, zasmehovanje, posmehovanje, zasramba; einem — sprechen rógati se, posmehovati se komu; sramotiti, zasramovati od. zasmehovati koga.
höhnen sramotiti, zasramovati, zasmehovati od. oponašati (koga), posmehovati se od. rógati se (komu).
Höhner *m.* zasmehovalec, sramotilec, oponašalec; —in *f.* zasmehovalka, sramotilka.
Hohngelächter *n.* zasmehovanje, posmehovanje, róganje.
höhnisch posmehljiv, zasmehljiv, sramotilen, zasramovalen.
hohnlachen posmehovati se (komu), rógati se (komu), zasmehovati (koga).
Hohnlachen *n.* zasmehovanje, posmehovanje, róganje.
Hohnlacher *m.* zasmehovalec, posmehovalec.
Hohnlacherin *f.* zasmehovalka, posmehovalka.
Hohnrede *f.* sramotilni govor, sramotilne besede *pl.*
Hohnsprecher *m.* ſ. Hohnlacher.
Hohnwort *n.* sramotilna od. zasmehovalna beseda.
hoho! *interi.* ohó!
Höker *m.* branjevec, prekupovalec.
hökern branjariti, prekupovati.
Hökerei *f.* branjarija, prekupčija.
Hökerin *f.* branjevka, prekupovalka.
hold udán, naklonjen, nagnen; (liebreich) mil, blag, ljubezniv, ljuběk.
Hold *m.* (Unterthan) podložnik; (Berghold) gornik, nagornják.
holdselig blagomil, ljubezniv. [vost.
Holdseligkeit *f.* blagomilost, ljubezni-
holen etwas iti (grem) po kaj, prinesti (-nesem) kaj; *impf.* hoditi po kaj, prinašati kaj; jemanden auf einem Wagen — po koga z vozom iti; — lassen etwas poslati (pošljem), *impf.* pošiljati po kaj; sich Schläge — stákniti jo, skúpiti jo; sich eine Krankheit — nalezti od. nakopati (-kopljem) si kako bolezen; Athem — dihati, sopsti (sopem), oddihovati si; Seufzer — zdihniti; *impf.* zdihovati, stokati.
Holster *f.* (Pistolenbehältnis) tok.
holla! *interi.* alá! aló! na noge! po koncu!
Hölle *f.* pekel; *fig.* einem die — heiß machen podkuriti komu; Höllen- peklenski.
Höllenangst *f.* peklenski strah, neizrečeni strah. [nec.
Höllenbewohner *m.* peklenšček, pekle-
Höllenbrut *f.* peklenski rod, vražja zaléga, vražje pleme (-na).
Höllendrache *m.* peklenski zmaj.
Höllenfahrt *f.* hod od. pot v pekel.
Höllenfeuer *n.* peklenski ogenj.
Höllenfürst *m.* peklenski vladar.
Höllengeist *m.* peklenšček, peklenski od. hudi duh.
Höllenmacht *f.* peklenska oblast (-i).
Höllenmaschine *f.* peklenska mašina, smrtni stroj.
Höllenpein *f.* peklensko trpljenje.
Höllenpforte *f.* peklenska vrata *pl.*
Höllenreich *n.* peklensko kraljestvo.
Höllenschlund *m.* peklensko žrelo od. brez(d)no.

hölliſch peklenski, vražji, zlodejski.
Holper *m.* gruda, gruča.
holperig gručav, grudast, grudnat, grudovnat, neravěn; *fig.* negladěk.
holpern drdrati, tresti se.
Holunder *m.* bezëg, bezgověc; ſpaniſcher — španski bezëg, lipovka; Holunder= bezgov.
Holunderblüte *f.* bezgovo cvetje.
Holunderholz *n.* bezgov les, bezgovina.
Holunderſtrauch *m.* bezëg, bezgověc; *coll.* bezgovje.
Holundertheе *m.* bezgov čaj.
Holz *n.* lés; *coll.* lesovina; Brenn— drva *pl.*; grünes — surovina; morſches — prhljád (-i), gnilád (-i); ein Scheit — poleno; *dem.* polence; — ſpalten drva cepiti; — (Bauholz) fällen les sekati; Brenn— fällen drva sekati, drvariti; zu — werden lesenéti, drvenéti; zleseneti, zdrveneti; in Zuſammenſetzungen mittelſt -ovina oder -ina, z. B. Eichenholz dobovina, hrastovina; Buchenholz bukovina; Birkenholz brezovina ꝛc.; Holz= (Holz betreffend) lesni; (aus Holz beſtehend) lesén.
Holzabfälle *pl.* ivéri *pl.*, trščice *pl.*; *coll.* ivérje.
Holzapfel *m.* lesníka, lesnjáča.
Holzapfelbaum *m.* lesnika, lesnjáča.
Holzarbeit *f.* leséna roba, izdelěk iz lesá.
Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovalěc lesene robe.
holzarm brezdrvěn, brezlesěn.
holzartig drvenast, lesenast.
Holzart *f.* drevnica, drevača, tepača.
Holzband *n.* leséni obróč.
Holzbirn *f.* drobnica, loška hruška.
Holzbock *m.* (Sägebock) kobila, koza; (Zecke) navadni klop, klešč.
Holzboden *m.* drvárnica.
Holzbündel *n.* bútara od. naraměk drv.
Holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.
holzen les od. drva sékati od. podirati, drváriti, les od. drva správljati.
Hölzer *pl.* (Stickelhölzer) rišpete *pl.*, kalupi *pl.*
hölzern lesén, drvén; (ungeſchickt) okoréu, štorast; (v. Geſchmack) pust, neslastěn, neslán.
Holzerſparnis *f.* prihranitěv drv.
Holzfäller *m.* drvár.
Holzfaſer *f.* lesno lakno, — vlakno, lesna lika.
Holzfäule *f.* gniloba, trohnoba, prhnenje drv od. lesá.
Holzfirnis *m.* drevomáz, mazilo za drevésa.
Holzfreſſer *m.* kukěc.
Holzfuhre *f.* voz drv.
Holzgegend *f.* drvanja.
Holzgerechtigkeit *f.* pravica na drva, — na gozd.
Holzhacker *m.* drvár; (Specht) détel.
Holzhandel *m.* kupčija z lesom oder z drvi.
Holzhaufe *m.* kup drv; (geſchichtet) skládanica, skladálnica.
holzicht lesenast, drevenast.
holzig z lesom od. drevjem zarasten (obrasten); lesén, lesnat, drevén, drevnat.
Holzkeil *m.* zagozda, zagvozda.
Holzkern *m.* srděk.
Holzkirſche *f.* necepljena črešnja.
Holzklotz *m.* klada, tnalo, panj.
Holzkohle *f.* drvni ogělj; *coll.* drvno oglje.
Holzkrähe *f.* črna žolna, pivka.
Holzlege *f.* drvárnica.
Holzleſe *f.* pobiranje drv.
holzlos brezdrvěn, brezlesěn.
Holzmangel *m.* pománjkanje drv, — lesá.
Holzmarkt *m.* lesni od. drvni trg, trg za les od. za drva.
Holzmaſt *f.* žir, žirovina.
Holzmehl *n.* črvojédina, črvojéd (-i).
Holzmiſt *m.* listni gnoj.
Holznagel *m.* klin.
Holzpflege *f.* lesoreja.
Holzplatz *m.* drvoton, naton, drvišče.
Holzpreis *m.* drvna cena.
Holzrechen *m.* grablje *pl.* za drva.
holzreich lesovit, drvnat.
Holzrieſe *f.* drča za drva, — za les.
Holzſache *f.* lesena roba, lesovina.
Holzſäge *f.* žaga za lés.
Holzſäger *m.* žagar.
Holzſammlung *f.* lesarija, zbirka raznega lesá.
Holzſcheit *n.* poleno.
Holzſchieber *m.* veslica, lopár.
Holzſchlag *m.* sekanje drv; frata.
Holzſchlägel *m.* bèt, kij.
Holzſchläger *m.* drvár, drvosék.

Holzſchleife *f.* ſ. Holzrieſe.
Holzſchneidekunſt *f.* lesorezba.
Holzſchnepfe *f.* kljunáč, zlomka.
Holzſchnitt *m.* lesoréz; Holzſchnitt- lesorezni.
Holzſchnitzer *m.* lesorezec, izdelovalec lesenih podób.
Holzſchoppen *m.*, **Holzſchuppen** *m.* drvarnica.
Holzſchuh *m.* cokla, coklja.
Holzſchwemme *f.* plavljenje drv, splav drv.
Holzſervitut *f.* drvaščina, služnost drvoseka.
Holzſieb *n.* rešeto, rejta.
Holzſpan *m.* ivér, ščep, ščepa, treska, trska.
Holzſtift *m.* klinec; *dem.* klinček.
Holzſtoff *m.* lesovina.
Holzſtoß *m.* sklada, skladálnica.
Holzſtumpf *m.* panj, štor, poroběk, porungélj.
Holztaube *f.* divji golób, duplar.
Holztäubling *m.* gliva.
Holztheer *m.* lesni katran.
Holzung *f.* drvarjenje; (Gehölz) grmovje, šuma.
Holzungsrecht *n.* pravica na drva.
Holzverkauf, Holzverſchleiß *m.* prodája lesá od. drv.
Holzverwalter *m.* oskrbnik za drva.
Holzvorrath *n.* zaloga v drvih, na lesu.
Holzware *f.* leséno blago, leséna roba.
Holzwanze *f.* gozdna stenica.
Holzwärter *m.* logar.
Holzweg *m.* pot v lés, — v gozd; er iſt auf dem —e zašel je s prave poti, moti se.
Holzwerk *n.* lesenina, izdelki iz lesá.
Holzwurm *m.* kukec.
Holzzeit *f.* drvarski čas, doba za sekanje drv.
Holzzucht *f.* lesoréja, drevoreja.
Holzzunder *m.* žigra.
Homiletik *f.* homiletika, pridigarstvo.
homiletiſch homiletičen, pridigarski.
Homilie *f.* homilija, duhovni od. cerkveni razgovor, razkladanje sv. pisma.
homogen ſ. gleichartig.
homolog, homonym ſ. gleichnamig, gleichlautend.
Homöopathie *f.* homejopatija.
homöopathiſch homejopatičen.
honett poštén, pristojén.
Honig *m.* med, strd (-i); — bauen čebeláriti, bčelariti; — brechen bučele —, čebele spodrezati (-režem), *impf.* spodrezavati; einem — um den Bart ſchmieren prilizovati se komú, sladkati se okoli koga; Honig- medén, strdén.
Honigapfel *m.* medenik, mediško jabelko.
Honigbär *m.* medved čebelár, bučelar od. medár.
Honigbau *m.* bučelarstvo, čebelarstvo, čebelarija.
Honigbauer *m.* bučelar, čebelar, medár.
Honigbehältnis *n.* medéni lonček od. piskerc.
Honigbiene *f.* ſ. Arbeitsbiene.
Honigbirn *f.* medenica, medenka.
Honigbrantwein *m.* medénovec.
honigerzeugend medoroden.
Honigeſſer *m.* medojedec.
honigfarben medenobarvén.
Honigfaſs *n.* mednik.
Honigladen *m.* sat; *coll.* satovje.
honigfließend medotočen, medonosen.
Honigfrau *f.* medarica.
Honiggaſſe *f.* medarske ulice *pl.*
Honiggefäß *n.* ſ. Honigfaſs.
Honiggelte *f.* golida za med.
Honiggeruch *m.* duh —, vonj po medu.
Honiggeſchmack *m.* okús po medu.
Honiggras *n.* volnata pahovka, medena trava.
honighaft medast, medovit.
Honighandel *m.* medarstvo.
Honighändler *m.* medár.
Honighummel *f.* čmrlj medokradnik.
Honigkorb *m.* medovnjak.
Honigkuchen *m.* medén od. strdén kolač.
Honiglese *f.* nabiranje medú.
Honigmaul *n.* medolizec.
Honigmund *m.* medéna od. medénosladka usta.
Honigprobe *f.* ogléd od. poskús medú.
Honigquelle *f.* izvírek od. izvor medú.
Honigrede *f.* sladki govor.
honigreich medovit, medovnat.
Honigſaft *m.* medéni sok.
Honigſammler *m.* medobèr.
Honigſcheibe *f.* sat; *coll.* satovje.
Honigſchneiden *n.* spodrezovanje satov.
Honigſchnitte *f.* rezljej kruha z medom.
Honigſeim *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedi iz satovja), med samotok.
Honigſtimme *f.* sladki glas.

honigſüß medén, sladék kakor med.
Honigthau *m.* medéna rosa.
Honigtopf *m.* loněc za med.
Honigtrank *m.* medíca.
Honigwaſſer *n.* medéna voda.
Honigwein *m.* medíca.
Honigzehent *m.* desetina od medú.
Honigzelle *f.* medeni lončék.
Honigzins *m.* medarina.
Honorar *n.* plačilo.
Honoratioren *pl.* imenitniki, odličniki, dostojniki, častna gospoda.
honorieren častiti; počastiti; (bezahlen) plačati, *impf.* plačevati.
Hopfen *m.* hmelj; an ihm iſt — und Malz verloren ni dobre dlake na njem; Hopfen- hmeljni, hmeljev.
hopfen hmeliti; ohmeliti, nahmeliti.
Hopfenacker *m.* hmeljnik, njiva za hmelj.
Hopfenbau *m.* hmeljarija, hmeljarstvo; den — betreiben hmeljariti, s hmeljarstvom pečati se.
Hopfenbauer *m.* hmeljár.
Hopfenbaum *m.* hmeljevec.
Hopfenboden *m.* svet od tla (tal) za hmelj.
Hopfendarre *f.* hmeljna sušilnica.
Hopfenfeld *n.* hmeljišče, polje za hmelj.
Hopfenhandel *m.* hmeljarjenje, kupčija s hmeljem.
Hopfenkammer *f.* hmeljnica.
Hopfenklee *m.* mermúlika.
hopfenreich hmeljevit.
Hopfenſack *m.* vreča za hmelj.
Hopfenſeide *f.* ſ. Flachsſeide.
Hopfenſtange *f.* kol za hmelj; *fig.* (eine lange hagere Perſon) dolgež, rantež, dolgín.
Hopfenwaſſer *m.* hmeljevica.
Höpfner *m.* hmeljár.
hopp, hopſ *interi.* hop! hops! hopsasa!
hopſen poskakovati.
Hopſer *m.* poskakovalec, skakáč.
hörbar slišen, slišljiv, kar se more slišati.
Hörbarkeit *f.* slišljivost, slišnost.
horchen na uho vleči, uho nastavljati, ušesa špičiti, zvesto poslušati, prisluševati.
Horcher *m.* poslušalec, prisluševalec, sluhovt.
Horcherin *f.* poslušalka, prisluševalka.
Horchhaus *n.* poslušalnica. [vanje.
Horchwinkel *m.* kotiček za prisluše-
Horde *f.* čeda, čreda; (v. Menſchen) truma, trop, krdélo.
Hordenführer *m.* krdelnik. [ma.
hordenweiſe *adv.* na trume, krdelo-
hören slišati (-im), čuti (čujem); auf etwas — kaj poslušati; man hört nur le slišite, poslušajte; laſs — ne povéj; das läſst ſich — to je nekaj, ta nekaj velja; er läſst nichts von ſich — ne dá glasú od sebe; er hört nicht auf meinen Rath ne posluša me, ne mara za moj svet.
Hören *n.* sluh, slišanje; daſs einem das — und Sehen vergeht da presliši nekoga.
Hörenſagen *n.* z. B. ich habe es vom — povedano mi je, drugi so mi to povedali, od druzih vém.
Hörer *m.* poslušalec; —in *f.* poslušalka.
hörig podložen, podán.
Hörigkeit *f.* podložnost, podaništvo.
Hörigkeitsverband *m.* zveza podloštva, podaniška vez (-í).
Horizont *m.* horizont, obzor; das geht über ſeinen — tega njegov um ne doseže.
horizontal vodoraven, horizontalen.
Horizontalebene *f.* vodoravna —, horizontalna ploskev.
Horizontalität *f.* vodoravnost.
Hörmittel *n.* slišalo.
Horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožiček; (Zacken) rogelj; (Blaſinſtrument) rog, rožnica, trobilo; zu — werden roženiti se; oroženiti se; Hörner habend rogát; ohne Hörner mulast; von — rožén; Horn- (mit Hörnern verſehen) rogát; (aus Horn gemacht) rožén.
Hornadler *m.* kljunorožec.
Hornarbeit *f.* rožéno delo, rožén izdelek, roženina.
Hornarbeiter *m.* roženinar.
hornartig roženast, rogast.
Hornbeize *f.* rožno lužilo.
Hornbläſer *m.* trobilec na rog; —in *f.* trobilka na rog.
Hornblende *f.* rogovača.
hornen trobiti, na (v) rog trobiti.

hörnen bosti (bodem), z rogmi bosti; einander — bosti se; (vom Kleinvieh) trkati se.

hörnerlos brezrog, mulast.

Hörnerſchall *m.* trobljenje, glas roga.

Horneule *f. (Strix otus)* mala uharica.

hornförmig ſ. hornartig. [nogi.

hornfüßig rogonóg, s kopitom na

hornhart trd kakor rog.

Hornhaut *f.* (im Auge) roženica.

hornicht roženast, rogast.

hörnig rogát.

Hornis *f.* sršén; Hornis- sršenov.

Horniſt *m.* trobéc, trobentáč.

Hornjagd *f.* lov z rogom.

Hornjagen *n.* gonja z rogom, — s trobljenjem.

Hornklee *m.* device Marije šolnički *pl.*, device Marije kožušček.

Hornſalbe *f.* mazilo za rog, kopitna maža.

Hornſchlange *f.* rogata kača.

Hornſpäne *pl.* rožni ostružki, rožna strugovina.

Hornſtein *m.* dresva, rogoličnik.

Hornſtoff *m.* rogovina.

Hornung *m.* ſ. Februar.

Hornvieh *n.* rogáta živina, goveja —.

Hornviehbremſe *f.* obád.

Hornviehklaue *f.* parkélj.

Hornwerk *n.* (im Feſtungsbaue) rogáto delo, rogovje.

Horologium *n.* časoslov.

Hörrohr *n.* slišalnik.

Hörſaal *m.* poslušalnica, poslušališče.

Horſt *m.* (Gebüſch) hosta, gošča, goščava; (Neſt) gnezdo.

horſten (niſten) gnezdo delati oder iméti (imám), gnezditi (se).

Hort *m.* (Zufluchtsort) zavetje, pribežališče; (Schutz) bramba, varstvo.

Hörweite *f.* slišáj.

Hörwerkzeug *n.* slišalo.

Hoſe *f.* (meiſt im *pl.*) hlače *pl.*; *dem.* hlačice; Linnenhoſen breguše *pl.*; lange — dopetnice; Unterhoſen svitice, spodke *pl.*; die — anziehen hlače obléči, auch obuti (-bujem); Hoſen- hlačni.

Hoſenband *n.* pas; (unter dem Knie) podvézek, podvéza.

Hoſenbandorden *m.* podvezni red.

Hoſengürtel *m.* hlačni pas.

Hoſenhälfte *f.* hlačnica.

Hoſenlatz *m.* hlačna vratica *pl.*

hoſenlos brez hlač, brezhlačén.

Hoſenſchlitz *m.* hlačni razporéc.

Hoſenſchnalle *f.* hlačna zapóna.

Hoſenträger *m.* hlačnik, prekoramnik, obramnik.

hoſianna! hoziana!

Hoſpital *n.* bolnišnica, bólnica, špital.

Hoſtie *f.* (die conſecrierte) sv. Rešnje telò; ſonſt hostija, oblat.

Hotel *n.* gostilnica, hotél.

Hotelier *m.* gostilničar, hoteljér.

hott *interi.* hot! hi hot!

Hub *m.* vzdig, vzdigljej. [puša.

Hube *f.* kmetija, zemljišče; pušča,

Hübner *m.* zemljàk, zemljákar.

hübſch zal, brhék, čeden, ličén.

Hübſchheit *f.* zalost, brhkost, čednost, ličnost.

Huchen *m.* sulec, soláč.

huckepack *adv.* štuporama, oprtív.

Hudel *m.* (Lagerbaum) legnar; (Lumpen) krpa, cunja.

Hudelei *f.* krparija, šušmarija.

Hudeler od. **Hudler** *m.* šušmár, krpár, krpucar.

hudeln šušmáriti, krpati, krpúcati.

Huf *m.* kopito, rog.

Hufbein *n.* kopitna kost (-í).

Hufbeſchlag *m.* (d. Beſchlagen) podkávanje; (Hufeiſen) podkév, podkóva.

Hufe *f.* ſ. Hube.

Hufeiſen *n.* podkév, podkóva; *dem.* podkovica; die — aufſchlagen podkovati (-kujem), *impf.* podkávati; (auf dem Schuhe) krampež, krámpižar, dereza.

hufeiſenartig podkovast.

Hufeiſennaſe *f.* podkovnják.

hufförmig kopitast.

hufig kopitén, z rogom.

Huflattich *m.* lapúh.

Hufnagel *m.* konják, podkovnik.

Hufſäugethier *n.* parkljar.

Hufſchlag *m.* udár od. udarec s kopitom; (d. Fährte eines Pferdes) konjski tir od. sled; (der für die Pferde gebahnte Weg an den Flüſſen, wenn ſie Schiffe ziehen) vlačilna steza. [váč.

Hufſchmied *m.* podkováč, konjski ko-

Hüftader *f.* béderna od. kolkova žila odvodnica.

Hüftbein, Hüftblatt *n.* kolénica.
Hüfte *f.* kolk, bedro.
hüftenlahm hrom v kolku.
Hüftgelenk *n.* béderni od. kolkov sklep.
Hufthier *n.* parkljar.
Hüftmuskel *f.* béderna oder kolkova mišica.
Hüftnerv *m.* béderni od. kolkov živec.
Hüftweh *n.* bolečina v kolku.
Hügel *m.* hrib, grič, holm, brdo; *dem.* hribec, hribček, holmec, brdce; (Maulwurfshügel) krtina; (Grab—) gomila.
hügelab *adv.* navzdol.
hügelauf *adv.* vkreber, navkreber.
Hügelbewohner *m.* hribovec, hribljan.
hügelicht hribast, hribčast, gričast, brdast.
hügelig hribát, hribovít, hribovnát, brdovit.
Hügelland *n.* hribovje, brdje.
Hügelreihe *f.* vrsta gričev od. hribov.
Hügelrücken *m.* sleme (-na) od. hrbet holma.
huh! *interi.* hu!
Huhn *n.* (Henne) kura, kokoš (-i), puta; (junges Huhn) pišče (-eta), piščanec, piska, putka; (1 Jahr altes Huhn) járica, járkica; (Rebhuhn) jerebica.
Hühnchen *n.* kúrica, pútica, kokoška.
Hühner- kurji, kokošji.
Hühnerauge *n.* kurje okó (očesa).
Hühnerdarm *m. (Stellaria media)* zvézdnica, auch kurja čreva *pl.*
Hühnerdieb *m.* kurji tat.
Hühnerei *n.* kurje od. kokošje jajce.
Hühnerfleisch *n.* kurje mesó, kuretina.
Hühnergeschrei *n.* kokodák, kokodájsk, kokodakanje.
Hühnerhabicht *m.* kragulj, kokošar.
Hühnerhahn *m.* ſ. Hahn.
Hühnerhandel *m.* kokošarija, piščetarija, kupčija s kokošmi od. s kúrami.
Hühnerhändler *m.* kokošár, piščetár; —in *f.* kokošarica, piščetarica.
Hühnerhaus *n.* kurnik, kurnjak, kokošinjak.
Hühnerhirse *f.* kostreba.
Hühnerhof *m.* kurji od. kokošji dvor.
Hühnerhund *m.* pés jerebičar od. prepeličar.
Hühnerkoth *m.* kurjek, kokošjek, kurečnik.
Hühnerlaus *f.* tekút (-i).
Hühnermarkt *m.* kurji od. kokošji trg, trg za kokoši od. za kuretino.
Hühnerruf *m.* jerébji klic.
Hühnerstall *m.* kurnik, kurnjak, kokošinjak.
Hühnersteige *f.* kurnik, kobača.
Hühnervieh *n.* kuretina, perotnina, perjád (-i), perjádina. [stvo.
Hühnerzucht *f.* kokošarstvo, piščetar-
hui! *interi.* hoj! smuk! in einem Hui na mah, ko bi (z očmi) trenil.
Huld *f.* milost, blagost, blagovoljnost.
huldigen zvestobo od. udanost priseči (-sežem), *impf.* prisegati; *fig.* priklánjati se, dobrikati se, laskati se.
Huldigung *f.* obljuba od. prisega zvestobe oder vérnosti; *fig.* spoštovanje, čislanje.
Huldigungseid *m.* prisega zvestobe od. vérnosti.
Huldigungstag *m.* dan prisege zvestobe od. vérnosti.
huldreich, huldvoll milostiv, milostljiv, blag, blagovoljen.
Hülle *f.* ogrinjálo, zagrinjalo, pokriválo; (Decke) odéja, odevalo; (Emballage) ovój, zavój; in — u. Fülle haben vsega dovolj iméti (imám), na prebitek iméti.
hüllen zagrniti, ogrniti, pregrniti, pokriti (-krijem); *impf.* zagrinjati, ogrinjati, pregrinjati, pokrivati; ſich in einen Mantel — v plašč zaviti (-vijem) —, *impf.* — zavijati se; s plaščem ogrniti —, *impf.* — ogrinjati se; (bedecken) odeti (odenem), pokriti (-krijem); *impf.* odevati, pokrivati.
Hüllkelch *m.* ovojek.
Hülse *f.* luščina, lupina; (d. Hülsenfrüchte) strok, *coll.* stročje; (d. Hirſe) mekína; (d. Kaſtanien) jéžica; (d. Nüſſe) robina.
hülsen lúščiti, lúpiti, líkati, kožuhati; róbkati.
hülsenartig luščinast, lupinast, strokast, mekinast, ježičast, robinast.
Hülsenfrucht *f.* sočivo; *coll.* sočivje.
Hülsenfrüchtler *m.* stróčnica.
Hülsengewächs *n.* stróčnica.
hülsig strokát, luščinát.
human uljuden, priljuden, človečen.

Humanität *f.* uljudnost, priljudnost, človečnost.
Humanitätsſchüler *m.* humaníst.
Hummel *f.* čmrlj, čmelj.
Hummer *m.* jastog.
Humor *m.* (dobra) volja, humór.
Humoriſt *m.* šaljivec, humorist.
humoriſtiſch šaljiv, humorističen.
humpeln homodrati, opotékati se.
Humpen *m.* kupa.
Humus *m.* prst (-í), črna prst.
Hund *m.* pès, kuzél; junger — pse (-ta), ščene (-ta), kužej, kužék, psičék; der große — (aſtr.) kuzlák; (d. Böttcher) klešče *pl.*, natezilnik; (Göpelhund) rudarski vozék, trúžica.
hundartig *adi.* pasji; *adv.* pasje.
Hündchen *n.* pesék, psičék, kužej, kužék.
Hunde- pesji, pasji.
Hundegebell *n.* lájanje psov.
Hundehaus *n.* pesnják.
Hundeloch *n.* pesnják; *fig.* temna luknja, beznica.
hundert *num.* sto, stotina.
hundertarmig storók.
hundertblätterig stolistèn, stoperesèn.
Hundertel *n.* stotnina, stoti del.
hundertens *adv.* stotič.
Hunderter *m.* (Ziffer) stotica; (Banknote) stoták.
hunderterlei stotéri, stogúb.
hundertfach stoterèn, stoternat, stostrók.
hundertfältig stoternat.
hundertfüßig stonóg.
hunderthändig storók.
Hunderthaupt *n.* stogláv, stoglavec.
hunderthäuptig stogláv, stoglavèn.
hundertjährig stolét, stoletèn; das —e Feſt stolétnica.
hundertjährlich *adv.* vsakih sto let.
hundertmal *adv.* stokrat.
hundertmalig stokratèn.
Hundertpfünder *m.* stofunták, stofuntnik.
hundertpfündig stofuntèn.
hundertruderig stoveslen, stoveslenát.
hundertſte (der, die, das) stoti.
hundertſtimmig stoglasèn.
hundertägig stodnevèn.
hunderttauſend *num.* sto tisoč.
hundertweiſe *adv.* na stotine, stotinoma.
hundertzüngig stojezičèn.
Hundeſtall *m.* pesnják, psinják.
Hundeſteuer *f.* pesji (pasji) davèk, psetnina.
Hündin *f.* psica, kuzla.
hündiſch pesji, pasji.
Hunds- pesji, pasji.
Hundsbeere *f.* *(Cornus sanguinea)* r(u)deči dren; *(Lonicera xylosteum)* pesikovina; *(Viburnum opulus)* brogovita od. kozja pogačica.
Hundsbiſs *m.* pesji ugriz od. popad.
Hundsfott *m.* malopridnež.
Hundsgras *n.* *(Dactylis glomerata)* pasja trava; *(Bromus racemosus)* glistnik.
Hundshai *m.* kuček.
Hundskamille *f.* smrdelja.
Hundskette *f.* pasja veriga, pasji lanèc.
Hundskopf *m.* pasja glava; *fig.* pesoglavèc.
hundsköpfig psogláv, pasjogláv.
Hundskoth *m.* pasjek.
Hundskrankheit *f.* pasja bolezèn.
Hundslager *n.* pasje ležišče.
Hundslaus *f.* pasja uš (-í).
Hundsleben *n.* pasje —, revno —, borno življenje.
Hundsloch *n.* pasja luknja.
Hundspeterſilie *f.* mala trobelika, pasji peteršilj.
Hundsroſe *f.* šipèk.
Hundsſtall *m.* pesnják.
Hundsſtern *m.* kuzlak, pasja zvezda.
Hundstage *pl.* pasji dnevi *pl.*
Hundstod *m.* *(Aconitum)* pasja smrt (-i), oméj. [bes.
Hundswuth *f.* pasja steklina, pasji
Hundszahn *m.* pasji zob.
Hundszunge *f.* pasji jezik.
Hüne *m.* velikán, oběr, orják. [mila.
Hünengrab *n.* obrska od. orjaška go-
Hunger *m.* lákota, glad; (Heißhunger) volčja lakota; (großer, anhaltender —) strádanje, stráděž; —s ſterben lákote od. gladú umreti, *impf.* — umírati; großen — leiden zelo strádati od. gladovati.
Hungerblümchen *n.* kurje zdravje.
hungerig, hungrig lačen, lákoten, gladèn, gladovèn; — werden zlačniti

se, zgladovati se; — machen zgladovati, sestrádati; er iſt ſehr — lačen je, da se duša v njem lovi od. da se vanj vidi.

Hungerleider *m.* stradalec, gladovalec.

Hungerleiderei *f.* strádanje, strádež.

hungern lačen biti (sem), lákoto iméti (imám) od. čutiti, glad trpéti (trpím); ſehr — gladovati, strádati.

Hungersnoth *f.* lákota, strádež.

Hungerſtrafe *f.* post.

Hungerthurm *m.* gladomórnica.

Hungertod *m.* smrt (-i) za lákoto od. gladom.

Hungertuch *n.*, am —e nagen gladovati, strádati, glad pasti (pasem).

Hungrigkeit *f.* lačnost, gladnost, gladovnost.

hunzen kvariti, kaziti; pokvariti, pokaziti; *fig.* psovati (psujem), zmérjati.

hüpfen skočiti, poskočiti; *impf.* skákati (skačem), poskakovati, skakljati; (v. Herzen) tripati (tripljem), utripati.

Hüpfer *m.* skakalec, poskakovalec.

Hüpfling *m.* skok, poskók.

Hürde *f.* lésa, pletenica; (Schafhürde) tamar, osek, ograja.

hürden tamar ograditi, — zagraditi; *impf.* ográjati, zagrájati.

Hure *f.* kurba, blodnica, nečistnica.

huren kúrbati se, nečistovati.

Hurenhaus *n.* kurbišče.

Hurenkind *n.* kurbič, mulček, pankert.

Hurenlied *n.* nesramna od. umazana pesén (-i).

Hurenneſt *n.* kurbišče.

Hurenpack *n.* kurbirska zaléga, kurbirska drhál (-i).

Hurer *m.* kurbir, nečistnik.

Hurerei *f.* kurbarija, kurbanje, kurbarstvo; — treiben kurbati se.

hureriſch kurbirski, kurbarski, nečist.

hurrah! *interj.* hurá!

hurtig urén, nagél, brz; hurtig! hajdi! aló! hitro!

Hurtigkeit *f.* urnost, naglost, brzost.

Huſar *m.* huzár, husár; Huſaren- huzárski, husárski.

huſch! *interj.* vš! frk!

huſchen smúkniti, púhniti, prhniti, šiniti.

hüſteln pokašljevati.

huſten kášljati; zakášljati, odkášljati se; Blut — kri pljuvati (pljujem) od. hrkati; ganze Nächte hindurch — cele noči prekášljati, *impf.* prekašljevati.

Huſten *m.* kašélj; den — haben kášljati.

Huſter *m.* kášljalec, pokašljevalec.

Hut *m.* klobúk; *dem.* klobúček; (Zuckerhut) glava, krhét; ohne — razogláv, brezogláv; — ab! odkrij se! odkrijte se! den — aufſetzen pokriti (-krijem) se, *impf.* pokrivati se.

Hut *f.* varstvo, straža; (Weide) paša, pašnik; (das Hüten) pasenje, paša; auf der — ſein várovati se, páziti, pazko iméti (imám), glédati, čuvati se.

Hutband *n.* trak na klobuku, trak od klobuka.

Hutbürſte *f.* ščetka od. krtačica za klobúk.

hüten várovati, čúvati; (weiden) pasti (pasem); ſich — varovati se, čuvati se, ogibati (ogibljem) se, páziti, glédati; das Bett — bolán ležáti (ležím), ne smeti (smem) iz postelje; das Zimmer — ne iti (idem u. grem) iz hiše, domá biti (sem).

Hüter *m.* varuh, čuváj, čuvar; (Gemeindehirt) varovčín; —in *f.* várhinja, čuvajka, čuvarica.

Hutfabrik *f.* klobučarnica.

Hutfabrikant *m.* klobučár.

Hutfeder *f.* peró (-esa) za klobukom.

Hutfilz *m.* klobučina, klobučevina.

hutförmig klobukast, klobučast.

Hutfutteral *n.* nadvlaka za klobúk, klobúčnica.

Hutgeld *n.* (Weidegeld) pašnina.

Hutgerechtigkeit *f.* pravica do paše.

Huthändler *m.* trgovec s klobuki.

Hutkrämpe *f.* kraječ od. okraječ klobuka, krajevci *pl.*

hutlos brez pastirja; (unbedeckt) razogláv, brezogláv.

Hutmacher *m.* klobučár.

Hutmacherei *f.*, **Hutmacherhandwerk** *n.* klobučarija, klobučarstvo; das — betreiben klobučariti. [ka.

Hutmacherin *f.* klobúčarica, klobučar-

Hutſchachtel *f.* klobúčnica.

Hutſche *f.* gúgalica, gugálnica, guge *pl.*, gunca.

hutſchen gúgati (-am u. -ljem) se, guncati se, zibati (-am u. -ljem) se.

Hutſchleife *f.* petlja oder kokarda na klobuku. [od klobuka.

Hutſchnur *f.* trak za na klobúk, trak

Huttare *f.* pašnina.

Hütte *f.* bajta, koča, koliba; (eine elende Hütte) beznica, kočura; *dem.* bájtica, kočica, kolíbica; (Schmelzhütte) plavež, plavéž, topilnica, talilnica; (im Bergweſen) izdeloválnica.

Hüttenarbeit *f.* delo v topílnicah od. v plavžih.

Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topilničar.

Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kajžar.

Hüttengebäude *n.* topilnično poslopje.

Hüttenkunde *f.* plavžarstvo, topilničarstvo.

Hüttenmann *m.* plavžar, topilničar.

hüttenmänniſch plavžarski, topilničarski.

Hüttenwerk *n.* plavež, plavéž, topilnica, talilnica. [čarstvo.

Hüttenweſen *n.* plavžarstvo, topilni-

Hutweide *f.* pašnik.

Hutzeug *n.* klobúčina, klobúčevina.

Hutzel *f.* krhélj od. krhljič (suhe hruške od. jabelka).

Hyacinthe *f.* hiacinta.

Hyäne *f.* hiéna.

Hyder, Hydra *f.* hidra.

Hydraulik *f.* hidrávlika; vodovodstvo; vodoslovje.

hydrauliſch hidrávličen; vodovoden; vodoslovén.

Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gibanji vode.

Hydrographie *f.* vodopis, vodopisje.

hydrographiſch vodopisen.

Hydrologie *f.* vodoslovje.

Hydrometer *n.* vodomér.

Hydropath *m.* vodolečnik, hidropát.

hydropathiſch vodolečen, hidropatičen.

Hydroſtatik *f.* hidrostatika, nauk o jednakoteži tekočin.

hydroſtatiſch hidrostátičen.

Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodostavstvo, vodostrojstvo.

hydrotechniſch hidrotehničen, vodostavben, vodostrojen.

Hygrometer *n.* vlagomér.

Hygroſkop *n.* vlagokáz, vlagovíd.

Hymne *f.*, **Hymnus** *m.* hválnica, hvalna pesén (-i); slávnica, slavna pesén, himna.

Hyper- pre-.

Hyperbel *f.* hipérbola. [ški.

hyperboliſch hiperbóličen, hiperbóli-

Hyperkritik *f.* preostra od. pretirana kritika, — razsodba, — ocena.

Hypochonder *m.* hipohóndər.

Hypochondrie *f.* hipohóndrija, težkomiselnost.

hypochondriſch hipohóndričen.

Hypotenuſe *f.* hipotenuza, podpona.

Hypothek *f.* hipoteka, zastava nepremakljivega blaga; **Hypothek-** hipotekarni, gruntozastavni, zastavni.

Hypothekarforderung *f.* hipotekarna od. (grunto)zastavna terjatev.

Hypothekargläubiger *m.* hipotekarni od. (grunto)zastavni upnik.

Hypothekarverſchreibung *f.* hipotekarni od. (grunto)zastavni zapis.

Hypothekenbank *f.* hipotekarna oder gruntozastavna banka.

Hypotheſe *f.* hipoteza, domneva, podmena, uvet.

hypothetiſch hipotetičen, domnevén, uvetén.

Hyſterie *f.* máternica, histerija.

hyſteriſch máterničav, histeričen.

Hyſteronproteron *n.* histeronproteron, nasprotni vzpored besedij.

J.

J *interi.* i! i nu no! i no!

Ibis *m.* ibis, gavéc.

ich jaz; (vor d. Zeitw. gemeiniglich unüberſetzt); das Ich moja oseba, jaz.

Ichthyographie *f.* ribopis, riboslovje.

Ichthyolith *m.* okamenela riba.

Ichthyophag *m.* ribojéd, ribojedec.

Ideal *n.* vzor, vzgled, ideál.

idealiſch vzorén, vzgledén, ideálen; (fingiert) mišljen, namišljen, izmišljen.

idealiſieren vzóriti, idealizírati, povzóriti.

Idealismus *m.* vzorstvo, idealizëm.
Idealiſt *m.* vzornik, idealist; domišljevalec. [nost.
Idealität *f.* vzornost, vzorítost, ideálnost.
Idee *f.* miſël (-i), ideja; es handelt ſich um die Realiſierung einer großen — ide za to, da ostvarimo (oživotvorimo, zvršimo) veliko miſël; (Begriff) pójëm.
Ideenaſſociation *f.* združevanje —, druženje —, vezanje pomislij, asocijácija idéj.
Ideengang *m.* povrstnost —, razvrščenje mislij.
Ideenkreis *m.* omislije.
ideenlos brezmiseln, brez mislij; er iſt — nima mislij.
ideenreich domišljiv, umišljiv.
Idem to isto, ravno tisto, ravno to.
identificieren istovétiti, istóviti, jednáčiti; poistovétiti, pojednáčiti, zjednáčiti.
identiſch istovétën, istovën, isti, ta isti, ravno tisti, jednák.
Identität *f.* istovetnost, istovnost, istost, taistost, jednákost.
id est to je, to se pravi.
idioelektriſch samoeléktričën.
Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.
Idioſynkraſie *f.* vsečútnost, idijosinkrazija.
Idiot *m.* topoglávec, nevednež, idijot.
Idiotikon *n.* narečnik, narečni slovár.
Idiotismus *m.* posebnost kacega jezíka, idijotizëm.
Idol *n.* ſ. Götze. [idíla.
Idylle *f.* seljanka, pastirska pesën (-i),
idylliſch seljanski, idilski.
Igel *m.* jež; *dem.* ježek; Igel- ježev.
igelartig ježast, ježevít.
Igelfiſch *m.* jézarica.
Igelhaut *f.* ježevina, ježeva koža.
Igelskopf *m.* *(sparganum)* ježeva ježica.
Ignorant *m.* nevednež, malovednež.
Ignoranz *f.* nevednost, neznanje, malovednost.
ignorieren ne védeti (vem), ne meníti se za kaj; nevédnega se delati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezira ga.
ihr vi, ve.
ihr = ihrig (ihr gehörig) njen, (njezin); (ihnen zwei gehörig) njijn, njijna, -o, njun; (ihnen gehörig) njihov, njihën; (in der Höflichkeitsſprache) vaš; ſie mögen das ihrige thun naj storé svojo dolžnost.
Ihre Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majeſtät Njega —, Njegovo veličánstvo.
ihrzen vikati.
Ikonograph *m.* slikopisëc, ikonograf.
Ikonographie *f.* slikopis, ikonografija.
Ikonologie *f.* slikoznanstvo, kiposlovje, ikonologija.
Ikoſaeder *n.* dvajsetérëc, ikozaedër.
illegal nepostavën, nezakonit.
Illegalität *f.* nepostavnost, nezakonitost.
illegitim nezakonski.
illiquid nejásën, negotóv; neprav.
Illumination *f.* razsvetljáva, osvetljáva, razsvečava.
illuminieren razsvetliti, osvetlíti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.
Illuſion *f.* slepíja, slepotíja, omáma, iluzíja.
illuſoriſch slepilën, omamljiv, prazën, navidezën. [nung.
Illuſtration *f.* ſ. Erläuterung, Zeich-
illuſtrieren ſ. erläutern; illuſtrierte Zeitung časopis s podobami, ilustrován časopís.
Iltis *m.* dihúr; Iltis- dihurjev.
Iltisfalle *f.* past (-i) za dihurje. [vina.
Iltisfell *n.* dihurjeva koža, dihurje-
imaginär umišljen, dozdéven, imaginárën.
Imagination *f.* ſ. Einbildung.
Imbiſs *m.* prigrizek, založáj, málica.
Immaterialität *f.* breztvárnost, brezsnovnost, netelésnost.
immateriell brezsnoven, brezteleſen.
Immatrikulation *f.* vpis (v mático, imenik ɔc.).
Immatrikulationsſchein *m.* vpisni list.
immatrikulieren vpísati, *impf.* vpisovati (v matico).
Immaturität *f.* negodnost.
Immen *pl.* medičarji *pl.*
immer *adv.* vselej, vsegdar; (ununterbrochen) vedno, v jedno mér, zmeraj, zmer, ves čas.

immerdar *adv.* skoz in skoz, drevi in davi, v jedno mer.
immerfort *adv.* vedno, neprenéhoma, zméraj, zmerom, neprestáno.
Immergrün *n.* zimzelen; *adi.* vednozelen.
immerhin *adv.* naj le, vse jedno naj.
immermehr *adv.* čedalje —, čezdalje bolj, bolj in bolj, vse bolj in bolj.
immerwährend vedēn, neprenehljiv, neprestán, vedno trpéč; *adv.* vedno, v jedno mer, neprenehoma, neprestano.
immobil nepremakljiv, nekretēn, nepremíčēn, nepregibēn; (milit.) nepripravēn, neoróžēn.
Immobilien *pl.* nepremakljiva posestva *pl.*, nepremičnine *pl.*
immoralisch s. unsittlich.
Immoralität *f.* s. Unsittlichkeit.
Immortelle *f.* neven (neveni), imortelka.
Immunität *f.* nedotikljivost, nedotičnost, svobóščina.
Imperativ *m.* velevnik.
Imperator *m.* s. Herrscher.
Imperfect *n.* polpretekli čas.
Imperial- cesarski, imperijalēn.
Impersonale *n.* brezosebkov glagol.
impertinent nesramēn, predrzēn.
Impertinenz *f.* nesramnost, predrznost.
Impfanstalt *f.* cepilnica osepnic.
impfen (pfropfen) cépiti; (Pocken) cépiti, osépnice od. kozé staviti.
Impfer *m.* cepilēc.
Impfling *m.* cépljenēc.
Impfung *f.* cépljenje, stávljenje osepnic od. koz.
Impfungsstoff *m.* cepívo.
Impfungszeugnis *n.* spričevalo o stavljenih osépnicah od. kozáh.
Imponderabilien *pl.* netežnine *pl.*, nevaganine *pl.*
imponieren možá kazati (kažem), važēn biti (sem), imponovati; — wollen imenititi se, veljaviti se komu s čim, možévati, važnosti si dajati (dajem).
imponierend moški, zapovedljiv, važēn, znamenít, oblastēn.
Import *m.* uvoz, dovožnja.
Importen *pl.* uvozno blagó, uvoznína.
Importeur *m.* uvoznik.
importieren uvoziti, vpeljati; *impf.* uvážati, vpeljevati.
imposant velezanimív, velekrásēn.
Impost *m.* nakláda, namét.
impotent nezmožēn.
Impotenz *f.* nezmožnost.
imprägnieren (Holz) napojiti, *impf.* napájati.
Imprimatur *n.* naj se natisne, dovoljenje v natis.
Impromptu *n.* brez priprave (pesēn).
Improvisator *m.* pesnik ki poje brez priprave, improvizator.
improvisieren brez priprave peti (pojem) od. skladati, improvizovati.
Impuls *m.* nagib, nagibljej, nagón, podnét, spodbúda.
Imputation *f.* pripis, prišteva; obdolžba.
in v, na; (zur Bezeichnung der Bewegung) po; im Anfange od začetka, iz začetka, v začetku, iz prva; — Gegenwart vpričo (česa), pred (kom); — der Messe pri maši; — der That za rés; im Sommer po leti; im Winter po zimi; bis — do.
Inbegriff *m.* obség, obséžēk; (Auszug) posnetēk, izpisēk, izbór; mit — des s tem vred.
Inbrunst *f.* gorečnost, vnetost, gorljívost, iskrenost; mit — lieben goreče —, iskreno ljubiti.
inbrünstig goréč, vnet, iskrén, plamenéč.
Inbrünstigkeit *f.* s. Inbrunst.
Inchoativ *n.* začetni glagol.
Incidenz *f.* nastóp, pripétljej, pripétēk.
Incidenzfall *m.* postranski oder pritični zgodēk (zgodljej).
Incidenzstreitigkeit *f.* postranski oder pritični prepir.
Inclination *f.* naklón, nagnenje.
Inclinationsnadel *f.* naklonenica, naklonska igla.
Inclinationswinkel *m.* naklonski kot.
inclinieren nagibati (-gibljem) se (k čemu), težiti (na kaj), nagnen biti (sem) (k čemu); s. neigen.
inclusive *adv.* s (tem) vred, vštevaje —, vštevno.
incognito *adv.* nepoznan, pod tujim imenom.
incommensurabel neizmerēn, neizmerljív.
incommodieren nadlegovati (koga), nadlégo (komu) delati.

Incommodität *f.* nadlêga, nadležnost.
incompetent brezoblastěn, nepristojěn.
Incompetenz *f.* brezoblastje, nepristojnost.
inconsequent nedosledèn.
Inconsequenz *f.* nedoslednost.
Inconvenienz *f.* nepriličnost, neprilika.
Incorporation *f.* prispojitěv, pridružba, vdružba.
incorporieren prispojiti, pridružiti, uteloviti; *impf.* pridruževati, prispájati.
incorrect nepravilěn, pogrešèn, hibèn.
Incorrectheit *f.* nepravilnost, pogrešnost.
Increment *n.* prirastèk, narastèk.
incruſtieren oskórjati. [cija.
Incruſtation *f.* oskorjanina, inkrusta-
Inculpat *m.* zatoženèc, obdolženèc.
inculpieren dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti.
Incunabeln *pl.* inkunabule *pl.*, prvotiski *pl.*
incurabel neozdravljiv, neozdrávěn, nezaceljiv, neizlečljiv.
indeclinabel nesklonljiv.
Indefinitum *n.* nedoločni glagol.
indem *coni.* kedar, ko, med tem ko, v tem ko; (urſächl.) ker, ki, kajti.
independent ſ. unabhängig.
Independenz *f.* ſ. Unabhängigkeit.
indeſs, indeſſen *coni.* v tem ko, med tem ko, ta čas ko; (conceſſiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.
Inder *m.* kazálo.
Indian *m.* ſ. Truthahn. [čin.
Indicativ *m.* znanilnik, znanilni na-
indifferent mlačèn, neróděn, malomarèn, nemarèn, nobenostrán; nerazločèn.
Indifferentismus *m.* mlačnost, malomarnost, nobenostranost, indiferentizěm.
Indifferenz *f.* nemarnost; nerazločnost.
Indignation *f.* ſ. Entrüſtung.
indigoblau modrél.
Indigopflanze *f.* modríl, indigo.
indirect posredèn; —e Frage zavísno vprašanje; —e Steuer davèk na drugo roko; *adv.* posredno.
indiscret (unbeſcheiden) neskromèn; (unvorſichtig) nepremišljen, nespreviděn, brez premisleka; (rückſichtslos) brezozirèn.
Indiscretion *f.* neskromnost; nepremišljenost, nesprevidnost; brezozirnost.
individualiſieren osébiti, jedinstvovati; poosébiti, pojedinstvovati, posámez vzeti (vzamem).
Individualität *f.* pojedinost, posameznost, osebnost, individualnost.
individuell osebèn, posebèn; —e Meinung mnenje pojedinega človeka.
Individuum *n.* (Perſon) oseba; (einzelner Menſch) pojedinèc, posameznik; *(rès singularis)* posamezna stvar, pojedínka.
indolent brezčutèn, neobčutljiv; nemarèn, neroděn.
Indolenz *f.* brezčutnost, neobčutljivost; nemarnost, nerodnost.
Indoſſament *n.* prevod od. prepis menice, hrbtopis.
Indoſſant *m.* prevodnik, hrbtopisèc.
Indoſſatar *m.* prevodojemnik.
Indoſſierung *f.* prevód oder prenós menice.
Induction *f.* navod.
Inductionsrolle *f.* navodna cev (-í).
Inductor *m.* navodič. [zanesba.
Indulgenz *f.* odpustèk, odpúst, pri-
Induli *m.* odlog, predlog, obrók.
Induſtrie *f.* obrt, obrtnost, obrtnija.
Induſtrieerzeugnis *n.* (obrtnijski) izdelèk.
induſtriell obrtnijski, obrtèn.
Induſtrielle *m.* obrtnik; *f.* obrtnica.
Induſtrieſchule *f.* obrtnijska šola.
induſtriös obrtèn.
ineinander *adv.* jedno v drugo, drugo v drugo.
infam ſ. ſchändlich.
infamierend grdílèn, sramotílèn.
Infant *m.* infant, španski kraljevič.
Infanterie *f.* pehota, pešci *pl.*; Infanterie- pehotni, pešaški.
Infanterieregiment *n.* pehotni —, pešaški polk.
Infanteriſt *m.* pešèc, pešák.
Infantin *f.* španska kraljičina.
Infection *f.* okuženje, okužba.
Infel *f.* mitra, škofova kapa.
inficieren kužiti, skruniti; okužiti, oskruniti.

inficiert okužen, navzét.
Infinitiv *m.* nedoločnik.
infleribel nepregibén, nepregibljiv.
Influenz *f.* ſ. Einfluß.
influieren ſ. einwirken.
infolge vsled, za.
in folio v celi poli.
Information *f.* poduk, poučilo, napotilo.
Informator *m.* učitelj, odgojitelj.
informieren podučiti, napótiti, napeljati (-peljem); *impf.* podučevati, napotovati, napeljevati.
Infrau *f.* gostja, gostija.
Inful *f.* ſ. Infel.
infuliert z mitro.
Infuſion *f.* naliv.
Infuſionsthierchen *n.* močelka.
Ingber *m.* ſ. Ingwer.
Ingeborene *m.* roják, domačin.
Ingenieur *m.* inženir, zemljemerec; Ingenieur- zemljemerski, inženirski.
Ingenieurcorps *n.* inženirski oddelek.
Ingenieurkunſt *f.* zemljemérstvo, zemljemérje.
ingeniös uměn, umovit, bistrouměn, iznajdljiv.
ingleichen *coni.* tudi, tako tudi, i, ravno tako, jednako tudi.
Ingredienz *f.* primés (-i), primesek.
Ingrimm *m.* srd, razkačenost, razjarjenost, zloba, gnev.
ingrimmig srdít, razkačen, razjarjen, gnevén.
Ingroſſation *f.* vknjižba, vpis v knjige.
Ingroſſator *m.* vknjiževalec, knjižni vpisovalec.
ingroſſieren vknjižiti, vpisati (vpišem); *impf.* vknjiževati, vpisovati.
Ingroſſiſt *m.* vknjiževalec, vpisovalec.
Ingwer *m.* ingver, *(češki)* zázvor.
inhaben imeti (imám), v lasti —, v moči imeti, premoči (-morem).
Inhaber *m.* lastnik, imetnik; —in *f.* lastnica.
Inhabung *f.* imetje, imenje.
Inhalt *m.* vsebína, obseg, obsežek; (Kern) jedro, izbór; laut — d. Artikels III po besedah člena III.
inhalten ſ. enthalten.
inhaltlich *adv.* po obsegu.
inhaltlos prazén, brez jedra.
Inhaltsangabe *f.* kazálo.
inhaltsreich obsežen, bogát, jedernát.
inhaltsſchwer tehtén, pretehtén, prevažen.
Inhaltsverzeichnis *n.* ſ. Inhaltsangabe.
inhärent vsóben, vsóbljen, zapopaden.
Inhärenz *f.* vsobnost, vsobljenost.
inhuman neuljuden, nepriljuden, nečloveški.
Inhumanität *f.* neuljudnost, nepriljudnost, nečlovečnost.
Initiative *f.* inicijativa, predlog; pravica začetka; pravica zakone predlagati; — ergreifen prvi kaj sprožiti od. nasvetovati.
Injurie *f.* razžalitév na poštenji od. na časti.
Injurienklage *f.* tožba zavoljo razžalitve na poštenji od. časti.
Injurienproceſs *m.* pravda zaradi razžáljene časti.
Inlage *f.* vloga, vložba.
Inland *n.* domača dežela (država), naša dežela, domačija.
Inländer *m.* roják, domačin; —in *f.* rojakinja, domačinka.
inländiſch domáč, tukajšnji, tudeželski, tozemski.
Inlaut *m.* srédnik.
inliegen priložen biti (sem).
inliegend priložen, vložen.
Inleute *pl.* gostáči *pl.*
inne *adv.* notri, znotraj.
innebehalten pri sebi od. v svoji moči obdržati (-držim), *impf.* — obdrževati.
innehaben imeti (imám), v oblasti iméti.
innehalten ustáviti, prenéhati; *impf.* ustávljati, prenehávati; m. d. Stimme — premolkniti, *impf.* premolkovati, glas se trga.
innen *adv.* notri; von — znotraj; nach — navznotraj, vnoter.
Innenwelt *f.* notranji svet.
inner notránji, znotránji, znotrajšnji.
Innere *n.* notránjost, notranjščina; (d. Menſchen) srce, duša, globina; (eines Landes) sredína.
innerhalb *praep.* v, med.
innerlich *adi.* ſ. inner; *adv.* znotraj, od znotraj.
Innerſte *n.* sredina, globina, osrčje.

innewerden opáziti, spáziti, zapaziti, dovédeti (dovém) se česa, zaznati (zaznám), doznati; *impf.* opazovati, dovédati se, zaznávati.

innig prisrčèn, srčèn, iskrèn, istinit; vróč, goréč; *(stil.)* tesèn; **innigſt** gerührt v dušo gánen od. ginen.

Innigkeit *f.* prisrčnost, srčnost, iskrenost; gorečnost, vnetost.

inniglich ſ. innig.

Innung *f.* ceh, družba rokodelcev.

Innungsgeld *n.* cehovina.

Innungsvorſtand *m.* cehu (od. cehov) starejšina od. predsednik od. načelnik.

Innzucht domača reja od. gojitèv.

inoculieren ſ. impfen.

Inquirent *m.* preiskovalèc.

inquirieren preiskovati, izpraševati.

Inquiſit *m.* preiskovanèc; —in *f.* preiskovánka.

Inquiſition *f.* preiskáva, preiskovánje; verosodba, versko sodišče, inkvizicija.

Inquiſitor *m.* preiskovalèc; verosodnik, inkvizitor.

inquiſitoriſch preiskovalèn.

Inrotulation *f.* zavój pravdnih spisov.

inrotulieren spise v zavoj dejati (denem), *impf.* — dévati. [ljàk.

Inſaſſe *m.* naséljenèc, stanovnik, se-

insbeſondere *adv.* sosebno, posebno, zlasti.

Inſchlitt *n.* ſ. Unſchlitt.

Inſchrift *f.* nadpis, napis.

Inſchriftenſammlung *f.* zbirka napisov.

inſcribieren vpisati (vpišem), *impf.* vpisovati. [v ....

Inſcription *f.* vpis, vpisovanje, zapis

Inſect *n.* žužélka, žúžek, kúkec.

Inſectenfreſſer *m.* žužkojéd.

Inſectenlehre *f.* nauk o žuželkah.

Inſectenpulver *n.* mrčesni prašek.

Inſectenſtendel *m.* mačje uhó (ušésa).

Inſel *f.* otok, ostrov; **Inſel-** otoški; **Fluſs—** osrédek.

Inſelbewohner *m.* otočán, otókar; —in *f.* otočánka.

Inſelchen *n.* otočič.

Inſelgruppe *f.* otóčje. [vrsta.

Inſelkette, —reihe *f.* pootóčje, otóčja

Inſelmeer *n.* otóčnato morje, otočišče.

inſelreich otočnat, otočen, ostrovnat.

Inſelvolk *n.* otočánje *pl.*, otókarji *pl.*

inſeparabel nerazdelèn, nerazločèn, neločljiv.

Inſerat *n.* uvrstilo, uvrstek.

Inſeratgebür *f.* uvrstnina.

Inſeratengeſchäft *n.* opravilo novinarskega uvrščevalca.

inſerieren uvrstiti, *impf.* uvrščevati.

insgeheim *adv.* skrivaj, skrivši, skrivoma, skrivé. [vprek.

insgemein *adv.* sploh, v obče, počéz,

insgeſammt *adv.* vsi skup, skupaj, vse splaz.

Inſiegel *n.* pečát.

Inſignien *pl.* znamenja dostojanstvena (dostojanstva), — visoke časti.

inſinuieren vročiti, izročiti; *impf.* vročevati, izróčati, izročevati; sumničiti; ſich — prilizovati se, prikupovati se (komu).

inſofern *adv.* kolikor.

inſolent predrzèn, objestèn.

Inſolenz *f.* predrznost.

inſolvent ſ. zahlungsunfähig.

Inſolvenz *f.* ſ. Zahlungsunfähigkeit.

inſonderheit, inſonders *adv.* sosebno, posebno, osobito.

Inſpection *f.* nadzorovánje, nadzorstvo, ogléd.

Inſpector *m.* nadzórnik, ogléda.

Inſpectorat *n.* nadzorništvo.

inſpicieren nadzorovati; ogledati; *impf.* ogledovati.

Inſpiration *f.* navdih, navdihnenje.

inſpirieren navdihniti, *impf.* navdíhati, navdihovati.

Inſtallation *f.* umeščénje, umeščevánje, ustanovitèv, ustanávljanje.

inſtallieren umestiti, ustanoviti, ustóliti; *impf.* umeščevati, ustanávljati, ustoljeváti.

inſtandhalten v dobrem stanu ohraniti, *impf.* — ohranjevati od. držati (držím). [stanu.

Inſtandhaltung *f.* ohranitèv v dobrem

inſtändig silèn, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestano, na vso moč; — bitten živo —, srčno prositi.

Inſtandſetzung *f.* izvršitèv.

Inſtanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) sodišče; Behörde erſter, zweiter — urad prve, druge stopnje; (Einwendung) ugovor.

Instanzenzug *m.* pravdni tek po vseh sodnjih stopnjah.

instehend nastópēn, bližnji.

Instinct *m.* nagón, naravni nagíb.

instinctmäßig *adv.* po naravnem nagíbu.

institutieren ustanoviti, napraviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati.

Institut *n.* závod.

Institution *f.* ustanovítēv, naprava, uredba.

instradieren upótīti, napotiti, po pravem potu poslati (pošljem); *impf.* napotovati, po pravem potu pošiljati.

Instradierung *f.* upotovanje, pošiljanje po pravem potu.

Instruction *f.* poročilo, navodilo, napotilo; (Unterricht) podúk, podučevánje; (— d. Klage) urédba.

instructiv podúčēn, podučevālēn, napotovalēn.

Instructor *m.* domači učitēlj, podučevālēc.

instruieren (Instruction geben) komu kaj poročiti od. naložiti; *impf.* — poróčati, — nakládati; (unterrichten) učiti, podučevati; eine Klage — tožbi dokazna pisma priložiti.

Instrument *n.* orodje, stroj, instrument; musikalisches — glasbeno orodje, glasbilo.

Instrumental *m.* družilnik, orodnik, instrumental. [godba.

Instrumentalmusik *f.* instrumentalna

Instrumentenmacher *m.* izdelovalēc glasbilnega orodja, glasbilni izdelovalēc.

Insubordination *f.* nepokórščina, upór.

Insulaner *m.* ſ. Inſelbewohner.

Insult *m.* napád, sramočénje, osramotitēv.

insultieren napadati, sramotiti, grditi, psovati (psujem); napasti (-padem), osramotiti, ogrditi. [válēn.

insultierend sramotilēn, grdilēn, pso-

Insurgent *m.* vstaš, vstajnik, upórnik, púntar.

insurgieren vstati (vstanem) zoper —, vzdigniti se zoper —, spuntati se; *impf.* vstajati zoper —, vzdigovati se zoper —.

Insurrection *f.* vstaja, vstanēk, punt.

Intabulation *f.* vpis v gruntne knjige, vknjížba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolitēv od. dovoljénje vknjížbe.

intabulationsfähig vknjížljiv, vpisljiv.

Intabulationsgeſuch *n.* prošnja za vknjížbo.

Intabulationstaxe *f.* vknjížnina.

intabulieren vpisati (vpišem) v gruntne knjige, vknjížiti; *impf.* vpisovati v —, vknjíževati.

Integralrechnung *f.* integralni račun.

integrieren integrovati, celiti, dopolnjevati; docéliti, dopolniti.

integrierend integrujoč, celovít, celoskúpēn.

Integrität *f.* celovitost, celóst, celoskupnost.

intellectuell úmstven, umēn, razumēn, razbórēn, razborít.

Intelligenz *f.* umnost, razumnost, umstvo, razbornost.

Intendant *m.* intendant, nadglednik.

Intenſion *f.* jakost, síla (notranja), jedrína.

Intenſität *f.* ſ. Intenſion.

intenſiv intenzívēn, jak, močēn, natézēn; —e Größe nerazširjena —, intenzivna količína.

Intenſivität *f.* močnost, natežnost.

Intention *f.* naklép, naméra.

Interdict *f.* prepóved (-i). [lēn.

intereſſant zanimív, zanimljiv, mika-

Intereſſe *n.* zanimanje, zanimívost, zanimljivost; (Theilnahme) udeléžnost, udelézba; (Nutzen) korist (-i), dobíček.

Intereſſen *pl.* (v. Capital) obrest (-i); Intereſſen- obrestni. [*pl.*

Intereſſenausſtände *pl.* zastale obrésti

Intereſſent *m.* deléžnik.

Intereſſentafel *f.* obrestni razkázēk.

intereſſieren zanimati koga, márati za kaj; das intereſſiert mich to me mika, tega mi je mar, pri srci mi je to; — ſich radovedēn biti (sem) zastran česa, gnati (ženem) se za kaj, poganjati se za kaj, potegovati se za kaj; (theilnehmen) udeležiti se, *impf.* udeleževati se.

intereſſiert (eigennützig) samopridēn, sebičēn, lákomēn; —er Menſch samopridnež, sebičnik, lákomnik; (betheiligt) deležēn, zadét.

Interferenz *f.* des Lichtes križanje svetlobe.

interim *adv.* začasno, za nekaj časa, za ta čas, za sedaj.

Interim *n.* začásnost; Interims- začasni, medčasni.

interimistisch ſ. interim.

Interjection *f.* medmet.

Interlinearüberſetzung *f.* medvrstna prestáva.

Interludium *n.* medigra.

Intermezzo *n.* vmesna igra.

Intermiſſion *f.* prenéhljej.

intermittieren prenéhati, prestati (-stanem); *impf.* prenehovati, prestájati; (v. d. Quelle) presíhati.

intermittierend prenehujoč; (von der Quelle) presihajoč.

international mednároděn, sonároděn.

internieren zapreti (zaprem), *impf.* zapirati.

Internuntius *m.* internuncij, papežev poróčnik, mimoredni poslaněc.

Interpellation *f.* vprašánje, povprašánje, séganje v besedo.

interpellieren vprášati, povprašati; *impf.* povpraševati; v besedo seči (sežem), *impf.* — segati.

interpolieren podtikati, uvrstiti; *impf.* podtikovati, uvrščevati.

Interpret *m.* tolmáč, razlagálec.

Interpretation *f.* tolmačenje, razlaga, razláganje.

interpretieren tolmáčiti, razlágati, razkládati; raztolmáčiti, razložíti.

Interpunction *f.* ločílo, interpunkcija.

Interpunctionszeichen *n.* ločílo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogativ vprašálen.

Intervall *m.* prestánek, medčasje; medglasje.

intervenieren ſ. vermitteln.

Intervention *f.* ſ. Vermittelung.

Inteſtaterbe *m.* postávni dédič.

Inteſtaterbſchaft *f.* postávna dédščina.

intim ſ. vertraut.

Intimat *n.* naznanilo, navestilo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), navéstiti; *impf.* naznánjati, na znanje dajati, navestovati.

intolerant nestrpljiv.

Intoleranz *f.* nestrpljivost.

Intonation *f.* povzetje glasú, intonacija; dati (dam) —, vzeti (vzamem) —, poprijeti (-prímem) glas.

intonieren glas dati (dám), — povzeti (-vzámem) ob. zavzdigniti; *impf.* povzémati, zavzdigovati.

Intrade *f.* uvod.

Intranſitiv *n.* neprehajalnik, neprehajalni —, neprehódni glagol.

intrigant kovárən, lestív, lokáv, zvit, prekánjen.

Intrigant *m.* kovarnik, lókavec, prekánjenec, lisják, splétkar.

Intrigue *f.* lest (-i), kovárstvo, zvijáča, spletka.

intriguieren spletke delati, zvijače plesti (pletem).

Introduction *f.* uvod, vpeljava.

introducieren vpeljáti (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introitus *m.* vhod, uvod.

invalid onemógel, oslabél, nevečen.

Invalide *m.* invalid, onemogli doslúženec; *fig.* oslabljenec.

Invalidenfond *m.* zaklad za onemógle doslúžence.

Invalidenhaus *n.* invalidnica.

Invaſion *f.* ſ. Einfall.

Inventar *n.* premično —, premakljivo blagó, inventár; (Verzeichniš) popis premičnega blaga.

inventariſieren premično blago popisati (-pišem), *impf.* — popisovati, inventirovati.

Inventur *f.* popis premoženja.

Inventurkoſten *pl.* popisni ob. inventurni stroški *pl.*

inveſtieren v službo vpeljati (-péljem, -peljám), postaviti, umestiti; *impf.* — vpeljevati, postavljati, umeščevati.

Inveſtitur *f.* vpeljáva v službo, umeščénje, umestítev.

Invocation *f.* ſ. Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig notranji, znotranji, notrni.

Inwendige *n.* znotranjost, znotrnost, notranjščina.

inwiefern *adv.* kolikor.

inwohnen stanovati, bivati; *fig.* zamoči (-morem), obseči (-sežem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati.

Inwohner *m.* gostáč, gost; osobéněk, selják; —in *f.* osobénka, gostja.

Inzicht *f.* obdolžba, obdolžitěv, natolcevanje. [čas.

inzwiſchen *adv.* med tem, v tem, ta

irden prstén, zemljén, ílověn, glinast, lončén; —es Geſchirr lončéna posoda, lončenina.

irdiſch svetěn, posvetěn, zémeljski, pozémeljski, časěn.

Irdware *pl.* prstenina, lončenina, glinina. [neki.

irgend *adv.* kje, nekje, kod, nekod,

irgendein neki, kak, nekak, nekakov, nekákošěn, nekov, nékošěn.

irgendeiner, —wer kdo, nekdo, kdor koli, kdor si bodi; auf irgendeinem Wege nekód.

irgendetwas kaj, nekaj, kolikor si bodí, kar si bodí, količkaj.

irgendwann *adv.* kedar koli, kedar si bodi. [bodi.

irgendweſſen čegar koli, čegaršěn si

irgendwie *adv.* nekáko, po nekakem, po nekákošnem, kakor koli.

irgendwoher *adv.* od nekod, od koder si bodi, od koder koli.

irgendwohin *adv.* kamur koli, kamur si bodi. [si bodi.

irgendwomit s čimur koli, s čimur

Iris *f.* mávrica, božji stol, vedrenica, duga; (Regenbogenhaut) šarenica; (Göttin) Irida, Dužena.

Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovanje, ironija.

ironiſch zasmehljiv, posmehljiv, zasmehováln, iróničěn.

irrational nerazlóžěn, iracijonalěn.

irre bloděn, blodljiv, zmotljiv; — reden blesti (bledem), blazniti; — werden pravo pot zgrešiti, zabloditi.

Irre *m.* blaznik, zmočeněc.

Irre *f.* blodnja, zmota, zmotnjava.

irreführen zapeljati (-peljem), zvoditi; *impf.* zapeljevati, zvájati.

irregehen zabloditi, zajti (zajdem) u. zaiti (-idem), s prave poti kreniti, pravo pot zgrešiti; *impf.* zablojevati, zahájati.

irregulär nepravilěn.

Irregularität *f.* nepravilnost.

irreligiös brezbožěn, brezverěn.

Irreligioſität *f.* brezbožnost, brezvernost. [zbégati.

irremachen motiti, bégati; zmótiti,

irren *tr.* ſ. irremachen; (irgendwo) *intr.* bloditi, brodíti, távati, klatiti se, krožiti; (ſich täuſchen) motiti se, várati se; zmotiti se, prevárati se; im Zählen ſich — ušteti (-štejem) se, *impf.* uštévati se; im Reden ſich — zareči (-reče) se komu, *impf.* zarekováti se komu.

Irrenanſtalt *f.* = Irrenhaus *n.* blaznica, norišnica.

Irrer *m.* blaznik.

Irrfahrt *f.* bloditěv.

Irrgang = Irrgarten *m.* zahodnják, blodnják, blodišče. [verěc.

Irrgeiſt *m.* nevérnik, neverěc, krivo-

Irrglaube *m.* kriva vera, krivoverstvo.

irrgläubig krivoverěn, krivoverski.

Irrgläubige *m.* krivoverěc, krivovernik; *f.* krivoverka, krivovernica.

Irrgläubigkeit *f.* krivovernost.

irrig napačěn, napčěn, napak, napčk; kriv, lažnjiv, neprav. [napačnem.

irrigerweiſe *adv.* krivo, napčk, po

irritabel dražljiv, razdražěn.

Irrlehre *f.* krivi ob. lažnjivi nauk.

Irrlehrer *m.* krivi ob. lažnjivi učitelj.

Irrlicht *n.* vešča, veščica, ponočna luč (-i).

Irrpfad *m.* ſ. Abweg.

Irrſinn *m.* ſ. Wahnſinn.

irrſinnig ſ. wahnſinnig.

Irrſtern *m.* ſ. Planet.

Irrthum *m.* zmota, pomóta, zmotnjáva, pomótljej, blodnja; (Fehler) pogrésěk; (im Zählen) uštévěk; einen — begehen zmotiti se, v zmoto zabresti (-bredem); Sie ſind im —e mótite se, várate se; Irrthümer lehren krivo učiti, krive nauke dajáti (dajem). [po zmoti.

irrthümlich = irrthümlicherweiſe *adv.*

Irrung *f.* blojenje, blodba, blodnja, zmota, zmotnjáva.

Irrwahn *m.* kriva misěl (-i), krivozdétje, kriv dozdévěk.

Irrweg *m.* stranpot, kriva pot, izpótje; auf —e gerathen zajti (zajdem) und zaiti (-idem), zabloditi, zabresti (-bredem).

Irrwiſch *m.* ſ. Irrlicht; *fig.* veternják, nestanovitnež.

iſabellfarben r(u)javorumén, r(u)javožólt, izabélast; ein —es Pferd sirec.
Iſegrim *m.* volk; *fig.* mrmrálo, godrnjalo, zagovédnež.
Islandmoos *n.*, isländiſches Moos islandski mah, svinjski mah; (in Krain) bohinjski mah.
iſochromatiſch istobárven.
iſochron istočasen, istodoben. [čen.
iſodynamiſch istomočen, jednakomo-
Iſolator *m.* samilec, samilo.
iſolieren samiti, samotiti; osámiti, osamótiti; —de Sprachen jednozložni —, samozložni jeziki.
Iſolierſchemel *m.* osamljáč.
iſoliert sam, osamél, samótен.
Iſoliertheit *f.* samótnost, osamelost.
iſomer izomérен, jednakodelen.
Iſomorphie *f.* istolikost, izomorfija.
iſoperimetriſch istoobsežen, istega obséga.
Iſothere *f.* jednakoletnica, soletka.
Iſothermen *pl.* sotoplice, jednakotopličnice *pl.*
Iſthmus *m.* ſ. Landenge. [kisto.
item *adv.* jednako, ravno takó, ta-
Iterativ *n.* opetovalni glagol.
itzig, itzt ſ. jetzig, jetzt.

J (Jot).

Ja *adv.* da, kaj pa da, dro; — freilich, —wohl se vé da, kaj pa da; — nicht nikár ne, nikakor ne; er iſt — fleißig saj je pridén; — ſagen pritrditi, prikimati; weder —, noch nein ne bev ne mev.
Jacht *f.* hitra ladija, jahta.
Jacke *f.* jopa; (d. Mannes) jopič.
Jagd *f.* lov; (d. Handlung des Verfolgers) gonja, gonjba, gonitév, lovitév; von d. — leben ob lovu živeti; Jagd- lovski.
Jagdanzug *m.* lovska obleka.
jagdbar lovén, lovitén.
Jagdbarkeit *f.* lovnost, lovitnost; (Jagdrecht) lovska pravica.
Jagdbezirk *m.* lovski okraj, lovnica, lovišče.
Jagdeigenthümer *m.* lastnik lova.
Jagdflinte *f.* lovska puška.
Jagdfrevel *m.* prestop lovskih postáv.
Jagdgebiet *n.* ſ. Jagdbezirk.
Jagdgehege *n.* lovska branjevina.
Jagdgeld *n.* lovnína.
Jagdgeräth *n.* lovsko orodje.
jagdgerecht lovu priučen, v lovu znajden. [zákon.
Jagdgeſetz *n.* lovska postava, lovski
Jagdgewehr *n.* ſ. Jagdflinte.
Jagdhaus *n.* lovska hiša.
Jagdhorn *n.* lovski rog, lovsko trobílo.
Jagdhund *m.* lovski pés.
jagdkundig v lovu zveden.
Jagdkarte *f.* lovska karta, lovski list.
Jagdkunſt *f.* lovstvo.
Jagdleute *pl.* lovci *pl.*; (Treiber) gonjáči *pl.*
Jagdliebhaber *m.* prijatelj lova.
Jagdlied *n.* lovska pesém (-i).
Jagdordnung *f.* lovski red, postava za lov.
Jagdpächter *m.* zakúpnik lova.
Jagdpachtbetrag *m.* lovarína.
Jagdpolizei *f.* lovski nadzor. [pravo.
Jagdrecht *n.* lovska pravica, lovsko
jagdrechtlich lovskopravén, po lovskem pravu.
Jagdrechtsausübung *f.* uživanje ob. izvrševanje lovske pravice.
Jagdregal *n.* pravo lovitnosti.
Jagdſchaden *m.* škoda po lovu storjéna.
Jagdtaſche *f.* lovska torba.
Jagdverbot *n.* prepóved (-i) lova; prepoved, kje loviti ob. kje zverino streljati.
Jagdweſen *n.* lovstvo.
Jagdzeit *f.* lovna doba, čas za lov.
Jagdzeug *n.* lovska roba, lovska priprava.
jagen *trans.* loviti, streljati, goniti; (treiben) goniti, drviti, poditi, tirati; (davontreiben) zapoditi, zadrviti, izpókati, pognati (-ženem); ein Meſſer in den Leib — prebosti (-bodem), presuniti, prepahniti; *intr.* drviti se, pregánjati se, poditi se, loviti se, pójati se. [(-i).
Jagen *n.* gonja, gonjba, gonitév; lov

Jäger *m.* lovec; Jäger= lovski.
Jägerburſche *m.* lovski dečák.
Jägerei *f.*, Jägerhandwerk *n.* lovstvo, [lov.
Jägerhaus *n.* lovska hiša; lovčeva hiša.
Jägerin *f.* lovica; lóvčevka.
jägeriſch lovski.
Jägerkunſt *f.* lovstvo.
jägermäßig lovski, lovsko.
Jägerrecht *n.* lovska pravica, lovsko pravo.
Jaguar *m.* jagvar, amerikanski tigér.
jäh nagél, brz; (ſteil) strm, strmovit, strmén, kršek, strmogláv; (plötzlich) nenádén.
Jähe *f.* strmina, strmec; (Eile) náglica, hitrica, hitrost.
jählings *adv.* nanágloma, nenádoma, iznenadi, iznenadoma, na hip.
Jahn *m.* réd, vrsta, postát; das Getreide liegt auf dem — žito leží v redóvji.
Jahr *n.* leto; das heurige — letos, letošnje leto, tekoče leto; voriges — lani, lansko leto; vor zwei —en predlanskim; künftiges —, aufs — k letu, prihodnje leto; ein gemeines — navádno leto; in den beſten —en v najlepših letih, v najlepši dobi; ein trockenes —, naſſes — sušno (suho) leto, močno leto; fruchtbares —, unfruchtbares — dobra —, slaba létina; in einem — ob letu, v jednem letu; ein Mann von —en prilétén od. postarén mož; nach zurückgelegtem dreißigſten —e izpolnivši trideseto leto; über — und Tag čez leto dni, k letu; — aus, — ein od leta do leta; nach —en čez —, za nekaj let; (Jahresring) létina, létnica; Jahr= letni.
Jahrbegängnis *n.* oblétnica.
Jahrbuch *n.* létnik, letopís.
Jahrbuchſchreiber *m.* letopisec.
jahrelang mnogoletén, dolgoletén.
Jahres= letni.
jahresalt jednoletén, leto star.
Jahresbetrag *m.* letni znesék.
Jahresclaſſe *f.* letni razred; Leute einer — vrstniki *pl.*
Jahresfeſt *n.*, Jahresfeier *f.* obletni god, godovnica, oblétnica.
Jahresfriſt *f.* leto, rok; binnen — v jednem letu.
Jahresgehalt *m.* letnina, letna pláča.
Jahresrate *f.* letno plačilo, letni znesék, — obrók.
Jahresring *m.* létina, létnica.
Jahresſchluſs *m.* konéc leta, letni sklep.
Jahrestag *m.* obletni dan (dneva), godišče.
Jahresviertel *n.* četrtletje.
Jahreszahl *f.* letna številka, létnica.
Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba, oblétje. [nica.
Jahrfeſt *n.* létnica, oblétnica, godóv-
Jahrfünfzig *n.* petdesetlétje.
Jahrgang *m.* letni tečáj, tečáj; (einer Zeitſchrift) letnik, letni zvezék.
Jahrgehalt *m.* letna pláča, letnina.
Jahrgeld *n.* letno plačilo; ſ. Penſion.
Jahrhundert *n.* stoletje, vek.
jährig letén, jednolétén.
jährlich *adi.* letén, vsakolétén; *adv.* vsako leto.
Jährling *m.* letnik, letnják, létnica.
Jahrmarkt *m.* semenj, somenj, séjem.
Jahrmarktsgeſchenk *n.* semnjina, semenj.
Jahrmarktstag *m.* semnji dan (dneva), smanji dan.
Jahrtauſend *n.* tisočletje, tisoč let.
Jahrtauſendfeſt *n.* tisočlétnica.
Jahrwuchs *m.* letorást (-i).
Jahrzahl *f.* ſ. Jahreszahl.
Jahrzehend *n.* desetlétje.
Jähzorn *m.* nagla jeza, gnevljivost, jeznorítost, togóta, togótnost, vihrávost, náglica.
jähzornig naglojézen, jeznorít, vihráv, togótén.
Jalouſien *pl.* polkna, véternice, zatvórnice *pl.*
Jambus *m.* jamb, jambiški verz.
Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga, žálost; (d. Jammern) jávkanje, tárnanje, stókanje.
Jammerbild *n.* podóba žálosti oder réve, tožni od. žaloviti prizór, obraz, da se Bogu usmili.
Jammergeheul, —geſchrei *n.* vek, javk, jávkanje, tárnanje.
Jammergeſtalt *f.* žalostna od. žalovita podoba.
jämmerlich béden, žálosten, jadén, revén, tožén.

Jämmerlichkeit *f.* bédnost, révnost, toga.

jammern jávkati, vékati, tárnati, stókati (stóčem), jadikovati; es jammert mich ſein Unglück smili se mi, žal mi ga je, umililo se mi ga je, bolí me njegova nesréča.

Jammerſchade *m.* preškoda, prebeda.

Jammerthal *n.* solzna dolina, dolina solz.

jammervoll prežalostěn, prebeděn, prerevěn, žalovít, nadlóžěn.

Janitſchar *m.* janičár; Janitſcharen- janičárski.

Jänner, Januar *m.* prosénec, januar.

jappen ſ. ſchnappen.

Jasmin *m.* jasmin; Jasmin- jasminov.

Jasminſtrauch *m.* jasminovec.

Jaſpis *m.* jaspis, jašma. [oplévati.

jäten pleti (plevem), opleti; *impf.*

Jäten *n.* plétev.

Jäter *m.* plévec; —in *f.* plevica.

Jäterhaue *f.* plévčica, kávčica, srpica, pralica.

Jäterzeit *f.* plétvina.

Jauche *f.* gnojnica.

jauchzen úkati, vriskati; zaúkati, zavriskati; *fig.* veselja poskakovati.

Jauchzen *n.* ukanje, vriskanje.

Jauchzer *m.* úkalec, vriskalec; (d. Laut) vrisk, zaúk.

jauen, jaulen mijávkati; ſ. heulen.

Jauſe *f.* málica, mala júžina.

jauſen malicati, maličevati.

Jawort *n.* privolitev, privoljenje; das — geben reči (rečem) da; privoliti, prikimati; privoljevati, prikimávati.

je *adv.* kdaj, kedaj; von —her od nekdaj; — zwei, — drei po dva, po trije; je — deſto čim — tem, več ko — več, bolj ko — več, kolikor bolj — toliko bolj; — länger — ſchlimmer čim dalje, tem huje; — nachdem kakor, po tem kakor; — eher, deſto beſſer čim preje, tem bolje, pred ko bo, boljše bo.

je! *interi.* jej! i jej! joj te!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekako, na vsak način, po vsakem.

jeder *pron.* vsak, vsakdo, vsakteri, sleduji, slehérni.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsegdar, vselej, vsak čas, vsakdaj.

jedesmal *adv.* vsakrat, vsakikrat, vsákpot, vsákbart.

jedesmalig vsakokratěn.

jedoch *coni.* vendar, vender, ali, pa, toda, pa vendar.

jedweder, jeglicher *pron.* vsakteri, sleduji, sleherni.

jeher *adv.* von — od nekdaj, od davna.

Jehova *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdaj, kedaj; nekdaj, svoje dni.

jemand *pron.* kdo, nekdo, neki človek; —es nekov.

jemine, o jemine! *interi.* jémnasta! jémnesta!

jener *pron.* oni; — dort oni-le, leoni; (bez.) tisti, taisti.

jenſeit *adv.* = jenſeits onstran, onkraj, na oni strani, ondot.

jenſeitig onstranski, onostranski, ondótěn.

Jenſeits *n.* boljše življenje, posmrtno življenje.

Jeremiade *f.* žalostinka, žálostna pesěm (-i), — pesěn (-i), jeremijáda.

Jerichoroſe *f.* jerihonska roža.

jerum *interi.* jehta!

Jeſuit *m.* jezuit, jezuvitar; Jeſuiten- jezuiški, jezuvitovski, jezuvitarski.

Jeſuitenorden *m.* Jezusov réd, jezuiški —, jezuvitovski réd.

Jeſuitismus *m.* jezuitizěm.

Jeſus *m.* Jezus.

Jeſuskind *n.* Jezuščék.

jetzig sedánji, zdánji, sedájšnji.

jetzt *adv.* sedáj, zdaj; — gleich pri tej priči, koj, précej, prec; — erſt še le sedaj, sedaj še le; von — an od sedaj, odsihmal, odsihdob; bis — do sedaj, do zdaj, do slej, dosihdob, dosihmal. [ščina.

Jetzt *n.* sedanjost, zdanjost, sedanj-

jeweilig tačasěn.

Joch *n.* jarěm, igo (ižesa), teléga, igév; (Feldmaß) orál; (Jochbalken) blazina, podvál, kobila; (Gebirgs—) sédlo; *fig.* sužnost, jarěm.

Jochbeinmuskel *m.* úzdasta mišica.

Jochbrücke *f.* most na polah, most na kobile.

jochen vpreči (vprežem), vkleniti; *impf.* jármiti, vezati (vežem), vklépati, vpregati.

Jochholz *n.* ſ. Joch.

Jochochſen *pl.* svez.

Jochpolſter *m.* podiž.

Jochriemen *m.* dega, jermen.

Jochſeil *n.* jármovka.

Jochträger *m.* blazina, podvál.

Jochwiede *f.* gož (-i), goža, góžvica, gredélnica.

Jod *n.* jod; Jod- jodov.

Johannis- svetega Janeza; kresni.

Johannisapfel *m.* kresnikovec.

Johannisbeere *f.* r(u)dečе grózdjiče, kresno grózdjiče, ribez. [*pl.*

Johannisbeerſträucher *pl.* grozdjičnice

Johannisbrot *n.* rožič.

Johannisfeſt *n.* kres, kresni dan, ivánjevo; das — begehen kresovati.

Johannisfeuer *n.* kres.

Johanniskäfer *m.* kresnica, jánževica, svetlica; *dem.* kresničica, svetličica.

Johanniskraut *n.* durchbohrteš krčno zelje, sv. Janeza roža. [noč.

Johannisnacht *f.* kresni večér, ivánja

Johannisſegen *m.* šentjánževec, šentjánževica.

Johannistag *m.* sv. Janeza dan (dneva), ivanjdan; am — o kresu.

Johanniswürmchen *n.* ſ. Johanniskäfer.

Johanniter *m.* johanit, jovanit, maltarski vitez.

Johanniterorden *m.* red sv. Janeza.

Jope *f.* jopa, jópica; (des Mannes) jópič.

Journal *n.* dnevnik; (Zeitſchrift) časnik, časopis, novice *pl.*, novine *pl.*

Journalartikel *m.* članek v časniku ob. v dnevniku.

journaliſieren v dnevnik vpisati (vpišem), *impf.* v dnevnik vpisovati ober zapisovati.

Journaliſt *m.* novínar, časnikar, časopiséc.

Journaliſtik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, časopísje.

journaliſtiſch novínarski, časnikarski.

jovial vesél, dobrovóljen, dobre ob. ľúdane volje. [volja.

Jovialität *f.* dobrovoljnost, dobra

Jubel *m.* vrisk, úkanje; *fig.* radost, veselje. [dovnica.

Jubelfeier *f.*, —feſt *n.* veselica, go-

Jubelgeſang *m.* vesélo pétje.

Jubelgeſchrei *n.* radóstni krik, vrisk, úkanje.

Jubelhochzeit *f.* zláta poróka.

Jubeljahr *n.* sveto leto.

Jubellaut *m.* vrisk, zaúk.

jubeln úkati, újkati, vriskati; zaúkati, zaújkati, zavriskati, zavrisniti; *fig.* radovati se, veseliti se.

Jubelpaar *n.* zlatoporočenca *dual.*

Jubelprieſter *m.* zlatomášnik.

Jubelpredigt *f.* pridiga o svetem letu.

Jubelſchmaus *m.* pojédina, gostija.

Jubilant *m.* proslavnik, jubilant; zlatomašnik.

Jubiläum *n.* sveto leto; (100jähr.) stolétni praznik, stolétnica; (500jähr.) petstolétnica; (1000jähr.) tisočlétnica.

jubilieren slaviti; (einen Beamten) v mir postáviti, v pokoj dejati (denem); ein jubilierter Beamte umirôvljenik.

juch, juchei *interj.* ju! ju ju! juhú!

jucken srbéti (srbí), ščemeti (ščemí); eine —de Stelle am Leibe srbečina.

Jucken *n.*, Juckerei *f.* srbež, srbênje; (Krankheit) srbečica.

Juchten *m.* juhtovina, juhta, juftovina, jufta; Juchten- juhtén, juftén.

Juchtenware *f.* juhtovina, juhtenina.

judaiſieren židariti, židovsko (judovsko) —, židovski govoriti.

Judas *m.* Judež; izdajalec.

Judaskuſs *m.* izdajalski poljub.

Jude *m.* žid, jud; Juden- židovski, judovski.

Judenſchaft *f.* židovstvo, židje *pl.*, judje *pl.* [ben.

judiciell pravosodnji, pravosóden, sód-

Jüdin *f.* židovka, židinja, júdinja.

jüdiſch židovski, judovski.

Jugend *f.* mladóst, detinstvo, mlada leta *pl.*; (Perſonen) mladina, mládež (-i), mladi ljudje *pl.*; (spr.) — hat nicht Tugend mladóst norost; von — auf iz mládega, od mladih nog; Jugend- mladostni.

Jugendalter *n.* mladóst, mlada leta *pl.*

Jugendbekannte *m.* znánec iz mladih let.

Jugendbild *n.* podoba mladosti.
Jugendblüte *f.* mladóstni cvet, cvet mladosti; prva mladost.
Jugendbuch *n.* knjiga za mládež.
Jugendfreund *m.* prijatelj mladosti od. mladine; prijatelj iz mladih let.
Jugendgefährte *m.* tovariš iz mladosti, vrstnik v mladosti.
Jugendjahre *pl.* mladostna leta *pl.*, mlada leta *pl.*
Jugendkraft *f.* mladostna moč (-í).
Jugendleben *n.* mladost.
jugendlich mladóstěn, mladeniški, mlad; (zart) nežen; — werden pomladiti se, omladiti se.
Jugendlichkeit *f.* mladost, mladostnost.
Jugendreife *f.* doráslost.
Jugendreiz *m.* milóta, milína, mladostna dráženost (-i).
Jugendſtreich *m.* nepremišljeno delo, fantovsko od. mladeniško dejanje (počétje).
Jugendſünde *f.* mladostni greh.
Jugendwelt *f.* mladina, mladež (-i).
Jugendzeit *f.* mladostni čas, čas mladosti, mlada leta *pl.*
Juli *m.* mali srpan, julij.
jung mlad; — werden mladéti (mladim), mladiti se; omladeti, omladiti se, premladiti se, spremladiti se; *impf.* spremlajevati se; —er Adler órlič; —er Herr gospodič, gospodíčič; —e Hühner *pl.* píščeta *pl.*, piščánci *pl.*; —er Hund ščéne (ščenéta); —e Katze máče (mačéta); —er Menſch mladénič, mladéc, déček, dečák, fant.
Junge *m.* mladič, mladé (-ta); *n.* mladič, mlado (mladega); *coll.* mladina, mladje; die erſten —n prvi skoti; — werfen skotniti, mláde imeti (imam), storiti; (v. Schweinen) oprásiti se; (v. d. Kuh) otéliti se; (v. Schaf) ojágnjiti se u. ſ. w.
Jünger *m.* učéněc; vérnik.
Jungfer *f.* devica, devojka, mladenka, deklé (-ta), deklína; Jungfer= deviški, dekliški.
Jungferbraten *m.* mrežna pečenka, pečica, poledvica.
Jungferhäutchen *n.* deviška kóžica.
Jungferhonig *m.* čista strd (-i).
jungferlich deviški, dekliški.
Jungfernkranz *m.* deviški venec.
Jungfernraub *m.* odnés (devojk), otmica.
Jungfernſchwarm *m.* paroj, prvec, devičnik.
Jungfernſchwefel *m.* samoraslo žveplo.
Jungfernſtand *m.* devištvo, deviški stan, dekliški stan.
Jungferſchaft *f.* devištvo, deklištvo.
Jungferwein *m.* samotók.
Jungfrau *f.* devica, déva, devójka, mladénka; Jungfrau= deviški.
jungfräulich deviški, dekliški.
Jungfräulichkeit, Jungfrauſchaft *f.* devištvo, deklištvo.
Junggeſell *m.* samec, neoženjenec.
Junggeſellenſchaft *f.*, **Junggeſellenſtand** *m.* samski stan, samištvo, samstvo.
Jüngling *m.* mladenič, mladec; Jünglings= mladeniški, mladenčev.
Jünglingsalter *n.*, **—zeit** *f.* mladeništvo, mlada doba.
jüngſt *adv.* onkrat, nedávno, otódi.
jüngſte najmlajši; (letzte) zadnji, poslednji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr —s Schreiben Vaše zadnje od. poslednje pismo.
Jungvieh *n.* jálovina, mladina.
Juni *m.* rôžnik, kresník, junij.
Junikäfer *m.* prosnica.
junior mlajši.
Juniuskäfer *m.* ſ. Johanniskäfer.
Junker *m.* plemič, mladi žlahtnik.
junkermäßig junáški, plemiški.
Juno *f.* Junona.
Jupiter (Juppiter) *m.* Júpitěr, Zen.
Jura *pl.* pravoznanstvo.
juridiſch pravoslóvěn, pravoznanski, pravniški.
Jurisdiction *f.* sodnja oblast, sodnost; (Kreis) sodnji okráj.
Jurisdictionsgebür *f.* oblastnina, plača za sodnje oskrbstvo.
Jurisdictionsnorm *f.* pravilnik sodnje oblasti.
Jurisdictionsobrigkeit *f.* oblástna od. pristojna gosposka.
Jurisprudenz *f.* pravoznanstvo, pravoslovje, pravništvo.
Juriſt *m.* pravoslovec, právnik.
juriſtiſch pravěn, pravoslóvěn, pravoznanski.

Jury *f.* poróta.
Jus *n.* právo, pravoznánstvo.
juſt *adv.* ravno, ravno kar, koj, otódi.
juſtament *adv.* — nicht pa ravno ne, pa naláſč ne.
juſtieren uravnáti, urediti; *impf.* uravnovati, urejevati.
Juſtification *f.* ſ. Rechtfertigung; Hinrichtung.
juſtificieren opravíčiti, *impf.* opravíčevati; ſ. berichtigen; hinrichten.
Juſtitiär *m.* pravnik, pravoznanec.
Juſtiz *f.* pravica; (Rechtspflege) pravosodje, pravosodstvo, sodstvo, sodništvo; Juſtiz- pravosodnji, sodnji, sodni.
Juſtizbeamte *m.* pravosodnji uradnik.
Juſtizdienſt *m.* pravosodnja služba.
Juſtizetat *n.* preračún stroškov za pravosodje.
Juſtizfach *n.* pravosodnja stroka; (Juſtizabtheilung) pravosodnji oddelék.
Juſtizgeſetzgebung *f.* pravosodnje zakonodajstvo.
Juſtizgeſetzſammlung *f.* zbirka pravosodnjih zakonov od. postáv.
Juſtizhof *m.* sodišče; oberſter — najvíšje sodišče, najvíšja sodnija.
Juſtizmann *m.* pravosodnik, sodnik.
Juſtizminiſter *m.* pravosodnji ministêr, justični ministêr.
Juſtizminiſterium *n.* pravosodnje ministerstvo, justično ministerstvo.
Juſtiznorm *f.* pravosodnje pravilo.
Juſtizpflege *f.* ſ. Gerichtspflege.
Juſtizſenat *m.* pravosodnji svèt, pravosodnji odbór.
Juſtizſtelle *f.* pravosodnja oblast(nija) od. gospóska.
Juſtizweſen *n.* pravosodje, pravosodstvo, právništvo.
Juwel *m.* biser, dragi oder žlahtni kámen; —en *pl.* drago kaménje, dragotina.
Juwelenhandel *m.* kupčija z biseri, — z dragim kaménjem od. z dragotinami, biserništvo.
Juwelenhändler *m.* dragotínar, biserník.
Juwelenkäſtchen *n.* skrinjica od. škatljica za drago kaménje od. za dragotino.
Juwelenſchmuck *m.* dragotinje, dragocénje, drago kaménje, nakít od dragega kamenja, bisernica.
Juwelier *m.* dragotinar, juvelír.
Jux *m.* šala, gluma, burka.
juxen šale zbíjati, burke ugánjati.
jurta *adv.* zravên, poleg.

K.

Kabel *n.* u. *f.* kavêlj, kavelj (-na); (Tau) vrv (-í); *f.* (Los) srečka, žreb (-a u. -ú).
kabeln srečkati, žrebati.
Kabeljau (Kabliau) *m.* trska, polénovka.
Kabellänge *f.* dolgost sto in dvajsetih sežnjev.
Kachel *f.* pečnica; kahla, lončič.
Kachelofen *m.* peč (-í) s pečnicami.
Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodnik.
Käfer *m.* hrošč, hrost, kukêc, žužek, žužélka, kebêr; *dem.* hrošček, žužček; Käfer- hroščev.
Käferſchnecke *f.* oklópnik.
Kaffee *m.* kava; Kaffee- kavni.
Kaffeebau *m.* kavarstvo, pridelovanje kave.
Kaffeebaum *m.* kavovec.
kaffeebraun čadast, sajast, r(u)javkast kakor kava; ſ. a. dunkelbraun.
Kaffeebüchſe *f.* kávnica.
Kaffeegeſchirr *n.* posoda za kavo.
Kaffeehaus *n.* kavarna.
Kaffeemaſchine *f.* kavovár, samovár za kavo.
Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.
Kaffeeſatz *m.* kavna gošča, mót.
Kaffeeſchale *f.* kávnica, čaša za kavo.
Kaffeeſchweſter *f.* kavopivka.
Kaffeeſieder *m.* kavárnar.
Kaffeeſud *m.* kavni zavrélek.
Kaffeeſurrogat *n.* nadomestek kave.
Kaffeezimmer *n.* kavárnica.
Käfig *m.* kletka, ptičnica, čajba, kokétka.
Käfigmacher *m.* kletkar.
Kaftan *m.* kaftan.
kahl gol; (am Kopfe) pleš, plešiv, plešav, plešast, golovrh, čelav; — werden goléti, goliti se; ogoléti, ogoliti se; (am Kopfe) oplešíveti, plešo dobiti; *impf.* — dobivati, plešíveti; (v. Tuch) zlizan, odrgnen, ogóljen; —er Platz

golina, goljava, goličava; (am Kopfe) pleša; —er Berg golovec, golica.

Kahlbart *m.* golobradec.

kahlbärtig golobrad.

Kahlbäuche *pl.* golotrbe *pl. (zool.).*

kahlflügelig golokril.

Kahlheit *f.* golost, golóta; (am Kopfe) plešavost, čelavost; (kahle Stelle) golina, goljava, goličava, golica.

Kahlkopf *m.* plešec, plešivec, plešoglavec, góloglavec, čelavec.

kahlköpfig pleš, plešast, plešiv, plešav, čelav.

Kahlköpfigkeit *f.* plešota, plešivost, čelavost.

Kahlrücken *m.* gololednica.

Kahlschwanz *m.* golorépka.

Kahm *m.* plésen (-i), plesnoba, plesnina, (na tekočinah) kan, birsa.

kahmen plésneti (-ejem), birsati se.

kahmig plésniv, kánast, birsast.

Kahn *m.* čoln, ládija; *dem.* čolnič, čolniček, ládijica.

Kahnbein *n.* čolničasta kost (-í).

kahnförmig čolnast, čolničast.

Kahnmacher *m.* čolnár.

Kahr *n.* ſ. Kar.

Kaimakam *m.* kajmakam, turški namestnik.

Kaiman *m.* kajman, aligátor, ameriкánski —, amériški krokodil.

Kaiſer *m.* cesar, car; — ſein cesarovati, carovati, vládati; **Kaiſer-** cesarski, carski, cesarjev.

Kaiſeradler *m.* cesárski orél.

Kaiſerbirne *f.* cesárska hruška, cesárka.

Kaiſerburg *f.* cesárski dvor, cesársko poslopje.

Kaiſerfliege *f.* cesárska muha.

Kaiſerhaus *n.* cesárska hiša; cesárska obítelj (-i), — rodovina, cesárski rod (-ú).

Kaiſerin *f.* cesarica, cárica.

Kaiſerkrone *f.* cesárska krona; (Pflanze) cesárski tulipan.

kaiſerlich cesárski, carski; —er Prinz cesárjevič, carjevič; —e Prinzeſſin cesaríčina; —e Majeſtät cesársko veličanstvo, cesaróst, presvetli césar.

Kaiſerling *m.* (Pflanze) žardána, jardana, karželj (-na). [ca.

Kaiſermantel *m.* (Schmetterling) gospi-

Kaiſerpflaume *f.* cesárska —, damaščanska sliva.

Kaiſerreich *n.* ſ. Kaiſerthum.

Kaiſerſchnitt *m.* cesárski preréz, izrez déteta.

Kaiſerſohn *m.* cesárjevič, carjevič.

Kaiſerſtaat *m.* cesárska država.

Kaiſerthum *n.* cesárstvo, carstvo.

Kaiſertochter *f.* cesaríčina.

Kaiſerwahl *f.* volítev —, izbor cesarja.

Kaiſerwürde *f.* cesársko dostojanstvo, cesárska čast (-í).

Kajüte *f.* kajuta, izba (na ládiji), kotec.

Kakadu *m.* kakadúj, čópasta papiga.

Kakao *m.* kakao. [vec.

Kakaobaum *m.* kakávovnik, kakávo-

Kakaomaſſe *f.* kakavovína.

Kakerlak *m.* belín, belínec; ſ. a. Schabe.

Kakodaemon *m.* bes, zli duh.

Kakophonie *f.* neblagoglasje, slaboglasje, zlozvočje.

Kaktus *m.* kakt.

Kaktuspflanzen *pl.* káktice, káktovnice.

Kalanderlerche *f.* laški škrjánec, kalandra.

Kalb *n.* tele (-ta); *dem.* telek, telce, teletce; (männliches) teliček, junček; (weibl.) telica, junica, teličica; *fig.* telebán, telébec; ein — werfen teliti (se), bráviti se; otelíti se, obráviti se, storiti; Kalb- telečji. [lovica.

Kalbe *f.* telica, junica, jálovka, já-

kalben teliti, bráviti se; oteliti se, storiti; (unglücklich) zvreči (zvržem).

Kälber- telečji; —braten ſ. Kalbsbraten.

kälberhaft telétast; telebálast, telébast, neumen kakor tele.

Kälberhändler *m.* teletar, teličar.

Kälberkropf *m. (Chaerophyllum)* krebélja, krebúlja.

Kälberkuh *f.* breja krava, krava s telétom. [mesó.

kälbern telečji; —es telétina, teléčje

kälbern ſ. kalben.

Kälberſtall *m.* teletnják, telečják, teléčji hlev.

Kalbfell *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčja koža.

Kalbfleiſch *n.* telétina, teléčje meso.

Kalbleder *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčje úsnje.

kalbledern telétovēn, od telétine, od teléčjega úsnja.

Kalbs- teléčji.

Kalbsbraten *m.* teléčja pečénka, pečéna telétina.

Kalbsbruſt *f.* teléčje prsi *pl.* [(-i).

Kalbskeule *f.* teléčja kita, teléčja gnjat

Kalbskopf *m.* teléčja glava; *fig.* telebán, teléběc.

Kalbslab *n.* siríšče.

Kalbsſchlägel *m.* teléčje stegno, — bedro, — pléče (pleščéta).

Kalbsviertel *n.* teléčja četrt (-i).

Kalbszunge *f.* teléčji jezik.

Kaldaunen *pl.* drob (-a u. -ú), drobovína, vampi *pl.*

Kaleidophon *n.* kalejdofón.

Kaleidoſkop *n.* krasogléd, kalejdoskop.

Kalender *m.* koledár; *dem.* koledarček; (Bauern—) prátika.

Kalendermacher *m.* prátikar.

Kaleſche *f.* kolésēlj, kolésēn, koléska.

kalfatern smoliti, mašiti (s smolo); zasmoliti, zamašiti.

Kali *n.* kali, kalijev oksid; **kohlenſaures** — (Pottaſche) kalijev karbonat, pepelika.

Kalium *n.* kalij, kalium.

Kaliumoxyd *n.* kalijev oksíd.

Kalk *m.* vapno; hydrauliſcher — podvodno —, hidravlično vapno; gebrannter — žgano vapno; Äß— živo vapno; **Kalk-** vapnén.

Kalkanwurf *m.* vapnéni omèt.

kalkartig vápnast, vapnénast.

Kalkboden *m.* vapnenína, vapnénka, vapnéna zemlja.

Kalkbrei *n.* vapnéna kaša.

Kalkbrenner *m.* vapnéničar, vapnar.

Kalkbrennerei *f.* vapnarstvo; vapnénica.

Kalkbruch *m.* vapnolóm, vapnenik.

Kalkbrühe *f.* belež, vapnena kaša.

kalken vápniti, v vapnu móčiti; povápniti, v vapnu pomóčiti.

Kalkerde *f.* vapnénka, vápnica, vapnéna prst (-i), — zemlja.

Kalkgebirge *n.* vapnéno goróvje.

Kalkgrube *f.* vapnica, vapnena jama.

kalkhaltig vápnat, vapnovit.

Kalkhandel *m.* vapnárstvo, kupčija z vapnom; den — betreiben vapnáriti.

kalkicht vápnast, vapnénast.

kalkig vápnat, vapnovit.

Kalklöſcher *m.* vapnogášec.

Kalkmergel *m.* vapnéni lápor.

Kalkmeſſer *m.* vapnoméřec.

Kalkmörtel *m.* malta, mort.

Kalkofen *m.* vapnénica.

Kalkſinter *m.* síga.

Kalkſpat *m.* vapnénec, drstév (-a).

Kalkſtein *m.* vapnénec, vapník, vapnenik; blauer — sinji kaměn, sinjek, sinjec.

Kalktuff *m.* vapnéni maček, lehnják.

Kalligraph *m.* lepopísec, krasopísec.

Kalligraphie *f.* lepopísje, krasopísje.

kalligraphiſch lepopísen, krasopísen.

Kalmäuſer *m.* potúhneněc, kujávec, tukéc; skopúh, stiskávt, stiskáč.

kalmäuſern kújati se, potúhniti se; skopáriti, stiskati.

Kalmus *m.* kólmež.

kalt mrzél, studen; (froſtig) mrazen, zimen; (kühl) hladen; (eiſig) ledén; — werden mraz se dela; mrzniti, omrzniti; (von Speiſen) hladíti se; ohladíti se, shladíti se; *impf.* ohlájati se, shlájati se; — ſein zebsti (zebe me), mraz od. mrzlo biti (je) komu; mir iſt — mraz od. mrzlo mi je, zebe me, mraz me grudi od. tere.

kaltblütig hladnokrvèn; *fig.* mrzél, ledén, mrtév, neobčutljiv.

Kaltblütigkeit *f.* hladnokrvnost; neobčutljivost.

kaltbrüchig krhék.

Kälte *f.* mraz, zima, mrzlóta, mrazóta; (Kühle) hlad (-a u. -ú), hladnost, hladnota; trockene — suh mraz, golomrázica, suhomrázica; (große Kälte) zmrzlina, zmrzál (-i).

Kältefieber *n.* mrzlica.

Kältegrad *m.* stopinja mraza. [(-i).

Kältemiſchung *f.* mrazotvorna zmés

kälten hladiti; prehladiti, *impf.* prehlájati.

kaltherzig hladnosrčen, mrzlega srca.

Kaltherzigkeit *f.* hladnosrčnost, mrzlo —, ledeno srcé.

kältlich mrzlótен, mrazótен, mrzíkast, hladen.

Kaltſinn *m.* mrzlóba, hladnost, mrzlosrčnost.

kaltſinnig mrzlóbēn, hladēn, mrzlosrčēn.
Kaltſinnigkeit *f.* ſ. Kaltſinn.
Kaltwaſſer *n.* mrzla —, stúdena voda.
Kameel *n.* velblôd, kaméla; Kameel= velblôdji, kamélji.
Kameelhaar *n.* velblôdja —, kamélja dlaka.
Kameelſtute *f.* velblôdica, kaméla.
Kameeltreiber *m.* velblôdar.
Kameelzeug *n.* tkanína od velblôdje dlake.
Kameelziege *f.* lama.
Kamerad *m.* továriš, drug, pajdáš, spréznik.
Kameradſchaft *f.* tovaršija, pajdáštvo.
Kamille *f.* kamílica; Kamillen= kamílični.
Kamillenthee *m.* kamílični čaj, kamílič nik.
Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva, koměn, komin.
Kaminfeger *m.* strgár, dímnikar.
Kaminfegerlohn *m.* strgarína, ometarína.
Kaminröhre *f.* želézni dimnik.
Kamm *m.* grebén, hrbèt, slème (sleména); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), palčc; (beim Webeſtuhl) glavník, brdo, grebén; Haar— glavník, češēlj, česalnik; Woll— grebeníca, mikálnica, drzálnica; Kamm= grebenast.
Kammacher *m.* glavnikar, glavničar.
Kammacherhandwerk *n.* glavníčarstvo.
kammartig grebénast.
Kammbank *f.* polica.
Kammbaum *m.* razvor.
Kammbrett *n.* ſ. Kammbank.
Kammbürſte *f.* ščetka.
kämmen česati (češem); počesati; (die Wolle) grebénati, mikati (-am u. mičem), drzati; ogrebénati, omikati, odrzati.
Kämmer *m.* česálčc.
Kammer *f.* stanica, sôba, čumnata, izba, konoba, kamra; Augen— očésni prekat; optiſche Dunkel— temna sôbica; Handels— kupčijska zbórnica, — komora; Reichs— državna zbórnica.
Kammeramt *n.* komorni urad (-a u. -ú).
Kämmerchen *n.* sôbica, izbica, kámrica.
Kammerdiener *m.* komorni strežáj.
Kammerdienerin *f.* hišna, komorna strežájka.
Kämmerer *m.* ključár, komórnik.
Kämmererswürde *f.* ključárstvo, komórništvo.
Kammerfrau *f.* hišna.
Kammergefälle *n.* komorni dohodki *pl.*
Kammerherr *m.* ſ. Kämmerer.
Kämmerin *f.* komórnica; česálka.
Kammerjungfer *f.* hišna, komornica.
Kammerprocurator *m.* komorni zagovórnik, — odvetnik, — prokurator.
Kammerprocuratur *f.* komorno odvétništvo, komorna prokuratura.
Kammerwaſſer *n.* prekatna mokrína *(phys.)*.
Kammerweſen *n.* državno dohodárstvo.
Kammerzofe *f.* ſ. Kammerjungfer.
kammförmig grebénast.
Kammgebirge *n.* grebénasto pogórje, — goróvje, grebéni *pl.*
Kammgras *n.* grebeníca, pasji rep.
Kammhaar *n.* gríva.
Kammhöhe *f.* visokost gorskega grebéna *(geogr.)*.
Kammkraut *n.* marjética.
Kammlitze *f.* ničávnica, nítičnica.
Kammrad *n.* palčno —, grebénasto kolo (-ésa), palčenják.
Kammwerk *n.* pálčevje.
Kammwolle *f.* míkana —, gredášana volna.
Kämpe *m.* borílčc, boréc, bojeválčc.
Kampf *m.* boj, bor, borba; (Gefecht) boj, bitva, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Ringen) metež, metánje, rovánje; Kampf= bojni.
Kampfbegier *f.* bojaželjnost.
kampfbegierig bojaželjčn, bojeválčn.
kämpfen bojeváti se, boríti se, bíti (bijem) se, vojskovati se, boj bíti (bijem), — bojevati; mit Elend — ubíjati se, révo prodájati.
Kämpfer *m.* borílčc, bojeválčc, boréc, bojník, bojevník.
Kampfer *m.* káfra; Kampfer= káferni.
Kampferbaum *m.* káferna lavoríka.
Kampfergeiſt *m.* káfrovec.
Kampferöl *n.* káferno ólje.
kampffähig doběr —, sposôbčn za boj.
Kampffeld *n.* bojíšče, borišče.
kampffertig na boj —, za boj priprávljen, — gotov.
Kampfgefährte *m.* sobojník, sobojevalec, sobórec, soborílec.

Kampfgesang *m.* bojna pésén (-i); vojáška pésen (-i).

Kampfgeschrei *n.* bojni krik, bojno [vpitje.

Kampfgetümmel *n.* bojni hrup, bojno vrvenje.

kampfgewohnt boja vajen. [— trus.

Kampfgewühl *n.* bojni hrum, — hrup,

Kampfhahn *m.* svadljívec, togótnik; *fig.* togótnik, prepirljívec.

Kampflust *f.* bojevitost, bojevalnost, bojaželjnost, borljívost.

kampflustig bojevit, bojevalen, borljív, bojaželjen. [han.

kampfmüde (od) boja trúden, — upé-

Kampfplatz *m.* bojišče, bojevališče, borišče, bojno torišče, — polje, popríšče.

Kampfross *n.* bojni konj. [nica.

Kampfschule *f.* borilnica, bojna učil-

Kampfspiel *n.* bojna igra.

kampfsüchtig ſ. streitſüchtig.

Kampfübung *f.* bojna vaja, vaja —, vadba v boji.

Kanarienvogel *m.* kanárec, kanárček.

Kanaster *m.* ſ. Knaſter.

Kandelbeere *f.* (*Viburnum lantana*) dobrolétovina, dobrovitovina, medúljevina; (Frucht) medúljica.

Kandelzucker *m.* kandisov cukér, — sladkor, ledéneč.

Känguruh *n.* klokan, kengurúj.

Kaninchen *n.* domači —, pitani zajec, králjik (-á), kunec.

Kaninchenfell *n.* kunčevina, koža domačega ob. pitanega zajca.

Kanne *f.* majólika, ročka, konva; *dem.* majólčica, kónvica; (Krug) vrč.

Kannefas (Kannevaš) *m.* kanafas, platno za podlogo.

Kannegießer *m.* ſ. Zinngießer; *fig.* politični —, politiški modrovalec. [tiki.

Kannegießerei *f.* modrovánje o poli-

Kannelkohle *f.* svetlogóri premog.

Kannenkraut *n.* préslica.

kannenweiſe *adv.* na vrče. [náda.

Kanonade *f.* streljanje s topóvi, kano-

Kanone *f.* top, kanón.

Kanonendonner *m.* grmênje topov.

Kanonengießer *m.* topar, topolívec.

Kanonengut *n.* topovina.

Kanonenkugel *f.* topovska krogla.

Kanonenmetall *n.* ſ. Kanonengut. [pom.

Kanonenſchuss *m.* strel iz topa, — s to-

Kanonier *m.* topničar.

kanonieren s topovi streljati.

Kante *f.* rob (-ú u. -a), krn; *dem.* robéc, robič; (Rand) kraj, okrájek; (am Kleid) krajec, rob, obróbek; brechende — loméči rob (*phys.*).

kanten na robé ob. róbove obrézati (-režem); okrájiti; *impf.* obrezováti; okrajeváti.

Kantenachſe *f.* robovna os (-í).

Kantenlinie *f.* (črta) robovnica.

Kantentuch *n.* ruta z okrájki.

Kantenwinkel *m.* robovni kot.

Kantharide *f.* španska muha, kantaridka.

Kantholz *n.* tesáni les.

kantig robát, voglát, krnjav; in Zuſammenſetzgn. -rób.

Kanzel *f.* léca, prídižnica, prižnica.

Kanzelberedtſamkeit *f.* cerkvena zgovornost.

Kanzeliſt *m.* kancelist.

Kanzelredner *m.* cerkvéni govórnik, prídigar, propovednik.

Kanzelvortrag *m.* cerkvéni govor, govor z léce, prídiga, propóved (-i).

Kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kancelija; Kanzlei- pisárniški, kancelijski.

Kanzleibeamte *m.* pisárniški —, kancelijski uradnik.

Kanzleidirector *m.* pisárniški —, kancelijski vodja, — ravnátelj.

Kanzleierforderniſſe *pl.* pisárniške —, kancelijske potrébščine *pl.*

Kanzleigebür *f.* pisarína, pisarnína.

kanzleimäßig pisárniški, kancelijski.

Kanzleipauſchale *n.* pisárniška poprečnina, — odséčnica, poprečna vsóta za pisárniške potróške.

Kanzleiperſonale *n.* pisarniško —, kancelijsko osóbje. [niſſe.

Kanzleirequiſiten *pl.* ſ. Kanzleierforder-

Kanzleiſchreiber *m.* pisár.

Kanzleiſchrift *f.* kancelijsko pismo, pisanje s kancelijskimi črkami. [jezik.

Kanzleiſprache *f.* uradni —, službeni

Kanzleiſtil *m.* urádna —, kancelijska pisáva, uradni slog. [stvo.

Kanzleiweſen *n.* pisárništvo, kancelíj-

Kanzler *m.* kancelár, kancelír, pečátnik.

Kanzliſt *m.* ſ. Kanzeliſt.

Kapaun *m.* kopún.

kapaunen rézati (režem), skopiti, kopúniti.

Kapaunenbraten *m.* pečeni kopún.

Kapelle *f.* molítvenica, molílnica, kapéla; *dem.* kapélica; (Muſik) godba, gódbeni zbor, kapéla.

Kapellmeiſter *m.* kapélnik.

Kaper *m.* gusár, korzár, pomórski ropar. [list.

Kaperbrief *m.* gusárski —, korzárski

Kaperei *f.* gusárstvo, korzarstvo, brodolov, pomorski rop.

kapern brodove loviti, — pleniti; — uloviti, — upleniti, — vzeti (vzamem).

Kaplan *m.* kaplan, kapelán, duhovni pomočnik; **Kaplans-** kaplanski.

Kappe *f.* čépica, kapa; (Pelz—) kučma, čamar; (an der Deichſel) okov; (bei d. Stiefel) krpa; (am Dreſchflegel) gož (-í), goža.

kappen kápiti, kápičati; okápiti, okápičati; (den Baum) oklésti, obsékati, otrébiti; *impf.* oklešćevati, obsekovati; (den Hahn) kópiti, skópiti, rézati (režem), kopúniti.

Kappenblume *f.* pasje zelje, nalip.

kappenförmig čépičast, kápast.

Kappenmuskel *m.* kápasta míšica.

Kappenring *m.* oglavnik.

Kapper *m.* sekáč.

Kappmeiſe *f.* čópasta siníca, (siníca) čóparica.

Kappweide *f.* navádna vrba.

Kappzaum *m.* brzda, uzda.

Kapſel *f.* mošnica, škátlica; (in der Botanik) glavica, tobólec, peščišče; (d. Hülſenfrüchte) strók; (am Gewehr) kápica, klobúček.

Kapſelfrucht *f.* glavičasti plod (-a, -ú).

Kapuze *f.* oglávnica, kúkulica, kuklica.

Kapuziner *m.* kapucín, kapuciněc.

Kapuzineraffe *m.* kúklasta ópica.

Kapuzinerkloſter *n.* kapucínski samostán. [u. -a).

Kapuzinerorden *m.* kapucínski red (-ú

Kar *n.* posôda, koríto.

Karat *n.* karát.

Karatgewicht *n.* karátna teža.

karatieren karatovati.

karätig karatěn.

Karauſche *f.* *(Cyprinus carassius)* karas, plósk, petróvka.

Karawane *f.* karavána. [čaj.

Karawanenthee *m.* karavánski —, ruski

Karbatſche *f.* korobáč, bič.

karbatſchen korobáčiti, bičati.

Kardätſche *f.* grebén, drzej, gredéše *pl.*; (für Pferde) ščetka —, **krtáča za** konje.

kardätſchen drzati, gredašiti, gredešati; (Pferde) ščetkati, krtačiti.

Karde *f.* *(Dipsácea)* ščética *(bot.)*.

Kardendiſtel *f.* gladež, ščética.

Karfiol (Karviol) *m.* cvetni vóhrovt, karvijól.

Karfunkel *m.* živor(u)deči rubín, ognjéněc, karfúnkelj.

karg skop, skopárěn, skoporit, stisljív, škrljiv, škrtljav; pičěl.

Karge *m.* skopúh, škrtljavěc, stiskaléc, stiskavt; *f.* skopúlja, stiskálka.

kargen skopovati, skopáriti, škrljati.

Kargheit *f.* skopost, škrtljavost.

kärglich pičěl, borěn, revěn, siromášen; *adv.* pičlo, borno, redko, skópoma.

Kärglichkeit *f.* pičlost, siromášnost, bornost.

Karmeſin *n.* karmezín.

karmeſinfarben (carmoiſinfarben) karmezínast, karmezínov, višnjélast.

Karmin *m.* ſ. Carmin.

Karpfen *m.* kŕap; **Karpfen-** krápov, krápji.

Karpfenbrut *f.* krápja zaléga.

Karpfenfleiſch *n.* krapovína, krápje —, krápovo meso.

Karpfenteich *m.* krápovnik, krapovnják, ríbnik za krape.

Karre *f.* taliga, toliga, teléžnik, tačka, telége *pl.*, samokólnica, samotéžnice *pl.*, koléčka.

Karren *m.* voz; (zum Führen d. Düngers) koš, gnojni koš; (zweiräderig) gare *pl.*, dvokólnica.

Karrenführer *m.* talígar, telégar, tačkar, vozač (s tačko).

Karrengaul *m.* talígáš, kljusè (-éta).

Karrenſchieber *m.* ſ. Karrenführer.

Karrenſpritze *f.* brizgálnica na malih kólih.

Karrenwagen *m.* kola *pl.* [krás.

Karſt *m.* kŕamp, kopáč; (ſteiniger Ort)

Karſtaufforſtung *f.* pogozdovánje Krasa.

karſten s krampom kopati (kopljem).
Karſtformation *f.* kraška tvorba, kraševina.
Kartätſche *f.* kartéča, s kroglami napolnjena kanonska patrona.
Kartaune *f.* kartavna.
Karte *f.* list; *dem.* listek, listič; (Spiel—) kvarta, karta; —n ſpielen kvartati, kartati; (geographiſche —) zemljevid, zemljekaz, mapa; Karten- listovni; kvartni, kartni.
Kartenblatt *n.* kvarta, karta.
Kartengeld *n.* kvartarina, plačilo za kvarte.
Kartenſammlung *f.* zemljevidna zbirka, atlánt.
Kartenſpiel *n.* kvartánje, igra s kvarti.
Kartenſpieler *m.* kvartálec, kvartopírec, kartaš; —in *f.* kvartálka, kvartopirka.
Kartenſtempel *m.* kvartni kolek, kolék za kvarte.
Karthäuſer *m.* kartuzijanec.
Karthäuſerkloſter *n.* kartuzijanski samostan.
Kartoffel *f.* podzémljica, pozémnica, krompír, korún; Kartoffel- podzemljični, krompirjev, korúnov.
Kartoffelacker *m.* krompíriśče, korúnišče, njiva za podzemljice.
Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánje podzemljic od. krompirja.
Kartoffelbrantwein *m.* korúnovec, krompírjevec, korúnovo —, krompírjevo žganje.
Kartoffelfäule *f.* korúnova —, krompírjeva gnilina, krompírjevo gnitje.
Kartoffelfeld *n.* ſ. Kartoffelacker.
Kartoffelkraut *n.* krompírjevka, krompírjevica.
Kartoffelſalat *m.* korúnova —, krompírjeva salata.
Kartoffelſchimmel *m.* krompírjeva plesen (-i).
Käſe *m.* sír; (v. ſüßen Topf.) skuta; zu — werden síriti se; usíriti se, sesíriti se, zagrizti (-grizem) se, zakrkniti; Käſe- sírni, sírnat.
käſeartig sírast.
Käſebereitung *f.* sírarstvo, napravljanje síra.
Käſeform *f.* torilo (za sír), sírišče.
Käſehandel *m.* kupčija s sírom, sírarstvo.
Käſehändler *m.* sírar; —in *f.* sírarica.
Käſekammer *f.* sírnica.
Käſelab *n.* sírišče, sírilo.
Käſelaib *m.* hleb síra.
Käſemade *f.* sírni črv, črv v síru, sírna pršica.
Käſemilbe *f.* ſ. Käſemade.
Käſemilch *f.* sírotka, sírotev.
käſen síriti; usíriti, sesíriti; *intr.* ſ. unt. Käſe (zu Käſe werden).
Käſenapf *m.* lonec za sír; (Käſeform) torilo (za sír), sírišče.
Kaſerne *f.* vojášnica, kasárna.
Käſeſäure *f.* sírna kislína.
Käſeſtoff *m.* sírnina.
Käſewaſſer *n.* sírnica.
käſicht sírast.
käſig sírn, sírnat.
Kaſtanie *f.* kóstanj; Kaſtanien- kostánjev.
Kaſtanienbaum *m.* kóstanj, kostánjevo drevo (-ésa).
kaſtanienbraun kostánjev, kostánjast, črnománjast, kostánjeve barve.
Kaſtanienholz *n.* kostanjevina, kostánjev les.
Kaſtanienwald *m.* kostánjevje.
Käſtchen *n.* omárica, skrinjica.
Kaſte *f.* vrsta, pleme (-na), kasta.
kaſteien trpínčiti, múčiti, trápiti.
Kaſten *m.* omára, kóstēn; (überhaupt) shramba; (Truhe) kovčeg, skrinja; (Bretterverſchlag) obój.
Kaſtengeiſt *m.* odlóčenost —, nejedínost med rodovi od. plemeni.
Kaſtenweſen *n.* ſ. Kaſtengeiſt.
Kaſtrat *m.* skópljenec, rézanec.
kaſtrieren kópiti; skópiti, rézati (režem), poprávíti.
Kaſuar *m.* kazuvar.
Katafalk *m.* mrtváški odér.
Katakombe *f.* podzémska grobnica, katakomba.
katalektiſch nepopoln, kataléktičen.
Katalepſie *f.* mrtvičnost.
Katalog *m.* imenik, zapisník, katalog.
Kataplexie *f.* obmrlost.
Katarakt *m.* slap, vodopád.
Katarrh *m.* náhod, katár.
Katarrhalfieber *n.* nahodna —, katárna vročica

katarrhalisch nahóděn, katárěn.
Katastrophe *f.* prevrat, preobrat, preména, prekret, katastrófa.
Katechese *f.* izpraševalno učenje, učenje v vprašanjih in odgovorih, kateheza.
Katechet *m.* verski učitelj, učitelj veroznánstva od. verozákona, katehet.
Katechetik *f.* učenje v vprašanjih in odgovorih, katehétika.
katechetisch izpraševalěn, katehétičěn.
katechisieren verozákon —, krščanski nauk učiti; učiti v vprašanjih in odgovorih.
Katechismus *m.* krščanski nauk, katekizěm.
Katechumen *m.* izpraševanec, novovérnik, katehumen.
Kategorie *f.* vrsta, razred, oddelék, kategorija.
kategorisch *adi.* dolóčen, brezpogójen, brezuvetěn, kategóričen; *adv.* naravnost, brezpogójno.
Kategorisierung *f.* uvrstitěv.
Kater *m.* mačěk; (scherzweise) muček.
Katheder *m.* u. *n.* učiteljska stólica, katédra, katéděr.
Kathedrale *f.* stolna cerkěv, stólica.
Kathedralkirche *f.* ſ. Kathedrale.
Kathete *f.* katéta. [těr.
Katheter *m.* močevòd, sečevòd, kate-
Kathetometer *n.* voglomer, katetometěr.
Kathode *f.* izhod, katoda *(phys.)*.
Katholicismus *m.* katoličánstvo, katóliška vera, katolicízěm.
Katholik *m.* katolik, katoličan, katoliški kristijan; —in *f.* katoličánka, katóliška kristijána.
katholisch katóliški.
Kattun *m.* katún.
kattunen katúnov.
Kattunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelovánje katúna.
Kattunweber *m.* katunar.
Kattunwolle *f.* bombáž za katún.
katzbalgen sich rováti (rujem) se, rvati (rvem) se, trgati se, púliti še, métati (mečem) se, premetávati se, tepsti (tepem) se. [rovávt.
Katzbalger *m.* rováléc, rvaléc, metáléc,
Katzbalgerei *f.* rovánje, rvanje, metánje, trganje.

Kätzchen *n.* mače (-ta), múcika, múnica; (Blütenſtand) máčica.
Kätzchenbaum *m.* máčičarica.
Katze *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) mačěk, pas, opasěk; (Anker) mačěk, kotva; Katzen- mačji.
Katzenauge *n.* mačje okó (očésa); er hat —n gleda kakor mačka.
katzenäugig mačjeók, mačjih očij.
Katzengeſchrei *n.* mijávkanje, mijávka, mačje drenje.
Katzengold *n.* mačje zlato *(min.)*.
Katzenjammer *m.* er hat einen — lasjé ga bolé, vse ga boli —, slabo mu je po sinočnjem pijančevanji.
Katzenklee *m.* zajčja noga.
Katzenkraut *n.* divja —, mačja méta.
Katzenmuſik *f.* mačja godba, mijavka; — machen po mačje zagosti (-godem).
Katzenſilber *n.* mačje srebro *(min.)*.
Katzenſprung *m.* mačji skok; bis dahin iſt ein — dve, tri stopinje je do tje, dva-, trikrat prestopiš, pa si tam.
Katzentisch *m.* am — eſſen za pečjó —, v kotu jesti (jem).
Kauderei *f.* odrtija.
Kauderer *m.* odrtník. [chern.
kaudern kávdrati, gávdrati; ſ. a. wu-
Kauderwelſch *n.* kolobócija, cigánski —, látovski jezik.
kauderwelſch nerazumljiv, nedoúměn; — reden cigánsko —, latovsko govoriti, otróbe vézati (vežem), kvásiti.
kauen žvéčiti, gléviti, žvekati, žveriti; požvečiti, prežvečiti ɔc.; *impf.* požvekovati, prežvekovati ɔc.; wieder— prežvekovati.
Kauer *m.* žvekáč, žvekaléc.
kauern čepéti, ždeti (ždim); brütend hocken čučeti, ničati (ničim); ſich — počéniti, čičniti; *impf.* počépati.
Kauf *m.* kup, kupilo, kupnja; (Ankauf) nakup, kupčija; (Geld) kupščina; kupnina, kup; ſchlechten — machen okúpiti se; zu —e haben na pródaji iméti (imam); wohlfeilen —es dobér kup, v dobér kup, ceno, v ceno, po ceni; mit in den — nehmen s čim drugim vred kupiti; der — iſt zurückgegangen kupčija se je razdrla; vom —e leben na kupílu od. kupičku živeti; Kauf- kupni.

kaufbar kupčn, kupljiv.
Kaufbrief *m.* kupno pismo.
kaufen kupiti; *impf.* kupováti, kupávati; ſchlecht — okúpiti se; alles — pokúpiti, ponakúpiti; *impf.* pokupováti.
Käufer *m.* kupčc, kupovalčc; —in *f.* kupoválka, kupilja.
Kauffahrer *m.* povéljnik kupčijske od. trgovske ladije; (Schiff) kupčijska —, trgovska ladija.
Kauffarteiſchiff *n.* kupčijska —, trgovska ladija.
Kaufgegenſtand *m.* kupljena reč (-i), kupovina.
Kaufgeld *n.* kupnína, kúpščina.
Kaufgeſchäft *n.* kupčija, trštvo; kupovánje.
Kaufhandel *m.* kupčija. [valčc.
Kaufherr *m.* trgovčc, kupčc, kupče-
Kaufladen *m.* prodajálnica, štacúna.
Kaufleute *pl.* trgovci, tržci, kupčeválci *pl.*
käuflich kupčn, kupljiv; podkúpen, podkupljiv; — an ſich bringen kupiti; pokúpiti. [vost.
Käuflichkeit *f.* kupljivost; podkupljivost.
Käufling *m.* kupljenčc, kupljenček.
Kauflуſt *f.* kupovitost, kupčljivost, tržljivost.
kauflуſtig kupovit, kupčljiv, tržljiv, radokupčn.
Kauflуſtige *m.* kupčc.
Kaufmann *m.* trgovčc, tržčc, kupčc, trgovalčc, kupčevalčc.
kaufmänniſch trgovski, kupčijski.
Kaufmannſchaft *f.* trgovci, kupčeválci ɔc. *pl.*; (Handel) kupčijstvo, trgovina, trštvo, trgovstvo.
Kaufmannsfrau *f.* trgovka, kupčeválka; kupčevalčeva sopróga. [na.
Kaufmannsgeſchäft *n.* kupčija, trgovi-
Kaufmannsgut *n.* kupčijsko —, tržno blago, kupčijska —, tržna roba.
Kaufmannslehrling *m.* kupčijski —, trgovski učenčc.
Kaufmannsſtand *m.* ſ. Handelsſtand.
Kaufplatz *m.* tržišče, trg, sejmišče.
Kaufpreis *m.* kup, cena, kupna cena.
Kaufrecht *n.* kupna pravica.
Kaufſchilling *m.* kúpščina, kupnina.
Kaufſtück *n.* kupovína, kupljena reč (-i).
Kaufſumme *f.* ſ. Kaufſchilling.
Kaufvertrag *m.* kupna pogódba.
Kaufvertragslöſung *f.* razkup.
Kaufwert *m.* kupna vrednost.
Kaulbarſch *m.* kapčlj, kapljič, glaváč.
Käulenköpfchen *n.* glavnica.
Kaulkopf *m.* minčk (-á), menčk (-á), menkiččk, bosoglávčc, mlada žaba, butoglávčc. [čica.
Kaulquappe *f.* kapčlj, glaváč, ponóvkaum komaj, toliko da, komaj da, jedva.
Kaumuskel *m.* žvekálka. [čen.
kauſtiſch razjedčn, razjedljiv, kavsti-
Kautſchuk *m.* proževína, kavčuk.
Kautſchukbaum *m.* kavčukovčc.
Kauwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*
Kauz *m.* čuk, skovir, skovik; (Geizhals) skopúh, skopín, stiskávt; närriſcher — bedák, budalo, bebčc; reicher — bogatín, bogatinčc, bogatčc; wunderlicher — čudák, čudčn človčk.
Kebsehe *f.* nezakónsko življenjc, priležništvo.
Kebskind *n.* postránski —, nezakónski otrok, pankert, mulček.
Kebsmann *m.* priléžnik, nalóžnik.
Kebsweib *n.* priléžnica, nalóžnica, hótnica, žénima, nezakonska žena.
keck drzčn, predrzčn, drzovit, smčl.
Keckheit *f.* drznost, predrznost, smélost.
Kegel *m.* stožčc, kegčlj, čunj; abgeſtutzter — prisékan stožčc; — ſcheiben kegljati; Berg— kópa.
Kegelbahn *f.* kegljišče.
kegelförmig stožkovit, kegljast, čunjast, kopičast.
kegeln kegljati.
Kegelſchnäbler *m.* debelokljun.
Kegelſchnecke *f.* zvrk; Gewebe— pretkani zvrk; Marmor— mramorasti zvrk.
Kegelſchnitt *m.* presék stožca.
Kegelſchnittslinie *f.* stožkoséčnica.
Kegelſtumpf *m.* prisékani stožčc.
Kehl- goltni; žlebni.
Kehlbohrer *m.* žlébasti svedčr.
Kehlbuchſtabe *m.* goltnik.
Kehldeckel *m.* jezičck.
Kehle *f.* grlo, golt, goltančc, dušnik; (Vertiefung) žleb (-a u. -ú).
kehlen žlébiti; vžlébiti.

Kehlflosser *m.* grloplutka.
Kehlhobel *m.* žlebnik, poličnik.
Kehlkopf *m.* jábolko, krhělj.
Kehlkopfdeckel *m.* jábolčni poklôpěc.
Kehlkopfentzündung *f.* vnetje jabolka, — krhlja.
Kehllaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
Kehlrinne *f.* žleb (-a u. -ú).
Kehlsucht *f.* s. Bräune; (bei Pferden) vnetje v sapniku, kévžeh.
Kehraus *m.* pomèt, doskóčnica.
Kehrbesen *m.* metla.
kehren mesti (metem); pomesti, *impf.* pométati; (umwenden) obrniti, prekúcniti; *impf.* obračati, prekucevati; den Rücken — hrbet pokazati (-kažem), peté odnesti (-nesem), pocediti jo; sich an etwas — róditi za kaj, márati za kaj, mar biti (je) komu česa od. za kaj; (sich zu etw. —) spreobrniti se, sprevreči (-vržem) se; *impf.* spreobráčati se; in sich gekehrt zamišljen, v misli zatopljen.
Kehricht *n.* smetí *f. pl.*, smetje.
Kehrichthaufen *m.* smetíšče.
Kehrschaufel *f.* smetílnica, smetíščnica, smétnica.
Kehrseite *f.* hrbět, narobe stran (-í); auf der — narobe, naópak.
Kehrum *n.*, — machen peté pokazati (-kažem).
Kehrwinkel *m.* smetišče, smetnjak.
Kehrwisch *m.* omélo, ométalo.
keifen kregati se, klepetati (-ám u. klepečem), dreti (derem) se od. lájati nad kom.
Keifer *m.* klepetáč, klepetúh, zadirúh; —in *f.* klepetúlja.
keiferisch klepetav, zadírljiv, zadírčěn, lajav.
Keil *m.* klin, kliněc; (Spalt—) zagvózda, zagózda, klin; (ein — Brot) zagózda, kos (-a u. -ú); *dem.* klinčěk, zagózdica.
keilartig klinast.
Keilbein *n.* zagózdnica.
keilen cepiti —, klati (koljem) s klinom; hinein — klin zabiti (-bijem), zagozditi; *impf.* klin zabijati.
Keiler *m.* s. Eber.
keilförmig s. keilartig.
Keilhaue *f.* pik, kramp, kljunáča.
Keilpresse *f.* tiskalo s klinom.
Keilschlüssel *m.* zagózda.
Keilschrift *f.* klinasto pismo.
Keim *m.* kal (-í), címa, klíca, mladíka; *dem.* kalěc, kalčěk, címica; *fig.* zaróděk, začetěk, spočetěk, séme (-na).
Keimblatt *n.* kalica.
keimen kliti (klijem), kalíti, címiti se, (kalí) gnati (ženem); prikliti, prikaliti, izcímiti se, pognati; *impf.* pogánjati; *fig.* zaroditi se, začéti (-čnem) se, izcímiti se; *impf.* začénjati se.
keimfähig kaljiv; zaroděn.
Keimkern *m.* jedro.
Keimknospe *f.* popěk.
Keimkorn *n.* tros.
keimvoll kalovit.
Keimwürzelchen *n.* koreníčica.
kein nobeděn, noben, nijeděn; nikak, nikakšěn.
keinerlei nikak, nikákeršěn; auf — Art po nikákem, po nikákeršnem, po nobéni ceni, nikakor ne.
keinerseits od nikod, od nikóder, od nobéne strani.
keineswegs nikákor ne, kratko in malo ne, po nobeni ceni, v noben kup.
keinmal nikedár ne, nikóli ne, nobénkrat ne.
Kelch *m.* kelih; čaša, kupa; čaša *(bot.)*; *dem.* čašica.
kelchartig čašast, kupast, čaševit.
Kelchblatt *n.* čašni list.
kelchförmig s. kelchartig.
kelchlos brezčašěn.
kelchständig nadčašěn.
Kelle *f.* (Maurerkelle) (zidarska) lopática, žlica, ometáča.
Keller *m.* klet (-i), konoba, hram; (im Weinberge) zídanica, (kleiner) klečúra; Keller- kletni.
Kellerassel *f.* s. Assel.
Kellerei *f.* velika klet (-i), hramóvje.
Kellerhals *m.* šija, priklet (-i); *(Daphne mezéreum)* volčín.
Kellerloch *n.* kletni dušěk, — oddušěk.
Kellermeister *m.* ključár, kletar.
Kellerwurm *m.* s. Assel.
Kellner *m.* točáj, točár, natákar, kletar; —in *f.* točájka, točarica, natákarica, klétarica.
Kelter *f.* stiskálnica, tlačílnica.
Kelterbaum *m.* ovnič, ověn.

r *m.* mastilec, tlačilec.
aus *n.* mastilnica, tlačilnica.
mastiti, tláčiti, stískati, droz- [viden.
r znatén, poznatén, poznav,
rkeit *f.* znatnost, poznatnost,
t.
znati (znam), poznati, po- (wiſſen) védeti (vem); — ler- nati, seznániti se s kom; *impf.* ti, seznánjati se.
n. poznanje, znanje; ums — anje.
m. znalec, poznavalec, pozna- (Fachmann) veščák; —in *f.* oznavalka, poznavátelјica; ve-
ſchaft *f.* znalstvo; izvédenost.
ch znatén, poznatén, poznav, v.
chkeit *f.* poznatnost, poznavost.
is *f.* znanstvo, znanost, ved- a; (Kennen) znanje, vednost; ringen naznániti, na znanje), razglasiti; *impf.* naznánjati, e dajati, razglašati; zur allg. rnachachtung da se bode sploh n po tem ravnalo, da bode edel in se po tem ravnal; zur en na znanje vzeti (vzamem), i si. [nja.
isarm malovéden, pičlega zna-
islos nevéden, neuk, prazén.
isnahme *f.*, zur — na znanje.
isreich mnogovéden, učén, zeló od. véšč.
ig *f.* znanje, poznanje; (bei glén, rupa.
ichen *n.* známenje, znak, beleg.
chnen značiti; označiti, opisati, i; *impf.* označevati, opisovati.
ſer *f.* znamka, zaznamék.
. zaréza, škrta, rovék.
raut *n.* krebúlja, krebúljica.
škrtati, rovášiti; zarovášiti, (-režem); *impf.* zarezovati; arézan *(bot.)*.
ſ *n.* rovás.
zarézan, narézan.
l. žužélke *pl.*
m. ječa, ujéča, temnica, jet- vôza, béznica, tranča; im — halten jéčiti, v ječi od. zaprtega imeti (imám).

Kerkerhaft *f.* zapor.

Kerkermeiſter *m.* jetničar, ječar, temničar; —in *f.* jetničarica, ječarica, temničarica.

Kerkermeiſteramt *n.* jetničarstvo, ječarstvo.

kerkermeiſtern jéčiti, v ječi iméti (imám); ujéčiti, v ječo zapreti (zaprem), v temnico pahniti, — vtakniti; *impf.* v ječo zapirati. [zapóra.

Kerkerſtrafe *f.* ječa, zapor, kazén (-i)

Kerkerſträfling *m.* jetnik, ujetnik.

Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein ſtarker — korenják, junák, hrust, trš; ein ſchlechter — potepúh, zaníkarnež, lopov; ein alter — staréc, dedéc; ein braver — poštenják.

Kermes *m.* kermes; Kermes- kermesov.

Kern *m.* jedro; (d. Getreide) zrno; (v. Steinobſt) koščica; (d. Apfel, Birnen) peška, pečka, peček; (des Stammes) stržén; (der Pflanze) séme (-na); (das Beſte) jedro, cvet (-a u. -ú), izbor.

Kernanſatz *m.* nastavék jedra.

Kernbeißer *m.* dlesk.

kernfaul po stržénu gnil, gnilega stržéna.

kernfeſt krepék, korenjaški, čvrst.

Kernfrucht *f.* pečkati plod.

Kerngehäuſe *n.* peščišče, osréden, gnezdo jedra.

kerngeſund zeló zdrav, prav zdrav, zdrav kakor ríba.

Kernholz *n.* sredina, čvrst —, gost les.

Kernhülle *f.* ovójek, objédrje.

kernicht jedernast, zrnast.

kernig jedern, jedernat, jedrén; čvrst, jak, krepák.

Kernkörperchen *n.* jederce.

kernlos brezkoščičén, brez koščic.

Kernobſt *n.* pečkato sadje.

kernreich jedernat, zrnat; jedrovit, zrnovit, pečkovit, pečkovnat.

Kernſchatten *m.* polna —, črna senca.

Kernſchwinde *f.* strelna —, kopitna sušica.

Kernſchwinden *n.* ſ. Kernſchwinde.

Kernſeife *f.* jedernato mílo.

Kernſpruch *m.* tehtni —, jedernati rek od. izrek.

Kerntruppen *pl.* jedro —, cvet vojákov, izbrána vojska.

Kerze *f.* sveča; *dem.* svéčica; **Wachs—** voščena sveča, (sveča) voščenica, — voščénka; **Unſchlitt—** lojéna sveča.

Kerzenflamme *f.* zubélj od sveče.

kerzengerade ravén kakor sveča.

Kerzengießer *m.* svečar.

Kerzengießerei *f.* svečárnica, svečarija; die — betreiben svečáriti.

Kerzenſchein *m.* luč (-i) —, svetloba od sveče; beim — pri sveči.

Keſſel *m.* kotél; (Vertiefung) krnica, kotlína, kotánja, kotlja, ponikva, požirálnik; (weidm.) brlog, lož; (Aufenthaltsort des Dachſes) jázbina.

Keſſelerz *n.* kotlovína.

Keſſelflicker *m.* kotlár, kotličkar, kotlarščék, kotlokrp, kotlokrpar.

keſſelförmig kotlast, kotánjast.

Keſſelhaken *m.* kljuka, kavélj.

Keſſelherd *m.* kotlišče.

Keſſelkette *f.* laneč —, veríga za kotél, vénge *pl.*, verége *pl.*

Keſſelſchmied *m.* kotlár.

Keſſelſchmiedhandwerk *n.* kotlárstvo, kotlarija; das — betreiben kotláriti.

Keſſelſtein *m.* kotlovéc.

Keſſelthal *n.* rupa, krnica, kotlina, ponikva; polog, zatišje.

Kette *f.* laneč, veríga; (Aufzug, d. Zettel bei d. Weбern) snutek, osnútek, osnóva; (weidm.) jata, tropa; (Berg—) pas, vrsta, rajda; conſtante — stalni člen *(phys.)*; Reiß— zavórni laneč; (Hals—) grívna.

Kettel *n.* verížica.

ketten z verigo pripeti (-pnem), z lancem prikleniti, — prikovati; *impf.* z verigo pripenjati, z lancem priklepati; ſ. feſſeln.

Kettenbruch *m.* verížni ulómek.

Kettenglied *n.* (verížni) sklep. [verígi.

Kettenhund *m.* priklenen pes, pes na

Kettenlinie *f.* láncnata črta, črta láncnica.

Kettenrechnung *f.* verížni račun. [rek.

Kettenregel *f.* verížno pravilo, verížni

Kettenring *m.* (verížni) ud, sklep, veríga.

Kettenſatz *m.* ſ. Kettenregel. [vač.

Kettenſchmied *m.* lančar, verížar; ko-

Kettenſtrafe *f.* kazén (-i) v okovih, — v železji.

Kettenwurm *m.* trakúlja.

Ketzer *m.* krivovérec, krivovérnik, nevérnik, razkolnik; **—in** *f.* krivovérka, nevérnica, razkólnica; **Ketzer-** krivovérən, krivovérski.

keuchen sopíhati, hropéti, hrípati, hlipati, hliptati, težko dihati, — sopsti (sopem), sígati, sípati.

keuchend sipljiv, hliptav, hripav.

Keuchende *m.* sipljívec, hlipavec, hripač, hliptavec.

Keucher *m.* ſ. Keuchende.

Keuchhuſten *m.* zadušni —, dušljivi kašélj, oslovski kašélj, hripavica, hliptavica.

Keule *f.* kij, bát, bét (-á), betica, kijáča, porat; šestopérnica, búzdovan; (Unterſchenkelbein) krača, skok, krak; (des Froſches) skok; (d. Vögel) stegno.

keulen bíti (bijem), s kíjem bíti, z batóm tolči (tolčem).

keulenförmig kijast, betast, betíčast.

Keulenmorchel *f.* rumena griva, lisičji párkeljci *pl.*; ſ. a. Bärentatze.

Keulenträger *m.* kijenóšec.

keuſch čist, neoskrúnjen, neomadeževan, nedólžen, deviški; (v. Blick) sramežljiv, nedólžen. [ljivka.

Keuſche *m.* sramežljivec; *f.* sramež-

Keuſchheit *f.* čistost, neoskrunjenost, nedolžnost, devištvo; sramežljivost.

Keuſchler *m.* kočar, bajtar, kajžar.

Kibitz *m.* priba, vivék, pivra.

Kichererbſe *f.* čičerika, cizara. [valec.

Kicherer *m.* hehetalec, hehetálo, čeho-

kichern hehetati (-ám u. hehécem) se, kíkati se, čehovati se.

Kiefer *m.* čeljúst (-i), skranj (-í), skranja; (Kieme) škrga; *f.* (Baum) bora, bor, borovec; (Zirbel—) limba, cemprin; **Kiefer-** čeljústni; borov.

Kieferbein *n.* čeljústnica.

Kieferdrüſe *f.* podčeljustna žleza.

Kiefergehölz *n.* borovje, borovičje.

Kiefergras *n.* borovščica.

Kieferholz *n.* borovína.

Kieferknochen *m.* ſ. Kieferbein.

Kiefern- borov, borovčev.

Kiefernblattweſpe *f.* borova osa.

Kiefernrüſſelkäfer *m.* borov rílčkar.

Kiefernſchwärmer *m.* borov veščec.
Kiefernſpinner *m.* borov prelec.
Kiefernverderber *m. (Hylesinus piniperda)* borova grizlica.
Kiefernwald *m.* borovje.
Kiefernzapfen *m.* borov češárek.
Kiel *m.* cev (-i), cevka, lopática, perésni tul, perésna tuljáva, nerazvito ptičje pero (-esa); (des Schiffes) podsek, podládije, hrbtica, kilj; (Zwiebel) čebúla; (Schiffchen, zwei beſondere Blätter der Blütenkrone) ládija.
kielen péniti se; opéniti se, obrasti (-rastem) se; *impf.* obraščati se.
Kieme *f.* škrga, ríbje uho (ušesa).
Kiemendeckel *m.* škržni pokrovec, — poklopec, pokrovec ribjega ušesa.
Kiemenfüßer *m.* škrgonožec.
Kiemenhaut *f.* škržna koža, koža ribjega ušesa.
Kiemenöffnung *f.* škržno ustje, ustje ribjega ušesa.
Kiemenſchnecke *f.* škrgar.
Kiemenſpalte *f.* škržna poklína.
Kien *m.* smolnica, derenica, sóvoj; (Kienſpann) borova treska, — trska.
Kienbaum *m.* bor, borovec.
Kienholz *n.* smolovina, borovina, sovojina, grlovica.
kienig smolnat, smolen, smolovit.
Kienruß *m.* saje *pl.*, žužel (-i).
kienſchwarz čru kakor žužel. [treska.
Kienſpann *m.* treska, trska, smolnata
Kiepe *f.* krošnja, naramni koš.
Kies *m.* prod, grámoz; kršec *(min.)*.
Kieſel *m.* krémen, kreménec, kremenovec, kremík; *coll.* kreménje; Kieſelkreménov, kremíkov.
kieſelartig kreménast, kremíkast.
Kieſelerde *f.* kremenica.
kieſelhart trd kakor kremen.
Kieſelklumpen *m.* kreménova —, kremíkova gruča.
Kieſelſand *m.* ſ. Kies. [kova kislína.
Kieſelſäure *f.* kreménova —, kremíkieſelſchiefer *m.* skriláv kreménec.
Kieſelſinter *m.* kreménova —, kremíkova síga. [kremík.
Kieſelſtein *m.* krémen, kreménovec,
kieſen ſ. wählen.
kieſicht prodast. [peščén.
kieſig proden, prodnat, prodovit,
Kieze *f.* kozólj, kozulj, krezólj.
Kilogramm *n.* kilogram.
Kilometer *n.* kilométer.
Kimme *f.* zaréza, utór.
kimmen zarézati (-režem), utóriti; *impf.* zarezovati.
Kimmenhobel *m.* utórnik.
Kimmung *f.* (am Schiffe) rob (na ládiji); (Luftſpiegelung) vzdušna —, zračna prikazen (-i).
Kind *n.* otrok, déte (déteta), čedo; *dem.* otročič, otročiček, otroče (-éta), détice, détišče; *coll.* deca; (verächtlich) otročáj, dečáj; von einem —e entbunden werden dete roditi, poroditi, (dete) poviti (-vijem); als — handeln otročevati. [*pl.* (ſerb.).
Kindbett *n.* otročja póstelj (-i), bábine
Kindbetterin *f.* otročnica, mladoródnica, poródnica, porodílja (ſerb.).
kindeln otročevati, otročarije uganjati; ſ. gebären.
Kinder- otročji, otroški, detinji, dětečji, detinski.
Kinderbewahranſtalt *f.* detiščnica, oskrbovalnica malih otrók. [*pl.*
Kinderblattern *pl.* osépnice *pl.*, koze
Kinderbutte *f.* sesalo, cízek, cucélj.
Kinderei *f.* otročija, otročarija, norčija, dečarija.
Kinderfeind *m.* neprijatelj otrók od. otrókom. [otrókom.
Kinderfreund *m.* prijatelj otrók od.
kinderfreundlich otrokom prijazen.
Kindergarten *m.* otroški vrt, otrôško zabavíšče.
Kindergeſchichte *f.* povést (-i) za otroke.
kinderhaft otróčji, detinski.
Kinderliebe *f.* otróčja —, otróška ljubezen (-i), ljubézen (-i) do otrok, ljubezen (-i) otrok do starišev. [zaróda.
kinderlos brezdéten, brez otrok, brez
Kindermädchen *n.* ſ. Kindsmagd.
Kindermade *f.* otróčja glista.
Kindermahl *n.* botrinja, krstitke *pl.*
Kindermarkt *m.* sejem od. semenj za otroke, otróški sejem, božični sejem.
Kindermord *m.* detomor, detomorstvo; einen — begehen otroka —, dete umoríti.
Kindermörder *m.* detomorec, morílec otroka; —in *f.* detomórka, morílka otroka.

kindern otročevati, otročáriti, dečáriti; ſ. a. gebären.

Kinderſchuh *m.* otročji črevélj, otróčja obútal (-i), obútal (-i) za otroke; *fig.* die —e ausziehen šibi odrasti (-rastem), iz otročjih let stopiti.

Kinderſinn *m.* nedólžno —, čisto srce.

Kinderſpiel *n.* otročja igra. [jezik.

Kinderſprache *f.* otročji —, detoustni

Kinderſtreich *m.* otročija, otročarija, norčíja, dečarija. [tepéžnica.

Kindertag *m.* tepéžni dan (dnéva),

Kindertand *m.* otroška igráča, čečarija.

Kindertaufe *f.* krst, krščenje, krščevánje.

Kinderwärterin *f.* pestunja, pésterna, váruhinja, varúška.

Kinderwurm *m.* ſ. Kindermade.

Kinderzucht *f.* odgója —, vzréja otrok.

Kindes- otročji, detečji; otroški, detínski, detinji.

Kindesalter *n.* otročja dôba, otročja leta *pl.*, detinstvo.

Kindesbeine *pl.*, von —n auf iz od. od mladega, od mladih nôg od. let, od zíbeli. [vnúkinja.

Kindeskind *n.* vnuk; (weibl.) vnuka,

Kindesmord *m.* ſ. Kindermord.

Kindesname *m.* otrokovo ime (-na); otročje ime.

Kindesnoth *f.* pórod, porodne bolečíne *pl.*, — muke *pl.*, bolečine pri poródu, popadki *pl.*; in Kindesnöthen ſein na poródu biti (sem), roditi.

Kindespflicht *f.* otročja dolžnost.

Kindesſtatt *f.* posinóvljenje; jemand an — annehmen za svojega otroka koga vzeti (vzamem), posiniti, posinóviti, usinóviti; *impf.* posinovljevati; (von weibl. Individ.) pohčériti; ſ. a. adoptieren. [od. delež.

Kindestheil *m.* otrokov —, otročji del

Kindheit *f.* detínstvo, otroštvo, otročja leta *pl.*, detinska dôba; von der — auf ſ. Kindesbeine.

kindiſch otročji, otroški; — ſein otročevati, otročáriti, dečáriti, otročji biti (sem); — werden pootróčiti se.

kindlich otroški, detinski, detinji, sinovski.

Kindlichkeit *f.* otročnost, detinjost; otročja priprostost.

Kindſchaft *f.* otroštvo, sinovstvo, déteštvo.

Kindsmagd *f.* pestunja, pésterna; dojka, dojkinja, dojilja.

Kindswärterin *f.* ſ. Kinderwärterin.

Kindtaufe *f.* krst —, krščevanje otroka.

Kindtaufmahl *n.* botrinja, krstitke *pl.*

Kinn *n.* podbráděk, obráděk, brada.

Kinnbacken *m.* čeljúst (-i), skranja, skranj (-i), skranjíšče; Kinnbacken- čeljústni.

Kinnbackenkrampf *m.* čeljústni krč.

Kinnkette *f.* podbráděk, podbrádnik, podbrádnica.

Kinnlade *f.* čeljúst (-i).

Kipfe *f.* ročica.

Kipfel *m.* rogljíček.

Kipfſtock *m.* (am Wagen) oplén.

Kippe *f.* kraj, pik.

kippen nagniti se, omahníti; *impf.* nagibati (-am u. -gibljem) se, omahovati; — und wippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zidanje cerkve.

Kirche *f.* cerkêv, božja veža, hiša božja; Kirchen- cerkvéni, cerkóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvéna služba.

Kirchenangelegenheit *f.* cerkvéna reč (-i), — zadéva.

Kirchenbann *m.* cerkvéno izóbčenje, proklétstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvéna oblast (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvéna pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvéna glávnica, — istína, cerkvéni kapital.

Kirchenconcurrenz *f.* cerkvéni sklad.

Kirchendieb *m.* cerkveni tat (-a u. -ú), svetokradéc.

Kirchendiebſtahl *m.* kradež od. kraja v cerkvi, svetokradež, svetokraja.

Kirchendiener *m.* cerkóvnik, cerkvéni služábnik od. sluga.

Kirchendienſt *m.* cerkvéna —, cerkóvna služba; ſ. a. Liturgie.

Kirchenfeſt *n.* cerkvéni praznik, zapovédan praznik; cerkveno obhajilo, — posvečevánje, proščênje, žégnanje, sejêm.

Kirchenfond *m.* cerkvéni zálog, — základ; ſ. a. Kirchenvermögen.

Kirchengebot *n.* cerkvéna zapóved (-i).

Kirchengemeinde *f.* cerkvéna óbčina, župa, fara, duhovnija.

Kirchengemeinschaft *f.* cerkvéno občestvo.

Kirchengesang *m.* cerkvéno petje.

Kirchengeschichte *f.* cerkvéna zgodovína, — povéstnica.

Kirchengesetz *n.* cerkvéni zákon, cerkvéna postáva.

Kirchengesetzbuch *n.* cerkvéni zakonik.

Kirchengewalt *f.* cerkvéna oblast (-i).

Kirchengut *n.* cerkvéno premoženje, — posestvo, — blago, — imetje, cerkvéna imovina. [poglavár.

Kirchenhaupt *n.* cerkvéni glavár, —

Kirchenkämmerer *m.* cerkvéni ključár.

Kirchenlehre *f.* cerkvéni nauk.

Kirchenlehrer *m.* cerkvéni učenik.

Kirchenlied *n.* cerkvéna pesén (-i).

Kirchenlíster *m.* cerkvéni lesteněc, — svetílnik. [glasba.

Kirchenmusik *f.* cerkvéna godba, —

Kirchenparamente *pl.* cerkvéna oblačíla *pl.*

Kirchenpatron *m.* cerkvéni zavétnik, — patrón.

Kirchenpatronat *n.* cerkvéno zavétništvo, — patronstvo, cerkvéni patronát.

Kirchenplatz *m.* cerkvíšče, sejmíšče.

Kirchenrath *m.* cerkvéni svét, cerkveno svetoválstvo, duhovni stol; (ein Mitglied) cerkveni svétnik, — svetoválec, svétnik duhovnega stola.

Kirchenraub *m.* cerkvéni rop; ſ. a. Kirchendiebſtahl.

Kirchenräuber *m.* cerkvéni rópar; ſ. a. Kirchendieb.

kirchenräuberiſch cerkvenoróparski, svetokrádən.

Kirchenrecht *n.* cerkveno pravo; cerkvéna pravica.

kirchenrechtlich cerkvenoprávən.

Kirchenſänger *m.* cerkvéni pevec.

Kirchenſatzung *f.* cerkvéno določílo, — ustanovílo, cerkvéna dolóčba, — urédba.

kirchenſlaviſch cerkvenoslovénski, staroslovénski.

Kirchenſpaltung *f.* ſ. Kirchentrennung.

Kirchenſprache *f.* cerkvéni jezik.

Kirchenſtaat *m.* cerkvéna —, pápeževa država.

Kirchenſtiftung *f.* cerkvéna ustanóva, — zadúšbina.

Kirchenſtrafe *f.* cerkvéna kazən (-i).

Kirchentrennung *f.* cerkvéno —, vérsko razkólništvo.

Kirchenvater *m.* cerkvéni očák; Kirchenväter *pl.* cerkvéni očétje, sveti očáki.

Kirchenverfaſſung *f.* cerkvéna ustáva.

Kirchenvermögen *n.* cerkvéno premoženje, — imetje, cerkvéna imovina, — svojína.

Kirchenverſammlung *f.* cerkvéni zbor, cerkvéno zborovánje.

Kirchenvorſteher *m.* cerkvéni predstójnik; cerkvéni starejšína, — ključár.

Kirchenweſen *n.* cerkvénstvo, cerkóvstvo, cerkvéne zadéve *pl.*

Kirchenzucht *f.* cerkvéni réd (-a u. -ú).

Kirchfahrt *f.* božji pot, božja pot (-i).

Kirchfeſt *n.* ſ. Kirchenfeſt.

Kirchgang *m.* hoja v cerkev; (Wöchnerin) uvód, vpeljevánje.

Kirchhof *m.* cerkvíšče, sejmíšče; (Gottesacker) grobíšče, grobje, pokopališče, žalje.

Kirchkind *n.* vérnik, župljan, farán, fárman.

kirchlich cerkvén, cerkóvən.

Kirchmeſſe *f.* sejəm, semənj, smanji dan (dnéva); ſ. a. Kirchenfeſt u. Kirchweihfeſt.

Kirchſpiel *n.* župa, fara, duhovnija, cerkvéna óbčina.

Kirchſprengel *m.* škofija, vladikovina; ſ. Kirchſpiel.

Kirchſtuhl *m.* stol od. klop (-i) v cérkvi, prúka.

Kirchtag *m.* ſ. Kirchmeſſe.

Kirchthurm *m.* zvonik, cerkvéni stolp.

Kirchweihe *f.* cerkvéno posvečevánje; ſ. Kirchweihfeſt.

Kirchweihfeſt *n.* cerkvéno opravilo, žégnanje, proščénje, sejəm, cerkvéni god (-ú), opasílo.

Kirchzimmer *n.* zakristíja, žágrad.

Kirmeſs (Kirmes) *f.* ſ. Kirchmeſſe.

kirre krotək, domač, privájen, pitom; — machen krotiti, pitomiti; ukrotiti, udomačiti, privaditi, upitomiti.

Kirre *f.* krotkost, privajenost, pitomost.

kirren krotiti, pitomiti; ukrotiti, upitomiti, udomáčiti, priváditi; (locken) vábiti, klicati (kličem), mámiti.

Kirſch- črešnjev, češnjev.

Kirſchbaum *m.* črešnja, češnja.
Kirſchbaumholz *n.* črešnjevina, črešnjev les.
Kirſchbrantwein *m.* črešnjevec, črešnjevo žganje.
Kirſche *f.* črešnja, češnja; (veredelte) cépljenica; (unveredelte) drobnica; (ſchwarze) črnica; (weißrothe) belica; **Herzkirſchen** *pl.* srčice *pl.*; —n eſſen črešnje zobati (zobljem).
Kirſchfink *m.* dlèsk; ſ. **Kernbeißer.**
Kirſchgeiſt *m.* črešnjevec, črešnjev cvet (-a u. -ú).
Kirſchharz *n.* črešnjeva smola. [pečka.
Kirſchkern *m.* črešnjeva koščica, —
Kirſchkuchen *m.* črešnjeva gibanica, — potica.
Kirſchlorbeere *f.* ſ. **Lorbeerkirſche.**
Kirſchwaſſer *n.* črešnjevica, črešnjeva voda.
Kiſſen *n.* podzglávje, vzglávje, podzglávnik, blazínica.
Kiſſenüberzug *m.* návlaka, prevleka (za podzglávnik).
Kiſtchen *n.* zabójček, trúžica, skrínjica.
Kiſte *f.* zaboj, skrinja, truga.
Kitt *m.* klej, lép, lepílo, zamázka.
Kittel *m.* halja, haljína, krilo, kiklja; suknja, jopa.
kitten kléjiti, lépiti; skléjiti, zlépiti.
Kitzchen *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozlíček.
Kitzel *m.* srbèc, srbétec, srbečica, šeget, šegetec; *fig.* mik, vába, želja, nasladnost, pohótnost.
Kitzel *n.* ſ. **Kitzchen.**
kitzelig srbljiv, srbèč, šegetljiv, šegačèn; (heikel) kočljiv, občutljiv, opolzèl.
kitzeln šegetáti (-ám und šegečem), žgetáti, žgečkati; pošegetáti; *intr.* srbéti; *fig.* míkati, vábiti.
Kitzfell *n.* kozlíčina, kozlíčevina.
Kitzler *m.* šegetálec; *(clitoris)* jezíček.
Klachel *m.* (Bengel) štorklež, habán; (Thürriegel) zapàh, zapáha, pah.
klacks plosk! čof!
klaffen rézati (-ím), régati, zévati, zijáti; zaréžati, régniti, ziniti, zazijáti; (mit Schall aufſpringen) póčiti, póknити; die Wunde klafft rana zéva; ſ. **plaudern.**
kläffen ščévkati, čévkati, bévskati, bréčati (-ím); *fig.* lájati, révskati.
Kläffer *m.* ščévkalec, čévkalec; (kleiner Hund) ščéne (-éta); *fig.* klepetálo, revskáč, lajalec.
Klafter *f.* séžènj. [séžnje.
Klafterholz *n.* drva v séžnjih od. na
klafterlang po séžnji dolg, séženj dolg, séženjski.
Klaftermaß *n.* séženjska méra, méra na sežnje.
klaftern na séžnje mériti, z razpétima rokáma objéti (-jamem) od. obseči (-sežem); (in Klaftern legen) v séžnje skládati, réštati.
Klafterſcheit *n.* poléno.
klagbar tožljiv, iztožljiv; tožílen; — auftreten tožiti; iztožiti.
Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, zatóžba, obtóžba; *fig.* tožba, tárnanje, žalovánje, jávkanje; eine — anbringen tožbo vložiti, — podati (-dam).
Klagebrief *m.* tožbeno —, tožilno pismo; žaloválno pismo.
Klagefall *m.* ſ. **Accuſativ.**
Klagefrau *f.* žaloválka.
Klageführung *f.* tožítèv, toženje.
Klagelied *n.* žalna —, žálostna —, žalóbna pesèn (-i), žalostínka, žálostnica, otóžnica; ſ. a. **Elegie.**
klagelos breztóžben, brez tožbe.
klagen tóžiti, tožévati; zatóžiti, obtóžiti; (die Noth) tožiti; potóžiti; *intr.* (wehklagen) tóžiti, tugovati, žalovati, tárnati, plántati, húјati se, jadikovati; Gott ſei es geklagt Bogu bodi potóženo! Bogu bodi milo! auf Schadenerſatz — tožiti za odškódbo od. za odškódovanje, tožiti za povračilo škode; (ſich beklagen) pritóžiti se, *impf.* pritoževati se.
klagend otóžèn, žalóbèn, žálostèn, turóbèn, mil; der —e Theil tožitelj, tožník; (weibl. Individ.) tožítelјica, tožnica. [zadéva.
Klagepunkt *m.* tóžbena reč (-í), —
Kläger *m.* tožitelj, tožilec, tožník; (Trauernder) žalovalec, zatóžnik.
Klagerecht *n.* tóžbeno pravo; pravica do tožbe, rázlog tožbe.
Klägerei *f.* právdanje.
Klägerin *f.* tožítelјica, tožílka, tožnica.
klägeriſch právdljiv, právdarski; tožiteljev, tožiteljski.

Klageſchrift *f.* tóžbenica, tóžbeno —, tožno pismo, tóžbeni spis.

Klageſtimme *f.* tožeči —, tožni —, míli glas (-a u. -ú).

Klageweib *n.* ſ. Klagefrau.

Klagezeit *f.* tóžbeni rok; čas žalovánja, žalovánje.

kläglich otóžen, žálosten, žal, mil, tožen, jaden; (elend) revén, obžalovánja vréden.

Kläglichkeit *f.* otožnost, tožnost, (tužnost), tuga; révščina, révnost.

klamm tesén, ozék; (ſteif) premrl, zmrzél, otrpél, okorén, lesén; (ſelten) pičél, redék.

Klammer *f.* skóba, spóna, spójka, svóra, zapenjača, zaklèp, zaklop; (bei Bindern) natezálnik, lisica, dekla; (am Kummet) kleštre *pl.*; (Parenthéſis) oklepáj, oklépek; (Thürklammer) vénge *pl.*

klammern s skóbo speti (spnem), — stisniti; *impf.* s skóbo spénjati, — stískati; ſich an etwas od. jemand — okléniti se —, prijeti (primem) se —, oprijeti se —, oviti (-vijem) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, držati (-im) se, ovijati se.

Klampe *f.* spóna; (b. Lebererarbeitern) primaž; (bei Bindern) déklica; ſ. a. Klammer.

Klang *m.* zvenk, žvenk, brenk, cvenk, zvok; (Ton) glas (-a u. -ú); (d. Glocken) zvonilo; mit Sang und — s petjem in zvonílom; einen guten — haben sluti (slujem), slovéti.

Klangfarbe *f.* bárvenost tonov *(phys.)*.

Klangfigur *f.* zvočni lik *(phys.)*.

Klanglehre *f.* ſ. Akuſtik.

klanglos brezglasén, nezvočén, brez zvenka; (dumpf) zamolkél, podmolkél.

Klangmeſſer *m.* zvokomér, glasomér.

klangreich zvočen, zvonék, ubrán, poln zvenka.

klangvoll ſ. klangreich.

klapp *interi.* lop! plosk!

Klappe *f.* zaklópnica, lopúta, zaklópec, poklopec, zapórnica; (an e. Kanne) pokróvec, povézec; (an einer Pumpe) ježíček.

klappen klópati; klópniti, zaklópniti se; das klappt nicht to se ne ujema, — zlaga, — strínja, — stika.

Klappenventil *n.* škulj, priklópec.

Klapper *f.* klepétec, klopótec, ropótec, ropotáča, ropotúlja.

Klapperapfel *m.* klopótec.

klapperdürr méděl kakor ključ, suh kakor trska; er iſt — sama kost in koža ga je.

Klapper *m.* klepetáč, klepetálo.

Klappermann *m.* klepetáč, klepetálec; *fig.* kostják, smrt (-i).

Klappermaul *n.* (v. männl. Perſ.) klepetec, blebetalec; (weibl. Perſ.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetalo, žlobudralo.

klappern klepetáti (-ám u. klepécem), klopotáti (-ám u. klopócem), ropotati (-ám u. ropócem), škrbetáti, blebetáti.

Klapperroſe *f.* ſ. Klatſchroſe.

Klapperſchlange *f.* klopotáča, (kača) ropotáča.

Klapperſtein *m.* klopótec.

Klapperſtorch *m.* bela čaplja.

Klapperwerk *n.* klopotúlja, ropotúlja, klepétec, ropotálo; starína, ropotija, stara šara.

Klappmuſchel *f. (Spondylus gaederopus)* kopito, poklópec.

klar čist; (v. Himmel) védər, jasen, svetél; (v. Waſſer) čist, bístər; (deutlich) razločen, jasén; očítən, očíviden.

klaräugig bistroók.

Klăre *f.* čistota, jasnota, vedrina; (Feinheit) tančina, tankota, drobnost.

klären čístiti; prečístiti, očístiti; bístriti, jásniti, vedríti; razjásniti, ujásniti, razvedríti; *impf.* prečíščevati, razjasnovati; (den Kaffee) precediti, *impf.* precéjati; ſich — jasniti se, vedríti se, bistríti se, brísati se; ujasníti se, razvedríti se, uvedríti se, ubrísati se.

Klaret *n.* zavreto i poslajeno vino.

Klarheit *f.* čistost, čistota; jasnost, jasnota, vedrina; (Deutlichkeit) razločnost; (Feinheit) tančina, tankost; (d. Waſſers) bistrina, bistrost.

Klatſch *m.* tlesk, plesk, plosk, pljusk.

Klatſchbüchſe *f.* pokálnica.

Klatſche *f.* lopúta, lopútnica, raglja; (Fliegen—) muhálnik, muhálo; (von männl. Perſonen) klepétec, blebetec, klepetáč, čenčar; (von weibl. Individuen) klepetúlja, blebetúlja, klepetáča, kle-

petálka; (von beiden) čenča, žlobúdra, klepetálo, žlobudrálo.

klatſchen tléskati, pléskati, plóskati, pokati; tlesknìti, pókniti; (ſchwatzen, plaudern) klepetáti (-ám u. klepéćem), gobezdáti, česnáti, čenčáti; opráv|jati, raznášati, črniti, zdrahe délati oder prenášati.

Klätſcher *m.* ſ. Klatſche.

Klätſcherei *f.* klepetánje, blebetánje, gobezdánje, čenčanje; opravljánje, raznášanje, zdrahi *m. pl.*

Klätſcherin *f.* ſ. Klatſche.

klatſchhaft klepetáv, blebetáv, gobezdáv, žlobudrav, česnav; opravljiv.

Klatſchhaftigkeit *f.* klepetávost, blebetavost, gobezdavost, žlobudravost; opravljivost.

klatſchluſtig ſ. klatſchhaft.

Klatſchmaul *n.* ſ. Klatſche.

Klatſchmohn *m.* púrpelica, púrpela, púrpelič, divji mak.

Klatſchſucht *f.* ſ. Klatſchhaftigkeit.

klatſchſüchtig ſ. klatſchhaft.

Klatſchwerkzeug *n.* pokalo, pokalnica.

klauben trébiti, čístiti; otrébiti, iztrébiti, izčístiti, prebrati (-berem), izbrati, odbrati; *impf.* prebirati, izbirati, odbirati; (aufklauben) pobrati, *impf.* pobirati; (von etwas herab—) obrati, *impf.* obirati; (Knochen) glódati (-am u. glojem); oglódati.

Klauber *m.* prebirálec, prebiráč; pobiralec, pobiráč; obiralec, obiráč.

Klauberei *f.* trebež, trébljenje, prebíranje, prebiratév; pobiranje; obiranje, obiratév.

Klauberin *f.* prebiralka, pobiralka, [obiralka.

Klaubericht *n.* izbirék, otrebék, otrebina, pobirék, obirék.

Klaubholz *n.* véjevje, suhljád (-i), prótje, praščje, frátje.

Klaue *f.* parkélj, páznohet, pažnoht; (Kralle) krempélj; (Huf) kopito.

Klauenkrankheit *f.* bolézen (-i) v parkljih od. na parkljih, paznóhtnica.

Klauenſeuche *f.* volčič od. sájevec na parkljih, parkeljnica.

klauig parkljat; krempljat.

Klauſe *f.* (Schleuſe bei d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaſs) soteska, klanec; (Zelle) célika, meníška ízbica.

Klausner *m.* samotarec, puščávnik.

Klebekraut *n.* (*Gallium aparine*) smolec, smolika, slípovka, trica.

kleben lépiti, kléjiti; prilépiti, prikléjiti; *intr.* lepéti, lépiti se, prijemati se, držati (-ím) se; — bleiben prilépniti se, prijéti (prímem) se.

Kleber *m.* lepílec, lépec, lépič; (Stoff) lép, lepívo.

klebrig lepčk, lepljiv, prilépljiv.

Klebrigkeit *f.* lepljivost, prilepljivost, prijémljivost.

klecken (hinreichen) dosti (dosta) od. dovelj biti (sem); ſ. kleckſen.

Klecks *m.* madež, čačka, cejàk, packa; štrkotína.

kleckſen mázati (mažem), čečkati, svinjati, cmokati; počečkati, posvinjati, zamázati, zacmokati; *intr.* (ſpritzen) štrkati, kapati (kapljem); štrkniti, kániti.

Kleckſer *m.* mazáč, čečkalec, čečkáč, čečkalo, mazalo.

Klee *m.* (*Trifolium*) dételja; *dem.* dételjica; Horn— (*Lotus corniculatus*) device Marije kožušček, nokóta; Lucerner — (*Medicago sativa*) nemška dételja, meteljka; Stein— (*Mellilotus officinalis*) medéna dételja; türkiſcher od. ſpaniſcher — (*Onobrychis sativa*) turška dételja, petelinovi grebénčki *pl.*; Wieſen— trávniška detelja.

Kleeacker *m.* dételji̇šče, njiva z deteljo.

Kleeblatt *n.* dételјno peresce, deteljni list, détеljica; *fig.* trojica, trojka.

kleeblattförmig trolist, trolístnat.

Kleefeld *n.* ſ. Kleeacker.

Kleefutter *n.* dételja za krmo.

Kleeſalz *n.* ščavna sol (-í).

Kleeſäure *f.* ščavna kislina.

Kleeſeide *f.* predenica.

Klei *m.* il, ílovica, bela glina.

kleiben ſ. kleben.

Kleiber *m.* (Baumſpecht) brglez.

Kleid *n.* oblačílo, krilo; (Unterkleid b. Weibern) gózec; (Kleidung) obleka, oprava; (langes —) halja, haljina; abgelegtes — sleka; — zum Überziehen preobleka; (Bekleidung) odelo, odev (-i), odevalo, pokrivalo; die —er anziehen obléči (-lečem) se, napráviti se, opráviti se; *impf.* obláčiti se, naprávljati se,

oprávljati se; —er wechſeln preobléči se, *impf.* preoblâčiti se; die —er ausziehen sléči se, razprávljati se; *impf.* slâčiti se, razprávljati se.

Kleidchen *n.* oblačílce.

kleiden obléči (-lečem), odéti (-denem), ogrníti; *impf.* oblačíti, odévati, ogrínjati; (bekleiden) pogrníti, pokríti (-krijem); *impf.* pogrínjati, pokrívati; anders — preobléči, *impf.* preoblačíti.

Kleider- za obléko, oblačílni.

Kleiderbürſte *f.* ščet (-í) oder krtača za obléko.

Kleiderhandel *m.* kupčija z obléko.

Kleiderkammer *f.* shramba za oblačíla, oblačílnica.

Kleiderkaſten *m.* omara za oblačíla.

Kleiderlaus *f.* bela uš (-í), uš v obléki.

Kleidermarkt *m.* trg za obléko.

Kleidermotte *f.* suknárski molj.

Kleidernarr *m.* gizdalín, gizdavéc, lišpavéc.

Kleidernärrin *f.* gizdalínka, gizdavka, lišpavka.

Kleiderpracht *f.* draga obléka; gizdavost, gizda, lišp.

Kleiderrechen *m.* kljuka za oblačíla, obešálnik, obešálo.

Kleiderſchabe *f.* ſ. Kleidermotte. [ják.

Kleiderſchnitt *m.* krój; (Muſter) ukro-

Kleidertracht *f.* noša, nošnja.

Kleiderwechſel *m.* preobléka.

Kleidung *f.* obléka, oprava.

Kleidungsſtück *n.* oblačílo.

Kleie *f.* otróbi *pl.*; (v. d. Hirſe) mekíne *pl.*; (v. Buchweizen) lusk; (grobe —n) kostrúži *pl.*

Kleienboden *m.* otróbnik.

Kleienhändler *m.* otróbar.

Kleienkaſten *m.* ſ. Kleienboden.

kleiig ílnat, ilóvnat, ilóvěn; (Kleien enthaltend) otróbnat, mekínav.

klein mal, majhén; (fein, dünn) drobén, tanék; (ſehr —) majčkén, majcikén, mičkén, drobecén; ſo — tóličkén; wie — kóličkén; der —e Finger mezinéc, mazinéc; —er Druck drobne črke *pl.*, drobén tisk; — machen manjšati, drobíti; zmanjšati, razdrobíti; *impf.* razdrobljati; — werden manjšati se, maléti; —es Geld drobíž, drobní denár; —e Augen machen drobno gledati; —e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem u. grem); —er Menſch človečék, možičék, možíc; von — auf iz mlada, iz mladega, iz malega, od mladíh nog; im —en handeln na drobno kupčevati od. prodájati; ein — wenig malce, málčiko, nekaj; —e Stunde pičla od. slaba ura; —e Seele nizka od. vsakdanja duša.

Klein- mali.

Kleinachtel *n.* mala osmérka.

kleinäugig drobnoók. [tén.

kleinblätterig drobnolíst, drobnolis-

kleinblütig drobnocvétən.

kleindenkend nizko mislèč, nizkih mislij.

kleinen ſ. klein machen.

kleiner manji, manjši.

Kleinerz *n.* drobna ruda.

Kleinfalter *m.* metuljčék.

kleinfügig ſ. geringfügig.

kleinfüßig drobnonóg, kratkonóg.

Kleingebirge *n.* brdje.

Kleingeiſt *m.* malodúšnik; maloúmnik.

kleingeiſtig malodušən; maloumən.

Kleingeld *n.* drobíž, drobní denár.

Kleingewehrfeuer *n.* streljanje s puškami.

kleingläubig maloverən, slaboverən, malodušən.

Kleingläubige *m.* malovernik, maloveréc, malodúšnik; *f.* malovérnica, maloverka, malodúšnica.

Kleingläubigkeit *f.* malovernost, slabovernost, malodušnost.

Kleingut *n.* drobno blago, drobnjava.

Kleinhandel *m.* kupčija oder prodaja na drobno, nadrobna prodaja; — betreiben na drobno prodajati, kramáriti.

Kleinhändler *m.* kupčevalec od. prodajalec na drobno, kramar.

Kleinheit *f.* malost, malehnost, malota; drobnost, drobnota.

kleinherzig malosrčən, malodušən, plahodušən, plah, bojéč.

Kleinherzigkeit *f.* malosrčnost, malodušnost, plašnost, boječnost.

Kleinhirn *n.* mali možjani *pl.*

Kleinigkeit *f.* malenkost, tróha, tróhica, mrva, mrvica, betva, betvica; (kleine Gegenſtände) drobnjava, drobíž, drobír, drobnína, drobna šara.

Kleinigkeitshaſcher *m.* maličkar, sitnež.
Kleinkanzleipapier *n.* mali pisalni papír.
Kleinkinderbewahranſtalt *f.* varoválnica oder oskrboválnica malih otrok, detiščnica.
kleinköpfig drobnogláv, drobne glave.
kleinkörnig drobnozrn, drobnozrnat, drobnega zrna.
Kleinkreuz *n.* mali križ; *m.* malokrížnik.
kleinlaut malobesedèn, redkobesedèn; *fig.* plah, malodušèn, bojéč; — werden beseda se komu podré.
kleinlich malostèn, malenkostèn, maličèn; (von Geſinnung) pódel; (unbedeutend) malovažèn, neznatèn; ins —e ziehen maličiti.
Kleinlichkeit *f.* malenkost; pódlost, nizkost; malovažnost, neznatnost.
Kleinmuth *m.* malosrčnost, malodušnost, malodušje.
kleinmüthig malosrčèn, malodušèn, plah, bojéč; — werden srce komu upade.
Kleinod *n.* dragotina, dragocenost.
Kleinodienhändler *m.* dragotinar.
kleinöhrig maloúh.
Kleinſchmetterling *m.* ſ. Kleinfalter.
Kleinſtaat *m.* držávica.
Kleinſtädter *m.* malomeščan, malomestni človek.
kleinſtädtiſch malomestèn, malomeški.
Kleinverkauf *m.* prodaja na drobno, nadrobna prodaja.
Kleinverſchleiß *m.* ſ. Kleinverkauf.
Kleinvieh *n.* dróbnica.
Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjava.
kleinweiſe *adv.* po malu, po malem; na drobno.
kleinwinzig majčkèn, mičken, drobcèn.
Kleiſter *m.* lepivo, lép, klej.
kleiſterig lepèk, lepkast, klejast.
kleiſtern lépiti, klêjiti; prilépiti, zlépiti, priklêjiti.
Klemme *f.* škripèc, precép, kljupa; (d. Korbmacher) majilnik; (enger Ort) sotéska; *fig.* stiska, zadrega; er iſt in der — v zadregi od. v kleščah od. v škripcih je, huda mu prede, prigreva mu.
klemmen uškrniti, priškrniti, uščeniti, stisniti, v kljupo dejati (denem); *impf.* stiskati, v kljupo dévati; ſich — uščeniti se, priščeniti se.
klempern ſ. klimpern.
Klempner *m.* klepár.
Klempnerei *f.* kleparstvo, kleparija.
Klempnerwerkſtätte *f.* klepárnica.
Klepper *m.* kljúse (-éta), kljúsa, kleka.
Klette *f.* torica, repinèc.
Klettendiſtel *f.* lopúh.
Kletterer *m.* plezalèc.
Klettergerüſt *n.* plezalo.
klettern plézati, plaziti se, lezti (lezem); splézati, spláziti se, vzpéti (vzpnem) se; *impf.* vzpénjati se, kobacati.
Kletterſtange *f.* plezalica; mlaj.
Klettervogel *m.* plezalèc, plezalka.
Kletterwurz *f.* ſ. Klette.
klieben cépiti, klati (koljem), kálati, krójiti; razcépiti, precépiti, razkláti, razkrójiti.
Klieber *m.* cepilèc, krojilèc.
Kliebhacke *f.* cepilnica, cepljenica.
Klima *n.* podnebje, zračje.
klimatiſch podnebèn, klimatičèn.
Klimax *m.* ſ. Steigerung.
klimmen plézati, kvišku lezti (lezem).
Klimperei *f.* brénkanje, brenkljanje, plinkanje.
klimpern brénkati, brenkljati, plinkati.
Klimperer *m.* brenkalèc, brenkáč.
Klinge *f.* rezilo, ostrina, ploča, réz (-í); *fig.* sablja, meč.
Klingel *f.* zvonèc, zvončèk, kraguljèc; elektriſche — električni zvonèc *(phys.)*.
Klingelbeutel *m.* škrábljica, mošnica od. skrinjica z zvončkom.
klingeln žvenkljati, zvončljati, zvončkati, cingljati; požvenkljati, pozvončljati, pocingljati, pozvoniti.
klingen zvoniti, zvenéti, glasiti se; (ſchallen) zvenčati (-im), žvenkljati, žvenketati (-am u. -éčem); (v. Saiten) brenkljati, brneti, zveneti, peti (pojem); (v. Blechinſtrument.) bučati (-im), peti; (vom Gelde) cvénkati; das Geld klingt denár ima cvenk od. žvenk; (in d. Ohren) zvoniti, bobneti, brneti; zu — anfangen zapéti, zaklénkati, zabučati u. ſ. w.; mit —dem Spiel z godbo, z múziko.
Klinggedicht *n.* ſ. Sonett.

Klingklang *m.* žvenket, žvenkljánje, žvenketánje, brenket, brenketánje.

klinghling *interj.* cin, cin! cink, cink!

Klinik *f.* klinika.

klinisch kliničen.

Klinke *f.* kljuka, kvaka.

Klinkenhaken *m.* zaklepnik, skóba.

klipp *interj.*, — u. klapp pikapok! pikapoka!

Klippe *f.* peč (-í), pečina, skalina, kleč (-í), grebén; (am Webeſtuhl, in der Sägemühle) lopática, zapiralnik; *fig.* zapreka, ovira, zadržek, nevarnost.

Klippenbank *f.* klečevje, kleč (-í).

Klippenküſte *f.* skalovito obrežje.

klippenreich skalovit, skalnat, skalovnat, pečevnat, pečevit.

Klippfiſch *m.* trska, polénovka.

klippig ſ. klippenreich).

klirr *interj.* cin! cink! cvenk!

klirren žvenketati (-ám u. -éčem), zvenčáti (-im), rožljati; zažvenketati, zazvenčati, zarožljati; (von Fenſtern) šklepetati, ropotati (-ám und -óčem), rovštati.

Klitſch *m.* cmok, plesk, tlesk.

Kloben *m.* škripec, škrpec; (d. Böttchers) natezalnik, lisica; (d. Voglers) precép; (bei der Egge) branovlék; (in der Thürpfoſte) bába; (in der Uhr) kléščice *pl.*; ſ. Bündel.

Klobendeichſel *f.*ójnice *pl.*, ojésa *pl.*; (ein Arm)ójnica, ojé (-ésa).

Klobenſäge *f.* žágica, razpárnica, robídnica.

Klopf *m.* bunk, lop.

Klopfe *f.* klepalo; *fig.* jemand in die — bekommen koga v pest dobiti.

Klopfeiſen *n.* nabíjač.

Klöpfel *m.* betec, klepec; (in d. Glocke) kembélj u. kembelj (-na), camelj, žvenkelj, klač.

klopfen trkati, klepati, kljukati; trknúti, potrkati, poklépati, pokljukati; (ſanft mit d. Hand) trkljati; potrkljati; (zerklopfen) tolči od. tleči (tolcem), trupiti; raztolči; (auf d. Finger) krcniti, *impf.* krcati; (mit d. Schnabel) kljuvati (kljujem); (Staub aus etw. —) iztepsti (-tepem), izpáhati, izprašiti; *impf.* iztépati, izpahovati; jemand — klepati, búnkati, biti (bijem), tepsti (tepem); naklepati, nabúnkati, nabiti, natepsti; *impf.* naklepávati, nabíjati, natépati; *intr.* (vom Herzen) biti (bijem), tolči od. tleči (tolcem), utrípati (-am und utripljem), plati (poljem).

Klopfer *m.* trkalec, klepalec; (Werkzeug) klepalo, klepáč, trkalo, tolkáč.

Klopffechter *m.* rovár, rvár, rovávt, rován; prepirljivec, prepiráč.

Klopffechterei *f.* rovárstvo, rovarija; prepir, prepirljivost.

Klopfgarn *n.* utrépana preja.

Klopfhammer *m.* klepálnik, klepáč, klepálo.

Klopfhengſt *m.* klepec, mendravec.

Klopfholz *n.* bet (-á), bát, tolkáč, tolkálnica.

Klopfkäfer *m.* kukec, kruhar.

Klöppel *m.* bet (-á), bát, batič, betec; (Spitzen—) klinec; ſ. Glockenſchwengel.

klöppeln čipkati, čipke plesti (pletem).

Kloß *m.* gruča, gruda, gléba, kepa; (Mehl—) cmok, svalek.

kloßig cmokat, svalkast.

Kloſter *n.* samostan, kloštér; Kloſterſamostánski, klóšterski.

Kloſterbruder *m.* samostanski brat, fratér; redóvnik, menih.

Kloſterdisciplin *f.* samostanski red (-a u. -ú).

Kloſterfrau *f.* redóvnica, nuna.

Kloſtergebäude *n.* samostán, samostánsko poslopje.

Kloſtergeiſtliche *m.* redóvnik, menih, samostanec.

Kloſtergelübde *n.* redóvniška —, meniška —, samostanska obljuba oder zavéza.

Kloſterleben *n.* redóvniško —, samostansko življenje.

klöſterlich samostánski, klošterski; redovniški, nunski.

Kloſterweſen *n.* samostanstvo, redovništvo, klošterstvo.

Kloſterzucht *f.* ſ. Kloſterdisciplin.

Klotz *m.* štor, panj, trš, panjáč, paroběk, čok; klada, hlod, krcelj, krlj, rkelj, trkelj, tepelj; *fig.* čok, štor, štorklež, telebán; grober — ſ. Grobian.

Klötze *f.* suha hruška.

Klötzenbrot *n.* krhljak.

Klotzgerinne *n.* žleb (-a u. -ú).

klotzig štorast, robat, grob.

Kluft *f.* razpoka, razpoklina, poklina, razselina, špilja, poč (-i), réga, razpórek; (Erd—) propád, tokava, votlina, duplina, zijálka, zijati *f. pl.*, udrtina.

klüften sích cépiti se, régati, zijati; régniti, zazijáti, razsesti (-sedem) se.

klüftig razpokěl, razpókan.

klug razúmėn, pámetėn, presóděn, preudarėn, zvéden, prebrisan, razborit; (weiſe) modėr; (vorſichtig) previděn, oprézėn, pazljiv, opázėn; — machen modriti, učiti; zmodriti, spametovati; ich kann nicht — werden ne morem uméti (umėjem), ne morem razsoditi.

Klügelei *f.* modrovánje.

klügeln modrovati.

Klugheit *f.* razúmnost, presodnost, preudarnost, zvédenost, prebrisanost, razboritost; modrost; (Vorſicht) previdnost, opréznost, pazljivost; mit — u. Vorſicht modro in previdno.

Klugheitslehre *f.* nauk o prevídnem obnašanji; ſ. a. Caſuiſtik.

Klügler *m.* modrováłec, modrijáš.

klüglich *adv.* modro, pámetno, previdno, razumno.

Klumpen *m.* gruda, gruča, képa, glėba, bolvan.

klümperig grúdav, grúčav, képast, glébast, sválkast.

klumpern ſich drobiti se, drobljániti se, v gruče se lomiti.

Klumpfuß *m.* krúljava noga; (Perſon) krúljavec, šántavec, šepec, švedráč.

klumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Klunſe *f.* ſ. Kluft.

Kluppe *f.* ſ. Klemme u. Kloben.

Klyſtier *n.* dristėv, dristva, klistír.

klyſtieren dristviti, klistirati.

Klyſtierſpritze *f.* dristlja, štrkalica, klistirka.

Knabe *m.* dečėk, dečák, fant; *dem.* dečíč, fantíč, fantičėk, otrok; Knabendeški, fantovski, otroški, otročji.

Knabenalter *n.* otročja leta *pl.*, deška dóba, detinstvo.

knabenhaft otročji, dečárski.

Knabenkraut *n.* kúkavica, kúkovec, dišéča mošnica.

Knabenſchule *f.* učílnica od. šola za dečke, déška učílnica.

Knabenſtreich *m.* dečarija.

Knäblein *n.* dečėk, otrok, sinčėk, fantič, fantičėk.

knacken *tr.* hrúpati (-pljem), hrustati, grizti (grizem); (mit den Fingern —) pókati, dléskati; (Nüſſe) grizti, tolči od. tleči (tolčem), treti (terem); *intr.* pókati, réskati; prasketáti (-ám und -ečem), praskljati.

Knackente *f.* drdravčėk, krépeljica.

Knackmeſſer *n.* (nož) sklepec, nožičevka.

Knacks *m.* dlesk, resk, pok, lusk.

Knall *m.* pok, tresk, resk; auf — u. Fall na vrat na nos, na mah, máhoma; Knall- pokalni.

Knallbüchſe *f.* (puška) pokalnica.

Knalleffect *m.* hrup, tresk, tlesk.

knallen pókati, tréskati; póčiti, pókniti, trésknіti; jemand — okániti, prevariti.

Knallgas *n.* pokalni plin.

Knallpräparate *pl.* pokalne priprave *pl.*, pokalni preparati. [pókalec.

Knallpulver *n.* pokalni prah (-a u. -ú),

Knalluft *f.* pokalni zrak.

knapp tesėn, ozėk, napét; (karg) pičėl, trd; *adv.* tik, tikoma, stikoma; (karg) pičlo; — leben na tesnem od. trdo živeti; mit —er Noth komaj, toliko da.

Knappe *m.* oproda, ščitonósec; (Bergknappe) rudokóp, rudár.

knappern hrústati, hrúpati (hrupljem), grizti (grizem).

Knappheit *f.* tesnota, tesnoba, pičlost; *fig.* sila, stiska. [*pl.*

Knappſchaft *f.* rudokópi *pl.*, rudárji

Knappſchaftscaſſe *f.* blagájnica od. denárnica rudokópov.

Knappſchaftslade *f.* ſ. Knappſchaftscaſſe.

Knarre *f.* škripalo, škrtalo, drdralo.

knarren škripati (-pljem), škrtati, škrgati, škrgútati.

knarrend škripav, škripajoč, škrgav.

Knaſter *m.* knastėr.

knaſtern ſ. knifstern.

Knäuel *m.* klobčič, klobko, klobčėk.

knäuelförmig klobčast, klobkast.

Knäuelgras *n.* *(Dactylis glomerata)* pasja trava.

Knauf *m.* konica; glavica.

knaufig glavát.

Knaufer *m.* skopúh, skopèc, skopín, stiskavèc, stiskávt, umázanèc, škrtavèc.

Knauferei *f.* skopúštvo, skopárstvo, skoparija.

knauferiſch skop, skoparski, trd, umazan, škrtav.

knaufern skopovati, skopáriti, stiskati, krčiti se.

Knebel *m.* klin, klinèc; spóna; (an d. Kette) norèc.

Knebelbart *m.* vos, brke *pl.*, rese *pl.*

knebeln zadrgniti, zatégniti, zvézati (-vežem), porajtljáti; *impf.* zadrgovati, zategovati, zvezovati, vézati.

Knecht *m.* hlapèc; (Diener) služábnik, sluga; (Sclave) sužènj, sužnik, rob, tlačan; (Dienſtbote überhaupt) poseł; großer — (verächtl.) hlapčón; Ochſen— volár; Pferde— konjár u. ſ. w.; Stiefelknecht zajèc.

knechten v hlápčevstvo od. sužnjost pripraviti, — pahniti, podjármiti, zasúžnjiti; *intr.* hlapčevati, sužnjevati.

knechtiſch hlápčevski; sužènj, robski.

Knechtſchaft *f.* hlápčevstvo; sužnjost, robstvo.

Knechtung *f.* tláčenje, zatíranje.

Kneif *m.* (gekrümmtes Meſſer) krivèc, kosír.

kneifen ščípati (ščípljem); (v. Schuh) žulíti, tiščati (-ím); uščipniti, ožuliti, obtiščati.

Kneipe *f.* ščipalo, ščipèc; (Schenke) krčma.

Kneipzange *f.* klešče *pl.*, ščipalnice *pl.*

kneten gnesti (gnetem), ugnétati, mésiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.

Kneten *n.* gnetenje.

Kneter *m.* gnetèc.

Knetſcheit *n.* gnetilo, gnétalo, gnetalnik, mesílo.

Knettrog *m.* niške *pl.*, neške *pl.*, kadúnje *pl.*

Knick *m.* resk, tresk, nalom.

knicken *tr.* lomiti, lomástiti, mandráti, mencati, teptáti, trgati; ulomiti, pomandrati, pomencati, poteptati, utrgati; *intr.* skopovati, skopáriti; (ſchallen) reskniti, treskniti.

Knicker *m.* ſ. Knauſer.

Knickerei *f.* ſ. Knauſerei.

Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.

knickeriſch skop, skoparèn, skoparski, škrtav.

Knicks *m.* priklon, poklon.

knickſen priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.

Knie *n.* koléno; — beugen poklékniti, priklóniti se; *impf.* poklekovati, priklánjati se.

Kniebank *f.* klečalo.

Kniebeuge *f.* podkoléněk.

Kniebeugung *f.* priklon, priklanjanje; klečánje.

Kniefall *m.* poklékljej; einen — machen poklékniti.

Kniehebel *m.* koléno *(phys.)*. [nje.

Knieholz *n.* pritlíkovje, rúševje, cere-

Kniekehle *f.* ſ. Kniebeuge.

knien kléčati (-im); (einige Zeit hindurch —) prekléčati; (ſich ſatt —) nakléčati se; (ſich auf d. Knie niederlaſſen) poklékniti, priklóniti se; *impf.* poklekovati, poklekati, priklánjati se.

kniend klečéč; *adv.* kleče, na kolénih.

Knieriemen *m.* podvéza, podvéz (-i); (d. Schuſters) nadkoléněk, kneftra.

Knieſcheibe *f.* pogáčica, šípa, jábelko na kolénu.

Knieſchemel *m.* klečálo, klečálnica.

knietief do kolén; —es Waſſer kolénica, voda do kolén segajóča.

Kniff *m.* ščip, uščip, uščipljej, uščipèk; (Liſt) zvijača, lest (-i), prevara.

Knips *m.* krc, krcljej, brcljej.

knipſen krcati; krcniti.

Knirps *m.* pritlíkavèc, páperèk, óperèk, otročè (-éta), človeče.

knirſchen škripati (škripljem), škripotáti; zaškripati, zaškripetati.

Knirſchen *n.* škripanje, škrip, škripot.

kniſtern praskétáti (-ám u. -éčem), praskljati, drsketáti, drskljati, reskétáti (-ám u. -éčem); pršati (-ím) *(min.)*; (im Munde) hrústati.

knittern krotovíčiti, grbiti, grbáčiti; skrotovíčiti, zgrbiti, zgrbáčiti.

Knoblauch *m.* česènj, česèn, luk, česnják; Knoblauch- česnov.

Knoblauchblatt *n.* česnovo perô (-esa).

Knoblauchkraut *n.* česnjáča.

Knoblauchranke *f. (Sisymbrium Alliaria)* česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklep, ud; (Fuß—) gležénj.
Knochen *m.* kost (-í); Knochen- kóstni; (v. Bein) kostén, koščén.
Knochenasche *f.* kóstni pepél, pepél od kostíj.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrastèk.
Knochenbeschreibung *f.* kostopis.
Knochenbrand *m.* kóstna gnilóba.
Knochenbruch *m.* zlómljena kost (-í); kostolóm.
Knochenentzündung *f.* vnetje ob. vnetica kosti.
Knochenfett *n.* mozèg.
Knochengerüst *n.* okóstje, kostník, ogródje.
knochenhart trd kakor kost.
Knochenhaus *n.* kostnica, kostnják.
Knochenkammer *f.* ſ. Knochenhaus.
Knochenleim *m.* kóstni klej.
knochenlos brezkostèn, brez kostij.
Knochenmann *m.* koščenèc; *fig.* smrt (-i).
Knochenmark *n.* mozèg. [nica.
Knochenmehl *n.* kóstna moka, koščé-
Knochenschmerz *m.* bol (-i) ob. bolečina v kostéh.
Knochensubstanz *f.*, — des Zahnes zobovína.
Knochensystem *n.* okóstje.
Knochenverbindung *f.* zveza kostíj.
Knochenware *f.* koščénina, kostenína, koščeno blagó.
Knochenwerk *n.* kostí *pl.*, kostje.
knöchern koščén, kostén.
Knöchlein *n.* koščica, kostka.
Knödel *m.* cmok, žličar.
Knödelsuppe *f.* juha s cmóki.
Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper) bunka, búla, hrga; (an Kräutern) gomólj.
Knollengewächs *n.* gomóljnica.
Knollenkäfer *m.* svalčèk.
knollig grudast, gručast, kepast; gomóljast.
Knopf *n.* gumb; (d. Nadel) glavica; (am Faden) vozèl, vozál; (z. Knöpfen) zapónèc, kopča; (aus Leinwand) búčica; (am Degen) hrúška, glavica.
Knopfbinse *f.* bič, bičèk; *coll.* bičje.
knöpfeln zapéti (-pnem), **zadrgniti**, zakópčati; *impf.* zapénjati, **zadrgovati**, zakopčevati.
knöpfen ſ. knöpfeln.
Knopffabrik *f.* gumbárnica.
Knopfloch *n.* zapona, gúmbnica.
Knopfmacher *m.* gumbar.
Knopper *f.* ježica.
Knoppereiche *f.* ježíčar, šiškar.
Knoppergallwespe *f.* šiškarica.
Knorpel *m.* hrustánèc, hrustávèc.
knorpelartig hrustáncast.
Knorpelfisch *m* hrústnica.
knorpelig hrustav, hrustáncèn.
Knorpelkirsche *f.* hrustávka.
Knorpelleim *m.* hrustáncni klej.
Knorpelsubstanz *f.* hrustáncevina.
Knorpelzang *m.* hrustava halúga.
Knorpelthier *n.* hrustávèc.
Knorren *m.* čvrž, grča, grlj, hrga; ſ. a. Knöchel.
knorricht čvržast, grčast, hrgast.
knorrig čvržat, čvržav, čvrževit, grčav, grčevit.
Knorrigkeit *f.* čvržavost, grčavost.
Knospe *f.* popèk, brst, oko (očésa); *coll.* brstje, nladovje, popkovje; *dem.* popèk, brstic.
knospen brstéti, v brstje iti (idem u. grem), popke délati, popke odgánjati, pogánjati.
knospenvoll brstnat, brstovit, poln popkov.
knospicht pópkast, brstast.
knospig brstèn, brstnat, pópkav.
Knoten *m.* vozèl, vozál; b. — schürzen vozláti, zavozlati, zadrgniti; den — lösen razvozlati, odvozlati, razvezati (-vežem); *impf.* razvozlávati, razvezovati; (am Baume) čvrž, grča; (am Halme) kolénce, kolénèc; (Verwickelung) zaplétèk, zavozljáj, zamótèk; (Schürzung, Lösung des dramatischen —s) zaplétèk, razplétèk.
knoten vozláti.
knotenartig vozlast.
Knotenblume *f. (Leucoium vernum)* norica.
Knotenlinie *f.* črta vozlóvka *(phys.)*.
Knotenlösung *f.* razplétèk, razvozljáj, razmótèk.
Knotenpunkt *m.* vozèl, vozál.

ürzung *f.* zapletěk, zavozljaj, [čavka.
ck *m.* gorjáča, robatica, gr-
m. dresěn, rdésěn, trúskavěc.
ozlat; grčav, robat; kolén-
ast; *fig.* zarobljen, neote-

dregljej, suuljej.
drégati, súvati; drégniti,

. knüffeln.
vezati (vežem), tvezti (tve-
ati, spójiti, strniti, pripéti
mpf. spájati, strinjati, pri-
urch den Knoten verbinden)
ozláti.
m. s. Knüttel; *fig.* s. Klotz.
renčati (-ím), grčati (-ím);
, rohnéti, nergati, godrnjáti,
krúliti. [vica.
n *m.* krulěc, morska lásta-
rénčav, rohnív, godrnjáv.
knuta, bič, korobáč.
. cépěc, drkělj, krepělj (-élja),
porúngělj, prot, protica,

lz *n.* okléstki *pl.*, kléščevje,
véjevje.
rs *m.* skrotovíčeni verz.
. kóbalt; Kobalt- kobaltov.
me *f.* kóbaltov cvet (-a u. -ú).
nz *m.* kobaltověc.
in *n.* kobaltovo zelenílo.
tall *n.* kovinski kobalt.
d *m.* kobaltov okís.
riol *n.* kobaltova galica.
. kolíba, kočúra, bezníca;
těc.
koš.
n. škrat, škratěk, škratelj
těc, kápič, malik, malič;
um.
uhar, sokač; *n.* (Speise) moč-
k; (Auflauf) kipnik, kipne-
in kuháriti.
rat *m.* kuhalo, varilo.
n. kuharske bukve *pl.*, knjiga
u.
s. Auflauf.
úhati; (sieden) variti; skú-
ti; ein wenig — pokúhati;
prebáviti, prekúhati; *impf.*
prebávljati, prekuhovati; *intr.* vreti (vrem), kipéti; (v. d. Sonne) pripékati.

Kochen *n.* kuha, kúhanje.
kochend vroč, vrel; —es Wasser krop.
Köcher *m.* tul, tulěc, strelotok.
Kocherei *f.* kuharíja, kuhárjenje.
Kochgeschirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.
Köchin *f.* kúharica; — sein kúhati, kuharičiti. [kuho.
Kochkessel *m.* kuhalni kótěl, kótěl za
Kochkunst *f.* kúharstvo, umételjnost v kúhanji.
Kochlöffel *m.* kúhalnica, kuháča.
Kochmaschine *f.* samovár.
Kochpfanne *f.* poněv.
Kochsalz *n.* kúhinjska sol (-í); s. a. Steinsalz.
Kochschwamm *m.* užítna goba od. gliva.
Kochtopf *m.* piskěr, loněc. [kor.
Kochzucker *m.* kúhinjski sladór od. slad-
Kockelkörner *pl.* omóta oder otrov v ríbjo lov.
Koder *m.* podbráděk.
Köder *m.* váda, vaba, vabílo, mamílo, nastava; (betäubend) omóta, otrov, trovílo.
ködern vábiti, mámiti; vado nastáviti, — natákniti; *impf.* vado nastávljati, — natíkati.
Kofent *m.* (*n.*) kalíž, pivna patóka.
Koffer *m.* kóvčeg, skrinja, popotna skrinjica.
Kog *m.* kij, bàt, bet, nabijáč, pogón.
Kogel *m.* kópa, holm, homěc, vrh.
Kohl *m.* kapus, zelje; Winter— oder Blatt— pravi óhrovt; Reps— ógrščica, répica; Rüben— répa.
Kohlacker *m.* kapusišče, zélnik.
Kohle *f.* ogěl; *coll.* oglje, oglenje; (Steinkohle) prémog; glühende —n žrjávica, žrjavka, perina; —n brennen oglje žgati (žgem) od. kúhati, ogláriti; schwarz wie — črn kakor oglje, črn kakor žužel; Kohlen- ógelni, ogléni.
kohlen oglje žgati (žgem) od. kúhati, ogláriti. [žrjávico.
Kohlenbecken *n.* žrjávnica, poněv za
Kohlenbehältnis *n.* oglenica, oglenják.
Kohlenbrenner *m.* oglár.
Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo, oglaríja, oglárnica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglarica.
Kohlendampf *m.* ogléni sopár.
Kohlendioryd *n.* ogljikov dvokis.
Kohlenfeuer *n.* žrjávica, žrjávka, goréče oglje.
Kohlenfuchs *m.* r(u)javec.
Kohlengrube *f.* oglénica.
Kohlenhaus *n.* ſ. Kohlenſchoppen.
Kohlenlager *n.* léga od. ležišče ogla; ſ. Kohlenſchoppen.
Kohlenmeiler *m.* kópa, ógelnica; (der Platz) kopišče.
Kohlenmeſſer *m.* oglomérec.
Kohlenoryd *n.* ogljikov okis.
Kohlenplatz *m.* kopišče. [kisél.
kohlenſauer ogljikovokisél, ogelno-
Kohlenſäure *f.* ogljikova kislina.
Kohlenſchoppen *m.* oglárnica, ogelnják, oglenják.
kohlenſchwarz črn kakor oglje, črn kakor sáje, črn žužel.
Kohlenſtätte *f.* kopišče.
Kohlenſtaub *m.* ógelni prah (-a u. -ú).
Kohlenſtoff *m.* ogljik.
Kohlenſtoffgas *n.* ogljikov plin.
Kohlenwaſſerſtoff *m.* ogljikov vodík, oglikovodik.
Kohlenwerk *n.* rudnik za óglje, rudnik za prémog.
Köhler *m.* oglár.
Köhlerei *f.* oglárstvo, oglarija.
Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglarska koča.
Köhlerlohn *m.* oglarína.
Köhlermeiſter *m.* oglárski mojstêr, mojstêr oglár.
Kohleule *f.* kápusova sovka.
Kohlfuchs *m.* ſ. Kohlenfuchs.
Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vrt.
Kohlholz *n.* drva *(pl.)* za óglje.
Kohlkopf *m.* zélnata glava.
Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjávo.
Kohlmeiſe *f.* siníca, ulijánka.
Kohlrabe *m.* vran, krókar, gavrán, kavran.
Kohlrübe *f.* kolerába, podzémljica, ſerb. broskva.
Kohlſtätte *f.* ſ. Kohlenſtätte.
Kohlſtengel *m.* steblo, kocén, kócenj, storž, trs.
Kohltaube *f.* grívar.
Kohlwanze *f.* zélna stenica.
Kohlweißling *m.* kápusov —, zélni belín.
kokett koketên, ljubohlepên.
Kokette *f.* koketa, milkovnica, ljubohlepnica.
Koketterie *f.* koketerija, ljubohlimba, ljubohlepnost, milkovanje.
kokettieren milkovati.
Kolben *m.* bèt (-à), bât, betíca; (Streitkolben) buzdován, kij, cep, krepêlj (krepélja); (am Gewehr) kopito, oglavje; (Blütenſtand) betič; (am Mais) storž, glavíca, korúzni strok; (dasſelbe ohne Körner) kobulica, ostrúžek; (an d. Hirſe) lát u. vlát (-ú u. -í), latica; *coll.* latje, latovje, vlatovje; (bei der Handſpritze) kljúč; die —n treiben, in d. —n ſchießen pûhati, latíce delati, izmetati (-mečem) se.
Kolbenblütler *pl.* betičnice *pl.*
Kolbenflaſche *f.* tikêv, tikva.
kolbenförmig betast, kijast, betičast.
Kolbengras *n.* betičnata trava.
Kolbenhirſe *f.* ber, bar; Kolbenhirſenberov, barov.
Kolbenhülle *f.* tulec.
Kolbenſchimmel *m.* betasta plésên (-í).
Kolbenſtange *f.* betov drog. [kijem.
Kolbenſtreich *m.* udár z betom od. s
Kolbenventil *n.* čepalj.
Kolbenweizen *m.* golica.
Kolbenwurz *f.* beli pljučnik.
kolbig betast, glavat, glavičast.
Kolik *f.* ščipanje, trod, klanje, bodljáj, madrón, dna, kólika; mit — behaftet trodovítên, madronív.
Kolkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.
Koller *m.* togóta; (bei den Thieren, beſ. bei Pferden) tiščálka, vrtoglavost, norást, omót; *n.* ſ. Halskragen.
kollerig omotên, norostên. [grem).
kolleriſch werden v omót iti (idem u.
kollern kotáliti, kótati, takljáti; *intr.* (von d. Kugel) kotáliti se, kotati se, takljáti se; (vom Truthahn) kavdrati, gavdrati; (im Leibe) krúliti. [ha.
Kolombatſcherfliege *f.* kolombaška mu-
Kolon *n.* ſ. Doppelpunkt.
Koloſs *m.* velikán, orják; velikánstvo.
koloſſal velikanski, orjaški, gorostasên.

…tel *m.* repáta zvezda, (zvezda) re…, komét.
…nik *f.* smešnost, kómika.
…niker *m.* šaljivec, glumáč, glumec,
…tisch smešen, šaljiv, zabaven, ko…
…men priti (pridem), dojti (doj… *impf.* prihájati, dohájati; (nach…) nastati (-stanem); eilends — …éti; geritten — prijézditi, pri…; geflogen — priletéti; *impf.* …avati, doletavati; gefahren — pri… (-peljem) se; geſchwommen — …vati, pripluti (-plujem u. -plo…; hinkend — prikrevljati, prišan…weinend — prijokati, privekati; … andere Zuſammenſetzungen mit …t. dem die Thätigkeit ausdrücken…eitworte; nahe — bližati se; pri… se, primakniti se; *impf.* pri…ati se, primikati se; hinter etw. …aziti, opaziti, zapaziti, zalezti …m), zaznati (-znam), ovédeti …); um etw. — priti ob kaj; zu …n — opomoči (-morem) si; von …n — pésati, slabéti; opešati, ob…či (-morem), obnemagati, osla… *impf.* oslabévati; davon — peté …ti (-nesem), unesti (-nesem) jo, …(-tečem); *fig.* okrevati, ozdraveti, …vati se; zu ſich — zavédeti (-vem) …véstiti se, zbríhtati se; in Hitze — …éti (-grejem) se, razvneti (-vna… se; wie gerufen — kakor nalašč … o pravem času priti, ravno prav … auf die Welt — roditi se, po… se; nicht von der Stelle — ne … se, ne premakniti se z mesta; …kommt es iz tega izvira; zuſtatten …av priti, na hvalo priti; dahin …gekommen do tega je prišlo.
…men *n.* prihod, dohod.
…mend prihodnji.
…nödiant *m.* igralec, glumáč; —in …lka, glumačica. [dija.
…nödie *f.* vesela igra, gluma, komé…
…nödienhaus *n.* gledališče, gledíšče.
…ig *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljič… — šein kraljevati.
…igin *f.* kraljica; (bei den Bienen) …a.

königlich kraljev, kraljevski; —er Prinz kraljevič; —e Prinzeſſin kraljičina; —e Majeſtät kraljevo veličanstvo.
Königreich *n.* kraljéstvo, kraljevina.
Königs- kraljev, kraljévski.
Königsbirne *f.* kraljičnica.
Königsfarn *m.* kraljéva praprot (-i).
Königskerze *f.* véliki lučnik, papeževa sveča.
Königskrone *f.* kraljéva krona.
Königsmantel *m.* kraljévski plašč.
Königsmord *m.* kraljemorstvo, umor kralja. [kralja.
Königsmörder *m.* kraljemorec, morilec
Königspalme *f.* kraljeva palma.
Königsſcepter *m.* (*n.*) kraljevo žezlo.
Königsſchlange *f.* udáv.
Königsſohn *m.* kraljevič, kraljev sin.
Königstiger *m.* bengalski tigér.
Königstochter *f.* kraljičina, kraljeva hči (hćere).
Königswaſſer *n.* zlatotópna voda *(phys.)*.
Königswieſel *n. (m.)* bela podlásica.
Königswürde *f.* kraljéva —, kraljévska čast (-i).
Königthum *n.* kraljéstvo.
können moči (morem), vzmoči, zamoči, utégniti; es kann ſein more biti, mogoče je, morebiti, mordà, lahko da; (wiſſen, verſtehen) znati (znam), uméti (umèjem), védeti (vém); auswendig — na pamet znati, iz glave znati; es könnte anders kommen utegnilo bi drugače biti; ich kann nichts dafür tega nisem kriv, temu ne morem kaj.
Kopal *m.* kopal.
Kopeke *f.* kopéjka.
Kopf *m.* glava; *dem.* glavica, glavíčica; (des Hutes) oglavje; (Überſchrift) napis; *fig.* bistra —, umna glava, spomín; Kopf- glavni.
kopfabwärts *adv.* strmoglavo.
Kopfbedeckung *f.* pokrivalo, naglávje.
Kopfbinde *f.* šapélj, oglavna povéza.
Kopfblume *f.* košék; —n *pl.* košarice *pl.*
Kopfbrechen *n.* preglávica, beljenje glave.
kopfbrechend zamotán, mučén.
Köpfchen *n.* glavica, glavíčica; *(capitulum)* cvetna glavica (bot.).

Köpfchenſchimmel *m. (Mucor Mucédo)* glavičasta plesen (-i).
köpfen obglaviti, glavo vzeti (vzamem), ob glavo déti (denem), glavo odsékati; *impf.* ob glavo dévati; (Bäumchen) prisékati, obsékati; *impf.* prisekávati, obsekávati.
Kopffüßer *m.* glavonóžec.
Kopfgegend *f.* vzglavje.
Kopfgeld *n.* ſ. Kopfſteuer.
Kopfgrillen *pl.* muhe *pl.*
Kopfgrind *m.* kraste *(pl.)* na glavi.
Kopfhaar *n.* las (-a u. -ú), vlas; *coll.* lasjé, vlasjé.
Kopfhänger *m.* tukec, potúhnenec, poniglavec, hinávec, hlinec, licemerec.
Kopfhängerei *f.* potúhnenost, poniglavost, hinávstvo, blimba, hlinstvo, licemerstvo.
Kopfhängerin *f.* potúhnenka, poniglavka, hinavka licemérka.
Kopfhöhle *f.* votlina lobánje, lobánja.
köpfig glavat; in Zuſammenſetzungen -glav, -glavèn; z. B. vielköpfig mnogoglav, mnogoglavèn.
Kopfkiſſen *n.* vzglávje, podzglavje, zglávnik, podzglavna blazina.
Kopflaus *f.* uš (-í).
kopfleer praznoglav, puhloglav, prazne —, puhle glave.
kopfleidend glavobólen, v glavi bolèn.
kopflos brezglavèn, brez glave; *fig.* nespámetèn, ábotèn, neúmèn.
Kopfloſe *m.* brezglavec; nespametnež, neúmnež, ábotnik.
Kopfnicken *n.* kímanje z glavo, prikimávanje; priklón, pozdráv.
Kopfnicker *m.* kímalec, kímalo, kinkalo, prikínkovalec; (Muskel) kímalka.
Kopfpolſter *m.* vzglavje, podzglávje, zglavnik.
Kopfputz *m.* preplétek —, nakit v laséh, vezilo, opletilo. [— iz glave.
Kopfrechnen *n.* številjenje na pamet,
Kopfrechner *m.*, er iſt ein guter — dobro iz glave od. na pamet števí.
Kopfring *m.* svitèk. [saláta.
Kopfſalat *m.* glávnata —, glaváta
Kopfſchimmel *m.* ſ. Köpfchenſchimmel.
Kopfſchmerz *m.* glavobòl, glavobolje, bolecina v glavi; ich habe —en glava me bolí; an —en leidend bolnogláv.
kopfſchüttelnd tresogláv.
Kopfſteuer *f.* glavarina.
Kopfſtück *n.* glavína, kos (-a u. -ú) pri glavi. [péca.
Kopftuch *n.* ruta za na glavo; (weiß)
kopfüber *adv.* vratolómno, vrtoglávo, strmoglavo, na vrat na nos.
kopfunter *adv.* na glavo, strmoglávo.
Kopfverletzung *f.* poškódba na glavi.
Kopfweh *n.* ſ. Kopfſchmerz.
Kopfwunde *f.* rana na glavi.
Kopfzeug *n.* naglávje.
Koppe *f.* vrh, vrhunec, kópa.
Koppel *f.* svóra, sóvra, spóna; (eingefriedetes Feld) ográja, ográda, obora; ſ. Degengehenk.
koppeln spéti (-pnem), skopčati, zvézati (-vézem); *impf.* spénjati, zvezovati; (Feld) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati.
Koppelriemen *m.* svorni jermen.
koppen kléstiti; okléstiti, obsékati, prisékati; *impf.* oklešcevati, obsekovati.
Koralle *f.* korála; Korallen= koralni.
korallenartig koralast.
Korallenbank *f.* korališce, koralnik.
Korallenfang *m.* lov (-í) oder lovitev korál.
Korallenfiſcherei *f.* ſ. Korallenfang.
Korallenflechte *f.* mali koralovec.
Koralleninſel *f.* koralni otok. [rál.
Korallenſchnur *f.* vrvica nanizanih ko-
Korallenſtock *m.* koralnik.
Korallenthier *n.* koralnica.
Koran *m.* kóran.
Korb *m.* koš, košára, pletenica, pletérka; (aus Weiden) jérbas, canja; (Rücken—) oprtni koš; (Saat—) sejálnica, sévnik; (Blüten—) cvetni košek, sestávljeni cvét; Hahn im —e ſein prvák biti (sem), zvonec nositi; einen — bekommen odpóved dobiti, *impf.* — dobivati; einen — geben odréci (-rečem), odbiti (-bijem).
Korbblütler *pl.* socvétke (socvétek) *pl.*, košárice *pl.*
Körbchen *n.* košek, jérbašcek, cánjica.
Korbflechter *m.* košár, pleteničar, jérbasar.
Korbhändler *m.* košár.
Korbmacher *m.* ſ. Korbflechter.
Korbmacherware *f.* pletenina.

korbweiſe *adv.* v koših, na koše.
Korbwerk *n.* pletenína.
Koriander *m.* korijandêr, kornikovec.
Korinthe *f.* malo grózdjiče, suho grózdjiče.
Kork *m.* pluta, probka; **Kork-** prob-
Korkeiche *f.* plutec.
Korkholz *n.* probkovina, plutovina.
Korkſäure *f.* probkova kislína.
Korkſtöpſel *m.* probkov zamášek, —
Korkzieher *m.* maček za zamáške, čepovlečec.
Korn *n.* zrno; *dem.* zrnice; *coll.* zrnje; (Getreide) žito, zrnje; (Roggen) rž (-í); türkiſches — túrščica, korúza, debeláča; (am Gewehre) múha; (bei Münzen) zrno, jedro, čistina; auf8 — nehmen na múho vzeti (vzamem), pomériti; ein Mann vom alten Schrott und — mož starega kova; **Korn-** zrnati; žitni; rženi; korúzni.
Kornacker *m.* žitno polje, ržíšče.
Kornähre *f.* klás (-a u. -ú).
Kornblume *f.* *(Centaurea cyanus)* modrica, plavica.
Kornboden *m.* žítnica, kašča, hámbar, sípnica; (Erdreich) svet za rž, svet za žito.
Kornbrand *m.* snet, snet (-í), snetljáj.
Kornbrot *n.* rženi kruh, ržénják.
Körnchen *n.* zrnice; *fig.* tróhica, mrvica.
Korndieb *m.* žitokrádec, žitni tat (-a u. -ú).
Kornelbaum *m.* *(Cornus mascula)* dren, drénovec; wilder — psika, psíkovina.
Kornelbirne *f.* drénovka.
Kornelholz *n.* drenovina, drenov les; ein Stock aus — drenováča.
körnen zrniti se, zrnje délati, v zrnje iti (idem u. grem); uzrniti se, zrnje storiti, — naprâviti.
Körnerfreſſer *m.* zrnojédec, zobalec; —in *f.* zrnojédka, zobálka.
Körnerfrucht *f.* zrnje.
Körnerfutter *n.* zobál (-í), zobanje.
körnerlos brezzrn, brez zrnja.
körnerreich zrnat, zrnovit, zrnovitên.
Körnerſchichte *f.* zrnati sklad.
Kornfeld *n.* ſ. Kornacker.
Kornfrucht *f.* žitni plod (-a u. -ú), golec.
Kornfuhre *f.* voz žita, peljáj žita.
Korngarbe *f.* snop žita.
Kornhandel *m.* žitna kupčija, trgovina z žitom, žitárstvo.
Kornhändler *m.* žitar, kupčevalec —, trgovec z žitom.
Kornhaus *n.* žitnica; ſ. a. Kornboden.
Kornhülſe *f.* ržéna pléva.
körnicht zrnast.
körnig zrnat, zrnovit; *fig.* ſ. kernig.
Kornjahr *n.* žitno —, žitoródno léto.
Kornkäfer *m.* žitni hrošč.
Kornkammer *f.* žítnica; ſ. a. Kornboden.
Kornkaſten *m.* žítnjak, žítnica, kašča.
Kornland *n.* žitoródna dežéla.
Kormangel *m.* pománjkanje —, nedostája žita, sila za žito.
Kornmarkt *m.* žitni trg.
Kornmehl *n.* rženа moka.
Kornmotte *f.* žitni molj.
Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
Kornrade *f.* kókalj.
kornreich žítən, žitoródən.
Kornrüſſelkäfer *m.* črni žužek.
Kornſchabe *f.* žitni molj.
Kornſchaufel *f.* vévnica; lopáta za žito.
Kornſieb *n.* rešéto, réta.
Kornſpeicher *m.* žítnica, kašča; ſ. a. Kornboden.
Korntreſpe *f.* stóklasa, stóklas.
Kornweihe *f.* poljska postovka.
Kornwicke *f.* grahor.
Kornwinde *f.* poljski slák.
Kornwucher *m.* žitno oderuštvo.
Kornwucherer *m.* žitni odrtnik, — oderúh.
Kornwurm *m.* črni žužek.
Kornzehent *m.* žitna desetina, desetina v žitu.
Kornzins *m.* žitarina, žitna kazên (-i), žitni davek.
Körper *m.* telô (-ésa); truplo; (Oberkörper) život; flüſſiger — tekóče telo, tekočína; feſter — trdno telo; tropfbar flüſſiger — kapljivo tekóče telo; ausdehnſam flüſſiger — raztézno tekoče telo; flüchtiger — hlapno telo; harter — trdina; Glas— steklovina; (Ding) stvar (-í), reč (-í), snov (-í), tvarina; (Geſellſchaft) zbor, skupščina; **Körper-** telésni.

Körperbau *m.* život, rást (-i), postáva, stas.
Körperbeſchaffenheit *f.* postáva, život.
Körperchen *n.* telésce, stvárca.
Körperfarbe *f.* polt (-i); bárvenost telés *(phys.)*.
Körperhaar *n.* dlaka.
Körperinhalt *m.* prostornína, telesnína, telésna vsebína.
Körperkreislauf *m.* telésni obtok.
körperlich telésen; snovén; —es Weſen stvar (-i); —e Übung telesna vaja, telovádba; —e Verletzung telésna poškodba, poškódba na telésu.
Körperlichkeit *f.* telésnost.
Körpermaß *n.* telesna mera, mera telesnine.
Körperſchaft *f.* zbor, skúpščina, združba, korporacija.
Körperſtrafe *f.* telésna kazén (-i).
Körperwelt *f.* vidni svét.
Korund *m.* korúnd.
Körung *f.* izbor.
Körungscommiſſion *f.* izbórni návod, izborna komisija.
Körungslicenz *f.* izborno dopustilo.
Koryphäe *m.* prvák, kolovodja, koriféja.
Koryphäus *m.* ſ. Koryphäe.
Koſak *m.* kozák.
koſen míliti se, milkováti se, dobríkati se, ljubkovati, láskati se.
Koſewort *n.* sladka —, medena beseda, láskavo imé (-na).
kosmetiſch lepšalén, olepševalén; —es Mittel lepšalo, krasílo.
kosmiſch svetovén. [svetá.
Kosmogonie *f.* svetotvorje, postanék
Kosmograph *m.* svetopisec, kozmograf.
Kosmographie *f.* svetopis, svetopisje, kozmografija.
kosmographiſch svetopisén, kozmografski. [gija.
Kosmologie *f.* svetoslovje, kozmolo-
Kosmopolit *m.* svetovljan, kozmopolit.
Kosmopolitismus *m.* svetovljanstvo, kozmopolitizém.
Kosmorama *n.* svetokaz, svetozor, kozmorama.
Kosmos *m.* vesóljni svet.
Kosmus *m.* ſ. Kosmos.
Koſt *f.* hrana, jed (-i), jedilo, jestvilo; bei wem biſt du in der Koſt pri kom imaš hrano, pri kom ješ, kam hodiš v (na) hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero delati.
koſtbar drag, dragocén.
Koſtbarkeit *f.* dragocénost; (koſtbares Ding) dragotina, dragotija.
Koſten *pl.* stroški, troški, potroški; auf meine — na moje stroške, na moj račún, za moj denár; in die —, zu den — verurtheilen obsoditi, da mora plačati stroške, obsoditi na plačanje stroškov.
koſten *tr.* (mittelſt d. Geſchmackes verſuchen) pokusiti, okusiti, zakusiti, vardejati (-dém u. -denem); *impf.* pokušati, okušati, vardevati; nüchtern eine Speiſe — oteščati se; eine Fleiſchſpeiſe — omrsiti se; *intr.* veljati, stati (stanem), po čem biti (sem), kake cene biti; viel — drag —, visoke cene biti (sem); nicht viel — dobér kup biti; was koſtet ein Stück po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe ſich — laſſen veliko si prizadeti (-denem), *impf.* — prizadevati; es koſtet einen Mühe težko stane človeka; das koſtet Mühe to je trudno, tu je treba truda, — dela.
Koſtenanſchlag *m.* proračun stroškov.
Koſtenaufwand *m.* potroški, stroški, potrata.
Koſtenerſatz *m.* povračilo stroškov.
koſtenfrei brez stroškov, zastonj, muhte (Unterkr.); ganz — brez vseh stroškov.
Koſtenüberſchlag *m.* ſ. Koſtenanſchlag.
Koſtenverzeichnis *n.* troškovnik, izkaz stroškov.
Koſtfrau *f.* hranilka, hranodajalka.
Koſtgänger *m.* hranjenik, prijednik, obedovalec; er iſt mein — pri meni je na hrani.
Koſtgeber *m.* hranilec, hranodajalec.
Koſtgeberin *f.* ſ. Koſtfrau.
Koſtgeld *n.* hranarina, plačilo za hrano.
Koſthaus *n.* hranilišče, obednica.
Koſtherr *m.* ſ. Koſtgeber.
Koſtknabe *m.* hranjenec, rejenec.
köſtlich slastén, preslastén, predobér; (koſtbar) dragocen, predrag; (herrlich) prekrasén, prelep.

Köſtlichkeit *f.* slastnost, preslastnost; dragocenost; prekrasnost.

Koſtmädchen *n.* hranjenka, rejenka.

koſtſpielig drag, predrag; potraten.

Koſtſpieligkeit *f.* dragost, dragota; potratnost.

Koſtverächter *m.* izbirčni človek, kočljivec.

Koth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a), grez (-i), (bei Gutsm.) klat, brozga; (thieriſche Excremente) govno, lajno, gnoj, (euphem.) blato; Hunds— pasjek, Vogel— ptičjek, Schafs— ovčjek, Ziegen— kozjek, Kuh— kravjek, Menſchen— človečjek n. ſ. w. mittelſt der Bildungsſilbe -jek.

Kothfliege *f.* gnojna muha, gnojulja.

kothig blaten, blatnat; — machen blatiti, brazdati; oblatiti, zablatiti, obrazdati, zabrazdati.

Kothlache *f.* luža, kaluža, mlakuža, plodra, mozga.

Kothlachenwaſſer *n.* kalužnica, mlakužnica.

Kotze *f.* plahta, gunj.

kotzen ſ. ſpeien.

Kotzenmacher *m.* plahtar, gunjár.

Krabbe *f.* rakovica.

krabbeln kobacati, gomaziti, komariti, plaziti se.

Krach *m.* pok, tresk, prask, praskòt, resk, tlesk, hrest.

krach *interi.* resk! pok!

krachen *intr.* pokati, treskati, praskétati (-kečem), hreščati (-ím), reskati, tleskati; pokniti, počiti, tresniti, resknìti; *tr.* krehati, hrustati; krehniti.

Krachen *n.* poknjava, treskanje, praskétanje.

krachend pokajoč, treskajoč, pokalèn.

krächzen krokati, krakati; (v. Menſchen) krecati, krehati, hripati (-pljem).

krächzend hripav, krehav.

Kraft *f.* moč (-i), vek; (körperliche —) moč (-i), sila, krepost, snaga, jakost; Expanſiv— razpenjavost; Schwer— težnost; Widerſtands— uporna sila; Wurf— metna sila; (Geltung) veljava; in — treten veljavo zadobiti; aus allen Kräften na vso moč; aus eigener — samotež; alle — anwenden na vso moč si prizadeti (-denem), vse žile napeti (-pnem).

kraft *adv.* po, vsled.

Kraftabnahme *f.* slabenje, oslabevanje, slabljenje, pešanje.

Kraftanſtrengung *f.* napór, prizadetje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beseda, krepki rek, jedernati izrek.

Kräftenparallelogramm *n.* vzporednik sil.

Kraftfülle *f.* krepkost, krepkoba, polnomočje.

kräftig močen, krepèk, jak, silèn, čil (ausgeraſtet); (nährend) redilèn, krepčalèn, krepilèn; —es Wort krepka —, jedernata —, tehtna beseda.

kräftigen krepiti, krepčati, jačiti; okrepiti, okrepčati, ojačiti, utrditi, potrditi; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utrjevati, potrjevati.

kräftigend krepilèn, krepčalèn, utrjevalèn.

Kräftigkeit *f.* močnost, krepkost, čvrstost, trdnost.

kraftlos slab, slabotèn, malovečèn, nevečèn, nezmožèn, mlahav, onemogèl; (Vertrag) neveljavèn; — machen slabiti; oslabiti; — werden slabeti; oslabeti; onemoči (-morem), omagati.

Kraftloſigkeit *f.* slabost, slabota, onemoglost, mlahavost, malovečnost; (d. Vertrages) neveljavnost.

Kraftmehl *n.* čila moka, prva moka.

Kraftmeſſer *m.* silomér.

Kraftſpruch *m.* krepka beseda, jedernati izrek.

Kraftſuppe *f.* močna —, krepka juha.

Kraftwurz *f.* *(Tussilago farfara)* lapúh.

Kragen *m.* ovratnik, vratnik; (Hals) vrat (-a u. -ú); beim — nehmen za vrat zgrabiti od. popasti (-padem); es koſtet ihm den — za glavo mu gre.

Krähe *f.* vrana; Krähen- vranji.

krähen kikirikati, peti (pojem); zakikirikati, zapeti.

Krähenfuß *m.* vranja noga.

Krähengeſchrei *n.* krakanje, kvakanje.

Krahn *m.* škripec, samotežnik, žrjav.

Krake *f.* hobotnica, osmonožec.

Krakeel *m.* prepir, svada, spor.

Krakeeler *m.* prepirljivec, svadljivec.

Krall *m.* praska, prasljej, oprasljej.

Kralle *f.* krempelj; *dem.* krempoljec, krempeljček.

krallen prasniti, oprasniti; *impf.* praskati.

krallig krempljat, krempljast.

Kram *m.* kupčija na drobno, kramarija; (Ware) blago, roba, krama; (Sache) reč (-i); das taugt nicht in meinen — to ni za-me, to mi ni po godi.

Krambude *f.* štacuna, kramarnica.

kramen tržiti, kramariti, drobnjavo prodajati; (herum—) stikati, premetovati, premetávati.

Krämer *m.* kramar, štacunár, tržár.

Krämerei *f.* kramarija, tržarija, kupčija na drobno; — betreiben tržiti, kramariti.

Krämergewicht *n.* kramarska utež (-i), trgovska —, [roba.

Krämergut *n.* kramarska —, tržarska

Krämerwage *f.* kramarska —, trgovska tehtnica.

Kramladen *m.* ſ. Krambude.

Krammetsvogel *m.* brinovka, borovnjak, smolnica, drščica.

Krampe *f.* (b. Schloſſer) spona, skoba; (am Buche) zapona; (Picke) kramp, cepin, pikón.

Krämpe *f.* (des Hutes) okrajec, krajevci *pl.*, ostrešek, streha.

Krämpel *f.* greben, mikalnik, gredaše, gredéše *pl.*

krämpeln grebenati, mikati, gredašiti.

Krampf *m.* krč; er hat den — krč ga lomi, — grudi, — vije. [nogi.

Krampfader *f.* krtica, zabrekla žila na

krampfhaft krčevit.

krämpfig krčen, krču podvržen.

Krampfmittel *n.* zdravilo zoper krč.

krampfſtillend protikrčen, proti krču.

Kranich *m.* žrjav, žrjal, gruh; Kranich- žrjavov, žrjalski.

kranichfarbig žrjalast.

krank bolen, bolán, betežen; — ſein bolan biti (sem), bolehati, bolovati; — werden oboleti, zboleti; — darniederliegen bolan ležati (-im); ſich — lachen smeha počiti.

Kranke *m.* bolnik, bolestnik; *f.* bolnica, bolestnica.

Kränkelei *f.* bolehanje, bolehavost, neubogljenost.

kränkeln bolehati, bolehovati, bolehen biti (sem).

kränkelnd bolehen, bolehav, betežen, neubogljen.

kränken žaliti, žalostiti; (an d. Ehre) razžaliti; (Nachtheil zufügen) kratiti, krivico delati; prikratiti, prikrajšati; *impf.* prikrajševati; das kränkt mich to me boli, — peče, — žalosti, — bode.

kranken bolan biti (sem), bolovati, bolehati.

Krankenanſtalt *f.* bólnica, bolnišnica.

Krankenbericht *m.* zdravniško poročilo, poročilo o bolnikih.

Krankenbeſuch *m.* obisk bolnika, obiskovanje bolnikov.

Krankenbett *n.* bolnikova postelj (-i), bolniška postelj.

Krankenhaus *n.* ſ. Krankenanſtalt.

Krankenkoſt *f.* bolniška hrana.

Krankenlager *n.* ſ. Krankenbett; nach kurzem — po kratki bolezni.

Krankenpflege *f.* strežba —, postrežba bolnikom, vardevanje bolnikov.

Krankenverpflegskoſten *pl.* stroški za preskrbovanje bolnikov.

Krankenwärter *m.* bolniški strežnik; —in *f.* bolniška strežnica.

Krankenzahl *f.* število bolnikov.

Krankenzimmer *n.* bolniška soba.

krankhaft *adi.* bolesten; *adv.* bolestno.

Krankheit *f.* bolezen (-i), beteg; anſtečende — kužna od. nalezljiva bolezen; in eine — fallen oboleti, zboleti; von einer — geneſen ozdraveti, ozdraviti se.

Krankheitskoſten *pl.* stroški o bolezni.

Krankheitsſtoff *m.* bolivo, hudina.

Kränkler *m.* bolehavec, betežnik; —in *f.* bolehavka, betežnica. [ljen.

kränklich bolehen, bolehav, neubog-

Kränklichkeit *f.* bolehnost, bolehavost, betežnost.

Kränkling *m.* ſ. Kränkler.

Krankſein *n.* bolezen (-i), bolovanje.

Kränkung *f.* žalitev, razžalitev, ſerbokr. uvreda.

Kranz *m.* venec; *dem.* venček; (um d. Mühlſt.) obód; (am Rad) platišče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklic.

Kranzarterie *f.* venčasta odvodnica.

Kränzchen *n.* venček; *fig.* večerna zabava, plesni venček.

Kranzeljungfer *f.* družica, svatrvica; — ſein družičevati.
kränzen venčati; ovenčati.
kranzförmig venčast.
Kranzträger *m.* vencenosec.
Krapfen *m.* krap.
Krapp *m.* brošč, broč; **Krapp-** broščev.
Krappe *pl.* broščnice *pl.* [čica.
Krapproth *n.* bročnina, broščeva rde-
Krappſtampfe *f.* stopa za broč.
Krappwurzel *f.* broščeva korenina.
Krater *m.* žrelo —, bljuvalnik ognjenika, žekno —.
Kratzbeere *f.* ſ. Brombeere.
Kratzdiſtel *f.* škrbinec, ščet (-i), divja ščetica.
Kratze *f.* strgulja, strgača.
Krätze *f.* garje *pl.*, srab, svrab, hraste, ruše *pl.*; (im Bergb.) drobir, opilki *pl.*, ostrški *pl.*, ostružki *pl.*, ostružina, melina.
Kratzeiſen *n.* strgalo, strgulja, drgulja.
kratzen *tr.* praskati, čohati, drgati, drapati, čehljati; prasniti, oprasniti, odrgniti; (mit d. Feder) praskati, škrabati; ſich — gárati se; (mit d. Eiſen) strgati; Wolle — ſ. krämpeln; *intr.* (jucken) srbeti, ščemeti.
Kratzer *m.* praskalec, strgar, strgalec; (ſaurer Wein) cviček, praskalec; (Werkzeug) strgalo, strgalnik, strgáč.
Kratzfuß *m.* poklon s popraskom z nogo; einen — machen pokloniti se poprasnivši z nogo.
krätzig garjev, hrastav, srabljiv, rúšav.
Krätzige *m.* garjevec, srabljivec; *f.* garjevka, srabljivka.
Krätzigkeit *f.* srabljivost.
Krätzmilbe *f.* srbec.
Krätzſalbe *f.* mazilo za garje.
krauen, krabbeln praskljati, ševeljati.
kraus kodrast, kodrav; (zerzaust) kuštrast, kuštrav, razmrščen; (gefaltet) nabran, gubav. [bradec.
Krausbart *m.* kodrava brada; kodro-
Krauſe *f.* kodravost; kodér.
Kräuſel ſ. Kreiſel; (Halskrauſe) ſerbo-hrvat. nabornica.
Kräuſelbeere *f.* ſ. Preiſelbeere.
Kräuſeleiſen *n.* kodrilo, kodercilo.
kräuſeln kodrati, kodriti, svedriti, koderciti.
Krauſeminze *f.* konjska meta.
krauſen ſ. kräuſeln.
Kraushaar *n.* kodrasti lasje, kodri.
kraushaarig kodrast, kodrolás.
Krauskopf *m.* kodrasta glava; (Perſon) kodrež, kodrolasec, kuštravec, kuštér.
Krauslocke *f.* kodér, kodrica.
kraushaarig kodrast, kodrav.
Kraut *n.* zel (-i), zelišče, bil (-i), bilina, trava; (Grünzeug) zelenje, zelenjava, zelenina; (Kohl) kapus, zelje; (v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje, repnica, ščavje; (v. Kartoffeln) krompirjevica, krompirjevka; (Blätter der Gewächſe) nat (-i).
Krautacker *m.* zelnik, zelnjak, kapusišče.
Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
Krautblatt *n.* zelnato —, kapusno pero (peresa); *coll.* zelnato —, kapusno perje, lepenje.
Kräutchen *n.* zelka, travica, bilka.
Kräuter- zelišćni, rastlinski.
Kräuterabſud *m.* zelišćni odvarek.
Kräuterarznei *f.* zelišćno zdravilo.
Kräuterauszug *m.* zelišćni izvleček.
Kräuterbuch *n.* rastlinska knjiga, rastlinstvo.
Kräutergarten *m.* zelinjak.
Kräuterhandel *m.* kupčija z zelišči, zelišćna kupčija.
Kräuterhändler *m.* kupčevalec z zelišči, zelišćar.
Kräuterich *n.* ščavje, nat (-i).
kräuterig zelnat, travnat.
Kräuterkenner *m.* poznavatelj rastlin, rastlinoslovec.
Kräutermarkt *m.* zelišćni trg, zelni trg.
kräuterreich zelišćnat, travnat.
Kräuterreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.
Kräuterſaft *m.* zelišćni sok. [juha.
Kräuterſuppe *f.* zelišćnica, zelišćna
Kräuterweib *n.* zelišćarica, travarica.
Krautfeld *n.* zelnik, kapusišče.
Krautgarten *m.* zelinjak, zelnik.
Krauthaupt *n.* zelnata —, kapusna glava.
Krauthobel *m.* noži *pl.*
Krautjunker *m.* kmečki žlahtnik.
Krautkopf *m.* ſ. Krauthaupt.
Kräutlein *n.* ſ. Kräutchen.

Krautmarkt *m.* ſ. Kräutermarkt.
Krautpflanze *f.* zelnata sajenka, kapusova sajenica.
Krautraupe *f.* zelnata gosenica.
Krautſtengel *m.* trs, kocén; *coll.* stebelčje.
Krautſtrunk *m.* štor, kocén.
Krautwaſſer *n.* zelnica, kapusnica.
Kramall *m.* kramola, šunder; vstaja, punt.
Krare *f.* krošnja.
Krarenmann *m.* krošnjar.
Krebs *m.* rak; Stein— koščák; Bach= krebs mehkuž; mieternder — lilek, olilek; (Geſchwür) rak; Krebs= rakov, račji.
krebsartig rakast, raku podoben.
Krebsauge *n.* rakovo —, račje oko.
Krebschen *n.* račič, rače (-ta), rakec.
krebſen rake loviti.
Krebsfang *m.* lov na rake, rakolóv, račja lov (-i).
Krebsfänger *m.* rakolovec.
Krebsgang *m.* rakov hod, rakova hoja, račji hod; den — gehen rakovo pot iti (idem u. grem), ritinski iti.
Krebsgeſchwür *n.* rak.
krebsreich rakovit, rakovitén.
Krebsreuſe *f.* rakova vrša.
Krebsſchaden *m.* ſ. Krebsgeſchwür.
Krebsſchale *f.* rakova luščina, — lupina, koš.
Krebsſchere *f.* ščipalnice *pl.*, rakove klešče *pl.*; *sing.* ščipalnica.
Krebsſpinne *f.* rákasti pajek.
Krebsweibchen *n.* rákovka, rakovica.
Kreide *f.* kreda.
Kreideformation *f.* kredna tvorina.
kreiden kredati, kridati; okredati, nakredati.
kreidenartig kredast.
Kreidenerde *f.* kredna prst (-i), kred- [nica.
Kreidenſtift *m.* krednik.
kreidenweiß bel kakor kreda.
Kreidenzeichnung *f.* naris s kredo, kredopis.
kreidicht kredast.
kreidig, kreidereich krednat, kredovit.
Kreis *m.* krog; kolo (kolesa), kolobar, obod (obvod); (— eines Kronlandes) okrožje, kresija; (Umkreis) okoliš, okolica, okolišče; (Geſellſchaft) družba, društvo, družina, sreda; (Bereich) področje; einen — um jemdn ſchließen obstopiti koga; Kreis= okrožni, kresijski; (rund) okrogli.
Kreisabſchnitt *m.* krogov odsek, segment.
Kreisabſchnittswinkel *m.* kot krogovega odseka.
Kreisamt *n.* okrožni urad, kresija; Kreisamts= kresijski, okrožnega urada.
Kreisamtmann *m.* okrožni —, kresijski glavár.
Kreisarzt *m.* okrožni —, kresijski zdravnik.
Kreisausſchnitt *m.* krogov izsek, sektor.
Kreisbeamte *m.* okrožni uradnik.
Kreisbewegung *f.* krožno gibanje, vrtenje v krogu.
Kreisbogen *m.* lok (krogov).
kreiſchen *intr.* vriščáti (-im), cvrčati (-im), kričati (-im); *tr.* cvreti; ocvreti.
kreiſchend vriščeč, vriščav.
Kreiſcher *m.* vriščalec, vrišcálo.
Kreiſel *m.* vrtalka, volk, brla, brček, brnik, brnklica.
kreiſelförmig vrtalkast.
kreiſeln vrteti se, sukati (sučem) se.
Kreiſelſchnecke *f.* sračica.
Kreiſelſpiel *n.* igra z volkom oder z brnklico.
Kreiſelwind *m.* vrtinec.
kreiſen *intr.* krožiti, v krogu iti (idem u. grem); (ſich drehen) vrteti se, sukati (sučem) se; (v. Becher) okoli od. od roke do roke iti; in den Adern — po žilah teči, — se pretakati; (weidm.) obiti —, *impf.* obhajati gozd; *tr.* krožiti; okrožiti; *(mont.)* drobiti; zdrobiti.
Kreisfläche *f.* krožnina.
kreisförmig krogast, okrogel, okroglast, obel.
Kreisgebiet *n.* okoliš okrožja.
Kreisgemeinde *f.* okrožna od. kresijska občina.
Kreisgericht *n.* okrožno od. kresijsko sodišče.
Kreisgerichtspräſident *m.* predsednik okrožnega sodišča.
Kreisgerichtsrath *m.* svétnik —, svetovalec okrožnega sodišča.
Kreishauptmann *m.* okrožni od. kresijski glavár.
Kreislauf *m.* krožni tok, krožitev, ob-

Kreislinie *f.* krožnica, obodnica.
Kreisperipherie *f.* obód.
Kreispräſident *m.* okrožni —, kresijski predsednik.
Kreisrath *m.* okrožni —, kresijski svétnik, — sovetnik, — svetovalec; (als Körperſchaft) okrožno svetovalstvo.
Kreisring *m.* kolobár.
kreisrund okrogél, okroglast.
kreiſen ječati (-ím), stokati (-kam u. -čem); (wehklagen) tarnati; (v. d. Gebär.) v porodnih bolečinah biti (sem).
Kreiſen *n.* stok; (Geburtswehen) porodne bolečine *pl.*
Kreiſer *m.* ječalec, stokalec; —in *f.* ječalka, stokalka; (Gebärerin) porodnica.
Kreisſtadt *f.* okrožno —, kresijsko mesto.
Kreistanz *m.* kolo.
Kreisumfang *m.* obód.
Kreisvertretung *f.* okrožno zastopništvo.
Kreisvorſteher *m.* okrožni predstojnik.
Krempe *f.* ſ. Krämpe.
Kren *m.* hren.
Krenacker *m.* hrenišče.
Krenſauce *f.* hrenova omaka.
Krenteig *m.* hrenovo testo.
Kreoſot *n.* kreosot, ſerb. smudina.
Krepp *m.* krep.
Kreſſe *f.* kreša.
Kreuz *n.* križ; *dem.* križec, križček; ins —, über's — križem, križema, navzkriž; — und quer križem; das — machen križati se, križ delati; prekrižati se, pokrižati se, križ storiti; viel — haben veliko trpeti; (Elend) križ, nadloga, reva, beda; (Ordenszeichen) križec; zum — kriechen udati se, podvreči (-vržem) se.
Kreuzabnahme *f.* snetje oder vzetje s križa, snemanje s križa.
Kreuzband *n.* križna vez (-í), — prevoza; (bei Poſtſend.) križni zavitek.
Kreuzbein *n.* križna kost (-í).
Kreuzbild *n.* križ, podoba sv. križa, razpelo.
Kreuzblume *f.* mleček.
Kreuzblütler *m.* križnica.
Kreuzbogen *m.* vzkrižni oblok.
kreuzbrav vrlo priden.
Kreuzdorn *m.* kozja črešnja, pesika, pesikovec.
kreuzen *intr.* (v. Schiff.) križem brodariti, po morji krožiti, križati; auf Handelsſchiffe — prežati (-im) na kupčijske ladije; ſich — križati se, sekati se; wo ſich die Wege — na razpotji, na križpotji; *tr.* (Füße) prekrižati, križem dejati (denem u. dem); *impf.* križem devati.
Kreuzer *m.* krajcar, novčič; morski stražár; ſ. Corſar.
Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.
Kreuzerhöhung *f.* vzdig —, vzdignenje sv. križa.
Kreuzerſtück *n.* krajcar, novčič.
Kreuzestod *m.* smrt (-i) na križi.
Kreuzfahrer *m.* križár.
Kreuzfahrt *f.* ſ. Kreuzzug.
kreuzförmig križast, križén.
Kreuzgang *m.* prekrižano hodišče; križev pot; razpotje.
Kreuzhaſpel *m.* motovilo z motarogami.
Kreuzheer *n.* križarska vojska.
Kreuzherr *m.* križár.
kreuzigen križati, na križ pribiti (-bijem) od. razpeti (-pnem); *impf.* — pribijati od. razpenjati; ſich — prekrižati se, *impf.* križati se, prekriževati se.
Kreuziger *m.* križalec.
Kreuzigung *f.* križanje, razpetje na križ.
Kreuzkraut *n.* kresnica, prisadna zel (-i).
kreuzlahm hrom v križi.
Kreuznerv *m.* križna čutnica.
Kreuzotter *f.* gad.
Kreuzritter *m.* križár.
Kreuzſchmerz *m.* bolečina v križi.
Kreuzſchnabel *m.* krivokljun, blask, krumpež.
Kreuzſpinne *f.* križávec, križasti pajek.
Kreuztag *m.* križev dan (dneva), križevo.
Kreuzthaler *m.* križávec.
Kreuzträger *m.* križenosec, krstonoša; *fig.* bednik.
Kreuzweg *m.* razpotje, križem pot, razcestje; (kirchl.) križev pot.
kreuzweiſe *adv.* križem, križema, navzkriž, vse vprek.
Kreuzwoche *f.* križev teden.
Kreuzzeichen *n.* križec; das hl. — znamenje sv. križa; podkrižanje; das — beiſetzen podkrižati se, *impf.* podkrižovati se.

Kreuzzug *m.* križarska vojska, križanska —.

kribbeln gomezéti, gomaziti, gomizljati, mrgoleti, gomoleti.

Kribbeln *n.* gomezenje, gomizljanje, mrgolenje.

kriechen lezti, laziti, plaziti se; (ſchmeicheln) prilizovati se, sladkati se, hliniti se, dobrikati se, sliniti se; (auf vieren —) komarati; (aus dem Ei —) izleči (-ležem) se, izvaliti se; zum Kreuze — podvreči (-vržem) se, udati se.

kriechend lezóč, lazéč; *fig.* prihuljen, priliznen, prilizljiv; —e Thiere *pl.* golazén (-i), laznina, lazečina. [krža.

Kriechente *f.* krehelj, krehljec; ſerbokr.

Kriecher *m.* prilizovalec, prihuljenec, lizún.

Kriecherei *f.* prilizovanje, prilizljivost.

Kriecherin *f.* prilizovalka, prihuljenka.

kriecheriſch prilizovalen, prilizljiv, priliznen.

Krieg *m.* vojska, vojna; (Kampf) boj, bitka, bitva; es entſtand ein — vojska se je vnela; — führen vojskovati se; in den — ziehen v vojsko —, v (na) boj iti (idem u. grem); *fig.* prepir, razpor.

kriegen *tr.* dosegči (-sežem), dobiti (dobím, dobodem, dobóm), zadobiti; *impf.* dosegati, dobivati; (erhaſchen) uloviti, ujeti (-jamem); *intr.* (Krieg führen) vojskovati se, bojevati se, boriti se; klati (koljem) se.

Krieger *m.* vojščák, vojak, vojnik; (Kämpfer) bojnik, bojevalec, borilec; Krieger= vojaški, vojniški.

kriegeriſch bojčn, bojevalen; (kriegsluſtig) bojevít, bojaželjen; vojaški; —es Aussehen junaška podoba.

kriegermäßig vojaški, vojniški.

Kriegerſtand *m.* vojaštvo, vojništvo, vojaški stan.

kriegführend vojskujóč, vojskovalen.

Kriegs= vojskni, bojni, vojni, vojinski; (Krieger=) vojaški, vojniški, borilski.

Kriegsangelegenheit *f.* vojskna —, vojna zadeva ob. reč (-í).

Kriegsanſtalten *pl.* vojne priprave, priprave k boju ob. za vojsko.

Kriegsart *f.* način vojskovanja.

Kriegsartikel *m.* vojni členek.

Kriegsaufgebot *n.* vojni poziv, poklic na vojsko.

Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrebščina.

Kriegsbereitſchaft *f.* vojna priprava, priprava za boj. [gajnica.

Kriegscaſſe *f.* vojna denárnica, — bla-

Kriegscommiſſär *m.* vojni komisar, — poverjenik.

Kriegscommiſſariat *n.* vojno poverjeništvo, vojno komisarstvo.

Kriegsdienſt *m.* vojaška služba, vojna —, vojaščina.

Kriegsentſchädigung *f.* vojna odškodnina, odškodba za vojsko.

Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napoved.

Kriegseröffnung *f.* začetek vojske.

Kriegsfach *n.* vojna —, vojskna stroka; vojaštvo.

Kriegsfackel *f.* vojni plamen; vojska.

Kriegsfall *m.* vojni slučaj; im —e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastala.

Kriegsflotte *f.* vojno brodovje, mornarica; vojaške ladije *pl.*

Kriegsfuß *m.* vojni stan, vojna priprava; auf den — ſetzen za vojsko —, na boj pripraviti. [šega.

Kriegsgebrauch *m.* vojni običaj, vojskna

Kriegsgebür *f.* vojna plača.

Kriegsgefährte *m.* sovojnik, sobojnik, vojni tovariš.

Kriegsgefangene *m.* vojni ujetnik, — zajetnik.

Kriegsgefangenſchaft *f.* vojno ujetje, — zajetje.

Kriegsgenoſs *m.* ſ. Kriegsgefährte.

Kriegsgepäck *n.* vojna —, vojaška prtljaga.

Kriegsgeräth *n.* vojna roba, vojaška priprava. [sodišče.

Kriegsgericht *n.* vojna sodba; vojno

Kriegsgeſang *m.* vojna —, vojaška pesén (-i), vojno —, junaško petje, ſerbokr. davorija.

Kriegsgeſchrei *n.* bojni krik ob. krič, bojno vpitje. [stava.

Kriegsgeſetz *n.* vojni zakon, vojna po-

Kriegsgetümmel *n.* bojni hrup, vojskni hrum. [naška.

Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča ju-

Kriegsgott *m.* vojni bog.

Kriegshafen *m.* vojno pristanišče, vojna luka.

Kriegshaufe *m.* vojno —, vojskno krdelo, vojna truma. [voj.

Kriegsheer *n.* vojska, armada, vojna,

Kriegsheld *m.* junák, vitez.

Kriegshilfe *f.* vojna pomoč (-i), pomoč v vojski.

Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.

Kriegskanzlei *f.* vojna pisarna.

Kriegskoſten *pl.* vojni oder vojskni stroški *pl.*

kriegskundig zveden —, vešč v vojski.

Kriegskunſt *f.* vojna umetnost, vojskna veda.

Kriegslärm *m.* vojni hrup.

Kriegsleben *n.* vojno življenje, življenje v vojski. [niki.

Kriegsleute *pl.* vojščáki, vojaki, voj-

Kriegslied *n.* bojna pesën (-i), davorija.

Kriegsliſt *f.* vojna zvijača, — lëst (-i).

Kriegsliſte *f.* vojni imenik, imenik vojakov.

Kriegsluſt *f.* bojaželjnost, bojahlepnost, ratobornost.

kriegsluſtig bojaželjën, bojahlepën.

Kriegsmacht *f.* vojna sila, — moč (-í); vojska.

Kriegsmann *m.* voják, vojščák, vojník.

Kriegsmannſchaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščaki.

Kriegsmarine *f.* vojno mornarstvo, vojinsko pomorstvo, mornarica.

Kriegsminiſter *m.* vojni ministër, ministër vojaških zadev.

Kriegsminiſterium *n.* vojno ministerstvo, ministerstvo vojaških zadev.

Kriegsoperation *f.* vojno podjetje, — podvzetje, — počétje, vojskovanje.

Kriegsordnung *f.* bojni red.

Kriegspflicht *f.* vojna dolžnost, dolžnost vojaške službe.

kriegspflichtig vojni dolžnosti podvržen, vojaščini podvržen.

Kriegsrath *m.* vojni —, vojaški zbor; vojno posvetovanje; (Perſon) vojni svétnik, — svetovalec. [zakon.

Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojaški

kriegsrechtlich vojnopraven, po vojaških postavah.

Kriegsruhm *m.* vojna —, junaška slava.

kriegsſatt vojske sit.

Kriegsſchaden *m.* vojna skoda, škoda po vojski.

Kriegsſchar *f.* vojna četa, vojaška truma. [rišče.

Kriegsſchauplatz *m.* bojišče, bojno to-

Kriegsſchiff *n.* vojni brod, vojna ladija.

Kriegsſpiel *n.* junaška igra.

Kriegsſtaat *m.* vojna država.

Kriegsſtand *m.* vojaštvo, vojništvo, vojaščina, vojaški stan.

Kriegsſteuer *f.* vojni davëk, vojskniná.

Kriegsübung *f.* vojna vaja, vojaška vaja.

Kriegsunfall *m.* vojna nezgoda.

Kriegsunruhen *pl.* vojni nemir.

Kriegsverwaltung *f.* vojna uprava.

Kriegsvolk *n.* vojska, vojščáki *pl.*

Kriegswaffe *f.* bojno orožje.

Kriegsweſen *n.* vojaštvo, vojništvo.

Kriegszeit *f.* vojni čas; zur — o vojnem času, o vojski, o času vojske.

Kriegszucht *f.* vojni —, vojaški red.

Kriegszug *m.* vojna.

Kriegszulage *f.* vojinska naklada, vojni doplatëk. [stanje.

Kriegszuſtand *m.* vojno —, vojskno

Krinoline *f.* krinolina.

Krippe *f.* jasli *pl. f.*; *dem.* jaslice *pl.*; (Trog) korito, žleb, načke *pl.*; (Flechtwerk) plot (-a u. -ú), pregraja.

krippen graditi; zagraditi; *impf.* zagrajati.

Kripplein *n.* jaslice *pl.*

Kriſe, Kriſis *f.* prevrat, razsodni čas.

Kriſpelkraut *n.* kobulica.

kriſpeln krišpati.

Kriſt *m.* ſ. Chriſt.

Kriſtall *m.* ſ. Kryſtall.

Kriterium *n.* sodilo; beleg.

Kriticität *f.* razsodnost, presodnost, kritičnost.

Kritik *f.* razsodba; (Recenſion) ocena, presoja, pretres, kritika.

Kritikaſter *m.* presojáč, rešetalec, kritikastër.

Kritiker *m.* razsojevalec, presojevalec pretresovalec, kritik.

kritiſch razsoden, razsojevalen, presojevalen, kritičen; (entſcheidend) odločen, odločilen; (gefährlich) nevaren, opasen.

kritiſieren presoditi, razsoditi, pretresti, prerešetati; *impf.* presojati, presojevati, razsojevati, pretresati, rešetati.

Krittelei *f.* rešetanje.

kritteln rešetati; grajati.

Kritteler *m.* rešetaléc, pretresáč; grajaléc.

Kritzelei *f.* čečkanje, čečkarija, črčkarija.

kritzeln čečkati, črčkati.

Kritzler *m.* čečkaléc, črčkaléc.

Krokodil *n.* krokodil; **Krokodils-** krokodilov.

Krokodilsthränen *pl.* hinavske —, goljufive solze *pl.*, mačkine solze.

krollen čivkati.

Kron- kronski.

Krone *f.* krona, veneč; (d. Baumes) vrh, obrša; der Baum mit ſchöner — košato drevo; (am Huf) veneč, svitek; ſich der — bemächtigen polastiti se vlade, — krone, — prestola, osvojiti si vlado, — krono, — prestol.

krönen kronati, venčati; ovenčati; gekröntes Haupt kronana —, venčana glava; eine Preisſchrift — nagraditi delo, — spis.

kronenartig kronast, venčast.

Kronenbein *n.* venčna kost (-í).

Kronenblume *f.* venčasti cvet.

Kronenträger *m.* krononoséc, venčaneč, venčana glava.

Kronerbe *m.* kronski dedič, prestolonaslednik, krononaslednik.

Kronfeldherr *m.* kronski vojvoda.

Krongut *n.* kronska imovina, kronsko blago.

Kronhüter *m.* varuh krone, kronski čuvaj.

Kronland *n.* kronovina.

Kronleuchter *m.* lesteneč, svetilnik.

Kronnaht *f.* venčasti šev.

Kronprinz *m.* kaiſerlicher cesarjevič naslednik; königlicher — kraljevič naslednik.

Kronrad *n.* prelično kolo (-esa), palčno kolo.

Kronſchatzmeiſter *m.* kronski blagajnik.

Kronthaler *m.* križávec, križevača, križasti tolar; (halber) zlat.

Krönung *f.* kronanje, venčanje.

Krönungsfeſt *n.* svečanost venčanja.

Krönungstag *m.* dan venčanja.

Kronwicke *f.* šmarna detelja.

Kropf *m.* golša, guša, brahor; (d. Vögel) golžún, pitan.

Kröpfchen *n.* gušica, brahoreč, golžuneč.

Kropfgans *f.* nesit, nenasit, véliki pelikan.

kropfig gušav, brahorast.

Kropfige *m.* gušaveč; *f.* gušavka.

Kropfmittel *n.* pomoček zoper golšo, — brahor.

Kropftaube *f.* gušasti golób.

Kröte *f.* krastača, krastavica, krapavica, krohovnica, krota; (Krankheit) žaba, žabica.

Krötenſtein *m.* žabji kamen.

Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.

Krücke *f.* bergla, berla, opernica; *dem.* berglica; Ofen— greblja, krevlja; *dem.* grebljica, krevljica.

krücken o bergli (berglah) hoditi.

Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrček, vrčič, ročkica; (Schenke) krčma; der — geht ſo lange zum Brunnen, bis er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.

krugförmig vrčast.

Krümchen *n.* drobtinica, mrvica, drobljaneč, troha, trošica.

Krume *f.* sredica, meča; (zerbröckelte) drobtina, mrva.

krümelig drobljiv, mrvljiv, trošen.

krümeln drobiti, drobljati, mrviti, trošiti; razdróbiti, razmrviti.

krumm kriv; (lahm) kruljev, šantav, plantav, hrom; — biegen skriviti, zakriviti; — gehen šantati, plantati, hramati; — werden skriviti se; —e Linie kriva črta; — ſchließen skolenčiti.

krummbeinig krivonóg, švedrast, šantav.

Krummdarm *m.* vito črevo (-esa).

Krümme *f.* krivina, krivost, sločina.

krümmen kriviti, ključiti; skriviti, sključiti, zviti (-vijem); *impf.* sključevati, zvijati; der Rücken krümmt ſich hrbet se krivi, — ključi, — grbi; ſich — viti (vijem) se, vijugati se, previjati se, zvijati se; prelekniti se, ulekniti se.

krummflächig krivoplósk.

Krummfuß *m.* krivonožec, šantaléc, švedra, šveder, krevljač.

krummfüßig krivonóg, švedrast, šan-

krummgehörnt vitoróg, zvitoróg, krivoróg.
krummgeſchnabelt krivokljún.
Krummhals *m.* krivi vrat; (v. Menſchen) krivovratec.
krummhalſig krivovrát.
Krummheber *m.* zavita natéga.
Krummholz *n.* rušje, ruševina, pritlikovje, cretje.
Krummholzbaum *m.*, —kiefer *f.* ruša, ruševec.
Krummholzöl *n.* ruševo olje.
krummhörnig ſ. krummgehörnt.
krummköpfig vitogláv; krivogláv.
krummlinig krivočrtén.
Krummeſſer *n.* krivec.
Krummnaſe *f.* krivi nos; (Perſon) krivonós, krivonosec, kljukonosec.
Krummſchnabel *m.* krivokljun, krivokljunec.
krummſchnabelig krivokljún, krivokljunast.
Krummſtab *m.* kljukasta —, pastirska palica; (Biſchofsſtab) škofova palica.
Krummſtroh *n.* slama zmetanica.
Krümmung *f.* zakrivljenje, zavijanje; krivina, krivotina; (d. Fluſſes, d. Straße) zavój, zavinek.
Krummweg *m.* krivi pot.
krummwendig krivotén.
Krüppel *m.* pokveka, pohabljenec, nakázen človek; kruljevec, hromák, skljúčenec; (Zwerg) pritlikavec.
krüppelhaft pokvečen, pohabljen, polomljen; kruljev, hromast, skljúčen.
Krüppelhaftigkeit *f.* hromost, hromota, pohabljenost.
krüppeln pokvečiti, pohabiti, ohromiti, pokaziti.
Kruſpel *m.* ſ. Knorpel.
Kruſte *f.* skorja, kora, škrlúp, škralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — ſich überziehen oskorjiti se, oskorjati se.
Kruſtenflechte *f.* (weinſteinartige) birsasti skorjavec.
Kruſtenthier *n.* košar; —e *pl.* košarji.
kruſtig skorjat, skorjav.
Krypto- tajni.
Kryptogam *n.* tajnocvetka.
Kryptogamie *f.* tajnocvet.
kryptogamiſch tajnocvetén.
kryptographiſch tajnopisén.
Kryſtall *m.* kristál; uledenec, altſl. golot (-i).
Kryſtalldruſe *f.* kobára, kopúča.
kryſtallen kristalov, kristalén.
Kryſtallform *f.* kristalni lik.
kryſtallförmig ſ. kryſtalliniſch.
kryſtallhell čist kakor kristal.
kryſtalliniſch, kryſtalliſch kristalast, golotén.
Kryſtallinſe *f.* kristalna leča.
Kryſtalliſation *f.* kristalisovanje, kristalovanje.
kryſtalliſieren *tr.* kristalisovati, kristalovati, golotiti; uledeniti; *intr.* kristalisovati, golotiti se, goloteti; uledeniti se, uledeneti.
Kryſtallographie *f.* kristalopis.
Kryſtallware *f.* kristalnina, kristalna róba.
Kübel *m.* bedénj, deža.
Küche *f.* kuhinja; (Speiſe) kuha, jedilo, jed (-i), jestvina; kalte — mrzla jed; Küchen- kuhinjski.
Kuchen *m.* kolač, pogača; platter, ungeſäuerter — mlinec; (gefnetet u. gewunden) potica, potvica (povitica), gubanica; Hochzeit— presnec; ungeſäuerter — opresnik, podpepelnik; (Blütenkuchen) cvetna pogača.
Kuchenbäcker *m.* kolačar, pogačar, potičar; —in *f.* pogačarica, potičarica.
Küchenfeuer *n.* ogenj na ognjišči od. pózadu.
Küchengarten *m.* kuhinjski vrt, zelnik.
Küchengeräth *n.* kuhinjska priprava.
Küchengeſchirr *n.* kuhinjska posoda; *coll.* kuhinjsko posodje.
Küchengewächs *n.* zelenjava, zelenjad (-i); sočivje.
Küchenherd *m.* ognjišče, pozad.
Küchenkraut *n.* kuhinjsko zelišče.
Küchenlatein *n.* popačena —, slaba latinščina.
Küchenmagd *f.* kuhinjska dekla.
küchenmäßig kuhinjski.
Küchenmeiſter *m.* nadkuhar, véliki kuhar.
Küchenmeſſer *n.* kuhinjski nož.
Küchenrechnung *f.* kuhinjski račun.
Küchenſalz *n.* kuhinjska sol (-i).
Küchenſchabe *f.* kuhinjski ščurek, žohar, seželka.

Küchenſchelle *f.* *(Anemone pulsatilla)* velikonočnica; *(Anemone pratensis)* kosmatinče, travnica.
Küchenſchrank *m.* kuhinjska omara.
Küchenweſen *n.* kuhinjstvo.
Küchenzeug *n.* kuhinjska prtenina, kuhinjsko perilo.
Küchlein *n.* pišče (-ta), pišček, piščaněc, čibĕk; (weibl.) čibka, čibica, piška.
Kuckuck *m.* kukavica; Kuckucks- kukavičji, kukavični.
Kuckucksſpeichel *m.* kačje mleko.
Kufe *f.* bečĕv, bačĕv, bečka, čebĕr, brenta; (a. d. Schlitten) smuka, sanica.
Küfer *m.* sodár, bečvár.
Küferhandwerk *n.* sodarstvo, sodarija, bečvarstvo, bečvarija.
Kugel *f.* krogla, obla, gróla, kugla; *dem.* kroglica, grolica, oblica; Flintenkugel svinčenka, zrno; Probekugel poskusna kroglica; (Zuſammengerolltes) svaljek.
Kugelabſchnitt *m.* odsék krogle.
Kugelausſchnitt *m.* izsék krogle.
Kügelchen *n.* kroglica, oblica.
Kugelfiſch *m.* kuglarica.
Kugelform *f.* oblina, okroglina.
kugelförmig oběl, okrogĕl, obličast, okroglast.
Kugelgießer *m.* kroglivĕc.
kugelig oběl, obličast, okrogĕl.
Kugellinie *f.* kroglasta leča.
kugeln *tr.* točiti, kotaliti, valiti; zatočiti, zakotaliti, zavaliti; *intr.* točiti se, takati se, takljati se, kotaliti se; ſich — valjati se, valuckati se, prekucevati se.
Kugelregen *m.* toča samih krogel.
kugelrund okrogĕl, oběl; das Glück iſt — sreča je opotočna (opotočĕn).
Kugelſchnitt *m.* presek krogle.
Kugelſtein *m.* oblák.
Kugelzieher *m.* maček, izvijač.
Kugelzone *f.* pas (krogle).
Kuh *f.* krava; *dem.* kravica; elende — kravišče, gavra; junge — junica, telica; milchende — molzna —, dojna krava; ſtörriſche — šavra; ſchwarze — mavra, čada; ſchwarzrothe — dima, dimka, dimša; weiße — bela, belka, belša; weißgeſtreifte — breza, brezasta krava; hellrothe — pirha; rothe — r(u)dečka; gelbliche — rumena, rumenka; (mit einer Bläſſe an d. Stirn) liska, lisasta krava; graue — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; gern davonrennende — bezalka, bezlalka; die zuerſt gekalbt prvésnica; trächtige — breja krava; gelte — jalovka, jálovica; die gern abortiert zvrgla; blinde — (Spiel) slepa miš (-i); blinde — ſpielen slepo miš igrati; Kuh- kravji.
Kuhbaum *m.* mlečno drevo (drevesa).
Kuhblattern *pl.* ſ. Kuhpocken.
Kuhfladen *m.* kravjek.
Kuhfleiſch *n.* kravje meso.
Kuhglocke *f.* kravji zvoneč.
Kuhhaar *n.* kravja dlaka, árovica.
Kuhhaut *f.* kravja koža, kravína.
Kuhhirt *m.* kravji pastir, kravár; —in *f.* kravja pastirica, kravarica.
Kuhhorn *n.* kravji rog.
Kuhkalb *n.* telica, telička, junica.
Kuhkäſe *m.* kravji sir.
kühl hladĕn, hladĕk; — werden ohladiti se, ohladniti; *impf.* ohlajati se; Kühl- hladilni.
Kühlapparat *m.* hladišče, hladilo.
Kühlbecken *n.* hladilnica.
Kühle *f.* hlad (-a u. -ú), hladilo; (Kühlung) hlaja; (Eigenſchaft) hladnost.
Kuhleder *n.* kravje usnje, kravína.
kühlen *tr.* hladiti; ohladiti, shladiti, razhladiti; *impf.* ohlajati, razhlajati; ſein Müthchen an jemanden — spasiti (spasem) se nad kom, znositi se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladiti se; ohladiti se.
kühlend hladilĕn.
Kühlfaſs *n.* hladilnik.
Kühlmittel *n.* hladilo.
Kühlpfanne *f.* ponĕv hladilnica.
Kühlpflaſter *n.* hladilni obliž.
Kühlſtock *m.* hladilni čebĕr.
Kühlung *f.* hlaja, hlajenje, ohlaja.
Kuhmagd *f.* kravarica, kravja dekla.
Kuhmaul *n.* kravji gobĕc.
Kuhmilch *f.* kravje mleko.
Kuhmolken *pl.* sirotka.
kühn drzĕn, drzovit, neustrašen, smel.
Kühne *m.* predrznež; *f.* predrznica.
Kühnheit *f.* predrznost, smelost.
Kühnmuth *m.* predrznost.
Kuhpocken *pl.* osepnice *pl.*, kozé *pl.*

Kuhpockenimpfung *f.* cepljenje —, stavljenje osepnic od. koz.

Kuhschwanz *m.* kravji rep.

Kuhstall *m.* kravji hlev, kravnjak, kravárna.

Kukuruz *m.* túrščica, korúza, debeláča, [sirek.

Kukuruzfeld *n.* koruzišče.

Kukuruzkolben *m.* koruzni strok, lat (-ú u. -í), glavica; (ohne Körner) ostružek, kobulica.

Kukuruzstengel *m.* koruzna palica, sirkova palica, sírčina.

Kukuruzstroh *n.* koruzna slama, korúznica, túrščičevina, debeláčevina.

Kümmel *m.* kumin, kumena.

Kümmelbrantwein *m.* kúminovec.

Kümmelöl *n.* kúminovo olje.

Kümmelwasser *n.* kuminova voda, kúminovica.

Kummer *m.* pečal (-i), toga; (große Noth) revščina, siroščina, nadloga, beda, pomanjkanje; (Sorge) skrb (-i); machen Sie sich deshalb keinen — naj vas to ne skrbi, ne bojte se radi tega.

kummerfrei ſ. kummerlos.

kummerhaft tožen, otožen, žalosten.

kümmerlich revèn, nadložen, sirotèn, siromašen, bedèn, kukavèn; — leben revno —, siromašno živeti, životariti, stradati, revo prodajati; (kaum) težko —, komaj živeti.

kummerlos brezskrbèn, neskrbèn, brezbrižen, brez pečali.

kümmern ſich (um etwas) marati, mar biti (sem), brigati, skrbeti; was kümmert mich das kaj mi je za to, kaj mi je to mar, kaj mi je do tega, kaj me to briga? er kümmert ſich um nichts nič(esa) mu ni mar, za nič ne mara, za nič se ne zmeni; (Gram empfinden) žalostiti se, ujedati se.

Kümmernis *f.* ſ. Kummer.

kummervoll revèn, bedèn, žalostèn, nadložen.

Kummet *n.* komát, homót.

Kumpen, Kumpf *m.* globína, tomun, krnica.

kund znan; razglašen, očitèn; — machen oznaniti, naznaniti, razglasiti, na znanje dati; *impf.* oznanjati, naznanjati, oznanovati, razglašati, razglaševati, na znanje dajati; — werden zvedeti (-vém) se, razglasiti se, razoznaniti se; *impf.* razglašati se, razoznanjati se.

kundbar ſ. kund.

Kunde *f.* vest (-i), glas, poročilo, naznanilo; (Kenntniß) znanje, znanost; in Zuſammenſetz. -znanstvo, -slovje.

Kunde *m.* znanec; znanka; (bei Kaufleuten) kupec, kupovalec, naročnik; kupovalka; (bei Gaſtw.) pivec; pivka; der Schuſter hat viele —n črevljar dela za mnogo ljudij.

künden ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kundgebung *f.* oglas, razglas, oznanilo, navestilo.

kundig vešč, vedoč, vedèn; — ſein znati, umeti, vedeti (-vém); er iſt vieler Sprachen — zna več jezikov; e. Sache — izurjen —, izučen v kaki reči.

Kundige *m.* veščak, zvedenec.

kündigen ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kundmachung *f.* razglasilo, oglás, razglás.

Kundſchaft *f.* poročilo, vest (-i), glas, znanje; (Ausweis) spričevalo; ſ. Kunde; — einziehen pozvedeti (-vém), poprašati; *impf.* pozvedovati, popraševati.

kundſchaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.

Kundſchafter *m.* oglednik, pozvedovalec; (Spion) ogledúh; —in *f.* ogledovalka, pozvedovalka.

künftig prihodnji, bodóč, nastopèn; —e Geſchlechter prihodnji rodovi, potomci.

künftighin *adv.* vprihodnje, vprihodnjič, posihmal, odslej, drugoč.

Kunkel *f.* preslica, kožélj (Spinnrocken); (der gewickelte Flachs) kodelja; in die — gehen na prejo iti (idem u. grem), prest iti.

Kunſt *f.* umetnost, umeteljnost, umetnija; (Kenntniß) veda, znanost; (Fertigkeit) ročnost, izurjenost; Kunſt- umetni, umeteljni, umetniški, umetnijski.

Kunſtarbeit *f.* umetno delo, umotvór.

Kunſtausdruck *m.* umetni —, znanstveni izraz.

Kunſtausſtellung *f.* umetnijska razstava.

Kunſtblume *f.* ponarejena —, umetna cvetlica.

Kunſtberuf *m.* poklic za umetnost, umetniški poklic.
Kunſtbild *n.* umetna slika.
Kunſteifer *m.* umetniška gorečnost, — vnetost.
Künſtelei *f.* umetovanje, umetarjenje; preumetno delo.
künſteln umetovati, umetariti; zu gekünſtelt presiljen.
kunſterfahren vešč umetnosti, izurjen v umetnosti.
Kunſterfahrene *m.* veščák —, zvedenec v umetnosti.
Kunſterfahrenheit *f.* umetnijska vešč-nost, — zvedenost.
Kunſterfindung *f.* umetnijska iznajdba, umetnijski izúm.
Kunſterzeugnis *n.* umetnijski izdelék, umotvór.
kunſtfertig umeteljen.
Kunſtfertigkeit *f.* umeteljnost.
Kunſtfeuer *n.* umeteljni ogenj.
Kunſtfleiß *m.* marljivost v umeteljnosti, obrtnost.
Kunſtfreund *m.* prijatelj umetnosti.
Kunſtgärtner *m.* umeteljni —, umetni vrtnár.
Kunſtgebäude *n.* umetno poslopje, umetna zgradba.
Kunſtgebilde *n.* umotvór, umetnina, umetna tvorina.
kunſtgemäß po pravilih umetnosti, umeten.
Kunſtgenoſs *m.* soumetnik, umetnijski tovariš, — drug.
Kunſtgeräth *n.* umetnijska priprava.
kunſtgerecht umeten, umetniški.
Kunſtgeſchichte *f.* zgodovina umetnosti.
Kunſtgeſchmack *m.* umeteljni ukús, umetnijski —.
Kunſtgriff *m.* umetni zavinek, umetni obrat, — hvat.
Kunſthafen *m.* umetna luka.
Kunſthandel *m.* kupčija —, trgovina z umetninami, — z umetnimi rečmi.
Kunſthändler *m.* kupčevalec z umetninami.
Kunſthandlung *f.* prodajalnica umetnin, — umetnih izdelkov.
Kunſtkenner *m.* poznavalec umetnosti, umetovnik; —in *f.* poznavalka umetnosti.
Kunſtkenntnis *f.* poznavanje umetnosti.
Kunſtlehre *f.* nauk o umetnosti.
Künſtler *m.* umetnik, umeteljnik; —in *f.* umetnica, umeteljnica.
künſtleriſch umetniški; (Kunſt-) umetnijski.
künſtlich umeten, umeteljen; (im Gegenſatze zur Natur) narejen, samodelski.
Künſtlichkeit *f.* umetnost, umeteljnost.
kunſtlos neumeten, priprost; (natürlich) naraven, naravski.
kunſtmäßig umeten, umeteljen.
Kunſtmittel *n.* umetni pomoček, umeteljno sredstvo.
Kunſtneid *m.* umetniška zavist (-i).
Kunſtproduct *n.* umetnijski izdelek, umotvor, umetnina, umetnijska tvorina.
kunſtreich veleumeten; preumeten.
Kunſtreiſe *f.* umetniški pot.
Kunſtreiter *m.* umeteljni jezdec.
Kunſtrichter *m.* presojevalec umetnijskih izdelkov, umetnijski razsodnik.
Kunſtſammlung *f.* zbirka umetnin, — umetnijskih izdelkov.
Kunſtſinn *m.* umetnijski čut, umetnijski —.
Kunſtſprache *f.* umetnijski jezik, umetniški —.
Kunſtſtraße *f.* umetna cesta.
Kunſtſtück *n.* umeteljni čin; umetno delo, mojstersko delo.
Kunſttrieb *m.* umeteljni —, umetnijski nagón.
Kunſtverein *m.* umetnijsko —, umetniško društvo.
Kunſtverſtändige *m.* veščák —, zvedenec v umetnosti.
kunſtvoll jako umeten, preumeteljen.
Kunſtwelt *f.* umetnijski svet.
Kunſtwerk *n.* umetnijski izdelek, umetnijsko —, umetniško delo, umotvór.
kunſtwidrig neumeten, pravilom umetnosti nasproten.
kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.
Küpe *f.* ſ. Kufe.
Kupfer *n.* bakér, kotlovina; Kupferbakréni.
Kupferader *f.* bakréna žila.
Kupferauflöſung *f.* bakrena raztoplina.
Kupferbergwerk *n.* bakreni rudnik, bakrene rude *pl.*
Kupferdruck *m.* bakrorezni tisk.

Kupfererz *n.* bakrena ruda, bakrenovec.
kupferfarben bakrobarvén, bakrene barve.
Kupfergefäß *n.* bakrena posoda.
Kupfergeld *n.* bakreni denar.
Kupfergeschirr *n.* bakrena posoda; *coll.* bakreno posodje.
Kupfergesicht *n.* ogrčavi obraz.
kupferhältig bakrovit, bakrén.
Kupferhandel *m.* trgovina z bakrom.
kupfericht bakrenast.
kupferig ſ. kupferhältig.
Kupferkies *m.* bakreni kršec.
Kupferlasur *m. f.* modri bakrenec.
Kupfermetall *n.* bakér, bakrovina.
Kupfermünze *f.* ſ. Kupfergeld.
kupfern bakrén, kotlovinski.
Kupfernickel *m.* nikljev kršec.
Kupferoxyd *n.* bakreni okis.
Kupferplatte *f.* bakrena plošča, — ploskev, — ploča.
Kupferrost *m.* bakrena rjà.
kupferroth bakrenor(u)dèč.
Kupferschmied *m.* kotlar.
Kupferschmiedhandwerk *n.* kotlarstvo.
Kupferstecher *m.* bakrorezec.
Kupferstecherkunst *f.* bakrorezba.
Kupferstich *m.* bakroréz.
Kupferstichsammlung *f.* bakrorezna zbirka, zbirka bakrorezov.
Kupfertafel *f.* bakrena plošča, — ploča.
Kupfervitriol *m.* modra od. bakrena galica.
Kupferware *f.* bakrovina, kotlovina.
Kupferzeichner *m.* bakrorezec, bakropisec.
Kuppe *f.* kopa, kok, okrogli vrh.
Kuppel *f.* kuplja, kupola; ſ. Koppel.
Kuppelei *f.* podvodstvo, zvodstvo, rufijanstvo.
kuppeln podvoditi, zvoditi; (koppeln) zvezati (-vežem), skopčati.
Kuppelpelz *m.* podvodarina; r(u)deča suknja (als Belohnung für eine geſtiftete Heirat).
Kuppler *m.* podvodnik, zvodnik; —in *f.* podvodnica, zvodnica, rufijanka.
Küraſs *m.* oklop, naprsnik.
Küraſſier *m.* oklopnik.
Kurbel *f.* ročica, kljuka.
Kürbis *m.* buča, tikva, tikev, zdračarica; Kürbis- bučni, tikveni.
Kürbisblätter *pl.* bučevina.
Kürbisflaſche *f.* tikvica, bučnica, bučа.
kürbisförmig tikvast.
Kürbiskern *m.* bučno zrno.
Kur *f.* volitév, izbòr.
Kurfürſt *m.* knez-izbornik, izborni [knez.
Kurfürſtenthum *n.* izborna kneževina.
kurfürſtlich izbornokneški.
Kürſchner *m.* krznár, kožuhar; Kürſchner- krznarski.
Kürſchnerhandwerk *n.* krznarstvo, krznarija; das — betreiben krznariti.
Kürſchnerin *f.* krznarica.
Kürſchnerladen *m.* krznárnica.
Kürſchnerleder *n.* krzno.
Kürſchnerware *f.* krznina, krznovina.
kurz *adi.* kratek; zu — prekratek; *adv.* kratko, ob kratkem; —um skratka, z jedno besedo; ſeit —em od nedavna; in —em v kratkem, kmalu, za malo časa, skoro; vor —em nedavno, ravno kar, malo pred, malo poprej, otodi; — vorher malo poprej, malo pred; — hernach kmalu potem; zu — kommen na zgubi biti (sem); einen — halten koga na uzdi imeti (imám), na brzdi —; kürzer machen krajšati; okrajšati, skrajšati; —es Gedächtniß haben kratkega spomina biti (sem); — und gut kratko in malo brez ovinkov; über — oder lang prej ali poznej; kurz- kratko.
kurzarmig kratkorók.
kurzathmig zadušljiv, sipljiv, sigast.
kurzbeinig kratkonóg.
Kürze *f.* kratkost, kratkota.
kürzen krajšati, kratiti, krčiti; skrajšati, prikrajšati, prikratiti, skratiti, skrčiti; *impf.* prikrajševati, skrčevati; ſich die Zeit — kratkočasiti se, kratkočasovati se, kratek čas si delati; ſich — krčiti se; skrčiti se, uskočiti (se).
kurzfüßig kratkonóg, kratkonóžen.
kurzgeſchwänzt kratkorép.
kurzhaarig kratkolás, kratkih las.
kurzhalſig kratkovrát, kratkega vratú.
Kurzkopf *m.* kratkoglavec.
kürzlich *adv.* nedavno, pred kratkim, onedni; (in Kürze) v kratkem, za malo časa.
kurznaſig kratkonós.
kurzöhrig kratkoúh, kratkouhát.
Kurzrock *m.* kratkosuknjež.

Kurzſchwanz *m.* kratkorepec, kratkorepnik.
kurzſchwänzig kratkorép.
kurzſichtig kratkoviden, brlav, kratkega pogleda; *fig.* slaboumen, nespametën. [vid.
Kurzſichtige *m.* kratkovidec, kratko-
Kurzſichtigkeit *f.* kratkovidnost, brlavost.
kurzſilbig kratkozložën, kratkoslovčën.
kurztönig kratkoglasën.
kurzum *adv.* skratka, z jedno besedo.
Kürzung *f.* krajšanje, krajšáva, kračénje; okrajšanje, okrajšava, skračenje.
Kürzungszeichen *n.* kratica.
Kurzware *f.* drobno blagó, drobna roba, drobnjava, drobnina.
Kurzwarenhändler *m.* trgovec z drobnim blagom, drobninar.
kurzweg ſ. kurzum.
Kurzweile *f.* kratek čas, zabáva; — treiben kratkočasiti se, kratek čas si delati, zabavati se, zabavljati se.
kurzweilen kratkočasiti, zabavati, zabavljati (koga), kratek čas delati (komu); — ſich ſ. Kurzweile treiben.
kurzweilig kratkočasen, zabaven.
Kuſs *m.* poljub, poljubek, poljubljej, celov; einen — geben poljubiti.
küſſen poljubiti, *impf.* poljubovati, celovati, ljubiti; die Hand — roko poljubiti.
Küſte *f.* obrežje, breg, morska brežina; Küſten- obrežni, pobrežni, primorski, obmorski.
Küſtenbewohner *m.* primorec.
Küſtenentwickelung *f.* razvoj obrežja.
Küſtenfahrt *f.* obrežno brodarstvo.
Küſtenfluſs *m.* brežnica.
Küſtenhandel *m.* obrežna —, primorska trgovina.
Küſteninſel *f.* pribrežni otók.
Küſtenklima *n.* primorsko obnebje.
Küſtenland *n.* primorje, primorska dežela.
Küſtenländer *m.* primorec.
küſtenländiſch primorski.
Küſtenmeer *n.* obkrajno —, obrežno morje.
Küſter *m.* cerkovnik, zvonikár.
Küſterei *f.* cerkovnikova hiša, cerkovniščnica. [okóv.
Kutſchbeſchlag *m.* okóv kočije, kočijni
Kutſchbock *m.* kozël, kozlič (kočijski).
Kutſche *f.* kočija; *dem.* kočijica; Kutſchen- kočijni; kočijski.
Kutſcher *m.* kočijáž.
Kutſcherſitz *m.* kočijažev sedež.
kutſchieren kočijažiti, kočirati, voziti.
Kutſchtritt *m.* kočijsko stopalo.
Kutte *f.* kuta, meniška obleka, ſerb. kamilavka
Kuttel *f.* drob, ótroba.
Kuttelfleck *pl.* vampi *pl.* [čiti.
kutten meniški obleči, *impf.* — obla-
Kuttenmönch *m.* menih, kutar.
Kutter *m.* kutër, brzojadernik.
Kützchen *n.* kozlič, kozličëk, kozle (-ta).
Kux *m.* kus, kuksa, (Bergb.) rudniška delnica.
Kyrie eleyſon! gospod usmili se! gospod pomiluj!

L.

Lab *n.* sirilo; (Form) sirišče.
Labbe *f.* šoba.
labben lizati.
labbern sesati; ſ. ſchwätzen.
Labdrüſe *f.* siriščna žleza.
Labebecher *m.* krepčalna čaša; poživëk.
laben krepiti, krepčati; pokrepiti, okrepiti, okrepčati, poživiti; *impf.* okrepčevati, poživljati; (den Ohnmächtigen) mácati; (gerinnen machen) siriti; posiriti, usiriti; ſich — poživljati se, veseliti oder radovati se nad čim; sladiti si usta nad čim; osladiti si usta.
labend krepilen, krepčálen, poživljalen, poživljajoč.
Laberdan *m.* osoljena treska od. polénovka, laberdan.
labet *adv.* — werden pasti (padem) v igri, izgubiti. [živëk.
Labetrunk *m.* krepčalni popivëk, po-
labial ustni.
Labialbuchſtabe, Labiallaut *m.* ustnik.
labil padljiv, prevračljiv.

Labkraut *n.* lákota; echtes — *(Galium verum)* rumena lakota od. strdénka; gemeines — *(Galium mollúgo)* navadna lákota; kletterndes — *(Galium aparine)* trica, smolika, slipovka; kreuzblättriges — *(Galium cruciatum)* mastenik; Heide— *(Galium silvestre)* divja lakota; Wald— *(G. silvaticum)* gozdna lákota.

Labmagen *m.* sirišćnik. [pomagáč.

Laborant *m.* kemijski strežnik oder

Laboratorium *n.* laboratórij, kemijska delávnica.

laborieren bolehati.

Labſal *n.* krepčálo, krepílo, poživěk, utčha.

Labung *f.* krepčanje, okrepčanje, krepčálo, poživljanje; (d. Gerinnenmachen) sirjenje, usirjanje.

Labyrinth *n.* labirint, blodišče, blodnják; (im Ohr) ušesni zahodnják.

labyrinthiſch labirintski, vijúgast.

Lachbaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Lache *f.* (am Baume) zaréza, zaséka; (Pfütze) mlaka, mlakúža, luža, kalúža, lokva; (Lachen) smeh, nasmeh; eine — aufſchlagen nasmejati (-smejem) se; laute — krohót.

lächeln smehljáti se, múzati se; nasmehljati se, namúzniti se; *impf.* nasmehljávati se.

Lächeln *n.* smehljáj, smehljej, nasméhljej, smehljánje.

lachen smejáti (smějem) se, posmehovati se; laut — krohotáti (krohotám, krohóčem) se, hahljáti se; in die Fauſt — skrivši se smejati, v pest se smejati; zu — anfangen nasmejati se, zasmejáti se, nasmehniti se; zakrohotati, zahahljati; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začŕtati, — načŕtati, — podbéliti, — omajiti, — nalúpiti, — nadreti (-drem u. -derem), — nasekati.

Lachen *n.* smeh, smejanje; krohót.

lachend smejoč; *adv.* smejé, smehoma, v smehu; *fig.* vesél, prijétən.

Lacher *m.* smejalec; (verächtl.) smehún, smejálo; hahljáč; krohotáč; —in *f.* smejálka; krohotálka, hahljálka.

lächerlich smešən; eine —e Miene machen namuzniti se, *impf.* múzati se; einem — ſein smeh ga sili, — lomi, rad bi se smejal; ſich — machen smešiti se; osmešiti se.

Lächerlichkeit *f.* smešnost.

Lachhans *m.* hahljálo.

lachig lužnat, kalužnat, mlakúžast.

Lachkrampf *m.* krčni smeh.

Lachluſt *f.* smejávost.

lachluſtig smejáv, hahljáv.

Lachmöve *f.* tonóvščica, galeb.

Lachs *m.* losos, kečuga; Lachs- lososov.

Lachsfang *m.* lososova lov (-í), lov na lososе.

Lachsforelle *f.* glavatica.

Lachsfleiſch *n.* lososovina.

Lachtaube *f.* grlica.

Lachter *f.* séžənj (rudarski).

Lachweihe *f.* postovka.

Lack *m.* lak; ſ. Firnis; Siegel— pečátni vosék.

lackieren z lakom prevléči (-vlečem), lósčiti, lakírati.

Lade *f.* predal; *dem.* predalčе, predálček; (Kaſten) skrinja; (Geſtell) polica; (d. Handwerker) skladnica; Ladevabilni.

Laden *m.* (Fenſter—) oboknica; (Thürladen) vrátnica; (Kauf—) prodajalnica; in Zuſammenſetz. mittelſt -árnica: Bücher— bukvarnica; Tuch— suknarnica.

laden (einladen) vabiti; povabiti, pozvati (-zovem); (aufladen) naložiti, *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken —) oprtiti, oprtati, zadeti (-denem) si; *impf.* oprtovati, zadevati si; auf ſich — nakopati (-kopljem) si, zadeti (-denem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; vor Gericht — pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati; ſcharf —, blind — s kroglico —, brez kroglice nabiti (-bijem).

Ladendiener *m.* trgovski pomočnik, kupčijski stréžnik. [nica.

Ladenflügel *m.* óknica; dúrnica; vrát-

Ladenhüter *m.* štacunski čuváj.

Ladenmädchen *n.* prodajálka, štacunska strežájka.

Ladenpreis *m.* štacunska cena. [ščeo.

Ladenzins *m.* najemnína za prodajal-

Lader *m.* nakladálec, nalagálec, težák; (Einlader) vabilec.

Ladeſtock *m.* nabijáč, puševnik, šibka.

Ladung *f.* vklad (-i), naklad (-i); (Fracht) vozivo, tovor; (des Geſchützes) naboj; (Vorladung) poziv, poklic.

Ladungsplatz *m.* nakladišče, skladišče, nakladališče, tovorišče.

Lafette *f.* laveta, topovski podstávek, prema.

laff pligék, plehék, pust. [kavec.

Laffe *m.* golobrádec, smrkolín, smr-

Lage *f.* leža, lega, položáj, položenje; (Schichte) sklad, nasad, plast (-i), vrsta; (Reihe) vrsta, red; (Zuſtand) stan, razmere *pl.*, okoliščine *pl.*; (— Papier) desetka.

Lager *n.* (Schichte) sklad, plast (-i), sloj, vrsta; (d. Thiere) ležišče, brlóg; (des Haſen) lož; (des Wildes) léglo, záhod; (d. Soldaten) tabor, taborišče, ostrog; ein — auffſchlagen utaboriti se, ušotoriti se; (Bett) postelj (-i), postelja; (der Pflanzenkörper) steljka; (Bodenſatz) gošča, podmast (-i), kališ, troska; (Vorrath) sklad, zalóga. [loga.

Lagerbaum *m.* legnar, podvala, pod-

Lagerbier *n.* ležák.

Lagerdepot *n.* skladišče slojev.

Lagerhaus *n.* skladišče.

Lagerholz *n.* kladje, kladovina, hrašča.

Lagerkrankheit *f.* legar.

lagern *intr.* ležáti (ležim); (v. Militär) taboriti, v taborji ležati; (v. Schwarzwild) brlóžiti; *tr.* položiti; (d. Militär) utaboriti, raztaboriti; (d. Getreide) povaliti; ſich — leči (ležem), poleči, uleči se; *impf.* légati, ulegati se; (v. Heere) utaboriti se, ušotoriti se, šotore razpeti (-pnem); (v. Getreide) poleči (-ležem), *impf.* polegati; über etwas — razprostreti (-strem) se, razpeti (-pnem) se; *impf.* razprostirati se, razpenjati se; (Wolken —) viséti nad čim.

Lagerobſt *n.* zimsko sadje.

Lagerpflanze *f.* steljkarica, steljnica.

Lagerplatz *m.* taborišče, šotorišče, stanišče; (f. Waren) skladišče.

Lagerſtamm *m.* (*bot.*) steljka.

Lagerſtätte *f.* ležišče, spavališče postelja; brlóg.

Lagerſtock *m.* panj.

Lagerung *f.* ležánje; poláganje, položenje; gleiche — haben, in gleichem —verhältniſſe ſtehen jednako ležáti.

Lagerwache *f.* taborska straža.

Lagerzins *m.* skladnína.

Lagune *f.* laguna, lokva.

lahm hrom, kruljev; (hinkend) šépav, šepast, krevljav, šantav; (gelähmt) mrtvouděn, mrtuděn, hrom; — werden ohrométi, ošépati; — gehen šépati, hrámati, šantáti, krevljáti, švedrati.

Lahme *m.* hroměc, šépalec, šántalec, krúljevec; (verächtl.) krevljáč, krévlja; *f.* kruljeva ženska, šantalka, šepalka, krevlja.

Lähme *f.* mrtvoudnost, mrtudnost, mrtvoúd, mrtud, hromóta.

lähmen hromíti, slabíti, ovírati, opovírati, zadrževati; (lahm machen) ohromíti, omrtvíti; polomíti; (gelähmt werden) omrtvéti, ohrométi.

Lahmheit *f.* hromost, hromóta, šantávost, kruljevost; slabóst.

Lähmung *f.* omrtvica, mrtúd, mrtvoudnost; (Lethargie) mrtvica, mrtvičnost.

Laib *m.* hleb, hlébec; *dem.* hlebček.

Laich *m.* u. *n.* ikra.

laichen drestíti se, ikríti se.

Laichen *n.*, Laichenzeit *f.* drest (-i) (nrest), drestitév.

Laie *m.* neduhóvnik, posvetnják; (in e. Sache) neveščák, novínec, tujec.

Laienbruder *m.* (meniški) brat, neposvečenec.

Laienſchweſter *f.* (nunska) sestra.

Lakai *m.* slúžnik, služábnik, strežáj, lakáj. [mura.

Lake *f.* razsol (-i); (Fiſch—) slano-

Laken *m.* od. *n.* rjuha; plahta.

lakoniſch lakóničen, lakoniški, kratek pa jedernát, malobesédèn; *adv.* kratko pa jedernato, lakonično.

Lakonismus *m.* kratki a jedernati izráz, lakonizém.

Lakritze *f.* sladki korén, sladki les.

lallen blebetáti (-ám u. blebécem); blebljáti.

Laller *m.* blebljálec, blebetálo.

Lama *n.* lama.

Lamentation *f.* lamentacija, plač, tarnanje, jadikovánje, jávkanje.

lamentieren lamentovati, tarnati, hujati se, jadikovati, javkati.

Lamm *n.* jagnje (-eta); (Böckchen) janec, jare (-ta), janček, baček, biček; (weibl.) bičica, čica; Lamm- jančji.

lammen jagniti se, ojagniti se, obraviti se, storiti.

Lämmer- jančji.

Lämmerfleiſch *n.* jagnjetina.

Lämmergeier *m.* sér (brkasti).

Lämmerhirt *m.* jančar; (Vogel) rumena tresorépka, pastiričica.

lämmern ſ. lammen.

Lämmerne *n.* ſ. Lämmerfleiſch.

Lämmerſtall *m.* jančnjak.

Lämmchen *n.* jánček, jágnjice, jágnji-

Lammfell *n.* jančja koža, jagnjetina.

Lammfleiſch *n.* ſ. Lämmerfleiſch.

lammfromm krotek kakor jagnje.

Lampe *f.* svetilnica, svetiljka, lampa, léščerba.

Lampenſchirm *m.* sénčnik.

Lampenwärter *m.* prižigálec, lámpar.

Lamprete *f.* minóga, lampreda.

Land *n.* zemlja, dežela; (Gebiet) dežela, kraj, krajina, pokrajína; hier zu —e pri nas, tu, tukaj, v tej deželi; außer —es na tujem, na tuje, za mejo; des —es verweiſen iz dežele izgnati (-ženem), — prognati; das gelobte — obljubljena dežela; (Gegenſatz z. Meere) kopno (-ega), suho (-ega), suha zemlja; zu Waſſer und zu —e na suhem in mokrem, po suhem in po mokrem; zu — reiſen po suhem potovati; ans — treten na suho stopiti; ans — ſetzen ſ. landen; vom —e ſtoßen odriniti (od kraja); (Gegenſatz zur Stadt) dežela, selo, kmetija; auf dem —e na kmetih, na deželi, na vasi; (Boden, Feld) svet, zemlja, zemljišče, polje, tla (tál) *pl.*; ebenes — raván (-i), ravnóta, ravnica, planota, planjava, plan (-i); niederes — nižina, nižáva; naſſes — močevina; fettes — mastna —, tolsta —, debela zemlja; Land- deželni, deželski; (Bauern-) kmečki, selski.

Landadel *m.* selsko plemstvo.

Landarbeit *f.* poljsko —, kmetijsko —, kmečko delo.

Landbär *m.* r(u)javi médved.

Landbau *m.* poljedelstvo, ratárstvo, kmetíjstvo, kmetovalstvo, kmetovanje.

Landbauer *m.* poljedelec, oratár, ratár, kmet, kmetovalec; (im Gegenſatze zum Bergbauer) poljánec.

Landbaumeiſter *m.* selski zidárski mojstèr, zidarski mojstèr na kmetih.

Landbeſchreibung *f.* ſ. Länderbeſchreibung.

Landbevölkerung *f.* seljanstvo, kmečko ljudstvo; seljani *pl.*, seljaki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovalci *pl.*

Landbewohner *m.* deželán, selján, selják; (im Gegenſ. zum Seemann) suhozémec.

Ländchen *n.* dežélica.

Lände *f.* pristanišče, pristajališče, [pristan.

Landedelmann *m.* selski plemič.

Landeigenthümer *m.* vlastelin.

landeinwärts *adv.* v deželo, navnoter, v srce dežele.

landen pristati (-stanem), pripahniti k —, pristaviti k bregu, pritisniti h kraji, izkrcati se; *impf.* pristájati, h kraji pritiskati, izkrcavati se.

Landenge *f.* zemeljska ožina, medmorje, prévlaka.

Länderbeſchreiber *m.* zemljepisec.

Länderbeſchreibung *f.* zemljepis, zemljepisje.

Länderbeſtand *m.* sozemlje.

Länderei *f.* zemlja, polje, zemljišče, posestvo, kmetija.

Länderkenntnis *f.*, **Länderkunde** *f.* zemljeznanstvo, deželoznanstvo, poznavanje dežel.

Länderkundige *m.* poznaválec dežélá.

Ländertauſch *m.* zaménja dežél.

Länderumfang *m.* obség dežél.

länderverderbend deželokvárən.

Länderverwüſter *m.* zemljeharec, pokončeválec dežél.

länderweiſe *adv.* po deželah, dežela za deželo.

Landes- deželni, deželski.

Landesangelegenheit *f.* deželna zadeva; domača reč (-i).

Landesausgaben *pl.* deželni stroški *pl.*

Landesausſchuſs *m.* deželni odbor.

Landesausſchuſsmitglied *n.* deželni odbornik. [vodstvo.

Landesbaudirection f. deželno stávbeno

Landesbeamte *m.* deželni uradnik.
Landesbefugnis *f.* ſ. Privilegium.
landesbefugt ſ. privilegiert.
Landesbehörde *f.* deželno oblastništvo.
Landesbewohner *m.*, **Landesbürger** *m.* deželán.
Landescaſſe *f.* deželna blagajnica.
Landeschef *m.* deželni glavár.
Landescongregation *f.* deželski shod.
Landescultur *f.* zemljedelstvo, obdelovanje zemlje.
Landesculturfond *m.* deželnokulturni zaklád.
Landesdeputation *f.* deželno poslanstvo; deželni poslanci *pl.*
Landesdeputierte *m.* deželni poslanec.
Landeseingeborene *m.* roják, domačín, domačinec.
Landeseinkünfte *pl.* deželni od. deželski dohodki *pl.* [künfte.
Landeseinnahmen *pl.* ſ. Landesein-
Landeserzeugnis *n.* deželni —, domači pridelek; (Kunſt—) domači izdelek.
Landesflagge *f.* deželna zastáva, deželno banderо.
Landesfürſt *m.* deželni gospodár, — vladár.
landesfürſtlich vladárski (cesarski, kraljevski, vojvodski ꝛc.).
Landesgericht *n.* deželno sodišče, deželna sodnija.
landesgerichtlich deželnosodniški, deželnosodnijski; deželnega sodišča.
Landesgerichtsrath *m.* deželnega sodišča svetováleс, — svétnik, — sovétnik.
Landesgerichtsſprengel *m.* deželnega sodišča okráj.
Landesgeſetz *n.* deželna postáva.
Landesgeſetzblatt *n.* deželni zákonik.
Landesgewalt *f.* deželska oblást (-i).
Landesgrenze *f.* deželna meja, deželska gránica.
Landeshauptcaſſe *f.* deželna glavna blagajnica.
Landeshauptmann *m.* deželni glavár.
Landeshauptmannſchaft *f.* deželno glavarstvo.
Landeshauptſtadt *f.* deželno stolno mesto.
Landesherr *m.* ſ. Landesfürſt.
landesherrlich ſ. landesfürſtlich.
Landeshoheit *f.* vladárstvo.
Landesintereſſe *n.* deželna korist (-i); —n *pl.* deželske zadéve *pl.*
Landeskanzler *m.* deželni kancelár.
Landeskind *n.* ſ. Landesbewohner.
Landesmilitärcommando *n.* deželno vojaško poveljstvo od. poveljništvo.
Landesmittel *pl.* deželno premoženje.
Landesobrigkeit *f.* deželska gosposka.
Landesordnung *f.* deželni red; deželna urédba od. uprava.
Landespflicht *f.* deželna zavéza, priséga zvestobe.
Landesproduct *n.* ſ. Landeserzeugnis.
Landespolizei *f.* deželna policija, deželno redárstvo.
Landespräſident *m.* deželni predsednik.
Landespräſidium *n.* deželno predsedništvo.
Landesregent *m.* vladár, deželni vladár.
Landesregierung *f.* deželna vlada.
Landesſchutz *m.* deželna obramba, deželno varstvo.
Landesſicherheitsbehörde *f.* deželno redarsko oblastništvo.
Landesſitte *f.* šega —, navada —, običáj dežele od. v deželi.
Landesſprache *f.* deželni jezik.
Landesſtatut *n.* deželna postava, deželni zákon.
Landesſtelle *f.* deželno oblastništvo.
Landestracht *f.* deželna —, domača noša.
landesüblich deželnoobičen, v deželi navaden; *adv.* kakor je v deželi naváda od. navádno; po deželni navadi.
Landesvater *m.* ſ. Landesfürſt.
Landesverfaſſung *f.* deželna ustáva.
Landesverordnung *f.* deželni ukáz, deželni odlók.
Landesverrath *m.* izdája domovine.
Landesverräther *m.* izdajalec domovine.
Landesverſammlung *f.* deželni zbor.
Landesvertheidigung *f.* deželna bramba, — obrána; deželni brambovci *pl.*, domobranci *pl.*, domobránstvo.
Landesvertretung *f.* deželno zastopstvo, — zastopništvo; deželni zastopniki *pl.*
Landesverwaltung *f.* deželno oskrbništvo, deželna uprava.
Landesverweiſung *f.* prognanstvo, izgnanstvo iz dežele. [nik.
Landesverweſer *m.* vladarjev namést-

landesverwiesen prognan, iz dežele izgnán.

Landesverwiesene *m.* prognanec, izgnanec; *f.* prognanka.

Landeswährung *f.* deželni denár.

Landeszweck *m.* deželni namén, deželska potréba.

Landfestung *f.* trdnjava na suhem.

landflüchtig pobegél, ubežén; — werden pobegniti, ubegniti, iz dežele uteči (-tečem).

Landflüchtige *m.* ubežnik.

Landfrau *f.* kmetica, kmetoválka, poljedelka.

Landfriede *m.* deželna varnost; mir in pokoj v deželi, občni mir.

landgängig deželnoobičén, v deželi naváden od. veljávn.

Landgebirge *n.* pozemno gorovje.

Landgeistliche *m.* selski duhovnik, duhovén na deželi (na kmetih).

Landgemeinde *f.* kmečka srenja oder občina.

Landgewässer *n.* kopnozemeljsko vodóvje.

Landgraf *m.* deželni grof.

Landgrafschaft *f.* deželna grofija.

Landgrenze *f.* suha meja; ſ. Landesgrenze.

Landgut *n.* gospóščina, selski imetek, posestvo na kmetih.

Landhandel *m.* trgovina na kopnem, kupčija na suhem.

Landhaus *n.* selski dvorec; deželni dvorec, deželna hiša, stanóvska zbórnica.

Landheer *n.* vojska na suhem.

Landjugend *f.* kmečka mládež (-i), selska mladína.

Landjunker *m.* selski plemič.

Landkarte *f.* zemljevíd.

Landkrabbe *f.* kopna rakovica.

landkundig po vsej deželi znan; deželo poznavajoč; der L—e deželoznalec.

Landkutscher *m.* prevoznik, izvoznik, najemšček.

Landläufer *m.* ſ. Landſtreicher.

landläufig potepen, vlačugarski; ſ. landgängig.

Ländler *m.* (Tanz) počasni valček.

Landleben *n.* selsko življenje, življenje na kmetih.

Landleute *pl.* seljani *pl.*, seljaki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovalci *pl.*, poljedelci *pl.*, kmečko ljudstvo.

ländlich deželni, deželski; selski, kmečki; — ſittlich kolikor krajev, toliko šeg; vsak kraj ima svojo navado od. svoj običáj.

Landluft *f.* selsko od. kmečko veselje.

Landmacht *f.* vojstvo na suhem.

Landmädchen *n.* kmečka oder selska déklica.

Landmann *m.* kmet, kmetovalec, poljedelec, selján, selják, oratár.

Landmarſchall *m.* deželni maršál.

Landmeſſer *m.* zemljemerec.

Landmeſskunſt *f.* zemljemerstvo, zemljemerje.

Landmiliz *f.* národna vojska, deželni brambovci *pl.*

Landpfarre *f.* župnija oder fara na kmetih.

Landpfarrer *m.* župnik od. fájmoštr na kmetih.

Landpfleger *m.* deželski oblastník.

Landplage *f.* deželska nadlóga, občna nadloga, narodna beda.

Landrecht *n.* deželno pravo.

landrechtlich deželnoprávn.

Landrechtsbeiſitzer *m.* deželne sodnije prisédnik oder asésor, deželnega sodišča —.

Landregen *m.* povsodno deževánje, pokrajinski dež (dežja).

Landrichter *m.* deželni sodník.

Landrücken *m.* hrbet.

Landſaß *m.* selják; poséstnik.

landſäßig v deželi naseljen, — nastanjen.

Landſchaft *f.* krajína, pokrajina, kraj, dežela; (artiſt.) slika okolice, naslikana okolica; (Landſtände) deželni stanovi *pl.*

landſchaftlich deželski, pokrajinski; stanóvski; Landſchafts- deželski, pokrajinski; stanovski.

Landſchaftsbeamte *m.* stanovski uradnik.

Landſchaftsgemälde *n.* krajevid, krajinska slika.

Landſchaftshaus *n.* stanovska od. deželna hiša, stanovsko poslopje.

Landſchaftsmaler *m.* krajeslikar, krajinoslikar.

Landſchaftsphyſiognomie *f.* oblika pokrajine.

Landſchildkröte *f. (Testudo graeca)* zmijnica.

Landſchule *f.* selska šola, učilnica na [kmetih.

Landſchulmeiſter *m.* učitelj na deželi.

Landſee *m.* jezero.

Landſitz *m.* selo; letni dvoréc, leto- [višče.

Landsmann *m.* roják, domačín, domačínec; unſer — našinec.

Landsmännin *f.* rojákinja.

landsmänniſch rojaški; *adv.* po do- [mače.

Landsmannſchaft *f.* rojáštvo.

Landſpitze *f.* rt, rtič.

Landſtadt *f.* selsko mesto, méstice.

Landſtand *m.* deželni stan.

landſtändiſch stanóvski.

Landſtraße *f.* deželna od. vélika cesta.

Landſtreicher *m.* vlačúgar, klátež, skitalec, potepúh, potepin, potepénec, sklat.

Landſtreicherei *f.* vlačugarstvo, potépanje, skitanje.

Landſtreicherin *f.* vlačúga, vlačúgarica, potepenka, potepúlja.

landſtreicheriſch vlačugarski, potepinski, potepén.

Landſtreifer *m.* ſ. Landſtreicher. [(-i).

Landſtrich *m.* pokrajina, okrajina, stran

Landſturm *m.* piš, nevihta, vihra; (Aufgebot) črna vojska; ruſſ. opolčenje.

Landtafel *f.* deželna deska, deželna knjiga; (Amt) deželnoknjižni urád.

Landtag *m.* deželni zbor; den — ausſchreiben deželni zbor sklicati (skličem), *impf.* — sklicávati; den — auflöſen deželni zbor razpustiti, *impf.* — razpuščati.

landtagen deželni zbor iméti (imám), zborovati. [slaneč.

Landtagsabgeordnete *m.* deželni po-

Landtagswahlordnung *f.* volitveni red za deželni zbor.

Landthier *n.* pozemeljska žival (-i).

Landung *f.* pristanje, pristajanje, izkrcanje, izkrcavanje.

Landungsplatz *m.* ſ. Lände.

Landungstruppen *pl.* izkrcane čete *pl.*

Landverkehr *m.* kupčija po suhem.

Landvogt *m.* deželni oblastnik.

Landvogtei *f.* deželsko oblastništvo.

Landwanzen *pl.* pozemne stenice *pl.*

landwärts *adv.* proti suhemu, proti suhi zemlji, proti bregu, na suho.

Landwehr *f.* deželna bramba, domobranstvo; brambovci *pl.*

Landwehrmann *m.* brambovec.

Landweſen *n.* ſ. Landwirtſchaft.

Landwind *m.* sušnik.

Landwirt *m.* gospodár, kmečki gospodár, poljedelec, kmet, kmetovalec.

Landwirtſchaft *f.* kmečko gospodarstvo, kmetijstvo, kmetoválstvo, poljedelstvo; rationelle — betreiben umno kmetovati od. gospodariti.

landwirtſchaftlich gospodarski, kmetijski, kmetovalski, poljedelski.

Landwirtſchaftsbetrieb *m.* kmetovanje.

Landwirtſchaftsgeſellſchaft *f.* kmetijska družba.

Landwolle *f.* domača volna. [rina.

Landzoll *m.* deželni dac, deželna ca-

Landzunge *f.* zemski jezik, zemsko stegno.

lang dolg; über — oder kurz prej ali slej, popreje ali pozneje; ein —es Papier dolgoróčna menica; ein —er Menſch dolgín.

langährig dolgoklás, dolgoklasat.

langarmig dolgorók, dolgíh rok.

Langbart *m.* dolgobradec.

Langbein *m.* dolgín, dolgonožec.

langbeinig dolgonóg, nogát.

langdauernd dolgotrajen.

lange *adv.* dolgo; (v. d. Zeit) davno, zdavna, dolgo časa; wie — dokléj, koliko časa, kakó dolgo; ſo — dokler; von — her iz davna, od davna.

Länge *f.* dolgost, dolžina; geogr. — zemljepisna dolžina; der — nach po dolgem, podolgoma, na dolgóst; der — nach hinfallen pasti (padem) kakor je kdo dolg in širók; in die — na daljo, podólgoma; in die — ziehen zavleči (-vlečem), *impf.* zavlačevati, odkladati, zatézati.

Längemeſſung *f.* merjenje dolžine.

langen podati, *impf.* podajati; seči (sežem), prostirati se; *impf.* ségati, stézati se; nach etwas — seči (sežem), segniti, poseči, stegniti se; *impf.* segati, poségati, stegovati se (po čem).

längen daljšati; podaljšati; *impf.* podaljševati; eine Rede — govor razširiti oder raztegniti; einen Acker — njivo podolgoma deliti.

Längen- podolžni.
Längenänderung *f.* premena dolžine.
Längenansicht *f.* podolžni vid.
Längenbruch *m.* podolžni (pre)lom.
Längendurchschnitt *m.* podolžni preréz od. presék.
Längeneinheit *f.* jedníca dolgosti, dolgostna jedníca.
Längengrad *m.* stopinja dolžine.
Längenkreis *m.* krog dolžine.
Längenmaß *n.* dolgostna mera.
Längenthal *n.* podolžna dolina, podolžnica, podólnica, podolje.
länger daljši; — machen *s.* längen.
Langeweile *f. s.* Langweile.
langfädig dolgonít, dolgonitèn.
langfaserig dolgovláknat.
langfingerig dolgoprst, dolgih prstov.
Langflügler *m.* dolgokrilèc.
Langfuß *m.* nogáč, dolgonožèc, dolgopétnik.
langfüßig nogát, dolgonóg, dolgopét.
langgeöhrt *s.* langöhrig.
langgestreckt prostrán; (v. Körpertheil) stégnen, strúnast.
Langhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*; (Person) dolgolásec.
langhaarig dolgolás, dolgolasát.
Langhals *m.* dolgovrát, dolgovratèc.
langhalsig dolgovrát, dolgovratèn.
Langhand *m.* dolgorók.
langhändig *s.* langarmig. [dija.
Langhaus *n.*, **Langschiff** *n.* srednja la-
langhin *adv.* na daljo.
langhörnig dolgoróg, dolgorožèn; —e Käfer hrošči dolgorožci.
langjährig dolgolét, dolgoletèn, mnogoletèn.
Langkopf *m.* dolgoglavèc.
langlebend dolgovék, dolgo živéč, dolgoživ.
länglich podolgovát, podólgast, podolgat; — rund óblast, obličast, obèl.
Langmuth *f.* prizanesljivost, potrpežljivost, potrpljivost, potrpnost, dolgotrpnost.
langmüthig prizanesljiv, potrpljiv, dolgotrpèn.
Langmüthigkeit *f. s.* Langmuth.
Langnase *f.* dolgi nos; (Person) *m.* nosáč, nósan, dolgonós; *f.* nosúlja.
langnasig nosát, dolgonós.
Langohr *n.* dolgo uhó (ušesa); (Person) *m.* dolgoúh, klapoúh, uháč, uhljáč; (Esel) ósel; ein Esel nennt den andern ein — čuk sovi glavána pravi.
langöhrig uhát, ušát, uhlját, dolgoúh, klapoúh.
Langrock *m.* dolga suknja; (Person) dolgosúknjež.
längs *praep.* póleg, kraj, ob, za (potokom, — des Baches).
langsam počásen, kesèn, muděn; *adv.* počasi, zlágoma, polágoma, po malu, po malem; — arbeiten počasi delati, kesnovati, mečkati (pri delu); zu — *adv.* prepočasno.
Langsame *m.* počásnež, kesnovalèc, mečkalèc; *f.* kesnoválka, mečkúlja.
Langsamkeit *f.* počasnost, kesnost, kesnota.
Langschläfer *m.* zaspanèc, zaspané (-éta), poležúh.
Langschläferin *f.* zaspánka. [ski.
langschnäbelig dolgokljún, dolgokljún-
Langschnäbler *pl.* dolgokljunci *pl.*
Langschwänze *pl.* dolgorepci *pl.*
langschwänzig dolgorép, dolgorépen.
Langschwelle *f.* podolžna podloga.
Langschwingung *f.* podolžni tres.
Längsdoma *n.*, Brachydoma *n.* kratka doma.
Langseite *f.* dolga stran (-i).
Längsfläche *f.* podolžna ploskèv.
langsichtig dalekovidèn, daljnovidèn.
langsilbig dolgozlóg, dolgozlóžen.
längst *adv.* davno, zdavno, zdavna, zdavnej, pred davnim.
längstens *adv.* najdalje, najdelj, najdlje, najpozneje, najkesneje.
längstvergangen davèn, davnoprošèl, davnominúl, davnopretékel.
Langweile *f.* dolg čas; ich habe — dolg čas mi je, dolg čas me lomi od. grudi od. drvi.
langweilen *tr.* dolgočásiti, dolg čas komu delati; *intr.* sich — dolgočásiti se, dolg čas komu biti (je), dolg čas prodájati.
langweilig dolgočásen; (v. d. Arbeit) sitèn, dolgočasèn.
Langweilige *m.* sítnež, dolgočasnež, dolgočasni človek.
langweiligen *s.* langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočasnost.
Langwiede *f.* sovra, sora, svor, osornica. [dolg.
langwierig dolgotrájēn, dolgotrpéč,
Langwierigkeit *f.* dolgotrajnost, dolgóta, dolgóst.
Lanke *f.* lákotnica; (Schenkel) stegno.
Lanze *f.* kopje, súlica.
Lanzenbrechen *n.* prelámanje kopij, lom sulic.
lanzenförmig kópjast, súličast.
Lanzengefecht *n.* bitka s kopjem.
Lanzenknecht *m.* ſ. Lanzenträger.
Lanzenſchaft *m.* kopjišče, ratišče.
Lanzenträger *m.* kopjenóšec, kopjenik, súličar.
Lanzette *f.* súličica, kópjice; (z. Aderlaſſen) puščálo.
Lapidarſchrift *f.* kamenopís; napisno ob. lapidarno pismo.
Lapidarſtil *m.* napisni ob. lapidarni slog; jedrêno pisanje.
Lappalie *f.* ničévost, malénkost; *fig.* otročarija.
Läppchen *n.* krpica, cápica, cúnjica, zaplática; (am Schuh) ušésce.
Lappe *m.* (Laffe) ſ. Geck.
Lappen *m.* capa, cunja; (Flick—) krpa, záplata; (Wiſch—) cunja, brisáča, otiráča; (bot.) lopúta, lopútica; (die — der Hunde) klápasta ušésa; (am Halſe d. Rindes) ožrelje, hlam, peča; (— der Ziege) streza; (ein in — gekleideter Menſch) capín; *f.* capinka, candra.
Lappenfüße *pl.* krpaste noge *pl.*
Lappentaucher *m.* čopasti ponirék.
Lapperei *f.* krparija; ſ. Lappalie.
lappig krpast, capast, hlamast, cunjast; (bot.) lopútast.
läppiſch ábotên, bedast, budálast, glumpast, prismojen. [nov.
Lärche *f.* mecésen; Lärchen= mecesnovína.
Lärchenbaum *m.* ſ. Lärche.
Lärchenholz *n.* mecesnov les, mecesnovína.
Lärchenwald *m.* mecesnov gozd, mecésnovje. [češarék.
Lärchenzapfen *m.* mecesnov storž ob.
Lariſari *pl.* treski pleski *pl.*
Lärm *m.* hrup, hrum, ropót, lomást (-i), buka, rabuka, vrišč, šunder, šum, *ramóvš*, dir in dej, direndaj.
lärmen hrumêti, hrupéti, ropotati (-ám u. ropóčem), ropotačiti, razbíjati, razgrajati, razsajati, lomástiti.
lärmend hrumên, hrumêč, hrupên, hrupéč, razgrajálên.
Lärmer *m.* razgrajalec, razsajalec, ropotalec, ropotáč.
Lärmerin *f.* razgrajalka, razsajalka, ropotulja.
Lärmglocke *f.* ſ. Sturmglocke.
lärmvoll šumên, hrupên.
Larve *f.* šema, krinka, obrazina, ličina, larva; (b. Inſect.) ličinka, ógerc (b. d. Käfern).
Larvengeſicht *n.* grdo obličje.
Laſche *f.* úhelj, klin, zaplátka; (an Schuhen) jézik; (b. Zimmerleuten) zasék, zaséka.
laſs trudên, nevečên, mlahav, slab, slabotên; — werden utrudíti se, zdelati se; (Abneigung vor d. Arbeit habend) tožljív, len, leniv, nemárên.
Laſsbrief *m.* osvobódnica.
Laſſe *m.* podložni kmet, tlačán.
Laſseiſen *n.* puščálo, suže *pl.*
laſſen pustíti, *impf.* puščáti; wie läſst mir der Hut kakó se mi podaja klobuk; laſs mich gehen pusti me, ostavi me; laſs ihn nur kommen naj le pride; laſs uns gehen pójmo, pójdimo; laſs hören povéj, govóri; laſs ſehen pokáži; ich habe mir ſagen — slišal sem, čul sem, pravijo; ſagen — poročíti, sporočíti, naročíti; *impf.* poróčati, naróčati, naročévati; er hat mich grüßen — dal me je pozdraviti, pozdrav mi je sporočil; holen — po koga poslati (pošljem), *impf.* pošíljati; das Leben — umreti (-mrem, -mrjem), pogíniti; (auflaſſen) nehati, opustíti; *impf.* nehovati, opúščati; (verlaſſen) popustíti, *impf.* popuščáti; (zulaſſen) pripustíti, dopustíti, dovolíti; *impf.* pripuščáti, dopuščáti, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, reči (rečem), ukazati (-kažem), veléti; *impf.* dajáti, rékati, ukazovati, velevati; hinunter— spustíti, *impf.* spúščati; ſich auf die Knie — na kolena se spustíti.
Laſſen *n.* puščanje, opuščenje, opustítev; das Thun und — dejanje in nehanje, delo in nedelo.

läſſig vnemarẽn, nemarẽn, leu, lenobẽn, leniv, mlačẽn, mrzẽl.

Läſſigkeit *f.* vnemarnost, nemarnost, lenivost, lenoba.

läſslich odpustẽn, spregledẽn, odpust- [ljiv.

Laſt *f.* teža, bréme (breména); (für e. Menſchen) bútara, breme (-na); (f. ein Saumthier) tóvor; (Ladung) vklad (-i), naklad; (Beſchwerl.) težáva, težkóča; e. — Holz vlaka drv; bürgerliche —en državljanske dolžnosti *pl.*, državljanska bremena *pl.*; zur — fallen nadlego komu delati, nadlegovati koga, na skrb priti (pridem); zur — legen dolžiti, kriviti, krivičiti; obdolžiti, okriviti, okrivičiti; *impf.* obdoževati; die — auflegen oprtiti, *impf.* oprtovati; die — abnehmen razprtiti, zdeti (zdenem); *impf.* razprtovati, zdevati.

laſtbar nosilẽn; —e Thiere *pl.* tovorna živina, tovorilke *pl.*; —e Stände obdáčeni stanovi.

laſten težiti, obteževati, stiskati, tlačiti, treti (tarem u. terem); na glavi iméti (imám); ſ. belaſten.

laſtenfrei brez dolgá; davkov prost, neobdáčen.

Laſtenzug *m.* tovorni vlak.

Laſter *n.* pregreha, grehota, pregrešljivost, zlo (zlega, zla), hudobija; napaka; das — meiden varovati se —, ogibati se hudega ob. zlega.

laſterhaft pregrešẽn, zẽl, zloben, hudoben, zločest, malopriden.

Laſterhaftigkeit *f.* pregrešnost, hudobnost, zlobnost, malopridnost.

Läſterer *m.* psovalẽc, obrekovalẽc, opravljivẽc; Gottes— bogokletnik.

Läſterin *f.* psovalka, obrekovalka, opravljivka.

Laſterleben *n.* pregrešno ob. hudobno življenje.

läſterlich obrekovalẽn, obrekljiv, sramotilẽn, zasramovalẽn; —e Reden nesramne ob. umazane besede *pl.*; auf e. —e Art sramotilno.

Läſtermaul *n.* opravljivi jezik; (Perſon) psovalẽc, opravljivẽc, obrekovalẽc.

läſtern psovati (psujem), obrekovati, opravljati, grditi, sramotiti; (fluchen) preklinjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Läſterrede *f.* sramotilne besede *pl.*

Läſterſchrift *f.* sramotilno pismo.

Läſterſucht *f.* opravljivost, obrekljivost, obrekovalnost.

läſterſüchtig opravljiv, obrekljiv.

Läſterthat *f.* hudodejstvo, zločin, zločinstvo.

Läſterung *f.* psovanje, sramotitev, zasramba.

Läſtermart *n.* psovka.

Läſterzunge *f.* opravljivi ob. strupeni jezik; (Perſon) opravljivẽc, obrekovalẽc.

läſtig nadležẽn, sitẽn, nepovoljẽn, dosadẽn, neslán, težẽk, pust.

Läſtige *m.* sitnež, pustež, nepovoljnež, puščóba, neslanẽc.

Läſtigkeit *f.* nadležnost, nepovoljnost, sitnost, dosadnost.

Laſtpferd *n.* tovorni konj.

Laſtſchiff *n.* tovorna ob. kupčijska ládija, ladija z blagom.

Laſtthier *n.* tovorilka, tovorno živinče (-eta); *coll.* tovorna živina.

Laſtträger *m.* težák, tovornik, nosáč.

Laſttrain *m.*, **Laſtzug** *m.* ſ. Laſtenzug.

Laſtwagen *m.* tovorni voz.

Laſur *m.* ſ. Laſurſtein.

laſurblau modẽr, višnjev, lazurẽn.

Laſurſtein *m.* lazúrẽc, višnjevẽc.

Latein *n.* latinščina, latinski jezik.

lateiniſch latinski; —e Sprache ſ. Latein.

latent skrit, prikrit; zvezan, utajẽn.

Laterne *f.* svetilnica, svetilna, laterna, svetiljka.

Laternträger *m.* svetilẽc, svetilonóšec.

Latinismus *m.* latinizẽm.

latiniſieren latiniti, latinčiti, latinčevati; polatiniti.

Latſche *f.* šlebedẽr, švedẽr.

latſchen šlebedrati, švedrati.

Latſcher *m.* šlebedralẽc, švedralẽc.

latſchig plígẽk, plíhẽk, plehẽk, oglévẽn.

Latte *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im Forſtw.) švigla; *fig.* švigla, prekla.

latten préklati; opréklati, letve pribiti (-bijem), *impf.* — pribijati.

Lattich *m.* lóčika, divja salata.

Latwerge *f.* latverga, elektvar.

Latz *m.* prsnik, oprsnik; *(mont.)* pregrada.

lau mlačẽn, morẽn; (v. d. Luft) mil [toploten.

Laub *n.* listje, perje, lepenje, mladjé, mladikovje; trockenes — listje, sušina, grabež; das — verlieren obletéti se, osúti (-sujem u. -spem) se; *impf.* osípljati se, osípati (-sipljem) se, obletovati se, oblistovati se; das — abſtreifen smúkati; osmúkati; das — rechen listje grabiti.

Laubbaum *m.* listovec, listnato drevo.

Laubbuſch *m.* vejnik. [krov.

Laubdach *n.* zelena strešica, zeleni

Laube *f.* veža, lopa; (im Garten) senčnica, zelena lopa, uta, hladnica.

lauben zelenéti, listje pogánjati, zalistovati se, zazelenévati.

Laubenhütte *f.* šotor (iz) od zelenih vej.

Laubfall *m.* listopád.

laubförmig listast.

Laubfroſch *m.* rega, božja žábica.

Laubfutter *n.* plastjé, veje *pl.*

Laubgewinde *n.* pletívo od. pletenína (iz) od listja. [vej.

Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelenih

Laubholz *n.* listnato drevje, listovci *pl.*; (Gehölz) listnik, listnica.

Laubhüttenfeſt *n.* praznik šotórjev, oblétnica pod šotori.

laubicht listnast.

laubig listnat.

Laubknoſpe *f.* brst, brstni popék.

Laubkryptogamen *pl.* listnate tajnocvetke *pl.*

laublos brezlist, brezlistnat, brez perja, gol.

laubreich listnat, listovit, pernat.

Laubroſt *m.* rja na trtnem perji, snet (-i).

Laubſtreu *f.* listna stelja, listje.

Laubwald *m.* listnik, listnica.

Laubwerk *n.* listje, listovje, lepenje, perje; cvetje.

Laubzwiebel *m.* divji drobnják.

Lauch *m.* (*Allium porum*) luk; ſ. Knoblauch. [ski.

Laudemial- lavdemijalen, prepisnin-

Laudemium *n.* primščina, prijemščina, prepisnina.

lauen južiti se, kopnéti; ojužiti se, odmekniti se.

Lauer *m.* patoke *pl.*, tropinščnica, čmiga, cvičék, kislica.

Lauer *f.* preža.

Lauerer *m.* prežalec, prežár.

lauern prežáti (prežim) —, streči (strežem) —, paziti na kaj.

Lauf *m.* tek; reißender — deroč tek; träger — len oder tih tek; (Flucht) beg; (des Gewehres) cev (-i), cevka; (Schnell—) dir, dirék; im ſchnellen —e v diru; (d. Siebes) obód; (d. Waſſers) tok; (in d. Mühle) tečáj; (in d. Jägerſprache) skok, krak; (d. Geſtirne) premik; noch im —e dieſes Jahres še to leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekališče, poprišče, tekálnica; *fig.* pot življenja.

Laufbein *n.* kračnica, krak.

Laufbrett *n.* snoválnica.

Laufbrücke *f.* mostíček, brv (-i).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* tekati, létati; (rennen) dirjati; (fliehen) bežáti (bežim); das läuft auf eines hinaus to je vse jedno; Thränen liefen ihm über die Wange solze so ga polile; — laſſen izpustiti, oprostiti; in die Höhe — vzhájati, kipéti; Gefahr — v nevarnosti biti (sem); Gaſſen — s šibami tepén biti (sem); (ſich ausbreiten) razprostirati se, raztézati se; (ſich drehen) sukati (sučem) se, vrtéti se, obračati se; *math.* iti (idem), teči (tečem), držati (držím).

laufend tekóč; —er Preis sedanja (vsednja) cena; —e Auslagen vsakdanji troški; —e Schrift ležeča pismena *pl.*

Laufer, Läufer *m.* tekalec, tekún; (d. obere Mühlſtein) vrhnják, vršnják, gornják, zgornji kamen; *zool.* tékalci *pl.*; (an d. Schnellwage) jabelko, kembélj.

Läuferſchicht *f.* podolžna vrsta (opék).

Laufeuer *n.* tekoči strel, pomikalni ogénj.

Laufgewicht *n.* jabelko, kembélj.

Laufgraben *m.* prekóp, rov.

läufig sein ſ. brunften.

Laufkäfer *m.* krešič *pl.*, brzci *pl.*

Laufkarren *m.* tačka, kolura, karola.

Laufpaſs *m.* odpustni list, odpustnica, potepéno pismo; einem den — geben koga odpraviti, spókati.

Laufplatz *m.* tekališče, dirjališče.

Laufrad *n.* gonilno koló (kolésa).

Laufvogel *m.* brzoték, tékalec.

Laufwerk *n.* tečáj.
Laufzettel *m.* ſ. Laufpaſs.
Lauge *f.* lug; Laugen= lužni.
laugen lúžiti, v lugu namákati, žéhtati.
laugenartig lúgast.
Laugenaſche *f.* lužni pepél, pepélovka.
Laugenfaſs *n.* lužnják, žéhtnik.
Laugenſalz *n.* lužnina, lužna od. lúgasta sol (-i).
Laugenwage *f.* lugomér.
Laugenwaſſer *n.* lúžnica, lužna voda.
Lauheit *f.* mlačnost.
lauig mlačén.
Lauigkeit *f.* mlačnost; *fig.* mrzlóta; hladnost.
laulich mlačén.
Laulichkeit *f.* mlačnost.
Lauling *m.* mlačnež, mlačnik.
Laune *f.* (Gemüthsſtimmung) volja, čud (-i); guter — dobre od. židane volje, dobrovoljén; übler — slabe od. zle volje, zlovoljén, čémerén; in eine gute — verſetzen odobrovóljiti; in eine üble — verſetzen ozlovóljiti koga; —en haben muhe imeti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazina.
launenhaft hudomušén, múhast, trmast, spremenljiv, jeznorít.
Launenhaftigkeit *f.* hudomúšnost, spremenljivost, jeznorítost.
launig dobrovoljén, veséł, židane volje, veselih mislij.
launiſch zlovoljén, nasajén, trmast, čémerén.
Laus *f.* uš (-i), véš (-i).
lauſchen slúšati, poslúšati, prislušati, prisluškávati, na uho vleči (vlečem).
Lauſcher *m.* prisluškovalec.
Läuſekrankheit *f.* ušívost.
Läuſekraut *n.* ušivec.
lauſen uši od. vši iskati (iščem), ušévati.
lauſig ušiv, všiv.
Lauskerl *m.* ušivec, všivec.
laut glasén; zvočén; der Stein iſt — kamen gluší; (hörbar) slišén, slišljiv; mit —er Stimme glasnó; ein —es Geſchrei erheben krik zagnati (-ženem), zakričati (-kričim), zavpiti (-pijem); *adv.* glasnó; — werden laſſen povedati (povem), naznaniti; — werden razslovéti, razglasíti se, razvedeti (-vem) se; v. etw. — ſprechen očitno od. javno o čem govoriti; *praep.* po, vsled; — der Ausſagen po besedah.
Laut *m.* glas, zvok, žvenk; (Buchſt.) glas, glasnik, glásnica; (Mucſer) črhljej; keinen — von ſich geben ne črhniti, ne žugniti.
Lautabſtufung *f.* stopnjevánje glasov.
lautbar znan, razglašen; — werden razglasíti se, razslovéti, razvedeti (-vem) se.
Laute *f.* plunka, lutnja; d. — ſchlagen brenkati.
lauten sluti (slovem), glasíti, glas iméti (imám); (v. d. Glocke) peti (pojem), zvoníti.
läuten zvoníti; pozvoníti, *impf.* pozvánjati; (in die Kirche —) vabíti; (mit der Sterbeglocke) zadnjo uro zvoníti; (m. d. Glöckchen) zvončkati, zvončkljati, cengljati; d. Sturmglocke — plat zvoná biti (bijem); d. Gewitterwolke — oblačici zvoníti; die Glocken — zvonovi pojó; zu — anfangen zazvoníti, zapeti (-pojem); zu — aufhören odzvoníti, odpeti (-pojem); ſich müde — nazvoníti se; zu Grabe — k pogrebu zvoníti; er hat — gehört, aber ... slišal je nekaj, pa ne vé kaj; Sauglocke — svinjáti, kvantáti.
Läutner *m.* zvonikár.
Lautenmacher *m.* plúnkar, lútnjar.
Lautenſpieler *m.* plúnkalec, brénkalec na lutnjo.
lauter *adi.* u. *adv.* čist, samočist; (hell) bistér, jasén, vedér; (unverfälſcht) pristén, prav, nepopačen; aus —em Gold iz (od) čistega od. suhega zlatá; aus —em Haſs iz gólega sovraštva; es ſind — Lügen vse je gola laž (-i); — junge Leute *pl.* sama mladež (-i).
Lauter *m.* glasnik.
Läuterer *m.* čistílec, prečíščevalec, čístitelj.
Lauterkeit *f.* čistost, čistóta; bístrost, jasnost; pristnost.
läutern čístiti, čéditi; prečístiti, očístiti, izčístiti, očéditi; *impf.* prečíščevati, očíščevati, izčíščevati, očejevati; (unreine Flüſſigkeit —) precéditi, *impf.* precéjati; (Honig —) pretopíti, *impf.*

pretápljati; (Getreide —) veti (vejem), vejati, vrhati; (d. Wald —) redčiti, trebiti; izredčiti, izsekati, iztrebiti; ſich — čistiti se, jasniti se, brisati (brišem) se; učistiti se, ujasniti se, ubrisati se.

Läutertuch *n.* precejálo.

lautieren glaskovati, zlogovati.

Lautiermethode *f.* glaskovánje, zlogovánje.

Lautlehre *f.* glasoslóvje, glasništvo.

lautlich glasovẽn, glasoslovẽn.

lautlos brezglasẽn, brez glasú; *fig.* nem, mútast.

Lautloſigkeit *f.* brezglasnost.

Lautrückung *f.* pretápljanje —, prehájanje glasov.

Lautſchwächung *f.* oslabljevánje glasov.

Lautſtärkung *f.* jačenje —, ojačenje glasov.

Lautſteigerung *f.* stopnjevánje glasov.

Lautſyſtem *n.* glasje. [sov.

Lautveränderung *f.* spreminjáva gla-

Lautverſchiebung *f.* premikanje glasov.

Lautwandlung *f.* mena —, izpreminjanje glasov, glasovna menjáva.

lauwarm mlačẽn.

Lava *f.* lava.

Lavaſtrom *m.* tok lave.

Lavendel *m.* sivka. [olje.

Lavendelöl *n.* sívkno od. špeknardno

lavieren krožiti, vetra se ogibati (-gibljem), lavírati; *fig.* previdno ravnáti, po okoliščinah se obráčati.

Lavine *f.* plaz.

lax voljẽn; (locker) ohlapẽn; —es Gewiſſen kosmáta vest (-í).

larieren drisko imeti (imám), liti (lijem) skozi koga, ulijati se. [rét.

Lazareth *n.* bolniščnica, bólnica, laza-

Lazaroni *pl.* lazaroni *pl.*

Lebehoch *n.* Bog živi! slava! na zdravje! živi! živio! (einer Frau) živela! jemandem ein — ausbringen komu nazdraviti, živio (živela) zavpiti (-vpijem); *impf.* nazdrávljati.

Lebemann *m.* lahkoživẽc, dobroživẽc, razkóšnik.

leben živẽti, žiti (žijem), živ biti (sem); (ſich wo aufhalten) bivati, prebivati, stanovati; (ſich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl *zdrav* bodi od. ostani, z Bogom, Bog te obvaruj; von etwas — o čem živẽti; der Hoffnung — upati, nadejati se, zanášati se.

Leben *n.* živénje, življenje, žitje, žitẽk, bitẽk, živót; am — ſein živ biti (sem); bei meinem — (Betheuerung) pri moji veri; Zeit meines —s vse žive dni; ums — kommen smrt storiti, poginiti; am — ſtrafen k smrti obsoditi, s smrtjo kaznovati; das — ausſhauchen dušo izdihniti od. pustiti; d. Verordnung tritt ins — ukáz zadobí veljavo od. moč; für mein — gern silno oder neizrečeno rad; mein — lang dokler bom živ, vse žive dni.

lebend živóč, živẽč, živ.

lebendig živ, živóč; (friſch) živ, živáhẽn; — ſein živẽti; — werden oživeti; — machen oživiti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f.* živóst, živáhnost.

Lebensalter *n.* doba, doba življenja, leta *pl.*

Lebensart *f.* načín življenja; olika.

Lebensbaum *m.* (d. Gehirn) živótno drévce.

Lebensbeſchreiber *m.* životopisẽc.

Lebensbeſchreibung *f.* životopis.

Lebensbild *n.* obráz iz življenja.

lebenſchaffend životvorẽn.

Lebensdauer *f.* vek, čas življenja, dolgóst življenja.

Lebensende *n.* konẽc življenja, konẽc; bis an ſein — do smrti, do groba.

lebensfähig živẽn, za življenje sposobẽn od. godẽn, živeti moči (morem).

Lebensfähigkeit *f.* živnost.

Lebensfrage *f.* razsodno od. životno vprašánje.

lebensfriſch živ, čvrst, krepẽk.

Lebensfriſche *f.* čvrstóst, krepóst življenja.

Lebensfriſt *f.* čas življenja.

Lebensgefahr *f.* smrtna nevarnost.

lebensgefährlich smrtnonevárẽn, smrtẽn, za življenje nevarẽn; — krank na smrt bolẽn, v smrtni nevarnosti; —e Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m.* drug, tovariš.

Lebensgeiſter *pl.* moči *(pl.)* življenja.

Lebensgeſchichte *f.* životopis, življénje.

Lebensglück *n.* sreča človeškega življenja.

lebensgroß prirodne velikosti.
Lebensgröße *f.* prirodna velikost.
Lebenshauch *m.* izdihljej, dihljej.
Lebensjahr *n.* starostno leto.
Lebenskraft *f.* moč (-i) življenja, životna moč.
lebenskräftig krepkega ob. zdravega života.
lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni, do konca dnij.
lebenslänglich dosmrtèn.
Lebenslauf *m.* življenje, život; tek življenja.
Lebenslehre *f.* nauk o življenji.
Lebenslicht *n.* luč (-i) življenja.
Lebensluft *f.* sapa, vzduh.
Lebenslust *f.* veselje do življenja.
lebenslustig življenja vesél.
Lebensmittel *n.* živež, živílo, jestivo, jedílo, hrana.
lebensmüde življenja sit.
Lebensordnung *f.* red življenja.
Lebensperiode *f.* razdobje ob. doba življenja.
Lebenspfad *m.* steza življenja.
Lebensplan *m.* osnóva življenja.
Lebensregel *f.* pravílo ob. vodílo življenja.
Lebensreiz *m.* milina ob. drážest (-i) življenja.
Lebensspiegel *m.* zrcálo življenja.
Lebensstrafe *f.* smrtna kazèn (-i).
Lebenstrieb *m.* nagón življenja.
Lebensüberdruß *m.* življenja gnus.
lebensüberdrüssig življenja sit.
Lebensunterhalt *m.* živèk, potrebni živež; einem den — geben prehranjevati —, izdrževati koga; dem — nachgehen za živkom iti (grem).
Lebensversicherung *f.* dosmrtno zavarovanje.
Lebensversicherungsanstalt *f.* životna zavaróvalnica.
Lebenswandel *m.* življenje, žitje, ži-
Lebensweise *f.* način življenja. [vétje.
Lebenszeichen *n.* znamenje ob. znak življenja.
Lebenszeit *f.* čas življenja; auf — do smrti.
Lebensziel *n.* konèc ob. cilj življenja.
Lebenszweck *m.* namén ob. smotèr življenja.

Leber *f.* jetra *pl.*; Leber- jeterni, jetreni.
Leberblümchen *n.* jétrenik. [*pl.*
Leberbrand *m.* ovčič, sájevèc, metljaji
Leberbraten *m.* pečena jetra *pl.*
Lebererz *n.* jétrenèc.
Leberflecken *m.* pega.
leberkrank na jetrih bolán.
Lebermoos *n.* jetrenják.
Leberstein *m.* ſ. Lebererz.
Leberthran *m.* salo iz kitovih jeter.
Leberverhärtung *f.* trdina v jetrih.
Leberwurst *f.* jeternica, jeterna klobasa.
Lebewelt *f.* živi —, organskí svet, živstvo.
lebewohl *interj.* z Bogom, Bog te obvaruj, zdrav bodi ob. ostáni, zdravstvuj; (Abſchied) slovo (-esa), razstaněk; — ſagen sloviti se, slovo (-esa) jemati; posloviti se, slovo vzeti (vzamem).
lebhaft živ, živahèn, bodèr, čil.
Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhnost, bodrost, čilost.
Lebkuchen *m.* medéna potica, popernják, medenják.
leblos neživ, brez življenja, brezživotèn; lebloſer Körper mrtvo truplo, mrlič.
Lebtage *pl.* žive dni; all meine — vse žive dni, odkar sem živ.
Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih dnij, za mojega življenja.
Lebzelten *m.* strdénje, pérnik, medéna potica.
Lebzeltner *m.* medár.
lechzen koprnéti, hlepéti, hrepenéti, dihtéti; (dürſten) mreti (mrem), giniti, umírati od žeje; die Erde lechzt zemlja zeva, — reži, — poka od suše.
leck prebit, razpókan.
Leck *m.* pok poč (-i), rega, razsedlina, razpóka.
Lecke *f.* lizanje, liz (-i); sol za lizanje, solilo.
lecken lizati (ližem); oblizniti, *impf.* oblizovati; (durch ein Leck rinnen) curljáti, curiti, kapljati, teči (tečem) iz česa; das Faſs leckt sod pušča, — curí.
lecker slastèn, okusèn, tekovit; ſ. leckerhaft.

Lecker *m.* lizalec, lizún; sladkosnédež, obliznik; junger — golobradec.

Leckerbiſſen *m.* slaščica, oblizek.

Leckerei *f.* sladkarija; sladkosnédost.

leckerhaft sladkosnéd, sladkosnedèn, sladkoustèn, izbirčèn.

Leckerhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost, izbirčnost.

Leckermaul *n.* sladkosnédež, sladkáč; *f.* sladkosnéda.

leckermäulig ſ. leckerhaft.

Leckerſucht *f.* slajnica.

Leckerwein *m.* podčépina; (Ausbruch) samotók, samomáščina.

Lection *f.* lekcija.

Lectionsplan *m.* ſ. Lehrplan.

Lectüre *f.* berilo, branje, čitanje.

Leder *n.* usnje; (Kürſch—) krzno; (Weiß—) irha, izhovina; Leder- usnjén, úsnjat; irhast.

Lederapfel *m.* kosmáč.

lederartig usnjast. [men.

Lederband *m.* usnjata vez (-í); *n.* jér-

Lederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.

Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Lederhandel *m.* usnjarija, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáriti.

Lederhändler *m.* usnjár, kupčeválec z usnjem.

Lederhandlung *f.* usnjárnica.

ledern usnjén, úsnjat; irhast, irhav; (ſaftlos) pust, plehèk.

Ledertang *m.* usnjasta haluga.

Lederware *f.* usnjevína, usnjina, usnjéna roba; krznovina; irhovina.

lederweich mehèk kakor usnje; — ſchlagen hudo našeškati koga.

ledig prazèn, neoddán, prost, izpraznjen; (unverheiratet) samski, samosvójen, neoženjen; samec *(subst.)*; (weibl.) neomožena, neudana, samica *(subst.)*; der —e Stand samski stan, samosvojni stan; — werden znebiti se (česa); — machen rešiti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* reševati, oproščevati, osvobojevati. [mičnost.

Ledigkeit *f.* praznóta, prostóta; sa-

ledigliſch *adv.* zgolj, samo.

Lee *n.* zavétje, zavetrije.

leer prazèn, porèn; (hohl) otèl; tèšč; (v. Kopf) prazèn, puhèl, pust; (gelt) *jálov.*

Leerdarm *m.* tešče črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.

Leere *f.* praznína.

leeren prazniti, porniti; izprázniti, izpórniti; (ein Glas) izprázniti, zvrniti, izpiti (-pijem); *impf.* zvráčati, izpivati.

Leerheit *f.* praznost, praznóta, pornost; púhlost, puhlóba.

Leerſeite *f.* zavétna stran (-í).

leerwärts *adv.* vetru nasproti.

Leſe *f.* šoba, čoba; (Lippe) ústnica, ustna, ustno.

legal postávèn, zakonit.

Legalität *f.* postavnost, zakonítost.

legaliſieren povériti, potrditi; *impf.* poverovati, potrjevati.

Legaliſierung *f.* poverítèv, poverilo (podpisov).

legaliter *adv.* postávno.

Legat *m.* poslánec, poročnik.

Legat *n.* volílo; sporočílo.

Legator *m.* volílec.

legen položiti, deti od. dejati (dem, denem); *impf.* pokládati, polágati, dévati; (in etwas) vložiti, *impf.* vlágati; (übergeben) izročiti, vročiti; *impf.* izróčati, vročevati; (nachlaſſen) prejenjati, prenehati; utihniti, potihniti, jenjati, nehati; Eier — jajca nesti (nesem); jajce znesti; Grund — témelj postáviti, *impf.* — postávljati; in Ketten — v železje vkovati; ſich — vleči (vležem) se, poleči, upokojiti se; *impf.* vlégati se, polégati; ſich ins Mittel — posredovati; ſich auf etwas — prijeti (primem) od. poprijeti se česa, lotiti se česa; die Geſchwulſt hat ſich gelegt oteklina je u- od. spahnila.

Legen *n.* polágnje, pokládanje.

Legende *f.* legenda; životopis kakega svetnika; (auf Münzen) napis, opis (kakega peneza).

Legezeit *f.* čas nesenja.

Leggeld *n.* vložnína.

Leghenne *f.* nesna kokóš (-i), nesna kúra, nesica.

legieren zliti od. spláviti kovine, legirati; *impf.* zlivati od. splavljati kovine; (teſtieren) voliti, sporočiti; *impf.* sporočati, sporočevati.

Legierung *f.* zlitina, splavljenína.

Legion *f.* legija; (Menge) tema, krdélo.

legislativ postavodajēn, postavodalēn, zakonodálēn, legislativēn.
Legislator *m.* ſ. Geſetzgeber.
Legislatur *f.* ſ. Geſetzgebung.
legitim postávēn, zakonit, legitimēn, po postavi, po zakonu; (ehelich) zakonski.
Legitimation *f.* izkáz, poverilo; (uneheľ. Kinder) vzakonítēv, pozakonítēv.
Legitimationskarte *f.* izkáznica.
legitimieren povériti, *impf.* poverovati; opravíčiti, *impf.* opravičevati; (ein uneheľ. Kind) pozakóniti, vzakoniti; *impf.* pozakonjevati, vzakonjevati; ſich — izkazati (-kažem) se.
Lehde *f.* ledína, prelog; (v. Feldern) praha, prašina.
Lehen *n.* fevd; Lehens- fevdni.
Lehensmann *m.* fevdnik.
Lehenstafel *f.* fevdna knjiga.
lehenstäflich fevdnoknjižēn.
Lehenswesen *n.* fevdstvo.
Lehm *m.* ílovica, íl; glina; Lehm- ílovnati, ílovični, glinasti.
Lehmboden *m.* ílovnati svet, ílovača.
Lehmerde *f.* ílovica, glínjevica.
lehmern ílovast, glinast.
Lehmgrube *f.* ílóvnica.
lehmicht ílast, ílnat, glínast.
lehmig ílovnat, glinovít.
Lehmwerk *n.* ílovina, glinovina.
Lehne *f.* slonílo, naslonílo; držáj, roča; (ſanfte Erhebung eines Berges) rebēr (-i), laz; Sommer— prisoje *pl.*
lehnen *intr.* slonéti; nasloníti se; *impf.* naslánjati se, naslónjen biti (sem), opírati se; *trans.* nasloníti, prisloníti, opreti (oprém); *impf.* naslánjati, prislánjati, opírati; ſich — nasloníti se, prisloníti se, opreti se; *impf.* naslánjati se, opírati se.
Lehnpferd *n.* najéti konj.
Lehnſtuhl *m.* naslanjáč.
Lehnwort *n.* tujka.
Lehr- učni, účbeni.
Lehramt *n.* učiteljstvo, učiteljska služba.
Lehramtscandidat *m.* učiteljski právnik.
Lehramtsprüfung *f.* učiteljska skušnja, učiteljski izpít.
Lehranſtalt *f.* učilíšče, učni zavod.
Lehrart *f.* učba, učitēv.
Lehrbefähigung *f.* sposobnost za učiteljstvo.
Lehrbegierde *f.* ukaželjnost.
lehrbegierig ukaželjēn.
Lehrbrief *m.* doučni list, izučno pismo.
Lehrbuch *n.* učna knjiga.
Lehrburſche *m.* učenēc.
Lehrcurs *m.* učni tečáj.
Lehre *f.* uk, nauk; (v. Lehren) učenje; in Zuſammenſetzungen -slovje od. -znanstvo, als: Naturlehre naravoslovje ꝛc.
lehren učiti; naučiti, podučiti; *impf.* podučevati.
Lehren *n.* učenje, uk.
Lehrer *m.* učitelj, učeník.
Lehrerin *f.* učiteljica.
Lehrerſeminar *n.* učiteljski zavod; učiteljíšče.
Lehrfach *n.* veda, učna stroka.
lehrfähig sposóbēn za učiteljstvo.
Lehrfähigkeit *f.* sposóbnost od. príprávnost za učiteljstvo.
Lehrform *f.* účbeni načín.
Lehrfreiheit *f.*, Lernfreiheit *f.* učna svoboda.
Lehrgang *m.* učba.
Lehrgebäude *n.* učna sestáva.
Lehrgedicht *n.* naučna pesēn (-i), didaktična pesēn.
Lehrgegenſtand *m.* učni predmet.
Lehrgehilfe *m.* učiteljski pomočník.
Lehrgeld *n.* šolnína, učnína.
lehrhaft účēn, podúčēn, podučílēn.
Lehrherr *m.* rokodelski mojstēr.
Lehrjahr *n.* leto učenja; *pl.* učenstvo; die —e beendigen izučiti se, doučiti se.
Lehrjunge *m.* rokodelski učenēc.
Lehrkanzel *f.* učiteljska stólica.
Lehrkörper *m.* učiteljstvo.
Lehrling *m.* ſ. Lehrjunge.
Lehrmeiſter *m.* mojstēr; —in *f.* mojstrinja, mojstrovka.
Lehrmethode *f.* načín učenja, učba, účbeni načín.
Lehrmittel *n.* učílo, učni pripomočēk, učno sredstvo.
Lehrplan *m.* učni načrt.
lehrreich podúčēn, podučljív.
Lehrſaal *m.* učílnica.
Lehrſatz *m.* (učni) izrek, rek, (učno) pravílo, teorém; (Dogma) verska resnica.
Lehrſpruch *m.* poučni izrek, poučēk.

Lehrſtand *m.* učiteljski stan, učiteljstvo.
Lehrſtelle *f.* učiteljska služba, učiteljsko mesto.
Lehrſtil *m.* účbeni slog.
Lehrſtoff *m.* učno gradivo, učna tvarina, učivo.
Lehrſtuhl *m.* učiteljska stolica.
Lehrſtunde *f.* učna ura.
Lehrvortrag *m.* učno predávanje.
Lehrweſen *n.* učne zadeve *pl.*
Lehrzeit *f.* čas učenja.
Lehrzimmer *n.* učilnica.
Leib *m.* teló (telésa), truplo, život; Unter— trebuh; bei —e nicht po nobeni ceni! Bog obvaruj; einem zu —e gehen pestíti —, pritiskati koga; (d. Kleidungsſtück den Oberleib bedeckend) stan, životec; Leib- telésni, životni.
Leibarzt *m.* zasébni od. telésni zdravnik.
Leibbinde *f.* pas, pojás.
Leibchen *n.* telesce; (Kleidungsſtück) jópica, životec.
leibeigen sužénj, robski.
Leibeigene *m.* sužnji, sužnik, rob, nevoljnik.
Leibeigenſchaft *f.* sužnost, robstvo, nevoljstvo.
Leibel *n.* prsnik, telovnik.
leiben živeti; ſich — reditи se, debeliti se.
Leibesbeſchaffenheit *f.* telesna sestava, telesnost, život.
Leibesbewegung *f.* telesno gibanje od. krétanje; sprehod.
Leibesbürde *f.* telesni sad.
Leibesconſtitution *f.* ſ. Leibesbeſchaffenheit.
Leibeserbe *m.* rodni dedič.
Leibesfarbe *f.* polt (-i).
Leibesfrucht *f.* spočétek, telesni plod; ſie iſt von der — entbunden povíla je.
Leibesgeſtalt *f.* postáva, rast (-i), stas.
Leibeskraft *f.* telesna moč (-i), aus — na vso moč, na vse pretége, na vse kriplje.
Leibespflege *f.* života negovanje oder oskrbovanje.
Leibesſorge *f.* skrb za telo.
Leibesſtrafe *f.* kazén (-i) na telesu, telesna kazén.
Leibesübung *f.* telovadba.
Leibfarbe *f.* polt (-i).
Leibgarde *f.* telesna straža.
Leibgardiſt *m.* telesni stražnik.
Leibgedinge *n.* dosmrtni pridržék, — užitek.
Leibgurt *m.* pas, pásica, opasica.
leibhaft, leibhaftig živ, telésen, lastén; prav, pravcat, prav sam.
Leibjäger *m.* telesni lovec.
leiblich telesén, životen; (wahrhaft) pristén, roden, prav, lastén; —er Bruder rodni brat; (fleiſchlich) mesén, poltén, telesén.
leiblos breztelesén.
Leibpacht *m.* u. *f.* dosmrtni najém.
Leibrente *f.* dosmrtni dohodek.
Leibrock *m.* jopič, jopica, rokavci *pl.*, oplečje.
Leibſchaden *m.* kila, vred; — habend kilav; — bekommen prevrediti se, prevzdigniti se.
Leibſtuhl *m.* ponočni stolec.
Leibwache *f.* telesna straža.
Leibwäſche *f.* prtenina.
Leibweh *n.* bolečina oder ščipanje v trebuhu; ich habe — trebuh me boli, v trebuhu me ščiplje.
Leibzwang *m.* zaprtje, zapéka.
Leiche *f.* mrlič, mrtvec, mrtvo truplo.
Leichenacker *m.* pokopališče, grobišče.
leichenartig mrtvaški.
Leichenbegängnis *n.* pogréb, pogrebni sprevod.
Leichenbegleiter *m.* pogrebec, pogrébnik.
Leichenbegleitung *f.* pogrebni sprevod.
Leichenbeſchau *f.* ogléd mrliča.
Leichenbeſtattung *f.* pogréb, pokóp.
leichenblaſs bled kakor mrlič.
Leichenfeier *f.* pogrebna svečánost, bilje *pl.*, bilije *pl.*
Leichenfeld *n.* mrtvišče.
Leichengeläute *n.* pogrebno zvonjenje.
Leichengepränge *n.* slovesni pogreb.
Leichengeruch *m.* mrtvaški duh.
Leichengerüſt *n.* mrtvaški oder.
Leichenkammer *f.* mrtvaščnica, mrliščnica.
Leichenkoſten *pl.* pogrebni stroški *pl.*
Leichenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, karmína, sedminska pojédina.
Leichenpaſs *m.* mrliški popotni list.
Leichenpredigt *f.* pogrebni góvor.
Leichenſchmaus *m.* ſ. Leichenmahl.

Leichenſtein *m.* nagrobni kamen, nagróbek.
Leichenträger *m.* pogrebec.
Leichenverein *m.* pogrebno društvo.
Leichenwagen *m.* mrliški voz.
Leichenzug *m.* pogrebni sprevod.
Leichnam *m.* mrtvo truplo, mrlič, mrtvec.
leicht lahek, lehek, lehkotèn, legotèn, malotežèn; *fig.* lahkomiseln, nestanovitèn, vetrast; — machen lájšati, lahkótiti; olajšati, zlájšati, polajšati; *impf.* o-, z-, polajševati; —er werden lehnéti (lehnejem); zlájšati se, zlahkotéti, olahkotéti se, olahkotéti.
leichten ſ. leicht machen.
leichterdings *adv.* lahko, brez truda.
leichtfertig lahkomiseln, nestanovitèn, nepremišljen, veternast, vétrast; zanikarèn.
Leichtfertigkeit *f.* lahkomiselnost, nestanovitnost, nepremišljenost, veternost.
leichtfingerig lahkih od. urnih prstov.
leichtflüſſig raztopèn, lahko plavèk, brzotalèk.
leichtfüßig lahkonóg, urnih od. brzih [nog.
leichtgeflügelt lahkokril, urnokril.
leichtgläubig lahkoverèn, radoverèn.
Leichtgläubigkeit *f.* lahkovernost.
leichthin *adv.* na lahko.
Leichtigkeit *f.*, **Leichtheit** *f.* lahkóta, lehkóta, legóta, lagóta.
leichtlich *adv.* lahko, zlahkoma.
Leichtſinn *m.* lehkomislije, lehkomiselnost, nepremišljenost, veternjáštvo.
leichtweg *adv.* povrhoma.
leid *adv.* žal, milo, inako; es iſt mir — žal mi je; — ſein um etwas militi se komu česa, žal biti (je) komu za kaj; nicht — ſein um die Mühe ne požaliti truda; es iſt mir — um ihn žal mi je zanj, smili se mi, bojím se zanj.
Leid *n.* žal (-i), žalica, žalost, jad; (Übel) zlo, hudo; (Elend) nadloga, reva, težáva, beda; ein — zufügen komu kaj žalega prizadeti (-denem), *impf.* — prizadevati; krivico storiti, *impf.* — delati; niemandem zu Liebe od. zu —e brez prijaznosti ali sovraštva do koga; ein — anthun žaliti; razžaliti, *impf.* razžaljevati; — tragen žalovati.
Leideform *f.* trpni položaj, trpna oblika.
leiden trpéti; pretrpeti, prestati (-stojim), prenesti (-nesem), prebiti (-bóm u. -bijem); *impf.* prestájati, prenášati; (krank ſein) bolovati, boléhati; er kann ihn nicht — ne more ga, ne more ga trpeti od. gledati; Hunger — stradati, lákoto trpeti; Schaden — utrpeti, *impf.* utrpévati, škodo trpeti, na izgubi biti (sem).
Leiden *n.* trpenje, trpljenje; (Schmerz) bolečina; (Trauer) žalost; mit einem — behaftet nadložèn.
leidend trpéč, trpévèn, trpèn; (kränklich) boléhèn, betežèn; —e Form ſ. Leideform.
Leidende *m.* trpin, trpínec; *f.* trpinka.
Leidenſchaft *f.* strast (-i); (Begierde) pohót, pohlép, hlepóta; mit — strastno.
leidenſchaftlich strastèn.
Leidenſchaftlichkeit *f.* strastnost.
leidenſchaftslos brezstrastèn, nestrastèn, brez strasti.
Leidensgefährte *m.* sotrpin.
Leidensgeſchichte *f.* trpljenje (Kristovo).
Leidenskelch *m.* kelih trpljenja.
Leidenstag *m.* dan (dneva) trpljenja.
Leidenswoche *f.* véliki teden.
leidentlich trpéč; pretrpljiv, strpèn, prenesljiv, znosèn.
leider *interj.* žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!
Leider *m.* ſ. Leidende.
leidig žalostèn; *fig.* nesrečèn.
leidlich ſ. leidentlich.
Leidtragen *n.* žalovanje, žalóba.
leidtragend žalujóč.
Leidweſen *n.* žalost, žal (-i), žalovanje, žaloba.
Leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, golidra, orglice *pl.*; dieſelbe alte — stara pesèn (-i); immer bei einer — bleiben zmerom jedno gnati (ženem) od. trobiti od. gosti (godem).
Leierer *m.* lájnar, golídralec.
leierförmig lirast.
Leiermann *m.* ſ. Leierer.
leiern lájnati, golídrati; *fig.* gosti (godem).
Leihanſtalt *f.* posojílnica.
Leihbibliothek *f.* knjížna posojílnica.

leihen *tr.* posoditi, na pósodo dati (dam), v zajém dati, izposoditi; *impf.* posójati, posojevati, na posodo dajati; (entleihen) na posodo vzeti (vzamem, vzemem), izposoditi si; *impf.* na pósodo jemati (jemljem), izposójati si, izposojevati si.

Leiher *m.* posojevalec; —ín *f.* posojevalka.

Leihkauf *m.* nadev, nadevek, likof.

Leihvertrag *m.* zajemna pogodba.

leihweiſe *adv.* na pósodo, v zajém.

Leilaken *m.* plahta, prestiralo, prestralo. [lepek.

Leim *m.* klej, lim; (Vogel—) lep,

leimen klejiti, klejati, lepiti; sklejiti, zlimati, zlepiti.

leimicht klejast.

leimig klejev, klejat.

Leimkraut *n.* lépnica.

Leimküche *f.* klejévnica.

Leimleder *n.* mezdra.

Leimmiſtel *f.* oméla.

Leimruthe *f.* límanica, lepna šibica.

Leimſieder *m.* klejár.

Leimſiederei *f.* klejárnica.

Leimſpindel *f.* ſ. Leimruthe.

Leimſtoff *m.* klejevína.

Leimwaſſer *n.* klejeva voda.

Leimzucker *m.* klejev slaj, glikolin.

Lein *m.* lan, len; (Winter—) oziméc; (Sommer—) jarec; (Spät—) jesénšček; — röſten lan goditi, — mladiti, — rositi.

Leinacker *m.* lanišče.

Leinbau *m.* setev lanú. [kov.

Leindotter *m.* ríček; Leindotter- rič-

Leine *f.* konópec, vrv (-i), vože (-eta).

leinen lanén; (aus Leinwand) platnén, prtén.

Leingarn *n.* lanéna preja.

Leinkraut *n.* madrónščica, lazica, žabri *pl.*

Leinkuchen *n.* lanéni krovajci *pl.*

Leinöl *n.* laneno olje.

Leinſame *m.* laneno seme (-na).

Leintuch *n.* rjuha, ponjava, prestiralo.

Leinwand *f.* platno; grobe — hodník, hodnina; feine — praznje platno; ſehr feine — tančica.

leinwanden platnén, prtén. [belež.

Leinwandbleiche *f.* belílo za platno;

Leinwandhandel *m.* platnarstvo, platnarija, kupčija s platnom; den — betreiben platnáriti.

Leinwandhändler *m.* platnár, kupčevalec s platnom. [nina.

Leinwäſche *f.* platneno perílo, prte-

Leinweber *m.* tkalec.

Leinzeug *n.* lanena roba, platnena roba, prtenina.

leiſe tih, tihotén; lahen, lagán, rahél; ein —s Gehör haben taneк od. dober oder ostér sluh imeti (imám), tanko slišati (slišim); *adv.* tiho, natihoma, lahno, rahlo.

Leiſte *f.* skoba, letva, latva; (am Körper) dimlje *pl.*; (Einfaſſung) rob, obroblek.

leiſten vršiti, činiti, delati; storiti; eine Arbeit — opraviti, storiti, dodelati; *impf.* opravljati, delati; Bürgſchaft od. Gewähr — pórok biti (sem), porokovati, poroštvovati; Dienſte — služiti, streči (strežem); den Eid — priseči (-sežem), zapriseči; *impf.* prisegati, zaprisegati; Folge — slušati, ubogati; Genugthuung — zadostiti, zadovoliti; *impf.* zadostovati, zadoščevati; Hilfe — pomoči (-morem), pomagati; Huldigung — pokloniti se; ſeine Pflicht — svojo dolžnost storiti, — izpolniti, opraviti; *impf.* — izpolnjevati, — opravljati; Robot — rabotati, raboto (tláko) delati, na raboto (tláko) hoditi, tlačániti; Widerſtand — upreti (uprem) se, ustaviti se; *impf.* upirati se, protiviti se, ustavljati se; e. Zahlung — plačati, poplačati, poravnati; *impf.* plačevati.

Leiſten *m.* kopito; *dem.* kopitce.

Leiſtenbruch *m.* dimeljna kila, kila v dimljah.

Leiſtengegend *f.* dimlje *pl.*

Leiſtenſchneider *m.* kopitar.

Leiſtung *f.* oprava, storitev, dovršitev, delo; (Abgabe) dávščina.

Leiſtungseinheit *f.* jednica učinka od. storitve.

leiſtungsfähig zmožen kaj storiti. [riti.

Leiſtungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj sto-

Leitarm *m.* vójnica.

Leitartikel *m.* uvodni članek.

Leitband *m.* povodec.

Leitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljivost.
Leitcurve *f.* (krivulja) vodivka.
Leite *f.* lajta; (Gegend) brežína, breg, rebêr (-i).
leiten voditi, vesti (vedem), prevajati; (führen) peljati (peljem); privesti, pripeljati; (lenken) ravnáti, obračati, vládati; (ein Geſchäft) oskrbovati, opravljati, upravljati; auf den rechten Weg — na pravi pot pripeljati oder obrniti; (das Waſſer) napeljati, razpeljati; *impf.* na-, razpeljevati.
leitend vodéč, voděn, vodílen; der —e Faden nit (-i) vodnica.
Leiter *m.* vodnik, vodja, voditelj; prevodnik; napeljevalec.
Leiter *f.* lestva, lestvica; (einarmig) laza; (aus Stäben geflochtene Wagenleiter) lesa.
Leiterſprosse *f.* razpérnica.
Leiterſprosse *f.* klin, špriklja.
Leiterwagen *m.* lestveni voz, voz z lestvami, grote *pl.*; voz z lesami (= gnojni voz).
Leitfaden *m.* vodilo, navodilo, navód, napotêk, pouk; nit (-i) vodnica.
leitfähig prevodljiv.
Leitfähigkeit *f.* prevodljivost.
Leitgraben *m.* jarêk, zdrážnica. [cem.
Leithammel *m.* zvončár, ovên z zvon-
Leitlinie *f.* črta vodnica.
Leitmann *m.* (b. d. Feuerwehr) vojarin.
Leitſeil *n.* povodêc, vodêc, vojka, vaje *pl. f.*, vajeti *pl.*
Leitſtern *m.* zvezda vodnica.
Leitſtrahl *m.* prevódnica.
Leitung *f.* voditêv, vodba, vodstvo; ravnáva, uprava; napeljevanje, napeljáva; *(phys.)* prevod.
Leitungsregel *f.* vodílo, ravnílo.
Leitungsvermögen *n.* prevodljivost.
Leitungswiderſtand *m.* vodilni upór, upór prevodu.
Leitzaum *m.* uzda.
Lemming *m.* leming, postrúšnik.
Lende *f.* ledje, kolk, stran (-i); bedro.
Lendenarterie *f.* ledvena odvódnica.
Lendenbraten *m.* riba, ledvena pečenka.
Lendengegend *f.* obledje, ledje; (äußere) bedra *pl.* [jih.
lendenlahm skolčen, polomljen v led-
Lendenmuskel *m.* ledvéna mišica.
Lendenwirbel *m.* ledvéno od. bedreno vreténce. [voljên.
lenkbar vodljiv, voděn, poslušên,
lenken voditi, ravnati, krmiti, obračati, vladati, nagibati (-gibljem); obrniti, nagniti, ukreniti, nakreniti; (Schiff) krmiti, krmáriti, strumljati; zakrmiti.
Lenker *m.* vodítelj, vodnik, vladalec; krmár.
lenkſam vodljiv, voděn, poslušên, ubogljiv, voljên.
Lenkſamkeit *f.* vodljivost, poslušnost, ubogljivost, voljnost.
Lenkſchemel *m.* polza, rédnik.
Lenkzaum *m.* brzda, uzda; den — anlegen obrzdati, zauzdati.
Lenz *m.* pomlád (-i), spómlad (-i), vígred (-i), mladolétje.
Lenzalter *n.* mladóst, pomládje.
lenzen odmekati, tajati se, kopneti, rezcvetati se; razcvesti (-cvetem).
Lenzmonat *m.* ſ. März.
Lerche *f.* škrjanec, škrlec; lávdica, lévica; Lerchen- škrjáněji, škrjánski.
Lerchenfalk *m.* skobec.
Lerchenſtrich *m.* škrjančji let; lov (-i) na škrjance. [nost.
Lernbegier *f.*, **Lernbegierde** *f.* ukaželj-
lernbegierig ukaželjên.
Lerneifer *m.* vnétost v učenji.
lernen učiti se; naučiti se; auswendig — na izúst od. na pámet se učiti.
Lernen *n.* učénje, uk.
Lernfreiheit *f.* svoboda v učenji.
lesbar bralên, čitên.
Leſe *f.* bira, bratêv, branje; (Wein—) trgátêv, bratêv, bendima; (d. Geleſene) nabirek, nabira, zbrav (-i), zbratêv.
Leſeart *f.* čitáva, razno čitanje, način branja.
Leſebrett *n.* (am Webeſtuhl) snoválnica.
Leſebuch *n.* čítanka, berilo.
Leſehalle *f.* čitálnica, brálnica.
Leſekreis *m.* čitáteljstvo.
Leſeluſt *f.* veselje do branja.
leſen brati (berem), čítati; prebrati, prečítati; (ſammeln) brati (berem); nabrati, skupiti; *impf.* nabirati, zbirati, skúpljati; Wein — trgati, brati; obtrgati, obrati; *impf.* obtrgovati, obirati; (reinigen) čistiti, trebiti; Ähren — pabrkovati, lavkati, klasjé pobirati.

Leſen *n.* branje, čitanje.
leſenswert branja vreden.
Leſeprobe *f.* poskús čitanja, čitanje za poskús.
Leſepublicum *n.* bralci *pl.*, čitatelji *pl.*, čitateljstvo.
Leſer *m.* bralec, čitalec, čitatelj; (Sammler) pobirač, nabirálec, beráč.
Leſerin *f.* bralka, čitateljica; (Sammlerin) pobirálka, nabirálka, beračica.
leſerlich bralen, čitalen, čitén.
Leſeſaal *m.* bralna soba, čitálnica, bralnica.
Leſeſtück *n.* berilo.
Leſeverein *m.* bralno oder čitalniško društvo.
Leſewelt *f.* ſ. Leſepublicum.
Leſezeit *f.* bratév, obiratév, branje, trgatév, čas za branje.
Leſezimmer *n.* ſ. Leſeſaal.
Lethargie *f.* mrtvica, mrtvičnost, mrtvilo, drémež; mit — behaftet mrtvičén.
Letten *m.* brna; ſ. Lehm.
Lettern *pl.* črke *pl.*, pismena *pl.*, pismenke *pl.*
Lettermetall *n.* pismenovina.
letticht ſ. lehmicht.
lettig ſ. lehmig.
Letze *f.* okrepa, poživék, zabava; (Abſchied) odhódnja, razhodnja.
letzen veseliti, krepiti; razveseliti, okrepiti, okrepčati, poživiti; *impf.* razveseljevati, okrepčávati, poživljati; ſich — sloviti se; posloviti se; veseliti se, zabavati se.
letzt poslednji, zadnji, skrajnji; zum —enmale poslédnjikrat, zádnjikrat, napósled, h konci, končno; zu guter — na zadnje, zadnjič, najposleje, napósled; in d. —en Zügen liegen umírati, mreti (mrem), sklépati; d. —e Gericht sodnji dan (dneva); die —e Ölung sveto olje.
letztens *adv.* zadnjič, poslednjič, končno; (jüngſt) óni dan, óne dni, nedavno, ónkrat. [něc.
Letztgeborene *m.* mezimec, zadnjerojé-
letzthin *adv.* ſ. letztens (jüngſt).
letztjährig lanski, lanskega od. preteklega leta
letztverfloſſen ravno pretekél, ravno *minul.*
letztwillig *adv.* po poslednji volji; —e Verfügung odredba poslednje volje, poslednja volja.
Leu *m.* ſ. Löwe.
Leuchte *f.* svetilo, svetilnica.
leuchten svetiti; posvetiti; (v. Augen) sijati (sijem), plamikati, svetiti se; (v. d. Sonne, d. Monde) sijati (sijem), svetiti; (v. Sternen) svetiti se, svetliti, žaréti, migljáti, igráti, lesketáti (-ám u. -éčem) se; (ſchwach) brléti, mrlíhati; das Meer leuchtet morje se svetlika; das Wetter leuchtet bliska se, plamíka, drnice igrajo.
leuchtend svetél; svetéč, migljajóč ɔc.
Leuchter *m.* svéčnik, svetílnik; (Perſon) svetílec; —in *f.* svetílka.
Leuchtgas *n.* svetilni plin.
Leuchtkäfer *m.* kresnica, svetlica, ivánščica, buskalica (bliskalica).
Leuchtkraft *f.* svetljivost, svetilnost.
Leuchtmaterial *n.* svetílo, svečáva.
Leuchtſpann *m.* treska, trska.
Leuchtſtein *m.* samosij.
Leuchtthurm *m.* svetílnik, maják.
leugbar tajílen, tajív.
leugnen tajiti, nikati; utajiti, zanikati; *impf.* utajevati, pritajevati, zanikávati; (anfechten) izpodbijati, pobijati, podirati.
Leugnen *n.* tajitév, tajba.
Leugner *m.* tajílec, tajéc; Gottes— bogotajéc.
Leugnerin *f.* tajílka, tajica; Gottes— bogotájka.
Leugnung *f.* ſ. Leugnen.
Leumund *m.* glas, imé (-na) pri ljudéh; d. gute — dobro imé; d. böſe — slabo imé.
Leute *pl.* ljudje *pl.*; *coll.* ljud, ljudstvo, svet.
leuteſcheu odljuden; (v. Vieh) bezljiv, bezíkav.
Leuteſcheu *f.* odljudnost; (v. Vieh) bezljivost, bezíkavost.
leutſelig priljuden, uljuden, družen, družljiv.
Leutſeligkeit *f.* priljudnost, uljúdnost, družnost, družljivost.
Levante *f.* jútrovo, iztók.
Levit *m.* levit.
Levite *f.* dalmátika, slúžnica.

Levkoje *f.* šebój, bledúla.

lexikalisch slovárski. [rečnikar.

Lexikograph *m.* slovárnik, slovnikár,

Lexikographie *f.* slovárstvo. [rečnik.

Lexikon *n.* slovár, slovnik, besednják,

Libelle *f.* kačji pastir; ſ. Waſſerwage.

liberal (freiſinnig) svobodomiseln, svobodoljuben, svobodnjaški, liberalen; ſ. freigebig.

Liberalismus *m.* svobodomiselnost, svobodoljúbje, svobodnjaštvo, liberalizém.

Liberalität *f.* ſ. Freigebigkeit.

Licenz *f.* dovolitév, dovoljenje, privoljenje, dopuščenje; poetiſche — pésniška prostóst.

licenziert dopuščén.

Licenzierungscommiſſion *f.* dopustilna komisija. [list.

Licenzſchein *m.* dopústnica, dopustilni

licht svetél, svetloběn; (d. Verſtande) bistr, jasen; —e Augenblicke od. Zwiſchenzeiten jasna trenótja, jasni preslédki; —er Tag beli dan (dneva); es wird — svita se, dani se, svetli se, prizárja.

Licht *n.* svetlóba, svetlóst, svetlína; (— brennender Körper) luč (-i); (— leuchtender Körper) svetílo, svečáva; *dem.* lúčica; jemandem im —e ſtehen zaslánjati komu, zaslépljati; jemanden hinters — führen prevári koga, trápiti koga; jetzt erſt geht ihm ein — auf zdaj še le se mu je posvetilo v glavi; zdaj še le se je zavedel; bei anbrechendem —e ob svitu, ob zarji, ko dan napóči.

Lichtbild *n.* svetlopís.

Lichte *f.* svetlína, svetloba, sij.

lichtempfindlich občutljiv za svetlobo, svetločútən.

lichten svetliti; razsvetliti, razsvetiti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati; (den Wald) réditi, rédčiti; prerédčiti, izrédčiti, pretrébiti, strébiti; d. Anker — sidro vzdigniti, odriniti; ſich — jasniti se, brisati (briše) se, svetliti se, vedriti se; ujasniti se, zjasniti se, ubrisati se, razsvetliti se, zvedriti se.

Lichtenbreite *f.* širina svetlobe.

Lichtentwicklung *f.* razvój od. razvitek svetlobe.

lichterloh *adv.* s plamenom, plamenoma.

lichtfrei brez luči.

Lichtfreund *m.* prijatelj svetlobe.

Lichtfuchs *m.* ridžan, ridžik.

Lichtfunken *m.* iskra, svetlín.

lichtgelb svetlorumén.

Lichtgießer *m.* svečár.

Lichtgießerei *f.* svečarija, svečarstvo; — betreiben svečáriti.

Lichtglanz *m.* lesk, blesk, svit, sij.

Lichtholz *n.* les za trske, lučevina.

Lichtlehre *f.* nauk o svetlobi.

Lichtmaſſe *f.* svetloba, svečáva.

Lichtmeer *n.* neizmerna svetloba.

Lichtmeſſe *f.* svéčnica.

Lichtmeſſer *m.* svetlomér.

Lichtmeſskerze *f.* svečnična voščenica od. voščénka, svečničnica.

Lichtmeſſung *f.* merjenje svetlobe, svetlomérje. [lín.

Lichtmeteor *n.* svetlobni meteór, svet-

Lichtputze *f.* utrinjálec, usekálnik, utrinjálo.

Lichtputzer *m.* usekáč, ščípec.

lichtreich presvetél, poln svetlobe.

Lichtreich *n.* kraljestvo svetlobe.

Lichtſchein *m.* sij, svit, žar.

Lichtſchere *f.* ſ. Lichtputze.

lichtſcheu bojéč se svetlobe; potúhnen, poníglav.

Lichtſchirm *m.* sénčnik, senčílo.

Lichtſchnuppe *f.* utrinjék; es fiel eine — zvezda se je utrnila od. potočíla.

Lichtſeite *f.* svetla stran (-i).

Lichtſpann *m.* trska, treska. [lobe.

Lichtſtärke *f.* jákost od. jáčina svet-

Lichtſtoff *m.* svetivo, svetlovina.

Lichtſtrahl *m.* žarék, žar; trak.

Lichtträger *m.* svetílec, svetlonošec.

Lichtwandlung *f.* mena svetlobe.

Lichtwelle *f.* svetlobni val.

Lichtzieher *m.* svečar.

licitando *adv.* po dražbi, po licitaciji.

Licitation *f.* dražba, licitácija; Licitations- dražbeni, licitacijni, licitacijski.

Licitationserlös *m.* dražbeno skupílo.

Licitationsprotokoll *n.* dražbeni zapísnik.

Licitationsweg *m.* dražbeni pot; im —e etwas verkaufen od. an ſich bringen dražbenim potom kaj prodáti ali kupíti

licitieren po dražbi prodáti, *impf.* — prodájati; (kaufen) po dražbi kupiti, *impf.* — kupovati; licitirati.

lieb ljub, mil, drag; prijetén, ljubezniv; — haben ljubiti, rad imeti (imam); — gewinnen prikúpiti si, priljúbiti si; er hat ihn — gewonnen prikupil, priljubil od. omilil se mu je; jemd. etwas zu — thun komu ljubáv storiti; ich möchte —er jaz bi rajši; den ganzen —en Tag ves ljubi dan (dneva), ves božji dan; du —er Gott o moj Bog.

liebäugeln zaljúbljeno glédati od. pogledovati, z očmi se loviti, namigovati si.

Liebchen *n.* ljuba, ljúbica, ljúbka; mein — drágo moje, dúšica moja, srce moje; (männl.) ljubček, milček.

Liebden, Euer — Vaša milost.

Liebe *f.* ljubézen (-i), ljubáv (-i); *fig.* veselje, radost; in — entbrennen zaljubiti se, ljubezni vneti (vnamem) se.

liebeathmend v ljubezni od. za ljubezén živéč.

Liebegefühl *n.* čut ljubezni.

liebeglühend ljubezni vnet.

liebeleer brez ljubezni.

Liebelei *f.* ljubkovánje, dragovánje, milkovánje. [vati.

liebeln ljubkovati, dragovati, milko-

liebelos brez ljubezni.

lieben ljubiti, rad imeti (imám), prijátelj biti (sem).

Lieben *n.* ljubljenje, ljubezén (-i).

liebenswürdig ljubezniv.

Liebenswürdigkeit *f.* ljubeznívost.

Liebesapfel *m.* volčje jábelko, paradájzar.

Liebesband *n.* vez (-i) ljubezni, ljubávna vez.

Liebesbeweis *m.* dokáz ljubezni, ljubavni dokaz.

Liebesblick *m.* zaljubljeni pogléd.

Liebesbrief *m.* zaljubljeno od. ljubavno pismo. [ljubo.

Liebesdienst *m.* ljubáv (-i), delo za

Liebeserklärung *f.* ljubavna izjáva; jemd. eine — machen svoje srce odkriti (-krijem), svojo ljubezén izjaviti.

Liebesflamme *f.* goréča ljubezén, plam ljubezni.

Liebesgedicht *n.* ljubavna —, zaljúbljena pesén (-i).

Liebesgeständnis *n.* izpóved (-i) od. priznanje ljubezni.

Liebesgott *m.* Lelj, Leljo; (bei den Römern) Kupido, Amor.

Liebesgöttin *f.* Lada; (b. d. Römern) Vénera.

Liebeshandel *m.* ljubkovanje, dragovanje, milkovanje; vasovanje.

Liebeslust *f.* ljubavna slast (-i), ljubavno razkošje.

Liebesmahl *n.* brátovska miza, ljubeznica; das — Christi poslednja večérja.

Liebesnarr *m.* zatelebanec, zaljubljeni bedák.

Liebesopfer *n.* žrtév ljubavi.

Liebespaar *n.* ljubavna dvojica, zaljubljenca *dual.*

Liebespfand *n.* zastáva ljubezni; ljubavna zastava, jamstvo ljubavi.

Liebestrank *m.* ljubavni napitek, — popivek.

Liebesverhältnis *n.* ljubavno razmerje, — znanje, ljubezén (-i).

Liebeswerk *n.* dobro delo, ljudomilo delo; bogoljubno delo. [ljubezni.

Liebeszeichen *n.* znamenje od. znak

liebevoll ljubezniv, mil, ljubezni poln.

Liebhaber *m.* prijatelj; ljubóvnik, radovoljec; (Geliebte) ljubiméc, dragi, ljubi, ljubček, milček.

Liebhaberei *f.* posebno veselje od. nagnenje do česa; das ist meine — to me posebno veseli. [ljubóvnica.

Liebhaberin *f.* prijateljica; ljubica,

Liebhaberrolle *f.* vloga ljubovnika.

liebkosen božati, dragovati, ljúbkati, milkovati; pobožati; (schmeicheln) dobrikati se, sladkati se, laskati se, miliți se, lizati (ližem) se, prilizovati se.

Liebkosung *f.* ljúbkanje, bóžanje, dragovanje; prilizovanje.

lieblich ljubek, mil, dražestén; — klingend milozvók.

Lieblichkeit *f.* ljubkost, milína, dražest (-i), ljubeznost.

Liebling *m.* ljubček, ljubljenec, ljubljenček, miljenec, ljubiméc; Lieblings- najljubši, priljubljen.

Lieblingssessen *n.* najljubša jed (-i).
Lieblingsvorstellung *f.* priljubljena od. omilela misel (-i).
Lieblingswunsch *m.* največja želja.
lieblos nemil, nemilosrčen, trdosrčen.
Lieblosigkeit *f.* nemilost, nemilosrčnost, trdosrčnost.
liebreich blag, ljubezniv, ljudomil, dobrohoten, milostljiv.
Liebreiz *m.* milina, milóta, milóba, mičnost, mikavnost, ljubkost, dražest (-i).
Liebschaft *f.* ljubézen (-i); zaljúbljenost; ljubavno znanje.
Liebste *m.* u. *f.* ſ. Liebchen.
Liebstöckel *n.* lúštrek, luštek.
Lied *n.* pesém (-i), pesén (-i), pesma, popévka; *dem.* pesmica; (Geſang) petje; spev; ein — anſtimmen zapeti (-pojem).
liedeln okrogle peti (pojem) od. pévati.
Liederbuch *n.* pesmarica, spévnik.
Liederdichter *m.* pesmár, pevec.
liederlich zanikarén, nemarén, len, lenoben; (unordentlich) malopridén, razuzdán; — werden zanemariti se; poleniti se; spridíti se.
Liederliche *m.* zanikarnež, nemárnež, lenúh, lené (-éta); malopridnež; razuzdáněc; *f.* zanikarnica, nemárnica, malopridnica, lajdra; razuzdánka.
Liederlichkeit *f.* zanikarnost, nemárnost, lenóba; malopridnost, razuzdanost. [pesmarica.
Liedersammlung *f.* pesemska zbirka,
Liedertafel *f.* pevsko društvo.
Liedlohn *m.* (Geſindelohn) zaslužék, mezda, služabnikovo plačilo.
Lieferant *m.* dobavljáč, oskrbovalec; zalagátelj.
liefern dobáviti, oskrbéti, založiti; *impf.* dobavljati, oskrbovati, zalágati; (ſchicken) poslati (pošljem), *impf.* pošiljati; eine Arbeit — izgotoviti, dogotoviti, dodélati; *impf.* iz-, dogotávljati, dodelávati; (ab—) oddati, izročiti, predati; *impf.* od-, predájati, izročevati; eine Schlacht — udáriti se, sprijeti (sprimem) se s kom, v vojsko se spustiti. [nica.
Lieferſchein *m.* pošiljalni list, dobávLieferung *f.* dobáva, zaláganje, oskrbítev, pošiljátev.
Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogoj.
Lieferungscontract *m.* dobávna pogódba.
Lieferungsort *m.* dobavíšče, dobávno mesto; pošiljatveno mesto.
Lieferungszeit *f.* dobávni čas od. obrók.
liegen ležáti (ležím); (oft) polégati; (v. Orten) státi (stojim), biti (sem); es liegt mir nicht daran nič ne maram za to, za to mi ni mar, ni mi za to; es liegt bei ihm v njegovi moči oder roci je; ein wenig — poležáti (-ležím); — bleiben obležati; — laſſen pustiti, *impf.* puščati; — haben v zalógi od. gotovini iméti (imám).
Liegen *n.* lega, leža.
liegend ležéč; —es Gut ſ. Liegenſchaft.
Liegenſchaft *f.* ležeče od. nepremično blago od. posestvo, nepremičnina.
Lieger *m.* ležúh, poležúh, polegalec.
Lieſchgras *n.* (*Phleum pratense*) svinjski rep.
Lieutenant *m.* poróčnik, lájtnant.
Liga *f.* zveza.
Lignin *n.* (Holzfaſer) lesna vlaknina, lignín. [nit.
Lignit *n.* r(u)javo oglje (kopano), lig-
Liguſter *m.* ſ. Hartriegel.
Liguſterſchwärmer *m.* kalínar, kalínji veščec.
lilafärbig lílast.
Lilie *f.* lilija, limbar; Lilien- lilijev, limbarjev.
lilienartig lilijast; —e Gewächſe (Schwertlilien) *pl.* perunike *pl.*
Liliengewand *n.* belo oder bliščeče oblačilo.
Lilienöl *n.* limbarjevo olje.
lilienweiß bel kakor lilija.
Liman *m.* liman, obrežno jézero.
limitativ mejílen, stesnjujóč.
limitieren mejíti, stesnjevati; omejíti, *impf.* omejevati.
Limitum *n.* (limitierter Preis) postávljena od. neprestópna cena.
Linde *f.* lipa; *dem.* lípica; Linden- lípov. [cvetje.
Lindenblüte *f.* lípov cvet; *coll.* lípovo
Lindenholz *n.* lípov les, lipovína.
Lindenwald *m.* lípov gozd, lípovje.
Linderer *m.* tolažitelj, tešitelj, mirilec, tažílec, polajševalec.

Linderin *f.* tolažiteljica, tešiteljica, mirilka, tažilka, polajševalka.

lindern tešiti, tolažiti, tážiti, miriti, lájšati, hladiti; utolažiti, utešiti, pomiriti, z-, polájšati, polehčáti; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; ſich — odjénjati, pojenjati, odleči (-ležem); *impf.* od-, pojenjevati, odlégati.

Linderung *f.* lajšáva, po-, zlajšáva, olajšba, polájšek, polajšilo, hladilo; pomirítev, utéha. [kón.

Lindwurm *m.* zmaj, zmij, pózoj, dra-

Lineal *n.* ravnílo, črtálo.

Lineamente *pl.* črte *pl.*, potéze *pl.*

Lineareinheit *f.* lineárna od. dolgóstna jedníca.

Lineargeſchwindigkeit *f.* jednomerna brzína.

Linguiſt *m.* jezikoslovec.

Linguiſtik *f.* jezikoslóvje.

linguiſtiſch jezikoslóven.

Linie *f.* črta, potéza, línija; proga; (Zeile) vrsta, red (-í), redék; (Abſtammung) loza, rod, koléno, vrsta; aufſteigende, abſteigende — navzgórnja —, navzdólnja loza od. vrsta; (mil.) linija, rédovna vojska.

Liniendienſt *m.* služba v rédovni vojski od. v liniji.

linienförmig črtast, prógast. [dija.

Linienſchiff *n.* rédovna od. linijna lá-

Linientruppen *pl.* redovna vojska.

linieren črtati; načrtati.

link lev, levičen; —e Hand levica, leva roka; zur Linken na levíci.

linkerſeits *adv.* na levi; na levo.

Linkhand *m.* ſ. Linkhändige.

linkhändig levičen.

Linkhändige *m.* levičnik, levičar; *f.* levičnica.

linkiſch okoren, neokretén, štórkljast.

links *adv.* na levo, v levo; na levi, na levíci.

linksſeitig lev, levostránski.

linksum *adv.* na levo, na levo okróg.

linnen platnén, prtén.

Linnenzeug *n.* platnína, prtenína, platnéna od. prténa roba.

Linſe *f.* leča; *dem.* léčica; Linſenlečni, léčnat.

Linſenacker *m.* lečišče.

linſenförmig *léčast.*

Linſengericht *n.* kúhana leča, lečna jed (-í).

Linſenſtroh *n.* lečevina, lečna slama.

Linſenſuppe *f.* lečnata juha, juha z vkúhano lečo.

Lippe *f.* ústnica, ustna, ustno; Lippenustni, ustnat.

Lippenblüte *f.* ustnati cvet.

lippenblütig ustnatega cveta.

Lippenblütler *m.* ustnática.

Lippenlaut *m.* ústnik.

Liqueur *m.* žganjina, páljenka, likér.

liquid (klar erwieſen) izpričan, jasén; (richtig geſtellt) ugotóvljen.

Liquidant *m.* tožéči úpnik.

Liquidat *m.* toženi dolžník.

Liquidation *f.* ugotovitév, ugotovílo, likvidácija; (Schuldenabzahlung) izpláčanje dolgóv. [lec.

Liquidator *m.* ugotovítelj, ugotavlja-

liquidieren ugotóviti, likvidirati; *impf.* ugotávljati, ugotovljevati; (abzahlen) izpláčati dolg; eine Caſſe — blagájnico preglédati.

Liquidierungs- ugotovílni.

Liquidſtellung *f.* ſ. Liquidation.

Liſpel *m.* šepét.

Liſpeler *m.* šepetalec.

liſpeln šepetáti (-ám u. -éčem); za-, pošepetáti; čebljati, čebrnjati; (jäuſeln) šumljáti, šumotljati, žuboriti.

Liſt *f.* lest (-í), zvijáča, prevára, kovárstvo, lokávstvo, lokavščina, prekánjenost.

Liſte *f.* iménik, zapisék, izkazék.

liſtig lókav, prekánjen, zvit, zavit, zvitorép, kovarén, lestén, premetén, pretkán.

Liſtige *m.* lókavec, zvijačnik, kovárnik, léstec, zvitorepec, zviti ptič; *f.* zvijáčnica, kovárnica.

Litanei *f.* litanije *pl.*

literariſch slóvstven, knjíževen, knjížen, literarén.

Literat *m.* knjížnik, slovstvenik, písátelj, literát.

Literatur *f.* slovstvo, knjíževnost, literatúra.

Literaturgeſchichte *f.* slóvstvena zgodovína.

Literaturzeitung *f.* slovstveni časnik.

Lithochromie *f.* barvotísk.

Lithograph *m.* kamenopisěc, kamenotiskár.
Lithographie *f.* kamenopís, kamenotísk; (Anstalt) kamenotiskárnica.
lithographisch kamenopísěn, kamenotískověn.
Lithophag *m.* kamenojeděc.
Lithophyten *pl.* okamenéle rastlíne *pl.*
Litorale *n.* primórje, primorsko (-ega).
Liturgie *f.* cerkveni obredi *pl.*, bogoslúžbeni red, liturgija; (Gottesdienst) služba božja.
Liturgik *f.* obredoslóvje, litúrgika.
liturgisch obreděn, obredoslóvěn, litúrgičěn.
Litze *f.* stremén, pramén, plet.
Livree *f.* livréja, opráva.
Lob *n.* hvala, pohvála; (Ruhm) slava, čast (-í), díka; übertriebenes — prehvala.
lobbegierig hvale željěn.
loben hvaliti; pohvaliti; (preisen) slaviti, veličati; poslaviti, poveličati; *impf.* preslávljati, poveličevati, povzdigovati.
lobenswert, lobenswürdig hvalěn, hvale od. častí vreděn.
Lober *m.* hvalitelj, hvalílěc; —in *f.* hvaliteljica, hvalilka.
Lobeserhebung *f.* hvalitěv, hvaljenje, povzdigovanje, poveličevánje.
Lobgesang *m.* hvalospév, slavospév.
lobgierig hvale željěn od. lákoměn.
Lobhudelei *f.* hvalisanje, prevelika od. nezaslúžena hvala.
lobhudeln hvalisati.
Lobhudler *m.* hvalísalěc, hvalé (-éta).
löblich hvalěn, hvale vreděn; (als Titel) slavěn; hoch— preslavěn.
Löblichkeit *f.* hvalevrednost.
Loblied *n.* hvalna pesěn (-i), hválnica.
lobpreisen slaviti, veličiti, veličati, díčiti.
Lobrede *f.* pohvalni góvor, pohvála.
Lobredner *m.* pohválnik, hvalítelj.
lobreich hvalěn, hvalovít.
Lobschrift *f.* pohválnica, hvalopís.
lobsingen s. lobpreisen. [kalěn.
local mestěn, krajěn, krajevěn, lo-
Local *m.* mestnik, mestni sklon.
Localarmenfond *m.* krájevna ubožna zaloga.
Localcommission *f.* krajevna komisija.
Locale *n.* próstor, mesto; lokál.
Localie *f.* lokalíja, pódfara.
localisieren porazméstiti, umestiti, lokalizovati; (d. Feuer) omejiti.
Localisierung *f.* porazmestilo, omejítěv, lokalizácija.
Localismus *m.* krajíca, okoličnica, lokalizěm. [líst.
Localist *m.* duhovni upravitelj, loka-
Localität *f.* s. Locale.
localpolizeilich krajnopolicijski.
Localpreis *m.* mestna od. krajna cena.
Localumstand *m.* krajna okolnost od. okólščina.
Loch *n.* luknja, vrt (-í); votlína, jama, rupa; zijálka, brezno; (schlechte Wohnung) beznica, luknja; (Wunde) rana; ein — machen zluknjati, prelúknjati; sich ein — in den Kopf schlagen glavo si prebiti (-bijem).
Lochbaum *m.* mejník; s. Lachbaum.
Locheisen *n.* votlo dleto.
löcheln luknjičati, luknjice delati; preluknjičati, luknjice narediti; gelöchelte Haselnuss luknjičasti od. piškavi leščnik.
lochen luknjati, luknjo delati, vrtati; z-, preluknjati, luknjo narediti oder zvrtati; einen Baum — drevo izšupiti, — izdolbsti (-dolbem).
löcherig lúknjast, luknjičast, jamast, jamičast, rupast.
löchern prestakniti, pretakniti; *impf.* prestikati, pretikati, po vseh luknjah vóhati.
Locke *f.* koděr, vítica; *dem.* kódrěc; (Lockspeise) vaba, vada.
locken vabiti, mamiti; d. Haar — kódrati; skodrati; e. Kind — pestovati.
lockend vabéč, vabljív, mamljiv.
Lockenhaar *n.* kódrasti lasjé *pl.*, kodri *pl.*
lockenhaarig kodrolás, vitolás.
lockenreich kódrast, kódrav.
locker rahěl, prhěk; (v. Eisen) pleniv; (nicht straff) nezatégnen, ohlapěn; (schütter) reděk; —es Erdreich rahla —, prhka —, sipka prst (-í), rahlica; — machen rahljati; z-, prerahljati; (fig. lahkomiseln, razuzdán.
Locker *m.* vabílěc, vabník.

Lockerheit *f.* ráhlost, rahlóta, prhkóst; plenívost; oblapnost, redkost; lehkomíselnost, razuzdánost.

Lockerin *f.* vabílka, vabnica; (Kindsmagd) pestunja, pesterna.

lockern *tr.* rahljáti; z-, raz-, porahljati; *intr.* (locker werden) odjenjati, popustiti; *impf.* odjenjevati, popúščati; rahliti se, zrahliti se.

Lockmittel *n.* vabilo, mamilo, privaba.

Lockſpeiſe *f.* vaba, vada.

Lockung *f.* vabljenje, vabitêv, vaba.

Lockvogel *m.* vabník.

Locomotiv *n.* hlapón, samovóz, parovoz, lokomotiv.

Lode *f.* capa, odtrgan kos; (ein ungewalktes Tuch) nevaljano sukno; (am Baume) letni odrastêk, mladika; kolénce; (junges Laubholz) šíbje, brstje, mladovje.

Loderaſche *f.* prhávica, prhavka, prhál (-i).

lodern švigati, plapoléti, trpoléti, z zubljem goreti.

Löffel *m.* žlica; *dem.* žličica; (Haſenohr) zajčje uhó (ušésa).

Löffelente *f.* žličarica.

Löffelgeſtell *n.* žličnik, žličnják.

Löffelmacher *m.* žličar.

Löffelreiher *m.* žličarka, bela lopátka.

löffelweiſe *adv.* po žlici, po žlicah.

Logarithme *f.*, **Logarithmus** *m.* logaritêm.

Logarithmentafel *f.* logaritmovnik.

logarithmiſch logaritmičên, logaritemski.

Loge *f.* loža.

Logement *n.* ſ. Wohnung.

logieren ſ. wohnen.

Logik *f.* umoslovje, lógika.

Logiker *m.* umoslovêc, lógik.

logiſch umoslovên, lógičên.

Logogryph *m.* besedna zastávica, zlogovnica, logogrif.

loh plameněč, plamtéč, z zubljem goréč, plapoláv.

Loh *n.* močevína, močvírje.

Lohbeize *f.* stroj s čreslom; (Grube) strójnica.

Lohbrühe *f.* čresleníca.

Lohe *f.* čreslo, čreslovina; (Flamme) *zubêlj, plámen,* žar.

lohen strójiti; s čreslom udelati, ustrójiti; ſ. lodern.

lohgar s čreslom strojen.

Lohgerber *m.* strojár, kóžar.

Lohgerberei *f.* strojárija; (Werkſtätte) strojárnica.

Lohmühle *f.* stopa za čreslo.

Lohn *m.* plačilo, povračilo; (d. Verdienſt) zaslužêk; (Dienſt—) mezda, plača; (Tag—) dnina; (Fuhr—) voznína.

Lohnarbeiter *m.* dninar, mezdnik, najémnik, težák; —in *f.* dninarica, najémnica.

lohnen pláčati, popláčati, povrniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povračati; es lohnt nicht davon zu ſprechen škoda besed; es lohnt nicht der Mühe ni truda vredno.

Lohnkutſcher *m.* najemsčêk.

Lohnſtreitigkeit *f.* prepir zastran mezde.

Löhnung *f.* mezda, plačilo.

Löhnungstag *m.* mezdni od. plačilni dan (dneva).

Lohnvertrag *m.* pogodba zastráu mezde od. plače.

Lohrinde *f.* čreslo.

Lolch *m.* *(Lolium)* ljúlika.

Lorbeer *m.* lavoríka, lavor; Lorbeerlavorikov, lávorov.

lorbeerartig lavorikast.

Lorbeerblatt *n.* lavorikov list, lavorovo perô (-ésa).

Lorbeere *f.* lavorikova jágoda. [vina.

Lorbeerholz *n.* lavorikovina, lavoro-

Lorbeerkranz *m.* lávorov venêc.

Lorbeeröl *n.* lavorikovo olje.

Lorgnette *f.* kukalo, lornjet.

los (loſe, locker) rahêl, voljên; drobêč; —e Kryſtalle izlúščeni kristáli; (losgelaſſen) izpuščén, oproščén; in Zuſammenſetzungen brez-: ſorg— brezskrbên; gewiſſen— brezvestên ɔc.

Los *n.* žreb, srečka; (Schickſal) usóda; vom —e beſchieden usójen, naménjen, umérjen; —e ziehen žrébati, sréčkati.

losbinden odvézati (-vežem), odrêšiti; *impf.* odvezovati, odreševati.

losbrechen odlomiti, odkrhniti; *impf.* odlámljati, odkrhávati.

losbrennen zažgáti (-žgém), zapáliti; *impf.* zažígati; ein Gewehr — sprožiti, ustrelíti.

losbringen odpráviti, *impf.* odprávljati.

Losbruch *m.* odlóm, odlómek, ulomék.

Lösch- gasilni.

Löschanſtalt *f.* gasílna napráva.

Löſchbrand *m.* ogorék, opalék.

Löſche *f.* praška; die — abſtechen práško ogrébati.

löſchen *tr.* gasíti, gaševati; po-, ugasíti; *impf.* pogášati, pogaševati; den Durſt — žejo ugasíti, žejo utolažíti, odžéjati se; Eiſen — železo kalíti; (auslöſchen) izbrisati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gasníti, ugasníti.

Löſcher *m.* gasílec, gasitelj; (Werkzeug) *f.* Löſchhorn.

Löſchgeräthe *n.* gasílno oródje, pripráva za gašénje, gasíla *pl.*

Löſchhorn *n.*, Löſchhütchen *n.* gasílnik, gasílo.

Löſchmannſchaft *f.* gasílci *pl.*

Löſchmittel *n.* gasílo.

Löſchordnung *f.* gasílni red.

Löſchpapier *n.* pívnik.

Löſchtrog *m.* korito, kalník, kališče.

Löſchung *f.* gasitév, gašenje; (Extabulation) izknjížba, izbrisanje.

Löſchwaſſer *n.* kalílnica; voda za gasitév.

losdrehen odsúkati (-sučem), odvíhati (-višem).

losdrücken sprožiti, *impf.* sproževati.

loſe *f.* los; (leichtfertig) lahkomíseln, prešírен, nagajív; (liederlich) razuzdán, malopridén; — Worte umázane besede; —s Geſchwätz kvante *pl.*; —s Maul umazana usta *pl.*; *fig.* opravljívec, obrekovalec; (weibl.) opravljívka, obrekovalka; ein —s Maul haben jezikovati, jezíčiti, gobezdati, obžírati.

Löſe- odkupni, rešílni.

Löſegeld *n.* odkupnína.

löſen odvezati (-vežem), odrešíti, razrešíti, razvozláti; *impf.* odvezovati, od-, razreševati, razvozlávati; (loskaufen) odkupíti, rešíti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe —, Gleichung auflöſen) rešíti, razrešíti; (reſolvieren) drobíti, razdrobíti; *chem.* topíti; raztopíti, raztvoríti, razkrojíti; *impf.* raztopljevati, raztvarjati; (im Feuer) talíti, topíti; raztaliti, *raztopiti*; (in e. Flüſſigk.) razmočíti, *impf.* razmákati; Geld — skupíti, stržíti; eine Karte — vstopnico kupíti; e. Räthſel — uganíti, *impf.* uganjevati; die Zunge — spregovoríti; jezik razvezati (-vežem), jezik izpodrezati (-režem); *impf.* — izpodrezovati.

loſen srečkati, žrebati, kockati.

Löſerdürre *f.* devetogúbnica, goveja kuga.

losfeuern *tr.* ustreliti, sprožiti, podreti (-drem); *impf.* sproževati, podírati.

losgehen (v. Gewehr) sprožíti se; auf jem. — napasti (-padem) koga, lotíti se koga, zagnati (-ženem) se vanj; (beginnen) začeti (-čnem) se, pričeti se; vneti (vnamem) se.

loshaſpeln odmotáti.

Loskauf *m.* odkúp; Loskauf- odkupni.

loskaufen odkupíti, rešíti; *impf.* odkupovati, odkupljeváti, reševati; ſich — odkupíti se.

Loskaufpreis *m.* odkupnína.

loskommen iíti (-idem), utéči (-tečem); *impf.* uhájati, utékati; ſ. ſich losmachen.

loslaſſen izpustíti, oprostíti; *impf.* izpúščati, oproščati.

loslöſen ſich prožíti se, krhati se; sprožíti se.

losmachen oprostíti, osvoboditi, oteti (-tmem), rešíti; *impf.* oproščevati, osvobájati, otévati, reševati; die Rinde vom Stamme — lúpiti, majíti, beliti; olupíti, omajíti, obeliti; ſich — iznebíti se, odkrižati se, osvojíti se; *impf.* iznebovati se, odkriževati se, osvajati se, osvojevati se.

losreißen trgati, krúšiti, krhati; odtrgati, utrgati, odkrušíti, odkrhníti.

losſagen ſich odréči (-rečem) se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedávati se.

losſchlagen odbíti (-bijem), odtrúpiti; *impf.* odbíjati, odtrupljevati; e. Ware — prodáti, izpečáti; *impf.* prodájati; darauf — tolči (tolčem), nabíjati.

losſein prost biti (sem), oprostíti se.

losſprechen odvezati (-vežem), oprostíti; *impf.* odvezovati, oproščevati.

(in d. Beichte) grehov odvézati, razgrêšiti; *impf.* grehov odvezovati, razgreševati.

Losſprechung *f.* odvéza.

losſteuern krmiti proti čemu.

losſtürzen zagnati (-ženem) se, zapoditi se, zaleteti se, navaliti se.

lostrennen odločiti, *impf.* odločevati; (Naht) odpárati, razparati, odprati (-porjem).

Loſung *f.* srečkanje, žrébanje; (Parole) geslo; (— eines Tages im Geſchäfte) stržék.

Löſung *f.* odvéza, razvéza, razrešitêv, rešitêv; (Loskauf) odkúp, rešitêv; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raztópina, raztvór, razkrój.

Loſungsgeld *n.* stava.

Löſungsmittel *n.* topilo.

Loſungswort *n.* geslo.

loswerden iznebiti se, odkrižati se, oprostiti se, osvoboditi se; *impf.* iznebovati se, oproščevati se; ich kann ihn nicht — ne morem se ga otresti; der Schulden — oddolžiti se; d. Ware — blago razpečáti, — razprodáti.

loswickeln od-, razmotáti.

loswinden ſich izviti (-vijem) se, izmakniti se.

loszählen ſ. losſprechen. [ogovárjati.

loszíehen (über jem.) obrekovati koga,

Löß *m.* (Lehm) púhlica.

Loth *n.* lot; (Bleiloth) olóvnica; ſ. Senkblei; Loth- lotov.

lothen z olovnico mériti.

löthen variti, spájati; zvariti, spojiti.

löthig lotov, lot težék; (in Zuſammenſetz.) lotên.

Lothkolben *m.* spajálo.

lothrecht navpičên, prostopadên.

Löthrohr *n.* puhálnica.

Löthung *f.* spájanje.

Lotſe *m.* lavda.

Lotterbube *m.* maloprídnež, zanikarnež, potepúh.

Lotterie *f.* loterija; Lotterie- loterijski.

Lotterielos *n.* loterijski list, žreb, srečka.

Lotto *n.* ſ. Lotterie.

Lottoamt *n.* loterijski urad.

Lottoanlehen *n.* loterijski zajêm, loterijsko posojilo.

Lottogefälle *n.* loterijski dohódki *pl.*

Lotus *m. (Lotus corniculatus)* device Marije kožušček, nokota.

Löwe *m.* lev, oroslan; *dem.* levček; Löwen- lévov, levji.

Löwenbändiger *m.* levji krotilec.

löwenbeherzt srčên ko lev.

Löwenfuß *m. (Alchemilla vulg.)* hríbna resa; device Marije plaščék.

Löwenhaut *f.* levina, levova od. levja koža.

Löwenhündchen *n.* levček.

Löwenjagd *f.* lov na leve.

Löwenmaul *n.* (Pflanze) odolín, žábica.

Löwenzahn *m. (Leontodon Taraxacum)* régrat.

Löwin *f.* lévinja.

loyal zakonít, zakonên; vdán, lojalên.

Loyalität *f.* zakonítost; vdánost, lojálnost.

Luchs *m.* ris; *fig.* bistrovid; Luchs- risov, risji.

Luchsauge *n.* risje okó (očésa); *fig.* bistri vid od. pogléd; ein — habend bistrovid, bistroók. [koža.

Luchsbalg *m.*, **Luchsfell** *n.* risína, risja

Lucifer *m.* svetlonós; danica, večérnica; (Teufel) hudóba, lúcifer.

Lücke *f.* luknja, špranja, razpoklina, predór, razsedlina, razporék; (Zahn—) škrba, škrbína; (leere Stelle) praznina, presledék; (Zaun—) vrzél (-i).

Lückenbüßer *m.* vstavka; (Perſon) zatikálo, mašílo; jemandes — ſein biti (sem) koga omélo.

lückenhaft pomanklјiv, népopoln.

Lückenhaftigkeit *f.* pomanklјivost, nepopolnost.

Lückenzahn *m.* (zob) vrzelják.

lückig lúknjast; škrbast, škrbinast; *bot.* preslédkast.

lucrativ koristonósên, dobičék dajóč od. nesóč.

Luder *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrtváščina; *fig.* mrha.

Luderleben *n.* razuzdáno od. nesrámno življenje.

ludern razuzdano živéti.

Luft *f.* vzduh, zrak; (bewegte —) sapa, vetêr; (Atmoſphäre) ozráčje; ſchwüle — sopárica; trübe — kalno nebó; in der freien — pod milim nebom od. Bogom,

na planem; die Vögel in der — ptice pod nebom; — ſchöpfen dihati, oddihovati se; nach — ſchnappen sapo pojemati, hlipati; in die — reden bob v steno metati (mečem); ſich in die — erheben vzleteti; — machen ſ. lüften; einem Baume — machen veje zredčiti od. otrébiti drevesu; dem Blute — machen puščati; dem Herzen — machen srce zlajšati od. olajšati.

Luftart *f.* plin, vzdušina.

Luftballon *m.* zrakopláv, balón.

Luftbild *n.* prividek, zračna prikazen (-i). [hurček.

Luftblaſe *f.* (zračni) mehúr; *dem.* me-

Lüftchen *n.* sápica, vetrec, vetrič.

luftdicht neprodušen.

Luftdruck *m.* zračni tlak.

Luftdruckmeſſer *m.* tlakomér.

Luftelektricität *f.* zračna eléktrika.

lüften zračiti, vetriti; prezračiti, prevetriti; *impf.* prezračevati, prevetrovati; die Wolle — na prepahu imeti (imám) volno.

Lufterſcheinung *f.* zračni prikaz oder pojáv, zračna prikazen (-i).

Luftfahrer *m.* zrakoplavec. [zraku.

Luftfahrt *f.* zrakoplóvnja, vožnja po

luftförmig plínav, zrákast.

Luftgänge *pl.*, **Lufthöhlen** *pl.* zračni prohodi *pl.*, vzdúšnice.

Luftgebilde *n.* prividek.

Luftgewölbe *n.* podnébje.

Lufthahn *m.* ſ. Ventil.

luftig zračen, vzdušen, vetroven; visók, prostoren; *fig.* laheк, lahkomiseln.

Luftkreis *m.* ozračje, vzdušje.

luftleer brezzračen.

Luftloch *n.* dúšnik, oddušnik, sápnik, prodúh, prodúšina.

Luftmeſſer *m.* zrakomér.

Luftmeſskunſt *f.* zrakomérstvo.

Luftpumpe *f.* zračna sesálka. [nik.

Luftquelle *f.* čadobljúvnik, plinobljúv-

Luftraum *m.* zračna prostornína, zrakovje, zrakovina.

Luftregion *f.* opásje, podnébje.

Luftröhre *f.* sápnik, dúšnik; es iſt mir in die — gerathen zaletélo se mi je.

Luftröhrenentzündung *f.* vnética sápnika od. v sapniku.

Luftröhrenſchwindſucht *f.* súšica dúšnika.

Luftſäule *f.* zračni stolp.

luftſcheu zraka bojéč. [sloj.

Luftſchichte *f.* zračna plast (-i), zračni

Luftſchiff *n.* zrakoplóvnica.

Luftſchiffer *m.* zrakoplavec.

Luftſchiffahrt *f.* zrakoplovstvo, zrakoplovnja.

Luftſchloſs *n.* zlati grad; Luftſchlöſſer bauen zidati si svetle gradove v obláke.

Luftſpiegelung *f.* zračno zrcaljenje, zračno slepilo, zračni prividi *pl.*

Luftſprung *m.* skok.

Luftſtrom *m.*, **Luftſtrömung** *f.* zračni tok od. puh.

lufttrocken na zraku sušen.

Lüftung *f.* zračénje.

Luftveränderung *f.* zračna premémba.

Luftverdichtung *f.* zgoščanje zraka.

Luftverdünnung *f.* razredčanje zraka.

Luftvulcan *m.* ſ. Luftquelle.

Luftwandler *m.* vetrohodec.

Luftwelle *f.* zračni val.

Luftzeichen *n.* nebno znamenje.

Luftzelle *f.* ſ. Lungenzelle.

Luftzug *m.* prepih, prepáh.

Lug *m.* laž (-i), lež (-i), klama; — und Trug laž in goljufija, klamstvo.

Lüge *f.* laž (-i), lež (-i); grobe — debéla od. kosmáta laž; jemanden —n ſtrafen na laž koga postáviti; der — überwieſen werden na lažéh ostati (-stanem).

lügen lagáti (lažem) (se), legati (se); zlagáti se, zlegáti se; Freundſchaft — hliniti se.

Lügen *n.* laž (-i), legánje.

lügenhaft lažnív, lažljív.

Lügenhaftigkeit *f.* lažnivost, lažljivost.

Lügenmaul *n.* lažnivi gobec; *fig.* lažnivec, lažník; *f.* lažnívka, lažnica.

Lügenprophet *m.* lažnivi oder krivi prerok. [fije.

Lügenreich *n.* kraljestvo laži in goljufi-

Lügner *m.* lažnivec, lažník; —in *f.* lažnívka, lažnica.

lügneriſch ſ. lügenhaft.

Luke *f.* lina, vrzél (-i), predór.

lullen uspávati; sesáti dati.

Lümmel *m.* cepec, telebán, okórnež, neokrétnež, neotesánec.

lümmelhaft telebanski, neokretén, neotesán, štórkljast. [néti.
lümmeln telebániti, neokretno slo-
Lump *m.* capín, klátež, potepúh, potepín.
Lumpen *m.* capa, cunja.
Lumpengesindel *n.* drhál (-i).
Lumpensammler *m.* cápar, cúnjar.
Lumperei *f.* malovrédno dejánje; *fig.* majhnóta, ničica, malovredna reč (-i).
lumpicht cunjav, cúnjast, cápast.
lumpig ſ. lumpicht; *fig.* ničev, malovréden.
Luna *f.* ſ. Mond.
Lunarium *n.* lunostrój, lunárij.
Lunation *f.* lunácija, mali mesec (čas od mlaja do mlaja).
Lunge *f.* pluča, pljuča; Lungen-pljúčni.
Lungenarterie *f.* pljúčna odvodnica.
Lungenbläschen *n.* ſ. Lungenzelle.
Lungenblutader *f.* pljúčna privodnica.
Lungenbraten *m.* pljúčna pečenka, pečéna pljuča *pl.*
Lungenentzündung *f.* pljúčna vnética, pljúčnica, bodilj.
Lungenfäule *f.* pljúčna gnilóba.
Lungenfische *pl.* pljúčarice *pl.*
Lungenkrankheit *f.* pljúčna bolezén (-i), pljúčnica.
Lungenkraut *n.* pljúčnik.
Lungenkreislauf *m.* pljúčni obtók.
Lungenlappen *m.* pljúčno krilo.
Lungenschlagader *f.* ſ. Lungenarterie.
Lungenseuche *f.* pljúčna kuga.
Lungensucht *f.* pljúčnica, sušica, jétika.
lungensüchtig sušičén, jétičen.
Lungenzelle *f.* pljúčni mehúrec.
Lungerer *m.* lenúh.
lungern lenúšiti, lenobo pasti (pasem), pohajkovati.
Lünse *f.* osnik, luněk, pešélj.
Lunte *f.* zažigálnica, lunta.
Lupe *f.* lupa, večálo.
Lurch *m.* krkón.
Luſt *f.* radost, veselje, ugodje, naslada; (Neigung) sla, mik, pohót (-i), želja, poželénje; mit — rad, z veseljem; ich habe — mika me, volja me je, hoče se mi; ich habe keine — noče se mi, ne mika me, toži se mi, ne *ljubi se mi;* — haben želéti, hotéti (hočem); zaželéti, poželeti; — zu etw. einflößen ohótiti koga; (fleiſchliche —) mesena poželjivost, nasladnost, pohótnost.
Luſtbarkeit *f.* veselica, zabavnost, kratkočasnost, veselje.
Luſtbegier *f.* poželjivost.
Luſtdirne *f.* nečistnica, kurba.
lüſten, es lüſtet mich hoče se mi, rad bi, rači se mi; ſ. ich habe Luſt.
Luſter *m.* lesteněc, svetílnik, kloča.
Lüſterer *m.* pohotnik, razkóšnik.
lüſtern hlepéti, dehtéti, sline cediti; *adi.* pohlepén, pohotén, poželjív, lákomen, gladén.
Lüſternheit *f.* pohlepnost, pohotnost, poželjivost, lákomnost, gladnost.
Luſtfahrt *f.* zabavna vožnja, vožnja v zabávo.
Luſtgänger *m.* sprehajalec, šetalec; —in *f.* sprehajálka, šetálka.
Luſtgarten *m.* périvoj, cvetnják.
Luſtgas *n.* opojni od. omamni plin.
Luſtgehölz *n.* log, gaj.
Luſtgeſchrei *n.* ukanje, vriskanje.
Luſthaus *n.* lopa, utica.
luſtig vesél, radostén, kratkočasen, zabávėn.
Luſtigkeit *f.* veselóst, rádost, kratkočasnost.
Luſtigmacher *m.* glumec, šaljivec, burkež, veseljak.
Luſtort *m.* zabavišče. [zabavo.
Luſtreiſe *f.* zabavno potovanje, pot v
Luſtreiz *m.* mik.
Luſtſchloſs *n.* letográd, milograd.
Luſtſeuche *f.* sramna kuga, francozi *pl.*
Luſtſpiel *n.* vesela igra, veseloígra, komedija.
luſtwandeln sprehájati se, šetati (šetam od. šečem) se.
Luſtwandler *m.* ſ. Luſtgänger.
Lutheraner *m.* luterán, luteranec.
lutheriſch luteránski, lúterski.
luxuriös razkošen, gizdav, velelép, sijajen, bleskotén, potratén.
Luxus *m.* gizda, razkoš (-i), razkošje; (Aufwand) potráta.
Luxusartikel *m.* nagizdni izdélek.
Luxuspflanze *f.* gosposka rastlina.
Luxusſteuer *f.* potratnína, nagizdni davek.

Luxusware *f.* nagizdno blagó.
Luzerne *f.*, **Luzernerklee** *m.* meteljka, nemška dételja.
lyceal licejẽn, licejalẽn.
Lyceum *n.* licéj.
lymphatiſch mezgovẽn, srkalẽn, pivẽn, limfatičen.
Lymphdrüſe *f.* mezgovna žleza; (geſchwollene) odimalka, skakalka, bezgalka.
Lymphe *f.* mezga, limfa.
Lymphgefäß *n.* mezgovnica, mlečnica, srkalica.
Lymphkörperchen *n.* mezgovno telesce.
Lymphſchlauch *m.* mezgovni mešiček.
Lyra *f.* lira.
Lyrik *f.* lirika.
Lyriker *m.* lirik, lirski pésnik.
lyriſch lirski.

M.

Macaroni *pl.* makaroni, svalki.
Mäcen *m.* mecén, zavetnik, podpornik (umetnostij in znanostij).
Mache *f.* delo; (Gemachtes) izdelek.
machen délati, činiti, tvóriti; storiti, učiniti, naprávíti, narediti; *impf.* naprávljati, naréjati; das macht nichts to nič ne dé, to ni nič; das macht, weil er arm iſt to prihaja od tod, ker je ubog od. tega je uboštvo krivo; zweimal drei macht ſechs dvakrat tri je šest; ein Gedicht — pesẽn zložiti, *impf.* — zlagati, — skladati; den Bedienten — (im Spiele) igrati služabnika; große Sorgen — graues Haar velike skrbi človeku lasé ubelijo; ein fröhliches, ſaures Geſicht — veselo, kislo držáti (držím) se; große Augen — debelo glédati; (betragen) znesti, *impf.* znašati, biti (sem); eine Beſchreibung von etwas — popisati (-pišem) —, *impf.* popisovati kaj; Einwürfe — ugovarjati, proti čemu govoriti; Geſchrei — kričati (-ím); ein Ende — končati, dokončati; *impf.* končávati; eine Reiſe — potovati; einen Verſuch — poskusiti, *impf.* poskušati; Vorwürfe — očitati, *impf.* očitovati; Vorſchläge — svetovati; nasvetovati (komu kaj); kund— razglasiti, oznaniti; *impf.* razglaševati, oznanovati; einem eine Verbeugung — prikloniti se, *impf.* priklanjati se komu; Feuer — zakuriti, ogenj zanetiti; Spaß — šaliti se; pošaliti se; mache dir nichts daraus nič ne maraj; ſich auf etwas Rechnung — zanašati se na kaj, šteti (štejem) na kaj; den Anfang — začeti (-čnem), *impf.* začenjati; viel Rühmens — ústiti se, šopíriti se (s čim); geſund — zdraviti; ozdraviti; reich — bogatiti; obogatiti; weiß (ſchwarz) — beliti (črniti); pobeliti (počrniti) ɔc.; fertig — dogotoviti, *impf.* dogotavljati; warm — razgreti (-grejem), ogreti; *impf.* razgrevati, ogrevati; eine Entdeckung — iznajti (-najdem); einem Platz — umakniti se, uganiti se komu; ſich Vermögen — obogatéti; das Bett — postlati (-steljem), *impf.* postiljati; ſich — (= ſich ſtellen) délati se, z. B. ſich krank — bólnega se délati.
Macherlohn *m.* plačilo za delo, — od dela.
Machination *f.* spletka, zvijača, zvijáčina, skrivni naklep.
machinieren zvito ravnati, spletke délati.
Macht *f.* moč (-í); (Gewalt) oblást (-í); (Heer) vojska, armada; die europäiſchen Mächte evropejske države *pl.*, — vlasti *pl.*
Machtgeber *m.* pooblastitelj.
Machthaber *m.* mogotec, mogočnik, oblastnik, vladár; (Bevollmächtigte) pooblàščenec, pooblàščenik.
Machthaberin *f.* mogočnica, oblástnica, vladárica; pooblàščenka.
mächtig mogočen, oblastẽn; (ſtark) močen, silẽn; (kundig) vešč; e. Sprache — ſein znati (znam) jezik, vešč biti jeziku; (fähig) zmožen.
Mächtigkeit *f.* mogočnost; (im Bergbaue) debelina, širina.
mächtiglich *adv.* siloma, močno.
machtlos brez moči, brez oblásti, nemogočen, slab.
Machtloſigkeit *f.* nemogočnost, slabost.
Machtſpruch *m.* samovoljni izrek.

Machtvollkommenheit *f.* neomejena oblást (-i), popolna oblást od. moč (-i).
Machtwort *n.* mogočna beseda, krepka —, veljavna beseda.
Machwerk *n.* krparija, šušmarija, slabo —, revno delo.
Maculatur *f.* makulatura.
Mädchen *n.* déklica, deklè (-ta), deklína, púnica; junakovica; *dem.* deklíčica, dekletce, deklínica, púnčica, (púnčika); Mädchen= dekliški.
Mädchenalter *n.* deklištvo, deklinstvo.
Mädchenanſtalt *f.* dekliški zavod.
mädchenhaft dekliški.
Mädchenlehrer *m.* dekliški učitelj.
Mädchenraub *m.* dekliški rop, ugrabljenje deklet, odpeljanje —.
Mädchenräuber *m.* dekliški ropar, odpeljevalec deklet.
Mädchenſchule *f.* dekliška šola oder učilnica.
Mädchenvolk *n.* dekleta *pl.*
Made *f.* zaplivèk.
Mademoiſelle *f.* ſ. Fräulein.
Madenfreſſer *m.* zaplivkojedka, obadar.
Madenwurm *m.* otročja glista.
madig črvív, piškav. [nica.
Madonna *f.* mati božja, božja porod-
Madrigal *n.* madrigal.
Magazin *n.* magazín, vkladališče, skladišče.
Magd *f.* dekla, služabnica, služkinja, kršćenica.
Mägdlein *n.* ſ. Mädchen.
Magen *m.* želodec; ſich den — überladen preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se; auf nüchternen — na tešče; jemanden im — haben biti (sem) na koga zlovoljen; Magen= želodčni, za želodec.
Magenbrennen *n.* zgaga, gorečica.
Magendrücken *n.* tiščanje v želodcu; ich habe — v želodcu me tiší.
Magenentzündung *f.* želodčna vnetica, vnetje želodca.
Magenfieber *n.* želodčna vročica.
Magengrube *f.* žličica.
Magenkrampf *m.* želodčni krč, krč v želodcu.
Magenkrankheit *f.* želodčna bolezèn (-i), bolezèn v želodcu. [vino.
Magenkräßer *m.* evičèk, kislica, kislo
Magenkrebs *m.* želodčni rak, rak v želodcu.
Magenmund *m.* ustje želodca.
Magenpflaſter *n.* oblíž na želodec.
Magenſaft *m.* želodčni sok.
Magenſäure *f.* želodčna kislina.
Magenſchmerz *m.* bolečina v želodcu.
magenſtärkend krepčálen za želodec, želodec krepčajóč.
Magenſtärkung *f.* krepčalo za želodec.
Magentropfen *pl.* kaplje za želodec.
Magenweh *n.* ſ. Magenſchmerz.
mager suh, kúmern, mršav, slok (St.); (v. Fleiſche) pust, ród (St.); (v. Geſichte) upadèl, udrt; (v. der Weide) slab; (v. d. Saat) redèk; (v. d. Koſt) pičèl, slab; (v. d. Zeit) slab, pust; — werden shujšati, posušiti se.
Magerkeit *f.* suhost, kumernost, mršavost, slokost, pustost, rodost, upadlost, udrtost.
magern *intr.* hújšati, sušiti se, mršaveti; shújšati, posušiti se, omršeti.
Magie *f.* magija, čarovništvo, čarodejstvo.
Magier *m.* mag (duhovnik pri Perzijanih); (Zauberer) čarodéj, čarovnik.
magiſch mágičen, čarodejèn, čarovèn.
Magiſter *m.* mojstèr, učitelj.
Magiſtrat *m.* magistrát, mestna gosposka.
Magiſtratsrath *m.* magistratni svetovalec, — svétnik.
Magnat *m.* magnát, velikáš, velják, boljár.
Magneſia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteiſenerz *n.* magnetovec.
magnetiſch magnétičen. [tizírati.
magnetiſieren magnetizovati, magne-
Magnetismus *m.* magnetizém.
Magnetnadel *f.* magnetnica, magnetna igla, sévernica.
Magnetſtein *m.* magnétovec.
Magnificenz *f.* (als Titel d. Rectoren) magnificencija, vélmoštvo.
magnifik preizvrstèn, prekrasèn.
Magnolie *f.* magnolija, šakoljan.
Mahagoniholz *n.* mahagonovina.
Mahd *f.* séča, séč (-i), košnja, kositev, séčevina; (eine Reihe abgemähten Graſes) red (-í), plasta.

mahdbar kosítěn.
Mähder *m.* ſ. Mäher.
Mahdzeit *f.* séča, košnja; zur — ob séči, ob košnji.
mähen seči (sečem), kositi; (mit d. Sichel) žeti (žanjem, ženjem).
Mäher *m.* kosec, senosék.
Mähfeld *n.* košenina, lazovina.
Mahl *n.* (das Eſſen) jed (-í); (d. Hochzeitsmahl) gostija; (ein anderes feierliches Mahl) pojédina, gostarija, gosti *pl. f.*; (d. Leichenmahl) sedmina, pogrébščina, kármina; (d. Mittagsmahl) kosílo, obed, obedo, júžina; (d. Vormittagseſſen) predpóldnica; (d. Nachmittagseſſen) málica, mala júžina, popóldnica; (d. Abendmahl) večérja.
mahlen mleti (meljem); zmleti, pomleti.
Mahlen *n.* mlenje, mletév.
Mahlgaſt *m.* mlelec, meljár, meljáj.
Mahlgeld *n.* mletvina, meljarina.
Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
Mahlgetreide *n.* žito za mletje, melja, meljivo.
Mahlmeße *f.* mérica (mlinarska), [ujém.
Mahlmühle *f.* mlin od. malén (za žito).
Mahlſchatz *m.* (Heiratsgabe) dota.
Mahlſtrom *m.* morski vrtinec, morska vrtanja, cmrk.
Mahlzahn *m.* meljáč, kotnják.
Mahlzeit *f.* gostija, gostarija, pojédina; ſ. a. Mahl; — halten kósiti, obedovati, južinati; večérjati.
Mahnbrief *m.* opómnica, opominski [list.
Mähne *f.* griva.
mahnen opomniti, spomniti; *impf.* opominjati, spominjati; (wegen einer Schuld) terjati (koga).
Mahnen *n.* opominjanje, spominjanje; terjanje.
Mahner *m.* opominjalec; terjalec; —in *f.* opominjalka, terjalka.
mähnig grivat, grivast.
Mahnung *f.* opomín, opominjanje.
Mahnzettel *m.* ſ. Mahnbrief.
Mahomedaner *m.* mahomedanec.
mahomedaniſch mahomedanski.
Mähre *f.* kljuse (-ta), mrha.
Mähzeit *f.* ſ. Mahdzeit.
Mai *m.* maj, majnik, véliki travén.
Maibaum *m.* mlaj.
Maiglöckchen *n.* šmárnica; devičica, solzica, dragoljubec, kapljica.
Maikäfer *m.* hrošč.
Maire *m.* župán, mér.
Mais *m.* túrščica, korúza, debelača; **Mais-** turščični, koruzni.
Maisacker *m.* (nach d. Ernte) túrščišče, koruzišče.
Maisbehälter *m.*, **Maisdarre** *f.* koruznik, koruznják.
Maisbrand *m.* črnilec, smetljaj.
Maiſch *m.*, **Maiſche** *f.* žonta, brozga, drozga.
maiſchen žóntati, brózgati, drózgati, mešati; zbrozgati, zdrozgati, premešati.
Maiskolben *m.* turščični (koruzni) storž, lat (-ú), lat (-í), latica.
Maitrank *m.* majníkovo vino.
Maiwurm *m.* trávnica.
Majeſtät *f.* veličanstvo, veličastvo; kaiſerliche — cesarsko veličanstvo, cesaróst *(nar. pes.)*, presvetli cesar; königliche — kraljevsko veličanstvo, presvetli kralj.
majeſtätiſch veličastén, veličanstven.
Majeſtätsbeleidigung *f.* razžalitév od. razžaljenje veličanstva.
Majeſtätsgeſuch *n.* prošnja do veličanstva od. do presvetlega cesarja (kralja).
Majeſtätsrecht *n.* pravo veličanstva.
Majeſtätsverbrechen *n.* zločín razžalitve veličanstva, razžalitév veličanstva.
Majeſtätsverbrecher *m.* zločínec razžalitve veličanstva, razžalivec veličanstva.
Major *m.* majór.
Majoran *m.* majarón.
Majorat *n.* majorát.
majorenn polnoletén, dorastél; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem). [lost.
Majorennität *f.* polnoletnost, dorast-
Majorität *f.* večína.
Majuskel *f.* vélika začetna črka.
Makel *m.* mádež, maróga; (Blässe) lisa; (Narbe) brazgotina, zarastek.
Mäkelei *f.* mešetárjenje. [rogast.
makelig mádežen, omadeževán, ma-
makellos brezmádežen, brez madeža, neomadeževán.
mäkeln mešetovati, mešetariti; (tadeln) grajati, grditi, črniti, kóbe sékati (komu).

Mäkler *m.* mešetar; (Tadler) grajalec, grdilec, črnilec, očitalo.
Mäklergeſchäft *n.* mešetarija.
Mäklerlohn *m.* mešetarina.
Makrele *f.* vretenica, lokarda.
Makrobiotik *f.* makrobiotika, nauk kako se življenje dolgo ohrani.
Mal *n.* (Zeichen) znamenje; (Denkmal) spominek.
mal in Zuſammenſtzg. -krat, pot, z. B. ein— enkrat, jedenkrat; dieſes— takrat, to pot; einige— nektere krati; mit einem— na enkrat; das erſte— prvikrat, prvič; das nächſte— prihodnjič; ein anderes— drugikrat; zum letzten— zadnji (poslednji)krat, zadnjič (poslednjič).
Malachit *m.* malahit.
Malaga *m.* málaško vino, malagovec.
Malbaum *m.* zaznamovano drevó (-esa); (Grenzbaum) mejnik.
malcontent nezadovoljen.
Malcontent *m.* nezadovoljnik, nezadovoljnež.
Malcontentismus *m.* nezadovoljstvo.
maledeien kleti (kolnem); prekleti, ukleti; *impf.* preklinjati, uklinjati, psovati (psovam u. psujem), opravljati.
Maleficant *m.* hudodelnik, zločinec.
malen slikati; naslikati.
Maler *m.* slikar; Maler- slikarski.
Maleratelier *n.* slikarnica.
Malerei *f.* slikarija, slikarstvo; (Gemälde) slika, slikana podoba.
Malerin *f.* slikarica.
maleriſch slikovit, kakor naslikan; *fig.* prekrasen, prelép.
Malerkunſt *f.* slikarstvo, slikarska umetnost.
Malerſchule *f.* slikarska šola.
Malheur *n.* nezgoda, nesreča.
Malice *f.* zloba, zlobnost, zločestost.
maliziös zloben, hudoben, zločest.
Malleposſt *f.* pisemska pošta.
malmen drobiti, meti (manem); zdrobiti, razdrobiti, zmeti.
Malſtatt *f.* (Zielſtatt) strelišče; (Verſammlungsort) shajališče, rotišče.
Malſtein *m.* mejnik; (Denkmal) spominek, spominski kamen.
Malter *n.* (*m.*) malta, sip, pesek.
Malteſer *m.* maltezar.
Malteſerorden *m.* malteški red.
Malteſerritter *m.* malteški vitez.
maltraitieren grdo (hudo) ravnati (delati) s kom, mučiti (koga).
Malvaſier *m.* malvaževec, malvaško [vino.
Malve *f.* selzénovec; —n *pl. (Malvaceae)* sleznice *pl.*
malvenartig selzinast, slezinast.
Malz *n.* slad, sladje; an ihm iſt Hopfen und — verloren nič ne velja, ni dobre dlake na njem; Malz- sladni, za slad.
Malzbottich *m.* kad (-í) za slad.
Malzdarre *f.* sušilnica za slad, sladarnica.
Malzeichen *n.* znamenje.
malzen sladáriti, slad (sladje) delati.
Malzer *m.* sladár.
Malzkammer *f.* slád(óv)nica, sladára.
Malzkaſten *m.* sladnik, sladnjak.
Malzmühle *f.* mlin (malen) za slad.
Malzmühler *m.* sladomél.
Malzſteuer *f.* sladnina.
Mama *f.* máma, mámka, mámica.
Mameluk *m.* mamelúk; *fig.* odpadnik.
Mammon *m.* mámon, malik bogastva; *fig.* posvetno premoženje.
Mammut *n.* mámut.
Mamſell *f.* ſ. Fräulein.
man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit človek, kdo, se oder durch die 3. Perſon des Plural mit dem zugrunde liegenden, jedoch meiſtens verſchwiegenen Subjecte ljudje, z. B. — weiß nicht človek ne vé, ne vé se; — gebe mir das naj mi kdo to dá; — ſagt govoré, pravijo, govorí se.
mancher *pron.* márs(i)kdo *(subst.)*; marsikateri, marsikteri *(adi.)*; im Pl. nekateri, nekteri, mnogoteri, mnogi; an manchen Orten marsikje, márs(i)kod.
mancherlei *pron.* márs(i)kaj, to pa ono *(subst.)*; marsikatéri, marsiktéri, mnogotéri, mnogovrstén *(adi.)*.
manchmal *adv.* včasi, časi, včasih, časih, marsikaterikrat, marsikterikrat.
Mandant *m.* pooblastilec, pooblastitelj.
Mandarin *m.* mandarín, mandarinec.
Mandat *n.* povelje; zapoved (i), ukáz, naredba; pooblastilo; (eines Abgeordneten) poslanstvo, mandát.

Mandatar *m.* pooblaščenec.

Mandel *f.* mándelj (-na), mándeljnovo jedro; (Drüse) bezgalka, drgál (-i), drgancéla; (15 Stück) petnajst, petnajstero; Mandel- mandeljnov.

mandelartig mandeljnast.

Mandelbaum *m.* mándeljnovec.

Mandeldrüse *f.* ſ. Mandel.

Mandelholz *n.* mandeljnovina, mándeljnov les.

Mandelkern *m.* mándeljnovo jedro.

Mandelkrähe *f.* zlatovranka.

Mandelmilch *f.* mándeljnovo mleko.

Mandelöl *n.* mándeljnovo olje.

Mandoline *f.* mandolína.

Mandril *m.* mandril.

Manen *pl.* duše rajnkih od. umrlih, mani *pl.*

Mangan *n.* mangán.

Mangansäure *f.* mangánova kislína.

Mange *f.* valja, likálnica.

Mangel *m.* pománkljej, pománkanje, nedostatek; (Fehler) pogrešek, hiba; pregrešek; — leiden strádati, v potrebi biti (sem); — haben premalo iméti (imám), manka, pomankuje od. zmenkuje (komu česa); aus — an Beweisen ker ni dokazov, zavoljo pománkanja dokazov.

mangelhaft pomankljiv, nedostaten.

Mangelhaftigkeit *f.* pomankljivost, nedostatnost.

mangeln mánkati, ne biti (je), ne iméti (imám); pománkati, zmánkati; *impf.* pománkovati, zmánkovati; es mangelt mir an Zeit ne utegnem, nimam časa.

mangen váljati, líkati, móngati; pováljati, políkati.

Manger *m.* váljalec, líkalec.

Mangfutter *n.* mešánica; (für die Schweine) obloda.

Mangkorn *n.* soržica, zmes (-i).

Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Burgunderrübe) bela pesa; (rothe Rübe) blitva, r(u)deča pesa.

Manichäer *m.* manihejec; (Gläubiger) upník.

Manie *f.* nezmérna strast (-i), manija.

Manier *f.* način, šega, navada, običáj; auf eine andere — drugače, inače; (Betragen) obnašanje, kretanje, vedenje.

manieriert umetno narején od. napravljen; prisiljen, primoran.

manierlich lepega (čednega) obnašanja, dostojen, olikan, omikan, izobražen.

Manierlichkeit *f.* lepo (čedno) obnašanje, dostojnost ɔc.

Manifest *n.* manifést, cesarjev razglás.

Manifestation *f.* manifestacija, razodetje, razodevanje.

manifestieren razodéti (-denem), pokazati (-kažem); *impf.* razodévati, pokazovati.

Manipulation *f.* manipulacija, ravnanje (s čim), opravljanje.

manipulieren ravnati (s čim), opravljati (kaj).

Mann *m.* mož, možák; (Mensch) človek; (Ehemann) mož, sopróg; ein starker — korenják, hrust, junák, čvrsták; einen — nehmen možiti se; omožiti se, udati se; *impf.* udájati se; an — bringen prodati, spečati; ein armer — ubožec, siromák, revež; ein alter — starec, starček; ein — ein Wort mož beseda; sie stehen alle für einen — vsi so za jednega; ich stelle meinen — sem mož za to, sem dober za to; er ist nicht mein — ni človek za me, ne maram zanj; du bist nicht der — dazu ti nisi temu kos, ti nisi za to; Mann- moški.

Manna *f.* u. *n.* mana, auch nebeška hrana.

mannbar dorastel, goden od. pripraven za ženitev (možitev).

Mannbarkeit *f.* dorastlost, leta za ženitev (možitev).

Männchen *n.* človeček, možiček, možicelj (-na); (v. Thieren) samec, starec.

Männergeschlecht *n.* junaški rod.

Männermuth *m.* junaška srčnost.

Mannes- moški. [doba.

Mannesalter *n.* moška leta *pl.*, moška

mannhaft možát, moški, junaški, korenjaški.

Mannhaftigkeit *f.* možatost, moštvo, junaštvo, korenjaštvo.

Mannheit *f.* moštvo, moška zmožnost, moškost.

mannigfach, mannigfaltig mnogoteri, mnogotérnat, mnogovrsten, raznovrsten, raznoličen.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogoterost, mnogovrstnost, raznoličnost.

manniggefaltet mnogoličen, raznoličen.

männiglich vsakdo, slehern, sledniji.

Männin *f.* možákinja, žena.

männlich moški; (tapfer) možát, junaški.

Männlichkeit *f.* moštvo; možatost, junaštvo.

Manns- moški.

Mannsbild *n.* moški, možakar.

Mannschaft *f.* možjé *pl.*, moštvo, ljudstvo; (milit.) vojščaki, vojaki.

mannshoch za možá visok.

Mannsperson *f.* ſ. Mannsbild.

Mannsschneider *m.* krojáč za moške.

Mannsschuster *m.* črevljár za moške.

Mannsstamm *m.* moški rod od. zarod.

mannssüchtig možaželjna.

Mannstreu *f.* možina; (Alpenmannstreu) zaspanka.

Mannsvolk *n.* moštvo, možjé *pl.*, moški *pl.*

Mannszucht *f.* vojaški red in strah; — halten vojake v strahu iméti (imám), vojake v redu iméti in strahovati.

Manometer *m. n.* manometēr; merilo razpenjavosti plinov in parov.

Manöver *n.* manevēr, vojaška vaja, vojna —.

manövrieren manevrovati, vaditi se v orožji.

Manschette *f.* manšeta, naročka.

Mantel *m.* plašč, gaban, čoha (St.); den — nach dem Winde hängen plašč po vetru obračati, ravnati se po okoliščinah.

Mäntelchen *n.* plaščēk.

Mantelfläche *f.* plašč.

mänteln ſ. bemänteln.

Mantelsack *m.* ſ. Felleisen.

Mantille *f.* mantila, ženski plaščēk.

Manuale *n.* (b. d. Kaufleuten) priročna knjiga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodelnica, rokotvornica; (Fabrication) rokodelstvo, rokotvorstvo; Manufactur- rokodelni, rokotvorni.

Manufacturarbeiter *m.*, Manufacturist *m.* rokodelēc, rokotvorēc, manufakturist.

Manufacturware *f.* rokodelna roba, rokotvórina.

Manuscript *n.* rokopís.

Mappe *f.* mapa, zemljepisna karta.

Mappeur *m.* maporisēc, risar zemljepisnih kart.

mappieren maporisati, mapírati, mapovati.

Marchande de modes *f.* modistkinja, prodajalka lepe modne robe in blaga za lišp.

Märchen *n.* pravljica; das ist ein — ta je bosa, — zmišljena.

Marder *m.* kuna; *dem.* kunica; Marder- kunji.

Marderfalle *f.* past (-i) za kune.

Marderfell *n.* kunina, kunji meh.

Marginalien *pl.* obkrajne opazke *pl.*, pristavki *(pl.)* na kraji.

Maria *f.* Marija; Ave — češčena si Marija; Marien- Marijin, šmarni.

Marienapfel *m.* šmarno jábelko.

Marienbild *n.* matere božje podoba.

Marienblume *f.* marjética.

Mariendistel *f.* device Marije osát.

Marienfest *n.* device Marije praznik, šmarni praznik, gospojnica.

Marienkäfer *m.* polónica, božja krávica, povélka, rožina.

Marienrose *f.* ſ. Marienblume.

Marine *f.* mornarstvo, pomorstvo, mornarica; morska moč (-í) od. vojska, brodovje.

Marineofficier *m.* pomorski (marinski) častnik.

marinieren sóliti, marinovati; vsóliti, nasóliti.

Marionette *f.* donda, lilika, čeča.

Mark *n.* mozēg; (Gehirn) možgani *pl.*; (im Holze) stržén, svrž; *fig.* jedro, cvet.

Mark *f.* meja, granica; (Land) okrajina, pokrajina; (Gewicht) marka (= 16 lotov).

Marke *f.* marka, znamka; (Spiel—) znamka za igro.

marken znamkovati; zaznamkovati, zaznamovati.

Marketender *m.* vojaški branjevēc, marketendar; —in *f.* vojaška branjevka, marketéndarica.

Markgraf *m.* mejni grof.

Markgräfin *f.* mejna grofinja.

markgräflich mejnogrofijski.

Markgrafschaft *f.* mejna grofija.

markieren s. marken.

markig mozgat; strženast, svržnát; *fig.* jedernát, čvrst.

Markrain *m.*, **Markſcheide** *f.* meja, omejek.

Markſcheidekunſt *f.* rudarsko zemljemérstvo, jamomérstvo.

Markſcheider *m.* rudarski zemljemérec, jamomérec.

Markſtein *m.* mejnik, mejni kamen.

Markt *m.* semenj, somenj, sejem; (Wochen—) tržni dan (dneva); (Marktflecken) trg; zu —e bringen na prodáj postaviti; ſeine Haut zu —e tragen kaj nevarnega si nakopati (-kopljem) na glavo, nevarnosti izpostaviti se, na svojo nevarnost kaj početi (-čnem); Markt- sémnji, sejmski; tržni.

Marktaufſeher *m.* tržni (sejmski) ogleda ob. nadzornik.

Marktbeſucher *m.* tržec, semnjevalec, sejmovalec.

Marktbewohner *m.* tržán; —in *f.* tržánka.

Marktbude *f.* sejmska (tržna) prodajalnica; sejmski šator.

Marktcommiſſär *m.* tržni komisar.

markten tržiti, trgovati, sejmovati, na sejmu prodajati.

Marktflecken *m.* trg; *dem.* tržič.

Marktgeld *n.* tržnina, sejmnina.

Markthütte *f.* s. Marktbude.

Marktleute *pl.* semnjevalci, sejmarji, sejmovalci; trżci, tržni ljudje; tržáni *pl.*

Marktordnung *f.* tržni (sejmski) red.

Marktplatz *m.* trg, tržišče; semnjišče, sejmišče.

Marktpreis *m.* tržna (sejmska) cena.

Marktpreiscertificat *n.* cenovna poverilnica.

Marktrecht *n.* tržno (sejmsko) pravo; (Marktfreiheit) tržna (sejmska) pravica.

Marktrufer *m.* tržni (sejmski) izklicevalec.

Marktſchreiber *m.* tržni (sejmski) pisár.

Marktſchreier *m.* kričón, hlastáč, bahač, šarlatán.

Marktſtand *m.* sejmsko mesto, sejmski prostor.

Marktſtandgeld *n.* šatorina.

Markttag *m.* sejmski dan (dneva), semenj; tržní dan.

Marktverkehr *m.* tržni promet.

Marktzoll *m.* sejmnina; tržnina.

Marmor *m.* mármor, mrámor; Marmor- mármorén, mrámorén, mármornat, mrámornat.

marmorartig mármornast, mrámornast.

marmorieren marmorírati, marmornasto barvati; — pobarvati.

marmorn mármorén, mramorén, mármornat, mrámornat.

marode maród, bolén, betežén; upéhan, spéhan, truden; — werden zboléti, zbetežáti (-im); upéhati se, utrúditi se.

Marodeur *m.* marodér, bolnik, betežnik; upéhanec, zastajalec, plenilec, rópar.

marodieren marodovati, bolovati, betegovati; zaostajati, pleniti, ropati.

Marqueur *m.* markér.

Marquis *m.* markiz.

Marquiſe *f.* markiza, markizinja.

Mars *m.* Mars, Mart (vojni bog rimski).

Marſch *m.* hod, pot (-a u. -i), marš; zum —e blaſen na odhod trobiti; einen — ſpielen popotnico gosti (godem) ob. igrati; marſch *interj.* hodi! stopaj! (pače dich) pobéri se! zgubi se!

Marſch *f.* muža, mužava, močevina.

Marſchall *m.* maršál.

Marſchallswürde *f.* maršalstvo.

Marſchbefehl *m.* potno povelje, potni ukaz.

marſchfertig pripravljen na (za) odhód.

marſchieren iti (grem), hoditi, stopati, maršírati; (reisen) potovati; marſchiere! pobéri se, zgubi se.

Marſchland *n.* s. Marſch *f.*

Marſchlied *n.* potnica, popotnica.

Marſchlinie, Marſchroute *f.* zapovedan (ukazan) pot, potovnica; mit gebundener — na ravnóst.

Marſtall *m.* konjušnica, konjarnica.

Marter *f.* muka, teza, mučilo, trapilo.

Marterer *m.* mučitelj, mučilec, trapilec, trpinčevalec.

Marterkammer *f.* mučilnica, tezalnica, trapilnica.

martern mučiti, trpinčiti, trapiti; ſich — ubijati se.

Marterthum *n.* mučeništvo.

Martertod *m.* mučeniška smrt.
martervoll mučen, poln muk.
Marterwerkzeug *n.* mučilo, trapilo.
Marterwoche *f.* véliki teden.
Märtyrer *m.* mučenik, mučenec, márternik; Märtyrer- mučeniški, marterniški.
Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučenica, mučenka, márternica.
März *m.* marec, sušec, brézen; serbokroat. ožujak; März- marčni, suščev, breznov.
Märzbier *n.* marčno pivo.
Märzschnee *m.* suščev sneg.
Märzveilchen *n.* dišeča vijólica, ljúbica.
Masche *f.* petlja, zanka, zádrga.
Maschine *f.* stroj, mašina.
Maschinenfabrik *f.* strojarnica, tovarna za stroje.
Maschinenführer *m.* strojevodja.
Maschinenlehre *f.* strojeslovje.
maschinenmäßig tlačanski, rabotèn.
Maschinenmeister *m.* strojni mojstèr, strojnik.
Maschinenwesen *n.* strojstvo, strojništvo.
Maschinerie *f.* strojarija, strojilo.
Maschinist *m.* strojnik, mašinist.
Maser *f.* pika, grča, hrga, maroga.
maserig pikast, grčast, hrgast, marogast.
Masern *pl.* dóbrce *pl.*, ógrce *pl.*, óspice *pl.*, pléhi *pl.*
Maske *f.* krinka, larva, obrázina, šema; (Person) maska, maškara, šema.
Maskenball *m.* maškaráda.
Maskerade *f.* maškaráda.
maskieren našemiti, maskirati; sich — našemiti se, maskirati se.
Massacre *n.* prelivanje krví, klanje, krvava svatovščina.
massacrieren moriti, klati (koljem); pomoriti, umoriti, poklati, posekati, potolči (-tolčem), pobiti (-bijem), ubiti; *impf.* pobijati, ubijati.
Masse *f.* masa; (Materie) snov (-i), tvarina; (Menge) množina, gromada; (Klumpen) kepa, gruča, gruda.
Massenanhäufung *f.* skúpljanje oder kopičenje ljudij.
Massengebirge *n.* gromadne gore *pl.*, gromadno gorovje.
massenhaft gromadèn, nakopičèn.
massenweise *adv.* na kupe.
Massenverwalter *m.* oskrbník (opravník) imovine (imetka).
massig (v. Gestein in der Geognosie) ležičav.
massiv masivèn, gost, trdèn; aus —em Golde iz (od) samega ob. čistega zlatá; *fig.* neotesan, zarobljen, grób.
Maß *n.* mera; *dem.* mérica; das — zu einem Rocke nehmen suknjo pomériti, mero vzeti (vzamem) za suknjo; (Verhältnis) razmérje, priméra; im hohen —e zeló, jako; im vollen —e popolnoma, v polni meri; nach dem —e des Verdienstes po zaslugi; mit — zmérno; halte — im Genusse uživaj zmérno.
Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, pint.
Maße *f.* 1.) pravo razmérje, prava méra; z. B. über die —n, über alle —n čez mero, čez vso mero, čez nemoč; 2.) (Art, Weise) način; z. B. dermaßen tako; einigermaßen nékaj, nékako, nékoliko; bekanntermaßen kakor je znano, znano je da; gebührendermaßen spodobno, spoštljivo; gewissermaßen nékako, tako nékako; 3.) (im Bergbau) odmérek.
Maßengebür *f.* (im Bergbau) merovína, odmernína.
Maßflasche *f.* bokál, pint.
Maßgabe *f.* razmérje, priméra; nach — d. Umstände po okoliščinah, kakor okoliščine nanesó.
maßgebend merodajèn, uplivèn.
maßgeblich ſ. maßgebend.
Maßholder *m.* maklén, klén.
mäßig zmérèn, trézèn, vzdržèn; (mittelmäßig) srednji; —es Feuer pohlevni ogènj; — leben zmérno oder trézno živéti.
mäßigen krotiti, brzdati; ukrotiti, ubrzdati; (ermäßigen) mánjšati; umánjšati, znižati; *impf.* zniževati.
Mäßigkeit *f.* zmérnost, tréznost, vzdržnost.
Mäßigkeitsverein *m.* društvo tréznosti oder zmérnosti.
Mäßigung *f.* kročenje, brzdanje; manjšanje, zniževanje; mit — zmérno.
Maßliebchen *n.* marjética.
maßlos brezmérèn, nezmérèn.

Maßlosigkeit *f.* brezmérnost, nezmérnost.

Maßregel *f.* pravilo, vodilo; (Verfügung) naredba.

maßregeln pravila dájati, strahovati, mojstrovati.

Maßstab *m.* merílo.

maßvoll zmérən.

Mast *m.* jádrenik, jámbor, jámbora.

Mast *f.* žir, píča, (Mästung) pitanje, krmljenje.

Mastbaum *m.* ſ. Mast *m.*

Mastdarm *m.* ritnik, mastnik, danka.

Mastdarmausstritt *m.* izstóp danke.

Mastdarmwurm *m.* glista.

mästen pitati, rediti, krmiti, debeliti; spitati, obrediti, odebeliti; ſich — dobro jesti (jem) in piti (pijem).

Mäſter *m.* pitalec, redilec, krmílec.

Mastfutter *n.* píča; (Buchmaſt) žir; (Eichelmaſt) želod.

Mastgans *f.* pitana gos (-í).

Mastgeld *n.* žirnina, žirovina.

Mastix *m.* mástika, mástikova smola.

Mastixbaum *m.* mástika, mastikovo drevo (drevesa).

Mastkuh *f.* pitnica, pitana krava.

Mastochs *m.* pitani vol. [ka.

Mastschwein *n.* pitana svinja, krmljen-

Maststall *m.* pitovnják, krmljenščák.

Mastvieh *n.* pitana živina, klavna —.

Mastwerk *n.* jambórovje, jadrenikovje.

Matador *m.* matadór, prvák.

Material *n.* (*pl.* —ien) roba; (Spinnmaterial) predivo; (Bau—) gradivo, stavivo; (Schreib—) pisalna roba, pisalno orodje; (Brenn—) netivo, kurivo; (Vorrath) zaloga.

Materialismus *m.* materijalizém.

Materialiſt *m.* materijalíst; prodajalec materijalnega blagá.

Materialware *f.* dišavno ob. materijalno blagó.

Materie *f.* tvarina, snov (-í), matérija; (Eiterſtoff) gnoj.

materiell stvarén, telesén, gmotén, materijalén.

Mathematik *f.* matemátika, računoslovje, računstvo. [noslovec.

Mathematiker *m.* matemátikar, računo-

mathematiſch matemátičen, računoslovén.

Matratze *f.* žimnica.

Matratzenüberzug *m.* žimniški prevlak.

Matrik, Matrikel *f.* mática, zapisnik, imeník; (Taufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.

Matrikenauszug *m.* izpisek iz mátice.

Matrikenführer *m.* držitelj (opravnik) mátice.

Matrize *f.* (Schraubenmutter) mática, bábica; (Modell) kalúp.

Matrone *f.* postarna (starična) dama, matróna. [narski.

Matroſe *m.* mornár; **Matroſen-** mor-

matſch *adv.* — machen (im Kartenſpiele) vse vržljeje narediti, ugnati (uženem); — werden nebenega vržljeja dobiti, ugnan biti (sem).

matt medel, trudén, upéhan, slab, mlahav; (v. d. Augen) temén, mrtev, mótən; (v. d. Farbe) zamolkel, mrtev; — machen péhati, trúditi, slábiti; upéhati, spéhati, utrúditi, oslábiti, zdélati; — werden pésati, slabéti; opešati, oslabéti, onemoči (-morem); *impf.* onemágati.

Matte *f.* loka, trata, livada; (eine grobe Decke aus Zwilch) plahta; (aus Binſen) štorja, rogožina, rogozovina.

Mattigkeit *f.* medlost, trudnost, upehanost, slabota, slabost; temnost, motnost; zamolklost.

Maturität *f.* zrelost, godnost.

Maturitätsprüfung *f.* godni ober zrelostni izpit, godna ob. zrelostna skušnja.

Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidovje, obzidje, mirje; *dem.* zidek, mirič; **Mauer-** zidni.

Maueranwurf *m.* zidni omét.

Mauerafſel *f.* navadni prašiček, kočič, živica.

Mauerband *n.* zidna vez (-í).

Mauerbank *f.* osušnica, blazina.

Mauerbiene *f.* bčela zidarica. [ovén.

Mauerbrecher *m.* zidodér, zidolóm,

Mauerfalk *m.* postovka.

mauerfeſt trden kakor zid.

Mauergeländer *n.* obzidna ograja, — opérnica, obzidek. [žlica.

Mauerkelle *f.* ometálnica, zidarska

mauern zidati; sezidati.

Mauerpfeffer *m.* homulica.

Mauerſegler *m.* hudourník, hrúga.

Mauerverputz *m.* zidni omét od. omáz.
Mauerwerk *n.* zidovje, obzidje, zidina, mirje.
Mauerziegel *m.* zídna opeka.
Maul *n.* gobec, usta *pl.*; (Rüssel) rilec; *dem.* gobcek, rilcek; das — halten molcáti (molcím), jezik za zobmi držati (držím); das — aufthun ziniti, spregovoriti.
Maulaffe *m.* zijalo, ziják; —n feil haben zijála prodájati.
maulaffen zijála prodájati, zijati.
Maulbeer- múrbni, múrvni.
Maulbeerbaum *m.* múrba, múrva.
Maulbeere *f.* múrba, múrbina jágoda.
Mäulchen *n.* gobcek, ustica *pl.*
maulbreschen klepetáti (-ám u. -écem), žlobudráti, cénčati. [cénča.
Maulbrescher *m.* klepetálo, žlobudrálo,
Maulesel *m.* mezég; —in *f.* mezgulja.
Mauleseltreiber *m.* mezgár.
maulfaul komur se ne ljubi govoriti, malobesedén, malogovorén.
Maulheld *m.* baháč, širokoustnež, širokoustnik.
Maulkorb *m.* nagobcnik.
Maulmacher *m.* baháč, širokoustnež; —in *f.* bahálka, širokoustnica.
Maulschelle *f.* zaúšnica, brlúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brluzgniti, klofutniti, póciti od. udáriti po ustih (po zobéh). [gobci.
Maulseuche *f.* sájevec oder volcic v
Maultasche *f.* ſ. Maulschelle.
Maulthier *n.* mula.
Maultrommel *f.* brunda, brenklja, dromlja.
Maulwerk *n.* gobec; ein gutes — haben dober jezik iméti (imám).
Maulwurf *m.* krt; (Weibchen) krtovka, krtica; Maulwurfs- krtov.
Maulwurfsgrille *f.* podjéd, podjedica, brámor, krtovica.
Maulwurfshaufe, Maulwurfshügel *m.* krtina, krtinovec, krtinjak.
Maurachel *f.* ſ. Morchel.
Maurer *m.* zidár; Maurer- zidarski.
Maurerei *f.* zidarija, zidarstvo; — betreiben zidáriti.
Maurerhandwerk *n.* ſ. Maurerei.
Maurerkelle *f.* ometálnica, zidarska žlica.
Maurerkunſt *f.* zidarska umetnost.
Maurermeiſter *m.* zidarski mojstér.
Maurerzunft *f.* zidarski ceh, zidarska zádruga. [mišji.
Maus *f.* miš (-i); *dem.* miška; Maus-
Mäuschen *n.* miška.
mäuschenſtill tih kakor miš, prav tih.
Mäuſe- mišji.
Mäuſebuſſard *m.* kanja, mišar.
Mäuſedorn *m.* mišji trn.
Mäuſedreck *m.* mišjek. [miši.
Mäuſefalle *f.* mišilovka, past (-i) za
Mäuſefraſs *m.* mišja zjédina, mišje zjedí *pl.*
Mäuſegift *n.* mišnica, mišji strup.
Mäuſeloch *n.* mišja luknja.
mauſen miši loviti; *fig.* zmákniti, izmazniti; *impf.* zmikati, izmuzovati; (das Wild) zalezovati.
Mauſen *n.* lovljenje mišij; die Katze läſst das — nicht kar mačka rodi, rado miši lovi; zmikanje; zalezovanje.
Mauſer *m.* zmikávt; zalezovalec.
mauſetodt čisto mrtév, do cela mrtév.
mausfarben mišast; ein —es Pferd miško.
mauſig (in der Redensart) ſich — machen košatiti se, šopiriti se.
Mausöhrlein *n.* mišja ušesca *pl.*, kosmatica.
Mauſoleum *n.* mavzoléj, krasén grob.
Mauſe *f.* (beim Geflügel) britév, skubitév, misatév; (b. Krebſen, Schlangen ꝛc.) levitév, lilitév (St.); (bei behaarten Thieren) golitév, misatév (St.).
mauſen, mauſern ſich briti (brijem) se, skubiti se, misati se (St.); léviti se, liliti se (St.); góliti se, misati se (St.).
Mauſen *n.* britje, skubljenje, misanje; levljenje, liljenje; goljenje, misanje.
Mauſer *m.* (Krebs) mekúž, levec.
Maut *f.* (Gebür) mitnina; (Haus) mitnica; (Brücken—) mostnina, mostovina; (Straßen—) cestnina; (Waſſer—) brodnina.
Mauteinnehmer *m.* mitnicar.
mautfrei mitnine prost.
Mautgebür *f.* mitnina.
Mauthaus *n.* mitnica.
Mautner *m.* mitnicar; mostnicar; cestnicar; brodnicar; —in *f.* mitnicarka ꝛc.

Mautschranke *f.* mitniška pregraja.
Maxime *f.* vodilo, pravilo, načelo.
Maximum *n.* največje število, največja množina, največjina.
Mazurtanz *m.* mazúrka.
Mechanik *f.* mehánika, strojeslovstvo.
Mechaniker *m.* mehánik, strojeslovec.
mechanisch meháničen; *fig.* tlačanski, rabotèn; (gedankenlos) nemisléč, brezmiseln.
Mechanismus *m.* mehanizém; sestava, uredba.
Meckerer *m.* meketáč.
meckern meketati (-ám u. -éčem).
Meckern *n.* mekét, meketanje.
Medaille *f.* kolajna, svetinja, medalja.
Medailleur *m.* kolajnorezec, svetinjorezec, medaljár.
Medaillon *n.* medaljón.
Median- (mittelgroß) srednji.
Medianoctav *n.* srednja osmérka.
Medianpapier *n.* papír srednje velikosti.
mediat ſ. mittelbar. [lec.
Mediateur *m.* posrednjik, posredovа-
mediatisieren medijatizovati, posrednje (ne naravnost) narediti.
Medicament *n.* lek, zdravilo.
Medicin *f.* lek, zdravilo, vračilo; (Heilkunde) zdravilstvo, zdravništvo.
Medicinal- zdravilski, zdravstvén, léčen.
Medicinalauslagen *pl.* zdravilski oder lečni stroški *pl.*
Medicinalrath *m.* zdravniški svétnik, — svetovalec; zdravniški svet.
medicinieren zdráviti se, léčiti se, zdravila jemati (jemljem).
medicinisch zdravilski, zdravniški, zdraviteljski.
Medinafadenwurm *m.* živa struna, podkožnják.
Meditation *f.* premišljevanje, razmišljevanje. [vati.
meditieren premišljevati, razmišlje-
Medium *n.* (Mitte) sreda, osredje, osredek; (Mittel) pomoček, pripomoček, sredstvo; (gramm.) medijalni od. srednji položáj.
Meduse *f.* (*Medusa aurita*) medúza.
Meer *n.* morje; **Meer-** morski; pomorski, namorski.
Meeraal *m.* morski orél.
Meeranwohner *m.* primorec; —in *f.* primorka.
Meerbeherrscher *m.* vladár od. gospodár na morji. [tok.
Meerbucht *f.*, **Meerbusen** *m.* zaliv, za-
Meerbutte *f.* morska kambola
Meereiland *n.* morski otók od. ostróv.
Meerenge *f.* morska ožína, preliv.
Meeres- morski.
Meeresboden *m.* morsko dno, dno morja.
Meeresfläche *f.* morsko površje, morska površina.
Meeresflut *f.* morski tok od. val.
Meeresgebiet *n.* pomorje.
Meeresküste *f.* primorje, morsko obrežje.
Meeresleuchten *n.* svetlikanje morja.
Meeresspiegel *m.* morska gladina.
Meeresstille *f.* morska tišina, brezvétrije.
Meeresstrom *m.* morski tok.
Meereswoge *f.* morski val; —n *pl.* morsko valovje.
Meergras *n.* haluga, morski mah.
meergrün sinj, morskozelén. [(-na).
Meerhirse *f.* morsko prosó, tičje seme
Meerhose *f.* vodeni stolp, morska tromba, morski cmrk.
Meerjungfer *f.* morska déklica.
Meerkalb *n.* ſ. Seehund.
Meerkarte *f.* morjevid.
Meerkatze *f.* morska mačka.
Meerlilie *f.* morska lilija.
Meerrettig *m.* hren.
Meersalz *n.* morska sol (-í).
Meerschaum *m.* morska pena, stiva.
Meerschaumkopf *m.* pipa iz morske pene od. stive.
Meerschoß *m.* morska globočina.
Meerschwalbe *f.* morska lastavica.
Meerschwein *n.* pliskavka, delfin.
Meerschweinchen *n.* morski prašiček.
Meerspinne *f.* morski pajek.
Meerstern *m.* morska zvezda.
Meerstraße *f.* ſ. Meerenge.
Meerstrudel *m.* morski vrtinec, morska krnica.
Meerufer *n.* morski breg, morsko obrežje, morska obál (-í).
meerumflossen z morjem obdán.

Meerungeheuer *n.* morska pošást (-i).
Meerwaſſer *n.* morska voda.
Meerwolf *m.* morski volk.
Meerwunder *n.* morsko čudo, morski čudež.
Meerzwiebel *f.* morska čebula, višnjevi čebulček.
Mehl *n.* moka, melja (St.); *dem.* mókica, méljica; Mehl- móčni; (aus — beſtehend) močnat, iz moke.
Mehlabſatz *m.* prodája moke.
Mehlbahn *f.* grot.
Mehlbehältnis *n.* shramba za moko.
Mehlbeutel *m.* sito, sitnica.
Mehlbrei *m.* močnik, podmet, sok.
Mehldorn *m.* glog, mok. [grm.
Mehldornſtrauch *m.* glógovec, glogov
Mehlfaſs *n.* sod za moko, lajta (St.).
Mehlfrucht *f.* móčni sad od. plod.
Mehlhandel *m.* kupčija z moko, mokarija; den — betreiben z moko kupčevati, mokáriti. [karica.
Mehlhändler *m.* môkar; —in *f.* mô-
mehlicht mokast, moki podoběn.
mehlig močěn, močnat, meljnat.
Mehlkäfer *m.* môkar.
Mehlkaſten *m.* skrinja oder predal za moko.
Mehlkloß *m.* cmok iz moke.
Mehlmeiſe *f.* plášica, remec.
Mehlmühle *f.* mlin od. malěn za moko.
mehlreich močěn, močnat, meljnat.
Mehlſack *m.* vreča za moko.
Mehlſchüſſel *f.* móčnica.
Mehlſpeiſe *f.* močnata jed (-í).
Mehlſtaub *m.* poliska. [juha.
Mehlſuppe *f.* podmetanica, močnata
Mehlthau *m.* medéna rosa.
Mehltränke *f.* oblóda.
Mehlverkäufer *m.* môkar.
Mehlwurm *m.* móčni črv.
mehr *adv. (plus)* več; *(magis)* bolj(e).
Mehrausgabe *f.* večja izdaja, prerazhod.
Mehrbetrag *m.* presežek, prebitek.
mehrdeutig več pomenov imajóč, z več pomeni.
mehren (der Zahl nach) množiti, véčjati; pomnóžiti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati; (dem Grade nach) povišati, zvišati, zboljšati; *impf.* povišévati, zboljševati.
mehrentheils *adv.* večjidel.
Mehrer *m.* množílec, pomnoževalec, povečevalec; povišévalec, zboljševalec.
mehrermal *adv.* večkrat, nekterikrat, nekaterikrat.
Mehrerin *f.* množílka, pomnoževalka, povečevalka ꝛc.
mehrfach mnogoterěn, mnogoternat.
mehrgliedrig veččlenski, mnogočlenski.
Mehrheit *f.* večina; (Vielheit) mnoštvo; (gramm.) množina.
mehrjährig večletěn.
mehrmalig večkratěn.
mehrmals *adv.* večkrat.
mehrnamig večimenski.
mehrſeitig večstranski.
mehrſilbig večzložěn, mnogozložěn.
mehrtheilig večdelěn.
Mehrung *f.* množítev, pomnožítev, pomnoževanje.
Mehrwert *m.* večja vrednost.
Mehrzahl *f.* večina, večje število; (gramm.) množina, množno število.
Mehrzahlung *f.* preplačilo.
mehrzählig večzób.
meiden varovati se; obvarovati se, ógniti se; *impf.* ogíbati se; er muſs ſein Haus — ne sme mu v hišo, ne smo stopiti v njegovo hišo; d. Speiſen — vzdržati (vzdržim) —, *impf.* vzdrževati se kake jedí, ne jesti (jém).
Meier *m.* pristav, pristavnik.
Meierei *f.*, **Meierhof** *m.* pristava.
Meierin *f.* pristavlja, pristávnica.
Meile *f.* milja; Meilen- miljni.
Meilengeld *n.* miljarina.
Meilenſtein *m.* miljnik, miljni kamen.
Meilenzeiger *m.* miljnik, miljokáz.
Meiler *m.* kópa, ogelnica.
Meilerſtätte *f.* kopišče, ogelnišče.
mein moj; (in Beziehung auf das Subject) svoj; die Meinen moji, mojci; svoji, svojci.
Meineid *m.* kriva prisega, krivorotstvo; (Eidbruch) prelóm prisege; einen — ſchwören krivo prisečí (-sežem), *impf.* — prisegati; einen — begehen prisego prelomiti.
meineidig krivoprisežěn, krivorotěn; ki je prisego prelomil.
Meineidige *m.* krivoprisežnik, krivorótnik; *f.* krivoprisežnica, krivorotnica.

Meineidserinnerung *f.* opominj na krivo prisego.

Meineidsklage *f.* tožba zavoljo krive prisege.

meinen méniti, misliti, sóditi; (wíllens ſein) namérjati, hotéti (hočem); ich meine dozdeva se mi, zdi se mi; es gut mit einem — dobro za koga misliti, dobro komu želéti od. hotéti (hočem); das will ich — to se vé da, kaj pa da.

meinethalben, meinetwegen, meinetwillen *adv.* kar se mene tiče, od moje strani, zastran od. zavoljo mene; *interj.* naj bo!

Meinung *f.* mnenje, misél (-í), sodba; (Abſicht) namén, namémba, naméra, nakána; einer — ſein, die — hegen od. haben kake misli biti (sem), kako misél iméti (imám), méniti od. misliti kaj, misél koga obhaja; anderer — werden (s)premisliti si (se); meiner — nach po moji misli, po mojih mislih, kakor jaz ménim od. sódim.

Meinungsaustauſch *m.* vzajemno (medsebojno) naznanjanje svojih mislij, pomenkovanje.

Meinungsverſchiedenheit *f.* raznost mislij od. mnenja, raznomiselnost; bei einer allfälligen — ako se priméri, da niso vsi jedne misli; kedar se pokažejo razne misli (razna mnenja).

Meiſe *f.* senica; *dem.* seníčica; Meiſen- seníčji.

Meiſenkaſten *m.* padálica od. past (-í) za senice.

Meiſenkloben *m.* precép za lovitév

Meiſenſchlag *m.* ſ. Meiſenkaſten.

meiſt *adv.* največ; najbolj(e).

Meiſtanbot *m.* najvišja (največja) ponudba.

meiſtbietend največ ponujajóč, kdor največ ponuja; etwas an den Meiſtbietenden verkaufen največ ponujajočemu prodati kaj, po dražbi prodati kaj.

meiſte (der, die, das) največ od. večina (mit nachfolgendem Subſtantiv im Genitiv).

meiſtens, meiſtentheils *adv.* večjidel, večinoma; (gemeiniglich) navadno.

Meiſter *m.* mojstèr; in St. auch meštèr; Meiſter- mojsterski, mojstrovski.

Meiſterei *f.* mojstrija, meštrija.

meiſterhaft mojsterski, mojstrovski; *fig.* izvrstèn, izborèn, dovršèn.

Meiſterhand *f.* mojsterska roka; mit — po mojstersko, mojsterski.

Meiſterin *f.* mójstrovka, mójstrinja.

Meiſterlade *f.* mójsterska skládnica od. skrínjica.

meiſtern mojstriti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (zügeln) brzdati, krotiti.

Meiſterrecht *n.* mójsterska pravica.

Meiſterſang *m.* mojstersko petje.

Meiſterſchaft *f.* mójsterstvo, mójstrija; (Innung) mojstri *pl.*; *fig.* izvrstnost, izbornost.

Meiſterſtück, Meiſterwerk *n.* mójstersko delo, izvrstno delo, umetno delo.

Meiſterwurz *f.* jaščarica.

Meißel *m.* dleto, dolbilo; *dem.* dletèc.

meißeln dolbsti (dolbem), dlétviti, z dletom rezati (režem); izdolbsti, izdletviti, z dletom izrezati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

Melancholie *f.* otóžnost, klávernost, turobnost, pobitost.

Melancholiker *m.* klávernik, turobnik.

melancholiſch otóžèn, klávern, turobèn, pobit.

Melde *f.* lobóda.

melden oznániti, naznániti, oglásiti, zglásiti, objáviti, sporočiti, na znanje dati; *impf.* oznánjati, naznánjati, oglaševati, zglaševati, javiti, jávljati, objávljati, sporočati, na znanje dajati (dajem); ſich — oglásiti se, zglásiti se, jáviti se, objáviti se, napovédati (-vém) se; *impf.* oglášati se, zglaševati se, jávljati se, objávljati se, napovedovati se.

meldenswert spomina od. naznanila vreden.

Melder *m.* oznanjalèc, zglaševalèc.

Meldung *f.* oznanilo, naznanilo, oglasilo, sporočilo; — thun oznániti, naznániti, oglásiti, sporočiti (kaj).

Meldungsweſen *n.* naznanjanje, oglaševanje, prijavljanje.

Meldzettel *m.* naznanilni list, oglaševalni list, zglásnica.

Melioration *f.* poboljšava, poprava.

Meliſſe *f.* melisa.

melk molzèn, dojèn.

Melkeimer *m.* golida, žehtar, káblica, dojáča (St.).

melken molzti od. mlezti (molzem), dojíti; pomolzti, pomlezti, podojíti.

Melken *n.* molzenje, dojénje.

Melker *m.* molzéc, dojílec; —in *f.* molzilja, dojilja.

Melkfaſs *n.*, **Melkgelte** *f.* ſ. Melk-[eimer.

Melkkuh *f.* molzna krava.

Melkſchaf *n.* molzna ovca.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napév, melodija.

melodiſch ubrán, blagoglasén, lepoglasén, melodičén.

Melodrama *n.* melodrama, igrokaz s spremljevanjem godbe.

Melone *f.* dinja, melona.

Membran *f.* opna.

Memme *f.* strahopetéc, strahopezdljivéc, mevža, šleva.

Memoiren *pl.* spominski zapiski *pl.*

Memorandum *n.* spomenica.

memorieren iz glave oder na pámet se naučiti.

Menage *f.* hrana, jed (-í); eigene — machen domá kuhati; (Haushaltung) gospodarstvo, gospodinjstvo.

Menagerie *f.* menažerija, zverinjak.

Menge *f.* mnóžica, obílica, obílje; eine ungeheure — sila, čuda, t(e)ma, z. B. von Leuten sila ljudij, silo veliko ljudij; (Haufe) kup; (Schar) truma, krdelo; in — etwas haben obilno (v obílici) kaj iméti (imám); eine ſolche — toliko.

mengen mésati; zmésati; (ein klein wenig) pomésati; (Trockenes m. Naſſem) mésiti; umésiti, zmésiti; ſich — in etwas vtikati se, vplétati se, mésati se v kaj od. med kaj.

Menger *m.* mésalec; mésilec.

Mengerei *f.* mésanje; mésenje. [sica.

Mengſel *n.* mésanica, zmes (-i), zmé-

Mengtheil *m.* primés (-i), primesék.

Mennig *m.* svinčena r(u)dečica, surik.

Menſch *m.* človek; die —en ljudjé *pl.*; *dem.* človeček; ein armer — ubožec, siromák, revež; ein reicher — bogatín, bogatinec; ein ſtarker — hrust, korenják; ein zerlumpter — capín; ein grober — neotesanec, zarobljenec; ein ehrlicher — poštenják.

Menſch *n.* krščenica, služábnica, dekla; (verächtlich) maruša; ein dickes, ungeſchicktes — donda; ein armes — reva, ubóžica.

Menſchen- človeški, človečji; ljudski.

Menſchenalter *n.* človeška starost, človeški rod.

Menſchenantlitz *n.* človeški obráz.

Menſchenbeſchreibung *f.* ljudopís, popisovanje ljudij. [vec.

Menſchenfänger *m.* ljudolóv, ljudolo-

Menſchenfeind *m.* ljudomrzec, odljúdnik, sovražnik ljudij.

Menſchenfeindin *f.* odljúdnica, sovražnica ljudij. [den.

menſchenfeindlich ljudomrzén, odljú-

Menſchenfeindlichkeit *f.* ljudomrznost, odljúdnost.

Menſchenfreſſer *m.* ljudožér, ljudojéd, ljudožérec, ljudojédec.

Menſchenfreund *m.* človekoljúb, ljudoljúb, človekoljúbec, ljudoljúbec; —in *f.* človekoljuba od. ljudoljuba ženska.

menſchenfreundlich človekoljuben, ljudoljuben, priljuden, uljuden, ljudomil, prijazen.

Menſchenfreundlichkeit *f.* človekoljubje, ljudoljublje, priljudnost, uljudnost.

Menſchengedenken *n.* pametovanje od. pomnjenje ljudij; ſeit — od pamtiveka, odkar ljudjé pomnijo.

Menſchengefühl *n.* človeški čut, človeško čutstvo.

Menſchengeſchlecht *n.* človeški rod, človeštvo.

Menſchengeſtalt *f.* človeška podoba.

Menſchenhai *m.* morski som.

Menſchenhand *f.* človeška roka. [mi.

Menſchenhandel *m.* kupčevanje z ljud-

Menſchenhändler *m.* ljudokupec, kupčevalec z ljudmi.

Menſchenhaſs *m.* črt oder mržnja do ljudij.

Menſchenkenner *m.* poznavalec ljudij; —in *f.* poznavalka ljudij.

Menſchenkind *n.* sin človeški.

Menſchenkoth *m.* človečjek.

Menſchenleben *n.* človeško življenje, človeški vek.

menſchenleer brezljuden, brezljudnat.

Menſchenmenge *f.* mnóžica od. truma ljudij.

menſchenmöglich vse kar je človeku mogoče, kar je le mogoče.

Menſchenmörder *m.* moríłec ljudíj, ljudomór, ljudomórec; —in *f.* morílka ljudíj.

Menſchenraub *m.* ljudoropstvo, posilno odpeljevanje ljudíj.

Menſchenräuber *m.* ljudoropar, odpeljevałec ljudíj.

menſchenſcheu bojéč se ljudíj, ogibajóč se ljudíj.

Menſchenſchinder *m.* ljudodér, ljudodrtnik.

Menſchenſchinderei *f.* ljudoodrtija.

Menſchenſchinderin *f.* ljudoodrtnica.

Menſchenſohn *m.* sin človeka, sin človeški.

Menſchenverſtand *m.* človeški razúm, človeška razumnost od. pámet (-i).

Menſchenwerk *n.* delo ljudíj od. človeških rok.

Menſchheit *f.* človeštvo, človeški rod; die — annehmen učlovečiti se, počlovečiti se, die — ablegen poživiniti se.

menſchlich človeški, človečji; Irren iſt — vsakdo se lahko zmoti; — denken, reden po človeško —, človeški misliti, govoriti.

Menſchlichkeit *f.* človečnost.

Menſchwerdung *f.* učlovečenje.

Menſtruation *f.* mesečno čiščenje, mesečina; die — haben mesečino iméti (imám), svoj čas iméti.

Mentor *m.* vodník, svetovałec, méntor.

mephitiſch zadušen, dušilen.

Mercantil- kupčijski, trgovski.

Mercantilbeiſitzer *m.* prisednik kupčijske sodnije, — kupčijskega sodišča.

Mercantilbuchführung *f.* kupčijsko (trgovsko) knjigovodstvo.

Mercantilgericht *n.* kupčijska (trgovska) sodnija.

mercantiliſch kupčijski, trgovski.

Mercantilſtil *m.* kupčijski slog.

Mercur *m.* Merkúr, Merkúrij.

Mergel *m.* lápor.

mergelartig láporast.

Mergelboden *m.*, **Mergelerde** *f.* láporasta tla *pl.*, láporasta zemlja.

Mergelſchiefer *m.* opóka.

Meridian *m.* poldnevnik, meridiján.

Meridiangebirge *n.* poldnevniško pogorje.

Meridiankreis *m.* poldnevnikov krog.

Meridianlinie *f.* poldnevna črta, poldnévnica.

meridional poldnevén, poldanski, meridijonalén.

Merinoſchaf *n.* ovca merinovka.

meritoriſch meritoričen; —e Entſcheidung razsodba same reči; razsodba v poglavitni od. bistveni reči.

Merk *n.* známka, známenje; *dem.* známenjce; um ein —chen weiter za spoznánje naprej.

merkbar opazljív, čutljív.

merken čútiti; začútiti, zapáziti, opáziti, zaznáti, zapopasti (-padem); — auf jemanden páziti, glédati, na skrbi iméti (imám) koga, čuti (čujem) nad kom; (bezeichnen) zaznámiti, zaznámnjati; *impf.* zaznamovati, zaznamnjevati; ſich — zapómniti si, vpámtiti si, v spominu od. v pámeti ohraniti si; — laſſen védeče storiti, na znanje dati; *impf.* na znanje dájati; man merkt es ihm znati mu je.

merkenswert spomina vreden.

merklich znatén, znamenít, očividén očitén.

Merkmal *n.* známenje, znak.

Merkwort *n.* spominska beseda.

merkwürdig znamenít, znamenitén, pomenít, spomina vreden; (curios) čuden.

Merkwürdigkeit *f.* znamenitost, pomenitost; čudnost.

Merkzeichen *n.* známenje, zaznamék.

Merle *f.* kos.

Merling *m.* (1/2 Metzen) mérnik.

Mesalliance *f.* ſ. Miſsheirat.

Meſs- mašni, mešni; (den Jahrmarkt betreffend) sejmski, semanjski.

Meſsamt *n.* peta od. velika maša.

meſsbar merljív, iz-, premerljív.

Meſsbuch *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

Meſſe *f.* maša, meša; (Jahrmarkt) semenj, somenj, sejem.

meſſen mériti; zmériti, premériti; ſich — mériti se, skúšati se; gemeſſener Befehl odločno od. ostro povelje.

Meſſen *n.* merjenje.

Meſſer *m.* mérec, merílec, (Geometer) zemljemér, zemljemérec.

Meſſer *n.* nož; *dem.* nožek, nožič, nožiček; (Schnappmeſſer) sklepec, miheč, pipec, krošljek (St.); (Federmeſſer) peresnik.

Meſſerbeſteck *n.* nož in vilice *pl.*

Meſſerfläche *f.* noževa plošča.

Meſſerheft *n.* nožev držáj, noževo držálo, in St. črné *pl.* (-ij).

Meſſerklinge *f.* rezilo, noževa klinja.

Meſſerrücken *m.* nožev hrbet, nožev rob, taleb (Kt.).

Meſſerſcheide *f.* nožnica.

Meſſerſchmied *m.* nožár; Meſſerſchmied- nožarski.

Meſſerſchmiedhandwerk *n.* nožarstvo, nožarija.

Meſſerſchneide *f.* noževa ostrina.

Meſſerſpitze *f.* nožev rt, noževa špica.

Meſſerſtich *m.* zbodljej z nožem; einem einen — verſetzen z nožem koga zbosti (zbodem) od. vbosti.

Meſsfreiheit *f.* sejmska pravica oder svoboščina, pravica sejmovanja.

Meſsgeld *n.* (für das Meſſen) plačilo za mérjenje, mernina; (das auf der Meſſe gelöſte Geld) na sejmu skupljeni —, strženi denar; (das für die Meſſe beſtimmte Geld) denar za semenj.

Meſsgeräth *n.* mašna oprava od. priprava.

Meſsgeſchenk *n.* semenj, semnjina.

Meſsgewand *n.* mašna obleka.

Meſsglöckchen *n.* mašni zvonček.

Meſshemd *n.* mašna srajca.

Meſſias *m.* mesíja; (der Geſalbte) maziljenec.

Meſſing *n.* rumena od. žolta med (-i), mésing; Meſſing- meden, mésingast.

Meſſingblech *n.* medna ploščevina.

meſſingen medén, mésingast.

Meſſinghandel *m.* kupčija z medjó.

Meſſingware *f.* medenina, roba iz žolte medí.

Meſskette *f.* mérski lanec.

Meſskunde *f.* mérstvo, zemljemérstvo.

Meſsleute *pl.* sejmovalci, semnjevalci, sejmárji *pl.*

Meſsmarkt *m.* sejmišče, semnjišče.

Meſsner *m.* cerkovnik, cerkvenik, mežnar.

Meſsopfer *n.* sveta maša, darovanje *sv.* maše.

Meſspriester *m.* mašévalec, mašnik.

Meſsruthe *f.* mérska pálica.

Meſsſchnur *f.* mérska vrvica.

Meſsſtange *f.* mérski drog.

Meſstiſch *m.* mérska miza.

Meſstuch *n.* *(Corporale)* telesnik. [čas.

Meſszeit *f.* semenj, somenj, sejmski

Meſtize *m.* mestic, mésanec; *f.* mestica, mésanka.

Metall *n.* kovina, kov (-í); Metall- kovinski.

metallartig kovinast.

metallen kovinski.

Metallerz *n.* kovinska ruda.

metalliſch ſ. metallen.

Metallmünze *f.* kovani denár.

Metallographie *f.* kovopisje.

metallographiſch kovopisen.

Metallſchrift *f.* kovopís.

Metallurg *m.* kovoznanec, kovoslovec.

Metallurgie *f.* kovoznanstvo, kovoslovje.

metallurgiſch kovoznanski, kovoslovén.

Metamorphoſe *f.* spremenitev, pretvor, preobraženje.

metamorphoſieren spreméniti, pretvoriti, preobraziti; *impf.* spreminjati, preobraževati.

Metapher *f.* metafora, prenósba.

metaphoriſch metaforičen, prenosen.

Metaphraſe *f.* metáfraza, opís.

Metaphyſik *f.* metafizika. [kar.

Metaphyſiker *m.* metafizik, metafizi-

metaphyſiſch metafizičen.

Metatheſe *f.* metáteza, prestavitev.

Meteor *n.* meteór, izpodnebna prikazen (-i).

Meteoreiſen *n.* izpodnebno železo.

meteoriſch izpodneben.

Meteorolith, Meteorſtein *m.* meteorolit, izpodnebnik.

Meteorologie *f.* meteorologija, vremenoslovje.

Meter *m.* metér.

Meth *m.* med, medica.

Methode *f.* metóda, pot, način; (Lehrmethode) način učénja.

Methodik *f.* metódika, učbenják.

methodiſch metódičen, učben.

Methſieder *m.* medár, medičar.

Metier *n.* posel, delo, opravilo.

Metonymie *f.* metonimija, preimémba.

Metrik *f.* métrika, stihoslovje.
metrisch métričen.
Metropolit *m.* metropolit, nadškof.
Metrum *n.* metrum, méra.
Mette *f.* (Frühmesse im Advent) zórnica, svitnica, júternica; (Christmette) polnóčnica.
Metze *f.* vlačúga, kúrba; (Maß) *s.* Metzen.
Metzelei *f.* klanje, pobój.
metzeln klati (koljem), pobijati, mantati.
Metzen *m.* vagán; (½ Metzen) mérnik.
metzenweise *adv.* na vagáne, na mérnike.
Metzger *m.* mesár; Metzger- mesárski.
Metzgerei *f.* mesarija.
Metzgerin *f.* mesarica.
Meuchelmord *m.* zavratni umór.
Meuchelmörder *m.* zavratni morílec; —in *f.* zavratna morilka.
meuchelmörderisch zavratén.
meucheln *intr.* zavratno delati; *tr.* zavratno umoriti.
Meuchler *m.* *s.* Meuchelmörder.
meuchlerisch *s.* meuchelmörderisch.
meuchlings *adv.* zavratno, po zvijači.
Meute *f.* (v. Hunden) tropa.
Meuterei *f.* vstaja, upór, punt, kramola, métež; es entstand eine — unter den Soldaten vojaki so se uprli, — vzdignili zoper....
Meuterer *m.* vstájnik, upórnik, púntar, métežnik.
meuterisch upórən, púntarski, métežen.
Mezzosopran *m.* polusoprán.
Miasma *n.* kužnina, kužilo.
miauen mijávkati, mávkati.
Miauen *n.* mijávkanje, mijávk, mávkanje, mávk.
Mieder *n.* nedərc, moderc.
Miene *f.* obráz, lice, pogléd; eine — machen držáti (držím) se; lächelnde — smehljajoč obraz, nasmehljej, namuzljej; eine lächelnde — machen smehljati se; nasmehniti se, namúzniti se; unwillige — mrda, namrdək, kisél obraz; eine unwillige — machen mrdati se, mrdo napenjati; namrdati se, mrdo napeti (-pnem); eine weinerliche — machen na jók se držáti (držím), cmériti se; eine finstere — machen temno od. grdo glédati; — poglédati; in jemandes — lesen z obraza od. na obrazu komu brati (-berem).
Mienenspiel *n.* pomežikovanje, mežikanje, mimika.
Mießmuschel *f.* klapavica.
Miet- najemni.
Miete *f.* najém, najém; (in einem Bauernhause) gostovanje; zur — in einem Bauernhause wohnen gostovati pri kom; (Bezahlung) najémščina, najemnína.
mieten najéti (najmem), v najém vzeti (vzamem); *impf.* najémati, v najém jemati (jemljem).
Mieter *m.* najemec, najemalec.
Mietgeld *n.* najémščina, najemnína; gostáščina.
Mietling *m.* najemnik.
Mietmann *m.* najemec, najemalec.
Mietvertrag *m.* najemna pogodba.
mietweise *adv.* najémoma, najemno.
Mietwohner *m.* gostáč; —in *f.* gostačica.
Mietzins *m.* najémščina, najemnína; gostáščina.
Migräne *f.* migréna, jednostranski glavoból.
Mikrokosmus *m.* mali svet, svet v malem; človek.
Mikrometer *n.* drobnomér.
Mikroskop *n.* drobnogléd, drobnovíd.
Milbe *f.* pršica, grinja.
milbig pršív, grinjáv.
Milch *f.* mleko, zvara; (der milchweiße Saft mancher Pflanzen) mlečék, mlečni sok; (erste Milch nach der Geburt) mlezva, mlezivo; geronnene — sesédeno od. usédeno mleko, usédenica, zvara; zu Käse gewordene — usírjeno od. zasírjeno mleko; frische — opresno od. surovo mleko; abgerahmte — posneto mleko; Milch- mlečni, mlekarski, za mleko, kakor mleko.
Milchbart *m.* prva brada, podlasci *pl.*, mah; er hat erst einen — še le mah mu raste oder poganja (na bradi); (Person) golobradec.
milchbärtig golobrád, komur še le mah raste.
Milchbehältnis *n.* mlečna posoda, posoda za mleko.
Milchbrot *n.* kruh z mlekom umešen.

Milchbruder *m.* sodojenec, mlečni brat.
Milchbrustgang *m.* prsni mezgovód.
Milchcur *f.* lečenje od. zdravljenje z mlekom.
milchen molzèn, dojèn.
Milcher, Milchner *m.* mlečnjak.
Milchesser *m.* mlekojedec.
Milchfrau *f.* mlékarica.
Milchgelte *f.* molznjak, golida, žehtar, dojáča (St.). [druga.
Milchgenossenschaft *f.* mlekarska za-
Milchhandel *m.* kupčija z mlekom, mlekarstvo; den — betreiben mlekáriti.
Milchhändler *m.* mlekár.
milchig mlečèn, mlečnat, mlekovit.
Milchkaffee *m.* bela kava, kava z mlekom.
Milchkammer *f.* mlekárnica, mléčnica.
Milchkanne *f.* mlečni vrč, mlečnik.
Milchkuh *f.* molzna od. dojna krava.
Milchmagd *f.* kravarica.
Milchmann *m.* mlekár.
Milchmarkt *m.* mlečni trg.
Milchmesser *m.* mlekomér.
Milchnapf *m.* látvica (za mleko).
Milchquarz *m.* mlekovec.
Milchrahm *m.* smétana, vrhnje (St.).
milchreich mlečèn, mlečnat, mlekovit.
Milchsaft *m.* (bei den Gewächsen) mleček, mlečni sok; (der erste im Frühjahr) mézga.
Milchsäure *f.* mlečna kislina.
Milchschnee *m.* mlečna pena.
Milchschrank *m.* omára za mleko.
Milchschwester *f.* sodojenka, mlečna sestra.
Milchstern *m.* ptičje mleko.
Milchsteuer *f.* mlekovina, mlečnina.
Milchstraße *f.* rimska cesta.
Milchsuppe *f.* mlečna juha od. polivka.
Milchtopf *m.* loněc za mleko.
Milchtuch *n.* cedilo za mleko. [karija.
Milchverkauf *m.* prodaja mleka, mle-
Milchweib *n.* mlékarica.
Milchwirtschaft *f.* mlekarstvo; die — betreiben mlekáriti.
Milchzahn *m.* mlečnják, rilcek.
mild, milde mil, milostljiv, prizanesljiv, ne prehúd; (freundlich) prijazèn, priljúdèn; (wohlthätig) dobrotljiv, darežljiv; (zart, sanft) nežèn, krotek; (weich, geschmeidig) mehek, gibčèn, ne krhek; — Stiftung milodárna ustanova, zadúšbina; —e Hand dobrotljiva roka; —s Obst sladko sadje; —r Wein sladko od. gladko vino; —r Regen pohlevèn od. dobèr dež; —s Klima milo od. prijetno podnebje.
Milde *f.* milost, milostljivost; prijaznost, priljudnost; dobrotljivost, darežljivost; nežnost, krotkóst; mehkost, gibčnost.
Milderer *m.* polajševalec, blažitelj.
mildern lájšati, blážiti; olájšati, polájšati, zlájšati, ublážiti; *impf.* olajševati, po-, zlajševati, ublaževati; (die Strafe) znížati, zmánjšati; *impf.* znižévati, zmanjševati; sein Schmerz hat sich gemildert odleglo mu je.
Milderung *f.* olajšáva, zlajšáva; znižanje, zmanjšanje.
Milderungsgrund *m.* olajševalni oder ublaževalni razlog.
Milderungsmittel *n.* lajšilo, blažilo.
mildherzig milosrčèn, blagosrčèn, usmiljen.
Mildherzigkeit *f.* milosrčnost, blagosrčnost, usmiljenost.
mildreich mil, milostiv, milostivèn.
mildthätig dobrotljiv, dobrotèn, dobrodelèn.
Mildthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost.
Militär *n.* vojaštvo, vojništvo, vojaki *pl.*; (Soldatenstand) vojaščina; Militär- vojaški.
Militärappelationsgericht *n.* vojaška prizivna sodnija.
Militärärar *n.* vojaška blagájna.
Militärarzt *m.* vojaški zdravnik.
Militärbildungsanstalt *f.* vojaška izobraževalnica. [nik.
Militärcommandant *m.* vojaški poveljnik.
Militärcommando *n.* vojaško poveljstvo.
Militärcorps *n.* vojaški voj.
Militärdienst *m.* vojaška služba.
Militäreinquartierung *f.* vojaška nastanitev.
Militärexecution *f.* izvršitev od. eksekúcija z vojaško pomočjó. [uskók.
Militärflüchtling *m.* vojaški begún od.
Militärgericht *n.* vojaška sodnija, vojaško sodišče.

Militärgrenze *f.* vojaška gránica oder krajina. [voják.
Militärindividuum *n.* vojaška oseba,
Militärinstitut *n.* vojaški zavod.
militärisch vojaški, vojniški.
Militärjahr *n.* vojaško leto.
Militärmacht *f.* vojaška moč (-í); vojniška država.
Militärmannschaft *f.* vojaški ljudje; prosti vojaki.
Militärpflicht *f.* vojaška dolžnost, dolžnost vojaške službe. [žen.
militärpflichtig vojaški službi podvr-
Militärplatzcommando *n.* vojaško mestno poveljstvo.
Militärpolizeiwache *f.* vojaška policijska straža.
Militärstationscommando *n.* vojaško postajno poveljstvo.
Militärstiftung *f.* vojaška ustanóva.
Miliz *f.* národna vojska, brámbovci *pl.*
Milliarde *f.* milijárda.
Million *f.* milijón.
Millionär *m.* milijonár.
millionenweise *adv.* na milijóne.
Milz *f.* slezéna, vránica; **Milz-** slezenični, vranični.
Milzanschwellung *f.* otók slezéne.
Milzbeschwerung *f.* tiščanje na slezéni.
Milzbrand *m.* vránični (slezénični) prisád, črmnica.
Milzentzündung *f.* vnetje slezéne od. vránice.
milzig slezenát, vráničen.
milzkrank na slezéni (vránici) bolán.
Milzkrankheit *f.* bolezén (-i) na slezéni od. na vránici. [zelje.
Milzkraut *n.* slezénovec, slezénovo
Milzsucht *f.* slezénica, vráničnica.
milzsüchtig slezenast, vraničast.
Milzweh *n.* bolečina na slezéni oder na vránici.
Mime *m.* mímik, mímikar.
Mimik *f.* mímika.
mimisch mímičen.
Mimose *f.* mimoza.
minder *adi.* (selten) manjši, manji; *adv.* manj; nicht — nič manj, ne manj, ravno od. prav tako.
Minderheit *f.* manjšina.
minderjährig nedoletèn, maloletèn, nedorastèl.
Minderjährige *m.* nedoletnik, maloletnik, nedoraščenec.
Minderjährigkeit *f.* nedoletnost, maloletnost, nedorastlost.
mindern mánjšati; zmánjšati, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (erniedrigen) znižati, *impf.* zniževati; sich — mánjšati se; zmánjšati se, odjénjati, odleči (-ležem); *impf.* zmanjševati se, odjenjevati, odlégati.
Minderzahl *f.* s. Minderheit.
mindest (selten) najmanjši, najmanji, najnižji, zadnji; nicht im —en celó nič, prav nič, čisto nič; zum —en vsaj, najmanj.
mindestens *adv.* vsaj, najmanj.
Mine *f.* podkóp, prekóp; (im Bergw.) rov, rudorôv.
minen podkopáti (-kopljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Mineral *n.* rudnina, minerál; **Mineral-** rudninski, mineralni.
Mineralbad *n.* rudninska kopél (-i).
Mineraliencabinet *n.* rudninski oder mineralni kabinét.
Mineralienkunde *f.* rudoznanstvo.
mineralisch rudninski, mineralni.
Mineralog *m.* rudoznanec, mineralóg.
Mineralogie *f.* rudoznanstvo, mineralogija.
Mineralöl *n.* rudninsko olje.
Mineralquelle *f.* slátina, rudninski studenec.
Mineralreich *n.* rudninstvo.
Mineralwasser *n.* voda rúdnica, mineralna voda.
Mineur *m.* minér, podkopovàlec. [ra.
Miniatur *f.* drobnoslikarija, minijatú-
minieren podkopáti (-kópljem), podkóp(e) napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Minierkunde *f.* podkopoznanstvo; rovoznanstvo.
Minimalcensus *m.* najmanjši census, najmanjša cenitev.
Minimum *n.* najmanje, najmanjši del.
Minister *m.* ministèr; — des Innern ministèr notranjih zadév; — des Äußern ministèr vnanjih zadév; — für Cultus und Unterricht ministèr za bogočastje in uk ɔc.

Miniſterial- ministerski, ministerijalni. [lēn.

miniſteriell ministerski, ministerijalen.

Miniſterium *n.* ministerstvo.

Miniſtrant *m.* ministrant, mašni strežnik.

Minne *f.* ljubáv (-i), ljubezēn (-i).

Minnedichter *m.* pesnik ljubávi oder ljubézni.

Minnelied *n.* pesēn (-i) o ljubezni, ljubavna pesēn (-i).

minnen ſ. lieben. [ljubézni.

Minneſänger *m.* pevēc ljubávi oder

Minorat *n.* predstvo najmlajšega, minorát.

minorenn ſ. minderjährig.

Minores *pl.* manjši blagoslovi *pl.*

Minorit *m.* minorít.

Minorität *f.* manjšina.

Minotaurus *m.* Minotaurus (na pol človek, na pol bik).

Minuend *m.* zmanjševanec, minuend.

Minuendolicitation *f.* manjševalna dražba.

minus *adv.* manj, menj.

Minuszeichen *n.* manjšáj (—).

Minute *f.* minuta; **Minuten-** minutni.

Minutenzeiger *m.* minútni kazalec.

Minze *f.* meta. [bora.

Mirabelle *f.* mirabéla, francoska ci-

Mirakel *n.* ſ. Wunder.

Miſanthrop *m.* ljudomrzec, odljudnik.

Miſanthropie *f.* ljudomrznost, odljúdnost.

miſanthropiſch ljudomrz, odljuden.

Miscellen, Miſcellaneen *pl.* raznoterosti (-ij) *pl.*, mnogovrstnosti (-ij) *pl.*

miſchbar mešálen, pripravēn za mešanje.

miſchen méšati; zméšati, preméšati; (ein wenig —) poméšati; ſich — unter ... méšati se med ..., vtikati se v ..., vplétati se v ....

Miſcher *m.* mešalec; —in *f.* mešalka.

Miſchfutter *n.* mešanica, zmes (-i).

Miſchkorn *n.* sóržica.

Miſchmaſch *m.* zmešnjava, kolobocija, zbroda, čobodra.

Miſchtrank *m.* méšanica.

Miſchung *f.* méšanje; (d. Gemiſchte) méšanica, zmes (-i).

Miſchungsrechnung *f.* zmesni račún.

miſerabel ſ. erbärmlich.

miſerere! (= Litan.) usmili se!

Miſerere *n.* (Krankh.) bljuvanje lastnega blata.

Miſpel *f.*, **Miſpelbaum** *m.* nešplja.

miſs- ne-, raz-, zlo-, napačno, krivo.

miſsachten ne spoštovati, prezirati.

Miſsachtung *f.* preziranje.

Miſſal *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

miſsbilligen ne odobriti; *impf.* ne odobravati, grájati. [janje.

Miſsbilligung *f.* neodobravanje, grá-

Miſsbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.

miſsbrauchen napak ob. na zlo obrniti, *impf.* napak ob. na zlo obračati, zlorábiti.

miſsbräuchlich zlorábēn, razvadēn.

Miſscredit *m.* slab glas, slabo imé (-na); in — bringen ob dober glas ob. ob dobro imé pripraviti, očrniti; in — kommen zaupanje ob. dobro imé zgubiti.

miſsdeuten nápak ob. krivo razložiti, naróbe razumeti (-umem), v hudo obrniti ob. zaviti (-vijem); *impf.* nápak ob. krivo razlagati, naróbe tolmačiti, v hudo obračati ob. zavijati.

Miſsdeutung *f.* krivo ob. nápačno razlaganje, — tolmačenje, — obračanje.

miſſen *tr.* pogrešati (kaj), biti (sem) brez česa.

Miſserfolg *m.* slabi uspeh ob. izid.

Miſsernte *f.* slaba letina.

Miſſethat *f.* hudodelstvo, zločinstvo, pregreha.

Miſſethäter *m.* hudodelec, hudodelnik, zločinec; —in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka.

Miſsfall *m.* nezgoda, nezgodēk.

miſsfallen ne biti (sem) po volji ob. po godu, ne ugájati, ne dopadati (se); dies miſsfiel ihm to je zameril ob. za zlo vzel, to se mu je za malo zdelo.

Miſsfallen *n.* nedopadljivost, nezadovoljstvo; er hat daran — tega nima ob. ne vidi rad, to mu je zoperno.

miſsfällig nedopadljiv, neugodēn, nevšečēn, zopern; ſich — machen zamériti se (komu), v zaméro priti (pridem) pri kom.

Mißform *f.* napačna od. skažena oblika (podoba), pokveka, spaka.

miſsformen napačno obliko od. podobo dati (dam).

miſsgebären prezgodaj poviti (-vijem) od. poroditi.

Miſsgebilde *n.* potvára.

Miſsgeburt *f.* mrtvo povitje, negodni porod; (daß unzeitig Geborne) negodnik, spaček, nakáza.

Miſsgeſchick *n.* nezgóda, nesréča.

Miſsgeſchöpf *n.* spaka, spaček, nakáza.

Miſsgeſtalt *f.* nespodóba, pokvéka.

miſsglücken izpodletéti (-letim), ponesrečiti se; *impf.* izpodletávati.

miſsgönnen závideti, ne privoščiti; *impf.* zavidati, ne privoščevati.

Miſsgriff *m.* zmota, pomota; einen — thun zmotiti se, grešiti.

Miſsgunſt *f.* zavist (-i), zavidnost, neprivoščljivost.

miſsgünſtig zavistěn, zavidljiv, neprivoščljiv.

miſshandeln (einen) hudo od. grdo (s kom) ravnati od. delati, gnjáviti (koga).

Miſshandlung *f.* hudo od. grdo ravnanje (s kom), gnjavljenje.

Miſsheirat *f.* nepristojna ženitěv od. možitěv.

miſshellig nesložen, neskladěn. [nost.

Miſshelligkeit *f.* nesložnost, neskladMiſſion *f.* misijón.

Miſſionär *m.* misijonár. [létina.

Miſsjahr *n.* nerodovitno leto, slaba

Miſskauf *m.* okúp; einen — machen okúpiti se, preplácati kaj.

miſskennen slabo od. malo poznati (-znám), motiti se (nad kom od. zastran koga).

Miſsklang *m.* nesoglasje, neubranost, nesklad. [se.

miſsklingen ne ujémati se, ne ubirati

miſslaunig čémerěn, zlovoljěn, tožljiv.

Miſslaunige *m.* čémernik, tožljivec.

Miſslaut *m.* zloglasje, ne ubrán glas, neprijetni glas.

miſslauten ſ. miſsklingen.

miſslich neprijetěn, nepovoljěn, mučěn, nevarěn.

miſsliebig ne priljubljen.

miſslingen izpodletéti, ne iziti (-ide) se po godu, pokaziti se, ne posrečiti se; *impf.* izpodletávati, ne posrečevati se.

Miſsmuth *m.* nevolja, nevoljnost, zlovoljnost.

miſsmuthig nevoljěn, zlovoljěn, kísav.

miſsrathen ſ. miſslingen.

Miſsſtand *m.* neprilika, nepriličnost.

miſsſtimmig neubrán, neskladěn; *fig.* zlovoljěn.

Miſsſtimmung *f.* neubranost, neskladnost; zlovolja. [glas.

Miſston *m.* neubrani oder neskladni

miſstönen ne skládati se, ne vezati (vežem) se, ne strinjati se, ne ujémati se.

miſstrauen ne zaúpati, ne zanesti se (na koga); *impf.* ne zanášati se (na koga).

Miſstrauen *n.* nezaúpanje, nezaúpnost.

miſstrauiſch nezaúpěn, nezaupljiv.

Miſsvergnügen *n.* nezadovoljstvo, nezadovoljnost.

miſsvergnügt nezadovoljěn, nevesél.

Miſsverhältnis *n.* nerazmérnost, nerazmérje.

miſsverſtanden nápačno od. krivo razumljen.

miſsverſtändlich kar se lahko napačno (krivo) razúme.

Miſsverſtändnis *n.* nápačno od. krivo razumenje, pomóta; *fig.* razprtija, razpor.

miſsverſtehen nápak, krivo od. naróbe razuméti, ne prav razuméti; *impf.* nápak, krivo od. naróbe razumévati.

Miſswachs *m.* huda létina, neobróda.

miſswollen zlo od. hudo želéti (komu).

Miſt *m.* gnoj, smetí (-ij); daß iſt nicht auf deinem —e gewachſen to ni iz tvoje glave; Miſt- gnojni.

Miſtbeet *n.* gnojna greda.

Miſtel *f.* omela.

Miſteldroſſel *f.* carar, dreskáč.

miſten (Miſt, Koth von ſich geben) srati (serjem); usrati se, pokidati se, onesnažiti se; (den Miſt aus d. Stalle ſchaffen) kidati; izkidati, pokidati; (den Acker) gnojiti; pognojiti.

Miſtfliege *f.* gnojna muha.

Miſtgrube *f.* gnojna jama.

Miſthaufe *m.* gnojišče, smetišče, gomilo; kup gnoja od. smetí.

Miſtjauche *f.* gnojnica.
Miſtkäfer *m.* govnár, govnobrbec.
Miſtkorb *m.* gnojni koš.
Miſtlache, Miſtpfütze *f.* gnojnica, gnojna kalúža.
Miſtſchaufel *f.* gnojna lopáta. [smetí.
Miſtwagen *m.* gnojni voz, voz za
Miß *f.* góspica, gospodična.
mit *praep.* s, z (ž); — Fleiß nalašč; — Furcht stráhoma; — nichten nikakor ne, po nobeni ceni; in Zuſammenſetz. durch so- oder durch den Beiſatz s kom vred.
Mitangeklagte *m.* sozatóženec; *f.* sozatóženka. [délati.
mitarbeiten sodelovati, s kom vred
Mitarbeiter *m.* sodelávec; —in *f.* sodelávka.
mitbegreifen zapopasti (-padem), *impf.* zapopádati; mitbegriffen zajedno (s čim).
Mitberechtigte *m.* soupravičenec.
Mitbeſchuldigte *m.* soobdólženec; *f.* soobdólženka.
Mitbeſitz *m.* soposést (-i).
Mitbeſitzer *m.* soposéstnik; —in *f.* soposéstnica.
mitbeten moliti s kom vred.
Mitbetheiligte *m.* zadévnik.
Mitbevollmächtigte *m.* sopoobláščenec.
mitbewerben ſich prositi s kom vred (za kaj).
mitbringen s sebój prinesti (-nesem), *impf.* — prinášati; (auf dem Wagen) pripeljati (-peljem); (die Familie) s sebój vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Mitbruder *m.* sobrát, pobratim.
Mitbürger *m.* someščán; (d. Staates) sodržavljan; —in *f.* someščánka; sodržavljánka.
Mitbürgerſchaft *f.* someščanstvo; sodržavljánstvo.
Mitchriſt *m.* sokristján; —in *f.* sokristjána.
Miteigenthum *n.* sovlást (-i), sovlastina.
Miteigenthümer *m.* sovlastník; —in *f.* sovlástnica.
miteinander *adv.* skup, skupaj, drug z drugim.
Miterbe *m.* sodédič, sodédnik; —in *f.* sodédnica.
miteſſen jesti (jem) s kom.
Miteſſer *m.* sojedec, zakožni črv.
mitfahren peljati (peljem) se s kom.
Mitgabe *f.* dota, jutrnina, zaženilo, prinos; (in Waren) bala.
Mitgefangene *m.* sojétnik; *f.* sojétnica.
Mitgefühl *n.* sočutje.
mitgehen iti (grem) s kom; (im Kartenſpiele) pomagati; *fig.* etwas — heißen zmakniti kaj skriváj.
Mitgenoſs oder Mitgenoſſe *m.* drug, sodrúg.
Mitgenoſſin *f.* drúžica, sodrúžica.
Mitgift *f.* ſ. Mitgabe.
Mitglied *n.* ud, član, družbenik.
mithaften s kom vred jámčiti oder doběr stati (stojim).
mithalten potégniti s kom; *impf.* držáti (držim) od. vleči (vlečem) s kom.
mithelfen pomoči (-morem), *impf.* pomágati komu.
Mithelfer *m.* pomočník, pomagálec; —in *f.* pomočnica, pomagálka.
Mitherrſcher *m.* sovladár. [kem.
mithin *coni.* tedaj, torej, po tem ta-
Mitkläger *m.* sotožnik; —in *f.* sotožnica.
Mitlaut od. **Mitlauter** *m.* soglasnik.
Mitleid *n.*, ſelt. **Mitleiden** *n.* usmiljenje, usmiljenost, pomilovanje; ich habe — mit ihm smili od. usmili se mi, pomilujem ga, milo od. žal mi je zanj; einem ſein — äußern milovati koga; er erregte — bei den Leuten smilil se je ljudém, usmilili so se ga.
mitleidig usmiljen, milosrčen.
mitleidsvoll usmiljen, milosrčen, poln usmiljenja.
mitlernen učiti se s kom.
mitmachen s kom vkup (kaj) početi (-čnem), *impf.* délati; alles — povsod od. pri vsaki veselici zraven biti (sem).
Mitmenſch *m.* bližnji (-njega).
mitnehmen s sebój vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Mitregent *m.* sovladár.
Mitſchuld *f.* sokrivnja.
mitſchuldig sokriv, zločinstva deležen.
Mitſchuldige *m.* sokrivec, deléžnik zločinstva; *f.* sokrivka, deležnica zločinstva.
Mitſchuldner *m.* sodolžník; —in *f.* sodolžnica.

Mitſchüler *m.* součeněc, sošolec.
Mitſperre *f.* sozaklép, drugi ključ.
mitſpielen igrati s kom; einem übel — hudo (grdo) delati od. ravnati s kom.
mitſtimmen glasovati s kom.
Mittag *m.* poldne (-va), póludne, poldan (-dneva); (Süden) jug, poldanska stran (-i); zu — o poldne; zu — eſſen kósiti, obedovati, júžinati. [danski.
mittägig poldnevěn, poludnevěn, pol-
mittäglich južen, proti jugu ležéč.
Mittags- poludnevni, poldanski.
mittags *adv.* o poludne, opoldne.
Mittagseſſen *n.* obéd, obedo, kosilo, júžina. [valec.
Mittagsgaſt *m.* gost na obedu, obedo-
Mittagsgegend *f.* južna stran (-i).
Mittagshöhe *f.* poludnevna visokost.
Mittagskoſt *f.* poldanska hrana, kosilo, obed, júžina.
Mittagskreis *m.* poludnevnik.
Mittagsland *n.* poludnevna od. južna dežela.
Mittagslinie *f.* poludnevna črta, poludnévnica.
Mittagsmahl *n.* ſ. Mittagseſſen.
Mittagspunkt *m.* ſ. Südpunkt.
Mittagsruhe *f.* opoldanski počitek.
Mittagsſtunde *f.* poludnevna ura, poldne (-va).
Mittagswind *m.* jug, južni vetér.
Mittagszeit *f.* poldne (-va); um die — o poludne.
Mittagszirkel *m.* ſ. Mittagskreis.
Mitte *f.* sreda; in der — sredi, sred, v sredi, med; in die — sred, v sredo.
Mittel *n.* sredstvo, pomoček, pripomoček; (Vermögen) premoženje, imetje, imovina; (Arzneimittel) zdravilo, vračilo, lek; bei —n fein premožen od. začimen biti (sem), za čim od. pod palcem iméti (imám); zu —n gelangen opomoči (-morem) si, premoženje pridobiti si, obogatéti; Mittel- srednji, osrednji.
Mittelalter *n.* srednji vek. [veški.
mittelalterlich srednjevečen, srednje-
Mittelband *n.* srednje vezilo; (am Dreſchflegel) gož (-i), goža, jermen za cepec.
mittelbar posrednji, nenaravnostěn; *adv.* posrednje, ne naravnóst.
Mittelbarkeit *f.* posrednost.
Mittelding *n.* osrednja stvar (-i), sreda, sredina.
Mittelfinger *m.* srednji prst, srednjik, srčnik. [velikost.
Mittelform *f.* srednja oblika od.
Mittelgebirge *n.* srednje gorovje.
Mittelglied *n.* srednji člen.
Mittelgröße *f.* srednja velikóst od. veličina.
Mittelhand *f.* dlan (-i). [meljski.
mittelländiſch sredozeměn, sredozé-
Mittellauf *m.* srednji tok.
Mittellaut *m.* srednji glas.
Mittellinie *f.* središčnica.
mittellos nepremožen, neimetěn.
Mittelloſigkeit *f.* nepremožnost, neimetnost.
mittelmäßig srednji, srednje mere.
Mittelmäßigkeit *f.* srednost, sredomernost.
Mittelmeer *n.* sredozemno od. sredozémeljsko morje.
Mittelpreis *m.* srednja cena. [dina.
Mittelpunkt *m.* središče, osredje, sre-
Mittelpunktslinie *f.* središčna črta.
Mittelpunktswinkel *m.* središčni kot.
mittels, mittelſt *praep.* po, s (z), s pomočjó.
Mittelſatz *m.* srednji stavek.
Mittelſchlag *m.* srednje pleme (-na); srednja vrsta.
Mittelſchule *f.* srednja šola.
Mittelsperſon *f.* sredník, posredník, mešetar.
Mittelſtand *m.* srednji stan.
Mittelstreffen *n.* sreda od. sredina vojske; im — sredi vojske.
Mittelwald *m.* gozd srednje vrste.
Mittelweg *m.* srednji pot, srednja pot (-i).
Mittelwort *n.* deležnik.
Mittelzeit *f.* srednji čas.
mittelzeitig srednječasen; (in d. Metrik) dvojnotrajen.
mitten *adv.* sredi, sred, v sredi, na sredi, po sredi.
Mitternacht *f.* polnoč (-i), pólunoč (-i); (Nord) sever, polnoč (-i).
mitternächtlich polnočen, pólunočen, sévern.
Mitternachts- polnočni, severni.

mitternachts *adv.* o polnoči.

Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna —, polnočna —, odsolnčna stran (-i).

Mitternachtsſtunde *f.* polnočna ura, polnoč (-i).

Mitternachtswind *m.* séver.

Mitternachtszeit *f.* polnočni čas, polnoč (-i).

Mittfaſten *pl.* sredpost; Mittfaſten- sredpostni.

Mittheil *m.* delež.

mittheilbar podeljív; naznanljív.

Mittheilbarkeit *f.* podeljivost; naznanljivost.

mittheilen podeliti, podati (-dam); *impf.* podeljevati, podajati; (bekannt geben) naznániti, oznániti, povédati (-vém), na znanje dati; *impf.* naznánjati, oznánjati; (offenbaren) razodéti (-denem), priobčiti; *impf.* razodevati, priobčevati.

Mittheiler *m.* podeljevalec, dajalec; naznanjalec, oznanjalec, pripovedovalec; razodevalec, priobčevalec.

mittheilſam razgovorljiv, besedljiv.

Mittheilſamkeit *f.* razgovorljivost, besedljivost.

Mittheilung *f.* naznanilo, oznanilo, poročilo.

Mittler *m.* sredník, posredník, posredovalec.

Mittleramt *n.* posredovanje, posredništvo.

mittlere (der, die, das) srednji.

Mittlerin *f.* srednica, posrednica, posredovalka.

mittlerweile *adv.* med tem, v tem času.

mittlerweilig začasen, medtemén.

Mittwoch *m.* sreda.

mittwochs *adv.* po sredah, vsako sredo.

mitunter *adv.* včasih; vmes.

Mitverbrecher *m.* sohudodelnik, sozločínec, deležnik hudodelstva; —in *f.* sohudodelnica, sozločínka, deležnica hudodelstva.

Mitverſchworene *m.* sozarotnik, deležnik zarote.

Mitverweſer *m.* sooskrbnik, soopravitelj.

Mitvormund *m.* sojerob, sovar(u)h, sooskrbnik.

Mitwähler *m.* sovolilec.

mitwandern potovati od. hoditi s kom.

Mitweide *f.* skupna od. spolovna paša.

Mitwelt *f.* sedanji naraščáj, sovremeniki *pl.*

mitwirken pripomoči (-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred delati.

Mitwirkung *f.* pripomóč (-i), pripomaganje, sodelovanje.

mitwiſſen s kom vred védeti (vém).

Mitwiſſen *n.* sovedenje, znanje, ved (-i).

Mitwiſſer *n.* sovedec; sokrivec.

mitwohnen s kom skup stanovati.

Mitwohner *m.* sostanovalec; (in Weingebirgen) mejáš, sogórnik; —in *f.* sostanovalka; sogórnica.

mitzählen všteti (vštejem), prišteti; *impf.* vštévati, prištévati.

Mitzeuge *m.* sosvedok, priča. [túra.

Mixtur *f.* zmes (-i), mésanica, miks-

Mnemonik *f.* mnemónika.

Möbeln *pl.* pohištvo, hišna oprava.

Möbelniederlage *f.* zaloga pohištva.

mobil premakljív, premičen; prenesljív, gibljív; ein Heer — machen vojsko za odhod pripraviti, — z vsem za odhod potrebnim preskrbéti.

Mobiliar, Mobiliarvermögen *n.* premakljivo —, premično premoženje, premičnina, pokretnina.

Mobilien *pl.* premakljive —, premične reči *pl.*; pohištvo, hišna oprava.

mobiliſieren mobilizovati, vojake v orožje klicati (kličem).

Mobiliſierung *f.* mobilizovanje, sklicevanje vojakov v orožje.

Mobiliſierungstag *m.* mobilizovalni od. sklicevalni dan (dneva).

möblieren s pohištvom preskrbéti, urediti; *impf.* s pohištvom preskrbovati, uredovati; ein möbliertes Zimmer urejena soba, soba s pohištvom.

Modalität *f.* način, ravnanje.

Mode *f.* šega, običáj, kroj, moda; eine — mitmachen po šegi od. po modi se nositi; aus der — kommen zastaréti, šego od. modo opustiti; Mode- modni, novošegni, običajni.

Modeartikel *m.* modni od. novošegni izdelek.

Modegeck *m.* modni oder novošegni gizdalín.

Modejournal *n.* novine za mode, krojarske novine.

Model *m.* merilo, mera; (Muſter) vzorec, obrazec; (Gießform) kalúp, tvorilo.

Modeladen *m.* prodajálnica novošégnega od. módnega blagá.

Modell *n.* kalúp, tvorilo, modél; (Muſter) obrazec, vzorec.

Modelleur *m.* kalúpar, modelir.

modellieren kalúpe od. tvorila delati; (abbilden) obraziti, upodobiti; *impf.* obrazovati, upodábljati.

modeln obraziti, upodobiti; *impf.* obrazovati, upodábljati.

Moder *m.* trohloba, trohlina, trohljad (-i), prhljad (-i), gnilád (-i).

moderat zmerên, lagán.

moderato *adv.* zmerno, lagano, polagano.

Modererde *f.* trohljiva prst (-í).

Modergeruch *m.* duh po plesnobi od. trohlobi, plesnjev duh, zaduhlost.

Modergrund *m.* grez, močvirje.

moderieren ſ. mäßigen.

moderig trohljen, prhêl, oprhêl, preperél; —eš Holz prhljád (-i), trohljád (-i).

modern trohnéti, prhnéti, preperéti, gniti (gnijem).

modérn *adi.* novošegên, po novi šegi.

modernisieren po novi šegi narediti, prenarediti; *impf.* po novi šegi naréjati, prenaréjati.

Modeſucht *f.* strast (-i) od. pohlép po novi šegi.

modeſüchtig strastên na vsako novo šego, pohlepên po vsáki novi šegi.

Modeware *f.* modno od. novošegno blagó.

Modewarenhandel *m.* kupčija z modnim od. novošegnim blagom. [ba.

Modification *f.* prenaredba, spremem-

modificieren prenarediti, spreméniti; *impf.* prenaréjati, spreminjati.

modiſch novošegên, novomodên, po novi šegi, po novi modi.

Modiſtin *f.* modistka.

Modulation *f.* spreminjava glasú, modulacija. [vijati.

modulieren glas spreminjati od. za-

Modus *m.* načín, naklón.

mögen (können) moči (morem), z. B. mag wohl ein Blinder den andern führen ali more slepec slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), z. B. dieſes Kleid mag ich nicht tega oblačila nočem; (dürfen) smeti (smem), moči (morem), z. B. meinetwegen mag er es thun radi mene sme od. more to storiti; (v. ungewiſſen Sachen) neki, z. B. wie mag das ſein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to pomenja? (befehlend, zulaſſend ꝛc.) naj od. *Imperativ*, z. B. er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostane! du magſt arbeiten oder nicht delaj ali ne delaj! du magſt zuſehen gledaj, le glej! (wünſchend) bi, rad bi, z. B. möchte er doch kommen da bi le prišel! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišel.

möglich mogóč, možên; ſoviel wie — kolikor je mogoče; es iſt — daſs ich komme morda pridem, morebiti da pridem, utegnem priti.

Möglichkeit *f.* mogočost, možnost.

möglichſt *adv.* z. B. — bald brž ko je mogoče, kakor hitro je mogoče, brž ko moreš; ich habe mein Möglichſtes gethan storil sem kar sem le mogel, storil sem vse karkoli sem mogel.

Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánec.

mohamedaniſch mohamedánski.

Mohn *m.* mak; **Mohn-** makov.

Mohnfeld *n.* makovišče.

Mohnladen *m.* makova potica, makovnik. [vica.

Mohnhaupt *n.* makova glava, mako-

Mohnkuchen *m.* ſ. Mohnladen.

Mohnpflanze *f.* mákovec.

Mohnſtengel *m.* makovo steblo.

Mohnſtoff *m.* makovina.

Mohr *m.* zamorec; einen —en weiß waſchen wollen bob v steno metati (mečem).

Möhre *f.* navadni koren, mrkva, mrkevca (St.); *coll.* korenje.

Mohren- zamorski.

Mohrenhirſe *f.* sivo prosó, sívka. [ka.

Mohrenkopf *m.* črnoglavec, črnoglav-

Mohrenland *n.* zamorska zemlja od. dežela.

mohrenländiſch zamorski.

Mohrin *f.* zamórka, zamórkinja.

Mohrrübe *f.* ſ. Möhre.
Molch *m.* (Salamander) močerád; (Waſſer—) pupék.
molchartig močeradast; pupkast.
Molecül *n.* molekul.
Molke *f.*, **Molken** *n.* (*m.*) sirotka, sirotév.
Molkencur *f.* zdravitév od. zdravljenje s sirotko.
molkig sirotkav.
Moll, **Mollton** *m.* mehki od. mili glas.
Mollusken *pl.* mekužci *pl.*
Molo *m.* pristanski jez, pristanska gradba, molo.
Molossus *m.* (Versfuß) molós(us).
Moment *m.* hip, trenotek; (Zeitpunkt) doba; (Sache) reč (-i), stvar (-i), točka.
momentan hipén.
Monarch *m.* samovladár, monárh.
Monarchie *f.* samovladna država, monarhija; (Herrſchaft) samovlada, samovladarstvo.
Monarchin *f.* samovládnica, samooblástnica.
monarchiſch samovladén, samovladarski, monarhijski.
Monat *m.* mesec, mesèc.
monatlich mésečen; *adv.* na mesec, vsak mesec; die —e Reinigung mésečina, mésečno čiščenje.
Monatroſe *f.* diža, mesečna roža.
Monats- mésečni.
Monatsfriſt *f.* odlog za mesec dnij; in — v jednem mescu, za mesec dnij.
Monatsgeld *n.* mésečna plača, mesečnina.
Monatsrettig *m.* redkvica.
Monatsſchrift *f.* mésečnik, mésečni časnik. [sec.
monatweiſe *adv.* na mesec, vsak me-
Mönch *m.* mnih, menih; — werden pomnišiti se, pomenišiti se.
mönchiſch mniški, meniški.
Mönchs- mniški, meniški. [nost.
Mönchsgelehrſamkeit *f.* meniška učeno-
Mönchsgewand *n.* meniško oblačilo.
Mönchskappe *f.* meniška kapa.
Mönchskloſter *n.* meniški samostán.
Mönchskutte *f.* meniška halja od. kuta.
Mönchsleben *n.* meniško življenje.
Mönchsorden *m.* meniški red.
Mönchsrobbe *f.* morski menih.
Mönchsſtand *m.* meniški stan.
Mönchthum *n.* mništvo, meništvo.
Mond *m.* mesec, mesèc, luna; Mondlunin, mésečev.
Mondbahn *f.* lunin pot od. tir.
Mondbeſchreibung *f.* popis lune oder mesca.
Mondbewohner *m.* mesečán.
Mondenjahr *n.* mésečno leto.
Mondesfinſternis *f.* mrk od. mrknenje lune (mesca); geſtern fand eine — ſtatt sinoči je luna mrknila.
Mondeshof *m.* lunin od. mesečev kolobár, obstret (-i) lune od. mesca.
Mondesviertel *n.* lunin oder mésečev krajèc.
Mondfiſch *m.* glavosék, morski mesec.
Mondflecken *m.* maroga —, pega na luni od. na mesci.
Mondglanz *m.* svetloba lune.
mondhell razsvetljen od lune, mesečèn.
Mondlicht *n.* mésečina, svetloba lune od. mesca.
Mondnacht *f.* od lune razsvetljena od. mésečna noč (-i).
Mondphaſen *pl.* lunine mene od. premembe *pl.* [kolo.
Mondſcheibe *f.* lunin krog, mesečevo
Mondſchein *m.* mésečina, svetloba lune; es iſt — luna od. mesec sveti.
Mondſichel *f.* lunin krajèc.
Mondſucht *f.* mésečnost.
mondſüchtig mésečèn. [nica.
Mondſüchtige *m.* mésečnik; *f.* mésečMonduhr *f.* mésečna ura.
Mondzirkel *m.* lunin od. mesečev krog.
Monogamie *f.* monogamija, jednoženstvo. [znak.
Monogramm *n.* monogram, imeno-
Monographie *f.* monografija, samopis.
Monokotyledonen *pl.* jednokaličnice *pl.*
Monolog *m.* monolog, samogovor.
Monopol *n.* samoprodaja, samotrštvo.
Monopoliſt *m.* samoprodajalèc, samotržèc.
Monopolsordnung *f.* samotržni zakon, postava zastran samoprodaje.
Monotheiſt *m.* jednobožnik.
monoton jednoglasèn, jednozvočèn, jednoličèn.
Monotonie *f.* jednoglasje, jednozvočje, jednoličje.

Monſtranz *f.* monštránca.
monſtrös spačen, grdobčn; pošastčn, strašanski.
Monſtrum *n.* spačék, spaka; pošast (-i), groza.
Montag *m.* pondeljčk, ponedeljak.
montäglich ponedeljski, pondeljski.
Montan- rudarski, montanistični.
Montaniſtik *f.* rudarstvo, montanistika.
montaniſtiſch rudarski, montanističčn.
montieren (v. Militär) obleči, z obleko preskrbéti; *impf.* obláčiti, z obleko preskrbovati.
Montur *f.* vojaška oprava od. obleka, montura; **Montur-** monturni.
Monturscommiſſion *f.* monturna komisija, komisija zastran vojaške oprave.
Monument *n.* spomenik.
Moor *n.* barjè, mahovje, močvirje, muža; **Moor-** barski, močvírni, močvirski.
Moorgras *n.* ločje, bičje.
Moorgrund *m.* barje, mahovje, močvirje, mužava.
moorig močvirčn, močvirnat, mužavčn.
Moorland *n.* barjè, mahovje, močvirje.
Moorwaſſer *n.* močvírnica, mlakužnica.
Moos *n.* mah; **Moos-** mahov.
Moosbeere *f.* mahóvnica.
mooſicht mahovast, mahu podobčn.
mooſig mahovit, máhovnat, z mahom obrasten.
Moosroſe *f.* mahovka.
Moosſchnepfe *f.* kozica.
Mops *m.* mops.
Moral *f.* nravoslovje, morala; (in Fabeln 2c.) nauk.
moraliſch nravčn, nravstven, moralčn.
Moralität *f.* nravnost, nravstvenost.
Moralitätszeugnis *n.* nravstveno spričevalo, svedočba o nravstvenem zadržanji.
Moräne *f.* ledniška groblja.
Moraſt *m.* barjè, mahovje, močvirje; (Koth) muža, blato.
moraſtig mahovčn, močvirčn, močvirnat; mužavčn, mužavnat, blatčn, blatnat.
Morchel *f.* smrčék, préslica.
Mord *m.* umor, umoritév, umorstvo; einen — begehen umoriti koga; **Mord-** (den Mörder angehend) morilski; (den Tod bringend) morilni.
Mordanſchlag *m.* naklép na življenje.
mordbefleckt okrvljen, kriv umora.
Mordbrenner *m.* požigalčc, zažigalčc.
mordbrenneriſch požigalski, zažigalski.
Mordeiſen *n.* morilno železo.
morden moriti; umoriti; nach einander — pomoriti.
Mörder *m.* morilčc, umorilčc, krvnik.
Mörderei *f.* morija, morilstvo, morjenje.
Mördergrube *f.* morilska od. tolovajska jama.
Mörderin *f.* morilka, umorilka.
mörderiſch morilski, morilčn, smrtčn, smrtonosčn; (blutig) krváv.
Mordgeſchoſs *n.* smrtonosno orožje.
Mordgeſchrei *n.* straščn krik, grozno kričanje.
Mordgier *f.* umoroželjnost.
mordgierig umora željčn.
Mordio in der Phraſe: Zeter und — ſchreien na vse grlo kričati (kričim).
Mordkerl *m.* ptič da je malo tacih, zvítorepčc.
Mordluſt *f.* krviželjnost, umoroželj[nost.
mordluſtig krviželjčn, umora željčn.
Mordſchlacht *f.* krvava bitka, mesarsko klanje.
Mordſchlag *m.*, **Mordthat** *f.* umor, umoritév, umorstvo.
Mordſtätte *f.* morišče.
Mordſtreich *m.* morilni oder smrtni udarec; *fig.* grda od. strašna grdobija.
Mores *pl.* nravi *pl.*, običaji *pl.*; — lehren kozjo molitvico učiti.
Morgen *m.* jutro; (Oſten) vzhod, izhod, iztok, jutro; (Feldmaß) jutro, orál, rál (-i); deš —š zjutraj, zajutra; früh morgens zarana, zjutra zgodaj; es wird — jutro se dela, dani se, zora vzhaja, svita se; **Morgen-** jútrni, jutranji, zjutranji; (öſtlich) vzhodni, iztočni, jutrov.
morgen *adv.* jutre, jutri; — früh jutri zjutra, jutri zarana.
Morgenbrot *n.* zajterk, zajuterk. [zor.
Morgendämmerung *f.* jutranji svit, —
Morgengabe *f.* jútrnja, jútrnina.
Morgengebet *n.* jútranja molitev.

Morgengeläute *n.* jútrnica.
Morgengrauen *n.* jutranji svit.
Morgenland *n.* jútrova dežela, jútrovo (-ega), vzhod, vzhodna dežela.
Morgenländer *m.* prebivalec jútrove dežele, jútrovec.
morgenländiſch jutrov, jutrovski, vzhoden, iztočen.
Morgenlicht *n.* svit, svitanje, zor.
Morgenroth *n.*, **Morgenröthe** *f.* jutranja zarja.
morgens *adv.* zjutraj, zjutra, v jutro; heute — davi.
Morgenſtern *m.* danica.
Morgenſtunde *f.* zjutranja od. jútrna ura, rana ura; — hat Gold im Munde rana ura zlata ura.
morgenwärts *adv.* proti jutru ober vzhodu.
Morgenwind *m.* jútrni vetẽr; (Oſtwind) zdolec, vzhodnik.
Morgenzeit *f.* jutranji čas, jutro.
morgig jutrajšnji.
morſch trohnel, trohljen, trohljiv, trhẽl, preperél, sperél, pérav.
morſchen trohnéti, peréti.
Morſchicht *n.* trohljád (-i), trohljáva, trhljenina, preperenina, peravina.
Mörſer *m.* možnar; (hölzerner) stopa, stopica.
Mörſerkeule *f.* tolčák, peščáj; pah.
Mortalität *f.* ſ. Sterblichkeit.
Mörtel *m.* mort, malta.
Mörtelbewurf *m.* omét. [žlica.
Mörtelkelle *f.* ometálnica, zidarska
Mortuar *n.* mrtváščina, umrščina.
Moſaik *f.* mozaika. [delo.
Moſaikarbeit *f.* mozaičko od. musivno
moſaiſch mozaičen, musivẽn; (von Moſes) Mójzesov.
Moſchee *f.* mošeja, džamija, turška molilnica.
Moſchus *m.* mošẽk, moščják, pižẽm; Moſchus- moščjakov, moškatni.
Moſchusbock *m.* moškatni kozliček.
Moſchusthier *n.* pižmar.
Moſt *m.* mošt, maščína; Moſt- moštov.
Moſtbirn *f.* tepka.
Moſtbirnwein *m.* tepkovec.
moſteln *intr.* po moštu dišati (dišim), na mošt cikati; *tr.* mošt delati.
moſten *tr.* mošt delati.
moſtig moštnat, sočnat.
Moſtmeſſer *m.* moštomẽr.
Motion *f.* ſ. Bewegung.
Motiv *n.* nagib, razlog, povod, vzrok.
motivieren z vzroki podpreti, vzroke navesti (-vedem); z vzroki podpirati, vzroke navajati.
Motor *m.* mótor, gibalo.
Motte *f.* molj; *dem.* moljẽk.
mottenartig moljast.
Mottenfraß *m.* moljavina, molojedina.
mottenfräßig moljav, zjeden od. zgrizen od moljev.
Motto *n.* geslo.
moulliert zmehčan, mehẽk.
mouſſieren peniti se, šuméti.
Möwe *f.* galéb.
muchſeln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnivem dišati (dišim); (nach Feuchtigkeit riechen) zatuhlo dišati, tuhneti.
muchlig zatuhẽl, plesniv.
Muck, Mucks *m.* črh, bek, črhljej, žugljej.
Mücke *f.* muha, trma; —n haben kujati se, ne hotéti (hóčem) govoriti.
Mücke *f.* mušica; Mücken- mušičen.
mucken, muckſen *intr.* u. *refl.* črhniti, blekniti, ziniti, žugniti; (ſchmollen) kujati se, gnjevati se, mrdati se.
Mucker *m.* prihuljenec, potuhnenec, svetohlinec, hlinjenec, hinavec, tihotapec; —in *f.* prihuljenka, potuhnenka, svetohlinka, hinavka, tihotapka.
muckiſch muhast, trmast; godrnjav, mrmrav; kujav, čemerẽn, zlovoljen.
müde trudẽn, utrujen; (v. d. Arbeit) zdelan; (v. Gehen) shojen, spehan, upehan; — machen trúditi; utrúditi, spéhati, zdélati; — werden utrúditi se, spéhati se, opéšati, zdélati se; (überdrüſſig werden) naveličati se, navóliti se.
Müdigkeit *f.* trudnost, utrujenost; zdelanost; shojenost, spehanost.
Muff *m.* (Laut d. Hunde) renč; (d. Hund ſelbſt) renčalo, renče (-ta); (v. Perſonen) godrnjáč, godrnjalo, mrmráč, mrmralo; (Schimmel) plesẽn (-i), plesnoba, stuhnota, zatuhlina; (Handmuff) muf.
muffelig zatuhẽl, stuhẽl, plesnjev; godrnjáv, mrmráv; renčéč.

müffeln mlaskati, cmokati, na glàs žvekati (žvečem); tuhneti, plesneti, plesniveti, po plesnobi dišati (dišim).

müffen (v. Hunden) renčati; (v. Perſonen) godrnjati, mrmrati; (n. Schimmel riechen) tuhneti, plesniveti, po plesnobi dišati (dišim).

muffig ſ. muffelig. [plesniveti.

müffigen godrnjati, mrmrati; tuhneti,

Mühe *f.* trud, prizadeva, prizadetje, prizadevanje, napor; ſich — geben trúditi se, prizadévati si, upírati se; potrúditi se, prizadéti (-dém u. -dénem) si, upreti (-prem) se.

mühelos breztrudèn, brezteżavèn, brez truda, brez težave.

mühen ſich trúditi se, prizadévati si, upírati se, pehati se, gnati (ženem) se, núјati se.

muhen múkati (mukam u. mučem); zamúkati; —d nach Hauſe kommen domú primúkati.

mühevoll trudapóln, trudovit, težavèn.

Mühewaltung *f.* trud, prizadevanje.

Mühl- mlinski, malenski.

Mühlbach *m.* mlinski potok, mlinščica.

Mühlbeutel *m.* sito, tresilnica, miketulja.

Mühlbottich *m.* obód.

Mühle *f.* mlin, malèn; eine — mit 3 Gängen mlin na tri kamne od. tečaje; *dem.* mlinèc, mlinčèk, malenčèk.

Mühleiſen *n.* poprica, prprica, vreteno.

Mühlenſpiel *n.* špana.

Mühlgang *m.* tečáj, kamen, koló (kolesa), roje *f. pl.*

Mühlgaſſ *m.* ſ. Mahlgaſt.

Mühlgebiet *n.* pod.

Mühlgerechtigkeit *f.* mlinska pravica.

Mühlknecht *m.* mlinski hlapèc.

Mühllauf *m.* mlinski tečáj.

Mühlordnung *f.* mlinski red.

Mühlrad *n.* mlinsko koló (kolésa).

Mühlſtein *m.* mlinski kamen; d. obere — vrhnják; der untere — spodnják.

Mühltruhe *f.* grot. [ščica.

Mühlwaſſer *n.* mlinska voda, mlin-

Mühlwehr *f.* mlinski jez.

Mühlwerk *n.* mlin, mlinstvo.

Muhme *f.* (d. Vaters Schweſter) teta, strina; (der Mutter Schweſter) ujna; (Geſchwiſterkind) sestrična.

Mühſal *n.* nadloga, stiska, težava.

mühſam težavèn, mučèn, trudapóln; *adv.* težko, težavno, s trudom.

mühſelig težavèn, nadležèn; (elend) revèn, borèn, siromaški.

Mühſeligkeit *f.* težavnost, nadležnost; revščina, revnost, siromaštvo.

Mulatte *m.* mulát, polután.

Mulattin *f.* mulátinja, polutánka.

Mulde *f.* kadunja, plalnice, plalne nečké, korito, rupa.

muldenförmig kadunjast, koritast, rupast.

Müller *m.* mlinar, malnar; —ſein mlinariti; Müller- mlinarski, malnarski.

Müllerburſche *m.* mlinarski hlapèc.

Müllergewerbe, Müllerhandwerk *n.* mlinarija, mlinarstvo; das — betreiben mlináriti.

Müllerin *f.* mlinarica, málnarica.

Müllermeiſter *m.* mlinar, malnar.

Mulm *m.* mel (-i), mlevka; (v. vermodertem Holze) črvojédina.

mulmig mlevčèn, sipèk, osipčèn.

Multiplicand *m.* množeněc, multiplikand. [kacija.

Multiplication *f.* množítev, multipli-

Multiplicator *m.* množítelj, multiplikator. [vati.

multiplicieren množíti, multiplico-

Mumie *f.* múmija.

Mund *m.* usta *pl.*; *dem.* ústica; den — öffnen zíniti, zévniti; *impf.* zíjati, zévati; (Maul) gobèc; (Öffnung) ustje, žrelo, odprtina; Mund- ustni.

Mundart *f.* narečje.

mundartlich narečni.

Mundbäcker *m.* dvorni pek.

Mundbedarf *m.* živež, jestivo.

Mundbiſſen *m.* grižljej, založáj.

Mündel *m.* varovanèc; *f.* varovanka.

munden dišati (diši), ugajati, všeč biti (je).

münden iztekati se, izlivati se.

mundfaul gniloust; *fig.* malobesedèn.

Mundfäule *f.* ustna gniloba, gniloba v ustih.

Mundhöhle *f.* ustna duplina.

mundieren na čisto prepisati (-pišem), *impf.* na čisto prepisovati.

mündig dorastèl, odrastèl.

Mündigkeit f. doraslost, odraslost.

Mundkoch *m.* dvorni kuhar.

mündlich ustěn, ustmén; *adv.* ustno, ustméno.

Mündlichkeit *f.* ustnost, ustmenost.

Mundmehl *n.* prednja, cvetna od. čila moka.

Mundöffnung *f.* zév (-i), zazevěk; (Mund) usta *pl.*

Mundſchenk *m.* dvorni točáj.

Mundſchwämmchen *n.* ustni oprh, gobice v ustih.

Mundſtück *n.* ustnik; (an den Blasinſtrumenten) piſěk, dulěc; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.

Mündung *f.* ustje, iztok, izliv; (eines Faſſes) čep; (eines a. Gefäßes) grlo; (d. Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtina; (im Zaune) vrzél (-i).

Mündungsarm *m.* izlivni rokáv, izlivna struga.

Mündungsgebiet *n.* obustje.

Mündungsſee *m.* izlivno jezero.

Mundvoll *m.* založáj, grižljej.

Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvina.

Mundwaſſer *n.* voda za usta.

Mundwein *m.* žlahtno vino, žlahtna kápljica.

Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.

Mundwinkel *m.* ustni kot.

municipal mestni, občinski, municipalni.

Municipalbeamte *m.* mestni od. municipalni uradnik.

Municipalität *f.* mestno svetovalstvo, mestna gosposka.

Municipalſtadt *f.* mesto s svojo uredbo, mesto s svojimi svoboščinami.

Municipium *n.* ſ. Municipalſtadt.

Munition *f.* strelivo, strelna roba.

Munitionswagen *m.* voz za strelivo.

munkeln *impers.* es munkelt tèma se dela, mrači se; (leiſe ſprechen) šeptati, čebljati, natihoma govoriti.

Münſter *n.* stolna od. vélika cerkév, stólnica.

munter budĕn, čil, živ, živahĕn, beſtĕr; (kräftig) čvrst, krepčk; (wachend) vzbujen, vzdramljen, čujóč; (fröhlich) vesél, dobrovoljĕn; (v. Pferden) iskĕr, čil; (v. d. Augen) bistĕr, čvrst; — ſein budeti, bdeti (bdím); — machen drámiti; vzdrámiti, vzbuditi; *impf.* vzbújati.

Munterkeit *f.* budnost, čilost, živahnost; čvrstost, krepkost; vzbujenost, vzdramljenost; veselost, dobrovoljnost; iskrost, čilost; bistrost, čvrstost.

muntern ſ. aufmuntern.

Münz- novčni, penezni, denárni.

Münzamt *n.* novčni urad, penezokóvnica, péneznica.

Münze *f.* novčc, penez, denár; (Scheidemünze) drobiž, drobni denár.

münzen novce —, peneze od. denarje kovati (kujem); *fig.* naklépati, namerjávati, mériti.

Münzer *m.* novcekovĕc, penezokovĕc.

Münzfälſcher *m.* ponarejalĕc novcev od. denarjev.

Münzfuß *m.* novčna mera, novčno merilo.

Münzgepräge *n.* novčni kov.

Münzgewicht *n.* novčna teža.

Münzkammer *f.* novčara, péneznica.

Münzkunde *f.* penezoslovje, penezoznanstvo, novčarstvo.

Münzmeiſter *m.* predstojnik penezokovnice.

Münzordnung *f.* postáva zastran kovanja novcev od. denarjev.

Münzprobe *f.* ogled oder preskušnja novcev.

Münzprobieramt *n.* oglednica od. preskušalnica novcev.

Münzrecht *n.* pravo novcekova.

Münzregal *n.* vladarsko pravo novcekova.

Münzſchein *m.* novčni listĕk, novčanica.

Münzſchlag *m.* novcekov, penezokov.

Münzſorte *f.* novčna od. penezna vrsta.

Münzweſen *n.* novčanstvo, penezanstvo.

Muräne *f.* gruj.

mürbe prhĕk, krhĕk, mehĕk, rahĕl; —s Obſt umecano —, uležano od. prhko sadje; —s Holz prhĕk od. trohljiv les; — machen mečiti, mehčati; omečiti, omehčati.

Mürbe *f.* prhkoba, krhkoba, mehkoba, rahloba, auch prhkota ꝛc.

mürben (v. Obſt) mečiti se, mediti se, medeniti se, medeneti, prhati se; *trans.* mečiti, mehčati; omečiti, zmehčati.

murmeln momljati, mrmrati, šeptati, ščebljati; (vom Waſſer) šuméti, šumljati, žuboriti.

Murmelthier *n.* svizèc, marmótica.

murren godrnjati, révsati, révskati, mrmrati, hudovati se; (v. Thieren) rénčati (-im), rohneti, mrčati (-im).

mürriſch godrnjáv, mrmráv; renčáv, rohnéč, mrčáv.

Murrkopf *m.* godrnjáč, godrnjalo, mrmráč, mrmralo, revsáč, revsalo; renčalo, mrčalo.

Murrſinn *m.* godrnjavost, mrmravost, čemernost; renčavost, mrčavost.

murrſinnig godrnjalast, mrmralast, čemerèn; renčalast, mrčalast.

Mus *n.* (dicht) močnik; (flüſſig) sok, podmet; (Obſtmus) čežana; (Mehlmus) škrob.

Muscat *m.* muškat.

Muscatbaum *m.* muškátovo drevó (drevésa).

Muscateller *m.* muskátovec, muškatno [vino.

Muscatellerbirn *f.* muškatélica, muškátnica.

Muscatellertraube *f.* muškatni grozd.

Muscatellerwein *m.* ſ. Muscateller.

Muscatnuſs *f.* muškatov oreh.

Muſchel *f.* školjka; (Auſter) ostriga.

muſchelartig, muſchelförmig školjkast.

Muſchelbank *f.* školjčišče; ostrižišče.

Muſchelbein *n.* školjčnica.

muſchelig školjkast.

Muſchelſchale *f.* školjkna lupina.

Muſchelthierchen *n.* školjčica.

Muſchelwerk *n.* školjčje.

Muſe *f.* muza, modrica.

Muſelmann *m.* moslim.

muſelmänniſch moslimski.

Muſenfreund *m.* prijatelj muz oder modric.

Muſeum *n.* muzéj.

muſicieren gosti (godem), svirati, muzicirati; (auf Blaſinſtr.) piskati.

Muſik *f.* godba, glasba, muzika; Muſik- godben, glasben.

Muſikalien *pl.* godbene reči *pl.*, glasbovíne, muzikalije *pl.*

Muſikalienhändler *m.* kupčevalec z glasbovinami od. muzikalijami.

Muſikalienverlag *m.* zaloga glasbovín od. muzikalij.

muſikaliſch godben, glasben, muzikalèn.

Muſikant *m.* godec, sviráč, muzikánt.

Muſikfreund *m.* prijatelj godbe oder glasbe.

Muſiklehrer *m.* učitelj glasbe od. godbe.

Muſikunterricht *m.* poduk v glasbi od. godbi. [društvo.

Muſikverein *m.* glasbeno od. godbeno

Muſivarbeit *f.* ſ. Moſaikarbeit.

muſiviſch musivèn, mozaičèn.

Muskel *m.* mišica; Muskel- mišični.

Muskelfaſer *f.* mišična nitka.

muskelig mišičav, mišičnat.

Muskelſyſtem *n.* mišičje.

Muskete *f.* puška, mušketa.

Musketier *m.* muškетír.

muskulös ſ. muskelig. [nost.

Muſs, Müſſen *n.* moranje, sila, dolž-

Muſſelin *m.* mezlán, mušelin.

müſſen morati; (gezwungen ſein) prisiljen od. primoran biti (sem); man muſs treba je, potreba je, dolžnost je; es muſs nichts an der Sache ſein menda ne bo nič na tem; wer muſs es wohl geweſen ſein kdo je neki (pač) bil? muſs ich auch gehen ali naj tudi jaz grem? es muſs etwas anderes dahinter ſein utegne kaj druzega vmes biti ꝛc.

müſſigen siliti, morati; prisiliti, primorati.

Muſſe *f.* lazno, (prosti) čas, brezdelnost, brezdelica, praznovanje, delopust; — haben utégniti, čas iméti (imám), brez dela biti (sem).

Muſſeſtunde *f.* prosta ura, ura počitka, brezdelnica.

müſſig brezdelèn, brezpóseln, brez dela, brez posla; — ſein brez dela od. posla biti (sem), praznovati, čas prodájati; — gehen pohajkovati, postópati; — zuſchauen zijála prodajati.

Müſſiggang *m.* lenoba, brezdelnost; pohajkovanje, postopanje.

Müſſiggänger *m.* lenúh, brezdelnik; pohajkovalec, postopáč.

Müſſiggängerin *f.* lenuhinja, brezdelnica; pohajkovalka, postopačka.

Muſter *n.* vzor, vzorec, obrazec; (Exempel) zgled, vzgled, primér; (Modell) kalúp, tvorilo; Muſter- vzorni, zgledni, vzglédni.

Musterblatt *n.* vzorni od. vzgledni list.
Musterbrief *m.* vzorno ober vzgledno pismo. [z obrazci.
Musterbuch *n.* vzgledna knjiga; knjiga
musterhaft vzorēn, vzgledēn, izvrstēn.
Musterlehrer *m.* vzgledni od. vzorni učitelj.
mustern preglédati, razglédati, pretresti (-tresem), presóditi; *impf.* pregledovati, razgledovati, pretresati, pretresovati, presojati.
Musterſchrift *f.* vzorna od. vzgledna pisava; vzorni od. vzgledni spis. [šola.
Musterſchule *f.* vzorna od. vzgledna
Musterſtück *n.* vzorēk, vzgledēk; (im Theater) vzorna od. vzgledna igra.
Muſterung *f.* pregledovanje, razgledovanje, ogledovanje; — halten pregledovati, razgledovati, ogledovati (vojsko).
Muſterwirtſchaft *f.* vzorno od. vzgledno gospodarstvo. [risar.
Muſterzeichner *m.* vzorni od. vzgledni
Mutation *f.* sprememba, menjanje.
mutatis mutandis s primernimi od. s potrebnimi spremembami.
Muth *m.* pogúm, srčnost, srce, hrabrost, sigurnost (St.); guten —s ſein veselega srca od. dobre volje biti (sem); wie iſt dir zu —e kako ti je pri srcu? — faſſen ohrábriti se, osrčiti se, osigúriti se; — machen ohrábriti, osrčiti, osigúriti; den — ſinken laſſen srce od. srčnost zgubiti, *impf.* — zgubljati.
muthig pogumēn, srčēn, hrabēr, sigurēn; (friſch) živ, iskēr, bodēr.
muthlos malosrčēn, bojéč, plašēn, strašljiv; jemand wird — srce komu upade, srce od. srčnost kdo zgubi, *(vulg.)* hlačice se komu tresejo.
Muthloſigkeit *f.* malosrčnost, boječnost, plašnost, strašljivost.
muthmaßen sumiti, meniti, soditi, misliti si, domišljati si; zdeti (zdi) se, dozdevati (-zdeva) se (komu kaj).
muthmaßlich dozdevēn; (wahrſcheinlich) verjetēn; *adv.* najbrže, kakor je podoba, kakor se dozdeva.
Muthmaßung *f.* dozdeva, dozdevēk, mnenje, misēl (-i).
muthvoll srčēn, ves srčēn, poln srčnosti.
Muthwille *m.* prešernost, nagajivost, neporednost, razposajenost, srboritost.
muthwillig prešerēn, nagajiv, razbrzdan, neporedēn, razposajen, srborit.
Muthwilligkeit *f.* ſ. Muthwille.
Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka; *dem.* mamka, mámica; Mutter- máterin; materni, materinski. [ljica.
Mutterbiene *f.* mática, máčica, kra-
Mutterbruder *m.* ujēc, máterin brat.
Mutterbrudersfrau *f.* ujna.
Mutterbruſt *f.* materne prsi *pl.*, materni sès.
Mütterchen *n.* mámica, mamka; ein altes — starka, bábica.
Mutterfluſs *m.* beli tok. [božje.
Muttergottesbild *n.* podoba mátere
Mutterhaſe *m.* zajka, zajklja.
Mutterherz *n.* máterno srcé.
Mutterkalb *n.* telica, júnica.
Mutterkind *n.* máterin ljubček.
Mutterkorn *n.* rožiček.
Mutterkrankheit *f.* máternica.
Mutterlamm *n.* bičica, janjica.
Mutterland *n.* mati dežela.
Mutterleib *m.* máterno teló (telésa).
mütterlich máterin; materni, materinski.
Mutterliebe *f.* máterna ljubezēn (-i).
mutterlos brezmáterēn, brez mátere.
Muttermal *n.* vrojeno známenje.
mutternackt ves gol in nag, golonág.
Mutterpferd *n.* kobila.
Mutterſchaf *n.* ovca, bica. [stvo.
Mutterſchaft *f.* materinstvo, mater-
Mutterſcheide *f.* máternica; maternična nóžnica.
Mutterſchoß *m.* máterno krilo od. lono.
Mutterſchraube *f.* vreteno.
Mutterſchwein *n.* svinja, prasica.
Mutterſchweſter *f.* teta, tetka, tetica.
mutterſeelenallein čisto sam, prav sam.
Mutterſöhnchen *n.* máterin srčēk od. ljubček.
Mutterſprache *f.* materni —, materinski jezik, materinščina.
Mutterſtadt *f.* rojstno mesto.
Mutterſtelle *f.* máterino mesto; — vertreten máter nadomestovati, na mestu mátere biti (sem). [rojeni um.
Mutterwitz *m.* zdrava pamet (-i), pri-
Mutterzelle *f.* stanica matica.

Mütze *f.* kápa, čepka; *dem.* kápica, čépica; (rauhe) kučma.
Mylady milostljiva gospá.
Mylord milostljivi gospod.
Myriade *f.* mirijada, deset tisoč.
Myrrhe *f.* mira.
Myrte *f.* mirta; **Myrten-** mirtov.
Myrtenhain *m.* mirtov gaj od. log.
Myrtenkranz *m.* mirtov venec.
Myrtenzweig *m.* mirtova veja. [*pl.*
Myſterien *pl.* skrivnosti *pl.*, tajnosti
myſteriös skrivnostěn, tajnostěn.
Myſterium *n.* tajnost, skrivnost.
Myſtik *f.* skrivnostni uk, mistika.
myſtiſch mističen, tajnostěn, skrivnostěn.
Mythe *f.* bajka, mitos.
Mythолog *m.* bajeslovec, mitológ.
Mythologie *f.* bajeslovje, mitologija.
mythologiſch bajeslověn, mitológičen, mitológiski.
Mythus *m.* ſ. Mythe.

N.

Na *interi.* no! dè-tè!
Nabe *f.* pesto, glavina.
Nabel *m.* popěk; **Nabel-** popkov, popčni.
Nabelbinde *f.* popkova prevoza.
Nabelbruch *m.* popkova kila.
nabelförmig popkast, popčast.
Nabelſchnur *f.* popkov trak.
nabeln opestiti, pesto narediti.
Nabenbohrer *m.* pestnik, svedër.
nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) k, proti; v, na; — d. Hofe k dvoru, — Süden proti jugu, — Graz v Gradec, — Wien na Dunaj, — Hauſe domóv; (gemäß) po, — dem Geſetze po postavi, — Wunſch po želji, po volji; — der Regel po pravilu; (hinter) za, po; — mir za menoj; einer — dem andern jeden za drugim, drug za drugim; — der Schule po šoli; — drei Tagen čez tri dni; — jemand ſchicken po koga poslati (pošljem); vor wie — prej kakor potlej, pred in poznej; — u. — polagoma, po malem, sčasoma.
nachachten ravnati se po čem, držati (držim) se česa.
Nachachtung *f.* ravnanje po čem; zur — da se po tem ravnate (ravnaš), da se tega držite (držiš).
nachäffen pačiti (spakovati) se po kom, slepo posnemati, oponašati.
nachahmen posnemati, po vzgledu ravnati (delati), ravnati se po kom (čem); oponašati.
Nachahmer *m.* posnemovalec; —in *f.* posnemovalka.
Nachahmung *f.* posnemanje, posnema.
Nachahmungstalent *n.* dar posnemanja, posnemovalnost; er beſitzt — umeje (zna) posnemati.
Nachahmungstrieb *m.* nagon k posnemanju, posnemljivost.
nachahmungswürdig posnemanja vreden, vzgleden, vzoren.
nacharten (z)vreči (vržem) se po kom.
Nachbar *m.* (*pl.* die Nachbarn) sosed; (Angrenzer) mejaš, mejač; — ſein mejiti (mejašiti) s kom, sosedovati; **Nachbar-** sosedov, sosedni. [nja vas.
Nachbardorf *n.* sosedna vas (-i), bliž-
Nachbarin *f.* soseda, sosédinja.
Nachbarland *n.* sosedna dežela.
nachbarlich sosedèn, bližnji.
Nachbarſchaft *f.* sosedstvo, obližje, sosešćina.
Nachbarsleute *pl.* sosedje *pl.*
Nachbarſtaat *m.* sosedna država.
nachbenannt sledeč, naslednji.
nachbeten moliti za kom, nesamostojno ponavljati njegove izreke, nepremišljeno govoriti za kom; slepo posnemati.
Nachbier *n.* zadnje pivo, zadnji ol, patoke *pl.*
Nachbild *n.* posnetek, sniměk.
nachbilden posneti (-snamem), upodobiti; *impf.* posnemati (-snemam u. -snemljem), upodabljati.
Nachbildner *m.* posnemalec, posnemovalec.
Nachbildung *f.* posnemanje; (Copie) posnetek, kópija.
Nachblüte *f.* poevétek, jeseński cvet.; — treiben poevitovati.

nachbohren povrtati.
nachbraten popeči.
nachbringen prinesti za kom kaj.
Nachbrut *f.* druga (poznejša) zalega.
Nachbürge *m.* podporok, podružni porok, podjamčc.
Nachbürgſchaft *f.* podporoštvo, podjamstvo.
Nachdämmerung *f.* pomrak.
nachdem *adv.* potem, za tem, na to, potlej, pozneje; *coni.* ko, potem ko; (weil) ker, ki.
nachdenken premišljati, pre-, razmišljevati, pretehtovati, razbirati, preudarjati; *pf.* premisliti, preudariti.
Nachdenken *n.* premišljevanje, pretehtovanje, preudarjanje; premislek (-miselka), preudarek.
nachdenkend zamišljen, razmišljajoč; (bedachtſam) preudaren, razborčn, premiseln.
nachdenklich ſ. nachdenkend; (bekümmert) nemirčn, v skrbéh, v sé utopljen, otožčn, žalostčn.
nachdrängen gnati (ženem) se za kom, pritiskati, gnesti (gnetem) se.
Nachdruck *m.* pritisk, poudarek, zategljej; mit — s poudarkom, krepko; (— eines Buches) ponatisk.
nachdrucken ponatisniti, pretiskati; *impf.* ponatiskovati, pretiskovati.
nachdrücken po-, pritisniti; *impf.* pri-, potiskati.
Nachdrucker *m.* ponatiskovalec.
nachdrücklich (nachdruckvoll) krepčk, moččn, silčn, važčn; *adv.* krepko, s poudarkom, važno, močno, tehtno.
Nacheifer *m.* prizadevanje, poganjanje, tekmovanje.
Nacheiferer *m.* posnemalec, tekmec.
nacheifern posnemati (-am u. -snemljem), poganjati se s kom, hiteti za kom in skušati ga prehiteti (doseči), jednačiti se s kom.
nacheilen hiteti (-im) za kom.
nacheinander zapored, zaporedoma, po vrsti, jedčn za drugim, drug za drugim, zvrstoma; (in einemfort) zdržema, neprenehoma, nepretrgoma; — etwas thun nepretrgoma nadaljevati; (abwechſelnd) čreditі se, vrstiti se.
Nachen *m.* čoln, čolnič, ladjica.
Nachernte *f.* paberkovanje.
nacherzählen pripovedovati za kom, ponavljati; *pf.* ponoviti.
Nachfolge *f.* nasledovanje, nasledba.
nachfolgen slediti, nasledovati, stopiti na čegar mesto, nastopiti za kom, biti (sem) mu naslednik; (nachahmen) posnemati, ravnati se po kom.
nachfolgend sledeči, naslednji, nastopni.
Nachfolger *m.* naslednik, nastopnik; —in *f.* naslednica, nastopnica. [mem).
nachformen ponarediti, posneti (-sna-
nachforſchen opraševati, ovedati, poizvedati, poizvedovati, izpitavati; zasledovati, preiskovati; *pf.* ovedeti (ovém), poizvedeti; preiskati, zaslediti.
Nachforſcher *m.* opraševalec, poizvedovalec; preiskovalec, zasledovalec.
Nachforſchung *f.* opraševanje, poizvedovanje, ovedba, poizvedba; preiskovanje, zasledovanje; —en anſtellen preiskovati.
Nachfrage *f.* vprašanje, povpraševanje (po čem).
nachfragen opraševati, povpraševati (po čem).
nachfüllen dopolniti, do-, priliti (-lijem), dotočiti; *impf.* dopolnjevati, do-, prilivati.
nachgeben do-, pridati (-dam); *impf.* dodajati, pridavati; (nachlaſſen) od-, prijenjati, popustiti; umakniti se, udati se; *impf.* od-, prijenjevati, popuščati; umikati se, udajati se; (v. d. Krankheit, v. Schmerz) odleči (-ležem), pojenjati, odlasiti, prevaliti se.
Nachgeben *n.* udajanje, prijenjevanje; odleglјej, odnehljej.
nachgeboren najposlej rojen, najmlajši; po smrti očetovi rojen; —es Kind posmrtnik, posmrče (-eta).
Nachgeburt *f.* pósteljica, trebež; (bei Thieren) senki *pl.*, strebi (-ij) *pl.*
Nachgeburtswehen *pl.* pobolečki *pl.*
nachgehen iti (grem) —, hoditi za kom, slediti koga u. komu, biti (sem) mu za petami, paziti na vsak njegov korak; ſeinen Geſchäften — iti po svojih opravkih, — po svojih poslih, — za svojim poslom; der Spur — iti po sledu, sledú se držati (držim); dem

Müßiggange — lenobo pasti (pasem), lenariti, postopati, pohajkovati, posedati brez dela; dem Hange — svoji volji streči (strežem); dem Trunke — popivati, pijančevati, udati se pijančevanju; dem Handel — iti po kupčiji (po trgovini).

nachgehends potlej, potem.

nachgerathen zvreči (zvržem) se po kom, udati (udam) se v koga.

Nachgeſchmack *m.* slad, paokus; es hat e. ſüßen (bittern) — posladi (pogreni).

nachgiebig od-, prijenljiv, prizanesljiv, ustrežljiv, voljen; — ſein prijenjati, ugoditi, voljo izpolniti; *impf.* prijenjevati, prizanašati, popuščati.

Nachgiebigkeit *f.* prijenljivost, prizanesljivost, voljnost, popustljivost, ugodljivost, ustrežljivost.

nachgießen do-, priliti (-lijem); *impf.* dolivati, prilijati.

nachgraben kopati (kopljem) za čim, iskati (iščem) česa.

Nachgrummet *n.* (v)nuka, otavčič.

nachgucken lukati za kom.

Nachhall *m.* odmév, odzív, razleganje, jeka, odzivanje.

nachhallen odmevati, razlegati se, odzivati se, oglašati se.

nachhaltig trpežen, stalen, trajen, stanovit, stanovitен, zdržen, veden, neprestan. [zadnji.

Nachhand *f.*, in der — ſein biti (sem)

Nachhang *m.* dodatek; im — v dodatku, dodatno.

nachhangen (einer Sache) udati se v kaj, služiti čemu, streči (strežem) čemu, prepustiti se čemu; ſeinen Gedanken — zamisliti se, v misli se utopiti; *impf.* zamišljen biti (sem), v svoje misli utopljen biti; dem Trunke — pijančevanju udan biti, pijančevati.

Nachhauſegehen *n.* odhod domov, hoja domov, vrnitev domov; beim — domov gredóč. [nitev domov.

Nachhauſekunft *f.* prihod domov, vr-

nachhelfen pripomoči (-morem), dopomoči, pomagati.

Nachhelfer *m.* pripomagač, dopomočnik, podpornik.

nachher potlej, potem.

Nachherbſt *m.* babje leto, podzimek,

nachherbſtlich podzimen, pojesenski.

nachherig potlejšnji, poznejši.

nachhinken šepati, krevljati za kom; prišepati, prikrevljati.

Nachhochzeit *f.* ponavljalka, popravljalka, sedmina, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj, donesti še kaj, pridonesti; (einbringen) prihiteti (-im), doiti (-idem), dohiteti, doteči, zamujeno priučiti, ponančiti se; *impf.* dohitevati. [zaplečje.

Nachhut *f.* zadnja četa, zadnja straža,

nachjagen gnati (ženem) se, dirjati za kom, gnati, tirati, loviti koga; pognati se, spustiti se za kom, udreti (uderem) jo, uliti (ulijem) jo za kom.

Nachklang *m.* odmev, odglas.

nachklingen odmevati, doneti, brenčati (-im).

Nachkomme *m.* potomec, zarojenec, naslednik; die —n zarod, potomstvo *(coll.)*; unſere —n zanamci.

nachkommen priti (pridem) za kom, doiti (-idem), dohiteti (-im) ga; *impf.* dohajati, prihajati; einer Pflicht — spolniti —, dopolniti —, storiti —, izvršiti dolžnost; *impf.* spolnjevati, izvrševati (svojo dolžnost); (v. d. Folgen) nastopiti, *impf.* nastopati.

Nachkommenſchaft *f.* potomstvo, zarod, otroci *pl.*

Nachkömmling *m.* j. Nachkomme.

Nachlaſs *m.* zapuščina; (das Nachlaſſen) zapuščanje; (die Erlaſſung) odpust, odpustek, odpuščenje, spregledanje; (Unterlaſs) prenehljej, prejenljej; ohne — neprenehoma, v jedno mer, zdržema.

nachlaſſen zapustiti, *impf.* zapuščati; (erlaſſen) odpustiti, spregledati; *impf.* odpuščati, spregledovati; (am Preiſe) odjenjati, prijenjati; *impf.* odjenjevati; (v. Schmerz) odleči (-ležem), odlasiti, prevaliti se; (v. Wind, Aufruhr u. ſ. w.) poleči (-ležem) se, uleči se, umiriti se, pojenjati, ponehati, utihniti, potihniti; *impf.* pojenjevati, ponehovati, pojemati (-am u. -jemljem); (v. d. Geſchwulſt) izplahniti; die Strafe — prizanesti (spregledati) kazen (-i); *impf.* prizanašati (spregledovati); im Eifer — omrtvéti (-éjem), popustiti v pridnosti.

nachläſſig nemarẽn, nerodẽn, zanikarẽn, len, neskrbẽn.

Nachläſſigkeit *f.* nemarnost, zanikarnost, lenoba, nerodnost.

Nachlaſſung *f.* odpust, odpuščanje; (des Schmerzes) odlégljej, odlastlek (-stelka).

nachlaufen teči (tečem); tekati, letati, pritiskati za kom.

nachlegen priložiti, doložiti; *impf.* prilagati, prikladati, dolagati, dokladati.

Nachleſe *f.* paberkovanje, repkanje; — halten paberkovati, répkati, repljáti, prčkati, bẽrkati; (d. Aufgeleſene) pobirẽk, pobérščina.

nachleſen ſ. Nachleſe halten; (zum Geleſenen nachleſen) dobrati (-berem), še nabrati, prinabrati; *impf.* še nabirati, prinabirati; (durchleſen) prebrati, prečitati; *impf.* prebirati, čitati.

Nachleſer *m.* pobiralẽc, pobirač, paberkovalẽc; —in *f.* pobiralka, paberkovalka.

nachmachen ponarediti, *impf.* ponarejati; narediti, storiti kaj za kom, posneti (-snamem); *impf.* narejati, delati kaj za kom, posnemati (-am und -snemljem), oponašati. [valẽc.

Nachmacher *m.* ponarejalẽc, ponareje-

Nachmachung *f.* ponarejanje.

nachmalig potlejšnji, poznejši.

nachmals potlej, potem, poslej, pozneje, zatem.

Nachmann *m.* nastopnik, naslednik.

Nachmehl *n.* zadnja moka, posevki *pl.*, zadnjina. [poldne.

Nachmittag *m.* popoldan (-dneva), po-

nachmittägig popoldánski, popoldánji, popoldnevẽn.

nachmittags popoldne, po poludne.

Nachmittagsmahl *n.* málica, mala júžina, popóldnica. [nočje.

Nachmitternacht *f.* popolnoči, popol-

nachmitternächtlich popolnočen.

Nachnahme *f.* privzetje; povzetje.

nachnehmen privzeti, povzeti (-vzamem).

Nachprüfung *f.* popravljalna preskušnja, popravljalẽn izpit.

nachrechnen prešteti (-štejem), račun pregledati, preračuniti; *impf.* račun pregledovati, preštevati.

Nachrede *f.* pagovor, sklep; üble — obrekovanje, opravljanje, oponašanje, opočitanje, obiranje; in üble — bringen dati (dam) ljudem v zobe, pripraviti v slabo ime, ozloglasiti koga.

nachreden govoriti za kom; oponašati koga v govorjenji, besede ponavljati; (hinterrücks) opravljati, obrekovati, obirati, *triv.* osirati koga, obžirati koga.

nachredig obrekljiv, opravljiv.

nachreiſen potovati za kom.

nachreiten jezditi (jahati) za kom.

nachrennen dreti (derem) —, dirjati za kom.

Nachricht *f.* poročilo, naznanilo, izvestje, sporočilo, glas, vest (-i); — geben sporočiti, na znanje dati (dam), naznaniti.

nachrücken pomakniti —, *impf.* pomikati se za kom.

Nachruf *m.* klic (klicanje) za kom; (einem Verſtorbenen gewidmet) žalnica za (po) kom; (Nachruhm) glas, ime, slava (posmrtna).

nachrühmen slaviti, hvaliti, dobro (pohvalno) o kom govoriti.

nachſagen ponavljati (besede); jmdm. böſes — slabo govoriti o kom, grajati ga, očitati mu kaj.

nachſalzen pri-, dosoliti, še osoliti.

Nachſatz *m.* porek, nastopni stavẽk.

nachſchaffen na novo oskrbeti si, — omisliti si, pozneje napraviti si, pridobaviti si.

Nachſchall *m.* odmev.

nachſchauen gledati za kom.

nachſchicken poslati (pošljem) za kom, doposlati; *impf.* pošiljati za kom, dopošiljati.

nachſchieben potisniti, pomakniti; *impf.* potiskati, pomikati za čim.

nachſchießen streliti —, *impf.* streljati za kom.

nachſchiffen jadrati —, veslati za kom.

Nachſchlag *m.* poudárẽk, priglas.

nachſchlagen (im Buche) iskati (iščem); poiskati, pogledati v knjigo; (Geld) ponarediti, *impf.* ponarejati.

Nachſchlagsregiſter *n.* kazalo, razpregledni zapisnik, iskalnik.

nachſchleichen lezti, plaziti se za kom.

Nachſchleicher *m.* ogledúh, vohún.

nachſchreiben pisati za kom.

Nachſchrift *f.* pripis, pripisēk; dostavēk, dodatēk.

Nachſchuſs *m.* strel za kom; (v. Geld) doplačilo, priplatēk, doplatēk, dodatēk.

nachſchwimmen plavati za kom.

nachſegeln jadrati za kom.

nachſehen gledati za kom; (durchſehen) pregledati, ogledati si; *impf.* pregledovati; ſich nach poglej, pojdi pogledat, pojdi poglej; (verzeihen) spregledati, prizanesti, odpustiti, oprostiti; *impf.* spregledovati, prizanašati, odpuščati.

nachſenden poslati (pošljem) —, *impf.* pošiljati za kom.

nachſetzen postaviti za ....., dejati (denem) za ...; *impf.* postavljati za ...., devati (-am u. devljem) za ...; (geringer ſchätzen) zapostavljati, manj ceniti (— spoštovati), manj čislati, drugemu prednost pred kom dajati; (nachpflanzen) pozasaditi, *impf.* pozasajati; (verfolgen) iti (idem) —, hiteti —, drviti za kom, biti (sem) mu za petami, slediti, poditi, gnati (ženem), preganjati.

Nachſicht *f.* prizanašanje, spregledovanje, potrpnost, milost, oprostitēv, potrpljenje, odpúščanje, prizanesljívost.

nachſichtig prizanesljiv, potrpljiv, dobēr, milostljiv, spregledljív.

nachſichtlich prizanesljív. [tiklina.

Nachſilbe *f.* kónčnica, priponka, pri-

nachſinnen razmišljati, premišljevati, misliti, preudarjati.

Nachſommer *m.* babje leto.

nachſpähen gledati —, paziti —, oprezovati za kom.

Nachſpiel *n.* poigra, končna igra.

nachſpotten spakovati (pačiti) se komu, oponašati ga.

nachſprechen govoriti za kom, ponavljati besede.

nachſpüren slediti za kom, po sledu iti (grem) za njim, zasledovati, zalezovati ga.

Nachſpürer *m.* zasledovalēc, zalezovalēc, zasledúh, vohún.

nächſt prav blizu, poleg, zraven, tik, tikoma; — Gott za Bogom.

nächſtdem precej potem, kmalu potem, koj potem, brž.

Nächſte *m.* bližnji.

nachſtehen stati (stojím) za kom; (d. Range nach) zadi biti (sem), manj biti, nižji (slabši) biti, ne biti jednak, ne biti kos.

nachſtehend nastopēn, sledeč, naslednji; im —en v naslednjem.

nachſteigen hoditi —, postopati za kom; *triv.* laziti za kom.

nachſtellen zalezovati koga, prežati (-ím) —, streči (strežem) nanj.

Nachſteller *m.* zalezovalēc, zasednik, prežalēc.

nachſtelleriſch zalezovalēn, zavratēn, zvit, kovarēn, zasedēn.

Nachſtellung *f.* zaseda, zalezovanje, hudobni naklepi *pl.*, kovarstvo, prevara.

Nächſtenliebe *f.* ljubezēn (-i) do bližnjega, človekoljubje.

nächſtens skoro, v kratkem, kmalu, o prvi priliki (priložnosti); prihodnjič.

nachſtreben gnati (ženem) se —, poganjati se za kom; hlepeti —, hrepeneti po čem; dosezati —, iskati (iščem) kaj; težiti za čim.

nachſtürzen po-, udreti (-derem) se za ...; (nachſtürmen) dreti —, dreviti za kom; udreti jo za kom, zadreviti se za kom.

nachſuchen iskati (iščem), preiskovati; um etw. — (bitten) poprositi za kaj.

Nacht *f.* noč (-í); die — bricht an noči se, noč se dela, mrači se; znoči se, noč se stori, zmrači se; heute — nocoj, nocojšnjo noč; auf die — drevi, pod večer; finſtere — črna noč, trda noč; helle — jasna noč; biš in die ſinkende — pozno v noč; deš —š po noči; die — zubringen nočiti, nočevati; prenočiti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! biš ſpät in die — wo verweilen zakasniti se v noč, zanočiti se; Nacht- nočni, ponočni.

Nachtarbeit *f.* nočno —, ponočno delo, nočni posēl.

nächtelang po več nočí, cele noči.

nachten nočiti se, mračiti se; es nachtet noči se, noč se dela. [(-i).

Nachterſcheinung *f.* ponočna prikazēn

Nachteſſen *n.* večerja.

Nachteule *f.* sova, čuk.

Nachtfalter *m.* ponočni metulj, ponočnjak.
Nachtgeist *m.* duh, ponočni strah.
Nachtgeschirr *n.* ponočna posoda.
Nachtgleiche *f.* jednakonoče.
Nachtheil *m.* škoda, kvar, izguba; im — sein biti (sem) na izgubi; zum — gereichen v škodo (v kvar) biti, škodovati.
nachtheilig škodljív, kvarèn; (ungünstig) neugoděn.
Nachtheiligkeit *f.* škodljivost, kvarnost.
Nachthemd *n.* ponočna srajca.
Nachtherberge *f.* prenočišče, ostajališče.
Nachtigall *f.* slavèc, slavček, slavulj; Nachtigall- slavčev.
Nachtisch *m.* poobeděk, pokosilje; (Dessert) posladek, poslastice *pl.*
Nachtlager *n.* stan, prenočišče, ostajališče; — halten nočiti, čez noč ostati (ostanem), prenočiti; nočevati, prenočevati, čez noč ostajati; — geben (jmd.) prenočiti koga.
nächtlich nočèn, ponočèn; —er Weile po noči.
Nachtlicht *n.* nočna luč (-i).
Nachtmahl *n.* večerja.
nachtmahlen večerjati.
Nachtmütze *f.* ponočna čepica.
Nachtpatrouille *f.* ponočna obhodna straža.
Nachtpfauenauge *n.* ponočni pavlinček, cópernik.
Nachtrab *m.* zadnja straža, zadnje čete *pl.*, zaplečje.
Nachtrag *m.* dodatèk; (Ergänzung) dostavèk, dopolnilo; im — dodatno.
nachtragen za kom nesti, — nositi; (hinzugeben) dodati, dostaviti, dopolniti; *impf.* dodajati, dostavljati, dopolnjevati; (ein Geld) doplačati; doplačevati; (eine Prüfung) pozneje opraviti (skušnjo); (verwerfen) očitati, opočitati, oponašati; v oči vtikati; (nicht vergessen) pomniti komu kaj, ne pozabiti komu česa, ne odpustiti, vračati komu kaj, misliti na maščevanje; iskati prilike, da bi se znosil nad kom.
nachträglich dodatèn, dopolnilèn, poznejši; *adv.* dodatno, pozneje.
Nachtrags- ſ. nachträglich.
Nachtragsgebür *f.* doplatèk, doplačilo.
nachtrauern žalovati za kom.
nachtreten stopiti; stopati za kom, biti (sem) komu za petami, hoditi, pohajati, postopati za kom.
Nachtrunde *f.* obhodna nočna straža, nočni obhod, nočna obhodnica.
Nachtrupp *m.* zaostajalci *pl.*, utrujenci *pl.*, upehanci *pl.*, maroderji *pl.*
nachts *adv.* po noči.
Nachtſchatten *m.* grenkoslad, pasje zelíšče, pásjica.
Nachtſchicht *f.* ponočno delo.
Nachtſchmetterling *m.* vešča, ponočni metulj.
Nachtſchwalbe *f.* légen (legéna), ležetrudnik, mravljinčar, kozomolzèc.
Nachtſchwärmer *m.* ponočnjak, ponočevalèc, ponočèn rogovilež, ponočni krokar, ponočni klatež.
Nachtſchwärmerei *f.* ponočevanje, ponočno rogoviljenje, ponočno krokanje.
Nachtſtück *n.* slika, ki nam predočuje noč, temo ali grozno nevihto; grozna slika, grozèn prizor.
Nachtſtunde *f.* nočna ura.
Nachtwache *f.* ponočna straža.
Nachtwächter *m.* ponočni čuvaj, ponočni stražnik (stražar).
nachtwandeln v spanji (v sanjah) hoditi, biti (sem) mesečnik.
Nachtwandler *m.* mesečnik; —in *f.* mesečnica.
Nachtzeit *f.* noč (-i), nočna doba.
nachwachſen porasti, izpodrasti; (im Wachſen einholen) dorasti.
Nachwehen *pl.* pobolečki *pl.*, poporodne bolečine *pl.*
Nachwein *m.* zadnje vino, kališ, patoke *pl.*
nachweinen jokati po (za) kom.
Nachweis *m.* izkaz, izkazilo.
nachweiſen izkazati (-kažem), dokazati, izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati.
Nachweiſung *f.* izkaz, izkazílo, dokaz, izpričba.
Nachwelt *f.* potomstvo, zanamstvo, prihodnji rod, potomci *pl.*, zanamci *pl.*, nasledniki *pl.*
nachwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mečem), lučati za kom; jmdm. Prügel — podkrepeliti koga, izpodrepiti ga.

Nachwinter *m.* pozimĕk, pozna zima, spomladanski mrazovi *pl.*

Nachwort *n.* zagovor, pristavĕk pisčev, epilog.

Nachwuchs *m.* mladi naraščaj, omladina, izpodrejĕk, porastĕk.

nachwünſchen želeti —, voščiti odhodniku na pot, z voščili spremljati ga.

nachzahlen doplačati; *impf.* doplačevati.

nachzählen šteti (štejem) za kom, prešteti, preštevati.

Nachzahlung *f.* doplačilo, doplatĕk.

nachzeichnen risati (rišem) po čem, prerisati, risanje posneti (-snamem).

nachzeigen kazati (kažem) za kom.

nachziehen *tr.* za seboj vleči, — vlačiti; za seboj zvleči, — potegniti; *intr.* iti (grem) —, hoditi —, potovati —, pomikati se za kom, slediti mu.

Nachzucht *f.* zadnja zalega, izpodrejĕk.

Nachzug *m.* zadnja vojska, zadnje čete *pl.*, zaplečje, zaostajalci *pl.*

Nachzügler *m.* zaostajalĕc, utrujenĕc, upehanĕc, marodér, zadnjik.

Nacken *m.* tilnik, zatilnik, tilĕc, zatilĕk, šija, šijnjĕk.

Nackenmuskel *m.* zatilna mišica, šijna mišica.

nackt nag, gol, ogoljen; **ganz** — (**ſplitter—**) golonag; — **werden** goliti se, (leviti se); ogoliti se, (oleviti se); —e **Stelle** goljava, goličava, (am **Körper**) nagĕc; —er **Weizen** golica; —er **Hügel** gladĕk grič, gol grič, golovĕc; —e **Alpen** goličave *pl.*; *fig.* gol, čist; —e **Wahrheit** gola istina, čista resnica.

nackthein golokrak, golonog; bos, bosonog.

nackthäutig golokožĕn.

Nackthäutige *m.* golokožĕc.

Nacktheit *f.* nagota, nagost, golost.

Nacktſchnecke *f.* slinar, slug, sluga, lazar, polžica.

Nadel *f.* igla; *dem.* iglica; (**Näh—**) šivanka; (**Steck—**) bucika, medenka; (**Haar—**) igla-vlásnica; (**Baum—, Tannen**) igla, boceĕk.

Nadelbaum *m.* iglasto drevo, bockovĕc.

Nadelbüchſe *f.* iglenica, iglenik, iglar.

Nadelfabrik *f.* iglarnica.

Nadelfiſch *m.* igla, šilo, šivánkica.

nadelförmig iglast, šilast.

Nadelgeld *n.* iglarina, priboljšĕk.

Nadelholz *n.* šilovje, jelovina, bórovina, smrékovina; (—**gehölz**) črn gozd, črn les, smrečje; **ein mit — bewachſenes Gebirge** črni vrh, črna gora, jelóvica.

Nadelkraut *n.* češlika, češlikovina.

nadeln z iglo pripeti (-pnem), z buciko pritrditi; *impf.* z iglo pripenjati, z buciko pritrjevati.

Nadelöhr *n.* šivankno uho (ušesa).

Nadelſpitze *f.* bodica igelna.

Nadelſtich *m.* ubod z iglo, ubodĕc s šivanko.

Nadelſtreu *f.* smrečje za nastiljo, smrekova stelja.

Nadelwald *m.* črni les, črni gozd, jelov les, jelóvica.

Nadir *m.* podnožišče, nadir.

Nadler *m.* iglar, šivankar, izdelovalĕc igel, izdelovalĕc šivank.

Nadlerhandwerk *n.* iglarija, iglarstvo.

Nagel *m.* (**an den Fingern u. Zehen**) nóhet, nóget, krempelj (-ljna); (**beim Blumenblatte**) žébica; (**v. Eiſen**) žrebĕlj, čavĕlj; (**von Holz**) klin, klinĕc, cvek; (**Joch—**) pregljej; (**Achs—, Rad—**) osnik, luneĕk, zasnik, zákolič, zamózka; (**Sparr—**) moznik; (**Schuh—**) črevljarski cvek; **auf den — hängen** na klin (kol, kljuko) obesiti, zanemariti.

Nagelbohrer *m.* svederc, žebnik, žrebeljnik.

nagelfeſt z žreblji pribit, — pritrjen, — prikovan.

Nagelgeſchwür *n.* zanohtnica, zagnida.

Nagelhammer *m.* (**Nagelſchmiede** *f.*) žrebljarnica, fužina za žreblje.

Nagelhandel *m.* žrebljarija, žrebljarstvo, kupčija z žreblji.

Nagelkrämer *m.* žrebljar; —**in** *f.* žrebljarica; — **ſein** žrebljariti.

nageln z žreblji (klini) pribiti (-bijem), — pritrditi; *impf.* z žreblji (klini) pribijati, — pritrjevati; (**die Stiefel —**) podkovati (črevlje).

nagelneu čisto nov, popolnoma nov, do zadnjega žreblja nov.

Nagelſchmied *m.* žrebljár.

Nagelwurzel *f.* ſ. **Nagelgeſchwür.**

nagen glodati (-am u. glojem), gruditi, grizti, škrnjati, škrbljati.

Nager *m.* glodalec, grizec, glodáč.
Nagethier *n.* glodalec, glodalka.
Näh- šivalni.
nahe *adi.* bližen, blizek; *adv.* blizu.
Nähe *f.* bližina, bližava, bližnost, blizost; (Umgegend) obližje, sosedstvo.
nahen bližati se, približevati se; *pf.* približati se.
nähen šivati, šiti (šijem); sešiti.
Nähen *n.* šivanje, šivo.
näher *adi.* bližji, bližnji; *adv.* bliže; deš näheren natančneje, bolj na tanko, (bolj na drobno).
Näher *m.* šivalec.
Näherei *f.* ǰ. Nähen.
Näherin *f.* šivilja.
nähern bližati; približati, primakniti; *impf.* približevati, primikati; ſich — bližati se; približati se.
Näherung *f.* bližanje, približevanje; Näherungs- približni.
Näherungsbruch *m.* približni ulomek.
näherungsweiſe *adv.* približno.
Nähkörbchen *n.* jerbaščck za šivanje.
Nähmaſchine *f.* šivalnica, šivalni stroj.
Nähnadel *f.* šivanka.
Nähpolſter *m.* blazinica za šivanke.
nähren rediti, živiti, hraniti, gojiti, živež (hrano) komu dajati; *fig.* kuhati, gojiti, podžigati; ſich — živiti se s čim, živeti ob čem.
Nährer *m.* hranitelj, rednik, reditelj, rejnik; —in *f.* rednica, hraniteljica, rejnica, dojka.
nahrhaft redilen, hranilen, téčen.
Nahrhaftigkeit *f.* redilnost, tečnost.
Nährkraft *f.* redilnost, redilna moč (-í).
nahrlos neredilen, netečen, brez cene.
Nährmutter *f.* rejnica, rednica.
Nährſtand *m.* redilni stan, delavni stan, ki živež prideluje.
Nährſtoff *m.* redilo, živilo, hranivo, redilna snov (-i).
Nahrung *f.* hrana, živež, jed (-í), jestvilo, jedilo, jestivo, živilo; (Unterhalt) živež, kruh, zaslužek.
Nahrungsmangel *m.* pomankanje —, nedostatek živeža, stradanje.
Nahrungsmittel *n.* živež, hrana, redilo, živilo, jestivo.
Nahrungsſaft *m.* mlečni sok, redilni sok, življenjski sok.
Nahrungsſorge *f.* skrb (-i) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.
Nahrungsſtoff *m.* živilo, hranivo.
Nährvater *m.* rednik, rejnik, krušni oče (-ta), hranitelj.
Nähſchule *f.* učilnica za šivanje.
Nähſeide *f.* šivna svila, sukana svila.
Naht *f.* šiv, šev (švà); (im Schiffbau) sklad; die umgekehrte — obrta.
Nähterei *f.* šivanje, šivo, šivarija.
Nähterin *f.* šivilja, švelja.
Nähtiſch *m.* šivalna miza.
Nähzeug *n.* šivalna oprava.
Nähzimmer *n.* šivalna izba, šivalnica.
Nähzwirn *m.* sukanec, šivalna nit (-i).
naiv priprost, prostosrčen, prostodušen, naiven, nedolžen, odkritosrčen.
Naivität (u. Naivetät) *f.* priprostost, prostosrčnost, naivnost, nedolžnost, prostodušnost, odkritosrčnost.
Najade *f.* vila povodkinja, najada.
Name *m.* imé (-na); (Tauf—) krstno ime; (Zu—) priimek; (Vulgär—) pridevek, vzdev, vzdevek; (Ruf) glas, slava, imenitost; den —n ändern preimeniti se, prekrstiti se; wie iſt dein — kako ti je imé? kako se zoveš? in Gottes —n v božjem imenu; einen —n haben biti (sem) na glasu, slovéti (-im).
Namenbüchlein *n.* abecednik, abecedar.
Namendeutung *f.* razlaganje imen, tolmačenje imen.
Namenliſte *f.* imeník.
namenlos brezimen, breziménen, brez imena, neimenovan, brezimenski; (unbekannt) neznan, neslavén, nizek, priprost; (unausſprechlich) neizrekljiv, neizrečen, neznanski; *adv.* neznano, neznansko, neizmerno, neverjetno, neizrečeno, neizrečensko, neizrekljivo, zelo.
Namenloſigkeit *f.* brezimnost.
Namenregiſter *n.* imeník.
namens (mit Namen) z imenom, po imenu.
Namensbruder *m.* soimenec, ženšev [(-a).
Namensfertigung *f.* podpis.
Namensfeſt *n.* (Namenstag *m.*) god (-ú), imendan, slávnica, slávinja.
Namenstagsgeſchenk *n.* vezilo.
Namensunterfertiger *m.* podpisalec, podpisec, podpisnik.

namentlich po imenu, z imenom, na ime, imenoma; (insbeſondere) posebno, osobito.

namhaft (beträchtlich, anſehnlich) znamenit, nemajhen, znatēn, precejšēn; (berühmt) sloveč, imenitēn; — machen imenovati, po imenu povedati (-vem); (bekannt geben) javiti.

Namhaftmachung *f.* imenovanje; (Bekanntgebung) objavljenje, objava, razodetēv, naznanilo.

nämlich *adv.* namreč, to je; (ebenderſelbe) isti, ravno tisti, ravno ta.

Nämlichkeit *f.* istost.

Napf *m.* lonček, piskerc, torilo.

Napfſchnecke *f.* prilepēk.

Naphtha *n.* kameneno olje, nafta.

Narbe *f.* proga, brazgotina, ob-, zarastēk, obrūnēk, obraselēn, obraslek (-selka); (am Blütenſtempel) brazda; (an Hülſenfrüchten) oko (očesa), léčica, nohēt; (am Leder) hrapa; (an d. Thür) linga.

narben *intr.* zaraščati se, celiti se; *tr.* (ein Fell —) kožo garati, drgniti, guliti (dlako).

Narbenſeite *f.* lice (kože).

narbig progast, brazgotinast, obrunkast; hrapav.

Narciſſe *f.* narcis.

Narde *f.* narda.

Narkoſe *f.* omama, omota, omamljenje, omotica, omračenje zavesti.

Narkotikum *n.* mamilo, omamilo.

narkotiſch omamēn, omamljiv, omótēn, omotičēn.

narkotiſieren omamiti, onesvestiti, omotiti, spraviti v nezavest, zavest omračiti.

Narr *m.* neumnež, norēc, bedak, bebēc, trap, šutēc, nespametnik, budalo, blaznik, glupēc; (Poſſenreißer) glumēc, glumáč, burkež, šaljivēc, pavliha; *dem.* norček; ein — ſein noreti (-ím); ein — werden ob-, znoreti, ob pamet priti (pridem), pamet izgubiti; einen zum —en haben imeti (imam) koga za norca (bebca), bebca delati iz koga, norčevati se ž njim.

narren *intr.* noreti (-ím), norce briti (brijem), šaliti se, neumnosti uganjati; *tr.* za norca imeti (imam) koga, šale zbijati, šaliti se, norčevati se s kom, za nos voditi ga, trapiti ga.

Narrengeſchwätz *n.* neumne kvante *pl.*

Narrenhaus *n.* bláznica, noriščnica.

Narrenkappe *f.* glumska kapa.

Narrenpoſſe *f.* burka, norčija; —n treiben burke uganjati, šale zbijati, norce briti.

Narrenſeil *n.* am — führen za nos voditi, mamiti, za norca imeti koga, šaliti (norčevati) se iz njega.

Narrheit *f.* nespamet (-i), neumnost, norčija, norost, traparija, burka, gluma, šala.

Närrin *f.* norica, neumnica, blaznica, trapica.

närriſch nor, blazēn, neuměn, nespametēn, budalast, norčav; (ſpaßhaft) smešēn, šaljiv, burkast.

Narwal *m.* jednozobēc, jednorožēc, samorog, narval, rogozob.

Naſal (Naſallaut) *m.* nosnik, hohnik; Naſal- nosni, hohnivi.

Näschen *n.* nosēk.

naſchen sladkosnedati, lizati (ližem); sladkosned biti (sem); polizati, posladkati se s čim.

Näſcher *m.* sladkosnedež, sladkosnedēc, laskrnik, lizalēc.

Näſcherei *f.* lizanje, sladkosnedost; *pl.* die —en ſ. Naſchwerk.

Näſcherin *f.* sladkosneda.

naſchhaft sladkosned, poslastēn, sladkosnedēn, oblizljiv.

Naſchhaftigkeit *f.* sladkosnedost, sladkosnednost.

Naſchkatze *f.* sladkosneda; lizalēc, lizalka.

Naſchwerk *n.* sladkarija, sladčica; (gew. *pl.*).

Naſe *f.* nos; *dem.* nosēk; (b. Thieren) smrček; durch die — reden nosljati, hohnjati; die — rümpfen nos vihati, mrdati z nosom; bei der — herumführen za nos voditi; einem etw. unter die — reiben zasoliti jo komu; einem eine — drehen nalēgati koga, opehariti ga; jmdm. e. — geben ošteti (-štejem) —, okarati koga; e. — bekommen naleteti, po nosu dobiti, oštet —, ozmerjan biti (sem), oditi z dolgim nosom.

näſeln nosljati, hohnjati; (schnopperen) vohati, vohljati, njuhati.

Naſen- nosni.

Naſenbein *n.* nosna kost (-i), nósnica.

Naſenbluten *n.* krvavenje iz nosa; er hat — kri mu teče iz nosa.

Naſengeſchwür *n.* nosna ugníla.

Naſenhöhle *f.* nosnica.

Naſenknorpel *m.* nosni hrustaněc.

Naſenlaut *m.* nosnik, hohnik.

Naſenloch *n.* nozdrv (-i), nosnica; *pl.* die Naſenlöcher nozdrvi (*gen.* nozdrvij), nosníce.

Naſenſcheidewand *f.* hrípelj.

Naſenſchleim *m.* smrkélj, vózgěr.

Naſenſpitze *f.* konéc nosa, nosova búti-ca.

Naſenſtüber *m.* nosobrc, nosoštrk.

Naſerümpfer *m.* mrdavéc.

naſeweis (ſpürkundig) tenkega nosú; (vorwitzig) radoveděn, sničav, vedečěn, zvedljiv, zvedav; (vorlaut) preglasăn, slutvomoděr, jezičěn.

Naſeweisheit *f.* sničavost, radoved-nost; slepo —, puhlo modrijanstvo, slutvomodrijanstvo.

Naſhorn *n.* nosorog, nosorožéc.

naſig nosat.

Näsling *m.* (= Naſe *f. Chondrostoma nasus*) podust (-i), podustěv, podlask, drstnica; *(Abramis vimba)* ogrica, dvrst (-i).

naſs mokěr; (feucht) mokrotěn, vla-žěn; —es Wetter mokrotno —, deževno vreme (-na), moča; —er Boden mokra —, močirna tla (tal) *pl.*, mlačina; —es Holz surova drva *pl.*; —er Bruder (Naſſauer *m.*) mokri bratéc, pijanéčk; — machen močiti, z-, namočiti; — werden zmočiti se.

Naſs *n.* mokrina, tekočina.

Näſſe *f.* mokrota, mokrina, moča; vlaga, vlažnost.

näſſeln mokrotěn biti (sem); es näſſelt

naſſen (naſs ſein) mokěr biti (sem); (Näſſe von ſich geben) močiti, mokriti, promakati; d. Wunde naſst iz rane teče.

näſſen močiti; (weidm.) scati (ščim u. ščijem).

naſskalt mokrohladěn.

näſslich mokrotěn, vlažěn, rosěn.

Nation *f.* narod, rod.

national naroděn; National- narodni.

Nationalbank *f.* narodna (nacijonalna) *banka.*

Nationale *m.* narodnjak, domorodec, domoljub, narodoljub; *f.* narodnjakinja.

Nationale *n.* rodopis, rodovnica.

Nationalgarde *f.* narodna straža.

Nationalgardiſt *m.* narodni stražnik, narodobraněc.

Nationalinſtitut *n.* narodna naprava, narodni zavod.

nationaliſieren po-, udomačiti, po-, unaroditi.

Nationalität *f.* narodnost; (Nation)

Nationallied *n.* narodna pesěn (-i).

Nationalökonomie *f.* narodno gospo-darstvo.

nationalökonomiſch narodnogospodar-stveni.

Nationalpartei *f.* narodna stranka.

Nationalſtolz *m.* narodni ponos.

Nationaltracht *f.* narodna —, domača noša.

Nationalverſammlung *f.* narodni zbor, narodna skupščina.

Nativität *f.* (Horoſkop) stanje zvezd o rojstvu; prerokovanje iz zvezd; je-mandem die — ſtellen iz zvezd komu prerokovati osodo; iz stanja zvezd po-vedati, kaj da mu je usojeno.

Natrium *n.* natrij.

Natron *n.* natron, soda, solik.

Natter *f. (coluber)* gož, vož, ož, belo-uška; kača; *(vipera)* gad; Natter-kačji, gadji, gadov.

Natterbiſs *m.* gadji —, kačji pik, gadov ugriz.

Natterbrut *f.* (Nattergezüchte *n.*) kačja —, gadja zalega.

Natterkopf *m. (Echium vulgare)* ga-dovec, lepotica, medvedov rep.

Nattermilch *f. (Scorzonera humilis)* kačja smrt (-i).

Natterwurz *f. (Polygonum bistorta)* gadji —, kačji koren.

Natterzunge *f. (Ophioglossum)* kačji jezik.

Natur *f.* narava, priroda, stvarnica; natura; (Naturell) nrav (-i), čud (-i); (Eigenſchaft) svojstvo, lastnost, kako-vost, kakošnost; (Weſen) bistvo; Na-tur- naravni, prirodni, naturni.

Naturalien *pl.* prirodnine *pl.*, pri-delki *pl.*

Naturaliencabinet *n.* zbirka prirodnin.

Naturalismus *m.* naturalizém, umo-verje.

Naturaliſt *m.* samouk; *(phil.)* naturalist, umoverēc.

Naturalleiſtung *f.* dajanje v blagu, — v pridelkih (a ne v denarji).

Naturalwohnung *f.* stanovanje, odkazan stan (a ne stanarina).

Naturanlage *f.* prirojena zmožnost, prirodni dar, prirojeno svojstvo, naravna nadarjenost.

Naturbeſchreiber *m.* prirodopisēc.

Naturbeſchreibung *f.* prirodopis, prirodopisje. [pesnik.

Naturdichter *m.* rojen pesnik, samouk

Naturell *n.* narav (-i), čud (-i), prirojenost.

Naturereignis *n.* naravni dogodēk, prirodni —, naturni prigodēk.

Naturerſcheinung *f.* naravna prikazēn (-i), naturni prikazēk, prirodni pojav.

Naturerzeugnis *n.* prirodni proizvod, naravni —, naturni pridelēk, prirodnina.

Naturfehler *m.* naravna napaka, prirojena hiba.

Naturforſcher *m.* prirodoslovēc.

Naturforſchung *f.* prirodoslovje.

naturgemäß naravi primerēn, naravēn, ponaturēn. [pisje.

Naturgeſchichte *f.* prirodopis, prirodo-

naturgeſchichtlich prirodopisēn.

Naturgeſetz *n.* prirodni zakon, naturna postava, zakon prirode (narave).

Naturkenner *m.* prirodoznanēc.

Naturkraft *f.* prirodna moč (-i), naravna sila, moč prirode.

Naturkunde *f.* prirodoznanstvo.

Naturkundige *m.* ſ. Naturkenner.

Naturlehre *f.* prirodoslovje, fizika.

natürlich prirodēn, naravēn, naturēn; prirojen, vrojen; (nicht künſtlich) samorodēn, samorasēl, nenarejen, naravēn; (einfach) priprost, nezavit, neumetēn, domač; —es Kind nezakonsko dete; —es Haar svoji lasjé; *adv.* kajpada, seveda.

Natürlichkeit *f.* prirojenost, naturnost, samorodnost, samoobsebnost; priprostost.

Naturmenſch *m.* priprost —, neomikan človek, sin narave. [red.

Naturordnung *f.* prirodni —, naravni

Naturproduct *n.* prirodnina, prirodni pridelēk, prirodēk.

Naturrecht *n.* naravno —, naturno pravo; prirojeno pravo.

Naturreich *n.* prirodstvo, stvarstvo.

Naturſelbſtdruck *m.* naravni samotisk.

Naturſyſtem *n.* prirodopisna sestava.

Naturtrieb *m.* naravni —, prirojeni nagon.

Naturvolk *n.* neomikano —, divje ljudstvo (brez državnih naredēb).

naturwidrig protinaravēn, protinaturēn, nenaravēn, nenaturēn, naravi nasprotēn.

Naturwiſſenſchaft *f.* prirodoznanstvo.

naturwiſſenſchaftlich prirodoznanstven, prirodoznanski.

naturwüchſig samorodēn, samorasēl, samosevēn.

Naturzweck *m.* naravni —, naturni namen.

Nautik *f.* brodarstvo, navtika.

Nautiker *m.* brodar, mornar, navtik, pomorēc.

nautiſch brodarski, mornarski, navtiški, pomorski.

Navigation *f.* brodarstvo, mornarstvo, pomorska vožnja.

Nebel *m.* megla; *dem.* meglica; Nebel- megleni.

Nebelbild *n.* meglenasta podoba, zračna slika.

nebelblau sinji.

Nebeldunſt *m.* tenka megla.

Nebelfleck *m.* meglica, meglenina.

nebelig meglēn, meglovit.

Nebelkrähe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megleno morje.

nebeln megliti se; es nebelt megla pada, megla se kadi, megleno je.

Nebelregen *m.* (Nebelreißen *n.*) pršenje, mokra megla, prhavica.

nebelreißen pršeti (-im), mrciniti.

neben *praep.* zraven, poleg, kraj, pri; (knapp an) tik; (daneben in gerader Richtung) pored, vštric; (nahe) blizo; in Zuſammenſetzungen: (= mit) so-; (*opp.* Haupt-) stranski, drugotēn, nebistven.

Nebenabſicht *f.* postranski namēn.

Nebenaccidenzien *pl.* postranski dohodki, prihodki od drugod, postranščina, stranski zaslužēk.

Nebenaltar *m.* stranski —, mali oltar.

nebenan *adv.* zraven, blizo. [*pl.*
Nebenausgaben *pl.* postranski stroški
Nebenbegriff *m.* postranski pojêm.
nebenbei *adv.* vrhu tega, zraven.
Nebenbeſchäftigung *f.* postransko opravilo, postranski posêl (opravêk).
Nebenblatt *n.* palist, prilistêk.
Nebenbruder *m.* sobrat, brat.
Nebenbuhler *m.* soljubovnik, soljubčc; (Rival) têkmêc; —in *f.* soljubovnica, soljubica; tekmica.
Nebenbuhlerſchaft *f.* tekmovanje.
Nebenchriſt *m.* sokristjan.
Nebendach *n.* pristrešje, prikrov.
nebeneinander *adv.* jedên poleg drugega, drug poleg drugega, vzporedno.
Nebeneinkünfte *pl.* stranski dohodki *pl.*, pripadki *pl.*
Nebenerbe *m.* sodedič.
Nebenfach *n.* stranski predal; *fig.* stranski predmet.
Nebenfluſs *m.* dotok, pritok.
Nebenfrage *f.* postransko vprašanje.
Nebengebäude *n.* prizidje, prizidêk.
Nebengebirge *n.* stransko pogorje.
Nebengebür *f.* drugotna pristojbina, pristranska davščina.
Nebengefälle *n.* stranski pripadki *pl.*
Nebengemach *n.* stranska izba od. soba.
Nebengeſchäft *n.* stranski posêl, postranski opravêk.
Nebengeſchmack *m.* slaj, slad; — haben cikati.
Nebengrund *m.* drugotni razlog, manj tehtni vzrok.
Nebenhandel *m.* stranska kupčija.
Nebenhaus *n.* bližnja —, sosedna hiša.
nebenher *adv.* (nebenhin) mimogredê, gredôč, pri priliki, spotoma; pri tem, zraven, ob jednem.
Nebeninſtitut *n.* podružna naprava, podružni zavod.
Nebenkind *n.* postranski otrok, nezakonsko dete.
Nebenkirche *f.* (Filiale) podružnica.
Nebenknecht *m.* mali hlapec; (Mitknecht) sohlapec.
Nebenlehrer *m.* stranski učitelj.
Nebenleiſtung *f.* postranska dolžnost.
Nebenlinie *f.* postranska črta; (genealog.) stranski rod.
Nebenmann *m.* vštričnik, sosed.
Nebenmenſch *m.* bližnji, bližnjik.
Nebenniere *f.* soobist (-i), ribica, male ledice *pl.*
Nebenperſon *f.* postranska oseba.
Nebenpfarre *f.* pódfara.
Nebenplanet *m.* sopremičnica.
Nebenrechnung *f.* stranski —, posebên račun.
Nebenrolle *f.* postranska naloga, postranska uloga, manj važna uloga.
Nebenſache *f.* postranska reč (-i), postranščina, neznatna —; manj tehtna reč (-i), malenkost.
Nebenſatz *m.* odvisni stavêk, stranski stavêk, podredjeni stavêk.
Nebenſchoſs *m.* odrastêk, odraslek (odraselka).
Nebenſonne *f.* pasolnce, drugo —, slepo solnce, prisolnce.
Nebenſtern *m.* manjša zvezda, zvezda druge vrste.
Nebenſtraße *f.* stranska cesta.
Nebenthür *f.* stranske —, male duri (-ij) *pl.*
Nebenumſtand *m.* drugotna okolnost, stranska okolščina.
Nebenurſache *f.* drugotni vzrok. [žek.
Nebenverdienſt *m.* postranski prislu-
Nebenwinkel *m.* sokot.
Nebenwohner *m.* vštričnik, vzporednodomec.
Nebenwort *n.* prislov.
Nebenzimmer *n.* stranska izba od. soba.
Nebenzweck *m.* (Nebenziel *n.*) posebên cilj, pristranski namên.
nebſt *praep.* s, z, s — vred, s — vkup; — mir z menoj vred.
necken nagajati komu, dražiti, zbadati koga, zadevati se ob koga.
Necker *m.* nagajivec, dražilec. [danje.
Neckerei *f.* nagajanje, draženje, zba-
Neckerin *f.* nagajivka, dražilka.
neckiſch nagajiv, dražljiv, zabavljiv.
Neffe *m.* strični; (Bruderſohn) bratranec; (Schweſterſohn) sestranec, sestrič; netjak; (Enkel) vnuk.
Negation *f.* (Verneinung) zanikanje, odrekanje; (Verneinungswörtchen) nikalnica, zanikalna besedica.
negativ (verneinend) nikalên, zanikalên, odrekovalên, zanikujoč; protivên; (*opp.* poſitiv) negativên.

Neger *m.* zamorec, črnec; —in *f.* zamorka, zamorkinja, črnka.

negieren odreči, zanikati; *impf.* odrekovati, zanikavati, tajiti, trditi da ne.

Negligé *n.* (negližé) domača jutranja obleka, jutranja oprava za doma.

negligieren zanemarjati.

Negociant *m.* kupčevalec, trgovec.

Negociation *f.* pogajanje.

negotiieren pogajati se, kupčevati.

nehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemati (-ljem); (an—, ſich auslegen) razlagati, tolmačiti, razumeti, šteti (štejem); übel — zameriti, za zlo vzeti (jemati); Anfang — pri-, začeti (-čnem) se; *impf.* pri-, začenjati se; Ende — končati se; in Augenſchein — ogledati (si), *impf.* ogledovati; bei der Hand — za roko prijeti (primem); Abſchied — slovo jemati, poslavljati se; *pf.* slovo vzeti, posloviti se; d. Flucht — po-, ubegniti; Platz — sesti (sedem), usesti se; eine Frau — ženiti se; oženiti se; einen Mann — možiti se; omožiti se, udati se; in Empfang — prejeti (prejmem), sprejeti; *impf.* prejemati (-jemljem); ſich die Mühe — prizadeti (-denem) si, potruditi se; *impf.* truditi se, prizadevati si; ſich die Freiheit — uslobóditi se, predrzniti se; ſich inacht — varovati se, biti (sem) oprezen; einen Dienſt — v službo stopiti; Schaden — škodo trpeti, pokvariti se; Unterricht — učiti se; das Wort — poprijeti —, povzeti besedo; (Speiſe, Trank zu ſich —) po-, zaužiti; *impf.* po-, zaužívati; in die Arbeit — lotiti se (česa); theilnehmen udeležiti se; udeleževati se; überhand— za-, razpasti se, razmnožiti se; wunder— začudenost vzbuditi; es nimmt mich wunder čudim se.

Nehmen *n.* jemanje, vzetje.

Nehmer *m.* jemalec.

Nehrung *f.* obmorska nižava, poloj; zemeljska kosa.

Neid *m.* zavist (-i), nevoščljivost, nenavist (-i), zavidnost. [(sem).

neiden zavidljiv —, nevoščljiv biti

Neider *m.* zavistnik, zavidljivec, nevoščljivec; —in *f.* zavistnica, zavidljivka, nevoščljivka.

Neidhart *m. grd zavistnik.*

neidiſch zavidljiv, zavidèn, zavistèn, nevoščljiv.

neidlos nezavidljiv, nezavistèn. [nik.

Neidnagel *m.* nohtni zadirek, sovraž-

neidſüchtig poln zavisti, poln nevoščljivosti.

Neige *f.* upadanje, pojemanje, konec; auf die (zur) — gehen potékati, pri kraji biti (sem), pojémati, koncu bližati se; auf der — ſein na malem biti (sem); (der Bodenſatz der Flüſſigkeit) ostanek, počépina, gošča, potóčki *pl.*

neigen nagniti, nakloniti, pripogniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati, pripogibati; ſich — nagniti se, priklóniti se; *impf.* priklanjati se; (abgedacht ſein) nagibati se, prevaliti se, nagnen biti (sem), viseti; die Sonne neigt ſich solnce se (k zatonu) nagiblje, — zahaja, dan se nagiblje.

Neigung *f.* nagibanje, naklanjanje; nagib, naklon; (Abhang) položnost, visenje, navdolnost, brežnost, pólog, strmost, vkrebrica, vzbrdica; (Hang) nagnenje, nagnenost, naklonjenost, veselje; Neigungs- nagibni.

Neigungswinkel *m.* naklonski kot.

nein ne, na', na'a; iſt der Bruder hier? nein! ali je brat tu? ni ga! willſt du? nein! hočeš li? nečem! haſt du geſehen? nein! ali si videl? nisem!

Nekrolog *m.* osmrtnica, životopis umrlega (rajnkega).

Nekromant *m.* zaklinjalec duhov, zarotovalec mrličev, nekromant.

Nektar *m.* nektar, pijača bogov, nebeška pijača.

Nelke *f.* klinček, nagelj, tromár; Nelken- klinčkov.

Nemeſis *f.* maščevalna roka, osoda maščevalka. [nik.

Nennart *f.* nedoločni naklon, nedoločnennen imenovati, zvati (zovem), klicati (kličem); ſich — imenovati se, klicali se, zvati se; wie nennt er ſich? kako mu je ime? kako mu pravijo? Duſchan genannt der Gewaltige Dušan imenovan (nazvan) Silni, — s priimkom Silni.

Nennen *n.* imenovanje.

nennenswert spomina vreden.

Nenner *m.* imenovalec.

Nennfall *m.* imenovalnik.
Nennwert *m.* pisana —, imenovana vrednost.
Nennwort *n.* imé (-na); samostalnik.
Neologe *m.* novotar, novinar, novoverec.
Neologismus *m.* nova —, novoskovana beseda, novinka, skovanka, neologizém.
Nepotismus *m.* nepotizém.
Nereide *f.* nereida, morska deklica, morska vila, pomorkinja.
nergeln godrnjati, mrmrati.
Nerv *m.* živec, čutnica; (Sehne) žila, kita; *(bot.)* žilica; Nerven= živčni.
Nervenfaser *f.* živčno vlakno.
Nervenfieber *n.* vročinska bolezen (-i), vročnica, mačúh, legar.
Nervengeflecht *n.* živčni pletež. [ozel.
Nervenknoten *m.* živčni —, čutniški
Nervenkrankheit *f.* bolezen (-i) v živcih (čutnicah), bolni živci *pl.*, bolne čutnice *pl.*
Nervenmark *n.* živčna meča.
Nervenschlag *m.* živčni mrtvoud.
Nervenschwäche *f.* slabost živcev (čutnic), slabe čutnice. [poživilen.
nervenstärkend živce krepilen, živce
Nervensystem *n.* živčevje.
nervig močnih čutnic, krepkih živcev, žilav, žilnat, mišičav; *fig.* čvrst, jedrnat, jak, krepek.
nervös čutniški, nervni, živčni; (mit gr. Nervenreizbarkeit behaftet) razdražljiv, nervozen.
Nessel *f.* (Brenn— *urtica*) kopriva, kropiva, ožarnica, žgavica; (Taub— *lamium*) mrtva —, gluha —, mrzla kopriva.
Nesselausschlag *m.* žara osípa, oprišč, pupénčine *pl.*, izpahki *pl.*, opah; er hat den — bekommen opahnilo se mu je.
Nesselfalter *m. (Vanessa urticae)* koprivar, rújavec.
Nesselgewächs *n.* koprivnica.
Nesselstrauch *m.* koprivje, koprivovina, koprive *pl.* [múslin.
Nesseltuch *n.* koprivno platno, mezlan,
Nest *n.* gnezdo; *dem.* gnezdice; *(fig.* Lager) leglo, ležišče, lož.
Nestei *n.* pólog, podložek.
Nestel *f.* zaponka, zaponec, kopčica.
Nestflüchter *m.* (Pippel) mahovec, *kebčék.*
Nesthecken *n.* (das letzte Kind in einer Ehe) postružnik.
Nesthocker *m.* (Aasvogel) golič, kilavec.
Nestling *m.* negoden mladič, golič, gnezdnik.
netl ličen, snažen, čeden, čist, okusen, brhek, zal.
Nettigkeit *f.* ličnost, snažnost, okusnost, brhkost, čednost, čistost.
netto čisto, brez stroškov; brez tare, čiste vage.
Nettobetrag *m.* čisti znesek.
Nettoertrag *m.* čisti dohodek, čisti dobiček.
Nettogewicht *n.* čista teža.
Nettogewinn *m.* čisti dobiček.
Netz *n.* mreža; *dem.* mrežica; (Fischreuse) vrš, vrša, sak; *(omentum)* pečica, rečica; ein — stellen mrežo nastaviti, — razpeti (-pnem); *impf.* mrežo nastavljati, — razpenjati; mit einem — überziehen premrežiti, omrežiti; Netz= mrežni, mrežasti.
netzartig mrežast.
netzen močiti, mokriti, rositi, vlažiti, škropiti; pomočiti, poškropiti, orositi, obliti (-lijem).
Netzflügler *m.* mrežokrilec.
netzförmig mrežast.
Netzgarn *n.* sak.
Netzhaut *f.* mrežnica. [je.
Netzwerk *n.* mrežje, mreževina, omreženen nov; aufs neue (von neuem) na novo, iz nova, vnovič, zopet (spet); — machen ob-, pre-, ponoviti; — werden ob-, ponoviti se; in Zusammensetzungen novo-.
neubacken novopečen, ravno pečen, po peki.
Neubekehrte *m.* spreobrnenec, novokrščenec.
Neubruch *m.* novina, krčevina, laz.
neudeutsch novonemški.
Neue *m.* novak, novinec; *f.* novinka; *n.* novost, novina, nova reč (-i).
neuerdings *adv.* znova, zopet, vnovič.
Neuerer *m.* novotar.
Neuerung *f.* novotarjenje, novotarija, vpeljavanje novih rečij, prenavljanje, popravljanje; (neue Sache) novost, nova naprava, novina; —en anfangen novotariti.

Neuerungssucht *f.* novotarstvo, vnetost za nove naprave, veselje do novostij, novoljubje.
neuerungssüchtig novin željěn, pohlepěn po novotarijah, novoljuběn.
neugeboren novorojen; preporojen.
Neugeborene *m.* novorojenec; *f.* novorojenka.
Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) preporod, preporoditěv, obnova, obnovljenje.
Neugetaufte *m.* novokrščenec; *f.* novokrščenka.
Neugier *f.* (Neugierde *f.*) radovednost, védečnost, zvedljivost, zvedavost, sničavost.
neugierig radovedèn, vedečen, zvedljiv, zvedav, sničav.
neugläubig novoverski, novoverěn.
Neugläubige *m.* novoverec, novovernik; *f.* novoverka.
Neuheit *f.* novost, novica, novota.
Neuigkeit *f.* novica, novost.
Neuigkeitskrämer *m.* novičar, raznaševalec novic. [letni.
Neujahr *n.* novo leto; **Neujahrs-** novo-
Neujahrsbuch *n.* novoletnik.
Neujahrsfest *n.* novoletnica.
Neujahrsgeschenk *n.* novoletno darilo, koleda, darilo za novo leto.
Neujahrslied *n.* kolednica.
Neujahrswunsch *m.* voščilo za novo leto, novoletno voščilo.
neulich *adv.* óni dan, nedavno, onkrat, zadnjič, pred nedavnim, one dni, v kratkem, pred kratkim; *adi.* ondanji.
Neuling *m.* novinec, novak, mlad začetnik.
neumodisch po novi šegi, po novem kroji, novošegěn, novomoděn.
Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mlad —, nov mesec, novolunje.
neun devet.
Neunauge *n.* (*Petromyzon fluviatilis*) piškúr, kačelica.
Neuner *m.* devetka, devetica.
neunerlei deveter.
neunfach (neunfältig) deveterěn, deveternat; *adv.* devetkrat.
neunhundert devet sto.
neunhundertste devetstoti.
neunjährig devetletěn.
neunmal devetkrat.
neunmalig devetkratěn.
neunpfündig devetfuntěn.
neuntägig devetdnevěn.
neuntausend devet tisoč.
neunte deveti.
neuntehalb poldeveti.
Neuntel *n.* devetina.
neuntens devetič, v deveto.
Neuntödter *m.* srakoper.
neunzehn devetnajst.
Neunzehner *m.* devetnajstica, devetnajstka.
neunzehnte devetnajsti.
Neunzehntel *n.* devetnajstinka.
neunzehntens devetnajstič.
neunzig devetdeset.
Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetica, devetdesetka; (90 Jahre alt) devetdesetak, devetdesetletnik, starček v 90 letih.
neunzigmal devetdesetkrat.
neunzigste devetdeseti.
Neunzigstel *n.* devetdesetinka.
neunzigtausend devetdeset tisoč.
neusüdtisch novomestěn.
neutestamentlich novega zakona, nove zaveze.
neutral nepristran, nepristranski, neutralěn, nad strankama.
neutralisieren preprečiti (ustaviti) pristop k jedni ali drugi stranki, izobčiti (osebiti) od strankarstva; (d. Wirkung von etw. aufheben) učinek z nasprotnim učinkom uničiti, učinek z učinkom izravniti (izjednačiti), z nasprotnimi učinki zagladiti, neutralizirati. [nost.
Neutralität *f.* nepristranost, neutral-
Neutralsalz *n.* nevtralna sol (-í).
Neutrum *n.* srednji spol.
neuverjüngt pomlajen, prerojen.
neuverlobt novozaročen.
neuvermählt novoporočen.
Neuvermählte *m.* novoporočenec, novoženjenec; *f.* novoporočenka, novoudana, novoomožena, mlada žena.
Neuzeit *f.* novi vek, sedajni (denašnji) vek (čas), nova doba.
Neurologie *f.* živceslovje.
Nerus *m.* zveza.
nicht ne; ich bin — nisem; ich habe — nimam; ich will — nečem, nočem; durchaus — nikakor ne, po nobeni

ceni, kratko ni malo ne; — wahr? jeli, jelida, jelite; ne li? — einmal niti ne; in Zuſammenſetzungen ne-.

Nichtachtung *f.* nečislanje, nespoštovanje, zaničevanje, preziranje; (Unvorſichtigkeit) neprevidnost, preziranje.

Nichtanerkennung *f.* nepriznanje, neodobravanje.

Nichtchriſt *m.* nekristjan.

Nichte *f.* (Brudertochter) bratranka, bratana; (Schweſtertochter) sestričina, sestrana; netjaka, netjakinja.

Nichterſcheinen *n.* neprihod.

Nichtgebrauch *m.* neporaba.

nichtig ničen, ničev, prazen, puhel, neveljaven, ničemuren, ničeven; — machen uničiti, razveljaviti, ovreči (-vržem); — werden izgubiti veljavo, priti (pridem) ob veljavo; für — erklären izreči, da kaj ne velja.

Nichtigkeit *f.* ničnost, ničevost, neveljavnost; ničemurnost, praznota, puhlost.

Nichtigkeitsbeſchwerde *f.* pritožba zavoljo ničnosti, — za uničenje.

Nichtigkeitsgrund *m.* razlog ničnosti.

Nichtkenner *m.* neznalec, neizvedenec, neizkušenec, neveščak.

Nichtkenntnis *f.* neznanje, nevednost.

Nichtleiter *m.* neprevodnik, slab elektrovod, slab prevodnik elektrike.

nichts nič (*gen.* ničesa[r]), nobena reč (-i).

nichtsdeſtoweniger *adv.* nič manje, ravno tako, pri vsem tem, vendar.

Nichtſein *n.* nebit (-i), nebitje, nebitnost.

nichtsnutz(ig) malopriden, malovreden, nič prida, brezkoristen, neporaben, nepridiprav, malodoberen.

nichtsſagend brez pomena, brez cene (važnosti), nepomenljiv, nevažen.

Nichtsthuer *m.* postopač, pohajkovalec, lenuh.

Nichtsthuerei *f.* postopanje, pohajkovanje, posedanje, brezposelnost, lenoba.

Nichtswiſſer *m.* nevednež, puhloglavec.

nichtswürdig (nichtswert) nič vreden, nevreden, malovreden, nič prida, zanikaren.

Nichtswürdigkeit *f.* malovrednost, *malopridnost, zanikarnost.*

Nichtvorhandenſein *n.* ſ. Nichtſein.

Nichtwiſſen *n.* nevednost, nepoznanje.

Nickel *m.* nikelj.

Nickelkies *m.* nikljev kršec.

nicken kimati (-am u. kimljem); (beifällig —) prikimati; (ſchlummernd —) kinkati, dremati (dremljem); (m. den Augen —) migniti, namigniti, pomigniti, namižikati.

Nicker *m.* kimalec, kinkež.

nie *adv.* nikoli, nikdar, nobenkrat.

nieder *adi.* (niedrig) nizek, majhen; (d. Würde nach) nizek, mal, neznaten, neplemenit; der —e Adel mala gospoda; (moraliſch) neplemenit, malovreden, nesramen, podel; *adv.* dol, navdol.

niederbeugen pri-, upogniti; *impf.* u-, pripogibati (-gibljem).

niederbrennen *tr.* požgati (-žgem), popaliti, upepeliti; požigati; *intr.* pogoreti, zgoreti, do tal pogoreti.

niederbücken ſich pripogniti se, prikloniti se; *impf.* pripogibati (-bljem) se, priklanjati se.

niederdrücken tlačiti, pritiskati; potlačiti, pritisniti; (unterdr.) zatreti (-trem u. -tarem), zadušiti, ugonobiti; *impf.* tlačiti, zatirati.

niederfahren *intr.* spustiti se (navzdol), *impf.* spuščati se (navzdol).

niederfallen pasti (padem), telebiti; (auf die Knie) pasti na kolena, poklekniti; (zuſammenſinken) zgruditi se, sčeniti se; *impf.* padati; poklekati, poklekovati.

niederfällen posekati, podreti (-derem); *impf.* posekovati, podirati.

Niedergang *m.* zahod, zapad, zaton.

niedergehen (v. d. Sonne) zaiti (-idem), zatoniti, iti v zaton; *impf.* zahajati, zapadati.

niedergeſchlagen pobit, otožen, klavern, žalosten.

Niedergeſchlagenheit *f.* pobitost, otožnost, klavernost, žalost.

niederhauen (Bäume) posekati, podreti (-derem); *impf.* sekati, podirati; (hinſchlachten) pobiti (-bijem), pomoriti, posekati, potolči (-tolčem), poklati (-koljem); *impf.* pobijati, moriti, sekati, klati.

niederhocken počeniti, počepniti, ničati, zgoziti se, sčeniti se; *impf.* počepati.

niederknien pokleknuti, *impf.* poklekovati.

niederkommen poroditi, poviti (-jem).

Niederkunft *f.* porod.

Niederlage *f.* (Magazin) zaloga, sklad, skladišče, shramba; (im Kriege) poboj, polom, poraz, popolno uničenje; eine — beibringen pobiti (-bijem), potolči, poraziti, uničiti.

Niederlagsgebür *f.* skladnina.

Niederland *n.* nižava, nižina, nizka planjava, dolenji kraji *pl.*; die —e Nizozemsko.

Niederländer *m.* dolenjec, doliněc (*opp.* Oberländer gorenjec, pogorec, gorjanec); Nizozemec.

niederlaſſen spustiti (navdol), *impf.* spuščati (navdol), ſich — (ſich niederſetzen) usesti (usedem) se, sesti; (den Wohnſitz aufſchlagen) naseliti se, nastaniti se, udomiti se.

Niederlaſſung *f.* naselba, naselitev, nastanjenje, naselbina.

niederlegen po-, odložiti, posaditi; *impf.* polagati, pokladati, posajati; (eine Laſt) zdeti (zdenem), razprtati; *impf.* zdevati; (ein Amt) odpovedati (-vem) se —, odreči se službi, ostaviti službo; ſich — leči (ležem), uleči se; *impf.* legati, ulegati se; ſich öfters — polégati.

Niederlegung *f.* polaganje, odložitev; (eines Amtes) odpoved (-i), ostavka.

niedermähen pokositi.

niedermetzeln pomoriti, posekati, pomesariti, poklati (-koljem).

niederreißen podreti (-derem), razvaliti, razdreti, razrušiti, porušiti, razdejati (-denem), poraziti; *impf.* podirati, rušiti, razdevati.

niederrennen v diru podreti (-derem), pogaziti, podirjastiti, polomiti na tla, polomastiti.

niederſäbeln posekati, posablati, pomahati s sablo.

niederſchießen po-, ustreliti.

Niederſchlag *m.* (Bodenſatz) usedlina, gošča, kaliž; (atmoſphäriſcher —) izpodnebna moča, padavina; (in d. Muſik) udar, pomah.

niederſchlagen potolči, pobiti (-bijem), udariti, podreti (-derem), polomastiti; *impf.* pobijati, podirati; (die Augen) pobesiti, *impf.* pobešati; (dämpfen) umanjšati, potolažiti, pomiriti, ublažiti; (unterdrücken) ustaviti, potlačiti, zadušiti, konec storiti; (den Beweis) [dokaz] pobiti (-bijem), ovreči (ovržem), izpodbiti; (entmuthigen) pobiti, užaliti, užalostiti, potreti (-tarem), uplašiti; ſich — oboriti se.

niederſchmettern ob tla treščiti, ob tla telebiti.

niederſchreiben zapisati (-pišem).

niederſenken navzdol spustiti; pogrezniti, potopiti; *impf.* navzdol spuščati, pogrezati, potapljati.

niederſetzen posaditi, na tla postaviti, položiti, na tla dejati (denem); *impf.* posajati, na tla devati (postavljati), pokladati; eine Commiſſion — postaviti —, odrediti odbor, sestaviti komisijo; ſich — sesti (sedem), usesti se; *impf.* sedati.

niederſinken pogrezniti se, utoniti, utopiti se; *impf.* pogrezati se, utapljati se; (zuſammenſinken) zgruditi se, omedléti; (einſinken) vdreti (vderem) se; *impf.* vdirati se; (v. d. Sonne) nagniti se v zaton, zaiti (-idem), zatoniti; *impf.* zahajati, za goro pomikati se, zapadati.

niederſitzen sesti (sedem), usesti se, posaditi se; *impf.* sedati, usedati se.

niederſtämmig nizkega debla, nizek, pritlikav.

niederſtampfen poteptati, pohoditi.

niederſtändig nizek.

niederſtechen prebosti (-bodem), predreti (-derem), presuniti, zaklati (-koljem); *impf.* prebadati, predirati.

niederſtellen postaviti, položiti, posaditi; *impf.* postavljati, pokladati, posajati.

niederſtoßen podreti (-derem), pobiti (-bijem), pahniti, suniti, polomastiti; ſ. niederſtechen.

niederſtrecken zvrniti, podreti (-derem), obaliti, zvaliti na tla, povaliti, pobiti (-bijem), vreči (vržem) na tla.

niederſtürzen *tr.* prekucniti, pahniti, zvrniti, porušiti, zvaliti, strmoglaviti;

intr. prekucniti se, pasti (padem), zvrniti se, porušiti se, zrušiti se, utrgati se, strmoglaviti se.

Niedertakt *m.* udar, pomah.

niedertauchen *tr.* potopiti, pogrezniti; *impf.* potapljati, pogrezati; *intr.* potopiti se, pogrezniti se; *impf.* potapljati se, pogrezati se.

niederträchtig zavržen, nesramēn, podēl, malopridēn, zanikarēn, malovredēn, zaničevanja vredēn, zaničljiv.

Niederträchtige *m.* zavrženec, malopridnež, nesramnež, nesramnik, zanikarnež, malovrednež, grdež; *f.* zavržena, malopridnica, nesramnica, malovrednica.

Niederträchtigkeit *f.* zavrženost, malopridnost, zanikarnost, podlost, nesramnost, malovrednost.

niedertreten pohoditi, poteptati, pogaziti, pomandrati. [nizēk svet.

Niederung *f.* nižava, nižina, dolina,

Niederungsſee *m.* nižinsko jezero.

niederwärts navdol, navzdol, navniz, dol, k tlom.

niederwerfen vreči (vržem), zvrniti, telebiti; *impf.* metati (mečem) [na tla, dol]; ſich — pasti (padem), spustiti se na kolena.

niederziehen potegniti, zvleči (dol, na tla); *impf.* vleči (dol, k tlom).

Niederzieher *m.* (Muskel) nizteznica.

niedlich zal, brhēk, ličēn, čedēn; drobēn, dróbecēn, majhēn.

Niedlichkeit *f.* zalost, ličnost, brhkost.

niedrig nizēk; pritličēn, pritlešēn, majhēn; *fig.* nizēk, mal; —er Adel nižja —, mala gospoda; —er Preis nizka cena, dobēr kup; —e Stimme globok glas; (gemein) prost, priprost.

Niedrigkeit *f.* nizkost; pritličnost, pritlešnost; (d. Standes) naznatnost, priprostost. [krat.

niemals *adv.* nikoli, nikdar, nobenkrat.

niemand nihče, nikdo, nobedēn; noben; —em gehörig nikogar, nikogaršēn, ničij.

Niere *f.* ledvica, obist (-i), možēk; *coll.* ledja *pl.*; Nieren- ledvični, obistni.

Nierenbecken *n.* obistna kotanja.

Nierenbraten *m.* ledvična —, obistna *pečenka.*

Nierenentzündung *f.* vnētica ledvic, vnetje obisti.

nierenförmig ledvičast.

Nierenkelch *m.* obistna čāšica.

Nierenſtein *m.* ledvični kamen.

Nierenſucht *f.* ledvična —, obistna bolezēn (-i).

nieſeln (fein regnen) pršēti und pršati (-im).

nieſen kihniti, *impf.* kihati.

Nieſen *n.* kihanje, kihávica; kihljej.

Nieſer *m.* kihač, kihalēc.

Nieſeſucht *f.* kihavica, kihavost.

nießbar užitēn.

Nießbrauch *m.* užitēk, uživanje.

nießbrauchen uživati.

Nießbraucher *m.* uživalēc, uživač.

Nieswurz *f. (Helleborus)* tēloh, tálog (talôga), tálovnica, smrtnica, sprež, kurice *pl.*, zavlačni koren.

Niet *n.* ščenēc, zakovica, žrebēlj (prikrivljen in zakovan).

Niete *f.* (Los, das nichts gewinnt) nička, praznica.

nieten zakovati, zagvozditi, zanetati, pribiti (-bijem).

nietfeſt pribit, prikovan.

Niftel *f.* ſ. Nichte.

nihil ad rem ne spada k stvari, nebistven, postranski.

Nihiliſt *m.* nihilist, vsezanikovalēc.

Nikotin *n.* nikotin, tabakovina, duhanovina.

Nilpferd *n.* povodnji (nilski) konj.

Nimbus *m.* svetlost, sijanje, lesk, obsij, obstret (-i).

nimmer *adv.* nikdar, nikoli; (niemals mehr) nič več, nikdar več, nikoli več.

nimmermehr *adv.* nikdar ne, nikakor ne, po nobeni ceni, kratko ni malo ne.

nimmermüde neutrudēn.

nimmerſatt nenasitēn, nikdar sit, nenasičen.

Nimmerſatt *m.* netečnik, požeruh, nenasit, netek, sama lakota; er iſt ein — nima dna, ni nikdar sit, ni mu mogoče dovolj nategniti (ni ga mogoče nasititi).

Nimmerstag *m. (kalendae Graecae)* dan ki ga ni; am — kedar bo v petēk nedelja, o svetem „nikoli“.

Nipp *m.* srkljej, srebljej.

nippen srkati, srkljati, srebati; srkniti, srebniti: (koſten) okusiti, z ustnicami se dotakniti.

Nippflut *f.* nizka plima, plitva plima.

nippweiſe srkljaje.

nirgends *adv.* nikjer, nikoder, v nobenem kraji; — hin nikamor; von — her od nikod, od nikoder; — ſonſt nikjer drugej, nikjer drugod. [leva.

Niſche *f.* dolblina v zid, slepo okno,

Niſs *f.* (= Niſſe *f.*) gnida.

niſſig gnidav.

niſten gnezditi, gnezdo znašati, gnezdo delati (zidati).

Niveau *n.* (ſpr. *nivó*) vodoravno površje, gladina (višina) vodna, razina.

nivellieren razati, meriti, zravnavati, lindkati, nivelirati.

Nivellierwage *f.* ravnilo, razalo, razulja, nivelirna vaga.

Nix *m.* povodni mož, orkljič.

Nixe *f.* povodna deklica, nimfa, vila povodkinja, rusaljka.

nobel žlahtēn, plemenit; visok, imenitēn; pristojēn; razborit; — thun visoko —, imenitno nositi se, žlahtno gospodo posnemati.

Nobleſſe *f.* plemstvo, gospoda, plemenitniki *pl.*; (vornehmes Weſen) visokost, imenitnost, mogočnost, važnost.

noch *adv.* še (šče); weder — noch ne — ne, ni — ni, niti — niti. [van.

nochmalig ponovljen, zopetēn, opeto-

nochmals *adv.* še jedenkrat (enkrat), zopet, spet, vnovič, znova, v drugo, drugič.

Nocke *f.* (= Nocken *m.*) knedelj (-ljna), knedeljc, štrukeljc, cmok.

Noetik *f.* noetika, nauk o spoznavanji, spoznavoslovje.

nolens volens hoté ali nehote, rad ali nerad, hočeš-nočeš, zlepa ali zgrda.

Nomade *m.* nenaseljenēc, nestalnik, seliłec, prepotujoč pastir; Nomaden nenaseljenci, nestalniki, kočujoč (po kočah in šatorih bivajoč) narod, pastirski narod, kočarji *pl.*

nomadiſch kočarski, kočujoč, pastirski.

nomadiſieren kočevati, nestalno zdaj tu zdaj tam po kočah ali pod šatori živeti, vedno seliti se, klatežno potovati po zemlji.

Nomen *n.* ime (imena).

Nomenclatur *f.* imenik, kazalo.

Nominalwert *m.* imenovana vrednost.

Nominativ *m.* imenovalnik, imenovalni sklon, nominativ.

nominell imenski, imenēn, po imenu.

Nonchalance *f.* malomarnost, neskrbnost, nebriga, vnémarnost.

nonchalant malomarēn, nepobrižēn.

Nonne *f.* nuna, redovnica, mnihinja; Nonnen= nunski.

Nonnenkloſter *n.* ženski —, deviški —, nunski samostan.

non plus ultra *adv.* nad vse; das — ſein biti (sem) nad vse, vse nadkriliti, vse prekositi.

Nonſens *m.* nesmisēl (-i).

Nord *m.* (= Norden *m.*) sever; severna —, polnočna stran (-i), polnoč (-i); Nord= severni (polnočni).

nordiſch severēn.

Nordland *n.* severni kraji *pl.*, severne dežele *pl.*, sever.

Nordländer *m.* prebivalēc severnih krajev, stanovnik severnih dežel; die — severni narodi, severna plemena.

nördlich sevēren, polnočēn, proti severu —, na severu ležeč.

Nordlicht *n.* severna luč (-i), polnočni žar, severno sijanje.

Nordnordoſt *m.* severoseverovzhod.

Nordnordweſt *m.* severoseverozahod.

Nordoſt *m.* severovzhod.

nordöſtlich severovzhodēn, severnovzhodēn.

Nordpol *m.* severni tečaj.

Nordſeite *f.* severna stran (-i).

Nordvolk *n.* severno ljudstvo.

nordwärts *adv.* proti severu, na severno stran.

Nordweſt *m.* severozahod.

nordweſtlich severozahodēn, severozapadēn, severnozahodēn.

Nordwind *m.* sever, severni vetēr.

Norm *f.* pravilo, vodilo.

normal pravilēn, po pravilu, pravšēn, normalēn.

Normale *n.* pravilo, pravilnik; propis.

Normalienſammlung *f.* zbirka pravil.

Normaljahr *n.* pravilno leto.

Normalmaß *n.* pravilna —, normalna mera.

Normalſchule *f.* vzgledna —, normalna šola, normalka.

Normalſchulfond *m.* zaloga za normalne šole, normalnošolski zaklad.

Normatag *m.* véliki praznik, tihi dan (dneva).

normieren podati pravilo, urediti, uravnati, določiti.

normwidrig nepravilēn, nepravšēn.

Norne *f.* norna, sojenica.

notabene pomni, vedi, ne pozabi! hrani v spominu!

Notabene *n.* opomnja, opazka.

Notabeln *pl.* veljaki, imenitniki; boljarji, velikaši.

Notabilität *f.* znamenitost, imenitnost; ſ. Notabeln.

Notar *m.* beležnik, notar.

Notariat *n.* beležništvo, notarstvo; Notariats- beležniški, notarski.

Notariatsgebür *f.* beležnina, beležniška pristojbina, notarsko plačilo.

Notariatskammer *f.* notarska zbornica, beležniška komora.

Notariatsordnung *f.* beležniški zakon, beležniški red.

Notariatsprüfung *f.* beležniški —, notarski izpit.

Notaten *pl.* zapiski, zabeležki, zaznamenila.

Note *f.* (Anmerkung) opomnja, opomba, opazka, pristavēk; (Bank—) bankovēc; (Dienſtſchreiben) službeno pismo, dopis; (kl. Rechnung) računski izpisēk, račun; (in d. Muſik) nota, sekirica.

Notenemiſſion *f.* izdajanje bankovcev.

Notenpapier *n.* notni papir, papir za note.

Notenſchreiber *m.* prepisovalēc not.

Notenumlauf *m.* promet bankovcev, novčni promet.

Notenwechſel *m.* vzajemno dopisovanje.

Noth *f.* potreba, nuja; *fig.* sila, nadloga; (Armut) revščina, pomankanje; (Verlegenheit) zadrega, stiska; zur — za silo; Jammer und — joj prejoj; mit genauer — komaj, toliko da še, ravno da še, jedva, tesno; es hat keine — ni sile; — u. Plage preglavica; (Gefahr) nevarnost, opasnost, pogibel (-i).

noth ſein (— thun) treba biti (sem), *potreba biti (česa).*

Noth- za silo, zasilēn; začasēn.

Nothbrücke *f.* zasilni most, most za silo.

Nothdamm *m.* začasni jez, jez za silo.

Nothdurft *f.* potreba, potrebnost, potrebščina; ſeine — verrichten svojo potrebo opraviti, iti (grem) k svoji potrebi; *impf.* svojo potrebo opravljati.

nothdürftig *adi.* potrebēn, revēn, borēn, pičēl, oskudēn; *adv.* komaj, pičlo, toliko da, tesno.

Nothdürftigkeit *f.* oskudnost, uboštvo, siromaštvo, potrebščina.

Nothfall *m.* sila, potreba; im — kedar bode (bi bilo) potreba, v sili, v potrebi.

nothgedrungen prisiljen, primoran, v sili.

Nothgeſchrei *n.* vpitje na pomaganje.

Nothhelfer *m.* pomočnik v sili; —in *f.* pomočnica v sili.

Nothhilfe *f.* pomoč (-i) v sili.

nöthig potrebēn; — haben potrebovati; — ſein treba biti (sem); es iſt — treba je, potreba je, potrebno je.

nöthigen siliti, nuditi, morati, naganjati; prisiliti, primorati, prinuditi, nagnati (-ženem).

nöthigenfalls *adv.* če je —, če bo —, če bi bilo treba, kedar bo (bi bilo) treba.

Nöthigung *f.* moranje, siljenje, sila.

nothleidend nadložēn, potrebēn, bedēn, revēn, siromašēn.

Nothleidende *m.* ubožēc, siromak, revež, potrebnik.

Nothpfennig *m.* prihranjeni denar, denar za silo in potrebo; als — zurücklegen za hujše čase dejati (denem) na stran, prihraniti za silo in potrebo.

Nothſchuß *m.* strel v sili.

Nothſtand *m.* stiska, nuja, nadloga, sila.

Nothtaufe *f.* krst v sili.

Nothwehr *f.* bran v sili, prisiljena obramba.

nothwendig potrebēn; nujēn; ſchlechterdings- — neogibno — neobhodno potrebēn.

Nothwendigkeit *f.* potrebnost, potreba, neobhodnost, neogibnost; nuja, nujnost.

Nothzucht *f.* po-, nasilstvo, pohotno nasilje, posilno sramodejstvo, posilno oskrunjenje.

nothzüchtigen posiliti, po sili oskruniti, siloma devištvo oropati.

Nothzüchtiger *m.* posilnik, posilěn oskrunjevalec, posilěn sramodejec.

Notification *f.* na-, oznanilo, razglas, napoved (-i).

notificieren naznaniti, napovedati (-vém), navestiti, dojaviti, razglasiti; *impf.* naznanjati, napovedovati, razglašati.

notieren zapisati (-pišem), zaznámenjati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, beležiti, zabeleževati, zaznamenovati.

Notiz *f.* (Vermerk) zapisek, zabeležek, zaznamenilo; (Kenntnis) naznanilo; — nehmen vzeti (vzamem) na znanje; keine — nehmen ne zmeniti se za kaj, pustiti v némar.

Notizenbuch *n.* beležnica, zapisnik, zapisne bukvice *pl.*, zapiski *pl.*, zabeležki *pl.*

notoriſch občeznan, splošnoznan, povsodi znan, vsem znan, javěn.

Novelle *f.* (Neuigkeit) novica; (kleine Erzählung) novela, pripovedka, povestica, povest (-i); (Nachtragsverordng.) dodatek k zakonu, novela.

Novelliſt *m.* (Novellenſchreiber) pripovednik, spisovalec povestij, novelist.

November *m.* listopad, novembr.

Novize *m.* novinec (samostanski), novic; *f.* novinka (samostanska), novica.

Noviziat *n.* novinstvo, novaštvo (samostansko), poskusno leto v samostanih, novicijat.

Nu *n.* hip, trenotek, trenotje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na mah, v hipu, v trenotku.

Nuance *f.* odsenčnost, oséna; majhna (neznatna) razlika, tenek razloček, prehod iz barve v barvo.

nuancieren odsenčiti, oséniti; raznolično preminjati.

nuanciert raznoličen, mnogovrsten, spreminčast.

nüchtern tešč; *adv.* na tešče; (nicht betrunken) trezen, trezav, trezek; — werden strezniti se, strézovati se; — machen strezniti, strézovati; — ſein trezen biti (sem); (gehaltlos) prazen, jalov, suh, suhoparen, puhel.

Nüchternheit *f.* (Mäßigkeit) treznost, zmernost, trezavost; (Gehaltloſigkeit) praznost, puhlost, jalovost, suhoparnost.

Nudel *f.* (*pl.* Nudeln) rezanci *pl.*, nudeljni *pl.*; (Germ—) kipneni *pl.*, kipneni krapi *pl.*; (Stopf—) osvalek, svalek.

Nudelbrett *n.* razvaljalnica, mlinčanica, deska za rezance.

Nudelteig *m.* testo za rezance.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničen, neveljaven, brez veljave; — — — erklären ovreči (-vržem), razveljaviti, za neveljavno proglasiti, podreti (-derem).

Nullität *f.* ničnost, neveljavnost.

Nullitätsbeſchwerde *f.* pritožba zavoljo ničnosti, pritožba za ovržbo, — za uničenje.

Numerale *n.* števnik, števno imé (imena).

numerieren s številkami zaznamenovati, z broji obeležiti, numerirati.

numeriſch številen, po številu.

Numero *n.* številka, broj.

Numismatik *f.* penezoslovje, penezoznanstvo, numismátika.

Numismatiker *m.* penezoslovec, penezoznanec, numismatik.

numismatiſch penezosloven, penezoznanski, numismatiški.

Nummer *f.* številka, broj, číslo.

nun *adv.* zdaj, sedaj; von — an od zdaj, odsihdob, odsihmal, posihmal, odslej za naprej, v prihodnje; *coni.* tedaj, pa, pak, torej; *interi.* no! — und nimmermehr celo nikdar več ne, nikdar in nikoli.

nunmehr *adv.* že, uže, sedaj, ravnokar.

nunmehrig sedanji.

Nuntius *m.* poslanec (papežev), nuncij.

nur *adv.* le, samo.

Nuß *f.* (*pl.* Nüſſe) oreh; *dem.* orešek, orešič; (Haſel—) lešnik; (Stein—) koščak; (am Gewehr) zob, vretenica; Nuß- orehov. [(-ésa).

Nußbaum *m.* oreh, orehovo drevo

nußbaumen orehov, iz orehovega lesa, iz orehovine.

Nußbaumholz *n.* orehov les, orehovina.

Nußhäpel *f.* oblatovlje, oblak, oblakovina, robkovina, robčevina.

Nußheher *m.* (—häher, —beißer) lešnikar, orehar, šoga, šoja.

Nußholz *n.* ↑ Nußbaumholz.

Nußkern *m.* orehovo jederce, — jedro, bura.
Nußknacker *m.* klešče za orehe.
Nußsattel *m.* jarém, pretin, kobilica, kozoléc, prégrad.
Nußschale *f.* orehova lupina.
Nußstaude *f.* (—strauch *m.*) leska, leskov grm, leščevje.
Nüster *f.* nozdrva, nozdrv (-i), nozdra, nosnica.
Nuth *f.* draga, roja, žleb, žlebič.
Nuthhobel *m.* dražnik, strug.
nutz (nütz) koristén, uporabén, hasniv; **nichts** — za nič, za nebeno rabo, neporabén.
Nutzanwendung *f.* uporaba, obračanje v prid, ukoristitév.
nutzbar koristén, porabén, porabljiv.
Nutzbarkeit *f.* koristnost, porabnost.
Nutzberechnung *f.* preudarék dobička, proračun koristi.
nutzbringend koristén, pridonošen.
Nutzen *m.* korist (-i), prid, hasék; (Gewinn) dobiček; (Nutzung) užitek; **sich etw. zunutze machen** okoristiti se s čim, obrniti si kaj v korist (v prid).
nützen (nutzen) *tr.* (= benutzen) rabiti, v prid obračati, uživati; porabiti, v prid obrniti, užiti (užijem); *intr.* (zum Nutzen gereichen) koristiti, pridovati, prideti, v prid biti (sem), služiti, hasniti, korist donašati.
Nutzgenuss *m.* uživanje.
Nutzgewächs *n.* koristna —, porabna —, užitna rastlina.
Nutzholz *n.* les, gradivo (*opp.* Brennholz drva *pl.*).
nützlich koristén, hasnovit, porabén; — **sein** koristiti.
Nützlichkeit *f.* koristnost, hasnovitost, rabnost; korist (-i), hasén (-i).
nutzlos nekoristén, brez koristi, brez prida, brezkoristén, neporabén; — **e Arbeit thun** prazno slamo mlatiti.
Nutzlosigkeit *f.* nekoristnost, brezkoristnost.
Nutznießer *m.* uživalec, uživač; —**in** *f.* uživalka.
Nutznießung *f.* uživanje, užitek; poraba, raba.
Nutznießungsrecht *n.* pravica uživanja, pravica do užitka.
nutzreich prekoristén, izdatén.
Nutzung *f.* raba, poraba, uživanje, užitek.
Nymphe *f.* nimfa, vila, rojenica, žalik- [žena.

O.

O *interj.* o! oh! oj!
Oase *f.* zelenica (v puščavi), oaza.
ob *praep.* (über) nad, vrh; (wegen) zavoljo, zarad, zbog; *coni.* ali, -li, če, ako; **als** — kakor da.
Obacht *f.* pozor, pazka, pažnja; — geben paziti, gledati, pozorén biti (sem) na kaj; imeti (imám) kaj na (v) skrbi.
obbenannt (obbesagt) zgoraj imenovan, gori omenjen, poprej naštet.
Obdach *n.* streha, krov, podstrešje; (Quartier) stanišče, prenočišče; (Zufluchtsort) pribežališče, zavetišče; — geben pod streho vzeti (vzamem) koga, sprejeti (sprejmem) ga pod streho.
obdachlos brez strehe, brez stanišča.
Obducent *m.* razdevalec —, razparalec — ogledovalec mrliča.
obducieren mrliča razparati, mrtveca odpreti; *impf.* mrliča odpirati.
Obduction *f.* odprtje (razparanje) mrtvega trupla, notranji pregled mrliča; razdevanje mrtveca, obdukcija.
Obductionsbefund *m.* poročilo o pregledu mrliča, izvestje o razparanji mrtveca, obdukcijsko izvestje. [kornost.
Obedienz *f.* poslušnost, pokorščina, po-
Obelisk *m.* obelisk, slop.
oben *adv.* gori, zgoraj, na vrhu, po vrhu; **bis** — do vrha.
obenan *adv.* na prvem mestu, spredaj; **bis** — do vrha.
obenauf *adv.* gori, na vrhu; — **sein** biti (sem) na konji.
obenaus wollen visoko meriti, — leteti, previsoko siliti.
obendrein *adv.* vrhu, še, povrhu; (noch überdies) vrhu tega, razun tega.
obenhin *adv.* po vrhu, povrhoma, površno, nenatančno, vihravo.

ober *praep.* (über) nad.

Ober- višji, vikši, nad-; (dem Orte nach) gornji, zgornji, gorenji.

Oberabtheilung *f.* višji razred.

Oberadmiral *m.* glavni poveljnik brodovju, glavni pomorski vojvoda, véliki admiral.

Oberälteſte *m.* starosta, nadstarejšina.

Oberamt *n.* višji urad.

Oberarm *m.* nadlakét, nadkomolec, rame (-na), rama, nadlehti *pl.*

Oberarmbein *n.* nadlehtnica.

Oberärmel *m.* zgornji rokav.

Oberarzt *m.* višji zdravnik, nadzdravnik.

Oberaufſeher *m.* višji nadglednik, glavni nadzornik.

Oberaufſicht *f.* višje nadgledstvo, glavno nadzorstvo, glavni nadzor.

Oberbalken *m.* gorenje bruno.

Oberbau *m.* górenje zidanje, delo vrhu zemlje.

Oberbaumeiſter *m.* višji stavbinski mojstér.

Oberbefehl *m.* najvišje poveljstvo, vrhovno zapovedništvo, glavno poveljništvo, nadpoveljstvo.

Oberbefehlshaber *m.* najvišji poveljnik, vrhovni vojskovodja, glavni zapovednik.

Oberbehörde *f.* višje oblastvo, višja gosposka, — oblast (-i).

Oberbein *n.* morska kost (-i), mrtva kost.

Oberbiſchof *m.* nadškof, nadvladika.

Oberboden *m.* najvišje nadstropje, podstrešje, petér.

Oberclaſſe *f.* višji razred.

Obercommandant *m.* ſ. Oberbefehls-haber.

Obercommando *n.* ſ. Oberbefehl.

Oberdeck *n.* górenji pod, górenje nadstropje.

obere (der, die, das) gornji, zgornji, vrhni, górenji; (der Würde nach) višji, prednji.

Obere *m.* predstojnik, poglavar, načelnik; *n.* ovršek, vrh.

Obereigenthümer *m.* nadvlastnik.

Obereinnehmer *m.* višji pobirač; višji davkar.

Oberfeldherr *m.* véliki vojskovodja, višji vodja, nadpoveljnik.

Oberfinanzrath *m.* višji finančni svetovalec; finančni nadsvétnik.

Oberfläche *f.* površina, površje; lice.

oberflächlich *adi.* površén, plitév; *adv.* površno, povrhoma, vihravo, mimogredé, nenatančno, plitvo, ne natanko, po vrhu.

Oberflächlichkeit *f.* površnost, vihravost, plitvost.

Oberforſtmeiſter *m.* véliki gozdnar, — logar, nadgozdnar, nadlogar.

Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopalo.

Obergebiſs *n.* zgornji zobje *pl.*

Obergericht *n.* višje sodišče, nadsodišče, nadsodnija.

obergerichtlich nadsodiški, nadsodnijski.

Obergerichtsrath *m.* svetovalec višjega sodišča, svétnik nadsodišča.

Obergeſchoſs *n.* zgornja hiša, górenja izba, zgórnjica.

Obergeſpan *m.* véliki župan, nadžupan.

Obergewalt *f.* višja oblast (-i), vrhovna oblast, nadoblast.

Obergewand *n.* zgornja obleka, vrhno oblačilo.

oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu, nad.

Oberhand *f.* zapestje; *fig.* premoč (-i), pretežnost, prednost, predstvo; die — gewinnen preobladati, užugati, zmagati, nadvladati, priti (pridem) na vrh; die — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *triv.* zvonec nositi.

Oberhaupt *n.* glava, (po)glavar, načelnik; (Staats—) vladar.

Oberhaus *n.* górenja hiša, górnjica; (im Parlamente) gornja zbornica, gosposka zbornica.

Oberhaut *f.* gornja kóžica, tenčica.

Oberherr *m.* nadoblastnik, vrhovni gospodar; *fig.* vladar.

oberherrlich nadoblastniški; vladarski.

Oberherrſchaft *f.* najvišja oblast (-i), vrhovno gospodstvo, nadvlada, nadvladarstvo.

Oberhirt *m.* višji pastir, vrhovni pastir.

Oberhofmarſchall *m.* véliki dvorski maršal.

Oberhoheit *f.* prevzvišenost, veličanstvo; visokost.

Oberholz *n.* vrhovina; visoko drevje, dorasli les.

Oberin *f.* (Priorin) prednica, predstojnica, glavarica.

oberirdiſch nadzemeljski, nadzemn

Oberjäger *m.* nadlovĕc.
Oberkammerherr *m.* nadkomornik.
Oberkiefer *m.* zgornja čeljust (-i).
Oberkleid *n.* vrhno oblačilo, zgornja obleka, krilo.
Oberknecht *m.* prvi —, véliki hlapĕc.
Oberkörper *m.* gorńje truplo, život.
Oberland *n.* gorenjsko, górenji kraji *pl.*
Oberländer *m.* gorenjĕc, gorjanĕc; —in *f.* gorenjka, gorjanka.
Oberlandesgericht *n.* višje deželno sodišče, deželno nadsodišče, deželna nadsodnija.
Oberlandesgerichtsrath *m.* deželnega nadsodišča svetovalĕc, deželne nadsodnije svétnik.
oberländiſch gorenjski, gorjanski.
Oberlauf *m.* zgornji tok.
Oberleder *n.* nadplat, oglav, urbas.
Oberlehrer *m.* nadučitelj, prvi učitelj.
Oberlieutenant *m.* nadporočnik, nadlajtnant.
Oberlippe *f.* gornja ustnica.
Oberofficier *m.* nadčastnik, nadoficir.
Oberöſterreich *n.* Górenja Avstrija, górenji Avstrijani *pl.*, górenje Avstrijsko.
Oberpoſtamt *n.* glavna —, vélika pošta.
Oberpoſtverwalter *m.* glavni upravitelj pošt, poštni nadupravitelj.
Oberpoſtverwaltung *f.* glavno upraviteljstvo pošt, poštno nadupraviteljstvo.
Oberprieſter *m.* véliki duhovĕn. [pan.
Oberrichter *m.* višji sodnik; véliki žu-
Oberrock *m.* gornja —, vrhna suknja, plašč, ogrinjalo.
Obers *n.* smetana. [nadrek.
Oberſatz *m.* prvi stavĕk, nadstavĕk,
Oberſchatzmeiſter *m.* glavni blagajnik, véliki zakladnik.
Oberſchenk *m.* véliki točaj.
Oberſchenkel *m.* stegno.
Oberſchenkelbein *n.* stegnenica.
oberſchlächtig (v. Waſſer) nadkolesĕn, z vrha padajoč; —es Rad kolo na korce, suhotĕc.
Oberſchulrath *m.* višji šolski svĕt, višje šolsko svetništvo; (Perſon) višji šolski svétnik ob. svetovalĕc.
Oberſchwelle *f.* preklada, nadpražje, nádurje.
Oberſeite *f.* zgornja stran (-i).
Oberſitz *m.* prvi sedež, prvo mesto.
oberſt *adj.* (—e der, die, das) najzgornji, najvišji; *adv.* zuoberſt zgoraj, najviše, prav na vrhu.
Oberſt *m.* polkovnik.
Oberſtaatsanwalt *m.* višji državni pravdnik; državni nadpravdnik.
Oberſtallmeiſter *m.* višji konjar, nadkonjar.
oberſtändig nadrasĕl, nadevótĕn.
Oberſthofkämmerer *m.* najvišji dvorski komornik, dvorni nadkomornik.
Oberſthofmarſchall *m.* najvišji dvorski maršal, dvorni nadmaršál.
Oberſthofmarſchallamt *n.* najvišje dvorsko maršalstvo, dvorno nadmaršalstvo.
Oberſthofmeiſter *m.* najvišji dvornik, najvišji dvorni mojstĕr.
Oberſthofrichter *m.* najvišji dvorski sodnik.
Oberſthüchenmeiſter *m.* najvišji kuhar.
Oberſtlieutenant *m.* podpolkovnik.
Oberſtſtallmeiſter *m.* najvišji konjar, vrhovni nadkonjar.
Oberſtwachtmeiſter *m.* tisočnik, četnik.
Oberſtheil *m.* gornji del, vrh.
Obervormund *m.* nadvarúh.
Obervormundſchaft *f.* nadvarstvo.
obervormundſchaftlich nadvarstven.
Obervorſteher *m.* prvi —, najvišji predstojnik, glavni načelnik.
oberwähnt zgoraj omenjen, poprej imenovan. [vrhu.
oberwärts *adv.* navzgor, kvišku, k
Oberwelt *f.* ta svet.
Oberwundarzt *m.* višji ranocelnik.
obgenannt gori imenovan, — omenjen.
obgleich da-si, dasiravno, dasitudi, če ravno, če tudi, akoravno, akotudi, če prav.
Obhut *f.* varstvo, skrb (-i), pazka, čuvanje, zavetje, bramba.
obig zgornji, gori naveden, prej omenjen, poprejšĕn; aus —em iz navedenega.
Object *n.* predmet, stvar (-i), reč (-i); (gramm.) dopolnilo, objekt. [vĕn.
objectiv predmetĕn, stvarĕn, objekti-
Objectivität *f.* predmetnost, objektivnost.
Objectivlinſe *f.* leča predmetnica.
Objectſatz *m.* predmetni stavĕk, dopolnilni stavĕk.

Oblate *f.* oblat, oblatek, mlinec.

Oblatenbäcker *m.* oblatar.

obliegen (ſich befleißigen) pečati se s čim, v skrbi iméti (imám) kaj, čemu streči (strežem), prizadevati si za kaj, ukvarjati se s čim; *impers.* es liegt mir ob dolžen sem, moja dolžnost je, moje opravilo je, obvezan sem, služba me veže.

Obliegenheit *f.* dolžnost, naloga, obvezanost; posel, opravilo.

obligat za-, obvezan, dolžen; —er Lehrgegenſtand predpisan —, zapovedan —, obligatén učni predmet (nauk).

Obligation *f.* obveza, prevzeta dolžnost; (Schuldſchein) dolžno pismo, dolžni list, obveznica, obligacija.

obligatoriſch obvezujoč, vezalen.

obligieren obvezati, zavezati (-vežem); ſich — zavezati se, obljubiti.

Obligo *n.* obvezanost; ohne mein — brez moje zavezanosti, nezavezujoč sebe, brez omejitve svoje svobode; in — ſein dolžan biti (sem), zavezan biti.

Obmann *m.* prvomestnik, starejšina, starosta, predstojnik; predsednik.

Obrigkeit *f.* oblastvo, gosposka, poglavarstvo, oblast (-i), oblastniki *pl.*

obrigkeitlich oblastven, gosposkin, oblastnijski, poglavarstven; mit —er Bewilligung z dovoljenjem oblastva, s privolitvijo gosposke.

obſchon ſ. obgleich.

obſchweben (bevorſtehen) nastajati, bližati se.

obſcön nespodoben, nesramen, umazan, sramodejstven.

Obſcönität *f.* nespodobnost, nesramnost, sramodejstvo.

obſcur temen, temoten, mračen; *fig.* nepoznan, malo znan, obskuren.

Obſcurant *m.* mračnjak.

Obſequien *pl.* bilje *pl.*

Obſervanz *f.* običaj, stara navada.

Obſervation *f.* opazovanje.

Obſervationsarmee *f.* pazeča četa, opazovalna vojska, prežalni oddelek, opazovalci *pl.*, prežeča armada.

Obſervatorium *n.* zvezdarnica, observatorij.

obſervieren (beobachten) opazovati, motriti; (befolgen) držati (-ím) se česa, ravnati se po čem.

obſiegen premagati, zmagati, nadvladati; (im Proceſs) dobiti pravdo; (von der Meinung) obveljati.

Obſiſtenz *f.* nasprotovanje, odpor, upor, upiranje, zoperstavljanje.

obſolet zastarel.

Obſorge *f.* skrb (-i).

Obſt *n.* ovoče, sadje; Obſt- sadni.

Obſtart *f.* vrsta sadja.

Obſtbaum *m.* sadno —, sadonosno drevo (-esa), cepljeno drevo.

Obſtbaumſchule *f.* sadišče ovočnih dreves, drevesna šola, drevesnica.

Obſtbaumzucht *f.* sadjarstvo, ovočarstvo, sadjereja.

Obſtdarre *f.* sušilnica za sadje.

Obſternte *f.* branje —, obiranje sadja.

Obſteſſer *m.* sadjejedec.

Obſteſſig *m.* sadni kis, — jesih, sadjevec, kis iz ovočja, sadni ocet.

Obſtgarten *m.* sadni vrt, sadovnjak.

Obſthandel *m.* kupčija s sadjem, trgovina z ovočjem, prekupovanje sadja.

Obſthändler *m.* sadjar, prekupovalec sadja, branjevec.

Obſthändlerin *f.* sadjarica, branjarica, branjevka.

obſtinat trdovraten, svojeglav, neupogljiv, stanovitén.

Obſtjahr *n.* sadjerodno leto, letina za sadje.

Obſtkern *m.* peška, pečka, pecek, pelek, pleka.

Obſtkorb *m.* košara, cajna, jerbas.

Obſtleſe *f.* obiranje —, trganje —, trgatev sadja.

Obſtmangel *m.* pomanjkanje sadja.

Obſtmarkt *m.* sadni trg.

Obſtmoſt *m.* sadni mošt, sadjevec, jabolkovec, jabolcnica.

Obſtpreſſe *f.* stiskalnica za sadje.

obſtreich sadovit, sadoroden, ovočja rodovitén, sadnat.

Obſtſchnitz *m.* krhelj, krhljič.

Obſtſtiel *m.* rep, recelj, pecelj.

Obſtwein *m.* sadjevec, jabolkovec, hruškovec, jabolcnica.

Obſtzeit *f.* čas sadja; zur — ko je sadje zrelo.

Obſtzucht *f.* sadjarstvo, ovočarstvo, sadjereja.

obwalten (herrſchen) vladati, gospodovati; (vorhanden ſein) biti (sem), na

hajati se, obstati (-stojim); es waltet kein Zweifel ob ni dvombe, ni dvomiti, ni dvojiti.

obwaltend sedanji, obstoječ.

obwohl (obzwar) s. obgleich.

Occident *m.* večer, zahod, zapad.

Occidentale *m.* zapadnik, prebivalěc zapadnih krajev. [čerěn.

occidentalisch zapaděn, zahoděn, ve-

Occupation *f.* prisvojitěv, prilastitěv, osvojenje, usvojitěv; zavzetje, zasedba, okupacija.

Occupationsarmee *f.* posedna vojska, okupacijska armada.

occupieren zavzeti (-vzamem), zasesti (-sedem), pri-, usvojiti si, prilastiti si, polastiti se; (zu schaffen geben) opraviti dajati, z delom obkladati.

occupiert z delom obložen; — sein imeti (imám) vse polno dela, imeti opravka s čim, pečati se s čim, imeti posla čez glavo.

Ocean *m.* véliko morje, ocean, svetovno morje.

Ochlokratie *f.* vlada proste druhali, prostovladje, ohlokracija.

Ochs *m.* (Ochse *m.*, *pl.* die —en) vol; *dem.* volěk, volič, voličěk; ein junger — juněc; Ochsen- volovski, volovji.

ochsen pojati se, goniti se, loviti se, pomišljati se, treti (tarem) se; (wieder—) potirati se.

Ochsenauge *n.* volovsko oko (očesa); (in der Kochkunst) na maslu zakrkneno jajce.

ochsenäugig debelook, debelogled.

Ochsenbremse *f.* goveji obad, volovski brencelj (-na).

ochsendumm govedast, bikast, neuměn kakor vol (kot govedo), zabit kakor bik.

Ochsenfleisch *n.* volovje meso, volovina.

ochsenhaft volovski, bikast; *fig.* telebast, štorast, neukretěn, neotesan.

Ochsenhandel *m.* kupčija z voli.

Ochsenhändler *m.* kupčevalěc z voli, goveji prekúpěc.

Ochsenhaut *f.* volovska koža, volovina.

Ochsenherde *f.* goveja čreda, nuta, čreda volov.

Ochsenhirt *m.* volar, volovski pastir; — sein volariti, voli pasti. [ličěk.

Ochsenkalb *n.* junčěk, bičěk, telěc, te-

Ochsenknecht *m.* volár; — sein volariti.

Ochsenkopf *m.* volovska glava.

Ochsenmist *m.* volovjek, goveji gnoj.

Ochsenstall *m.* volovji hlev, volovják.

Ochsentreiber *m.* poganjač. [vica.

Ochsenziemer *m.* volovska žila, biko-

Ochsenzunge *f.* volovski —, goveji jezik.

Ocker *m.* okra, zemeljska rumenica.

ockergelb rumen kakor okra, okrožolt.

Octav *n.* osmerka, osminka; Octav- v osmerki, osminski, oktavni.

Octave *f.* ósmica, oktava.

Octavformat *n.* s. Octav. [tok.

October *m.* oktoběr, kozoprsk, vino-

Octroi *n.* (Verzehrungssteuer) námet.

octroyieren nametniti; usiliti, oktrojirati; po svoji neomejeni oblasti podeliti (ustavo n. pr.).

Ocularlinse *f.* leča priočnica.

Ocularzeuge *m.* samoviděc, očividěc.

oculieren s popkom cepiti.

Oculist *m.* zdravnik za oči, okolečnik.

Ode *f.* visoka pesěm (-i), oda.

öde pust, puščoběn, prazěn, zapuščen, samotěn, gol, neobdelan.

Öde *f.* pustinja, puščava, goljava, goličava, baréd; (Einsamkeit) samota, samija, samotěn kraj.

Odem *m.* sapa, dih.

Ödém *m.* vodeničěn otôk, vodenična oteklina.

oder ali. [turica.

Odermennig *f.* *(Agrimonia)* tresilka,

odiös sovražěn, nenavistěn, mrzěk.

Ofen *m.* peč (-i); *dem.* pečica; (Oberofen) skril (-i); (Hoch—) plavž, topilnica; (Ziegel—) opečnica; (Kalk—) apnenica; (Darr—) sušilnica; Hinter— zapečěk; Ofen- pečni.

Ofenbank *f.* klop (-i) okoli peči.

Ofengabel *f.* burklje *pl.*

Ofengeländer *n.* čelešnik.

Ofengesims *n.* pečni okvir, pečna polica, pečni obziděk.

Ofengestübe *n.* pečni omet, zazidávina.

Ofenheizer *m.* kurilěc.

Ofenherd *m.* pečno ognjišče.

Ofenkachel *f.* pečnica, kahla.

Ofenkrücke *f.* greblja, krevlja, popéčěk.

Ofenloch *n.* (Ofenmündung *f.*) istéje *pl.*, ístje (ístij) *pl.*, ístniki *pl.*, ustje, žèkno, žvôkno, žrelo.

Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno teme (-na).
Ofenröhre *f.* pečna cev (-í).
Ofenſchaufel *f.* véslica; (für d. Brot) lopar.
Ofenſchirm *m.* pečni zaslonjač, pečno okrilje, — zaslonilo.
Ofenſetzer *m.* pečar.
Ofenſitz *m.* zapečék.
Ofenſitzer *m.* zapečkar.
Ofenthür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni [pokrov.
Ofenwiſch *m.* pométalnica, omelo.
offen odprt, otvorjen; (nicht verſchloſſen) odklenen, nezaklenen; (nicht zugedeckt) odkrit, razkrit, nepokrit; (öffentlich) očít, očitén, javén; (freimüthig) odkritosrčén, prostodušén, iskren; —e Bruſt razgaljene —, gole —, nage prsi *pl.*; —er Brief nezapečáten list, odprto pismo; —e See široko morje, prostrano morje; —e Gegend prost kraj, plano, planjava; —e Wunde nezaceljena —, krvaveča rana; auf —er Straße očítno na ulici, na javni cesti; —e Frage nerešeno vprašanje, nedognana stvar (-i); ein —er Kopf bistra glava; *adv.* (offenherzig) odkrito, odkritosrčno, naravnost, brez ovinkov; es ſteht dir — dovoljeno ti je, prosto ti je, smeš.
offenbar očit, očitén, javén; (einleuchtend) očitén, jasén, razviden, očividén; — werden razodeti (-denem) se, odkriti (-krijem) se, zvedeti se; *impf.* razodevati se.
offenbaren razodeti (-denem), odkriti (-krijem), objaviti, povedati (-vem), razglasiti, obelodaniti; *impf.* razodevati, odkrivati, objavljati, razglašati.
Offenbarung *f.* razodetje, razodenje, odkritje, objavljenje; razodevanje, odkrivanje, naznanjanje.
Offenheit *f.* odprtost, odkritost; ſ. Offenherzigkeit.
offenherzig odkritosrčén, ravnodušén, iskren, prostodušén; kar mu je na srci, to mu je na jeziku.
Offenherzigkeit *f.* odkritosrčnost, ravnodušnost, iskrenost, prostosrčnost.
offenkundig občeznan, sploh znan, vsem znan.
offenſiv napadén.
Offenſive *f.* napad, napadni boj; die — ergreifen začeti (-čnem) napadati, vojsko začeti, napasti (-padem).
öffentlich očít, očitén, javén, vpričo ljudij; —e Blätter časniki, časopisi; —e Bücher javne knjige; —e Anſtalt javén zavod, javna naprava; —e Straße obča cesta; —e Feilbietung obča dražba; —es Gebäude državno —, mestno —, občinsko poslopje; *adv.* očitno, javno, vpričo ljudij, pred vsem svetom.
Öffentlichkeit *f.* javnost, očitnost.
offerieren ponuditi, *impf.* ponujati.
Offerte *f.* ponudba.
Offertweg *m.* podana ponudba.
Official *m.* oficijal.
Officiant *m.* služabnik, mali uradnik, oficijant.
officiell *adi.* uraděn, služben, oficijelén; *adv.* uradno, službeno, uradoma, oficijelno.
Officier *m.* častnik, oficir; Officiers- častniški, oficirski.
Officin *f.* delarnica, delavnica; (Buchdruckerei) tiskarna, tiskarnica; (Apotheke) lekarna, lekarnica; (Barbierſtube) brivnica.
officinell zdravilén, lekovit, lekarski.
officiös uraděn, oficijozén.
Officium *n.* (Offiz *n.*) opravilo.
öffnen odpreti, otvoriti; *impf.* odpírati; (aufriegeln) odkleniti, odpahniti; *impf.* odklepati (-klepljem u. -klepam); (aufbinden) razvezati (-vežem), *impf.* razvezovati; (entkorken) odmašiti; (den Brief) odpečatiti; (den Mund) ziniti, *impf.* zevati; (die Augen) spregledati; (einem die Augen —) posvetiti komu, spametovati ga; (den Leichnam) razparati; (die Wunde) predreti (-derem), *impf.* predirati; ſich — (v. d. Blume) razcvesti se, razviti (-vijem) se; (v. d. Wunde) predreti se, prepustiti se.
Öffnung *f.* (Handlung) odpiranje, odklepanje, otvarjanje; (Geöffnetſein) odprtje; keine — haben zaprt —, zapečen —, zamašen biti (sem); (= Loch) odprtina, odprtija, predor; (in d. Mauer) luknja, lina, okno; (e. Zaunes) vrzel (-i).
oft *adv.* mnogokrat, često, čestokrat, velikrat, pogosto, dostikrat, večkrat, dokajkrat; wie — kolikokrat, kolikrat;

ſo — tolikokrat, tolikrat; ſehr — prav mnogokrat, prav pogosto; nicht gar — malokedaj, redkokedaj.

öfter *adi.* večkratēn, dostikratēn, čest, pogostēn; *adv.* češče, bolj pogosto, večkrat.

oftmalig mnogokratēn, dostikratēn, čest, pogostēn.

oftmals *adv.* dostikrat, velikrat, često, večkrat, mnogokrat.

Oheim *m.* (Ohm *m.*) (väterlicherſeits) očetov brat, strijc; (mütterlicherſeits) materin brat, ujēc; Oheim= strijčev, ujčev.

ohne *praep.* brez, bez; — Unterlaß neprenehoma, neprestano.

ohnedem (ohnedies, ohnehin) brez tega, razun tega, vrh tega, že tako, tako ali tako.

ohnegleichen brez primere, da ga ni para, da nikoli (nikjer) takega, se ne dá primerjati.

ohnemeiters brez ovinkov, brez obotavljanja, kar, kar naravnost.

Ohnmacht *f.* nemoč (-i), nemočica, slabost; (Bewußtloſigkeit) nezavest (-i), nesvestica, omamica, omotica, omedlevica; in — fallen odmedleti, izgubiti zavest, onesvestiti se; obnemoči (-morem), zgruditi se.

ohnmächtig obnemogēl, slab; (bewußtlos) nezavedēn, omamljen; — werden omedleti, izgubiti zavest; obnemoči (-morem), omagati, oslabeti.

oho *interj.* ohó!

Ohr *n.* uho (ušesa); *dem.* ušesce; (—läppchen) uhelj; bei den —en ziehen uhati, uhljati; es iſt mir zu —en gekommen slišal sem, zvedel sem, povedali so mi; er findet offene —en bei dir rad ga poslušaš; Ohren= ušesni.

Ohrenblaſen *n.* podpihovanje, šuntanje, opravljanje.

Ohrenbläſer *m.* podpihovalēc, šuntar, opravljivēc; —in *f.* podpihovalka, opravljivka.

Ohrenbrauſen *n.* šumenje po ušesih.

Ohrendiener *m.* prilizovalēc, licemērēc.

Ohrenfluß *m.* ušesni tok; er hat den — teče mu iz ušes.

Ohrengellen *n.* bučanje po ušesih.

Ohrenkrankheit *f.* ušesna bolezēn (-i).

Ohrenſauſen *n.* šum —, šumenje po ušesih, ušesni hruš.

Ohrenſchmalz *n.* ušesna smola, ušesno maslo, — blato.

Ohrenſchmerz *m.* bolečina v ušesih, uhobolje.

Ohrenzeuge *m.* samoslišēc, priča na uho; er iſt — slišal je na svoje uho.

Ohreule *f.* úharica, bubuj, uhata sova.

Ohrfeige *f.* zaúšnica, pljuska, brluzga, klofuta, cmok.

ohrfeigen zaúhniti, brluzgniti, klofiti, klofutniti; *impf.* za uho biti (bijem), brluzgati, klofutati.

Ohrfinger *m.* mezinēc.

Ohrgehänge *n.* naúšnica, uhán, ušesni obōdēc, menína.

Ohrkauz *m.* úharica, uhasta sova.

Ohrläppchen *n.* ušesce, úhvica, úhelj.

Ohrmuſchel *f.* úhelj.

Ohrring *m.* naúšnica, uhan, ušesni obōdēc, menína.

Ohrtrompete *f.* ušesna trobljа.

Ohrwurm *m.* *(Forficula auricularia)* strigalica, škárjica, struglja, stréharica, kléščarica, uholáz.

ohrzerreißend nepreslišēn.

Ökonom *m.* gospodar, kmetovalēc.

Ökonomie *f.* gospodarstvo, kmetija; varčno ravnanje, varčevanje.

ökonomiſch gospodarstven, gospodarski; varčēn, v gospodarstvu natančēn.

ökonomiſieren gospodariti; varčno ravnati, varčevati, štediti.

Oktaeder *n.* oktaédēr, osmérēc.

ökumeniſch občēn, splošēn, vesoljēn.

Öl *n.* olje; Öl= oljnat.

Ölbaum *m.* oljka, maslina, oliva, ólika.

ölbäumen oljkēn, oljkov, maslinov, oljčēn.

Ölbeere *f.* maslina, oljčna jagoda, oliva.

Ölberg *m.* oljska gora.

Oleander *m.* oleandēr.

Oleaſter *m.* divja oljka, oleastēr.

ölen oljiti, z oljem mazati (mažem), z oljem polivati; naoljiti, z oljem pomazati, — politi (-lijem).

Ölfarbe *f.* oljnata barva. [van.

ölfarben oljnatobarven, na olji bar-

Ölfaß *n.* sodčēk za olje, bačva.

Ölflaſche *f.* sklenica za olje.

Ölgarten *m.* oljnik, maslinjak, olívnik.

Ölgemälde *n.* oljnata slika, podoba v oljnatih barvah. [oljarstvo.
Ölhandel *m.* kupčija z oljem, oljarija,
Ölhändler *m.* kupčevalec z oljem, oljar.
ölicht oljast, olju podoben, kakor olje.
ölig oljen, oljnat, oljev.
Oligarchie *f.* vlada nemnogih, vlada nekoličine, oligarhija.
Olive *f.* maslina, oliva.
Ölkuchen *m.* oljčne tropinje *pl.*, nóglice *pl.*, prga.
Öllampe *f.* óljenica, oljnata svetilnica.
Ölmalerei *f.* slikarstvo z oljnatimi barvami, oljnata slikarija.
Ölmühle *f.* stope za olje, oljarnica.
Ölpflanze *f.* oljevita rastlina, oljnata rastlina.
Ölpreſſe *f.* stiskalnica za olje.
Ölung *f.* mazanje z oljem, oljenje; **die letzte** — sveto olje, sveto poslednje olje; **die letzte** — ertheilen v sveto olje dejati (denem), *impf.* v sv. olje devati (devljem). [bogov.
Olymp *m.* olimp, bivališče grških
Olympiade *f.* olimpijada, čveteroletje.
Ölzweig *m.* oljkova vejica, oljčna mladika.
Omelette *f.* jajčnik, cvrtnik, omeleta.
ominös zlokoben, ominozen.
Onanie *f.* samoskrumba, onanija.
Onaniſt *m.* samoskrunec, onanist.
Onomatopoie *f.* jednakozvočje, sličnoglasje, onomatopojija.
Ontologie *f.* bistvoslovje, ontologija.
Onyx *m.* óniks.
Opal *m.* opal.
Oper *f.* spévoigra, ópera.
Operat *n.* izdelek, delo, spis, sestavek.
Operateur *m.* operatér, ranorezec.
Operation *f.* započetje, podjetje, ravnanje; operácija; (chirurg.) rezanje —, uravnanje bolnih udov, operácija.
Operette *f.* spevoigrica, opereta.
operieren ravnati, delati, vršiti; (chirurg.) rezati (režem), operirati.
Opernguckер *m.* gledališko kukalo.
Opernhaus *n.* operno gledališče, opera.
Opernſänger *m.* operni pevec, spevoigralec; —in *f.* operna pevka, spevoigralka.
Opfer *n.* žrtva, darilo, daritev; dar; Opfer- darilni.
Opferaltar *m.* darilnik, žrtvenik.
Opferer *m.* darovalec, žrtvovalec.
Opfergabe *f.* dar, daritveni prinos.
Opfergang *m.* prílog.
Opfergefäß *n.* darilnica, žrtvenica.
Opferhaus *n.* darovalnica.
Opfermahl *n.* žrtva.
opfern žrtvovati, darovati, v dar prinesti; na altar priložiti; (etwas aufgeben) odreči se, odpovedati se čemu.
Opferprieſter *m.* darovalec, žrec, darovalni svečenik, — duhovnik.
Opferſtock *m.* skrinjica za darila, darílnica, skladnica. [žrtva.
Opferthier *n.* darílno živinče (-ta),
Opfertiſch *m.* darilna miza, darilnik, žrtvenik.
Opferung *f.* daritev, darovanje.
opferwillig požrtvovalen, pripravljen žrtvovati, radodaren.
Opferwilligkeit *f.* požrtvovalnost, radodarnost. [očij.
Ophthalmie *f.* očesna vnética, vnetje
Ophthalmologie *f.* nauk o očesi, okoslovje, vidoslovje, oftalmologija.
Opium *n.* ópij, dremek, makovec.
Opponent *m.* nasprotnik, protivnik, zopernik, ugovarjalec.
opponieren nasprotovati, ugovarjati, upirati se, protiviti se.
opportun pripraven, prikladen, pravočasen, ugoden, priročen.
Opportunität *f.* pravočasnost, ugodna prilika, ugodna okolščina, udobnost.
Oppoſition *f.* nasprotovanje, ugovarjanje, opozicija; (Gegenpartei) nasprotna stranka, nasprotniki *pl.*, protivladna stranka.
oppoſitionell nasprotovalen, opozicijonalen, protivladen. [optativ.
Optativ *m.* želelni naklon, želelnik,
Optik *f.* optika.
Optiker *m.* optik; (Brillenmacher) očalar, naočnikar. [mat.
Optimat *m.* boljar, plemenitaš, opti-
Optimismus *m.* nauk o najboljšem svetu, optimizem. [mist.
Optimiſt *m.* pristaš optimizma, opti-
optiſch óptičen, óptiški.
Orakel *n.* proročišče, orakelj (-na).
Orakelſpruch *m.* božji izrek, prerokovanje.

Orange *f.* pomaranča, naranča.
Orangenbaum *m.* pomarančno drevo (drevesa).
orangenfarben pomarančast, pomarančne barve.
Orangengarten *m.* pomarančnik.
Orangerie *f.* pomarančnica.
Orangutang *m.* orangutan.
oratoriſch govorniški.
Oratorium *n.* molitvenica, bogomolnica; (Singſtück) oratorij.
Orcheſter *n.* godčevski zbor, glasbeni zbor, orkestēr.
Ordalien *pl.* božje sodbe v ognji ali v vodi, ordalije *pl.*
Orden *m.* red; Ritter— viteški red; Ordens- redovni, redovniški.
Ordensband *n.* redovni trak.
Ordensbruder *m.* redovnik, mēnih.
Ordensfrau *f.* redovnica.
Ordensgeiſtliche *m.* redovni duhovnik, redovnik, mēnih, samostanēc.
Ordensgeiſtlichkeit *f.* redovna duhovščina, redovništvo, redovniki *pl.*, mēnihi *pl.*, samostanci *pl.*
Ordensgelübde *n.* redovniška —, mēniška obljuba, samostanska zaveza.
Ordensgenoſs *m.* član reda, soredovnik.
Ordenskreuz *n.* križēc reda.
Ordensmeiſter *m.* mojstēr viteškega reda, načelnik reda.
Ordensperſon *f.* redovnik, mēnih, samostanēc.
Ordensregel *f.* pravilo —, zakon reda.
Ordensritter *m.* vitez reda.
Ordensſchweſter *f.* redovnica, nuna.
Ordenszeichen *n.* znamenje reda.
ordentlich *adi.* redēn, pravilēn; (förmlich) pravi; (gewöhnlich) navaden, običajēn; *adv.* redno, po redu, redoma; kakor je treba, kakor je prav, pošteno, kakor gre.
Ordentlichkeit *f.* rednost, pravilnost.
Ordinalia *pl.* vrstilni števniki *pl.*
ordinär navaden, priprost, slab; zadnji.
Ordinariat *n.* škofijstvo, duhovno poglavarstvo, škofijski urad, ordinarijat.
Ordinarius *m.* razredni učitelj, razrednik.
Ordinate *f.* rédnica. [nica.
Ordinatenachſe *f.* os rédnica, črta réd-
Ordination *f.* (theol.) duhovno posvečevanje, podelitēv duhovskih redov; (ärztl.) zapisovanje zdravil, zdravniško uredovanje, ordinacija.
ordinieren (theol.) duhovne rede deliti, posvečevati; — podeliti, posvetiti; (ärztl.) zdravilo zapisati (-pišem), naročiti kako naj se z bolnikom ravná; *impf.* zdravila zapisovati, ordinirati.
ordnen v red devati, urejati, vrstiti, razpostavljati po redu, uravnavati; urediti, v red dejati (dem u. denem), raz-, zvrstiti, po redu razpostaviti, uravnati; (claſſificieren) razrediti.
Ordner *m.* urejevalēc, uravnovalēc, redar, reditelj; vodja, ravnatelj.
Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (das Ordnen) razredba, razvrstitēv, urejanje, uravnavanje, razpostavljanje; der — nach po redu, po vrsti, redoma, zaporedoma; in — bringen urediti; in — ſtellen uvrstiti; in — halten v redu iméti (imám), vērdevati; auf — halten držati se reda, biti (sem) prijatelj reda; zur — rufen pozvati (-zovem) k redu, posvariti; Ordnungs- redni.
Ordnungsaufſicht *f.* redarstvo.
Ordnungsliebe *f.* redoljubnost, rednost, ljubezēn (-ī) do reda.
ordnungsliebend redoljubēn, redēn.
ordnungslos brez reda, brezredēn, razvrt, razdejan.
Ordnungsloſigkeit *f.* brezredje, nerednost, razdejanost, zmešnjava.
ordnungsmäßig redēn.
Ordnungsruf *m.* poziv k redu, svarilo, posvarilo.
Ordnungsſinn *m.* čutstvo (razum) za red, nagnenje (ljubezēn) do reda, redoljubje, rednost.
Ordnungsſtrafe *f.* kazēn (-ī) zaradi nereda, redovna glôba.
ordnungswidrig redu nasprotēn, neredēn, protiredēn. [števnik.
Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstilni
Ordonnanz *f.* raznaševalēc povelj (ukazov), ordonanca; auf — ſein raznašati povelja (ukaze).
Ordonnanzreiter *m.* vojaški pismonoša, raznaševalēc službenih pisem.
Ordre *f.* povelje, ukaz, zapoved (-ī); (bei Wechſeln) zaukaz.

Oreade *f.* vila pogorkinja, gorska vila.
Organ *n.* ustroj, organ; (Werkzeug) orodje, sredstvo; (des Körpers) ud; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) namestnik, postavljenec; ämtliche —e uradniki, uradne osebe; (Blatt einer Partei) glasilo.
Organisation *f.* ustroj, ustrojba, uredba, uravnava, organizacija.
organisch organski, ustrojen, živ.
organisieren urediti, osnovati, ustrojiti, uravnati; *impf.* urejati, uravnavati.
Organisierung *f.* uredba, osnova, ustroj, uravnava; Organisierungs- uravnavni, osnovalni, uredbeni, ustrojbeni.
Organismus *m.* ustroj, sestava organov, organizem, ustrojstvo.
Organist *m.* orglar, organist, orglalec.
Orgel *f.* orgle *pl.*; — spielen orglati, orgle prebirati; Orgel- orgelni.
Orgelbau *m.* orglarstvo, sestavljanje orgel, izdelovanje orgel.
Orgelbauer *m.* orglar, orglarski mojster, izdelovalec orgel.
orgeln orglati, orgle prebirati; (aufspielen) zaorglati.
Orgelpedal *n.* orgelni podnožniki *pl.*
Orgelpfeife *f.* piščal (-i) v orglah.
Orgelspiel *n.* orglanje.
Orgelspieler *m.* j. Organist.
Orgien *pl.* ponočne gostije, nesramne veselice, orgije *pl.*
Orient *m.* vzhod, iztok, jutro; jutrova dežela, orijent.
Orientale *m.* prebivalec jutrovih dežel, iztočnik, orijentalec.
orientalisch vzhodni, iztočni, orijentalni.
Orientalist *m.* poznavalec vzhodnih (orijentalnih) jezikov, poznavalec iztočnih narodov, orijentalist.
orientieren sich spoznati (-znam) se, zavedati se kako da ležé v kakem kraji strani sveta, orijentirati se.
Original *n.* izvirno delo, prvotnik, original; (Urschrift) izvirni —, prvotni spis, prvopis, mática; Original- prvotni, izvirni, originalni.
Originalausgabe *f.* prvotna izdaja, originalno (izvirno) izdanje.
Originalität *f.* prvotnost, izvirnost, originalnost, samorodnost.
Originaltext *m.* prvopis.
originell prvoten, izviren, prvopisen, originalen, samoroden.
Orion *m.* rimščice *pl.*, rimske palice *pl.*, Orijon zvezda, páličnice *pl.*
Orkan *m.* silen vihar, nevihta, piš, burja, orkan.
Ornament *n.* okras, lepotičje, dika, [lišp.
Ornat *m.* mašna obleka, — oprava, ornat.
Ornitholog *m.* ptičeslovec, učeni poznavalec ptičev, ornitolog.
Ornithologie *f.* ptičeslovje, ptičeznanstvo, ornitologija, nauk od ptic, prirodopisje ptičev.
ornithologisch ptičeslovén, ptičeznanski, ornitologičen.
Orograph *m.* goropisec, orograf.
Orographie *f.* goropis, goropisje, orografija.
Ort *m.* mesto, kraj, prostor.
orthodox pravoveren, pravoslaven, staroveren, ortodoksen.
Orthoepie *f.* nauk o pravilnem izgovarjanji besed, ortoepija.
orthoepisch pravorečen.
Orthographie *f.* pravopis, pravopisje, ortografija.
orthographisch pravopisen.
orthopädisch behandeln komu pohabljene ude uravnati.
örtlich *adi.* mesten, krajen, krajeven; *adv.* po nekatera (nektera) mesta, po nekaterih (nekterih) krajih.
Örtlichkeit *f.* j. Ort u. Ortsbeschaffenheit.
Ortolan *m.* vrtni strnad, vrtnik.
Orts- mestni, krajni, krajevni.
Ortsangabe *f.* naznanilo kraja.
Ortsbehörde *f.* domača gosposka, krajno oblastvo.
Ortsbeschaffenheit *f.* kakovost —, lastnost —, posebnost kakega kraja.
Ortsbeschreibung *f.* popis kakega kraja, krajepis.
Ortschaft *f.* mesto; selo, selišče.
Ortsgemeinde *f.* selska občina, soseska.
Ortsobrigkeit *f.* j. Ortsbehörde.
Ortspolizei *f.* krajna policija, krajno redarstvo.
Ortssinn *m.* mestno —, mestokazno čutilo.
ortsüblich v kakem kraji navaden.
Ortsveränderung *f.* premenitev prebivališča, preselitev, premeščenje.

Ortsvorſtand *m.* krajni predstojnik, župan.

Öſe *f.* (Öhr *n.*) uho (ušesa), luknja, tuljava, ušesce, luknjica; (Heftel—) babica, zapončna samica.

Oſt *m.* (Oſten) vzhod, iztok, jutro; Oſt- vzhodni, iztočni.

oſtenſibel na videz, pokazěn, na oko, navidezěn.

Oſtentation *f.* kazanje, bahanje, razkazovanje, bahaštvo, baharija, hvalisanje.

Oſteologie *f.* kostoslovje, nauk o kostéh, osteologija.

Oſter- velikonočni.

Oſterabend *m.* vélika sobota, velikonočna sobota.

Oſterbrot *n.* velikonočni kruh, presnec (-senca), velikonočni kolač.

Oſterei *n.* pirúh, pisanica, pisanka.

Oſterfeſt *n.* velikonočni praznik, velika noč (-i), vuzém.

Oſterlamm *n.* velikonočno jagnje (-eta).

öſterlich velikonočěn, vuzemski.

Oſterlied *n.* velikonočna pesém (-i).

Oſterluzei *f.* *(Aristolochia)* kókča, jabolčnik.

Oſtermeſſe *f.* velikonočni sémenj.

Oſtermontag *m.* velikonočni ponedeljek. [nice *pl.*

Oſtern *pl.* velika noč (-i), vuzém, létOſterpalme *f.* (vrbove) mačice *pl.*

Oſterſonntag *m.* velikonočna —, vélika nedelja.

Oſterzeit *f.* velikonočni čas, velika noč (-i).

Oſtgrenze *f.* vzhodna —, iztočna meja.

öſtlich vzhoděn, iztočěn, jutrov.

Oſtnordoſt *m.* vzhodoseverovzhod.

Oſtpunkt *m.* vzhodišče.

Oſtracismus *m.* črepna sodba, črepinjska sodba, ostracizém.

Oſtſüdoſt *m.* vzhodojugovzhod.

oſtwärts proti vzhodu, proti jutru, na iztok.

Oſtwind *m.* vzhodnik, jutrnik, zdolěc, vzhodni vetěr.

Otter *f.* vidra; (Viper) gad, modras.

Ottermütze *f.* vidrova kapa, vidrovka.

Otterngeſicht *n.* gadja —, kačja zalega.

Ottomane *m.* (Osmane *m.*) Turěk.

Ottomane *f.* divan, otomana.

Ouverture *f.* uvodna godba, uvódnica, uvertura.

oval oběl, jajčast, podolgast, ovalěn.

Ovation *f.* ovacija.

Oxyd *n.* okis, oksid, okisanec.

Oxydation *f.* okisanje, oksidacija.

oxydieren okisati, oksidirati.

Oxygen *n.* kisik, kislec (-selca).

Ozon *n.* ozon.

P.

Paar *n.* dvójica, par, dvoje; ein — Ochſen jarém volov; ein — Worte nekoliko besed, dve-tri besede; ein — werden vzeti (vzamem) se; zu —en treiben ugnati (-ženem), ustrahovati, v strah prijeti (primem), ukrotiti, ukloniti, upogniti, spokoriti, premagati, v kozji rog ugnati.

paar skupaj spadajoč, jednega para; dieſe Handſchuhe ſind nicht — te rokavici ne greste vkup, — nista par; — oder unpaar ſpielen igrati se lih ali soděv.

paaren jediniti, družiti, pariti; zjediniti, združiti, spariti, udvojiti; ſich — pariti se, družiti se; spariti se, združiti se.

Paarung *f.* parjenje, druženje.

paarweiſe *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, sparoma.

Pacht *m.* u. *f.* zakup; najém u. nájem; Pacht- zakupni, najemni.

Pachtanſchlag *m.* zacenjenje zakupnine.

Pachtcontract *m.* zakupna pogodba.

pachten v zakup (v najem) vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Pächter *m.* zakupnik, najemnik; —in *f.* zakupnica, najemnica.

Pachtgeld *n.* zakupnina, zakupščina; najemnina, najemščina.

Pachtgrund *m.* zakupno —, zakupljeno zemljišče.

Pachtgut *n.* v zakup vzeto posestvo.

Pachtſchilling *m.* ſ. Pachtgeld.

Pachtvertrag *m.* ſ. Pachtcontract.

pachtweiſe *adv.* zakupno, v zakup; — überlaſſen v zakup dati (dam), v najèm prepustiti; *impf.* v zakup dajati, — prepuščati.

Pachtzins *m.* ſ. Pachtgeld.

pacifiſieren umiriti, mir narediti; *impf.* miriti, mir delati.

Pack *m.* u. *n.* (Bündel) svežènj, cula, povezèk, butara; (Geſindel) druhal (-i), znés (-i), smeti *pl.*, glota, svojat (-i); Pack- povezni.

packen (ergreifen) za-, zgrabiti, popasti (-padem), prijeti (primem); *impf.* popadati, prijemati (-am u. -jemljem); (zuſammenlegen) z-, vložiti, spraviti; *impf.* vlagati, vkladati, skladati, spravljati; (aufladen) naložiti, natovoriti; *impf.* nalagati, nakladati; ſich — pobrati (-berem) se, spraviti se, pobrati kopita; *impf.* spravljati se, pobirati se; packe dich *(apage)* izgúbi se, odlazi, poberi se, spravi se!

Packen *n.* nakladanje, vlaganje.

Packer *m.* nakladalèc, nakladač, vlagalèc.

Packknecht *m.* ſ. Packer.

Packleinwand *f.* debelo platno, zavojno platno, platno za zavijanje.

Packpapier *n.* debeli papir, papir za zavijanje.

Packpferd *n.* tovorni konj.

Packſattel *m.* tovorno sedlo.

Packträger *m.* prenašalèc prtljage.

Packwagen *m.* tovorni voz.

Pact *m.* (*pl.* Pacte und Pacten) pogodba, dogovor; die Ehepacten ženitovánjska pogodba, ženitovánjsko pismo.

pactieren pogoditi se, poravnati se, dogovoriti se; *impf.* pogajati se, poravnavati se, dogovarjati se.

Pädagog *m.* odgojitelj, odgojevatelj, pedagog.

Pädagogik *f.* odgojiteljstvo, vzgojeslovje, pedagogika, nauk o odgoji.

pädagogiſch odgojiteljski, pedagogičèn, vzgojèn; vzgojeslovèn.

Pädagogium *n.* odgojiteljski zavod, učiteljišče, pedagogij.

Page *m.* blagič, plemčič, páž.

Pagina *f.* stran (-i), plat (-i).

paginieren strani s številkami zaznamenovati, paginirati.

Pagode *f.* pagoda.

pah *interi.* pa!

Pair *m.* per, veljak, magnat.

Paket *n.* zavoj, zvezèk, culica.

Paladin *m.* mnogoskušen vitez.

Palais *n.* palača, veličastno poslopje.

Paläographie *f.* staropísemstvo, znanje starinskega pisma, paleografija.

paläographiſch staropisèn, paleografijski.

Paläontologie *f.* nauk o predpotopnem svetu, nauk o okameninah, nauk o pradobi sveta, paleontologija.

Palaſt *m.* gosposko poslopje, grad, palača, dvor.

Palatin *m.* nadvornik, palatin.

Palatine *f.* ovratnik iz kožuhovine.

Paletot *m.* vrhna suknja, haljica, haljak.

Palette *f.* paleta, deščica za barve, slikarska ploščica.

Palladium *n.* svetinja, paladij.

Pallaſch *m.* palaš, dolg bojni meč.

Palliativ *n.* hladilèn —, mirilèn pomoček, hladilo, mirilo, tolažilo, blažilo, olajšilo, krepilo.

Palliſade *f.* kol, palisada; *coll.* kolje; ein mit —n umgebener Ort obkop s palisadami, ostrog.

palliſadieren s koli ograditi, okoliti.

Pallium *n.* ogrinjalo, plašč, plaščèk.

Palm- palmov.

Palmbaum *m.* palma, palmovo drevo [(drevesa).

Palmbuſch *m.* cvetnonedeljska butara, presnèc (-senca), gúbánica, cvétovèc.

Palme *f.* palma, palmovo drevo (-esa); *fig.* zmaga.

Palmenhain *m.* palmovnik, palmov gozd, palmovje.

Palmkätzchen *n.* máčica, ábraneк.

Palmöl *n.* palmovo olje.

Palmſonntag *m.* cvetna nedelja, oljčna nedelja.

Palmweide *f.* rakita, iva.

Palmweihe *f.* blagoslov oljke, — butar, — lesa, lesèn blagoslov.

Palmwoche *f.* cvetni teden.

Palmzweig *m.* palmova véjica, oljkova mladika.

Pamphlet *n.* sramotilèn spis, pamflet.

Pan *m.* pastirski bog, Pan, Volos, Veles.

Panacee *f.* zdravilo za vsako bolezěn, splošno zdravilo.

Pandekten *pl.* zbirka rimskih zakonov, pandekte *pl.*

Pandur *m.* orožnik, pandur.

Panegyriker *m.* hvalilěc, poveličevalěc, hvalopisěc, proslavljalěc.

Panegyrikus *m.* pohvalěn —, poveličevalěn —, proslavljalěn govor; hvalospev, hvalopis.

Panier *n.* bandero, prapor, zastava, [barjak.

Panik *f.* (panischer Schrecken *m.*) velik strah, slepa bojazěn (-i), strah in trepet.

Panorama *n.* svetozor, panorama.

panſchen (pantſchen) drozgati, brluzgati, brozgati, mešati, čobodrati; zbrozgati, spolovšati.

Panſen *m.* (Panzen, Wanſt *m.*) vamp.

Panſlavismus *m.* vseslovanstvo, panslavizěm.

Panſlaviſt *m.* vseslovan, panslavist.

panſlaviſtiſch vseslovanski, panslavističěn.

Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopětnice *pl.*, dopetače *pl.*

Pantheismus *m.* vseboštvo, panteizěm.

Pantheon *n.* svetišče vsem bogovom posvečeno, panteon.

Panther *m.* panter, pard.

Pantoffel *m.* šlebeděr, škrpèt, šlapa, šolěn, čerapa; er iſt unter dem — žena hlače nosi.

Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá, šlapa; er iſt ein — pleše kakor mu žena gode, žena ga ima v oblasti.

Pantoffelholz *n.* plutovina, probkovina.

Pantomime *f.* pantomima.

Pantomimik *f.* izurjenost v izražanji občutkov s kretanjem, kretoslovje, pantomimika.

Pantſch *m.* (Pantſche *f.*) godlja, čobodra, brozga, bruzgalica.

Panzer *m.* oklop, oklopje, oprsnik, oklep, prsobran.

Panzerhandſchuh *m.* železna rokavica.

Panzerhemd *n.* železna srajca.

panzern oklopiti, z oklopom odeti (odenem), — obleči.

Panzerreiter *m.* oklopnik.

Panzerſchiff *n.* ladja oklopnica.

Panzerthier *n.* pasanče.

Päonie *f.* (Pfingſtroſe) potónika.

Papa *m.* átej, tátej, óčka.

Papagei *m.* pápiga.

papageienmäßig kakor pápiga.

Paperhans *m.* blebetavěc, blebetač, žlobudralo.

Paperliese *f.* blebetulja.

papern ſ. plaudern.

Papier *n.* papír; zu — bringen zapisati (-pišem); —e *pl.* papirji *pl.*, pisma *pl.*

Papierblatt *n.* list papirja, papir; *dem.* papirček.

papieren *adi.* papirěn, papirnat.

Papierfabrik *f.* papirnica, tovarna za izdelovanje papirja.

Papierhandel *m.* kupčija s papirjem.

Papierladen *m.* prodajalnica papirja.

Papierlumpen *pl.* cunje *(pl.)* za papir.

Papiermaché *n.* papirna masa, papirno testo.

Papiermühle *f.* papirnica.

Papierſchere *f.* škarje *(pl.)* za papir.

Papierſtaude *f.* papir, papirnata rastlina.

Papierweſpe *f.* mala osa.

Papille *f.* brbončica, brbónčc, brada- [vica.

Papillote *f.* ovojček lás, svitěk las, polžěk.

Papismus *m.* papeževstvo, papizěm.

Papiſt *m.* papeževec, papist.

papiſtiſch papeževski, papističěn.

Pappарbeit *f.* zlepljenina, lepilo.

Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Brei) močnik.

Pappel *f.* topol, topol (-i), jagned; (Zitter—) trepetlika; Pappel- topolov, jagnedov; trepetlikov.

Pappelbaum *m.* ſ. Pappel.

Pappelholz *n.* topolov —, jagnedov —, trepetlikov les; topolovina, jagnedovina, trepetlikovina.

Pappelroſe *f.* slez, slezina.

Pappelwald *m.* topolov —, jagnedov gozd, topoljěk.

pappen (kleiſtern) lepiti, klejiti, popati; (eſſen) papati.

Pappendeckel *m.* debeli sklejeni papir, lepenka.

Pappenmacher *m.* lepenkar.

pappig mehěk kakor močnik, klejast, popast.

Papſt *m.* papež.
päpſtlich papežev, papeški.
Papſtthum *n.* papeštvo.
Parabel *f.* parabola; (Gleichniß) prilika, priča, prispodoba, parabola.
paraboliſch priličen, v priči, prispodoben, paraboličen.
paraboliſieren govoriti v prilikah, kazati v pričah.
Parachronismus *m.* pomota v času, časoslovna pomota, letoštevěn pogrešek, parahronizěm.
Parade *f.* kras, velikolepje, parada, bliščoba; in — v praznični (bliščeči) opravi. [rajski.
Paradies *n.* raj, paradiž; **Paradies-**
Paradiesapfel *m.* rajsko jabelko.
paradieſiſch rajski; nebeško lep, prelep, prekrasěn.
Paradiesvogel *m.* rajska ptica, rájčica.
Paradigma *n.* primer, zgled, paradigma; vzorec, obrazec.
paradieren nesti se, razkazovati se, šopiriti se, košatiti se; odlikovati se, paradirati. [dóksen.
paradox čuděn, nepričakovan, para-
Paradoxon *n.* čuděn izrek, pretirana trditěv, parádokson.
Paragraph *m.* odstavěk, paragraf.
parallel vzporeděn, vštríčen, paralelen.
Parallele *f.* (Linie) vzporednica, vštričnica, paralelna črta; (Vergleich) primerjanje; in — ſtellen primerjati.
Parallelismus *m.* vzporednost, vštričnost, paralelnost.
Parallelkette *f.* vzporedno pogorje.
Parallelkreis *m.* vzporedni krog, vzporednik.
Parallellinie *f.* ſ. Parallele.
Parallelogramm *n.* vzporednik, paralelogram. [ralogizěm.
Paralogismus *m.* nápačen sklep, pa-
Paralyſe *f.* (Paralyſis) mrtvud, kap (-i), kaplja.
paralyſieren oslabiti, moč vzeti (vzamem), silo prestreči (-strežem).
paralytiſch mrtvuděn.
Parameter *m.* parametěr.
Parapet *n.* prsobran na nasipih, branilna streha, prislon, parapet.
Paraphe *m.* podpis imena, podpisna poteza, imenovka, parafa.
paraphieren napraviti podpisno potezo, pristaviti imenovko, parafirati.
Paraphraſe *f.* opis, opisava, parafraza.
paraphraſieren opisati (-pišem), parafrazirati.
Paraphraſt *m.* opisovalec, razlagalec, parafrast.
Paraplnie *n.* dežnik.
Paraſit *m.* pojeduh, skledoliz, šeškar, voglár, trotar; (Schmarotzerpflanze) zajedalka.
paraſitiſch zajedav, zajedalěn.
Paraſol *n.* solnčnik.
parat pripravljen, gotov. [lež.
Parcelle *f.* oddelěk, kos, parcela, de-
parcellieren na male kose razdeliti, razkosati.
Pärchen *n.* parček.
Pardel *m.* (Parder) ſ. Panther.
Pardon *m.* milost, odpuščenje, oprostitěv, prizanesenje, pardon.
pardonnieren pomilostiti koga, odpustiti, prizanesti mu, pardonirati.
Pare *n.* istopis.
Parentheſe *f.* vložen ob. vrinen stavěk, medstavěk, vmetěk, parenteza.
Parere *n.* mnenje.
parforce *adv.* s silo, siloma, po sili, na vsak način.
Parforcejagd *f.* gonja.
Parfum *m.* dišava, vonjava, parfém.
Parfumeur *m.* dišavar, parfimér.
parfumieren z vonjavo napolniti, z dišavo naduti (-dmem), parfimirati.
parieren (gehorchen) slušati, ubogati, pokorěn biti (sem), poslušen biti; (in der Fechtkunſt) prestreči (-strežem) udarec, odbiti (-bijem), odvrniti ga; *impf.* odbijati, odvračati.
Parität *f.* jednakost.
Park *m.* angleški vrt, gaj, park; (Thiergarten) zverinjak.
Parket *n.* vložena tla *pl.*, parket.
parketieren vkladati, ploščati, parketirati. [parlament.
Parlament *n.* državniška zbornica,
Parlamentär *m.* sovražnikov poslanec, posredovalec, ugovarjalec mirú, pogajalec, parlamentér.
parlamentariſch zborniški, parlamentaričen; —e Ordnung red ki je v zbornicah običajěn, parlamentarični red.

parlamentieren dogovarjati se, pogajati se (s sovražnikom). [zbornice.
Parlamentsmitglied *n.* član (zbora)
Parlamentswahl *f.* volitëv poslanca, volitëv za zbornico.
Parmeſankäſe *m.* parmezanski sir, parmezanëc.
Parnaß *m.* Parnas.
Parochie *f.* fara, župnija, duhovnija.
Parochial- farni, župni, župnijski.
Parodie *f.* parodija, na smešno obrnena pesëm (-i).
parodieren (pesëm) smešno predelati, na šalo (na smešno) obrniti, parodirati.
Parole *f.* geslo, glasilo, parola.
Paronomaſie *f.* jednakoglasje, sličnorečje, paronomazija.
paronym soroden.
Paroxysmus *m.* nastop —, napad mrzlice, mráženje, paroksizëm.
Part *m.* del, delež.
Partei *f.* stranka; (Mieth—) gost, gostač; — nehmen potegniti s kom, pristopiti h komu, pridružiti se mu, stopiti na njegovo stran; — halten s kom vleči, na njegovi strani stati (stojim), s kom držati (-ím), biti (sem) zanj.
Parteieifer *m.* strankarsko prizadevanje, strankarstvo, strankarska vnetost (gorečnost).
Parteiführer *m.* kolovodja —, vodja —, glavar stranke, glava.
Parteigänger *m.* privrženec stranke, pristranec, pristaš.
Parteigenoſs *m.* sostranec, tovariš.
parteiiſch pristran, pristranski.
Parteilichkeit *f.* pristranost; ſich —en zu Schulden kommen laſſen pristrano postopati.
parteilos nepristran, nepristranski, nobenostran, na nobeno plat.
Parteiloſigkeit *f.* nepristranost.
Parteinahme *f.* pristop k jedni ali drugi stranki, nagibanje na kako stran.
Parteiſucht *f.* strankarstvo, nesložnost, nagnenost do razporov.
parteiſüchtig strankarski, vnet za strankarstvo, zdráhljiv, razdirljiv.
Parteiung *f.* razprtija, razpor, razdor, zdraha, razpad na razne stranke.
Parteiwuth *f.* strankarska razdražen*ost, razkačenost* (besnost) strank.
Parterre *n.* pritličje, prizemlje, partér; pri tleh.
Partezettel *m.* mrtvaški —, pogrebni list, osmrtnica.
Partial- delen; partiale Sonnenfinſterniß delni solnčni mrk.
Particip *n.* deležnik, deležni naklon, particip.
participieren udeležiti se, deležen biti (sem), delež dobiti.
particulär delen; poseben, posamen, posamezen, partikularen (ne splošen).
Particulare *n.* nadroben izkazek (izkazilo), natančen razkazek.
particulariſieren na drobno razkazati (-kažem), posamezno našteti (-štejem).
Particulier *m.* zasebnik, samosvojec.
Partie *f.* partija; (Theil) del, kos, nekaj; (Rolle) naloga, uloga; (Spiel) igra; (Luſtfahrt) izlet; (luſtige Geſellſchaft) vesela družba, zabavna tovaršija; (Heirat) možitëv, ženitëv; eine gute — machen dobro se omožiti, bogato se oženiti.
partienweiſe *adv.* v oddelkih.
Partikel *f.* delček, košček, drobec; (gramm.) členek, členec, partikula.
Partiſan *m.* ſ. Parteigänger.
Partiſane *f.* helebarda, partizana.
partitiv delen, delilen; delitven, partitivën.
Partitur *f.* partitura, cela skladba muzikalna, vsi glasovi.
Partner *m.* deležnik.
Parvenü *m.* novinec, povišanec.
Parze *f.* rojenica, sojenica; Parka, boginja usode, usoda.
Paſcha *m.* paša.
paſchen (ſchmuggeln) skrivaj —, kontrebant nositi, tihotapsko prenašati prepovedano blago.
Paſcher *m.* tihotapec, kontrebantar.
Paſcherei *f.* tihotapstvo, kontrebant.
Pasquill *n.* sramotilen spis, psovka, paskvil.
Pasquillant *m.* pisalec zasramovalnih spisov, sramotilec, paskvilant.
Paſs *m.* (*pl.* Päſſe) prehod, prelaz, pot; Eng— klanec, soteska; Reiſe— popotni list, popotna izkaznica.
paſs ugoden, všečen, pravenski.
Paſſage *f.* prehod, pot.

Paſſagier *m.* potnik, popotnik.
Paſſagiergut *n.* roba popotnikov, prtljaga.
Paſſamt *n.* urad za izdavanje popotnih listov.
Paſſah *n.* židovska velika noč (-i), praznik angeljevega mimohoda.
Paſſant *m.* ſ. Paſſagier; *en passant* mimo grede, spotoma.
Paſſatwind *m.* pasat, pasatni vetēr.
Paſſe *f.* (Paſſen *n.*) preža, pažnja, prežanje; auf der — ſtehen prežati (-im).
paſſen (warten) paziti, streči (strežem), prežati (-im), čakati; (angemeſſen ſein) prilegati se, podajati se, prav biti (sem), dobro stati (stojim); (ſich geziemen) spodobiti se, spodobēn biti (sem); zuſammen — ujemati se, stikati se, zlagati se, skladati se; daß paßt nicht hieher to ne spada (gre) sem, to tukaj ni umestno.
paſſend primerēn, prikladēn, pristojēn, priležēn, priličēn, prav, spodobēn, umestēn.
Paſſepoil *n.* ozēk obrobēk, obšiv.
paſſepoilieren obrobiti, obšiti (-šijem).
Paſſer *m.* čakalēc, prežalēc.
Paſsgang *m.* kljus, pasji hod.
Paſsgänger *m.* kljusač, konj s pasjim hodom.
paſſierbar prehodēn.
paſſieren skozi iti (grem), skozi potovati; (geſchehen) zgoditi se, pripetiti se, primeriti se, naključiti se; (bewilligen) dovoliti, dopustiti; eš paſſiert še velja, naj še bode, za silo.
Paſſierſchein *m.* prehodni list, popotni list.
Paſſierung *f.* prestop.
Paſſion *f.* trpljenje; (Leidenſchaft) strast (-i); er hat — mika ga, žēne ga, veseli ga; daß iſt meine — to je moje veselje, za to ves gorim, za to sem navdušen.
paſſioniert strastēn.
Paſſionsgeſchichte *f.* zgodbe *(pl.)* Kristusovega trpljenja.
Paſſionswoche *f.* véliki tedēn, križevi tedēn.
paſſiv trpēn; *(mercant.)* dolžēn.
Paſſivform *f.* trpna oblika.
Paſſivität *f.* trpnost.
Paſſivſchuld *f.* dolg.
Paſſivſtand *m.* dolgovi *pl.*
Paſſivum *n.* trpna oblika, trpni položaj, pasivum.
paſslich primerēn, pristojēn, spodobēn.
paſslos brez popotnega lista.
Paſta *f.* pasta, vlit kamen (gips itd.), vlitnina.
Paſtell *m.* u. *n.* suha barva, pastelj.
Paſtellmalerei *f.* slikanje s suhimi barvami, pasteljna malarija.
Paſtete *f.* pašteta, testenica.
Paſtetenbäcker *m.* paštetar, testeničar.
Paſtor *m.* duhovni pastir, luteranski župnik, pridigar, pastor.
Paſtoraltheologie *f.* duhovno pastirstvo, pastirsko bogoslovje.
Paſtorat *n.* pastorstvo.
Patene *f.* božja skledica, patena.
Patent *n.* odprto pismo; ukaz, povelje; pooblastilni —, dovolilni list, patent.
patentieren dati pravico, podeliti oblast, pooblastiti, patentirati.
patentwidrig patentu nasprotēn.
Pater *m.* duhovni oče (-eta), redovnik, patēr.
Paternoſter *n.* očenaš; (Roſenkranz) moleč, brojenice *pl.*
Pathe *m.* botēr, kum; *f.* botra, kuma.
Pathengeld *n.* kumščina, botrov dar.
Pathenſchaft *f.* botrstvo, kumstvo.
pathetiſch krepēk, strastēn, ognjevit, strastljiv, tehtovit, važēn, patetičen.
Pathologie *f.* boloslovje, patologija.
pathologiſch boloznanski, boloslovēn, patologičēn.
Pathos *n.* gorečnost, važnost, strastljivost, pátos.
Patient *m.* bolnik; —in *f.* bolnica.
Patres *pl.* očetje *pl.*
Patriarch *m.* očak, patriarh.
patriarchaliſch patriarhalēn.
Patricier *m.* mestni plemič, patricij.
patriciſch plemenit, patricijski.
patrimonial dedēn, patrimonijalēn.
Patrimonium *n.* dedina po očetu, očevina, patrimonij.
Patriot *m.* domoljub, rodoljub, domorodec, patrijot.
Patriotin *f.* rodoljubka, domorodkinja, patrijotinja.
patriotiſch domorodēn, domoljubēn, rodoljubēn, patrijotičēn.

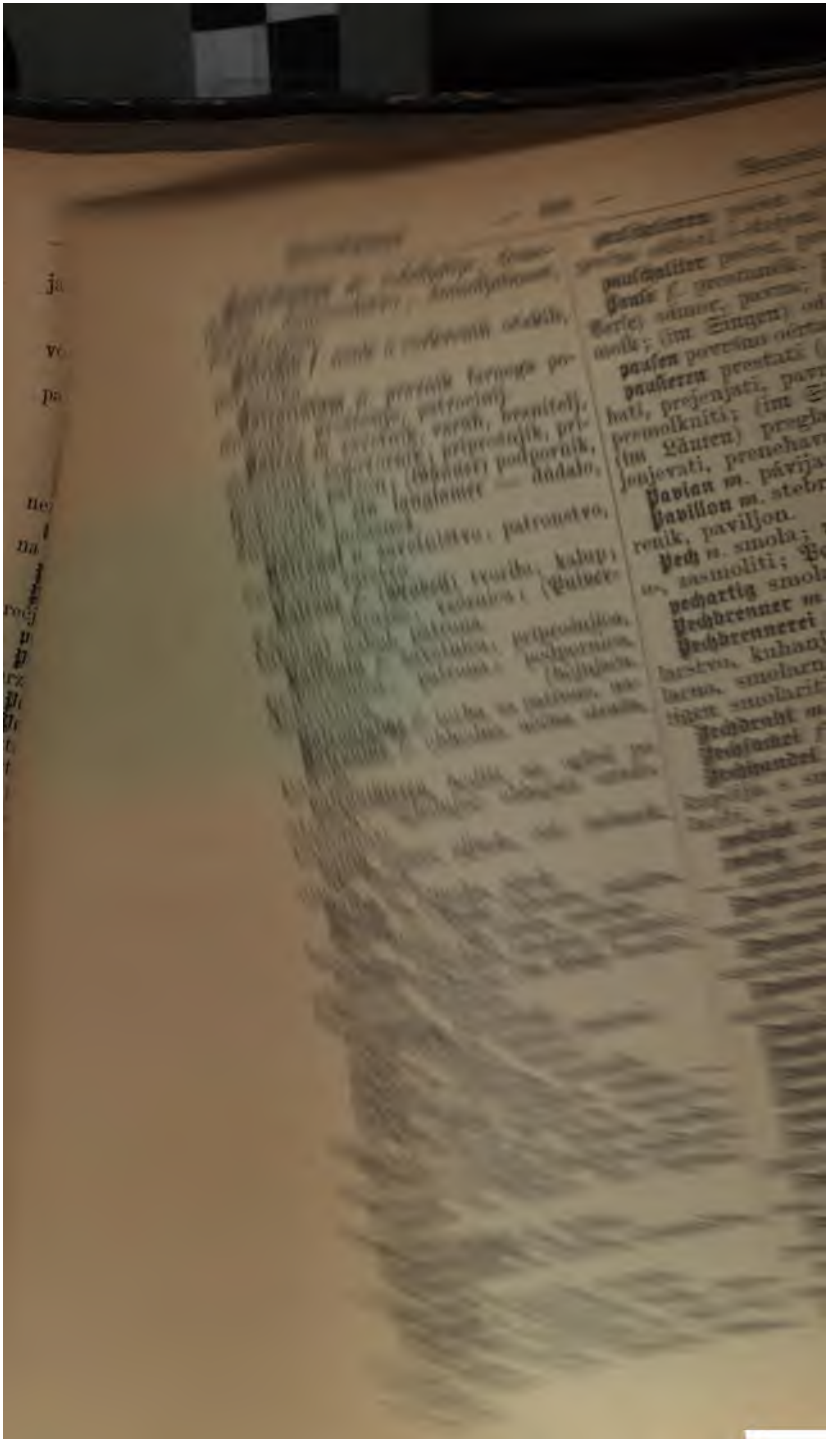

odomer.
okost vode meriti.
ka (moka), bol, bolečina;
ost, težava.
n. zaglavno sodišče.
učiti, trapiti, trpinčiti;
, stiskati, pestiti.
mučitelj, mučilec, trinog,
[čenje.
mučitev, mučenje, trpinčen; mučilen, trapilen;
težek, bridek; (criminell)
—es Gericht krvosodnje
lavno (krvavo) sodišče.
f. mučnost, bridkost.
ič, korobač.
čati, šibati, tepsti (tepem),
švigati.
b *m.* udarec z bičem.
l *m.* bičevnik, koprivovec,
bičar, bičevalec.
n. mešanica, zmešanina.
(Vogel) nesit, pelikan;
r.) klešče *pl.*
oddelek vojakov.
r *n.* streljanje v oddelkih,
l, p'loton.
uh; *dem.* kožušek; (Haut)
rzno, runo; Pelz- kožu-
en, pfropfen) cepiti.
pfropfer) cepilec; (Kürsch-
, krznar.
. kosmata podloga, pódna.
m. kožuharstvo, kupčija s
kožuharija.
m. kožuhar, krznar; —in
, krznarica.
uh *m.* kosmata —, krznena
avica od krzna, — od ko-
at.
ožuh, kožušček. [pavka).
cepljenka, cépljenica, (hru-
n. kosmat ovratnik, krznen
iz kožuhovine (krzna).
molj v kožuhovini.
kosmata kapa.
kožuh.
s kožuhovino podložen
ata čižma.

Pelzwerk *n.* kožuhovina, kosmata roba, krzno, krznenina.

Pendant *m.* nasprotna podoba, prikladen nasprotek, pendant; jednačica.

Pendel *n.* nihalo, mahalo, perpendikelj (-na), nepokoj.

Pendeluhr *f.* ura na nihalo.

penetrant (durchdringend, v. Geruch) hud, močen, penetrantén.

Pennal *n.* peresni tul, peresnica.

Penſion *f.* doslužba, zasluženi pokoj, penzija; (Gehalt) doslužnina, pokojnina, penzija.

Penſionär *m.* dosluženec.

Penſionat *n.* odgojilnica, odgojevalni zavod, odgojevališče, penzijonat.

penſionieren dejati (denem) v zasluženi pokoj, dati pokojnino, penzijonirati.

Penſioniſt *m.* dosluženec, penzijonist.

Penſionsverbot *n.* obustava pokojnine, sistiranje doslužnine.

Penſum *n.* (*pl.* Penſa) odmerjeno delo, naloženo opravilo, naloga, penzum.

Pentagon *n.* peterokotnik.

Pentameter *m.* petomer, peterostopni verz, pentámeter. [*pl.*

Pentateuch *m.* petere Mojzesove bukve

pereat naj pogine, naj propade, naj (ga) vrag vzame.

peremptoriſch neprelożen, zadnji, nepodaljšljiv; —e Friſt zadnji —, poslednji obrok.

perennierend večleten, trpežen, stanovitén, dolgotrajen.

perfect dovršen, popoln, perfektén; (vergangen) pretekel; *adv.* popolnoma, prav dobro, perfektno.

perfectionieren spopolniti, dovršiti.

Perfectum *n.* pretekli čas, perfekt.

perfid nezvest, verolomen, izdajen, perfidén.

Perfidie *f.* nezvestoba, verolomnost, izdajstvo, perfidija.

Pergament *n.* pergamén, koženica.

pergamenten pergamenast, pergamentén.

Pergamentmacher *m.* pergamenar.

Perhorreſcenz *f.* od-, zavržba. [žem).

perhorreſcieren od-, iz-, zavreči (-vr-

Perigon *n.* cvetno ogrinjalo, cvetni obod, ocvetje, perigon.

Perihelium *n.* prisolnčje.

Patriotismus *m.* rodoljubje, domoljubje, domorodstvo, domoljubnost, patrijotizēm.

Patriſtik *f.* nauk o cerkvenih očakih, patristika.

Patrocinium *n.* praznik farnega pomočnika, proščenje, patrocinij.

Patron *m.* zavetnik, varūh, branitelj, zaščitnik, zagovornik; priprošnjik, priporočnik, patron; (Gönner) podpornik, dobrotnik; ein langſamer — dúdalo, žužnjalo, počasnež.

Patronat *n.* zavetništvo, patronstvo, cerkveno varstvo.

Patrone *f.* (Modell) tvorilo, kalup; vzorēc, obrazēc, vzórnica; (Pulverladung) naboj, patrona.

Patronin *f.* zavetnica, priprošnjica, priporočnica, patrona; podpornica, dobrotnica. [bojujača.

Patrontaſche *f.* torba za patrone, na-

Patrouille *f.* obhodna nočna straža, patrola.

patrouillieren hoditi na ogled po stražah, ogledujoč obhajati straže, patrolirati.

patſch *interj.* pljusk, čòf, štrbunk, cmòk, tlèsk.

Patſch *m.* pljuska, plòsk.

Patſche *f.* (Koth) čobodra, plojdra, brozga, blato; *fig.* stiska, zadrega.

patſchen pljuskati, tleskati, ploskati; pljusniti, tlesknìti; (im Koth) broditi, brljuzgati, čofotati.

patſchfüßig ploskonog.

patzen čēčkati, mazati (mažem).

Patzer *m.* čēčkar, mazač.

Patzerei *f.* čēčkarija, mazarija.

patzig (batzig) napihnen, ošaben; — thun košatiti se, šeperiti se, usajati se.

Pauke *f.* kotli *pl.*, bóbnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljača, pavke *pl.*

pauken na bobnice biti (bijem), bobnati.

Paukenſchläger *m.* bobnar.

Pauperismus *m.* uboštvo, siromaštvo, obubožanje.

Pauſchal- povprečni, počezni.

Pauſchale *n.* povprečna vsota, povprečnina, brez proračuna na roko odšteti denar, počez odmerjen denar, *pavšal.*

pauſchalieren počez odmeriti, povprečno odšteti (-štejem).

pauſchaliter počez, povprek.

Pauſe *f.* prestanēk, prenehljej; (im Verſe) odmor, pavza; (im Reden) premolk; (im Singen) oddih, pavza.

pauſen površno očrtati, hitro narisati.

pauſieren prestati (-stanem), prenehati, prejenjati, pavzirati; (im Reden) premolkniti; (im Singen) pretihniti; (im Läuten) preglasniti; *impf.* prejenjevati, prenehavati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* stebrovna hladnica, stebrenik, paviljon.

Pech *n.* smola; mit — beſtreichen po-, o-, zasmoliti; Pech- smolni, smolnati.

pechartig smolast, smoli podoben.

Pechbrenner *m.* smolár.

Pechbrennerei *f.* (Beſchäftigung) smolarstvo, kuhanje smole; (Hütte) smolarna, smolarnica; ſich mit — beſchäftigen smolariti, smolo kuhati.

Pechdraht *m.* dreta. [nica.

Pechfackel *f.* smolnata bakla, smól-

Pechhandel *m.* smolarija, smolarstvo, kupčija s smolo; d. — betreiben smolariti, s smolo kupčevati.

pechicht smolast, smoli podoben.

pechig smolēn, smolnat, osmoljen; — machen osmoliti.

Pechkranz *m.* smolēn venēc, smolnjak, venēc osmoljenēc.

Pechmeſſe *f.* kolomaznica, kolomaz, smolnjak.

Pechnelke *f.* (*Lychnis viscaria*) smolnìčica, prilepača, popádnica.

Pechöl *n.* smolno olje, smólovēc.

Pechſieder *m.* ſ. Pechbrenner.

Pechtanne *f.* smreka.

Pechwerg *n.* smoljenina.

pecuniär dēnarēn, novčēn.

Pedal *n.* podnožnik, podnožnica, nogálnica, pedal.

Pedant *m.* sitnež, pretiran natančnež, pedant.

Pedanterie *f.* pretirana natančnost, pedanterija.

pedantiſch pretirano natančēn, neumestno sitēn, pedantičēn.

Pedell *m.* šolski služabnik, pedel.

Pegaſus *m.* pegaz, krilat konj.

Pegel *m.* vodomer.
pegeln globokost vode meriti.
Pein *f.* muka (moka), bol, bolečina; stiska, bridkost, težava.
Peingericht *n.* zaglavno sodišče.
peinigen mučiti, trapiti, trpinčiti; treti (tarem), stiskati, pestiti.
Peiniger *m.* mučitelj, mučilec, trinog, rabelj.
Peinigung *f.* mučitev, mučenje, trpinčenje.
peinlich mučen; mučilen, trapilen; (schmerzhaft) težek, bridek; (criminell) zaglavén; —es Gericht krvosodnje oblastvo, zaglavno (krvavo) sodišče.
Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkost.
Peitsche *f.* bič, korobač.
peitschen bičati, šibati, tepsti (tepem), biti (bijem), švigati.
Peitschenhieb *m.* udarec z bičem.
Peitschenstiel *m.* bičevnik, koprivovec.
Peitscher *m.* bičar, bičevalec.
Pele-mele *n.* mešanica, zmešanina.
Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikan; (chirurg. Instr.) klešče *pl.*
Peloton *n.* oddelek vojakov.
Pelotonfeuer *n.* streljanje v oddelkih, množen strel, p'loton.
Pelz *m.* kožuh; *dem.* kožušek; (Haut) koža, meh, krzno, runo; Pelz- kožuhov, kožušni.
pelzen (belzen, pfropfen) cepiti.
Pelzer *m.* (Pfropfer) cepilec; (Kürschner) kožuhar, krznar.
Pelzfutter *n.* kosmata podloga, podvlaka od krzna.
Pelzhandel *m.* kožuharstvo, kupčija s kožuhovino, kožuharija.
Pelzhändler *m.* kožuhar, krznar; —in *f.* kožuharica, krznarica.
Pelzhandschuh *m.* kosmata —, krznena rokavica, rokavica od krzna, — od kožuhovine.
pelzig kosmat.
Pelzjacke *f.* kožuh, kožušček. [pavka).
Pelzkirsche *f.* cepljenka, cépljenica, (hru-
Pelzkragen *m.* kosmat ovratnik, krznen —, ovratnik iz kožuhovine (krzna).
Pelzmotte *f.* molj v kožuhovini.
Pelzmütze *f.* kosmata kapa.
Pelzrock *m.* kožuh.
Pelzschuh *m.* s kožuhovino podložen črevelj, kosmata čižma.
Pelzwerk *n.* kožuhovina, kosmata roba, krzno, krznenina.
Pendant *m.* nasprotna podoba, prikladen nasprotek, pendant; jednačica.
Pendel *n.* nihalo, mahalo, perpendikelj (-na), nepokoj.
Pendeluhr *f.* ura na nihalo.
penetrant (durchdringend, v. Geruch) hud, močen, penetrantén.
Pennal *n.* peresni tul, peresnica.
Pension *f.* doslužba, zasluženi pokoj, penzija; (Gehalt) doslužnina, pokojnina, penzija.
Pensionär *m.* dosluženec.
Pensionat *n.* odgojilnica, odgojevalni zavod, odgojevališče, penzijonat.
pensionieren dejati (denem) v zasluženi pokoj, dati pokojnino, penzijonirati.
Pensionist *m.* dosluženec, penzijonist.
Pensionsverbot *n.* obustava pokojnine, sistiranje doslužnine.
Pensum *n.* (*pl.* Pensa) odmerjeno delo, naloženo opravilo, naloga, penzum.
Pentagon *n.* peterokotnik.
Pentameter *m.* petomer, peterostopni verz, pentámetér. [*pl.*
Pentateuch *m.* petere Mojzesove bukve
pereat naj pogine, naj propade, naj (ga) vrag vzame.
peremptorisch neprelożen, zadnji, nepodaljšljiv; —e Frist zadnji —, poslednji obrok.
perennierend večleten, trpežen, stanovitén, dolgotrajen.
perfect dovršen, popoln, perfektén; (vergangen) pretekel; *adv.* popolnoma, prav dobro, perfektno.
perfectionieren spopolniti, dovršiti.
Perfectum *n.* pretekli čas, perfekt.
perfid nezvest, verolomen, izdajen, perfidén.
Perfidie *f.* nezvestoba, verolomnost, izdajstvo, perfidija.
Pergament *n.* pergamén, koženica.
pergamenten pergamenast, pergamentén.
Pergamentmacher *m.* pergamenar.
Perhorreszenz *f.* od-, zavržba. [žem).
perhorrescieren od-, iz-, zavreči (-vr-
Perigon *n.* cvetno ogrinjalo, cvetni obod, ocvetje, perigon.
Perihelium *n.* prisolnčje.

nena
par
na šal
Pe
P
reči
p
P
mr
P
P
gos
pri
piti
vle
s k
P
va
to
P
—
pr

zu
p
n

Peſtgeruch *m.* kužni smrad. [hiša.
Peſthaus *n.* bólnica za kužne, kužna
Peſtilenz *f.* ſ. Peſt.
peſtkrank na kugi bolẽn, kužẽn. [puh.
Peſtwurz *f.* *(Petasites officinalis)* re-
Petarde *f.* petarda.
Petent *m.* prosilẽc, petent. [lẽc.
Petersblume *f.* *(Melampyrum)* črni-
Peterſilie *f.* peteršilj, peršun.
Peterspfennig *m.* papežev dẽnar, darovi za sv. očeta.
Petit *f.* (Petitſchrift) drobẽn tisk, drobno pismo.
Petition *f.* prošnja, peticija.
Petrefact *n.* okamenina. [kapúr.
Petroleum *n.* kámeno olje, petrolej,
Petſchaft *n.* pečat, pečatnik.
petſchieren pečatiti; zapečatiti.
Petſchierſtöckel *n.* pečatnik.
Petſchierwachs *n.* pečatni voseк.
Pfad *m.* steza, pot, tir; *dem.* stezica.
pfadlos brez steze, brezpotẽn, nehodẽn.
Pfaffe *m.* far, pop; Pfaffen= farški, popovski.
Pfaffenbaum *m.* *(Econymus)* kapčevina, kapčevje, farške kapice *pl.*, kozji presnèc (presnca).
Pfaffenthum *n.* farštvo, popovstvo.
pfäffiſch farški, popovski.
Pfahl *m.* kol; *dem.* kolẽc, količ, količek; *coll.* kolje.
Pfahlbaute *f.* (Pfahlbau *m.*) stavba (stávbina) na kolẽh, zgradba na kólih.
Pfahlbrücke *f.* most na kolẽh, lesén most.
pfählen s koli graditi, kole zasajati, — zabijati; s koli ogradati, obkoliti, kole zabiti (-bijem), — zasaditi; s koljem ograjati; (auf e. Pfahl ſpießen) na kol nabosti (-bodem), — nasaditi, — natakniti; *impf.* nabadati, natikati (na kol).
Pfahlgraben *m.* okoljen jarẽk, rov.
Pfahlramme *f.* ovẽn.
Pfahlrohr *n.* *(Arundo donax)* trsíka, trstenika.
Pfahlwerk *n.* kolje, koli *pl.*
Pfahlwurm *m.* živi sveder.
Pfahlwurzel *f.* srčna korenina.
Pfaidler *m.* platnar, prodajalẽc prténe robe, prodajalẽc stare prtenine, starinar.
Pfalz *f.* palača, dvor; (Gebiet) palatinstvo.
Pfalzgraf *m.* nadvornik, falcgrof.
pfalzgräflich nadvorniški, falški.
Pfalzgrafſchaft *f.* nadvorništvo, palatinstvo.
Pfand *n.* zastava, zastavilo, zálog, založnina; (gerichtl. —) zarubljeno blago; zum — geben zastaviti, v zastavo dati, založiti; ein — einlöſen zastavo rešiti, zálog odkupiti; ein — verfallen laſſen zálog izgubiti, zastave ne odkupiti; Pfand= zastavni, založni.
Pfandauslöſung *f.* rešitêv zastave, odkup založnine.
pfandbar rubljiv, zarubljiv, zarubẽn.
Pfandbeſitz *m.* posest (-i) zastave, — založnine.
Pfandbrief *m.* zastavni list, založno pismo, zastavnica, založnica. [ljenẽc.
Pfandbürge *m.* (Geiſel) talnik, zastav-
Pfandcapital *n.* zastavna glavnica, založena glavnica.
pfänden rubiti; zarubiti, v zastavo vzeti (vzamem). [(-i).
Pfänden *n.* rubljenje, rubež, rubežẽn
Pfänder *m.* rubilẽc; (Feldhüter) polják, poljski čuvaj, podár.
Pfänderecht *n.* pravica do rubila, — do rubljenja, — rubiti.
Pfänderſpiel *n.* igra v zastave, igra na zaloge.
Pfandgeber *m.* zastavljalẽc, založitelj, zastavodalẽc.
Pfandgläubiger *m.* upnik na zastavo, zastavni upnik.
Pfandhaus *n.* (Pfandleihanſtalt *f.*) zastavljalnica.
Pfandinhaber *m.* imetnik zastave, lastnik založnine, zastavoimẽc.
Pfandnehmer *m.* prejemnik zastave, zastavojemnik. [pravo.
Pfandrecht *n.* zastavno —, založno
Pfandſchein *m.* ſ. Pfandbrief. [nina.
Pfandſchilling *m.* zastavščina, odkup-
Pfandſchuldner *m.* zastavni —, založni dolžnik, založnik zastave.
Pfandſtück *n.* zastavljena —, zarubljena reč (-i).
Pfändung *f.* rubljenje, rubilo, rubež, rubežẽn (-i), zarubitêv, (Object) zarubljeno blago, zarubnina.

Pfändungsbewilligung *f.* dovolitëv rubljenja.

Pfändungskoſten *pl.* rubežni stroški *pl.*, rubilni stroški *pl.*

Pfändungstaxe *f.* rubežnina. [nik.

Pfändungsverzeichnis *n.* rubilni zapis-

Pfandverſchreibung *f.* zastavni zapis, zastavno pismo.

Pfandvertrag *m.* zastavna (založna) pogodba.

pfandweiſe zastavno, v zastavi, v zálogu; kot zastavo, kot zálog.

Pfanne *f.* ponëv, ponva; *dem.* ponvica; (Zünd—) prašnica; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, koreč.

Pfannenkuchen *m.* cvrtnik, cvrtnjak.

Pfannenſchmied *m.* ponvar. [ljanski.

Pfarr- farni, župni, župnijski, žup-

Pfarramt *n.* farni —, župnijski urad.

Pfarrbenefizium *n.* župnikovi dohodki *pl.*, župnina.

Pfarrbezirk *m.* župnijski okraj, fara, župnija. [(-i).

Pfarrdorf *n.* župnijska —, farna vas

Pfarre *f.* fara, župnija, duhovnija, plebanija, župa. [nuš.

Pfarrer *m.* župnik, fajmoštër, pleba-

Pfarrgemeinde *f.* farna srenja, župnijska soseska, fara, župnija.

Pfarrhaus *n.* župnijska hiša, župljansko poslopje, farovž.

Pfarrkind *n.* župljàn, faran, farman.

Pfarrkirche *f.* župljanska cerkëv, farna cerkëv.

Pfarrleute *pl.* župljani, fármani *pl.*

Pfarrſiegel *n.* farni pečat.

Pfarrſprengel *m.* župnijski okraj, fara, župnija; in unſerem — pod našim zvonom.

Pfarrwieſe *f.* fárovški travnik, župnijski travnik.

Pfarrzehent *m.* (Pfarrzehnt) farna desetina, bira.

Pfau *m.* pav; Pfauen- pavov, pavji.

pfauchen pihati, puhati.

Pfauenauge *n.* pavlinček.

Pfauenhenne *f.* pávica, pavovka.

Pfeffer *m.* popër; ſpaniſcher — turški popër, poprika.

Pfefferbüchſe *f.* popernica, štúpnica.

Pfefferkorn *n.* poprovo zrno, poprovo *zrnce.*

Pfefferkuchen *m.* popërnik, mali kruhëk, strdënica.

Pfefferkuchenbäcker *m.* strdëničar, lectar; er iſt auch ein — mali kruhëk peče.

Pfefferminze *f.* *(Mentha piperita)* poprova meta.

pfeffern póprati, s poprom potresati, štupati; opóprati, s poprom potresti, poštupati. [sičica.

Pfefferſchwamm *m.* *(Cantharellus)* le-

Pfefferſtoff *m.* poprovina. [vëc.

Pfefferſtrauch *m.* poprov grm, popro-

Pfeifchen *n.* piščalka; pipica, lulica, fájfica.

Pfeife *f.* piščal (-i), svirala; cev (-í); (Tabak—) pipa, lula, fajfa.

pfeifen žvižgati, zvizdati; zažvižgati; (an d. Fingern) brlizgati; zabrlizgati, zabrlizniti; (auf d. Flöte) piskati, svirati; (von d. Vögeln) gostoleti (-ím), žvrgoleti.

Pfeifen *n.* piskanje, žvižganje.

Pfeifenbrenner *m.* pipar, lular.

Pfeifenkern *m.* pišek, pilek, čep v piščali.

Pfeifenrohr *n.* cev (-i), cevka, tuléc.

Pfeifer *m.* piskalec, piskač, svirálec; (mit d. Munde) žvižgalec.

Pfeil *m.* pušica, strelica.

pfeilartig pušičast, streličast.

Pfeilbogen *m.* lok.

Pfeiler *m.* slop, stebër, opora; (Thürpfoſten) stožér, podboj.

pfeilförmig pušičast, strelast.

Pfeilnaht *f.* strelni šëv.

pfeilſchnell hitër kakor strela.

Pfeilſchütze *m.* lokostrelec, strelec.

Pfennig *m.* vinar, belič.

Pfennigfuchſer *m.* stiskač, pilakar, skopuh.

Pferch *m.* (Gehege) obor, pletena ograda, tamar; (Viehmiſt) govno, gnoj.

pferchen tamariti, obore staviti; gnojiti; (zuſammendrängen) segnati (-ženem), stlačiti, nažokati.

Pferd *n.* konj; *dem.* konjič, konjiček; aufs — ſteigen konja zasesti (-sedem), — zajezditi, na konja sesti; vom — ſteigen razsesti, razjahati, s konja stopiti; elendes — kleka, kljusa, kljuse (-eta); Mutter— kobila; ſchwarzes — vranec; weißes — belec; graues —

sivec, sirec; braunes — r(u)javec; falbes — plavec; unverschnittenes — žrebec, pastuh; verschnittenes — rezanec, skopljenec; Pferde- konjski.

Pferdearbeit *f.* delo s konji; *fig.* konjsko delo, težko delo.

Pferdearzt *m.* konjski zdravnik.

Pferdeassentierung *f.* konjski nabor.

Pferdebeschlag *m.* kovanje —, podkovanje konj.

Pferdebürste *f.* konjska ščet (-i), — krtača.

Pferdedecke *f.* konjska plahta, čabraka.

Pferdedieb *m.* konjski tat.

Pferdefleisch *n.* konjsko meso, konjina.

Pferdefliege *f.* konjska muha, podrepnica, podrépna muha.

Pferdefohlen *n.* žrebè (-eta), žrebiček.

Pferdegeschirr *n.* konjska oprava.

Pferdegurt *m.* podprog, podpas, podproga.

Pferdehaar *n.* konjska dlaka; (am Halse) griva; (im Schweife) žima.

Pferdehandel *m.* kupčija s konji, konjarstvo; den — treiben s konji kupčevati, konjariti.

pferdehären žimnat, žimen.

Pferdehirt *m.* konjski pastir, konjar.

Pferdehuf *m.* konjsko kopito.

Pferdeknecht *m.* konjski hlapec, konjar, konjuh.

Pferdekraft *f.* konjska moč (-i), — sila.

Pferdekrankheit *f.* konjska bolezen (-i).

Pferdeleine *f.* vajet, povodec, voj, vojka.

Pferdemähne *f.* konjska griva.

Pferdemarkt *m.* konjski semenj, — sejem; (Platz) konjsko sejmišče.

Pferdeminze *f.* konjska meta.

Pferdemist *m.* konjšček, konjski gnoj.

Pferderennen *n.* konjski dir; (Wettstreit) konjska tekma, dirka.

Pferdesattel *m.* (konjsko) sedlo.

Pferdeschinder *m.* konjedirec.

Pferdeschwanz *m.* konjski rep.

Pferdeschwemme *f.* kopanje konj, konjska kopel (-i).

Pferdestall *m.* konjušnica, konjak, konjski hlev.

Pferdezucht *f.* konjereja, konjarstvo.

Pfiff *m.* žvižg; (mit d. Pfeife) pisk; einen — thun zažvižgati, zabrlizgati, zapiskati.

Pfifferling *m.* lisičica; keinen — wert ne piškavega oreha vreden, ne cempera vreden.

pfiffig premeten, prebrisan, prekanjen, zvit, zvijačen.

Pfiffigkeit *f.* premetenost, zvitost.

Pfiffikus *m.* premeteněc, prekanjenec, zvita buča, zvitorepec.

Pfingst- binkoštni.

Pfingstblume *f. (paeonia)* potónika.

Pfingsten *pl.* dúhovo (-ega), binkošti *pl.*

Pfingstfeiertag *m.* binkoštni praznik.

Pfirsich *m.* breskev, breskva; (Kerngeher) kalanka, krojenica, plátenica; (Härtling) kostenica, koščenica; Pfirsich- breskov, breskvin.

Pfirsichbaum *m.* breskovo drevo (-esa), breskev, breskva.

Pfirsichblüte *f.* breskov cvet.

Pfirsichkern *m.* breskova koščica.

Pflänzchen *n.* rastlinica; (Setzling) sajenica, sadika, présad.

Pflanze *f.* rastlina, zel (-i), zelišče; *coll.* rastlinje, rastlinstvo, bilje, zélinje; (von selbst gewachsen) samorasla zel, samosevka; einjährige — jednoletnica; perennierende — večletnica; Pflanzen- rastlinski, zeliščni.

pflanzen saditi; v-, u-, zasaditi; *impf.* v-, zasajati.

Pflanzenanatomie *f.* rastlinska anatomija.

Pflanzenbeet *n.* greda, gredica, presadnik.

Pflanzenbeschreibung *f.* rastlinopis, rastlinopisje.

Pflanzenbuch *n.* rastlinske bukve *pl.*, rastlinoznanska knjiga.

Pflanzenchemie *f.* rastlinska kemija.

Pflanzenesser *m.* rastlinojedec.

pflanzenfressend rastlinojeden; —es Thier rastlinojedka.

Pflanzenforscher *m.* rastlinoslovec, rastlinoznanec, rastlinar.

Pflanzengeographie *f.* stanoslovje rastlin, rastlinska geografija.

Pflanzengeologie *f.* nauk o prabilji, pradobno rastlinoslovje.

Pflanzenkunde *f.* rastlinoslovje, rastlinoznanstvo.

Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlinska uš (-i).

Pflanzenleben *n.* rastlinsko življenje.

Pflanzenlehre *f.* rastlinoznanstvo, botanika.

Pflanzenreich *n.* rastlinstvo.

pflanzenreich bogat rastlín, biljevit, travnat.

Pflanzenſaft *m.* rastlinski sok.

Pflanzenverſteinerung *f.* okamenela rastlina, rastlinska okamenina.

Pflanzer *m.* sadilec, zasajalec; (Coloniſt) naseljenec, naselnik.

Pflanzerin *f.* sadilka, zasajalka; (Coloniſtin) nasélnica.

Pflanzgarten *m.* sadišče, sadovnik, presadnik; (ſ. Bäume) drevesnica.

Pflänzling *m.* divjak, presad.

Pflanzſchule *f.* sadišče; ſ. Pflanzgarten.

Pflanzſtadt *f.* naselbina.

Pflanzung *f.* (das Pflanzen) sajenje, zasajanje, saditev; (Colonie) naselbina, naselitev, selo.

Pflaſter *n.* obliž, prilepek, oblaga, flaštr; (Eſtrich) tlak, kamenita tla *pl.*, pomost.

Pflaſterer *m.* pokladalec kamenitih tal, tlakar, pomoščevalec.

Pflaſterkäfer *m.* španska muha, prišč. [njak.

pflaſtern prilepiti flaštr, obližati; (die Straße —) tlak delati, — pokladati, mostiti; pomostiti.

Pflaſterſtein *m.* kamen za tlak, ploča.

Pflaſtertreter *m.* postopač, pohajkovalec.

Pflaſterung *f.* pokladanje tlaka, pomoščevanje.

Pflaume *f.* sliva; (Zwetſchke) češplja; Pflaumen= slivov, češpljev.

Pflaumenbaum *m.* ſ. Pflaume.

Pflaumengarten *m.* slivnjak.

Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljev prekupec.

Pflaumenholz *n.* slivovina, češpljevina, slivov les.

Pflaumenkern *m.* slivova koščica, češpljeva pečka.

Pflaumenmus *n.* češpljevec, češpljeva (slivova) čežana.

Pflaumkuchen *m.* češpljeva (slivova) potica, slivovnik.

Pflege *f.* skrb (-i), oskrbovanje, goja, varstvo; (Erziehung) izreja, reja, odgoja; (— des Kranken) postrežba; (— *des Viehes*) *vardéva*, vardevanje; (— der Künſte u. Wiſſenſchaften) gojitev —, negovanje (ved in umetnostij).

pflegebefohlen skrbi izročen, v varstvo prepuščen.

Pflegebefohlene *m.* oskrbovanec, gojenec, varovanec; *f.* oskrbovanka, varovanka, gojenka.

Pflegeeltern *pl.* krušni stáriši *pl.*, hranitelji *pl.*, redniki *pl.*

Pflegegericht *n.* varstveno sodišče.

Pflegekind *n.* rejenec, rejenček; (weibl.) rejenka.

Pflegekoſten *pl.* stroški za rejo.

pflegelos brez postrežbe.

Pflegemutter *f.* rednica, krušna mati (matere).

pflegen skrbeti (-im) za kaj, na skrbi —, pod varstvom imeti (-am); (verwalten) oskrbovati, upravljati; (den Kranken) streči (strežem); (ärtlich) negovati; (erziehen) rediti, gojiti; izrediti, odgojiti; (das Vieh) vardevati, opravljati; *pf.* vardejati (vardenem); (cultivieren) gojiti, negovati, mikati, likati; (gewohnt ſein) navado imeti (imam), navajen biti (sem) (gewöhnl. mittelſt der iterativen und frequentativen Verba od. mittelſt des adverbiellen navadno od. rad — z. B.: ich pflege zu tragen nosim, nosevam; ich pflege zu treiben gonim, gonevam; ich pflege früh aufzuſtehen navadno zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu ſchlafen rad dolgo spi); Rath — posvetovati se; der Ruhe — počivati; Umgang — pečati se, pajdašiti se, družiti se s kom; Unterhandlungen — pogajati se, dogovarjati se; Verhandlungen — razpravljati, obravnavati.

Pfleger *m.* skrbnik, varuh; strežnik, strežaj; upravnik, oskrbnik; gojitelj, negovatelj.

Pflegerin *f.* oskrbnica, strežnica, strežajka; gojiteljica.

Pflegeſohn *m.* rejenec, rejenček, hra- [njenec.

Pflegetochter *f.* rejenka, hranjenica.

Pflegevater *m.* rednik, krušni oče (-ta), hranitelj.

pfleglich *adv.* kakor dobro oskrbovanje zahteva, skrbno.

Pflegling *m.* ſ. Pflegekind.

Pflegſchaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflegſchaftlich varstven, skrbstven. [(-i).
Pflegſchaftsbehörde *f.* varstvena oblast.
Pflicht *f.* dolžnost, obvezanost; (Abgabe) davščina, odrajtovilo; **Pflicht**-dolžnostni, po dolžnosti.
pflichtbeſſiſſen (pflichteifrig) vnet za svoje dolžnosti, gorec v izpolnjevanji dolžnostij, prizadevěn, skrběn, vestěn.
Pflichtbruch *m.* prekršenje dolžnosti.
Pflichterfüllung *f.* spolnjevanje dolžnostij.
Pflichtexemplar *n.* dolžni iztisk, zapovedani iztis, cenzuri pristojni iztis.
pflichtfrei odvezan, prost dolžnosti, oproščen —, prost davščine, prost tlake, neobdačen.
Pflichtgebot *n.* zapoved dolžnosti, velevanje dolžnosti.
Pflichtgefühl *n.* čut dolžnosti.
pflichtig dolžěn, obvezan; podložěn.
Pflichtleiſtung *f.* spolnitěv dolžnosti.
pflichtmäßig po dolžnosti, dolžnosti primerěn, dolžnostěn. [sti.
pflichtſchuldig dolžěn; *adv.* po dolžno-
Pflichttheil *m.* dolžni delež, pripadajoči del.
pflichttreu zvest v izvrševanji dolžnostij, vestěn.
Pflichttreue *f.* zvesto spolnjevanje dolžnostij.
pflichtvergeſſen nemarěn v izvrševanji dolžnostij, dolžnosti zanemarjajoč, malovestěn.
Pflichtvergeſſenheit *f.* zanemarjanje dolžnostij, brezvestnost.
Pflichtverletzung *f.* prekršek (prestopěk, prelom) dolžnosti.
pflichtwidrig *adi.* dolžnosti nasprotěn, dolžnosti protivěn; *adv.* proti dolžnosti, zoper dolžnost.
Pflock *m.* kolček, trkelj, panj, čok.
pflöcken na-, prikolčiti, s kolčki (klinci) pritvrditi.
pflücken trgati, brati (berem), nabirati; utrgati, natrgati, nabrati; (rupfen) puliti, pipati (pipljem), ruvati (rujem), skubsti; izpuliti, izpipati, iz-, poruvati, oskubsti (-skubem).
Pflücker *m.* trgalec, trgač; (Rupfer) pulilec, skubec.
Pflug *m.* plug, oralo, oralno drevo (-esa); das iſt meine Egge u. — to me preživi, s tem se živim; **Pflug**-plužni, oralni. [gredelj (-ljna).
Pflugbalken *m.* (—baum *m.*) gredělj u.
pflügbar orěn.
Pflugeiſen *n.* črtalo.
pflügen orati (orjem), plužiti; raz-, preorati, zorati.
Pflügen *n.* oranje, oral (-i).
Pflüger *m.* oratar, orač, orataj, ratar.
Pfluggeſtell *n.* krstan, kristan.
Pflughaupt *n.* oplaz, plaz.
Pflugkehre *f.* obračilo.
Pflugkrüme *f.* ročica.
Pflugland *n.* orna zemlja, órnica.
Pflugmeſſer *n.* črtalo.
Pflugnarbe *f.* klešče *pl.*; die — halten klešče držati, kleščariti.
Pflugrad *n.* plužno kolesce, plužno kolce, plužno; die Pflugräder kolca *pl.*, plužnice *pl.*, plužniki *pl.*
Pflugreute *f.* ótika, vrklja.
Pflugſchar *f.* lémež, ralo.
Pflugſcharbein *n.* ralo.
Pflugſcharre *f.* ſ. Pflugreute.
Pflugſterze *f.* ročica, ročaj.
Pflugſtöckchen *n.* kozolec.
Pflugſtürze *f.* ſ. Pflugſterze.
Pflugvieh *n.* plužna živina, svež (-i).
Pflugwende *f.* obračilo, obračanje; vzare *pl.*, vzrati *pl.*
Pflugzeit *f.* čas (doba) oranja, oranje.
Pfortader *f.* vratnica.
Pförtchen *n.* vrática *pl.*, dúrice *pl.*
Pforte *f.* vrata *pl.*, duri *pl.*; die ottomaniſche — visoka porta; **Pforten**-vratni.
Pförtner *m.* vratar; (anat.) desno ustje želodčevo, vratar.
Pförtnerin *f.* vratarica.
Pfoſten *m.* podboj; (Pfeiler) steběr.
Pfötchen *n.* šapica, tačica.
Pfote *f.* šapa, taca.
Pfriem *m.* (Pfrieme *f.*, Pfriemen *m.*) šilo, bodilo; (ſpitzig zulaufendes Feldbeet) zakliněk, rep.
pfriemenförmig šilast, klinast.
Pfriemengras *n.* *(spartium)* kovilje.
Pfropf *m.* (Pfropfen, Stöpſel *m.*) zamašek, zamaša, čep, zátič, zátika, zámah, zátik.
pfropfen (ſtopfen) gatiti, mašiti, phati, žokati; nagatiti, namašati, naphati,

natrcati, napolniti, natlačiti, nažokati; die Flasche — zamašiti, začepiti; (Bäume veredeln) cepiti; in den Spalt — cepiti v sklad; in die Kerbe — v zarezo od. v žleb cepiti; in die Rinde — za kožo (skorjo) od. za lub cepiti.

Pfropfen *n.* cepljenje, cepitēv; mašenje, mašitēv.

Pfropfer *m.* cepilēc; mašilēc.

Pfropfmeſſer *n.* cepílo, cepilnik, cepilni nož.

Pfropfreis *n.* cep, cepič, cepíka.

Pfropfwachs *n.* cepilni vosēk.

Pfropfwerkzeug *n.* cepilo, cepilno orodje.

Pfropfzieher *m.* odmašēk, odčepilnik, [čepovlek.

Pfründe *f.* nadarbina, prebenda, duhovnija s stanovitnimi dohodki, župnija.

pfründen ustanoviti prebendo, podeliti duhovniji dohodkov, založiti jo.

Pfründenertrag *m.* dohodki prebende, dohodki nadarbine.

Pfründler *m.* preskrbovanēc, ubožēc, uživalēc milostinje.

Pfründner *m.* nadarbinar, prebendar, duhovnik nadarjenik.

Pfuhl *m.* kal, kaluža, mlakuža, muža, mlaka, močvirje, luža.

Pfühl *m.* blazina, vzglavje, podzglavje, vajšnica.

pfuhlen duh imeti (imam) po kaluži, zaudariti po mlakuži, po mlaki smrdeti (-im).

pfuhlig kalužēn, mlakužēn.

Pfuhlſchnepfe *f.* kozica.

pfui *interj.* pej (fej), pej te bodi!

Pfund *n.* funt; Pfund- funtni.

Pfundbirn *f.* funtnica. [(sem).

pfunden funt tehtati, funt težēk biti

Pfünder *m.* funtnik, funt težēk.

Pfundgewicht *n.* funtna teža.

pfündig funtēn, funt težēk.

Pfundleder *n.* podplatno usnje, podplatnik, funtno usnje, gropa.

pfundweiſe *adv.* na funte, po funtu.

pfuſchen brez znanja delati, šušmariti, pačiti, krpucati, skazo delati, rokodelstvo kvariti.

Pfuſcher *m.* šušmar, slepar, mojsterskaza, neizkušenēc v rokodelstvu, neizurjen samouk; (Curpfuſcher) mazač, *ozdravljuh*, doktorskaza.

Pfuſcherei *f.* šušmarija, šušmarstvo; krparija, skvarjeno delo.

Pfuſcherin *f.* šušmarica; maznčka, ozdravljuhinja. [vršēn.

pfuſcherhaft šušmarski, krparski, po-

Pfütze *f.* mlaka, mlakuža, luža, muža, kal, kaluža, lokva.

Pfützenwaſſer *n.* lužnica, mlakužnica.

pfützig lužēn, lužnat, kalužēn, kalužnat.

Phaethon *m.* fáeton, lahka kočija, dvokolica.

Phalanx *f.* stisnen bojni red, klin, falanga.

Phanerogame *f.* (*pl.* Phanerogamen) vidnoplodnica, javnocvetka.

Phänomen *n.* pojav, prikazēk, prikazēn (-i), fenomen.

Phantaſie *f.* domišljija, umišljava, obrazotvornost, vobraznost; mečta, fantazija; (Erdichtung) izmislēk, umišljena reč (-i), sanje *pl.*

Phantaſiegebilde *n.* umislēk; das iſt ein — ta je prazna.

phantaſiereich domišljiv, umišljiv, živo domišljije *(gen. qual.)*.

phantaſieren umišljati si, sanjariti; (irre reden) blesti (bledem), blazniti, zmedeno govoriti, fantazirati.

Phantasma *n.* privid, prikazēk.

Phantaſt *m.* sanjar, sanjač, sanjavēc, prenapetež, fantast.

Phantaſterei *f.* sanjarija.

phantaſtiſch sanjarski, fantastičēn.

Phantom *n.* privid, prividēk, prazno sanje *pl.*

Phariſäer *m.* farizej, farizejēc, svetohlinēc; *fig.* licemer, licemerēc, licemernik. [licemerski.

phariſäiſch farizejski, svetohlinski;

Phariſäismus *m.* farizejstvo, svetohlinstvo; licemerstvo.

Pharmaceut *m.* lekarnik, lekoslovēc, farmacevt.

Pharmaceutik *f.* lekarništvo, farmacevtika, zdravilarstvo, lekoslovje.

pharmaceutiſch lekarski, lekarniški, zdravilarski, farmacevtiški.

Pharmakologie *f.* lekoznanstvo, zdraviloznanstvo, farmakologija.

Phaſe *f.* mena, sprememba svetlobe, faza; doba, stópinja; prikazēn, oblika.

Philanthrop *m.* človekoljub, ljudomil.
Philanthropie *f.* človekoljubje. [mil.
philanthropiſch človekoljuběn, ljudo-
philharmoniſch godboljuběn, glasboljuběn, filharmoničěn.
Philiſter *m.* filistěr, plebejěc.
Philolog *m.* jezikoslověc, jezikoznaněc, filolog.
Philologie *f.* jezikoslovje, jezikoznanstvo, filologija.
philologiſch jezikoslověn, jezikoznanski, filologičěn.
Philoſoph *m.* modroslověc, modroznaněc, modrijan, filozof.
Philoſophie *f.* modroslovje, modroznanstvo, modrijanstvo, filozofija.
philoſophieren modrovati, umstvovati, filozofirati.
philoſophiſch modroslověn, modroznanski, filozofiški, filozofičěn.
Phiole *f.* dolgovratna sklenica, buča.
Phlegma *n.* hladnokrvnost, flegma.
Phlegmatiker *m.* hladnokrvnik, flegmatik, počasnež.
phlegmatiſch hladnokrvěn, flegmatičěn, počasěn.
Phonetik *f.* glasoslovje, fonetika.
phonetiſch glasoslověn, glasověn, fonetičěn.
Phönix *m.* samolet, fenis.
Phosphor *m.* fosfor; **Phosphor-** fosforni, fósforov.
Phosphoreſcenz *f.* svetlikanje, fosforescenca.
phosphoreſcieren svetlikati (se), svétiti se, fosforescirati.
Phosphorſäure *f.* fosforova kislina.
Photograph *m.* svetlopisěc, fotograf.
Photographie *f.* svetlopis, fotografija.
photographiſch svetlopisěn, fotografičěn. [fotometěr.
Photometer *n.* svetlobomér, svitomér,
Phraſe *f.* izrek, izraz, fraza; *fig.* prazna beseda, puhloslovje.
Phraſendreſcher *m.* govorěc praznih besed, čeljustač, puhloslověc, čvekač.
Phraſendreſcherei *f.* prazno besedičenje, puhloslovje, čeljustanje.
Phraſeologie *f.* izrazoslovje, frazeologija, zbirka izrekov. [gičěn.
phraſeologiſch izrazoslověn, frazeolo-
Phyſikus *m.* okrajni zdravnik, fizikus.
Phyſik *f.* prirodoslovje, prirodoznanstvo, fizika.
phyſikaliſch prirodoslověn, fizikalěn; fizikaličěn.
Phyſikat *n.* služba okrajnega zdravnika, fizikat.
Phyſiker *m.* prirodoslověc, fizik.
Phyſiognom *m.* liceslověc, fizijognom.
Phyſiognomie *f.* lice, obličje, obraz, podoba, fizijognomija.
Phyſiognomik *f.* liceslovje, obrazoznanstvo, fizijognomika.
phyſiognomiſch liceslověn, obrazoznanski, fizijognomičěn.
Phyſiolog *m.* životoslověc, fizijolog.
Phyſiologie *f.* životoslovje, fizijologija.
phyſiologiſch životoslověn, fizijologičěn, fizijologijski.
phyſiſch naravěn, priroděn, natorěn; prirodoslověn, prirodoznanski, fizičěn, fiziški; —e Großjährigkeit naravna —, prava polnoletnost; —e Kraft telesna moč (-i).
Phytograph *m.* rastlinopisěc, fitograf.
Phytographie *f.* rastlinopisje, biljepis, fitografija.
Phytolithen *pl.* rastlinske okamenine, okamenele rastline *pl.*
piano *adv.* lahno, tiho, polahno, lagano, piano. [forte.
Pianoforte *n.* klavír, glasovír, piano-
Pianiſt *m.* pijarist.
Piaſter *m.* pijastěr.
pichen smoliti; zasmoliti, s smolo zamazati (-mažem).
Pick *m.* pik, kèc, kljùc, kljùn.
Picke *f.* cepín, pikon, cempin, trnokop, kramp, motika.
Pickelhäring *m.* (—hering) *fig.* šaljivěc, glumač, pavliha, smešnik.
Pickelhaube *f.* čelada (od kovine), šlem.
picken kljuniti, kavsniti; *impf.* kljuvati, kavsati, s kljunom trkati.
Pickling *m.* slanik.
Picknick *n.* skladna gostija, skupěn obed, piknik.
Pièce *f.* točka, komad. [stavěk.
Piedeſtal *n.* stojalo, podnožje, pod-
piep *interj.* piv, pip, čivk, pit, čiv!
Piep *m.* čivk; einen — hören laſſen čivkniti, začivkati.
piepen (piepſen) čivkati, čivkljati.

Piephahn *m.* petelinček; (weinerliches Kind) njérga, cmérda.

Piephuhn *n.* puta, cipa.

Pietät *f.* pobožnost, ljubezěn (-i), udanost, prisrčnost, spoštovanje, pijetéta.

Pietismus *m.* pobožnost, svetost, bogomolstvo.

Pietist *m.* pobožnež, pijetist.

piff, paff! *interi.* pik, pok!

Pigment *n.* barvilo.

Pik *m.* (im Kartenspiel) zelje, pik; einen — auf jemanden haben jezo (piko) imeti (imam) na koga, gorěk biti (sem) komu, nameriti na koga.

pikant rezěk, rezěn, ostěr, pikantěn, slan, zbodljiv, ostrouměn.

Pikanterie *f.* pikanje, zbadanje, skrivno sovraštvo, pikanterija.

Pike *f.* kopje, sulica, drog; von der — auf (an) od najnižje stopinje, prav od začetka, od prostaka.

Pikenträger *m.* kopjanik, suličnik.

Piket *n.* pikét, taborska straža.

pikieren pikati, zbadati, dražiti; sich auf etw. — v glavo si vbiti kaj.

pikiert užaljen, razžaljen; — sein zameriti.

Pilaster *m.* steběr, stolp.

Pilger *m.* potnik, popotnik; (Wallfahrer) romar, božjepotnik; Pilger- romarski, božjepotni.

Pilgerfahrt *f.* romanje, božja pot (-i).

Pilgerin *f.* popotnica; romarica, božjepotnica.

pilgern popotovati, potovati; (wallfahrten) romati, na božjo pot iti (grem), — hoditi.

Pilgerschaft *f.* popotovanje; (Wallfahrt) romanje, božja pot (-i).

Pilgersmann *m.* romar, božjepotnik.

Pilgerstab *m.* romarska palica. [mann.

Pilgrim *m.* (*pl.* Pilgrime) ſ. Pilgers-

Pille *f.* svalěk, kroglica, pilna.

Pilot *m.* krmar, vodník na morji izveden, vešč brodnik, pilot.

Pilz *m.* glíva, glibanja, goba.

pilzartig glívast, gobast.

Pilzling *m.* užitni goban, jurji.

Pimpernelle *f.* strašnica, bedrenčc.

Pimpernuſs *f.* klokěc, kločěk, sodělj.

Pimpernuſsſtrauch *m.* kločičevje, klokočina, kločičevěc.

Pinguin *m.* tolstnica, pingvin.

Pinie *f.* pinija, pažulěk; (Frucht) pinjola, pinela.

Piniole *f.* pinjola, pinela.

Pinne *f.* cvek, klin, klinčc.

Pinſel *m.* čopič; (einfältiger Mensch) tepěc, beběc, prismoda.

Pinſelei *f.* mazanina, slaba malarija.

pinſeln s čopičem delati, mazati.

Pinſelſtrich *m.* poteza s čopičem.

Pinte *f.* pinta.

Pinzette *f.* pinceta, ščepěc, procepčič.

Pionnier *m.* okopnik, rovokop, pijonir; Pionnier- okopniški, pijonirski.

Pionniercorps *n.* okopniški —, pijonirski oddelěk, okopniki *pl.*, pijonirji *pl.*, rovokopi *pl.*

Pips *m.* pika; den — reißen piko odreti (-derem).

Pirat *m.* gusar, korzar, morski ropar.

Piratenſchiff *n.* gusarska ladija, roparska ladija.

Pirol *m.* vuga, kobílar, štokavěc.

Piſang *m.* rajska smokva, muza, banan.

Piſſe *f.* scanje, scalnica, sěč, mokrica.

piſſen scati (ščim u. ščijem), mokriti; (in der Kinderſprache) curati; *pf.* po-, uscati se, pocurati se; *iter.* po-, uščivati se.

Piſſer *m.* uscanè (-eta), uscančc; —in *f.* uscanka, ščija, ščijca.

Piſtazie *f.* ſ. Pimpernuſs.

Piſtil *n.* (bot.) plódnica, pestič.

Piſtole *f.* samokres, pištola.

Piſtolenſchuſs *m.* strel iz samokresa.

pittoresk slikovit, prekrasěn.

Placat *n.* oglas, nabito oznanilo, na oglih prilepljen razglas.

Plache *f.* planjava, planota.

placieren na-, umestiti, postaviti, položiti, dejati (denem), nastaniti; sich — nastaniti se, usesti (-sedem) se.

plachen (plagen) pestiti, mučiti, zatirati, vicati, trpinčiti, stiskati, tlačiti, treti (tarem); sich — ubijati se, gnati (ženem) se, ubadati se, truditi se, mučiti se.

Plackerei *f.* nadloga, stiska; tlačenje, zatiranje; trud in ubadanje.

Plafond *m.* strop; (Deckengemälde) nastropna slikarija.

Plage *f.* muka, težava, nadloga, beda, nuja, stiska; šiba, kazěn (-i), ujima.

Plagegeiſt *m.* mučitelj, stiskalěc, živa nadloga, nadležnik.

plagen mučiti, trapiti, vicati, nadlegovati, sukati (sučem), preglavico delati, pestiti, hudo imeti (imám), trpinčiti, zatirati, stiskati, tlačiti, moriti; ſich — truditi se, ubijati se, vicati se, ubadati se, imeti skrb in preglavico.

Plager *m.* nadlegovalěc, mučitelj, zatiralěc, stiskalěc.

Plagge *f.* ruša, rúšina, drn; barsko mahovje.

Plagiat *n.* pisateljska tatvina, književna kraja, prepisovanje, plagijat.

Plagiator *m.* književni tat, ki duševne proizvode drugih za svoje prodaja, pisatelj-prepisovalěc, prepisun, plagijator.

Plaid *m.* ogrinjača, ogrinjalka, plet.

plaidieren pred sodiščem obravnavati, pred sodniki razpravljati, — zagovarjati, — braniti.

Plaidoyer *n.* razprava pred sodiščem, zagovor pred sodniki.

Plan *m.* črtež, načrt, osnova, osnutěk; krajepisna mapa, plan; (Abſicht) namera, nakana, naklep; meine Pläne ſind geſcheitert izpodletelo mi je, naklepi so se mi razbili; Pläne ſchmieden naklepe snovati (kovati); (ebener Platz) ravnica, raván (-i), planjava.

plan rávěn, plan; *fig.* odprt, očitěn, jasěn.

planconcav ravnojamast, plankonkavěn.

planconver ravnoizbočen, plankonveksěn.

planen (ebnen) izravnavati; (Pläne ſchmieden) naklepe snovati, nameravati.

Planet *m.* premičnica, planet, zvezda obhodnica.

Planetenbahn *f.* pot premičnic.

Planetenſyſtem *n.* sestava premičnic.

plangemäß po osnovi, po načrtu.

planieren ravnati, gladiti; izravnati, ugladiti, planirati.

Planiglob *m.* planiglob, planikrogla.

Planimetrie *f.* planomerstvo, ploskomerje, planimetrija.

Planke *f.* deska, planka; (Bretterwand) paž, opaž, ograja iz desák.

plänkeln postreljavati, streljavkati, prestrelke delati, z raztresenim streljanjem sovražnika begati.

Plänkeln *n.* postreljavanje, streljavkanje, prestrelki *pl.*, raztreseno streljanje.

Plankenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plänkler *m.* lahkooborožen strelěc, streljavkar; *pl.* raztreseni strelci.

planlos brez osnove, brez namere, brez načrta, brez črteža, lahkomiseln, nepremišljen.

Planloſigkeit *f.* brezosnovnost, brezčrtežnost, lahkomiselno ravnanje, nepremišljenost.

planmäßig premišljen, namerjen, preračunjen; po osnovi, po načrtu.

Planmäßigkeit *f.* premišljenost, preračunjena osnova.

Plantage *f.* naselbina z nasadi, plantaža.

Planzeichnen *n.* risanje črtežev.

Plapperer *m.* blebetavěc, žlobudralo.

plapperhaft blebetav, žlobudrav.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost.

plappern blebetati, žlobudrati, čvekati, čenčati, klepetati (-pečem), kvasiti.

Plärrauge *n.* krmežljavo ob. brlavo oko (očesa).

plärräugig krmežljav, brlav.

plärren vekati, dreti (derem) se, cmeriti se.

Plärrmaul *n.* vekalo, vekavt; cmera, vekulja.

Plaſtik *f.* kipotvorstvo, plástika.

plaſtiſch kipotvorěn, živoupodobljen, plastičěn, plastiški.

Platane *f.* platana, laški javor.

Plateau *n.* gorska planota, visoka raván (-i).

Platin *n.* plátina.

platoniſch platonski, platoničěn.

plätſchern pljuskati, čopotati (po vodi); šumljati, čopljati, žuboreti.

platt *adi.* ploščat, plošnat; *fig.* prost, nizěk; —e Stirn nizko čelo; —e Wahrheit čista ob. gola resnica; —er Menſch prostak, vsakdanjež, kmetavs, zarobljenec; *adv.* naravnost, brez ovinkov.

plattdeutſch doljnonemški, prostonemški.

plattdrücken splóščiti.

Platte *f.* plošča, ploča; (Fläche) planota, ravan (-i); (Glatze) pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Plätte *f.* (plattes Boot) plitvica, plitka, brod, plav.

Plätteiſen *n.* gladež, likalo, likalnik.

plätten ploščiti, valjati, gladiti, ravnati, likati; po-, zravnati, pogladiti, zlikati.

Platterbſe *f.* *(Lathyrus)* ploščati grah, [grahorica.

platterdings *adv.* do cela, do dobra, popolnoma, uprav.

Plattfiſch *m.* *(Pleuronectes)* ploča, kambala.

Plattfuß *m.* podplat, stopalo; (der Plattfüßige) ravnodilec, ploskonožec.

plattfüßig ploskonog, ploskonožen.

Plattgerſte *f.* dvovrstni ječmen, ploščec.

Plattheit *f.* plošnatost, ploskost; *fig.* priprostost, nizkost, prostaštvo; lauter —en ſprechen prostaško govoriti, vsakdanjega govorjenja biti (sem).

platthufig s plošnatim kopitom, ploskokopiten.

plattieren srebriti; posrebriti, s sreberno pločevino prevleči, platirati.

Plattkopf *m.* ploskoglavec; *fig.* butec, praznoglavec, puhloglavec, topoglavec.

plattköpfig ploskoglav; *fig.* butast, puhloglav, topoglav.

Plattnaſe *f.* plošnat —, potlačen nos.

Plattner *m.* ploščilec; likalec, gladilec.

plattſchlagen ploščiti, tanjiti; sploščiti, stanjiti.

Plattſtein *m.* ploča, škrilja; mit —en belegen popločati.

Platz *m.* (Ort) mesto, kraj; (Raum) prostor; Markt— trg, sejmišče, tržišče; Kampf— bojišče; Tanz— plesišče u. ſ. w.; ein feſter — tvrdnjava; kahler — goljava; Platz- mestni.

platz *interj.* plosk, plesk, tresk!

Platzbüchſe *f.* pokalnica.

Plätzchen *n.* mestice, prostorček.

Platzcommandant *m.* poveljnik posadnih čet, poveljnik na stražišči, plackomandant.

Platzcommando *n.* poveljstvo na stražišči, plackomanda.

platzen plosknit, pleskniti, pljusniti, štrbunkniti; *impf.* ploskati, čofotati, prasketati; (zerſpringen) razpočiti, počiti, raz-, pokniti, razleteti se, razprati (-porjem) se, zazijati, regniti.

Platzer *m.* plosk, plesk, štrbunk.

platzgreifen polastiti se prostora, vkoreniniti se, vgnezditi se; veljavo zadobiti, obveljati.

platzmachen umakniti se, prostor narediti; *impf.* umikati se, prostor delati; platz gemacht s poti! na stran! umakni(te) se! v kraj!

Platzmajor *m.* major na stražišči, placmajor.

platznehmen sesti (sedem), usesti se; nehmen Sie platz izvolite sesti, račite usesti se.

Platzpulver *n.* pokalni smodnik.

Platzregen *m.* naliv, ploha.

Platztratte *f.* mestna menica.

Plauderei *f.* blebetanje, žlobudranje, brbljanje, gobezdanje.

Plauderer *m.* blebetavec, žlobudralo, jezičnik, brbljavec.

plauderhaft blebetav, žlobudrav, gostobesedèn, jezičèn, brbljav.

Plauderhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost, klevetavost, jezičnost, gostobesednost.

Plauderin *f.* blebetulja, klevetalka, [klevetulja.

plaudern blebetati, klevetati, čeljustati, ragljati, žlobudrati.

Plaudertaſche *f.* blebetalo, raglja, klepetec, klepetulja.

plauſchen klepetati (-am u. klepečem), česnjati, ragljati, blebetati, gobezdati, brbljati, kvasiti, čenčati.

Plauſcher *m.* ſ. Plauderer.

plauſibel hvalevreden, priličen, ugoden, sprejemen, prijeten.

Plebejer *m.* prostak, nežlahtnik, [bejec.

plebejiſch prostaški, prostonaroden, plebejski.

Plebs *f.* prosto ljudstvo, nižji stanovi, plebejci *pl.*

Plejaden *pl.* gostosevci *pl.*, gostožirci *pl.*, rimščice *pl.*

Plenarſitzung *f.* celokupni zbor, popolna seja.

Plenarverſammlung *f.* popolna skupščina, polni zbor.

Plenipotenz *f.* neomejena (polna) moč (-i), polnomočje.

Pleonasmus *m.* nepotrebno izobilje v govoru, pleonazěm.

Plombe *f.* svinčeni zalivěk, svinčeno mašilo, plomba.

plombieren s svincem zaliti (-lijem), — zatakniti, — zamašiti, zasvinčiti, zaoloviti, plombirati.

plötzlich *adi.* nagěl, nenaděn, nepričakovan; *adv.* naglo, nanagloma, hipoma, na mah, mahoma, iznenada, na enkrat, nenadoma; als — kar.

Pluderhosen *pl.* široke hlače *pl.*, brgeše *pl.*

pludern mahadrati, preohlapěn biti [(sem).

plump okorěn, neukretěn, neroděn, neustorěn, nepripravěn, odročěn, nespretěn, štorast, neotesan, štorkljast, zavaljen, trlépěn.

Plumpe *m.* okornež, štorklјež, nerodnež, neukretnež, neotesaněc, teleban, trlèp; *f.* štorklja, nerodnica, neotesanka.

plumpen pljusniti, pljunkniti, štrbunkniti, telebniti; *impf.* pljuskati, pljunkati, štrbunkati, telebati.

Plumpheit *f.* okornost, neukretnost, nerodnost, nespretnost, netrlepnost, neotesanost.

plumps *interi.* pljusk, pljunk, štr- [bunk!

Plumpsack *m.* roběc v korobač spleten, korobač iz zvite rute.

Plunder *m.* šara, starina, ropotija; cape, cunje *pl.*

Plünderer *m.* plenitelj, plenilěc, ropar, grabežljivěc.

plündern pleniti, ropati, grabiti, siloma jemati (jemljem); o-, popleniti, oropati, ugrabiti, siloma vzeti (vzamem).

Plündern *n.* plenitěv, ropanje.

Plünderung *f.* plenjenje, ropanje, plen, plenitěv, rop, grabež.

Plünderungssucht *f.* ropaželjnost, grabežljivost.

plünderungssüchtig ropaželjěn, roparski, grabežljiv, grabljiv.

Plunze *f.* krvava klobasa, krvavica, mulica.

Plural *m.* množno število, množina.

Pluralität *f.* množnost, mnoštvo, večina, množina.

plus več.

Plus *n.* prebitěk, preostaněk.

Plüsch *m.* reděk baržun, pliš.

Plusquamperfect *n.* predpretekli čas, predpreteklost.

Plutzer *m.* tikvast vrč, bučnica, stučka.

Pluviale *n.* véliki mašni plašč.

Pöbel *m.* prosti narod, nižje ljudstvo; (Gesindel) drhál (-i), žlota. [otesan.

pöbelhaft prostaški, neolikan, ne-

Pöbelhaftigkeit *f.* prostaštvo, neotesanost, neolikanost.

Pöbelhaufe *m.* drhal (-i), žlota.

Pöbelherrschaft *f.* vlada proste drhali, drhalska vlada.

Pöbelsprache *f.* prostaški jezik; drhalska govorica, primojduševski jezik.

Poche *f.* tolkač, tolkalnica.

pochen trkati, klepati (klepljem), tolči, razbijati; potrkati, potolči; auf etw. — ustiti se, košatiti se, šopiriti se, bahati, ponašati se s čim; junačiti se; zanašati se na kaj; Erz— půháti (pham u. pšèm), tolči (tolčem), drobiti, gruščiti rudo.

Pocher *m.* (im Pochwerk) půhač, delavěc v rudniških stopah.

Pochmühle *f.* (Pochwerk *n.*) rudniške stope *pl.*

Pocke *f.* osépnica, koza, rujna.

Pockengrube *f.* (—narbe *f.*) brazgotina od osepnice, pika, jamica, hrapa.

pockengrübig (—narbig) pikast, osepničast, hrapav, kozav.

Pockenimpfung *f.* stavljenje —, cepljenje kôz.

pockig osepničav, kozičav.

poculieren popívati, pijančevati.

Podagra *n.* protín, pútika, podgrom, kostenica, pokóstnica, podagra.

podagrisch protinast, podgromast.

Podagrist *m.* kostobolnik, podagrist.

Podium *n.* most, oděr.

Poem *n.* pesěn(m) (-i).

Poesie *f.* pesništvo, poezija.

Poet *m.* pesnik, poet.

Poetaster *m.* pesmar, pevče (-eta), pesmarčěk, poetastěr.

Poeterei *f.* pesmarija, pesmarstvo.

Poetik *f.* nauk o pesništvu, pesmoslovje, poetika.

Poetiker *m.* pesmoslověc.

poetisch pesniški, poetičěn.

poetiſieren pesmi skladati, pesmariti, pesnikovati.

Pointe *f.* konica, ost (-i), óstrica, bodẽc, želo; *fig.* glavna miśel (-i).

pointieren (milit.) obrníti, nastaviti, naperiti top.

Pokal *m.* kupa, véliki kozarẽc, bokal.

Pökel *m.* razsol, solomurja, slanomur, slanica; **Pökel-** nasoljen, osoljen, slan.

Pökelfleiſch *n.* nasoljeno meso.

Pökelhäring (—hering) *m.* slanik.

pökeln na-, po-, razsoliti; v razsol dejati (denem), v solomurjo vložiti.

Pol *m.* tečaj, pol; **Polar-** tečajni, polarni.

Polarbär *m.* severni —, beli medved.

Polariſation *f.* polarizacija, polarizovanje, polariziranje.

polariſieren obračati se k tečaju, polarizovati, polarizirati.

Polarkreis *m.* tečajnik, polarni krog.

Polarlicht *n.* severna luč (svetloba), severni sij, burjava.

Polarſtern *m.* severna zvezda, severnica, burovž.

Polarſtrom *m.* tečajni tok.

Polei *m. (pulegium)* polaj, drobna [meta.

Polemik *f.* učeni prepír, znanstvena pravda, boj s peresom, polemika.

Polemiker *m.* prepiralẽc, pravdar, polemik.

polemiſch prepirẽn, polemičẽn.

polemiſieren prepirati se, pričkati se, boriti se s peresom, učeno pravdati se, polemizovati, polemizirati.

Polenta *f.* mešta (iz phanega žita), polenta.

Polier- likalni, loščílni, gladilni.

Poliereiſen *n.* likalo, gladilo.

polieren likati, gladiti, loščiti, polírati, svetliti; zlikati, ugladiti, osvetliti, zloščiti, spolírati.

Polierer *m.* likalẽc, gladilẽc, loščílẽc; (b. Maurern) zidarski nadglednik, polír.

Polierſtock *m.* gladilka, gladilo.

poliert zlikan, uglajen, poliran.

Politeſſe *f.* uglajenost, udvornost, uljudnost, olikanost.

Politik *f.* državništvo, politika.

Politiker *m.* državnik, politik; *fig. prekanjenẽc*, zvitorepẽc.

politiſch državniški, političẽn; *fig.* prekanjen, zvit, presukan, premeten.

politiſieren o političnih vprašanjih se razgovarjati, politične zadeve pretresavati, politikovati, politizirati.

Politur *f.* gladčina, lik, lesk; *fig.* uglajenost, olikanost.

Polizei *f.* policija, redarstvo; **Polizei-** policijski, redarstveni.

Polizeiamt *n.* policijski (redarstveni) [urad.

Polizeiaufſicht *f.* policijski nádzor, redarstvena pazka, policijsko nadzorstvo (nadgledstvo).

Polizeicommiſſär *m.* policijski komisar, redarstveni poverjenik.

Polizeicommiſſariat *n.* policijsko komisarstvo, redarstveno poverjeništvo.

Polizeidirection *f.* policijsko ravnateljstvo, redarstveno vodstvo.

Polizeidirector *m.* policijski ravnatelj, redarstveni vodja.

polizeilich policijski, redarski, redarstven.

Polizeimann *m.* redar, policaj, policist.

Polizeiordnung *f.* policijski red, redarstveni zakon.

Polizeiſpion *m.* skrivni policist, vohún, ovaduh.

Polizeiübertretung *f.* policijski prestopẽk.

Polizeiverordnung *f.* policijski ukaz, redarstvena naredba.

Polizeiweſen *n.* policijstvo, redarstvo, policijske reči *pl.*

polizeiwidrig proti policijskemu redu, redarstvenemu redu nasprotẽn.

Polize *f.* zavarovalno pismo, protipis, zagotovilnica, polica.

Pöller *m.* možnar, topič.

Pollmehl *n.* srednja moka.

Pollution *f.* prolitje semena v spanji, semenotok v sanjah, polúcija.

Polonaiſe *f.* poljski ples, polonéza.

poloniſieren popoljačiti, polonizirati.

Polſter *m.* blazina, podzglavje; (im Waſſerbau) podstava.

polſtern blaziniti; o-, podblaziniti; s perjem natlačiti, z žimo napolniti.

Polſterſtuhl *m.* oblazinjen stol.

Polſterüberzug *m.* prevlaka blazine.

Polterabend *m.* večer pred poroko, predporočni večer.

Polterer *m.* ropotač, ropotalẽc, razbijalẽc, razgrajalẽc, razsajalẽc.

Poltergeiſt *m.* strah, strašilo, pošast (-i).
polterhaft ropotav.
Polterkammer *f.* shramba za ropotijo, hram za staro šaro.
poltern ropotati (-am u. ropočem), razbijati, treskati, šunder delati, udelovati, razgrajati, razsajati.
Poltern *n.* ropot, ropotanje, šunder, razgrajanje.
Polternuſs *f.* ropotec, klopotec.
Poltron *m.* junak ropotulja, bahač, širokoustnež.
Polyandrie *f.* mnogomoštvo.
polychromatiſch mnogobarven, polihromatičen.
Polyeder *n.* mnogoplošnik, poliedèr.
polyedriſch mnogoplošen, mnogostén, poliedričen. [gamija.
Polygamie *f.* mnogoženstvo, poli-
polyglott mnogojezičen, v več jezikih.
Polygon *n.* mnogokotnik, poligon.
Polygraph *m.* mnogopisec.
Polyhiſtor *m.* mnogoznalec, vseizvedenec, v mnogih strokah veščak, polihistor. [polip.
Polyp *m.* mnogonožec, hobótnica,
polypetal mnogolist, mnogolistén.
Polyſyllabum *n.* mnogozložnica.
Polyſyndeton *n.* mnogovezje, čestovezje, polisindeton.
Polytechnik *f.* (**Polytechnicum** *n.*) politehnika, politehnična šola. [čen.
polytechniſch politehniški, politehni-
Polytheismus *m.* mnogoboštvo, češčenje mnogih bogov, politeizem.
Polytheiſt *m.* mnogobožnik, častilec mnogih bogov, malikovalec, politeist.
polytheiſtiſch mnogobožen, malikovalen, politeističen.
Pomade *f.* mazilo za lase, pomada.
Pomeranze *f.* pomoranča, naranča; **Pomeranzen-** pomorančni, narančni.
Pomeranzenbaum *m.* pomorančno drevo (-esa), pomoranča.
Pomeranzengeiſt *m.* pomorančevec.
Pomeranzenſchale *f.* pomorančna lupina, pomorančen olupek. [molog.
Pomolog *m.* sadjerejec, ovočar, po-
Pomologie *f.* sadjereja, sadjarstvo, ovočarstvo, pomologija.
pomologiſch sadjarski, ovočarski, sadjerejski, pomologičen.
Pomp *m.* slovesen sprevod, veličastje, bliščoba, velikolepje, gizda, pompa.
pomphaft (**pompös**) veličasten, sijajen, krasen, velikolepen, pompozen, gizdav.
Pönale *n.* kazen (-i), globa.
Ponderabilien *pl.* težnine *pl.*
Pönitenz *f.* pokora, kazen (-i).
Pontificale *n.* pontifikal, škofovski obrednik. [obleka.
Pontificalien *pl.* škofovska oprava, —
Pontificat *n.* nadsvečeništvo, papeštvo.
Ponton *n.* ladija-mostovnica, mostoven čoln, ponton.
Pontonier *m.* graditelj mostov, premostitelj, vojaški mostar, pontonir.
Pontoniercorps *n.* graditelji mostov, vojaški mostarji, pontonirji *pl.*
Pony *m.* konjiček, poni.
Popanz *m.* strašilo, bavbav.
Pope *m.* pop; **Popen-** popovski.
populär priprost, prostonaroden, lahkoumeven, narodu mil, ljudstvu priljubljen; (leutſelig) pri-, uljuden, prijazen; domač, popularen; — **werden** prostemu narodu se prikupiti, — se priljubiti.
popularisieren prostemu ljudstvu umevno napraviti, udomačiti, popularizirati.
Popularität *f.* u-, priljudnost, prijaznost; udomačenost, priljubljenost, popularnost. [*pl.*
Population *f.* prebivalstvo, prebivalci
Por *m.* luk, porej, por.
Pore *f.* luknjica, znojnica; preboj.
porös luknjičav, luknjičast, porozen.
Porosität *f.* luknjičavost, poroznost, poroziteta.
Porphyr *m.* porfir.
Portal *n.* vrata *pl.*, pročelje, portal.
Portepee *n.* čop pri sablji, portepej.
Portefeuille *n.* listnica; *fig.* opravilstvo, področje; portfelj; **Miniſter ohne** — izvanreden ministèr, ministèr brez posebnega področja (brez portfelja).
Portemonnaie *n.* mošnja denarnica.
Porteur *m.* nosec, nosilec.
Portier *m.* vratar, portir.
Portion *f.* kos, del, delež, porcija.
Porto *n.* poštarina, poštnina, porto.
portofrei prost poštarine (poštnine), brez poštarine.

Portofreiheit *f.* oproščenost od poštarine, prostost od poštnine.

Porträt *n.* (*pl.* Porträte) **Portrait** *n.* (*pl.* Portraits) obraz, slika, podoba, portret.

porträtieren slikati; naslikati, portretirati.

Porträtmaler *m.* obrazar, slikar obrazov, portretni slikar.

Porträtmalerei *f.* obrazna slikarija, obrazarstvo.

Porträtmalerin *f.* obrazarica, slikarica obrazov, portretna slikarica.

Porzellan *n.* porcelan; **Porzellan-** (porzellanen) porcelanast.

Porzellanerde *f.* porcelanovica.

Porzellangut *n.* porcelanovina.

Porzellanhändler *m.* porcelanar.

Porzellanniederlage *f.* zaloga porcelanovine.

Porzellanware *f.* porcelanovina, porcelanasto blago.

Posamentier *m.* pasar, podkitar, pozamentir.

Posaune *f.* troba, tromba, trobenta; in die — blasen zatrobiti, zatrobentati; *fig.* raznesti, razglasiti, raztrobiti.

posaunen trobiti, trobentati; zatrobiti, zatrobentati.

Posaunenbläser *m.* trobentar, troběc, trobentač.

Posaunenregister *n.* piščali v orglah s trobentnim glasom. [trombe.

Posaunenton *m.* trobentni glas, glas

Position *f.* lega, položaj, pozicija.

positiv *adj.* postavljen, ustanovljen; pozitivěn, stalěn, trděn, gotov; (bejahend) trdilěn; —e Antwort od-, določěn odgovor; *adv.* za gotovo, za trdno.

Positiv *m.* nasebnik, pozitiv.

Positiv *n.* órglice *pl.*

posito *adv.* postavimo, recimo, vzemimo, denimo da, na primer.

Positur *f.* položaj, pozitura; sich in — setzen postaviti se, ustopiti se.

Posse *f.* šala, burka, norčija; (Theaterstück) gluma, smešna igra, burka, komedija; —n reißen (treiben) burke (šale) zbijati, norce briti (brijem), norčije uganjati, — plesti (pletem).

Possen *m.* kljubest (-i), nagajanje; *einen — spielen* nagoditi; nagajati; ponagajati, komu jedno napresti (-predem), — narediti; zum — navlašč, navkljub.

possenhaft burkast, šaljiv, smešěn, zabavljiv, godčevski, norčav.

Possenmacher *m.* (—reißer) šaljivěc, burkež, smešnik, norčěk, glumač, pavliha.

Possenreißerei *f.* norčevanje, šale, burke, norčije *pl.* [igra.

Possenspiel *n.* burka, gluma, smešna

Possenstück *n.* smešnica, burka. [věn.

possessiv svojilěn, prilastilěn, posesi-

Possessivpronomen *n.* svojilěn zaiměk, posestno zaime (-na), posesivěn zaiměk.

Possessor *m.* posestnik, lastnik, gospodar.

possierlich smešěn, šegav, šaljiv.

Possierlichkeit *f.* smešnost, šaljivost, šegavost.

Post *f.* pošta; (Nachricht) glas, naznanilo, vest (-i), poročilo; **Post-** poštni.

Postament *n.* stojalo, podstavěk, podnožje, stalo, postament.

Postamt *n.* poštni urad, pošta.

Postarbeit *f.* nujno delo, delo ki priganja, — za katero se mudi.

Postbeamte *m.* poštni uradnik.

Postbote *m.* pismonosěc, listonoša, poštni sel.

Postchaise *f.* poštna kočija, poštni voz.

Posten *m.* mesto (odkazano), stojišče; (Wache) straža; (Wachplatz) stražišče; (Amt) služba, stópinja, mesto; (Geldbetrag) svota, znesěk.

Postenlauf *m.* hod pošt; der — ist offen pošte gredo (brez ovire).

poste restante *adv.* naj na pošti ostane (počaka), poste restante.

Postexpeditor *m.* poštni odpravitelj.

Postexpedition *f.* poštno odpravništvo, — odpraviteljstvo. [prepozno.

post festum *adv.* po slovesnosti,

postfrei poštarine (poštnine) prost.

Postgeld *n.* poštarina, poštnina.

Posthalter *m.* poštar.

Posthaus *n.* poštna hiša, pošta. [rog.

Posthorn *n.* postiljonski (poštarski)

postieren postaviti, postirati.

Postille *f.* postila.

Postillon *m.* postiljon, poštni hlapěc, poštni kočijaž, voznik pošte.

Poſtkaleſche *f.* poštna kočija, poštni voz.
Poſtknecht *m.* poštni hlapec.
Poſtkutſche *f.* ſ. Poſtkaleſche.
Poſtmeiſter *m.* poštar; —in *f.* pošta-
Poſtnachnahme *f.* poštno povzetje.
Poſto *n.* stojišče; — faſſen stojišče zavzeti (-vzamem), postaviti se, ustopiti se; osvojiti si mesto, posesti (-sedem) —, polastiti se kraja.
Poſtordnung *f.* poštni red.
Poſtpferd *n.* poštni konj.
Poſtporto *n.* poštarina, poštnina.
Poſtrecepiſſe *n.* poštna prejemnica, poštnoprejemni list, recepis.
Poſtreiſe *f.* potovanje s pošto.
Poſtrittgeld *n.* poštna jezdnina.
Poſtſäule *f.* miljni steber, miljekaz, miljnik.
Poſtſcript *n.* pripisek, dostavek.
Poſtſtation *f.* poštna postaja, — štácija.
Poſtſtraße *f.* velika —, poštna cesta.
Poſttag *m.* poštni dan (dneva).
Poſttaxe *f.* poštna taksa.
Poſtulant *m.* zahtevalec, terjalec.
Poſtulat *n.* zahteva, terjatev, zahtevek, postulat.
Poſtverbindung *f.* poštna zveza.
Poſtverkehr *m.* poštno občenje.
Poſtverwalter *m.* poštni upravitelj, poštni oskrbnik.
Poſtverwaltung *f.* uprava pošt, poštno upraviteljstvo.
Poſtwagen *m.* poštni voz.
Poſtwechſel *m.* poštna izmena, preprega poštnih konj.
Poſtweſen *n.* poštarstvo, poštne zadeve, poštna opravila.
Poſtzug *m.* poštni vlak.
Potentat *m.* mogočnik, vladalec, vladar, imenitnik, mogotec, potentat.
Potenz *f.* moč (-í), oblast (-í); (arithm.) vzmnož (-i), potenca. [potencirati.
potenzieren vzmnožiti; vzmnoževati,
Potpourri *n.* zmes (-i), potpuri.
Pottaſche *f.* pepelik, lugasta sol (-í), potošelj.
Pottaſchſieder *m.* pepelar.
Pottaſchſiederei *f.* pepelarnica.
Pottfiſch *m.* (Pottwal *m.*) glavač.
Pottweide *f.* bela vrba.
poz *interi.* — tausend de-te! de-te šencaj! de-te šembraj! raca na vodi! kosmata kapa! bûs te plentaj! ti para plentana! [piška.
Poularde *f.* spitan piščanec, tolsta
pouſſieren pospeševati, podpirati, pomagati; s svojim pokroviteljstvom koga povzdigniti, do uglednosti povišati.
präambulieren v-, napeljavati, pripravljati, uvod igrati.
Präambulum *n.* predigra, uvod.
Präbende *f.* prebenda, duhovnija.
Präcedens *n.* (*pl.* Präcedentien) predidoči slučaj, bivši dogodek.
Pracht *f.* krasota, bliščoba, dika, sijajnost, veličastvo, veličje, velikolepje; Pracht- prekrasni, bliščeči, sijajni, prelepi, gizdavi.
Prachtaufzug *m.* sijajni —, veličastni —, svečanostni sprevod.
Prachtausgabe *f.* sijajno izdanje, krasna izdava, dična oprava knjige.
Prachtexemplar *n.* krasni izvod, velelepi eksemplar.
Prachtgebäude *n.* velelepa zgradba, krasno poslopje, veličastno zidanje.
prächtig krasen, sijajen, bliščec, dičen, gizdav, sprelep.
Prachtliebe *f.* krasoljubje, gizdavost.
prachtliebend krasoljuben, bliščeboljubiv, gizdav, šopirén.
prachtvoll prekrasen, sijajen.
Prachtwerk *n.* prekrasno (sijajno) delo; sijajna knjiga; dičen umotvor.
Präcipitat *n.* usedlina, kališ.
präcipitieren na dno spraviti, usedlino napraviti; *fig.* prenagliti, strmoglaviti.
präciſe točen, natančen, precizen, določen; (gedrängt) jedrnat; *adv.* točno, na tanko.
präciſieren na tanko določiti, precizirati.
Präciſion *f.* točnost, natančnost; (Bündigkeit) jedrnatost, jasnost, precizija.
präcludieren zakleniti, izključiti.
präcluſiv zadnji, neprelóžen, nepodaljšljiv.
Präcluſivfriſt *f.* zapadna doba, zapadni rok, nepreložni (zadnji) obrok.
Prädeſtination *f.* predodredba, predodločba, vnapredno določilo, predestinacija.

prädeſtinieren pred odmeriti, pred nameniti, predodrediti, vnapred določiti, predestinirati.

Prädicant *m.* pridigar, propovednik, cerkveni govornik.

Prädicat *n.* (gramm.) povedek, predikat; (Titel) pridevek, naslov.

prädicativ dopovedèn, dopovedkov, predikativèn.

prädicieren povedati (-vem), prisoditi, prideti (-denem); *impf.* prisojati, pridevati.

prädominieren nad-, prevladovati, imeti (imam) premoč; omàh dobiti.

Präexiſtenz *f.* predbivanje, preeksistenca.

Präfect *m.* predstojnik, načelnik, ravnatelj, prefekt.

Präfix *n.* predponka, sprednica.

prägen vtisniti; vtiskovati, kovati; in's Gedächtniß — vtisniti si v spomin (v glavo), zapomniti si.

Präger *m.* novcekovèc.

Pragmatik *f.* pragmatika. [tiški.

pragmatiſch pragmatičèn, pragma-

prägnant jedrnat, pomembèn, tehtovit, določèn, pregnantèn.

Prägnanz *f.* jedrnatost, pregnantnost, pregnanca.

Prägung *f.* kov; kovanje.

prahlen bahati se, šopiriti se, hvaliti (hvalisati) se, ustiti se, širokoustiti, hlastati, veličiti se, povzdigovati se.

Prahler *m.* bahač, širokoustnež, bahalèc, hlastalèc.

Prahlerei *f.* baharija, bahanje, bahavost, bahaštvo, samohvalnost.

Prahlerin *f.* bahalka, širokoustnica.

prahleriſch bahav, bahaški, šopirèn, samohvalèn, širokoustèn, hlastav; gizdav, nečimern.

Prahlhans *m.* ſ. Prahler.

Prahlſucht *f.* bahavost, šopirnost, hlastavost.

prahlſüchtig bahav, šopirèn, hlastav.

Prairie *f.* travnata planjava, prerija.

präjudicieren predsoditi, naprej soditi, prejudicirati; (nachtheilig ſein) biti (sem) na škodo, škodovati.

Präjudiz *n.* predsodek, prenagla sodba; *škoda.*

praktiſch vaditi se, uriti se, pripravljati se, prakticirati; delati, izvrševati.

Praktik *f.* vaja, izvrševanje, praktika; vajenost, izurjenost, praktičnost; die —en zvijače, spletke *pl.*

praktikabel porábèn, priprávèn.

Praktikant *m.* vajenèc, praktikant.

Praktiker *m.* izkušenèc, veščak, praktik.

praktiſch dejanski, izvrševalèn, praktiški; porábèn, praktičèn.

Prälat *m.* prelat.

Prälatur *f.* prelatstvo, prelatura.

Prälegat *n.* predzapis, predvolilo.

Präliminare *n.* proračun, računski načrt.

Präliminarien *pl.* načrt mirovnih pogojev, podstavni dogovori.

Prall *m.* odskok, odboj, odlet.

prall napet, nategnen.

prallen (an—) trčiti, butniti, treščiti; (ab—) odskočiti, odleteti, odbiti se.

präludieren uvod igrati, preludirati.

Präludium *n.* predigra, uvod, preludij.

Prämiant *m.* obdarjenèc, obdarovanèc, premijant.

Prämie *f.* darilo, nagrada, premija; (Aſſecuranz—) zavárščina.

prämiieren obdariti, obdarovati, nagraditi, premijirati. [premisa.

Prämiſſe *f.* prednji stavèk, prorek,

Prämium *n.* darilo, nagrada, premij.

Prämonſtratenſer *m.* premonstrateněc, belorizèc.

prangen bliščati (-im) se, lesketati (-am u. leskečem) se; dičiti se, ponašati se, skazovati se.

Pranger *m.* sramotni stebèr, sramotni oděr, sramotišče.

Pränotant *m.* predznamovalèc, prenotant. [notat.

Pränotat *m.* predznamovanèc, pre-

Pränotation *f.* predznamovanje, predznamba, prenotacija; Pränotations- predznambèni, prenotacijski.

pränumerando *adv.* naprej plačevaje.

Pränumerant *m.* predplačnik, predplatitelj, naročnik, prenumerant.

Pränumeration *f.* predplačilo, naročba, naročilo, prenumeracija.

Pränumerationsbetrag *m.* predplačilni znesèk, naročnina.

pränumerieren predplačati, naročiti se na kaj, prenumerirati.
präoccupieren prehiteti koga pri zasedanji, prej zasesti (-sedem), prej polastiti se.
Präparand *m.* (učiteljski) pripravnik, preparand.
Präparandie *f.* (učiteljska) pripravnica, pripravnišče, preparandija.
Präparat *n.* pripravěk, prigotověk, preparat.
Präparation *f.* priprava, preparacija.
präparieren pripraviti, prigotoviti, postrojiti; *impf.* pripravljati, preparirati.
Präponderanz *f.* preteža, pretežnost.
Präpoſition *f.* predlog, razmernik, prepozicija; **Präpoſitional-** predložni, prepozicijonalěn.
Präpotenz *f.* prémoč (-i), prepotenca, prevlada.
Prärogativ *n.* predpravica, prednost.
Präſens *n.* sedanji čas, sedanjik.
Präſent *n.* dar, darilo, podarěk, vezilo, prezent.
Präſentant *m.* predlagaléc, predložitelj, prezentant.
Präſentation *f.* predaja, izročitěv; (zu einer Stelle) predlog, priporočitěv, priporočilo, nasvet; (eines Wechſels) predočba; prezentacija.
Präſentationsfriſt *f.* rok za predočbo, prezentacijski obrok.
Präſentationsrecht *n.* pravica predlaganja, pravo nasvetovanja.
Präſentatum *n.* dan vložbe in tekoče število, vloženo, prezentirano.
präſentieren predati, izročiti, vložiti; *impf.* izročevati, vlagati; (zu einem Amte) predložiti, nasvetovati, priporočiti; *impf.* predlagati, priporočati; (den Wechſel) predočiti, predložiti, prezentirati; (das Gewehr) čast skazati (skažem), predstaviti orožje, prezentirati; präſentiert! daj(te) čast! ſich — pokazati se, biti (sem) na pogled.
Präſentierteller *m.* ponudilni krožnik, predajalni pladěnj.
Präſenzliſte *f.* imenik navzočih, popis [prisotnih.
Präſervativ *n.* branilo, čuvalo, varovalo, obvarovalěn lek, branilěn pripomoček, preservativ.
Präſes *m.* predsednik.
Präſident *m.* predsednik, prvosednik, prezident.
Präſidentſchaft *f.* prvosedstvo, predsedstvo.
präſidieren predsedovati, biti (sem) predsednik, prezidirati.
Präſidium *n.* predsedstvo, predsedništvo, prezidij.
praſſeln pokljati, pokati, prasketati (-am u. praskećem).
Praſſeln *n.* pokljanje, prasket, prasketanje.
praſſen razkošno —, razuzdano —, nezmerno —, potratno in zapravljivo živeti, trebuhu streči (strežem), tratiti, zapravljati.
Praſſer *m.* požrešnik, požeruh, potratnik, zapravljivěc, raztočnik; —in *f.* požrešnica, požeruhinja, potratnica, zapravljivka.
präſumieren misliti si kaj naprej, soditi, sumiti, domnevati, presumirati.
Präſumption *f.* prej umišljena dozdeva, sumnja, presumcija, domnevanje.
präſumptiv dozdevěn, presumtivěn, domnevěn.
Prätendent *m.* prisvojevaléc oblasti, tekmec za vladarstvo, pretendent.
prätendieren svojiti si, prisvajati si, lastiti se česa, prilaščevati si kaj, kot svoje terjati (zahtevati), pretendirati.
Prätenſion *f.* terjanje, zahtevanje, pretenzija, terjatěv, zahteva; drznost, brezobzirnost, oholost; **ohne** — ponižěn, skromén.
prätentiös prevzetén, oblastén, drzén, pretencijozén.
präterieren preskočiti.
Präteritum *n.* pretekli —, minoli čas, preteklost, preteritum.
Prätert *m.* pretveza, (prazěn) izgovor.
Prätor *m.* pretor.
Prätur *f.* pretorstvo, pretura.
Pratze *f.* šapa.
prävenieren prehiteti (-im), prestreči (-strežem), pretéči.
präventiv preodvratěn, predodvračalěn, preventivěn.
Präventivmaßregel *f.* preodvratna (preventivna) naredba.
Praxis *f.* dejanje, izvrševanje, vaja, praksa, skušnja; (Gewohnheit) običaj, navada.

preciös (geziert) pretirano ličen, prisiljen, napačno nežen.

predigen propovedati, propovedovati, pridigati, pridigovati; (ermahnen) opominjati.

Prediger *m.* propovednik, pridigar; Prediger- pridigarski, propovedniški.

Predigt *f.* propoved (-i), pridiga, cerkveni govor; (Straf—) opomín, posvarilo; jmdm. eine — halten živo posvariti, opominjati, pokarati.

Predigtamt *n.* pridigarstvo, propovedništvo.

Predigtentwurf *m.* načrt propovedi, osnova pridige.

Predigtſammlung *f.* zbirka propovedij, zbirka cerkvenih govorov (pridig).

Predigtſtuhl *m.* propovednica, prižnica, leca.

Preference *f.* preferansa.

Preis *m.* cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po kateri ceni; der genaueſte — najnižja cena, najboljši (najzadnji) kup; um einen geringeren — bolj po ceni, ceneje, boljši kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak način, naj velja kar hoče; um keinen — po nobeni ceni, na noben način, nikakor ne, za vse na svetu ne; den — feſtſetzen zaceniti, ceno postaviti; vom — ablaſſen popustiti, odjenjati, prijenjati; den — überſchreiten ceno preskočiti; d. — ſteigt cena gre kvišku od. raste; der — iſt geſtiegen cena je poskočila; der — fällt cena jenjuje od. se niža (pada); (Belohnung) plačilo, darilo, nágrada; (Lob u. Ehre) čast in slava, čast in hvala.

Preisaufgabe *f.* naloga z razpisanim darilom, razpisana —, nagradna naloga.

Preisausſchreibung *f.* razpis darila, — nagrade.

Preisbewerber *m.* tekmovalec za nagrado, natecalec za razpisano darilo.

Preisbewerbung *f.* tekmovanje (poganjanje) za nagrado, natecanje za razpisano darilo.

Preiscourant *m.* cenik, cenilnik, cenovnik (kupčijski).

Preiſelbeere *f.* brusnica, tičja črnica.

preiſen slaviti, poveličevati, hvaliti *in častiti, slavo peti* (pojem), preslavljati; glücklich — za srečnega imeti (imam) od. čislati, blagrovati.

Preiſen *n.* poveličevanje, preslavljanje.

Preiſer *m.* hvalilec, slavitelj, poveličevalec, preslavljalec.

Preisfrage *f.* nagradno vprašanje, vprašanje z razpisanim darilom.

preisgeben prepustiti (izročiti) na plenjenje, izpostaviti; *impf.* prepuščati, izpostavljati (opasnemu položaju).

Preisgebung *f.* prepustitev, izročitev v pogin, izpostavljenje v nevarnost.

Preisliſte *f.* ſ. Preiscourant.

Preisrichter *m.* sodnik o razpisanih darilih, prisodec nagrade, razsojevalec pogojenih vprašanj.

Preisſchrift *f.* za razpisano darilo tekmajoč spis, spis za natečaj, tekmajoča razprava; gekrönte — obdarjeni spis, nagrajena razprava, sestavek kateremu so prisodili (prvo) darilo (nagrado).

Preisſtück *n.* obdarjena (nagrajena) igra.

Preistarif *m.* cenik, cenovnik, ustanovljena cena.

preiswürdig (ſeines Pr. w.) vreden; (des ausgeſchr. Pr. w.) darila (nagrade) vreden, hvalevreden.

Preiswürdigkeit *f.* vrednost; hvalevrednost, vrednost darila.

Preiszuerkennung *f.* prisoja darila, prisodba nagrade, nagrajenje.

prekär dvomen, dvomljiv, negotov.

prellen pre-, ukaniti, prevariti, osleparíti, ociganiti, ogoljufati.

Preller *m.* goljuf, slepar; (prallender Schlag) plesk, udarec; (Abprall) odskok, odboj.

Prellerei *f.* prevara, goljufija, sleparija.

Prellerin *f.* goljufica, sleparica.

Premier *m.* prvi (ministèr).

Presbyter *m.* svečenik, duhovnik, prezbitèr.

Presbyterianer *m.* prezbiterijan, prezbiterijanec.

Presbyterium *n.* svečeniški oddelek (prostor), prezbiterij.

preſſant nujen, neodložen, presantèn; es iſt nicht — ni sile, ne mudi se.

preſsbar stisljiv, stlačljiv; die Luft iſt — zrak se da (se more) stisniti.

Preſsbarkeit *f.* stisljivost.

Preſſe *f.* tlačilnica, stiskalnica, tiskalo, preša; (Buchdruck) tisk, natis; unter die — geben dati tiskati, dati v natis (v tisk); ſich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natisu), tiskati se.

preſſen stiskati, tlačiti, mečkati, prešati, ožemati; *pf.* stisniti, ožeti (ožmem); (hart zuſetzen) pestiti, priganjati, siliti, kliniti (koga).

Preſſer *m.* stiskalec, tlačilec.

Preſsfreiheit *f.* tiskovna svoboda, svoboda tiska; svobodni tisk.

Preſsgericht *n.* sodišče v tiskovnih zadevah, sodišče za prestopke tiskovnega zakona.

Preſsgeſetz *n.* tiskovni zakon, postava o tiskovinah.

Preſshefe *f.* (Preſsgerm) stisnene [drožje *pl.*

preſſieren nuditi, siliti; es preſſiert sila je, nujno je, mudi se, ne da se odlašati (odložiti); preſſiert ſein imeti (imam) opravila čez in čez, imeti čez glavo opraviti.

Preſskufe *f.* kad (-i), krnica.

Preſsmaſchine *f.* ſ. Preſſe.

Preſsſchraube *f.* vreteno, vretenica.

Preſsübertretung *f.* prestopek tiskovnega zakona, prekršek tiskovne postave.

Preſszeug *n.* tiskalo, tiskalno orodje, tiskalna priprava.

Preſtige *n.* sleparstvo, sleparija, prevara.

Pretios dragocen, žlahtěn.

Pretioſen *pl.* dragocenosti *pl.*, dragotine *pl.*

Pricke *f.* ost (-i), ostěn; (Fiſch *Petromyzon*) piškur.

prickeln *tr.* bockati, zbadati; *intr.* skeleti, ščemeti, rezati (režem).

prickelnd (pikant) rezěk, rezěn.

Prieſter *m.* svečenik, duhovnik, mašnik; der hohe — véliki duhovnik; Prieſter- svečeniški, duhovski, duhovni, mašniški.

Prieſteramt *n.* svečeništvo, duhovstvo, duhovska služba, mašništvo.

Prieſterhaus *n.* duhovno semenišče, bogoslovnica.

Prieſterherrſchaft *f.* duhovska vlada, vlada duhovščine.

Prieſterin *f.* svečenica, duhovnica.

prieſterlich duhovski, mašniški, mašnikov, svečeniški.

Prieſterorden *m.* duhovni red.

Prieſterrock *m.* duhovska obleka.

Prieſterſchaft *f.* duhovščina, duhovstvo, duhovništvo, duhovniki *pl.*, svečeništvo, svečeniki *pl.*

Prieſterſtand *m.* duhovski stan, mašniški stan, duhovstvo.

Prieſterthum *n.* duhovstvo, duhovništvo, svečeništvo.

Prieſterweihe *f.* mašnikovo posvečenje (posvečevanje), posvečenje v mašnika, rokopolaganje (-pokladanje); die — ertheilen v mašnika posvetiti.

Prima *f.* prvi razred, prima. [dona.

Primadonna *f.* prva pevkinja, prima-

Primaner *m.* učenec prvega razreda, primanec.

primär prvotěn, prvi.

Primararzt *m.* (Primarius *m.*) prvi zdravnik, primarij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvak med nadškofi, prvostolnik, primas.

Primat *n.* prvaštvo med nadškofi, prvostolništvo, primat; (Vorrang überhaupt) prvenstvo.

Primawechſel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Muſik) prvi glas, prva stópinja; (beim Fechten) prvi ustop; prvica.

Primel *f.* trobentica, jaglec (jagelca), jeglič. [prost.

primitiv prvotěn, primitivěn, pri-

Primiz *f.* nova maša, primica.

Primogenitur *f.* prvorojenstvo, primogenitura.

Primſenkäſe *m.* brinzovec, brinzov sir.

Primzahl *f.* praštevilo, prvotno število, prvinsko število.

Princip *n.* (*pl.* Principien) princip; (Urgrund) začetek, izvor; (Grundſatz) načelo, glavno vodilo, podstavna misel (-); zakon.

Principal *m.* gospodar, prednik, predstojnik, principal.

Principat *n.* predstvo, prvenstvo, prvaštvo, principat. [cipijelěn.

principiell načelěn, podstavěn, prin-

Prinz *m.* knez, princ; kaiſerlicher — cesarjevič, carjevič; königl. — kraljevič; fürſtlicher — knežević.

Prinzeſſin *f.* kneginja, princesinja, cesarična, carevna, kraljična, kraljevna.

Prior *m.* prednik, prijor, predstojnik samostana; Prior- prijorski.

Priorat *n.* prijorstvo, samostansko predstojništvo.

Priorin *f.* prednica, predstojnica samostana.

Priorität *f.* predstvo, prednost, prijoriteta.

prioritätisch predstven, prijoritetēn.

Prise *f.* ščepec; (erbeutetes Schiff) zajeta —, zaplenjena ladija.

Prisma *n.* prizma.

prismatisch prizmatičēn.

Pritsche *f.* (Patsche, Klatschbrett) pleskavica, plaska, lopata, tolkača; (hölzerne Lagerstätte) pograd, ležišče na deskah, prična.

pritscheln (po vodi) pleskati, tleskati, brluzgati.

privat zasebēn, zasobēn, samosvojēn, privatēn; (geheim) tajēn.

Privatangelegenheit *f.* zasebna zadeva, privatna stvar (-i).

Privatbrief *m.* privatno pismo.

Privatdocent *m.* privatni docent, privatdocent.

Private *m.* zasebnik; *f.* zasebnica.

Privateigenthum *n.* zasebna last (-i), zasebna (privatna) svojina.

Privatier *m.* zasebnik. [za-se.

privatim *adv.* natihoma, med seboj,

Privatinteresse *n.* osebna korist (-i).

privatisieren za-se živeti (-im), osebovati, privatizirati.

Privatist *m.* privatni učenēc, privatist.

privativ izključēn, privativēn.

Privatleben *n.* zasebno —, privatno —, domače življenje.

Privatlectüre *f.* domače berilo, privatno čitanje.

Privatmann *m.* ſ. Privatier.

Privatperson *f.* ſ. Private.

Privatrecht *n.* zasebno pravo.

privatrechtlich zasebnopravēn. [(-i).

Privatsache *f.* zasebna (privatna) reč

Privatschuldverschreibung *f.* zasebna dolžnica, osobinsko dolžno pismo.

Privatschule *f.* zasebna učilnica, privatna šola.

Privatunterricht *m.* domači pouk, privatno poučevanje.

Privatvergnügen *n.* privatno veselje, *svoja zabava.*

Privatvermögen *n.* zasebno —, privatno —, osobinsko premoženje (— imovina). [stvo.

Privatwirtschaft *f.* zasebno gospodar-

Privatzeugnis *n.* zasebniško izpričevalo, privatna svedočba, privatno potrdilo.

Privet *n.* stranišče.

Privileg *n.* Privilegium *n.* (*pl.* Privilegien) svoboščina, predpravica, privilegij u. privilegija. [ščin.

Privilegieninhaber *m.* imetnik svobo-

Privilegienurkunde *f.* listina o svoboščinah, potrdilno pismo o predpravicah.

privilegieren podeliti predpravico (svoboščino), dati (dam) privilegij, privilegirati.

privilegiert samopravēn, s predpravicami obdarjen, privilegiran.

pro und contra *adv.* za in zoper, za in proti.

probabel verjetēn.

Probabilität *f.* verjetnost.

probat po skušnjah potrjen, skušen, dokazan, pripoznan.

Probe *f.* skušnja, poskušnja, poskus; (Beweis) dokaz; (Muster) ogled, obrazēc; auf die — stellen skušati; Probe- poskusni, za poskušnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskušnjo.

Probeblatt *n.* ogledni list, list na ogled.

Probebogen *m.* pola na ogled, ogledna pola.

Probedruck *m.* tisk na poskušnjo.

Probefahrt *f.* poskusna vožnja.

probehältig po skušnji potrjen, preizkušen; (v. Wechsel) trdēn, v redu.

Probejahr *n.* poskusno leto, leto poskušnje.

Probelection *f.* poskusno predavanje.

Probepredigt *f.* pridiga na poskušnjo, poskusna propoved (-i).

Probeschrift *f.* pisanje na ogled, lepopisēn poskus.

Probestück *n.* obrazēc, ogledēk, izvod (komad) na ogled, poskusēk.

Probevorlesung *f.* ſ. Probelection. [ba.

Probezeit *f.* čas poskušnje, poskusna do-

Probier- poskusni.

probieren iz-, po-, skusiti; *impf.* iz-, po-, skušati, preizkušati.

Probierer *m.* poskušalec, preizkušalec.
Probierſtein *m.* zlatarska oslica, preizkusni kamen.
Problem *n.* vprašanje, zastavica, naloga, problem.
problematiſch negotov, dvomen, problematičen.
Procedur *f.* ravnanje, ravnava, postopanje, procedura.
Procent *n.* odstotek, procent; (Gewinn) dobiček.
procentual odstoten, procentualen.
Proceſs *m.* pravda, pravdanje, tožba, prepor; (chem.) postopanje; proces; den — anhängig machen tožbo začeti (-čnem), tožbo vzdigniti zoper koga, pognati (-ženem) pravdo do sodišča; — machen na tožbo dejati (-denem); — führen pravdati se, tožiti se, tožariti se; durch — verlieren zapravdati, zatožariti; durch — erhalten iztožiti, s tožbo dobiti, izpravdati; Proceſs- pravdni, pravdanjski.
Proceſsacten *pl.* pravdni spisi, pravdanjska pisma.
Proceſsführer *m.* pravdar.
proceſſieren pravdati se, tožiti se, tožariti se, procesirati.
Proceſſion *f.* obhod (cerkveni), sprevod, procésija.
Proceſskoſten *pl.* pravdni stroški.
Proceſsordnung *f.* pravdni red, — zakon, sodni red.
Proceſsſache *f.* pravdna reč (-i), — zadeva.
proceſsſüchtig pravdljiv, prepirljiv, pravdarski; er iſt ſehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo.
Proceſsverfahren *n.* pravdna ravnava, razprava (ravnava) pravde.
Proclamation *f.* pro-, razglas, oklic, razglasilo, proklamacija.
proclamieren proglasiti, razglasiti, oklicati (-kličem), proklamirati; *impf.* proglašati, oklicevati.
Procura *f.* (Vollmacht) pooblastilo, polnomočje; (Beſorgungsgebür) upravnina.
Procuration *f.* oskrbovanje, upravljanje, prokuracija.
Procurator *m.* pooblaščenec, zastopnik; oskrbnik, upravitelj, prokurator.
Procuratur *f.* oskrbništvo, upraviteljstvo, prokuratura.
procurieren oskrbovati, upravljati.
Producent *m.* pri-, izdelovalec; (Vorzeiger der Urkunde) pokazalec; producent.
producieren pri-, izdelovati; (eine Urkunde) pokazati (-kažem); producírati; ſich — pokazati se, nastopiti; razkazovati se, javno kazati se, producirati se.
Product *n.* izdelek, proizvod; pridelek, obrodek, sad, sadež, plod; (Ergebniš) učinek, nasledek; (in der Mathematik) zmnožek, znesek, produkt.
Production *f.* (von Urproducten) pridelovanje, dobivanje; (von Kunſtproducten) izdelovanje, izgotavljanje; (theatr.) predstava, produkcija.
Productionscapital *n.* glavnica za pridelovanje, denarji za izdelovanje.
Productionskoſten *pl.* stroški pridelovanja, stroški za izdelovanje.
productiv ploden, rodovitен, plodovit, produktivен.
Productivität *f.* plodnost, plodovitost, rodovitnost, produktivnost.
profan neposvečen; posvetен, profanen.
Profanation *f.* oskrunjenje, oskrunjevanje, profanacija.
Profangeſchichte *f.* posvetna —, profanna zgodovina.
profanieren oskruniti, profanirati.
Profeſs *f.* obljuba (samostanska).
Profeſſion *f.* rokodelstvo, poseł, obrtnija; was iſt er von — s čim se peča, kaj je njegov poseł?
Profeſſioniſt *m.* rokodelec, profesijonist.
Profeſſor *m.* profesor, učitelj.
Profeſſorencollegium *n.* učiteljski (profesorski) zbor, zbor profesorjev.
Profeſſur *f.* profesorstvo, profesorska služba, učiteljska stólica, profesura.
Profil *n.* postranska podoba, prerezni načrt, profil.
Profit *m.* dobiček, korist (-i), profit.
profitabel dobiček donašajoč, koristen.
profitieren dobiček narediti, pridobiti, profitirati; *impf.* dobiček delati, — imeti (imam), pridobivati.
Profoß *m.* vojaški jetničar, vojni tamničar, profos.
Prognoſe *f.* napoved (-i), prognoza.

Prognoſtikon *n.* prorokovanje; ein — ſtellen prorokovati.

prognoſtiſch napovedèn, prorokovalèn.

prognoſtizieren napovedati (-povem); napovedovati, prorokovati, prognosticirati.

Programm *n.* program, črtež; razglasilèn spis; (Schul—) šolsko poročilo, šolski letopis, šolsko izvestje.

Progreſſion *f.* napredovanje; (arithm.) postopovanje, progresija, postopica.

Progreſſiſt *m.* napredovalèc, naprednjak, progresist.

progreſſiv *adi.* napredovalèn, napredujoč; progresivèn, postopèn; *adv.* postopice, postopno, progresivno.

prohibieren zabraniti, prepovedati (-vem); *impf.* braniti, ovirati, prepovedovati.

prohibitiv zabranilèn, zabranjujoč, prepovedovalèn, prohibitivèn.

Prohibitivſyſtem *n.* zabranilne naredbe proti tuji trgovini, prohibitivna sistema.

Project *n.* projekt; načrt, osnova; namera, nakana; nasvet, predlog.

projectieren načrt narediti, projektirati; snovati, nameravati; nasvetovati.

Projectil *n.* zaluèen strel, vržen naboj, hitalo.

Projection *f.* vzmet, projekcija; Projections= vzmetni, projekcijski.

Projectionslehre *f.* vzmetoslovje, nauk o projekciji.

Prolegomena *pl.* predgovor.

Proletariat *n.* siromaštvo, siromašniki *pl.*, proletarijat.

Proletarier *m.* siromak, siromašnik.

Prolog *m.* predgovor, uvod, prolog.

Prolongation *f.* podaljšanje, odlog, prolongacija.

Prolongationsgebür *f.* preložnina.

prolongieren podaljšati, odložiti, preložiti, prolongirati.

Promemoria *n.* spomenica, spisane

Promenade *f.* šetališče, sprehajališče, sprehod, promenada.

promenieren sprehajati se, šetati, šetati se, promenirati.

Promeſſe *f.* promesa.

Promotion *f.* povišanje, povzdignenje, *imenovanje za doktorja*, promocija.

promovieren *tr.* povišati, povzdigniti, imenovati za doktorja (doktorjem), podeliti doktorstvo; *intr.* postati (-stanem) doktor; promovirati.

prompt *adi.* ročèn, promptèn, hitèr; (pünktlich) točèn, natančèn; *adv.* urno, ročno, točno, brez pomude, na tanko.

Promulgation *f.* razglas, objavljenje, proglašenje, promulgacija.

promulgieren razglasiti, oznaniti, objaviti, proglasiti; *impf.* proglašati, razglašati, promulgirati.

Pronomen *n.* zaimé (-na), zaimèk, pronomen.

pronominal zaimenski, zaimenèn.

pronunciert ostro izražen, odločèn, očitèn.

Pronunciation *f.* izreka, izgovarjanje, prednašanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljalni náuk, propedévtika, uvodni nauk, uvod.

propädeutiſch pripravljalèn, propedévtičèn.

Propaganda *f.* razširjanje, propaganda; — machen širiti, razširjati, iskati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrſager) vedeževalèc, napovedovalèc, prorokovalèc; Propheten= proroški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrſagerin) vedeževalka, napovedovalka, prorokovalka.

prophetiſch proroški, prorokovalèn.

prophezeien prorokovati, napovedati (-vem), vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovanje; napovedovanje, vedeževanje.

prophylaktiſch obvarovalèn, odvračalèn, profilaktičèn.

Proponent *m.* predlagalèc, proponent.

proponieren predložiti, nasvetovati, predlagati, proponirati.

Proportion *f.* razmera, razmerje; sorazmerje, proporcija.

proportional razmerèn, proporcijonalèn.

Proportionale *f.* sorazmernica.

proportioniert razmerèn, proporcijoniran; (ebenmäßig) ravnomerèn, somerèn, skladomerèn; — ſein ujemati se.

Propoſition *f.* nasvet, predlog.

Propſt *m.* prošt.

Propſtei *f.* proštija.

Prorector *m.* namestni ravnatelj, prorektor.

Prorogation *f.* podaljšanje, prelog.

prorogieren podaljšati, preložiti.

Prosa *f.* proza, nevezana beseda, prosti govor.

Prosaiker *m.* prozaik, pisatelj v nevezani besedi.

prosaisch nevezan, prozaičen, prozaiški, v prozi.

Proscenium *n.* ospredje pozorišča, [proscenij.

proscribieren izobčiti, iz-, prognati (-ženem), preklicati (-kličem), proskribirati.

Proscribierte *m.* izobčenec, izgnanec, proskribiranec.

Proscription *f.* izobčenje, prognanstvo, proskripcija.

Proscriptionsliste *f.* imenik izobčencev, imenik proskribirancev.

Proselyt *m.* spreobrneneč, novoverec, proselit; —en machen spreobračati, nabirati novih verskih pristašev.

Proselytenmacher *m.* spreobračevalec, nabiralec novovernikov.

prosit *interj.* na zdravje! Bog pomagaj!

Prosodie *f.* zlogomerje, prozodija.

Prosodik *f.* nauk o zlogomerji, prozodika.

prosodisch zlogomerên, prozodičen.

Prospect *m.* po-, razgled.

prosperieren uspevati, rasti, ugodno se razvijati, napredovati, prosperirati.

prostituieren postaviti v zasmeh, osramotiti.

Prostitution *f.* osramočenje; izpostavljenje, blodništvo, prostitucija.

Protection *f.* zaščita, pokroviteljstvo, varstvo, obramba, protekcija.

Protector *m.* zaščitnik, pokrovitelj, zavetnik, zagovornik, protektor.

Protectorat *n.* pokroviteljstvo, zavetništvo, varstvo, protektorat.

Protectorin *f.* pokroviteljica, zaščitnica, zavetnica.

Protegé *m.* ljubljenec; zaščičenec.

protegieren ščititi, varovati, braniti, zagovarjati; vleči se, potegovati se, poganjati se za koga.

Protest *m.* odpor, upor, protest.

Protestant *m.* protestant, luteranec; —in *f.* protestantinja, luteranka.

protestantisch protestantski, luteranski.

Protestation *f.* ugovarjanje, upiranje, ugovor.

protestieren upreti se, ustaviti se; *impf.* upirati se, ustavljati se, protiviti se, ugovarjati, protestirati.

Protokoll *n.* zapisnik, protokol.

protokollarisch zapisniški; —e Aufnahme izpraševanje na zapisnik, sestavljanje zapisnika.

protokollieren za-, vpisati (-pišem) v zapisnik, zabeléžiti, protokolirati; *impf.* zapisovati.

Protokollführer *m.* (Protokollist) zapisnikar, zapisovalec, protokolist.

Protokollführung *f.* zapisovanje.

Protokollsnummer *f.* število (vložnega) zapisnika.

Prototyp *m.* u. *n.* pralik, prototip.

protzen kujati se.

protzig kujav.

Protzwagen *m.* kola za topove, topničarski voz.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhajanje, prihod; (Ertrag) prihoděk, dobiček.

Proverbium *n.* pregovor, rek.

Proviant *m.* živež, hrana, zaloga živeža, provijant; Proviant- živežni, provijantni.

Proviantmeister *m.* preskrbljevalec živeža, provijantmojstèr.

Proviantwesen *n.* preskrbljevanje živeža.

Provinz *f.* pokrajina, dežela, provincija.

Provinzial *m.* provincijalni poglavar samostanov, provincijal.

Provinzialismus *m.* beseda v kaki pokrajini navadna, le v kakem kraji (ne splošno) udomačen izraz, provincijalizem.

provinziell pokrajinski, provincijalen.

Provision *f.* (Vorrath) zaloga; živež; (Besorgungsgebür) opravnina, preskrbnina, provizija.

Provisor *m.* oskrbnik, upravnik, provizor.

Provisorialverfügung *f.* začasna odredba.

provisorisch začasen, provizoričen.

Provisorium *n.* začasna naredba.

Provocation *f.* izzivanje, povod za koga (Veranlassung) provzročitev.

provocieren izzvati (-zovem), pozvati na boj; *impf.* izzivati, vabiti na boj; *triv.* klicati (kličem) na korajžo; (heraufbeschwören) provzročiti.

Provocierung *f.* s. Provocation.

prüde prenapeto modĕr, pust, presiljeno krepostĕn.

Prüderie *f.* pretiravana krepostnost, premodrost, puščoba.

prüfen skusiti, izkusiti, poskusiti; *impf.* skušati, izkušati, poskušati; (d. Schüler —) izprašati, izpitati; *impf.* izpraševati; (untersuchen) preiskati (-iščem), pregledati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorschlag —) razmotriti predlog, pretehtati, preudariti, premisliti, pretresti, dejati (denem) na cedilo; *impf.* pretehtovati, preudarjati, pretresovati; geprüft preizkušen, izprašan, izpitan, potrjen.

Prüfer *m.* izpraševalĕc, preskuševalĕc.

Prüfling *m.* izpraševanĕc, preskuševanĕc.

Prüfstein *m.* s. Probierstein.

Prüfung *f.* skušanje, preizkušanje, skušnja; (Examen) skušnja, izpit, izpraševanje; (Untersuchung) preiskovanje, preiskava; pretresovanje, pretres, pretehtovanje; presoja, pregled; Prüfungs- izpraševalni, izpitni.

Prüfungscandidat *m.* izpitni kandidat, izpraševanĕc.

Prüfungscommission *f.* izpraševalna komisija, izpitni odbor.

Prüfungsgegenstand *m.* predmet izpita, izpitni predmet.

Prüfungsprotokoll *n.* izpitni zapisnik.

Prüfungssaal *m.* sobana za skušnjo, izpitna dvorana, izpraševalnica.

Prüfungstag *m.* dan skušnje, izpitni dan (dneva).

Prüfungstaxe *f.* skušnjina, izpitnina, odredbina za izpraševanje.

Prüfungszeugnis *n.* izpitno spričevalo, izpitna svedočba, spričevalo o skušnji.

Prügel *m.* krepel (-i), krepelĕc; skleščĕk, oklešček; (Schlag) udarĕc.

Prügelei *f.* pretep, tepež, poboj.

prügeln tepsti (tepem), biti (bijem), pretepati, nabijati, klestiti, tolči, šeškati, bunkati, mlatiti; o-, pretepsti, nabiti, pre-, oklestiti, našeškati, nabunkati, otolči, namlatiti.

Prügelstrafe *f.* šibanje, bičanje.

Prügler *m.* pretepalĕc, pretepač.

Prunk *m.* bliščoba, gizda, velikolepje, bliščečnost; Prunk- bliščeč, bliščobĕn, gizdav.

prunken bliščati (-im), bliščati se, svetiti se, lesketati (-am u. leskečem) se; ponašati se, prevzetovati.

Prunken *n.* ponašanje, prevzetovanje, veličevanje, gizdavost.

Prunker *m.* prevzetovalĕc, gizdalin.

prunkhaft bliščeč, sijajĕn, velikolepĕn, gizdav; nagizdan.

prunkliebend bliščoboljubĕn, gizdav, šopirĕn.

prunklos priprost, skromĕn.

Prunksucht *f.* gizdavost, veličevanje, prevzetija, šopirnost.

prunksüchtig gizdav, prevzetovalĕn, šopirĕn.

Psalm *m.* psalĕm.

psalmen psalme peti (pojem) oder prepevati.

Psalmist *m.* (Psalmsänger *m.*) pevĕc psalmov, psalmist.

Psalter *m.* (Psalmbuch *n.*) knjiga psalmov, psaltĕr; (Blättermagen) devetogŭb, šestogubĕc, prebiralnik, prisežnik.

Pseudo- lažni, krivi, nepravi, goljufni, podvrženi, slutvo-.

pseudonym pod izmišljenim (tujim) imenom, lažnoimenski, slutvoimenski, psevdonimĕn.

Pseudophilosoph *m.* slutvomodrijan, modrijan po imenu.

Pseudoprophet *m.* lažnivi oder krivi prorok.

pst *interi.* pst! bst!

Psyche *f.* duša, duh.

Psychiater *m.* zdravnik duha, zdravnik umobolnosti, psihijatĕr.

Psychiatrie *f.* zdravljenje duha, ozdravljanje umobolnosti, psihijatrija.

psychisch duševĕn, dušĕn.

Psycholog *m.* dušeslovĕc, psiholog.

Psychologie *f.* dušeslovje, psihologija.

psychologisch dušeslovĕn, psihologičĕn.

Publication *f.* pro-, razglašenje, razglas, razglasilo, oklic, oznanilo, publikacija.

publicieren pro-, razglasiti, oklicati (-kličem), objaviti, oznaniti, publicirati; *impf.* razglašati, oznanjati, oklicevati.

Publicist *m.* časnikar, novinar, publicist.

Publicistik *f.* časnikarstvo, novinarstvo, publicistika.

Publicität *f.* očitnost, javnost.

Publicum *n.* občinstvo, množica, narod, zbrani svet.

publik očit, očitěn, javěn.

Pud *n.* pud.

Pudding *m.* (engl. Mehlſpeiſe) puding.

Pudel *m.* kodĕr, kodrast pĕs; (Fehler) pomota, (debel) pogrešĕk.

Pudelmütze *f.* kosmata kapa, kučma.

pudeln *tr.* grdo ravnati s kom, ravnati z njim kakor s psom; *intr.* pomoto napraviti; (wackeln) opotekati se, gugati se.

pudelnärriſch smešĕn, prismojen.

pudelnaſs mokĕr kakor miš.

Puder *m.* moka za lase, pudĕr.

puderig z moko potresen, opudran, napudran.

pudern s pudrom potresti, napudrati; *impf.* s pudrom potresati, pudrati.

puff *interj.* lòp! bùmf! bùf! trèsk!

Puff *m.* udar, udarĕc, sunĕk, sunljej, dregljej, bunka.

Puffärmel *m.* široki rokav, nabrani rokav, nabušĕk.

puffen suvati (sujem), bunkati, dregati, butati, lopati; nabunkati, napũháti, otolči; dregniti, butniti, lopiti, bunkniti.

Puls *m.* trip, utrip, udar; der — geht žila utriplje od. bije od. tolče.

Pulsader *f.* ciplja, žila utripalnica.

pulſieren tripati (tripljem), utripati, biti (bijem). [bitje žile.

Pulsſchlag *m.* utripanje žile, bilo od.

Pult *n.* (pisalni) podstavĕc, pult.

Pulver *n.* prah, prašĕk; (Schieß—) strelni prah, smodnik.

Pulverbeutel *m.* (—büchſe *f.*) prašnik, prahovnica.

Pulverdampf *m.* dim (megla, čad) od strelnega prahu, smodnikov dim.

Pulverfabrik *f.* tovarna za smodnik, smodnikarna, stope *(pl.)* za smodnik.

Pulverfaſs *n.* sod za smodnik.

Pulverhorn *n.* rog za smodnik, práhovnica.

pulverig v prah stolčen, phan, zmlet, zdrobljen.

pulveriſieren streti (starem) v prah, stolči, somleti (-meljem), someti (somanem). [nišče.

Pulverkammer *f.* smodnišnica; smod-

Pulverkorn *n.* zrno smodnika od. strelnega praha.

Pulvermagazin *n.* hranišče strelnega prahu, zaloga smodnika, shramba od. skladišče za smodnik.

Pulvermühle *f.* ſ. Pulverfabrik.

Pulverthurm *m.* zidanica za strelni prah, smodnišnica.

Pulvertonne *f.* ſ. Pulverfaſs. [rota.

Pulververſchwörung *f.* razstrelna za-

Pumpe *f.* sesalka, črepalnica, pumpa.

pumpen črpati, črepati, na sesalko vleči, pumpati.

pumpern ropotati (-am u. ropočem).

Pumpernickel *m.* rĕženjak, kruh iz phane rĕži (iz pire), rĕžén hleb; (Spaſsvogel) burkež, šaljivec, pavliha.

Punkt *m.* (Punctum *n.*) pika, točka; *dem.* pičica; (Stich) ubod, ubodĕc, ubodljej; (Artikel) člen, členĕk, točka, odstavĕk; (Umſtand) reč (-i), zadeva; auf dem — ſtehen biti (sem) na tem, nameravati, kaniti, pripravljen od. namenjen biti; — ſechs Uhr natanko ob šestih, točno (ravno) ob šestih, ko ura šest odbije; — für — beantworten na vsako točko odgovoriti, nobene točke ne izpustiti, vse do pičice vedeti (vem); der höchſte — vršac, vrhunĕc.

punktieren pike delati; pike narediti, s pikami zaznamenati, na-, opikati, punktirati.

pünktlich *adi.* natančĕn, točĕn; *adv.* na tanko, za las, točno; skrbno.

Pünktlichkeit *f.* natančnost, točnost.

Punktthierchen *n. (Monas)* živa pika, monada.

punktweiſe *adv.* točka za točko, stavĕk za stavkom, posamič po točkah.

Punſch *m.* punš, punč.

punſchen punčevati, punš piti (pijem).

Pupillar- sirotinski, pupilarni.

Pupillargelder *pl.* sirotinski denarji *pl.*, pupilarno premoženje.

pupillarmäßig sirotinski, pupilarčn; —e Sicherheit pupilarna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račun o sirotinskem premoženji; račun o gospodarstvu s pupilarnimi denarji.

Pupillarſubſtitution *f.* postavljanje naslednika mladoletniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinsko oder pupilarno premoženje.

Pupille *m.* maloletna (mladoletna, nedoletna) sirota, nedorasel varvanec.

Pupille *f.* (weibl. Mündel) mladoletnica; (im Auge) zenica, punčica.

Pupillencollegium *n.* varstveno sodišče, nadstojništvo sirot.

Pupillenrath *m.* varstveni svétnik, oskrbnik sirot.

Puppe *f.* púnica, púnčika; (bei Insecten) zapredek, mešič.

puppen s púnčkami igrati (se); ſich — zapredati se.

Puppenmacher *m.* izdelovalec púnčik.

Puppenräuber *m.* *(Calosoma sycophanta)* moškatnik, otimač.

Puppenſpiel *n.* igranje s púnčkami, igrača, otročarija.

pur čist, samočist, nezmešan; —e Wahrheit gola resnica; —es Gold čisto od. suho zlato; —er Neid sama zavist (-i), gola nevoščljivost.

Purganz *f.* čistilo, mečilo, čistilen lek.

Purgier- čistilen, mečilen.

purgieren *tr.* čistiti; iz-, očistiti; *intr.* čistiti se, dristo imeti (imam), dristati.

Purgiermittel *n.* čistilo, mečilo.

Purgierpille *f.* čistilni osvalek.

Purification *f.* čiščenje, čistitev.

purificieren čistiti, očiščevati; o-, izčistiti; purificirati.

Purismus *m.* trebljenje jezika, prenapeta skrb za čistost jezika, čistogovornost, purizem.

Puriſt *m.* trebilec (čistilec) jezika, čistogovornik, jezikotrebec, purist.

Puritaner *m.* puritan, puritanec.

Purität *f.* čistost, prečistota.

Purpur *m.* škrlat, bagér; Purpur- bagreni, škrlatni.

purpurbekleidet v škrlatni obleki, s škrlatom ogrnen, v škrlatu oblečen.

Purpurfarbe *f.* škrlatna barva, bagér.

purpurfarben škrlatast, bagren.

Purpurfärber *m.* bagrnik.

Purpurmantel *m.* škrlatni plašč.

Purpurmuſchel *f.* škrlatnik.

purpurn škrlaten, bagren.

purpurroth škrlatnordeč, škrlatast.

Purpurröthe *f.* škrlatna r(u)dečina, bagrenina, škrlatnina.

Purpurſchnecke *f.* škrlatnik, bagrenka, bagrena školjka.

Purpurſtoff *m.* škrlatovina, bagrovina.

purzeln prekucniti se, prekopicniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicevati se.

Puſtel *f.* mozolj, mozoljček, spuščaj, spúhlina, búljica.

Puſtelausſchlag *m.* óšpice *pl.*, búljice *pl.*, mozoljasta spúhlina; ich habe einen — bekommen opahnilo se mi je.

puſten hukati (v roko).

Pute *f.* pura.

Puter *m.* (Puterhahn od. Truthahn) puran, purman.

Putſch *m.* vstaja, buna, kramola, poskus prekucije, poskušen prevrat.

Putz *m.* lepotičje, nakit, lišp, okras, ures, okrasje, kinč.

Putzdocke *f.* našopirjenka, šopirnica, gizdavka; (auch von männl. Perſonen) gizdalin, našopirjenec.

putzen čistiti, snažiti, čediti, likati, svetliti; očediti, očistiti, osnažiti, osvetliti, zlikati; (ſchmücken) lišpati, lepotičiti, krasiti, kititi; nališpati, olepotičiti, nakititi, okrasiti, našopiriti; (die Kerze —) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati, usekovati; (Bäume —) trebiti, klestiti; o-, pretrebiti, oklestiti; *fig.* jmdn. — karati, zmerjati, oštevati, obirati; izkarati, ozmerjati, oštetí (-štejem); (in einer Kritik) šibati, bičati, kresati (krešem), podajati (koga).

Putzer *m.* čistilec, snažitelj; (Verweis) ukor, karanje, graja.

Putzerin *f.* snažiteljica.

Putzhandel *m.* kupčija z lepotičjem.

Putzhändler *m.* lepotninar, kupčevalec z lepotičjem, prodajalec lišpa.

Putzhändlerin *f.* lepotninarica, prodajalka lepotičja.

Putzhandlung *f.* prodajalnica lišpnega blaga, lepotninarnica.

Putzhans *m.* gizdalin, našopirjeneč.
Putzmacherin *f.* lepotnarica.
Putzsucht *f.* gizdavost, šopirnost, lišpavost.
putzsüchtig gizdav, šopirěn, lišpav.
Putzware *f.* lepotnina, lepotičje, lepotija, lišp.
pyramidal piramidast, piljast, piramiděn, piramidalěn.
Pyramide *f.* koničast steběr, pilj, piramida.
pyramidenförmig *j.* pyramidal.
Pyramidenpappel *f.* laški topol, jagned.
Pyrenäen *pl.* Pireneji *pl.*, pirenejsko pogorje.
Pyrometer *n.* ognjemer.
Pyrotechnik *f.* ognjarstvo.
Pythia *f.* Pitija; vedeževalka.

Q.

Quabbe *f.* podvratnik, naděr.
quabbelig drgečoč, tresoč se, mastěn, tolst, debel da se trese.
quabbeln drgetati (drgečem), tresti se, zibati (zibljem) se.
quackelhaft otročji, vrtoglav, motovilast.
quackeln (**wackeln**) klamoteriti, motoviliti, gugati (gugljem) se; (**unverständig reden**) klobasati, čeljustati, nepremišljeno in otročje govoriti.
Quackler *m.* vrtoglavěc, motovilež, vetrast kričač, čeljustač.
Quacksalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh; —in *f.* ozdravljúhinja, mážarica, mazílarica, vračúhinja.
Quader *f.* četveroogeln kamen, rezan (obsekan) kamen, kamnena ploča; štirjaški kamen.
Quadermauer *f.* zid iz sekanega (rezanega) kamena.
Quadragesima *f.* prva postna —, pepelnična nedelja.
Quadrant *m.* četvrtnik, kvadrant.
Quadrat *n.* kvadrat, štiriják, četveroogelnik (jednakostrani, pravokotni); **Quadrat-** kvadratni, štirijaški.
Quadratfuß *m.* kvadratni črevělj, štirijaški črevělj.
Quadratklafter *f.* kvadratni sežénj, štirijaški sežénj.
Quadratmeile *f.* kvadratna milja, štirijaška milja.
Quadratmeter *n.* kvadratni metěr, štirijaški metěr.
Quadratur *f.* kvadratura.
Quadratwurzel *f.* kvadratni koren, kvadratna prvina.
Quadratzoll *m.* kvadratni (štirijaški) [palěc.
Quadriennium *n.* četiriletje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrirati, povišati na drugo potenco (stópinjo); (**eine Fläche**) na štiri ogle narediti, spraviti na lik kvadrata (štirijaka); **das quadriert nicht** to se ne prilikuje, to se ne prilega.
quadrilinguis četverojezičěn.
Quadrille *f.* četvorka, kadrilja.
quadrupel četverěn.
Quadrupelallianz *f.* četverozvezje, zveza med štirimi, zveza četvorice, četverna zveza.
Quadruplum *n.* četvórina.
Quai *m.* nabrežje.
quak *interj.* kvak!
Quak *m.* kvakanje, regljanje.
quaken regljati, kvakati, regetati (regečem), kreketati.
Quaken *n.* regljanje, kvakanje.
quäken bevskati, lajati.
Quäker *m.* bevskalěc (lesjak); (**Zitterer**) kveker.
Qual *f.* muka, bolečina, trpljenje; (**des Gemüthes**) britkost, težava, bolest (-i).
quälen mučiti, trpinčiti, trapiti, sukati (sučem), treti (tarem), pestiti, stiskati.
Quäler *m.* mučitelj, zatiralěc.
Quälerei *f.* mučenje, trpinčenje, zatiranje.
Quälerin *f.* mučiteljica, zatiralka.
Quälgeist *m.* nadlegovalěc, mučitelj, zloběn vrag.
Qualification *f.* prikladnost, sposobnost, pripravnost.
Qualificationsausweis *m.* spričevalo sposobnosti, izkaz prikladnosti.

Qualificationstabelle *f.* razpregledница sposobnosti, razkaz porabnosti (porabljivosti).

qualificieren pripravno (sposobno za kaj) narediti, za prikladno (sposobno) spoznati kaj, prirediti, priravnati, usposobiti; ſich — sposobnost zadobiti, prikladen (sposoben) biti (sem).

qualificiert pripravěn, prikladěn, sposoběn, zmožěn, uporáběn, porabljiv.

Qualität *f.* kakošnost, kakovost; notranja vrednost, dobrota; vrsta, sorta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kakošnost (na notranjo vrednost), po kakovosti, kvalitativěn.

Qualle *f.* morski klobúk, osípni —.

Qualm *m.* hlap, gost dím, čad, sopar; zaduh, omotičěn in zaduhěl zrak.

qualmen hlapeti, kaditi se, pariti se; z dimom napolniti, zakaditi, zadimiti.

qualmig dimen, zakajen, soparen, zadimljen.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kôpi, oglénici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kôpi).

Quandelſtange *f.* prócep.

Quantität *f.* kólikost; (Menge) množina; (in der Metrik) mera, zlogomerje, obsežnost zloga.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kólikost (na množino), po kólikosti, kvantitativěn.

quantitierend časomerěn, zlogomerěn.

Quantum *n.* količina, množina, veličina, števílo, mnoštvo.

Quappe *f.* menék.

Quarantäne *f.* osébljenje (odločitev) sumne ladije [za 40 dnij], kvarantena, kontumácija; — halten biti (sem) osébljen (odločen, da nihče ne pride blizu), biti v kvaranteni.

Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítek; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotija, reč brez cene (brez vrednosti), malenkostna stvar (-i); in jedem — rühren v vsak nič nos vtakniti (vtikati).

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäſe *m.* skuta, ožemček, présen sir.

quarren cmeriti se, kremžiti se, *vekati, kisati se.*

Quart *n.* četrt (-i), četvrt (-i), četrtina, četrtnica, četrtínka; (Format) četverka.

Quartal *n.* četrtletje, trije meseci, kvatre *pl.*, Quartal- četrtletni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtletje, vsake tri mesece; četrtletno.

Quartaner *m.* učenec četrtega razreda (leta).

Quartbogen *m.* (—format *n.*) četverka.

Quarte *f.* četrtica; *(mus.)* četrta stópinja, kvarta; (in der Fechtkunſt) četrti mahljej.

Quartett *n.* čveteroglasna skladba, čveterospev, kvartet.

Quartier *n.* stan, stanišče, stanovališče; (Aufenthaltsort) bivališče, prebivališče, stanovišče, stanovanje; (Herberge) prenočišče, ostajališče; — nehmen nastaniti se, ostati (ostanem), prenočiti; in — ſtehen stanovati, bivati, nastanjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačilo k stanovnini, priboljšek za stanovanje.

Quartiergeld *n.* stanarina, stanovnina.

Quartiermeiſter *m.* vojaški stanovniščnik, kvartirmojstěr.

Quartierträger *m.* gospodar stana, stanodajalec. [red.

Quartierzinsclaſſe *f.* stanarinski raz-

Quarz *m.* kremenjak, kremen.

quarzig kremenat.

Quarzit *m.* kremenovec.

Quarzſteinart *f.* kremenina.

quasi *adv.* (gleichſam) tako rekoč, nekako, dejal bi, kakor da, kot da; na pol.

Quaſigelehrte *m.* učenjak-poloviçar, napol-učenjak.

Quaſte *f.* čop, šop, kita.

Quäſtion *f.* vprašanje.

quäſtionieren izpraševati.

Quäſtionsſchreiben *n.* pismeno vprašanje.

Quäſtor *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtletje, kvatre *pl.*; Quatember- četrtletni, kvaterni.

Quatemberfaſten *pl.* kvaterni post, kvaterni postni dnevi *pl.*

Quatembertag *m.* kvaterni dan (dne u. dneva).

Quaterne *f.* četvornica, kvaterna.

Quebbe *f.* ozibi *pl.*, tresoča močvirna tla *n. pl.*

Quecke *f.* (Queckengras *n.*) pirnica, pirika, boréd; Quecken- pírnični, pirični.

Queckſilber *n.* živo srebro; Queckſilber- živega srebra.

Queckſilberauflöſung *f.* raztopnina živega srebra.

Queckſilberborax *m.* burnokislo živo srebro.

queckſilbern živosrébern, od živega srebra.

Queder *n.* obšiv, obrobék; (d. Schuhen) [ostava.

Quell *m.* studenec, vrelec, vír, izvír, vrelo, mrzlec (-zelca); *dem.* studenček, vrelček, izvirek.

Quelle *f.* ſ. Quell.

quellen *intr.* vreti, izvirati, kipeti, vrvrati, teči (tečem) iz ...., curljati iz ...; privreti, priteči, uliti (-lijem) se; (aufſchwellen) napiti (-pijem) se, napojiti se, namočiti se, razbuhniti se, napeti (-pnem) se, zabrekniti, narasti; *impf.* napijati se, napenjati se, naraščati; *tr.* (ſchwellen machen) namočiti, *impf.* namakati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povirje. [slovje.

Quellenlehre *f.* nauk o izvirih, viro-

quellenmäßig *adv.* po virih.

quellenreich studenčnat, vrelovit, bogat na vrelcih.

Quellenſtudium *n.* pretehtovanje (pretresovanje, preiskovanje) zgodovinskih virov, učenje po virih, proučevanje virov.

Quellgrund *m.* virje, povirje, izviralíšče, studenčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vodna vila, povodkinja.

Quellſalz *n.* studenčna sol (-í).

Quellſee *m.* studenčno jezero.

Quellwaſſer *n.* studenčnica, vróčnica; živa voda.

Quendel *m.* materna dušica, materni dušek, máčešica.

Quendelwolle *f.* dušična predenica.

Quentchen *n.* (Quentlein *n.*) kvintelj (-ljna), kvinteljc.

quer *adi.* prečen, vprečen, poprečen, počezen; *adv.* vprek, navprek, počez, poprečno; na križ, križem.

Querart *f.* dvorezna sekira.

Querbalken *m.* prečni tram, poprečno bruno, prečnik, osečnik.

Querband *n.* prečna vez (-i).

Querdurchſchnitt *m.* poprečni presek, poprečni prerez.

Quere *f.* vpréčina, poprečnost; in die — poprek, počez; einem in d. — kommen biti (sem) komu na poti, skaziti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (narobe); ins Kreuz u. in die — vse križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprek; (unerwartet) iz nenada, nenadoma.

Querflöte *f.* postranska piščal (-i), postránica.

Querfortſatz *m.* prečni odrastek, prečni podaljšek.

Querfrage *f.* postransko vprašanje.

Querfurche *f.* poprečna brazda.

Quergaſſe *f.* stranska úlica, poprečna úlica, stranske ulice *pl.*

Quergraben *m.* poprečni rov, — jarek.

Querholz *n.* poprečni les, prečnik, préčnica; (— an der Thüre) zásova; (an Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljust (-i); (Querhölzchen am Joche) zátika.

Querlage *f.* poprečni položaj, poprekost, poprečna lega.

Querlatte *f.* preklja.

Querlauf *m.* poprečen tek.

Querleiſte *f.* poprečna letvica, poprečnica.

Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.

Querprofil *n.* poprečni presek, poprečni črtež. [zatik.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapah,

Querſack *m.* bisaga, vreča-čezramnica.

Querſchlag *m.* prekòp.

Querſchnitt *m.* poprečen prerez (prerezek), — presek.

Querſpalte *f.* poprečna razpoka.

Querſtange *f.* poprečen drog, préčnica; (beim Dachſtuhl) škarje *pl.*; (bei den Wagnern) oplen; (beim Rebengeländer) streljalec.

Querſtraße *f.* prečna cesta, križempot

Querſtrich *m.* prečna poteza (črta), poprečnica.

Querthal *n.* poprečna dolina, dolina-prečnica, preseka.
querüber *adv.* vprek, poprek.
Querwand *f.* prečna stena, pregraja, prepažba, prégrada.
Querwind *m.* stranski vetĕr, vetĕr iz strani; krivĕc.
Quetſche *f.* stiska, tesnoba.
quetſchen mučkati, gnesti (gnetem), mlinčiti, stiskati, tlačiti, treti (tarem); zmučkati, zmlinčiti, stisniti, stlačiti, streti; ſich den Finger — prst si priščeniti (pretisniti, uščeniti).
Quetſcher *m.* mučkalĕc, tlačilĕc, tlačitelj, stiskalĕc.
Quetſchung *f.* zmučkanje, zmlinčenje, strtje; (Quetſchwunde) zmučkanina, zmlinčenina, otiska, odirĕk, otolkljej.
Queue *f.* (Billardſtock, *frz.* ſpr. Kŏ) biljardna pálica, kĕ.
quick vesel, živ, čvrst.
Quickborn *m.* živi studenĕc, živa voda.
Quickerz *n.* živa ruda, živo srebro.
Quickſand *m.* svišč.
Quiek *m.* cvil, cvič, cviljenje, vik.
quieken (quiekſen) cviliti, cvičati, kričati; zacviliti, zacvičati, cikniti.
Quieſcent *m.* počivalĕc, upokojenĕc, umirovljenĕc.
Quieſcentengehalt *m.* pokojnina, počitnina.
Quieſcenz *f.* počitĕk, pokoj.
quieſcieren *intr.* počivati, v pokoji živeti; *tr.* v počitĕk dejati (denem), umiroviti.
Quieſcierung *f.* začasni pokoj.
quietſchen ſ. quieken.
Quinquageſima *f.* pustna —, tolsta nedelja.
Quinquennium *n.* petletje, doba petih [let, pet let.
Quinta *f.* peti razred.
Quintaner *m.* učenĕc petega razreda.
Quinte *f.* petica; *(mus.)* peta stópinja, kvinta; (in der Fechtkunſt) peti mahljej; die —n zvijače *pl.*, spletke *pl.*
Quinteſſenz *f.* cvet, jedro, jezgra.
Quintett *n.* peterospev, kvintet, peteroglasno petje.
Quirl *m.* raztrepalnica, motič, motovĕk, vretence, žvrkla, dideldajčĕk.
quirlen raztepsti (-tepem), razmotiti, umesti (-metem), pomešati, raztrepati; *impf.* raztepati (-tepljem), mesti, mešati, trepati (-trepljem).
quitt bŏt *(indecl.)*, prost, oproščen, rešen; — werden pobotati se, poravnati se; (ſich entledigen) iznebiti se, odkrižati se.
Quitte *f.* kútina.
Quittenapfel *m.* kútinar.
Quittenbirn *f.* kútinica. [vĕc.
Quittenſaft *m.* sok od kutin, kútino-
quittieren (den Empfang beſcheinigen) prejem potrditi, pobotnico dati (dam), prejemni list napisati (-pišem); (abdanken) službi odpovedati (-vem) se, odreči se, službo pustiti (ostaviti), iz službe izstopiti.
Quittung *f.* pobotni list, pobotnica.
Quittungsſtempel *m.* kolĕk za pobotnico.
Quodlibet *n.* zmes (-i), vsakega nekaj.
Quote *f.* del, delež. [cijent.
Quotient *m.* količnik, razštevĕc, kvo-

R.

Rabatt *m.* rabat, popustĕk; — geben, rabattieren popustiti, *impf.* popuščati.
Rabatte *f.* oslec, zaslec, obšiv, obšivĕk.
Rabbiner *m.* rabin, rabinĕc.
rabbiniſch rabinski.
Rabe *m.* vran, krokar, kavran, gavran; Raben- vranji, krokarjev, krokarski.
Rabenaas *n.* mrha, mrlina, mrcina.
Rabeneltern *pl.* brezsrčni stariši *pl.*, nečloveški roditelji *pl.*
Rabengekrächze *n.* krok, krokanje, krokot, *krokotanje.*
Rabenhaar *n.* črni lasje *pl.*, vranji lasje *pl.*
Rabenmutter *f.* brezsrčna —, brezdušna mati (matere).
rabenſchwarz vranji, črn kakor vran, — krokar.
Rabenvater *m.* brezsrčni —, brezdušni oče (očeta).
rabiat divji, razkačĕn.
Rabiſch *m.* rováš, roš. [list.
Rabuliſt *m.* jezičnik; zvijačnik, rabu-
Rabulisterei *f.* zvijaštvo.

Raçe *f.* (Raſſe) (v. Menſchen) pleme (-ena); *(zool.)* pasma, pasmina.

Rach- maščevalni, maščevalski.

Rache *f.* osveta, mest (-i), maščevanje; — nehmen maščevati se, mestiti se; zmaščevati se, namaščevati se, osvetiti se, znositi se nad kom.

Rachedurſt *m.* maščevalnost, osvetoželjnost.

Rachengel *m.* maščevalni angelj.

Rachegedanke *m.* miſel na maščevanje.

Rachegericht *n.* maščevalna sodba.

Rachegöttin *f.* boginja maščevalka.

Racheluſt *f.* maščevalnost, osvetljivost, pohlepnost po osveti.

rächen *tr.* maščevati, mestiti; ſich — maščevati se, mestiti se; zmaščevati se, znositi se nad kom, osvetiti se.

Rachen *m.* žrelo, golt, goltanec; (Abgrund) prepad, brezno.

Rachenblätter *pl. (bot.)* zijalke *pl.*

rachenförmig *(bot.)* zijalast.

Rächer *m.* maščevalec, mestitelj, osvetnik; —in *f.* maščevalka, osvetnica.

rächeriſch maščevalen, maščevalski.

Racheſchwert *n.* maščevalni meč, meč osvete.

Rachgier *f.* maščevalnost, osvetljivost, hrepenenje po maščevanji.

rachgierig maščevalen, osvetljiv, osvetoželjen.

Rachgierigkeit *f.* maščevalnost.

Rachſucht *f.* ſ. Rachgier.

rachſüchtig ſ. rachgierig. [ubijanje.

Rackerei *f.* trud, upora, ubadanje,

rackern ſich ubijati se, truditi se, ubadati se, upirati se.

Rad *n.* kolo (kolesa); (Kreis) kolobar; (an der Welle) kolo na vratilu; (Purzelbaum) kolobenec, kozolec.

Radachſe *f.* os (-i), podos (-i), podvoz (-i).

Radarm *m.* motoroga.

radbrechen (radebrechen), eine Sprache — lomiti, hrestati, slabo govoriti.

Radbüchſe *f.* pesto, pušica.

Rädchen *n.* kolesce, kolce, kolčice.

Radhaue *f.* motika, rovnica, kopača.

rädeln sukati (sučem) se, v kroge iti (grem).

Rädelsführer *m.* kolovodja, glavar, načelnik, podpihovalec.

Raden *m.* kokalj, kokelj.

Radenſieb *n.* sodilno rešeto.

Rader *m.* kolár.

Räder *m.* (Sieb) reta, rejta, rehta; *dem.* retica; (Perſon) rehtalec, retalec.

räderig kolesast, kolesnat.

rädern (einen Verbrecher) s kolesom treti (terem, tarem); streti; (überfahren) povoziti, zmečkati; *impf.* považati, zmečkavati.

Räderwerk *n.* kolesa *pl.*, kolesje, kolesovje.

Radfelge *f.* platišče; (in der Mühle) lopate *pl.*, krog, oplat.

radförmig kolesast. [kolesnica.

Radgeleiſe *n.* kolovoz, kolovozník,

Radhemmung *f.* zavora.

radical korenit, radikalen. [lečba.

Radicalcur *f.* temeljit lek, temeljita

Radicale *m.* radikalec, razvratnik.

Radicale *n.* korenika, radikal.

Radicalismus *m.* radikalizem, razvratništvo.

radicieren koren potezati, koreniti.

Radies *m.* redkev.

Radieschen *n.* redkvica.

Radier- strgalni. [ostrgati.

radieren strgati, strugati (z nožičem);

Radiermeſſer *n.* strgalni nož.

Radius *m.* (Strahl) žarek; (Halbmeſſer) polumer, radij; *(— vector)* (črta prevodnica).

Radir *f.* koren, korenina.

Radkranz *m.* kolesni obod, platišče.

Radmacher *m.* kolar, kolesar.

Radmantel *m.* široki plašč, kolobár.

Radnagel *m.* zakolek, zákolič, zásnik (zaosnik), luneк, pešelj, zamózka.

Radſchiene *f.* šina.

Radſchuh *m.* cokla, črevelj, podvora.

Radſpeiche *f.* prečka, špriklja.

Radſperre *f.* zavora, zavor, zavornica, zavera, zavernica. [meja.

Radſpur *f.* kolovôz, kolesnica, kolo-

Radwelle *f.* kolesna os (-i), podvoz (-i), vreteno, vratilo; (in der Mühle) preslica.

Radzahn *m.* palec, zobec.

Raffel *f.* ſ. Flachsraufe. [drgati.

raffeln smukati, grebenati (lan),

raffen grabiti; pograbiti, pobrati (-berem).

Raffholz *n.* suhljad (-i), lomača, vrhovina, dračje, pobirki *pl.*

Raffinade *f.* prečiščanje, čiščenje (sladkorja), prečiščeni sladkor.

Raffinement *n.* prebrisanost, prekanjenost, presukanost, premetenost.

Raffinerie *f.* čistilnica, rafinerija.

raffinieren čistiti, variti (sladkor); prečistiti, očistiti, prevariti; *impf.* prečiščati, prevarjati.

Raffineur *m.* čistilec, prečiščevalec.

raffiniert *fig.* premeten, zvit, prekanjen, presukan.

Raffinierte *m.* premetenec, prekanjenec; *f.* premetenka, prekanjenka.

Raffiniertheit *f.* premetenost, prekanjenost, zvitost.

Raffzahn *m.* prednji zob, popadnik.

ragen moleti, štrleti, strmeti, strčati (-im), kipeti.

Ragewurzel *f.* kukovec, cepetec.

Ragout *n.* meseni primesek v juhi.

Rahe *f.* rahno, rajna.

Raheſegel *n.* jadro na rajni.

Raheſtange *f.* rahnica. [škrlup.

Rahm *m.* smetana, smetena, vrhnje,

Rahmen *m.* oklep, okvir, obkrajec.

rahmen (Milch) posneti (-snamem), *impf.* posnemati; ein Bild — dejati (denem) sliko v okvir, okviriti.

Rahmlöffel *m.* posnemalnica, posnemalka, posnemača.

Rahmſuppe *f.* juha s smetano, juha od smetane.

Raigras *n.* ovsnica.

Rain *m.* meja, omejek, rob; (zwiſchen Äckern) griva, zvrati *pl.*

Rainblümchen *n.* marjetica. [se.

rainen mejiti, mejičiti, držati (-im)

Rainfarren *m.* vratič.

Rainſtein *m.* mejnik.

Rainweide *f.* kalina, zimolez, kostanjičevje. [nost.

Raiſon *f.* razum, pamet (-i), razum-

raiſonnabel pameten, pravičen, velikodušen, darežljiv.

Raiſonnement *n.* umovanje, razsojevanje; (verächtl.) modrovanje.

raiſonnieren umovati; razsojati, razkladati, besedovati; (verächtlich) modrovati.

Rait- *računski.*

raiten ſ. rechnen.

Raja *m. f.* kristijan —, kristijanka pri Turkih, raja.

Rakete *f.* raketa, raketelj (-ljna); Raketen- raketni.

Raketenmacher *m.* raketar.

Ralle *f.* mokoš, mlakoš, koščc.

ralten razsajati, razbijati.

Rammblock *m.* zabijač, ovčn.

Rammbock *m.* ovčn.

rammeln *tr.* kole zabijati; *intr.* goniti se, pojati se; ſ. brunften.

Rammelzeit *f.* gonitba, pojanje; ſ. Brunft.

rammen ſ. rammeln.

Rammklotz *m.* ſ. Rammblock.

Rand *m.* kraj, rob; (des Ackers) obmejek, obmet; obronek; (e. Gefäßes) rob, obrobek; (des Hutes) okrajek, prikrajek, krajevci *pl.*; Rand- krajni, obkrajni, mejni, obrobni, oklepni.

Randaugenfalter *m.* okrajčnik.

Randbemerkung *f.* opazka obkrajnica, obkrajni pristavek.

rändern robiti, obrobiti, zarobiti; *impf.* zarobljevati.

Randgebirge *n.* obkrajno —, oklepno gorovje.

Randgloſſe *f.* ſ. Randbemerkung.

Randſchicht *f.* krajna vrsta od. plast.

Randſchrift *f.* napis na (po) robu, porobni napis.

Ranſt *m.* kraj, krajec, rob.

Rang *m.* (Ordnung) red, vrsta; ein Staat erſten —es država prvega reda; (Würde, Ordnung) čin; (d. Ausdruckes) dostojnost; (Amt) dostojanstvo, dostojna čast (-i); (Grad) častna stopnja, dostojanstvo; (Vorrang) prvenstvo, prednost, prvo mesto; e. Mann von — mož imenitnega stanu; den — ablaufen koga preteči, prehiteti oder prekositi.

Rangbeſtimmung *f.* določba dostojanstva, — častne stopnje, ustanovitev čina.

Range *m.* (ne)porednež, razposajenec.

rangieren po činu urediti, v red dejati (denem), razvrstiti, porazvrstiti; *impf.* urejati, v red devati, urejevati, razvrščevati; ſich untereinander — vrstiti se, črediti se.

Rangliſte *f.* činovnica.

Rangordnung *f.* činovni red; dostojanstveni red.

Rangſtreit *m.* prepir zastran prednosti v časti oder dostojanstvu, prepir za predstvo od. prvenstvo.

Rangſtufe *f.* častna stopnja, stopnja dostojanstva.

Rangſucht *f.* častiželjnost, častilakomnost.

rangſüchtig častiželjen, častilakomen.

rank vit(ěk), taněk, teněk, šiběk, šviglast.

Ranke *f.* vitica, oponěc, ročica, prstenec, ovijača.

Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvijače *pl.*, kovarstvo, lest (-i); — ſchmieden zvijače plesti (pletem), spletke delati.

ranken ſich viti (vijem) se, ovijati se, oprijemati se, opletati se, popenjati se, plaziti se.

Rankenfüße *pl.* vitičaste noge *pl.*

Rankenfüßler *m.* vitičnjak.

Rankengewächs *n.* ovijalka, pletenica.

Ränkeſchmied *m.* kovar, spletkar, zvijačnik.

ränkeſüchtig, —voll kovarěn, zvijaški, presukan, poln zvijač in spletěk, zvit kakor grča.

Ranunkel *f.* zlatica.

Ranzen *m.* torba, bisaga, krnír, roněc.

ranzen *intr.* goniti se, pojati se; po žaltovem dišati (-im); *tr.* razrivati, razkopavati; ſich — klatiti se, vlačiti se okoli.

ranzig žarěk, žarkov, žaltav.

Rapé *m.* debeli tobak.

rapid nagěl, deroč, rapiděn.

Rapier *n.* topi meč, rapir.

Rappe *m.* vranec, vrani konj, murec.

Rappe *f.* mahovnica.

Rappel *m.* vrtoglavica, vrtoglavost; *f.* klopotec, klopotulja, klepetec.

rappelig vrtoglav, vrtoglavěn.

Rappelkopf *m.* vrtoglavec.

rappelköpfig vrtoglav; (vom Pferde) uporěn.

rappeln mešati se —, vrteti se komu v glavi.

Rapport *m.* poročilo, sporočilo, naznanilo, glas, navestilo.

rapportieren sporočiti, naznaniti, navestiti; *impf.* sporočati, sporočevati, naznanjati.

Raps, Repš *m.* ogeršica, oljnato seme (semena).

rapſen hlastati, hapati, šavsati; *pf.* hlastniti, hapniti, šavsniti.

Rapunzel *f. (Camp. ranunculus)* motovilec, motavilec, ležnjačić.

Rapunzelſalat *m.* motovilec, repušec.

rar *adi.* redek; *fig.* lep, zal, všeč, poseben, izvrsten, brhek.

Rarität *f.* redkost, redka reč (-i), raritet.

raſch *adi.* hitěr, urěn, brz, brzěn, jadern; *fig.* nagěl; (feurig) iskěr, čil, živ; *adv.* hitro, urno, brž, jaderno, pohitoč.

Raſch *m.* raš, raševina.

räſch *adi.* rod, krepek; rezěn, trpek,

raſcheln šumeti, šumljati, šumotiti, šumotljati.

Raſchheit *f.* hitrost, hitrica, urnost; naglica, naglost, ročnost.

Raſen *m.* ruša, rušina, dru; *coll.* drnje, drnina, trznja; — ſtechen rušine rezati; (Flur) trata, tratina, ledina, zelenina; (kurzhalmiges Gras) múrava, gosta trava.

raſen besneti, besnovati, vihrati, razgrajati, razsajati, udelavati, divjati, noreti, razbijati; togotiti se, srditi se.

Raſenbank *f.* rušnata klop (-i).

Raſeneiſenſtein *m.* drnovec.

raſend *adi.* besěn; (wüthend) stekěl; *fig.* prehud, presilěn, prekomerěn.

Raſenmeiſter *m.* ſ. Waſenmeiſter.

Raſenplatz *m.* trata, loka, drnišče.

Raſenſtecher *m.* drnar, drnorezec.

Raſenſtück *n.* drn, rušina.

Raſenteppich *m.* zelena preproga, zelena trata.

Raſer *m.* razsajalec, razgrajalec, besni od. divji človek, besnik.

Raſerei *f.* besnost, besnoča, divjanje, razgrajanje, norost, norija; (wilder Zorn) togota, jarost, steklost.

Raſerin *f.* razsajalka, besnica.

raſig drnat, drnovit, rušinat, travnat, travěn, tratnat.

raſieren briti (-brijem); obriti; *fig.* razrušiti, podreti (-derem); *impf.* podirati.

Raſiermeſſer *n.* britev.

Raſpel *f.* strugalo, strugača, strugalnik, pila (za les).

raſpeln strugati, piliti.

Raſſel *f.* ropotēc, klopotēc, klopotulja, ropotulja, klepetēc, klepetača.

raſſeln rožljati, roštati, rovštati; (v. Wagen) ropotati (-am und ropočem), škrtati, drdrati; (v. d. Schlüſſeln) škrabotljati, rožljati; (v. Waffen) brenketati (-ečem).

Raſſeln *n.* rožljanje, ropot, brenket.

Raſt *f.* počitēk, počinēk, odmor, oddihljej, pokoj; ohne — u. Ruhe brez miru in pokoja.

Raſtelbinder *m.* loncevez, loncevezēc, piskrovéz.

raſten počivati; počiti (-čijem) se, odpočiti se, počiniti, oddahniti se; *impf.* odpočívati.

raſtlos *adi.* neprestan, neumorēn, preven, neugnan; *adv.* brez počitka, neumorno, brez postanka, neutrudoma, brez prenehljeja.

raſtrieren črtati.

Raſtſtation *f.* postaja, počivališče, odmorišče.

Raſtſtunde *f.* ura počitka, odmor.

Raſttag *m.* dan (dneva) počitka, — odmora.

Rate *f.* obrok, del.

ratenweiſe *adv.* na obroke, na dele.

Rath *m.* svèt, sovet; (Berathſchlagung) posvet, posvetovanje; (Collegium) svetovalstvo; (Perſon) svètnik, svetovalēc; — halten posvetovati se s kom, pogovarjati se; zu —e ziehen za svèt vprašati, *impf.* — vpraševati; mit — und That z besedo in z dejanjem; — geben svetovati; nasvetovati, svet dati (dam); — ſchaffen pomoči (-morem), pomagati, v okom priti (pridem).

rathen ugibati (-bljem), uganovati, preudarjati, pretehtovati, gádati; uganiti; (Rath geben) svetovati; svèt dati (dam); (Rath ſchaffen) pomoči (-morem), pomagati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomoči, — pomagati.

Rather *m.* ugibalēc, uganovalēc; ſ. a. Rathgeber.

Rathgeber *m.* svetovalēc, svètnik; —in *f.* svetovalka.

Rathhaus *n.* svetovalnica, mestna *zbornica.*

räthlich ſ. rathſam.

rathlos brez sveta, brez pomoči; kdor si ne ve ne svetovati ne pomoči.

Raths- svetovalski, svetniški.

rathſam kar je (se more) svetovati, svetēn, koristēn, pametēn, dobēr; es iſt nicht — ni svetovati.

rathsbedürftig sveta potrebēn.

Rathsbeſchluſs *m.* sklep svetovalstva, sklep mestnega (občinskega) zbora.

Rathſchlag *m.* svèt; (Anſchlag) naklep.

rathſchlagen posvetovati se, preudarjati; bei ſich — preudarjati, premišljevati.

Rathſchläger *m.* ſ. Rathgeber.

Rathscollegium *n.* svetovalstvo.

Rathsdiener *m.* svetniški sluga, svetovalniški služabnik.

Räthſel *n.* uganka, zastavica, zagonetka; ein — auflöſen odgonetati, zastavico ugibati od. uganovati; uganiti; ein — aufgeben uganko zastaviti, zagonetati.

räthſelhaft zagonetēn, uganki podoben, kakor uganka; čuden, skrivēn.

räthſeln zagonetati, uganko zastaviti; *impf.* uganko zastavljati.

Rathsherr *m.* svètnik, svetovalēc.

rathsherrlich svetovalski, svetniški.

Rathsmitglied *n.* svètnik, odbornik.

Rathsperſon *f.* svètnik, svetovalska oseba.

Rathsperſonale *n.* osobje svetovalstva.

Rathsprotokoll *n.* svetovalstveni zapisnik, zbornični zapisnik.

Rathsprotokolliſt *m.* zapisovalēc svetovalstvenega zapisnika, zborni zapisovalēc.

Rathsſaal *m.* svetovalnica, zbornica.

Rathsſitzung *f.* seja svetovalstva, zborova seja, svetniška seja.

Rathsſpruch *m.* razsodba svetovalstva.

Rathsſtube *f.* ſ. Rathsſaal.

Rathsverſammlung *f.* seja svetovalstva, zbor svetovalski.

Rathswahl *f.* izbor svetovalcev oder odbornikov.

Rathszimmer *n.* ſ. Rathsſaal.

Ratification *f.* pritrdilo, pritrditēv, pritrdba.

Ratificationsurkunde *f.* pritrdilno pismo, pritrdnica.

ratificieren pritrditi, potrditi, odobriti; *impf.* pritrjevati, potrjevati, odobravati.

Ration *f.* odmerěk, obrok. [stvo.

Rationalismus *m.* racijonalizěm, um-

Rationalist *m.* umstvenik, racijonalist.

rationell uměn, umověn, umstven; racijonalěn; *(math.)* razložěn.

Ratsche *f.* ropotača, ropotulja, restalnica, škrgala; *fig.* s. Plauscherin.

ratschen ropotačiti; (mit der Stimme bei der Aussprache des „R" schnarren) pogrkovati; s. plauschen.

Ratte *f.* podgana; Ratten- podganji.

Rattenfalle *f.* past za podgane.

Rattenfänger *m.* podganolověc.

Rattengift *n.* mišnica.

Rattenkoth *m.* podganjěk.

Rattenschwanz *m.* podganji rep; (Pferdekrankh.) molj, tenka kita, lás.

Raub *m.* rop, tolovajstvo, grabež, lupež; (die Sache) rop, plen; Raub- tolovajski, razbojniški, roparski.

Raubanfall *m.* razbojniški napad.

raubbegierig roparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl. (zool.)* noge za grabež (grabulje *pl.*). [ropnica.

Raubbiene *f.* roparica, navratnica,

rauben ropati, pleniti, po sili jemati (-mljem), lupežiti; uropati, upleniti, ugrabiti; (alles —) poropati, popleniti, pograbiti; (stehlen) krasti (kradem), izmikati; ukrasti, izmakniti, odvzeti (-vzamem); die Ruhe — ob mir pripraviti, — spraviti.

raubend plenéč; roparski, tolovajski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolovaj, razbojnik, lupežnik; Räuber- roparski, tolovajski, razbojniški, lupežni.

Räuberbande *f.* razbojniška četa, roparska druhal (-i), roparsko krdelo.

Räuberei *f.* roparstvo, tolovajstvo, razbojstvo, lupeštvo.

Räuberhauptmann *m.* roparski od. tolovajski glavar.

Räuberhöhle *f.* roparska od. tolovajska jama, skrivališče razbojnikov.

Räuberin *f.* roparica, razbojnica.

räuberisch roparski, tolovajski, razbojěn, grabežljiv, lupežěn. [nje.

Räuberunwesen *n.* roparsko razgraja-

Raubfisch *m.* roparska riba, riba roparica.

Raubfliege *f.* grabežnica. [nost.

Raubgier *f.* grabežljivost, ropaželj-

raubgierig grabežljiv, ropaželjěn.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrabljena roba.

Raubkäfer *m.* hrošč grabljivěc.

Raubkrieg *m.* roparska vojska.

Raubmord *m.* razbojni umor.

Raubnest *n.* tolovajsko gnezdo.

Raubschiff *n.* razbojniška ladija, ladija gusarica.

Raubschütz *m.* tatinski lověc, zverinski tat, zverokraděc. [država.

Raubstaat *m.* razbojniška (gusarska)

Raubsucht *f.* grabežljivost; razbojnost.

Raubthier *n.* zver (-i), zgrabljiva zverina.

Raubvogel *m.* ujeda, ropna tica, tica roparica.

Raubwild *n.* zverjad (-i). [hod.

Raubzug *m.* četovanje, razbojniški po-

Rauch *m.* dim, čad; voll — diměn, dimnat, zakajen.

rauch kosmat, dlakav, dlakast, sršljiv, resat. [nog.

rauchbeinig kosmatonog, kosmatih

rauchen *tr.* kaditi, puhati; *intr.* kaditi se, dimiti se; (v. Heu) kopiti se, kaditi se; ein wenig —, zu — anfangen pokaditi se.

Rauchen *n.* kaja, kajenje.

Raucher *m.* tobakar, kadilěc.

Räucherer *m.* sušilěc.

räucherig diměn, okajen, ukajen.

Räucherkammer *f.* sušilnica, dimnica.

räuchern kaditi; pokaditi; (Fleisch) sušiti, voditi; (zu viel —) prevoditi, prekaditi; geräuchertes Fleisch povojeno meso, prekajeno —, suho meso.

Räucherpfanne *f.* kadilnica, kadilna ponvica.

Räucherpulver *n.* kaja.

Räucherung *f.* kajenje, kaja.

Räucherwerk *n.* kadivo, kadilo.

Räucherwurst *f.* prekajena klobasa.

Rauchfang *m.* dimnik.

Rauchfangkehrer *m.* dimnikar. [stvo.

Rauchfangkehrergewerbe *n.* dimničar-

rauchfarben dimnast, čadovit; — werden čadeti; očadeti; ein —er Ochs čadež, čadin, diměc; (Kuh) čada, dima

Rauchfaſs *n.* kadilnica, kadilnik.
Rauchfleiſch *n.* suho —, povojeno —, prekajeno meso, vojenina.
rauchhaarig kosmat.
rauchhändig kosmatorók.
Rauchhandel *m.* kupčija s kožuhovino od. krznom. [jen.
rauchig diměn, dimnat, čadovit, uka-
Rauchkammer *f.* dimnica, sušilnica.
Rauchleder *n.* kožuhovina, irhovina, krzno.
Rauchloch *n.* leva; *fig.* beznica, luknja.
Rauchopfer *n.* kadilni dar, žgalščina.
Rauchquarz *m.* čadavěc.
Rauchſäule *f.* dimni stebĕr.
Rauchſchwalbe *f.* domača lastovica.
Rauchſtube *f.* dimnica.
Rauchtabak *m.* tobak, duhan. [krzno.
Rauchware *f.* kožuhovina, kosmatina,
Rauchwerk *n.* kadilo, žgaja, krzno.
Rauchwerker *m.* krznár.
Rauchzimmer *n.* ſ. Rauchſtube.
Rauchzug *m.* dimovod.
Raude *f.* krasta, prhaj, prhljaj, srab.
Räude *f.* srab (svrab), garje *pl.*, prhljaj.
räudig krastav, svrabljiv, prhljav; garjev. [garjevka.
Räudige *m.* garjevěc, krastavěc; *f.*
Räudigkeit *f.* krastavost, srabljivost, garjevost. [svadljivěc.
Raufbold *m.* pretepáč, tepežnik, rován,
Raufdegen *m.* bojni meč; ſ. Raufbold.
Raufel *f.* smukalnica, drzej, drzalnica; (im Stall) gare *pl.*, jasli *pl. f.*
raufen *tr.* puliti, pipati (-pljem), rovati (rujem); izpuliti, popipati, izdreti (-derem), potrgati; (ein Huhn) skubsti; oskubsti, opipati; *intr.* tepsti se, trgati se, puliti se, mikastiti se, metati (mečem) se; bei d. Haaren — lasati se.
Raufer *m.* ſ. Raufbold.
Rauferei *f.* tepež, pretep, tepežnja, puljavica, boj; eine — anfangen sprijeti (sprímem) se, spopasti (-padem) se.
Raufhandel *m.* ſ. Rauferei.
raufſüchtig tepežljiv, ruvalĕn.
Raufzange *f.* velike klešče *pl.*
rauh (runzelig) grb, grbav, grbast, zgrbljen; (nicht glatt) srŝljiv, hrapav, grapav, drapav; (v. Geſchmack) raskav (vraskav), gorjup, ostĕr, rezĕk; (vom *Hals*) *hripav*, kosmat, braskljav, ohripĕl; (v. Stil) okorĕn, rod; (v. Winde) ostĕr; (v. Klima) ostĕr, mrzĕl, neprijetĕn, neugodĕn; (roh) surov, neotesan, zarobljen; (v. Papier) runjav, resast; (v. d. Zähnen) skominast; *fig.* surov, okrutĕn, neusmiljen; (von d. Stimme) promolkĕl, hrípav, zagrljen; —e Unebenheiten hrapotine *pl.*, hrape *pl.*
rauhbeinig srhonog, kosmatonog, kosmatih nog.
rauhblätterig srholistĕn, hrapavolistĕn, kosmatolistĕn; die —e Pflanze srholistnica.
Rauheis *n.* srež.
Rauhfärber *m.* irhar.
Rauhheit *f.* hrapavost, ohriplost; rodost, okornost; ostrost; neugodnost; surovost; (Unebenheit) hrapotina, hrapa.
Rauhigkeit *f.* ſ. Rauchheit.
Rauhreif *m.* ivje, inje, imĕc (imca).
Rauhweizen *m.* resica, resulja, osinka, kosmatica.
Rauke *f.* vodna kreša.
Raum *m.* prostor, prostranstvo; (leerer —) praznina, prazĕn prostor, praznota, pustota; (der innere —) notrina, notranjščina, notranjost; (Stelle) mesto; — einnehmen zaleči (-ležem), *impf.* zalegati; — geben mesto dati čemu.
räumen spraviti, s poti spraviti, izpod rok spraviti; *impf.* — spravljati, pospravljati; das Zimmer — prazniti; izprazniti, *impf.* izpraznjevati; (d. Platz verlaſſen) pustiti, popustiti, zapustiti; *impf.* puščati, popuščati; (d. Unreine wegſchaffen) trebiti; iztrebiti, potrebiti; (v. Tiſche) z mize spraviti, *impf.* — spravljati; das Feld — umakniti se, *impf.* umikati se; die Wohnung — seliti se; preseliti se, *impf.* preseljevati se; einem etwas — komu kaj pustiti, *impf.* — puščati; aus dem Wege — izpod nog spraviti, odpraviti, odstraniti.
Räumer *m.* trebilĕc, kidalĕc; (Werkzeug) trebilo, čistilo.
Raumgebilde *n.* prostorni tvor.
Raumgröße *f.* prostorna količina.
Rauminhalt *m.* prostornina; ſ. Körperinhalt.
räumlich prostorĕn, glede na prostor; — zeitlich prostorno-časĕn.

Räumlichkeit *f.* prostornost.
Räumung *f.* trebljenje, izpraznjenje.
raunen šćebljati, šepetati.
raunzen cmeriti, cmrdati se, kisati [se.
Raupe *f.* gosenica; Raupen- gosenični, goseničji.
raupen gosenice obrati (-berem), *impf.* — obirati.
Raupenbrut *f.* goseničje gnezdo.
raupig goseničav, goseničén.
Rauſch *m.* pijanost, vinjenost; einen — haben pijan od. vinjen biti (sem); einen — bekommen upijaniti se, opiti (-pijem) se; *impf.* opivati se; fleinen — haben v glavi imeti (imam) ga, muho imeti.
rauſchen šumeti, šumotati (-očem), vršeti, hruščati (-im), bučati (-im), hrumeti, hrupeti, šušteti; (v. Schweinen) bukati se, (-am u. bučem).
Rauſchen *n.* šum, šumenje, vršenje, hrušč, hrup. [šuměn.
rauſchend šumeč, vršeč, hrumeč,
Rauſchgold *n.* loš, lošč.
rauſchig pijan, vinjen, opit.
räuſpern ſich hrkati, hrakati, kašljati; odhrkati se, izhrkati se, odkašljati se.
Räuſpern *n.* hrkanje, hrk, hrkavost.
Raute *f.* ruta, rutica, kupa; (Rhombuš) romb.
rautenförmig kupast.
Rautenmuskel *m.* kupasta mišica.
Rayon *m.* obmestje; trdnjavski okoliš, okrožje.
Reaction *f.* reakcija, nasprotno —, odbojno delovanje, oddelovanje, protidejstvo, vzvratno delovanje; *fig.* nazadnjaštvo, starokopitstvo.
reactionär reakcijonaren, protidejen, starokopiten.
Reactionär *m.* reakcijonar, nazadnjak, starokopitnež.
reactivieren obnoviti, *impf.* obnavljati; zopet v življenje poklicati (-čem), zopet ustanoviti, postaviti, vpeljati.
Reactivierung *f.* obnova, vpeljava.
Reagentien *pl.* reagencije, izkušala *pl.*
Reagenz-Papier *n.* izkusni od. izkušalni papir.
reagieren *intr.* oddelovati, odbojno —, vzvratno delovati.
reagierend vzvratno delujoč.
real realen, stvaren; ſ. wirklich, wesentlich.
Realact *m.* delo zastran nepremičnega posestva.
Realbeſitz *m.* realno posestvo.
Realexecution *f.* realna eksekucija, izvršba glede na nepremično posestvo.
Realgeld *n.* kovani denar.
Realgrund *m.* prvotek, stvarni vzrok.
realiſieren ſ. verwirklichen.
Realismus *m.* realizem.
Realität *f.* stvarnost, soštvo; ſ. Wirklichkeit; (unbewegliches Beſitzthum) nepremičnina (nepokretnina), posestvo, kmetija.
Realitätenbeſitzer *m.* posestnik, zemljak; —in *f.* posestnica.
Realmethode *f.* razložna —, pragmatična metoda, realna metoda.
Realſchule *f.* realka.
Realſchüler *m.* realec.
Realunion *f.* stvarno jedinstvo, jedinstvo po vladi.
Realwert *m.* stvarna vrednost.
Reambulation *f.* navod.
reaſſumieren povzeti (-vzamem); *impf.* povzemati.
Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs; *coll.* trsje; (Rebenzweig) rozga, loza, mladika; wilde — vinika, trta samosevka; (Waldrebe) srobot, srobotina, srabot, srabota; —n ſenken grobati, grebeničiti; die — blüht (ohne Frucht) trs se živiči; (Beeren anſetzend) trs se viniči.
Rebell *m.* upornik, vstajnik, puntar, vstaš.
rebellieren puntati se, puntariti se, kramoliti; spuntati se, upreti se.
Rebellion *f.* punt, kramola; upor, vstaja.
rebelliſch puntarski, vstajen.
Reben- vinski, trsov, trtni, lozov.
rebenartig trsast, lozast. [pek.
Rebenauge *n.* oko (očesa), vinski po-
Rebenbeſchneidung *f.* rez (-i), rezatev, obrezatev.
Rebenbinder *m.* vezač; —in *f.* vezalka, vezačica.
Rebenblatt *n.* trsni list, vinsko pero (-esa); *coll.* trsno listje, vinsko perje.
Rebengeländer *n.* brajda.
Rebenhügel *m.* vinska gorica.

Rebenlaub *n.* trsno listje.
Rebenmeſſer *n.* vinjek, reznik, vinorez, noraz, kosir, krivec.
Rebenpfahl *m.* kol, količ.
rebenreich vinorodẽn, trtonosẽn, trso- [vit.
Rebenſaft *m.* trtna solza; *fig.* vinska kapljica.
Rebenſchoſs *m.* rozga, rozgva.
Rebenſchule *f.* trtno sadišče, loznik.
Rebenſpitze *f. coll.* rezje, rožje.
Rebenſproſs *m.* trtna mladika, rozga.
Rebenſtecher *m. (Rhynchites betuleti)* trtijón, trtin, trtovinec, zavijalec.
Rebenſtock *m.* trs, trta, vinska trta.
Rebenzweig *m.* rozga, reznica, vitica.
Rebhuhn *n.* jereb; (Weibchen) jerebica.
Rebhühnerſchnepfe *f.* jerebičasti kljunač.
Rebland *n.* vinorodna dežela. [(-i).
Reblaus *f.* trtna —, vinogradska uš
Rebus *m.* rebus.
Recapitulation *f.* ponovitẽv, kratẽk povzetẽk od. pregled, rekapitulacija.
recapitulieren ob kratkem ponoviti, *impf.* — ponavljati.
Recenſion *f.* ocena, presoja, recenzija.
Recenſent *m.* presodnik, presojevalec, recenzent.
Recepiſſe *n.* primka, prejemni list.
Rechen *m.* grablje *pl.*, zobače *pl.*; (Teichen) grablje *pl.*; rešetka; (Kleider—) obešalo.
rechen grabiti; pograbiti; *impf.* pograbljevati.
Rechenbohrer *m.* grabeljnik.
Rechenbrett *n.* poštevalnica.
Rechenbuch *n.* računica, računske bukve *pl.* [v štetji.
Rechenfehler *m.* pogrešẽk od. pomota
Rechenkunſt *f.* računstvo, aritmetika.
Rechenſchaft *f.* obračun, obrajt; *fig.* odgovor; zur — ziehen na odgovor poklicati (-kličem); — ablegen odgovor dati, *impf.* — dajati, zagovarjati se.
Rechenſtift *m.* klinček. [ka.
Rechentafel *f.* računska tablica, — des-
Rechenunterricht *m.* poduk v računstvu.
Rechenzahn *m.* zob (pri grabljah).
Rechер *m.* grabljáč, grabljič.
rechnen računiti, računati, številiti, čisliti, rajtati; auf etwas — zanesti *se* —, *impf.* zanašati se na kaj; im Kopfe — računiti na pamet; unter die Freunde — med prijatelje šteti; ich rechne mir zu einer Ehre v čast si štejem.
Rechnen *n.* računanje, rajtanje.
Rechner *m.* računar, številar; —in *f.* računarica.
Rechnung *f.* račun, (rajtenga), številba; — legen račun dati (dam), — položiti, *impf.* — polagati; laufende — tekoči račun; belegte — dokazan račun; —en abſchließen račune skleniti, — završiti, *impf.* — završavati; — halten obračuniti, pobotati, *impf.* pobotovati; auf meine — na moj račun, na moje stroške; in die — nehmen všteti (-štejem), *impf.* vštevati; — tragen na kaj ozir jemati (-mljem), gledati na kaj; Rechnungs- računski, računarski.
Rechnungsabſchluſs *m.* računski sklep.
Rechnungsamt *n.* računski urad.
Rechnungsanſtand *m.* računski nedostatẽk.
Rechnungsart *f.* računski način.
Rechnungsbeamte *m.* računski uradnik, računar.
Rechnungsbeiſpiel *n.* računski vzgled.
Rechnungsbemängelung *f.* očitanje pomankljivosti v računu.
Rechnungsbetrag *m.* znesẽk računa.
Rechnungserledigung *f.* rešilo računa.
Rechnungsextract *m.* računski izpisẽk.
Rechnungsfach *n.* računstvo.
Rechnungsfehler *m.* računski pogrešẽk.
Rechnungsführer *m.* računar, računovodja.
Rechnungsführung *f.* računovodstvo.
Rechnungsleger *m.* računodajalec, polagatelj računa.
Rechnungslegung *f.* obračun.
Rechnungsmangel *m.* računski nedostatẽk, pomankljej.
Rechnungsrath *m.* računski svẽt; (Perſon) računski svetovalec, — svẽtnik.
Rechnungsreſt *m.* računski ostanẽk.
Rechnungsrevident *m.* računski pregledník, — pregledovalec.
Rechnungsreviſion *f.* pregled računov.
Rechnungsſtare *f.* računovina.
Rechnungsverſtändige *m.* zvedenec —, vešcak v računih.
Rechnungsvortheil *m.* prikrajšẽk.

Rechnungswesen *n.* računstvo.
Rechnungswissenschaft *f.* računarstvo.
Rechnungszweig *m.* računski predelek.
recht *adi.* pravi; (echt) pristěn, rodén; (gelegen, angemessen) priležén, priličén; zu —er Zeit o pravem času; *adv.* prav, z. B. prav imaš; thue — delaj po pravici; (sehr) prav, zelo; die —e Hand desna roka, desnica; —er Hand na pravi, na pravo, na desni, na desno; — Linie ravna črta; es ist nichts —es ni nič kaj posebnega.
Recht *n.* pravica, pravo; (Inbegriff des Rechtes) pravstvo; (über etwas) oblast (-i), moč (-i); zu etwas — haben pravico do česa imeti (imam); mit — po pravici; zu — bestehend pravno veljavén; was —ens ist kar je prav, kar postava veleva; — geben potrditi, pritrditi; *impf.* potrjevati (komu); das — der Erstgeburt prvorodstvo.
Rechte *f.* desna od. prava roka, desnica.
Rechteck *n.* pravokotnik.
rechteckig pravokotén.
rechten prepirati se, pričkati se, prekarjati se, svaditi se.
rechtfertigen pravičiti; opravičiti; *impf.* opravičevati, zagovarjati; sich — opravičiti se, očistiti se; *impf.* opravičevati se, zagovarjati se, izgovarjati se; (mit etwas) izpričati se, *impf.* izpričevati se.
Rechtfertigung *f.* zagovor, opravičba, opravičevanje, izgovor.
Rechtfertigungsschrift *f.* zagovorni od. opravičevalni spis, obrana.
rechtgläubig pravoveren.
Rechtgläubige *m.* pravoverec, pravovernik; *f.* pravoverka, pravovernica.
Rechtgläubigkeit *f.* pravovernost, pravoverstvo.
Rechthaber *m.* pravdač, svojeglavec.
rechthaberisch pravdaljiv, svojeglav, svojeglaven; uporen.
rechtläufig pravopoten.
rechtlich pravén, postaven; (gerichtlich) soden; (gerecht) pravicen, poštén, vrl.
Rechtlichkeit *f.* pravicnost, poštenost, vrlost.
Rechtliebe *f.* pravicoljubje, pravoljubje.
rechtliebend pravoljuben, pravicoljuben.
rechtlinig ravnocrtén.
rechtlos nepostaven, brezpraven, nepravicen.
Rechtlosigkeit *f.* nepostavnost, brezpravnost.
rechtmäßig postaven, zakonit, prav, po pravici.
Rechtmäßigkeit *f.* postavnost, zakonitost.
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.
Rechts- pravni, postavni, zakoniti.
Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar (-i).
Rechtsanspruch *m.* pravica do česa.
Rechtsbehelf *m.* pravni pomocek.
Rechtsbehörde *f.* sodna oblast (-i).
Rechtsbeistand *m.* pravoznanski pomocnik, odvetnik.
rechtsbeständig postaven, zakonit, po postavi veljaven.
Rechtsbuch *n.* zakonik.
rechtschaffen pošten, vrl, pravicen, poštenost, pravost.
Rechtschaffenheit *f.* poštenost, pravicnost, pravost.
Rechtschreibung *f.* pravopis.
rechtseitig pravostran, pravostranski.
Rechtseitigkeit *f.* pravostranost.
rechtserfahren pravoveden, vešcak v pravu.
Rechtsfall *m.* pravni slucaj.
Rechtsfolge *f.* pravni nasledek.
Rechtsforderung *f.* pravna terjatev, pravno zahtevanje.
Rechtsfrage *f.* pravno prašanje.
Rechtsfreund *m.* pravoljub; s. auch Advocat.
Rechtsgang *m.* pravda, pravdni tek od.
Rechtsgebrauch *m.* pravdni obicaj.
Rechtsgefühl *n.* pravni cut.
Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznanstvo, pravoslovje.
rechtsgelehrt ucen od. zveden v pravoznanstvu, vešc pravu.
Rechtsgelehrte *m.* pravoznanec.
Rechtsgeschäft *n.* pravno opravilo.
Rechtsgeschichte *f.* zgodovina od. povest pravoznanstva.
rechtsgiltig pravoveljaven, veljaven po postavah, po zakonu.
Rechtsgiltigkeit *f.* pravoveljavnost.
Rechtsgleichheit *f.* jednakost pred postavo.
Rechtsgrund *m.* pravni razlog, pravni

Rechtsgrundſatz *m.* pravno načelo.
Rechtsinſtitut *n.* pravna ustanova.
Rechtskniff *m.* pravdna zvijača.
Rechtskoſten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*
Rechtskraft *f.* pravna moč (-i), pravna veljavnost.
rechtskräftig pravokrepčn, pravoveljavčn, pravomoččn.
Rechtskunde *f.* pravoznanstvo.
rechtskundig zveden —, vešč v postavah, pravovedčn.
Rechtslehre *f.* pravoznanstvo, pravoslovje, pravništvo.
Rechtslehrer *m.* pravoslovni učitelj, učitelj prava.
Rechtsmittel *n.* pravno sredstvo.
Rechtsnachfolger *m.* pravni naslednik.
Rechtsobject *n.* pravni predmet. [stvo.
Rechtspflege *f.* pravosodje, pravosod-
Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravosodni praktikant.
Rechtſprechung *f.* pravosodje; (Orthoepie) prava izreka besed.
Rechtsprincip *n.* pravno načelo.
Rechtsſache *f.* pravda, pravna reč (-i); — außer Streitſachen razprava o neprepirnih stvareh.
Rechtsſchutz *m.* pravno ober postavno varstvo, postavna zaslomba.
Rechtsſphäre *f.* pravno —, sodbeno področje.
Rechtsſprache *f.* pravoznanski govor.
Rechtsſpruch *m.* pravni izrek, razsodba.
Rechtsſtaat *m.* pravna država.
Rechtsſtand *m.* podsodnost. [soděn.
rechtsſtändig sodišču podložčn, pod-
Rechtsſtreit *m.* und **Rechtsſtreitigkeit** *f.* pravda, pravni prepir ob. razpor.
Rechtsſtudium *n.* pravoslovje, pravoslovni uk.
Rechtstag *m.* pravdni dan.
Rechtstitel *m.* pravno ime (imena).
Rechtsurkunde *f.* pravno pismo, pravna listina. [lčn.
rechtsverbindlich pravčn, pravnoveza-
Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obveza.
Rechtsverdrehung *f.* izpačivanje zakona.
Rechtsverfahren *n.* pravno ravnanje, pravosodstvo, pravosodno postopanje.
Rechtsverfaſſung *f.* sodna uravnava ob. *uredba.*
Rechtsverhältnis *n.* pravno razmerje, pravni odnošaj.
Rechtsverhandlung *f.* sodna obravnava.
Rechtsverletzung *f.* prestop pravice.
Rechtsvermuthung *f.* pravni domnevčk.
rechtsverſtändig ſ. rechtsgelehrt.
Rechtsverwahrung *f.* pravni ugovor.
Rechtsvorbehalt *m.* pravni pridržčk.
Rechtsvorſicht *f.* pravna pozornost.
Rechtsweg *m.* pravdni pot, pravda.
rechtswidrig nepostavčn, protipravčn, nezakonit, kriviččn.
Rechtswidrigkeit *f.* protipravnost, protizakonitost, nepostavnost. [močjo.
rechtswirkſam pravomoččn, s pravno
Rechtswirkung *f.* pravni učinčk, — nasledčk.
Rechtswiſſenſchaft *f.* pravoznanstvo, pravoslovje.
rechtswiſſenſchaftlich pravoznanski, pravoslovčn.
Rechtszug *m.* utok, pritožba pri višjem oblastvu.
Rechtszuſtand *m.* pravni stan.
rechtwinkelig pravokotčn.
rechtzeitig *adi.* pravočasčn, občasčn; *adv.* o pravem času, o pravi dobi.
Recidiv *n.* povratčk bolezni. [leti.
recidiv werden na novo (z nova) zbo-
Recipient *m.* recipijent, sprejemnik; (Vorlage) podstavka.
reciprok vzajemčn, znamenit. [tost.
Reciprocität *f.* vzajemnost, znameni-
Recitativ *n.* recitativ.
recitieren pročitati, recitovati.
Reck *n.* (Turnapparat) drog.
Recke *m.* junak, vitez.
Recke *f.* teza, pretezalnica.
recken tezati; stegniti, iztegniti, raztegniti; *impf.* stegovati, iztegovati, raztegovati, raztezati, iztezati; ſich — lecati se, pretegovati se; zlekniti se, pretegniti se; (herausſtrecken) moliti; pomoliti; *impf.* pomaljati.
Reclamant *m.* ugovornik.
Reclamation *f.* reklamacija, pritožba, ugovor; (Widerruf) oporeka, preklic; Reclamations- reklamacijski, pritožbni.
Reclamationsfriſt *f.* doba za ugovor, — za pritožbo.
Reclame *f.* reklama, priporočilni razglas.

reclamieren pritožiti se zastran česa, *impf.* pritoževati se zastran česa, kaj terjati; (widerrufen) oporeči, preklicati (-kličem); *impf.* oporekati, oporekovati, preklicovati.

Recognition *f.* priznanje.

recognoſcieren razgledovati, pozvedati, pozvedavati.

Recognoſcierung *f.* razgledba, razgledovanje, pozvedba.

Recommandation *f.* priporočitěv, priporočba, priporočilo, priporočevanje.

Recommandationsſchreiben *n.* priporočilno pismo.

recommandieren priporočiti, *impf.* priporočati, priporočevati, rekomandirati.

recommandiert priporočen.

Reconſtruction *f.* prenaprava.

reconſtruieren prenapraviti.

Reconſtructionsbau *m.* prezidava. [lěc.

Reconvaleſcent *m.* prebolnik, okreva-

Reconvaleſcenz *f.* okrevanje, ozdravitěv, ozdrava.

Recreation *f.* počitěk, opočitěk.

Recreationsgeld *n.* denar za razveseljevanje. [rekrut.

Recrut *m.* vojaški novinec, novak,

recrutieren vojake nabirati, novačiti; med vojake jemati (jemljem), — vzeti (vzamem). [ba.

Recrutierung *f.* vojaški nabor, rekrut-

recrutierungsflüchtig ubežen, kdor pred vojaškim naborom uteče. [něc.

Recrutierungsflüchtige *m.* vojaški begu-

recrutierungspflichtig vojaškemu naboru podvržen.

Recrutierungsvorſchrift *f.* predpis o vojaškem naboru.

Rectification *f.* poprava, izprava, rektifikacija; Rectifications- popravni.

rectificieren popraviti, uravnati (Inſtrum.); *impf.* popravljati, uravnovati; *(math.)* izpraviti, izpremiti, poizpremiti; *impf.* izpravljati; *(chem.)* prečistiti, *impf.* prečiščevati, novič prekapiti.

Rector *m.* ravnatelj, rektor.

Rectorat *n.* ravnateljstvo, rektorstvo.

Recurrent *m.* pritožnik. [joč.

recurrent *(math.)* povratěn, povraču-

recurrieren pritožiti se, pritožbo uložiti, rekurirati; *impf.* pritoževati se.

Recurs *m.* pritožba, priziv.

Recursrecht *n.* pritožno pravo, pravica priziva.

Redacteur *m.* urednik, redaktor.

Redaction *f.* uredništvo, radakcija; (Handlung) uredovanje.

Rede *f.* govor, govorica, beseda; (Sprache) jezik; gebundene —, ungebundene — vezana —, nevezana beseda; — und Antwort odgovor, odvet; (Gerücht) govorica, pravoč, glas; (geiſtl.) ogovor, pridiga; (Geſpräch) razgovor, pogovor, pomenek; — ſtehen odgovor dati, *impf.* — dajati, odgovarjati; der — nicht wert škoda besed; ni vredno, da bi se govorilo; Redegovorni.

Redefigur *f.* govorna podoba, — slika.

Redefreiheit *f.* svoboda govora.

Redefügung *f.* skladba —, vez (-i) besedij.

Redekunſt *f.* govorstvo, govorništvo; zgovornost.

Redekünſtler *m.* ſ. Redner.

redeluſtig zgovorěn, besedljiv, gostobeseděn.

reden govoriti, besediti, besedovati, kramljati, meniti se, pomenkovati se; (in Kärnt.) marnovati, golčati; (dummes Zeug) klobasati, kvasiti, govoričiti; durch die Naſe — nosljati, hohnjati; ins Gewiſſen — živo prigovarjati; zu — anfangen izpregovoriti; zu Ende — dogovoriti; in den Wind — bob v steno metati (mečem).

redend govoreč; *fig.* živ; —e Künſte slovesne umetnosti *pl.*; —es Wappen samogovoreč grb.

Redensart *f.* reklo (altſlov.), rek, fraza; (im nachtheiligen Sinne) besede, prazne besede *pl.*

redeſcheu molčečěn, malobeseděn.

Redetheil *m.* del govora, besedni razpol, besedno pleme.

Redeton *m.* priglas.

Redeübung *f.* vaja v govorjenji, vežbanje v govoru. [besed.

Redeverbindung *f.* vez (-i) od. skladba

Redevortrag *m.* govor.

Redeweiſe *f.* način govorjenja; (grammatik.) način, naklon.

Redewendung *f.* zasuk oder obrat v govorjenji, govorni obrat.

Redewerkzeug *n.* govorilo, besedilo.
Redezimmer *n.* govorilnica.
redigieren urediti, v red dejati (denem), prirediti za tisk; *impf.* urejevati, v red devati, za tisk prirejevati.
redlich pošten, pravičen, vrl, pravedn.
Redliche *m.* poštenjak. [pravičnost.
Redlichkeit *f.* poštenost, pravednost,
Redner *m.* govornik.
Rednerbühne *f.* govorniški oder, govorišče; (in d. Kirche) leca, prižnica. [dar.
Rednergabe *f.* dar besede, govorniški
Rednerin *f.* govornica.
rednerisch govorniški, besedniški.
Rednerkunst *f.* ſ. Redekunſt.
Rednerstil *m.* govorniški slog.
Redoute *f.* reduta, maškarada.
redselig zgovorn, zgovorljiv, razgovorn, besedljiv, pogoričen, gostobesedn. [nost.
Redseligkeit *f.* zgovornost, razgovor-
Reduction *f.* zmanjšanje, zmanjšatev, znižanje; zvod, zvajanje, prevod, prevajanje, redukcija.
Reductionstabelle *f.* prevodna tablica.
Reductionszahl *f.* menitelj.
reducieren (vermindern) zmanjšati, znižati; *impf.* zmanjševati, maliti, zniževati; (das Heer) zmanjšati, *impf.* zmanjševati; *(math.)* zvesti (zvedem), prevesti; *impf.* zvajati, prevajati; (im Gegenſatz zu reſolvieren) debeliti, skrčiti.
Reducieren *n.* debeljenje.
reel stvarn, rečn, bistvén; ſ. real.
Refectorium *n.* obednica.
Referat *n.* poročilo, referat.
Referent *m.* poročevalec, referent.
referieren poročati; navestiti, naznaniti; *impf.* navestovati, naznanjati.
Reff *n.* krošnja; (in der Schiffahrt) jaderce, malo jadro.
reffen jadra speti, *impf.* — spenjati.
Reffträger *m.* krošnjar.
reflectieren ozirati se na kaj, paziti na kaj; ozreti se na kaj, pomisliti kaj; (erwägen) premisliti, *impf.* premišljati, razmišljati, pretehtati; *(phys.)* odbiti, *impf.* odbijati; (von Lichtſtrahlen) odsevati.
Reflector *m.* reflektor, odbijalnik.
Reflex *m.* odsev, odsij, refleks; ſ. *Abglanz.*
Reflexion *f.* refleksija; *(phys.)* odboj, odraz, odsev; (Erwägung) premišljevanje, pretehtovanje, preudarek.
Reflexionsebene *f.* odbojna ravnina.
Reflexionslicht *n.* odsevna —, odbita svetloba, odsvit.
Reflexionsvermögen *n.* premiselnost, premišljivost; *(phys.)* odbojnost.
Reflexionswinkel *m.* odbojni —, odsevni kot.
reflexiv povratni, povračalni, refleksivni.
Reform *f.* (Umbildung) preobrazba; (Umänderung) prenaredba; (Verbeſſerung) poprava; (— der Kirche) preustrojitev (cerkve).
Reformator *m.* preobrazovalec, popravljalec, prenarejalec, reformator.
Reformation *f.* reformacija, preustrojitev (cerkve).
reformieren preobraziti, preustrojiti; *impf.* preobraževati; (verbeſſern) popraviti, *impf.* popravljati; (umändern) prenarediti, preravnati, presukati (-sučem); *impf.* prenarejati, preravnavati; (erneuern) prenoviti, *impf.* prenavljati.
Reformierte *m.* reformiranec, reformat, preobraženec.
Refosco *m.* refoško —, črno vino.
Refraction *f.* lom —, lomitev luči, refrakcija.
Refractor *m.* refraktor, lučelomec.
Refrain *m.* pripev(ek), dopev(ek); refrén.
refuſieren odbiti, odkloniti; *impf.* odbijati, odklanjati.
Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.
Regale *n.* vladarska pravica, kronska pravica.
Regalfolio *n.* velika pola.
regalieren podariti, *impf.* podarjevati.
rege živ, živahn, čil, gibčn, gibk, skočn; *fig.* bistr; ſ. regſam.
Rege *f.* živost, živahnost.
Regel *f.* pravilo, vodilo, ravnilo; in der — po navadi, v obče, praviloma, navadno; — de tri tristavka, regeldetrija.
Regeler, Regler *m.* ravnalec.
regellos nepravilen, neredn, neporedn, neredovn. [nost.
Regelloſigkeit *f.* nepravilnost, nered-

regelmäßig *adi.* pravilēn, prav, po pravilu, redēn, redovēn; *adv.* pravilno, praviloma.

Regelmäßigkeit *f.* pravilnost, rednost.

regeln urediti, v red dejati (dem u. denem), uravnati; *impf.* urejevati, v red devati, uravnavati.

regelrecht *adi.* pravilēn; *adv.* po pravilu, po redu.

Regelung *f.* uredba, uravnava.

regelwidrig nepravilēn, protiredēn, neredovēn.

Regelwidrigkeit *f.* nepravilnost.

regen gibati (-bljem), meziti, mikati; ganiti, zmeziti; ſich — gibati se, meziti se, premikati se; ganiti se; (vom Gefühl) oglašati se, buditi se; *pf.* vzbuditi se, oglasiti se.

Regen *m.* dež; anhaltender — deževje, prelijalice *pl.*; (Staub—) pršavica, pršenje; (Platz—) ploha, naliv; (Strich—) pojelica; der — hat aufgehört prevedrélo je, zvedrilo se je; Regen- deževni.

Regenbach *m.* bujica, hudournik.

Regenbogen *m.* doga, mavrica, božji stol, božji lok, vederna, vedernica.

Regenbogenhaut *f.* dožica, mavrična kožica.

regendicht nepremočēn, nepremočljiv, ne prepuščajoč.

Regeneration *f.* prerod.

Regenerator *m. (phys.)* regenerator, obnavljač, prerodilec.

regenerieren preroditi, prenoviti; *impf.* prerajati, prenavljati.

regenfrei brezdežēn, vedēr.

Regengeſtirn *n.* deževnice *pl.*

Regengewölk *n.* deževni —, mokri oblak, oblačica.

Regenguſs *m.* lijak, naliv.

regenlos ſ. regenfrei. [plašč.

Regenmantel *m.* plašč zoper dež, dežni

Regenmeſſer *m.* dežjemer.

Regenpfeifer *m.* deževnik.

Regenrinne *f.* žleb, žlot.

Regenſchauer *m.* pojelica. [rela.

Regenſchirm *m.* dežnik, omrela, ma-

Regenſtrom *m.* naliv, hudournik, sušec.

Regent *m.* vladar, vladnik, regent; —in *f.* vladarica, regentinja.

Regentſchaft *f.* vladarstvo, vlada.

Regentuch *n.* rakno, dežni ogrtač.

Regenwaſſer *n.* deževnica; kapnica.

Regenwetter *n.* deževno vreme (-ena), polija, deževje; das — unter einem Baume abwarten pod drevesom vedriti.

Regenwind *m.* mokrec, mokož.

Regenwolke *f.* deževni ob. mokri oblak, oblačica.

Regenwurm *m.* glista, deževnik.

Regenzeichen *n.* znamenje dežja.

Regenzeit *f.* deževni čas, deževanje.

Regenzone *f.* deževni pas.

Regeſten *pl.* regesti *pl.*, izpiski ob. posnetki iz listin.

Regheit *f.* živost, gibčnost, skočnost; bistrost.

Regie *f.* uprava, oskrbstvo, oskrbovanje; Regie- upravni.

Regiekoſten *pl.* upravni stroški *pl.*

regieren vladati, kraljevati, carovati; gospodovati; (lenken) voditi, ravnati; (im Hauſe) gospodariti; (von Frauen) gospodinjiti.

Regieren *n.* vladanje, vlada.

Regierer *m.* vladnik, vladar, gospodovalec, oblastovalec.

Regierte *m.* podložnik, podanik.

Regierung *f.* vlada; (Herrſchaft eines Fürſten) vladarstvo, vladanje, cesarjevanje, kraljevanje u. ſ. w.; Regierungs- vladni, vladarski. [stva.

Regierungsantritt *m.* nastop vladar-

Regierungsblatt *n.* vladni list.

Regierungserlaſs *m.* vladni ukaz.

Regierungsform *f.* način vladanja.

Regierungskunſt *f.* vladoznanstvo.

regierungslos brezvladēn; —er Zuſtand brezvladje.

Regierungsnachfolger *m.* naslednik v vladarstvu.

Regierungsrath *m.* vladni svétnik ob. svetovalec.

Regierungsrecht *n.* vladarska pravica.

Regierungszeitung *f.* vladni časnik.

Regime *n.* ſ. Regierung.

Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, uprava; Regiments- polkovni, regimentni.

Regimentsarzt *m.* polkovni zdravnik.

Regimentsbezirk *m.* polkovni okraj.

Regimentscommandant *m.* polkovni poveljnik.

Regimentsinhaber *m.* vlastnik polka, — regimenta.

Regimentsſchule *f.* polkovna šola. [bor.

Regimentstambour *m.* polkovni tam-

Regiſſeur *m.* režiser, prirednik (igre).

Regiſter *n.* popis, kazalo, spisȇk; (Namensverzeichn.) imenik; (in d. Orgel) registȇr; (öffentl. Buch) očitne knjige *pl.*

Regiſtrator *m.* upisovalec, registrator.

Regiſtratur *f.* registratura, spisovnik.

regiſtrieren vpisati (-pišem), zapisati; *impf.* vpisovati.

Reglement *n.* pravilo, red; pravilnik.

reglementsmäßig pravilȇn, po pravilih.

regnen dežiti, deževati; es regnet dež gre; (tröpfeln) škropiti, kapljati, nakapljevati; (fein —) pršeti; (gießen) ulivati, z nalivom deževati; es regnet dež lije.

regneriſch deževȇn, pršiv. [čilo.

Regreſs *m.* odškodba; (Erſatz) povra-

regreſſieren odškodbo pri kom iskati (iščem), odškodbo od koga terjati.

regreſſiv nazadȇn, nazadujoč.

regſam živ, gibčȇn, gibȇk, obrtȇn; čil, iskȇr; *fig.* bistȇr.

Regſamkeit *f.* živost, čilost, gibčnost; bistrost; živodušnost.

regulär pravilȇn, redȇn.

Regulativ *n.* pravilo, vodilo.

Regulator *m.* ravnalec, uravnovatelj, regulator.

regulieren urediti, uravnati, v red dejati (denem); *impf.* urejevati, uravnavati, v red devati.

Regulierung *f.* uravnava, uredba.

Regulierungsverfahren *n.* uredbeno postopanje, način uravnavanja. [notje.

Regung *f.* gib, gibljej, zgibljej, ga-

regungslos negibȇn, negibljiv; neobčutȇn.

Reh *n.* srna; srnjak, srnec; Reh- srnji.

rehabilitieren v poprejšnji stan postaviti, v prejšnji stan dejati (denem); *impf.* — devati.

Rehbock *m.* srnjak, srnec.

Rehbȁcklein *n.* srnče (-eta).

Rehbraten *m.* pečena srnina.

rehfarben srnast. [meso.

Rehfleiſch *n.* srnina, srnovina, srnje

Rehgeiß *f.* srna.

Rehhaar *n.* srnja dlaka.

Rehhaut *f.* srnja koža.

Rehkalb *n.* srnče (-eta).

Rehleder *n.* srnje usnje.

Rehwild *n.* srnjad (-i), srne *pl.*

Reib- strgalni, drgalni.

Reibe *f.* strgalo, drgalo.

Reibehölzchen *n.* klinček, žigica.

Reibeiſen *n.* strgača, strgalnik.

reiben treti (tarem, terem), guliti; meti (manem, menem), strgati; streti, zmeti; (am Reibeiſen) strgati (zribati); (durch hin- u. herbewegen) drgati; (v. Schuhen) žuliti; ožuliti; (kratzen) praskati, čohati, drgastiti; ſich — čohati se, drgati se, guliti se.

Reiber *m.* drgač, strgalec; (Werkzeug) drgalo, drgalnik, strgalnik.

Reibersand *m.* drobni pesȇk.

Reibung *f. (mech.)* trenje, tor, drgnenje, strganje; metȇv; *fig.* prepir, razprtija, razpor.

Reibungscoefficient *m.* koeficijent trenja.

Reibungselektricität *f.* elektrika vzbujena s trenjem (drganjem).

Reibungsfläche *f.* ploskȇv drgnenica.

Reibungsgeſetz *n.* zakon o trenji.

Reibungsmeſſer *m.* toromer.

Reibungstafel *f.* kazalo trenja, trenjsko kazalo. [kot.

Reibungswinkel *m.* kot trenja, trenjski

reich bogat; (vermöglich) premožȇn, imovit, imetȇn; (viel) obilȇn.

Reich *n.* država (cesarstvo, kraljestvo); Thier— živalstvo; Pflanzen— rastlinstvo; Mineral— rudninstvo; Natur— prirodno kraljestvo, glavni razdel prirodnin.

Reiche *m.* bogatin, bogatinec, bogataš.

reichen *intr.* seči (sežem), *impf.* segati, prožiti se, držati (-im), iti (grem), razprostirati se; (überreichen etw.) moleti, štrleti; (ausreichen) dosta biti (je); (v. der Zeit) trpeti, trajati; *tr.* dajati, deliti; podati, podeliti; *impf.* podajati, podeljevati; das Abendmahl — obhajati —, prevideti —, pričestiti koga.

Reichgabel *f.* podajalnik, podajač.

reichhaltig obilȇn, bogat, zdatȇn; (v. Getreide) plenjav, zrnat.

Reichhaltigkeit *f.* obilnost, obilica, obilje, bogastvo.

reichlich *adi.* obilēn, obil, bogat; *adv.* obilno, bogato.

Reichs- državni.

Reichsacht *f.* prognanstvo, izgon.

Reichsadel *m.* državno plemstvo.

Reichsangelegenheit *f.* državna zadeva, — reč (-í).

Reichsanſtalt *f.* državni zavod, državna naprava.

Reichsapfel *m.* državno jabelko.

Reichsarchiv *n.* državni arkiv, državna pismarnica.

Reichsarmee *f.* državna armada.

Reichsbaute *f.* državna stavba, državna gradnja.

Reichsbeamte *m.* državni uradnik.

Reichsbürger *m.* državljan.

Reichsbürgerſchaft *f.* državljanstvo.

Reichscredit *m.* državni zaúp, — kredit.

Reichsdomänen *pl.* državna od. kronska posestva.

Reichsfürſt *m.* državni knez.

Reichsgericht *n.* državno sodišče.

Reichsgeſetz *n.* državna postava, državni zakon.

Reichsgeſetzblatt *n.* državni zakonik.

Reichsgeſetzſammlung *f.* zbirka državnih postav od. zakonov.

Reichsgewalt *f.* državna oblast (-i).

Reichsgrundgeſetz *n.* državni osnovni zakon.

Reichshaushalt *m.* državno gospodarstvo.

Reichsinſtitut *n.* državni zavod, državna naprava.

Reichskleinodien *pl.* državne svetinje, — dragocenosti.

Reichslehen *n.* državni fevd od. najem.

Reichsminiſter *m.* državni minister.

Reichsminiſterium *n.* državno ministerstvo.

Reichsmonopol *n.* državni monopol, državno samotrštvo; državni samokup, državna samoprodaja.

Reichspoſt *f.* državna pošta.

Reichsrath *m.* državni zbor; (Perſon) državni poslaneč.

Reichsſchatz *m.* državni zaklad. [list.

Reichsſchatzſchein *m.* državno-zakladni

Reichsſiegel *m.* državni pečat.

Reichstag *m.* državni zbor; **Reichstags-** državnozborski, državnozborēn.

reichstäglich državno-zborēn.

Reichstagsmitglied *n.* državni poslaneč.

Reichstagspräſident *m.* prvosednik državnega zbora.

Reichstagsſitzung *f.* seja državnega zbora.

Reichsthaler *m.* nemški tolar od. cekin.

reichsunmittelbar neposrednjedržavēn.

Reichsverfaſſung *f.* državna ustava.

reichsverfaſſungsmäßig po državni ustavi.

Reichsverſammlung *f.* državni zbor.

Reichsvertretung *f.* državni zastop, državno zastopstvo.

Reichsverwaltung *f.* državna uprava.

Reichsverweſer *m.* državni upravnik.

Reichswährung *f.* denarna veljava v (kaki) državi.

Reichswappen *m.* državni grb.

Reichszweck *m.* državni namen.

Reichthum *m.* bogastvo, bogatija, obilnost, obilica.

Reichwerkzeug *n.* podajalnik, podajáč.

Reif *m.* slana, mraz; (an Bäumen) inje, ivje; (an Mauern) srež; (Faſs—) obroč; (Seil) vrv (-í); (um den Mond) kolobar, obstret (-i).

reif zrel, goděn; — werden zoreti; dozoreti; *impf.* prizarjati, dozorevati; —es Alter moška leta *pl.*; —es Holz dorasli les.

Reife *f.* zrelost, zrelina, godnost, god (-i), zoritēv, zor, dozor.

reifen *intr.* zoreti, goditi se; dozoreti, prizoreti; *impf.* dozorevati; *tr.* zoriti, goditi; sezoriti; es reift slana je, slana pada.

Reifeprüfung *f.* zrelostni izpit.

Reifholz *n.* les za obroče, obroči *pl.*

reiflich *adi.* natančēn, korenit; *adv.* na tanko, dobro, kakor je treba. [nik.

Reifmeſſer *n.* obročnik, rezilnik, orež-

Reifrock *m.* krinolina.

Reifſange *f.* natezilnik, natezalnik.

Reifſieher *m.* lisica, natezača.

Reigen, Reihen *m.* kolo, raj.

Reihe *f.* vrsta, red (-i), redica, rida; *dem.* vrstica; (b. d. Feldarbeit) postat (-i), jan; der — nach po vrsti, zapored, zaporedoma, zvrstoma; an die — kommen na vrsto od. na met priti (pridem)

reihen vrstiti; zvrstiti, razvrstiti, porazvrstiti, po vrsti razstavíti, *impf.* zvrščevati, razvrščevati, po vrsti raz-

stavljati; (fädeln) nizati; nanizati, nabrati (-berem); *impf.* nabirati.

Reihenfolge *f.* red, poredje; in — redoma, po redu.

Reihenglied *n.* člen vrste od. niza.

Reihenvorſtellungen *pl.* vrste pomislij, nanizane pomisli.

reihenweiſe *adv.* vrstoma, redoma, po vrsti, po redu.

Reiher *m.* čaplja; Reiher- čapljin.

Reiherfeder *f.* čapljino pero (peresa).

Reihergras *n.* pahovka, ovsulja, ovsnica.

reihig (in Zuſammenſetzgn.) vrstni.

reihweiſe ſ. reihenweiſe.

Reim *m.* stik, srok, rima; sklad; so-

reimen *intr.* stikati se, rimati se; ujemati se, skladati se; *fig.* vezati (vežem) se, sklepati se; (ſich gezíemen) spodobiti se; *tr.* (Reime machen) rimovati, stihotvoriti; gereimt rimovan (ritmovan); skladno ubran.

Reimer *m.* stihotvorec.

Reimerei *f.* stihotvorstvo.

reimlos brez rime, nerimovan; neskladen.

rein čist; (v. Gold) čist, samočist, suh; (gereinigt) očiščen; (ſauber) čeden, snažen, ličen; (ungeſchmückt) prost, priprost; (unvermiſcht) gol; (v. Himmel) jasen, veder, čist; —e Wahrheit gola od. prava resnica; jemanden — ſprechen koga za nedolžnega spoznati; — ſchreiben čedno pisati (pišem); ins Reine ſchreiben na čisto prepisati; — nichts prav nič; čisto nič, celo nič; im —en ſein na čistem biti s čim; — machen ſ. reinigen.

Reine *f.* ſ. Reinheit.

Reineke *m.* lisjak. [nesek.

Reinertrag *m.* čisti dohodek, čisti do-

Reinertragsberechnung *f.* preračun čistega doneska.

Reinette *f.* kosmač, renetka.

Reinheit *f.* čistota, čistost; (v. Himmels) jasnost, vedrina; (Unſchuld) nedolžnost; ſ. Reinlichkeit.

reinigen čistiti; očistiti, prečistiti, izčistiti; *impf.* očiščati, prečiščati; (v. Schmutze) čediti, snažiti; očediti, osnažiti; (im Waſſer) oprati (-perem), sprati; *impf. spirati;* (von unreinem Inhalte) trebiti; iztrebiti; (das Getreide) veti, vejati (vejem); (mit dem Sieb) soditi, vrhati, obravnovati, občinjati; (durch Schwingen) plati (poljem); den Stall — gnoj izkidati iz hleva; (Gläſer) oplakniti, izplakniti; *impf.* oplakovati; ſich v. Verdachte — pravičiti se; opravičiti se; *impf.* opravičevati se, zagovarjati se, izgovarjati se.

Reiniger *m.* čistilec, prečiščevalec, trebilec ꝛc.

Reinigkeit *f.* čistost, čistota.

Reinigung *f.* čistitev, očiščevanje, čiščа, snaženje, trebljenje.

Reinigungsmittel *n.* čistilo, mečilo.

Reinigungsort *m.* očiščališče; (d. Seelen) vice *pl.*

reinlich čeden, snažen, čist, čistoten.

Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistota.

Reinlichkeitspolizei *f.* policija zastran snažnosti.

Reinſchrift *f.* čisti prepis.

Reis *m.* riž, laško pšeno; Reis- rižev.

Reis *n.* mladika, odraslek, odrastek, prot, protec, šiba, šibica; (z. Binden) trta, vitra; *coll.* mladje, dračje, protje, šibje, trtje; (v. Reben) rezje, rožje; (Birkenreiſer) brezje, metličje.

Reisbrei *m.* riževa kaša.

Reisbündel *n.* butara (protja, šibja ꝛc.).

Reiſe *f.* pot (-a u. -i), potovanje; auf der — potovaje *(adv.)*, med potom, na poti, med potjo; glückliche — srečno! srečno pot! — machen, auf der — ſein potovati; eine — antreten na pot iti (idem), na pot se podati, odriniti, napotiti se; Reiſe- potni, popotni.

Reiſebeſchreiber *m.* potopisec.

Reiſebeſchreibung *f.* opis pota, potopis.

Reiſebündel *n.* potna cula, — torba.

reiſefertig pripravljen za pot, k odhodu gotov. [drug.

Reiſegefährte *m.* sopotnik, popotni

Reiſegefährtin *f.* sopotnica, popotna družica, sopotovalka.

Reiſegefolge *n.* spremstvo.

Reiſegeld *n.* popotnina, potni denar.

Reiſegepäck *n.* prtljaga, popotna roba.

Reiſegeſellſchaft *f.* potna tovaršija.

Reiſekarte *f.* potna mapa, zemljevid za popotnike.

Reiſekleidung *f.* popotna obleka.

Reiſekoffer *m.* popotni kovčeg.
Reiſekoſten *pl.* potni stroški *pl.*
reiſeluſtig potoljub(ën).
Reiſemantel *m.* potni plašč.
reiſemüde upehan, shojen, hojetruděn.
reiſen potovati, hoditi.
Reiſen *n.* potovanje.
reiſend potujoč, popotěn.
Reiſende *m.* popotnik, potnik, potovalec; *f.* popotnica, potnica, potovalka.
Reiſepaſs *m.* potni list, potno pismo, potovnica.
Reiſeſack *m.*, **-taſche** *f.* potna torba, krnir. [nica.
Reiſeurkunde *f.* popotno pismo, potov-
Reiſezehrung *f.* brašno, potni živež.
Reiſeziel *f.* konec potovanja.
Reisfeld *n.* rižišče.
Reisholz *n.* rožje, hrast (-i), hrašča, dračje, hlóža, praščje, suhljad (-i), lomača.
Reiſig *n.* rožje, dračje, hloža.
Reiſige *m.* jezdec, konjik.
Reisſtroh *n.* riževica, riževa slama.
Reißaus nehmen popihati jo, popihniti jo, pete umekniti, potegniti jo, odkuriti.
Reißblei *n.* svinčnik, olovka, risalnik.
Reißbrett *n.* risalna deska, risalnica.
reißen *tr.* trgati; utrgati, pretrgati, raztrgati, razčesniti; (im Gliede) trgati, lomiti; (im Unterleibe) trgati, grizti; **Poſſen — šale zbijati od. briti (brijem), burke uganjati; Holz — drva cepiti, — klati (koljem); (ausreißen) puliti, pukati (pučem), pipati (-pljem); izpuliti, izpukati, izdreti (-derem); *impf.* izdirati; aus der Erde — iz zemlje izrovati (-rujem); *intr.* trgati se, reskati; pretrgati se, utrgati se, reskniti; *impf.* utrgovati se; ſich — um etwas puliti se, trgati se; *fig.* poganjati se.
Reißen *n.* trganje, grizenje, rovanje.
reißend deroč, prodĕk; **—e Thiere** deroče —, zgrabljive živali; **die Ware geht — ab** vlak je za blago, pulijo se za blago.
Reißer *m.* trgalec, trgač.
Reißfeder *f.* risalnik, risalno pero (peresa).
Reißkohle *f.* risalni ogĕl.
Reißmaß *n.* pleščet.
Reißzahn *m.* derač.
Reißzeug *n.* risalno orodje, risalo.
Reiſte *f.* povesmo, pest (-i).
Reit- jezdni. [dišče.
Reitbahn *f.* jezdarnica, jahalnica, jez-
reitbar jezděn, jahalěn, za ježo.
Reitburſche *m.* jezdni hlapec.
Reitel *m.* poviřek.
reiten jezditi, jezdariti, jahati (-am u. -šem); **geritten kommen** přijezditi; **wohin — odjezditi.**
Reiten *n.* ježa, jahanje.
Reiter *m.* jezdec, jezdar, jahač, jahalec; (Soldat) konjik, konjenik; **Reiter-** jezdarski, konjiški.
Reiter *f.* (Sieb) rešeto, redeseja.
Reiterei *f.* konjica, konjištvo.
Reiterin *f.* jezdarica, jahalka.
reitern presevati, rešetati, soditi.
Reiterregiment *n.* konjiški polk.
Reiterſack *m.* vreče *pl.*
Reitgerte *f.* bič, korobač.
Reitgurt *m.* podproga, podprsnik.
Reitknecht *m.* jezdni hlapec, konjski hlapec, konjar.
Reitkunſt *f.* jezdarstvo.
reitlings *adv.* kobalj, okobelj, kakor bi jezdil, jezdéč. [za ježo.
Reitpferd *n.* jezdni (ježni) konj, konj
Reitplatz *m.* jezdišče.
Reitpoſt *f.* jezdna pošta.
Reitſattel *m.* sedlo.
Reitſchule *f.* jezdarnica, jahalnica.
Reitſtiefel *m.* jezdni škorenj.
Reitzeug *n.* jezdna roba od. priprava.
Reiz *m.* mik; mikalo, vabilo; (Trieb) nagon, podnet, spodbadĕk; (Zauberreiz) bajilo; (Liebreiz) milina, mičnost, dragost; (Eindruck) dojem.
reizbar dražljiv, vzdražĕn; čutljiv, občutljiv. [čutljivost.
Reizbarkeit *f.* dražljivost, vzdražnost;
reizen mikati, vabiti, mično biti za koga; (wecken) buditi, gibati (-bljem); vzbuditi, obuditi, ganiti; *impf.* vzbujati, obujati; (Nerven) dražiti; (zum Zorne) dražiti, srditi, kačiti; razdražiti, razsrditi, razkačiti; (hetzen) ščuvati (ščujem), hujskati, dražiti.
reizend mičen, mikalen, dragosten, ljubezniv; (pikant) rezek, dražljiv.

Reizmittel *n.* dražilo, vabilo, mikalo.
reizvoll prelep, prezal, brhčk. [ljež.
Rekel *m.* neokretnež, teleban, štork-
rekelhaft neokrétěn. [Beziehung.
Relation *f.* ſ. Bericht, Verhältnis und
relativ relativěn, odnosěn, oziralěn, primerěn; —e Stimmenmehrheit relativna (odnosna) —, podpolovična večina glasov.
Relativheit *f.* ozirnost.
Relativſatz *m.* ozirni (odnosni) stav(ěk).
Relator *m.* poročevalěc.
relegieren ſ. verbannen.
Relief *n.* relief, pridvig, pridvižna ploskorezba; Bas— nizki pridvig, nizkodvižna rezba; Haut— visoki pridvig, visokodvižna rezba.
Religion *f.* vera, verstvo, bogoverje; (Frömmigkeit) pobožnost; d. — ändern preveriti se, k drugi veri prestopiti; Religions= verski. [veri.
Religionsänderung *f.* prestop k drugi
Religionsbekenntnis *n.* vera, veroizpoved (-i), spoznavanje vere.
Religionsdienſt *m.* verska služba.
Religionsedict *n.* verski edikt.
Religionseifer *m.* vnetost za vero.
Religionsfond *m.* verski zaklad.
Religionsfreiheit *f.* verska svoboda.
Religionsgenoſs *m.* sovernik, istoveréc.
Religionsgeſchichte *f.* zgodovina svete vere.
Religionsgeſellſchaft *f.* versko društvo.
Religionslehre *f.* veronauk; veroznanstvo.
Religionspartei *f.* verska stranka.
Religionsſecte *f.* razkolništvo, verska sekta. [razkol.
Religionsſpaltung *f.* verski razdor, —
Religionsſtifter *m.* ustanovnik vere.
Religionsſtörung *f.* motitěv vere. [por.
Religionsſtreit *m.* verski prepir, — raz-
Religionsübung *f.* božja služba, bogočastje, bogoslužje.
Religionsunterricht *m.* verski nauk, verozakonski pouk.
Religionsverfolgung *f.* preganjanje zavoljo vere.
Religionsverſchiedenheit *f.* raznoverje.
Religionswahrheit *f.* verska resnica.
Religionswiſſenſchaft *f.* ſ. Religions*lehre.*
Religionszwang *m.* versko posilstvo.
religiös pobožen, nabožen, bogaboječ, bogabojen; (d. Religion betreffend) verski; svet.
Religioſität *f.* pobožnost, bogaboječnost, bogabojnost.
Reliquie *f.* ostaneк; —n *pl.* svetinje —, kosti —, ostanki kakega svetnika ali svetnice.
reluieren rešiti, odkupiti; *impf.* reševati; v denarje premeniti.
Reluition *f.* rešitěv, odkup; premenitěv v denarje.
Remedium *n.* pomoček, zdravilo, lek.
Reminiſcenz *f.* spominek, spomin.
Remiſe *f.* kolnica, klanica.
Remittenda *pl.* povratine, bukve, ki se nazaj pošiljajo; nazaj poslane knjige.
remittieren nazaj poslati (pošljem), *impf.* — pošiljati.
Remittierung *f.* pošiljava nazaj, vrnitěv.
Remonte *f.* dopolnitěv kónj, izbor vojaških konj.
Remontierungscommiſſion *f.* komisija —, poverjenstvo za dopolnitěv vojaških konj.
removieren odpraviti; odstaviti; *impf.* odpravljati, odstavljati.
Remotion *f.* odprava, odstava.
Remuneration *f.* nagrada, priboljšek, remuneracija.
remunerieren ſ. belohnen.
Renaiſſanceſtil *m.* preporodni od. renesančni slog. [sestaneк.
Rendezvous *n.* dogovorjen shod, —
Renegat *m.* odpadnik, odstopnik.
Renette *f.* kosmač, renetka.
Renhirſch *m.* severni jelen.
renitent uporen; — ſein upirati se, ustavljati se.
Renitenz *f.* upor.
renken ſich stegati se, lecati se; *pf.* stegniti se, zlekniti se.
Rennbahn *f.* tekalnica, tekališče, dirjališče, drajna.
rennen *intr.* dirjati; udreti (-derem u. -drem); (zu Fuß) teči, tekati, bežati (-im), gnati (ženem) se; (ins Verderben) riti (rijem), leteti; (flüchtig ſein) bežati, bezljati, bezikati; (gerannt kommen) pridirjati; *tr.* podreti (derem), povaliti, zvrniti.

Rennen *n.* dir, beg, tek, dirka.
Renner *m.* jahalec, jahač, tekalec.
Rennplatz *m.* tekališče, dirjališče.
Rennſpieß *m.* sulica, oščep.
Renommage *f.* hvastavost, bahaštvo.
Renommee *n.* sloves, sloveče ime (-na), glas; im — ſein sloveti, na glasu biti (sem).
renommiert sloveč, slavěn, glasovit.
Renommiſt *m.* hvastač; svadljivec, rovan.
Renovation *f.* obnova, obnovitev.
renovieren obnoviti, prenoviti; *impf.* obnavljati.
rentabel kar se splača, kar donaša lep dobiček, dobiček donašajoč. [nica.
Rentamt *n.* prihodni urad, prihodar-
Rente *f.* prihod, dohodek, renta; (Zins) obrest (-i).
Renthier *n.* severni jelen.
Renthierflechte *f.* jelenovec.
Renthierkuh *f.* severna košuta.
Renthierzucht *f.* reja severnih jelenov.
Rentier *m.* kdor od obrestij svojega premoženja živi, prihodnjak.
rentieren nesti, donašati, dobiček dajati (dajem); ſich — izplačati se; *impf.* izplačevati se.
Rentmeiſter *m.* dohodarnik, dohodarstvenik.
Rentverwalter *m.* oskrbnik prihodkov.
Renuntiation *f.* odpoved (-i), odstop.
Reorganiſation *f.* preuredba, preustroj, preuravnava, reorganizacija.
reorganiſieren preurediti, preustrojiti, preuravnati; *impf.* preurejati, preustrojevati, preuravnovati.
reparabel poprávěn.
Reparatur *f.* poprava, popravilo.
Reparaturskoſten *pl.* stroški za popravo, popravilni stroški.
reparieren popraviti, prenarediti; *impf.* popravljati, prenarejati.
repartieren porazdeliti med —; razpisati na —; deliti med —.
Repartition *f.* porazdelba, porazdelitev; Repartitions- razdelni, porazdelni.
Repartitionsſchlüſſel *m.* ključ za razdelbo.
Repertoire *n.* razvrstitev igrokazov; repertoar.
Repertorium *n.* iskalnik, *repertorij.*
Repetent *m.* repetent, ponavljalec.
repetieren ponoviti; *impf.* ponavljati, repetirati.
Repetiergewehr *n.* puška repetirka.
Repetieruhr *f.* ura repetirka.
Repetition *f.* ſ. Wiederholung.
Replik *f.* replika, protiodgovor, tožnikov odgovor.
Repoſitorium *n.* polica.
Repräſentant *m.* zastopnik, reprezentant, namestnik; (Geſandter) poslanec.
Repräſentanz *f.* zastop(anje), zastopstvo, zastopništvo. [valěn.
repräſentativ zastopovalěn, namesto-
Repräſentativ-Verfaſſung *f.* zastopstvena ustava.
Repräſentation *f.* zastop(anje), zastopovanje, namestovanje.
repräſentieren zastopati, zastopovati, namestovati; (darſtellen) kazati (-žem), predstavljati. [sredstva *pl.*
Repreſſalien *pl.* odbojna sila, odporna
repreſſiv odvračalěn, zaustavěn, represivěn. [ba.
Repreſſivmaßregel *f.* odvračalna nared-
Reprobation *f.* zavrnitev, reprobacija.
reprobieren ovreči (-vržem), ne potrditi, zavrniti.
reproducieren ponoviti, obnoviti; *impf.* ponavljati, obnavljati; na novo pokazati (-žem), *impf.* — pokazovati.
Reproduction *f.* ponova, ponavljanje; obnova; *(zool.)* nadorastanje, reprodukcija.
Reproductionskraft *f.* ponovljivost; podrastljivost; (Fähigkeit, reproduciert zu werden) ponovnost. [věn.
reproductiv ponavljalěn, reproduktiv-
Reptil *n.* plazilec, gomaz (-i); *coll.* golazěn (-i), lézavčina.
Republik *f.* ljudovlada, republika.
Republikaner *m.* republikanec; —in *f.* republikanka.
republikaniſch republikanski.
Repuls *m.* ſ. Abweiſung.
repulſiv odbojěn, odganjalěn.
Repulſivkraft *f.* odbojnost, odpornost.
Requiem *n.* črna maša, bile *pl.*
requirieren koga za kaj poprositi; poiskati, izslediti; *impf.* izsledovati.
Requiſit *n.*, Requiſiten *pl.* potrebščine, potrebne reči *pl.* f.

Requiſition *f.* zaprošnja, iskanje, izsledba.

Requiſitionsſchreiben *n.* zaprosno pismo; iskanica (ſerbokr.).

reſch rezēn, krhēk.

Reſcript *n.* reskript, najvišji odpis.

Reſeda *f.* reseda, resedica; katanēc.

Reſervat *n.* pridržaj, pridržēk; pogoj; Reſervat- pridržni, pogojni.

Reſervatpunkt *m.* pridržni članēk.

Reſerve *f.* zaloga; (milit.) reserva, založna vojska.

Reſervefond *m.* založni zaklad, zaloga, reservni zaklad. [*pl.*

Reſervefondgelder *pl.* založni denarji

Reſervetruppen *pl.* ſ. Reſerve.

reſervieren prihraniti, pridržati (-držim); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založiti.

Reſervoir *n.* ſ. Waſſerbehälter.

Reſident *m.* rezident; odposlanēc.

Reſidenz *f.* stolica, prestolno mesto; Reſidenz- stolni, prestolni.

reſidieren stolovati, sedež imeti (imam), stanovati.

Reſiduum *n.* ostanēk.

Reſignation *f.* odpoved (-i), odreka; odstop; (Selbſtverleugnung) udanost, trpljivost, resignacija.

reſignieren odreči se od. odpovedati (-vem) se službi, odstopiti; *impf.* odrekovati se.

reſigniert odvažēn, udan, na vse pripravljen, brezupēn.

Reſiſtenz *f.* upor.

reſolut odločēn, srčēn, odvažēn, s trdnim sklepom.

Reſolution *f.* sklep; odlok; odvažnost, odločnost. [ſchließen.

reſolvieren *(math.)* drobiti; ſ. be-

Reſolvieren *n.* drobljenje.

Reſonanz *f.* odmev, resonanca, donenje.

Reſonanzboden *m.* odmevnik; resonančno dno.

reſonieren doneti, odglas dajati.

Reſpect *m.* (Anſehen) veljava, ugled; (Ehrfurcht) čislanje, spoštovanje; mit — z dovoljenjem, z oproščenjem.

reſpectabel spoštovan, čislan, veljavēn; znamenit.

reſpectieren čislati, v čislih imeti *(imam), spoštovati*, častiti.

reſpective *adv.* z ozirom, oziroma, kolikor se tiče, kar se tiče. [zornik.

Reſpicient *m.* oglednik, ogleda, nad-

Reſpiration *f.* dihanje, sopenje.

Reſpirationsorgan *n.* dihalo, sopilo.

reſpirieren ſ. athmen.

Reſpiro *m.* oddah, odmor; prelog —, odlog plačilnega obroka.

reſpondieren odgovarjati, odpevati.

Reſſort *n.* uradni oddelēk, uradniško področje.

reſſortieren spadati od. segati pod —.

Reſſource *f.* meščanska beseda, resursa.

Reſt *m.* ostanēk, prebitēk (Überſchuſs); im — bleiben dolžēn ostati (-stanem), *impf.* — ostajati; den — geben ubiti (-bijem), ugonobiti; als — bleiben ostati (-stanem), *impf.* ostajati.

Reſtant *m.* dolžnik.

Reſtaurateur *m.* gostilničar.

Reſtauration *f.* gostilna, gostilnica, krčma, restavracija.

reſtieren ostati (ostanem), preostati; *impf.* ostajati.

reſtituieren povrniti, *impf.* povračati; v prejšnji stan postaviti, *impf.* — postavljati.

Reſtitution *f.* povračilo; postavljenje v prejšnji stan.

Reſultat *n.* posledēk; konēc; izid; uspeh; (der Rechnung) znesēk.

reſultieren slediti iz —, izhajati iz —; iziti (-idem), nastopiti.

reſultierend nasledēn, nastopēn.

Reſultierende *f.* poslednjica. [gled.

Reſume *n.* povzemēk, posnetēk, pre-

reſumieren povzeti (-vzamem), *impf.* povzemati. [nje.

Retardation *f.* zadrževanje; zaostaja-

retardieren *tr.* zadrževati; *intr.* zaostajati, zakesnevati.

Retention *f.* zadržba, zastava; Retentions- pridržni, zastavni.

Retirade *f.* umik, umikanje, ustop; ſ. Abort.

retirieren umakniti se, ustopiti; *impf.* umikati se, ustopati.

Retorte *f.* prekapnica, retorta.

retour *adv.* nazaj, nazad; Retour- povratni, nazadni.

retournieren vrniti, nazaj poslati (-šljem); *impf.* vračati, nazaj pošiljati.

Retourrecepiſſe *n.* povratnica, povratna prejemnica.

Retraite *f.* ſ. Rückzug.

retrograd nazaj idoč, nazadèn, nazadujoč; —er Menſch nazadnjak.

retten oteti (otmem), rešiti, odrešiti; izbaviti, spasiti, obvarovati; (befreien) osvoboditi, oprostiti; (helfen) pomoči (-morem) ob. pomagati komu; *impf.* otevati, otimati, reševati, hraniti; mittelſt d. Flucht ſich — ubežati (-im), ubegniti, uiti (-idem).

rettend rešnji, rešni.

Retter *m.* rešitelj, rešnik, odrešnik, izbavitelj, spasitelj; —in *f.* rešiteljica, odrešnica.

Rettig *m.* retkèv; Rettig- retkevni, retkov.

Rettigfeld *n.* retkvišče.

Rettung *f.* rešitèv, otetèv, spasenje, ohramba, osvoboditèv, oprostitèv; Rettungs- rešni, rešnji.

Rettungsanſtalt *f.* für verwahrloſte Kinder pribežališče ubogim in zapuščenim otrokom, zavetišče.

rettungslos izgubljen, neizbávèn.

Rettungsmittel *n.* pomoček, izbavilo, spasilo.

Rettungsverſuch *m.* poskušnja rešitve.

Reue *f.* kes, kesanje, kajanje, obžalovanje; — empfinden kesati se česa, žal biti komu česa, kajati se, obžalovati; skesati se; — und Leid kes in žal.

reuelos neskesan, trdovratèn.

reuen kesati se; skesati se; es reut mich žal mi je, kajam se.

reuevoll skesan, spokorèn.

Reuige *m.* spokornik, skesanèc; *f.* spokornica, skesanka.

reumüthig skesan, spokorèn. [nost.

Reumüthigkeit *f.* skesanost, spokor-

Reunion *f.* shod.

Reuſe *f.* vrša, sàk.

reuſſieren ſ. glücken, gelingen.

Reut *n.* rovt, laz, krčevina, novina, skubež, trebež.

Reute *f.* rovnica, kopača, motika; (am Pfluge) otka, otika.

reuten krčiti, rovati (rujem); izkrčiti, izrovati.

Reuthaue *f.* ſ. Reute. [čilo.

Revanche *f.* maščevanje, osveta; vra-

revanchieren ſich maščevati se, povrniti komu kaj, z jednako mero meriti; odmeriti, osvetiti se.

Reveille *f.* budnica, jutranje bobnanje.

Reverenz *f.* priklon, poklon; — machen pokloniti se, *impf.* poklanjati se.

Revers *m.* zavezno pismo, revers; (d. Münze) na robe (stran), naličje.

Revident *m.* pregledovalèc, pregledník.

revidieren pregledati, *impf.* pregledovati; popregledati.

Revier *n.* okraj, okoliš, okolica.

Revierjäger *m.* okrajni lovèc.

Reviſion *f.* pregled, presoja; Reviſions- pregledni, popregledni.

Reviſionsinſtanz *f.* presodnija.

Reviſor *m.* pregledník, pregledovalèc.

Revolte, Revolution *f.* vstaja, punt, prekucija, kramola, revolucija, prevrat.

revoltieren puntati se, vstajati zoper —; spuntati se, pobuniti se.

Revolutionär *m.* vstajnik, puntar, prevratnik; Revolutions- puntarski, prekucijski, prevratni. [volver.

Revolver *m.* samokres, brzokres, re-

Revue *f.* pregledba; — halten pregledati vojsko.

Rhabarber *f.* rabarbara, revènj.

Rhachitis *f.* krvica. [dija.

Rhapſodie *f.* odloměk pesni, rapso-

rhapſodiſch *adv.* v odlomkih.

Rhede *f.* ladijišče, pristanišče.

rheden ladijo za odhod pristrojiti, *impf.* — pristrojevati.

Rheder *m.* lastnik ladije, brodnik.

Rhederei *f.* brodarsko društvo.

Rhetor *m.* govornik, retor.

Rhetorik *f.* govorništvo, govorstvo, retorika.

rhetoriſch retoričèn.

Rheuma *n.* nahod, skrnina, kostenica.

Rheumatismus *m.* revmatizèm, skrnina.

rheumatiſch revmatičèn, skrninast.

Rhinesmus *m.* hohnjanje; (Laut) hohnik.

Rhinoceros *n.* nosorog, nosorožèc.

Rhododendron *n.* sleč.

Rhomboid *n.* romboid.

Rhombus *m.* romb.

rhytmiſch ritmičèn, riteмski, umerjen, ubran.

Rhytmus *m.* ritēm, umer; ubranost.
Ribeſel, Ribeš *m.* grozdičje sv. Ivana.
Richtbeil *n.* rabeljnova sekira.
Richtblei *n.* svinčnica.
richten (bereiten) pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prirejevati, prigotavljati; (in Ordnung bringen) uravnati, urediti; *impf.* uravnovati, urejevati; (auferlegen) napraviti, narediti; *impf.* napravljati, narejati; (gerade machen) ravnati; *pf.* zravnati; (wohin lenken) nameriti, naperiti, obrniti; *impf.* namerjati, obračati; (Urtheil fällen) soditi, sojevati; razsoditi, sodbo izreči; ſich nach etwaš — ravnati se; (d. Augen) upreti, *impf.* upirati; ſich auf die Füße — vstati (-stanem), skolehati; gegen jem. eine Klage — tožbo podati zoper koga, tožiti koga; die Kanonen — topove nameriti, — naperiti; ſich in die Höhe — vzkloniti se, vzdigniti se; zugrunde — ugonobiti, uničiti.
Richter *m.* sodnik; ſ. Kritiker.
Richteramt *n.* sodni urad, sodstvo, sodništvo.
Richteramtsprüfung *f.* preskušnja od. izpit za sodni urad.
Richterin *f.* sodnica.
richterlich sodēn, sodniški.
Richterſchwert *n.* sodni meč.
Richterſpruch *m.* sodni izrek, razsodba.
Richterſtube *f.* sodilnica.
Richterſtuhl *m.* sodišče, sodni stol, sodba; vor Gotteš — pred božjo sodbo od. pred božjim stolom.
Richthaus *n.* sodilnica.
Richtholz *n.* ravnilo.
richtig *adi.* prav, pravotēn, pravičēn; (geſetzlich) postavēn; (fehlerfrei) pravilēn, brez pogreškov; (fertig) gotov, dognan, narejen; —e Abſchrift natančni prepis; *adv.* res, zares, v istini, se ve da; (recht) prav, dobro.
Richtigkeit *f.* pravost, pravota, pravičnost; pravilnost; in — bringen v red spraviti, v red dejati (denem), uravnati; es hat ſeine — res je tako.
Richtkorn *n.* muha.
Richtmaß *n.* merilo, ravnilo.
Richtplatz *m.* morišče.
Richtpunkt *m.* mer (-i).
Richtſcheit *n.* ravnilo, merilo.
Richtſchnur *f.* merilna vrv (-i); *fig.* pravilo.
Richtſchwert *n.* rabeljnov meč.
Richtſtätte *f.* ſ. Richtplatz.
Richtung *f.* mer (-i), smer (-i); in gerader — na ravnost, na pravēc; in nördlicher — proti severu; d. — nehmen nameriti se, kreniti; upotiti se, vrezati (vrežem) jo; die — geben upotiti, obrniti, zasukati (-sučem); eine — haben meriti, držati (-im) kam; eine andere — annehmen drugam ukreniti; in einer — v jedno mer.
Richtungslinie *f.* (črta) ravnateljica, namernica.
Richtwage *f.* prebesnica.
riechbar vonljiv, vonjav.
riechen *intr.* dišati (-im), vonjati, duh imeti (imam); zadišati; (übel) smrdeti; *tr.* vohati, duhati, njuhati; povohati, poduhati, ponjuhati, ovohati, obvohati, zavohati.
riechend dišeč, vonjav, lepodišeč, dišavēn; (übel—) smrdeč, smrdljiv.
Riecheſſenz *f.* vonjalo, dišavina, vonjavina.
Riechfläſchchen *n.* vonjalna skleničica.
Riechkraft *f.* vonjavost; (daš Vermögen, den Geruch zu empfinden) njuhalnost.
Riechſtoff *m.* dišava, vonjava.
Riechwaſſer *n.* vonjava voda.
Riedgras *n.* ostrica, viš, muhič, šaš, kravina.
Riedkamm *m.* brdo.
Riedrohr *n.* rogoz, rogozina.
Riegel *m.* zapah, predpah, pah, zatik, zasunēk; (Hebebaum) vod, navor; unter — und Schloſs pod ključem od. pod zaklepom.
riegelfeſt zataknen.
Riegelſchloſs *n.* ključavnica.
Riemen *m.* remen, jermen; *coll.* remenje, jermenje.
Riemenſchuh *m.* opanka, čižma.
Riemenwerk *n.* remenje, jermenje.
Riemer *m.* jermenar, remenar.
Riemerhandwerk *n.* jermenarstvo, remenarstvo.
Riemerin *f.* jermenarica, remenarka.
Riemerzeug *n.* ſ. Riemenwerk.

Ries *n.* ris, sklad.

Rieſe *m.* velikan, orjak, obȇr, hrust, gorostas.

Rieſe *f.* drča, drza, drasta, riža; (Schnee—) plaz.

Rieſel *f.* pega.

rieſeln crljati, curljati, šumljati, šumotljati, žamoriti, mrléti (mrléjem); (vom Regen) pršeti; (v. Schnee) golomraziti, mršeti, sodra od. babje pšeno gre; (v. Gefühl) mrščati (-im); premrščati. [žamor.

Rieſeln *n.* šumljanje, šumotljanje,

Rieſen- velikanski, orjaški, gorostasni.

Rieſenameiſe *f.* velika mravlja, mravljinec.

rieſenförmig velikanski, gorostasen.

Rieſengeſchlecht *n.* rod velikanov.

rieſengroß velikanski, gorostasen, ramen, ogromen.

Rieſengröße *f.* velikanstvo, gorostasnost, ogromnost. [osa.

Rieſenholzweſpe *f.* velikanska lesna

Rieſenmuſchel *f.* velikanska školjka.

Rieſenſchlange *f.* velikanska kača.

Rieſenſchildkröte *f.* velikanska morska želva.

Rieſenſtaat *m.* ogromna od. velikanska država.

Rieſentrespe *f.* repulja, veliki glistnik.

Rieſenwerk *n.* velikansko delo, velikanstvo.

Rieſin *f.* velikanka.

Rieſling *m.* žolta grahovina.

Riet *n.* rogoz (-i); trst, loč, bič, bičeк; *coll.* rogozovina, trstje, ločje, bičje.

Rietdach *n.* štorija, rogoznica.

Rietkamm *m.* greben, obnit (-i).

Riff *n.* greben, kleč; prag, čer (-i), peč (-i).

Riffe, Riffel *f.* drzej, drzalo, drzalica, greblo, rihelj.

Riffelbaum *m.* drzalnik, grebliščе.

riffeln drzati, drhlati, ogrebati.

rigid tog.

Rigole *f.* odtočič, odtočni rov.

rigolen preroviti, rov kopati (-pljem), rov izkopati.

rigoros ostȇr, preostȇr, strog. [izpit.

Rigoroſum *n.* stroga skušnja, strogi

Rille *f.* žlebič, stružica; *(bot.)* brazda.

Rimeſſe *f.* rimesa, poslana menica.

Rind *n.* govedo, brav; *coll.* goved (-i), goveja živina.

Rindbrühe *f.* goveja juha (župa), polivka.

Rindchen *n.* skorjica, korica.

Rinde *f.* skorja, skora; (Pflanzen—) lub; *coll.* lubje, koža; (Schorf) krasta; (Schnee—) sren; (Milchhaut) škrlup, škralup, povrhnje, smetana.

rindenartig skorjast; lubast; hrastast.

Rindenkörbchen *n.* kozolj, kozoljčeк, skorjič, skorjčeк.

Rinderherde *f.* goveja čreda, goved (-i), nuta. [volar.

Rinderhirt *m.* goveji pastir, govedar,

rindern goveji, govedski.

Rinderſeuche *f.* goveja kuga.

Rinderſtall *m.* goveji hlev, volovjak.

Rinderfleiſch *n.* goveje meso, govedina.

Rindgrün *n.* viš.

rindig skorjav, skorjat; hrastav.

Rinds- goveji.

Rindsblaſe *f.* goveji mehur.

Rindsbraten *m.* pečena govedina, goveja pečenka.

Rindshaar *n.* dlaka.

Rindshaut *f.* goveja koža. [kopf.

Rindskopf *m.* goveja glava; ſ. Dumm-

Rindsleder *n.* goveje usnje, govedina, bravina, kravina.

Rindvieh *n.* goved (-i), govedina, goveja od. rogata živina, goveje blago, goveda *pl.*

Rindviehzucht *f.* govedarstvo, reja goveje živine.

Ring *m.* prstan; (Ehering) vernik; (an d. Kette) klep, sklep, oklep; (Kreis) kolobar, kolut, krog, kolce, obstret, obstretina; obroč, obroček; (Reif) obód (obvód); (v. Eiſen) železen obodeč; (am Baume) letnica, letina; (Ohr—) uhan, uhanec; (der Gliederthiere) obročast člen od. členeк. [čast.

ringartig okrogel, obročast, kolobar-

Ringdroſſel *f.* komatar.

Ringel *n.* prstanec; krožec, obodec.

Ringelknorpel *m.* kolobarčasti hrustanec.

Ringelkraut *n.* meseček.

ringeln *intr.* viti (vijem) se, zvijati se, krožiti se, krogliti se; *tr.* kroužiti, krogliti; zakrogliti.

Ringelnatter *f.* belouška.
Ringelraupe *f.* srebernica, prstenica.
Ringelreihen, Ringelreigen *m.* kolo.
Ringelſpiel *n.* obrtalo, vrtiljak.
Ringelſpinner *m.* prsteničar.
Ringeltanz *m.* kolo.
Ringeltaube *f.* grivar, grivnik.
ringen *intr.* boriti se, skušati se; (im Zweikampf) močévati se; (nach etwas) dihteti, gnati (ženem) se, streči (strežem), poganjati se; (m. d. Tode) umirati; *tr.* (die Wäſche) ožeti (-žmem), izžeti; *impf.* ožemati, ožimati, izžemati, prežemati, žmikati; (mit den Händen) roke si lomiti, rokoboriti se.
Ringen *n.* borba, boritév.
Ringer *m.* borec, rokoborec, borilec; —in *f.* borilka.
Ringfinger *m.* prstanec. [last.
ringförmig krogél, okrogél, okrog-
Ringlein *n.* ſ. Ringel.
Ringmauer *f.* obzidje, ograda.
Ringplatz *m.* borišče.
rings, ringsherum, ringsumher *adv.* okrog, krog in krog, okoli in okoli.
Ringwechſel *m.* prstenovanje.
Rinken *m.* okov, obroč, rink
rinnäugig krmežljav, bolnook.
Rinne *f.* žleb; (Dach) žlot; (Gerinne) rake *pl.*, struga.
rinnen teči; (kleinweiſe) cureti, curljati, mozeti, kapljati, cediti se; die Kerze rinnt sveča se oceja; das Gefäß rinnt posoda ne drži vode, posoda pušča (teče); — machen točiti; Thränen — ihm aus den Augen solze mu tekó, solze mu oči zalivajo, solze toči od. preliva.
mrene.
Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebrovje, ogrodje.
Rippenqualen *pl.* rebraši *pl.*
rinnenförmig žlebast, žlebovit.
Rinnenholz *n.* žlebovina.
Rinnenzirkel *m.* otrnik. [klaneč.
Rinnſal *n.* struga, korito, cemun,
Rinſel *n.* sirilo, sirišče.
Rippe *f.* rebro; (an d. Blättern) žilica; Rippen- reberni.
Rippenfell *n.* oprsna mrena, rebernica.
Rippenfellentzündung *f.* vnetica oprsne *mrene.*
Rippenfloß *m.* sunek pod rebra.
Rippenweichgegend *f.* podrebrije, lakotnica.
rippig rebrat, rebernat.
rippsrapps *adv.* v kobelj, v kolobar.
Risico *n.* poskus; nevarnost.
riskieren poskusiti, *impf.* poskušati.
Riſpe *f.* lat, vlat, latina; *coll.* latje, vlatje, vlatovje; Riſpen- latni, vlatovni.
riſpen latovati, latiti, v lat od. latje iti (grem).
Riſpengras *n.* tratnica, latnata trava.
Riſs *m.* razpor, pretrg; (an einem feſten Körper) poč (-i), razpoka, poklina, razpoklina, razsedlina, špranja; zijalka; reža, rega; prepad; (an der Hand) praska; (im Geſichte) brazgotina; (Aufriſs) načrt, obris; *(geogr.)* izobrazba.
riſſig razpokél, razpokan, raztrgan.
Riſt *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapestje; (b. Pferde) greben, kom, šija.
Ritt *m.* ježa, jezd, jahanja, dirék.
Ritter *m.* vitez; (Reiter) jahalec, jezdec, konjenik; Ritter- viteški.
Ritterakademie *f.* viteška akademija.
Ritterehre *f.* viteška čast (-i).
ritterlich viteški; (tapfer) junaški, hraber, moški.
Ritterorden *m.* viteški red.
Ritterſchaft *f.* viteštvo, plemstvo.
Ritterſchlag *m.* viteženje; — ertheilen poviteziti, imenovati vitezom.
Ritterſpiel *n.* viteška igra.
Ritterſporn *m.* viteška ostroga; (Pflanze) ostrožica, svalnik.
Ritterſtand *m.*, Ritterthum *n.* viteštvo, viteški stan.
Rittgeld *n.* jezdnina, ježnina.
Rittmeiſter *m.* konjeniški stotnik.
Rituale *n.* obredna knjiga, obrednik.
Ritus *m.* obred.
Ritz *m.*, Ritze *f.* rega, razpora, poč (-i), ráza, razpoka, razpoklina; (Kratzer) praska, draska, oprasljej.
ritzen praskati, raziti; prasniti, oprasniti, obraziti, odrsniti.
Rival *m.* tekmec.
rivaliſieren tekmovati, tekmati, poskušati se za predstvo.
Rivalität *f.* tekmanje, tekmovanje.
Rivole *f.* rebulja.

Robat *f.* ſ. Robot.
Robbe *m.* tulenj, morski pès.
Robbenfang *m.* lov morskih psov.
Robinie *f.* robinija, akacija.
Robot *f.* tlaka, robota; **Robot-** robotni, tlakovni.
Robotablöſung *f.* odkup tlake od. robote.
roboten robotati, tlačaniti, tlako delati, — dajati.
Roboter *m.* tlačan, robotnik.
Robotgeld *n.* tlakovina, robotnina; robotna dan (-í).
Robottag *m.* dan tlake od. robote.
robuſt korenjaški, hrust.
Roche *m.* plošnatica, skat, *pl.* skati; (im Schachſpiel) stolpič.
röcheln hropsti, hrópati (-pljem), hripati, grgrati.
Röcheln *n.* hropót, hropanje, grgot, grgranje.
röchelnd hripav, grgrav.
Rock *m.* suknja; (langer —) halja, suknja dopetača; (Weiber—) krilo, jopa, janka; (Bauern—) jopič.
Röckchen *n.* suknjica; krilce, jopica.
Rocken *m.* preslica; (Kunkel) koželj; (der Flachs am Rocken) kodelja, kodelj (-i); ſ. Roggen.
Rockſchoß *m.* škric, krilo.
Rocktaſche *f.* žep v suknji.
Rococo *m.*, *n.* rokoko.
Rococoſtil *m.* šarovit slog.
Rode *f.*, **Rodeland** *n.* (Gereut) laz, trebež, črt, krčevina, novina.
roden trebiti, laze delati, krčiti, repiti, črtiti.
Rodung *f.* izkrčitév.
Rogen *m.* ikra.
Roger *m.* ikernik, jajčnik.
Roggen *m.* rž (-i), žito; **Roggen-** ržen.
Roggenacker *m.* ržišče.
Roggenblume *f.* ſ. Kornblume.
Roggenbrot *n.* rženi kruh, rženjak.
Roggenmehl *n.* ržena moka.
Roggenſtroh *n.* ržena slama, rženica.
Roggentrespe *f.* norski ovès, stoklas (-i), stoklasa.
roh surov; (friſch) presén; (v. Sitten) surov, zarobljen, grob; (wild) divji, neukročen; (unbearbeitet) neobdelan; neomikan, rod; —er Menſch surovež, zarobljenec.
Roharbeit *f.* surovo delo.
Roheiſen *n.* surovo železo, grodelj.
Roheit *f.* surovost, surovstvo; zarobljenost; divjost; zagovednost, neotesanost.
Rohr *n.* cev (-i), tul; (Flinte) puška; (gezogenes) risanica; (Gewächs) trst, trstika, rogoz; *coll.* trstje, trstovina, rogozovina; (ſpaniſches) trstovec.
Rohrbein *n.* cevka, cevčica.
Rohrdach *n.* štorija, rogoznica.
Rohrdommel *f.* plazka, bukač.
Röhre *f.* cev (-i), tul, tuljava; *dem.* cevka, tulec; (in die Erde) rov, ſ. Mine; (am Stiefel) golenica.
Röhrenblumen *pl.* cevocvetke *pl.*
röhrenblütige Pflanzen *pl.* *(Tubiliflorae)* cevnice *pl.*
röhrenförmig cevnat, cevén.
Röhrenleitung *f.* cevni vodovód.
Röhrenpilz *m.* gobánj.
Röhrenweite *f.* zev ceví.
Rohrflöte *f.* trstna piščal (-i), dudla.
Rohrhuhn *n.* liska, tukalica.
rohricht trstast.
röhricht cevast.
Röhricht *n.* trstje, rója.
rohrig trstovit.
röhrig cevnat, cevén.
Rohrkolben *m.* trstika, rogoz, svečnik.
Rohrpalme *f.* trstinasta palma.
Rohrpfeife *f.* ſ. Rohrflöte.
Rohrſchilf *n.* trstje, trstičje, rogozina.
Rohrſtock *m.* trstovec.
Rohrſtuhl *m.* stol od trstja, trstni stol.
Rohſchlacke *f.* žlindra.
Rohſchwefel *m.* kosmato žveplo.
Rohſtoff *m.* surovina, surova plodina.
Rohzucker *m.* neprečiščeni slador; prekmorski slador.
Rollbaum *m.* vreteno.
Rolle *f.* škripec; kolotura; žlebato kolesce, paránjek; (Walze) valj, valjec; (zuſammengerolltes Ding) zvitek; (Liſte) spisek, imenik; (d. Schauſpielers) uloga, oseba; ſeine — gut ſpielen dobro se vesti (vedem); eine große — ſpielen imenitén —, znamenit —, veljavén biti (sem); mnogo veljati.
rollen *tr.* valiti, valjati, kotati, kotaliti, takati (-ćem), taklјati, trkotiti; *intr.* točiti se, takati se, kotati se,

kotaliti se, koturati; (mangen) likati, valjati; (kräuſeln) sukati (sučem), kodriti, kodrati; (v. Wagen) drdrati, ropotati (-am u. -očem); (vom Donner) treskati, grmeti, bobneti; (v. d. Thränen) dreti (derem), liti (lijem), cediti se; ſich — kodrati se, kodriti se; das —de Material kolotočno blago; —de Bewegung takanje.

Rollentabak *m.* prédeni tobak, tobak v klobasah, — v zavitkih.

Rollenzug *m.* koloturnik.

Roller *m.* valjalec.

Rollhügel *m.* obrtec.

rollig melinast, drčen, sipljiv.

Rollkammer *f.* likalnica, valjalnica.

Rollkuchen *m.* povitica, potica, povitnjak.

Rollmaus *f.* polh.

Rollmuskel *m.* vrtiljka.

Rollofen *m.* vozna peč (-í). [salce.

Rollrüſſel *m.* zmotano ob. zvito se-

Rollſcheibe *f.* škripec, škrpec.

Rollſchwanzaffe *m.* zvitorepka, cvilež.

Rollſtein *m.* oblica.

Rollſtuhl *m.* stol na kolescih.

Rollvorhang *m.* zagrinjalo —, zastor na valjcih.

Rollwagen *m.* otroški vozicek.

Roman *m.* roman.

romanenhaft romanski.

Romanenheld *m.* junak romana, junak v romanu. [romanopisec.

Romanſchreiber *m.* pisatelj romanov,

Romantik *f.* romantika. [čarobén.

romantiſch romantičén; (bezaubernd)

Romanze *f.* romanca.

Römer *m.* Rimec, Rimljan, Rimljanec.

Römerzinszahl *f.* rimsko število, indikcija, indikt.

römiſch rimski.

Ronde *f.* ſ. Runde.

Rondeau *n.* okrožna pesem (-i).

Rondel *n.* okroglišče, okroglina.

Rorate *f.* zornica, svitnica.

roſa ſ. roſenfarben.

Roſe *f.* roža; *dem.* rožica; Garten— vrtnica, goščavka, ščipek; (Rothlauf) šena; Roſen- rožni, rožasti, r(u)deči.

Roſenantlitz *n.* r(u)deče lice.

Roſenapfel *m.* srbóvka, sarabitka, srboritka.

roſenartig rožast.

Roſenblattlaus *f.* rožna ušica.

Roſenblüte *f.* rožni cvet.

Roſenbuſch *m.* rožni grm, roževec.

Roſenduft *m.* rožni vonj, — duh.

Roſeneſſenz *f.* roževina. [bojén.

roſenfarben, roſenfarbig rožnat, rožno-

roſenfingerig rožnoprstén.

Roſengarten *m.* rožni vrt, rožičnjak.

Roſenkäfer *m.* zlatokrilec, zlata minica.

Roſenknospe *f.* popek, popec, popica.

Roſenkranz *m.* rožni venec, molek, kronica, číslo.

Roſenmädchen *n.* rožarica.

Roſenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.

Roſenöl *n.* rožno olje.

Roſenquarz *m.* roževec.

roſenreich rožnat.

roſenroth rožast, r(u)deč kakor roža.

Roſenſpinner *m.* rožni prejec.

Roſenſtrauch *m.* roževec, rožni grm.

Roſenſtrauß *m.* rožna kitica, rožni šopek. [lic.

roſenwangig r(u)dečeličen, cvetočih

Roſenwaſſer *n.* rožna voda, roževica.

Roſenzeit *f.* rožni cvet; *fig.* doba cvetočih let, mlada leta *pl.*

Roſette *f.* rožica.

roſicht rožast.

roſig rožnat, rožen.

Roſine *f.* rozina, grozdinka, grzdóvlje (grozdovlje); *coll.* suho grozdje.

Roſmarin *m.* rožmarin; Roſmarin- rožmarinov.

Roſmarinapfel *m.* rožmarinec, rožmarinovec.

Roſmarinöl *n.* rožmarinovo olje.

Roſmarinwaſſer *n.* rožmarinova voda.

Roſmarinzweig *m.* rožmarinova vejica.

Roſoglio *m.* rozolija, rozolj.

Roſogliohändler *m.* rozoljar.

Roſs *n.* konj; Roſs- konjski.

Roſsegel *m.* konjska pijavica.

Rößel *n.* konjič. [skok.

Rößelſprung *m.* skakalnica, konjičev

roſſen goniti se, pojati se, orliti se.

Roſsfleiſch *n.* konjsko meso.

Roſshaar *n.* žima, konjska dlaka.

Roſshandel *m.* kupčija s konji, konjarstvo; den — betreiben konjariti.

Roſshändler *m.* konjar, kupčevalec s konji.

roſshären zimnat, zimēn.
Roſsherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
Roſshuf *m.* konjsko kopito.
Roſskäfer *m.* govnač, govnobrbec.
Roſskamm *m.* konjsko česalo.
Roſskaſtanie *f.* divji kostanj.
Roſsmähne *f.* griva.
Roſsmarkt *m.* konjski semenj, konjski sejēm.
Roſsminze *f.* konjska meta.
Roſsmiſt *m.* konjski gnoj, konjšček.
Roſspappel *f.* divji selzenovec.
Roſspflaume *f.* štrboncelj (-celjna), konjščica.
Roſsſchweif *m.* konjski rep.
Roſsſtall *m.* konjski hlev, konjak, konjska staja.
Roſszaum *m.* brzda, uzda, žvala.
Roſszucht *f.* konjereja, konjska reja.
Roſt *m.* rja; (am Getreide) snet (-i), pikec, smod, rja; (am Herde) rešetka; (Gitter) rešetka, mreža.
Roſtbraten *m.* pržolica, prženica, bržola, bržole *pl.*
roſtbraun rjav, rjast.
roſten rjaveti, rujaveti.
röſten pražiti, pržiti, cvreti; opražiti, ocvreti; *impf.* ocvirati; (Flachs) goditi, maditi, mladiti, rositi; zgoditi, zmaditi, zrositi; (am Roſte) peči; (trocknen) sušiti.
roſtfarben rjav, rjavkast, rjast.
Roſtfliege *f.* podrepnica.
roſtig rjav, zarjavel, rjast; — **werden** rjaveti, zarjaveti.
Roſtofen *m.* žgalnica.
Rotation *f.* vrtenje, vrtnja; sukanje; kolotek, rotacija. [tulja.
—Rotationsmaſchine *f.* vrtiljka, okro-
rotativ, rotatoriſch okretēn, kolovratēn, vrtilēn.
roth r(u)deč, črlen, altſlov. rumen; (vom Haar) rdeč, ros, rus; —e Rübe pesa; —er Wein rdeče (črno) vino; —e Ruhr griža, krva; —e Tinte rdečilo; (ſchamroth) zardel, zapekēl; ſchamroth **werden** rdeti, rdečiti se, (rumeneti); zardeti, pordeti, rdečica spreleti (koga); *impf.* zardévati.
Roth *n.* rdečica, rdečina.
rothäugig rdečeok.
rothbackig rdečeličen.
Rothbart *m.* rdeča brada; (Perſon) rdečebradec.
rothblütig rdečekrvēn, rdečekrvnat; (v. d. Blüte) rdečecvetēn.
rothbraun pirhast; —er Ochs pirh; —e Kuh pirha.
rothbrüchig razbeljen.
Rothbuche *f.* bukēv.
Röthe *f.* rdečica, rdečina; (am Himmel) zarja, zora, žar.
Rotheiſenerz *n.* rusi železovec, rdeči —.
Röthel *m.* rusa kreda; rdeči črtnik.
rötheln ſ. maſern.
röthen rdečiti; pordečiti; (v. d. Sonne) žariti; ožariti; *impf.* ožarjati; ſich — rdeti, (rumeneti); (v. Himmel) žariti se, žareti.
rothfarbig rdeč.
Rothfink *m.* ſ. Buchfink.
Rothfuchs *m.* rjavec.
rothfüßig rdečenog, rdečih nog.
rothgeſchnäbelt rdečekljun.
Rothgießer *m.* medar.
Rothglut *f.* rdeči žar, žar od. razbeljenost do rdečine.
rothhaarig rdečelas, rdečelasat, ros.
Rothkehlchen *n.* taščica, strižec, orešica.
Rothkohle *f.* krbin.
Rothkopf *m.* rdeča od. rosa glava.
rothköpfig rdečeglav, rosoglav.
Rothkupfererz *n.* rdeči bakrovec.
Rothlauf *m.* ušen, šen (pšen), perāčec, pereč ogenj.
röthlich rdečkast, zardel, ros; pirhast.
Röthling *m.* pogoreléek, črnjevka; (Schwamm) turek; (Wein) rujno vino.
Rothſchimmel *m.* serec.
Rothſchwanz *m.* ilovščica, brojica, črnjevka, rdečerepka.
Rothſpecht *m.* ſ. Buntſpecht.
Rothtanne *f.* smreka.
rothwangig rdečeličen.
Rothwild *n.* jeleni in košute *pl.*
Rothwurſt *f.* krvava klobasa, krvavica.
Rotte *f.* truma, krdelo, tropa, trop, četa; (Geſindel) drhal (-i).
rotten ſich zbirati se, skupljati se; puntati se.
Rottmeiſter *m.* desetnik.
Rotz *m.* smrkelj, vozgēr; — bei Pferden konjska smrkavost. [gec.
Rotzbube *m.* smrkavec, smrkolin, smr-

rotzen smrkati, smrkav biti (sem).
rotzig smrkav, smrkljiv, vozgriv.
Rotzlöffel *m.* ſ. Rotzbube.
Roue *m.* lahkoživec.
Rouleau *n.* zagrinjalo na valjcih, [zastiralo.
Route *f.* pot, smer (-i).
Routine *f.* ročnost, okretnost, veščina; vajenost, zvedenost.
routiniert vešč, vajen, zveden.
royal kraljev, kraljevski.
Royalist *m.* kraljevec, kraljev pristaš.
Rübe *f.* repa; *dem.* repica; gebratene — smojka, pečenica; ſauere —n sekanica; geriebene —n ribanica; rothe — pesa, rona; gelbe — koren; *coll.* korenje.
Rubel *m.* rubelj.
Rüben- repni.
Rübenacker *m.*, —feld *n.* repišče.
Rübenbeet *n.* repna leha.
rübenförmig, rübenartig repast.
Rübengrube *f.* repna jama, bednjica.
Rübenkraut *n.* metenica, nat (-i), repno perje, natje, višča.
Rübenmangold *n.* navadna pesa.
Rübenſchäler *pl.* repni olupki *pl.*
Rübenwaſſer *n.* repnica.
Rübenweißling *m.* repni belin.
Rubin *m.* rubin.
Rubinglas *n.* rubinovo steklo.
Rubinring *m.* prstan z rubinom.
Rubinſäure *f.* rubinova kislina.
Rubrik *f.* razpredel(ek), rubrika, stolpec; die —en ausfüllen popisati razpredelke.
rubricieren razpredeliti, razpredelke napraviti, *impf.* — napravljati, razpredeljevati.
ruchbar glasovit, razvpit; razglašen; — werden razglasiti se, razvedeti (-vem) se, razsloveti; — machen razglasiti, razsloviti.
Ruchbarkeit *f.* razglašenost.
Ruchgras *n.* rosulja, dišeča trava, vonjavka.
ruchlos brezbožen, malopriden, malovreden, zanikaren.
Ruchloſigkeit *f.* brezbožnost, malopridnost, zanikarnost.
Ruck *m.* potis, potisek, pomik, potegljej; einen — thun pomakniti, potisniti; in einem — na mah, mahoma.
Rückanfall *m.* povratni pripad.
Rückantwort *f.* vzvratni odgovor, od- [pis.
Rückblick *m.* ozir, ogled; einen — thun ozreti se, pogledati v —.
Rückbürge *m.* porokov namestnik.
Rückempfang *m.* vzvratni prejem.
rücken *tr.* makniti, pomakniti, ganiti, poriniti; *impf.* mikati, gibati (gibljem), rivati, pomikati; (näher —) primakniti, *impf.* primikati; *intr.* pomakniti se, umakniti se, primakniti se, ganiti se; *impf.* pomikati se, umikati se, primikati se; ins Feld — na boj oditi (-idem), vzdigniti se; *impf.* na boj odhajati, vzdigovati se; in ein Land — planiti v deželo, pridreti (-derem) v deželo; näher — bližati se; približati se, *impf.* približevati se; er rückt nicht von der Stelle ne premakne se, ne gane se.
Rücken *m.* hrbet, hrbtišče; (d. Berges) sleme (-ena), greben; (d. Meſſers) rob; auf dem — tragen oprtiv nositi; auf den — nehmen oprtiti si; auf dem — liegen vznak ležati (-im); Rücken- hrbtni.
Rückenader *f.* hrbtna žila.
Rückenblatt *n.* lopatka.
Rückendarre *f.* hrbtna sušica.
Rückenfläche *f.* hrbtišče.
Rückenhalt *m.* zaslomba; podpora, pomoč (-i).
Rückenlehne *f.* naslon, naslonilo.
Rückenmark *n.* hrbtenjača, (hrbtni mozeg).
Rückenmarksauszehrung *f.* hrbtna sušica, sušica hrbtnega mozga.
Rückenmuskel *m.* hrbtna mišica.
Rückenriemen *m.* hrbtni jermen, pohrbtnik.
Rückenſchlag *m.* udarec po hrbtu.
rückenſchlägig nazaden.
Rückenſchmerz *m.* bolečina v hrbtu.
Rückenſeite *f.* rob, hrbet.
Rückenſtück *n.* hrbtovina, šinjakovina.
Rückentheil *m.* zadek, odzadek.
Rückenwirbel *m.* hrbtni vretenci *pl.*, hrbtni sklop.
Rücker *m.* pomikalec, potiskalec.
Rückerinnerung *f.* spomin.
Rückerſatz *m.* povračilo, povrnilo, povrnitev, povračba.

Rückfahrt *f.* vrnitēv.

Rückfall *m.* povrnitēv (v greh od. zločinstvo); povratēk; (der Krankheit) povrnitēv bolezni; (im Lehenswesen) povratni pripad. [blago.

Rückfracht *f.* vzvratno od. povratno

Rückfrage *f.* poprašanje; — halten popraševati, opraševati. [tēv.

Rückgabe *f.* vračilo, povračilo, vrni-

Rückgang *m.* nazadovanje; povratēk, vrnitēv, hoja nazaj; am — nazaj gredé; *fig.* rakova pot.

rückgängig nazaj gredoč, nazadujoč, nazadēn; —er Kauf razkup; — machen preklicati (-ičem), oporeči, nazaj vzeti (vzamem); — werden razdreti (-derem) se.

Rückgrat *n.* hrbtenica, hrbtanēc, hrbtišče; Rückgrats- hrbtančev.

Rückhalt *m.* pridržēk; zaplečje, zaslomba, zaščita; ohne — odkritosrčno, na ravnost.

rückhaltlos *adi.* odkrit, odkritosrčēn; *adv.* na ravnost, odkritosrčno. [kup.

Rückkauf *m.* nazadni ali povratni

Rückkehr, Rückkunft *f.* povrat, vrnitēv; bei meiner — ko se vrnem, ko se povrnem, ko nazaj pridem.

rücklāufig protipotēn; ſ. retrograd u. rückgängig.

rücklings *adv.* znak, vznak, navzrit (nazrt, nazdrt), ritenski, vznic, v nic.

Rückmarſch *m.* povratēk, domuhod, nazadna hoja.

Rücknahme *f.* povzetje; preklic.

Rückreiſe *f.* potovanje nazaj, vrnitēv, povratēk.

Rückſchlag *m.* (des Donners) vodena strela; ſ. Rückwirkung.

Rückſchluſs *m.* vrnitēv priloge; mit — der Beilagen priloge se vračajo, s prilogami. [govor.

Rückſchreiben *n.* odpis, pismeni od-

Rückſchritt *m.* nazadēk; *fig.* rakova pot.

Rückſeite *f.* zadnja stran, naličje, narobna stran (-í); die — eines Schriftſtückes hrbēt.

Rückſicht *f.* ozir, pogled; in — gledé na —, z ozirom na —, zavoljo —; in gewiſſer — po jedni strani, nekako, po nekakem; ohne — auf Vortheil ne gledé na korist; — nehmen auf etwas ozirati se na kaj, gledati na kaj, marati za kaj; ozreti se na kaj.

rückſichtlich *adv.* gledé, gledé na —, z ozirom na —.

rückſichtslos *adi.* brezozirēn; *adv.* brez ozira na —, ne gledé na —.

Rückſichtsloſigkeit *f.* brezozirnost.

Rückſichtsnahme *f.* ozir na kaj; mit — auf oziraje se na —.

rückſichtsvoll *adi.* ozirēn, ozirljiv.

rückſichtswürdig ozira vredēn.

Rückſprache *f.* pogovor, pomenēk, posvet, posvetovanje zastran česa; — pflegen pogovoriti se, dogovoriti se, pomeniti se; *impf.* pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se.

Rückſtand *m.* zaostanēk, nedoplatēk; im —e ſein dolžēn biti (sem), na dolgu ostati (-stanem); *impf.* — ostajati.

rückſtändig zaostal; nedoplačan, dolžēn, na dolgu.

Rückſtoß *m.* odboj, odudar.

Rückſtrahl *m.* odsev.

Rückſtritt *m.* odstop. [na.

Rückverwandlung *f.* vzvratna premē-

rückwärts *adv.* nazaj, nazad, zadi, zadej; von — od zadej, odzad; — gehen ritenski —, navzrit od. zadnjiški iti (grem), rakovo pot iti.

Rückwechſel *m.* vzvratna menica.

Rückweg *m.* vrnitēv, pot nazaj; am — nazaj gredé.

rückwirken vzvratno delovati; ſ. zurückwirken u. reagieren. [lujoč.

rückwirkend vzvratno od. nazadno de-

Rückwirkung *f.* vzvratno od. nazadno delovanje od. dejstvovanje; ſ. Reaction.

rückzahlen poplačati, povrniti; *impf.* poplačevati. [vračilo.

Rückzahlung *f.* vzvratno plačilo, po-

Rückzug *m.* vrnitēv, povratēk; umik.

Rüde *m.* pēs; (Fuchs) lisjak. [kita.

Rudel *n.* trop, tropa, roj, četa, čreda;

Ruder *n.* veslo; (Steuer—) krmilo.

Rudera *pl.* razvaline *pl.*, sipine *pl.*

Ruderbank *f.* veslarska klop (-í).

Ruderer *m.* veslar, veslač, veslalēc.

Ruderfüßler *m.* veslonožēc, plavutonožēc.

rudern veslati, veslariti.

Ruderſchiff *n.* ladija veslarica.

Ruderwanze ſ. veslalka, hrbtoplovka.

Ruderwerk *n.* vesla *pl.*

Ruf *m.* klic; poklic, pozov, poziv; (Schrei) krik, krič; (Urtheil) glas; (Einladung) vabilo, povabilo; im guten — stehen sluti (slujem u. slovem), sloveti, v dobrem glasu biti (sem); im üblen —e stehen slabo sluti, razvpit biti.

rufen *tr.* klicati (-ćem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; *impf.* klicevati; *intr.* vpiti (vpijem), zakričati, vzkliknuti; ins Gedächtniß — opomniti; (laden) vabiti.

Rufer *m.* klicalec, klicar, zvalec.

Ruffall *m.* zvalnik.

Rüge *f.* ukor, graja; (Warnung) svarilo; (Strafe) kazen (-i), pokora.

rügen ukoriti, koriti, grajati; (warnen) svariti, karati; posvariti, pokarati; (strafen) kazniti, kaznovati.

Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihota, tišina; (Rast) počitek, počinek; der — pflegen počivati, počiti (se).

Ruhebank *f.* počivališče.

Ruhebett *n.* počivalnica.

Ruhegehalt *m.* pokojnina, doslužnina.

Ruhekissen *n.* podzglavje, vzglavje, blazinica.

ruhelos nepokojen, nemiren, brez pokoja.

ruhen počivati, mirovati; počiti (-čijem), počiniti, odpočiti se; *fig.* spati (spim), ležati (ležim). [čivaj.

Ruheort, Ruheplatz *m.* počivališče, po-

Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) oporišče, podporišče; (Pause) prestanek; ſ. Ruheplatz.

Ruheſtand *m.* ſ. Ruhe.

Ruheſtifter *m.* miritelj.

Ruheſtörer *m.* nepokojnež, motilec miru od. pokoja.

Ruheſtunde *f.* ura počitka, odmor.

Ruhezeit *f.* čas počitka, odmor.

ruhig pokojen, miren, tih; —es Gewiſſen mirna vest (-í); ruhig! tiho! molči! — werden upokojiti se, umiriti se, utešiti se.

Ruhm *m.* slava, dika, hvala; ohne — zu melden ne da bi se hvalil.

Ruhmbegier *f.* slavoljubje.

ruhmbegierig slavoljúb, slavoljuben.

rühmen slaviti, hvaliti, dičiti, veličati; poslaviti, razslaviti, poveličati, *pohvaliti; impf.* razslavljati, poveličevati, povikševati, povzdigovati; ſich — hvaliti se, ponašati se, veličati se.

rühmlich slavén, slavit; sloveč, slave vreden.

Rühmlichkeit *f.* slavnost, dičnost.

ruhmlos brezslavén, neslavén, nesloveč.

ruhmredig samohvalen, bahav, hvalisav, bahaški, hvastav, širokoustén.

Ruhmredigkeit *f.* samohvalnost, hvalisanje, bahavost, baharija.

Ruhmſucht *f.* slavoljubje, slavohlepje, slavohlepnost, hvastanje.

ruhmſüchtig slavohlepén. [dičen.

ruhmvoll preslavén, mnogoslavén,

ruhmwürdig slave od. hvale vreden.

Ruhr *f.* drista, driska, hitrica; rothe — griža, krva, krvavica.

ruhrkrank grižav.

rührbar ganljiv, genljiv.

rühren *tr.* ganiti, makniti, premakniti, kreniti; *impf.* gibati, premikati; (kreisförmig in Bewegung ſetzen) mesti (metem), mesiti, mešati; (das Herz) ganiti, omečiti; prevzeti (-vzamem), obiti (-idem); ich war gerührt milo se mi je storilo, v srce me je zabolelo, v srce mi je seglo; (v. Blitze) zadeti (-denem); (v. Schlage) udariti; Butter — mesti (metem); d. Trommel — bobnati; kein Glied — ne ganiti se, ne zmeziti se; (in Bewegung bringen) majati, gugati (-ljem); zmajati, omajati, ogugati; *intr.* (herrühren) izhajati, prihajati; ſich — gibati (gibljem) se, meziti se; ganiti se; rühre dich gani se, makni se, premakni se.

rührend ganljiv, genljiv, mil, miloben.

Rührfaſs *n.* metilnica, pinja.

rührig gibčen, ročen, okretén; *fig.* prizadevén.

Rührigkeit *f.* gibčnost, okretnost; *fig.* prizadevnost.

Ruhrkraut *n. (Gnaphalium)* majnica, grižnica.

Rührkübel *m.* ſ. Rührfaſs.

Rührlöffel *m.* kuhalnica.

Rührmilch *f.* smetki *pl.*, zmetki *pl.*, metuda, pinjeno mleko, smetenica, smetanka.

Rührſtock *m.* medelo, motič (Quirl), motilnica.

Rührung *f.* ganitēv, genotje, ganenje; umiljenje; (Kränkung) žala.

Ruin *m.* poguba, pogin, propast (-i); razval, razsip.

Ruine *f.* razvalina, podrtina, razsipina, groblja, razpadlina, mirišče.

ruinenförmig razvalinast, gradinast.

ruinieren *tr.* uničiti, na nič spraviti od. pripraviti; *impf.* na nič spravljati, uničevati.

Rülps *m.* rig, kolc.

rülpſen kolcati, rigati; er rülpſt kolca —, riga se mu; kolcniti, rigniti.

Rülpſen *n.* kolcanje, riganje.

Rum *m.* rum.

Rummel *m.* hrup, razbota, ropot; (altes Zeug) ropotija, šara, starovina.

Rumor *m.* hrup, razbota, ramovš, šunder. [men.

rumoren razbotati, šundrati; ſ. lär-

Rumpelkammer *f.* shramba za staro šaro.

Rumpelkaſten *m.* omara za staro šaro.

rumpeln ropotati (-am u. ropočem); šundrati, razbotati.

Rumpf *m.* trup, čok; (des Baumes) porob, štor, panj; (d. Hemdes) stan; (Gefäß) kozol, kozolj, kozoljec; (der Mühle) grot.

rümpfen mrdati, mrdo delati, pačiti se; zmrdati se, namrdati se; die Naſe — nos vihati od. frkati.

Rumpfnaſe *f.* mrda; mrdela, mrdalec.

Rumpfparlament *n.* kru zbor.

rund okrogēl; (kugelrund) obēl; (länglich) jajčast, (štrucast); — heraußſagen na ravnost —, brez ovinkov povedati (povem).

Rund *n.* okroglina, oblina.

Rundbaum *m.* vratilo, vreteno.

Rundbogen *m.* krožni oblok.

Rundbogengewölbe *n.* krožni svod, svod na krog.

Runde *f.* krog, kolobar; (Ronde) ponočna straža; in die — v krog, okrog.

runden krogliti; okrogliti, zakrogliti, okroglo narediti.

Rundfläche *f.* okrogla ploskēv. [tunda.

Rundgebäude *n.* okroglo poslopje, ro-

Rundheit *f.* okroglost, oblina.

rundherum *adv.* krog in krog, okoli in okoli.

rundlich okroglast.

Rundſchau *f.* obzor, ogled.

Rundſchreiben *n.* okrožnica, okrožno pismo, razposlanica. [okoli.

rundum *adv.* krog in krog, okoli in

Rundung *f.* okroglost, okroglina.

rundwangig okrogloličēn.

Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotočniki *pl.*

Rune *f.* runa, runska črka; Runen- runski.

Runenſchrift *f.* runsko pismo, runske črke *pl.*

Runge *f.* ročica.

Runkelrübe *f.* pesa.

Runſe *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Runzel *f.* grba, guba, gubanica, ruga, vrapa, vraska.

runzelig grbav, zgrbljen, zgrbančen, zgubančen, vrapav, vraskav; — werden grbīti se, gubančiti se, grbančiti se.

runzeln grbiti, grbančiti, gubančiti; zgrbiti, zgrbančiti; (die Stirn) čelo namrščiti, — namrgoditi. [čelo.

Runzelſtirn *f.* nabrano od. zgrbljeno

rupfen puliti, pipati (-ljem), pukati (-čem), rvati (rujem); izpuliti, populiti, popipati, izrvati, izdreti (-derem); (Federn) skubsti; oskubsti.

rupfen hoden, hodničēn; —e Leinwand hodnik, hodnično platno.

Rupfer *m.* skubēc, pulilēc.

Ruß *m.* saje *pl.*, sajina, čad; Ruß- sajav, sajast.

Rüſſel *m.* rilec, hrlēc, rilo, trobēc; *dem.* rilček.

rüſſelförmig rilčast, rilast.

Rüſſelkäfer *m.* rilčkar (hrošč). [njak.

Rüſſelthier *n.* rilčar, trobčar, hobot-

rußfarbig sajast, čadast.

rußig sajav, sajevit.

ruſſiſch ruski.

Rußſchabe *f.* strgalo za saje.

rußſchwarz črn ko saje.

Rüſtbaum *m.* podporno drevo, kobila.

Rüſtbrett *n.* odrenica.

rüſten strojiti, pripravljati, prigotavljati; pristrojiti, prigotoviti; (ausrüſten) previdēti, oskrbeti; *impf.* previdovati; (die Soldaten) orožiti, oborožiti; *impf.* orožati, oboroževati; ſich — pripraviti se, *impf.* pripravljati se, ravnati se; (z. Fortgehen) odpravljati se.

Rüſter *m.* (d. Schuſters) županěc, krpa; (Baum) brest, ilmověc, lim, ilěm; (am Pfluge) ročica; Rüſter- brestov, ilmov.
Rüſterahorn *m.* žestil.
Rüſterholz *n.* brestovina, ilmovina.
Rüſthaus *n.* orožnica.
ruſtical kmečki, kmetski, rustikalěn.
rüſtig trděn, krepěk, čvrst, čil, korenjaški.
Rüſtigkeit *f.* trdnost, čvrstost.
Rüſtkammer *f.* orožnica.
Rüſtung *f.* oprava, bojno odelo, orožje, bojna oprava.
Rüſtzeug *n.* orožje, bojna priprava.
Ruthe *f.* šiba, prot; *dem.* šibica, protěc; (Schwanz) rep; mit —en hauen šibati, šeškati, tepeškati, tepsti; našibati, ošeškati, otepsti.
Ruthenbündel *n.* butarica šib.
ruthenförmig šibast.
Ruthengebüſch *n.* šibje, protje.
Ruthengeflecht *n.* lesa.
Ruthenſchlag *m.* udarěc s šibo, tepeška.
Rutſche *f.* drča, polzel (-i); (Bahn) drsa, drsalnica, drič̆a.
rutſchen drčati (-im); drkniti, opolzniti, izpoddrkniti; (auf d. Eiſe) drsati se, dričati se, drkati se.
Rutſchfläche *f.* plazalica.
rutſchig polzěk, skližěk, opolzěl.
Rutſchlavine *f.* izdrsni —, drsalni plaz.
rütteln tresti, meketati (-am und -čem), gugati (-gljem), drmati; potresti, stresti, zmeketati, zdrmati; *impf.* potresati.
Rüttelſtroh *n.* zmétanica, zmetana slama.

S.

Sa! *interi.* hejsa! ju! juhej!
Saal *m.* (die Säle) dvorana; (Ball—, Tanz—) plesalnica; (Bücher—) knjižnica; (Gerichts—) sodilnica.
Saat *f.* sev (-i), setěv, setvina; sejatěv; (Früh—) jarina, jara setěv; (Winter—) ozimina, ozimna setěv.
Saatbeſtellung *f.* setěv, sejatěv.
Saatenſtand *m.* setvina, žita *pl.*
Saatfeld *n.* žitno —, obsejano polje.
Saatkorn *n.* žito za seme, semno žito.
Saatkrähe *f.* poljska vrana,
Saatſchnellkäfer *m.* pókalnica.
Saatzeit *f.* setěv, žitna sejatěv; zur — ob setvi.
Sabbath *m.* sobota; Sabbaths- sobotni.
Säbel *m.* sablja.
ſäbelbeinig krivonog, sabljenog.
ſäbelförmig sabljast.
Säbelgriff *m.* sabeljski ročaj; ſerbokr. balčěk.
Säbelhieb *m.* udar s sabljo.
Säbelklinge *f.* sabeljsko rezilo.
ſäbeln s sabljo mahati, sabljati.
Säbelſcheide *f.* nožnica za sabljo, sabeljska nožnica, korice *(pl.)* za sabljo.
Säbelſchnäbler *m.* krivokljunec.
Sach- rečni, stvarni.
Sacharometer *n.* sladomer, saharometer.
Sachbemerkung *f.* stvarna opazka.
Sachbeziehung *f.* odnos k stvari, stvarni odnos.
ſachdienlich doběr v kaki reči.
Sache *f.* reč (-i); (Ding, Geſchöpf) stvar (-i); (Geſchäft) poseł, delo, opravilo; (Angelegenheit) zadeva; (Gegenſtand) predmet; (Streitſache) pravda; *dem.* rečca, stvarca; das iſt meine — to je moja dolžnost, — skrb, to je moje opravilo, to se mene tiče, to mene zadeva, ta je moja, to je meni mar; nach Geſtalt der — kakor kaže, po videzu; unverrichteter — brez uspeha, nič ni opravil; ſeine ſieben — šila in kopita; die — ſteht gut reč dobro kaže; das gehört nicht zur — to ne spada v govor; das thut nichts zur — to nič ne dé.
Sachenrecht *n.* pravica do reči.
Sacherklärung *f.* stvarno pojasnilo, stvarno tolmačenje.
ſachfällig werden pravdo izgubiti.
Sachführer *m.* ſ. a. Advocat, Anwalt.
Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni spomin.
ſachgemäß reči primerěn.
Sachgenoſſe *m.* deležnik.
Sachinhalt *m.* stvarna vsebina, stvarni obseg.
Sachkenner *m.* zvedeněc, veščak.

Sachkenntnis *f.* zvedenost; mit — urtheilen soditi kakor zveden mož.

ſachkundig znajden v reči, zveden, vešč komu.

Sachlage *f.* stan reči.

ſächlich rečēn, stvarēn; —es Geſchlecht srednji spol.

Sächlichkeit *f.* stvarnost, rečnost.

Sachräthſel *n.* stvarna uganka.

Sachregiſter *n.* kazalo rečij.

ſacht *adi.* tih, tihotēn, lahēn, počasēn; *adv.* tiho, lahno, rahlo, počasi, polagoma, po malem.

ſachverſtändig zveden, znajden v reči.

Sachverſtändige *m.* zvedenēc, veščak.

Sachwalter *m.* zagovornik, zavetnik; oskrbnik, opravnik.

Sachwort *n.* ſ. Hauptwort.

Sack *m.* vreča, žakēlj; *dem.* vrečica, žakljič, culica; (Schlauch) meh; (Kleiderſack) žep; (Geldſack) mošnja, *dem.* mošnjica; (Bettel—, Schnapp—) malha; mit — und Pack z vsem svojim, z vso prtljago.

Säckel *m.* mošnja; (Schatz) blagajna, denarnica. [čar.

Säckelmeiſter *m.* blagajnik, denarni-

ſacken v vrečo sipati (-pljem), — devati; vreče natlačiti.

ſackförmig vrečast.

Sackgarn *n.* sak.

Sackgaſſe *f.* slepa ulica, zágata.

Sackgeige *f.* (žepne) goslice *pl.*

Sackkalender *m.* (žepni) koledarček.

Sackleinwand *f.* debelo platno za vreče, žakljevina. [ſack.

Sackpfeife *f.* meh, mešnica; ſ. Dudel-

Sackpfeifer *m.* ſ. Dudelſackpfeifer.

Sacktuch *n.* robēc, žepna ruta, žepni robēc.

Sackuhr *f.* žepna ura.

Sackzwillich *m.* debeli dvojnik.

Sacrament *n.* zakrament; mit den hl. —en verſehen prevideti koga, pričestiti koga; das — des Altars sveto Rešnje telo; — ſpenden obhajati koga, pričestiti koga.

ſacramentaliſch svetostēn.

ſakramentieren šentovati, preklinjati; ſ. fluchen.

Sacramentſchänder *m.* oskrunjalēc sv. zakramentov.

Sacramentſpender *m.* delilēc sv. zakramentov; (des Altarsſacramentes) obhajalēc. [kraja.

Sacrilegium *n.* svetokradež, svetо-

Sacriſtan *m.* cerkovnik, zakristan.

Sacriſtei *f.* zakristija, žagrad.

Säcular- stoletēn; (weltlich) posvetēn.

Säcularfeier *f.* stoletnica, stoletna slovesnost.

Säculariſation *f.* vzetje cerkvenega posestva; razduhovnjenje.

ſäculariſieren duhovna ali cerkvena posestva vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (-mljem); (einen Geiſtlichen) razduhovniti.

Säcularjahr *n.* stoletnica. [*pl.*

Säcularſtörungen *pl.* stoletni narušaji

Säcularveränderung *f.* stoletna izpremememba.

Säculum *n.* stoletje, vek.

Sadducäer *m.* saducej. [sejati.

ſäebar posevēn; es iſt — more se

Säekorb *m.* sévnica, sevnik, sejača.

Säemann *m.* sevēc, sejalēc, sejač; *f.* sevka, sejalka.

Säemaſchine *f.* sejalni stroj, sejalnica.

ſäen sejati (sejem); nasejati, zasejati, zasevati.

Säen *n.* setēv, sev (-í), sejanje.

Säepflug *m.* sejalnik, razsevalo.

Säer *m.* ſ. Säemann. [jalnica.

Säetuch *n.* sejalna ruha za seme, se-

Säezeit *f.* čas setve; zur — ob setvi.

Saffian *m.* safian, turško usnje.

Safran *m.* žefran, šafran; Safran- žefranov.

Safranbaum *m.* žefranovēc.

ſafranfarbig žefranast.

Saft *m.* sok; (im Baume) mezga, mezdra; (Feuchtigkeit) vlaga, tekočina; (künſtlich erzeugt) sok, izlečēk; (aus d. Wunde) sokrvica; (milchartig) mlečēk; der Baum ſteht im — drevo je meževno, — sočno, drevo se meži; Saft- sočni, meževni.

Saftbehälter *m.* sočnik.

ſaften mežiti se, v mezgi biti (sem).

Saftfaden *m.* sočna nit (-i), sočno vlakence.

Saftfarben *pl.* sočne barve *pl.*

Saftgang *m.* sočnica, mlečnica.

Saftgefäß *n.* sočnica.

ſaftig sočēn, sočnat, sokovit; mežēvēn, muževēn; vlažēn; *fig.* kosmat, umazan.

Saftigkeit *f.* sočnost, sokovitost, mežēvnost.

ſaftleer u. —los pust, suh, brezsočēn, nesokovit; *fig.* suhoparēn.

Saftloſigkeit *f.* brezsočnost, nesočnost, suhost, puščoba.

Saftmeſſer *m.* sokomer, mezgomer.

Safträuber *m.* zajedalec, zajedalka; sokopija.

ſaftreich sočnat, sočēn; vlažēn.

ſagbar izrēčēn, povēdēn.

Sage *f.* pripovedka; pripoved (-i); es geht die — govori se, pravijo, bajó; govorica —, glas se je razneſèl; ſ. a. Mythe.

Säge *f.* pila, žaga; *dem.* pilica, žagica.

Sägeblock *m.* hlod, krlj, žagovēc, rkēlj.

Sägebock *m.* kozača, prebesnica.

Sägefiſch *m.* pilar.

ſägeförmig zobčast, žagast.

Sägemühle *f.* žaga (na vodi).

Sägemüller *m.* žagar.

ſagen reči, povedati (-vem), deti (dejem); *impf.* rekati, praviti; Dank — zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se, zahváljati se; kein Wörtchen — ne zíniti, ne črhniti, ne krkniti; ins Geſicht — iz oči v oči povedati; etwas Unangenehmes — zasoliti, zabeliti; ich werde — porečem; ſozu— tako rekóč; man ſagt pravijo, govoré, pré, bajó, bajé; — laſſen poročiti, veleti, ukazati (-kažem); *impf.* poročati, velevati, ukazovati; laſs dir — daj si dopovedati; es hat nichts zu — nič ne dé, nič nima v sebi, to nič ne zaleže; ich ſage dir jaz ti pravim.

ſägen žagati, rezati (režem), piliti.

Sagenforſcher *m.* preiskovalec —, presojevalec pripovedēk in pravljic.

Sagenforſchung *f.* preiskovanje —, presojevanje pripovedēk in pravljic.

Sagenzeit *f.* prazgodovinski čas, starodavni ober bajeslovni čas, bajeslovna doba.

Sager *m.* pripovedovalec. [garica.

Säger *m.* žagar, žagalec; —in *f.* žá-

Sägeſpäne *m. pl.* žágovina, piljevina; *mrve (mrv), piljenica.*

Sägewerk *n.* žaga.

Sagewort *n.* ſ. Zeitwort.

Sagobaum *m.* sagovo drevó, sagovēc.

Sagopalme *f.* sagova palma.

Sahlband *n.* okrajēk, krájevina, krajēc (im Bergbau); (am Pfluge) gož (-i); *dem.* gožca.

Sahlweide *f. (salix caprea)* iva, máčkovēc; *(salix pratensis)* rakita.

Sahne *f.* smetana, vrhnje; ſ. Rahm.

Sahnkelle *f.* posnemača; obiračka (kroat.).

Saiſon *f.* letna doba; (Theater—) gledišēna doba.

Saite *f.* struna; *dem.* strunica; — ſtimmen strune ubrati (-berem); *impf.* — ubirati; —n aufziehen strune navezati (-vežem), — naviti (-vijem); die — ſpringt struna poči, — poka; die — tönt struna poje, — brenka; Drahtſaite žica.

Saiteninſtrument *n.* gosli *pl. f.*

Saitenklang *m.* brenk, brenkot.

Saitenmacher *m.* strunar.

Saitenſpiel *n.* godba —, igra na strune, brenkanje na strune.

Saitenſteg *m.* kobílica.

ſaitig strunat.

Salamander *m.* močerad.

Salami *m. f.* salama.

Salär *n.* letna plača.

Salat *m.* salata.

Salatkopf *m.* salatna glava.

Salbader *m.* kvasač, žvrga, žlobodralo.

Salbaderei *f.* kvašenje, žlobodranje.

ſalbadern kvasiti, žlobodrati; otrobe vezati (vežem); ſ. quackſalbern.

Salbe *f.* mazilo, maža, maz (-i); mašt (-i) (Lederſalbe).

Salbei *m.* kadulja, žajbelj, kuš (-a); Salbei- žajbeljnov.

ſalben maziliti, mazati (mažem); pomaziliti, pomazati; der Geſalbte maziljenec.

Salbenbüchſe *f.* mazilnica, pušica za mazilo.

Salbenkrämer *m.* mazilar. [mazalka.

Salber *m.* mazalec, mazilec; —in *f.*

Salbling *m.* zlatóvčica.

Salböl *n.* mazilno olje.

Salbung *f.* maziljenje; mit — predigen živo pripovedovati.

salbungsvoll s. erbaulich.

saldieren račun skleniti, *impf.* — sklepati; (bezahlen) plačati, *impf.* plačevati.

Saldo *m.* sklep računa; im — bleiben ostati na dolg; per — von der vorigen auf neue Rechnung ostajati od starega za (na) nov račun.

Saldobuch *n.*, **Saldoconto** *n.* plačilne bukve *pl.*, plačilna knjiga.

Salicylsäure *f.* salicilova kislina.

Saline *f.* solina, solišče.

Salinenschein *m.* solinica.

salinisch solinski.

Salm *m.* losos, zlatovka. [mijakov.

Salmiak *m.* salmijak; **Salmiak-** sal-

Salmiakgeist *m.* salmijakovec.

Salmling *m.* zlatovčica.

Salon *m.* dvorana, salon.

Salpeter *m.* solitar; **Salpeter-** solitrov.

Salpetererde *f.* solitrova zemlja, solitrovka.

salpeterig solitarèn, solitrast.

Salpetersäure *f.* solitarna kislina.

Salpetersieder *m.* solitrar.

Salpetersiederei *f.* solitrarnica.

Salpeterstoff *m.* solitrovina.

Salse *f.* pomaka, omaka.

Salto mortale *n.* smrtni —, vratolomni skok.

salutieren pozdraviti, *impf.* pozdravljati; čast skazati (-žem) komu, *impf.* čast dajati komu.

Salva venia brez zamere, z oproščenjem.

Salve *f.* strel; eine — geben vse puške ali tope sprožiti; (— zur Ehrenbezeugung) ustreliti na čast.

Salz *n.* sol (-i); **Salze** *pl.* soli *pl.*; (See—) morska sol; (Stein—) kuhinjska sol, slankamen; (Sud—) várjena sol; **Salz-** solni, solnati.

Salzamt *n.* solni urad.

Salzbereiter *m.* solar.

Salzbereitung *f.* solarstvo.

Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.

Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solnik.

Salzbrühe *f.* razsol (-i), solna vlaga.

Salzbrunnen *m.* solni studenec.

Salzbüchse *f.* solnica, solnják.

salzen soliti; osoliti; zuviel — presoliti; gesalzen slan, osoljen.

Salzfass *n.* solnica, solnjak.

Salzflut *f.* slana voda.

Salzgarten *m.* solna gredica.

Salzgefälle *n.* solni dohodki.

Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solna ruda, solni rudnik, solnik.

salzhaltig solèn, solnat.

Salzhandel *m.* kupčija s soljo, trgovina s —, solarstvo. [soljo.

Salzhändler *m.* solar, kupčevalec s

Salzhäring *m.* slanik.

Salzhaus *n.* solarna, solarnica.

salzicht solnast, naslán.

salzig slan, solnat.

Salzigkeit *f.* slanost, slanota. [stal.

Salzkrystall *m.* solni ledec, solni kri-

Salzlacke *f.* slana mlaka, rázsol.

Salzladen *m.* prodajalnica soli.

Salzlager *n.* solišče, sloj soli.

Salzmagazin *n.* solarnica.

Salzmarkt *m.* solni trg.

Salzmeer *n.* slano morje.

Salzmesser *m.* solomér; solomerec.

Salzmonopol *n.* solno samotrštvo. [soli.

Salzniederlage *f.* zaloga —, skladnica

Salzpfanne *f.* ponev za sol.

Salzpreis *m.* solna cena.

Salzquelle *f.* slatina, slani studenec.

salzsauer solnokisèl.

Salzsäure *f.* solna kislina.

Salzsee *m.* slano jezero. [vár.

Salzsieder *m.* solinar; (Werkzeug) solo-

Salzsiederei *f.* solovarnica.

Salzsole *f.*, **Salzwasser** *n.* slana voda, slanica, slanec.

Salzstein *m.* solnik.

Salzsteuer *f.* solnina, solnarina, davek od soli.

Salzstock *m.* solna gruča, solnik.

Salzverkauf, **Salzverschleiß** *m.* prodaja soli.

Salzwage *f.* solna vaga; solomer.

Salzwerk *n.* solina; s. Salzsiederei.

Salzwesen *n.* solarstvo, solinstvo.

Same *m.* seme (-na); *coll.* semenje; der männliche — moško seme; der — geht auf seme kali; **Samen-** semenski, semeni.

Samenbaum *m.* semenščák.

Samenbehälter *m.* semenjak.

Samenfluss *m.* semenotok.

Samenfresser *pl.* semenojedke *pl.*

Samengefäß *n.* ſ. Samenbehälter.
Samengehäuſe, Samenhaus *n.* pečkišče.
Samengetreide *n.* žito za seme, semensko žito.
Samengewächs *n.* semenica.
Samenhandel *m.* semenarstvo.
Samenhändler *m.* semenar.
Samenhaut *f.* semenska kožica.
Samenhülle *f.* osemenje, semenik.
Samenkelch *m.* semenska čašica.
Samenkern *m.* jedro.
Samenknoſpe *f.* semenski popěk.
Samenkorn *n.* zrno; *coll.* zrnje.
Samenlappen *m.* kalica.
ſamenlappige Pflanzen kaličnice *pl.*
ſamenlos brezsemen, brez semena; —e Pflanzen brezkaličnice *pl.*
Samenſchale *f.* luska, luskina.
Samenſtengel *m.* steblo.
ſamentragend semen, plodonosěn.
Sämerei *f.* semenje, semena *pl.*
ſämiſch irhast; —es Leder irhovina.
Sämiſchgerber *m.* irhar.
Sammelbüchſe *f.* pušica.
Sammelfrucht *f.* birni plod.
Sammelkorn *n.* žitna bira.
Sammellinſe *f.* leča zbiralka, izbočena leča.
ſammeln brati (berem), zbrati, na-, pobrati, skupiti, znositi; *impf.* zbirati, na-, pobirati, skupljevati, znašati; ſich — zbrati se, sniti (snidem) se; *impf.* zbirati se, shajati se; (ſich faſſen) zavédeti (-vem) se, umiriti se.
Sammeln *n.* branje, nabiranje, ber (-i); (Collecte) bira.
Sammelname *m.* skupno oder zborno ime (-na).
Sammelplatz *m.* zbirališče, shajališče.
Sammelſpiegel *m.* zbiralno zrcalo.
Sammelwerk *n.* nabira, zbirka; zmes (-i) (Sammelſurium).
Sammelwort *n.* ſ. Sammelname.
Sammet, Sammt *m.* žamet, baršun; Sammet-, Sammt- žametov, žametni.
ſammetartig žametast, baršunast. [*pl.*
Sammeteinband *m.* žametne platnice
ſammeten, ſammten žametěn, baršunov, žametov; *fig.* mehěk, voljěn, nežen.
ſammetweich, ſamntweich voljěn kakor *žamet*, mehěk kakor žamet.

Sammler *m.* nabiralec, zbiratelj, pobiralec, pobiratelj; (gemein) brnjáč, brnjavs, brnjalec; —in *f.* nabiralka, zbirateljica; brnjalka.
Sammlung *f.* (v. Handlung) bera, bira; (Weinleſe) bratěv, branje, trgatěv; (Bettelei) brnja; (das Geſammelte) zbirka, nabira, nabirěk, zbérščina; (v. Geld) nabor; (phil.) zbrani um, zbranje mislij; Sammlungs- skladni, nabirni.
Sammlungsort *m.* zbirališče, shajališče, shodišče.
ſammt *praep. instr.* s (kom) vred, sè —, z —, ž — vred; — u. ſonders *adv.* vsi skup, vsi do zadnjega.
ſämmtlich sleherni, slednji, věs.
Samstag *m.* sobota; Samstags- sobotni.
ſamstägig sobotni.
ſamstäglich vsako soboto.
ſanct svet; (bei Ortsnamen oft šent; z. B.: St. Veit št. Vid, St. Jakob sv. Jakob). [ćevati.
ſanctificieren posvetiti, *impf.* posvé-
Sanction *f.* potrditěv, potrdba; pragmatiſche — pragmatična sankcija. [ti.
ſanctionieren potrditi, *impf.* potrjeva-
Sanctuarium *n.* svetišče.
Sand *m.* pesěk; feiner — sviščr, sipa, mel (-i); — in die Augen ſtreuen slepiti —, mamiti koga; — in d. Augen slepilo; Sand- peščen.
Sandale *f.* opaněk, sandala.
ſandartig peščenast.
Sandbank *f.* sipina; prod, klečet, melina, gruštarica. [gora.
Sandberg *m.* peščenik, melnik, peščena
Sandboden *m.* peščenina, zemlja peščenica, peščeni svet; peščena tla, peskovita tla.
Sandbüchſe *f.* posipálnica, sípnica.
Sandel *m.* sandal.
Sandelholz *n.* sandalovina.
ſanden s peskom posipati (-sipljem), s peskom potresti (-tresem).
Sandfeld *n.* peščeno polje; ſ. Sandboden.
Sandgrube *f.* peščena jama.
Sandgrund *m.* peščeni svet.
Sandhaufen *m.* kup peska.
Sandhoſe *f.* peščeni smrk.
Sandhügel *m.* peščeni grič.

ſandig peščen, peskovit, peskovitēn, peščevnat, péskovnat.
Sandkapelle *f.* peskarica.
Sandkorn *n.* zrno peska, peščeno zrno.
Sandläufer *m.* tékica.
Sandlawine *f.* peščeni plaz.
Sandmann *m.* peskar.
Sandſchwalbe *f.* bregulja. [tēc.
Sandſtein *m.* peščenják, peščenēc, pli-
Sandufer *n.* peščeni breg, prod.
Sandviper *f.* modras.
ſandvoll peščen, peskovit.
Sandwüſte *f.* peskovina, peščara, peščevina.
ſanft mehēk, rahēl, voljēn, nežēn; (Charakter) krotēk, pohlevēn, tih.
Sänfte *f.* nosilnica, nosila *pl.*
Sanftheit *f.* rahlost, voljnost, nežnost; krotkost, pohlevnost.
ſanftherzig blagosrčēn, blagega oder krotkega srca. [tigen.
ſänftigen krotíti, umiriti; ſ. beſänf-
Sänftigungsmittel *n.* tešilo, mirilo, tolažilo; (Kühlung) hladilo.
Sanftmuth *f.* krotkost, pohlevnost; blagosrčnost, blago srce, krotko srce.
ſanftmüthig krotkosrčēn, krotēk; blagosrčēn, blag, pohlevēn, tih.
Sang *m.* petje, prepevanje; pesēm (-i), popevka, spev; ſ. Geſang.
ſangbar pevēn, spevēn.
Sangbarkeit *f.* pevnost, spevnost.
Sangdroſſel *f.* drozēg, droz.
Sänger *m.* pevēc; (Vögel) pravi pevci *pl.*; —in *f.* pevka; Sänger- pevski.
Sangfink *m.* ščinkovēc.
ſanglos nem, gluh, tih.
Sangſtändchen *n.* podóknica.
Sanguiniker *m.* sangvinik, polnokrvēc, človek lahke krvi.
ſanguiniſch sangviničēn, lahkokrvēn, polnokrvēn.
Sangweiſe *f.* napev, melodija.
Sanität *f.* zdravstvo; (Geſundheit) zdravje; Sanitäts- zdravstven. [čilo.
Sanitätsbericht *m.* zdravstveno poro-
Sanitätsbeſchau *f.* zdravstveni ogled.
Sanitätscordon *m.* obmejna zdravstvena straža.
Sanitätsorgan *n.* zdravstveni organ.
Sanitätspflege *f.* sanitetna —, zdravstvena oskrba.
Sanitätstruppe *f.* sanitetno —, zdravstveno krdelo.
Sanitätsweſen *n.* zdravilstvo.
Sansculotte *m.* goláč, goličnik.
Saphir *m.* safir.
ſaphirblau safirno višnjev od. modēr, safirēn.
Sappe *f.* podkop, prekóp.
ſappen, ſappieren podkope delati, kopati, prekopati, podkopati.
Sappeur *m.* podkopnik, sapér.
ſapperment *interi.* hentaj, plentaj, dè-tè!
ſapphiſch sáfičēn. [delji.
Sardelle *f.* sardela; Sardellen- sar-
Sardellenfänger *m.* sardelar.
Sardine *f.* sardina.
Sarg *m.* rakēv, krsta.
Sargtuch *n.* mrtvaški prt.
Sarkasmus *m.* zbadljivost, zasmehljivost, sarkazēm.
ſarkaſtiſch zbadljiv, sarkastičēn; zasmehljiv, zasmehovalēn; — ſein, — reden zbadati, pikati (koga).
Sarkophag *m.* raka, sarkofag.
Satan *m.* vrag, peklenščak, zlodej, hudoba, hudič, hudir, satan.
ſataniſch vražji, zlodejev, hudičev, peklenski. [delo.
Satansarbeit *f.* vražje —, ostudno
Satellit *m.* satelit, zvezda družica.
Satire *f.* zabavljica, satira.
ſatiriſch zabavljiv, satiričēn.
Satisfaction *f.* ſ. Genugthuung.
Satrap *m.* satrap, namestnik.
Satrapie *f.* satrapija.
ſatt *adi.* sit, nasičen; *adv.* dosti, dosta, do sita, do sitosti, dovolj, zadosti; ſich — ſchlafen naspati (-spim) se; ſich — eſſen najesti (-jém) se; — werden naveličati se, navoljiti se česa.
Sattel *m.* sedlo; (d. Violine) kobilica; (Berg) sedlo; aus dem — heben od. werfen raz konja vreči (vržem); *fig.* prekositi —, izpodriniti koga; einem in den — helfen *fig.* pomoči komu do kruha; feſt im — ſitzen trdno držati se; *fig.* svest si biti zmage; den — anlegen sedlati, osedlati konja; den — abnehmen razsedlati konja.
Satteldach *n.* dvokapna streha.

Sattelbruck *m.* sédno, sádno, otiska.
ſattelfeſt trdno sedeč v sedlu; — in einer Sache doma biti v čem.
ſattelförmig sedlast.
Sattelgurt *m.* podprsnica, podproga.
Sattelknopf *m.* sprednje sedlo.
ſatteln sedlati; osedlati, zasedlati; ſich — (zur Prüfung) pripraviti se za.
Sattelpferd *n.* vajetni konj, konj pod sedlom, notranji —, ksebni konj.
Sattelzeug *n.* sedlovje, ježna oprava, ježna priprava.
Sattheit *f.* sitost.
ſättig nasítěn, sit.
ſättigen sititi, nasititi; (füttern) krmiti; nakrmiti, napasti (-pasem); ſich — nasititi se, najesti (-jem) se, napasti (-pasem) se, napokati se (übermäßig); er iſt nicht zu — njega ni moč nasititi, ni nikdar sit.
ſättigend nasitljiv.
Sättiger *m.* sitilec.
Sättigkeit *f.* sitost, nasitnost.
Sättigung *f.* sičenje, nasičenje; sitost, nasítba.
Sättigungscapacität *f.* nasitnost.
Sättigungspunkt *m.* sitišče.
Sattler *m.* sedlar, kómatar; Sattler- sedlarski.
Sattlerei *f.* sedlarstvo; die — betreiben sedlariti.
ſattſam *adi.* zadostěn, dovoljěn; *adv.* zadosti, dosti, dovolj, do sita.
Sattſamkeit *f.* zadostnost, dovoljnost.
Saturei *f.* šatraj, čobér.
Satureiöl *n.* šetrajevo olje.
Saturn *m.* Saturn.
Saturnring *m.* Saturnov obroč.
Satyr *m.* satir.
ſatyriſch satiričen, posmešljiv.
Satz *m.* stava, zastava; (grammatik.) stavěk, rek; (Compoſition) skladba; (Boden—) gošča, troskva, kal, mót (móta), kališ; (Sprung) skok; (Buchdruck) skladanje, stavba, zlog.
Satzausſage *f.* poved (-i), povedek.
Satzband *n.* vez (-í), spona.
Satzbildung *f.* skladanje stavkov.
Satzfigur *f.* stavkova podoba.
Satzfolge *f.* stavkova sosledica, — vrsta.
Satzgefüge *n.* podredje.
Satzgläubiger *m.* zastavni upnik.
Satzglied *n.* stavkov člen.
Satzhaſe *m.* zajka, zajklja.
Satzlehre *f.* stavkoslovje, skladje, skladoslovje.
Satzpoſt *f.* točka vknjiženega zastavka, vknjiženi zastavěk.
Satzung *f.* postava, zakon; cena, odločena cena; ustanovitev.
ſatzungslos brezpostavěn. [stav.
Satzungsübertretung *f.* prestopěk po-
Satzverbindung *f.* priredje.
ſatzweiſe *adv.* stavkoma, po stavkih, stavěk za stavkom.
Satzzeichen *n.* ločnica, ločilo, prepona.
Sau *f.* svinja, prasica; männliche — prasec, prešič; (Tintenfleck) svinja, packa; *fig.* nesnaga, nesnažnica, nečednica; Sau- svinjski.
Saubär *m.* merjasec.
ſauber čeděn, čist, snažěn; (nett) ličen, brhěk, zal.
Säuberer *m.* čistilec, čistitelj.
Sauberkeit *f.* čistost, čednost, snažnost, ličnost, brhkota.
ſäuberlich *adv.* čedno, lično, snažno.
ſäubern čediti, čistiti, snažiti; (Baum) trebiti; očediti, očistiti, osnažiti, otrebiti; *impf.* očejevati, očiščevati.
Saubohne *f.* bob.
Saubórſte *f.* ščetina.
Saubraten *m.* svinjska pečenka, pečena svinjina.
Saubrot *n.* kokorik, volčje jabelko, kozja repica, kržič.
Sauce *f.* omaka; čorba.
Saudiſtel *f.* škrbinec, osat, mleč.
ſauen svinjati, svinjariti; packati, kacati; *fig.* umazano govoriti.
ſauer kiseł; (beſchwerlich) težavěn, greněk, goréč; (Apfel) trpěk, težěk; trudapoln; ſaurer Wein kislo vino, čvičěk, práskovec; — werden kisati se; okisniti (-kisnem); — machen greniti; ogreniti; —eš Geſicht machen kisati se, mrdati se.
Sauerampfer *m.* kislica, kisavec.
Sauerbrunnen *m.* kisla voda, slatina, kiselica. [nica.
Sauerbrunnenflaſche *f.* slatinska skle-
Sauerdorn *m.* češmin, babkovina.
Sauerdornholz *n.* češminovec; *coll.* češminje.

Säuerei *f.* svinjarija; nesnaga.
ſauerfrei brezkiſèl.
Sauerkirſche *f.* kisla črešnja, višnja.
Sauerklee *m.* zajčja —, kisla deteljica.
Sauerkraut *n.* kislo zelje; geſchnittenes — kvašeno zelje.
Sauerkrautwaſſer *n.* zelnica.
ſäuerlich nakiſèl, nakisèn, kiselnat; (Wein) rezèn.
Säuerling *m.* (Quelle) slatina; (Getränk) slatina, kisla voda; (Apfel) kislica.
Sauermilch *f.* kislo mleko, sesédeno mleko.
ſauern kisati se; skisati se, okisniti; kvasiti se.
ſäuern kisati, kvasiti; okisati, pokisati, okvasiti.
Sauerſtoff *m.* kisík.
Sauerſtoffſäure *f.* kisikova kislina.
Sauerſuppe *f.* kisla juha.
Sauerteig *m.* kvas (-a u. -ú); (Germ) drožje, drožice, krovajèc, kvasnice *pl.*
Sauertopf *m. fig.* kiseljak, turobnež, čemernež.
Sauerwaſſer *n.* kisla voda, slátina.
Saufaus *m.* hudi pijanèc, črepuh, črep.
Saufbruder *m.* pitni —, vinski bratèc, vinski brat; pijanèc.
ſaufen piti (pijem), lokati, žlempati; zu — geben napojiti, *impf.* napajati; ſich toll und voll — preopiti se, naliti (-lijem) se ga; preopijati se, pijančevati.
Saufer, Säufer *m.* pijanèc, pivèc, pijančevalèc, žleva, pijaniga.
Sauferei *f.* pijančevanje, pijanstvo, popivanje.
Saufferin *f.* pijanka, pijančevalka.
Saufgelage *n.* ſ. Sauferei. [janci *pl.*
Saufgeſellſchaft *f.* pijanska družba, pi-
Saufluſt *f.* pijanstvo.
Saufſchweſter *f.* pitna sestra, pijanka.
Saugader *f.* srkalica (žila); sesalno orodje.
Säugamme *f.* dojnica, dojka, dojica.
ſaugbar srebljiv, posrebljiv.
Sauge- sesni, sesalni; srebalni.
Saugegel *m.* pijavica, pijavka.
ſaugen (Milch) sesati, sisati, cizati, cúcati; posesati; (Flüſſigkeit) srebati (srebam u. -bljem), srkati; posrkati, posrebati.
ſäugen dojiti; podojiti.
Sauger *m.* sesalèc; *(phys.)* sesalnik.
Säugerin *f.* dojica, dojnica, dojka, doječa žena.
Säugerüſſel *m.* sesalo, sisalo, sesalnik.
Säugethier *n.* dojilka; sesalèc, sesalka; sesalci *pl.*
Saugewarze *f.* sesèk, sisèk, cizèk, prsna bradavica.
Saugheber *m.* natega; nases.
Säugling *m.* dojenèc, dojenčèk, sesalčèk; *f.* dojenka, dojenčica.
Saugluche *f.*, — lauten klafati, klafariti, kvantati, umazano govoriti.
Saugpumpe *f.* sesalka.
Saugrohr *n.* sesalna cev (-í).
Saugröhre *f.* ſ. Saugrohr.
Saugrüſſel *m.* sesalo.
Saugwerk *n.* sesala *pl.*
Saugwürmer *pl.* (črvi) sesači *pl.*
Saugwurzel *f.* živica, živika.
Sauhaar *n.* ščetina.
Sauhirt *m.* svinjár, svinjski pastir.
Sauigel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjar, nesramnež.
ſäuiſch svinjski.
Saujagd *f.* svinjski lov, lov na divje prešiče.
Saukerl *m. fig.* svinja, prase (-eta), grdobin.
Saukoben *m.* svinják, svinjski hlev.
Saulache *f.* svinjska mlaka, luža, kaluža.
Säule *f.* stebèr, slop, stolp; *dem.* stebríč, stebríčèk, stožèk; *fig.* podpora, stebèr; *coll.* stebrije, stolpje.
Sauleben *n.* svinjsko —, pasje —, nesramno življenje.
Sauleder *n.* svinjina, svinjevina; *fig.* svinja, mrha, nečistnik, nečistnica, kurba.
Säulen- slopni, steberni.
ſäulenförmig stebrast, slopovit.
Säulenfuß *m.* steberno podnožje, podstebrije, stojalo, steberna peta.
Säulengang *m.* stebrišče, slopovje, stebrenik.
Säulenhaupt *n.*, —knauf *m.* stebrova glava, nadslopje, vzglavje. [venèc.
Säulenkranz *m.* slopov —, stebrov
Säulenkuppelung *f.* zveza —, stik stebrov; dvostebrije.

Säulenordnung *f.* stebrovje, stolpovje; stolpovni red od. stolpovi *pl.*

Säulenraum *m.* medstebrije, medstolpje.

Säulenreihe *f.* red —, vrsta stebrov; stebrišče, stolpišče.

Säulenſtuhl *m.* ſ. Säulenfuß.

Säulenweite *f.* ſ. Säulenraum.

Säulenwerk *n.* stebrovje; ſ. Colonnade.

Saum *m.* rob, krajec, okrajec, okrajek, kraj, obšiv, krajnik (Kopftuch).

Saumagd *f.* svinjarica, svinjska dekla.

ſaumen tovoriti; otovoriti.

ſäumen robiti; obrobiti, zarobiti; (zögern) obotavljati se, oprezovati se, muditi se, odlašati, kesneti, odlagati, mečkati. [zovanje.

Säumen *n.* obotava, odlastek, opre-

Säumer *m.* obotavljalec, oprezovalec, mudljivec, mečkalec, kesen človek; —in *f.* oprezovalka, mudljivka, kesna ženska.

Saumeſel *m.* tovorni osel.

Saumfarn *m.* velika praprot (-i).

Saumfloſſe *f.* plavuta.

ſäumig kesen, obotaven, oprezovalen, muden, mudljiv, počasen, mečkav.

Säumigkeit *f.* obotavnost, mudnost, kesnota, mudljivost.

Säumnis *n.* obotava, obotavek, zamuda, pomuda, zamudek.

Saumochs *m.* tovorni vol.

Saumpferd, —roſs *n.* tovorni konj.

ſaumſelig ſ. ſäumig.

Saumſeligkeit *f.* ſ. Säumigkeit.

Saumthier *n.* tovorno živinče (-eta), tovorna živina.

Saumweg *m.* tovorni pot.

Saumutter *f.* prasica, prasna svinja.

Saunest *n.* luknja, brlog, beznica.

Saurach *m.* ſ. Sauerdorn.

Säure *f.* kislina; kislost, kisloba.

Saus *m.* hrup, hrušč, šum, hrum; in — und Braus leben v vednem hrupu in veselji živeti, razkošno živeti.

Sauſchneider *m.* rezar, skapljalec.

Sauſelaut *m.* šumevec, šumnik.

ſäuſeln šumljati, šumotljati, sapljati, žužljati, žuboreti (-ím).

Säuſeln *n.* šumot, šumotljanje.

ſauſen šumeti, šumotati, bučati (-ím), hrušćati (-im), vršeti; (im Ohre) zvoniti, zveneti; (Wind) tuliti.

Sauſen *n.* hrušč, šum, šumenje, šumot, vršenje, zvonenje.

Sauſewind *m.* vihar, vihra; *fig.* ſ. Brauſekopf.

Sauſtall *m.* svinjak, svinjski hlev.

Sautreiber *m.* svinjár.

Sautrog *m.* svinjsko korito, kopanja.

ſcabiös krastav; ſ. krätzig.

Scabioſa *f.* glaviněc.

Scala *f.* lestvica, stopnica; (Härte—) trdotne gredi *pl.*; ſ. Tonleiter. [vico.

Scalenaräometer *n.* gostomer z lest-

ſcalpieren kožo sneti (snamem) s črepine, *impf.* — snemati.

Scandal *m.* pohujšanje, spotika, grdo dejanje, nespodobnost, soblazen (-i).

ſcandalös pohujšljiv, spotikljiv, nespodoben.

ſcandaliſieren ſich spotikati (-čem) se (nad čim), pohujšati se.

ſcandieren meriti stope, skandovati.

Scapulier *n.* škapulir, naplečnik.

Scarificator *m.* rezar.

Scarpe *f.* podzid, podzidje, oporni zid.

ſcarpieren podzidati.

ſcartieren odbrati (-berem), *impf.* odbirati.

Scene *f.* prizor, scena; (Bühne) oder, igralnica; in die — ſetzen prirediti za gledišče.

Scenerie *f.* prizorišče, scenerija.

ſceniſch prizoren, v prizorih, glediški, sceničen.

Scepter *m.* žeslo.

Schab- strgalni, strugalni. [žohar.

Schabe *f.* molj; (Küchen—) ščurek,

Schabebaum *m.* stružnik.

Schabeeiſen (Schabeiſen) *n.*, Schabemeſſer *n.* skobla, strugla, strugalo, strgača.

ſchaben strugati, skóbliti; ostrgati (-stržem), ostrugati; (kratzen) praskati, škrabati.

Schaber *m.* (Inſtrument) strgulja, strgača, strugla; (Perſon) strgač, strgalec.

Schabernack *m.* burka, šala; einen — ſpielen jedno napresti (-predem) komu, *impf.* nagajati.

ſchabernäckiſch nagajiv.

Schaberübchen *n.*, — machen korenček strgati (stržem).

Schabewerkzeug *n.* strugalo.
schäbig oskuben; (Rock) oguljen; (krätzig) srabljiv, garjev; *fig.* umazan, skop, grd.
Schablone *f.* kalup; ſ. Model. [ka.
Schabracke *f.* odeja, podsedlica, šabra-
Schabſel *n.* strugotina, strgotina, stružina, ostružek.
Schach *n.* šah; — ſpielen šah igrati; — bieten v okom priti, kljubovati komu.
Schachbrett *n.* šahovnica.
Schacher *m.* barantija, barantanje, ciganjenje.
Schächer *m.* razbojnik.
Schacherei *f.* ſ. Schacher.
Schacherer *m.* barantalec, barantáč.
ſchachern barantati, baratati, kupčariti, ciganiti.
ſchachmatt šahmat; (überwunden) užugan; *fig.* upehan, izdelan, oplet.
Schachſpiel *n.* ſ. Schach.
Schachſpieler *m.* šahar.
Schachſtein *m.* šahovni kamen.
Schacht *m.* (Bergbau) preduh, predor, rudniško okno, rov; einen — abteufen preduh kopati; einen — ausſtonnen preduh obiti (-bijem).
Schachtel *f.* škatla, zaklépnica, sklopnica; *fig.* babura, babše, starka.
Schachteldeckel *m.* pokrov, pokrovec.
Schachtelhalm *m.* (*Equisetum*) preslica.
Schachtelkrämer *m.* škatlar. [mojstēr.
Schachtmeiſter *m.* rovski —, jamski
Schachtofen *m.* peč (-i) na okno.
Schachtſtoß *m.* bok.
Schachtzug *m.* poteza.
Schade *m.* škoda, kvar, kvara; (Feld—) ujma; (an Geld) izguba, izgubiček; — um ihn škoda za-nj; —n haben na škodi biti (sem), škodo trpeti (trpim), na izgubi biti; —n zufügen škodovati, oškodovati (koga); škodo delati, — storiti (komu); durch —n wird man klug kar škodi, to uči.
Schädel *m.* lobanja (lbanja, glubanja), črepina; dicker — buča, butica; dummer — tikēv.
Schädelſtätte *f.* kostišče; morišče.
ſchaden škoditi, škodo delati, škodovati, v škodo biti (sem).
Schadenerſatz *m.* odškodba, povračilo škode; auf — klagen odškodbo terjati.
Schadenfeuer *n.* požar. [radost.
Schadenfreude *f.* škodoželjnost, zlo-
ſchadenfroh škodoželjen, zloradosten.
Schadengeld *n.* odškodnina.
Schadenvergütung *f.* ſ. Schadenerſatz.
ſchadenverurſachend škoděn, škodovalen, škodljiv, poškoděn.
ſchadhaft poškodován, pokvarjen, pohabljen, polomljen, potrupljen.
Schadhaftigkeit *f.* poškodovanost, pokvarjenost.
ſchädigen ſ. beſchädigen.
ſchädlich škodljiv, kvarljiv; (ungeſund) nezdrav; — gefärbt kvarljivo ošaran; —es Weſen škodljivec, *f.* škodljivka; —er Raum jalovi prostor.
Schädlichkeit *f.* škodljivost, kvarljivost, kvarnost.
ſchadlos brezškoděn, brezkvarēn, brez škode; — halten (komu) škodo povrniti (-vrnem), odškoditi, odškodovati; *impf.* škodo povračati. [vanje.
Schadloshaltung *f.* odškodba, odškodo-
Schadloſigkeit *f.* brezškodnost, brezkvarnost.
Schaf *n.* ovca, bica; *dem.* ovčica; brav (-ú), bravka; (Mutterſchaf) zmólanica; junges — jarela; *coll.* bravina, drobnica; *fig.* tepec, glumpec.
Schafblattern *f. pl.* ovčje koze *pl.*; osépnice *pl.*
Schafbock *m.* ovēn, mrkač, bravec, bic, biček, jarec.
Schafbremſe *f.* ovčji obad, ovčji zolj.
Schafdünger *n.* ovčji gnoj, ovčjek.
Schafegel *m.* metljaji *pl.*
Schäfer *m.* ovčár, ovčji pastir; Schäfer- ovčarski.
Schäferei *f.* ovčarija, ovčarstvo; — betreiben ovčariti.
Schäfergedicht *n.* pastirska pesēm (-i).
Schäferhund *m.* ovčarski pēs.
Schäferin *f.* ovčarica, ovčja pastirica.
ſchäferiſch ovčarski, pastirski.
Schäferleben *n.* pastirsko življenje.
Schäfermädchen *n.* ovčarica.
Schäferſpiel *n.* pastirska igra; *fig.* ljubovanje.
Schäferſtab *m.* pastirska pálica.
Schäferſtunde *f.* presrečna ura, ljubovanje, dragovanje.
Schäfertaſche *f.* pastirska torba.

Schaff *n.* škaf, kobělj, vedro; (zum Schöpfen) korěc; *dem.* merica, vedrica.

Schaffell *n.* ovčja koža, ovčina.

ſchaffen storiti, stvoriti, napraviti, učiniti, narediti; *impf.* delati, napravljati, narejati, tvoriti; (erſchaffen) ustvariti; stvariti; *impf.* stvarjati; (herſchaffen) priskrbeti (-im), pripraviti; *impf.* priskrbovati, pripravljati; (Kleid) omisliti; (befehlen) veleti, ukazati (-kažem), zapovedati (zapovém); *impf.* velevati, ukazovati, zapovedovati; (leiten) ravnati; viel zu — machen veliko truda prizadeti; viel zu — haben veliko opravkov imeti (-ám); (irgend wohin —) spraviti, *impf.* spravljati; aus dem Hauſe — odpraviti; ſich vom Halſe — otresti se koga; ſich ſelbſt Recht — sam sebi pravico delati.

ſchaffend tvorěn, tvorilěn, stvarěn.

Schaffleiſch *n.* ovčje meso.

Schaffner *m.* ključár, oskrbnik, hišnik, opravnik; —in *f.* ključarica, oskrbnica, hišnica. [nost.

Schaffungskraft *f.* tvorna moč, tvor-

Schaffutter *n.* ovčja klaja, — krma, — piča; (getrocknete Blätter) hrodelj.

Schafgarbe *f.* rmán.

Schafhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; (Geburtshaut, *Amnion*) plodnik, srajčica. [mrenica.

Schafhäutchen *n.* vodena mrena; ovčja

Schafhirt *m.* ovčár, ovčji pastir.

Schafhürde *f.* ovčji stan (-ú), osek, tamar, ograja.

Schafkameel *n.* lama.

Schafkäſe *m.* ovčji sir.

Schafkoth *m.* ovčjek. [*pl.*

Schaflaub *n.* hrodelj, plast (-í), veje

Schaflecke *f.* lizanje, solilo.

Schafleder *n.* ovčje usnje.

Schafmaul *n.* ovčji gobec.

Schafmiſt *m.* ovčji gnoj, ovčjek.

Schafpelz *m.* kožuh.

Schafpocken *pl.* ſ. Schafblattern.

Schafs- ovčji. [nice *pl.*

Schafſchere *f.* ovčje škarje *pl.*, strižSchafſcherer *m.* strižec, strižnik.

Schafſchur *f.* strižba, striža.

Schafskleid *n.* ovčja koža.

Schafskopf *m. fig.* butelj, butec, tepec, *neumnež.*

Schafſtall *m.* ovčji hlev, ovčnjak, ovčjak.

Schafſtand *m.* ovce *pl.*

Schaft *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držaj, držalo, toporišče, ratišče; (Heft) ročaj, ročnik; (Waffe) kopjišče, drog; (Stiefel) golenice, sara; (Webſtuhl) žlaje *pl.*; (Feder) tul; (Pfeil) strelišče; (Säule) deblo, trup stebra.

ſchäften nasaditi, *impf.* nasajati.

Schafvieh *n.* drobnica, ovce *pl.*

Schafweide *f.* ovčji pašnik.

Schafwolle *f.* ovčja volna.

Schafzecke *f.* klop, klešč, čepér.

Schafzucht *f.* ovčarstvo, reja ovác.

Schaiden *m.* som.

Schakal *m.* šakal.

Schäker *m.* šaljivec, burkež, glumač, pavliha.

Schäkerei *f.* šala, burka, gluma.

ſchäkerhaft šaljiv, burkast, nagajiv.

ſchäkern šaliti se, šale zbijati, burke uganjati.

ſchal pust; (Speiſe) neslasten; (leer) prazen; (Wort) jalov, puhel; (Wein) plehek, plevek; — werden izpleveti, izvešiti se.

ſchälbar lupljiv, olúpen, meževen.

Schälbe *f.* junica, jalovica.

Schalbrett *n.* krajnik, krajnica.

Schale *f.* (Trink—) čaša, čašica; (Eßſchale) skledica, skudela; (m. Handhabe) repuljčica; (Apfel—) kožica, olupek; (Frucht—) lupina; (grüne Nuß—) auch oblatovlje, robčevina; (harte Frucht—) luskina; (Hirn—) lobanja; (Schildkröten—) čepina, zaklépnica, skorépina; (Schnecken—) hišica; (Baum—) lub, lubad, lubje, skorja; (Hülſen—) robina, robčina; *fig.* lupina, zunajnost.

ſchälen (Früchte) lupiti; olupiti; (Bäume) májiti, lubiti, goliti, čajiti; omajiti, ogoliti; (mit harter Schale) luščiti, ružiti; oluščiti, oružiti; (Kukuruz) ličkati, likati, kožuhati; ſich — lupiti se, majiti se; (Haut) luščiti se; (Schlange) leviti se; (Schnecke) polžiti se; (Krebs) liliti se.

Schalengehäuſe *n.* čepina, skorépina, hišica (Schnecke).

Schäler *m.* lupilec, majilec.

Schalfrucht f. golec.

Schalheit *f.* neslanost, praznost, jálovost, puhlost.

ſchalig lupinav, luščinast; —es Gefüge luščina.

Schalk *m.* poniglavec, prekanjenec, lisjak, premeteněc, tičěk, potuhnenec.

ſchalkhaft hudomušen, premeten, presukan, poniglav, prekanjen, zvit; —e Augen zapeljive oči.

Schalkhaftigkeit *f.*, **Schalkheit** *f.*, **Schalkſinn** *m.* hudomušnost, premetenost, poniglavost, prekanjenost, zvitost.

Schalksnarr *m.* glumač, pavliha, bur- [kež.

Schall *m.* zvok; (Laut) glas; (Klang) don, žvenk, odmev.

ſchalleitend zvokovoděn.

Schalleiter *m.* zvokovòd.

ſchallen glasiti se; (läuten) zvoniti; (klingen) doneti, zveneti; (wiederhallen) odmevati, razlegati se; oglasiti se, zadoneti, zazvoniti.

Schallerreger *m.* zvočilo; budilo zvoka.

Schallgelächter *n.* hohot, grohot.

Schallmeſſer *m.* zvokomer.

Schallmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočilo.

Schallloch *n.* lina; zvočnica, glasnica.

Schallſtrahl *m.* zvočni trak.

Schallwelle *f.* zvočni val.

Schallwellenſyſtem *n.* zvočno valovje.

Schalmei *f.* rožnica, žvegla, pišćal (-i).

ſchalmeien piskati, žveglati.

Schalt- prestopěn; vrinen, vmesěn.

ſchalten ravnati, obračati, gospodovati, vladati.

Schalthiere *pl.* lupinarji *pl.*

Schaltjahr *n.* prestopno leto.

Schaltmonat *m.* prestopni mesec.

Schalttag *m.* prestopni dan (dneva).

Schaltzeile *f.* vmesna vrsta.

Schaluppe *f.* čoln, ladjica.

Schalwage *f.* torilna vaga od. tehtnica, torilnica.

Schalwand *f.* pregrada, tin, prepež.

Scham *f.* sram (-i); (Schande) sramota, sramež, sramežljivost, sramnost; sram (-i); ich empfinde — sram me je; vor — roth werden zardeti, zaripniti (-pnem); Scham- sramni.

Schambein *n.* sramnica.

ſchämen ſich sramovati se, sram biti (sem) česa, sramiti se; ſchäme dich! sram te bodi!

Schamerröthen *n.* rdečica.

Schamgefühl *n.* sramežljivost.

Schamgegend *f.* osramje, dimle *pl.* [ljiv.

ſchamhaft sramežljiv, sramen, sram-

Schamhaftigkeit *f.* sramežljivost, sramnost, sramljiv.

ſchamlos nesramen, brezsramen, nesramežljiv, brez vse srami.

ſchamroth v lice zagorel, ripeč, zaparjen; ich werde — sram me obide, v lice zapečem, rdečica me oblije.

Schamröthe *f.* rdečica, sram (-i), zardelost.

Schand- sramotni, ostudni.

Schandbalg *m.* pankrt.

Schandbube *m.* smrkolin, malopridnež, zanikarnež.

Schande *f.* sramota, nečast; das iſt eine — to je grdo, — sramotno; zu —n werden v sramoto priti (pridem); in — bringen sramotiti; osramotiti koga; zu —n machen poškoditi kaj; ſich zu —n arbeiten zdelati se, z delom se pregnati (-ženem).

ſchänden sramotiti; osramotiti; (entehren) skruniti; oskruniti; grditi; ogrditi, onečastiti, omadeževati.

Schänder *m.* sramotilec, oskrunjevalec, skrunilec. [dež.

Schandfleck *m.* sramota, grdoba, ma-

Schandgebot *n.* ponudba pod nič; sramotna zapoved (-i).

Schandgedicht *n.* nesramna pesem (-i), nesramna popevka.

Schandgeld *n.* nesramni denar.

Schandhure *f.*, **Schandweib** *n.* vlačuga, nesramnica, malopridnica. [življenje.

Schandleben *n.* nesramno —, sramotno

ſchändlich sramotěn, sramotilen, zasramen, grdilen, gnusen; (Perſon) grdoben, nepošten; (Gewerbe) nečist, nesramen; (That) grd, ostuden.

Schändlichkeit *f.* sramotnost, ostudnost, gnusoba, nesramnost.

Schandmal *n.* sramotno znamenje.

Schandmaul *n.* nesramni gobec, hudobni —, nesramni jezik; (verleumderiſch) opravljiva usta *pl.* [(-eta).

Schandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse

Schandpfahl *m.* sramotni steber.

Schandrede *f.* nesramni govor-, grde —, umazane besede *pl.*

Schandthat *f.* sramotno delo, — dejanje, nesramno delo.

Schändung *f.* sramotitēv, osramotitēv, oskrumba, omadeževanje; ſ. Nothzucht.

Schandweib *n.* ſ. Schandhure.

Schank *m.* točilnica, pivnica, krčma; ſ. Ausſchank.

Schankwirt *m.* točar, pivničar, krčmar.

Schanzarbeit *f.* okopno delo, delo pri okopih.

Schanze *f.* okop; (Wall) nasip, ograda; obrana, branik; eine — aufwerfen z okopom se utrditi; etwas in die — ſchlagen tvegati se česa.

Schanzgräber *m.* okopnik, kopač.

Schar *f.* krdelo, truma, tropa, trop, kopa, četa, jata, kup; eine unermeſsliche — tmá, kakor listja in trave.

Scharbock *m.* kurdej (Krankheit); ſ. Scorbut.

ſcharen ſich drúžiti se, zbirati se, strinjati se; skupiti se, zbrati (-berem) se, strniti se.

ſcharenweiſe *adv.* trumoma, krdeloma, tropoma, v trumah, v tropih.

ſcharf ostēr; (beißend) jedēk; (ſchneidend) nabrušen, bridēk; (Getränke) rezēk, rezēn; (beißend) skelēč, ripēč; (Wind) ostēr, hud, mrzēl; (ätzend) zjedljiv, jedēk; (Gehör) tenēk, tanēk, dobēr; (Geſicht) bistēr, dobēr; (Strafe) hud, težēk; (Verſtand) prebrisan.

Scharfblick *m.* bistri pogled, bistro oko (očesa); bistroumnost, prebrisanost.

ſcharfblickend ostroók, bistroók.

Schärfe *f.* ostrost; (Sinn) bistrost; (Meſſer) rez, rezina, ostrina; (Getränke) reznost; (Genauigkeit) natančnost; *fig.* bistrina.

ſcharfeckig ostrorobat.

ſchärfen ostriti, brusiti; poostriti, nabrusiti; (Verſtand u. *fig.*) bistriti, jasniti; izbistriti; (den Mühlſtein, die Senſe) klepati (klepljem); poklepati.

ſcharfkantig ostrorobat, ostrorob.

Scharfrichter *m.* rabelj (-na). [rezēn.

ſcharfſchneidig bridēk, prebridēk, ostro-

Scharfſchütze *m.* strelēc, izvrstni strelēc.

ſcharfſichtig bistrovid, bistroviděn, bistroók.

Scharfſichtige *m.* bistroviděc.

Scharfſichtigkeit *f.* bistrovidnost.

Scharfſinn *m.* bistri um, bistroumnost, bistra glava, prebrisanost, ostroumje.

ſcharfſinnig bistroumēn, bistroglav, prebrisan, ostroumēn.

Schärfſtein *m.* brus, brusni kamen.

Schärfung *f.* ostrenje, brušenje; (Lautſchärfung) poostritēv.

Schärfungszeichen *n.* znak poostritve.

Scharkreuz *n.* križ, v katerem se stikata rudni žili. [tica.

Scharlach *m.* škrlat; (Krankh.) škrla-

ſcharlachen, ſcharlachfarben škrlatēn, škrlatast.

Scharlachfieber *n.* ſ. Scharlach.

Scharmützel *n.* praska, poboj, pretep, mali boj.

Schärpe *f.* prepas, preveza.

Scharpie *f.* ſ. Charpie.

Scharre *f.* strgulja, strugača, struglja, grebljica.

ſcharren strgati (-gam, -žem), ogrebati; (v. Pferden) kopati (-pljem); (v. Hunden) praskati z nogo; (v. Hühnern) brskati, brcati, razgrebati.

Scharricht *n.* nastržēk, strgotina, ostružina.

Scharte *f.* škrba, škrbina, škrta; (Narbe) brazgotina, prask; (Einſchnitt) zareza; *(Serratula tiretoria)* mačina; *fig.* hiba, pogrešēk, madež.

ſchartig škrbast, škrbinast, skrhan; (beim Eiſen) pleniv, plenast; — machen krhati; skrhati.

Scharwache *f.* ponočna straža.

ſcharweiſe *adv.* ſ. ſcharenweiſe.

Schatten *m.* senca, senčina, tenja; (kühler —) hlad, hladilna senca; (Kernſchatten) polna senca; — werfen senco delati; — machen zasloniti, *impf.* zaslanjati; in den — ſtellen zatemniti, zakrivati; Schatten- senčni, senčnati.

ſchatten senčiti; (im Schatten ſitzen) senčiti se.

Schattenbild *n.* tenja, senčna podoba, senčni obraz; (Trugbild) mamilo, slepilo.

Schattengang *m.* sénčina, zasenčje.

Schattengegend *f.* osoje, osovje, osonja, osonj (-i).

Schattengeſtalt *f.* senčna podoba, podoba kakor senca; izmišljena podoba.

Schattenkönig *m.* kralj brez moči in vlade.

Schattenlinie *f.* senčna črta, črta senč-

Schattenmalerei *f.* slikanje s tenjo.

Schattenprojection *f.* senčna projekcija.

Schattenpunkt *m.* kraj sence.

schattenreich senčèn, senčnat.

Schattenreich *n.* dežela mrtvih, — rajnikov, — umrlih; (myth.) kraljestvo sence in tmine; krtova dežela.

Schattenriſs *m.* senčni obraz, senopis, potenjica, silueta.

Schattenſeite *f.* senčna —, temna —, osojna stran; *fig.* hiba, pomankljivost, nedostatèk.

ſchattenſeitig osojèn, odsojèn.

Schattenſpiel *n.* senčna igra, igra s senčnimi podobami.

Schattenſtrich *m.* debela črta.

Schattenzeiger *m.* tenjekaz.

ſchattig senčèn, senčnat; (Ort) osojèn, hladèn; (Baum) košat, senčèn.

ſchattieren seniti, senčati; oseniti, otenjati; *impf.* otenjevati.

Schattierung *f.* otenjava; senca.

Schatulle *f.* ſ. Chatouille.

Schatz *m.* (Vorrath) zaloga, zaklad; (koſtbares Ding) dragotina, dragota, dragotija, svetinja; (Staats—) državni zaklad, državna blagajnica; (Braut—) dota; (Reichthum) bogastvo; *fig.* (geliebte Perſon) ljubček, ljubica.

ſchätzbar cenljiv, cenjen, dragocen; (achtungswert) spoštljiv, spoštovan, čislan; —e Sache dragocena reč (-i).

Schätzchen *n.* ljubček, ljubica, srčice.

ſchätzen ceniti; (jemd.) čislati, spoštovati, ceniti, v čislih imeti (imam).

ſchätzenswert spoštovanja vreden.

Schätzer *m.* cenilèc, cenitelj; spoštovalèc, čestilèc; —in *f.* čestilka, cenilka.

Schatzgeld *n.* zaklad.

Schatzgräber *m.* kopač zakladov.

Schatzgräberei *f.* kopanje —, iskanje zakladov.

Schatzkammer *f.* zakladnica, blagajnica; riznica.

Schätzmann *m.* cenilèc, cenitelj.

Schatzmeiſter *m.* zakladnik, blagajnik.

Schätzpreis *m.* cena, cenilo.

Schatzung *f.* davèk, davščina, dača (Steuer).

Schätzung *f.* cenitèv; (Hochachtung) spoštovanje, čislanje; — vornehmen ceniti; — veranlaſſen vzdigniti cenitèv.

Schätzungsbetrag *m.* cenjeni znesèk, cenilo.

Schätzungseid *m.* cenitna prisega.

Schätzungspreis *m.* ſ. Schätzpreis.

Schätzungsprotokoll *n.* cenitni zapisnik.

Schau *f.* vid; (Beſchau) ogled; zur — na ogled; zur — tragen kazati (kažem) —, ponašati se s čim; nur zur — na videz.

Schaub *m.* škopa; (ein Bund) otép.

Schaube *f.* dolg plašč, gaban, gabanica.

Schaubrot *n.* ogledni kruh.

Schaubude *f.* razstavnica.

Schaubühne *f.* gledišče; igralnica, pozorišče.

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgetèc; (Gezitter) trepet, stres, zona, mraz; es ergreift mich ein — groza —, zona me spreleti, — obide; *impf.* — spreleta, — obhaja; Schauergrozni.

ſchauderhaft grozèn, grozovit, strašanski, strahovit.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, strahovitost.

ſchauderlich ſ. ſchauderhaft.

ſchaudern groziti se, tresti se, trepetati, drgetati (-gečem); zgroziti se; es ſchaudert mich groza me je, zona me obide; *impf.* — obhaja; grozi me, strah me lomi, lasje se mi ježijo.

ſchaudervoll strašanski, strahovit, prestrašèn, pregrozèn, groze poln, strahu poln.

ſchauen gledati, zreti (zrem); (ſehen) videti; (v. Kindern) gledkati; (genau) motriti; pogledati, *impf.* pogledovati; ozreti se, *impf.* ozirati se; ſchau glej! gledi! poglej! ſich ſatt — nagledati se; ſtreng — z očmi prebosti (-bodem).

Schauer *m.* gledalèc; (Beſchauer) oglednik.

Schauer *m.* (Schauder) strah, zona, mraz, groza, drgetèc; ein — durchbebte mich groza me je obšla, mraz me je spreletel; (Hagel) toča; (Gewitter) naliv, nevihta, ploha, huda ura; Schauer- grozni, strašanski.

Schauergeſchichte *f.* pregrozna povest.

ſchauerhaft ſ. ſchauderhaft.

ſchauerig grozēn, strahoběn.

ſchauerlich grozēn, grozovit, strašan, strašanski.

ſchaudern (hageln) toča gre, toča se usiplje; (ſchaudern) zleniti (-nem) se, zdrzniti se; *impf.* drgetati (drgečem), tresti se; es ſchauert mir davor groza —, strah me je tega.

Schauernacht *f.* strašna noč (-í).

Schauerthat *f.* strašno —, grozno delo.

ſchauervoll prestrašēn, groze poln, grozovit, pregrozēn, strahoběn, strašanski.

Schaufel *f.* lopata; *dem.* lopatica; (am Waſſerrade, Wurf—) vevnica, vejača; (Brot—) lopar; (Kohlenſchaufel) žežél, žužlja.

ſchaufelförmig lopatast.

ſchaufelig lopatnat, z lopátami.

ſchaufeln grebsti (grebem), kopati (kopljem); (Schnee —) kidati, ogrebati; (Waſſer —) zajemati, črpati.

Schaufelrad *n.* kolo (-esa) na lopate.

Schaufelſtiel *m.* lopatišče.

Schaufenſter *n.* lina, linica; (b. Kaufmann) razstavno —, ogledno okno; ogledišče.

Schaufler *m.* kidalēc, kidáč. [geld.

Schaugebür *f.* gledninа; ſ. Eintritts-

Schaugepränge *n.* naogledni bliščˊ, očitna gizda, veličavje.

Schaugerüſt *n.* gledališčni oděr.

ſchaugierig radogledēn.

Schauglas *n.* kukalo, kukalnik.

Schaukel *f.* gugalica, gugalnica, jugalnica, zibel (-i), ujčka.

ſchaukeln gugati (-am, -gljem), jugati, ujčkati, ujcati, zibati (zibljem).

Schaukelſyſtem *n.* omahljivost, nestanovitnost.

Schaukler *m.* gugalēc, ujčkalēc.

Schauluſt *f.* radoglednost.

ſchauluſtig radogled.

Schaum *m.* pena; (d. Mundes) slina; mit — bedecken openiti, osliniti.

Schaumcicade *f.* slinarica.

ſchäumen *intr.* peniti se, pene gnati (ženem); zu — anfangen razpeniti se, vzpeniti se; *tr.* razpeniti, openiti; (d. Fleiſch) pene posneti (-snamem).

ſchäumend peneč, penast, slinav.

Schaumgold *n.* zlata pena.

ſchaumicht penast, peni podoběn.

Schaumkelle *f.* penjenica, penjavka, penjača, penovka; posnemalnica (pen).

Schaummünze *f.* spominski penez, kolajna.

Schaumwein *m.* penina.

Schauplatz *m.* pozorišče, torišče; (Theater) gledišče, gledališče; (— d. Begebenheit) dogodišče; (Kriegs—) bojišče; d. — der Handlung iſt dejanje se vrši, igra se godi; vom — abtreten odstopiti, (des Lebens) iz tega sveta iti (grem); auf d. — erſcheinen prikazati (-kažem) se.

Schauſpiel *n.* igra, igrokraz, glediščna igra, drama; (im weiten Sinne) prizor, obraz, podoba.

Schauſpieldichter *m.* dramatični pesnik, pisatelj glediščnih iger, dramatik; —in *f.* pisateljica glediščnih iger.

Schauſpieler *m.* gledišči igralēc, glumáč, gluměc; —in *f.* gledišča igralka.

Schauſpielhaus *n.* gledališče, gledišče, kazališče.

Schauſpielkunſt *f.* dramatična —, gledišča umetnost.

ſchauſpielmäßig gledišēn.

ſchauſtellen na ogled postaviti, razstáviti; *impf.* na ogled postavljati, razstavljati.

Schauſteller *m.* razstavnik, izložnik.

Schauſtück *n.* reč na ogled.

ſchautragen ponašati se, skazovati se s čim, bahati se, šopiriti se (s čim).

Scheche *m.* šarēc, pisan konj, brezast konj.

Scheckenfalter *m.* pisančēk.

ſcheckig šarēn, pisan, brezast, péstr.

ſcheel (ſchielend) krivogledēn, škilast; *fig.* nevoščljiv, zavidēn; *adv.* grdo, po strani, pisano; nevoščljivo, zavidno.

Scheelſucht *f.* krivoglednost; nevoščljivost, zavidnost.

ſcheelſüchtig grdogled, grdogledēn; nevoščljiv, zavidēn.

Scheelſüchtigkeit *f.* ſ. Scheelſucht.

Scheffel *m.* korēc, mérica.

ſcheffeln izdajati, plenjati, obilo roditi, (žito plenja).

Scheibe *f.* plošča; (Fenſter—) šipa; (Rolle) krožēc, kolo (-esa), kolče (-ta),

kolut, krog; (Wachs—) sat; (Töpfer—) kolovrat; (Mondſcheibe) lice, kolobar; (Schieß—) tarča; (Sonnen—) kolo, krog.

ſcheibenartig kolčast, kolutast.

Scheibenboden *m.* ležnica.

ſcheibenförmig kolutast.

Scheibenſchießen *n.* streljanje v tarčo.

Scheibenſchütz *m.* tarčar, tarčestrelec.

ſcheibig krožčast, kroglast.

ſcheidbar ločljiv, razločen, razkrójen.

Scheide *f.* nožnica, nožnice *pl.*, korice *pl.*; (Grenze) meja, predel, pregraja; (Blůten—) tulec.

Scheidebliđ *m.* poslednji pogled, poslednji ozir.

Scheidebrief *m.* razporočno —, razvezno pismo; razporoka.

Scheideeck *n.* gorski predel, teme gorskega sedla.

Scheideerz *n.* izbrana ruda.

Scheidegebirge *n.* ločilno —, razmejilno pogorje, mejilna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovesni pozdrav; pozdrav pri odhodu.

Scheidekunſt *f.* ločba, kemija.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločilnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobiž, drobni denar, drobni novčc.

ſcheiden *tr.* ločiti, deliti; razločiti, razdeliti, razdružiti, razdvojiti, razpoloviti, razpolovičiti; *impf.* razločevati, razdeljevati; (chemiſch) krojiti; razkrojevati; (daš Gute v. Schlechten) odbrati (-berem), prebrati; *impf.* prebirati; (ein Ehepaar) ločiti, razvezati (-vežem), razporočiti; *impf.* razvezovati, razporočevati; wir ſind geſchiedene Leute mi smo vsaksebi, smo ločeni, smo narazen; ſich — ločiti se; razdvojiti se, razpoloviti se; *intr.* ločiti se; razločiti se, raziti (-idem) se; *impf.* razhajati se; (Abſchied nehmen) posloviti se, slovo vzeti (vzamem), razstati (-stanem) se; von der Welt — preseliti se v večnost, umreti; *impf.* preseljevati se —, umirati.

Scheidepunkt *m.* razhajališče, ločilna točka.

Scheider *m.* delilec, delitelj; (Abſchiednehmer) ločilec, ločitelj; (Ausleſer) odbiralec; —in *f.* deliteljica; ločilka; odbiralka.

Scheideſpruch *m.* razsodba, razsod.

Scheideſtunde *f.* ura ločitve, ura slovesa; *fig.* smrtna —, poslednja ura.

Scheidewand *f.* pregraja, pregrada, pretin, ločilna stena, prepažba.

Scheidewaſſer *n.* (voda) ločnica.

Scheideweg *m.* razpotje, razcestje, križpot.

Scheidung *f.* (Trennung) ločitev, delitev, razdelitev; (chemiſche —) krojitev, razkrojitev, ločba; (Ehe—) razporoka, razporočitev, razveza; (Abſchied) odhod, razhod.

Schein *m.* (Licht) svit, svetloba; (Glanz) sij, žar, bliščc, lesk; (Vollmond) ščip, polna luna; (Anſchein) dozdevek, videz, podoba; zum — na videz; nach dem —e po vidu; (zum —e) na oko; (Document) spričevalo, list, pismo; *(phys.)* sijanje, svetloba; (Geſichtstäuſchung) privid; Schein- videzni, dozdevni, lažnjiv, na videz, na oko, slutvo-.

ſcheinbar *adi.* videzčn, dozdevčn; prividen; *adv.* na oko, na videz.

Scheinbarkeit *f.* videznost, dozdevnost.

Scheinbeere *f.* pajagoda.

Scheinchriſt *m.* hinavski kristijan.

Scheinding *n.* izmišljena reč (-i).

Scheinehre *f.* izmišljena —, dozdevna —, puhla čast (-i).

ſcheinen sijati (sijem), svetiti; svetiti se; (glänzen) lesketati (leskečem) se; warm — prigrevati, pripekati; (dünken) zdeti se, dozdevati se, videti se; es ſcheint kaže se; er will fromm — pobožnega se dela; mir ſcheint es zdi se mi, pozdeva se mi.

Scheinfreund *m.* hinavski prijatelj.

Scheinfrucht *f.* nepravi plod.

Scheinglück *n.* dozdevna —, domišljena sreča.

Scheingröße *f.* dozdevna —, domišljena velikost.

Scheinhandlung *f.* videzno dejanje, delo na oko.

ſcheinheilig licemerčn, svetohlinski, hinavski, svetopét, svet na oko.

Scheinheilige *m.* licemer, hinavčc, svetohlinec; *f.* hinavka.

Scheinheiligkeit *f.* svetohlinstvo, licemérstvo, hinavska pobožnost.

ſcheinkrank na videz bolán.
Scheinleben *n.* življenje; ein — führen živeti.
Scheintod *m.* dozdevna —, domenjena smrt (-i), zamrtnost. [mrtév.
ſcheintodt zamrtén, mrtvičén, kakor
Scheintodte *m.* zamrtnik.
Scheinübel *n.* dozdevno zlo.
Scheinvertrag *m.* navidezna pogodba.
Scheinweſen *n.* dozdévnost, umišljeno bistvo.
Scheiße *f.* driska, driskavica, hitrica.
ſcheißen srati (serjem); posrati se.
Scheißer *m.* osranéc, posranéc.
Scheißhaus *n.* ſ. Abort; stranišče.
Scheit *n.* poleno, kálanica, razkójek (razkoljek); *dem.* polence; (Halb—) plat (-i).
Scheitel *m.* teme (-na); (Berg) vrh, teme, sleme (-na), vršac; (Dreieck) vrh kota; (— der Ellipſe) teme pakroga; *fig.* glava; von d. Fußſohle bis zum — od glave do nog.
Scheitelbein *n.* kost témenica.
Scheiteleck *n.* sovršni kot ob. ogél.
Scheitelgleichung *f.* (der Parabel) temenska —, glavna jednačba parabole.
Scheitellinie *f.* navpična črta, navpičnica. [čiti.
ſcheiteln razčesati (-šem); lase pre-
Scheitelpunkt *m.* temenišče, nadglavišče, vršnik; zenit. [kalén.
ſcheitelrecht navpičén, pokončén, verti-
Scheitelwinkel *m.* sovršni kot.
Scheiterhaufen *m.* grmada, gromada, lomača.
ſcheitern razbiti (-bijem) se; (Schiff) zdrobiti se; zlomiti se, streti (sterem u. starem) se; razkrušiti se, razkršiti se; (nicht gelingen) spodleteti, izpoddrkniti; Holz — drva cepiti. [*pl.*
Scheitholz *n.* poleno, polena *pl.*, drva
Schelfe *f.* (Äpfel—) lupina, olupék; (Bohne u. dgl.) luščina, robina, robčina; (Nuß—) robina.
Schelle *f.* kragulja, kraguljec, kragulječek; škrgét, škrgetec; zvonček; (Maul-ſchelle) zaušnica, klofuta; (Hand—, Fuß-ſchelle) lisice *pl.*, okovi *pl.*
ſchellen žvenkljati, zvončkati, cingljati, kraguljiti, škrgetati (-gečem); ein wenig — pozvončkati.
Schellenband *n.* ovratnik z zvončki.
Schellenkappe *f.* ſ. Narrenkappe.
Schellenkranz *m.* kragulje *pl.*, kraguljec.
Schellfiſch *m.* vahnja.
Schellhengſt *m.* pastúh, žrebec, celak.
Schellkraut *n.* (*Chelidonium maius*) krvavi mleček, rosopas; (*Ch. minus*) bradavičnik.
Schellwurzel *f.* ſ. Schellkraut.
Schelm *m.* zreli ptič, prekánjenec, goljuf, slepar; malopridnež; armer —! revež! uboga reva!
ſchelmen slepariti, goljufati; okaniti, oslepariti, ociganiti.
Schelmerei *f.* zvijača, sleparija; vragolija; prekanjenost, zvijačnost, lokavstvo.
ſchelmiſch goljufen, zvit, lokav; premeten, presukan; ukanljiv; — lačeln v pest (-i) se smejati (-em), múzati se.
Schelmſtreich *m.*, **Schelmſtück** *n.* zvijača; ſ. Schelmerei. [pismo.
Scheltbrief *m.* ozmerjalno —, očitalno
Schelte *f.* psovka, kletvica; okreg.
ſchelten zmerjati, psovati, kregati, karati; ozmerjati, opsovati, okregati, okarati; obrati (-berem), ošteti (-stejem); *impf.* obirati; (fluchen) kleti (kolnem), hudičevati, rentačiti.
Schelter *m.* zmerjalec, psovalec, obiralec, preklinjalec; —in *f.* zmerjalka, psovalka, obiralka, preklinjalka.
Scheltwort *n.* kletvica, kletvina.
Schema *n.* načrt; (Formular) obraz, obrazec; (Plan) črtež, obris.
ſchematiſch v obrazcih, v obrisu.
Schematismus *m.* imenik.
Schemel *m.* podnožnik, podnožje, pručica; (d. Webeſtuhl) nogálnica.
Schemen *m.* ſ. Schattenbild.
Schenk *m.* točáj, točár, krčmár.
Schenke *f.* pivnica, krčma.
Schenkel *m.* krak, bedro; (Ober—) stegno; (Unter—) krača; (Unterſchenkelbein) golenica, piščal (-i); Schenkel- bédrni, stegenski.
Schenkelarterie *f.* bedrna odvodnica.
Schenkelbein *n.* bédrna kost (-i), piščal (-i), stegno, kost stégnenica. [kila.
Schenkelbruch *m.* zlomljeno stegno;
Schenkelgelenk *n.* kolkov sklep, sklep stegna.

Schenkelhöhle *f.* kolkova šiška.
ſchenkelig stegnat, bédrnat.
Schenkelnerv *m.* bédrni živéc.
ſchenken darovati; podariti, pokloniti, v dar dati, podeliti; (Wein) točiti, krčmariti; (einſchenken) natočiti, naliti (-lijem); (nachſehen) prizanesti, odpustiti; *impf.* prizanašati.
Schenker *m.* darovalec, darilec, delilec.
Schenkgerechtigkeit *f.* krčmarska pravica.
Schenkkeller *m.* klet (-í). [klon.
Schenkung *f.* daritév, darilo, dar, po-
Schenkungsbrief *m.* darilno pismo.
Schenkungsurkunde *f.* darovnica.
Schenkungsvertrag *m.* darilna pogodba.
Schenkwirt *m.* krčmár, točar, gostilničar; —in *f.* krčmarica.
Scher- strižni.
Scherbe *f.* črepina, čepina, črep, črepinja; in —en zerfallen na kosce razbiti (-bijem) se.
Scherbengericht *n.* sodba s črepinami, ostracizém.
Schere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) skalina, škrbina, pečina; (des Krebſes) ščipalnica, klešče; (Kloben) škarje, škrpéc.
ſcheren striči (strižem); ostriči; (Bart —) briti (brijem); obriti; *fig.* odirati, žuliti, dreti (derem); ſich mit etwas — pečati se, ukvarjati se, ubijati se, upirati se; ſich um etwas — mar biti česa; ſcher' dich! poberi se!
Scheren *n.* striža, strižba.
ſcherenförmig škarjast.
Scherenſchleifer *m.* brusač, brusec, nožebrusec.
Scherer *m.* strižec, strigalec; (Bart—) brilec; —in *f.* strižica, strigalka.
Schererei *f.* nadlega, neprilika, trud.
Scherflein *n.* troha, mrva, betvo; trohica, mrvica, prilog; ſein — beitragen po svoji moči pripomoči.
Schergarn *n.* snutek, osnova.
Scherge *m.* birič. [opravilo.
Schergenamt *n.* biriška služba, biriško
Scherkäfer *m.* kleščar, klešman.
Schermaus *f.* krtica, krtek, voluhar.
Schermeſſer *n.* britév.
Schermühle *f.* snovalo, navijalo.
Scherung *f.* striža, strižba, striž (-i).
Scherwenzel *m. fig.* lizun.
ſcherwenzeln, ſcharwenzeln ponujati se, sladkariti se, sliniti se.
Scherz *m.* šala, gluma, burka, norčija; (kleiner —) pošalica; — machen ſ. ſcherzen; — bei Seite brez šale; er verſteht keinen — z njim se ni šaliti; im — smehoma, v šali; im — ſagen pošaliti se; — treiben mit jemd. norčevati se s kom, šaliti se s kom; Scherz- šaljivi.
ſcherzen šaliti se, šale briti (brijem); pošaliti se; (luſtig ſein) veseliti se, radovati se.
Scherzer *m.* šaljivec.
Scherzgedicht *n.* šaljiva pesém (-i), smešnica. [ljiv.
ſcherzhaft šaljiv, šalen, smešen, glum-
Scherzhaftigkeit *f.* šaljivost, smešnost.
Scherzlaune *f.* šaljivost, veselost.
ſcherzlaunig šaljiv.
ſcherzliebend radošalen, šaloljuben.
Scherzmacher *m.* šaljivec, glumáč.
Scherzrede *f.* šaljive besede *pl.*, šaljivi govor. [smeh.
ſcherzweiſe *adv.* v šali, smehoma, za
Scherzwort *n.* pošalica, šalica.
ſcheu plah, plašen, plašljiv, bojéč, bojazljiv, zbegan; — machen plašiti, strašiti; preplašiti, splašiti.
Scheu *f.* plahota, plašnost, bojazen (-i), boječnost, strah; ohne Scham u. — brez sramú in strahu; heilige — sveti strah.
Scheuche *f.* strašilo, plašilo.
ſcheuchen plašiti; splašiti, spoditi.
ſcheuen bati (bojim) se, plašiti oder strašiti se česa; (meiden) ogibati (-gibljem) se, umikati se; (ſich hüten) varovati se česa; er ſcheut die Arbeit delo mu preseda, dela ga je strah; gebrannte Kinder — das Feuer kogar je kača pičila, boji se zvite vrvi; Licht — svetlobo sovražiti; er ſcheut ſich ne upa se, ne drzne se; das Pferd ſcheut konj se plaši.
Scheuer *f.* kozolec, stog; (Heu—) senica, svisli *pl. f.*; (Dreſch—) skedenj, gumno; (Barn) parna; (Wagen—) kolarnica, kolnica; (Ziegel—) opečnica.
ſcheuern drgati, drgniti; (ſich — an den Bäumen) drgati, čohati se; (reinigen) čistiti, čediti, pospravljati.

Scheune *f.* skedênj; ſ. Scheuer.
Scheunegerüſt *n.* oděr.
Scheuntenne *f.* gumno, gumnišče.
Scheuſal *n.* gnusoba, grdoba, spaka, strašilo; pošast (-i).
ſcheußlich ostuděn, gnusoběn, strašen, pošasten, grozovit. [nost.
Scheußlichkeit *f.* ostudnost, gnusob-
Scheue *f.* pezder, pazdér; *coll.* pezdirje, terinje.
Schichte *f.* plast (-i), pôla, sklad, nasad; (Reihe) vrsta, red (-i), rida; (Lage) lega; (— Arbeiter im Weingarten) postat (-i); (Tag—, Nacht—) obdanica, obnočnica.
ſchichten deliti, odločiti, odbirati; (reihen) vrstiti, náditi, náspi devati (devljem); zvrstiti; pospraviti; (Holz) skládati, zlagati; zložiti drva.
ſchichtenähnlich pločast.
Schichtenende *n.* glava ob. izhod sklada.
Schichtengebirge *n.* skladovito gorovje.
Schichtenkopf *m.* glava sklada.
Schichter *m.* skladalec, zlagač.
Schichtholz *n.* zložena drva *pl.*, drva v skladalnici.
Schichtung *f.* skladovitost, slojevitost.
Schichtungsfläche *f.* skladovna ploska.
Schichtungskluft *f.* razsedlina skladov, — nasadov.
ſchichtweiſe *adv.* vrstoma, redoma, skladoma; náspi, vznasad; plast na plast.
Schicken poslati (pošljem), *impf.* pošiljati; (irgendwohin —) odpraviti, poslati; Gott ſchickt Bog nakloni, — obrne; *impf.* naklanjati, obračati; ſich — spodobiti se, pristojati se, primeren biti (sem); (in etwas) privaditi se česa, udati se v kaj; (zuſammenpaſſen) prilegati se, skladati se, ujemati se, vezati (vežem) se, stikati se; (ſich rüſten) odpravljati se.
Schicker *m.* pošiljalec, pošiljatelj; —in *f.* pošiljalka.
ſchicklich pristojen, spodoben, priličen, primeren, dober, prikladen.
Schicklichkeit *f.* pristojnost, spodobnost, priličnost, prikladnost.
Schickſal *n.* osoda, usoda; (Ereigniš) *naključba, namerek*, pripetljej.
Schickſalsgöttin *f.* sojenica, rojenica.
Schickung *f.* nagoda, sreča, božja volja; pošiljatev.
ſchiebbar pomičen.
ſchieben riniti, pomikati, suvati, porivati; poriniti, suniti, potisniti; (in den Ofen —) vsaditi, *impf.* vsajati; (b. Seite —) odriniti, odmakniti, odstraniti; *impf.* odmikati; (die Schuld auf jmd. —) zvračati; zvrniti; (Kegel —) kegljati; zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlagati, odložiti, zatezovati.
Schieber *m.* porivalec, potiskáč; pomikovalec; razdeljevalnik; (Brot—) lopar; (Kohlen—) lopatica, veslica; (Riegel) zapah, zatik, zatika, zapornica, zapor, zatvornica; (Stöpſel) zamašek.
Schiebkarren *m.* tačka, samokolnica, toliga, samotežnica.
Schiebſack *m.* malha, žep.
Schiebthür *f.* premične duri *pl. f.*
Schiebtruhe *f.* cize *pl.* [sodišče.
Schiedsgericht *n.* razsodišče, izbrano
Schiedsrichter *m.* razsojevalec, razsodnik; posrednik, pogajalec.
ſchiedsrichterlich razsoden, razsodnji.
Schiedsſpruch *m.* razsodek, razsodba, razsoja.
Schiedſtein *m.* kamen mejnik.
ſchief poševen, položen, kos, nagnen, viseč (Säule); (geneigt) naklonjen; —e Linie poševna —, kosa črta; *adv.* pošev, napošev; (gebogen) zvežen, vegast, kriv; in —er Richtung pošev, napošev, po strani; — anſehen po strani —, grdo —, krivo pogledati; — denken napačno misliti; — deuten krivo tolmačiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rakovo pot; — machen vežiti; zvežiti; —e Ebene strmina.
ſchiefbeinig krivonog, švedrast, krevljast.
Schiefe *f.* poševost, poševica, oced, položnost, krivina, naklonjenost, nagnenost.
Schiefer *m.* platič, plena; (Kopf) lusk, luskina; (Mineral) skriljevec, škrlo.
Schieferdach *n.* skriljnata streha.
Schiefergebirge *n.* skriljavo gorovje.
ſchieferig škriljnat; skriljav, pleniv; (—e Structur) skriljavi slog ob. sestav.

Schieferkohle *f.* plenasti premog.

ſchiefern ſich krojiti, platiti, luščiti se; skriljiti se.

Schieferplatte *f.* skrilj, skriljna plošča.

Schieferſtein *m.* skriljevec.

Schiefertafel *f.* skriljna ploščica.

Schieferthon *m.* laporjeva glina, gomola.

Schieferung *f.* skriljavost.

Schiefheit *f.* poševnost, položnost, poveznost; *fig.* napčnost.

ſchiefmäulig krivoust.

ſchiefrund podolgasto okrogel. [tën.

ſchiefwinkelig kosokotën, poševnoko-

Schiefzähner *m.* kosozób.

Schiel *m.* smuč.

ſchiel *s.* ſcheel.

ſchieläugig prekast, škilast, krivoglèd.

Schieläugige *m.* krivogledec, škilec.

ſchielen škilati, križem gledati, po strani gledati.

Schieler *m.* krivoglèd, krivogledec.

Schienbein *n.* golen (-i), golenica; (d. kleinere hintere Bein, *fibula*) piščal (-i); Schienbein- golenični.

Schienbeinfläche *f.* golenična plošča.

Schienbeingeſchwulſt *f.* golenični otok.

Schienbeinſchlagader *f.* žila privodnica golenična.

Schiene *f.* šina; ploščinja, deščica.

ſchienen okovati (okujem); okavati.

Schienennagel *m.* šinjak.

ſchier *adv.* skoraj, malo da ne, toliko da ne; blizo; (ſchon) že.

ſchier čist, sam, gol. [rašiti.

ſchieren pospešiti, spodbosti (-bodem);

Schierling *m.* (Garten—) mala trobelika, pasji peteršilj; (geflecter —) pikasti mišjek; (Waſſer—) velika trobelika; Schierlings- trobelični.

Schierlingsbecher *m.* kupa trobelikovca.

Schierlingsgift *n.* trobelični strup.

Schieß- strelni.

Schießbahn *f.* streljana.

Schießbaumwolle *f.* strelna pavolja, strelni bombaž.

Schießbedarf *m.* strelivo.

Schießbogen *m.* strelni lok, samostrel.

Schieße *f.* lopar.

ſchießen *tr.* streliti; ustreliti; *impf.* streljati; (losdrücken) sprožiti; blind — brez krogle —, v zrak streljati; fehl — ne zadeti (-denem); einen Bock — zmotiti se, ne zadeti; eine Breſche — zid razvaliti, — prestreliti, — prebiti (-bijem); nach der Scheibe — v tarčo streljati; Geld zuſammen — denar zložiti; *impf.* — zlagati, — skladati; Brot in den Ofen — kruh vsaditi, *impf.* — vsajati; kruh v peč devati (devljem); *intr.* šiniti, švigniti; *impf.* švigati, smukati; das Blut ſchießt kri se pocedi, — sikne, — se ulije; die Thränen — solze oblijó; den Zügel — laſſen odjenjati, popustiti; *impf.* popuščati; (v. Pflanzen, Bäumen) pognati (-ženem), *impf.* poganjati, naglo rasti (rastem); in Samen — seme nastavljati; (v. Mais) puhati, izmetati se; (von d. Ähren) v klasje iti (grem); ožititi se; (mit dem Gewehre) streliti; ustreliti; *impf.* streljati, pokati; das Gewehr ſchießt gut puška dobro nese.

Schießen *n.* streljanje, pokanje.

Schießer *m.* streljalec, strelec.

Schießgeld *n.* strelščina.

Schießgewehr *n.* strelilo, puška.

Schießhaus *n.*, —ſtätte *f.*, —platz *m.* strelišče.

Schießinſtruction *f.* strelno poučilo.

Schießprügel *m.* pihalnik.

Schießpulver *n.* smodnik, strelni prah.

Schießſcharte *f.* puškarica.

Schießſcheibe *f.* tarča.

Schießwaffe *f.* strelno orožje.

Schießwerkzeug *n.* strelilo.

Schiff *n.* čoln; (großes Fahrzeug) ladija, barka; das — ſcheitert ladija se razbije; (— des Webers) snovalnica, čolnek, čolnič; (Kirchenſchiff) ladija, osredje cerkve, sredina; (— des Buchdruckers) ladjica, straniščnica; Schiff- ladijski.

ſchiffbar plovën, broden, ladijenosen, brodonosen; vozen.

Schiffbarkeit *f.* plovnost, brodnost.

Schiffbarmachung *f.* urejevanje rek za plovnost.

Schiffbau *m.* tesanje ladij.

Schiffbauer *m.* ladijedelec.

Schiffbauholz *n.* les za ladije.

Schiffbaukunſt *f.* tesarstvo ladij.

Schiffbruch *m.* brodolom, razbitje ladije; *fig.* velika izguba.

Geruch nach —) zatuhlina; (am rš; (Anſatz zum —) oprh; (ein Pferd) belẽc, sivẽc; (Eiſen—) elenko.

melig plesnjev, plesniv; (— plesniti, prhneti.

melkraut *n.* grižévẽc.

meln plésneti (plésnejem), prh- plesneti, oprhniti.

melpilz *m.* plesẽn (-i).

mer *m.* lesk, leskota, blesk, bliſč, bliščoba, sij; (ſchwacher lenje, brlenje, pribleščẽk; *fig.*

mern lesketati (-etam, -ečem) tlikati se, blesteti, blisketati -ečem) se, bliskati se, bliščati migljati; (ſchwach —) mrleti.

mernd bliščeč, bliščóbẽn, les- leskẽč, sijajẽn, migljajoč; (—er leskotna sijajnost.

mpf *m.* (Schande) sramota, ne- (Beſchimpfung) zasramovanje, čenje, psovanje; (Schimpfwort) ; einen — anthun ogrditi, osra- daš iſt ein — für ihn to mu čast in sramoto; Schimpf- sra-

pfen psovati, zmerjati, zasramo- diti, z grdimi besedami pitati; ti, ogrditi, opsovati.

pfen *n.* psovanje, zmerjanje.

pfer *m.* psovalẽc, zmerjalẽc, za- alẽc; —in *f.* psovalka, zmerjalka.

pfgedicht *n.* sramotilna pesẽm bavljica.

pflich sramotẽn, sramotilẽn, ne- zasramovalẽn; auf eine —e Art no, grdo.

pfname *m.* psovka, nadevẽk, , sramotilno ime (-na).

pfrede *f.* grde besede *pl.*, pso-

pfwort *n.* ſ. Schimpfname.

maas *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrlina.

manger *m.* mrhovišče, odirališče.

mel *m.* skodla, deska; *dem.* skod- ščica.

meldach *n.* streha iz deščic, — el.

meldecker *m.* krovẽc.

Schindelmacher *m.* skodlar.

Schindelmeſſer *n.* strug.

Schindelnagel *m.* strešnik.

Schindelſtamm *m.* deblo za skodle.

ſchinden dreti (derem), guliti, iz kože devati; odreti, oguliti, iz kože dejati (denem); ſich — odreti se; *fig.* krvavo se truditi; einen Menſchen — zatirati, tlačiti, pritiskati, pestiti.

Schinder *m.* oderuh; (Abdecker) konjedèr, konjedérẽc, konjedirẽc, mrhar, živodèr; Schinder- konjedirski.

Schinderei *f.* konjedirstvo; *fig.* odrtija, zatiranje; (Ort) konjedirnica.

Schindermähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

Schinken *m.* gnjat (-i); (Vorderſchinken) pleče (-ta), krača; Schinken- gnjatni.

Schinkenbein *n.* gnjatnica.

Schinkenhändler *m.* kračman.

Schirm *m.* varstvo, bramba, zaščita, pokroviteljstvo; okrilje; (Lichtſchirm) senčilo, senčnik; (ſpan. Wand) zaslon, zasloníło; (Regen—) dežnik.

Schirmdach *n.* pristrešẽk, podstrešẽk, pristrešje; (b. Hut) strehica, obodẽc.

ſchirmen braniti, varovati, hraniti, zaslanjati, zagovarjati; obraniti, zasloníti, obvarovati.

Schirmer *m.* varuh, branitelj, zaščitnik, pokrovitelj, zavetnik.

Schirmherr *m.* zavetnik, pokrovitelj.

Schirmling *m.* varovanẽc, hranjenẽc.

Schirmpalme *f.* ščitasta palma.

Schirmvogt *m.* zavetnik.

Schirmwerk *n.* trdnjava, branilo.

ſchirren obúzdati, zaúzdati.

Schisma *n.* razkol.

Schismatiker *m.* razkolnik.

ſchismatiſch razkolni.

ſchitterig redẽk.

ſchlabbern žlempati, lokati; polokati; (genug —) nažlempati se.

Schlacht *f.* bitva, bitka, boj, poboj; eine — liefern udariti se, počiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boji zmagati, v boji zmoči (zmorem); eine — verlieren v bitvi zmagan biti (sem), tepen biti; eine — anbieten sovražnika na boj poklicati (-kličem), — pozvati (-zovem); die — ordnen vojsko urediti, v bojni red vojsko po-

ſchiffbrüchig brodolomĕn, ladijelomĕn; — werden ladija se je razbila, — razsula, — potopila.

Schiffbrüchige *m.* potopljenĕc.

Schiffbrücke *f.* most na čolnih, most na korabih, most na ladijah; (Fähre) brod.

Schiffchen *n.* ladjica, čoln.

ſchiffen pluti (plovem), voziti se, ladjati.

Schiffer *m.* mornár, brodár, brodnik, čolnár, plovĕc; Schiffer- mornarski, brodarski.

Schiffahrer *m.* brodár.

Schiffahrt *f.* plovstvo, brodarstvo, mornarstvo; vožnja po morji, — po rekah; pomorstvo; Schiffahrts- plovstven, brodarstven.

Schiffahrtsgeſellſchaft *f.* plovstvena —, brodarstvena družba.

Schiffahrtsvertrag *m.* plovstvena pogodba.

ſchiffförmig čolnast, ladiji podoběn.

Schiffmühle *f.* mlin na ladijah.

Schiffroſe *f.* ſ. Windroſe.

Schiffs- ladijski.

Schiffsboden *m.* ladijsko dno.

Schiffscapitän *m.* ladijski poveljnik.

Schiffsflagge *f.* ladijski prapor, ladijsko bandero.

Schiffsfracht *f.* ladijski naklad, vklada, tovor; brodska vozarina.

Schiffsherr *m.* ladijski gospodar.

Schiffsleute *pl.*, **Schiffsmannſchaft** *f.* mornarji *pl.*

Schiffspartner *m.* deležnik ladije.

Schiffspatron *m.* ladijski gospodar, ladijski svetnik.

Schiffsraum *m.* podpalubje.

Schiffsrheder *m.* ladijski lastnik, lastnik broda.

Schiffsſchnabel *m.* ladijski nos, ladijski rilec.

Schiffsſoldat *m.* namorski vojščak.

Schiffsvolk *n.* mornarji *pl.*

Schiffswerfte *f.* ladjenica, brodarnica.

Schild *m.* ščit; (Wappen) grb; (Schutz) bramba, okrilje, zaslomba, zaščitje, zavetje; (im —e führen) naklepati, snovati (snujem), namerjati; Schild- ščitni.

Schild *n.* kazálo, izvésk.

Schildbürger *m.* abotnež.

Schildchen *n.* ščitek.

Schilderei *f.* opis, opisovanje.

Schilderer *m.* opisovalec.

Schilderhaus *n.* stražnica.

ſchildern opisati (-pišem), slikati.

Schilderung *f.* opis, opisovanje; slika, obraz.

ſchildförmig ščitast, ščitu podoběn.

Schildführer *m.* ščitonoša, oproda.

Schildhahn *m.* ruševec; škarjevec.

Schildknappe *m.* oproda, ščitonosec.

Schildknorpel *m.* ščitasti hrustanec.

Schildkröte *f.* želva, kornjača; (Sumpfſchildkröte) ponga; Schildkröten- želvni.

Schildkrötenſchale *f.* želvna črepina.

Schildlaus *f.* škrlátnica, košeniljka; črvec.

Schildpatt *n.* želvovina.

Schildwache *f.* straža; — ſtehen na straži biti (sem), na straži stati (stojim), stražiti.

Schildwächter *m.* stražnik, stražár.

Schildwanze *f.* pisani škratelj.

Schildzapfen *m.* čep, čepek.

Schilf *n.* *(Arundo)* trst, trstika, mečiček; *coll.* trstje; *(Scirpus)* sit, loč (-i), loček, rogoz; *coll.* sitje, ločje, rogozina; ſ. Binſe.

ſchilfartig trstikast, rogozast.

ſchilfbewachſen trstnat, ločnat, bičnat.

Schilfdecke *f.* štorija, rogoznica.

Schilfflechte, Schilfmatte *f.* rogoznica, rogozovina.

Schilfgras *n.* srpica.

ſchilfig trstnat, trstovit, ločnat.

Schilfmeer *n.* rdeče morje (in d. Bibel).

Schilfrohr *n.* trstika, trst, mečiček; trstikovec.

Schillerfalter *m.* izpreminalček.

Schillerglanz *m.* izpreminjasti lesk.

ſchillerig izpreminjast, izpreminjav.

ſchillern izpreminjati se, barvo prelivati.

ſchillernd izpreminjast.

Schillerſpath *m.* izpreminjalec.

Schillerthier *n.* barvomenec, izpreminjalček.

Schillerwein *m.* rdečkasto vino.

Schilling *m.* penez, šiling; (mit der Ruthe) šeškanje, tepenje; einen — geben otepsti (-tepem), našeškati.

Schimmel *m.* plesen (-i), plesnoba, plesnivec, plés, plesnjevec; (am Wein)

bersa; (Geruch nach —) zatuhlina; (am Käſe) prš; (Anſatz zum —) oprh; (ein weißes Pferd) belẽc, sivẽc; (Eiſen—) serẽc, zelenko.

ſchimmelig plesnjev, plesniv; (— werden) plesníti, prhneti.

Schimmelkraut *n.* griževẽc.

ſchimmeln plésneti (plésnejem), prhneti; splesneti, oprhniti.

Schimmelpilz *m.* plesẽn (-i).

Schimmer *m.* lesk, leskota, blesk, blesket, bliščẽ, bliščoba, sij; (ſchwacher —) mrlenje, brlenje, prebleščẽk; *fig.* iskrica.

ſchimmern lesketati (-etam, -ečem) se, svetlikati se, blesteti, blisketati (-etam, -ečem) se, bliskati se, bliščati (-ščim), migljati; (ſchwach —) mrleti.

ſchimmernd bliščẽč, bliščóbẽn, leskotẽn, leskẽč, sijajẽn, migljajoč; (—er Glanz) leskotna sijajnost.

Schimpf *m.* (Schande) sramota, nečast; (Beſchimpfung) zasramovanje, osramočenje, psovanje; (Schimpfwort) psovka; einen — anthun ogrditi, osramotiti; das iſt ein — für ihn to mu dela nečast in sramoto; Schimpf- sramotilni.

ſchimpfen psovati, zmerjati, zasramovati, grditi, z grdimi besedami pitati; ozmerjati, ogrditi, opsovati.

Schimpfen *n.* psovanje, zmerjanje.

Schimpfer *m.* psovalẽc, zmerjalẽc, zasramovalẽc; —in *f.* psovalka, zmerjalka.

Schimpfgedicht *n.* sramotilna pesẽm (-i), zabavljica.

ſchimpflich sramotẽn, sramotilẽn, nečastẽn, zasramovalẽn; auf eine —e Art nesramno, grdo.

Schimpfname *m.* psovka, nadevẽk, vzdevẽk, sramotilno ime (-na).

Schimpfrede *f.* grde besede *pl.*, psovačina.

Schimpfwort *n.* ſ. Schimpfname.

Schindaas *n.* mrha, mrhovina, mrcina, crklina, mrlina.

Schindanger *m.* mrhovišče, odirališče.

Schindel *m.* skodla, deska; *dem.* skodlica, deščica.

Schindeldach *n.* streha iz deščic, — iz skodel.

Schindeldecker *m.* krovẽc.

Schindelmacher *m.* skodlar.

Schindelmeſſer *n.* strug.

Schindelnagel *m.* strešnik.

Schindelſtamm *m.* deblo za skodle.

ſchinden dreti (derem), guliti, iz kože devati; odreti, oguliti, iz kože dejati (denem); ſich — odreti se; *fig.* krvavo se truditi; einen Menſchen — zatirati, tlačiti, pritiskati, pestiti.

Schinder *m.* oderúh; (Abdecker) konjedẽr, konjedérẽc, konjedirẽc, mrhar, živodẽr; Schinder- konjedirski.

Schinderei *f.* konjedirstvo; *fig.* odrtija, zatiranje; (Ort) konjedirnica.

Schindermähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

Schinken *m.* gnjat (-i); (Vorderſchinken) pleče (-ta), krača; Schinken- gnjatni.

Schinkenbein *n.* gnjatnica.

Schinkenhändler *m.* kračman.

Schirm *m.* varstvo, bramba, zaščita, pokroviteljstvo; okrilje; (Lichtſchirm) senčilo, senčnik; (ſpan. Wand) zaslon, zaslonilo; (Regen—) dežnik.

Schirmdach *n.* pristrešẽk, podstrešẽk, pristrešje; (b. Hut) strehica, obodẽc.

ſchirmen braniti, varovati, hraniti, zaslanjati, zagovarjati; obraniti, zasloniti, obvarovati.

Schirmer *m.* varúh, branitelj, zaščitnik, pokrovitelj, zavetnik.

Schirmherr *m.* zavetnik, pokrovitelj.

Schirmling *m.* varovanẽc, hranjenẽc.

Schirmpalme *f.* ščitasta palma.

Schirmvogt *m.* zavetnik.

Schirmwerk *n.* trdnjava, branilo.

ſchirren obúzdati, zaúzdati.

Schisma *n.* razkol.

Schismatiker *m.* razkolnik.

ſchismatiſch razkolni.

ſchitterig redẽk.

ſchlabbern žlempati, lokati; polokati; (genug —) nažlempati se.

Schlacht *f.* bitva, bitka, boj, poboj; eine — liefern udariti se, pódčiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boji zmagati, v boji zmóči (zmorem); eine — verlieren v bitvi zmagan biti (sem), tepen biti; eine — anbieten sovražnika na boj poklicati (-kličem), — pozvati (-zovem); die — ordnen vojsko urediti, v bojni red vojsko vo-

staviti; Schlacht- bojni, bitni, vojskni; klalni.

Schlachtbank *f.* klálnica; (Fleiſchbank) mesnica, mesarnica; (— d. Menſchen) ubijališče, morišče.

ſchlachtbar klalẽn.

Schlachtbegier *f.* bojaželjnost, bojevi-

ſchlachtbegierig bojaželjẽn, bojevit.

Schlachtbeil *n.* mesarica, mesarska sekira.

Schlachtblock *m.* klalna klop (-í), mesarski stol.

ſchlachten klati (koljem), pobijati; za-, poklati, pobiti (-bijem), zabosti (-bodem).

Schlachten *n.* klanje, pobijanje, morija.

Schlachtengetümmel *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schlachtenmaler *m.* slikar bojev.

Schlächter *m.* mesar, pobijalẽc, klalẽc.

Schlächterei *f.* klanje, morija.

Schlächterhandwerk *n.* mesarstvo; das — betreiben mesariti.

Schlächterin *f.* mesarica; pobijalka, klalka.

Schlachteſſen *n.* koline *pl.*

Schlachtfeld *n.* bojišče, borišče, bojno polje; d. — behaupten zmagati v boji.

ſchlachtfertig na boj pripravljen, — gotov.

Schlachtgetöſe u. **Schlachtgetümmel** *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schlachtgott *m.* ſ. Kriegsgott.

Schlachtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.

Schlachtmeſſer *n.* klalni nož.

Schlachtochs *m.* klalni od. pitani vol, vol za zakol.

Schlachtopfer *n.* zakol, žrtva; krvavo

Schlachtordnung *f.* bojni red; ſich in die — ſtellen v boj razvrstiti se; (bei den Fleiſchern) klalni red.

Schlachtpferd *n.* bojni konj.

Schlachtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.

Schlachtruf *m.* bojni klic, klic na boj; bojni krič.

Schlachtſtück *n.* živinče za zakol.

Schlachttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).

Schlachtung *f.* klanje, zakol.

Schlachtvieh *n.* klalna živina; (Maſt—) pitana živina.

Schlachtzeug *n.* klalna priprava, mesarsko orodje.

Schlacke *f.* troska, žlindra; (flüſſige —) pena; (am Eiſen) plena.

ſchlacken žlindro dati, žlindrav biti (sem); peniti se.

ſchlackenförmig žlindrast, penast, troskav.

Schlackergans *f.* divja gos (-í).

ſchlackig žlindrav, žlindrast, plenast, troskav.

Schlaf *m.* spanje, sẽn (sná); spanẽc; (der Glieder—) mrtvica, otrpnost; (im —e) speč; e. Schläfchen thun zadrémati (-dremljem), pospavati, zaspančkati.

Schlafbein *n.* skranjica.

Schläfe *pl.* od. *f.* senci *pl.*, sencè (-cá); senčẽ, skranje.

ſchlafen spati (spím), spavati; zaspati; ſüß — spančkati, hajati; (ein wenig —) pospati; (ſchlummern) dremati (dremljem); (genug —) naspati se; ſich — legen spat iti (idem); — machen uspati koga.

Schlafen *n.* spanje, spavanje.

Schläfen- senski.

Schläfenbein *n.* skranjica; sencè.

Schläfenmuskel *m.* senska mišica.

Schläfenſchlagader *f.* senska žila privodnica.

Schläfer *m.* spalẽc; (Lang—) zaspanẽc, zaspane (-ta), dremalo; —in *f.* spalka, zaspanka.

ſchläfern *v. impers.* eš ſchläfert mich dremlje se mi, spanẽc me lomi; *v. trans.* uspati (-spím), uspavati.

ſchlaff ohábẽl, mlahav, ohlápẽn, nenapet; (ſchwach) slab, oslabljen, medẽl; (welk) vel, védẽl; — machen oslabiti, odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati; —e Ohren pobešena —, viseča ušesa; mit —en Ohren klapouh.

Schlaffheit *f.* ohablost, ohlapnost, slabost, velost.

Schlafgaſt *m.* prenočevalẽc.

Schlafgegend *f.* senci *pl.*, osenčje.

Schlafgeld *n.* prenočnina, spalni denar.

Schlafgemach *n.* spalnica, čumnata.

Schlafgenoſſe, Schlafgeſell *m.* spalni tovariš.

Schlafhaube *f.* nočna kapa; *fig.* zaspánẽc, zaležánẽc, dremalo; zaspanka, zaležanka.

Schlafhemd *n.* ponočna srajca.

Schlafkamerad *m.* ſ. Schlafgenoſſe.
Schlafkrankheit *f.* dremalëc, dremalnost, zaspanëc; mrtvičnost.
ſchlaflos brezsnén, budën; nespéč.
Schlafloſigkeit *f.* nespečnost, brezsenost. [nëc.
Schlafluſt *f.* dremalëc, dremota, spa-
ſchläfrig zaspan, snén; *fig.* len, počasën.
Schläfrigkeit *f.* zaspanost, dremljivost; počasnost.
Schlafrock *m.* ponočna od. hišna suknja.
Schlafſaal *m.* spalnica.
Schlafſeſſel *m.* spalni stol. [lož.
Schlafſtätte *f.* spavališče, počivališče.
Schlafſucht *f.* dremljivost, dremota, zaspanost; (der Glieder) mrtvičnost, mrtvica.
Schlaftrunk *m.* uspavalni popivëk.
ſchlaftrunken dremotën, močno zaspan.
Schlafzeit *f.* čas spanja.
Schlafzimmer *n.* spalnica, spalna soba.
Schlag *m.* udarëc, udár, mah, mahljej; (Donner—) strela; (Krach) tresk, pok; (Finger—) plosk, krc; (— der Vögel) gostolenje, žvrgolenje, petje; (— einer Uhr) bitje, udarëc; mit dem — ſechs ravno ob šestih, kedar šest odbije; (der — des Herzens) trip; (Art) vrsta, pleme (-na), pasma, baža; (Kutſchenſchlag) vratica; (Holz—) trebež, seč (-i), sečnja, frata; (Gepräge d. Münze) kov; (Fallthüre) zatvornica, zapornica; (Zaunthüre) lesa; —flujš mrtvoúd, kap (-i); einen — verſetzen udrihniti, lopiti, primazati (-mažem); Leute eines —es ljudje jednakega plemena; nach dem alten —e po starem kopitu; das Herz thut viele Schläge srce gosto polje, — triplje; Schickſals— šiba božja.
Schlagader *f.* odvodnica.
Schlaganfall *m.* napad mrtvouda, mrtvoud ga je udaril.
ſchlagartig mrtvoúdën.
ſchlagbar sečën. [grada.
Schlagbaum *m.* zapora, prečnica, pre-
ſchlagbereit ſ. ſchlagfertig.
Schlageiſen *n.* (des Maurers) rovnica, motika; (Thiere zu fangen) progla; razbijač.
Schlägel *m.* kij, bèt, kijëc, tolkač, tolkalnica; (zum Weichſchlagen) trepača; (Zapfen) zamašek, čèp; (bei Thieren) stegno, bedro; (b. Schweinen) gnjat (-i).
Schlägelmilch *f.* pinjenica.
ſchlagen *tr.* biti (bijem), tepsti (tepem), tolči (tolčem); (ſchlachten) klati (koljem); udariti; (an d. Thüre) trkati; Wurzeln — korenine pognati (-ženem), vkoreniniti se; d. Trommel — bobnati; (d. Feind) zmagati, premagati; todt— ubiti (-bijem); (Nagel) zabiti; an die Bruſt — trkati —, tolči se na prsi; Lärm — šunder —, hrup zagnati (-ženem); Brücke — most narediti, — postaviti; Lager — utaboriti se; Saiten — brenkati, strune prebirati; d. Arme in einander — križem roke deti (denem); Holz — drva sekati; Feuer — ogènj ukresati (-krešem); (Münzen) kovati (kujem); an das Kreuz — na križ razpeti (-pnem); etw. um ſich — zaviti se v kaj; etw. in den Wind — zanemariti, ne zmeniti se; Ball — žogo biti (bijem); Knoten — zavozlati; mit Worten — z besedo zavrniti, — pobiti; m. Händen — bunkati, butati; (m. d. Prügel) udariti, oplesti (-pletem); *impf.* udarjati, opletati; (m. d. Ruthe) švrkniti, krcniti; ſich — tepsti (tepem) se, bojevati se; ſich mit Sorgen — ubijati se s skrbmi; ſich zu einer Partei — pritegniti komu, pridružiti se h komu; *intr.* (v. der Ader, dem Herzen) biti (bijem), tripati (tripljem); (v. d. Uhr) biti; (mit Flügeln) fofotati; (v. Vögeln) gostoléti, žvrgoléti, prepelóvati; die Flamme ſchlägt in die Höhe plamen švigne kvišku, *impf.* — šviga; der Donner ſchlug in das Haus treščilo je v hišo; die Arznei ſchlägt nicht an zdravilo ne pomaga; die Wellen ſchlagen an das Schiff valovi bijejo —, butajo ob ladijo, valovi zaganjajo se v ladijo.
Schlagen *n.* tepenje, bitje, udrihanje.
ſchlagend prepričevalën, očividën; —es Wetter treskava sapa, treskavi plin.
Schläger *m.* pretepalëc, pretepáč; ſ. Schlägel.
Schlägerei *f.* pretèp, tepèž, pobój.
Schlagfalle *f.* past (-i), progla.
Schlagfeder *f.* (Schloſsfeder) peró (-esa), vzmet (-i).

ſchlagfertig pripravljen —, gotov na boj; hitēr.

Schlagfluſs *m.* mrtvoud, kap (-i), kaplja.

Schlaggewicht *n.* utéž (-i), utežje.

Schlagholz *n.* sečni —, dorastli les.

Schlaglicht *n.* polna svetloba, izrazna luč (-i).

Schlaguhr *f.* bijoča ura.

Schlagweite *f.* sežaj; (b. Funken) iskro- [dalja.

Schlagwerk *n.* bilo.

Schlagwort *n.* napovedna ob. začetna beseda; geslo.

Schlagzeit *f.* lesosečni čas.

Schlamm *m.* blato, glen; grez, kal, kaluža, mlakuža; *fig.* blato, nesnaga.

Schlammbad *n.* lužna kopel (-i), blatna kopel (-i).

ſchlämmen čistiti, opirati, oplakovati; (Teich) trebiti.

ſchlammig blatēn, blatnat, kalužēn, mlakužēn, mužnat.

Schlammpfütze *f.* kaluža, mlakuža, [muža.

Schlammvulcan *m.* lužebljuvna gora, lužebljuvnik.

Schlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačuga, umazanka, cafuta.

ſchlampen žlempati, lokati (ločem), lockati, hlastati, cmokljati.

ſchlampend angelangen pricokljati.

Schlamper *m.* cmokljač, žlempač.

Schlange *f.* kača, *dem.* kačica; (Viper) gad; (Drache) zmij; die — häutet ſich kača se levi. [se.

ſchlängeln ſich izvijati se, viti (vijem)

Schlangen- kačji, gadji.

Schlangenart *f.* kačje pleme (-ena), gadji rod; nach — po kačje.

Schlangenbalg *m.* kačji lev, kačji olilēk.

Schlangenbiſs *m.* kačji pik, kačji ugriz.

Schlangenbrut *f.* kačja ob. gadja zalega, kačji zarod.

ſchlangenförmig kriv, zavit; vijugast.

Schlangengang *m.* kačasti pot, vijugasti pot.

Schlangengift *n.* kačji strup.

Schlangenhaut *f.* kačja koža, kačji meh, kačji olilēk, oblén.

Schlangenkraut *n.* kačnik; kačji koren.

Schlangennеſt *n.* kačje gnezdo.

Schlangenſtich *m.* kačji pik.

Schlangentödter *m.* gadomorēc.

Schlangenwurz *f.* kačji koren.

Schlangenzahn *m.* kačji zob.

ſchlank teněk, taněk, vitēk, slok, šibēk; (biegſam) gibēk, gibčēn.

Schlankel *m.* poredněž, potepin.

ſchlankeln pohajkovati, klatiti se, vlačiti se, potikati se.

ſchlankfüßig tenkonòg, vitonòg.

Schlankheit *f.* tenkost, vitkost, gibkost.

ſchlapp ſ. ſchlaff.

Schlappe *f.* brluzga, udarēc; *fig.* izguba, škoda; ſ. Niederlage.

ſchlappohrig klapoúh, klapoušēn.

Schlappſchuh *m.* šlebedēr, šlebedra.

Schlaraffe *m.* lenuh, poležuh, postopač, brezskrbnik.

Schlaraffenland *n.* raj postopačev; dežela, kjer ljudem pečena piščeta v usta leté.

Schlaraffenleben *n.* leno —, brezskrbno življenje, pohajkovanje.

ſchlau prebrisan, zvit, presukan, prekanjen, zvijačēn, prometén.

Schlauch *m.* meh; (Röhre) cev (-i).

ſchlauchen otrebiti; trebiti, čistiti.

Schlauchröhre *f.* pretočna cev (-i).

Schlauchſpritze *f.* brizgalnica s prteno cevjo.

Schlauchthier *n.* mehovēc. [(-i).

Schlaue *f.* lupina, robina, ružina, ruž

Schlauheit *f.* zvitost, prekanjenost.

Schlaukopf *m.* prekanjenēc, zvitorepēc, zvijačnik.

Schlauſinn *m.* ſ. Schlauheit.

ſchlecht slab, malopridēn, izprijen, lagodēn; (ſchlicht) prost; (niedrigen Wertes) malovredēn; (arm) ubožēn, siromašēn; ein —es Buch knjižura; eine —e Beſoldung, ein —er Gehalt majhna plača; ein —es Kleid capa; —e Zeiten trdi —, hudi časi; —e Gewohnheit napačna navada, razvada; eine —e Handlung hudo dejanje; —er Kerl malopridnež, zanikarnež, hudobnež; —es Wetter grdo vreme (-na); ſich — kleiden siromaško —, revno se nositi; —en Kauf machen okupiti se.

ſchlechterdings *adv.* vsekakor, po vsem, do cela, po vsaki ceni.

ſchlechthin *adv.* naravnost.

Schlechtigkeit *f.* malopridnost, malovrednost, izprijenost.

ſchlechtweg *adv.* zgolj, naravnost.

ſchlecken lizati (ližem), oblizovati, mlaskati; genug — nalizati se.

Schlecker *m.* sladkosnedèc, kočljivèc, oblizneněc.

Schleckerei *f.* sladkarija.

ſchleckerhaft sladkosned, kočljiv.

Schleckermaul *n.* ſ. Schlecker.

ſchleh skominast, oskomèn; — werden skomina mi je, skominiti se.

Schlehdorn *m.* črni trn, trnoljica; trnovèc.

Schlehe *f.* trnulja, trnoljica, oparnica; Schlehen- trnov, trnjev.

Schlehenſtrauch *m.* trnovèc, trnjevèc.

Schleich- pokotni.

ſchleichen lezti, laziti, plaziti se, muzati se; prilezti, priplaziti se, zmúzati se; ſpähend — šutati; (um etw. —) oblezti, oblaziti; (leiſe —) vleči (vlečem) se, tapati; (im Finſtern —) tavati; ſchleichend herankommen pritavati, prikrasti (-kradem) se, pritapati; (auf vieren —) komarati; prikomarati; (gebückt —) huliti se; prikrasti (-kradem) se; ſich davon — izmuzniti, izmuzati, odlezti.

ſchleichend lazéč; —e Thiere golazèn (-i); —e Krankheit skrivna bolezèn (-i).

Schleicher *m.* prihuljenèc, potuhnenèc, tihotapèc, tukèc.

Schleichgut *n.* tihotapska roba.

Schleichhandel *m.* kupčija s prepovedanim blagom; tihotapska kupčija; — treiben potuhno —, utihotapljeno blago prenašati.

Schleichhändler *m.* tihotapèc; —in *f.* [tihotapka.

Schleichweg *m.* ovinèk, stranski pot; tajni pot.

Schleier *m.* tančica, pajčelan; prestiralo, zavoj; den — nehmen v samostan iti (grem).

Schleieraffe *m.* opreżnica.

Schleiereule *f.* pegasta sova.

Schleierflor *m.* tančica, pajčelan.

Schleif- brusni.

Schleifbahn *f.* drsalnica, drkalnica, dričalnica.

Schleife *f.* trak, prevoza; (Schlinge) petlja, zanka, vlačica; (fl. Schlitten) vlače *pl.*, smuke *pl.*, samotežke *pl.*; (— des Schleifers) brusilnica.

ſchleifen brusiti, ostriti; nabrusiti, poostriti; (ſchleppen) vleči (vlečem), vlačiti; (glätten) likati, gladiti; olikati, ogladiti; (eine Feſtung —) razdejati (-denem), razrušiti, razvaliti; (d. Kleid ſchleift) se vleče; (auf d. Eiſe —) drsati se, drkati se; geſchliffen nabrušen, oglajen, olikan; *fig.* omikan, otesán.

Schleifer *m.* brusilèc, brusèc; (am Eiſe) drsalèc, drkalèc; —in *f.* brusarka; drsalka.

Schleifhandwerk *n.* brusarstvo.

Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusilnica.

Schleifſtein *m.* brus, brusník, brusni kamen.

Schleifung *f.* razdevanje, podiranje.

Schleifwerkzeug *n.* brusilo.

Schleihe *f.* linj, linjak, rúska.

Schleim *m.* sliz (-i), sluz (-i), slez; žleza; (Speichel) slina; (Rotz) smrkélj; Schleim- slizni, sluzni.

ſchleimartig slizast, sluzast.

ſchleimen sliz delati, sluzeti (-im).

Schleimfieber *n.* slizna vročnica.

Schleimfluſs *m.* slizotòk.

Schleimhaut *f.* sluznica; slizna mrena.

ſchleimig slizav, slizèk, sluzèn.

Schleimſchichte *f.* sluznica.

Schleimſtoff *m.* slizèc, sluzèc, slezovina.

Schleimthier *n.* sluznjak, sliznjak.

Schleiße *f.* treska, trska, trščica.

ſchleißen (Kleid) odrgniti se, oguliti se; (ſpalten) cepiti, klati (koljem), dreti (derem); (Federn) skubsti, pukati.

Schleißer *m.* skubèc, pukalèc.

ſchleißig zlizan, oguljen.

ſchlemmen požreševati, nezmerno pojedati in popivati.

Schlemmer *m.* požrešnik.

Schlendergang *m.* lena hoja; pohajkovanje; kinkava hoja (Steierm.).

ſchlendern leno hoditi; pohajkovati, plaziti se, opletati.

Schlendrian *m. fig.* staro kopito; stara navada, stara šega; dem — folgen po starem kopitu delati.

Schlengel *m.* zadrga, zanka.

ſchlenkern *intr.* kinkati; (m. d. Füßen) bingljati; (mit d. Armen) mahati; *tr.* metati (mečem), lučati, zadegati.

Schleppe *f.* (Schlepp) rep, pomet; vlek, vlak.

ſchleppen *tr.* vlačiti, drpaliti, vleči (vlečem); (wohin) privleči; (bis zur Müdigkeit) navlačiti; *intr.* vleči se, pometati.

Schleppenträger *m.* vlekonošec.

Schleppkleid *n.* obleka z repom, obleka z vlekom.

Schleppnetz *n.* draga.

Schleppſack *m.* malha, torba.

Schleppſchiff *n.* vlečena ladija.

Schlepptau *n.* vrv (-i), vlačilna vrv; ins — nehmen na sé otvezti.

Schleuder *f.* prača, lučanka, lučalnica, ščipalka.

Schleuderer *m.* pračar, lučalec.

ſchleudern lučati, metati (mečem); vreči (vržem), zagnati (-ženem), zalučati, zakrepeliti; (m. d. Waren) pod nič dajati, v lastno škodo prodajati.

ſchleunig *adi.* hiter, nagel, uren, spešen, brz, jadern; *adv.* nagloma, brž, prec, pri tej priči.

Schleunigkeit *f.* spešnost, urnost.

Schleuſe *f.* zatvornica, zapor; (an d. Mühle) rake *pl.*; žleb, splav.

Schlich *m.* skrivna pot, stranska pot, ovinek, smuk; (Verſteck) skrivališče; (Kunſtgriff) zvijača; (in Bergwerken) mél (-i).

ſchlicht priprost, preprost; (eben) raven, gladek; (Haar) nekodrast; der —e Menſchenverſtand zdrava pamet (-i), prirojeni razum; prostodušen.

Schlichtart *f.* široška, bradlja, bezjača.

Schlichte *f.* tkalski klej.

ſchlichten ravnati, vrstiti, zlagati, ličiti; zravnati, zvrstiti, zložiti; (Holz) skladati, zlagati; (behauen) tesati (tešem); obtesati; porezati (-režem); (bei Gerbern) strgati; ostrgati; *fig.* (Streit) razsoditi, poravnati, pomiriti.

Schlichthobel *m.* ličnik.

Schlichtmeißel *m.* likalnik.

Schlichtung *f.* sprava, poravnava, pomirjenje.

Schlick *m.* glen, sliz (-i), muzelj.

Schlickboden *m.* ozibi *pl.*, grezovina, grez (-i).

Schlickgrund *m.* grezovina, grez (-i).

Schlief *m.* svalek.

ſchliefen lezti, laziti, muziti se, vlačiti se, *plaziti se.*

ſchliefig svalkast, nezapečen.

ſchließbar zapôren, zaklepalen.

Schließe *f.* zaponka, iglica; (Schleuſe) zatvornica; (an den Büchern) zapenec; (an der Thüre) zátika.

ſchließen zapreti, zatvoriti, pripreti; *impf.* zapirati, pripirati; (mit dem Schloſſe) zakleniti, *impf.* zaklepati; (in Ketten) vkleniti, vkovati; *impf.* vklepati; (beenden) končati, dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), skleniti; *impf.* sklepati, končevati; in ſich — obseči (-sežem), *impf.* obsegati; Vertrag — pogoditi se, pogodbo skleniti; Frieden — pomiriti se, mir skleniti; Augen — zamežati (-mežim), oči zatisniti; in die Arme — objeti (objamem), *impf.* objemati; (philoſoph.) skleniti, zaključiti; *impf.* sklepati, soditi; (eine Verſammlung) razpustiti, skleniti; *impf.* razpuščati; (Protokoll) skleniti, *impf.* sklepati; ſich — zapreti se, zakleniti se; *impf.* zapirati se, zaklepati se; strniti se, *impf.* strinjati se; die Wunde ſchließt ſich rana se zaceli.

Schließer *m.* zapiralec; ključar.

Schließfrucht *f.* rožka.

ſchließlich *adi.* zadnji, poslednji; *adv.* končno, naposled, na zadnje, poslednjič.

Schließmuskel *m.* zapornica.

Schließnagel *m.* zapah, zatik.

Schließungsdraht *m.* polarna žica.

Schliff *m.* ubrus, obrusek; *fig.* lik, olika.

Schliffflächen *pl.* obrušene ploskve *pl.*

ſchlimm hud, hudoben, škodljiv; (ſtreng) oster, osoren; es geht ihm — slaba se mu godi, sila mu prede; (ſchlecht) grd, hud; —e Augen bolne —, boleče oči; —er Finger prst boli; —er werden hujšati se, hujši prihajati.

Schlingbaum *m.* dobrovitovina.

Schlinge *f.* nastava, zadrga, zanka, progla; (Maſche) petlja, svitek; (am Seile) oko (očesa); krotovica; in —n fangen v zadrge loviti.

Schlingel *m.* nemarnež, zanikarnik, malopridnež, štorklja.

ſchlingelhaft zanikaren, malopriden, štorkljast.

ſchlingen lokati (ločem); (Speiſen) žreti, goltati; *impf.* požirati; ſich ſatt

— nažreti se, nasrebati se; er kann nicht — požirati ne more; (mit einer Schlinge) zadrgniti, zavezati (-vežem); *impf.* zadrgovati; ſich — viti (vijem) se, motati se, vijugati se; oviti se, omotati se, okleniti se, oprijeti (-primem) se; *impf.* oklepati se, oprijemati se.

Schlinger *m.* požeruh, požrešnik, goltalec; ovijalec.

Schlingfaden *m.* vitica, ročica.

Schlinggewächs *n.*, —kraut *n.* ovijalka.

Schlingpflanze *f.* plezalka.

Schlitten *m.* sani *f. pl.*, smuči *f. pl.*, vlake *pl.*; (Hand—) samotežnice *pl.*, samotežke *pl.*; — fahren sanjkati, saninkati, smicati se.

Schlittenbahn *f.* saninec, saninjak.

Schlittenfahrt *f.* sánjkanje.

Schlittſchuh *m.* drkalica; krplja; — fahren drkati se, drsati se.

Schlittſchuhfahrer *m.* drsalec, drčalec.

Schlitz *m.* razpor, razpora, razporek; (in Stein) prereza, reža; (an d. Feder) precép, razcep, razcepek.

ſchlitzen parati, porjati (porjem); razpárati, prerezati (-režem); (ſpalten) cepiti, klati (koljem), kalati; razcepiti, razklati.

ſchlitzig z razporkom; razporjan, precepljen.

Schloß *n.* ključavnica; (Anhänge—) žabica; unter — und Riegel pod ključem, pod zaklepom; (Burg) grad, grajščina; (Caſtell) trdnjava; Schloß- grajski, grajščinski.

Schloßberg *m.* hrib z gradom, grad.

Schloßbewohner *m.* grajski človek.

Schloße *f.* toča; es fallen —n toča gre, — se usiplje.

ſchloßen, es ſchloßt toča gre.

Schloſſer *m.* ključavničar.

Schloſſerhandwerk *n.* ključavničarstvo.

Schloßgarten *m.* grajski vrt.

Schloßhauptmann *m.* grajski poveljnik, gradnik.

Schloßkapelle *f.* grajska kapelica.

Schloßnagel *m.* svornik.

Schloßplatz *m.* predgradje, dvorišče.

Schloßvogt *m.* grajski oskrbnik.

Schloßwache *f.* grajska straža.

Schloßzahn *m.* sklepni zobec.

Schlot *m.* dimnik.

Schlotter *m.* glen.

Schlotterapfel *m.* klopotec, ropotec.

ſchlotterig mahadrav, klopotav, ohlapen.

ſchlottern drgetati (-gečem), cepetati; tresti (tresem) se; mahedrati; opletati se; mahati.

ſchlotternd tresonog.

Schlotterohr *n.* klapouha žival (-i).

Schlucht *f.* (Kluft) prepad, globel (-i); (Hohlweg) klanec; tokáva, jarek; debér, zijati *pl. f.*, grapa.

ſchluchzen kolcati, skomukati, hlipati; hlipa od. kolca se mi; (weinen) ihteti (ihtim) se, emeriti se; er kann vor — nicht reden beseda se mu trga.

Schluchzen *n.* kolcanje, hlipavica; ihtenje, jok.

Schluchzer *m.* kolcalec.

Schluck *m.* požir, požirek, pogoltljej; srkljej, posrebljej; in einem — na jeden dušek; einen — thun goltniti, srkniti, srebniti.

ſchlucken goltniti, požreti, použiti (-žijem); *impf.* goltati, požirati; (Flüſſiges) srkniti, posrkati, srebniti, posrebati (-srebljem, -srebam); (genug) nagoltati se, nasrebati se.

Schlucker *m. fig.* ein armer — ubožec, siromak, ubog trpin, revež.

Schluft *f.* ſ. Schlucht.

Schlummer *m.* dremotec, dremež, drem, dremota; *fig.* smrt (-i).

Schlummerer *m.* dremalec; dremalo.

ſchlummerig dremotén, dremav, dremljiv.

ſchlummerlos ſ. ſchlaflos.

ſchlummern dremati (dremljem, -am), pospavati; genug — nadremati se.

Schlummerſucht *f.* dremavica; dremljivost.

Schlund *m.* golt, goltanec, grtanec, grlo, požirák; (Rachen) žrelo; *(bot.)* grlo; (d. Geflügels) golžún; (Abgrund) posed, prepad, brezdno; (Waſſer) tomún, krnica, požiralka; Schlund- goltni.

Schlundblaſenfiſche *pl.* oddušnikarice *pl.*

Schlundkopf *m.* golt.

Schlundröhre *f.* ješčnik, požirák.

Schlupf *m.* smuk.

ſchlüpfen, ſchlupfen smukniti, šiniti, puhniti; *impf.* smukati, puhati, (aus

d. Hand) zdrkniti, izpolzniti se; (durch eine Öffnung) splaziti se, zmuzniti se skoz.

ſchlüpferig polzĕk, spolzĕk, opolzĕl, skliz̆ĕk; (Rede) kosmat, pohujšljiv, umazan.

Schlupfweſpe *f.* najezdnik.

Schlupfwinkel *m.* zakotĕk, zakotje, skrivališče.

Schlurf *m.* srkljej, srebljej.

ſchlürfen srkati (-kam, -čem), srebati (-bljem), lokati (-čem), lockati; posrkati, posrebati, polokati.

Schlürfer *m.* srkalĕc, srebalĕc.

Schluſs *m.* konĕc, sklep, dovršĕk, zvršĕk, svrha; (Schließen) zaprtje, zaklep, konĕc; (Syllogiſmus) sklep, zaključĕk, silogizĕm; (Entſchluſs) sklep, odločĕk, določĕk; (Urtheil) razsodĕk; — der Debatte završĕk razgovora; am Schluſſe konĕc; Schluſs- končni, poslednji.

Schluſsact *m.* poslednje dejanje.

Schluſsart *f.* vrsta zaključevanja, način sklepanja, — zaključevanja.

Schluſsbein *n.* kolĕk, bederna kost (-i).

Schluſsbericht *m.* končno poročilo.

Schlüſſel *m.* ključ; ključĕk.

Schlüſſelbein *n.* ključnica.

Schlüſſelblume *f.* trobéntica, jeglič, jagolnica, brkončica. [*pl.*

Schlüſſelbund *m.* zvezĕk ključev, ključi

Schlüſſelverwahrer *m.* ključar.

Schluſserkenntnis *f.* končni razsodĕk, završni razsod.

Schluſsfaſſung *f.* sklep, ukrep, določba.

Schluſsfigur *f.* način zaključevanja.

Schluſsfolge *f.* posledĕk.

Schluſsgebet *n.* zadnja molitĕv.

Schluſsgedanke *m.* poslednja miſĕl (-i).

ſchlüſſig končni, sklepni.

Schluſskette *f.* sklepovna vrsta, zaključna vrsta.

Schluſskraft *f.* razsodnost.

Schluſsprüfung *f.* vélika skušnja.

Schluſspunkt *m.* pika.

Schluſsrechnung *f.* obračun, končni račun, sklepni račun.

Schluſsrede *f.* završni govor.

ſchluſsrichtig dosledĕn.

Schluſsſatz *m.* zaključĕk, izvod.

Schluſsſtein *m.* zagvozda, sklepnik.

Schluſsvermögen *n.* razsodnost.

Schluſsvertheidigung *f.* končni zagovor.

Schluſsweiſe *f.* način zaključevanja.

Schluſszeichen *n.* koučaj.

Schmach *f.* sramota, psovanje, zasramba, poroga.

ſchmachbedeckt osramočen, zasramovan, psovan.

ſchmachten (Hunger) medleti (-im), omagovati; (Durſt) zevati; (Brot) stradati; (ſich ſehnen) koprneti (-im), hrepeneti.

ſchmächtig drobĕn, medĕl, tanĕk, šibĕk, prežet.

Schmächtigkeit *f.* drobnost, šibkost, šibkota.

ſchmachvoll sramotilĕn, sramotĕn, nesramĕn.

ſchmackhaft slastĕn, vkusĕn, tekovit.

Schmackhaftigkeit *f.* slast (-i), tek, slastnost, vkusnost, tekovitost.

Schmäh- sramotilni.

Schmähbrief *m.* sramotilno pismo.

ſchmähen sramotiti, zasramovati, grditi; (ſchelten) zmerjati, psovati (psujem), obirati; (tadeln) grajati, oštevati, očitati komu kaj.

Schmäher *m.* zasramovalĕc, psovalĕc, obiralĕc, grajalĕc; —in *f.* zasramovalka, psovalka.

Schmähgedicht *n.* sramotilna pesĕm (-i).

ſchmählich *adi.* sramotĕn; *adv.* grdo, sramotno, zaničljivo.

Schmähred *f.* zasramovanje, psovka, sramotilne besede *pl.*, sramotilĕn govor.

Schmähſucht *f.* sramotilnost, jezičnost, opravljivost, obrekovalnost.

ſchmähſüchtig obrekljiv, opravljiv, sramotilĕn, psovalĕn.

Schmähung *f.* sramotitĕv, zasramba, zasramovanje, graja, obiranje.

Schmähwort *n.* sramotilna —, obrekovalna beseda, psovka. [bĕn.

ſchmal ozĕk, tesĕn; (fein, dünn) dro-

ſchmalblätterig ozkolist.

ſchmalbrüſtig ozkoprs.

Schmäle *f.* ozkost, ožina, tankost, tesnota.

ſchmälen godrnjati, kričati (-čim), gobezdati, kregati se.

ſchmälern (ſchmäler machen) ožiti; poožiti; (enger machen) tesniti; stes-

niti; (geringer machen) kratiti, manjšati, krajšati; *impf.* prikratiti, zmanjšati; d. Ehre — obrekovati koga, čast kratiti komu.

Schmalhans *m.* stradač, stradalec, trpin.

Schmalkäfer *m.* ozkokrilec.

Schmalkopf *m.* ozkoglavec.

Schmalnase *f.* ozkonósa opica.

Schmalte *f.* smalta.

Schmalvieh *n.* drobnica.

Schmalz *n.* maslo; (Thierfett) salo, mast (-i); zabel (-i), zabela; Schmalz- maslén.

Schmalzbirn *f.* maslenka.

ſchmalzen beliti, zabeljevati; zabeliti; začiniti, *impf.* začinjati.

Schmalzkübel *m.* deža, maslovnjak.

Schmalzmus *n.* maselnik, morka, tropinje, troska.

Schmant *m.* (Milchrahm) smetana; (in Salzwerken) pena.

ſchmarotzen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); (bei Hochzeiten) prežati, oglariti, zaplečevati; prisliniti se.

Schmarotzer *m.* prislinjenec; (b. Hochzeiten) oglar, šeškar, kobilčar, prežar; lizun; (Thier) zajedalec.

Schmarotzerpflanze *f.* zajedalka.

Schmarre *f.* brazgotina, obrastlek, proga; ſ. Narbe.

Schmarren *m.* (eine Mehlſpeiſe) praženi žganci.

Schmatz *m.* cmok, mlask; *fig.* poljubek.

Schmatze *f.* panj, paroběk, štor.

ſchmatzen cmokati, mlaskati; cmokniti.

Schmatzer *m.* cmokalec, mlaskalec.

Schmauch *m.* dim, čad, smod.

ſchmauchen kaditi se, puhati, čaditi se; Tabak — puhati, kaditi, tobak piti (pijem); ein wenig — pokaditi.

ſchmäuchen (Bienen) bučelam kaditi, z dimom preganjati bučele; (Fleiſch) meso kaditi, okajati, prekajati, sušiti, voditi.

Schmaucher *m.* kadilec.

ſchmauchig zakajen, dimnat.

Schmauchſtube *f.* čadnica, dimnica, kadilnica.

Schmaus *m.* pojedina, obéd, gostija, pir, godovanje.

Schmausbruder *m.* gostovalec, gostnik.

ſchmauſen gostiti se, gostovati se, pasti (pasem) se; (Namensfeſt) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauſer *m.* lahkoživec, dobrojedec, ritopáš; —in *f.* lahkoživka.

Schmauſerei *f.* gostija.

ſchmecken (hinſichtlich d. Geſchmackes) dišati (-ím), tekniti, prileči (-ležem) se; die Speiſe ſchmeckt jed diši, — se prileže; es ſchmeckt ſüß, bitter sladko, grenko je; der Wein ſchmeckt mir vino se mi prilega, — mi je všeč; nach etwas — po čem dišati, duh imeti (imám), slast imeti po čem, cikati na kaj; (koſten) pokusiti, vardeti; *impf.* pokušati, vardevati; nicht — können cinen anderen ne more prestati, — videti; er ſoll auch — naj izkusi tudi on; d. Arbeit will ihm nicht — delo mu smrdi; ich laſſe mir wohl — dobro jem.

Schmecker *m.* (ſ. Leckermaul) pokuševalec.

Schmeichelei *f.* prilizovanje, laskanje, dobrikanje; lepa beseda; e. — ſagen kaj lepega reči.

ſchmeichelhaft (Perſon) prikupljiv, prilizljiv, dobrikav, laskav.

Schmeichelhaftigkeit *f.* prilizuenost, laskavost, prilizljivost.

ſchmeicheln (v. Hunde) pes se raduje; (vom Menſchen) prilizovati se, sladiti se, sladkati se, dobrikati se, laskati se, omiljati se, prikupovati se; prikupiti se, prilizniti se; ſ. a. ſtreicheln.

Schmeichelrede *f.* priliznene besede *pl.*; sladke —, laskave besede *pl.*

Schmeichelwort *n.* laskava beseda.

Schmeichelzunge *f.* sladek jezik, medena usta *pl.*

Schmeichler *m.* prilizovalec, lizún, laskatelj, dobrikavec, sladkáč; —in *f.* prilizovalka.

ſchmeichleriſch priliznen, laskav, prilizovalski.

ſchmeidig droben, tenek, strunast.

ſchmeißen ſ. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljunkarica.

Schmelz *m.* (Glaſur) lošč, lesk; (der Zähne) sklenina.

ſchmelzbar talen, topljiv, raztopljiv, raztalen.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztopljivost.

Schmelzbutter *f.* maslo, razpuščeno maslo.

ſchmelzen *tr.* topiti, taliti, plaviti, tajati; raztopiti, razpustiti, raztajati; *impf.* raztapljati, razpuščati; (emaillieren) lešćiti, loščiti, stekliti; pološčiti, postekliti; *intr.* (flüſſig werden) topiti se; raztopiti se; (Erz) taliti se; (Eis) tajati se; (Schnee) kopneti; skopneti.

Schmelzer *m.* plavěc, topilěc, raztapljalěc.

Schmelzerei *f.* ſ. Schmelzhütte.

Schmelzfarbe *f.* kovinska barva.

Schmelzglas *n.* stekleno loščilo.

Schmelzhaus *n.* ſ. Schmelzhütte.

Schmelzhütte *f.* topilnica, talilnica; plavilnica, plavež (plavž).

Schmelzherd *m.* tališče, topišče.

Schmelzkunſt *f.* plavstvo, topilstvo.

Schmelzofen *m.* plavež, topilna peč (-i).

Schmelzproceſs *m.* talitěv, plavitěv.

Schmelzpunkt *m.* tališče.

Schmelzſchupper *m.* sklenoluska.

Schmelztemperatur *f.* tališče.

Schmelztiegel *m.* topilnik, topilni loněc.

Schmelzwerk *n.* topilnica, pretapljalnica.

Schmelzwerkzeug *n.* topilno orodje.

Schmer *n.* mast (-i), salo, tolšča; (Wagen—) kolomáz (-i); (aus Pech) smolnjak.

Schmerbauch *m.* trebušnik, trebušnjak.

Schmergel *m.* ſ. Schmirgel.

Schmerhändler *m.* salár.

Schmerle *f.* smrkež.

Schmerz *m.* (Leibes—) bolečina, bolest (-i), bol (-i); ein heftiger — huda bolečina; ich empfinde — boli me; (des Gemüthes) žalost, bridkost, žal, tuga, toga; mit —en erwarten težko pričakovati; der — läßt nach bolečina odlega; der — hat nachgelaſſen odleglo mi je.

ſchmerzen boleti, trapiti, peči; (recht —) razboleti se; *fig.* žal biti komu.

Schmerzengeld *n.* plačilo za prestane bolečine.

ſchmerzenſtillend bolotažěn, bolečino olajšujoč.

ſchmerzhaft bolěč, boléstěn, skelěč; (moraliſch) žalostěn, briděk; —e Krankheit *huda* —, bridka bolezěn (-i).

ſchmerzlich ſ. ſchmerzhaft.

ſchmerzlos brez bolečin, brezbolestěn.

ſchmerzvoll poln bolečin, prežalostěn.

Schmetterling *m.* metúlj, motovilec; (Nacht—) veša; *fig.* veternik, nestanovitnež, metúlj.

ſchmetterlingsartig metuljast.

Schmetterlingsblüte *f.* metuljasti cvet.

Schmetterlingsblütler *pl.* metuljnice, stročnice *pl.*

ſchmettern hruščati (-ščim), hrumeti, treskati, šklefetati (-tam, -ečem); zatreskati, zahruščati; (Trompete) bučati (-čim), doneti; zadoneti; (Vogel) žvrgoleti, gostoleti.

ſchmetternd hruměn, hrumeč; gostoleč.

Schmied *m.* kovač; Schmied- kovaški.

ſchmiedbar kověn, koválen.

Schmiede *f.* kovačnica.

Schmiedeamboß *m.* nakovalo, naklo.

Schmiedearbeit *f.* kovaško delo.

Schmiedeeiſen *n.* kovno železo.

Schmiedehandwerk *n.* kovaštvo.

Schmiedemeiſter *m.* kovaški mojstěr.

ſchmieden kovati (kujem); Verſe — pesmariti; (Ränke) snovati (snujem), plesti (pletem), naklepati.

Schmiedeſinter *m.* okújine *pl.*

Schmiedezange *f.* kovaške klešče *pl.*

Schmiedin *f.* kovačica.

Schmiege *f.* kljuka, ogelnica.

ſchmiegen (von Werkleuten) uklouiti, upogniti, nagniti; *impf.* uklanjati, upogibati (-gibljem), nagibati; ſich — viti (vijem) se, ovijati se, oklepati se, oprijemati se; ſich in einen Winkel — stisniti se, skljućiti se; *fig.* ravnati se po kogar volji.

ſchmiegſam vitěk, giběk, gibčen, voljen; ſ. nachgiebig.

Schmiele *f.* ostrica, paholka.

Schmieralien *pl.* čečkarija; podkupnina.

Schmierarzt *m.* mazáč.

Schmierbauch *m.* ſ. Schmerbauch.

Schmierbrand *m.* smrdljiva snet (-i).

Schmierbüchſe *f.* posoda za kolomáz, kolomaznica.

Schmiere *f.* mazilo, maža; mast (-i).

ſchmieren mazati (mažem), maziliti, mazariti; namázati, pomaziliti; (ſchlecht ſchreiben) čečkati, mazati (mažem); (beſtechen) podkupiti.

Schmierer *m.* mazáč, mazalēc.
Schmiererei *f.* čečkarija; mazaštvo.
Schmierhändler *m.* kolomazar.
ſchmierig mastēn, umazan; ſich — machen umazati se; —er Menſch umazanēc.
Schmierkäſe *m.* ſ. Quark.
Schmiermittel *n.* mazilo.
Schmierſalbe *f.* maža, mazilo.
Schminkbüchſe *f.* lepotičnica.
Schminke *f.* lepotilo, rumenilo; lepšava; lepotica.
ſchminken lepotiti, lepotičiti; ſich roth — rdečiti se, rumeniti se; ſich weiß — beliti se.
Schminkerei *f.* lepotičenje.
Schmirgel *m.* gladilni —, likalni kamen, smirēk.
ſchmirgeln žaréti, žaltoveti.
Schmiſs *m.* švrk, mah, mahljej, lučaj.
Schmitz *m.* švrk, šleněk, udar; einen — geben šleniti koga, švrkniti, krcniti.
Schmitze *f.* (Ende der Peitſche) pokalnik, lesk.
ſchmitzen švrkati; švrkniti, šleniti, krcniti.
Schmolle *f.* (Brot) sredica, skorja.
ſchmollen kujati se, gnévati se; skujati se, udrgoriti se, šobo napeti (-pnem).
Schmoller *m.* kujalēc.
ſchmollig kujav, gnevav.
Schmorbraten *m.* dušeno meso, opróženo meso.
ſchmoren *tr.* čmažiti, pržiti, pariti, cvreti (cvrem); opariti, očmažiti; *intr.* pariti se, pržiti se.
ſchmuck brhēk, zal, čedēn, krasēn.
Schmuck *m.* kras, lišp, lepotija; lepotina, lepotičje; ferbotr. nakit; (Putz) gizda; (—ſache) dragotina, lepotina.
ſchmücken lepotiti, lepšati, zaljšati, krasiti, gizdati; olepotiti, okrasiti, ogizdati; kititi; nakititi.
Schmuckfeder *f.* lišpno pero (peresa), nakitno pero.
Schmuckgegenſtand *m.* gizdovina. [nar.
Schmuckhändler *m.* lepotinar, dragoti-
Schmuckkäſtchen *n.* škrinjica za lepotine.
Schmuckkette *f.* lišpna verížica, nakitna verížica.
ſchmucklos priprost, prost; neozaljšan.
Schmuckſache *f.* lepotina, dragotija.
Schmuckware *f.* ſ. Schmuckwerk.
Schmuckwerk *n.* lepotina, dragotina; dragotinje.
Schmuckwort *n.* ukrasna beseda.
Schmudel *m.* nesnaga.
ſchmudeln brazdati, svinjati; obrazdati, osvinjati.
Schmuggelei *f.* ſ. Schleichhandel.
ſchmuggeln s prepovedano robo kupčevati, tihotapiti.
Schmuggler *m.* tihotapēc; ſ. Schleichhändler.
ſchmunzeln múzati se, muziti se; namuzniti (-znem) se, smehljati se.
ſchmunzelnd muzav, smehljaje se, namuzniviši se.
Schmutz *m.* nesnaga, skvrna, kalja, nečistota.
Schmutzhärmel *m.* rokavēc.
ſchmutzen brazdati, skvrniti; umazati (-žem), zamazati, ogrditi, povaljati.
ſchmutzig umazan, zamazan, grd, obrazdan, nečedēn, skvrn; (im Geſichte) breškast, ubrečkán; (geizig) skop, umazan, skoporit.
Schmutzigkeit *f.* umazanost.
Schmutzrede *f.* nesramno —, kosmato —, umazano govorjenje.
Schmutztitel *m.* vnanji —, namestni [list.
ſchmutzvoll ves umázan.
Schnabel *m.* kljun; *dem.* kljunček; *fig.* gobēc, jezik; (Schiffs—) rilēc, nos.
ſchnabelartig kljunat.
Schnäbelei *f.* poljubovanje, lizanje.
ſchnabelförmig kljunast.
ſchnäbeln ſich ljubkovati.
Schnabelkräuter *pl.* kljunarice *pl.*
Schnabelthier *n.* kljunaš.
Schnack *m.* šala, burka; (Geſchwätz) prazno klepetanje.
ſchnacken burke uganjati; klepetati, blebetati.
Schnake *f.* komar; (Schlange) belouška; (luſtiger Einfall) šala, burka, gluma. [pavliha.
Schnakenmacher *m.* glumáč, šaljivēc,
ſchnakiſch šaljiv, burkast, smešēn.
Schnalle *f.* zapona, zaponēc, kopča, penklja; (Klinke) kljuka.
ſchnallen zapeti (-pnem), zakopčati, zapenkljati; *impf.* zapenjati, kopčati, penkljati.

Schnalz *m.* mlask, lusk, dlesk, pok.

schnalzen luskati, mlaskati, dleskati, pokati; luskniti, mlasniti, pokniti.

Schnalzer *m.* mlaskalec, mlaskač, dleskalec; ſ. Schnalz.

Schnalzerpeitſche *f.* pokača. [šavs!

ſchnapp! *interi.* čap! hlast! hap!

Schnappe *f.* padnica.

ſchnappen hlápniti, hlástniti, šápniti, šávsniti, zíniti; *impf.* hlapati, hlastati, šapati, šavsati; (nach Luft) hliptati, zevati; *fig.* kopŕneti (-nim).

Schnapper *m.* hlastáč, hlastalec; (Sache) prožljej.

Schnäpper *m.* puščalo.

Schnappfeder *f.* prožina, vzmet (-i).

Schnapphahn *m.* ſ. Schnapper.

Schnappmeſſer *n.* sklepec, (sključek in Steierm.), zaklepček; britvica.

Schnappſack *m.* malha, torba.

Schnaps *m.* žganje, žganjica.

Schnapsbruder *m.* žganjepivec, žganjar.

Schnapsbude *f.* žganjarna. [riti.

ſchnapſen žganje piti (pijem), žganja-

Schnapstrinker *m.* žganjepivec.

ſchnarchen smrčati (-ím), hrčati (-ím), hrguliti, hrliti, hropati (-pljem), drnohati; zasmrčati, hrkniti; (mit rauher Stimme ſprechen) rohneti (-im).

ſchnarchend smrčav, hrkav, hrapav, drnohav.

Schnarcher *m.* smrčalo, smrčin, smrčalec, hrkalec; —in *f.* smrčinka.

Schnarre *f.* klopotec, klopotulja, ropotača.

ſchnarren škripati (-pljem), hrešcati (-ím), škrgútati; (b. d. Ausſprache des „R“) grkati, pogrkovati; zaškripati.

ſchnarrend škripav, škrgutav, škripaje.

Schnarrer *m.* škripalec.

Schnarrheuſchrecke *f.* škrebetaljka.

Schnarrwerk *n.* brundalo.

Schnatterei *f.* ſ. Plauderei.

Schnatterer *m.* ſ. Plauderer.

ſchnattern gagati, gogotati (-očem); žlobodrati, klobasati, klepetati (-am, -ečem).

ſchnauben sopihati, pihati (-am, -šem), sršeti; hrepeneti, dihteti. [pihati.

ſchnaufen hrkati, puhati; (vor Zorn)

Schnauzbart *m.* brki *pl.*, muštaci *pl.* *u. brke pl.*, muštace *pl.*, mustače *pl.*

Schnauze *f.* gobec, smrček; (Rüſſel) rilec, hrlec; *dem.* gobček, rilček.

Schnecke *f.* polž; (Weibchen) polževka; trbonožec; *fig.* slinovec, slinar, biba; Schnecken- polži, polžev.

ſchnecken lezti (lezem) kakor polž.

ſchneckenartig, ſchneckenförmig polžast, po polževo zavit.

Schneckengang *m.* polžev hod; zavita pot (-i).

Schneckenhaus *n.* polžnica, polževa hiša, kopanja.

Schneckenhorn *n.* tipalnica, polžje tipalo; zaviti rog.

Schneckenklee *m.* laška detelja; (gemeiner —) meteljka, nemška detelja.

Schneckenlinie *f.* zavita črta, zavoj.

Schneckenpoſt *f.* polžev tek.

Schneckenſchale *f.* Schneckenhaus.

Schneckenſtiege, Schneckentreppe *f.* zavite —, zasukane —, polžaste stopnice *pl.*; okrogle stopnice *pl.*

Schneckenweg *m.* zavita pot; pot na zavoje.

Schnee *m.* sneg; *dem.* snežek, snežič; (Firn—) zeleni sneg; (gefrorene Schneekruſte) sren, srež; der — fällt sneg gre; der — fällt ein wenig sneg naletuje; ein Schneegeſtöber metež; d. — ſchmilzt sneg kopni; Schnee- snežni.

Schneeammer *m.* strnad.

Schneebahn *f.* tir; (für Fußgeher) gaz (-i), gaža.

Schneeball *m.* snežena kepa; *(Viburnum opulus)* kozja pogáčica, brogovita (dobrovita); —en werfen kepati se.

ſchneebedeckt zasnežen, zameten, s snegom pokrit.

Schneeberg *m.* snežnik, snežna gora.

Schneeblume *f.* snežnica.

Schneedecke *f.* sren, srež.

Schneefall *m.* sneg, zamet.

Schneefeld *n.* snežišče.

Schneefink *m.* ſ. Bergfink.

Schneeflocke *f.* snežinka; snežnice *pl.*; omraznica.

ſchneefrei kopen; —e Stelle kopnica, prekopnja.

Schneegans *f.* snežna gos (-i).

Schneegefilde *n.* snežina; snežišče.

Schneegeſtöber *n.* metež, metenje, metavica, metelica.

Schneeglöckchen *n.* zvonček, dremalka.
Schneegrenze *f.* ſ. Schneelinie.
Schneehaſe *m.* planinski zajec.
ſchneehaarig belolas. [laska.
Schneehaarige *m.* belolasec; *f.* belo-
Schneehaufen *m.* zamet, kup snega; (vom Dache herabgefallen) ogrebovnik.
Schneehuhn *n.* snežna jerebica.
ſchneeicht snegast.
ſchneeig snežen, snežnat.
Schneekäfer *m.* sneženka.
Schneekruſte *f.* sren, sreneč, skrapa.
Schneelavine *f.* snežni plaz.
Schneelinie *f.* ločnica večnega snega; snežna črta.
ſchneelos ſ. ſchneefrei.
Schneeluft *f.* snežna sapa.
Schneemann *m.* snežák, sneženi mož.
Schneemeiſe *f.* plazica.
Schneemilch *f.* sneg, spenjeni belják.
Schneepflug *m.* oralo za sneg, snežno oralo.
ſchneereich snežnat.
Schneeregion *f.* snežni predel.
Schneerinde *f.* ſ. Schneekruſte.
Schneeſchichte *f.* plast (-í) —, lega snega, snežna plast.
Schneeſchuh *m.* krplje (krpelj) *pl.*
Schneeſtaub *m.* drobni sneg.
Schneeverwehung *f.* zamet.
Schneewaſſer *n.* snežnica.
ſchneeweiß snežnobel.
Schneewetter *n.* snežno vreme (-ena).
Schneewolke *f.* snežni oblak, sneženi oblak.
ſchneidbar rezljiv, rezálen.
Schneide *f.* réz, ostrina, ostrica; (Säure) reznost; die — verlieren skrhati se.
Schneidebank *f.* rezilni stol, rezilnik, kobila. [sekalce.
Schneideeiſen *n.* rezilo, rezalo; sekalo,
ſchneideln klestiti, trebiti; oklestiti, obsekati, iztrebiti.
Schneidemeſſer *n.* rezni nož, rezák, rezilnik.
Schneidemühle *f.* žaga.
ſchneiden (mit d. Meſſer) rezati (režem); vrezati, odrezati, uteti (-tnem); krojiti; (Schere) striči (strižem); (Sichel) žeti (žanjem); požeti; (Senſe) seči (sečem), kositi; pokositi, poseči; (Axt) sékati; odsékati; (Raſiermeſſer) briti (brijem); obriti; Thiere — kopiti; skopiti; mit ſchlechtem Meſſer — škrtati; Geſichter — pačiti se; es ſchneidet im Bauche reže —, grize —, kolje me.
ſchneidend režoč, grizóč; (Worte) zbadljiv, ostér; (Kälte) hud; (Wind) vetér brije.
Schneider *m.* (Kleidermacher) krojač; (ſonſt) rezec, rezalec; Schneider- krojaški.
Schneiderei *f.* krojaštvo, šivarsto.
Schneidergeſelle *m.* krojaški pomagáč.
Schneiderin *f.* krojačica, šivilja; rezalka.
ſchneidern krojačiti, šivariti. [nica.
Schneiderwerkſtätte *f.* krojačnica, šivar-
Schneidewerkzeug *n.* rezalo, rezilo; sekalo.
Schneidezahn *m.* prednji zob; sékalec.
ſchneidig rezén, ostér; briděk.
ſchneien, es ſchneit sneg gre, sneži, sneg pada, sneg naletuje; snežuje.
ſchnell *adi.* nagél, hitér, urén, brzén, brz, ročén, jadern; *adv.* naglo, hitro, urno, brž.
Schnelle *f.* náglica, naglost, hitrost, urnost, ročnost, brzina, brzost.
ſchnellen *tr.* breniti, brsniti; štrkniti; *impf.* brcati, brskati, štrkati; *intr.* švigniti, puhniti, odskočiti, odleteti; *impf.* švigati, puhati, odskakovati; m. d. Finger — luskati, pokati s prstom.
Schneller *m.* brsk, brc; (am Gewehr) jeziček.
Schnellfahrer *m.* brzovoznik.
ſchnellfließend bistér; brzotók.
ſchnellgläubig lahkoverén.
Schnelligkeit *f.* ſ. Schnelle. [kalica.
Schnellkäfer *m.* pokalica, kovač, ska-
Schnellläufer *m.* tekálec, brzotek, tekún.
Schnellpoſt *f.* nagla pošta, brzovoz.
Schnellritt *m.* nagla ježa.
Schnellſchiff *n.* brzica. [pisec.
Schnellſchreiber *m.* hitropisec, naglo-
Schnellſchrift *f.* hitropis, naglopis.
Schnellſchritt *m.* hitri korak.
Schnellſieder *m.* brzovár.
Schnellwage *f.* vaga na šteder, prezmenica.
Schnellzug *m.* brzovlak.
Schnepfe *f.* kljunač; (Wald—) sluka (sloka); Schnepfen- kljunačev.

Schnepfenjagd *f.* lov na kljunače.
Schneppe *f.* čop, petlja; (an d. Kanne) nos, grlo.
ſchneuzen usekniti, *impf.* usekovati; (das Licht) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati; ſich — usékniti se, *impf.* usekovati se.
Schneuzer *m.* usekovalec; (Lichtputze) utrinjalec.
Schneuztuch *n.* robec, usekovalnik.
Schnickſchnack *m.* burke *pl.*, blebetanje, klepetanje.
Schnippchen *n.* brc, lusk, dlesk.
ſchnippiſch jezičen, jezikav, besedljiv, odlajiv.
Schnitt *m.* sek, rez, rezanje; (Durchſchnitt) prerez, prereza; (im Weinberg) rezatev, rezitev; (im Felde) žetev; (Gewinn) dobiček; (Zuſchnitt) kroj; (am Buche) obreza; (Brot) ukrojek, urezek, urézanica; (an d. Feder) razcep; (Muſter) kolomér.
Schnitte *f.* odrezan kos; in —n ſchneiden razkosati; (Obſt—) krhelj.
Schnitter *m.* žanjec.
Schnitterfeſt *n.* dožetvina, dožetnica; (das Brot) dožetnik.
Schnitterin *f.* žanjica, ženjica.
Schnitterlohn *m.* žetnina.
Schnittermahl *n.* dožetnica, požinka.
Schnittfläche *f.* sečna ploskev.
Schnitthandel *m.* kupčija s krojnim blagom; kupčija na vatel, kupčija na drobno.
Schnitthandlung *f.* prodajalnica krojnega blaga.
Schnitthobel *m.* obrezilnik.
Schnittholz *n.* rožje; (abgeſchnittene Reben) rezje, rožje.
Schnittlauch *m.* drobnjak.
Schnittling *m.* (Rebe) reznica; (Reis) cep, cepič, mladika.
Schnittmeſſer *n.* rezilnik; (Rebenmeſſer) reznik, noraz, vinjak.
Schnittöffnung *f.* prerez, prerézek, razreza.
Schnittware *f.* krojno blago; blago na vatel; láketno blago.
Schnittwarenhandel *m.*, —handlung *f.* ſ. Schnitthandel, —handlung.
Schnittwunde *f.* ureza, urezek.
Schnittzeit *f.* žetev.
Schnittzwiebel *m.* ſ. Schnittlauch.
Schnitz *m.* košček, kosec; (Apfel—) krhelj, krhljič.
Schnitzarbeit *f.* rezba; rezbarsko delo.
Schnitzbank *f.* rezilnica, rezilni stol.
Schnitzel *n.* odrezek, zrezek.
ſchnitzeln rezljati; izrezljati.
ſchnitzen izrezovati, rezati.
Schnitzer *m.* rezbar, podobar; (Meſſer) rezilnik; (Fehler) pomota, pogrešek, hiba; einen — machen urezati se; zmotiti se.
Schnitzerei *f.* rezbarstvo.
Schnitzerin *f.* rezbarica.
Schnitzkunſt *f.* rezbarstvo.
Schnitzler *m.* rezljalec.
Schnitzwerk *n.* rezba, rezbarski izdelek; dolbenina.
ſchnöde (eitel) ničemuren; (gering) malopriden, revén, uborén; (verächtlich) *adv.* zaničljivo, prezirno; —r Menſch odurni —, mrzki človek.
Schnödigkeit *f.* odurnost, ogavnost; ničemurnost.
ſchnopern, ſchnoppern vohati.
Schnörkel *m.* prepletka, zavita črta; čirečare *pl.*; zavitina, rezlina.
ſchnörkeln rezljati, prepletati.
ſchnüffeln vohati; (durch die Naſe reden) hohnjati, nosljati.
Schnüffler *m.* vohún; hohnjáč.
Schnupfen *m.* nahod; — haben nahóden biti (sem); kih, kihavica, kihálka.
ſchnupfen njuhati; ſerbokr. šmrkati.
Schnupfer *m.* njuhálec.
Schnupftabak *m.* drobni tobak, tobak za nos.
Schnupftuch *n.* robec za nos, žepni robec, ruta.
Schnuppe *f.* utrinek.
Schnur *f.* motvoz; vrvca, prevoza; zadrguljica; eine — Perlen biseri na trak, niz biserov; über die — hauen iz ojnic stopiti, čez mero segati (sežem); mit Schnüren beſetzen obšiti (-šijem) z vrvcami.
Schnuraſſel *f.* gostonoga, železna kačica, oskoruš, smrdečica.
Schnürband *n.* zatezalni trak, zatezalnica.
Schnürboden *m.* vrvišče.
Schnürbruſt *f.* zatezljivi modrec, zateznik, modrec na zadrguljico.

schnüren zadrgniti, zategniti; (anreihen) nabrati (-berem), nanizati na trak; *impf.* nabirati, nizati; sich — povojiti se, zadrgavati se; *fig.* guliti, plehtariti, skubsti (skubem); oplehtariti, oguliti, oskubsti.

schnurgerade ravěn, povrstěn.

Schnürhaken *m.* zaponka, kopča.

Schnürleib *m.* zateznik, zatezljivi stan; s. Schnürbrust.

Schnürnadel *f.* zateznična igla.

Schnurrbart *m.* brki *pl.*, muštaci *pl.*, muštace *pl.*, mustače *pl.*

schnurrbärtig brkast.

Schnurre *f.* renčalo, volk, brunda; s. Schnauze; (lustige Erzählung) smešnica, kratkočasnica.

schnurren (Käfer) brenčati (-ím), brčati (-ím), brndati, brneti (brním); (Katze) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt v. Thieren) renčati (-čím), drnjati, godrnjati.

schnurrend brenčav; godrnjav.

Schnürriemen *m.* jermeněc, jermen.

schnurrig šaljiv, smešěn.

Schnurrigkeit *f.* smešnost, šaljivost.

Schnürschuh *m.* opanka, mestva; čižma.

schnurstracks *adv.* na ravnost, ravno, [premo.

Schober *m.* (Haufe Heu) kup, kopica, navěl (Steierm.), stog, vrščáj, lonica; (Garben) stavěk, razstavka; (60 Garben) kopa.

schobern stavkati, v stavke devati; (vom Heu) kopice ravnati, — delati, v kupe devati, stoge delati.

Schoberstock *m.* ostrv (-í), stožnica, stožina, stožje, stežje.

Schock *n.* šestdeset (Eier); kopa, kup, množina; (Vögel) krdelo, vršelo, trop.

schocken butare delati; das Getreide schockt žito plenja, žito polni.

Schockgetreide *n.* žito v stavkah.

Schockholz *n.* hosta, vejevje, vrhovina.

Schofel *m.* odbirěk, izvržěk.

schofel, schofelig revěn, slab, izvržen; kukavěn.

Schofelware *f.* slaba roba, izmečěk.

Schöffe *m.* s. Schöppe.

Schokolade *f.* čokolada; s. Chocolade.

Scholaster *m.* učenik.

scholastisch školastičěn.

Scholiast *m.* razlagalěc starih knjig.

Scholien *pl.* pristavki *pl.*, dostavki *pl.*; opombe *pl.*

Scholle *f.* gruda, gruča, kepa, gleba; *fig.* domača zemlja; (Eis—) ledena plošča; (am Acker) odorěk, kepa.

schollig grudat, kepat.

Schöllkraut *n.* krvavi mlečnik.

schon *adv.* že, uže, vre.

schön lep, zal, krasěn, brhěk, ličěn; — stehen prileči (-ležem) se; (Jüngling) čeděn, zal; (Stimme) prijetěn; —es Geschlecht lepi —, nežni spol; —e Welt omikani svet; —e Seele blaga duša; —e Summe lep denar; — thun božati koga, dobrikati se, prilizovati se komu.

schönäugig lepoòk.

schönblätterig lepolist.

Schöndruck *m.* natis na lice, natis na prvo stran.

Schöne *n.* lepota, krasota.

Schöne *f.* krasotica, lepotica.

schonen varovati, gledati na kaj; (nachsehen) prizanesti, zanesti; *impf.* prizanašati, zanašati.

schonend prizanesljiv, prizanašálěn.

Schoner *m.* varovalěc; prizanašalěc.

Schönfärber *m.* barvar na svetlo od. na lepo, krasilěc.

Schöngeist *m.* lepoznaněc, krasouměc, krasotnik.

schöngeistig krasouměn, lepoznanski.

schöngelehrt krasoslověn, leposlověn; lepoznanski.

Schönheit *f.* lepota, krasota.

Schönheitsgefühl *n.* lepočutje, krasočut, čut od. čuvstvo lepote.

Schönheitsmittel *n.* lepotilo, krasilo.

Schönheitssinn *m.* s. Schönheitsgefühl.

Schönheitswasser *n.* lepotična voda.

Schönschreibebuch *n.* lepopisna knjiga, pisanka. [pisje.

Schönschreibekunst *f.* lepopisje, kraso-

Schönschreiber *m.* lepopisěc, krasopisěc.

Schönthuer *m.* prilizovalěc, dobrikalěc.

Schönthuerei *f.* prilizovanje, dobrikanje.

Schonung *f.* varovanje, prizanesba, prizanesljivost, usmiljenost; ohne — nemilo.

Schonungsfläche *f.* zareji odločen kraj.

ſchonungslos *adv.* brez usmiljenja; neusmiljeno, nemilo.

ſchönwangig lepoličen.

Schopf *m.* kopa, čop; *dem.* kopica, čopek; (Baum) vrh, vršič; einem den — beuteln lasati koga.

ſchopfartig kopast, čopast.

Schöpfbrunnen *m.* ſ. Brunnen.

Schöpfeimer *m.* vedro, vedrica, vedrce; (kleiner) korec, polnik.

ſchöpfen črpati (-pljem), črepati, zajemati; polniti; počrepati, zajeti (zajmem); Athem — sapo v sé potegniti, zasopsti (-sopem); *impf.* sopsti; friſche Luft — čisti zrak uživati; Muth — osrčiti se; er ſchöpft Verdacht sum se mu vzbudi; Urtheil — skleniti, sodbo storiti, razsoditi; Troſt — potolažiti se; Nutzen — okoristiti se; der Kahn ſchöpft voda sili v čoln; d. Falke ſchöpft sokol pije; (ſchaffen) ſ. ſchaffen.

Schöpfer *m.* (Werkzeug) korec, zajemnik, polnik; (Perſon) zajemalec; (Erſchaffer) stvarnik, stvaritelj; (Urheber) ustanovnik, začetnik, osnovatelj.

Schöpferhand *f.* roka stvarnica.

Schöpferin *f.* zajemalka, črepalka; ustanovnica.

ſchöpferiſch tvorčen, stvoriteljčen.

Schöpferkraft *f.* tvornost, stvoriteljnost; samotvornost.

Schöpfgefäß *n.*, —geſchirr *n.* črpalo, zajemalo; kalalo.

Schöpfgelte *f.* (zajemalna) golida, korec, kablica.

Schopfhenne *f.* čopa, čopka. [nica.

Schöpflöffel *m.* zajemnica, zajemal-

Schöpfrad *n.* kolo s korci, samotežno kolo (-esa).

Schöpfſchaufel *f.* plavnica.

Schöpfung *f.* (Erſchaffung) stvaritev; svet, stvarstvo, stvari *pl. f.*; vor der — des Urtheils predno se sodba izreče; (poet.) umotvor.

Schöpfungsgeſchichte *f.* povestnica stvarjenja, zgodovina stvaritve sveta.

Schöpfwerk *n.* črpalo.

Schöppe *m.* sodni prisednik, priseženi mož; (Richter) sodnik.

Schoppen *m.* kolnica, klanica, lopa; *(Gefäß)* polič, bokal.

Schöps *m.* skopec, brav, bravec, koštrun; *fig.* cepec, bedák; Schöpſenſkopcev, koštrunov.

Schöpſenbraten *m.* pečena skopčevina.

Schöpſenfleiſch *n.* skopčevina, bravina, koštrunovo meso.

Schorf *m.* krasta, škorljup, skrlup.

Schornſtein *m.* dimnik.

Schornſteinfeger *m.* dimnikar, strugar (Steierm.).

Schoſs *m.* (Zweig) mladika, odrastlek; (Rebe—) rozga, mladje.

Schoß *m.* krilo, naročje, lono, kolena *pl.*; im —e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im —e der Familie med svojimi; dem Glücke im —e ſitzen ljubljenec sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-im), poleniti se.

ſchoſſen poganjati, hobatati, stebliti.

Schoßhund *m.* kužek, naročni pes.

Schoßkind *n.* ljubček, ljubljenec, srček, miléek, pestovanec.

Schöſsling *m.* mladika; rozga.

Schoſsreb *f.* mladica, mladika, rozga.

ſchoſsreich poln mladik.

Schötchen *n.* lušček; stroček.

Schote *f.* lusk, luska, luščina, kozulja; (Hülſe) strok; *coll.* stročje.

ſchotenartig luskast, strokast.

Schotenerbſen *pl.* grah v stročji.

ſchotenhabend stročnat.

Schotenklee *m.* turška detelja.

Schotenpflanze *f.* lusknica.

ſchotig lusknat, stročnat.

Schotten *m.* sirotka, skuta.

Schotter *m.* prod, gramoz, gruščc, grúpež, brebir, sip; die —bank gruščarica.

ſchotterig prodnat, prodovit.

ſchottern cesto posuti (-spem u. -sujem), navoziti cesto; *impf.* posipati, navažati.

ſchraffieren črtkati; mrežkati.

Schraffierung *f.* črtkanje; črtke *pl.*

ſchräg *adi.* poprečen, poševen, kriv; *adv.* na pošev, poprek, povprek, prek.

Schräge *f.* poprečnost, poševnost.

Schragen *m.* kobila, kozača, kozel, stol.

Schramme *f.* praska, proga, brazgotina.

ſchrammen prasniti, oprasniti; *impf.* praskati.

ſchrammig progav, brazgotinast.

Schrank *m.* omara, skrinja.

Schranke *f.* ograja, ograda, zagraja; (Grenze) meja; (Zoll—) carinska pregrada, prečnica, šranga; in den —n erſcheinen na bojišče priti (pridem); in ſeinen —n bleiben mere držati (-ím) se; keine —n kennen mere ne vedeti (vém).

ſchränken *tr.* križem devati; einen Platz — graditi; *intr.* (im Gehen) šepati, petlje delati, opotekaje se iti (grem).

ſchrankenlos neograjen, neomejen, neomejenost.

Schrankenloſigkeit *f.* brezmejnost, neomejenost.

Schranze *m.* (Hofſchranze) lizun, prilizovalec.

Schraube *f.* vijak; Schrauben- vijakov.

ſchrauben viti (vijem); privijati, vintati; priviti; geſchraubt ſprechen zavito —, zasukano govoriti.

Schraubenbohrer *m.* svedèr za vijake.

ſchraubenförmig vijakast.

Schraubengang *m.* zavoj; vit (-i).

Schraubenlinie *f.* zavojnica.

Schraubenmutter *f.* vijakova matica; [žmek.

Schraubenſpindel *f.* vijakovo vreteno.

Schraubenzieher *m.* dleto, dletce.

Schraubſtock *m.* primaž, precép z vijakom.

Schreck *m.* (Spalt) razpoka, poka, poč, reža; ſ. Schrecken.

ſchreckbar strašljiv, boječ.

Schreckbild *n.* strašilo, strah, plašilo.

Schrecken *m.* strah, strahota, bojazèn; groza, zona; in — gerathen prestrašiti se, ustrašiti se; ich gerieth in — strah me je spreletel, — prevzel; — einjagen koga ostrašiti; vor — zuſammenfahren stresniti se, strahu se stresti; in — ſetzen prestrašiti, ostrašiti, v strah pripraviti.

ſchrecken *tr.* ustrašiti, ostrašiti, prestrašiti, preplašiti, splašiti; *impf.* strašiti, plašiti koga, strah komu delati; mit Drohungen — groziti —, žugati komu; *intr.* plašiti se, ustrašiti se.

Schreckensherrſchaft *f.* grozovlada.

Schreckensmann *m.* grozovitnež, tiran.

Schreckensnacht *f.* strašna —, grozna noč (-í).

Schreckensort *m.* strašno mesto, strašni kraj.

Schreckenstag *m.* strašni —, grozni dan (dneva).

Schreckensthat *f.* grozodejstvo.

ſchreckensvoll pregrozèn, prestrašèn.

Schreckenswort *n.* strašna —, grozna beseda.

ſchreckhaft strašèn, strahotèn; (ſcheu) strašljiv, plašèn, plašljiv, boječ.

ſchrecklich *adi.* strašèn, strahobèn, strahotèn, strahovit, strašanski, grozèn, grozovit; *adv.* grozno, strašno.

Schrecklichkeit *f.* strašnost, strahovitost, grozovitost.

Schreckling *m.* strašljivèc, plašljivèc.

Schreckniß *n.* strahoba, strahota.

Schreckſchuß *m.* prazni strel, strašilni strel; *fig.* prazni strah.

Schrei *m.* klik, krik, vzklik, vrisk, krič; einen — thun krikniti, zakričati (-čím), vzkliknìti.

Schreib- pisalni, pisni.

Schreibapparat *m.* (Telegr.) prijemalo; pisalni stroj.

Schreibart *f.* slog; pisava. [*pl.*

Schreibbedarf *m.* pisalne potrebščine

Schreibbuch *n.* pisne bukve *pl.*

ſchreiben pisati (pišem), zapisovati; zapisati; Antwort — odpisati, *impf.* odpisovati; (ſchlecht) čečkati, slabo pisati; er ſchreibt ſich piše se, pišejo ga; Werk — spisovati; spisati.

Schreiben *n.* pisanje; (Brief) pismo, list; (Zuſchrift) dopis. [pisar.

Schreiber *m.* pisalec, pisec, pisatelj;

Schreiberei *f.* pisarstvo, pisanje, pisarjenje, pisarija.

Schreiberin *f.* pisateljica; pisarica.

Schreiberlohn *m.* pisarina.

Schreibeſucht *f.* pisavost.

Schreibfeder *f.* pisno pero (-esa).

Schreibfehler *m.* pisna pomota, pogrešek v pisanji.

Schreibgebür *f.* pisnina, pisarina; (Abſchreib—) prepisnina.

Schreibgeſchäft *n.* pisarija; pisarsko delo, pisarski posèl. [sivo.

Schreibgerāthe *n.* pisalna priprava, pi-

Schreibgriffel *m.* pisalo.

Schreibheft *n.* pisanka.

Schreibkunde *f.* lepopis, lepopisje.

Schreibkunſt *f.* pisna umetnost.

Schreibkürzung *f.* kratica.

Schreibmaschine *f.* samopisni stroj, samopisnica.
Schreibmaterialien *pl.* ſ. Schreibbedarf.
Schreibmeſſer *n.* ſ. Federmeſſer.
Schreibpapier *n.* pisni —, pisalni papir.
Schreibpult *n.* pisalnik, pisalni podstavec.
Schreibſchule *f.* učilnica za pisanje, pisalna šola.
ſchreibſelig radopisen, mnogopisen.
Schreibſtube *f.* pisarnica.
Schreibtafel *f.* pisna deščica, — deska, pisalna tabla.
Schreibtelegraph *m.* pisalni brzojav.
Schreibtiſch *m.* pisna —, pisalna miza.
Schreibübung *f.* vaja v pisanji.
Schreibunterricht *m.* poduk v pisanji.
Schreibweiſe *f.* pisava.
ſchreibwidrig nepravilen.
Schreibzeug *n.* pisalo, pisivo.
Schreibzimmer *n.* pisalnica.
ſchreien vpiti (vpijem), kričati (-im); zavpiti, zakričati, vzkliknìti, glas zagnati (-ženem); (aus vollem Halſe —) dreti (derem) se, praščati (-im); (vom Kind) vekati, vreščati (-im); (Kuckuck) kukati, kokucati; (Eule) skovikati; (Rabe) krokati, krakati; (Elſter) regetati (-gečem); (Henne) kokodakati.
Schreien *n.* vpitje; krič, vek, vekanje.
ſchreiend vpijoč, kričeč; —e Farben prežive (kričeče) barve; —e Ungerechtigkeit očita krivica.
Schreier *m.* kričáj, kričálo; kričáč, vekáč.
Schreihals *m.* ſ. Schreier.
Schreimaul *n.* ſ. Schreier.
Schrein *m.* skrinja; *dem.* skrinjica.
Schreiner *m.* skrinjar, mizar; Schreiner- mizarski, skrinjarski.
ſchreiten stopati, korakati, koračiti; (verächtlich) krevsati, koracati; zum Werke — dela se lotiti, dela se poprijeti (-primem), delo pričeti (-čnem); *impf.* poprijemati, pričenjati.
Schrift *f.* pismo, spis, spisek; (Handlung) pisanje; (Aufſatz) sestavek; (Lettern) pismena *pl.*, pismenke *pl.*, črke *pl.*; (Proceß—) pravdni spis; Schrift- spisovni, pisméni.
Schriftenthum *n.* pismenstvo; slovstvo, književnost.
Schriftführer *m.* zapisovalec, perovodja; zapisnikar.
Schriftgebrauch *m.* pismeni običaj.
Schriftgelehrte *m.* pismouk, književnik, pismoznanec.
Schriftgießer *m.* črkolivec.
Schriftgießerei *f.* črkolivnica.
Schrifthalter *m.* pismodržec.
Schriftkaſten *m.* pismovnjak.
Schriftkunde *f.* pismenost.
ſchriftlich pismen, pisan. [pismu.
ſchriftmäßig *adv.* književski; po sv.
Schriftſatz *m.* stavba, slog.
Schriftſchneider *m.* črkorezec.
Schriftſchrank *m.* omara za pisma.
Schriftſetzer *m.* črkostavec, stavec.
Schriftſprache *f.* književni jezik, pismeni jezik.
Schriftſteller *m.* pisatelj, knjigopisec, pisec; — ſein knjige pisati.
Schriftſtellerei *f.* pisarija; pisateljstvo.
ſchriftſtelleriſch pisateljski.
Schriftſtück *n.* spis, spisek.
Schriftverfälſchung *f.* ponareja pisem.
Schriftwechſel *m.* dopisovanje, dopisava.
Schriftweſen *n.* pismenstvo.
Schriftzeichen *n.* črka, pismenka, pismena *pl.*
Schriftzug *m.* potèg, poteza v pisanji.
ſchrillen čvrčati (-im), škripati (škripljem).
Schritt *m.* stopinja, korak, stopaj, stop; (Gang) hod, hoja; im — v stop; — für — *adv.* korákoma, malo po malo; kleine —e machen koracati, drobnéti; mit ſchnellem — kommen prispešiti, priteči (-tečem); ſchrittmäßig *adv.* korakoma, zlágoma; — halten v stop hoditi; *fig.* den erſten — thun začeti (-čnem) kaj; einen gefährlichen — thun nevarne reči lotiti se; allen —en und Tritten nachgehen za petami biti (sem) komu, stopinje pobirati.
Schrittmeſſer *m.* stopomèr.
ſchrittweiſe *adv.* korakoma, stopoma, po stopinjah, od stopinje do stopinje.
Schrittweite *f.* koráča.
ſchroff ostèr, osorèn, robat; (ſteil) strm, strmenit, prepadèn. [strmec.
Schroffe *f.* ostrost, osornost; strmina,
Schroffheit *f.* ſ. Schroffe.
Schröpfe *f.* podkošnja, podžetva.

ſchröpfen rožiče staviti; (Getreide) podžeti (-žanjem), podkositi; (Bäume) narezati (-režem), *impf.* narezovati; *fig.* odreti (-derem), *impf.* odirati, guliti, goljufati.

Schröpfen *n.* puščanje z rožiči.

Schröpfkopf *m.* rožič, kupica, rog.

Schröpfzeug *n.* priprava za stavljenje rožičev od. kupic.

Schrot *n.* u. *m.* drobni svinec, šibra, svinčena zrna *pl.*, sékanci *pl.*; (Tuchende) odrezék, urezék, kos, konci *pl.*, krajevina; (Baumſtamm) paroběk, hlod, čok, panj, krl; (bei Münzen) težina, robélj; Mann von altem — und Korn poštenjak, mož stare korenine, — starih navad; (Stein—) šibre; (Schieß—) svinec, šprih.

Schrotart *f.* kladnica, drevnica, robilnica.

Schrotbeutel *m.* mošnja za svinec.

Schrotbüchſe *f.* risanica za drobni svinec, ptičarica.

Schroteiſen *n.* nastavec; krivec.

ſchroten drobiti; razdrobiti.

Schröter *m.* (Werkzeug) sekalce; (Käfer) rogáč; (Perſon) rezáč, žagar, sekáč.

Schrothobel *m.* kosmáč, skobélj, spahálnik.

Schrothäfer *m.* rogáč.

Schrotmehl *n.* debela moka.

Schrotmühle *f.* mlin za debelo moko.

Schrotſäge *f.* košnica, robilnica.

Schrotwage *f.* grebljica.

Schrotzahn *m.* sprednji zob.

Schrumpf *m.* skrčba, skrčitév; (Falte) grba; (durch Eintrocknen) usušek; (Runzel) guba, gubanica.

ſchrumpfen krčiti se, mrščiti se; skrčiti se; (Haut) grbiti se, grbančiti se, gubati se; zgrbiti se, zgubati se; die Pflaumen — slive se gubijo; die Milch ſchrumpft mleko se seséda.

ſchrumpfig skrčen; zgrbljen, zgubančen, nagrbljen, stisnen.

Schrunde *f.* razpoka; (an der Hand) razpoklina; (an der Lippe) grba, razzeba; (in der Wand) reža.

ſchrunden razpočiti se, razsesti (-sedem) se, razpokati se.

ſchrundig razpokél, opokél, razpokan, regnen.

Schub *m.* (Kugel) zatòč, toč; einen — thun zatočiti; (beim Zahnen) den erſten — thun prve zobe poganjati; (Fortſchaffen einer Sache) potisk, premik; einen — geben suniti, pahniti; (Fortſchaffen einer Perſon) odgòn; (Brot) vsaja, vsád; in — ſetzen na odgon dati; (Lade) predal, predalček.

Schuber *m.* zatik.

Schubfenſter *n.* zatikalno okno.

Schubfuhrenlohn *m.* odgonska voznina.

Schubkarren *m.* samokolnica, tačka, vlak; (mit zwei Rädern) dvokolnica, gare *pl.*

Schublade *f.* predal, predalček; (im Tiſche) miznica.

Schübling *m.* odgnanec, odgonjenec.

Schubſtation *f.* odgonska postaja.

Schubvorſpann *m.* odgonska priprega.

Schubweſen *n.* odgonstvo.

ſchubweiſe *adv.* poganjajòč, potiskajòč, pẽhajòč.

ſchüchtern plah, plašen, plašljiv, boječ; strašljiv, bojazljiv.

Schüchternheit *f.* plahota, plašnost, boječnost, bojazljivost.

Schuft *m.* malovrednež, zanikarnež, malopridnež; capin.

ſchuftig malopriden; (armſelig) beraški, capinski.

Schuh *m.* črevélj, čevélj, postol, šolen; (hölzern) coklja; Paar — čevlji *pl.*; *dem.* črevelјček; — anziehen obuti (-ujem); — ausziehen sezuti; ohne — bos; jmd. etwas in die —e ſchieben podtakniti komu kaj, *impf.* podtikati —; (als Längenmaß) čevélj; (eiſerner Beſchlag) žok; (am Blaſebalg) grlo.

Schuhabſatz *m.* opetnica, opetek, peta.

Schuhahle *f.* šilo.

Schuhband *n.* remen, remenec, jermen.

Schuhdraht *m.* dreta, drm, drmik.

Schuheiſen *n.* dereze *pl.*

Schuhfetzen *m.* onuče *pl.*, onuča, nuča.

Schuhfleck *m.* župánec, krpa, náda, vstáva, mešina.

Schuhflicker *m.* krpar, krpucar.

Schuhmacher *m.* čevljar, črevljar; —in *f.* čevljarica, črevljarica.

Schuhmacherei *f.* črevljarija.

Schuhmacherhandwerk *n.* črevljarstvo.

Schuhmarkt *m.* črevljarski trg.

Schuhmaß *n.* črevljarska mera.
Schuhnagel *m.* žrebêlj.
Schuhriemen *m.* remen, jermen, žuváje *pl. f.*
Schuhſchmier *f.* črevljarsko voščilo.
Schuhſchwärze *f.* črnilo.
Schuhſohle *f.* podplat.
Schuhwichſe *f.* voščilo.
Schuhwerk *n.* obuválo, ubútalo, obúča, obutal (-i), obútev.
Schul- šolski, učilniški.
Schulamt *n.* učiteljska služba, šolska služba, učiteljstvo.
Schulangelegenheit *f.* šolska zadeva.
Schulanſtalt *f.* učilišče, šola, šolski zavod.
Schularbeit *f.* šolsko delo; šolska naloga.
Schulaufſeher *m.* šolski nadzornik.
Schulaufſicht *f.* šolsko nadzorništvo.
Schulbildung *f.* šolski podúk, šolska omika.
Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.*
Schulbücherverlag *m.* zaloga šolskih knjig.
Schulbücherverſchleiß *m.* prodaja šolskih knjig.
Schuld *f.* (Geld) dolg; (Pflicht) dolžnost; (Unrecht) krivica, krivda; (Urſache) vzrok; —en machen zadolžiti se, *impf.* dolge delati; —en eintreiben dolge terjati; — izterjati; in —en gerathen v dolge zakopati se, — zabresti (-bredem); wer hat die —? kdo je kriv? einem die — zuſchieben kriviti, dolžiti koga; ſich zu —en kommen laſſen zakriviti, pregrešiti se s čim, zagrešiti.
ſchuld kriv.
ſchuldbefleckt kriv.
Schuldbetrag *m.* dolg, dolžni znesêk.
ſchuldbewußt svest si krivice.
Schuldbrief *m.* dolžno pismo, dolžni list; obveznica.
Schuldbürge *m.* porok zaradi dolgov.
ſchulden dolžên biti (sem), dolgovati.
Schuldenarreſt *m.* zapor zavoljo dolgov.
ſchuldenfrei brez dolga; — machen dolgov iznebiti, razdolžiti.
Schuldenlaſt *f.* zadolženost; dolgovi *pl.*
Schuldenmaſſe *f.* skupni —, ves znesêk dolgov.
Schuldentilgungsfond *m.* razdolžni zaklad.
Schuldentilgungsraſſe *f.* razdolžna denarnica, — blagajnica.
Schuldenweſen *n.* zadeve zastran dolgov.
Schuldforderung *f.* terjatêv, dolg.
ſchuldfrei nekriv, nedolžên.
Schuldiener *m.* šolski sluga.
Schuldienſt *m.* šolska —, učiteljska služba.
ſchuldig dolžên; — ſein dolžên biti (sem), dolgovati; viel — zadolžên; du biſt ſchuldig zu u. ſ. w. ti imaš storiti, tvoja dolžnost je ....; (eines Vergehens —) kriv; ſich — machen okriviti se, krivega se storiti; des Todes — ſein smrti zapasti (-padem).
Schuldige *m.* dolžnik; krivêc, obdolženec.
Schuldigkeit *f.* dolžnost.
Schuldklage *f.* tožba za dolg.
ſchuldlos nedolžên, nekriv.
Schuldloſigkeit *f.* nedolžnost.
Schuldner *m.* dolžnik; —in *f.* dolžnica.
Schuldpoſt *f.* dolg, postavêk dolga.
Schuldſchein *m.* dolžno pismo, dolžni list; obveznica.
Schuldverſchreibung *f.* dolžni zapis, zadolžnica.
Schule *f.* šola, škola, učilnica; učilišče; hohe — vseučilišče, visoke šole *pl.*; učenci.
ſchulen učiti, vaditi, uriti, šolati.
Schüler *m.* učenêc, šolar; (Student) dijak; *dem.* učenčêk, šolarčêk.
ſchülerhaft šolarski, dijaški.
Schülerin *f.* učenka, šolarica.
Schulfach *m.* šolstvo; učiteljska stroka.
Schulferien *pl.* šolske počitnice, šolski prazniki *pl.*
Schulfond *m.* šolski zalog.
Schulfreund *m.* šolski prijatelj, — podpornik; (Mitſchüler) součenêc.
Schulfuchs *m.* šolnik, šolnikar.
Schulgebäude *n.* šolsko poslopje, učilišče.
Schulgefährte *m.* součenêc.
Schulgehilfe *m.* šolski pomočnik.
Schulgeld *n.* šolnina, učnina.
ſchulgerecht po šolskih pravilih, prav.
Schulgeſetz *n.* šolska postava, šolski zakon.
Schulhaus *n.* šolsko poslopje, šola.
Schulinſpector *m.* šolski nadzornik.
Schuljahr *n.* šolsko leto.
Schuljugend *f.* šolska mladež (-i).
Schullehrer *m.* učenik, učitelj; šolnik.

Schullehreramt *n.* učiteljstvo, učiteljska služba.
Schullehrerin *f.* učiteljica.
Schulmann *m.* šolnik, učitelj.
Schulmeiſter *m.* ſ. Schullehrer.
Schulmeiſterin *f.* učiteljica; šolnikova —, učiteljeva žena.
ſchulmeiſtern vesti (vedem) se kakor učitelj; strahovati.
Schulordnung *f.* šolski red.
Schulprüfung *f.* šolska skušnja, šolski izpit.
Schulrath *m. coll.* šolski svèt; *individ.* šolski svètnik, — svetovalec.
Schulrede *f.* šolski govor.
Schulregel *f.* šolsko pravilo, — vodilo.
Schulſache *f.* šolska reč (-í), — zadeva.
Schulſtaub *m.* šolski prah.
Schulſtrafe *f.* šolska kazèn (-i).
Schulſtunde *f.* šolska ura.
Schulter *f.* pleče, pleča *pl.*; rama, rame (-ena); oplečje; Schulter- plečni.
Schulterblatt *n.* lopatica, lopata.
Schulterblech *n.* naramèk.
Schulterbucht *f.* medplečje.
Schultergegend *f.* oplečje.
Schultergräte *f.* lopatični grebén.
Schulterhöhe *f.* lopatična kolčica.
ſchulterig plečnat, plečast; ramast.
ſchultern na ramo deti (denem), — dejáti; *impf.* devati; ſchultert das Gewehr! puško na ramo!
Schultertuch *n.* oglavnica.
Schultheiß *m.* župan.
Schulübung *f.* šolska vadba.
Schulunterricht *m.* šolski podùk.
Schulverfaſſung *f.* šolska uprava.
Schulweſen *n.* šolstvo, šolske zadeve *pl.*
Schulwiſſenſchaft *f.* šolsko znanstvo.
Schulzeit *f.* šolski —, učni čas.
Schulze *m.* župan.
Schulzeugnis *n.* šolska svedočba, šolsko spričevalo.
Schulzin *f.* županja.
Schulzucht *f.* šolski red in strah.
ſchummeln vibrati.
Schund *m.* odrtèk; izvržèk.
Schupf *m.* sunljej, dregljej, potisljej.
ſchupfen dregniti, suniti; *impf.* drezati, suvati; potisniti.
Schuppe *f.* luska, luskina, lupinica, ikra; (Deck—) krovna luska.
ſchuppen luščiti, lupiti, goliti; olúščiti, olúpiti, ogóliti; ſich — luščiti se, lupiti se, leviti se, goliti se; oluščiti se, oleviti se, zleviti se.
ſchuppenförmig luskinast, luskast.
Schuppenfloſſer *m.* luskopluta.
ſchuppenlos brez lusk.
Schuppenpanzer *m.* luskinast oklep.
ſchuppenreich lusknat, luskinat.
Schuppenreptilie *f.* luskaš.
Schuppenthier *n.* luskavèc.
Schuppenwurz *f.* lusnec, luš.
ſchuppig luskav, lusknat.
Schuppigkeit *f.* luskavost.
Schur *f.* striža, strižba, striž (-i).
ſchüren kuriti, netiti, rašiti; podkuriti, podnetiti, podrašiti; *fig.* podpihovati, dražiti.
Schürer *m.* kurilec; podpihovalec.
Schurf *m.* rudosledna jama. [rudo.
ſchürfen iskati (iščem) rudo, slediti
Schürfer *m.* rudosledec, iskalec rude.
Schürfgeld *n.* najdnina.
Schürfung *f.* rudosledba, iskanje rude.
Schürhaken *m.* greblja, kopáč, kopača, rašilo, žeželj. [komu.
ſchurigeln nadlegovati koga, nagajati
Schurke *m.* malopridnež, malovrednež; potepuh, slepar, lopov.
Schurkenſtreich *m.* sleparski čin, sleparstvo, lopovščina.
ſchurkiſch malopriden, malovreden, sleparski, lopovski.
Schürloch *n.* istéje *pl.*, žèkno.
ſchurren (von der Katze) presti (predem), gosti (godem).
Schurwolle *f.* strižna volna.
Schurz *m.* krilo.
Schürze *f.* predpasnik, predpas, predprt, opregača.
ſchürzen podvezati (-vežem), podpasati (-pašem), spodrécati; einen Knoten — zaozlati, vozèl narediti, zadrgniti.
Schürzer *m.* podpasovalec.
Schurzfell *n.* usnjato krilo, opregača, usnjati predpasnik.
Schurzgürtel *m.* pas, zapregač.
Schürzung *f.* (des Knotens) zaozlaj, zaozlávanje.
Schuſs *m.* strel, sprožljej, pok; (Ladung) naboj; (d. Waſſers) skok, curek,

(Lauf) dir, let, tok; (Schöſsling) odrastlek, mladika; (Menſch) prismoda, vihravec; einen — thun ustreliti; einen — bekommen ostreljen biti (sem); *fig.* einen — haben prismojen —, zalétel biti (sem); Schuſs- strelni.

Schüſſel *f.* skleda; (ſlache) latvica, plitvica; (hölzerne) torilo; eine — umkehren povezniti skledo; *dem.* skledica, skledíčica. [polica.

Schüſſelbrett *n.* sklednik, sklednjak;

Schüſſelflechte *f.* skledičar.

Schüſſelgeſtell *n.* ſ. Schüſſelbrett.

Schüſſelſchrank *m.* sklednjak, omara za sklede.

Schüſſelwage *f.* tehtnica s torili.

ſchuſsfertig gotóv od. pripravljen za strel. [lom.

ſchuſsfeſt neranljiv, varén pred strel-

Schuſsgeld *n.* strelščina.

ſchuſsgerecht ugodén za strel.

Schuſslinie *f.* strelna črta. [met.

Schuſsweite *f.* streljaj; ſerbokr. puško-

Schuſswunde *f.* strelna rana, prestrél, ostrelba. [črevljarski.

Schuſter *m.* črevljar, čevljar; Schuſter-

Schuſterahle *f.* šilo.

Schuſterdraht *m.* dreta.

Schuſtergarn *n.* preja za dreto.

Schuſtergeſelle *m.* črevljarski pomagalec, — pomagáč.

Schuſterhandwerk *n.* črevljarstvo; daß — betreiben črevljariti.

Schuſterin *f.* črevljarica.

Schuſterjunge *m.* črevljarski učenec.

Schuſterkneif *m.* krivec.

Schuſterleiſten *m.* kopito.

ſchuſtern črevljariti, črevlje delati.

Schuſterwerkſtätte *f.* črevljarnica.

Schuſterwerkzeug *n.* črevljarsko orodje.

Schutt *m.* sip (-i), sipina, razsip, groblja, razmet, razval; (Trümmer) razvaline *pl.*, podrtine *pl.*

Schüttboden *m.* žitnica, kašča.

Schüttdamm *m.* nasip.

Schütte *f.* zasip, zagreb, gromada; (Stroh) otép; (Dachſtroh) škopnik.

Schüttelkopf *m.* tresoglav.

ſchütteln tresti, majati, gugati, mikati; stresti, zmajati; (ſtark) zmikastiti; (mit d. Kopfe) kimati, odkimovati, majati.

ſchütten sipati (sipljem), suti (spem u. sujem); usuti, nasipati; (Flüſſiges) liti (lijem); uliti, izliti; in etwas — vsuti v, vliti, vsipati; (vom Getreide) plenjati, plen imeti (imám); ſich — sesesti se, sesiriti se.

ſchütter redék; (vom Kamme) redkozób; —e Stelle izredčina; — machen izredčiti.

ſchütterbürtig redkobrád.

ſchütterhaarig redkolás.

Schütterkeit *f.* redkost, redčina.

ſchüttern stresti; *impf.* stresati, potresati.

Schüttgabel *f.* vile *pl.*

Schutthalde *f.* prodovina, groblja; grič, láberje.

Schutthaufen *m.* groblja, grobljišče.

Schuttharren *m.* samokolnica, tolige *pl.*

Schütthaſten *m.* žitnica, kašča.

Schuttlawine *f.* sipki plaz.

Schüttler *m.* majalec, stresalec.

Schüttplatz *m.* sipališče.

Schüttung *f.* sipanje; zajéz.

Schutz *m.* varstvo, bramba; zavetje, zaščita, zaslomba, obrana, okrilje; (im Waſſerbau) zatvórnica, zapórnica.

Schutzbefohlene *m.* varovanec; *f.* varovanka.

Schutzblattern *pl.* cepljene koze *pl.*, vimenice *pl.*

Schutzbrett *n.* zapórnica, zatvórnica, zastávnica.

Schutzbrief *m.* zaščitno pismo.

Schutz- und Trutzbündnis *n.* zveza za boj in odboj, zveza bojna in odbojna.

Schütze *m.* strelec; (des Webers) čolnič, snoválnica; (Sternbild) strelec; Schützen- strelski.

ſchützen varovati, čuvati, ščititi, braniti, zaslánjati; (vertreten) zastopati; okovarjati; obvarovati, zaščititi, obraniti, zasloniti, okovariti.

Schützenbruderſchaft *f.* strelska družba.

Schützencylinder *m.* valjast zapor.

Schutzengel *m.* angelj varuh.

Schützengeſellſchaft *f.* strelska družba, strelci *pl.*

Schützenhaus *n.* strelišče.

Schützer *m.* varuh, čuvar, čuvaj; zavetnik, zastopnik.

Schützenweſen *n.* strelstvo.

Schutzgeist *m.* duh zaščitnik, — varuh.
Schutzgeld *n.* zaščitnina.
Schutzgeleite *n.* varni —, svobodni sprevod.
Schutzgenosse *m.* sovarovanec, sobranje-[nik.
Schutzgott *m.* Bog zaščitnik, — varuh.
Schutzheilige *m.* svetnik varuh, — zaščitnik, — pomočnik, patron; *f.* svetnica zaščitnica, — pomočnica, patrona.
Schutzherr *m.* varuh, zaščitnik, zavetnik.
Schutzherrschaft *f.* varstvo, okrilje.
Schützling *m.* varovanec, branjenec.
schutzlos zapuščen, brez zavetja, brez obrane.
Schutzlosigkeit *f.* zapuščenost.
Schutzmann *m.* zaščitnik, branilec, stražnik.
Schutzmauer *f.* paž, medzidje, branik; *fig.* zaščita, obramba.
Schutzmittel *n.* branilo.
Schutzort *m.* pribežališče; (windsicher) zatišje, zavetje.
Schutzpocken *pl.* s. Schutzblattern.
Schutzpockenimpfung *f.* cepljenje kóz, stavljenje osépnic.
Schutzrede *f.* zagovor.
Schutzredner *m.* zagovornik, zavetnik, zagovarjalec.
Schutzwache *f.* sprevodna straža.
Schutzwaffe *f.* branilo, branilno orožje.
Schutzwehr *f.* jez; *fig.* obrana, zaslomba, zaščita, zaklon.
Schutzzoll *m.* zaščitna carina.
Schutzzollsystem *n.* zaščitno carinstvo.
schwabbeln čopotati, ploskotati, žlempetati (-ečem).
Schwabe *m.* ščurek, žohar.
schwach slab, nemočen, obnemogel, meděl; nevečen, malovečen, nebogljen; (Licht) brleč, meděl, mižav; —er Beweis slab —, lahek dokaz; —er Wein lahko vino; der Feind ist zu — je premalo sovražnika; —e Stimme tih glas; —e Farbe medla barva; (dünn) tenek, šibek; — werden slabeti; oslabeti; — brennen brleti, mrlihati; meine Feder ist zu — moje pero je preokorno; — sprechen tiho govoriti.
Schwäche *f.* slabost, slabota, nemoč (-i); malovečnost, onemoglost.
schwächen slabiti, slabotiti, slabšati; oslabiti, oslabotiti, oslabšati.
schwachgläubig slaboveren, maloveren.
Schwachheit *f.* slabota, slabotnost; slabost.
schwachherzig slabosrčen.
Schwachherzigkeit *f.* slabosrčnost.
Schwachkopf *m.* bedák, bebec, tepec, budalo, trap.
schwachköpfig slabouměn, bedast, budalast, topoglav.
Schwachköpfigkeit *f.* slaboumnost, topoglavost, slaboumje.
schwächlich slabotěn, nebogljen; (krank) bolehen, bolehav; mlahav.
Schwächlichkeit *f.* slabotnost, nebogljenost; mlahavost.
Schwächling *m.* slabec, slabotnik.
schwachsichtig slabovidén, brljav.
Schwachsichtige *m.* slabovidec, brljavec.
Schwachsinn *m.* slaboumnost, slaboumje.
schwachsinnig slabouměn; kesnoglav.
Schwächung *f.* oslaba; slabotnost.
Schwaden *m.* (Dunst) sopar, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red, redica, plast (-i); (Schwanz) repek.
Schwadengrütze *f.* jagliči *pl.*, jegliči *pl.*
Schwadron *f.* s. Escadron.
schwadronieren blebetati (-ečem), klepetati (-ečem).
Schwager *m.* svak (Mann d. Schwester); dever (Bruder des Mannes); šurjak (Bruder der Frau).
Schwägerin *f.* svákinja, svast (-i); zelva (zava, zeva, zavična, zalvična) (Schwester d. Mannes); jetrva (Frau d. Bruders).
schwägerlich svaški.
schwägern svačiti se; posvačiti se.
Schwägerschaft *f.* svaštvo, svaščina, svojščina, prirod.
Schwäher *m.* s. Schwiegervater.
Schwalbe *f.* lastovica, lastovka; Schwalben- lastovičji, lastovični.
Schwalbenbeerstrauch *m.* kalinje, trslika.
Schwalbenkoth *m.* lastovičjek, lastovjek.
Schwalbenschwanz *m.* (Schmetterling) lastovičar.
Schwalg *m.* šviga.
Schwall *m.* puh; slap; (Wasser—) naval; roj; (Menschen—) gneča, pritisk.
Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* gobica, glivica.
schwammartig gobast, glivast.

Schwämmchen *n.* gobica.
ſchwammicht gobast, glivast.
ſchwammig gobat.
Schwammſammler *m.* gobar.
Schwammſpinner *m.* gobovec.
Schwammſtein *m.* gobovec.
Schwammſuppe *f.* juha z gobami.
Schwan *m.* labód, lebed; Schwanlabodji.
ſchwanen ſ. ahnen.
Schwanengeſang *m.* labódova pesen (-i), labodje petje; *fig.* posledња pesen.
Schwanenhals *m.* labodji vrat; *fig.* prebeli vrat.
ſchwanenweiß bel kakor sneg, prebél.
Schwang *m.* ſ. Schwung; (Gebrauch) navada.
ſchwanger noseča, nosna, v drugem stanu, samodruga; (Chemie) napolnjen, navzét, napojen; (Luft) soparen, težek; — werden zanositi, spočeti (-čnem); — gehen noseča biti (sem), nositi; *fig.* nakanjati, namerjati.
ſchwängern nosečo storiti; spečati; wer hat ſie geſchwängert? od koga ima otroka? (bei Thieren) ubrejiti, uplemeniti; (chem.) napolniti, napojiti, navdati; *impf.* napolnjevati, napajati.
Schwangerſchaft *f.* nosečnost, noseči stan.
ſchwank šibek, tenek, vitek, šviglast.
Schwank *m.* burka, šala, gluma; smešnica.
ſchwanken májati se, gugati (-gljem) se, kolebati, zibati (zibljem), végati se; (im Gehen) loviti se, omahovati; (Knie) utripati (-pljem), uklekovati se, ušibovati se; (unentſchloſſen ſein) obotávljati se, omahovati; — machen zazibati, zamajati, zagugati.
ſchwankend majav, gugav, kolebav; (unentſchloſſen) omahljiv; (ungewiſs) negotov, dvoumen, dvomljiv.
Schwankmacher *m.* šaljivec, glumáč, burkež.
Schwanz *m.* rep; *dem.* repič, repek; mit — verſehen repát.
ſchwänzeln z repičem mahati, lizati (ližem) se; *fig.* prilizovati se, dobrikati se.
ſchwänzen *intr.* z repom mahati; *(müſſig gehen)* potépati se, klátiti se; (Schule) šolo zamuditi, iz šole izostati (-nem); *tr.* (das Pferd) podrepiti, repodvezati (-vežem).
Schwanzfeder *f.* repno pero (-esa).
Schwanzfloſſe *f.* repna plavuta.
ſchwanzlos brezrép.
Schwanzlurche *pl.* repati krkoni *pl.*
Schwanzmeiſe *f.* mlinarček, dolgorepka.
Schwanzriemen *m.* podrépnica, podrepni remen.
Schwanzſtern *m.* repatica.
Schwanzſtück *n.* rep; repina.
ſchwapp! *interi.* čop! plesk! plosk!
Schwär *m.*, —en *m.*, —e *f.* tvor, tur, ulje (-esa), vred; gnojni mehur.
ſchwären gnojiti se; ognojiti se, prisaditi se, pribrati (-berem) se, razgnojiti se.
Schwarm *m.* roj, (in Kärnt. mladič) (Schar) tropa, trop, truma, vršelo.
ſchwärmen rojiti; rojiti se; (herum—) klátiti se, skitati se, kolovratiti; (mit Geräuſch) hrupeti, vršeti; (bei Nacht) ponočevati, vasovati; (phantaſieren) blesti (bledem), blazniti, sanjariti.
Schwärmer *m.* sanjač, sanjalec, prenapetnež, zaneseneč; (im Feuerwerk) švigalec; (Herumſtreicher) potepinec, rojilec, skitalec; (Nacht—) ponočnjak.
Schwärmerei *f.* sanjarstvo; prenapetost, zanesenost; ponočevalstvo.
ſchwärmeriſch sanjav, sanjarski; prenapetih mislij.
Schwärmezeit *f.* rojni čas.
Schwarte *f.* tolsta koža, bradina (Iſtr.) krajnik, krajec.
ſchwarz črn; (Pferd) vran; —es Pferd, vranec; —e Kuh mavra, čada, črnka; — machen črniti; počrniti; — werden črneti; —er Sonntag tiha nedelja (vom Ruß) sajast; (v. Rauch) okajen, zakajen; (v. d. Sonne) zagorel; — Gedanken hudobne misli.
ſchwarzäugig črnook, črnih očij.
Schwarzbart *m.* črnobradek.
ſchwarzbärtig črnobrad.
Schwarzbeere *f.* borovnica.
Schwarzbeerſtrauch *m.* borovničevje.
ſchwarzblau črnomodér.
Schwarzbleierz *n.* črni svinčenec.
ſchwarzbraun črnorjav.
Schwarzbrot *n.* črni kruh.

Schwarzdorn *m.* trnóljica, črni trn.
Schwarzdroſſel *f.* kos.
Schwarze *n.* črno, črnina.
Schwarze *m.* črnjúh; (Teufel) vrag, hudič; (Neger) zamorec, črnec.
Schwärze *f.* črnota, črnoba; (Körper) črnina; (Mittel) črnilo.
ſchwärzen črniti; počrniti, začrniti; (trübe machen) temniti, mračiti; omračiti, otemniti; *fig.* mraziti; omraziti.
Schwärzer *m.* črnilec; (Schmuggler) tihotapec.
Schwarzerle *f.* črna jelša.
Schwarzfärber *m.* barvar na črno.
ſchwarzflügelig črnokríl.
Schwarzflügler *m.* črnokrilec.
ſchwarzfüßig črnonóg, črnih nog.
ſchwarzgelb črnorumen, črnožolt.
ſchwarzgeſtreift pasast, črnoprogast.
ſchwarzgrau temnosív.
ſchwarzhaarig črnolàs, temnolàs.
Schwarzholz *n.* ſ. Nadelholz.
Schwarzkäfer *m.* črnjúh.
Schwarzkehlchen *n.* pogorelček, pogorelec, črnjevka.
Schwarzkopf *m.* črna glava; (Perſon) črnoglavec.
ſchwarzköpfig črnoglàv.
Schwarzkümmel *m.* zamorska kumina.
Schwarzkünſtler *m.* ſ. Zauberer.
ſchwärzlich črnkast, črnikast, začrnél; (Geſicht) zagorél, zagorelkast, črnomanjast.
Schwärzlichkeit *f.* začrnelost, zagorelost.
Schwarzplättchen *n.* črnoglavka, kovaček.
Schwarzrock *m.* črna suknja; (Perſon) črnosuknjež.
ſchwarzroth kostanjast, temnordèč.
ſchwarzſcheckig marogast, grahast.
ſchwarzſchnabelig črnokljún.
ſchwarzſchwänzig črnorèp.
Schwarzſeher *m.* črnovidec.
Schwarzſpecht *m.* črna žolna.
Schwarzſucht *f.* črnivost, črnica.
Schwarzwald *m.* črni gozd.
Schwarzwurz *f.* črni korén, kozja smrt (-i).
ſchwarzzähnig črnozób.
ſchwatzen govoričiti, gobezdati, žlobudrati, klepetati (-ečem), klobasati, kvasiti.
Schwätzer *m.* blebetálec, blebetáč, brbra; žlobúdra, žlobudralo; klepetálec, kvasáč, klobasáč.
Schwätzerei *f.* blebet, blebetanje, brbránje, žlobudranje.
Schwätzerin *f.* blebetálka, klepetúlja, žlobodrálka.
ſchwatzhaft blebetàv, klepetàv, žlobudràv, brbràv.
Schwatzhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost.
Schwatzſucht *f.* ſ. Schwatzhaftigkeit.
Schwebe *f.* visenje; in der — ſein viseti; es iſt noch in der — še ni dognano, še teče.
ſchweben plávati, nositi se, vznášati se, zibati (zibljem) se; unbeweglich — viseti; (zwiſchen Furcht und Hoffnung) omahovati (med strahom in upom); es ſchwebt mir vor den Augen prav pred očmi mi je, očitno mi je; —de Verhandlung še nedognana obravnava; —de Staatsſchuld nezaloženi državni dolg; ſchwebend viseč; vodoravèn.
Schwebebaum *m.* gréd.
Schwebfliege *f.* trepetalka.
Schwefel *m.* žveplo, sera; Schwefel- žvepléni.
ſchwefelartig žveplenast. [lina.
Schwefelauflöſung *f.* žveplena raztop-
Schwefelbad *n.* žveplena kopel (-i), žveplene toplice *pl.*
Schwefelblume *f.* žvepleni cvet.
Schwefeldioxyd *n.* žveplov dvokis.
Schwefelerz *n.* žveplena ruda, žveplenica. [klinček.
Schwefelfaden *m.* žveplenka, žvepleni
ſchwefelgelb žveplenast, žveplenorumèn.
Schwefelgeruch *m.* žvepleni duh, duh po žveplu.
Schwefelgrube *f.* žveplenica.
ſchwefelhaltig, ſchwefelig žveplén; —e Säure žveplena sokislina.
Schwefelhölzchen *n.* žvepleni klinček.
Schwefelkies *m.* železni kršec.
Schwefelkohlenſtoff *m.* ogljikov sulfid.
Schwefelmetall *n.* žveplena kovina.
ſchwefelreich žveplenat.
Schwefelſalz *n.* žveplena sol (-i).
ſchwefelſauer žveplenokisèl.
Schwefelſäure *f.* žveplena kislina.

Schwefelwasser *n.* žveplena voda.
Schwefelwasserstoff *m.* vodikov sulfid.
Schwefelwasserstoffgas *n.* žvepleni vodik.
Schweif *m.* rep; *dem.* repek, repič, repiček; (am Kleid) vlek, vlak; (des Kometen) rep, metla.
schweifen *intr.* klatiti se, motati se, krožiti, pohájati, vláčiti se; *tr.* (im Wasser) plákati; oplákniti, opláhniti, splákniti.
schweifig -rep; z. B. langschweifig dolgorèp.
Schweifrahmen *m.* napenjalo. [tica.
Schweifstern *m.* repata zvezda, repa-
Schweifstück *n.* repina.
schweigen molčati (-čim); (verstummen) umólkniti, obmólkniti, utihniti; (auf kurze Zeit) pomolčati; schweige! molči! tiho! jezik za zobe!
Schweigen *n.* molk, molčanje; zum — bringen sapo zapreti komu, jezik zavezati (-vežem).
schweigend *adi.* molčéč; *adv.* molčé.
schweigsam molčljiv, molčečen, molčéč.
Schweigsamkeit *f.* molčéčnost, zamolčljivost.
Schwein *n.* svinja, prasica; (männl.) prešič, prasec; prase (-eta); (Klecks) svinja; Schwein= svinjski.
Schweinbär *m.* merjasec, meresec.
Schweinbraten *m.* svinjska pečenka, pečena svinjina.
schweinen svinjski.
Schweinerei *f.* svinjarija, svinjarstvo.
Schweinfett *n.* salo, svinjska mast (-i).
Schweinfleisch *n.* svinjsko mesó, svinjina, prešičevina.
Schweinhändler *m.* svinjár.
Schweinhaut *f.* svinjska koža.
Schweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastir.
Schweinigel *m.* prešičji od. rilčasti jež.
schweinisch svinjski, svinjarski.
Schweinkoben *m.* ſ. Schweinſtall.
Schweinkoth *m.* svinjšček, svinjek.
Schweinmutter *f.* prasica.
Schweinsborste *f.* ščetina.
Schweinsbrot *n. (Cyclamen)* soldatek, kokorik, krvavi lisec.
Schweinschneider *m.* rezár, rezalec.
Schweinskopf *m.* svinjska glava.
Schweinsmagen *m.* svinjski želodec.
Schweinstall *m.* svinják, svinjski hlev; Sommer— kolét; Winter— kotec.
Schweintrog *m.* korito.
Schweinzucht *f.* svinjereja.
Schweinzüchter *m.* svinjerejec.
Schweinzunge *f.* svinjski jezik.
Schweiß *m.* pot, znoj; im —e sein potiti se; in — kommen spotiti se; Schweiß= potni, znojni. [kopel.
Schweißbad *n.* potilna kopel (-i), znojna
schweißbar zvarèn, varek.
schweißdicht neprepotèn.
Schweißdrüse *f.* znojnica.
schweißen *tr.* (Eisen) variti, zvariti; *intr.* (Mensch) potiti se; (weidmänn.) krvaveti.
Schweißer *m.* variléc.
schweißig potèn, znojèn.
Schweißloch *n.* potnica, potna luknjica.
Schweißmittel *n.* potilo, zdravilo za pot.
schweißtreibend kar pot žene, potilen.
Schweißtropfen *m.* potna sraga, potna kaplja.
Schweißtuch *n.* potni robec, potna ruta.
Schweißung *f.* zvar.
Schweizerei *f.* ſ. Meierei.
Schweizerkäse *m.* švicarski sir.
schwelen *intr.* tleti; *tr.* paliti, žgati (žgem).
schwelgen (schlemmen) požreševati, zapravljati, žreti; (vergeuden) tratiti, razsipati (-sipljem).
Schwelger *m.* razkošnik, požrešnik, zapravljivec; razuzdanec.
Schwelgerei *f.* razkošje, požrešnost, zapravljivost, razsipnost, nasladno življenje.
Schwelgerin *f.* razkošnica, požrešnica; zapravljivka.
schwelgerisch razkošen, požrešen; zapravljiv, razsipen, razuzdan.
Schwelle *f.* prag; (der Brücke) blazina.
schwellen *intr.* (vom Leib) oteči, nabuhniti, obrékniti; *impf.* otekati; geschwollen zapuhèl, otekèl, zabrekèl; (Wasser) rasti, naraščati, kipeti, napenjati se; *tr.* napeti (-pnem), *impf.* napenjati; (das Wasser —) vodo zajeziti, — zagraditi; (im Wasser —) razmočiti, *impf.* razmakati; der Muth schwellt die Brust srčnost širi prsi.
Schweller *m.* prag.

Schwemm- plavni.
Schwemme *f.* kopališče, kópanje.
ſchwemmen pláviti, goniti, nesti; napláviti, nanesti; (ab—) oplakniti, splahniti; *impf.* oplakovati.
Schwemmerde *f.* naplavina, nanosina.
Schwemmort *m.* kopališče.
Schwengel *m.* kembelj (-na), klepéc, camélj; (beim Brunnen) ročnik, vaga.
ſchwenken vihteti, sukati (sučem), máhati, kriliti; ſich — zasukati se, zavrteti se, kreniti, obrniti se; *impf.* obračati se, kretati se.
Schwenkung *f.* obrat, okret.
ſchwer *(phys.)* težén, težék, težák, (auch žmetén in Steierm.); (gewichtig) bremenit, tehtén; (beſchwerlich) težavén; (wichtig) važén; (läſtig) težák, nadležén; —e Zeiten hudi časi; —e Strafe ostra —, huda kazén (-i); —e Zunge okorén jezik; —e Sünde velik greh; —es Geld lep denar; — werden zu Muthe užaliti se, inako se storiti; — hören nagluh biti (sem); — *adv.* težko, téžkoma. [ljiv.
ſchwerathmig nadušén, nadušljiv, sip-
Schwerathmigkeit *f.* nadušnost, sipljivost.
Schwere *f.* teža; *(phys.)* težnost; (Schwierigkeit) težava, težkota, težavnost, težkoča; (Wichtigkeit) važnost, tehtnost; (Strenge) ostrost. [nina.
Schwerebene *f.* težišna ploskév, ravſchweren ſ. beſchweren.
ſchwerfällig neokretén; nespretén, okorén. [nost.
Schwerfälligkeit *f.* neokornost, okorſchwerfüßig okornih nog, težkonòg.
ſchwerherzig otožén, težkega srcá.
ſchwerhörig naglúh, priglúh.
ſchwerköpfig trdoglàv.
Schwerkraft *f.* težnost.
ſchwerlich *adv.* težko, jáveljne, težko da, jedva (ſerbokr.).
Schwerlinie *f.* težišćnica.
ſchwerlos breztežén.
Schwermuth *f.* otožnost, turobnost, klávernost.
ſchwermüthig otožén, turoběn, težkomiseln, pobit, klavern.
Schwerpunkt *m.* težišče.
Schwerſpat *m.* težéc.
Schwert *n.* meč.
Schwertel *m.* sábljanica, deveta srajčica, mečék.
Schwertfeger *m.* mečar, sabljar.
ſchwertförmig mečast, meču podoběn.
Schwertfortſatz *m.* konica.
Schwerthieb *m.* udaréc z mečem.
Schwertlilie *f.* perunika; plutnik.
Schwertorden *m.* red mečenoscev.
Schwertſcheide *f.* mečeva nožnica.
Schwertſchlag *m.* udár z mečem; ohne — brez maha z mečem, ne potegnivši meča.
Schwertſtreich *m.* udaréc z mečem.
Schwertträger *m.* mečenosec.
Schweſter *f.* sestra; barmherzige — milosrčna sestra, milosrdnica; (Bundes—) posestrima; *dem.* sestrica, sestrička; Schweſter- sestrin.
Schweſterbund *m.* posestrimstvo. [ski.
ſchweſterlich sestern, séstrski, sestrin-
Schweſterſchaft *f.* séstrstvo; posestrimstvo.
Schweſterſohn *m.* sestrič, séstrnik.
Schweſtertochter *f.* sestríčna, séstrnica.
Schwibbogen *m.* oblók, obók, svod.
Schwiegereltern *pl.* (Eltern d. Mannes in Bezug auf d. Frau) sveker, svekrva; moževi stariši *pl.*; (Eltern der Frau u. ſ. w.) tast, tašča; ženini stariši *pl.*
Schwiegermutter *f.* svekrva; tašča.
Schwiegerſohn *m.* zet.
Schwiegertochter *f.* snaha, sneha, sinovlja (žena).
Schwiegervater *m.* sveker, tast.
Schwiele *f.* žulj, ožuljék; (Hitzbläschen) mozólj, mozóljec; (am Fuße) otiska; — bekommen otiščati (-im) se, ožuliti se.
ſchwielig žuljav, žuljnat, ožuljen.
ſchwierig težavén, težkotén, težék.
Schwierigkeit *f.* težava, težavnost; (Hinderniß) ovira, zavirék, napotek.
Schwimmanſtalt *f.* kopališče, plavališče.
ſchwimmen plavati, pluti (plujem u. plovem); preplavati, prepluti; (fließen) teči, liti (lijem), cediti se.
Schwimmer *m.* plavar, plavec.
Schwimmfeder *f.* plavuta, plavút (-i), plutva.
Schwimmfuß *m.* noga plavka.
Schwimmfüßler *m.* plitvonožec.
Schwimmhaut *f.* plavna koža, —kožica.

Schwimmhosen *pl.* plavne hlače *pl.*
Schwimmkäfer *m.* potapljalec, kozák.
Schwimmmeister *m.* plavarski mojstèr.
Schwimmplatz *m.* plavališče, kopališče.
Schwimmschule *f.* plavarnica.
Schwimmvogel *m.* plovec.
Schwinde *f.* lišáj.
Schwindel *m.* omotica, omót (-i), omotičnost, vrtoglavica; *fig.* sleparija.
Schwindelei *f.* sleparsko dejanje, sleparstvo; vrtoglavo početje.
Schwindelgeist *m.* vrtoglavost, vihravost; sleparija. [tèn.
schwindelig vrtoglav, omotičen, omo-
Schwindelkopf *m.* ſ. Schwindler.
schwindeln *intr.* (Schwindeleien machen) slepariti; *intr.* u. *impers.* v glavi se vrteti, glava se mi moti, omótica se me prijéma.
schwindelsüchtig omótičav; vrtoglav.
schwinden giniti, gubiti se; zginiti, miniti, zíbniti, preiti (-idem), preteči, poteči; *impf.* pojemati, potekati; (abnehmen) sušiti se, hujšati, slabeti.
Schwindler *m.* vrtoglavec, vihravec; slepár, slepilec.
Schwindsucht *f.* sušica, jetika, dera.
schwindsüchtig sušičen, jetičen.
Schwinge *f.* krilo, perot (-i), perotnica; (Futter—) pletenica; (b. Wagen) polica; (Schaukel) gugalnica; ujčkalnica; (in der Mühle) tresilnica.
Schwingelkraut *n.* bilnica, kostreba.
schwingen *tr.* mahati, majati, vihteti, sukati (sučem); trepati (s čim); (Getreide) plati (poljem), veti (vejem), prevevati; (Flachs) trepati, otrepati, otresati; *intr.* der Pendel schwingt nihati se; die Saite schwingt tresti (tresem) se; sich — splavati, popeti (-pnem) se, povznesti se, vzdigniti se, švigniti, buhniti; *impf.* popenjati se, vzdigovati se; (aufs Pferd) vzpeti se, skočiti, zagnati (-ženem) se, zavihteti se; (schaukeln) kolebati se, gugati se, guncati se, ujčkati se.
Schwingung *f.* zámah, zámašaj; (Pendel—) nihaj; (Ton—) tres, tresáj; (fortschreitende —) postopno tresanje; (stehende —) stoječe tresanje; (allgemein) máhanje, utrépanje.
Schwingungsare *f.* os (-i) nihaja.
Schwingungsdauer *f.* čas nihaja.
Schwingungshindernis *n.* ovira nihaja.
Schwingungsintensität *f.* jakost nihaja.
Schwingungspunkt *m.* nihališče, tresišče.
Schwingungsweite *f.* rázmah.
schwipps! *interj.* plesk! tresk!
schwirren brneti, brenčati (-im); čvrčati (-im), cvrkati.
schwirrend brenčeč, brneč, cvrkav.
Schwitz *m.* ſ. Schweiß.
Schwitzbad *n.* znojna kopel (-i).
schwitzen potiti se, znojiti se; pot me poliva; — machen potiti, razpotiti, uznojiti.
Schwitzen *n.* znojenje, potitev.
schwitzig potèn, mokèr od pota, znojen.
Schwitzmittel *n.* potilo.
schwören priseči (-sežem), zapriseči; zarotiti se, zakleti (-kolnem) se; *impf.* prisegati, zaklinjati se; — lassen zapriseči, v prisego vzeti (vzamem); *impf.* zapriségati, zaprisegovati; (bei der Seele) pridušiti se, *impf.* pridušati se. [zaklinjalec.
Schwörer *m.* prisegalec, prisegovalec,
schwül soparen, soparičen, otóhel, zagatèn; — sein pariti se.
Schwüle *f.* sopárica, spárica, spar, otohlica, kúhalica.
Schwulst *f.* spuhlina; (Geschwulst) otók, oteklina; (Bombast) nadutost, šopirnost.
schwulstig nabuhel; napuhnen; nadut.
Schwülstigkeit *f.* nabuhlost, napuhnenost, nadutost.
Schwung *m.* mah, vzmah, zagón, vzlet; (der Seele) povzdig; (stil.) polet, vzlet, povznos; in — bringen povzdigniti; in — kommen razviti (-vijem) se, razcvesti (-cvetem); zavladati, razširiti se; vznesti se; *impf.* vznašati se; in einem — máhom, máhoma, na mah.
Schwungfeder *f.* letalno peró (-esa), letálnica.
schwunghaft živ; vzletèn.
Schwungkraft *f.* zamašnost, prožnost.
Schwungmaschine *f.* sredobežni stroj, vrtilka.
Schwungrad *n.* zamašnjak; mahalo, mahalnica.
schwungreich vznesen, navdušèn.

Schwur *m.* prisega, rota; einen — thun zapriseči (-sežem), zarotiti se, zakleti (-kolnem) se.

schwurbrüchig prisegolomēn, krivoprisežēn, krivorotēn.

Schwurgebür *f.* rotnina.

Schwurgericht *n.* porotna sodba; porotna sodnija, porota; Schwurgerichts- porotni.

Schwurgerichtshof *m.* porotno sodišče.

Schwurmann *m.* porotnik.

Schwurplatz *m.* rotišče.

scientifisch ſ. wiſſenſchaftlich.

Sclave *m.* sužēnj, sužnik, rob; nevoljnik; (Gefangene) jetnik, ujetnik; *fig.* hlapčc; Sclaven- sužnji, robski, hlapčevski.

Sclavendienſt *m.* hlapčevstvo, sužnost; — verrichten sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Sclavenhandel *m.* kupčija s sužnji.

Sclavenhändler *m.* kupčevalčc s sužnji.

Sclavenjoch *n.* jarēm sužnosti.

Sclavenmarkt *m.* suženjski trg.

Sclavenſchiff *n.* ladija s sužnji.

Sclavenſtand *m.* sužnost, suženjstvo, robstvo; sužnji *pl.*

Sclaverei *f.* sužnost, robstvo; in d. — leben sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Sclavin *f.* sužnica, sužnja, nevóljnica; jetnica.

ſclaviſch suženjski, hlapčevski, tlačan- [ski.

ſcontrieren obračuniti; denarnico pregledati, *impf.* — pregledovati.

Scontrierung *f.* obračún, pregléd.

Scontro *n.* obračún.

Scorbut *m.* kurdej.

Scorpion *m.* ščipalčc, škorpijon.

ſcribeln pisariti.

Scribler *m.* pisáč, pisún.

Scropheln (Scrofeln) *pl.* želve (žolve) *pl.*, živice *pl.*; bezgavke *pl.*; brámorji *pl.*

ſcrophulös (ſcrofulös) želvast.

Scrupel *m.* dvom, spotika. [sti.

ſcrupulös prenatančēn, pretenke ve-

Scrupuloſität *f.* tankovestnost, pretenka vest (-i).

Scrutinium *n.* glasoštetje.

Sculptur *f.* ſ. Bildhauerei.

Secante *f.* črta sečnica; presečnica.

ſechs *num.* šest, šestero; um — Uhr ob šestih.

Sechs *f.* šestica, šestka.

ſechs- šesto, šestero.

ſechsarmig šestorók, šestororók.

Sechseck *n.* šestoogelnik, šestokot.

ſechseckig šesterokotēn.

Sechsender *m.* šesterák, šesternik.

Sechſer *m.* šesták, šestica.

ſechſerlei *num.* šesteri.

ſechsfach, ſechsfältig šesterēn, šesternat, šestogúb.

ſechsfederig šestoperēn.

ſechsflächig šesteroplosk.

ſechsflügelig šesterokril.

ſechsfüßig šestonóg, šestonogát.

Sechsfüßler *m.* šestonožec; (Hexameter) šestomēr.

ſechshundert *num.* šeststo.

ſechshunderſte *num.* šeststotni.

ſechsjährig šestletēn.

ſechsköpfig šestoglāv.

ſechslöthig šestlotēn.

ſechsmal *num.* šestkrat, šest potov.

ſechsmalig šestkratēn.

ſechsmonatlich šestmesečēn.

Sechspfünder *m.* šestfuntnik.

ſechspfündig šestfuntēn, šestlibern.

ſechsſeitig šesterostrán, šestostranski.

ſechsſilbig šesterozložēn, šesteroslovčēn.

ſechstauſend *num.* šest tisoč.

ſechstauſendſte *num.* šesttisočni.

Sechstel *n.* šestina, šestinka.

ſechstens *adv.* šestič.

ſechster *num.* šesti.

ſechsthalb polušesti.

ſechsundzwanzig *num.* šest in dvajset, dvádeset šest.

Sechswochen *pl.* otročja postel (-i), babine *pl.*

Sechswöchnerin *f.* porodnica, otročnica.

ſechszähnig šesterozōb.

ſechszöllig šest palcev.

ſechteln perilo kuhati, žéhtati.

Sechtelſchaff *n.* žehtnjak, žehtnik.

ſechzehn *num.* šestnajst; (Zahl) šestnajstka, šestnajstica.

Sechzehnender *m.* šestnajsterák.

Sechzehner *m.* šestnajsták; šestnajstica.

ſechzehnerlei šestnajsteri.

ſechzehnfach, ſechzehnfältig šestnajsterēn, šestnajsternat. [ka.

Sechzehntel *n.* šestnajstina, šestnajstin-

Sechzehntelformat *n.* šestnajsterka.
ſechzehntens *adv.* šestnajstič.
ſechzig *num.* šestdeset.
Sechziger *m.* šestdesetica, šestdesetka; (Perſon) šestdeseták, šestdesetletni človék; —in *f.* šestdesetletnica.
ſechzigerlei *num.* šestdeseteri.
ſechzigfach, ſechzigfältig šestdeseterén, šestdeseternat.
ſechzigjährig šestdesetletén.
ſechzigmal *adv.* šestdesetkrat.
ſechzigſte *num.* šestdeseti.
Sechzigſtel *n.* šestdesetina, šestdesetinka.
ſecernieren odločiti, izločiti, oddeliti; *impf.* odločevati.
Seceſs *m.* odločba, odločitév, izločitév.
ſecieren raztelesiti; parati.
Secret *n.* tajnost; skrivni pečat; ſ. Albert.
Secretär *m.* tajnik; (Schrank) pisalna omara, pisalnik.
Secretariat *n.* tajništvo; tajnikova služba.
Secretion *f.* izločevanje.
Sect *m.* sekt (vino).
Secte *f.* razkol, odcepék.
Sectierer *m.* razkolnik, odcepljenéc.
Section *f.* odsek.
Sectionslinie *f.* črta odsečnica.
Sector *m.* izsek kroga.
Secunda *f.* drugi razred.
Secundaner *m.* drugošolec.
Secundant *m.* dvobojni drug, priča.
ſecundär drugotén, drugega reda, drugoredén; podružén.
Secundawechſel *m.* druga menica.
Secunde *f.* sekunda; hip.
ſecundieren (Geſang) pripevati, prilágati, prikládati; (Duell) v dvoboji pomagati, — pričati.
Secundogenitur *f.* drugorodstvo.
Sedez *n.*, —**format** *n.* šestnajsterka.
Sediment *n.* usedlina, gošča, podmást (-i), kal.
Sedimentärformation *f.* skladovita —, sedimentarna tvorba.
Sedimentgeſtein *n.* usedlina; (kryſtalliniſches —) oborine *pl.*
ſedimentieren uleči (-ležem) se, usesti (-sedem) se na dno.
See *m.* jezero; *dem.* jezerce.
See *f.* morje; offene — široko morje, *počina; hohe* — véliko —, odprto morje.
See- jezerski, jezerni; (Meeres-) morski, pomorski.
Seeanwohner *m.* primorec; —in *f.* primorka.
Seearſenal *n.* pomorska orožnica.
Seebach *m.* jezernica.
Seebär *m.* morski medved.
Seebecken *n.* jezerska kotlina.
Seebehörde *f.* morski urad, morska oblast (-i).
Seebett *n.* jezerišče.
Seebinſe *f.* srpica, primorska sita.
Seeblume *f.* lokvanj, pljučnik.
Seeboden *m.* dno jezera, jezersko dno.
Seecompaſs *m.* kompas.
Seedienſt *m.* mornarska služba, mornarstvo.
Seefahrer *m.* pomorščak, pomorski brodnik, morski brodár.
Seefahrt *f.* morska vožnja, brodarstvo.
Seefiſch *m.* jezerska riba, riba jezernica; morska riba.
Seefracht *f.* morski naklad.
Seefräulein *n.* morska deklica.
Seegebirge *n.* morske ob. podmorske gore *pl.*
Seegefecht *n.* pomorska bitka, boj na morji.
Seegegend *f.* morska krajina.
Seegericht *n.* pomorsko sodišče.
Seegras *n.* haluga, morska trava.
Seegrund *m.* morsko dno.
Seehafen *m.* pristan, pristanišče, luka.
Seehandel *m.* pomorska trgovina.
Seehöhe *f.* nadmorska visokost (-i).
Seehund *m.* tulenj, morski pés.
Seeigel *m.* morski ježék.
Seejungfer *f.* morska deklica.
Seekarte *f.* morjevid, morska mapa.
Seekrankheit *f.* morska bolezén (-i).
Seekrieg *m.* pomorska vojska.
Seeküſte *f.* morski breg, morska obal (-i), morsko obrežje; (Land) primorje, pomorje.
Seeland *n.* primorska dežela.
Seeländer *m.* primorec.
ſeeländiſch primorski.
Seele *f.* duša; *dem.* dušica; Seelen- dušni, duševni; zadušni.
Seelenact *m.* čin duše.
Seelenadel *m.* blagodušje, dušna blagóst, — plemenitost.
Seelenamt *n.* črna maša, zadušna maša, bile, zadušnice *pl.*

Seelenangſt *f.* dušna bridkost, dušna stiska.
Seelenarzt *m.* dušni zdravnik.
Seelenfriede *m.* dušni mir.
Seelengröße *f.* velikodušje, velikodušnost.
ſeelengut predoběr.
Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmi.
Seelenheil *n.* zveličanje duš, dušno zveličanje.
Seelenhirt *m.* dušni pastir.
ſeelenkrank na duši bolan, dušebolěn.
Seelenkranke *m.* dušebolnik.
Seelenkrankheit *f.* dušna —, duševna bolezěn (-i).
Seelenkummer *m.* dušna toga.
Seelenleben *n.* duševanje.
Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeznanstvo, dušeslovje.
Seelenleiden *n.* dušno trpljenje.
ſeelenlos brezdušen.
Seelenmeſſe *f.* črna —, zadušna maša.
Seelennahrung *f.* dušna hrana.
Seelenpein *f.* dušna muka, — stiska.
Seelenplage *f.* dušna muka.
Seelenruhe *f.* dušni pokoj, mir duše; mirna vest (-i). [bolje.
Seelenſchmerz *m.* dušna bol (-i), duše-
Seelenſchwäche *f.* malodušje.
Seelenſpeiſe *f.* dušna hrana, — paša.
Seelenſpiegel *m.* dušno zrcalo. [duše.
Seelenſtärke *f.* dušna moč (-i), moč
Seelenſtörung *f.* dušni narušaj.
Seelentag *m.* vseh vernih duš dan (dneva).
Seelentroſt *m.* dušna tolažba.
ſeelenvergnügt iz duše vesel.
Seelenverkäufer *m.* ljudotržec; prodajalec duš.
Seelenvermögen *n.* dušna znanost, dušna moč (-i).
Seelenwanderung *f.* preseljevanje duš.
Seelenwohl *n.* dušni blagor.
Seelenzuſtand *m.* dušni stan.
Seelöwe *m.* morski lev.
Seelſorge *f.* dušno pastirstvo, dušno skrbništvo. [nik.
Seelſorger *m.* dušni pastir, dušni skrb-
Seeluft *f.* morska sapa. [država.
Seemacht *f.* ladijevje; (Staat) morska
Seemann *m.* pomorščak, mornar.
ſeemänniſch mornarski.
Seemannſchaft *f.* pomorščaki *pl.*; mornarji *pl.*
Seemannskunſt *f.* pomorska umetnost.
Seemeile *f.* morska milja.
Seeofficier *m.* pomorski častnik.
Seepferdchen *n.* morski konjiček.
Seepflanze *f.* morska oder jezerska rastlina.
Seepolyp *m.* hobótnica; osmonožec.
Seeraub *m.* pomorski rop; pomorsko roparstvo, gusarstvo.
Seeräuber *m.* pomorski ropar, morski razbojnik, gusar.
ſeeräuberiſch roparski, gusarski.
Seerecht *n.* pomorsko pravo.
ſeereich jezernat.
Seereiſende *m.* pomorski popotnik.
Seeroſe *f.* ſ. Seeblume.
Seeſalz *n.* morska sol (-i).
Seeſalzſäure *f.* morska kislina.
Seeſchiff *n.* morska ládija.
Seeſchiffahrt *f.* pomorsko plovstvo.
Seeſchlacht *f.* pomorska bitka, bitka na morji.
Seeſchildkröte *f.* morska želva.
Seeſchwalbe *f.* čigra, ribič.
Seeſoldat *m.* pomorski vojščak; pomorščák.
Seeſpiegel *m.* morska gladina.
Seeſtaat *m.* pomorska država.
Seeſtadt *f.* primorsko mesto.
Seeſtern *m.* morska zvezda.
Seeſtrand *m.* morsko obrežje. [vihar.
Seeſturm *m.* morska nevihta, morski
Seetang *m.* morska haljuga.
Seetaube *f.* galeb, tonóvšica.
Seetreffen *n.* bitka na morji, pomorska bitka.
Seetruppen *pl.* pomorska vojska.
Seeufer *n.* morski breg, morska obal (-i), primorje.
Seeunfall *m.* nesreča na morji.
Seeungeheuer *n.* morska pošást (-i), morski velikán.
Seevolk *n.* mornarji, pomorščaki *pl.*
ſeewärts *adv.* proti morju, k morju.
Seewaſſer *n.* jezernica.
Seeweſen *n.* (Marine) pomorstvo; mornarstvo.
Seewind *m.* mornik, morski vetěr.
Segel *n.* jadro; mit vollen —n z razpétimi jadri; die — ſtreichen jadra

spustiti; die — einziehen jadra speti (spnem), — zviti; Segel- jaderni.

Segelfalter *m.* jadralec.

segelfertig gotov —, pripravljen na odhod po morji, z razpetimi jadri.

Segelgarn *n.* preja za jadra.

Segelmacher *m.* jadrar.

segeln jadrati.

Segelschiff *n.* jadrenica, jadralka, [jadrnik.

Segelstange *f.* jadrenica, rajna.

Segeltuch *n.* platno za jadra, jadrovina.

Segelwerk *n.* jadrovje.

Segen *m.* blagoslov, (žegen); (Wirkung) blagor, blagodár.

segenbringend blagonosen, dobrotén, blagodarén.

segenreich blagovit, blažen.

Segensprechen *n.* blagoslavljanje.

Segensspruch *m.* blagoslov.

Segensverkünder *m.* blagovestnik.

Segler *m.* jadralec; (Vogel) hudournik, brizga.

segnen blagosloviti, žégnati; *impf.* blagoslavljati; (preisen) blagrovati; (beseligen) blažiti; oblažiti, osrečiti; *impf.* osrečevati.

Segnen *n.* blagoslávljanje. [blažina.

Segnung *f.* blagoslávljenje; blagota,

Seh- vidni.

Sehare *f.* vidna ós (-i).

sehbar viden, (vidljiv).

sehen videti; (schauen) gledati, zreti; (— lassen) kazati (-žem); pokázati, na ogled postaviti; pokazovati; sich — lassen prikázati se, *impf.* prikazovati se; siehe! glej! lej! poglej! pogledi! sich satt — naglédati se.

Sehen *n.* vid, videnje; das — verlieren obnevideti.

sehend vidéč.

Sehende *m.* vidéc.

sehenswürdig ogleda vreden; znamenit, mikalen.

Sehenswürdigkeit *f.* znamenitost, mikalnost; ogleda vredna stvar.

Seher *m.* vidéc; (Prophet) vedež, vedeževalec; —in *f.* vedeževalka.

Sehhügel *m.* vidni pomolék.

Sehkraft *f.* vid.

Sehloch *n.* zenica.

Sehnerv *m.* vidni živec, vidnik.

Sehne *f. kita;* (am Bogen) tetiva.

sehnen sich hrepeneti, koprneti, hlepeti, želeti česa, tožiti se komu po čem; mreti —, mrtev biti (sem) za čim, omedlevati, dihteti.

Sehnen *n.* hrepenenje, koprnenje, poželenje.

Sehnenvieleck *n.* tetivni mnogokotnik.

sehnicht kitast, žilast.

sehnig kitnat, žilav, trsén.

sehnlich željén, spreželjén, goréč, hrepenéč, dihtiv.

Sehnsucht *f.* hrepenenje, koprnenje, goreča želja, hlepenje. [željiv.

sehnsüchtig hrepenéč, koprnéč, po-

sehr *adv.* zelo, jáko, močno, silno, sila, grozno, rameno, šembrano; (Superlativ) pre-; zu — preveč, odveč, čez mero.

Sehrohr *n.* daljnoglèd.

Sehstrahl *m.* vidni žarek, vidni trak.

Sehweite *f.* dogled.

Sehwinkel *m.* vidni kot.

seicht plitek, plitev; —e Stelle plitvina, plitčina.

Seichtheit *f.* plitvost, plitkost; *fig.* puhlost, jálovost.

Seichtling *m.* plitvež.

Seide *f.* svila; (gedrehte —) súkana svila, súkanka; (žida).

Seidel *n.* maslec.

Seidelbast *m.* navadni volčin.

Seideln *pl.* volčini *pl.*

seiden svilén, svilen, svilnat, (židan).

seidenähnlich svilnast.

Seidenbau *m.* svilarstvo, sviloreja.

Seidenei *n.* svilni mešič.

Seidenfabrik *f.* svilárnica.

Seidenfabrikant *m.* svilar.

Seidenfärber *m.* svilobarvec. [obleka.

Seidengewand *n.* svilnata ob. svilena

Seidengewebe *n.* svilnata tkanina.

Seidenhandel *m.* trgovina —, kupčija s svilo.

Seidenhändler *m.* kupčevalec s svilo.

Seidenhandlung *f.* prodajálnica svilnate robe.

Seidenhut *m.* svilnati klobuk.

Seidenkleid *n.* sviléna —, svilna obleka.

Seidenmanufaktur *f.* izdelovanje svilnate robe.

Seidenraupe *f.* svilna gosenica, svilnica, sviloprejka, svilód.

seidenreich svilovit, svilnat.
Seidenschwanz *m.* pegam. [predčc.
Seidenspinner *m.* svilni prelčc, svilo-
Seidenspinnerei *f.* sviloprejnica.
Seidenspinnerin *f.* sviloprejka.
Seidenstoff *m.* svilenina.
Seidentuch *n.* svileni robčc.
Seidenweber *m.* svilotkalčc.
Seidenzeug *n.* svilenina.
Seidenzucht *f.* svilarstvo.
Seidenzüchter *m.* svilar, svilorejčc.
Seife *f.* milo, (žajfa); Seifen- milni.
seifen militi; omiliti, ožajfati.
seifenartig milast. [pena.
Seifenblase *f.* milni mehurčc, milna
Seifengeist *m.* milovčc.
Seifenhändler *m.* kupčevalčc z milom.
Seifensieder *m.* milar, milovár; —in *f.* milarica. [nica.
Seifensiederei *f.* milarnica, milovar-
Seifenwasser *n.* milnica, (žajfnica).
seigen s. seihen.
Seiger *m.* s. Seiher.
seiger *adi.* navpičen; *adv.* navpik.
Seigerarbeit *f.* odtápljanje, odločevanje (medi od srebra).
Seigerlinie *f.* navpična črta.
seigern navpik kopati (kopljem); odtapljati; odtopiti.
Seigerschacht *m.* navpična jama, navpični rov.
Seihe *f.* cedivo; izcejčk; gošča.
seihen cediti; precediti, pretočiti; precejati, pretakati.
Seiher *m.* cedilo, cedilnik; (Person) cednik, cedilčc, precejevalčc; —in *f.* cednica, cedilka, precejevalka.
Seiherkorb *m.* cedilnik. [no.
Seihertuch *n.* cedilni prt, cedilno plat-
Seil *n.* vrv (-í); (Strick) konopčc, konop, vože (-eta).
Seiler *m.* vrvár, vožár; Seiler- vrvarski, vožárski.
Seilerei *f.* vrvarstvo, vožarstvo.
Seilerhandwerk *n.* s. Seilerei.
Seilermeister *m.* s. Seiler.
Seiltänzer *m.* vrvohodčc, vrvolazčc, vrvoplesčc; —in *f.* vrvolazka, plesalka na vrvi.
Seiltänzerkunst *f.* umetnost vrvohoje, — vrvolazbe. [tók.
Seim *m.* strd (-i); čisti med; samo-
seimen cediti se.
Seimhonig *m.* samotók, tekoči med.
Sein *n.* bit (-i), bivanje, sostvo.
sein biti (sem), bivati; für sich allein — samovati; nicht sein ne biti; öfters sein bivati; sei nicht böse ne bodi hud! irgendwo — nahajati se; was soll das sein? kaj hoče to, kaj to pomeni? es ist aus mit ihm po njem je; guter Hoffnung sein noseča biti; ich bin des Todes! mrem! es ist aus der Mode ne nosi se več; es ist mir um etwas gre —, prede mi za kaj; willens sein nameniti, misliti; soviel an mir ist kar morem, po svoji moči; Schankwirt, Schuster, Knecht, Hausherr u. s. w. sein krémariti, čevljariti, hlapčevati, gospodariti u. s. w.
sein *pron. refl.* svoj; (desselben) njegov; seiner Zeit svoje dni; seinetwegen zavoljo —, zaradi njega, za njega delj.
seinig svoj; (desselben) njegov; die Seinigen svojci *pl.*; njegovi.
Seinsachtel *f.* zmanjšanje dolgov.
Seismograph *m.*, Seismometer *m.* potresomér.
seit *conj.* kar, odkar; *praep.* od. [rok.
seitab *adv.* na strani, na samoti, od
seitdem *conj.* odkar.
Seite *f.* stran (-i), strana; plat (-i); (Fläche) ploskêv; (am Körper) bok; (am Schiff) bok, stena; bei — stran, na stran, spoti; (die schöne — eines Zeuges) lice; Scherz bei — brez šale; von — des Gerichtes od sodnije, od sodišča; an der rechten — anfassen za pravo žilo prijeti (primem); (Partei) stranka; (Theil) del, stran.
Seitel *m.* maslec.
Seiten- stranski, postranski, pobočni.
Seitenangriff *m.* napad od strani.
Seitenansicht *f.* pogled od strani.
Seitenbrett *n.* stranica; krajnik.
Seitenbrücke *f.* primostêk.
Seitendach *n.* pristrešêk, pristrešje.
Seitendruck *m.* tlak na stene, — stran.
Seitenfläche *f.* (ploskêv) postranica, stranica.
Seitengebäude *n.* prizidêk.
Seitengewehr *n.* sablja, bajonet; pobočno orožje.
Seitenkraft *f.* sila sestavljača.

seitenlang jedno stran dolg.
Seitenlinie *f.* postranska črta; pobočna proga.
Seitenmauer *f.* postranski zid.
Seitennaht *f.* postranski šiv. [dija.
Seitenschiff *n.* (d. Kirche) pokrajna la-
Seitenschlagader *f.* pristranska privodnica.
Seitenschmerz *m.* bolečina v boku.
Seitenschwimmer *pl.* bokoplovke *pl.*
Seitenstechen *n.* bodljaji *pl.*
Seitenstraße *f.* postranska cesta.
Seitenstück *n.* jednačica, drugarica.
Seitentasche *f.* pobočna torba, torbica.
Seitenthal *n.* postranska dolina.
Seitenthür *f.* postranske duri *pl.*
Seitentram *m.* žrd (-i).
Seitentrieb *m.* odrastlek, panoga.
Seitenwand *f.* stranice *pl.*; pobočna stena, osteneк.
Seitenweg *m.* stranski pot, stranska pot, stranpot.
Seitenwinkel *m.* prikotěk.
Seitenzahl *f.* število stranij.
Seitenzimmer *n.* stranska izba.
seither *adv.* od tega časa, od te dobe, odzdaj, odsihmal.
seitherig dozdanji, dosedanji.
seitwann *adv.* od kedaj.
seitwärts *adv.* v kraj, stran, na stran.
selbander *num.* samodrug, sam drugi.
selbdritte *num.* samotretji, sam tretji.
selbe ſ. derſelbe.
selbfünfte *num.* samopeti, sam peti.
selbig isti, tisti.
selbſt *pron.* sam; von — sam od sebe; (ohne fremde Hilfe) samotež; (an und für ſich) sam na sebi; ſich — angehören sam svoj biti (sem); zu ſich — kommen k sebi priti (pridem), osvestiti se, zavedeti (-vém) se; *impf.* zavedati se; er iſt die Demuth — gola ponižnost ga je; *adv.* celo, tudi, i.
selbſt- samo; sebe samega.
Selbſtabtödtung *f.* krotitěv samega sebe, — lastnega mesa. [sebe.
Selbſtachtung *f.* spoštovanje samega
ſelbſtändig samostalěn, samosvoj, samostojěn.
Selbſtändigkeit *f.* samostalnost, samostojnost.
Selbſtanklage *f.* zatožba samega sebe.
Selbſtanſchauung *f.* smatranje samega sebe, nazor o samem sebi, samozor.
Selbſtaufopferung *f.* žrtvovanje samega sebe, samožrtva. [sebe.
Selbſtbefleckung *f.* oskrumba samega
Selbſtbefruchtung *f.* samoplodba.
Selbſtbeherrſchung *f.* oblast nad seboj.
ſelbſtberechtigt samsvoj, samovlastěn.
Selbſtbeſtimmung *f.* samoodločba.
Selbſtbetrachtung *f.* premišljevanje samega sebe.
ſelbſtbewegend samogiběn.
Selbſtbewegung *f.* samogibnost.
ſelbſtbewußt samosvestěn, svestěn samega sebe.
Selbſtbewußtſein *n.* samosvest (-i); zum — bringen osamosvestiti koga, osvestiti koga; zum — kommen zavedeti (-vém) se samega sebe.
ſelbſteigen samovlastěn, samosvoj.
Selbſtentleibung *f.* samomòr.
Selbſtentzündung *f.* samoužig, samovnetje.
Selbſterhaltung *f.* samoohrana, samoohranjenje.
Selbſterhaltungstrieb *m.* nagon samoohranjenja.
Selbſterkenntnis *f.* spoznavanje samega sebe; spoznanje samega sebe.
ſelbſtgefällig samoljuběn, samorád, samomil.
Selbſtgefälligkeit *f.* samoljubnost, samoljubje, samougodje.
Selbſtgefühl *n.* samočutje.
Selbſtgelehrte *m.* samoùk.
Selbſtgenügſamkeit *f.* samodovoljstvo.
Selbſtgeſchoſs *n.* samostrel.
Selbſtgeſpräch *n.* samogovor.
ſelbſtgewachſen samosevěn, samorašč; —e Pflanze samosevka. [vlada.
Selbſtherrſchaft *f.* samodrštvo, samo-
Selbſtherrſcher *m.* samodržec, samovladar; —in *f.* samovladalka. [moč.
Selbſthilfe *f.* samopomočje, lastna po-
ſelbſtiſch sebičěn.
Selbſtlaut *m.* samoglasnik, glasnik.
ſelbſtlautig samoglasěn. [těl.
ſelbſtleuchtend samosijajěn, samosve-
Selbſtliebe *f.* samoljubje, ljubezěn (-i) do samega sebe.
ſelbſtliebig samoljuběn. [hvala.
Selbſtlob *n.* samolastna hvala, samo-

Selbſtlober *m.* samohvalēc. [stvo.
Selbſtmord *m.* samomòr, samomor-
Selbſtmörder *m.* samomorēc, samodavljenēc; —in *f.* samomorka.
ſelbſtmörderiſch samomorēn, samomorski. [vladje.
Selbſtregierung *f.* samouprava, samo-
Selbſtruhm *m.* lastna hvala, samohvala.
ſelbſtſchaffend samotvorēn.
Selbſtſchändung *f.* ſ. Selbſtbefleckung.
Selbſtſchatten *m.* nasebna tenja.
Selbſtſchau *f.* samozòr.
Selbſtſchuld *f.* lastna krivnja.
Selbſtſchutz *m.* samobran.
ſelbſtſeiend samobitēn.
Selbſtſucht *f.* sebičnost, samopašnost.
ſelbſtſüchtig sebičēn, samopridēn; samopašēn.
Selbſtſüchtige *m.* sebičnik, samopašnik; *f.* sebičnica, samopašnica.
Selbſttäuſchung *f.* ukana samega sebe, samoukana.
ſelbſtthätig samodejēn, samotvorēn.
Selbſtthätigkeit *f.* samodejnost, samodelavnost, samotvornost.
Selbſtüberſchätzung *f.* samoprecenjanje.
Selbſtüberwindung *f.* premaga samega sebe. [mega sebe.
Selbſtverleugnung *f.* zatajevanje sa-
ſelbſtverſtändlich *adi.* samoumēn, samoumevēn; *adv.* samoumno.
Selbſtverſtümmelung *f.* pohabljenje samega sebe. [sebe.
Selbſtvertrauen *n.* zaupanje v samega
Selbſtverwaltung *f.* samouprava.
ſelbſtwillig samovoljēn, samohotēn.
Selbſtzerſetzung *f.* samorazkroj, samoraztvor.
Selbſtzünder *m.* samonēt, samožig.
ſelchen sušiti, vôditi; posušiti, povôditi, prekaditi; *impf.* prekajati, presušati.
Selcher *m.* prekajevalēc.
Selchfleiſch *n.* prevôjeno —, prekajeno —, suho meso. [nica.
Selchkammer *f.* vodilnica, prekajeval-
Selchwurſt *f.* posúšena klobasa.
Selen *n.* selen, selenij.
Selenit *m.* selenit, Marijino steklo.
Selenographie *f.* opis lune, selenografija.
Selenſäure *f.* selenova kislina.

ſelig blažen, zveličan; (glücklich) presrečēn, blagovit; der —e Mann! blagor možu! (verſtorben) rajni, pokojni; (— preiſen) blagrovati, poveličevati, blagoslávljati; (— machen) zveličati, *impf.* zveličevati.
Selige *m.* nebeščan, zveličanēc; (Verſtorbener) rajni, rajnik, rajnki, pokojnik; *f.* rajna, rajnka, rajnica.
Seligkeit *f.* blaženstvo, blaženost, blagost; (ewige —) zveličanje; (Entzücken) radost, veselje. [vati.
ſeligmachen zveličati, *impf.* zveliče-
ſeligmachend zveličálēn, zveličevalēn, blažilēn, oblaževalēn.
Seligmacher *m.* zveličar, zveličalēc; oblaževalēc.
Seligmachung *f.* zveličanje.
ſeligpreiſen ſ. ſelig. [ličane.
Seligſprechung *f.* prištetēv med zve-
Seligwerdung *f.* zveličanje.
Seller, Sellerie *f.* zélena.
ſelten *adi.* redēk, poredēk; (ungewöhnl.) nenavadēn; *adv.* redko, redkoma, málokdaj, málokrat.
Seltenheit *f.* redkost, redkota.
ſeltſam čudēn, neobičēn.
Seltſamkeit *f.* čudnost, neobičnost.
Semeſter *n.* poluletje, tečaj, semestēr.
ſemeſtral poluletni.
Semeſtralprüfung *f.* poluletna skušnja, poluletni izpit.
Semikolon *n.* ſ. Strichpunkt.
Seminar *n.* semenišče; (Theologie) duhovno semenišče, bogoslovnica.
Seminariſt *m.* semeniščnik; (Theol.) bogoslovēc.
Semmel *f.* žemlja, žemljička, žulka (Steierm.).
Senat *m.* starejšinstvo, senat; (Ausſchuſs) odbor.
Senator *m.* starejšina, odbornik.
Senats- starejšinski.
Senatspräſident *m.* odborni predsednik, prvosednik.
Sendbote *m.* sel, poslanēc; preglednik.
Sendbrief *m.* poslanica, list, poslano pismo.
ſenden poslati (pošljem), odpraviti, vpotiti; *impf.* pošiljati, odprávljati.
Sender *m.* pošiljalēc, pošiljatelj.
Sendling *m.* poslanēc, pošiljanēc.

Sendung *f.* poſiljatēv, poslatēv; (das Senden) poslanje, odprava, vpotitēv.

Senf *m.* gorčica, gorjušica; Senf- gorčični, gorjušični.

Senfbrühe *f.* gorčična omaka.

Senfkorn *n.* gorčično zrno.

Senfmehl *n.* gorčična moka.

Senfpflaſter *n.* gorčični obliž.

Senfteig *m.* gorčično testo.

Senge *f.* žig, požig, palež, smod.

ſengen *tr.* paliti, smoditi; požgati (-žgèm), posmoditi, popáliti; *impf.* požigati, posmojati; (v. d. Sonne) pripekati, prigrevati, prižigati; *intr.* žgati se, paliti se, smoditi se.

Sengſtätte *f.* požgališče, smodišče.

Senior *m.* starejši, starejšina; senior.

Seniorat *n.* starejšinstvo.

Senkblei *n.* (Sonde) grezilo, vodomèr, vodomerni svinèc.

Senke *f.* nižina, nižava; (Ort zum Verſenken) grezina, grez (-í).

Senkel *m.* ſ. Senkblei; vrv (-i) z grezilno iglo.

Senkelſtift *m.* grezilna igla.

ſenken (in die Tiefe laſſen) pogrezniti, v globino spustiti, ponoriti; *impf.* pogrezovati, v globino spuščati; (ins Waſſer) potopiti, utopiti, potapljati; (eine Rebe u. ſ. w.) grobati, grebenčiti; pogrobati, pogrebenčiti; (den Blick) povesiti, *impf.* povešati; (neigen) nagniti, *impf.* nagibati (-gibljem); ſich — nagibati se, spuščati se, zniževati se, usedati se; usesti (-sedem) se.

Senker *m.* grebenica; (Perſon) pogrezovalèc, potapljalèc; grebeničar.

Senkgrube *f.* greznica, stoka.

Senklinie *f.* navpična črta.

ſenkrecht *adi.* navpičèn, pravokotèn; *adv.* navpik.

Senkung *f.* (des Bodens) usèd; (der Stimme) spuščaj (glasa), znižatēv.

Senne *m.* planšar, planinar; Sennen- planinski.

Sennenalpe *f.* planina.

Senner *m.* ſ. Senne; — ſein planšariti, planovati.

Sennerei *f.* planšarstvo; planšárnica.

Sennerhütte *f.* planšarska koča, — staja.

Sennerin *f.* planšarica.

Sennesbaum *m.* senes.

Sennesblätter *pl.* senesovo perje.

Senſal *m.* mešetar, sensal; — ſein mešetariti, mešetovati.

Senſarie *f.* mešetarina.

Senſation *f.* pozornost, vtis, osup hrup; senzacija; — machen pozornos vzbuditi, vtis narediti, hrup napraviti

Senſe *f.* kosa; *dem.* kosica; Senſen kosni.

ſenſenförmig kosast.

Senſenhammer *m.* kosarnica.

Senſenmann *m.* kosák; *fig.* smrt (-i)

Senſenring *m.* kosir, grivna.

Senſenſchmied *m.* kosár.

Senſenſtein *m.* osla.

Senſenſtiel *m.* kosišče, rantišče, ratišče

ſenſibel čutljiv, rahločutèn.

Senſibilität *f.* čutljivost, rahločutnost

Senteng *f.* rek, izrek, pregovor; (Urtheil) razsodèk, odločèk.

ſentimental občutljiv, prečutljiv, sen timentalèn.

Sentimentalität *f.* prečutljivost, meh kočutnost; sentimentalnost.

ſeparabel razlóčen, oddvójen.

ſeparat *adi.* odločen, oddeljen; po sebèn, sámezen, posamèn; *adv.* posa mič, posebej, posámezi.

Separatfriede *m.* posebni mir, osob

Separation *f.* ſ. Trennung.

Separator *m.* ločilèc.

Separatismus *m.* separatizèm, raz društvo, razdružljivost.

Separatiſt *m.* razdružnik, odločenè

ſeparatiſtiſch razdružen, razdružljiv samosvoj.

ſeparieren odločiti, razdružiti, oddeliti; *impf.* odločevati, razdruževati, oddeljevati.

Sepia *f.* sepija, plotica.

September *m.* kimovèc, septembèr ſerbokr. rujan.

Septemviraltafel *f.* septemviralni stol sod sedmerice.

ſeptentrional ſ. nördlich.

Septime *f.* sedmica, sedmi glas.

Septuageſima *f.* tretja predpostna nedelja.

Septuaginta *f.* sedemdeseterica.

ſequens sledeči, nastopni; *subst.* naslednjik.

Sequeſter *m.* sekvestēr, ſerbokr. zaustava.

Sequeſtration *f.* sekvestracija. [viti.

ſequeſtrieren sekvestrovati; zaustavi-

Serail *n.* seraj.

Seraph *m.*, **Seraphim** *pl.* seraf, serafin.

ſeraphiſch serafinski.

Serenade *f.* serenada, podóknica; petje —, godba pod oknom.

Sereniſſimus *m.* presvetli.

Sergeant *m.* seržant; ſ. Feldwebel.

Serie *f.* vrsta, red (-i); serija.

ſeriös ſ. ernſthaft.

ſerös vodén, vodeničast; sokrvēn.

Serpentin *m.* kačnik, serpentin, gádovec.

Serpentine *f.* vijugavica, ključi *pl.*, ridasta cesta.

Serum *n.* voda; sirovatina; sokrvica.

Service *m.* u. *n.* namizje, namizna posoda.

ſervieren ſ. bedienen.

Servielle *f.* prtič, obrisača, otirača.

Servitut *f.* služnost, servitut; Servituts- služnostni, servitutni.

ſervitutsfrei brez služnosti.

Servitutsrecht *n.* pravica do služnosti, pravo na služnost. [mera.

Servitutsverhältnis *n.* služnostna raz-

Seſam *m.* sezam, morsko seme (-na).

Seſſel *m.* stol; sedež; Seſſel- stolov.

ſeſshaft naseljen, useljen, nastanjen, oseděl. [nost.

Seſshaftigkeit *f.* vséljenost, nastanje-

Seſſion *f.* seja, sejna doba. [dišče.

Setze *f.* zasad, nasad, sadišče, zasa-

ſetzen *tr.* stavíti; *phil.* dejati (denem), postaviti; (ſitzen machen) posaditi, razposaditi; *impf.* posájati, razposájati; (ſtehen machen) postáviti, *impf.* postavljati; (liegen machen) položiti, dejati (denem); *impf.* polágati, devati; (eine Friſt —) ustanoviti, dati, določiti; *impf.* ustanávljati, dajati (dajem), določevati; (zum Pfande —) zastáviti; zastávljati; (in d. Lotterie —) stáviti; Ziel — konec storiti; in Freiheit — izpustiti, *impf.* izpuščati; außer Stand — nemogoče storiti; außer Kraft — preklicati (-kličem), razveljáviti; in Schrecken — preplašiti, prestrašiti, v strah pripraviti; in Verwunderung — osupiti; eine Henne — nasaditi, *impf.* nasajati; (Bäume) saditi, zasaditi, vsaditi; *impf.* zasajati, vsajati; (in Unkoſten) stroške delati komu; ins Werk — izpeljati (-peljem); izpeljevati; in Noten — zložiti, *impf.* skladati; in Flammen — zažgati (-žgem), zapáliti; unter Waſſer — poplaviti; den Fuß auf etwas — stopiti na kaj; Denkmal — spomínek postaviti; *impf.* staviti, postavljati; in ein Amt — službo izročiti komu; ich ſetze Ehre darein v čast si štejem; ſich — sesti (sedem) se, vsesti se; *impf.* sedati se, posedati; ſich herum — razposesti se, *impf.* razposedati se; ſich in den Kopf — si v glavo vtepsti (-tepem); ſich in Gefahr — v nevarnost se podati (-dam), *impf.* podajati; das Schiff hat ſich geſetzt ladija je obtičala; (v. d. Flüſſigkeit) usedati se, ubrisati (-sem) se; (v. d. Geſchwulſt) splahniti; ſich aneinander — zmeniti se, dogovoriti se, pogoditi se; ſich in Marſch — odriniti, na pot kreniti; ſich zur Ruhe — v pokoj iti (idem, grem); ſich in Gunſt — prikupiti se komu, priljubiti se; das Waſſer ſetzt ſich voda pada, uteka se; ſich zu Pferde — zasesti, zajahati; ſich zur Wehre — braniti se, v bran se postaviti; *intr.* (ſpringen) planiti, zagnati (-ženem) se; über den Fluß — reko prepluti, — preplavati; über die Grenze — mejo prestopiti; über den Graben — jarek preskočiti; *impers.* es wird Schläge — pretep bo; šiba bo pela; es ſetzte viel Mühe mnogo je truda stalo; geſetzt, daß recimo, denimo, postavimo.

Setzen *n.* saditēv, saja.

Setzer *m.* stavec, postavljalec; (in der Druckerei) črkostavec, stavec; (Compoſit.) skladalec, skladatelj.

Setzhaſe *m.* zajka, zajklja.

Setzling *m.*, **Setzpflanze** *f.* sadika, sajenka; grobenica, reznica.

Setzrebe *f.* reznica, ključ, sajenica.

Setzteich *m.* násadni ribnik.

Setzung *f.* detje; postavka; (Theſis) stavek.

Seuche *f.* kuga, kužna bolezen (-i), pomor; (Vieh—) živinska kuga; Seuchen- kužni.

Seuchenbezirk *m.* kužni okoliš.
Seuchenſtoff *m.* kužnina, kužilo.
ſeufzen vzdihati, vzdihovati, vzdihávati; vzdihniti; (ſtöhnen) ječati (-im), stokati; nach etw. — vzdihovati po čem.
Seufzer *m.* vzdih, vzdihljej; (Perſon) vzdihovalec.
ſexageſimal šestdesetinski.
Sexta *f.* šesti razred, šesta šola.
Sextaner *m.* šestošolec.
Sextant *m.* šesternik.
ſexual, ſexuell spolni.
Sexualität *f.* spolnost.
Shawl *m.* šal.
Sibilant *m.* sikalec, sičnik.
Sibylle *f.* šembilja, prorokovalka; die alte — stara babura.
ſich *pron.* sebe, se u. ſ. w.; sebi, si; jeder iſt — ſelbſt der Nächſte vsak je sebi najbližnji; bei — pri sebi; mit — s seboj; an — sam na sebi; — gehen laſſen svojim željam se udati; für — zase; von — od sebe; hier ſitzt ſichs gut tu je dobro sedeti.
Sichel *f.* srp, srpica; *dem.* srpec; ſich mit der — ſchneiden užeti (-žanjem) se.
ſichelförmig srpast.
ſicheln žeti (žanjem); požeti.
Sichelſchmied *m.* srpar.
ſicher *adi.* varen, zavetен, sigurен; (geſichert) zavarovan, v zavetji; (gewiſs) gotov; des Lebens — življenja svest (v svesti); —ſtellen zavarovati, zagotóviti; zagotávljati; ich bin einer Sache — gotovo vem; ſich — wiſſen ne bati (bojim) se nevarnosti; —es Geleit sprevoditi koga; *adv.* zares, gotovo, za trdno, za gotovo.
Sicherheit *f.* varnost, várščina, varstvo; (Sorgloſigkeit) brezskrbnost; (Schutz) zavetje, zatišje; (Gewiſsheit) gotovost, zanesljivost; (Pfand) zastava, zalog; (Bürgſchaft) poroštvo; Sicherheits- varstveni, varnostni.
Sicherheitsanſtalt *f.* zavarovalnica.
Sicherheitsbehörde *f.* redarstvo; varstvena gosposka.
Sicherheitskarte *f.* varni list.
Sicherheitsorgan *n.* varnostni organ.
Sicherheitspfand *n.* zástava, zalog, zastavščina.
Sicherheitsventil *n.* zaklopnica varnica.
Sicherheitswache *f.* varstvena straž redarji *pl.*
ſicherlich *adv.* gotovo, zares, za gotov
ſichern várovati, čuvati; zavarovat okovàriti; geſichert varen, zavarovár
Sicherpfahl *m.* kol mejnik.
ſicherſtellen zagotoviti, zavarovati *impf.* zagotávljati. [ljal
Sicherſteller *m.* zavarovalec, zagotav
Sicherſtellung *f.* zavarovanje. [seg
Sicherſtellungseid *m.* zavarovalna pr
Sicherſtellungsmittel *n.* zavarovalo, va ščina, zavarovalno sredstvo.
Sicherung *f.* zavarovanje.
Sicht *f.* vid, videz; auf — na vid, n pokáz; in — bekommen zagledati.
ſichtbar *adi.* viden, (vidljiv), oči očiten; *adv.* vidoma, vidno, očitno.
Sichtbarkeit *f.* vidnost, očitost, vi ljivost.
Sichtbarmachung *f.* pokaz, razodenj
ſichten čistiti, prebrati (-berem); *imp* prebirati, prečiščevati; trebiti, rešetat pretrebiti, prerešetati; (Getreide) s diti; presóditi, presejati (-sejem), o činiti; *impf.* presojati, presevati.
ſichtlich *adi.* viden, očiten; *adv.* vidn očitno, vidoma.
Sichtung *f.* odbira, prebiratev, pr čiščevanje.
ſickern solzeti, kapljati, muzeti, cu ljati; das Faſs ſickert sod pušča.
ſideriſch zvezden.
Siderit *m.* jeklenec, siderit.
ſie *pron.* ona; *pl.* oni, one, ona ; (als Anrede nur) vi, vas; (Weibche samica.
Sieb *n.* sito; (grob) rešeto, reta; den sitce, rešetce; (Milch—) cedilo.
ſiebartig sitast, rešetast.
Siebbein *n.* sitka.
Siebboden *m.* adro.
ſieben sóditi, občiniti, presójati, pr sevati; presóditi.
Sieben *f.* sédmica, sedminka.
ſieben *num.* sedem; sedmero.
ſieben- sedmero, sedmo.
ſiebenarmig sedmerorók, sedmorók
ſiebenblätterig sedmerolist.
Siebener *m.* sedmica, sedmák.
ſiebenerlei sedmeri.
ſiebenfach sedmerèn, sedmernat.

siebenfältig sedmerogúb.
siebenfärbig sedmerobarvẽn.
siebenfingerig sedmeroprst.
Siebengeſtirn *n.* gostosevci *pl.*, gostoživci *pl.*
siebenhäuptig sedmerogláv.
siebenhundert *num.* sedemsto.
siebenjährig sedemletni, sedmeroletni, sedem let star.
Siebenſchläfer *m.* polh; (Menſch) zaspanẽc, zaspane (-ta).
ſiebenſeitig sedmerostran.
ſiebenſilbig sedmerozložẽn.
ſiebentägig sedmerodnevẽn.
ſiebentauſend *num.* sedemtisoč.
ſiebentel *num.* sedmina.
ſiebentens *adv.* sedmič.
ſiebenthalb polusedmi.
ſiebenundzwanzig *num.* sedemindvajset.
Siebenzahl *f.* sedmica, sedminka.
ſiebenzig ſ. ſiebzig.
ſiebförmig sitast, situ od. rešetu podoben.
Siebmacher *m.* sitár, rešetár.
Siebner *m.* sedmica; (Münze) sedmak.
Siebrand *m.* obód, obvòd.
Siebſetzarbeit *f.* rešetanje rude.
ſiebſetzen rudo sejati, — rešetati.
ſiebzehn *num.* sedemnajst.
Siebzehner *m.* sedemnajstica.
ſiebzehnerlei sedemnajsteri.
ſiebzehnfach sedemnajsterẽn.
ſiebzehnfältig sedemnajsternat.
ſiebzehnjährig sedemnajstletni.
ſiebzehnmal *adv.* sedemnajstkrat, sedemnajst potov.
Siebzehnte *m.* sédemnajsti.
Siebzehntel *n.* sedemnajstina.
ſiebzehntens *adv.* sedemnajstič.
ſiebzig *num.* sédemdeset.
Siebziger *m.* sedemdesetnik, sedemdesetletni starček; —in *f.* sedemdesetletnica.
ſiebzigerlei sedemdeseteri.
ſiebzigfach sedemdeseterẽn.
ſiebzigfältig sedemdeseternat.
ſiebzigjährig sedemdesetletẽn.
Siebzigſte *m.* sedemdeseti. [ubogljén.
ſiech bolehav, bolehẽn, betežẽn, ne-
Siechе *m.* hromótnik, bolehavẽc.
ſiechen boléhati, bolehẽn biti (sem); (hin—) hírati.
Siechenhaus *n.* hiralnica.
Siechheit *f.* boléhavost, bolehnost, hiravost.
Siechling *m.* ſ. Siechе.
Siechthum *n.* ſ. Siechheit.
Siede *f.* vrenje, vretje.
ſiedeheiß vrel, vroč.
Siedehitze *f.* vrelina, peklina, vročina vrele vode.
Siedelei *f.* selišče, selo.
ſiedeln séliti se, preseljevati se.
Siedelung *f.* selitẽv.
ſieden *intr.* vreti, vrvrati, kipeti (überlaufen); zavreti, skipeti; noch eine Zeit — povreti; genug — dovreti; recht ins Sieden kommen razvreti; *tr.* (Milch) variti, zvariti; — machen povreti, zavreti, pokuhati, skuhati.
Sieden *n.* vretje, varitẽv.
ſiedend vrel; —es Waſſer krop.
Siedepunkt *m.* vrelišče, varišče.
Sieder *m.* varilẽc, varič.
Siederei *f.* varilnica, varnica.
Siedland *n.* nižava.
Sieg *m.* zmaga, premaga; pobeda; premaganje; den — erfechten premoči (-morem), premagati, zmagati, preobladati; *impf.* zmagovati, premagovati.
Siegel *n.* pečat; (Petſchaft) pečatnik; ein — aufdrücken auf etw. pečat udariti, — pritisniti na kaj; unter — legen zapečatiti; die — abnehmen odpečatiti; Brief und — geben pismeno zagotoviti; unter dem — der Verſchwiegenheit pod zavezo moléljivosti.
Siegelbewahrer *m.* pečatnikar.
Siegelerde *f.* pečatna glina. [tov.
Siegelfälſcher *m.* ponarejevalẽc peča-
Siegelkunde *f.* nauk o pečatih, pečatarstvo.
Siegellack *n.* pečatni voseк.
ſiegeln pečátiti; zapečátiti.
Siegelring *m.* pečatni prstan.
Siegelſtock *m.* pečatnik.
Siegelwachs *n.* pečatni voseк.
ſiegen premoči (-morem), zmagati, premágati, preobládati, predobiti, užugati; *impf.* zmagovati, premagovati; der Antrag ſiegt nasvet obvelja.
ſiegend zmagovalẽn, zmagonosẽn.
Sieger *m.* zmagalẽc, premagalẽc, premagovalẽc, preobladalẽc, predobitnik; Sieger= zmagalčev, zmagalski.

Siegerin *f.* zmagalka, zmagovalka.
Siegerkrone *f.* zmagalski venec.
Sieges- zmagalski, zmagalni.
Siegesaufzug *m.* zmagalni sprevod.
Siegesbogen *m.* slavolok.
Siegesnachricht *f.* poročilo o zmagi.
siegestrunken zmage prevesél, pijan zmage.
ſieggekrönt zmagovalen.
ſieggewohnt zmage navajen.
ſiegreich zmagovit, zmagonosen, zmagodobiten.
ſieh! *interi.* glej! lej! poglej! no! [viš ga!
Sieke *f.* (bei den Vögeln) samica.
Siele *f.* komat, povodec za konje.
ſiezen vikati, (onikati).
Sigill *n.* ſ. Siegel.
ſigillieren ſ. ſiegeln.
Signal *n.* znamenje.
Signalement *n.* znamenje; (Beſchreibung) opis.
Signalfeuer *n.* ogenj za znamenje; kres za znamenje; navestilni ogenj.
ſignaliſieren znamenje dati, navestiti.
Signalſtange *f.* palina.
Signator *m.* podpisnik.
Signatur *f.* znamenje, znamka; (Unterſchrift) podpis.
Signification *f.* pomen.
ſignieren znamenovati; zaznamenovati, zaznamiti; (unterſchreiben) podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.
ſilabieren zlogovati, slovkati, slovkovati.
Silbe *f.* zlog, slovka; betonte — naglašeni zlog.
Silbenmeſſung *f.* zlogomerje.
Silbenräthſel *n.* zlogovnica.
Silbenſtecher *m.* cepidlaka.
Silbenſtecherei *f.* cepidlačenje.
Silber *n.* srebro; *dem.* srebrce; gediegenes — čisto —, samorodno srebro; aus — verfertigt srebrn; feines — suho srebro; Silber- srebrni.
Silberader *f.* srebrna žila.
Silberagio *n.* nadavek na srebro.
Silberarbeiter *m.* srebrár.
Silberauflöſung *f.* srebrna raztoplina.
Silberbergwerk *n.* srebrni rudnik, rudnik na srebro.
Silberbeſchlag *f.* srebrni okov.
Silberblende *f.* srebrnata svetlica.
Silberdraht *m.* srebrna žica; unecht — posrebrena žica.
Silbererz *n.* srebrna ruda.
Silberfaden *m.* srebrna nit (-i).
ſilberfarben srebrast, srebrnat.
Silberfaſan *m.* srebrni tetrév.
ſilberführend srebronosen.
Silbergang *m.* srebrna žila.
Silbergehalt *m.* srebrnost.
Silbergeld *n.* srebrni denár.
Silbergeräthe *n.* srebrno posodje, orodje, srebrnina.
Silberglanz *m.* lesk srebra; argent srebrni sijajnik.
Silberglätte *f.* srebrni glaj.
Silbergroſchen *m.* srebrni groš.
ſilberhell čist kakor srebro.
Silberhochzeit *f.* srebrna poroka.
Silberhütte *f.* topilnica za srebro.
Silberklang *m.* čisti —, srebrni gl
Silberklumpen *m.* kos srebra.
Silberling *m.* srebrnjak.
Silberlöſung *f.* srebrna raztoplina.
Silbermünze *f.* srebrni denar, srebr penez.
ſilbern srébrn, srebrén.
ſilbern srebriti; posrebriti, posreb niti; *impf.* posrebrovati.
Silberpapier *n.* srebrnati papir.
Silberpappel *f.* beli jagned, beli top
ſilberreich srebrnat, srebrovit.
Silberring *m.* srebrni prstan.
Silberſervice *m.* u. *n.* srebrno namiz srebrna posoda.
Silberſtab *m.* srebrni prot, srebr palica.
Silberſtoff *m.* srebrovina.
Silberſtrich *m.* gospica.
Silberware *f.* srebrnina.
Silberzeug *n.* srebrnina. [siluet
Silhouette *f.* senčni obraz, sencep
Silicium *n.* kremenec, silicij.
Silurformation *f.* silurska tvorba.
Simbol *n.* ſ. Symbol.
Simonie *f.* simonija.
ſimpel prost, priprost.
Sims *m.* zidec, prikrov; (Brett) polic
Simſe *f.* loč, ločnica.
ſimulieren na videz delati. [dobe
ſimultan skupen, nerazdelen; isto
Simultanhaftung *f.* skupni dolg.
Sinecure *f.* služba brez dela.

Sing- pevski; za petje.

Singapparat *m.* pevski stroj.

singbar pevēn, spevēn.

Singbarkeit *f.* pevnost, spevnost.

Singcicade *f.* véliki čričék, — čvrčék.

Singdroſſel *f.* drozēg, droz; cik.

ſingen peti (pojem), popevati, prepevati; zu — anfangen zapeti; zu Ende — dopeti; genug — napeti se; wechſelweiſe — odpevati si; erbärmlich — kruliti; nach Noten — po sekiričah peti; (Vögel) peti, žvrgoleti, gostoleti, pesmi drobiti.

Singen *n.* petje, prepevanje; durch — gewinnen pripeti (-pojem).

ſingend pojoč, prepevaje, prepevajóč.

Singlehrer *m.* pevski učitelj.

Singluſt *f.* pevoljubje, veselje do petja.

Singmeſſe *f.* peta maša.

Singrün *n.* zimzelen; popan.

Singſpiel *n.* igra s petjem. [žila.

Singſtimme *f.* pevski glas; *fig.* pevska

Singſtunde *f.* pevska ura.

Singular *m.* jednina, jednojnik.

ſingulär posámezēn, posamēn.

Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevēc; *pl.* ptiči pevci.

Singweiſe *f.* napev.

Singzirpe *f.* skržat.

ſinken pasti (padem), upasti; *impf.* upadati, pojémati; (in eine Flüſſigkeit) toniti, utoniti, potopiti se; *impf.* utapljati se; (in weiche Körper) udreti (-derem) se, pogrezniti (se); *impf.* udirati se, pogrezovati se; (zu Boden) zgruditi se, ščeniti se, zgrezniti se; *impf.* ščepati se; das Haus ſinkt hiša se useda; in Ohnmacht — omedleti; aufs Knie — pokleknoti, *impf.* poklekovati; d. Kopf — laſſen glavo nagniti; in einen Schlaf — zaspati (-spim); ich laſſe den Muth — srce mi upada; bis in die ſinkende Nacht do trde noči.

Sinn *m.* (Organ) čut, čutilo, čuvstvo; (Bewuſtſein) zavest (-i), svest (-i); (Wille) volja; (Verſtand) um, razum, pamet; (Abſicht) miſel (-i), nakana, namera; (Bedeutung) pomen, smiſel; (der fleiſchliche —) poltenost; durch die —e wahrnehmen čutiti; začutiti; anderen —es werden premisliti se; auf ſeinem —e verharren ostati (ostanem) pri svoji misli; ſich aus dem —e ſchlagen iz glave si izbiti, pozabiti; Böſes im —e haben zlo misliti, namerjati; in den — kommen na miſel priti (pridem), v glavo pasti (padem); eines —es ſein jedne misli biti (sem); zu —en kommen zavédeti (-vem) se, *impf.* zavedati se; von —en kommen onesvestiti se, obnoreti, zblazneti; im —e liegen v glavi biti komu, skrbeti koga; ſeiner — tenēk čut; froher — veselo srce; hoher — visoke misli; im engern —, weiteren —e v ožjem —, širjem smislu; im —e des Geſetzes po postavi, po besedah zákona.

Sinnbild *n.* podoba, prilika, pripodoba.

ſinnbildlich pripodobēn, prispodobēn, v priliki.

Sinnenfur *f.* zareza po smislu.

ſinnen misliti, razmišljati, premišljevati, preudarjati, pretehtovati; (auf etwas —) namerjati, naklépati, naklepovati, presti (predem); gut geſinnt dobro misleč; auf Liſt — zvijačo snuti (snujem), — kovati (kujem).

Sinnendurſt *m.* meseno poželenje, poltenost.

Sinneneindruck *m.* vnanji čutni dojēm.

ſinnenfällig očutēn, čutom pripadajoč.

Sinnengenuſs *m.* telesna —, poltena sla od. slast (-i).

Sinnenluſt *f.* mesenost, poltenost, poltena naslada, mesena slast (-i).

Sinnenrauſch *m.* omama čutov.

Sinnenreiz *m.* čuvstveno dražilo.

Sinnentaumel *m.* čuvstvena pijanost.

Sinnenverwirrung *f.* čuvstvena zmešnjava, — zblodnjava.

Sinnenwahn *m.* čuvstvena domnéva; čuvstvena zmota.

Sinnenwelt *f.* čutno stvarstvo, telesno stvarstvo, vidni svét.

Sinnesänderung *f.* premislek (premiselka), spremislek.

Sinnesart *f.* mišljava.

Sinnesempfindung *f.* čutilni očut, vnanji očut.

Sinnesorgan *n.* čutilo.

Sinnestäuſchung *f.* pričut, obmama čutov; (der Augen) prividi; (d. Gehörs) prisluh.

Sinngedicht *n.* puščica, dovtipni verš.

ſinngemäß *adi.* smiseln; *adv.* smislu primerĕn; smisloma.

ſinnig umĕn, umetĕn, spremišljen.

ſinnlich čutĕn; viděn; telesĕn, mesén, polten.

Sinnlichkeit *f.* čutnost, vidnost; telesnost, mesenost, poltenost.

ſinnlos brezsmiseln; —es Wort nesmislica; (vernunftlos) brezumĕn, nespametĕn; (bewußtlos) nezavedĕn, nesvestĕn; (empfindungslos) neobčutĕn, neobčutljiv, brezčutĕn; — handeln brez pomiselka ravnati.

Sinnloſigkeit *f.* brezsmiselnost; neobčutnost; nezavednost; nespametnost, brezumnost.

ſinnreich smiseln, pomenljiv, umĕn, ostroumĕn, bistroumĕn.

Sinnſpruch *m.* rek, modri izrek, pregovor, prislovica.

ſinnverwandt sosmiseln, jednoznačĕn.

Sinnverwandtſchaft *f.* sosmiselnost, jednoznačnost.

ſinnvoll pomenljiv, smiseln.

ſintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* okuje *pl.*; okujina, okovina, škaja; (Tropfſtein) siga, kapnik.

ſintern kápati, kapljati, cediti se, curljati, pocejati se.

Sinterwaſſer *n.* kápnica.

Sinus *m.* sinus, (pristava, lonica).

Sippe *f.* žlahta, sváščina, rodbina; (verächtlich) svojat (-i).

Sippſchaft *f.* ſ. Sippe.

Sirene *f.* sirena, morska déklica.

Sirocco *m.* široko (jug), mornik, vetĕr od morja.

Sirup *m.* sirop, sirup.

ſiſtieren ustaviti, zaustaviti, obustaviti; *impf.* ustávljati, zaustávljati.

Siſtierung *f.* ustava, zaustava; die — erfolgt zvršitĕv se ustavi.

Sitte *f.* šega, običaj, navada; Sitten nrav, nrav (-i), nravstvo; von guten — lepega vedenja, spodobnega —, nravnega obnašanja; Sitten- nravstveni, nravni. [zakon.

Sittengeſetz *n.* nravstveni —, nravni

Sittenlehre *f.* nravstveni nauk, nauk nravstvenosti.

ſittenlos nenravĕn; izpačen, razuzdan.

Sittenloſigkeit *f.* nenravnost, izpačenost.

Sittenreinheit *f.* nravstvena čistost.

Sittenſpruch *m.* nravstveni rek, — izrek.

Sittenverderbnis *n.* nravstvena popačenost, poguba nravnosti. [dolžĕn.

ſittig nravĕn, čedĕn, nepopačen, ne-

ſittlich nravĕn, nravstven, čedĕn, pošten; —er Menſch človek lepih nravov, nravni človek; —es Gefühl nravstveno čuvstvo, čuvstvo nravstvenosti.

Sittlichkeit *f.* nravstvenost, blagonravje, moralnost.

ſittſam nravĕn, pošten, srameljiv.

Sittſamkeit *f.* nravnost, čednost, poštenost, sramežljivost.

Situation *f.* lega, položaj, pologa; situacija.

Situationsplan *m.* načrt položaja.

Situationszeichnen *n.* risanje —, črtanje položaja.

Sitz *m.* sedež, sedalo; (in der Kirche) stol; (Aufenthaltsort) bivališče, stanovališče, prebivališče; (Ort) mesto; den erſten — geben na prvo mesto posáditi, *impf.* — posajati; den — aufſchlagen naselíti se, nastaniti se, nastanoviti se.

Sitzbank *f.* klop (-i); (lange) protina.

Sitzbein *n.* sednica.

ſitzen sedeti; ein wenig — posedeti; ſich müde — nasedeti se; öfters — posedati; zu lange wo — zasedeti se; — bleiben obsedeti, (von Mädchen) ne omožiti se, (v. Dingen) obtičati; eine Weile — posedeti, posedati; (in der Kinderſprache) čičati; (wohnen) bivati, stanovati; im Kerker — zaprt biti (sem); — laſſen zapustiti, *impf.* zapuščati; das Schiff ſitzt ladija je obtičala; das Brett ſitzt deska je pribita; das Kleid ſitzt gut obleka se podaja, — se prilega, — se prileže, — dobro stoji.

Sitzen *n.* sedenje, seja; čič.

Sitzer *m.* sedĕc, posedaléc.

Sitzfleiſch *n.*, er hat kein — nerad sedí.

Sitzfüße *pl.* sedilke *pl.*, sedalke *pl.*

Sitzung *f.* seja, zasedanje; Sitzungs- sejni.

Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapisnik.

Sitzungsſaal *m.* sednica, zbornica.

Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).

Sitzungszimmer *n.* sednica.

Skalde *m.* skald.
Skarnitzel *m.* zavitěk.
Skarnitzelblume *f.* zvitkarica.
Skelet *n.* okostnica, ogrodi *pl.*, ogrodje, kostjak, kostnjak.
Skeletthiere *pl.* vretenčarji *pl.* [zěm.
Skepticismus *m.* dvomljivost, skepticiz-
Skeptiker *m.* dvomljivěc, skeptik.
ſkeptiſch dvomljiv, skeptičěn.
Skizze *f.* načrt, črtež, prvi osnutěk, obriſěk.
ſkizzieren načrtati, načrt osnovati.
Sklerite *pl.* trdci *pl.*
Slave *m.* slovan, slovén.
ſlaviſch slovanski, slovenski.
ſlaviſieren slovaniti; poslovaniti, posloveniti.
Slaviſt *m.* slavist, poznaléc slovanskih narečij.
Slivovitz *m.* slivověc, slivovka.
Smaragd *m.* smaragd; Smaragd- smaragdni, smaragdov.
ſo *pron.* ki, kateri; *adv.* tako, takisto; —wie kakor, kot, liki; — groß tolik, takšen; eben — groß jednolik; *coni.* (wenn) ako, če; — doch če tudi, dasiravno; ſodann potlej, potem; ſogar celó; ſolange dokler; ſoſehr kakorkoli; ſo wahr mir Gott helfe tako mi Bog pomagaj!
ſobald *coni.* brž ko, kakor hitro, čim.
ſocial družaběn, družinski, socijalěn.
Socialiſt *m.* socijalist.
Sociativ *m.* družilnik.
Societät *f.* družba; bratovščina.
Socke *f.* kopitěc, obújěk; ſich auf die — machen kopita pobrati in iti; pobrisati jo.
Sockel *m.* podzid, podnožje.
Soda *f.* soda, pepélnata sol, solajka.
Sodbrennen *n.* zgaga, deravica, rezalica; gorečica, žeravica.
ſoeben *adv.* ravno kar, prav sedaj.
Sofa *n.* sofa, blazinjak, počivalnica.
ſofern *coni.* kolikor, ako.
Soff *m.* pijanstvo; (ſchlechtes Getränke) čmiga, čobodra, čorba.
ſofort *adv.* neutegoma, zdajci, prec, precej, koj.
ſogar *adv.* celo, še celo, kaj še.
ſogleich *adv.* pri tej priči, takoj, gredoč, spótoma, precej, kar precej.
Sohlband *n.* prag, dno.
Sohle *f.* (am Fuße) podplat, stopal; (unterſter Balken) podsek, podloga; (am Fluſsbett) dno struge; (Schwelle) prag; Sohlen- podplatni. [šiti.
ſohlen podšiti (-šijem), podplat pri-
Sohlengänger *m.* podplatar.
Sohlenmuskel *m.* podplatna —, stopalna mišica.
Sohlenſchiene *f.* oplat (-i). [usnje.
Sohlleder *n.* podplati *pl.*, podplatno
Sohn *m.* sin; *dem.* sinek, sinček, sinko; an —es ſtatt annehmen posinoviti, usinoviti, posiniti; Sohn- sinovski.
ſöhnbar spravěn, spravljiv.
ſöhnen ſ. ſühnen.
Sohnskind *n.* vnuk.
Sohnsſohn *m.* vnuk, sinověc.
Sohnstochter *f.* vnuka, sinovlja.
Sohnsweib *n.*, Sohnsfrau *f.* snaha.
Soiree *f.* soareja, večerna družba.
ſokratiſch po Sokratovo, sokratski.
Solarjahr *n.* solnčno leto.
Solawechſel *m.* menica samica.
ſolchenfalls *adv.* v jednakem slučaji, kadar se kaj jednakega primeri.
ſolcher *pron.* tak, takov, takšen; auf ſolche Art tako, takisto.
ſolchergeſtallt, ſolchermaßen *adv.* po takem, na tak način; po tem takem.
ſolcherlei táksen.
Sold *m.* plača, mezda; in eines — treten komu služit iti, v službo stopiti.
Soldat *m.* vojak, vojščak, vojnik, žolnir, soldat; — werden med vojake —, k vojakom iti (grem), v vojasko službo stopiti; (freiwilliger) dobrovoljec; prostovoljec; Soldaten- vojaški, vojniški; žolnirski, soldaški.
Soldatendienſt *m.* vojaška služba, vojaštvo, vojništvo.
Soldatenfreund *m.* prijatelj vojakov, vojaški prijatelj.
Soldatenlied *n.* vojaška pesen (-i); ſerbokr. davorija.
Soldatenmantel *m.* vojaški plašč.
Soldatenrock *m.* vojaška suknja.
Soldatenſtand *m.* vojaški stan, vojaštvo, vojaščina; število vojakov.
Soldatenvolk *n.* vojaki, vojščaki *pl.*
Soldateska *f.* vojačina.
ſoldatiſch vojaški, vojniški.

Söldling *m.* najemnik, najetéc, plačanéc.
Söldner *m.* ſ. Söldling.
Sole *f.* slanica, razsol (-i), slana voda.
ſolenn svečan.
Solennität *f.* svečanost.
ſolid trdén, trpéč, trpežen; (ehrlich) pošten, zanesljiv.
Solidarhaftung *f.* skupna odgovornost; zajedniško jamčenje.
ſolidariſch *adi.* skupén, zajedniški, vsi za jednega; *adv.* skupno, zajedno.
Solidarität *f.* skupnost, zajedništvo.
Solidität *f.* trdnost, trpežnost; poštenost, zanesljivost.
Solidum *n.* celoskupnost; in — haften zajedniški porok biti (sem), vsi za jednega, jeden za vse.
ſolig slaničén, slan.
Solitär *m.* jedinéc, samosijéc.
ſollen imeti (imam), treba je, trebati, dolžnost je, dolžén biti (sem); häufig durch das Präſent mit naj, Conditional od. durch den Imperativ: ſoll ich gehen? naj grem? was ſoll ich thun? kaj naj storim? ich weiß nicht, was ich thun ſoll nevém, kaj bi počel; du ſollſt nicht ſtehlen! ne kradi; (zum Ausdrucke der Wahrſcheinlichkeit) neki, neki da, pre, bajè, bajè da; er ſoll krank ſein bajè da je bolán.
Sollen *n.* dolžnost, dolg; Soll und Haben dolgovina in imovina.
Söller *m.* mostovž; veža; nadstropje; ſ. Altan.
Sollicitator *m.* solicitator; oskrbnik, [zastopnik.
Solo *n.* samospév, jednospev.
ſolo *adv.* sam, samcat.
Solöcismus *m.* hiba v govoru.
Soloſänger *m.* samopevéc.
Solſtitium *n.* kres; (Sonnenwende) solncevrat, solnčni obrat.
Solſtitialpunkt *m.* obratišče.
Solution *f.* ſ. Auflöſung.
ſolvent ſ. zahlungsfähig.
Solvenz *f.* ſ. Zahlungsfähigkeit.
ſomit *adv.* torej, tedaj, po tem takem.
Sommer *m.* leto, poletje; im — po letu; Sommer- poletni, letni.
Sommerabend *m.* poletni večer.
Sommerapfel *m.* zgodnje —, rano *jabelko* (Steierm.).
Sommeranzug *m.* poletna obleka.
Sommeraufenthalt *m.* poletno biv[ališče, letovišče.
Sommerbirn *f.* zgodnja hruška, r[anka.
Sommereiche *f.* dob, poletni hrast.
Sommerfaden *m.* pajčja nit (-i).
Sommerfeld *n.* jaro polje.
Sommerfleck *m.* pega.
ſommerfleckig pegav, pegast.
Sommerfrucht *f.* jaro žito, járina.
Sommergetreide *n.* jaro žito, járin[a].
Sommerglut *f.* pripeka, poletna v[roč]ina.
Sommerhaus *n.* letna hiša, letovi[šče].
Sommerkleid *n.* letno oblačilo; [obl]etno perje.
Sommerkorn *n.* jara rž (-i), jarica.
Sommerlehne *f.* prisoje, osoje.
ſommerlich letén, poletén.
Sommerlinde *f.* velikolistna lipa.
Sommerluft *f.* poletni zrak.
Sommermorgen *m.* poletno jutro.
ſommern, es ſommert leto nast[opa], poletje se bliža.
Sommernacht *f.* poletna noč (-i).
Sommerobſt *n.* zgodnje —, rano sa[dje].
Sommerpunkt *m.* letišče.
Sommerrock *m.* poletna suknja.
Sommerſaat *f.* jara setév, jári[na], jaro žito.
Sommerſolſtitium *n.* kres, pol[etni] solnčni obrat.
Sommerſproſſe *f.* pega.
ſommerſproſſig pegav, pegast.
Sommerszeit *f.* letni čas, letna do[ba], zur — po letu.
Sommerweizen *m.* jara pšenica.
Sommerwohnſitz *m.*, **Sommerwohn[ung]** *f.* letovišče.
Sommerwurz *f.* véliki poletni kor[enin]kača glava.
Sommerzeug *n.* lahka tkanina.
Somnambule *f.* ſ. Nachtwandlerin.
Somnambulismus *m.* snohoja, s[omb]nambulizém.
ſonach *adv.* torej, tedaj.
Sonate *f.* sonata, popevka.
Sonde *f.* ſ. Senkblei.
ſonder *praep.* brez, bez.
ſonderbar poseben, čuden, čudo[vit], divén, čudežen.
Sonderbarkeit *f.* posebnost, čudn[ost]

Sondergelüſte *n.* želja po odcepljenji.
Sondergut *n.* osebno posestvo.
Sonderheit *f.* posebnost.
Sonderintereſſe *n.* posebna —, sebična korist.
ſonderlich *adi.* posebēn, osobit; *adv.* posebno, osobito.
Sonderling *m.* čudák, posebnež.
ſondern deliti, sebiti, ločiti; oddeliti, odločiti, razdružiti; *impf.* odločevati, oddeljevati, razdruževati; (leſen) odbrati (-berem); *impf.* odbirati.
ſondern *coni.* ampak, temuč, temveč, marveč, nego.
Sonderſtellung *f.* osamelo stanje, odcepljenost.
ſondieren greziti, vodo meriti.
Sonett *n.* sonet.
Sonnabend *m.* sobota.
ſonnabends *adv.* v soboto.
Sonne *f.* solnce; *dem.* solnčice; die — geht auf, — unter solnce vzhaja, — zahaja; die — brennt solnce pripeka; die — zieht Waſſer solnce pije vodo; von der — verbrannt ogorel; Sonnen- solnčni.
ſonnen ſich solnčiti se, na solnci se greti (grejem); (v. Bienen) prašiti se.
Sonnenanbeter *m.* častilec solnca.
Sonnenanbruch *m.* jutranja zarja, zor, zazor; bei — ko se razsveti, ko solnce posije. [iztok.
Sonnenaufgang *m.* solnčni vzhod, —
Sonnenbahn *f.* solnčna pot (-i).
Sonnenbezirk *m.* osolnčje.
Sonnenblume *f.* solnčnica.
Sonnencyclus *m.* solnčni krog, solnčni kolobar.
Sonnenfackel *f.* lučnica.
Sonnenferne *f.* odsolnje.
Sonnenfinſternis *f.* solnčni pomrk, solnčni mrk; bei eintretender — ko solnce mrkne.
Sonnenflecken *pl.* solnčne pege, — prīže, — maroge.
Sonnenglanz *m.* solnčna svetloba.
Sonnenglut *f.* solnčna pripeka.
ſonnenhell svetēl, jasēn kakor solnce; očividēn, očitēn.
Sonnenhof *m.* solnčni kolobar.
Sonnenhöhe *f.* solnčni višek, solnčna visokost.
Sonnenjahr *n.* solnčno leto.
ſonnenklar jasēn kakor solnce, očitēn.
Sonnenkreis *m.* solnčni krog.
Sonnenlauf *m.* solnčni tek, tek solnca.
Sonnenlicht *n.* svetloba, solnčna svetloba.
ſonnenlos brezsolnčēn; odsojēn.
Sonnennähe *f.* prisolnčje, prisolnje
Sonnenniedergang *m.* zahod.
Sonnenrauch *m.* sopar, par.
Sonnenregen *m.* dež s solncem
Sonnenſchein *m.* solnčni sij; solnčni svit; es war — solnce je sijalo.
Sonnenſchirm *m.* solnčnik, senčnik.
Sonnenſeite *f.* prisoje, prisojna stran (-i).
ſonnenſeitig prisojēn, vsojēn.
Sonnenſtand *m.* solnčni stan, solnčno stališče.
Sonnenſtein *m.* solnčni kamen. [ca.
Sonnenſtich *m.* solnčni zapál, solnčari-
Sonnenſtillſtand *m.* solncestaja.
Sonnenſtrahl *m.* žarēk, solnčni trak.
Sonnenſyſtem *n.* osolnčje.
Sonnentag *m.* solnčni dan.
Sonnenthau *m.* rosika.
Sonnenuhr *f.* solnčna ura.
Sonnenuntergang *m.* solnčni zahod, zaton, zapad. [manjast.
ſonnenverbrannt zagorel, ogorel, črno-
Sonnenwagen *m.* solnčni voz.
Sonnenwärme *f.* solnčna toplina, toplina solnca.
Sonnenwende *f.* solnčni obrat; kres.
Sonnenwendfeuer *n.* kres, kresni ogenj.
Sonnenwurz *f.* solnčni korēn.
Sonnenzeit *f.* solnčni čas. [bar.
Sonnenzirkel *m.* solnčni krog, — kolo-
ſonnig solnčēn, solnčnat, prisojēn.
ſonnſeitig prisojēn, vsojēn.
Sonntag *m.* nedelja; Gospodov dan (dneva).
ſonntägig nedeljni, nedeljski.
ſonntags *adv.* v nedeljo.
Sonntags- nedeljni, nedeljski.
Sonntagsbuchſtabe *m.* nedeljska črka.
Sonntagsfeier *f.* praznovanje nedelje.
Sonntagsgottesdienſt *m.* nedeljska božja služba.
Sonntagskind *n.* srečni človek.
Sonntagskleid *n.* pražnje —, praznično oblačilo.

Sonntagskleidung *f.* pražnja obleka, praznična obleka.
Sonntagsruhe *f.* nedeljski počitȅk.
Sonntagsſchule *f.* nedeljska šola.
ſonor glasȅn, jasȅn.
ſonſt *adv.* sicer, inače, drugače, ako ne, razven tega, mimo tega, vrh tega.
ſonſtig drug, ostal.
Sophisma *n.* lažȅn izvod, varav sklep.
Sophiſt *m.* sofist, lažnivi modrijan.
Sophiſterei *f.* lažno modrijanstvo, zvijaštvo. [stičȅn.
ſophiſtiſch modrijanski, zvijaški sofi-
Sorbapfel *m.* oskoruša.
Sorbet *n.* šerbet, hladilna pijača.
Sorge *f.* skrb (-í), briga, mar; — tragen skrbeti; róditi; brigati se za kaj, skrb biti (je) komu za kaj; daß macht mir — to me skrbi, skrb me je česa, to me briga; dafür hat er keine —n to ga ne skrbi, to ga ne briga, ni ga skrb, za to mu ni mar; vergebliche — prazna skrb.
ſorgen skrbeti, brigati se za kaj, róditi; v skrbi biti (sem) zastran česa; ſorge nicht ne skrbi, ne boj se; (ſich bemühen) prizadeti si, *impf.* prizadevati si, stárati se.
ſorgenfrei brezskrbȅn, neskrbȅn, brezbrižȅn; —er Zuſtand brezskrbnost.
Sorgenfreie *m.* brezskrbnež, lahkoživȅc.
Sorgenſtuhl *m.* ždič, pič.
Sorgfalt *f.* skrbnost, skrbljivost, marnost, prizadevnost, brižnost.
ſorgfältig skrbȅn, skrbljiv, prizadevȅn, marljiv, marȅn. [dȅn.
ſorglos neskrbȅn, malomarȅn, nero-
Sorgloſigkeit *f.* brezskrbnost, malomarnost, nemarnost.
ſorgſam skrbljiv, skrbȅn, marljiv.
Sorgſamkeit *f.* skrbljivost, marnost, marljivost.
Sorte *f.* vrsta, šara, baža.
ſortieren odbrati (-berem), prebrati; *impf.* odbírati, prebírati.
Sortiment *n.* zaloga, skladišče raznega blaga.
Sortimentshandel *m.*, **Sortimentsbuchhandlung** *f.* poverno knjigotrštvo.
Sortimentshändler *m.* poverni knjigotržȅc.
Sottiſe *f.* neumnost, bedaštvo; zabavljica. [nar.
Sou *m.* sold; francoski bakreni de-
Soubrette *f.* hišna, komornica, sobarica.
Soufflеur *m.* prišepetač, prišepetalȅc, suflér.
ſoufflieren prišepetávati; prišepetati.
Souper *n.* večerja.
ſoupieren večerjati.
Souterrain *n.* podzemlje. [minȅk.
Souvenir *n.* spominsko darilo, spo-
Souverain *m.* samodržȅc, vrhovni vladar, vrhovnik.
Souverainität *f.* samodržnost, vrhovništvo, vrhovnost.
ſoviel *num.* toliko; *relat. adv.* kolikor; ſoviel ich weiß kolikor vém.
ſovielerlei toliker.
ſovielmal *adv.* tolikrat.
ſovielte toliki; *(relat.)* koliki.
ſoweit *adv.* dotle, tako daleč; *(relat.)* dokler, kakor daleč, kolikor.
ſowohl — als auch *coni.* i — i, ne samo — ampak tudi; kolikor — toliko.
Spagat *m.* motvoz, vrvca, špaga.
Späh *f.* preža; paznja; Späh- zvedavni, pazljivi, pazni.
ſpähen pozvedati, ogledovati, opazovati, motriti; (lauern) prežati (-im), streči (strežem), oprezovati.
Späher *m.* ogledovalȅc, opazovalȅc; (Spion) ogledȕh, prežalȅc. [prežalka.
Späherin *f.* opazovalka, ogledovalka;
Spalier *n.* ograja, brajda; (von Tapeten) zastor, opna.
Spalt *m.*, **Spalte** *f.* pok, poka, reža, razkol, raza; (Feder) razcép, precép, prereza; (Gebirgs—) razpoka; (Columnen) predelȅk, stolpȅc; (Erd—) razpoklina, razsedlina. [nica.
Spaltart *f.* cepnica, cepilnica, krojil-
ſpaltbar razkolȅn.
Spaltbarkeit *f.* cepkost, razkolnost.
Spaltel *n.* krhljič, krhȅlj, klojȅc.
ſpalten klati (koljem), kálati, cépiti, krójiti; razklati, preklati, raz-, precepiti, razkrojiti; ſich — cepiti se, kalati se, krojiti se, deliti se; razkalati se, razcepíti se, razdeliti se; — in zwei Theile razplatiti se, razpoliti.
Spaltenhöhle *f.* razpoki podobna jama, razpočnica.

Spalter *m.* cepilec, krojilec. [kolina.
Spaltfläche *f.* razkolna ploskev, raz-
Spaltfrucht *f.* pokovec.
Spaltfuß *m.* razklana noga.
Spalthufer *m.* dvoparkljar.
ſpaltig razpokan, razpokel, preklan, razcepljen.
Spaltkeil *m.* klin, zagozda, zagvozda.
Spaltmeſſer *n.* cepilnik, cepilni nož.
Spaltſchnäbler *pl.* širokokljuni *pl.*, lastovice *pl.*
Spaltſchnitt *m.* precép, razcép; razkol, prekol.
Spaltſtück *n.* razkolek.
Spaltung *f.* nesloga, razpor, razprtija, razdor, nesložnost; (Schisma) razkol; razcép.
Spaltungsrichtung *f.* razcepna smer (-í), razkolna mer.
Span *m.* treska, trska, treščica; (Holzſpäne) iver, iverek, iverje; odletek, osecek.
Spanbett *n.* posteljnjak, posteljišče.
ſpänen odstaviti, *impf.* odstavljati.
Spanferkel *n.* odojek, sesno prase (-ta).
Spange *f.* spona, skoba; (Arm—) zapestnica, zarokvica.
Spanhobel *m.* lučni strug.
ſpaniſch španski; (—e Fliege) španska muha; (—e Wand) zaslon; (—es Rohr) trstovec.
Spanleuchter *m.* svečnik, čelešnik.
Spannmaß *n.* obodna mera.
Spann *m.* nart; (Geſpann) svez.
Spannbrett *n.* postranica, stranica.
Spanne *f.* ped (-í), pedenj, pedal (-i).
ſpannen napeti (-pnem), nategniti, razpeti, raztegniti; *impf.* napenjati, nategovati, razpenjati, natezati; (einſpannen) vpreči (-žem), zapreči; *impf.* vpregati, vprezati; (den Hahn —) napeti, navreti; mit geſpannter Aufmerkſamkeit pazljivo; (das Rad) zavreti, *impf.* zavirati; dazu — pripréči (-žem); *impf.* priprezati.
ſpannend mikalen, zanimiv; natezljiv.
Spanner *m.* napenjalec, naprezač; *(bot.)* pedic.
Spannfeder *f.* pero (-esa), vzmet (-i).
ſpannhoch ped visok.
ſpännig vprezen.
Spannkette *f.* zavora, závor.
Spannkraft *f.* razpenjavost, napetost.
Spannagel *m.* svornik, iglica.
Spannrahmen *m.* proje *pl.*
Spannſtock *m.* (beim Webeſtuhl) ôsne (*gen.* osen) *pl.*
Spannſtrick *m.* spona.
Spannung *f.* napetost; (elektr.) napón, nateg; (Handlung) napenjanje, natezanje; (zwiſchen zwei Perſonen) nesloga, vzkrižnost; in — nesložno; (Mauer—) zveza.
Spannungsmeſſer *m.* naponomer.
Spannweite *f.* razpetina, stežaj.
Spar- hranilni.
Sparbiſſen *m.* prihránjeni koščék, prihranjeni založáj.
Sparbüchſe *f.* hranilna puščica.
Sparcaſſa (-e) *f.* hranilnica.
Sparcaſſabuch *n.* hranilnična knjiga.
ſparen hrániti; prihraniti, prišteditи; *impf.* prihranjevati; varčno ravnati, varčno delati.
Sparer *m.* hranilec, varčni človek; —in *f.* hranilka.
Spargel *m.* beluš, špargélj; Spargel- belušev, špargljev.
Spargelerbſe *f.* stročja detelja.
Spargelgewächſe *pl.* belušnice *pl.*
ſpargelgrün špargasto zelen.
Spargelſtein *m.* špargovec. [blago.
Spargut *n.* prihranek; prihranjeno
Sparherd *m.* štedilno ognjišče.
Sparküche *f.* kuhinja s štedilnim ognjiščem.
Sparkunſt *f.* štedljivost, varčnost.
ſpärlich skop, pičel, redek, sporen.
Sparofen *m.* štedilna peč (-í).
Sparpfennig *m.* prihranjeni —, založeni denár, prištedek.
Sparren *m.* lemez, škarnica, šperovec, krokva, glaja.
Sparreſt *m.* ostajek, prebitek.
Sparrkreuz *n.* lémezni križ.
Sparrwerk *n.* lemezi *pl.*, škarnice *pl.*
ſparſam varčen, hranljiv, štedljiv.
Sparſamkeit *f.* varčnost, štedljivost.
Sparſucht *f.* skopost, stisljivost.
ſparſüchtig skop, skoporit, stisljiv.
Spaſs *m.* šala, burka, gluma; — treiben šaliti se, burke ugánjati; norce briti (brijem); (ohne —) brez šale, zares; das war ein — to je bil smeh!

ſpaſſen šaliti se, norčevati se, burke uganjati, šale zbijati.

Spaſſer *m.* šaljivčec, glumač, smešen človek.

Spaſſerei *f.* norčija.

ſpaſshaft šaljiv, šalen, smešen, smešljiv, burkast.

Spaſshaftigkeit *f.* šaljivost, smešnost.

Spaſsluſt *f.* šaljivost.

Spaſsvogel *m.* glumáč, šaljivec, pav-

Spat *m.* kalavec; Feld— živec; Kalkſpat drstev; Fluſs— jedavec.

ſpät *adi.* pozen, kesen; *adv.* pozno, kesno; — werden pózniti se, noč nastaja, mrači se; zu — kommen zapozniti, zapozniti se, zanočiti se; *impf.* zapoznevati; die Uhr geht zu — ura zakesneva, ura zastaja; im —en Alter v sivi starosti, v poznih letih.

Spätbirn *f.* ozimka.

Späte *f.* poznost, kesnost, kesnota.

Spateiſenſtein *m.* jeklenec.

Spatel *m.* veslica; lopatica.

ſpatelförmig lopatičast.

Spaten *m.* lopata.

ſpäteſtens *adv.* najpozneje.

Spätfroſt *m.* pozni mraz.

Spätgeburt *f.* pozni porod.

Spätherbſt *m.* pozna jesen (-i).

Spätheu *n.* otáva; vnuka, otavčič.

Spatium *n.* presledek, praznina; Spatien *pl.* (in der Buchdruckerei) preklad, pretka.

Spätjahr *n.* jesen (-i), podzimek.

Spätling *m.* poznjak, poznič; (weibl.) poznica; jesenšček, (weibl.) jesenščica.

Spätobſt *n.* pozno —, ozimno sadje.

Spätſommer *m.* pozno leto.

Spatz *m.* vrabec, vrabelj; (Weibchen) vrabčela, vrabčevka, vrabljica; Spatzen- vrabčji, vrablji, vrabljinji.

Spatzenneſt *n.* vrabčje —, vrabljinje gnezdo.

ſpazieren izprehájati se, prehájati se, šetati (-am, -čem) se; izprehoditi se; — gehen na izprehod iti (idem, grem); — fahren izprevoziti se, *impf.* izpreváżati se; (müſſig —) pohajati, postópati, pohajkovati.

Spazierfahrt *f.* izprehodna vožnja, izprevožnja.

Spaziergang *m.* izprehod, sprehod, *pohaj.*

Spaziergänger *m.* izprehajalec, sprehalec, šetalec; —in *f.* izprehajalka, šetalka.

Spazierort *m.* izprehajališče, šetališče.

Spazierritt *m.* izpreježa.

Spazierſtock *m.* izprehodna palica.

Specht *m.* žolna; (Schwarz—) črna žolna; (Grün— zelena žolna; (Bunt- špecht) detel.

Spechtmeiſe *f.* brglez, plezár.

ſpecial specijalen, posében, osebit; podroben, nadroben; obširen.

Specialcommiſſion *f.* posebna komisija, posebno poverjenstvo.

Specialität *f.* posebnost.

Specialkarte *f.* potanki zemljevid.

Specialvollmacht *f.* posebno pooblastilo.

ſpeciell *adi.* posében; posámezen, nadroben; *adv.* posebej, na drobno.

Species *f.* vrsta.

Specification *f.* razvrstba; podrobni popis.

ſpecificieren razvrstiti; potanko popisati; *impf.* razvrščati.

Specificum *n.* posebno zdravilo, sebni lek.

ſpecifiſch vrsten; osobit, posében, svojstven; primeren.

Speck *m.* slanina, boh, špeh; Speck- slaninski, špehov.

Speckbirn *f.* špehovica.

Speckhals *m.* debeli vrat.

Speckhändler *m.* slaninar.

ſpeckicht slaninast, špehast.

ſpeckig tolst, tolščen, mastén, debel.

Speckkäfer *m.* slanínar; žužúr.

Speckmaus *f.* netopir, mračnik, pirpogačica, pirhpogačica.

Speckſau *f.* krmljenka, pitana svinja.

Speckſchneider *m.* slaninoréz.

Speckſchwarte *f.* slaninska koža.

Speckſtein *m.* salovec.

Spectakel *n.* prizor; šunder, hrup.

ſpectakulös hrupen.

Spectralanalyſe *f.* spektralna analiza; — razkrojba.

Spectralapparat *m.* šarovni pristroj.

Spectroſkop *n.* šarokaz.

Spectrum *n.* šar, spektrum.

Speculant *m.* prometnik, spekulant.

Speculation *f.* promišljava, proumovanje; (kaufmänn.) promet, prometba; spekulacija.

Speculationsgeiſt *m.* prometnost.

ſpeculativ promišljalēn, proumljiv; (kaufm.) prometēn, prometnostēn; spekulativēn.

ſpeculieren promišljati, proumovati; prometovati; auf etw. — prežati (-ím) na kaj.

ſpedieren odpraviti, poslati (-šljem), razposlati (-šljem); *impf.* odpravljati, pošiljati, razpošiljati.

Spediteur *m.* odpravnik, spedítēr.

Spedition *f.* odprava, odprema, razpošiljava; (Ort) odpravljalnica, odpremnica; Speditions- odpravljalni, odpremni.

Speditionscomptoir *n.* odpravljalnica, odpremnica.

Speditionsgebür *f.* odpravnina.

Speditionsgeſchäft *n.* odpravništvo.

Speditionsmare *f.* odpravno blago, odpremno blago.

Speer *m.* kopje, sūlica; (Zacken) ost.

Speerſchaft *m.* kopjišče, ratišče.

Speibecken *n.* pljuvalnica, pljuvalnik.

Speiche *f.* prečka, špica; — einlegen naperiti kolo; alle —n napera; (anatom.) koželjnica.

Speichel *m.* slina; (Auswurf) pljunēk.

Speicheldrüſe *f.* žleza slinovka, slinavica.

Speichelfluſs *m.* slinotòk, slinavost.

Speichelleckēr *m.* lizún, prilizovalēc.

Speichelſtoff *m.* slinoba, slinovina.

Speichen- pestni; koželjni.

Speichenbein *n.* koželjnica.

Speichenring *m.* pestni obroč.

Speicher *m.* žitnica, sípnica, kašča.

ſpeichern správiti v žitnico; *impf.* spravljati v žitnico.

Speik *m.* špajka.

ſpeien pljuvati (pljujem); pljuniti; (Blut) hrkati, bruhati; bruhniti; bljuvati, bljevati (bljujem), kozlati.

Speier *m.* pljuvač, pljuvalēc; bljuvač.

ſpeierlich, es iſt mir — davi me, bljuvati se mi hoče.

Speil *m., n.*, Speiler *m.* špila, šibica; ſerbokr. zaponjač.

ſpeilen našpiliti, *impf.* našpiljati, nabadati.

Speiſe *f.* jed (-í), jelo; jestvina, jedilo; (Nahrung) hrana, živež, krma; (in der Kinderſpr.) papa.

Speiſebrei *m.* griz.

Speiſefaltenpilz *m.* užitna lisičica.

Speiſegaſt *m.* gost.

Speiſegeräth *n.* jedilna priprava.

Speiſehaus *n.* gostilna, gostilnica.

Speiſekammer *f.* shramba za jedi, jedilna shramba.

Speiſekaſten *m.* omára za jedila, jedilna omara.

Speiſekeller *m.* hram, klet (-i).

Speiſemorchel *f.* užitni smrček.

ſpeiſen *intr.* jesti (jem); obedovati; zu Mittag — južinati, kositi, obedovati; zu Abend — večerjati; ich wünſche wohl geſpeišt zu haben dobēr tek, na zdravje, Bog blagoslovi; *tr.* jesti, uživati; užiti; jemanden — sititi, hraniti, pasti (pasem); nasititi, napasti. [*pl.*

Speiſereſt *m.* zjedi *pl. f.*, jedni ostanki

Speiſeröhre *f.* požiralnik, ješčnik, goltaněc.

Speiſeſaal *m.* obédnica, jedílnica.

Speiſeſchrank *m.* omára za jedila.

Speiſezettel *m.* jedilni list.

Speiſezimmer *n.* ſ. Speiſeſaal.

Speiſung *f.* nasičenje, hranjenje.

Spelt, Spelz *m.* pira, pirjevica; polžana; Spelt- pirni.

Spelunke *f.* beznica, jama. [osina.

Spelze *f.* pleva, mekina, strok; resa,

Spendage *f.* dar, darilo. [delēk.

Spende *f.* dar, darilo, podarēk, po-

ſpenden darovati, dariti, deliti; podariti, pokloniti, podeliti; *impf.* poklánjati, podeljevati.

Spenden *n.* delitēv, daritēv, podelitēv, podaritēv.

Spender *m.* dariléc, deliléc, darovalēc; —in *f.* darilka, delilka.

ſpendſam darljiv, darežljv, radodarēn.

Spengler *m.* klepár.

Spennadel *f.* ſ. Steckнadel.

Sperber *m.* skóbēc, kragulj.

Sperberbaum *m.* skorš, oskorš; brek.

Sperberbeere *f.* oskoruša, oskorušnica, brekulja.

Sperberkraut *n.* strášnica.

Sperling *m.* vrabēc, vrabélj; Sperlings- vrabčji.

Spermacet *m.* ſ. Walrath.

ſperr trd, rod, pust, suh; —e Zeiten trdi časi.

Sperrbaum *m.* (am Wagen) zavora; ſ. Schlagbaum.

Sperre *f.* zapéra, zapora, zaprtje; zaklep, zatvor; (gerichtl.) zapečatba, zapečačenje; (Arreſt) zápor; (Siſtierung) zadržba, ustava, zaustava; (Rad—) závor, zavora; — anlegen zapečatiti.

ſperren zapreti (-prem), zatvoriti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepati; (den Fluſs) zajeziti, zagraditi; *impf.* zajezovati, zagrajati; (Handel) ovreti, ustáviti; *impf.* ovirati, ustavljati; (ausſpreiten) razpreti, *impf.* razpirati.

Sperrgeld *n.* vratarina.

Sperrholz *n.* zátika.

Sperrkette *f.* zavora, zavórnica.

Sperrleiſte *f.* razpora, proj.

Sperrmaul *n.* zijalo, zíjak.

Sperrad *n.* ščípa, zapirač.

Sperriegel *m.* zapàh, zatik, zátika.

Sperrſtab *m* proj.

Sperrſtunde *f.* zatvorna ura, ura zatvorjenja.

Sperrung *f.* zapor, zaprtje.

ſperrweit *adv.* na stežaj.

Spefen *pl.* stroški *pl.*, potroški *pl.*

Spezerei *f.* dišavina, dišeče reči *pl.*, kramenija.

Spezereihandel *m.* kupčija z dišavino, — z dišečimi rečmi.

Spezereihändler *m.* dišavinar, trgovec z dišavino.

Sphäre *f.* (Kugel) krogla; (Umfang) obseg; okrožje; (Wirkungskreis) področje; (höhere —) nadzemlje, nadzémeljski svet.

ſphäriſch oběl, okrogěl, sferičěn.

Sphäroid *m.* paoblo, pakrogla, sferoid.

ſphäroidiſch pakroglast, sferoiděn.

Sphinx *f.* sfinks.

ſpicken s slanino pretakniti, preslaniniti; *impf.* s slanino pretikati, slaniniti, špikati.

Spicknadel *f.* pretikalnica, špikalnica.

Spiegel *m.* zrcalo, ogledalo; *dem.* zrcalce, ogledalce; (d. Waſſers) gladina, vodena površnina; (bei Vögeln) oko; (ebener —) ravno zrcalo; (ſphäriſcher —) kroglasto zrcalo; (Zerſtreuungs—) razmetno zrcalo; Spiegel- zrcalni.

Spiegelbeleg *m.* pozrcálina.

ſpiegelblank čist kakor zrcalo.

Spiegelfabrik *f.* zrcalnica, izdelovalnica zrcal.

Spiegelfolie *f.* pozrcálina.

Spiegelfechterei *f.* sleparija, sleparstvo.

ſpiegelglatt pregladek, gladek ko zrcalo.

Spiegelhandel *m.* zrcalarstvo.

Spiegelhändler *m.* zrcalar.

ſpiegelhell presvetěl.

Spiegelmetall *n.* zrcalovina.

ſpiegeln svetiti se, zrcaliti se, bliščati (-ím) se, lesketati (-am, -ečem) se; ſich — gledati se, ogledovati se; an jemnd. razgledovati se, zgledovati se nad kom.

Spiegelrahmen *m.* zrcalni okvir.

ſpiegelrein prečist, čist kakor zrcalo.

Spiegelrohr *n.* kotozór.

Spiegelung *f.* zrcaljenje.

Spiegelwand *f.* zrcalna stena.

Spiel *n.* igra; Spiel- igerni.

Spielart *f.* različek; način igre.

Spielball *m.* žoga; *fig.* igrača.

Spielbank *f.* igralnica.

Spielbruder *m.* igralec, kvartopirec, [igráč.

Spieldocke *f.* donda, punica, punčika, čeča.

Spieleinlage *f.* stava, uložek v igri.

ſpielen igrati, igrati se; (Thiere) orsati se; (Blasinſtr.) piskati; (Geige) gosti (godem); (Orgel) orglati, orgle prebirati; (Horn) trobiti; (Karten) kvartati; (Kegel) kegljati; zu — anfangen zaigrati, zagosti; genug — naigrati se; ſpielend wohin kommen prigosti, pritrobiti kam; die Fahne — laſſen z zastavo mahati; eine Mine — laſſen zažgati (-žgèm); Ball — žogo biti (bijem); m. d. Glocke — pritrkovati; das Stück ſpielt auf dem Lande dejanje se vrši na kmetih; den Zerſtreuten — raztresenega se delati; ſich arm — zaigrati; der Diamant ſpielt demant se lesketče, — preliva; es ſpielt ins Grüne zelenkasto je, vleče na zeleno; ſ. ſchillern.

Spieler *m.* (Schau—) igráč, igralec; (Karten—) kvartalec; (Flöten—) piskalec; (Geigen—) godec.

Spielerei *f.* igrača, igračica.

Spielerin *f.* igralka.

Spielgefährte *m.* soigralec; vrstnik.

Spielgeld *n.* denar za igro, denar od igre; godbarina.
Spielglück *n.* sreča pri igri.
Spielhaus *n.* igralnica.
Spielkarte *f.* kvarta, karta.
Spielleute *pl.* godci *pl.*
Spielmann *m.* godec, piskač, trobec.
Spielmarke *f.* znamka za igro.
Spielraum *m.* prostor; polje; (vom Winde) omah.
Spielsache *f.* igrača.
Spielsucht *f.* igrohlepje, igroželjnost.
Spieluhr *f.* ura z godbo.
Spielware *f.* igrača.
spielweise *adv.* igraje, igrajoč.
Spielzeug *n.* igrača.
Spielzimmer *n.* igralnica.
Spier *n.* os (-i), osina; *fig.* troha.
Spiergras *n.* ostrica.
Spierstaude *f.* osladje, oslad; hudičev ogrizek.
Spieß *m.* ražnj; (Speer) kopje, sulica; (von Holz) drog.
Spießbock *m.* srnják, špičák.
Spießbürger *m.* priprosti meščan.
spießbürgerlich priprosto-meščanski.
spießen natakniti, nabósti (-bodem); *impf.* natikati, nabadati.
Spießer *m.* špičák.
Spießgeselle *m.* malopridni tovariš, — pajdaš.
Spießgesellschaft *f.* malopridna družba.
Spießglanz *m.* raztok.
Spießruthe *f.* šiba; —n laufen skoz šibe letati, — teči (tečem).
Spießschaft *m.* ratišče, kopjišče.
Spießstange *f.* ratišče, kopjišče.
Spießträger *m.* suličár, kopjenik.
Spiker *m.* žrebelj, cvek, klin.
Spillbaum *m.* ſ. Faulbaum; (im Schiffbau) valjar, vreteno.
Spille *f.* vreteno; koželj; *dem.* vretence; (anatom.) ſ. Speiche.
spillen točiti.
Spillrad *n.* vreteno s palci.
Spinat *m.* špinača.
Spindel *f.* vreteno; (Welle) préslica, vretenica; *dem.* vretence.
Spindelbaum *m.* kozji preslec, kápčevje, trdoleska.
spindelförmig vretenast, vretenu podoben.
Spinn- prejni, predilni.
Spinne *f.* pajek, (pavok, pajok), opálek; *dem.* pajécek; (langbeinige —) suha južina; Spinnen- pajéji.
spinnefeind smrtno sovražen.
Spinnefeindſchaft *f.* smrtno sovraštvo.
spinnen presti (predem); spresti, napresti.
Spinnen *n.* preja.
Spinnenfeindſchaft *f.* sovraštvo do pajkov.
Spinnengewebe *n.* pajčevina, pajčina, pavočina.
Spinnenthier *n.* pajkovec.
Spinner *m.* prelec.
Spinnerei *f.* preja; (Ort) predilnica, prejnica.
Spinnerin *f.* predica, prelja.
Spinnerlohn *m.* prednina.
Spinnermahl *n.* oprédnica.
Spinnhaar *n.* predivo; (fein) ohlanica.
Spinnhaus *n.* predilnica, prejnica.
Spinnmaſchine *f.* samopreljka.
Spinnrad *n.* kolovrat; *dem.* kolovratek.
Spinnrocken *m.* preslica, preslo; (obere Theil) kožélj; (das Flachs daran) kodelja.
Spinnſtube *f.* predilnica, prejnica.
Spinnwebenhaut *f.* pajčevinasta mrena.
spinnwebig pajčevinat, pájčinat.
Spint *m.* belina, belotina; (im Brot) svalek, cmok.
ſpintig svalkast, cmokast.
ſpintiſieren mozgati, mozgovrtati, dlakocepiti; ſ. grübeln.
Spintiſierer *m.* mozgovrtec, dlakocèp, izmišljalo.
Spion *m.* ogledúh, vohún, prežalec.
Spionage *f.* ogleduštvo, vohunstvo.
ſpionieren ogledovati, pozvedovati, zasledovati.
ſpiral zavit, vrtelast.
Spirallinie *f.* spiralna črta, zavojita črta.
Spiritual *m.* spiritual, nadzornik v duhovnem semenišči.
Spiritualismus *m.* duhoslovje.
Spiritualität *f.* dušnost.
ſpirituell dušen; duhovit, duhápoln.
ſpirituös ſ. geiſtig.
Spiritus *m.* duh, pridih; (Flüſſigkeit) vinski cvet.
Spiritusbrennerei *f.* žganjarna.
Spital *n.* bolnišnica, bólnica; (Armenſpital) ubožnica, siromašnica; Spitalbolnišnični, bolnični.

Spitalsverwalter *m.* oskrbnik bolnišnice; oskrbnik siromašnice.

ſpitz ostēr, rtast, šiljast; —er Winkel ostēr kot.

Spitz *m.* kužēk, špicēlj.

Spitzbogen *m.* rtast lok, lomljen —, gotski oblok.

Spitzbogenſtil *m.* zidava v rtaste obloke.

Spitzbube *m.* malopridnež, neporednež, slepar, goljuf; tat, lopov, cigān.

Spitzbüberei *f.* goljufija, malopridnost, sleparija, sleparstvo.

Spitzbübin *f.* malopridnica, sleparica; ciganka, tatica.

ſpitzbübiſch sleparski, malopridni, goljufēn.

Spitze *f.* ost (-i), ostēn, konica; (Scheitel) vrh; (Spitze der Curve) teme (-na); (Kryſtall) rt, rogēlj; (Heeres—) čelo; (Daches—) sleme (-na); (äußerſter Theil) konēc, končina; *fig.* Spitzen *pl.* načelniki, prvaki, glave; an die — ſich ſtellen na čelo se postaviti; etwaš auf die — treiben pretirati, presiliti, pretegniti; an der — ſtehen na čelu stati (stojim), zapovedovati; —n *pl.* (geklöppeltes Gewirk) čipke *pl.*, zobci *pl.*

Spitzel *m.* osleduh, ovaduh, prežālēc.

ſpitzen ostriti, šiljiti; poostriti; die Ohren — na uho vleči, uhó nastavljati.

Spitzen- s čipkami, z zobci.

Spitzenband *n.* čipkasti trak.

Spitzenhändler *m.* prodajalēc čipēk.

Spitzenkleid *n.* oblačilo s čipkami.

Spitzenklöppelei *f.* kleklanje čipēk.

Spitzennäherei *f.* šivanje čipēk.

Spitzentuch *n.* robēc s čipkami.

ſpitzfindig premeten, prebrisan, bistroumēn.

Spitzfindigkeit *f.* premetenost, bistroumnost.

Spitzhammer *m.* oškrd.

Spitzhaue *f.* cepín, pikón, kramp.

Spitzhut *m.* rtasti —, šiljasti klobuk.

ſpitzig ostēr, ostrorōb, šiljat, rtast; robat; (Worte) zbadljiv, zbodljiv; (v. Winkel) ostēr.

Spitzkeimer *pl.* jednokaličnice *pl.*

Spitzkopf *m.* šiloglavēc.

Spitzmaus *f.* rovka, bezgavka, hrčica.

Spitzmeſſer *n.* ostrinjek. [vēk.

Spitzname *m.* pridevēk, priimēk, vzde-

Spitznaſe *f.* kljukasti nos; (P kljukonōs.

Spitzſäule *f.* ſ. Pyramide.

Spitzwinkel *m.* ostēr kot.

ſpitzwinkelig ostrokotēn.

Spitzwort *n.* zbadljiva beseda.

Spitzzahn *m.* derāč, očnjak, kēl.

Spleiße *f.* okujine *pl.*

ſpleißen ſ. ſchleißen.

ſplendid ſ. prächtig.

Splint *m.* belina, belotina, belj

Splinthäfer *m.* likar.

Splitter *m.* treska, trska, d (Holz) iver, iverje; pezdir, pez škindra, ščalja; *fig.* troha, d mrvica, cempēr.

ſplitterig treskav, trskast, l krhēk, drobēč, drobirjast; (mi škindrav.

ſplittern cepiti se, lomiti se, (koljem) se, drobiti se.

ſplitternackt gol in nag, čisto

Splitterrichter *m.* prenatančni s prerešetalēc.

Spondeus *m.* spondej.

Sponſalien *pl.* ſ. Verlöbniß.

ſpontan *adi.* samovoljēn, samol svojevoljēn; *adv.* sam od sebe.

Spontaneität *f.* svojevoljnost,

ſporadiſch samotēr, raztresen.

Sporengewicht *n.* nečista teža, zavojem vred.

Spore *f.* tros; klinčno zrnce.

Sporei *n.* zaprtēk, klopotēc.

ſporen ſ. faulen.

Sporenlager *n.* trosišče.

Sporenpflanzen *pl.* trosocvetke

Sporenſchlauch *m.* trosnik.

Sporenſchleuder *f.* poskočēk.

Sporer *m.* ostrogar.

Sporn *m.* ostroga; *fig.* nagòn, buda (vzpodbuda); die Sporen spodbosti (-bodem), *impf.* spodb Sporn- ostrožni.

ſpornen spodbosti (-bodem), spodbádati; *fig.* nagibati (-gib gnati (ženem).

Spornmacher *m.* ostrógar.

ſpornſtreichs *adv.* v skok, v dir, koma, bliskoma.

Spornträger *m.* ostrogač, ostro

Sporteln *pl.* postranski prislužē

Spott *m.* posmèh, zasmèh, zasramba; (Schande) sramota; — treiben posmehovati, rogati se komu, zasmehovati koga, zasramovati koga, norca delati se iz koga; Spott- zasmehovalni, sramotilni.

ſpottbillig v mrtèv kup.

Spottdroſſel *f.* oponašálec.

Spöttelei *f.* posmešek, oponášanje, zbadanje.

ſpötteln smejati se, posmehovati se, zbadati, oponašati.

ſpotten rógati se, posmehovati se komu, zasmehovati oder zasramovati koga, norca delati se iz koga, v smeh obráčati, norčevati se s čim.

Spötter *m.* zasmehovalec, posmehovalec, zasramovalec, oponašalec, rogalec; zabavljivec.

Spötterei *f.* zasmehovanje, zasramovanje, roganje, roga.

Spötterin *f.* zasmehovalka, zasramovalka, zabavljivka, rogalica.

Spottgedicht *n.* zabavljica.

Spottgeld *n.* slepa cena; um ein — pod nič. [ljiv.

ſpöttiſch zasmehljiv, pomešljiv, porog-

Spottkauf *m.* kup pod nič.

Spöttler *m.* posmehljivec, zasmehljivec, zasramljivec; —in *f.* zasramljivka.

ſpöttlich ſ. ſpöttiſch.

Spottlied *n.* zabavljiva pesèn (-i).

Spottname *m.* vzdevèk, priimèk.

Spottpreis *m.* cena pod nič, slepa cena.

Spottrede *f.* zabavljica.

Spottſucht *f.* zabavljivost, zasmehljivost, porogljivost. [rogljiv.

ſpottſüchtig zabavljiv, zasmehljiv, po-

Spottvogel *m.* rdečeglavi srakopér.

ſpottweiſe *adv.* zasramljivo, posmehljivo, porogljivo.

ſpottwohlfeil predobèr kup, precén, pod nič.

Sprach- govorni, jezikovni.

Sprache *f.* jezik; ſloveniſche — slovenščina; deutſche — nemščina; griechiſche — grščina; lateiniſche — latinščina; die — iſt ihm vergangen besedo mu je zaprlo; (Redeweiſe) govor, govorica; in die ſlov. — übertragen poslovéniti, prevesti (-vém) v slovenski jezik; zur — bringen besedo sprožiti o čem, v misèl (-i) vzeti (vzamem); heraus mit der — povej, govori.

Spracheigenheit *f.* jezikova lastnost, osobitost jezika.

Sprachenverwirrung *f.* zmeda jezikov.

Sprachfehler *m.* govorna hiba; hiba zoper jezikovna pravila, jezikovna hiba.

Sprachfertigkeit *f.* jezikoročnost, izurjenost v jeziku.

Sprachform *f.* jezikovna oblika.

Sprachforſcher *m.* jezikoslovec.

Sprachforſchung *f.* jezikoslovstvo.

Sprachgebiet *n.* razsežje jezika, jezikovni okoliš.

Sprachgebrauch *m.* govorni običaj, običaj govorjenja; das iſt gegen den — tako se ne govori.

ſprachgelehrt jezikoslovèn.

Sprachgelehrter *m.* jezikoslovec.

Sprachgeſetz *n.* jezikovno pravilo.

Sprachgrenze *f.* jezikovna meja.

Sprachkarte *f.* narodopisni zemljevid.

Sprachkenner *m.* jezikoznanec, jezikoslovec. [slovje.

Sprachkunde *f.* jezikoznanstvo, jezikoſprachkundig zveden v kakem jeziku, vešč jeziku.

Sprachkunſt *f.* ſ. Sprachkunde.

Sprachkünſtler *m.* slovničár.

Sprachlehre *f.* slovnica, gramatika.

Sprachlehrer *m.* slovničár, gramátikar.

ſprachlehrlich slovničen, slovniški, gramatičen.

ſprachlich jezikovni, kar se tiče jezika; glede na jezik.

ſprachlos nem, mutast; — werden onemeti. [zikov.

Sprachmeiſter *m.* učitelj jezika od je-

Sprachorgan *n.* govorilo.

Sprachregel *f.* jezikovno pravilo.

Sprachreinheit *f.* jezikovna čistota.

Sprachreiniger *m.* čistilec jezika.

ſprachrichtig *adi.* pravilen; *adv.* pravilno.

Sprachrichtigkeit *f.* pravilnost jezika.

Sprachrohr *n.* govorilo; govorno trobilo. [zaklad.

Sprachſchatz *m.* govorni —, jezikovni

Sprachſchnitzer *m.* ſ. Sprachfehler.

Sprachſtudien *pl.* jezikovne preiskave *pl.*, proučevanje jezika.

Sprachton *m.* govorni naglas.

Sprachtonzeichen *n.* naglasni znak.
Sprachübung *f.* govorna vaja.
Sprachunterricht *m.* poduk v jeziku.
Sprachverbeſſerer *m.* popravljalec jezika.
Sprachvergleichung *f.* primerjanje jezikov, primerjajoče jezikoslovje.
Sprachwerkzeug *n.* govorilo.
ſprachwidrig *adi.* nepravilen; *adv.* nepravilno.
Sprachwiſſenſchaft *f.* jezikoslovje.
Sprechart *f.* način govorjenja, izréka.
ſprechen govoriti; (in Kärnt.) marnjati; (in Steierm.) golčati (golčím); kramljati; (Rede halten) govoriti, besedovati; (ausſprechen) izgovoriti, izreči; *impf.* izgovarjati, izrekovati; (erzählen) práviti, pripovedovati, povedovati; kein Wort — ne ziniti, ne črhniti; ſprich ein Wort reci, izpregovori; (ein Gebet —) moliti; (ein Urtheil —) razsoditi, sodbo izreči; *impf.* razsojati; heilig — za svetnika razglasiti, *impf.* — razglašati.
Sprechen *n.* govor, govorica.
Sprecher *m.* govornik, besednik; —in *f.* govornica, besednica.
Sprechſaal *m.* govorilnica.
ſprechſüchtig govorljiv, gostobesedèn, goléljiv.
Sprechwerkzeug *n.* govorilo.
Sprechzimmer *n.* govorilnica.
Spreißel *m.* ſ. Speil.
ſpreißen, ſpreiten razpreti, *impf.* razpirati; razprostreti, *impf.* razprostirati; razpeti (-pnem), *impf.* razpenjati.
Spreize *f.* podpora; soha, opirača.
ſpreizen podpreti, *impf.* podpirati; (die Füße —) razkrečiti; ſich — (widerſetzen) upirati se, ustavljati se, krčiti se; (ſich brüſten) šopiriti se, košatiti se; geſpreizt napihnen, košat.
Spreizſtange *f.* rázpora.
Spreng- kropilni; strelni.
Sprenge *f.* krópljenje, kropilo.
Sprengel *m.* okraj, okoliš, okolina, oblast; — des Biſchofs škofija; — des Pfarrers župa, župnija, fara; Gerichts— sodišče, sodnija.
ſprengen (mit Waſſer) kropiti, škropiti; pokropiti, poškropiti; (mit trock. *Gegenſtand*) posuti (-spèm u. -sujem), potresti; *impf.* posipati, potresati; (Feſtung) razstreliti, razdejati (-denem) razrušiti; *impf.* razstréljati, razdévat (Felſen) streljati, lomiti; (Thür) ra biti (-bijem), prebiti; *impf.* razbijat (Saiten) potrgati; (in d. Luft) raznest
Sprenger *m.* kropilec.
Sprenggeſchoſs *n.* razletljivi izstrelé
Sprengkanne *f.* kropilnica, škropilnic
Sprengkeſſel *m.* kotlič s kropilno vod kropilnica.
Sprengpulver *n.* raznesílni prah, ra nesilni smodnik.
Sprengſtoff *m.* raznesílo.
Sprengwaſſer *n.* kropilna voda.
Sprengwedel *m.* kropilo, škropilo.
Sprenkel *m.* prógla, precèp; pika, peg
ſprenkelig grahast, pestèr, pegast.
ſprenkeln kropiti, škropljati.
Spreu *f.* pleva, pleve *pl.*
ſpreuig plevnat.
Spreukammer *f.* plevnjak.
Spreukaſten *m.* plevnik.
Spreuſack *m.* plevnica.
Spreuſtaub *m.* plevni prah.
Sprichwort *n.* prislovica, pregovor prilika.
ſprichwörtlich pregovorèn, v prislovic prislovičèn.
Spriegel *m.* obroč, lok, locènj.
Sprießel *m.* ſ. Sproſſe.
ſprießen gnati (ženem), pogánjat kliti (klijem), brsteti, kaliti; pognat prikliti.
Spriet *n.* rogovile *pl.*, razsoha.
Springbock *m.* kozél, skakalec.
Springbrett *n.* skakálnica, skakalo.
Springbrunnen *m.* vodomèt.
ſpringen skákati (skačem), poskako vati, skakljati; skočiti, poskočiti (irgend wohin —) smukniti, šiniti, st niti, púhniti; *impf.* smúkati, púhati (ins Waſſer —) skočiti, strbúnkniti (in die Höhe —) poskakovati; (zer ſpringen) počiti, pókniti, razpočiti s régniti; *impf.* pókati, razpokovati s régati.
Springer *m.* skakalec; (im Schachſpiel konjič; —in *f.* skakalka.
Springfeder *f.* vzmet (-i), prožina.
Springflut *f.* visoka plima.
Springhengſt *m.* žrebec, celák, pastuh

Springinsfeld *m.* skakavt, štrkovec, poskočin.
Springkraut *n.* nedotika.
ſpringluſtig skakav, skočen.
Springquelle *f.* vrelec, vir.
Springzeit *f.* čas za pleme, čas za spuščanje, čas vojenja.
Spritz *m.* štrkljej. [čaljka.
Spritzbüchſe *f.* brizglja, sikalica, štr-
Spritze *f.* brizgálnica, gasilna brizglja.
ſpritzen brizgati, sikati, bezikati, švrkati, štrkati, škropiti; brizgniti, bezikniti, švrkniti, štrkniti; (Blut) bruhati; bruhniti; (Bier) peniti pivo.
Spritzenmeiſter *m.* nastojnik nad brizgalnicami.
Spritzer *m.* škropilec, štrkalec.
Spritzfiſch *m.* prskalec.
Spritzfleck *m.* štrkuta, štrkotina.
Spritzkanne *f.* škropilnica. [usnje.
Spritzleder *n.* kočijski zastor, zastorno
Spritzmann *m.* brizgač.
Spritzregen *m.* pršavica, pršenje.
Spritzwedel *m.* kropilo, škropilo.
ſpröde rod, suh, pust, trpek; (brüchig) krhek, drobljiv; (rauh) hrapav; (ungefällig) osoren, nepriljuden; — sein upírati se; *fig.* šopirен, prevzetovalen.
Sprödigkeit *f.* rodost, trpkota; krhkost, drobljivost; osornost, nepriljudnost, šopirnost, prevzetnost.
Sproſs *m.*, **Sproſſe** *f.* mladika, mladica, odrastlek, zaciмek; (an d. Leiter) klin, stopnja.
ſproſſen kliti (klijem), kaliti, brsteti, poganjati, kavljati, v brstje iti (idem u. grem); *fig.* izhajati, izvirati.
Sproſſer *m.* véliki slavec.
Sprösling *m.* (b. Bäumen) mladika, odrastlek; (bei Menſchen) potomec; mlajši; zarojenec; ſ. Sproſs.
Spruch *m.* rek, izrék, pregovor; (Entſcheidung) razsodek, sklep. [kov.
Spruchdichter *m.* skladalec modrih re-
Spruchrede *f.* govor v modrih rekih.
ſpruchreich poln lepih rekov in mislij.
ſpruchweiſe *adv.* v pregovorih.
Sprudel *m.* vrelec, vrelo, vir; (Schwall) vrvranje, var, vrenje.
ſprudeln vreti, kipeti; gomizljati; zavreti, skipeti; (vom Waſſer) vreti, vrvrati, mzeti.
Sprudelquelle *f.* vrelec, vrelo.
Sprudelſtein *m.* vrelovec.
Sprudelwaſſer *n.* vrelnica, vrelcina.
ſprühen *intr.* pršeti; (Funken) iskriti se; iskre se krešejo, — kujejo; *tr.* sipati (-pljem), iskre kresati (-šem), — kovati, — metati (mečem).
Sprung *m.* skok, poskók, skakáj; einen — thun skočiti, poskočiti; (Riſs) poklina, razpoklina, razpoka, poč (-i), reža, razporek, razsedlina; einen — bekommen počiti, razpočiti se, regniti, razsesti (-sedem) se; auf einen — na smuk; im — skókoma, v skoku.
Sprungbein *n.* skočnica.
ſprungfähig za spuščanje pripravén.
Sprungriemen *m.* podprožni remen; (b. Pferde) nabrzdnica. [na skok.
ſprungweiſe *adv.* skokoma, v skoku,
Sprungweite *f.* doskok, doskočaj.
Spucke *f.* pljunek, izpljuvek, pljuvotina; (Auswurf) izmeček, hrakelj.
ſpucken pljuvati (pljujem); pljuniti; (ausweriſen) hrkati, hrakljati, iz sebe metati (mečem); izmetati.
Spucker *m.* pljuvalec.
Spucknapf *m.* pljuvalnik, pljuvalnica.
Spuk *m.* hrup, šunder, razbota, ropót, polom; (Geſpenſt) strah, strašilo, pošast (-i).
ſpuken strašiti; es ſpukt ihm im Kopfe v glavi se mu meša.
Spukgeſchichte *f.* pripovest o strahovih.
Spule *f.* cev (-i), cevka; vretence.
ſpulen súkati (sučem); nasúkati.
ſpülen *tr.* izplakniti, poplahniti; *impf.* plákati, izplakovati; *intr.* plivkati, oblivati, izpirati.
Spülfaſs *n.* pomivnik, pomiják, plavnik, pominjek.
ſpulförmig cevkast.
Spülgelte *f.* ſ. Spülfaſs.
Spulgeſtell *n.* cevnjak.
Spülgoſſe *f.* liják, lij.
Spülicht *n.* pomije *pl.*
Spulmaſchine *f.* sukalo.
Spülnapf *m.* pomivalnik.
Spulrad *n.* sukalnik.
Spülwaſſer *n.* pomije *pl.*
Spulwurm *m.* navadna glista.
Spund *m.* čep, čepek, zamašek, zatič; vranj, veha, pilika.

Spundbohrer *m.* vešnik, vranjak.
Spundbrett *n.* stropnica, podnica.
ſpunden, ſpünden začépiti, zamašiti, veho zabiti (-bíjem), zavešiti; *impf.* začepovati; (mit Brettern) obiti, *impf.* obijati, pažiti (z deskami); (durch Einſetzung des Bodens) zadniti.
Spundloch *n.* veha, vranj.
Spundnagel *m.* moznik.
Spundzapfen *m.* čep, zamašek, zatič, vranj, vranjèk, pílika.
Spur *f.* sled (-ú u. -a), trag; (Fuß—) stopinja, stopa, stopáj; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem u. grem); (des Wagens) tir; (Rad—) kolotečina, kolovoz, kolesnica; (des Schiffes) proga; es iſt keine — von ihm ni duha ne sluha.
ſpüren slediti, vohati, tražiti; zaslediti, ovóhati; *impf.* zasledovati, za sledom iti (idem u. grem).
Spürer *m.* sledúh, vohún. [vižèl.
Spürhund *m.* vohón, vohonski pès,
ſpurlos *adv.* brez sledú, brez známenja, da ni ne duha ne sluha.
Spurweite *f.* širina kolotečine, raztečina.
Spute *f.* speh; ſ. Eile.
ſputen ſich paščiti se, podvizati se, žuriti se, spešiti se.
Staar *m.* ſ. Star.
Staat *m.* država; (Kaiſerthum) cesarstvo, carstvo; (Königreich) kraljestvo; (Land) dežela, dežel (-i); (Hofſtaat) dvor, dvorjaniki *pl.*; (Pracht) leskota, velikolepje, gizda; (Kleid) prekrasna obleka, gizdava oprava.
Staatenbund *m.* sodržavje. [nica.
Staatengeſchichte *f.* državna povest-
Staatenkunde *f.* državoznanstvo.
Staatenrecht *n.* mejnárodno pravo.
ſtaatlich državni.
Staats- državni.
Staatsamt *n.* državna služba.
Staatsangehörige *m.* državlján.
Staatsangehörigkeit *f.* državljanstvo.
Staatsangelegenheit *f.* državna zadeva, državna reč (-i).
Staatsanlehen *n.* državno posojilo, državni zajém.
Staatsanwalt *m.* državni pravdnik; državni zastopnik.
Staatsanwaltſchaft *f.* državno pra ništvo.
Staatsanwaltſubſtitut *m.* namestn državnega pravdníka.
Staatsauflage *f.* državni davèk, državni naklad.
Staatsaufwand *m.* državni troš državni stroški *pl.*
Staatsausgabe *f.* državni stroški p državni izdatki *pl.*
Staatsbank *f.* državna banka.
Staatsbankerott *m.* državni bankr državni propàd.
Staatsbauten *pl.* državne stavbe p državne zgradbe *pl.*
Staatsbeamte *m.* državni uradni državni činovnik.
Staatsbehörde *f.* državni urad, žavna oblast (-i).
Staatsbürger *m.* državlján.
ſtaatsbürgerlich državljanski.
Staatsbürgerſchaft *f.* državljanst državljanska pravica.
Staatscaſſa *f.* državna blagajni državna denarnica.
Staatscontrole *f.* državno nadzorst državna kontrola.
Staatscredit *m.* državni up.
Staatsdiener *m.* državni služabnik.
Staatsdienſt *m.* državna služba.
Staatseffecten *pl.* državni (vrednost papirji *pl.*
Staatseigenthum *n.* državna lastni — imovina; das iſt — to je državn
Staatseinkommen *n.* državni doho ki *pl.*
Staatseinnahme *f.* državni dohodek
Staatseinrichtung *f.* državna uredba
Staatserfordernis *n.* državna potreb
Staatsform *f.* način vladanja.
Staatsgebiet *n.* državno ozemlje, žavno področje.
ſtaatsgefährlich državi nevaren.
Staatsgefälle *n.* državni dohodki
Staatsgefängnis *n.* državna ječa.
Staatsgeheimnis *n.* državna skrivno državna tajnost.
Staatsgeſetz *n.* državna postava, žavni zakon.
Staatsgewalt *f.* državna oblast (-i)
ſtaatsgiltig veljavèn v državi, veljav za državo; das iſt — to velja v držav

Staatsgläubiger *m.* državni upnik.
Staatsgrundgesetz *n.* državni temeljni zakon. [posestvo.
Staatsgut *n.* državni imetek, državno
Staatshaushalt *m.* državno gospodarstvo. [čarna.
Staatshengstendepôt *n.* državna žreb-
Staatshoheit *f.* državna vrhovnost.
Staatskanzlei *f.* državna pisarna.
Staatskanzler *m.* državni kancelar.
Staatsklugheit *f.* državniška modrost.
Staatskunst *f.* državništvo.
Staatslehre *f.* državoznanstvo.
Staatslexicon *n.* državoslovni rečnik.
Staatsmann *m.* državnik, politikar.
staatsmännisch državniški.
Staatsminister *m.* državni ministêr.
Staatsmittel *pl.* državni prihodki *pl.*
Staatsmonopol *n.* državno samotrštvo, državna samoprodaja. [ve.
Staatsoberhaupt *n.* vladár, glava držá-
Staatsobligation *f.* državno dolžno pismo; državna obveznica, obligacija.
Staatsökonomie *f.* državno gospodarstvo. [stvo.
Staatsorganismus *m.* državno ustroj-
Staatspapier *n.* državni papír.
Staatsprocurator *m.* ſ. Staatsanwalt.
Staatsprüfung *f.* državni izpit.
Staatsrath *m.* (Verſammlung) državni svêt, državno svetovalstvo; (Perſon) državni svètnik, — svetovalec.
Staatsrecht *n.* državno pravo.
ſtaatsrechtlich državnopravên.
Staatsrechtslehre, Staatsrechtswiſſenſchaft *f.* državno pravoslovje; nauk o državnem pravu, veda državnega prava.
Staatsregel *f.* državno pravilo, državno vodilo.
Staatsregierung *f.* državna vlada.
Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozakon.
Staatsrücksicht *f.* državni ozir.
Staatsruder *n.* državno krmilo; am — ſein na krmilu biti (sem), vladati.
Staatsſache *f.* državna stvar (-i), — zadeva. [blagajnica.
Staatsſchatz *m.* državni zaklad; državna
Staatsſchein *m.* državni dolžni list.
Staatsſchuld *f.* državni dolg.
Staatsſchuldentilgungsfond *m.* državna razdolžna záloga.
Staatsſchuldverſchreibung *f.* državno dolžno pismo.
Staatsſecretär *m.* državni tajnik.
Staatsſiegel *n.* državni pečat. [nik.
Staatsſiegelbewahrer *m.* državni pečat-
Staatsſtreich *m.* državno nasilje; prevrat državne vlade.
Staatsumwälzung *f.* državni prevrat, državna prekucija.
Staatsverbrechen *n.* hudodelstvo zoper državo; veleizdaja.
Staatsverfaſſung *f.* ustava, državna ustava.
Staatsvermögen *n.* državno imetje, državno premoženje.
Staatsverſammlung *f.* državni zbor.
Staatsvertrag *m.* državna pogodba.
Staatsverwaltung *f.* državna uprava.
Staatsvoranſchlag *m.* državni proračun.
ſtaatswegen, von — *adv.* od države.
Staatswirtſchaft *f.* državno gospodarstvo.
Staatswiſſenſchaft *f.* državoznanstvo, državoslovje.
ſtaatswiſſenſchaftlich državoznanstven, državoslovên.
Staatszeugnis *n.* državno spričevalo.
Staatszweck *m.* državni namen, državna svrha.
Stab *m.* pálica, bátina; *dem.* paličica; šiba, šibica, grčavka; (milit.) čelništvo, štab; (phyſ.) prot; den — brechen über jemd. na smrt koga obsoditi.
Stabeiſen *n.* železne šibke *pl.*, kovano železo.
ſtabil stojên; stalên, stanovit.
Stabilerklärung *f.* izrek stanovitnosti, — stalnosti.
Stabilität *f.* stojnost, stalnost.
Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljivost.
Stabilitätsformel *f.* izraz stojnosti.
ſtabillos brez podpore.
Stabs- stabni, štabski.
Stabsarzt *m.* štabni zdravnik. [nik.
Stabsofficier *m.* štabni oficir, — čast-
Stabwurz *f.* (*Artemisia abrotanum*) abarát, božje drevce.
Stachel *m.* bodêc, ostên, bodica; (Bienen—) želo, žalec; trn, ost, bodalce; *fig.* nagón.
Stachelbeere *f.* kosmulja, ágras, kosmato grozdičje, — grozdjiče.

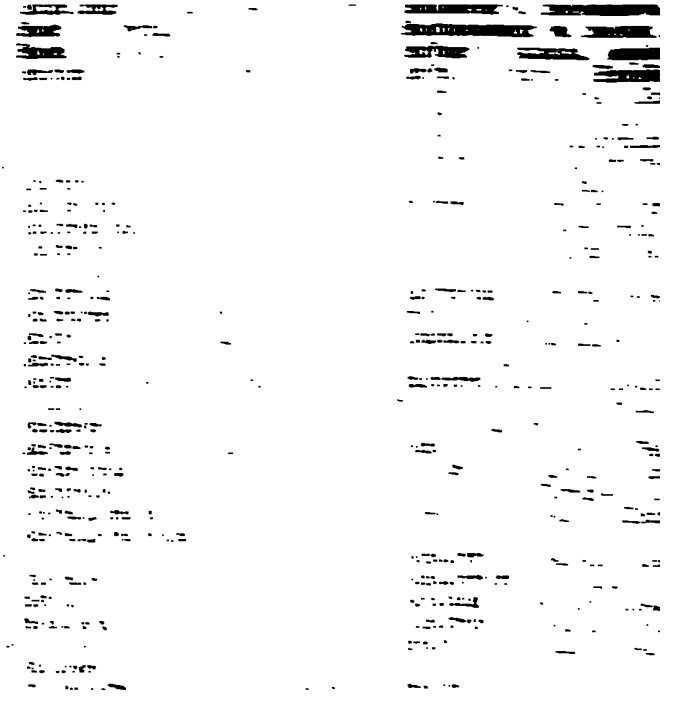

are *f.* jeklenina, jeklovina, jekzo.
aſſer *n.* železita voda.
. kol, podajáč.
n., Staketenzaun *m.* plot iz graja iz zabitih kolov, plot.
nit *m.* stoječi kapnik, navzgoragmit.
it *m.* viseči kapnik, navzdolnik.
m. hlev; Pferde— konják, a; staja; Schwein— svinják, hlev, hlevěc; Schaf— ovčák, včji hlev; (d. Ochſen u. Kühe) kravjak; Hühner— kurnjak, Ziegen— kozjak, kozji hlev; evski, hlevni.
scati (ščim).
d *n.* hlevščina.
ăth *n.* pohlevje.
echt *m.* konjar, konjúh, konjic.
iſter *m.* konjúšnik; nadkonjár.
g *f.* hlev, staja.
m. deblo, panj; (Stengel) abgehauener —) parob, parol, čok, klada; (Geſchlecht) rod, pokolenje; (Volks—) pleme (Capital) glavnica, matica; deblo; — des Körpers trup; prvotni, izvirni.
baum *m.* rodovnik, rodoslovno sa).
buch *n.* spominják.
burg *f.* rodni grad.
capital *n.* glavnica.
chen *n.* debelce, stebelce. [na.
eigenthum *n.* glavinska lastni**in** brbljati, brbotati; (ſtottern) cljati.
eln *n.* brbljanje; jecljanje.
ind brbljav, jecljav.
eltern *pl.* prvi stariši *pl.*, pra-
n izhajati, biti (sem) rodu; izvirati, izpeljavati se, pro-e.
folge *f.* rodosledje.
form *f.* osnovna oblika.
gaſt *m.* vsakdanji —, stano-t. [nica.
geld *n.* zakladni denár, glávgenoſſe *m.* roják, rodovinec.

Stammgut *n.* dedina, dedovina, dedinstvo, dedščina.
Stammhalter *m.* zarodnik.
Stammholz *n.* deblovina, hlodovje.
ſtämmig deblovit, deblat; (Menſch) zastavěn, trščat.
Stammleiter *f.* poglavna lestvica.
Stammler *m.* brbljavec, jecljavec; —in *f.* brbljavka, jecljavka. [nik.
Stammregiſter *n.* rodoslovje, rodoslov-
Stammſchloſs *n.* dedinski —, rodni grad. [zlog.
Stammſilbe *f.* debelski zlog, osnovni
Stammſitz *m.* dedina; rodna stolica.
Stammtafel *f.* rodovnik. [rodu.
Stammvater *m.* zarodnik, začetnik
Stammvermögen *n.* rodovinska imovina, dedinsko premoženje.
ſtammverwandt sorodèn, jednorodèn; der Stammverwandte roják; die — rojákinja. [renina.
Stammwort *n.* koreninska beseda, ko-
Stammzahl *f.* praštevilo, prvo število.
Stampfe *f.* stopa; (Handlung) phanje.
ſtampfen cepetati (-am, -ečem), tepetati (-am, -ečem), topotati, ob tla butati; peketati, ob tla udarjati; (Hirſe) phati (pham, pšem); (im Mörſer) tolči (-čem), drobiti; stolči, zdrobiti.
Stampfer *m.* phalec; (Werkzeug) phaj, pah, tolkáč; —in *f.* phalka.
Stampfgang *m.* stope *pl.*
Stampfmaſchine *f.* phalo, phalni stroj.
Stampfmühle *f.* stope *pl.*
Stampfſchlägel *m.* ſ. Stampfer.
Stampfſtück *n.* ril.
Stampiglie (Stampille) *f.* štempilja, pečatilo.
Stand *m.* stan, stališ; (Platz) mesto; (Vieh—) število; staja; (Geſtell) stojalo, stalo; (Gattung) vrsta, razred; (Verkaufsbude) tržni šator (šotor); Stände *pl.* stanovi *pl.*; feſten — haben trdno stati (stojim); guten — haben v dobrih razmerah biti (sem); ſchweren — haben v mučnem položaji biti; zuſtande bringen dognati (-ženem), dovršiti, napraviti; der Kauf kommt zuſtande kup se sklene; der Vergleich kommt zuſtande pogodijo se, poravnajo se; im —e erhalten v dobrem stanu ohraniti; im —e führen imèti (imám\

Stachelbiſtel *f.* turėk, gladež.
Stachelborn *m.* trn, ostėn.
Stachelfiſch *m.* ježevka.
Stachelfloſſer *m.* ostropluta.
Stachelfortſatz *m.* trnėk.
Stachelhaar *n.* ščetina.
Stachelhäuter *m.* iglokožėc.
ſtachelig bodeč, ostėr, trnjev, bodljiv.
ſtacheln spodbosti (-bodem), spodbuditi, *impf.* spodbádati, spodbujati.
Stachelnuſs *f.* povodni oreh.
Stachelſchwein *n.* ježevėc. [jezik.
Stachelzunge *f.* bodljivi —, zbadljivi
Stade *n.* ſ. Geſtade.
Stadel *m.* skedėnj.
Stadium *n.* stadij, daljava 125 korakov; stopnja; doba, čas.
Stadt *f.* mesto; (Feſte) trdnjava, utrjeno mesto; *dem.* mestece (mestice); Stadt- mestni.
Stadtarzt *m.* mestni zdravnik.
Stadtbeamte *m.* mestni uradnik.
Stadtbewohner *m.* meščan, mestjan.
Stadtbezirk *m.* mestni okraj, mestni okoliš; obmestje.
Stadtbrauch *m.* mestna šega.
Stadtbürger *m.* ſ. Städter. [narnica.
Stadtcaſſe *f.* mestna blagajnica, — de-
Städtebund *m.* medmestna zveza.
Städter *m.* meščán, mestján; —in *f.* meščanka, mestjanka.
Stadtgebiet *n.* obmestje.
Stadtgenoſs *m.* someščán.
Stadtgeſpräch *n.* pomestna govorica.
Stadtgraben *m.* mestni okòp, — rov.
Stadthauptmann *m.* mestni glavar.
Stadthauptmannſchaft *f.* mestno glavarstvo.
Stadthaus *n.* mestna hiša. [mestu.
ſtädtiſch mestėn, meščanski, kakor v
ſtadtkundig po vsem mestu znan, po vsem mestu razvpit.
Stadtleben *n.* mestno življenje.
Stadtmagiſtrat *m.* mestni magistrat, mestno poglavarstvo, — oblastvo. [je.
Stadtmauer *f.* mestni zid, mestno ozid-
Stadtmiliz *f.* mestna vojaščina.
Stadtphyſicus *m.* mestni nadzorni zdravnik.
Stadtrath *m.* (Verſammlung) mestni odbor, mestno svetovalstvo; (Perſon) mestni odbornik, mestni svetovalėc.
Stadtrecht *n.* mestno pravo, mestna pravica.
Stadtſchuld *f.* mestni dolg.
Stadtſchule *f.* mestna šola.
Stadtſchwalbe *f.* (*Hirundo urbica*) domača lastovica, podgorida.
Stadtſiegel *n.* mestni pečat.
Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
Stadtverordnete *m.* mestni odbornik.
Stadtvolk *n.* meščani *pl.*, meščanstvo.
Stadtwache *f.* mestna straža.
Stadtwappen *n.* mestni grb.
Stadtweſen *n.* meščanstvo.
Stadtwundarzt *m.* mestni ranocelnik.
Staffage *f.* stafaža, olepšava.
Staffel *f.* stopnja; ſ. Sproſſe, Stufe. [lo.
Staffelei *f.* podstavėk; slikarsko stoja-
Staffelgebet *n.* pristopna molitėv.
Staffelland *n.* ſ. Stufenland.
Staffette *f.* štafeta, brzovestnik; (das Schreiben) brzovestnica.
ſtaffieren preskrbeti, opraviti, previdéti; *impf.* preskrbovati, opravljati; (Kleid) olepšati; (Hut) obšiti (-šijem); (mit Gold) pozlatiti.
Staffierung *f.* oprava, olepšava; (Gold-ſtaffierung) pozlačenje.
Stagnation *f.* kalužnost; otrplost, zastaja, onemoglost.
ſtagnieren kalužiti; zastati (-stanem), otrpniti, onemoči (-morem); *impf.* zastajati, omagovati.
Stahl *m.* jeklo, ocėl; (Feuer—) kresilo; (Weh—) ognjilo; gehärteter — kaljeno jeklo; (Friſch—) surovo jeklo; (Guſs—) lito jeklo; Stahl- jekleni, ocelni.
Stahlarbeit *f.* jekleni izdelėk.
Stahlarbeiter *m.* jeklar.
Stahlblech *n.* jeklena plasa, pločevina.
Stahldraht *m.* jeklena žica.
ſtählen jekliti, kaliti, oceliti; ojekliti; *fig.* ukrepiti.
ſtählern jeklén, oclén.
Stahlerz *n.* jeklena ruda.
Stahlfabrik *f.* jeklarnica.
Stahlfeder *f.* jekleno pero (-esa).
Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
Stahlhütte *f.* jeklarnica.
Stahlſchneider *m.* jeklorezėc.
Stahlſtein *m.* jeklenovėc, siderit.
Stahlſtich *m.* jeklorez.

Stahlware *f.* jeklenina, jeklovina, jekleno blago.
Stahlwaſſer *n.* železita voda.
Stake *f.* kol, podajáč.
Staket *n.*, **Staketenzaun** *m.* plot iz kolov, ograja iz zabitih kolov, plot.
Stalagmit *m.* stoječi kapnik, navzgornik; stalagmit.
Stalaktit *m.* viseči kapnik, navzdolnik.
Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjušnica; staja; Schwein— svinják, svinjski hlev, hlevéc; Schaf— ovčák, ovčjak, ovčji hlev; (d. Ochſen u. Kühe) volovják, kravják; Hühner— kurnjak, kurnik; Ziegen— kozjak, kozji hlev; Stall- hlevski, hlevni.
ſtallen scati (ščím).
Stallgeld *n.* hlevščina.
Stallgeräth *n.* pohlevje.
Stallknecht *m.* konjar, konjúh, konjski hlapéc.
Stallmeiſter *m.* konjúšnik; nadkonjár.
Stallung *f.* hlev, staja.
Stamm *m.* deblo, panj; (Stengel) steblo; (abgehauener —) parob, parobék, hlod, čok, klada; (Geſchlecht) rod, rodovina, pokolenje; (Volks—) pleme (-ena); (Capital) glavnica, matica; (gramm.) deblo; — des Körpers trup; Stamm- prvotni, izvirni.
Stammbaum *m.* rodovnik, rodoslovno drevo (-esa).
Stammbuch *n.* spominják.
Stammburg *f.* rodni grad.
Stammcapital *n.* glavnica.
Stämmchen *n.* debelce, stebelce. [na.
Stammeigenthum *n.* glavinska lastni-
ſtammeln brbljati, brbotati; (ſtottern) jecati, jecljati.
Stammeln *n.* brbljanje; jecljanje.
ſtammelnd brbljav, jecljav.
Stammeltern *pl.* prvi stariši *pl.*, pradedje *pl.*
ſtammen izhajati, biti (sem) rodu; (gramm.) izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.
Stammfolge *f.* rodosledje.
Stammform *f.* osnovna oblika.
Stammgaſt *m.* vsakdanji —, stanovitni gost. [nica.
Stammgeld *n.* zakladni denár, glav-
Stammgenoſſe *m.* roják, rodovinéc.
Stammgut *n.* dedina, dedovina, dedinstvo, dedščina.
Stammhalter *m.* zarodnik.
Stammholz *n.* deblovina, hlodovje.
ſtämmig deblovit, deblat; (Menſch) zastavěn, trščat.
Stammleiter *f.* poglavna lestvica.
Stammler *m.* brbljavéc, jecljavéc; —in *f.* brbljavka, jecljavka. [nik.
Stammregiſter *n.* rodoslovje, rodoslov-
Stammſchloſs *n.* dedinski —, rodni grad. [zlog.
Stammſilbe *f.* debelski zlog, osnovni
Stammſitz *m.* dedina; rodna stolica.
Stammtafel *f.* rodovnik. [rodu.
Stammvater *m.* zarodnik, začetnik
Stammvermögen *n.* rodovinska imovina, dedinsko premoženje.
ſtammverwandt soroděn, jednoroděn; der Stammverwandte roják; die — rojákinja. [renina.
Stammwort *n.* koreninska beseda, ko-
Stammzahl *f.* prašteviło, prvo število.
Stampfe *f.* stopa; (Handlung) phanje.
ſtampfen cepetati (-am, -ečem), tepetati (-am, -ečem), topotati, ob tla butati; peketati, ob tla udarjati; (Hirſe) phati (pham, pšem); (im Mörſer) tolči (-čem), drobiti; stolči, zdrobiti.
Stampfer *m.* phalec; (Werkzeug) phaj, pah, tolkáč; —in *f.* phalka.
Stampfgang *m.* stope *pl.*
Stampfmaſchine *f.* phalo, phalni stroj.
Stampfmühle *f.* stope *pl.*
Stampfſchlägel *m.* ſ. Stampfer.
Stampfſtück *n.* ril.
Stampiglie (Stampille) *f.* štempilja, pečatilo.
Stand *m.* stan, stališ; (Platz) mesto; (Vieh—) število; staja; (Geſtell) stojalo, stalo; (Gattung) vrsta, razred; (Verkaufsbude) tržni šator (šotor); Stände *pl.* stanovi *pl.*; feſten — haben trdno stati (stojim); guten — haben v dobrih razmerah biti (sem); ſchweren — haben v mučnem položaji biti; zuſtande bringen dognati (-ženem), dovršiti, napraviti; der Kauf kommt zuſtande kup se sklene; der Vergleich kommt zuſtande pogodijo se, poravnajo se; im —e erhalten v dobrem stanu ohraniti; im —e führen iméti (

zapisano; im —e sein premoči (-morem), mogoče je komu; außer —e sein ne moči; in den — setzen jmnd. potrebne pomočke komu dati (dám); einen Verbrecher zustande bringen koga ujeti (-jamem), pred sodnika postaviti; mit seinem —e zufrieden sein s svojim stanom zadovoljen biti; die Sache ist zustande gekommen reč se je napravila; der höchste — des Wassers najvišja voda; — d. Industrie stanje obrtnosti; Bürger— meščanstvo, meščanski stan; Ritter— viteštvo, vitezi; Jungfern— devištvo; Witwen— vdovstvo; Ehe— zákon; ledíger — samski stan; e. Mann vom —e mož visokega rodu; Lehr— učiteljski stan, učiteljstvo. [dero.

Standarte *f.* praporec, zastava, ban-

Standbild *n.* kip, soha.

Ständchen *n.* podóknica.

Ständer *m.* podstavek, stebér. [stan.

Standeserhöhung *f.* povzdiga v višji

Standesherr *m.* plemič, žlahtni gospod, plemenitaš.

Standeskörper *m.* stanovski oddelek.

standesmäßig primeren stanu.

Standeswahl *f.* volitev stanú.

Standeszuständigkeit *f.* stanovska pristojnost.

Ständeunterschied *m.* razloček —, razlika stanov. [stanov.

Ständeversammlung *f.* zbor deželskih

Ständewesen *n.* stanovstvo.

standfähig s. stabil.

Standfestigkeit *f.* stalnost, stojalnost.

Standgeld *n.* mestnina, stojina.

standhaft stanovitén, stanovit, stalén; trdén, jak.

Standhaftigkeit *f.* stanovitnost, stalnost; trdnost, jakost.

standhalten vztrajati, dotrajati.

ständig s. beständig.

ständisch stanovski, deželnih stanov; —er Ausschuß stanovski odbor.

Standkerze *f.* sveča stalnica.

Standlager *n.* stanišče. [črta.

Standlinie *f.* črta osnovnica, glavna

Standort *m.* stojišče, stanovišče, stajališče; bivališče.

Standpunkt *m.* stališče, motrišče, smatrališče.

Standquartier *n.* stanišče, stanovališče.

Standrecht *n.* preki sod, nagli sod.

standrechtlich *adv.* po prekem —, po naglem sodu.

Standrede *f.* nagrobni govor.

Standriss *m.* načrt, očrtek, črtež.

Standvogel *m.* stalna ptica.

Stange *f.* drog, ranta, prekla, rajica (Steierm.); (Pfahl) kol; (Wiesbaum) ard (-i); (Gold—) pálica, šibica; (Hühnerstange) greda, gred (-i); jemandem die — halten potegniti se za koga, zagovarjati koga.

Stängel *m.* s. Stengel.

Stangeneisen *n.* železo v palicah. [last.

stangenförmig rantast, palićast, prek-

Stangenholz *n.* rante *pl.*, kolje *pl.*, late *pl.*, prekle *pl.*

Stangenschwefel *m.* žveplo v šibicah.

Stangensilber *n.* srebro v šibicah, — v zlitkih.

Stangenzirkel *m.* veliko šestilo.

stänken zbadati, šúntati, ščúvati (ščujem), zabávljati, svajo delati.

Stänker *m.* svadljivec, zabavljivec, šuntar, ščuváj; (stinkende Person) smrdljivec, smrdúh.

Stänkerei *f.* svaja, zdražba, zbadanje; (Gestank) smrad, smradež.

Stänkerin *f.* svadljivka, zabavljivka; smrdulja.

stänkern smraditi; zasmráditi, usmráditi; (stöbern) stikati (-čem), vohati; prestakniti.

Stanniol *n.* stanijol, kositrni list.

stante pede *adv.* na mestu, kar na mestu.

Stapel *m.* kol; (Haufe) gramada (gromada, gromada), kup, zagreb; (Ort) skladišče, sklad, skladališče; (Schiffswerfte) ladijenica, brodarnica; ein Schiff vom — laufen lassen ladijo spustiti na morje.

stapeln koracati; (legen) skladati, zlagati; (unterlegen) podlagati; podložiti.

Stapelgeld *n.* skladnina.

Stapelort *m.* skladišče.

Stapelplatz *m.* skladišče.

Stapelrecht *n.* skladna pravica.

Stapelware *f.* skladno blago.

Stapfe *f.* stopinja, stopáj, trag.

Star *m.* (Vogel) škorec, skvorec; (Weibchen) škórčevka; (am Auge) bel

(-i); (ſchwarzer —) slepota črna; (Maß) star; Star- škoréji.

ſtark *adi.* močén, krepék, jak; ramen, čvrst, korenjaški, silén; (Kälte) hud, ostér; —er Menſch hrust, trščat človek; *adv.* močno, jako, silno; **ſtärker werden** močnéti (močnejem).

ſtarkbrüſtig prsat, prsnat.

Stärke *f.* moč (-i), sila; krepost, jakost, čvrstost; (Dicke) debelost, debelina; (Mehl—) skrob, krfka.

Stärkemaſchine *f.* skrobilo.

ſtärken krépiti, krepčati, jačiti; okrepiti, okrepčati, pokrépčati, poživiti, ojačiti, potrditi; *impf.* pokrepčevati, oživljati, potrjevati; (Wäſche) skrobiti; poskrobiti.

ſtärkend krepčalén, krepilén.

Stärkfabrik *f.* skrobarnica.

ſtarkgebaut zastávén, zajétén.

ſtarkglänzend sijajén.

Stärkhändler *m.* skrobár.

Stärkmehl *n.* skrob, skrobovina, krfka.

Stärkung *f.* okrepa, okrepčava, potrdba, poživljava.

Stärkungsmittel *n.* krepilo, krepčalo.

Stärkwäſche *f.* perilo za skróbljenje.

Staroſt *m.* starosta, starejšina.

ſtarr tog, okorél, otrpén, premrl, drevén, odrevenel; — werden okreniti; (Körpertheile werden —) otrpniti, premreti (-mrem), odreveneti, okoreti; — anſehen srepo —, strmo gledati, viriti, štrleti; upreti (-prem) —, izbuljiti oči v koga.

ſtarren okrepniti, okreniti; (v. Kälte) dreveneti, premreti, otrpniti, okoreti, skrepeniti; (von Haaren) sršiti se, ščetiniti se, po konci vstajati.

Starrheit *f.* togost, otrplost, okorelost, premrlost.

Starrkopf *m.* trmoglavéc, trdoglavéc, svojeglavéc, trdovratnež; (weibl.) svojeglavka, trmoglavka, trdovratnica.

ſtarrköpfig trmast, trmoglav, trmoglavén, svojeglav, trdoglav, trdokorén, trdovratén.

Starrköpfigkeit *f.* trmoglavost, svojeglavost, trdovratnost.

Starrkrampf *m.* odrevenelost, krč.

Starrſinn *m.* trma, trmoglavje, uporstvo, trdovratnost.

ſtarrſinnig trmast, trdovratén.

Starrſucht *f.* mrtvičnost, omrtvelost.

Startin *m.* štrtin, štartin.

ſtät u. ſ. w. ſ. ſtet.

ſtatariſch postajajóč; počasén.

Statik *f.* statika, nauk o jednakotežji.

Station *f.* postaja; (Anſtellung) služba, mesto.

ſtationär stanovit, stalén.

ſtationieren mesto —, službo imeti (imám).

Stationschef *m.* postajni načelnik.

Stationsort, Stationsplatz *m.* postaja; stanovišče, stanišče.

Statiſt *m.* statist, stojak.

Statiſtik *f.* statistika, državopis.

Statiſtiker *m.* državopisec, statistik.

ſtatiſtiſch državopisén, statističén.

Stativ *n.* stalo, stojalo, podstavec.

ſtatt *praep.* namesto, mesto; *coni.* ne da bi — še le, ne da — ampak še.

Statt *f.* mesto, torišče; ostanek; zuſtatten kommen prav priti (pridem), na hvalo priti; *impf.* prav hoditi; an Kindes ſtatt na mesto sina, — hčere; za otroka; an Kindes ſtatt nehmen posinoviti, pohčeriti; vonſtatten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spéšiti se, ročiti se; an meiner — na mojem mestu.

Stätte *f.* mesto, torišče; in Zuſammenſetzungen meiſt mit der Silbe -išče gebildet: Brand— pogorišče; Kampf— bojišče; Zufluchts— pribežališče.

ſtättelos brez ostanka, brez ostaje.

ſtattfinden vršiti se, goditi se; dovršiti se, zgoditi se; — laſſen dopustiti, dovoliti; *impf.* dopuščati, dovoljevati.

ſtattgeben dopustiti, privoliti; *impf.* dopuščati, privoljevati.

ſtatthaben mogoč biti (sem), dopuščen biti; ſ. ſtattfinden.

ſtatthaft umestén, pripuščen, posta[vén.

Statthaftigkeit *f.* umestnost, dopuščenost.

Statthalter *m.* cesarski namestnik.

Statthalterei *f.* cesarsko namestništvo.

Statthaltereirath *m.* namestniški svetovalec, — svètnik.

ſtattlich ugledén, vznesèn, odličén; znatén; lep, zal.

Stattlichkeit *f.* brhkota, brhkost.

Statue *f.* kip; soha, slop. [povje.
Statuengruppe *f.* skupina kipov, ki-
ſtatuieren ustanoviti, postáviti; *impf.* postávljati, ustanavljati; ein Exempel — kazniti koga drugim v strah.
Statur *f.* postava, rast (-i), stas.
Status *m.* stan, stanje; sestava, osobje; *status quo* sedanji stan; im *status quo* belaſſen pustiti, kakor je bilo dosedaj.
Statut *n.* ustanova, zakon; —en *pl.* pravila *pl.*, naredbe *pl.*
Staub *m.* prah; *dem.* prašék; — machen prašiti; zaprašiti; ſich aus dem — machen pobrati (-berem) jo, pobrisati (-brišem) jo, poceditì jo, popihati; (Stäublein Brot) tróhica, mrvica.
ſtaubbedeckt prašèn, zaprašèn.
Staubbeſen *m.* omelo, ometlica.
Staubbeutel *m.* prašnica.
Staubblüte *f.* prašni cvet.
Staubbrand *m.* snet (-i).
ſtauben prašiti se, kaditi se; es ſtaubt prah se dela.
ſtäuben prašiti, prah delati; oprašiti; s prahom potresti.
Stäuber *m.* ometalo, omelo, ometih.
ſtäubern izprášiti.
Staubfaden *m.* prašníčna nit (-i), prašna nit (-i).
Staubfeder *f.* mah, puh.
Staubfigur *f.* praholik.
Staubgefäß *n.* prašnik.
ſtaubig prašèn, prašiv, prašnat; — werden zaprašiti se, oprašiti se.
Staubkamm *m.* gosti glavnik; gostozobi česalnik, — češèlj.
Staubkörnchen *n.* prašno zrnce.
Staublaus *f.* gnida.
Staublavine *f.* suhi —, prašni plaz.
Staubleckerm *m.* praholizec, lizávt.
Staubmehl *n.* poliska, mel (-i).
Staubpilz *m.* prašnata gliva.
Staubregen *m.* pršica, pršavica; es fällt — prši. [dèc.
Staubſchwamm *m.* krvnica, babji pez-
Staubweg *m.* pestič; vrat.
Staubwirbel *m.* vrtinec.
Stauch *m.* rokavec; rokavnica.
ſtauchen (Hanf) sušiti; posušiti; (Fluß) zajeziti, zagraditi; *impf.* zajezovati, zagrájati; (v. Fleiſch) vôditi, povôditi, *posušiti; (Ware)* v sod tlačiti, gatiti.

Staude *f.* grm; *dem.* grmič, grmiček; *coll.* grmovje, šibje; (ſchlanker Stamm) šiba, šibica, pálica.
ſtaudenartig, ſtaudenförmig grmast.
Staudengewächs *n.* grmasta rastlina.
ſtaudig grmat, grmovit.
ſtauen jeziti; zajeziti; ſ. ſtauchen.
ſtaunen strmeti, čuditi se, diviti se; ostrmeti, osupniti, presenètiti se, zavzeti (-vzamem) se, začuditi se; *impf.* zavzémati se.
Staunen *n.* strmenje, čud.
ſtaunenswert prečudèn, predivèn.
Staupbeſen *m.* šiba, tepeška.
Staupe *f.* tepeška, šiba.
ſtäupen tepsti (-pem), šeškati, šibati.
Stauung *f.* vzpor; zagraja.
Stauwaſſer *n.* zagatjena voda, zaježena voda, napeta voda.
Stauwerk *n.* zastava.
Stearin *n.* lojec, lojevina; stearin.
Stearinkerze *f.* stearinska sveča.
Stearinſäure *f.* lojna kislina. [šica.
Stechapfel *m.* kristavec, svinjska du-
Stechbahn *f.* bodišče, kolišče.
ſtechen bosti (bodem), búcati, zbadati; zbosti, ubosti, bucníti; (v. Bienen, Schlangen) pikati, ujedati; pičiti, pikníti, ujesti (-jem); (Mücken) ščipati (-pljem); ščipníti; (mit Worten) pikati, zbadati; (in Kupfer) rezati (režem), dolbsti, vrezovati; vdolbsti, vrezati; (abſtechen) klati (koljem); zaklati, zabosti; (im Kartenſpiel) pobíti (-bijem), ubíti; *impf.* pobíjati; in d. See — odpluti (-plujem, -plovem), odplavati, odriníti; *impf.* odrivati, odhajati; (in die Naſe —) ščemeti, skleti; Silber — dlako cepiti; mit Lanzen — s kopjem bojevati se; d. Sonne ſticht solnce peče, — žge, — pripeka. [*pl.*
Stechen *n.* bodenje, grizenje, bodljaji
ſtechend bodljiv, zbadljiv, bodèč; (Geſchmack) rezèn, rezèk.
Stecher *m.* klavec; rezec, vrezovalec; (Inſtrum.) bodalo, bodec.
Stechfliege *f.* obád.
Stechmücke *f.* komár.
Stechpalme *f.* bodeča —, ostrolistna palma, ostrolistnica.
Stechplatz *m.* bodišče.
Stechſpaten *m.* bodilj.

Stechvieh *n.* klavna živina.

Stechwaſſe *f.* bodalo, bodák. [ka.

Stechwinde *f. (Smilax aspera)* tetivi-

Steckbrief *m.* iskalni list, zatikalni list; ſerbokr. teralica.

ſteckbrieflich z iskalnim listom.

Stecken *m.* palica; gorjača, robatica, grčavka, kol.

ſtecken *intr.* tičati (-čim), vtaknen biti (sem); im Moraſt — vezeti; — bleiben obtičati, vezniti; (im Reden) obtičati, ustavi se govor; zu Hauſe — doma čepeti, — sedeti; die Sache ſteckt reč spi; der Schlüſſel ſteckt ključ tiči; beiſammen — skup biti (sem), — tičati; unter einer Decke — zgovorjen biti; im Halſe — bleiben v grlu obtičati; *tr.* vtakniti, zavezniti; *impf.* vtikati; (auf etwas) natakniti, *impf.* natikati; (aufſpießen) nabosti (-bodem), *impf.* nabádati; (in die Taſche —) mašiti, gatiti; zamašiti, vgatiti, vtakniti; (Bohnen, Erbſen) saditi; in Brand — zažgati (-žgem), zapaliti, zasmoditi; Pfähle — koliti; ins Gefängniß — v ječo zapreti, v luknjo vtakniti; auf die Naſe — (na nos) natakniti, *impf.* natikati; ſich in Schulden — zadolžiti se, dolgove si nakopati (-kopljem).

Steckenpferd *n.* leseni konj; jeder hat ſein — vsak jezdari svojega osla.

Steckenzaun *m.* plot iz kolov.

Steckling *m.* natič, zatič.

Stecknadel *f.* búcika, igla; kijčika, glavičarica, medenica, poglica, picla.

Stecknetz *n.* mreža zatikača.

Steckreis *n.* natič, mladika.

Steg *m.* brv (-i); mostič; (Weg) steza, hodnik; (an d. Violine) kobilica, sedlo.

Stegreif *m.* stremen; aus d. — zmesta, iznenada, nepripravljeno, brez priprave.

Stehauf *m.* vstajalček.

ſtehen stati (stojim), stójati, stojévati; im Lichte — zaslanjati luč; die Saaten — gut žita dobro kažejo; — bleiben obstati, postati (-stanem); *impf.* obstajati, postajati; im Wege — na poti biti (sem), ovirati; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljati za; (in der Arbeit —) delo imeti (imam) pri kom; müſſig — postavati, postajati; zu Berge — po konci stati, ščetiniti se, ježiti se; — laſſen pri miru pustiti; Schildwache — na straži stati, stražiti; (bürgen) porok biti; auf dem Punkte — nameravati, namenjen biti; (v. Kleidern) podati se, prileči (-žem); — machen ustaviti; in Anſehen — veliko veljati; unter Aufſicht — pod varstvom biti; Rede — odgovor dati, odgovarjati; im Amte — službo opravljati; wie ich gehe und ſtehe kakor sem; das ſteht im Buche to se bere v knjigi; in unſerer Macht ſteht es v naši moči je; er ſteht unter dem Pantoffel žena hlače nosi; wie ſteht es? kako je? kako se imaš? was ſteht zu Dienſten? s čim vam morem postreči? kaj bi radi? er ſteht ſich gut dabei on ima dobiček pri tem.

Stehen *n.* stanje.

Stehenbleiben *n.* obstájanje.

ſtehend stoječ, stalen; —es Epitheton stalen pridevek; in —en Gebrauch kommen ustanoviti se, v rabo priti (pridem).

ſtehlen krasti (kradem), izmikati, zmikati; ukrasti, izmakniti.

Stehlen *n.* kraja, kradež, tatvina.

Stehler *m.* kradljivec, zmikalec, tat; —in *f.* kradljivka, tatica.

ſtehleriſch kradljiv, tatvinski.

Stehlſucht *f.* kradljivost.

Stehmännchen *n.* vstajalček, možicelj.

Stehpult *n.* stojni pisalnik.

ſteif tog, trd, okorél; (unbiegſam) negibčen, neokretən, okorən, drvén; (Kälte) premrl, otrpnel, odrevenel; — werden otrdeti, okreniti, odreveneti; — thun napenjati se; ſerbokr. kočiti se.

Steife *f.* ſ. Steifheit.

ſteifen krepiti; pokrépiti; (Wäſche) skrobiti; ſich auf etw. — opirati se; (wider etwas) upirati se, protiviti se, ustavljati se.

Steifhals *m.* trdoglavec, trmoglavec, trdovratnik.

Steifheit *f.* togost, okorelost, okornost, negibčnost, neokretnost; otrpnelost, premrlost.

ſteifig trm, trmast, trmoglav.

Steifkopf *m.* ſ. Steifhals.

Steifrock *m.* skrobljeno krilo.

Steiffinn *m.* trma, kuja.

Steig *m.* steza; hodnik, peśpot; (im Schnee) gaz (-i); (über d. Zaun) prelaz.
steigbar pristopĕn, dohodĕn, hodĕn.
Steigbaum *m.* vzhodi *pl.*
Steigbügel *m.* stremen. [*pl.*
Steigeisen *n.* zareza, krampež, dereze
steigen (gehen) iti (idem u. grem), hoditi, stopati; stopiti; lezti, laziti, kobacati; (auf d. Baum) plezati, lezti; splézati, vzpeti (-pnem) se, popeti se; *impf.* spénjati se; (vom Waſſer) rasti, naraščati, vzdigovati se, nastópati; (im Preiſe) dražiti se, v ceni rasti; podražiti se, poskočiti; zu Pferd — konja zasesti (-sedem), zajahati (-jaham u. -jašem); vom Pferde — razsesti (-sedem); (empor—) vzdigniti se, vzdigovati se.
steigend rastòč, naraščajòč; vzhodĕn; —es Verhältniß rastoča razmera; das Steigende brežina.
Steiger *m.* plezalĕc, lezĕc, lestvenik.
steigern vikšati, množiti; povikšati, povišati, povĕčati, pomnožiti; povikševati, pomnoževati; (Preiß) dražiti; podražiti; (gramm.) stópnjati, stopnjevati.
Steigerung *f.* povikševanje, povikšanje; množitĕv, pomnožitĕv; (gramm.) stopnjatĕv, stopnjevanje, primerjatĕv; (Auction) dražba.
Steigerungsſtufe *f.* stopnja.
Steighöhe *f.* višina brežine; vzdiga.
Steigrad *n.* stopnjato kolo.
Steigriemen *m.* stremenski jermen, remen pri stremenu. [cev.
Steigrohr *n.* stoječa cev (-í), vzvodna
Steigung *f.* naráščanje, vzhod, vzhoja, vzlazĕk; (Höhe) vzpòn, vzdig.
ſteil strm, strmán, strmovit, sprt; navzdrs (navzdol); —er Abhang strmĕc, strmina, strmol.
Steile, Steilheit *f.* strmina, strmota, strm (-i), strmĕc.
Steilküſte *f.* strmo obrežje.
Steilweg *m.* strmi pot.
Stein *m.* kamen; *dem.* kamenčĕk, kámenčič; *coll.* kámenje, kamnje; vom — kamnén, kamén, kamnat; (im Obſt) koščica, pečka; (Krankheit) kamen, *pesĕk*; (Fels) peč (-i), skala; Stein- *kamnén*, kamén, kamnat; (v. Steine) kamenit, kámnovit, kamenitĕn, skalovit; (dem Stein ähnlich) kamnast, kamenast.
Steinadler *m.* planinski orĕl; lunj
ſteinalt prestar, silno star.
Steinarbeit *f.* kamneni izdelĕk, d iz kamena.
Steinart *f.* kamenina, kamenovina.
Steinaufter *f.* kamenica.
Steinbeißer *m.* kačela; jelšnica.
Steinbier *n.* koritnjak.
Steinbirne *f.* presedalka, presédara
Steinbock *m.* kozoróg, divji kozĕl.
Steinboden *m.* kamenita tla; griža
Steinbrech *m.* kamenokreč, vedno leni kreč. [n
Steinbrecher *m.* kamenoloměc, kam
Steinbruch *m.* kamenolóm, kameni nica, kameniśče.
Steinbrücke *f.* zidani most.
Steinbuche *f.* gaběr, gabrovĕc; Ste buchen- gabrov. [l
Steinbuchenholz *n.* gabrovina, gabr
Steinbutte *f.* kambala.
Steindroſſel *f.* slegúr, kanjuh.
Steindruck *m.* kamenotis, kamenotis
Steindruck- kamenotisni.
Steindrucker *m.* kamenotiskár.
Steindruckerei *f.* kamenotiskarnica.
Steineiche *f.* graděn, črepinjek.
ſteinern kamnén, kamén, kamn kamenit.
Steinflechte *f.* skalni lišáj.
Steinfrucht *f.* koščičasti plod, košč nati sad. [ni
Steinfrüchtler *m.* koščičnica, pečko
Steingerölle *n.* prod, prodĕc, prod vina, svišč, grušĕc, gramoz, brebriś
Steingewächs *n.* kaména rastlina, k menoživka.
Steingries *m.* ſ. Steingerölle.
Steingut *n.* kamenina.
ſteinguten beloprstén.
Steingeſchirr *n.* beloprstena posoda
ſteinhart trd kakor kamen.
Steinhauer *m.* kamenosĕk, kamen
Steinhaufe *m.* groblja, kup kamen
Steinhaus *n.* kamenica.
Steinholz *n.* okameneli les.
Steinhuhn *n.* skalni jereb, kotorna
ſteinicht kamenast.
ſteinig kamenit, kamenovit.

steinigen kámenati, kamenovati, s kamenjem posuti (-sujem u. -spèm); *impf.* posipati (-pljem).
Steiniger *m.* kamenalèc.
Steinigung *f.* kamenovanje.
Steinkauz *m.* skovír, čuk.
Steinkenntnis *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo.
Steinkern *m.* koščica, pečka.
Steinkies *m.* kremeník, kremeníkovèc.
Steinklee *m.* medena detelja; orehovèc.
Steinklippe *f.* pečina, skalina; čer (-i), čerina, grebén.
Steinkluft *f.* razsedlina, špilja.
Steinkohle *f.* premog.
steinkohlen iz premoga, premogov.
Steinkohlenbergwerk *n.* premogov rudnik, premogárnica.
Steinkohlenknappe *m.* premogár.
Steinkoralle *f.* kamenoživka. [lina.
Steinkörper *m.* okamenina, okamene-
Steinkunde *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo. [ga.
Steinlager *n.* kameníšče; sloj premo-
Steinmarder *m.* kuna belica, skalna kuna, domača kuna.
Steinmark *n.* kámeni mozèg.
Steinmasse *f.* kamenovina, kamenina.
Steinmetz *m.* kamenosèk, kamenár, klesar.
Steinmetzwerkstätte *f.* kamenárnica.
Steinnuss *f.* koščak, koščanèc, kostènèc. [ovočje.
Steinobst *n.* koščičasto —, pečkóvnato
Steinöl *n.* kaménо olje, nafta.
Steinpech *n.* skalna smola.
Steinpflaster *n.* kameniti tlak, kámnati tlak.
Steinplatte *f.* kaména plošča, skrl (-i).
Steinrabe *m.* klavžar, samotár.
steinreich kámnat, kamnovit; *fig.* prebogat.
Steinreich *n.* rudstvo, rudninstvo, kamenstvo.
Steinröthel *n.* slegúr; rùdéjèc. [(-i).
Steinsalz *n.* slankamen; kaména sol
Steinsame *m.* tičje prosó.
Steinschichte *f.* plast (-i) kamenja.
Steinschleifer *m.* kamenobrusèc.
Steinschleuder *f.* prača, frača.
Steinschmatzer *m.* repaljšica, beloritka, podskalar.
Steinschneider *m.* kamenoréz, kamenorezèc.
Steinschneidekunst *f.* kamenorezba.
Steinschreiber *m.* kamenopisèc.
Steinsplitter *m.* brusèc.
Steintaube *f.* divji golob.
Steinwall *m.* nasip iz kámenja.
Steinweichsel *f.* razblikèc.
Steinwurf *m.* lučáj.
Steinwurzel *f.* sladka korenina, osladič.
Steiß *m.* rit (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdanja; Steiß- ritni.
Steißbein *n.* trtica, sednica.
Steißfuß *m.* ponirèk, potapljalèk, potikalka.
Stellage *f.* polica.
Stelldichein *n.* sestanèk, shod, skrívni shod.
Stelle *f.* mesto; (Ort) kraj; (Behörde) oblast (-i), oblastništvo, gosposka; (Dienst) služba, urad; an Ort und — na mesto; na mestu; auf d. — zdajci, spotoma, pri tej priči, koj, brž.
stellen postaviti, deti (denem), dejati (dem, denem), položiti; *impf.* postávljati, dévati; polágati; pokladati; (hinzu) pristaviti, *impf.* pristavljati; auf freien Fuß — izpustiti, oprostiti; *impf.* izpuščati; vor Gericht — pred sodnika postaviti, — pripeljati (-peljem); eine Frage — vprašati, poprášati, vprašanje zastáviti; in Empfang — med dohodke zapisati (-pišem); *impf.* — zapisovati; richtig — ugotoviti; eine Forderung — terjati, zahtévati; Soldaten — vojake dati; frei — na voljo od. izbiro pustiti; sicher — zavarovati; ich stelle den Fall postavim, dajmo da; (nach d. Leben —) streči (strežem); sich — stópiti, postaviti se; *impf.* postávljati se; sich in Ordnung — razrediti se; (scheinen) delati se, hliniti se, vesti (vedem) se kakor; storiti se, potajiti se; sich persönlich — sam priti (pridem); falls sich einer nicht selbst stellt ako kdo sam ne pride.
stellenweise *adv.* mestoma, po nekaterih mestih, tam pa tam.
Stellfahrt *f.* vožnja z dostávnikom.
stellig stavèn, postavèn.
Stellschraube *f.* naravnalni vijak, vrtež.

Stellung *f.* postava, stan; (Lage) lega, mesto; (milit.) vojaški nabor, novačenje; (vor Gericht) prihod, dohod; (Rang) služba, urad; (der Wörter) stava, razstava.

Stellungsaltersclasse *f.* naborna vrsta.

Stellungscommission *f.* naborna komisija.

stellungspflichtig naborên; —e Jahre naborna leta.

stellvertretend namestên, namestovalec.

Stellvertreter *m.* namestnik, namestovalec; —in *f.* naméstnica.

Stellvertretung *f.* namestovanje, nadomestovanje.

Stellwagen *m.* dostavnik, najemni voz.

Stelze *f.* hodulja, hodaljka, štula; (Krücke) bergla.

Stelzengeher *m.* berglar.

Stelzenvogel *m.* dolgokrak, močvirnik.

Stelzfuß *m.* lesena noga, štula.

Stemmeisen *n.* dleto; *dem.* dletce.

stemmen vpreti, podpreti; *impf.* podpirati; (fällen) podreti (-derem), posekati; *impf.* podirati; (auseinander) razpreti, razklati (-koljem); *impf.* razpirati, kalati; (ein Loch) izdolbsti (izdolbem), dletiti; den Arm — sloneti z roko; nasloniti se z roko; d. Hände in die Seite — podpreti se z rokami, podbočiti se; sich — upreti se, upeti (-pnem) se; *impf.* upirati se, upenjati se.

Stemmer *m.* podpiralec, podpora; (am Wagen) ročica.

Stemmleiste *f.* ópora, opernica, opirača.

Stempel *m.* (im Mörser) tolkač, tolkalnik; (in der Stampfe) phaj, pah; (Blüten—) pestič; (am Rade) pesto; (Papier—) kolék; (bei Metallarbeitern) pečat; (Stampiglie) beležilo; Stempelkolkov, kolkovan; štempljan.

Stempelabgabe *f.* kolkovina.

Stempelamt *n.* kolkovni urad.

Stempelblüte *f.* pestični cvet.

Stempelbogen *m.* kolkova pola.

stempelfrei kolka prost, kolku ne podvržen.

Stempelgebür *f.*, **Stempelgeld** *n.* kolkovina.

Stempelgefälle *n.* kolkovni dohodek.

Stempelgesetz *n.* postava —, zakon o kolku.

Stempelmarke *f.* kolkova znamka.

stempeln kolkovati; udariti pečat na kaj.

Stempelpapier *n.* kolkovani papir.

stempelpflichtig kolku podvržen.

Stempelscala *f.* kolkova lestvica.

Stempelschneider *m.* pečatar.

stempelständig nadploden.

Stempelträger *m.* pestičnjak, pestičar.

Stempelübertretung *f.* kolkovni prestopek.

Stempler *m.* kolkovalec.

Stendelkraut *n.* podlesek.

Stendelwurz *f.* cepetec, ceptec.

Stengel *m.* steblo; *dem.* stebelce; (Kraut—) kocenj; storž; prot; Stengel- stébelni.

stengelig steblikast; protast.

stengeln v steblo iti (idem, grem), stebliti se, stéblati.

Stenograph *m.* tesnopisec, brzopisec, stenograf.

Stenographie *f.* tesnopisje, brzopisje, stenografija.

stenographieren hitro pisati (pišem), tesno pisati; brzo pisati.

stenographisch hitropisen, tesnopisen, brzopisen.

Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pusteppen prešiti (-šijem), prešivati.

Steppenfluss *m.* stepna reka.

Steppensee *m.* stepno —, pustinjsko jezero.

Steppenwolf *m.* stepni volk.

Stepper *m.* prešivalec.

Steppnaht *f.* prešev, prešiv.

Stepprock *m.* prešivana suknjica.

Steppstich *m.* prešiv, bod.

Sterbe- smrtni, mrtvaški.

Sterbebett *n.* smrtna postelja, smrtna postel (-i).

Sterbeblick *m.* smrtni pogled, pogled umirajočega.

Sterbebuch *n.* smrtne bukve *pl.*, knjiga umrlih.

Sterbefall *m.* smrtni slučaj, smrt (-i); Zahl der Sterbefälle število umrlih.

Sterbegebet *n.* molitev za umirajočega.

Sterbegeld *n.* mrtvaščina.

Sterbegerüst *n.* smrtni oder.

Sterbeglocke *f.* smrtni zvon, mrtvaški zvon, navček (Oberkr.).

Sterbehaus *n.* smrtna hiša.

Sterbehemd *n.* mrliška srajca.

Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* ſ. Sterbebett. [mrtvih.
Sterbeliſte *f.* imenik umrlih, kazalo
ſterben mreti (mrem, mrjem), umirati; umreti, v Gospodu zaspati (zaspím); dušo izdahniti, dušo pustiti; preseliti se v večnost, ločiti se od sveta; življenje skleniti, smrt storiti; poginiti; an einer Krankheit — za boleznijo umreti; vor Alter — od starosti umreti; eines gewaltſamen Todes — za silo umreti, umorjen biti (sem); eines ſchrecklichen, ſchmählichen Todes — strašno —, sramotno smrt storiti.
Sterben *n.* smrt (-i), umiranje; im — liegen umirati.
ſterbend umirajoč.
ſterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
Sterbeſtunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
ſterblich umrljiv, umrjoč, smrtén.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrlost, umrljivost; (Mortalität) pomiranje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razmer pomiranja. [rajoče.
Sterbſacrament *n.* zakrament za umi-
Stereographie *f.* telopis, telesopisje.
Stereometrie *f.* telomerstvo, telesomerje.
ſtereometriſch telesomerén.
Stereoſkop *n.* telozór; stereoskop.
ſtereotyp stalén, neizpremenjen, stereotipén. [celotisk.
Stereotypendruck *m.* stereotipni tisk,
ſteril ſ. unfruchtbar.
Sterilität *f.* ſ. Unfruchtbarkeit.
Sterling *m.* šterling.
Stern *m.* zvezda; *dem.* zvezdica; (Augen—) zenica, punčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; ſeinem —e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er iſt unter keinem glücklichen Sterne geboren nima sreče; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; der — ſchneuzt ſich zvezda se utrinja; Stern-zvezdni.
Sternanbeter *m.* zvezdomolec.
ſternartig zvezdast.
ſternbedeckt zvezdnat, zvezdat.
Sternbedeckung *f.* zakritje zvezde.
ſternbeſäet zvezdnat, ozvezdén.
Sternbild *n.* sozvezdje.
Sternblumer *m.* zvezdocvetka.
Sternchen *n.* zvezdica. [ževalec.
Sterndeuter *m.* zvezdár, vedež, vede-
Sterndienſt *m.* zvezdočastje.
Sternenbahn *f.* zvezdni pot, — tir.
ſternenhell zvezdojasén, zvezdosvít.
Sternenhimmel *m.* zvezdnato nebo.
Sternenkrone *f.* zvezdni venec.
Sternenzelt *n.* zvezdišče, zvezdnato nebo, zvezdovit svod.
ſternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* ozvezdje.
Sterngucker *m.* zvezdogléd, zvezdár.
Sterngudkerei *f.* zvezdogledstvo.
ſternhell ſ. ſternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokaz, zvezdovid.
Sternkenner *m.* zvezdoznanec.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznanstvo, zvezdarstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korala.
Sternkraut *n.* zvezdnica.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ. [ža.
Sternkreuzorden *m.* red zvezdnega kri-
Sternkunde *f.* zvezdoslovje, zvezdarstvo. [slovec.
Sternkundige *m.* zvezdoznanec, zvezdo-
ſternlos brezzvezdén.
ſternreich zvezdnat.
Sternſchnuppe *f.* zvezdni utrinek, zvezdni utrnek.
Sternſeher *m.* zvezdoglèd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljava.
Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
Sterz *m.*, Sterze *f.* rep; (Pflugſterze) ročica, priroč; rálica; Sterz (Speiſe) žganci *pl.*; žganjek.
ſterzen potépati se, skitati se.
ſtet stalén, stanovit, stanovitén, trdén; neprestán, neprestalén, redén.
ſtetig *adi.* uporén, kujav; *(mathem.)* neprestan; *adv.* zdržema; —e Größe stalna —, nepretržna količina; — proportioniert stalno sorazmerén; — verlängern neprestanoma —, nepretrgoma podaljševati.

Stacheldiſtel *f.* turšk, gladež.
Stacheldorn *m.* trn, ostěn.
Stachelfiſch *m.* ježevka.
Stachelfloſſer *m.* ostropluta.
Stachelfortſatz *m.* trnėk.
Stachelhaar *n.* ščetina.
Stachelhäuter *m.* iglokožec.
ſtachelig bodeč, ostėr, trnjev, bodljiv.
ſtacheln spodbosti (-bodem), spodbuditi, *impf.* spodbádati, spodbujati.
Stachelnuſs *f.* povodni oreh.
Stachelſchwein *n.* ježevec. [jezik.
Stachelzunge *f.* bodljivi —, zbadljivi
Stade *n.* ſ. Geſtade.
Stadel *m.* skedėnj.
Stadium *n.* stadij, daljava 125 korakov; stopnja; doba, čas.
Stadt *f.* mesto; (Feſte) trdnjava, utrjeno mesto; *dem.* mestece (mestice); Stadt= mestni.
Stadtarzt *m.* mestni zdravnik.
Stadtbeamte *m.* mestni uradnik.
Stadtbewohner *m.* meščan, mestjan.
Stadtbezirk *m.* mestni okraj, mestni okoliš; obmestje.
Stadtbrauch *m.* mestna šega.
Stadtbürger *m.* ſ. Städter. [narnica.
Stadtcaſſe *f.* mestna blagajnica, — de-
Städtebund *m.* medmestna zveza.
Städter *m.* meščán, mestján; —in *f.* meščanka, mestjanka.
Stadtgebiet *n.* obmestje.
Stadtgenoſs *m.* someščán.
Stadtgeſpräch *n.* pomestna govorica.
Stadtgraben *m.* mestni okòp, — rov.
Stadthauptmann *m.* mestni glavar.
Stadthauptmannſchaft *f.* mestno glavarstvo.
Stadthaus *n.* mestna hiša. [mestu.
ſtädtiſch mestėn, meščanski, kakor v
ſtadtkundig po vsem mestu znan, po vsem mestu razvpit.
Stadtleben *n.* mestno življenje.
Stadtmagiſtrat *m.* mestni magistrat, mestno poglavarstvo, — oblastvo. [je.
Stadtmauer *f.* mestni zid, mestno ozid-
Stadtmiliz *f.* mestna vojaščina.
Stadtphyſicus *m.* mestni nadzorni zdravnik.
Stadtrath *m.* (Verſammlung) mestni odbor, mestno svetovalstvo; (Perſon) mestni odbornik, mestni svetovalec.
Stadtrecht *n.* mestno pravo, mestna pravica.
Stadtſchuld *f.* mestni dolg.
Stadtſchule *f.* mestna šola.
Stadtſchwalbe *f.* *(Hirundo urbica)* domača lastovica, podgorida.
Stadtſiegel *n.* mestni pečat.
Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
Stadtverordnete *m.* mestni odbornik.
Stadtvolk *n.* meščani *pl.*, meščanstvo.
Stadtwache *f.* mestna straža.
Stadtwappen *n.* mestni grb.
Stadtweſen *n.* meščanstvo.
Stadtwundarzt *m.* mestni ranocelnik.
Staffage *f.* stafaža, olepšava.
Staffel *f.* stopnja; ſ. Sproſſe, Stufe. [lo.
Staffelei *f.* podstavėk; slikarsko sto-ja-
Staffelgebet *n.* pristopna molitėv.
Staffelland *n.* ſ. Stufenland.
Staffette *f.* štafeta, brzovestnik; (das Schreiben) brzovestnica.
ſtaffieren preskrbeti, opraviti, prevideti; *impf.* preskrbovati, opravljati; (Kleid) olepšati; (Hut) obšiti (-šijem); (mit Gold) pozlatiti.
Staffierung *f.* oprava, olepšava; (Gold-ſtaffierung) pozlačenje.
Stagnation *f.* kalužnost; otrplost, zastaja, onemoglost.
ſtagnieren kalužiti; zastati (-stanem), otrpniti, onemoči (-morem); *impf.* zastajati, omagovati.
Stahl *m.* jeklo, ocėl; (Feuer—) kresilo; (Wetz—) ognjilo; gehärteter — kaljeno jeklo; (Friſch—) surovo jeklo; (Guſs—) lito jeklo; Stahl= jekleni, ocelni.
Stahlarbeit *f.* jekleni izdelėk.
Stahlarbeiter *m.* jeklar.
Stahlblech *n.* jeklena plasa, pločevina.
Stahldraht *m.* jeklena žica.
ſtählen jekliti, kaliti, ocelíti; ojekliti; *fig.* ukrepiti.
ſtählern jeklén, oclén.
Stahlerz *n.* jeklena ruda.
Stahlfabrik *f.* jeklarnica.
Stahlfeder *f.* jekleno pero (-esa).
Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
Stahlhütte *f.* jeklarnica.
Stahlſchneider *m.* jeklorezec.
Stahlſtein *m.* jeklenovec, siderit.
Stahlſtich *m.* jeklorez.

Stahlware *f.* jeklenina, jeklovina, jekleno blago.
Stahlwaſſer *n.* železita voda.
Stake *f.* kol, podajáč.
Staket *n.*, **Staketenzaun** *m.* plot iz kolov, ograja iz zabitih kolov, plot.
Stalagmit *m.* stoječi kapnik, navzgornik; stalagmit.
Stalaktit *m.* viseči kapnik, navzdolnik.
Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjušnica; staja; Schwein— svinják, svinjski hlev, hlevéc; Schaf— ovčák, ovčjak, ovčji hlev; (v. Ochſen u. Kühe) volovjak, kravjak; Hühner— kurnjak, kurnik; Ziegen— kozjak, kozji hlev; Stall- hlevski, hlevni.
ſtallen scati (ščím).
Stallgeld *n.* hlevščína.
Stallgeräth *n.* pohlevje.
Stallknecht *m.* konjar, konjúh, konjski hlapéc.
Stallmeiſter *m.* konjúšnik; nadkonjár.
Stallung *f.* hlev, staja.
Stamm *m.* deblo, panj; (Stengel) steblo; (abgehauener —) parob, parobék, hlod, čok, klada; (Geſchlecht) rod, rodovina, pokolenje; (Volks—) pleme (-ena); (Capital) glavnica, matica; (gramm.) deblo; — des Körpers trup; Stamm- prvotni, izvirni.
Stammbaum *m.* rodovnik, rodoslovno drevo (-esa).
Stammbuch *n.* spominják.
Stammburg *f.* rodni grad.
Stammcapital *n.* glavnica.
Stämmchen *n.* debelce, stebelce. [na.
Stammeigenthum *n.* glavinska lastni-
ſtammeln brbljati, brbotati; (ſtottern) jecati, jecljati.
Stammeln *n.* brbljanje; jecljanje.
ſtammelnd brbljav, jecljav.
Stammeltern *pl.* prvi stariši *pl.*, pradedje *pl.*
ſtammen izhajati, biti (sem) rodu; (gramm.) izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.
Stammfolge *f.* rodosledje.
Stammform *f.* osnovna oblika.
Stammgaſt *m.* vsakdanji —, stanovitni gost. [nica.
Stammgeld *n.* zakladni denár, glav-
Stammgenoſſe *m.* rojak, rodovinec.
Stammgut *n.* dedina, dedovina, dedinstvo, dedščina.
Stammhalter *m.* zarodnik.
Stammholz *n.* deblovina, hlodovje.
ſtämmig deblovit, deblat; (Menſch) zastavén, trščat.
Stammleiter *f.* poglavna lestvica.
Stammler *m.* brbljavec, jecljavec; —in *f.* brbljavka, jecljavka. [nik.
Stammregiſter *n.* rodoslovje, rodoslov-
Stammſchloſs *n.* dedinski —, rodni grad. [zlog.
Stammſilbe *f.* debelski zlog, osnovni
Stammſitz *m.* dedina; rodna stolica.
Stammtafel *f.* rodovnik. [rodu.
Stammvater *m.* zarodnik, začetnik
Stammvermögen *n.* rodovinska imovina, dedinsko premoženje.
ſtammverwandt soroden, jednoroden; der Stammverwandte rojak; die — rojákinja. [renina.
Stammwort *n.* koreninska beseda, ko-
Stammzahl *f.* prašteviło, prvo število.
Stampfe *f.* stopa; (Handlung) phanje.
ſtampfen cepetati (-am, -ečem), tepetati (-am, -ečem), topotati, ob tla butati; peketati, ob tla udarjati; (Hirſe) phati (pham, pšem); (im Mörſer) tolči (-čem), drobiti; stolči, zdrobiti.
Stampfer *m.* phalec; (Werkzeug) phaj, pah, tolkáč; —in *f.* phalka.
Stampfgang *m.* stope *pl.*
Stampfmaſchine *f.* phalo, phalni stroj.
Stampfmühle *f.* stope *pl.*
Stampfſchlägel *m.* ſ. Stampfer.
Stampfſtück *n.* ril.
Stampiglie (Stampille) *f.* štempilja, pečátilo.
Stand *m.* stan, stališ; (Platz) mesto; (Vieh—) število; staja; (Geſtell) stojalo, stalo; (Gattung) vrsta, razred; (Verkaufsbude) tržni šator (šotor); Stände *pl.* stanovi *pl.*; feſten — haben trdno stati (stojim); guten — haben v dobrih razmerah biti (sem); ſchweren — haben v mučnem položaji biti; zuſtande bringen dognati (-ženem), dovršiti, napraviti; der Kauf kommt zuſtande kup se sklene; der Vergleich kommt zuſtande pogodijo se, poravnajo se; im —e erhalten v dobrem stanu ohraniti; im —e führen imeti (

zapisano; im —e ſein premoči (-morem), mogoče je komu; außer —e ſein ne moči; in den — ſetzen jmnd. potrebne pomočke komu dati (dám); einen Verbrecher zuſtande bringen koga ujeti (-jamem), pred sodnika postaviti; mit ſeinem —e zufrieden ſein s svojim stanom zadovoljen biti; die Sache iſt zuſtande gekommen reč se je napravila; der höchſte — des Waſſers najvišja voda; — d. Induſtrie stanje obrtnosti; Bürger— meščanstvo, meščanski stan; Ritter— viteštvo, vitezi; Jungfern— devištvo; Witwen— vdovstvo; Ehe— zákon; lediger — samski stan; e. Mann vom —e mož visokega rodu; Lehr— učiteljski stan, učiteljstvo. [dero.

Standarte *f.* praporec, zastava, ban-

Standbild *n.* kip, soha.

Ständchen *n.* podóknica.

Ständer *m.* podstavek, stebér. [stan.

Standeserhöhung *f.* povzdiga v višji

Standesherr *m.* plemič, žlahtni gospod, plemenitaš.

Standeskörper *m.* stanovski oddelek.

ſtandesmäßig primeren stanu.

Standeswahl *f.* volitev stanú.

Standeszuſtändigkeit *f.* stanovska pristojnost.

Ständeunterſchied *m.* razloček —, razlika stanov. [stanov.

Ständeverſammlung *f.* zbor deželskih

Ständeweſen *n.* stanovstvo.

ſtandfähig ſ. ſtabil.

Standfeſtigkeit *f.* stalnost, stojalnost.

Standgeld *n.* mestnina, stojina.

ſtandhaft stanovitén, stanovit, stalen; trden, jak.

Standhaftigkeit *f.* stanovitnost, stalnost; trdnost, jakost.

ſtandhalten vztrajati, dotrajati.

ſtändig ſ. beſtändig.

ſtändiſch stanovski, deželnih stanov; —er Ausſchuß stanovski odbor.

Standkerze *f.* sveča stalnica.

Standlager *n.* stanišče. [črta.

Standlinie *f.* črta osnovnica, glavna

Standort *m.* stojišče, stanovišče, stajališče; bivališče.

Standpunkt *m.* stališče, motrišče, smatrališče.

Standquartier *n.* stanišče, stanovališče.

Standrecht *n.* preki sod, nagli sod.

ſtandrechtlich *adv.* po prekem —, po naglem sodu.

Standrede *f.* nagrobni govor.

Standriſs *m.* načrt, očrtek, črtež.

Standvogel *m.* stalna ptica.

Stange *f.* drog, ranta, prekla, rajica (Steierm.); (Pfahl) kol; (Wiesbaum) žrd (-i); (Gold—) pálica, šibica; (Hühnerſtange) greda, gred (-i); jemandem die — halten potegniti se za koga, zagovarjati koga.

Stängel *m.* ſ. Stengel.

Stangeneiſen *n.* železo v palicah. [last.

ſtangenförmig rantast, palicast, prek-

Stangenholz *n.* rante *pl.*, kolje *pl.*, late *pl.*, prekle *pl.*

Stangenſchwefel *m.* žveplo v šibicah.

Stangenſilber *n.* srebro v šibicah, — v zlitkih.

Stangenzirkel *m.* veliko šestilo.

ſtänken zbadati, súntati, ščúvati (ščujem), zabávljati, svajo delati.

Stänker *m.* svadljivec, zabavljivec, šuntar, ščuváj; (ſtinkende Perſon) smrdljivec, smrdúh.

Stänkerei *f.* svaja, zdražba, zbadanje; (Geſtank) smrad, smradež.

Stänkerin *f.* svadljivka, zabavljivka; smrdulja.

ſtänkern smraditi; zasmráditi, usmráditi; (ſtöbern) stikati (-čem), vohati; prestakniti.

Stanniol *n.* stanijol, kositrni list.

stante pede *adv.* na mestu, kar na mestu.

Stapel *m.* kol; (Haufe) gramada (gromada, gromada), kup, zagreb; (Ort) skladišče, sklad, skladališče; (Schiffswerfte) ladijenica, brodarnica; ein Schiff vom — laufen laſſen ladijo spustiti na morje.

ſtapeln koracati; (legen) skladati, zlagati; (unterlegen) podlagati; podložiti.

Stapelgeld *n.* skladnina.

Stapelort *m.* skladišče.

Stapelplatz *m.* skladišče.

Stapelrecht *n.* skladna pravica.

Stapelware *f.* skladno blago.

Stapfe *f.* stopinja, stopáj, trag.

Star *m.* (Vogel) škorec, skvorec; (Weibchen) škórčevka; (am Auge) bel

(-í); (ſchwarzer —) slepota črna; (Maß) star; Star- škorčji.

ſtark *adi.* močen, krepek, jak; ramen, čvrst, korenjaški, silen; (Kälte) hud, oster; —er Menſch hrust, trščat človek; *adv.* močno, jako, silno; ſtärker werden močnéti (močnejem).

Starkbrüſtig prsat, prsnat.

Stärke *f.* moč (-í), sila; krepost, jakost, čvrstost; (Dicke) debelost, debelina; (Mehl—) skrob, krfka.

Stärkemaſchine *f.* skrobilo.

ſtärken krépiti, krepčati, jačiti; okrepiti, okrepčati, pokrépčati, poživiti, ojačiti, potrditi; *impf.* pokrepčevati, oživljati, potrjevati; (Wäſche) skrobiti; poskrobiti.

ſtärkend krepčalen, krepilen.

Stärkfabrik *f.* skrobarnica.

ſtarkgebaut zastávěn, zajétěn.

ſtarkglänzend sijajen.

Stärkhändler *m.* skrobár.

Stärkmehl *n.* skrob, skrobovina, krfka.

Stärkung *f.* okrepa, okrepčava, potrdba, poživljava.

Stärkungsmittel *n.* krepilo, krepčalo.

Stärkwäſche *f.* perilo za skróbljenje.

Staroſt *m.* starosta, starejšina.

ſtarr tog, okorèl, otrpen, premrl, drevén, odrevenel; — werden okreniti; (Körpertheile werden —) otrpniti, premreti (-mrem), odreveneti, okoreti; — anſehen srepo —, strmo gledati, viriti, štrleti; upreti (-prem) —, izbuljiti oči v koga.

ſtarren okrepniti, okreniti; (v. Kälte) dreveneti, premreti, otrpniti, okoreti, skrepeniti; (von Haaren) sršiti se, ščetiniti se, po konci vstajati.

Starrheit *f.* togost, otrplost, okorelost, premrlost.

Starrkopf *m.* trmoglavec, trdoglavec, svojeglavec, trdovratnež; (weibl.) svojeglavka, trmoglavka, trdovratnica.

ſtarrköpfig trmast, trmoglav, trmoglavén, svojeglav, trdoglav, trdokorén, trdovratén.

Starrköpfigkeit *f.* trmoglavost, svojeglavost, trdovratnost.

Starrkrampf *m.* odrevenelost, krč.

Starrſinn *m.* trma, trmoglavje, uporstvo, trdovratnost.

ſtarrſinnig trmast, trdovratén.

Starrſucht *f.* mrtvičnost, omrtvelost.

Startin *m.* štrtin, štartin.

ſtät u. ſ. w. ſ. ſtet.

ſtatariſch postajajóč; počasen.

Statik *f.* statika, nauk o jednakotežji.

Station *f.* postaja; (Anſtellung) služba, mesto.

ſtationär stanovit, stalen.

ſtationieren mesto —, službo imeti (imám).

Stationschef *m.* postajni načelnik.

Stationsort, Stationsplatz *m.* postaja; stanovišče, stanišče.

Statiſt *m.* statist, stojak.

Statiſtik *f.* statistika, državopis.

Statiſtiker *m.* državopisec, statistik.

ſtatiſtiſch državopisen, statističen.

Stativ *n.* stalo, stojalo, podstavec.

ſtatt *praep.* namesto, mesto; *coni.* ne da bi — še le, ne da — ampak še.

Statt *f.* mesto, torišče; ostaneк; zuſtatten kommen prav priti (pridem), na hvalo priti; *impf.* prav hoditi; an Kindes ſtatt na mesto sina, — hčere; za otroka; an Kindes ſtatt nehmen posinoviti, pohčeriti; vonſtatten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spéšiti se, ročiti se; an meiner — na mojem mestu.

Stätte *f.* mesto, torišče; in Zuſammenſetzungen meiſt mit der Silbe -išče gebildet: Brand— pogorišče; Kampf— bojišče; Zufluchts— pribežališče.

ſtättelos brez ostanka, brez ostaje.

ſtattfinden vršiti se, goditi se; dovršiti se, zgoditi se; — laſſen dopustiti, dovoliti; *impf.* dopuščati, dovoljevati.

ſtattgeben dopustiti, privoliti; *impf.* dopuščati, privoljevati.

ſtatthaben mogoč biti (sem), dopuščen biti; ſ. ſtattfinden. [ven.

Statthaft umesten, pripuščen, posta-

Statthaftigkeit *f.* umestnost, dopuščenost.

Statthalter *m.* cesarski namestnik.

Statthalterei *f.* cesarsko namestništvo.

Statthaltereirath *m.* namestniški svetovalec, — svétnik.

ſtattlich ugleden, vznesen, odličen; znaten; lep, zal.

Stattlichkeit *f.* brhkota, brhkost.

Statue *f.* kip; soha, slop. [povje.
Statuengruppe *f.* skupina kipov, ki-
statuieren ustanoviti, postáviti; *impf.* postávljati, ustanavljati; ein Exempel — kazniti koga drugim v strah.
Statur *f.* postava, rast (-i), stas.
Status *m.* stan, stanje; sestava, osobje; *status quo* sedanji stan; im *status quo* belassen pustiti, kakor je bilo dosedaj.
Statut *n.* ustanova, zakon; —en *pl.* pravila *pl.*, naredbe *pl.*
Staub *m.* prah; *dem.* prašěk; — machen prašiti; zaprašiti; sich aus dem — machen pobrati (-berem) jo, pobrisati (-brišem) jo, pocediti jo, popihati; (Stäublein Brot) tróhica, mrvica.
staubbedeckt prašěn, zaprašèn.
Staubbesen *m.* omelo, ometlica.
Staubbeutel *m.* prašnica.
Staubblüte *f.* prašni cvet.
Staubbrand *m.* snet (-i).
stauben prašiti se, kaditi se; es staubt prah se dela.
stäuben prašiti, prah delati; oprašiti; s prahom potresti.
Stäuber *m.* ometalo, omelo, ometih.
stäubern izprášiti.
Staubfaden *m.* prašníčna nit (-i), prašna nit (-i).
Staubfeder *f.* mah, puh.
Staubfigur *f.* praholik.
Staubgefäß *n.* prašnik.
staubig prašěn, prašiv, prašnat; — werden zaprašiti se, oprašiti se.
Staubkamm *m.* gosti glavnik; gostozobi česalnik, — češělj.
Staubkörnchen *n.* prašno zrnce.
Staublaus *f.* gnida.
Staublavine *f.* suhi —, prašni plaz.
Staublecker *m.* praholizěc, lizávt.
Staubmehl *n.* poliska, mel (-i).
Staubpilz *m.* prašnata gliva.
Staubregen *m.* pršica, pršavica; es fällt — prši. [děc.
Staubschwamm *m.* krvnica, babji pez-
Staubweg *m.* pestič; vrat.
Staubwirbel *m.* vrtiněc.
Stauch *m.* rokavěc; rokavnica.
stauchen (Hanf) sušiti; posušiti; (Fluss) zajeziti, zagraditi; *impf.* zajezovati, zagrájati; (d. Fleisch) vôditi, povôditi, posušiti; (Ware) v sod tlačiti, gatiti.

Staude *f.* grm; *dem.* grmič, grmičěk; *coll.* grmovje, šibje; (schlanker Stamm) šiba, šibica, pálica.
staudenartig, staudenförmig grmast.
Staudengewächs *n.* grmasta rastlina.
staudig grmat, grmovit.
stauen jeziti; zajeziti; s. stauchen.
staunen strmeti, čuditi se, diviti se; ostrmeti, osupniti, presenètiti se, zavzeti (-vzamem) se, začuditi se; *impf.* zavzémati se.
Staunen *n.* strmenje, čud.
staunenswert prečuděn, predivěn.
Staupbesen *m.* šiba, tepeška.
Staupe *f.* tepeška, šiba.
stäupen tepsti (-pem), šeškati, šibati.
Stauung *f.* vzpor; zagraja.
Stauwasser *n.* zagatjena voda, zaježena voda, napeta voda.
Stauwerk *n.* zastava.
Stearin *n.* lojěc, lojevina; stearin.
Stearinkerze *f.* stearinska sveča.
Stearinsäure *f.* lojna kislina. [šica.
Stechapfel *m.* kristavěc, svinjska du-
Stechbahn *f.* bodišče, kolišče.
stechen bosti (bodem), búcati, zbadati; zbosti, ubosti, bucniti; (v. Bienen, Schlangen) pikati, ujedati; pičiti, pikniti, ujesti (-jem); (Mücken) ščipati (-pljem); ščipniti; (mit Worten) pikati, zbadati; (in Kupfer) rezati (režem), dolbsti, vrezovati; vdolbsti, vrezati; (abstechen) klati (koljem); zaklati, zabosti; (im Kartenspiel) pobiti (-bijem), ubiti; *impf.* pobijati; in d. See — odpluti (-plujem, -plovem), odplavati, odriniti; *impf.* odrivati, odhajati; (in die Nase —) ščemeti, skleti; Silben — dlako cepiti; mit Lanzen — s kopjem bojevati se; d. Sonne sticht solnce peče, — žge, — pripeka. [*pl.*
Stechen *n.* bodenje, grizenje, bodljaji
stechend bodljiv, zbadljiv, bodèč; (Geschmack) rezěn, rezěk.
Stecher *m.* klavěc; rezěc, vrezovalěc; (Instrum.) bodalo, boděc.
Stechfliege *f.* obád.
Stechmücke *f.* komár.
Stechpalme *f.* bodeča —, ostrolistna palma, ostrolistnica.
Stechplatz *m.* bodišče.
Stechspaten *m.* bodilj.

Stechvieh *n.* klavna živina.
Stechwaſſe *f.* bodalo, bodák. [ka.
Stechwinde *f.* *(Smilax aspera)* tetivi-
Steckbrief *m.* iskalni list, zatikalni list; ſerbokr. teralica.
ſteckbrieflich z iskalnim listom.
Stecken *m.* palica; gorjača, robatica, grčavka, kol.
ſtecken *intr.* tičati (-čim), vtaknen biti (sem); im Moraſt — vozeti; — bleiben obtičati, vezniti; (im Reden) obtičati, ustavi se govor; zu Hauſe — doma čepeti, — sedeti; die Sache ſteckt reč spi; der Schlüſſel ſteckt ključ tiči; beiſammen — skup biti (sem), — tičati; unter einer Decke — zgovorjen biti; im Halſe — bleiben v grlu obtičati; *tr.* vtakniti, zavezniti; *impf.* vtikati; (auf etwas) natakniti, *impf.* natikati; (aufſpießen) nabosti (-bodem), *impf.* nabádati; (in die Taſche —) mašiti, gatiti; zamašiti, vgatiti, vtakniti; (Bohnen, Erbſen) saditi; in Brand — zažgati (-žgem), zapaliti, zasmoditi; Pfähle — koliti; ins Gefängnis — v ječo zapreti, v luknjo vtakniti; auf die Naſe — (na nos) natakniti, *impf.* natikati; ſich in Schulden — zadolžiti se, dolgove si nakopati (-kopljem).
Steckenpferd *n.* leseni konj; jeder hat ſein — vsak jezdari svojega osla.
Steckenzaun *m.* plot iz kolov.
Steckling *m.* natič, zatič.
Stecknadel *f.* búcika, igla; kijčika, glavičarica, medenica, poglica, picla.
Stecknetz *n.* mreža zatikača.
Steckreis *n.* natič, mladika.
Steg *m.* brv (-í); mostič; (Weg) steza, bodnik; (an d. Violine) kobilica, sedlo.
Stegreif *m.* stremen; aus d. — zmesta, iznenada, nepripravljeno, brez priprave.
Stehauf *m.* vstajalček.
ſtehen stati (stojim), stójati, stojévati; im Lichte — zaslanjati luč; die Saaten — gut žita dobro kažejo; — bleiben obstati, postati (-stanem); *impf.* obstajati, postajati; im Wege — na poti biti (sem), ovirati; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljati za; (in der Arbeit —) delo imeti (imam) pri kom; müſſig — postavati, postajati; zu Berge — po konci stati, ščetiniti se, ježiti se; — laſſen pri miru pustiti; Schildwache — na straži stati, stražiti; (bürgen) porok biti; auf dem Punkte — nameravati, namenjen biti; (v. Kleidern) podati se, prileči (-žem); — machen ustaviti; in Anſehen — veliko veljati; unter Aufſicht — pod varstvom biti; Rede — odgovor dati, odgovarjati; im Amte — službo opravljati; wie ich gehe und ſtehe kakor sem; das ſteht im Buche to se bere v knjigi; in unſerer Macht ſteht es v naši moči je; er ſteht unter dem Pantoffel žena hlače nosi; wie ſteht es? kako je? kako se imaš? was ſteht zu Dienſten? s čim vam morem postreči? kaj bi radi? er ſteht ſich gut dabei on ima dobiček pri tem.
Stehen *n.* stanje.
Stehenbleiben *n.* obstájanje.
ſtehend stoječ, stalen; —es Epitheton stalen pridevek; in —en Gebrauch kommen ustanoviti se, v rabo priti (pridem).
ſtehlen krasti (kradem), izmikati, zmikati; ukrasti, izmakniti.
Stehlen *n.* kraja, kradež, tatvina.
Stehler *m.* kradljivec, zmikalec, tat; —in *f.* kradljivka, tatica.
ſtehleriſch kradljiv, tatvinski.
Stehlſucht *f.* kradljivost.
Stehmännchen *n.* vstajalček, možicelj.
Stehpult *n.* stojni pisalnik.
ſteif tog, trd, okorél; (unbiegſam) negibčen, neokretčen, okoren, drvén; (Kälte) premrl, otrpnel, odrevenel; — werden otrdeti, okreniti, odreveneti; — thun napenjati se; ſerbokr. kočiti se.
Steife *f.* ſ. Steifheit.
ſteifen krepiti; pokrépiti; (Wäſche) skrobiti; ſich auf etw. — opirati se; (wider etwas) upirati se, protiviti se, ustavljati se.
Steifhals *m.* trdoglavec, trmoglavec, trdovratnik.
Steifheit *f.* togost, okorelost, okornost, negibčnost, neokretnost; otrpnelost, premrlost.
ſteifig trm, trmast, trmoglav.
Steifkopf *m.* ſ. Steifhals.
Steifrock *m.* skrobljeno krilo.
Steiffinn *m.* trma, kvja.

Steig *m.* steza; hodnik, pešpot; (im Schnee) gaz (-i); (über d. Zaun) prelaz.
ſteigbar pristopĕn, dohodĕn, hodĕn.
Steigbaum *m.* vzhodi *pl.*
Steigbügel *m.* stremen. [*pl.*
Steigeiſen *n.* zareza, krampež, dereze
ſteigen (gehen) iti (idem u. grem), hoditi, stopati; stopiti; lezti, laziti, kobacati; (auf d. Baum) plezati, lezti; splézati, vzpeti (-pnem) se, popeti se; *impf.* spénjati se; (vom Waſſer) rasti, naraščati, vzdigovati se, nastópati; (im Preiſe) dražiti se, v ceni rasti; podražiti se, poskočiti; zu Pferd — konja zasesti (-sedem), zajahati (-jaham u. -jašem); vom Pferde — razsesti (-sedem); (empor—) vzdigniti se, vzdigovati se.
ſteigend rastóč, naraščajóč; vzhodĕn; —es Verhältniß rastoča razmera; das Steigende brežina.
Steiger *m.* plezalĕc, lezĕc, lestvenik.
ſteigern vikšati, množiti; povikšati, povišati, povéčati, pomnožiti; povikševati, pomnoževati; (Preis) dražiti; podražiti; (gramm.) stópnjati, stopnjevati.
Steigerung *f.* povikševanje, povikšanje; množitĕv, pomnožitĕv; (gramm.) stopnjatĕv, stopnjevanje, primerjatĕv; (Auction) dražba.
Steigerungsſtufe *f.* stopnja.
Steighöhe *f.* višina brežine; vzdiga.
Steigrad *n.* stopnjato kolo.
Steigriemen *m.* stremenski jermen, remen pri stremenu. [cev.
Steigrohr *n.* stoječa cev (-i), vzvodna
Steigung *f.* naráščanje, vzhod, vzhoja, vzlazĕk; (Höhe) vzpón, vzdig.
ſteil strm, strmán, strmovit, sprt; navzdrs (navzdol); —er Abhang strmĕc, strmina, strmol.
Steile, Steilheit *f.* strmina, strmota, strm (-i), strmĕc.
Steilküſte *f.* strmo obrežje.
Steilweg *m.* strmi pot.
Stein *m.* kamen; *dem.* kamenčĕk, kámenčič; *coll.* kámenje, kamnje; von — kamnén, kamén, kamnat; (im Obſt) koščica, pečka; (Krankheit) kamen, pesĕk; (Fels) peč (-i), skala; Stein- *kamnén, kamén*, kamnat; (v. Steine) kamenit, kámnovit, kamenitĕn, skal vit; (dem Stein ähnlich) kamnast, k menast.
Steinadler *m.* planinski orĕl; lunj
ſteinalt prestar, silno star.
Steinarbeit *f.* kamneni izdelĕk, d iz kamena.
Steinart *f.* kamenina, kamenovina.
Steinauſter *f.* kamenica.
Steinbeißer *m.* kačela; jelšnica.
Steinbier *n.* koritnjak.
Steinbirne *f.* presedalka, presédara.
Steinbock *m.* kozoróg, divji kozĕl.
Steinboden *m.* kamenita tla; griža.
Steinbrech *m.* kamenokreč, vodno z leni kreč. [ma
Steinbrecher *m.* kamenolomĕc, kam
Steinbruch *m.* kamenolóm, kamená nica, kameniščе.
Steinbrücke *f.* zidani most.
Steinbuche *f.* gabĕr, gabrovĕc; Stei buchen- gabrov. [le
Steinbuchenholz *n.* gabrovina, gabr
Steinbutte *f.* kambala.
Steindroſſel *f.* slegúr, kanjuh.
Steindruck *m.* kamenotis, kamenotisk Steindruck- kamenotisni.
Steindrucker *m.* kamenotiskár.
Steindruckerei *f.* kamenotiskarnica.
Steineiche *f.* gradĕn, črepinjek.
ſteinern kamnén, kamén, kamna kamenit.
Steinflechte *f.* skalni lišáj.
Steinfrucht *f.* koščičasti plod, koščič nati sad. [nic
Steinfrüchtler *m.* koščičnica, pečko
Steingerölle *n.* prod, prodĕc, prod vina, sviščˇ, grušĕc, gramoz, brebirišč
Steingewächs *n.* kaména rastlina, k menoživka.
Steingries *m.* ſ. Steingerölle.
Steingut *n.* kamenina.
ſteinguten beloprstén.
Steingeſchirr *n.* beloprstena posoda.
ſteinhart trd kakor kamen.
Steinhauer *m.* kamenosèk, kamená
Steinhaufe *m.* groblja, kup kamenj
Steinhaus *n.* kamenica.
Steinholz *n.* okameneli les.
Steinhuhn *n.* skalni jereb, kotorna.
ſteinicht kamenast.
ſteinig kamenit, kamenovit.

steinigen kámenati, kamenovati, s kamenjem posuti (-sujem u. -spèm); *impf.* posipati (-pljem).
Steiniger *m.* kamenalèc.
Steinigung *f.* kamenovanje.
Steinkauz *m.* skovír, ćuk.
Steinkenntnis *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo.
Steinkern *m.* koščica, pečka.
Steinkies *m.* kremenik, kremenikovèc.
Steinklee *m.* medèna detelja; orehovèc.
Steinklippe *f.* pečina, skalina; čer (-í), čerina, grebèn.
Steinkluft *f.* razsedlina, špilja.
Steinkohle *f.* premog.
steinkohlen iz premoga, premogov.
Steinkohlenbergwerk *n.* premogov rudnik, premogárnica.
Steinkohlenknappe *m.* premogár.
Steinkoralle *f.* kamenoživka. [lina.
Steinkörper *m.* okamenina, okamene-
Steinkunde *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo. [ga.
Steinlager *n.* kamenišče; sloj premo-
Steinmarder *m.* kuna belica, skalna kuna, domača kuna.
Steinmark *n.* kámeni mozèg.
Steinmasse *f.* kamenovina, kamenina.
Steinmetz *m.* kamenosèk, kamenár, klesar.
Steinmetzwerkstätte *f.* kamenárnica.
Steinnuss *f.* koščak, koščanèc, kosténèc. [ovočje.
Steinobst *n.* koščičasto —, pečkóvnato
Steinöl *n.* kaménо olje, nafta.
Steinpech *n.* skalna smola.
Steinpflaster *n.* kameníti tlak, kámnati tlak.
Steinplatte *f.* kaména plošča, skrl (-í).
Steinrabe *m.* klavžar, samotár.
steinreich kámnat, kamnovit; *fig.* prebogat.
Steinreich *n.* rudstvo, rudninstvo, kamenstvo.
Steinröthel *n.* slegúr; rúdéjèc. [(-í).
Steinsalz *n.* slankamen; kaména sol
Steinsame *m.* tičje prosó.
Steinschichte *f.* plast (-í) kamenja.
Steinschleifer *m.* kamenobrusèc.
Steinschleuder *f.* prača, frača.
Steinschmatzer *m.* repaljšica, beloritka, podskalar.
Steinschneider *m.* kamenoréz, kamenorezèc.
Steinschneidekunst *f.* kamenorezba.
Steinschreiber *m.* kamenopisèc.
Steinsplitter *m.* brusèc.
Steintaube *f.* divji golob.
Steinwall *m.* nasip iz kámenja.
Steinweichsel *f.* razblikèc.
Steinwurf *m.* lučáj.
Steinwurzel *f.* sladka korenina, osladič.
Steiß *m.* rit (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdanja; Steiß- ritni.
Steißbein *n.* trtica, sednica.
Steißfuß *m.* ponirèk, potapljalèk, potikalka.
Stellage *f.* polica.
Stelldichein *n.* sestanèk, shod, skrívni shod.
Stelle *f.* mesto; (Ort) kraj; (Behörde) oblast (-i), oblastništvo, gosposka; (Dienst) služba, urad; an Ort und — na mesto; na mestu; auf d. — zdajci, spotoma, pri tej priči, koj, brž.
stellen postaviti, deti (denem), dejati (dem, denem), položiti; *impf.* postávljati, dévati; polágati; pokladati; (hinzu) pristaviti, *impf.* pristavljati; auf freien Fuß — izpustiti, oprostiti; *impf.* izpuščati; vor Gericht — pred sodnika postaviti, — pripeljati (-peljem); eine Frage — vprašati, poprášati, vprašanje zastáviti; in Empfang — med dohodke zapisati (-pišem); *impf.* — zapisovati; richtig — ugotoviti; eine Forderung — terjati, zahtévati; Soldaten — vojake dati; frei — na voljo od. izbiro pustiti; sicher — zavarovati; ich stelle den Fall postavim, dajmo da; (nach d. Leben —) streči (strežem); sich — stópiti, postaviti se; *impf.* postávljati se; sich in Ordnung — razrediti se; (scheinen) delati se, hliniti se, vesti (vedem) se kakor; storiti se, potajiti se; sich persönlich — sam priti (pridem); falls sich einer nicht selbst stellt ako kdo sam ne pride.
stellenweise *adv.* mestoma, po nekaterih mestih, tam pa tam.
Stellfahrt *f.* vožnja z dostávnikom.
stellig stavèn, postavèn.
Stellschraube *f.* naravnalni vijak, vrtež.

Stellung *f.* postava, stan; (Lage) lega, mesto; (milit.) vojaški nabor, novačenje; (vor Gericht) prihod, dohod; (Rang) služba, urad; (der Wörter) stava, razstava.

Stellungsaltersclasse *f.* naborna vrsta.

Stellungscommission *f.* naborna komisija.

stellungspflichtig naborên; —e Jahre naborna leta. [lên.

stellvertretend namestên, namestovalèc; —in *f.* naméstnica.

Stellvertreter *m.* namestnik, namestovalèc; —in *f.* naméstnica.

Stellvertretung *f.* namestovanje, nadomestovanje.

Stellwagen *m.* dostavnik, najemni voz.

Stelze *f.* hodulja, hodaljka, štula; (Krücke) bergla.

Stelzengeher *m.* berglar.

Stelzenvogel *m.* dolgokrak, močvirnik.

Stelzfuß *m.* lesena noga, štula.

Stemmeisen *n.* dleto; *dem.* dletce.

stemmen vpreti, podpreti; *impf.* podpirati; (fällen) podreti (-derem), posekati; *impf.* podirati; (auseinander) razpreti, razklati (-koljem); *impf.* razpirati, kalati; (ein Loch) izdolbsti (izdolbem), dletiti; den Arm — sloneti z roko; nasloniti se z roko; d. Hände in die Seite — podpreti se z rokami, podbočiti se; sich — upreti se, upeti (-pnem) se; *impf.* upirati se, upenjati se.

Stemmer *m.* podpiralèc, podpora; (am Wagen) ročica.

Stemmleiste *f.* ópora, opernica, opirača.

Stempel *m.* (im Mörser) tolkáč, tolkalnik; (in der Stampfe) phaj, pah; (Blüten—) pestič; (am Rade) pesto; (Papier—) kolék; (bei Metallarbeitern) pečat; (Stampiglie) beležilo; Stempelkolkov, kolkovan; štempljan.

Stempelabgabe *f.* kolkovina.

Stempelamt *n.* kolkovni urad.

Stempelblüte *f.* pestični cvet.

Stempelbogen *m.* kolkova pola.

stempelfrei kolka prost, kolku ne podvržen. [kovina.

Stempelgebür *f.*, Stempelgeld *n.* kol-

Stempelgefälle *n.* kolkovni dohodek.

Stempelgesetz *n.* postava —, zakon o kolku.

Stempelmarke *f.* kolkova znamka.

stempeln kolkovati; udariti pečat na kaj.

Stempelpapier *n.* kolkovani papir.

stempelpflichtig kolku podvržen.

Stempelscala *f.* kolkova lestvica.

Stempelschneider *m.* pečatar.

stempelständig nadploden.

Stempelträger *m.* pestičnjak, pestičar.

Stempelübertretung *f.* kolkovni prestopek.

Stempler *m.* kolkovalèc.

Stendelkraut *n.* podlesèk.

Stendelwurz *f.* cepetèc, ceptec.

Stengel *m.* steblo; *dem.* stebelce; (Kraut—) kocénj; storž; prot; Stengel- stébelni.

stengelig steblikast; protast.

stengeln v steblo iti (idem, grem), stebliti se, stéblati.

Stenograph *m.* tesnopisèc, brzopisèc, stenograf.

Stenographie *f.* tesnopisje, brzopisje, stenografija.

stenographieren hitro pisati (pišem), tesno pisati; brzo pisati.

stenographisch hitropisên, tesnopisên, brzopisên. [stinja.

Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pu-

steppen prešiti (-šijem), prešívati.

Steppenfluss *m.* stepna reka. [jezero.

Steppensee *m.* stepno —, pustinjsko

Steppenwolf *m.* stepni volk.

Stepper *m.* prešivalèc.

Steppnaht *f.* prešév, prešiv.

Stepprock *m.* prešívana suknjica.

Steppstich *m.* prešiv, bod.

Sterbe- smrtni, mrtvaški.

Sterbebett *n.* smrtna postelja, smrtna postel (-i).

Sterbeblick *m.* smrtni pogled, pogled umirajočega.

Sterbebuch *n.* smrtne bukve *pl.*, knjiga umrlih.

Sterbefall *m.* smrtni slučaj, smrt (-i); Zahl der Sterbefälle število umrlih.

Sterbegebet *n.* molitév za umirajočega.

Sterbegeld *n.* mrtvaščina.

Sterbegerüst *n.* smrtni odèr.

Sterbeglocke *f.* smrtni zvon, mrtvaški zvon, navček (Oberkr.).

Sterbehaus *n.* smrtna hiša.

Sterbehemd *n.* mrliška srajca.

Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* ſ. Sterbebett.
Sterbeliſte *f.* imenik umrlih, kazalo
ſterben mreti (mrem, mrjem), umirati; umreti, v Gospodu zaspati (zaspím); dušo izdahniti, dušo pustiti; preseliti se v večnost, ločiti se od sveta; življenje skleniti, smrt storiti; poginiti; an einer Krankheit — za boleznijo umreti; vor Alter — od starosti umreti; eines gewaltſamen Todes — za silo umreti, umorjen biti (sem); eines ſchrecklichen, ſchmählichen Todes — strašno —, sramotno smrt storiti.
Sterben *n.* smrt (-i), umiranje; im — liegen umirati.
ſterbend umirajoč.
ſterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
Sterbeſtunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
ſterblich umrljiv, umrjoč, smrtén.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrlost, umrljivost; (Mortalität) pomiranje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razmer pomiranja.
Sterbſacrament *n.* zakrament za umirajoče.
Stereographie *f.* telopis, telesopisje.
Stereometrie *f.* telomerstvo, telesomerje.
ſtereometriſch telesomerén.
Stereoſkop *n.* telozór; stereoskop.
ſtereotyp stalén, neizpremenjen, stereotipén.
Stereotypendruck *m.* stereotipni tisk, celotisk.
ſteril ſ. unfruchtbar.
Sterilität *f.* ſ. Unfruchtbarkeit.
Sterling *m.* šterling.
Stern *m.* zvezda; *dem.* zvezdica; (Augen—) zenica, punčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; ſeinem —e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er iſt unter keinem glücklichen Sterne geboren nima sreče; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; der — ſchneuzt ſich zvezda se utrinja; Sternzvezdni.
Sternanbeter *m.* zvezdomolec.
ſternartig zvezdast.
ſternbedeckt zvezdnat, zvezdat.
Sternbedeckung *f.* zakritje zvezde.
ſternbeſäet zvezdnat, ozvezdén.
Sternbild *n.* sozvezdje.
Sternblumer *m.* zvezdocvetka.
Sternchen *n.* zvezdica. [ževalec.
Sterndeuter *m.* zvezdár, vedež, vede-
Sterndienſt *m.* zvezdočastje.
Sternenbahn *f.* zvezdni pot, — tir.
ſternenhell zvezdojasen, zvezdosvit.
Sternenhimmel *m.* zvezdnato nebo.
Sternenkrone *f.* zvezdni venec.
Sternenzelt *n.* zvezdišče, zvezdnato nebo, zvezdovit svod.
ſternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* ozvezdje.
Sterngucker *m.* zvezdogléd, zvezdár.
Sterngucherei *f.* zvezdogledstvo.
ſternhell ſ. ſternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokaz, zvezdovid.
Sternkenner *m.* zvezdoznanec.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznanstvo, zvezdarstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korala.
Sternkraut *n.* zvezdnica.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ. [ža.
Sternkreuzorden *m.* red zvezdnega kri-
Sternkunde *f.* zvezdoslovje, zvezdarstvo. [slovec.
Sternkundige *m.* zvezdoznanec, zvezdo-
ſternlos brezzvezden.
ſternreich zvezdnat.
Sternſchnuppe *f.* zvezdni utrinek, zvezdni utrnek.
Sternſeher *m.* zvezdoglèd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljava.
Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
Sterz *m.*, Sterze *f.* rep; (Pflugſterze) ročica, priroč; rálica; Sterz (Speiſe) žganci *pl.*; žganjek.
ſterzen potépati se, skitati se.
ſtet stalén, stanovit, stanovitén, trdén; neprestán, neprestalén, redén.
ſtetig *adi.* uporén, kujav; *(mathem.)* neprestan; *adv.* zdržema; —e Größe stalna —, nepretržna količina; — proportioniert stalno sorazmerén; — verlängern neprestanoma —, nepretrgoma podaljševati.

Stetigkeit *f.* upornost, kujavost; stalnost, neprestanost, zveznost, nepretržnost.

ſtets *adv.* vedno, neprestano.

Steuer *f.* dača, davščina, davėk, dan (-i); directe — neposredni davėk; indirecte — posredni davėk; — auflegen davėk naložiti; — ausſchreiben davėk razpisati (-pišem); — abſchreiben odpisati davėk; (Gabe) milodár, miloščina; Steuer- davčen, davkarski.

Steuer *n.* ſ. Steuerruder.

Steuerabſchreibung *f.* odpis davkov.

Steueramt *n.* davkarski urad, davkarstvo.

Steuerausſchreibung *f.* razpis davkov.

ſteuerbar davku podvržen.

Steuerbeamte *m.* davkarski uradnik.

Steuerbezirk *m.* davčni okraj.

Steuerbogen *m.* davčni list.

Steuerbuch *n.* davčna knjiga.

Steuercenſus *m.* davčni census.

Steuereinnehmer *m.* davkar.

ſteuerfrei davka prost, brez davkov.

Steuerfreiheit *f.* prostost davka.

Steuergefälle *n.* dohodėk iz davkov.

Steuergemeinde *f.* davčna občina.

Steuergulden *m.* davčni goldinar.

Steuerjahr *n.* davčno leto.

Steuerliſte *f.* davčni popis. [milar.

Steuermann *m.* korman, krmár, kr-

ſteuern (Einhalt thun) odvrniti, ovreti (-vrem), v okom priti (pridem); *impf.* odvrāčati, ovirati; (Schiff) krmiti, kormaniti, strúmati, strumljati; zakrmiti; (bei—) priložiti, dati.

Steuernachlaſs *m.*, **Steuernachſicht** *f.* spregled —, odpust na davkih, odpust davka.

Steuernagel *m.* zakolnik, iglica.

Steuerpatent *n.* postava zastran davkov, davčni patent. [nost.

Steuerpflicht *f.* davčna dolžnost, davčſteuerpflichtig davku podvržen, obdačen.

Steuerpflichtige *m.* obdačenėc.

Steuerrepartition *f.* razdelitėv davkov.

Steuerrückſtand *m.* davčni zastanėk, — zaostanėk.

Steuerruder *n.* krmilo, kormilo, krma.

Steuerſatz *m.* davčni postavėk.

Steuerſchein *m.* davčni list.

Steuerſyſtem *n.* davkarstvo.

Steuerumlegung *f.* ſ. Steuerrepartiti

Steuerung *f.* krmilo; razdeljeva pare, parovód; zaprečba.

Steuerweſen *n.* davkarstvo.

Steuerzahlung *f.* plačilo davka.

Sthenie *f.* napon.

Stich *m.* zbodljej, zbadljej, bodėc, dež; (Inſect.) pik, uied; (Kartenſp zasėk, ubitėk; (beim Gravieren) zėk, vrezėk; (Naht) šiv, ubód; la laſſen zapustiti, na cedilu pustiti, pustiti; *impf.* zapuščati; — ha držati (držim) se; *fig.* ne utečі ko ne uiti (-idem); das iſt ein — Herz to v srce sega, to v srce srce presune; einen — haben pri jen biti (sem); der Wein hat einen vino cika, na kislo vleče.

Stichbalken *m.* napúšč, trakėlj.

Stichblatt *n.* ščitėk; branilo; ſ. S ſcheibe.

Stichel *m.* dletce, dolbilo.

Stichelei *f.* zbadanje, zbadljive be *pl.*, pikanje.

ſticheln pikati, zbádati; ubádati, zati, pečkati.

Stichelrede *f.* zabávljica, zbadlj besede *pl.*

Stichelwort *n.* zbadljiva beseda.

ſtichhalten držati (-žim) se, ne tr se; *fig.* obveljati.

ſtichhältig trdėn, obstojėn, stan tėn; veljavėn, temeljit.

Stichler *m.* zabavljivėc, zbadljivėc

Stichſtelle *f.* zabodálo.

Stichwort *n.* napovedna beseda, povednica; ſ. Stichelwort.

Stichwunde *f.* ubodlina, rana od ub

ſticken *intr.* zadušiti se, zalopniti *tr.* dušiti; zadušiti; vezti (vezem).

Sticken *n.* vezenje.

Sticker *m.* vezėc.

Stickerei *f.* vezilo.

Stickerin *f.* vezilja.

Stickfluſs *m.* dušica, zadušica.

Stickgarn *n.* vezivo.

Stickgas *n.* dušėc. [ka

Stickhuſten *m.* zadužni —, zadušl

Stickluft *f.* zadušljivi zrak, duš sapa.

Stickmuſter *n.* vezilni vzoréc.
Stickmuſter *n.* vezilni vzoréc.
Stickmuſter *n.* vezilni vzoréc.

Stil *m.* slog; (Schreibart) pisava; (Bauart) stavbinski slog; (in bildenden Künſten) sklad, slog; (Kalender) koledár, štetév; Stíl- slogov.

Stilart *f.* vrsta —, način sloga.

Stilett *n.* ſ. Dolch.

ſtiliſieren zložiti, sestáviti, napisati (-pišem); *impf.* skladati, sestavljati, spisovati.

Stiliſt *m.* pisalec, stilist; slogoznanec.

Stiliſtik *f.*, Stillehre *f.* nauk o slogu, skladoslovje, slogoslovje.

ſtiliſtiſch slogoslovén, stilističen.

Stilübung *f.* vaja v slogu.

Stilus curiae *m.* ſ. Kanzleiſtil.

ſtill *adi.* tih, tihotén; (ruhig) mirén, pokojen, pohlevén; (ſchweigſam) molčéč, malobesedén; — ſtehen postati (-stojim), obstati, ne ganiti se; — halten ne ganiti se; —er Ort zatišje, zavetje; — ſchweigen molčati (-čim); premolkniti; — werden utihniti, potihniti, umólkniti; ſtill! tiho! tiho bodi! molči! halte ſtill! obstoj! postoj! postani! *adv.* tiho, na tihem, natihoma, molčéč.

Stille *f.* tihota, tišina, tihost; — d. Seele dušni mir, — pokoj; (Schweigen) molk.

ſtillen *tr.* tešiti, toliti, miriti, tážiti; utešiti, upokojiti, umiriti, pomiriti, utóliti, utažiti, potažiti; (das Blut) ustáviti, zaustáviti; *impf.* zaustavljati; den Durſt — žejo ugasiti, odžejati; (d. Kind) dojiti; podojiti; (d. Schmerzen) pregnati (-ženem); (d. Verlangen) izpolniti; (Zorn) *tr.* potolažiti, ukrotiti; *intr.* potihniti, utihniti, odjenjati.

Stilleben *n.* tiho življenje; (Maler) zatišje, zabit (-i).

Stillſchweigen *n.* molk, molčanje; — beobachten molčati (-im); mit — übergehen zamolčati, ne omeniti.

ſtillſchweigend molčéč, molčé.

Stillſtand *m.* prestanek, prenehljej.

Stillung *f.* potolažba, utešitév, pomiritév.

Stillungsmittel *n.* mirilo, tešilo.

Stillwerden *n.* premolk, premolkljej, umolkljej.

Stimmband *n.* glasotvornica.

ſtimmberechtigt kdor ima pravico glasovati; der St—e glasovalec.

Stimme *f.* glas; ohne — brez gl brezglasén, nem, mutast; die — heben, — hören laſſen glasiti se; siti se, spregovoriti.

ſtimmen *intr.* ujemati se, skládati zlagati se, ubirati se, ubrano se siti, strinjati se, vézati (vežem) stikati se; für etw. — glasovati, glas dati komu; svoj glas dajati ko *tr.* ubrati (-berem), *impf.* ubirati; geſtimmt ubrán, skladén; höher — peti (-pnem); *impf.* napenjati, n zati, nategovati; nieder — odjenj popustiti; *impf.* odjenjevati, popúšč freudig — veseliti; razveseliti, udo vóljiti.

Stimmeneinhelligkeit *f.* jednoglasn mit — jednoglasno.

Stimmeneinheit *f.* jednoglasnost.

Stimmengleichheit *f.* jednakogla jednakost glasov.

Stimmenmehrheit *f.* večina glasov.

Stimmenminderheit *f.* manjšina gla

Stimmenzählung *f.* štetje glasov, soštetje.

Stimmer *m.* ubiralec, glasoval (Werkzeug) ključ.

ſtimmfähig sposoben za glasova glasovalen.

Stimmführer *m.* kolovodja, glasovo

Stimmgabel *f.* glasbene vilice ubiralo.

Stimmgebung *f.* glasovanje, oddaj glasov.

Stimmlage *f.* glas.

Stimmlaut *m.* ſ. Selbſtlaut.

Stimmorgan *n.* glasilo.

Stimmrecht *n.* volitvena pravica, vica glasovanja.

Stimmritze *f.* glasilka.

Stimmumfang *m.* obseg glasa.

Stimmung *f.* (Gemüths—) volja, polóžnost, razpoložaj; öffentliche ubor javnega mišljenja, javno miš nje; frohe — vesela duša, vese (das Stimmen) ubiranje; (Zuſta ubranost.

Stimmzettel *m.* glasovnica, volilni

ſtinken smrdeti; zasmrdeti.

ſtinkend smrdljiv, smradéč, smrd — machen smraditi; osmraditi, smraditi; — werden usmraditi se.

Stinker *m.* smrdljivec, smrdúh.
ſtinkfaul len, da smrdi.
ſtinkig smrdljiv.
Stinkkäfer *m.* govnjáč, govnovál.
Stinkkalk *m.* smrdec, smrdljivi vapnenec.
Stinkthier *n.* smrdljivec. [ten.
Stinkwurz *f.* razhudnik; ſ. Nachtſchat-
Stipendiſt *m.* štipendist.
Stipendium *n.* štipendij, ustanova.
Stirn *f.* čelo; *dem.* čelce; Stirn- čelni.
Stirnauswuchs *m.* izrastek na čelu.
Stirnband *n.* šapelj, parta; načelek, ovijača.
Stirnbein *n.* čelo, kost (-í) čelnica.
Stirnblatt *n.* čelni list, načelnják.
Stirngegend *f.* očelje.
Stirnhammer *m.* široko kladivo.
Stirnhieb *m.* udarec po čelu.
ſtirnig čelát, čelnat.
Stirnſeite *f.* čelo, pročelje; sprednja stran (-í).
Stirnzapfen *m.* rožnica.
ſtöbern *tr.* stikati, prestakniti; *intr.* prašiti, prašiti se; (vom Schnee) mesti (mete). [vica.
Stöberwetter *n.* metež, metenje; vija-
Stocher *m.* trebilnik.
ſtochern *tr.* drégati, drézati, becáti, bezáti, žókati; podrégati, pobecáti, pobezati, požokati; (in d. Naſe) brbati; (Zähne) trébiti; iztrebiti.
Stock *m.* palica, batina; *dem.* palicica; (knorrig) gorjača, grčavka, robatica; (Stockwerk) nadstropje; Baum— panj, štor; (behauen) bruno, klada; Zaun— kol, prakol; (Capital) glavnica, istina; Hau— tnalo; Bienen— panj; Licht— svečnik; Hauben— lesena glava; Kühl— hladilna kad (-í); Wein— trta, trs; Wachs— kolaček, voščeni svitek; Lade— nabijalnik; Fenſterſtock: (oben) preklada, (unten) plana, (an d. Seiten) podboj; Eiter— stržen; Eier— jajčnik; (im Bergwerk) greda; über — u. Stein na vrat na nos; *fig.* lipov bog.
ſtockalt prestar.
ſtockblind čisto slep.
ſtockdumm glup, gumpast, trapast, preneumen.
Stöckel *m.* (an Schuhen) peta, opética; kládica.
ſtocken *tr.* kóliti, trte koliti, k trtam kole zabijati; *intr.* zastati (-stanem), *impf.* zastajati; (in der Rede) spotikati se, ustavljati se; jezik se zapleta; (gerinnen) okreniti; otrpniti; (dicht werden) gostiti se; ſich — obrasti (-rastem) se, zarasti se; *impf.* obraščati se.
ſtockfinſter pretemen; tema kakor v peči; —e Nacht trda noč (-í). [trap.
Stockfiſch *m.* trska; *fig.* bedák, tepec,
ſtockfremd ves neznán, čisto tuj.
Stockhaus *n.* vojaška kaznilnica.
Stockhausarreſt *m.* zapor v vojaški kaznilnici.
ſtockig preperél, preležán.
Stockleuchter *m.* svečnik.
Stockmeiſter *m.* ječár.
Stockprügel *pl.* tepenje s palico, palice *pl.*, batine *pl.* [laz
Stockraum *m.* trebež, novina, krčevina,
Stockſchlag *m.* udar s pálico, batina.
ſtockſtill tih kakor miš.
ſtocktaub ves gluh, popólnoma gluh.
Stockung *f.* zastaja, zastaněk, zastoj.
Stockurbar *n.* izvirni urbar.
Stockwache *f.* ječna straža.
Stockwerk *n.* nadstropje.
Stockzahn *m.* kočnik, kotnik.
Stoff *m.* snov (-í), tvarina, tvar (-í); (Grundſtoff) prvina; gewebter — tkanina; Kleider— roba, blago; bitterer — greneč; Bau— gradivo; (Gelegenheit) prilika.
ſtofflich snovén, tvarén.
Stoffname *m.* snovno ime (-na).
Stoffwechſel *m.* presnova, pretvor.
ſtöhnen ječati (-ím), stokati (-kam, -čem), javkati.
Stöhnen *n.* stok, stókanje, jávkanje.
Stöhner *m.* stokalec, ječalec. [nica.
Stola *f.* štola, nadrámnica, nadprs-
Stolagebür *f.* štolnina; plačilo za duhovska opravila.
Stolle *f.* kolač, štruca.
Stollen *m.* podpora, noga, stalo; (im Bergbau) rov. [pirati.
ſtollen podpreti (-prem), *impf.* pod-
Stollenarbeit *f.* delo v rovu.
Stollenarbeiter *m.* delavec v rovu.
Stollenbefahrung *f.* ogled rova.
Stollengerinne *n.* rovni žleb.
Stollenkluft *f.* predor, prepadnja.

Stollenwasser *n.* voda iz rovov.
Stolper *m.* spotikljej.
stolperig spotikljiv, opotikljiv; (Weg) grudast.
stolpern spotakniti se, opotakniti se; *impf.* spotikati se, opotikati se.
Stolprian *m.* klobuštralo, klobuštra.
stolz ponošen, ponosit; (im üblen Sinn) ošaben, prevzetěn, ohol, napihnen, gizdav, bahav; — thun košatiti se, prevzetovati, šopiriti se, bahati se, širokoustiti se; — sein auf etwas ponašati se s čim.
Stolz *m.* (edel) ponos; (üblen Sinnes) napuh, ošabnost, prevzetnost, oholost; (Ruhm) slava; — seiner Familie slava —, veselje svoji rodbini.
Stolze *m.* ošabnež, napihneněc, prevzetnež; *f.* ošabnica, napihnenka, prevzetnica.
stolzieren košatiti se, šopiriti se, prevzetovati, napihovati se, bahati se, veličati se.
stopfen *tr.* mašiti, gatiti, phati, žokati; zamašiti, zagatiti, zadělati, zaphati, začepiti; *impf.* zadelovati; (durch Stopfen anfüllen) nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; (Pfeife) natlačiti, nagatiti, natrpati; (den Durchfall) ustaviti, zaustaviti, zapreti (-prem); *impf.* zapirati, zaustavljati; (Gans) pitati; (Strumpf) krpati, šivati; sich — gatiti se, zapirati se, mašiti se.
stopfend zaporčěn.
Stopfer *m.* mašilěc, gatilěc; (Sache) čep, zamašek.
Stopfnadel *f.* igla. [strnišče.
Stoppel *f.* strn (-i); strnje, strnina,
Stoppelacker *m.* strnišče.
Stoppelei *f.* krparija, skrpanica.
Stoppelfeld *n.* strnišče.
stoppeln *tr.* lavkati, pabirkovati; (ackern) strnišče orati (orjem); *fig.* krpati, krpucati, pleteničiti; skrpati, spleteničiti.
Stoppelrübe *f.* pozna repa, repa postrnjača (šerbokr.).
Stoppelweide *f.* paša po strnišči.
Stoppelwerk *n.* ſ. Stoppelei.
stoppen ſ. stopfen.
Stoppler *m.* lavkalěc, lavkež, pabirkovalěc; —in *f.* lavkežka, pabirkovalka.
Stöpsel *m.* zamašek, zatič, za pilika, pilka, zámah, zátik.
stöpseln mašiti; zamašiti, zap zatakniti.
Stöpselzieher *m.* čepovlečěc.
Stör *m.* jesetěr, kečiga; Stör-
Storax *m.* stóraksova smola, ž smola.
Storch *m.* štorkla, štrk, strok, golt, roda; Storch- štorklin, štrk
Storchneſt *n.* štorklino —, št gnezdo.
Storchſchnabel *m. (bot.)* krvomo
stören *tr.* motiti, kaliti; pačiti šiti, kaziti, krhati, razdirati; zn pokaziti; *intr.* brbati, stikati, b drezati; prebrlati, prestakniti; Büchern) riti (rijem), stikati, p tavati; prestákniti.
störend motilěn, rušilěn, motěč,
Störenfried *m.* nepokoj, nepok rogovilež, rogovilěc.
Störer *m.* motilěc, kazilěc, r razdiralěc.
Störfleiſch *n.* jesetrovina.
ſtornieren ſ. berichtigen.
störrig uporěn, trmast, trm trdovratěn.
Störrigkeit *f.* upornost, trmogla trdovratnost.
ſtörriſch ſ. ſtörrig.
Störung *f.* motenje, motitev, n narušaj.
Stoß *m.* sun, pah, sunljej, dre *(phys.)* udar; Zuſammen— trk dem Fuß) brca; einen — geben dregniti, pahniti, breniti; (Haufe) skládalnica, kup; Erd— potres něc; einen — ins Horn thun zat
Stoßart *f.* púntaka.
Stoßbank *f.* strug, spahalnik.
Stoßblock *m.* ověn.
Stoßdegen *m.* meč z ostrim ko
Stößel *m.* tolkáč, tolkalnik, to phaj.
ſtoßen *tr.* suniti, dregniti, pa becniti, žokniti, potisniti, por *impf.* suvati (sujem), dregati, becati, žókati, potiskovati, por (mit d. Fuße) breniti, cebniti, hě štokniti, udariti; *impf.* brcati, c hebáti, ritati, štokati; (v. Klei

trkati; (von Kühen) bosti (bodem); über d. Haufen — razvaliti, prevaliti, prevreči (-vržem), podreti (-derem); *impf.* prevráčati, podírati, razdirati; (in der Stampfe) phati, tolči (tolčem); *intr.* auf einander — udariti se, sprijeti (-primem) se, póčiti se; *impf.* udárjati se, sprijémati se; zuſammen — trčiti; *tr.* von ſich — zavreči (-vržem), od sebe pahniti; *impf.* zametati, zametovati; *intr.* ins Horn — zatrobiti; vom Lande — odveslati, odjadrati, odriniti, odpeljati se; *impf.* odveslávati, odpeljavati se; ans Land — pristati (-stanem), priveslati, prijádrati; ſich an etwas — spotakniti se, udariti se ob kaj; *impf.* spotikati se, udárjati se; (grenzen) mejiti, naslánjati se, vezati (vežem) se; (vom Wagen) tresti se, cincati, odskakovati; mit dem Kopfe in die Wand — butati —, butniti z glavo ob steno.

Stoßfalke *m.* sokol. [vica.

Stoßgebet *n.* kratka pa srčna molitſtößig bodljiv, trkav.

Stoßkraft *f.* udarna sila; odbijalna moč (-í).

Stoßſeufzer *m.* vzdihljej.

ſtoßweiſe *adv.* potiskajoč, sujoč; *fig.* prenehajoč, od časa do časa.

Stoßwidder *m.* trkáč.

Stoßzahn *m.* čekán, oklo, kěl (kla).

Stotterer *m.* jecljavec.

ſtottern jecljati, brboriti, čakljati; ſ. ſtammeln.

Stottern *n.* jecljanje, čakljanje.

ſtracks *adv.* naravnost, naravnoč; (ſogleich) prec, precej, neutégoma.

Straf- kazenski, kaznovalni.

Strafandrohung *f.* zažuganje kazni; unter — z zažuganjem kazni, s pretnjo kazni.

Strafanſtalt *f.* kaznilnica.

Strafantrag *m.* nasvèt kazni; predložena kazěn, predlog kazni; einen — ſtellen kazěn nasvetovati, kazěn predložiti. [vanje.

Strafanwendung *f.* kaznjenje, kazno-

Strafausmaß *n.* odmera kazni.

ſtrafbar kazniv, pokorljiv, kazni vreděn, kazni zapaděl. [nost.

Strafbarkeit *f.* kaznivost, kaznivred-

Strafbehörde *f.* kazneča oblast.

Strafdauer *f.* trpež kazni, čas kazni; während der — dokler kazěn trpi.

Strafe *f.* kazěn (-i); (Buße) pokora, strah; (Geld—) globa, kazěn v denarjih; (Körper—) tepež, tepenje; bei — verboten s kaznijo prepovedano; mit — belegen, zur — ziehen kazniti; — nachſehen prizanesti kazěn, *impf.* prizanašati —; — zuerkennen v kazěn obsoditi, *impf.* — obsojati; zur — za pokoro.

ſtrafen kázniti, kaznovati, pokoriti, strahovati; (ſchlagen) šibati, tepsti (tepem), pestiti, krotíčiti, biti (bijem), udarjati; (mit Worten) pokarati; (am Leben) s smrtjo kazniti; (an Geld) glóbiti; jmd. Lügen — koga na laž postaviti.

Strafer *m.* kaznovalec, strahovalec.

Straferkenntnis *n.* kazenska razsodba.

Straferlaſſung *f.* odpust —, oprost kazni, oproščenje kazni.

Straferleichterung *f.* polajšava kazni.

ſtraff tog, napét, natégnen, strumen.

Straffall *m.* pregrešek, prestopek, kazenski slučaj.

ſtraffällig kazniv; — werden kazni zapasti (-padem).

Straffälligkeit *f.* kaznivost.

ſtraffen natégniti, napeti (-pnem); *impf.* napenjati.

ſtraffhaarig pramenolas.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázensko sodišče, kazenska sodba.

ſtrafgerichtlich kazenski; in —er Angelegenheit v stvareh kazenske sodbe.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazensko-sodna oblast.

Strafgerichtshof *m.* kázensko sodišče.

Strafgeſetz *n.* kázenska postava, kázenski zakon.

Strafgeſetzbuch *n.* kázenski zákonik.

Strafgewalt *f.* moč (-í) —, oblast kaznovanja.

Strafgröße *f.* velikost kazni.

Strafhaus *n.* kaznilnica.

ſträflich ſ. ſtrafbar.

Sträflichkeit *f.* ſ. Strafbarkeit.

Sträfling *m.* kaznjenec; (weibl.) kaznjenka.

ſtraflos brez kazni, nekaznjen.
Strafloſigkeit *f.* nekáznjenost, brezkaznjenost. [ni.
Strafmaß *n.* odmera —, odmerék kaz-
Strafmilderung *f.* zlajšava —, polajšava kazni. [ni.
Strafmilderungsgrund *m.* polajšék kaz-
Strafmittel *n.* kaznilo, pokorilo.
Strafordre *f.* kazenski ukaz, povelje kazniti.
Strafort *m.* pokorišče, kaznovališče.
Strafpredigt *f.* svarilni govor.
Strafproceſs *m.* kázenska pravda.
Strafproceſsordnung *f.* red kázenske pravde, kázensko-pravdni red.
Strafrecht *n.* kázensko právo, kázenska pravica.
ſtrafrechtlich kaznopravèn. [sodje.
Strafrechtspflege *f.* kazensko pravo-
Strafrechtsverhandlung *f.* kázenska obravnava. [nica.
Strafregiſter *n.* kazenska razpredel-
Strafrichter *m.* kázenski sodnik.
Strafſache *f.* kázenska reč (-í), kázenska zadeva.
Strafſanction *f.* potrditèv kazni.
Strafſatz *m.* odmerék kazni.
Straftabelle *f.* kazensko razkazilo.
Strafurtheil *n.* kázenska sodba, obsodba v kazèn.
Strafverfahren *n.* kázenska obravnava, kázenska pravda.
Strafverjährung *f.* zastarelost kazni.
Strafvollſtreckung *f.* izvršitèv kazni, izvršba kazni.
Strafvollziehung *f.* izvršitèv kazni.
ſtrafwürdig kazni vreden, kazniv.
Strafwürdigkeit *f.* kazni vrednost, kaznivost.
Strahl *m.* žar, trak, žarék; (Waſſer—) curék; (am Pferdehufe) strela; (Blitz) strela; Strahlen- žarni, žareči.
Strahlblütige *pl.* kolobarnice *pl.*
ſtrahlen žareti, sijati (sijem); svétiti se, bliščati (-ščim) se, lesketati (-ám, -čem), bliskati se, blisketati, migljati; (vom Pferde) scati (ščim).
ſtrählen ſ. kämmen.
Strahlenbrechung *f.* lom trakov.
ſtrahlend žarèč, bliščèč, žarèn; —es Antlitz žarno lice; —e Wärme žareča toplota, žar.
Strahlenkranz *m.*, Strahlenk žarni venèc, žarni obsev; obst
ſtrahlig stremenat; žarèč, sij
Strahlkies *m.* stremenovèc.
Strahlpunkt *m.* tračišče, trak
Strahlſtein *m.* trakavèc.
Strahlthier *n.* zvezdár.
Strahlung *f.* žarenje; bliščava,
Strahlungsvermögen *n.* žarljiv
Strahlweiter *n.* treskavica.
Strähn *m.*, Strähne *f.* prédeno, pasmo.
ſtramm ſ. ſtraff.
ſtrampeln drobneti; (im Bet rati se, razvérati se, becljati.
ſtrampfen cepetati (-ám, -čen
Strand *m.* morski breg, obrežje; obala; pomorje, obmor skovina, peščina; Strand- p obrežni, obmorski.
Strandbewohner *m.* primoréc.
ſtranden ob breg tŕčiti, na s razbiti (-bijem), raztrusniti se.
Strandgerechtigkeit *f.* ſ. Strand
Strandgut *n.* plavje, plavina, tanina.
Strandläufer *m.* prodnik, vol
Strandraum *m.* obrežje, pobre
Strandrecht *n.* obrežna pravica vica do obrežne izmetanine.
Strandſchnepfe *f.* kozica.
Strandſchwalbe *f.* bregulja.
Strandſee *m.* pomorsko jézero.
Strandvogel *m.* obrežni ptič.
Strang *m.* konopéc, vrv (-í), vôž zadrgnica; (am Wagen) podv povéznica.
ſtrangulieren zadáviti, zadrgn
Strapaze *f.* težava, trud, muk
ſtrapazieren múčiti, pestíti, t
Straße *f.* cesta, pot; (Gaſſe) (Steig) steza; auf offener — nem, na plani cesti, na solnci; S cestni.
Straßenanlegung *f.* zgradba nov
Straßenarbeiter *m.* cestni delav stodeléc.
Straßenbau *m.* zgradba cest,
Straßenbeleuchtung *f.* cestna os
Straßenbereiter *m.*, Straßenein *m.* cestni ravnaléc, cestar.
Straßenbettelei *f.* beračenje po

enexceſs *m.* uličnі izgred.
engraben *m.* cestni rov, cestni
olóžič, prêvor.
enmaut *f.* cestnina, cestovina.
enmauteinnehmer *m.* cestninar,
ar.
enmord *m.* umor na očitni cesti,
mòr. [cesti.
enraub *m.* razboj —, rop na
enräuber *m.* (cestni) razbojnik,
ropar.
nräuberiſch razbojēn, tolovajski,
i.
nſäuberung *f.* čiščenje —, sna-
ste.
nzoll *m.* ſ. Straßenmaut.
g *m.* vojnoslovēc, strateg.
gie *f.* vojnoslovstvo, bojeznan-
rategija.
iſch vojnoslovēn, vojnoznan-
trategičēn.
e *f.* kosmatica, kosmatinka,
a.
en jêžiti se, rod biti (sem).
en *intr.* u. *tr.* šopiriti, ščetiniti,
ich — jêžiti se, ščetiniti se,
i vstájati, sršiti se, sršéti;
erſetzen) upreti se, ustáviti se;
irati se, ustávljati se, proti-
nasprotovati; braniti se.
ig zmršen, kuštrav, ščetinast,
kosmat.
ig uporēn.
kopf *m.* zmršenēc, kuštēr, raz-
c.
h *m.* grm; *dem.* grmič, grmičēk;
uje, grmovje, grmičevje.
hdieb *m.* zavratni tat, tatinski

eln spotakniti se, zdrzniti se,
(se), izpodpólzniti (se), na-
piti; *impf.* spotikati se, pol-
pak stópati; *fig.* pregrešiti se.
ken *m.* nahod; kihavka, kiha-

förmig grmast.
holz *n.* dračje, hrast (-i), hrašča.
ig grmast, grmat, grmovit.
ler *m.* spotikalēc.
ritter *m.* zavratnik.
werk *n.* grmovje, grmje, gr-
račje.

Strauß *m.* šop, šopēk, povojēk, kita, kitica; (am Kopfe) čop, šop; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) ravs, kavs, prepir, boj; Strauß- čopast; nojev.

Straußfeder *f.* nojevo pero (peresa).

Strazze *f.* straca, priročna knjiga, priročnica, prvi zapiski *pl.*

Strebe *f.* (e. Handlung) odpor, upor; (Stütze) opora, podpóra, podpérnica; eine Stütze zur — ſetzen podpreti, *impf.* podpirati.

Strebebalken *m.* tram. [(-i).

Strebeband *n.* komolēc, poprečna vez

Strebebaum *m.* opornica, opornja.

Strebekraft *f.* osrednja moč (-i).

ſtreben prizadevati si, poganjati se, napenjati se; prizadeti (-denem) si, pognati (-ženem) se, napeti (-pnem) se; nach etw. — gnati se po čem, hoteti (hočem), hrepeneti, iskati (iščem), kopрneti, želeti, težiti na kaj; mit Mühe — ubijati se, truditi se; wider etw. — upirati se; upreti se; nach d. Leben — po življenji streči (-žem); nach verbotenen Dingen — seči (sežem) po čem.

Streben *n.* prizadeva, prizadetēv, prizadevēk, prizadetje; trud; pohlep; skrb (-i); težnja; hrepenenje, hlepenje; finnliches — čutno teženje; vernünftiges — umno teženje. [pora.

Strebepfahl *m.* opora, opornja, pod-

Strebepfeiler *m.* podporni stebēr, opornik.

Streber *m.* hlepilēc, težilēc.

ſtrebſam dovzetēn; marljiv; obrtēn, prizadevēn.

Strebſamkeit *f.* dovzetnost, marljivost, obrtnost, prizadevnost.

ſtreckbar raztezēn, raztegljiv, razpenljiv; vlačēn.

Streckbarkeit *f.* razteznost; vlačnost; razpenljivost.

Strecke *f.* dalja, daljica, daljina; (Eiſenbahn—) proga; eine — Weges kos poti; — Landes del —, kos zemlje; (Werkzeug) tezalnica, tezalo; natezalnik.

ſtrecken raztegniti, razpeti (-pnem), stégniti; *impf.* raztegovati, raztézati, razpenjati; (Hand) pomoliti, prožiti; *impf.* stezati; (Eiſen) vleči; d. Waffen —

orožje položiti, udati se; zu Boden — podreti (-derem), povaliti; (Beine) razkrečiti, *impf.* razkrečevati; ſich — (erwachend) stegniti se, zlekniti se; *impf.* stegovati se, zlecati se; (ſich erſtrecken) stegati se, segati; raztégati se, vleči se; der Weg ſtreckt ſich pot se vleče.

Strecker *m.* razpenjáč; nateznica.

Streckmuskel *m.* nateznica.

Streckofen *m.* steklarska hladilnica.

Streckware *f.* kovano blago.

Streckwerk *n.* valjalnica.

Streich *m.* udarec, mah, mahljej; einen — geben udariti, lopiti, oplázniti, osmúkniti; —e bekommen tepen biti (sem); (dummer —) budalost, neumnost, budalaščina; (muthwilliger —) zvito delo; vragolija; prekanjeno dejanje; luſtige —e machen smešne praviti, — uganjati.

Streichbaum *m.* ploh, perilnik.

Streichbrett *n.* plužna deska, oplaz.

Streiche *f.* smuga, gladilka, ščetka.

Streicheiſen *n.* strugač, golilnik.

ſtreicheln bóžati, gladiti; pobóžati, pogladiti.

ſtreichen *tr.* mazati (mažem); pomazati; (ſtreicheln) gláditi; pogláditi; (wiſchen) brisati (brišem); obrisati; (wetzen) brúsiti, ostriti; nabrusiti, zostriti; (die Wolle) česati (češem), grebenati, gredašiti, drzati; (Strich ziehen) črtati; podčrtati; (m. d. Ruthe) smúkati, švrkati, šeškati, tepsti (tepem); osmúkati, ošvrkati, ošeškati, otepsti; (aus d. Rechnung) brisati, izbrisovati; izbrisati, prečrtati; (die Segel) jadra spustiti, *impf.* — spuščati; *intr.* (v. Winde) briti (brijem), hlideti, pihati (pišem), vleči; (herumſtreichen) skitati se, klátiti se, potepati se, kolovratiti; (v. Fiſchen) drstiti se.

Streicher *m.* gladiléc, drzaléc.

Streichfiſch *m.* ikrača.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichhamen *m.* sak.

Streichholz *n.* smugalnik; (b. Getreidemeſſen) raz. [godalo.

Streichinſtrument *n.* godbeno orodje,

Streichmacher *m.* rogovilež, burkež.

Streichmaß *n.* razalna mera.

Streichmuſik *f.* godba.

Streichriemen *m.* brusilni jermen, dilnik, brusilnik.

Streichvogel *m.* ſ. Zugvogel.

Streichwolle *f.* kratka volna.

Streichwunde *f.* rana od udarca.

Streichzeit *f.* drest, drstenje, (-i), drstni čas.

Streif u. **Streifen** *m.* proga; plaz, riža; (Franſe) pram; (Stück) k

ſtreifen *tr.* oplázíti, oplázniti Verletzung) odrgniti, prasniti, odreti (-derem); *impf.* oplazovati, odírati; (mit der Ruthe) niti, kreniti, šleniti; *intr.* dotikati, zadévati se; (herum—) vlačiti kati, kolovratiti, skitati; (v. d trouille) ogledovati, pohajati (na obhajati; (v. Truppen) četovati; progast, pasast, prekast; die S ſtreift ſich kača se levi.

Streifer *m.* stikaléc, preiskova

Streiferei *f.* stikanje; ogledni

ſtreifig progast, pasast, prekast.

Streifregen *m.* pójelica, prehod štrkoč (-i).

Streifſchuſs *m.* ostrel, ostrelék

Streifung *f.* preiskovanje, ogle hod; četovanje; (der Kryſtalle) *pl.*, maroge *pl.*; —en einleiten dvigniti.

Streifwunde *f.* praska, rážena

Streifzeit *f.* ſ. Streifung.

Streifzug *m.* preiskovanje, ogle hod; četovanje.

Streit *m.* boj, bor; (Zank) svaja, razpor, spor, razprtija, k — gerathen spreti se, skregati haben prepirati se, kregati se; g — učena pravda.

Streitart *f.* balta, bojna sekir

ſtreitbar bojevalén, vojén, boj jaški, bojevit.

Streitbarkeit *f.* bojevalnost, ju bojevitost.

Streitbegier *f.* bojaželjnost, boj

ſtreiten bojevati se, biti (bij boriti se, vojskovati se; (zanke pirati se, pričkati se, prekárj (vor Gericht) právdati; (ſich skúšati se, poganjati se za kaj; ſtreiten) upirati se, nasprotova sproti biti (sem).

ſtreitend bojevalēn, vojskovalēn; nasprotovalēn, prepirēn.

Streiter *m.* bojevalēc, borēc, borilēc, vojskovalēc; (Zänker) prepirljivēc, pričkalēc; —in *f.* bojevalka, borilka, prepirljivka.

Streitfrage *f.* prepirno vprašanje; razpor, prepirna reč (-í).

ſtreitführend, ſtreitführende Partei *f.* pravdalēc.

Streitgenoſs *m.* soborēc, tovariš v boji.

Streitgier *f.* bojaželjnost, bojevitost.

ſtreitgierig bojaželjēn, bojevit.

Streithandel *m.* pravda, prepir.

ſtreitig prepirēn, sporēn, pravdēn; (zweifelhaft) dvomēn, dvomljív, dvojbēn; — werden spreti se, sprijeti (sprimem) se, razpreti (-prem) se; — machen izpodbijati; izpodbíti (-bijem); pravdo začeti s kom za kaj.

Streitigkeit *f.* prepir, razpor, spor; (Zweifel) dvomljivost, dvojbenost.

Streitkeule *f.* kij.

Streitkolben *m.* buzdovan, šestopernica.

Streitkraft *f.* vojna moč (-í), bojna sila.

Streitluſt *f.* bojaželjnost, bojevitost, borljivost; prepirljivost.

ſtreitluſtig bojaželjēn, bojevit, borljiv, bojahlepēn; prepirljiv.

Streitplatz *m.* bojišče, borišče.

Streitpunkt *m.* sporna točka.

Streitſache *f.* sporna reč (-í). [spis.

Streitſchrift *f.* sporni spis, pravdni

Streitſucht *f.* prepirljivost, pravdljivost. [ljiv.

ſtreitſüchtig prepirljiv, svadljiv, pravd-

Streitverfahren *n.* obravnava v spornih rečéh.

Streitwaffe *f.* orožje.

Streitwagen *m.* bojna kola.

ſtreng *adi.* strog, ostēr; (unfreundlich) osorēn, srep; (genau) natančēn, ostēr; —er Winter huda zima; —es Leben trdo življenje; —e Ordnung tesēn red; im —en Sinne v pravem pomenu; *adv.* strogo, natanko.

Strenge *f.* strogost, ostrost; osornost, srepota; (Genauigkeit) natančnost.

ſtrengflüſſig težkoplavēn, težkotópēn.

Streu *f.* stelja, nastel (-í), nastílo; Laub— listje.

Streubüchſe *f.* sípnica, štupnica, sipalnik, pesečnica; Zucker— sladorna sipnica, sladkórnica.

ſtreuen *tr.* suti (spem), sípati (-pljem), trositi; potrositi; *impf.* potrésati; (Streu) stlati (steljem), nastiljati; nastlati (-steljem); (Staub) prhati; prhníti; (Pfeffer) oštupati; (Salz) soliti; osoliti; (Samen) sejati; usejati; das Getreide ſtreuet gut žito daje mnogo slame. [vile *pl.*

Streugabel *f.* listne vile *pl.*, steljne

Streuhütte *f.* listják, listnják.

Streupulver *n.* štupa.

Streuſand *m.* sipa, sipalo, posipalo.

Streuſandbüchſe *f.* sipnica, sipalnica.

Streuſtroh *n.* slama za nastel (-i).

Strich *m.* črta, poteza; (m. d. Hand) poteza, potegljej; (der Vögel) prelet, preletávanje, selitēv, vlak; (Schar) kita, jato, vršelo, trop; (Gegend) stran (-i); dežel (-i), predel, krajina; (von Fiſchen) drstitēv, drest, drstenje; (Hohlmaß) korēc; (Metall) raza; (Beiſtrich) vejica; (im Geſicht) prask, proga; (v. Pfluge) brazda; dem Tuch den — geben gladiti, likati.

ſtricheln črtati, črte delati; prečrtati.

Strichmethode *f.* računanje ob črti.

Strichpunkt *m.* podpičje.

Strichregen *m.* pójelica, pojavica.

Strichtaube *f.* popotni golob, golob selēc. [pótnica.

Strichvogel *m.* ptica selilka, ptica po-

ſtrichweiſe *adv.* tam pa tam, sem ter tje, po nekaterih straneh.

Strichzeit *f.* ptičja selitēv.

Strick *m.* konóp, konopēc, vož, vože (-ta), vožinēc, vrv (-í); (am Heuwagen) podvéznica, povéznica.

Strickarbeit *f.* pletilo, pletenje.

Strickbeutel *m.* pletena mošnjica.

ſtricken plesti (pletem), pletévati; splesti, zaplesti.

Stricker *m.* pletēc.

Strickerei *f.* pleténje; pletilo.

Strickerin *f.* pletica, pletilja, pletarica.

Strickflechte *f.* stremen.

Strickgarn *n.* pletivo.

Strickkörbchen *n.* pletilnica, pletarček.

Strickmaſche *f.* petlja, zanka.

Strickmuſter *n.* pletilni vzorēc.

Strickнadel *f.* pletenka, pletilna iglica, pleteničica.
Strickwerk *n.* vrví *pl. f.*, konopje; pletenina, pletovina.
Strickzeug *n.* pletilno orodje, pletilo.
Striegel *m.* čohalo, čohalnik, konjsko česalo.
ſtriegeln čohati, česati (češem); očohati, očesati.
Strieme *f.*, Striemen *m.* proga, plaz, plaza; (Narbe) brazgotina; (im Brot) svalek; (im Garn) krotovica.
ſtriemig progast, pasast, plazast; brazgotinast; svalkast; krotovičast.
Striezel *m.* krž, kržič, štruček; (Hochzeitsbrot) pogača.
Strippe *f.* uho (ušesa), stremen, petlja.
ſtrippen uho našiti (-šijem).
ſtriftig prepirčen, preporčen. [šarek.
Strobel *m.* spletenína, krotovica; čeStroh *n.* slama; *dem.* slamica, slamka; Roggen— rženica; Hafer— ovsenica; Erbſen— grahovica; Bohnen— bobovica, bobovka u. ſ. w.; Bund Stroh otep slame; Dach— škopa, škopnik; leeres — dreſchen prazno slamo mlatiti, bob v steno metati (mečem); Stroh- slamni, slamnati. [iz slame.
Stroharbeit *f.* slamnato delo, izdelek
Strohband *n.* poreslo, povreslo, poveslo; kita.
Strohbett *n.* slámnica.
Strohboden *m.* svisli *pl.*, oder.
Strohbund *m.* otep, škopnik.
Strohdach *n.* slamnata streha. [nica.
Strohdachwinde *f.* vitra, vitrica, krov-
Strohdecke *f.* ponjava, slamnata pletenina, slamnata odeja.
ſtrohern, ſtröhern slamnat, slamen; *fig.* pust, pelhek, neslasten.
ſtrohgelb slamast, žolt kakor slama.
Strohgewebe *n.* slamni pletež. [bil (-i).
Strohhalm *m.* slamna bilka, slamnata
Strohhut *m.* slamnik.
Strohhutmacher *m.* slamnikar.
Strohhütte *f.* s slamo krita koča.
Strohkopf *m.* tepec, bebec, tumpec.
Strohkorb *m.* bedenj, pehar. [košarica.
Strohkörbchen *n.* slamnica, slamnata
Strohkranz *m.* svitek.
Strohmann *m.* ptičji strah, strašilo; *fig.* reva, trap.
Strohmatte *f.* rogoznica, storija.
Strohmeſſer *n.* slamorezníca, slamorezna kosa.
Strohſack *m.* slamnjak, slamnjača, slamnica; (m. Maisſtroh gefüllt) lubnica.
Strohſchaube *f.* škopa, škopnik.
Strohſchneider *m.* slamorezec.
Strohteller *m.* slamnati podstavek.
Strohwiſch *m.* slamnata metlica.
Strohwitwe *f.* vdova po živem moži; —r *m.* vdovec po živi ženi.
Stroich *m.* vlačugar, potepáč, klatež, skitalec.
Strom *m.* velereka, reka, velika voda; (elektriſcher) tok; (des Blutes) obtok; Luft— prepih, vlak.
ſtromab, ſtromabwärts *adv.* po vodi, niz vodo.
Stromanwohner *m.* obvodnik, potočnik, porečnik, povodnik: Anwohner d. Save, Drau u. dgl. posavec, podravec.
ſtromauf, ſtromaufwärts, ſtroman *adv.* proti vodi.
Strombett *n.* struga, korito.
ſtrömen teči, valiti se, pretakati se, dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem), curkoma teči.
Stromenge *f.* rečna ožina.
Stromentwicklung *f.* razvoj reke.
Stromgebiet *n.* porečje.
Stromgefälle *n.* pad reke, strmec.
Stromgeſchwindigkeit *f.* brzina reke.
Stromkarte *f.* vodokaz, rekokaz.
Stromquadrant *m.* tokomér.
Stromſcheide *f.* raztók.
Stromſchnelle *f.* brzica.
Stromſtärke *f.* jakost toka.
Stromſyſtem *n.* sorečje.
Stromthal *n.* porečna dolina. [java.
Strömung *f.* tok, val; (reißende) der-
Stromunterbrecher *m.* prekidalo.
Stromwaſſer *n.* rečna voda, potočnica.
ſtromweiſe *adv.* curkoma, v curkih.
Stromweite *f.* rečna širina.
Strophe *f.* kitica; odstavek.
ſtrotzen obilovati, bohoteti, nabrekniti; popoln biti (sem); es ſtrotzt von Fehlern polno je pogreškov; er ſtrotzt von Gelehrſamkeit sama učenost ga je.
ſtrotzend obilen, bohoten, prepoln, natlačen; von —er Geſundheit zdrav kakor riba.

Struck *m.* štruk. [(-i).
Structur *f.* sestava, slog; stas, zrast.
Strudel *m.* krnica, požiralnik, cmrk, tomún; (Wirbel) vrtinec, vrtún, svedér; (Speise) gibanica, potica (povitica), štrukélj.
ſtrudeln vreti (vrem), kipeti, v vrtinec se gnati (ženem); vrvrati.
Strumpf *m.* nogavica; (Socke) kopitec; (Stamm) poroběk, štor, trš.
Strumpfband *n.* podveza, podvezek.
Strumpfhoſe *f.* hlače z nogavicami.
Strumpfſtricker *m.* nogavičar.
Strumpfwirker *m.* nogavičar; —in *f.* nogavičarica.
Strunk *m.* kocén, storž.
Strupfe *f.* (podčeveljski) hlačni trak, hlačna podpona.
ſtruppig zmršen, razmršen, razkuštran, kuštrav; —e Haare zmršeni —, razkuštrani lasjé.
Stübchen *n.* sobica, izbica; kamrica.
Stube *f.* čumnata, soba, izba; (Behältniß) shramba; Stuben- hišni.
Stubenhocker *m.* zapečnik, zapečkar, zaprtnik; —in *f.* zapečnica.
Stubenmädchen *n.* hišna.
Stubenzins *m.* sobarina, plačilo za izbo.
Stüber *m.* poltrák, štiber; ſ. Naſenſtüber.
Stuccatur *f.* štukatura.
Stuck *m.* štuk.
Stück *n.* del, kos; *dem.* koščc, koščék; (Brot) kos, drobljanec, drobež; (Bruchſtück) odlomék, drobéc; (Holz) krepél, krepelec, krpélj; (Vieh) glava, rep; (Sache) reč (-i); (Leinwand, Tuch) troba; (Schauſpiel) igra, igrokáz; von freien —en radovoljno, sam od sebe; in —e gehen razdrobiti se, razkrhniti se, razbiti (-bijem) se.
Stückchen *n.* koščék, drobélj, drobljanec, mrvica.
ſtückeln sestáviti, *impf.* sestávljati; (zer—) drobiti, mrvičiti, mrviti; razdrobiti, razmrviti.
ſtücken pristaviti, prišíti (-šijem); *impf.* pristavljati, pridelovati.
Stückgießer *m.* topolivec.
Stückgießerei *f.* topolivnica.
Stückgut *n.* topovína, bronovina; (Glockengut) zvonovina.
Stückhölzer *pl.* statve *pl.*
ſtückweiſe *adv.* po kosu, po koscih, na drobno, kos za kosom.
Stückwerk *n.* krparija, kosovina.
Studel *f.* stop, podstavek.
Student *m.* dijak, učenec; visokošolec; študent; Studenten- dijaški.
Studentenſtiftung *f.* dijaška ustanova.
Studien *pl.* uki *pl.*, nauki *pl.*, učenje; misli *pl. f.*; (Zeichnungsbl.) vzori *pl.*, predloge *pl.*; Studien- naučni, učni, šolski.
Studienabtheilung *f.* razdelek ukov; šolski odsek, — oddelek.
Studienfach *n.* učni predel. [loga.
Studienfond *m.* učni zalog, šolska za-
Studienhofcommiſſion *f.* dvorna komisija za šolstvo.
Studienjahr *n.* šolsko leto.
Studienordnung *f.* učni red.
Studienplan *m.* učni načrt. [*pl.*
Studienweſen *n.* šolstvo; učne zadeve
ſtudieren učiti se, šolati se; z duševnim naporom premišljati; (die Rechte —) učiti se prava; jmdn. — laſſen v šolo dati, v šolo poslati (pošljem); (nachdenken) misliti, premišljevati; ſtudiert učen, izšolan.
Studierſtube *f.* učna soba.
Studierzimmer *n.* učna soba, učilnica.
Studioſus *m.* dijak; visokošolec.
Studium *n.* uk, nauk, učenje; duševni napor.
Stufe *f.* stopnja, stopinja; (Treppenſtufe) stopnica; (v. Erz) cok, gruča, kos.
Stufenerz *n.* čista ruda, ruda v celih kosih.
Stufenfolge *f.* zaporednost.
Stufengang *m.* postopnost; (Gradation) stopnjevanje.
Stufenland *n.* stopnjevina; gredje.
Stufenleiter *f.* lestvica.
ſtufenweiſe *adv.* od stopnje do stopnje, postopno; stopnjema.
Stuhl *m.* stol, stolica; *dem.* stolček; (Sitz) sedež, sedišče, sedalo, sedališče; (Thron) prestol, stólica; (Betſtuhl) klečalo, klečalnica, pruka; (Kirchen—) klop (-i); (Dach—) krov, strešni klobuk; (Glocken—) jarém; Beicht— spovednica; Predigt— leca, propovednica; Weber— statve *pl.*; Zeug— kobilica,

(Excremente) blato; (Comitat) županija; Gerichts— sodišče; (Sitz eines hohen Würdenträgers) stólica; auf — gehen k potrebi iti (idem u. grem); er hat einen schweren — zapira —, zapeka se po njem; keinen — haben zapečen biti (sem), zaprt biti; Stuhl- stolov.

Stuhlbehörde *f.* županijska oblast.

Stuhlfeier *f.* praznovanje sedeža sv. Petra. [odpreti, omečiti.

Stuhlgang *m.* potreba; d. — befördern

Stuhlgericht *n.* županijski sod, županijsko sodišče.

Stuhlgestell *n.* kozólci *pl.* [slanjalo.

Stuhlliehne *f.* naslonilo, slonilo, na-

Stuhlmacher *m.* stolár.

Stuhlrichter *m.* županijski sodnik.

Stuhlsäule *f.* srčnik, véternik, ključ, menih.

Stuhlzwang *m.* pripérica, zaprtje.

Stulpe u. **Stülpe** *f.* zafrkljej, zavihljej, zaviháj; (Hut) okrajec, krájevec, streha, obód.

Stulphut *m.* zavihani klobuk.

Stulpnase *f.* zavihani nos. [*pl.*

Stulpstiefel *m.* podvihani škorenj, sleci

stülpen pokriti (-krijem), zavezniti; (umkehren) povezniti; (aufschlagen) zavihati (-višem), zavihniti, zafrkniti.

stülpig zavihan, zafrknen.

stumm nem, mutast, mutav, mut; *fig.* brezglasen; — werden obnemeti, obmúteti; — sein ne govoriti, malih besedij biti (sem).

Stumme *m.* mutec, nemec; *f.* muta, nema ženska.

Stummel *m.* kratka lula; s. Stumpf.

Stummheit *f.* nemost, mutavost, nemota.

Stümper *m.* šušmar, mojstèr skaza, pačuhar, krpár. [čuharija.

Stümperei *f.* šušmarija, krparija, pa-

stumpf top, tumpast, skrhan; — machen zatopiti, skrhati, okrhati; —e Zähne skomina; —e Zähne haben skomina mi je; skominast; (gestutzt, abgekürzt) okleščen, prirezan; kebast, omuljen, štulast; (eine Kuh mit —en Hörnern) štula, štulavica; — machen okrniti, omúliti, zatopiti; —er Mensch tumpec, topoglavec; —er Winkel top kot; —e Sinne slabi —, gluhi počutki; (Geist) opokel, top; —e Nase plošča nos, tumpasti nos.

Stumpf *m.* okrsek, konec, štul (Baum—) panj, štor, paroběk, štrk štrcelj, ril; (Fuß—) štula; mit — Stiel s korenino, popolnoma.

stumpfen krhati, topiti; okrhati, s hati, zatopiti; (der Spitze berauben omuliti, okrniti; (abkürzen) oštuli (Bäume) prisekati.

Stumpfheit *f.* topost, topota; (t Zähne) skomina, oskomina; *fig.* to glavost, opoklost.

stumpfkantig toporób.

Stumpfkopf *m.* topoglavec. [n

Stumpfnase *f.* ploščnati —, tumpa

stumpfnasig s ploščnatim nosom.

Stumpfschwanz *m.* kébasti —, kósi r

stumpfschwänzig kosorèp, kosorepl

Stumpfsinn *m.* topoglavost, trpog vost.

stumpfsinnig topoglavèn, trpoglav

Stumpfwinkel *m.* top kot.

stumpfwinkelig topokotèn.

Stunde *f.* ura; *fig.* čas; *dem.* uric um welche —? obkoréj, obkoré; bis welcher —? dokoréj, dokoré; bis dieser — dosoréj, dosoré; zur — sed pri tej priči; zu guter — o prav času; um diese — obsorej; zu jeder vsak čas; — geben podučevati; Stu den- urni.

Stundengebet *n.* ure *pl.* [u

stundenlang *adi.* celourèn; *adv.* c

Stundenlauf *m.* tek časa.

Stundenrad *n.* urno kolesce. [u

Stundenschlag *m.* bitje —, odbija

Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže min

Stundenzeiger *m.* urni kazalec. [u

stündlich *adi.* vsakourèn; *adv.* vsa

Stupf *m.* bodec; dregljej, becljej.

stupfen drégati, drézati, becáti, b záti, gnjócati; dregniti, gnjócniti.

Stupfer *m.* dregalec, drezalec. [zab

stupid neumèn, topoglav, trpogl

Stupidität *f.* neumnost, topoglavo

Sturm *m.* burja, huda ura, nevih vihra; (im Kriege) zaskók, nask napád, navál, juriš; — laufen nask čiti, napasti (-padem); *impf.* naskak vati, napádati; im — einnehmen naskokom vzeti (vzamem); (Tumu

hrup, hrum; — läuten plat zvona biti (bijem); (der Seele) nemir, nepokoj.

ſturmbewegt nepokojèn, nemirèn, vzburkan.

Sturmbock *m.* ovèn, stenolom.

ſtürmen *intr.* vršeti, vršévati, hrumeti, bobneti; (lärmen) hrumèti, hrupeti, divjati, vihrati, razsájati, rohnéti; (rennen) vihrati, valiti se; zvihrati; (wohin —) pridreti (-derem), prilomastiti, pridivjati, zvihrati; (v. Winde) besneti; (v. Meere) bučáti (-im); *tr.* rušiti, lomastiti; porušiti, podreti; podirati; (einen Ort) naskočiti, navaliti; naskakovati.

ſtürmend viharèn.

Stürmer *m.* naskakovalec.

Sturmflut *f.* visoka plima; razburkano valovje.

Sturmglocke *f.* plat zvona; d. — läuten plat zvona biti (bijem).

Sturmhaken *m.* mačék.

Sturmhaube *f.* železna kapa, čelada.

Sturmhut *m.* železni klobuk; (Pflanze) omej.

ſtürmiſch viharèn, burèn; razburkan; nagèl, silèn; —es Wetter huda ura, nevihta, hudo vreme; —e Sitzung hrupna —, viharna seja.

Sturmleiter *f.* naskočna —, bojna lestvica.

ſturmlos mirèn.

Sturmmöve *f.* galeb, pijál (-i).

Sturmpetition *f.* silna prošnja; silovita prošnja, — zahteva.

Sturmſchritt *m.* nagli korak, naskočni korak.

Sturmſchwalbe *f.* hudournik, hudournica.

Sturmvogel *m.* hudournik.

Sturmwetter *n.* nevihta, huda ura.

Sturmwind *m.* vihár, piš, polomáj, lomast, strehodér.

Sturmzeug *n.* naskočna priprava.

Sturz *m.* pad, padèc; (Umſturz) preval, prekuc; (— des Felſens) strmèc, strmina; (— des Waſſers) slap; (Einſturz) udor, razdrtija, razsip; (Deckel) pokrov, pokrovèc, rena.

Sturzacker *m.* praha.

Sturzbach *m.* skakalec, slap.

Stürze *f.* zvračilo; (Deckel) pokrov, rena; (am Pflug) ročica.

Stürzebecher *m.* kupa s pokrovom.

Stürzel *m.* strnišče, ritovje; (am Weinſtock) rezje, rožje; (beim Holze) ritina.

ſtürzen *tr.* zvrniti, prevrniti, prevaliti, prekúcniti, prekopicniti, prevratiti; *impf.* zvračati, prevráčati, prekucevati; (Topf) povezniti, povezovati; (Glas) izpraznìti, zvrniti; *impf.* izpraznovati, zvračati; (Getreide) obrniti, pregrebsti (-grebem) z lopato; *impf.* obračati, pregrebati; Acker — podorati (-orjem), *impf.* podarjati; ledino —, praho orati; zu Boden — na tla butiti, — telebiti, — treščiti; einen Ertrunkenen — na glavo postaviti; vom Throne — s prestola vreči (vržem), — pahniti; jmdn. — izpodriniti koga; ins Unglück — v nesrečo pripraviti; *intr.* (fallen) pasti (padem), zvrniti se, prekucniti se, zvaliti se; *impf.* padati, prekucevati se; wohin ſchnell — puhniti, planiti; heftig zu Boden — telébiti, telébniti, bútniti; in einen Abgrund — strmogláviti se, zgrezniti se, prevaliti se; vom Pferde — s konja pasti; zuſammen — zgruditi se, zgrezniti se; ſich — zagnati (-ženem) se, zakaditi se, zapoditi se.

Sturzglas *n.* povezník.

Stute *f.* kobila; Stuten- kobilji.

Stuterei *f.* kobilarna, žrebarnica.

Stutfüllen *n.* žrebica, kobilica.

Stutz *m.* okršèk, štula; (Gewehr) kratka risanica, kratka risana puška, štuc.

Stutzärmel *m.* rokavèc.

Stutzbüchſe *f.* kratka risanica.

Stütze *f.* podpora, podpérnica; opora, opiralíšče; *fig.* podpora, zaslomba, varstvo, zavetje.

ſtutzen *tr.* prisekati, kosorépiti, prikrajšati; *impf.* prisekovati, prikrajševati; geſtutzt kosorèp; (Bäume) prisekati, priklestiti; *impf.* prisekovati; das Haar — pristríci (-strižem), prirezati (-režem), okrožiti; *impf.* prirezovati, krožiti; *intr.* ostrmeti, osupniti, zavzeti (-vzamem) se; *impf.* ostrmévati, zavzemati se; (vom Vieh) plašiti se, ustaviti se.

ſtützen podpreti, *impf.* podpirati; an etwas — opreti, nasloniti; *impf.* opirati, naslanjati; ſich — opreti se, *impf.* opirati se; zanesti se, *impf.* zanašati se.

Stutzer *m.* gizdalin, gizdavec, lišpavec; (weibl.) gizdalinka.

Stutzglas *n.* nizek kozarec.

ſtutzig osupel, osupnen, začudivši se; — ſein (v. Pferden) ščetiti se.

Stützigkeit *f.* kujavost, trmoglavost.

Stützkopf *m.* kújavec, kujež, trmoglavec.

Stützleiter *f.* lestvica z oporo.

Stutzohr *n.* koso uho (ušesa); prisekano uho.

Stützpunkt *m.* podporišče, oporišče, opirališče.

Stutzſchwanz *m.* kosorepka, kosorepec.

Suada *f.* zgovornost, sladki jezik.

ſubaltern nižji, manjši, področni, podčinjeni.

Subalternatio *f.* področnost, poddružnost.

Subalternbeamte *m.* podčinjeni uradnik.

ſubalternierend poddružen, področen.

Subalternofficier *m.* področni častnik.

Subarrendator *m.* podzakupnik, podnajemnik.

Subdiakon *m.* subdijakon.

Subhaſtation *f.* očitna dražba.

Subject *n.* (Perſon) oseba; (kaufm.) kupčijski služabnik, lekarski pomočnik; (gramm.) osebek, podmet.

ſubjectiv subjektivén; osebén, podmetén.

Subjectivität *f.* subjektivnost, podmetnost.

Subjectſatz *m.* podmetni —, osebkov stavek.

Subjournal *n.* sodnevnik.

ſubjunctiv domnél, domnevén, prisublim ſ. erhaben.

Sublimat *n.* prehlapina, razhlap (-i), sublimát.

Sublimation *f.* prehlapovanje.

ſublimieren prehlapiti, *impf.* prehlapovati.

ſub littera pod črko.

ſublunariſch podmesečén.

ſubmiſs pokorén, ponižen.

Submiſſion *f.* ponížnost; ſ. Demuth.

Subordination *f.* pokórščina, poslušnost, podložnost; podrejenost.

ſubordinationswidrig zoper pokorščino (vojaško), uporén.

ſubordinieren podrediti; ſ. unterordnen.

ſubordiniert podrejen, poddružen.

Suboryd *n.* sokis.

sub rosa *adv.* skrivaj, med nami ostani.

Subſcribent *m.* podpisnik, podpisec.

ſubſcribieren podpisati (-pišem) se —, naročiti se na kaj; *impf.* naročevati se.

Subſcription *f.* podpis, naročba.

ſubſidiariſch pomočen, pomožen, poporén.

Subſidiarrecht *n.* pomočno pravo.

Subſidien *pl.* pomoč (-i).

Subſidiengeld *n.* podpora, denarna pomoč (-i).

Subſiſtenz *f.* obstanek; (Lebensunterhalt) kruh, hrana; (Auskommen) dohodek; er hat keine — nima živeti.

Subſiſtenzmittel *n.* življensko sredstvo, živež, dohodek.

Subſtantialität *f.* bistvo, bistvenost.

ſubſtantiell bistven, bitén; (nahrhaft) redilen.

Subſtantiv *n.* samostalnik, samostalno ime (-na).

ſubſtantiviſch samostalen.

Subſtanz *f.* bistvo; (Grundweſen) podstat (-i); (Weſen) bitje, bistvo, bitnost; (Kern) jedro.

ſubſtituieren namestiti koga s kom, namestnika komu postaviti; *impf.* nameščati, postavljati; (arithm.) zameniti, *impf.* zamenjati.

Subſtitut *m.* nadomestnik.

Subſtitution *f.* nadomestitev, nadomeščenje; (arithm.) zamena, zamenjatev.

Subſtitutionsmethode *f.* zamenjalni način.

Subſtitutserbe *m.* nadomestni dedič.

Subſtrat *n.* podlog.

ſubſumieren (folgern) izvajati; ſ. vorausſetzen.

Subtangente *f.* podtečnica, subtanta.

ſubtil tanek, teněk, droben.

Subtraction *f.* odštevanje, odbijanje.

Subtrahend *m.* odštevanec.

Subtrahent *m.* zmanjševalec, odštevalec.

ſubtrahieren odšteti (-štejem), *impf.* odštevati.

Subvention *f.* denarna pomoč (-i), — podpora.

Succeſs *m.* uspeh; ſ. Erfolg.

Succeſſion *f.* nasledstvo, nasledba.

ſucceſſiv *adi.* zaporedén, nasledén; *adv.* zapored, zaporedoma, po malu, po malem, polagoma.

Succeſſor *m.* naslednik

ſucceſſoriſch prestopajoč (v. Erdbeben).
Succurs *m.* ſ. Beiſtand.
Suche *f.* iskanje; d. Hund hat eine gute — pēs dobro sledí, pēs ima dobēr nos.
ſuchen iskati (iščem), tražiti; poiskati; (nachforſchen) popraševati, pozvedovati; e. Amt — za službo se vlečí, — se poganjati; Händel — rad se prepirati; Rath — za svèt vprášati, *impf.* — vpraševati; Hilfe — pomoči prositi, — poprositi; d. Weite — pete odnesti; geſucht prošen, zaželen; prisiljen.
Sucher *m.* iskalēc; pozvedovalēc.
Sucht *f.* pohlep, strast (-i); fallende — božjast (-i), padavica; (d. d. Murſlovenen: vēliki beteg); (Krankheit) bolezēn (-i); (Neigung) naklonjenost, nagnenost.
Süd *m.* var, vretje; im — ſein vreti (vrem).
Süd *m.* jug, poludne (-va), poludanska stran (-i); Süd- južni, poludanski.
ſüddeutſch južnonemški.
Sudel *m.* kal, luža, kaluža, kališče, mlaka. [rija.
Sudelei *f.* nesnaga, svinjarija, maza-
Sudelfleck *m.* madež, packa.
ſudelhaft zamazan, nečeděn, nesnažēn.
ſudelig umázan. [packar.
Sudelkoch *m.* nečedni kuhar; svinjar,
Sudelmagd *f.* nečedna —, umázana dekla. [nečedno delati.
ſudeln packati, svinjati, madeževati;
Sudelwäſche *f.* nesnažno perilo.
Süden *m.* ſ. Süd.
Südfrucht *f.* južni pridelēk, južni sadež; Südfrüchte *pl.* južno ovočje.
Südgegend *f.* južna stran (-i), jug; južni kraj.
Südhütte *f.* solovarnica.
Südkreuz *n.* južni —, poludanski križ.
ſüdländiſch južēn, poludnevēn, poludanski.
Sudler *m.* packalēc, mazáč, svinjalēc, nesnažnik, nečednik; —in *f.* nesnažnica, nečednica.
ſüdlich južēn, poludnevēn, poludanski.
Südmeer *n.* južno morje.
Südoſt *m.* jugovzhòd.
ſüdöſtlich jugovzhodēn, južnovzhodēn.
Südoſtwind *m.* jugovzhodnik.
Südpol *m.* južni tečáj, južnik.
Südpolarland *n.* južnotečajna dežela.
Südpunkt *m.* južišče.
Südſalz *n.* varjena sol (-i), kuhana sol.
Südſee *f.* ſ. Südmeer.
Südſlave *m.* Jugoslovén, Jugoslovan.
ſüdſlaviſch judoslovenski, jugoslovanski.
Südſüdoſt *m.* jugojugovzhod. [dnevu.
ſüdwärts *adv.* proti jugu, proti polu-
Südwerk *n.* solovarnica, solina.
Südweſt *m.* jugozáhod, jugozapad.
ſüdweſtlich jugozahodēn, južnozapadēn.
Südweſtwind *m.* jugozahodnik.
Südwind *m.* jug, poludnevnik, mornik.
Suffix *n.* pripona, končnica.
Süffling *m.* pijanēc, pijančevalēc.
Suffraganbiſchof *m.* namestni škof.
Suffragium *n.* volilni glas. [nik.
Sühnaltar *m.* spravni oltar, — žrtve-
ſühnbar spravljiv, pomirljiv; spravēn, pomirēn.
Sühne *f.* sprava, pomiritēv; spravilo; poravnava.
ſühnen poravnati; pomiriti, spraviti; ſ. rächen.
Sühnopfer *n.* spravna daritēv.
Sühnung *f.* sprava, pomiritēv.
Sujet *n.* predmet; ſ. Gegenſtand.
Sulfid *n.* žveplec.
Sultan *m.* turški car, sultan; —in *f.* sultanja, sultanka.
Sulz(e) u. Sülze *f.* (ſ. d. Wild) lizalica; (Salzlake) solina, razsol (-i); ſ. Sauce u. Gallerte.
ſulzen (ſülzen) soliti; nasoliti, osoliti; divjačino s soljo vabiti.
ſulzig (ſülzig) strjen, osoljen, žolčēn.
Summa *f.* ſ. Summe.
Summand *m.* prištevnik.
ſummariſch *adi.* kratēk, okrajšan, počezēn; *adv.* počez, ob kratkem; —es Verfahren kratka pravda, okrajšana sodba.
Summarium *n.*, —en *pl.* posnetki *pl.*, spiski *pl.*, skupni zneski *pl.*
Summarverfahren *n.* okrajšana pravda, sumarno postopanje.
Sümmchen *n.* skupíček.
Summe *f.* vsota; znesēk.
ſummen (Bienen) brneti, brenčati (-im), šumeti; (Weſpe) vršeti; (im Ohr) zveneti, šumeti.

Summen *n.* brnenje; šumenje; (in d. Stadt) šum, hrup.
ſummierbar seštevēn.
ſummieren sešteti (-štejem), *impf.* seštevati.
Sumpf *m.* močvir, močvirje, močal (-i), močava, močevina, grezi *pl.*, barje, muža (Steierm.); blato, luža; Sumpf= močvirēn, muževēn.
Sumpfbinſe *f.* loč (-i), ločēk.
Sumpfboden *m.* močvirna tla *pl.*
Sumpferz *n.* barjevēc.
Sumpffieber *n.* glenovica. [močarina.
Sumpfgegend *f.* močvirje, mečava,
Sumpfgras *n.* mlačina, kisla —, močvirna trava.
Sumpfgrund *m.* močvirje, grezina.
ſumpfig močvirēn, močvirnat, podmokēl, mužnat, greznat.
Sumpflache *f.* kaluža, mlakuža.
Sumpflandſchaft *f.* močvirje, barje.
Sumpfpflanze *f.* močvirska rastlina, bared.
Sumpftorf *m.* šota.
Sumpfvogel *m.* močvirnik.
Sumpfwaſſer *n.* blátnica (voda), blatušnica, kalnica.
Sumpfweihe *f.* plešēc.
Sumpfwieſe *f.* podmokla senožet (-i), močve *pl.* [(-im).
ſumſen šumeti, šumljati, brenčati
Sund *m.* struga, preliv.
Sünde *f.* greh; (Fehltritt) pregrešēk; (Laſter, Übertretung) pregreha; (Unrecht) krivica; eine — begehen grešiti, pregrešiti se, dušo ogrešiti; *impf.* pregreševati se; Sünden= grešni.
Sündenbekenntnis *f.* izpoved (-i), spoved (-i).
Sündenerlaſs *m.* odveza grehov. [šēk.
Sündenfall *m.* prestopēk, greh, ogre-
ſündenfrei brez greha, brezgrešēn.
Sündengeld *n.* krivični denar, pregrešni denar.
Sündenlaſt *f.* breme (-ena) grehov, teža grehov, grešno breme.
Sündenleben *n.* pregrešno življenje.
ſündenlos brezgrešēn, brez greha.
Sündenopfer *n.* daritēv za grehe.
Sündenſchuld *f.* grešni dolg, grešna krivda. [za grehe.
Sündenſtrafe *f.* pokora —, kazēn (-i)
Sündenthat *f.* grešni čin, grešno delo.
Sündenvergebung *f.* odpuščenje grehov, odpustēk grehov.
Sünder *m.* grešnik; der arme — obsójenēc, k smrti obsojeni hudodelec; —in *f.* grešnica.
Sündflut *f.* potóp, vesoljni potóp.
ſündhaft grešēn, pregrešēn.
Sündhaftigkeit *f.* grešnost.
ſündigen grešiti, greh delati; pregrešiti se, ogrešiti se, greh storiti.
Sündiger *m.* grešnik.
ſündlich ſ. ſündhaft.
Sündopfer *n.* ſ. Sündenopfer.
ſuperarbitrieren na novo presoditi, — pregledati; *impf.* na novo presojati, — pregledovati; (Militär) zdravstveno presoditi, — pregledati.
Superarbitrierung *f.* nova presoja, nov pregled; (Militär) zdravstvena presoja, zdravstveni pregled.
ſuperb izvrstēn, krasēn.
ſuperfein vrlo tenēk; vrlo ličēn, prefin, izvrstēn, prežlahtēn.
Superintendent *m.* superintendent, višji cerkveni nadzornik.
Superior *m.* starejšina, višji glavár, superior.
ſuperklug premoděr.
Superlativ *m.* tretja stopnja, presežna stopnja.
Supermängel *pl.* poočitki *pl.*, nadočitki *pl.* [nik.
ſupernumerär nadštevilēn; nadbroj-
Superoryd *n.* prekis, superoksid.
Superpfändung *f.* nadrubež.
Superpränotation *f.* nadpredznamba.
Superreviſion *f.* višji pregled.
Superſatz *m.* nadvknjižba.
Superſtition *f.* ſ. Aberglaube.
Supinum *n.* namenilnik, supin.
Suppe *f.* juha, čorba.
Suppenkraut *n.* zelišče za v juho, jušno zelišče.
Suppenlöffel *m.* žlica za juho.
Suppenſchüſſel *f.* skleda za juho.
Suppentopf *m.* loněc za juho.
Supplement *n.* dopolněk, dodatěk, dostavēk; Supplement= dopolnilni.
ſupplementär dopolnilni, dopolnitni.
Supplent *m.* nadomestnik, namestni učitelj.

Supplicant *m.* prositelj, prosilec.
supplicieren prositi česa (pismeno).
supplieren nadomestiti koga, *impf.* nadomeščati; dopolniti kaj, *impf.* dopolnjevati.
Supplik *f.* prošnja.
supponieren domnevati; ſ. voraus-
Suppoſition *f.* ſ. Vorausſetzung.
Supremat *n.* vrhnja vlada, nadoblast.
Suprematie *f.* prvenstvo, nadoblast (-i).
ſupra *adv.* gori, zgorej.
Surrogat *n.* nadomestek.
Surrogatkaffee *m.* nadomestek za kavo.
ſuspendieren odložiti, *impf.* odlagati, odkladati; (aufheben) ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávljati; (vom Amte) od službe začasno odstaviti, ob službo dejati (denem), *impf.* — devati.
Suspendierte *m.* odstavljenec.
Suspendierung *f.* začasno odstavljenje od službe.
Suspenſion *f.* odstava, zaustava.
Suspenſum *n.* neodločena stvar (-í); *in suspenso adv.* neodločeno.
ſüß sladek; (Speiſe) slastén; (angenehm) prijetén, ljubezniv, mil; —eš Brot opresen kruh; —er Schlaf tiho —, sladko spanje; —er Herr sladkač; — ſein sladkati se —, lizati (ližem) se komu; — machen sladiti; posladiti, osladiti; — werden mediti se.
Süßapfel *m.* mediénik. [pečenec.
Süßbrot *n.* sladčica; opresnik, pre-
Süße *f.* sladkost, sladkota; slad (-í), slaja, slast (-i), sladkoba.
ſüßeln sladeti; *fig.* sladko govoriti.
ſüßen sladiti, slájšati; osladiti, oslájšati.
Süßholz *n.* sladič, sladka koreninica.
Süßigkeit *f.* sladkost, sladkota, prijetnost; (Ding) slaščica, sladčica, sladkarija, sladkal (-i).
Süßklee *m.* medena dételja.
ſüßlich sladkoběn, nasladen, sladkav, osladen.
Süßling *m.* sládkavec, sladkač; prilizovalec.
Süßmaul *n.* obliznél, sladkosnedež, sladkoustnež; (weibl.) obliznéla, sladkosneda.
Süßſtoff *m.* sladkoba, sladica.
Süßteig *m.* opresno testo.
Süßwaſſergebilde *n.* sladkovodni utvor.
Süßwaſſerkalk *m.* sladkovodni vapnenec.
Süßwaſſerpolyp *m.* sladkovodni polip.
Süßwaſſerſchnecke *f.* sladkovodni polž.
Süßwurz *f.* sladič, osladič, sladka korenina, sladki koren.
Suſtentation *f.* preživek, preživljava, izdržavanje; Suſtentations- preživljalni.
ſyllogiſieren umstvovati; izvajati.
Syllogismus *m.* razsôd.
Symbol *n.* podoba, znamenje, simbol.
Symmachie *f.* bojna zaveza. [nost.
Symmetrie *f.* sômernost, sômer, skladſymmetriſch sômerén, skladen, skladomerén.
ſympathetiſch sočutén.
Sympathie *f.* sočutstvo, sočut.
Symphonie *f.* soglasje, simfonija.
Symptom *n.* znák, známenje, znamek; prikazek, primerek.
Synagoge *f.* zbornica (židovska), mólnica, židovska šola. [istočasje.
Synchronismus *m.* sočasje, istočasnost,
ſynchroniſtiſch istočasén, sočasén.
Syndikat *n.* sodništvo.
Syndicus *m.* sodnik, sodec. [memba.
Synekdoche *f.* sinékdoha, besedna pre-
Synkope *f.* opuščáj, okrajšek.
Synode *f.* cerkveni zbor; Synodal- cerkvenozborni, sinodalni, cerkvenega zbora.
ſynonym ſ. ſinnverwandt.
Synopſis *f.* pregled, posnetek.
ſyntaktiſch skladoslovén, sintaktičen.
Syntax *f.* skladnja, skladoslovje, sintaksa.
Syntheſis *f.* sestava, zveza.
ſynthetiſch sestavén.
Syphilis *f.* sramna kuga.
ſyphilitiſch sramnokužen.
Syrup *m.* sirop, sirup.
Syſtem *n.* sestáv, sklad, sistém; Gebirgs— gorstvo; Zoll— carinstvo; Nerven— živčevje. [tika.
Syſtematik *f.* sestavoslovje, sistema-
ſyſtematiſch sestavén, skladen, sistematičen.
ſyſtemiſieren ustanoviti, v red spraviti, urediti.
ſyſtemiſiert ustanovljen.
Syſtemiſierung *f.* ustanovitev.

T.

Tabagie *f.* tobakarna; beznica.
Tabak *m.* tobak, duhan; Schnupf— drobni tobak, tobak za nos, — za njuhanje; Tabak- tobačni, tobakov.
Tabakbeutel *m.* mošnja —, mehúr —, mehir za tobak.
Tabakbüchſe *f.* tobačnica.
Tabakdoſe *f.* ſ. Tabakbüchſe. [tobak.
Tabakfabrik *f.* tovarna —, fabrika za
Tabakfeld *n.* tobačišče, duhanišče.
Tabakhandel *m.* kupčija s tobakom.
Tabakmonopol *n.* samotrštvo s tobakom, samoprodaja tobaka.
Tabakpfeife *f.* pipa, lula.
Tabakpflanze *f.* tobak, duhan, tobakova zel (-í).
Tabakraucher *m.* tobakar.
Tabaktrafik *f.* tobakarna, prodajalnica tobaka.
Tabaktrafikant *m.* prodajalec tobaka.
Tabakverlag *m.* skladišče za tobak, zaloga tobaka.
Tabatière *f.* ſ. Tabakbüchſe.
tabellariſch razpredélen, tabelarén.
Tabelle *f.* razpredélnica, tabéla.
Tabernakel *n.* sveto hranišče, tabernakelj (-na).
Tableau *n.* slika, skupina; pregled.
Table d' hôte *f.* skupna miza, skupni obed.
Tabular- zemljeknjižni, zemljiškoknjižni, v zemljiški knjigi vpisan, vknjižen.
Tabulargeſuch *n.* (Intabulationsgeſuch) prošnja za vpis v zemljiško knjigo, prošnja za vknjiženje, — za vknjižbo; (Extabulationsgeſuch) prošnja za izbris iz zemljiške knjige, prošnja za izknjiženje, — za izknjižbo.
Tabulargläubige *m.* vknjiženi —, vpisani upnik.
tabularmäßig vknjižljiv, vpisljiv; zemljeknjižen.
Tabularverhältnis *n.* zemljeknjižna razméra.
Tabulett *n.* krošnjarski koš, krošnja.
Tabulettkrämer *m.* krošnjar.
Tachygraph *m.* hitropisec.
Tachygraphie *f.* hitropis, hitropisje.
Tadel *m.* graja, grajanje, (Fehler) napaka, pregrešek, hi dostatnost; ſ. Makel.
tadelfrei ſ. tadellos. [v
tadelhaft grajalen, graje od.
tadellos brez pogreška, brez brezmadežen.
Tadelluſt *f.* ſ. Tadelſucht.
tadeln grajati, karati, napak našati od. očitati; pograjati, po
tadelnswert graje vreden.
Tadelſucht *f.* grajavost, opona
tadelſüchtig grajav, oponašalen
Tadler *m.* grajalec, očitalec, op lec; svarilec; —in *f.* grajalka, sv
Tafel *f.* deska, tabla; *dem.* d tablica; (Tiſch) miza; (Glas— (Tabelle) razpredelnica; — dedr pogrniti, *impf.* — pogrinjati; obed, kosilo; große — pojédina, g
Tafelaufſatz *m.* namizje, mizni
Tafelberg *m.* golič.
Tafelbier *n.* namizno pivo.
Tafeldecker *m.* pogrinjalec; (a. miznik, stolnik.
Tafelebene *f.* goličava (*geogr.*)
Täfelei *f.* ſ. Tafelwerk.
Tafelgeld *n.* obednina, gostari
Tafelgemach *n.* obédnica.
Tafelgeräth *n.* pomizje, namiz mizna oprava.
Tafelglas *n.* steklena plošča,
Tafelland *n.* ſ. Stufenland.
Tafelmeiſter *m.* nadmiznik, nads
Tafelmuſik *f.* godba pri obédu
tafeln obedovati, gostovati s stiti se, pirovati.
täfeln (tlak) ukladati, z d obijati, pažiti; z deskami obit jem), opažiti.
Tafelobſt *n.* namizno sadje, sadj
Tafelöl *n.* zabélno olje, olje z
Tafelrunde *f.* omizje.
Tafelſaal *m.* obédnica.
Tafelſervice *n.* namizje, pomiz mizna oprava.
Tafeltuch *n.* prt, prtič, krušni
Tafelwein *m.* namizno vino.
Tafelwerk *n.* obòj z deskami,

lzeug *n.* s. Tafelgeräth.
t *m.* tofet, tofeta; Taffet- tofe-
fetěn.
m. dan od. den (dneva); — wer-
tagen; der — bricht an dan se
aní se, svita (se); der — ist an-
en dan je napočil, dan se je
bei —e po dne, po dnevi; am
—e pri belem dnevi; den ganzen
dan; den ganzen lieben — ves
lan; in den — hinein tje v en
avdán, brez glave; der — neigt
a se nagiba od. nagiblje; der —
geneigt dan se je nagnil od.
il; an den — kommen zvédeti
se, na dan od. na svetlo priti
a); es liegt am —e očitno od.
o je, jasno je; — für — dan
vom, vsak dan; —s vorher
i dan; d. jüngste — sodni dan;
en besten —en v najlepši dobi,
ljših letih; heutzutage *adv.* dan-
dandanašnji; in meinen alten
a stare dni; — und Nacht noč
; — läuten jutrnjo u. jutrnje
, dnevi zvoniti, k dnevu zvoniti;
nmlung) zbor; Tag- dnevni.
rbeit *f.* vsakdanje delo, vsak-
opravilo.
rbeiter *m.* težák, dninar.
latt *n.* dnevnik, dnevni list.
ogen *m.* dnevni lok *(phys.)*.
buch *n.* (Journal) dnevnik, dnevni
k.
dieb *m.* postopáč, lenúh.
dienst *m.* vsakdanje opravilo; (im
atz z. Nachtdienst) dnevna služba.
fahrt *f.* pravdni od. tožni dan
, rok.
ang *adv.* cele dni.
leuchte *f.* dnevno svetilo.
lohn *m.* mezdà, dnína, obdán
danja.
daníti se, svitati (se), dan se
daníti se, razdaníti se, dan se
(v. e. Versammlung) zborovati.
s- dnevni.
sanbruch *m.* svit, zor, razsvit;
s svitom, z dnevom vred, za
jutra. [povelje.
sbefehl *m.* dnevno povelje; vojno
sblatt *n.* s. Tagblatt.

Tagescours *m.* dnevna denarna vrednost.
Tagescurs *m.* dnevni tečáj.
Tagesgeschichte *f.* dnevne od. vsakdanje dogodbe (dogodeb) *pl.*
Tagesgrauen *n.* svit, zor.
Tageslänge *f.* dnevna dolgost, dolgost dneva.
Tageslicht *n.* dnevna svetloba, dan (dneva); ans — bringen na svetlo —, na dan spraviti.
Tagesordnung *f.* dnevni red; zur — übergehen preiti (-idem) na dnevni red; das ist heute an der — to je dandanes v navadi.
Tagespresse *f.* (dnevno) časnikarstvo, dnevniki *pl.*
Tageszeit *f.* dan (dneva), dnevni čas.
Tagewerk *n.* dnevno delo od. opravilo; *fig.* delo, dnina.
Tagfahrt *f.* s. Tagefahrt.
Tagfalter *m.* dnevnik.
Taggeld *n.* dnina, dnevnica.
Taggestirn *n.* solnce.
taghell svetěl ko dan.
Taghelle *f.* dnevna svetloba.
tägig dnevěn.
taglebens *adv.* vse žive dni.
täglich *adi.* vsakdanji, vsakdanski; (gewöhnlich) navaděn, vseděnj; *adv.* vsak dan, dan za dnevom.
Taglie *f.* naglavnica, talija; (Rettungstaglie) otetnina, izbavnina.
Taglohn *m.* s. Tagelohn.
Taglöhner *m.* težák, dninar, najemnik, delavěc; —in *f.* težakinja, najémnica, delavka.
Tagpfauenauge *n.* podnevni pavlinčěk.
Tagsatzung *f.* dan (dneva), rok. [nist.
Tagschreiber *m.* dnevničar; s. a. Diur-
Tag- und Nachtgleiche *f.* jednakonočje.
Tagwache *f.* podnevna straža.
Tagzeit *f.* (Brevier) dnevne ure *pl.*; s. a. Tageszeit.
Taille *f.* rast (-i), stas, postava.
Takel *n.* škripěc, vrví *pl. f.* pri ladiji.
takeln (z vrvmi) ladijo oprémiti od. oskrbéti; *impf.* ladijo oprémljati od. oskrbovati.
Takelwerk *n.* vrvi *pl. f.* pri ladiji.
Takt *m.* takt, udar, mera; *fig.* premišljenost, razboritost, takt.

taktfest trděn v taktu.
Taktik *f.* taktika.
Taktiker *m.* taktik.
taktlos nepreudarěn, nepremišljen, breztaktěn.
Taktlosigkeit *f.* nepreudarnost, nepremišljenost, breztaktnost.
taktmäßig *adv.* po taktu, po udarcih.
Taktmesser *m.* taktomér, časomér.
taktvoll preudarěn, premišljen, taktěn.
Talar *m.* talár, halja, (suknja) dopetáča.
Talent *n.* glava, dobra od. bistra glava, duševni dar (-a u. -ú), talent.
talentlos slabe glave, kesnoglav, slabega spomina, trde glave.
talentvoll bistroglav, bistrouměn, nadarjen, prebrisan.
Talg *m.* loj; *coll.* lojevina; (Fett) tolšča, salo, mast (-í); Talg- lojev, lojen.
Talgdrüse *f.* lojnica.
talgen lojiti, loj dajati, loj imeti (imam).
talgicht lojast.
talgig lojén, lojnat; sich — machen polojiti se; (v. Brot) cmokast, žveklast.
Talglicht *n.* lojéna od. lojeva sveča, lojenica.
Talgsäure *f.* lojeva kislina.
Talgstoff *m.* lojěc; lojevina.
Talisman *m.* skrivni lek, talisman.
Talk *m.* lojevěc; *fig.* bedák, tepěc, glupěc.
Talken *m.* prga.
Talkerde *f.* lojevica, magnezija.
Talkstein *m.* s. Talk.
Talmud *m.* talmud.
Talon *m.* talón.
Tamarinde *f.* tamarínda.
Tamariske *f.* tamariska, grebenščěk.
Tambour *m.* bobnar, tambur.
Tambourin *n.* bobnič, tamburín; s. Stickrahmen.
Tambourine *f.* s. Tambourin.
Tand *m.* igrača, norčija, šala; *fig.* ničemurnost, ničevost. [auch *pl.*).
Tändelei *f.* norčija, otročarija (beides
Tändeler *m.* s. Tändler.
tändelhaft otročji, šaljiv.
tändeln otročevati, igrati se, norčevati se, otročarije od. norčije uganjati.
Tändelwerk *n.* igrača, otročari
Tändler *m.* otročji človek; s. T
Tang *m.* halúga.
Tangente *f.* dotičnica, tangent
Tangentenboussole *f.* tangentn sola *(phys.)*.
Tangentenvieleck *n.* tangentni gokotnik.
Tangentialkraft *f.* odsrednost, t cijalna sila.
Tanne *f.* jel (-i), jela, jelka; (baum) hoja, hojka, hvojka.
tannen jelov.
Tannenfink *m.* s. Bergfink.
Tannenhain *m.* jelov gozd, jel
Tannenharz *n.* jelova smola, p
Tannenholz *n.* jelovina, jelov l
Tannenreisig *n.* jelíčevje, jelove
Tannenwedel *m.* *(Hippúris vu* smréčica *(bot.)*.
Tannenzapfen *m.* jelov češarěk, storž, — čvrž.
Tännling *m.* *(Agaricus deli* sírovka *(bot.)*.
Tante *f.* teta; *dem.* tetka, tetica kelšfrau) strinja; (Oheimsfrau) u
Tantième *f.* delež dohodkov stotkov.
Tanz *m.* ples, raj.
Tanzbär *m.* medved plesálěc.
Tanzbewilligung *f.* dovoljenje z
Tanzboden *m.* plesišče, rajišče.
tanzen plesati (plešem), rájati, (-am u. -čem) se, vrtiti se; zap zarajati u. s. w.
Tänzer *m.* plesálěc, plesáč, ples jalěc; —in *f.* plesálka, rajalka; čica (serbokr.).
Tanzfest *n.* ples.
Tanzhaus *n.* plesálnica.
Tanzkunst *f.* plesárstvo, plesna
Tanzlied *n.* poskóčnica, plésn sěn (-i).
Tanzlocal *n.* s. Tanzhaus.
Tanzlust *f.* veselje do plesa, ples
tanzlustig plesav, rad plešóč.
Tanzmeister *m.* plesár, učitelj p
Tanzplatz *m.* plesišče, rajišče.
Tanzsaal *m.* plesálnica, dvora
Tanzschuh *m.* črevělj za ples.
Tanzsucht *f.* plesavost.
tanzsüchtig plesav, rad plešóč.

Tanzunterhaltung *f.* veselica s plesom, plesna veselica.

Tapet *n.* preproga; etw. aufs — bringen sprožiti kaj, omeniti kaj.

Tapete *f.* preproga, opna, tapeta.

tapezieren z opnami od. s preprogami prevleči (-vlečem), tapetovati. [tar.

Tapezierer *m.* preprogar, opnar, tape-

Tapezierergewerbe *n.* preprogarski —, opnarski obrt.

tapfer hrabër, srčën, junaški.

Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnost, junaštvo.

Tapir *m.* morsko prase (-éta), tapir.

tappen távati, hvátati.

täppiſch okorën, neróden, štorklast.

Tara *f.* odbítek na posódo pri téhtanji, tara.

Tarantel *f.* tarántula.

Tarif *m.* cena, cenik, tarifa.

tarifieren ceno postaviti od. odmériti.

tarifmäßig po odmerjeni ceni, po tarifi.

Tarifpoſt *f.* tarifna številka.

Tariffatz *m.* tarifni postavek.

Tarok *m.* (auch *n.*) tarók.

tarokieren tarók igrati, tarokírati.

Tartarus *m.* (Hölle) pekél; (Unterwelt) podzémlje.

Tarſche *f.* mali ščit, tarča.

Taſche *f.* žep, aržet; (Beutel) mošnja; (Reiſe—) torba, malha, tobolec; (Maultaſche) zaúšnica, brluzga, klofúta, klapoúšnica.

Täſchelkraut *n.* kobúlica, plešec.

Taſchen- žepni.

Taſchenbuch *n.* žepna knjiga; (Almanach) zabavnik.

Taſchendieb *m.* zmikávt.

Taſchenformat *n.* žepna oblika.

Taſchengeld *n.* denar za male potrebe.

Taſchenkalender *m.* koledárček, žepni koledár.

Taſchenkrebs *m. (Platycarcinus pagurus)* rakulja, rákovica, grmáj.

Taſchenmeſſer *n.* nož zaklepálnik, miheč, britvica, kostura, pipec, nožíčevka.

Taſchenſpiel *n.* glumárstvo, oslépna igra.

Taſchenſpieler *m.* glumáč.

Taſchenſpielerkunſt *f.* glumarstvo.

Taſchentuch *n.* žepni robec.

Taſchenuhr *f.* žepna ura, (ura) žepnica.

Taſchenwörterbuch *n.* žepni slovnik, slovarček.

Taſſe *f.* sklédica, čášica, skodélica.

taſſenförmig sklédičast, čašast.

Taſtatur *f.* tipalo, prebiralo, tastatura, klavijatura.

taſtbar tipljiv, otipljiv.

Taſte *f.* tipka.

taſten tipati (tipljem), hvatati, šlatati, pipati; otipati, potipati u. ſ. w.

Taſtenbrett *n.* ſ. Taſtatur.

Taſter *m.* tipalec, šlatalec, tipač; (Fühlhorn) tipalnica; (Schlüſſel) ključ *(phys.)*.

Taſterin *f.* tipalka.

Taſtkörperchen *n.* tipalno telésce.

Taſtorgan *n.* tipalo.

Taſtſinn *m.* tip, otip.

Tate *m.* (in der Kinderſpr.) ata, atej.

tätowieren opikati, z barvami opisati (-pišem), tetovírati; *impf.* opikávati, z barvami opisávati.

Tatzbär *m.* (medved) tacar. [hët.

Tatze *f.* šapa, taca; páznohët, párno-

Tau *n.* vrv (-í), laneč.

taub gluh; etwas — nagluh; (leer) prazén; — werden glušéti; oglušeti, ogluhniti; — machen glušiti; oglušiti; —e Neſſel mrtva kopríva.

Täubchen *n.* golobec, golobček, golobčič; *fig.* (männl. Individ.) ljubček, milček; (weibl. Individ.) ljubica.

Taube *m.* glušec, gluhec; — *f.* gluha.

Taube *f.* golob; (Weibchen) golobica; *dem.* golobec, golobček; (Weibch.) golobičica; Tauben- golobji; (ſpeciell vom Weibchen) golobíčji.

Taubenei *n.* golobje jajce.

Taubenfalke *m.* golobičar.

Taubenhändler *m.* golobar.

Taubenhaus *n.* golobnjak, golobínjak.

Taubenkropf *m.* golžún.

Taubenmiſt *m.* golobjek.

Taubenſchlag *m.* golobnjak.

Taubenſchwanz *m. (Vanessa Io)* jezíčar, bolnik.

Taubenzucht *f.* golobarstvo.

Täuber *m.* golob (samec).

Täuberich *m.* ſ. Täuber.

Taubhafer *m.* divji ovés, glušec.

Taubheit *f.* gluhota, gluhóst.

Täubin *f.* golobica.
Taubneſſel *f.* mrtva ob. mrzla kopriva.
taubſtumm gluhoném, gluh in mútast.
Taubſtumme *m.* gluhonéměc, gluhomútěc. [néme.
Taubſtummenanſtalt *f.* závod za gluho-
Taubſtummenlehrer *m.* učitelj gluhonémih.
tauchen topiti, noriti; potopiti, ponoriti, v vodo pogrezniti; *impf.* potápljati, v vodo pogrezovati.
Tauchente *f.* potapljálka.
Taucher *m.* potapljálec, vodotop; (Vogel) pandirék, potapljalec.
Taucherglocke *f.* potapljálski zvon.
Taucherhuhn *n.* liska.
Taucherſchiff *n.* (ladija) podvódnica.
tauen strojiti; ustrojiti.
Tauf- krstni.
Taufact *m.* krst, krstitév, krščenje, krščevanje.
Taufbuch *n.* krstna knjiga, krstne bukve (bukev) *pl.*
Taufe *f.* krst; (Handlung) krstitév, krščenje, krščevanje; d. — empfangen krščen biti (sem).
taufen krstiti, *impf.* krščevati.
Täufer *m.* krstitelj, krstnik.
Taufhandlung *f.* ſ. Taufact.
Taufkeſſel *m.* krstílnica.
Täufling *m.* krščenec, krščenik.
Taufmahl *n.* krstítke *pl.*, krstínje *pl.*, botrínja.
Taufname *m.* krstno imé (-na).
Taufpathe *m.* krstni botér, kum.
Taufpathin *f.* krstna botra, kuma, kúmica.
Taufſchein *m.* krstni list, rójen list.
Taufſchmaus *m.* ſ. Taufmahl.
Taufſtein *m.* krstni kamen, krstilnik.
Taufſtag *m.* krstni dan (dneva).
Taufwaſſer *n.* krstna voda. [krstu.
Taufzeuge *m.* krstna priča, priča pri
taugen biti (sem) za kaj, dobér —, prikladén —, pripravén —, godén biti, príleči (-ležem) se, prílégati se, služiti, rabiti, veljati; das taugt nicht to ne velja; wozu taugt das? čemú je to?
Taugenichts *m.* maloprídnež, zanikarnež, zanikarnik, nemarnež.
tauglich sposoběn, pripravén, dobér, godén, prikladén, dobélj, príléžen.
Tauglichkeit *f.* sposobnost, pri[p]nost u. ſ. w.
Taumel *m.* vrtoglavica, vrtoglav[ica] omáma, omóta.
taumelig vrtoglav, vrtoglavén, o[mo]mén, omótén, omotičen, omamlj[iv] opotékljiv; *fig.* pijan.
Taumelkäfer *m.* (*Gyrinus*) máli[k] grebíšica.
Taumellolch *m.* ſ. Lolch.
taumeln opotékati se, omahov[ati] klamótati, klamotériti.
Taumler *m.* vrtoglavec, opotékljiv[ec] *fig.* pijanec.
Tauſch *m.* mena, menja, menjá[va] zaména, zamenjáva, menjatév.
tauſchen méniti, ménjati; zamé[niti] zaménjati; *impf.* zamenjávati.
täuſchen motíti, várati, mámiti, [za]piti; premotiti, prevarati, omam[iti] preslepiti, ukániti, zapeljáti (-ám -péljem); ſich — motiti se, varati [se] zmotiti se, ukaniti se, ogoljufati [se]
Täuſcher *m.* slepilec, mamilec, motil[ec]
Tauſchhandel *m.* kupčija na mé[nu] menjálna kupčija.
Tauſchmittel *n.* menjálo. [zmo[tnjava]
Täuſchung *f.* prevára, omáma, slep[ota]
Tauſchvertrag *m.* menjálna pogod[ba]
tauſchweiſe *adv.* po menji, po zam[enjavi]
tauſend tisoč, jezéro; ei der — tè-dè-tè.
Tauſender *m.* (Zahl) tisočka; (Banote) tisočák; (milit.) tisočnik.
tauſenderlei tisočéri.
tauſendfach tisočérən, tisočérnat.
tauſendfältig ſ. tauſendfach.
Tauſendfuß *m.* stonóga.
Tauſendguldenkraut *n.* zlati grmič tavžentroža.
tauſendjährig tisočlétən. [d
Tauſendkünſtler *m.* vseználec, vse[vednež]
tauſendmal *adv.* tisočkrat.
tauſendmalig tisočkratən.
Tauſendſchön *n.* milica, goréča l[judbézən (-i).
tauſendſte tisoči.
Tauſendſtel *n.* tisočina, tisočinka.
Tautogramm *n.* istopis, tavtogram
Tautologie *f.* istoréčje, tavtologija
tautologiſch istoréčən, tavtologič[en] tavtološki.

Tauwerk *n.* vrvje, vrvi *pl. f.* (na ládiji).

Taxabſchreibung *f.* odpis pristojbine od. takse.

Taxamt *n.* pristojbinski urad.

Taxation *f.* cenítěv, precenítěv.

Taxator *m.* cenílec, cenitelj, taksator.

taxbar pristojbini od. taksi podvržen.

Taxe *f.* pristojbina, odrédbina, taksa.

Taxeinhebung *f.* pobiranje pristojbine od. odredbine.

taxfrei pristojbine od. odredbine prost.

taxieren ceniti; preceniti, ceno postaviti od. določiti.

Taxnachſicht *f.* odpust pristojbine.

Taxnote *f.* list o pristojbini, pristojbinski od. taksni list.

Taxus *m.* tisa; *coll.* tisje.

Technik *f.* téhnika.

Techniker *m.* téhnik.

techniſch téhničen, téhniški.

Technologie *f.* obrtni nauk, tehnologija.

technologiſch tehnologičen, tehnološki.

Tedeum *n.* zahváljena —, zahvalna pesěn (-i).

Teich *m.* ríbnik, ribnjak.

Teichbinſe *f.* močvírski sít.

Teichfiſch *m.* riba iz ribnika.

Teichfiſcherei *f.* ribarstvo v ribniku od. v ribnikih; ribja lov (-i) v ribniku.

Teichhuhn *n.* túkalica.

Teichmuſchel *f.* jezerska školjka, brez- [zobka.

Teichroſe *f.* pljúčnik, blatnik, lokvanj.

Teichwaſſer *n.* voda iz ribnika.

Teichwirtſchaft *f.* ribarstvo v ribniku.

Teig *m.* testo; den — anmachen zamésiti.

teigen mečiti se, mediti se; umečiti se, zmečiti se, zmediti se; (v. Brot) cmokast —, svalkast biti (sem).

teigig testnat, testén.

Teigklúck *n.* svalék.

Teigwerk *n.* testenina.

Teint *m.* polt (-í).

Telegramm *n.* brzojavka, telegram.

Telegraph *m.* brzojav, daljnopis, telegraf; Telegraphen- brzojavni, telegrafski.

Telegraphenamt *n.* brzojavni —, telegrafski urad.

Telegraphenbeſchädigung *f.* poškodovanje brzojava, — telegrafa.

Telegraphenlinie *f.* brzojavna —, telegrafska črta.

Telegraphenſtation *f.* brzojavna —, telegrafska postája.

Telegraphie *f.* brzojávstvo, daljnopísje, telegrafija.

telegraphiſch brzojavěn, daljnopisěn, telegrafski.

Telephon *n.* telefón.

Teleſkop *n.* daljnogled, dalekogled, [teleskop.

teleſkopiſch dáljnogleděn, teleskopěn, teleskopski.

Teller *m.* krožnik, ploščék, pladénj.

Tellereiſen *n.* lisica, lindra, železna past (-i).

tellerförmig ploščat.

Tellerlecker *m.* zapléčnik, zaplečeválec, slinež, slinolízec; (namentlich bei Hochzeiten) prežar, kobiličar, voglár; —in *f.* zapléčnica, zaplečevalka, prežarica.

Tellerſchnecke *f.* roženasti svitek.

Tellerſchrank *m.* omára za krožnike od. za ploščke.

Tellertuch *n.* prtič.

Tellur *n.* zemljik, telúr *(min.)*.

telluriſch pozémen, pozémski.

Tellurium *n.* telúrij.

Tempel *m.* svetišče, tempelj (-na), molilnica; ſ. a. Kirche; Tempel- tempeljski.

Tempeldiener *m.* cerkvenik, cerkovnik; (Prieſter) svečenik, duhovnik.

Tempelherr *m.* templjar.

Tempelhof *m.* dvorišče pri svetišči, svetiščno dvorišče.

Tempelorden *m.* templjarski red.

Tempelraub *m.* svetokrája.

Tempelſchänder *m.* oskrunjeválec svetišča od. tempeljna.

Temperament *n.* nrav (-i), čud (-i), kri od. krv (krví), temperament.

Temperatur *f.* toplina, toplota, temperatura.

temperieren ſ. mäßigen.

Templer *m.* ſ. Tempelherr.

Tempo *n.* časomérje, mera; a — o pravem času.

temporär časěn, časověn, minljiv.

temporiſieren pravega časa od. prave prilike čakati, plašč po vetru obračati; (aufſchieben) odlágati, odlášati.

Tempoſprung *m.* odmérni skok.
Tempus *n.* čas.
Tenakel *n.* držáj, precèp.
Tendenz *f.* naméra, težnja, smotër; (Richtung) mer (-i).
Tendenzproceſs *m.* namérna politična pravda.
Tendenzſtück *n.* gledališka igra z določeno naméro.
Tender *m.* tender. [skedênj.
Tenne *f.* gumno, gumnišče; (Scheune)
Tenor *m.* tenór.
Tenoriſt *m.* tenorist. [*(phys.)*.
Tenſion *f.* razpenjavost, napétost
Teppich *m.* preproga, prostiráč, šarenica.
Teppichmacher *m.* preprogar, opnar.
Termin *m.* rok, čas, postavljeni dan (dnéva); (Friſt) odlog.
Termination *f.* končnica.
Terminologie *f.* imenstvo, izrazoslovje, terminologija.
terminologiſch imenoslovên, izrazoslovên, terminologičên, terminološki.
Terminrechnung *f.* rokovni račún.
Terminus *m.* izraz.
terminweiſe *adv.* rokovno, na obroke, v obrokih.
Termit *m.*, **Termite** *f.* bela mravlja, termit.
Terne *f.* trojica, trojina; (in d. Lotterie) terna. [sílcev.
Ternovorſchlag *m.* nasvèt treh pro-
Terpentin *m.* terpentín.
Terpentingeiſt *m.* terpentínovec.
Terpentinöl *n.* terpentínovo olje.
Terrain *n.* svét, zemlja, tla (tal) *pl.*, terên.
Terrainlehre *f.* nauk o površji zemlje.
Terrainverhältnis *n.* razmérje svetá od. zemlje.
Teraſſe *f.* plast (-i); (Erdſtufe) stopnja, odstavèk.
Teraſſenland *n.* stopnjevina.
Territorium *n.* zemlja, zemljišče, ozemlje, okraj, teritorij.
terroriſieren strahovati, v strah dévati, z grožnjo strašiti; v strah déti (denem), z grožnjo ostrašiti. [zêm.
Terrorismus *m.* strahovánje, terorí-
Tertiär tretjetvorên. [reda.
Tertiarier *pl.* bratje in sestre tretjega
Terz *f.* tretjica, terca.
Terzerol *n.* žepni samokres.
Terzett *n.* trispev, tercét.
Teſtament *n.* oporoka, posledna vo
poslednje sporočilo od. volílo, te
ment; (in d. Bibel) zakon, zaveza,
vet, testament.
teſtamentariſch oporočên. [ro
Teſtamentfälſcher *m.* ponarejevalec o
Teſtamentserbe *m.* oporočni dedič.
Teſtamentseröffnung *f.* odprtje od.
pečaćenje oporoke. [ro
Teſtamentserecutor *m.* izvrševalec o
Teſtamentspublication *f.* razgla
oporoke.
Teſtamentsſchreiber *m.* pisalec oporo
Teſtamentsvollzieher *m.* ſ. Teſtamen
executor.
Teſtamentszeuge *m.* priča od. sved
pri oporoki.
Teſtator *m.* oporočnik, testator.
teſtieren poslednjo voljo sporoč
oporoko napraviti, voliti; (beſtätig
potrditi.
Tête *f.* glava, vrh; an der — na če
Tetraeder *n.* četverec, tetraéder.
Tetragon *n.* četverokot, tetragon.
Tetrameter *m.* tetrametêr. [d
Tetrapodie *f.* četverostopje, tetra
Teufe *f.* ſ. Tiefe.
Teufel *m.* hudič, vrag, zlódej, zlom
hudír, hudnik, peklenšček, hudob
bes, malič; ein armer — ubožec, re
borè *(adv.)* trpín, uboga para; j
dich zum — poberi se, spravi se
vrag te vzemi.
Teufelei *f.* vražje delo, zlódejeva
(-i), zlódejstvo.
teufeliſch ſ. teufliſch.
teufeln hudičevati, šentovati, vra
vati, zlódejevati.
Teufels- hudičev, vražji, vragov,
dejev, zlomkov.
Teufelsbanner *m.* izganjalec —, r
lec —, zaklinjalec hudiča.
Teufelsbeſchwörer *m.* ſ. Teufelsban
Teufelskerl *m.* zloměk, hudir, vra
človek.
Teufelsreich *n.* hudičevo kraljestv
Teufelswerk *n.* hudičevo —, vra
delo.
Teufelszeug *n.* ſ. Teufelei.

teuflisch hudičev, vražji, zlódejev, hudoběn.

Text *m.* besedílo, besede *pl.*; (aus einem Buche) rek, tekst.

tertieren sestaviti, zložiti; *impf.* sestávljati, zlágati.

Tertur *f.* skladnost, stik.

Thal *n.* dol, dolina; *dem.* dolínica, dolěc; (enges —) draga, deběr (-i); (kleines —) odolina; über Berg und — črez hribe in doline.

Thalabhang *m.* reběr (-i), laz.

Thalbecken *n.* dolinski kotěl.

Thalbewohner *m.* dolinar, doliněc, doljaněc, dolar.

thalein *adv.* v dol, v dolino.

Thalenge *f.* ožína, sotéska.

Thaler *m.* tolar, cekín, zlat.

Thalgebiet *n.* podolje.

Thalgegend *f.* dolina.

Thalgehänge *n.* brežína, reběr (-i), laz.

Thalgrund *m.* globina, dolinska ravnica.

Thalsohle *f.* podolje.

Thalwand *f.* stena.

Thalweg *m.* pot po dolini.

That *f.* dejanje, delo, čin; (Begebenheit) dogodba, dogoděk; in der — res, resnično, v resnici, po pravici; auf frischer — pri samem dejanji, pri gorkem delu; mit Rath und — z besedo in dejanjem. [janja.

Thatbeschreibung *f.* popis od. opis de-

Thatbestand *m.* učin; den — erheben učin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedávati.

thatenlos brez slavnih del, brezslavěn.

thatenreich poln slavnih del.

Thäter *m.* storilěc; (der Schuldige) krivěc; ich bin der — jaz sem storil, jaz sem kriv.

Thäterin *f.* storilka; (die Schuldige) kriva, krivka.

Thatform *f.* tvorna oblika.

thätig tvorěn, tvorilěn, dejalěn; (emsig) delavěn, priděn, prizadévěn, marljiv.

Thätigkeit *f.* tvornost, dejalnost; delavnost, prídnost u. s. w.

Thatkraft *f.* dejalnost, prizadevnost; (Energie) krepkost, trdna volja, čilost.

thatkräftig s. energisch. [sílěn.

thätlich (gewaltsam) silěn, posílěn, na-

Thätlichkeit *f.* síla, sílnost; es kam zu —en prišlo je do tepéža.

Thatort *m.* kraj od. prostor dejanja, učinišče (serbokr.).

Thatsache *f.* dogoděk, resnični prigoděk, pravo dejanje; resnična reč (-í); es ist — resnica je.

thatsächlich dejanski, resničěn, istinit.

Thatumstand *m.* okólnost od. okóliščina dejanja, — dogodka.

Thau *m.* rosa; *fig.* solze *pl.*; — benetzt rosěn, rosnat, porošen.

thauen, es thaut rosí, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüssigkeiten) tájati se, taliti se, topiti se, južiti se; otajati se, raztopiti se; (v. Schnee) kopneti; skopneti, prekopneti; *impf.* skopnévati.

thauig rosěn, rosnat, porošen.

Thaumatrop *m.* čarodéjni krožnik, tavmatrop *(phys.)*.

Thaupunkt *m.* rosišče. [dež.

Thauregen *m.* pršénje, prhávica, drobni

Thauwetter *n.* odjúga, odjužno od. južno vréme (-éna), odmeklo vreme.

Thauwind *m.* jug, južna sapa.

Theater *n.* gledíšče, gledališče, teatěr; Theater- gledíški, gledalíški. [kasa.

Theatercasse *f.* gledališka blagájna od.

Theaterdichter *m.* dramátični od. gledališki pisatelj, pisatelj gledaliških iger.

Theaterrepertoir *n.* pregled gledaliških iger, razvrstitěv igrokazov.

Theaterwesen *n.* gledalištvo.

theatralisch gledalíški, teatrálěn.

Thee *m.* čaj.

Theebaum *m.* čájevěc.

Theemaschine *f.* samovár (za čaj).

Theer *m.* u. *n.* kôtran, žgana smola, klej, pegla; (Rad—) kolomáz, smolnjak.

Theerbrenner *m.* kotranar, smolár, kolomazar.

Theerbrennerei *f.* smolárnica.

Theerbüchse *f.* kolomáznica.

theeren kotrániti, smoliti, (s smolo) mazati (mažem); pokotraniti, osmoliti, posmoliti, namazati.

theerig smolnat.

Theestrauch *m.* čájevěc.

Theil *m.* del; (Sück) kos; (Abtheilung) oddélěk; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekoliko; der

klagende — tožnik, tožitelj, tožéča stranka; (von weibl. Pers.) tožnica, tožiteljica; d. übriggebliebene — ostánek, preostanek, prebitek; Theil- delni.

theilbar deljiv, razdeljiv, razdélen.

Theilbarkeit *f.* deljívost.

Theilchen *n.* delek, delček, košček.

Theildividend *m.* delski dividend.

theilen deliti, ločiti, krojiti; razdeliti, razločiti, razkrojiti; *impf.* razdeljevati, razločevati, razkrájati; (auf Halbscheid) poloviti; razpoloviti, razpolovičiti; (dividieren) deliti, razstévati; ich theile deine Ansicht nicht nisem tvoje misli; sich — deliti se, cépiti se; razdeliti se, razcepiti se; (v. Bergen) razhájati se.

Theilen *n.* deljenje, delitev.

Theiler *m.* delilec, delitelj, razdeljeválec; —in *f.* delilka, deliteljica, razdeljevalka.

Theilgenosse *m.* sodeležnik, udeležitelj.

Theilgenossenschaft *f.* sodeléžnost; spolovina.

Theilhaber *m.* s. Theilnehmer.

theilhaft s. theilhaftig.

theilhaftig deležen; — werden udeležiti se, *impf.* udeleževati se; — sein deležen biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit *f.* deléžnost.

Theilhaftmachung *f.* udelézba.

Theillíste *f.* delni imenik.

Theilnahme *f.* deležnost, udeležba; s. Mitgefühl.

theilnahmslos brez usmiljenja, brez sočutja. [čutén.

theilnehmend deležen; usmiljen, so-

Theilnehmer *m.* sodeležnik, udeležitelj; (einer Gemeinschaft) továriš, zadružnik; —in *f.* sodeléžnica, udeležiteljica.

Theilregel *f.* razdélbeno pravilo.

theils *adv.* nekaj, nekoliko, déloma.

Theilung *f.* delitev, razdelitev, razdélba.

Theilungskraft *f.* delilnost.

Theilungspunkt *m.* delišče.

Theilungsverfahren *n.* razdélbeno postópanje.

Theilungsvertrag *m.* razdélbena pogodba.

Theilungszeichen *n.* delilo; (Interpunctionszeichen) ločnica, prepona, ločilo.

theilweise *adv.* nekaj, nekoliko, loma, v posamičnih delih.

Theke *f.* pisanka, pisni zvezek, p knjižica.

Thema *n.* predmet, stvar (-i); (S gabe) naloga; (Stoff) snov (-i), tvari (Inhalt) vsebina, sodržaj; (gram osnova.

Theogonie *f.* bogorodje, teogonija

Theokratie *f.* božja vlada, bogovl teokracija.

theokratisch bogovládèn, teokrati teokratski.

Theolog *m.* bogoslóvec, teólog.

Theologie *f.* bogoslovje, teologija

theologisch bogoslovèn, bogoslov teológičen; —es Seminar duhovn meníšče, bogoslóvnica.

theoretisch teorétičen.

Theorie *f.* teorija.

Therapeut *m.* zdravnik, terapévt.

Therapie *f.* zdravilstvo, terapija.

Theresienorden *m.* red Marije Tere

Theriak *m.* teriják.

Theriakgeist *m.* terijákovec.

Therme *f.* topli vir; gew. Thermen toplice *pl.* [*(phy*

Thermoelement *n.* termoelektrični

Thermometer *n.* toplomér, gorko termometer.

thermometrisch toploméren, to mérski, termométerski.

These *f.* stavek, rek; (in der Me poniz, šibki od. nenaglašeni del st

Thesis *f.* s. These.

theuer drag, dragocén; (wert, drag, ljub, mil; wie — ? po čem? liko veljá? — machen dražiti; po žiti; zu — kaufen okupiti se.

Theuerste *m.* predragi, preljubi; predraga, preljuba.

Theuerung *f.* draginja.

Thier *n.* živál (-i); *coll.* živád živádina; (Vieh) živina; (Raub—) (-i); *coll.* zverina, zverjád (-i), z jádina; zahmes — pitoma od. dom žival (-i); wildes — divja žival; divjáčina, divjina; (Stück Haust živínče (-ta), rep; zum — werden živíniti se, zagovédniti; Thier- ži ski; živínski; zverski, zverínski. [

thierähnlich živali podoben; zag

Thierarzneikunde *f.* živinozdravilstvo.
Thierarzneischule *f.* živinozdravniška učilnica, učilnica od. šola za živinozdravnike.
Thierarzt *m.* živinozdravnik, zdravnik za živino.
Thierchen *n.* živalca.
Thierfleisch *n.* živálsko mesó.
Thiergarten *m.* zverinják, obora.
Thiergeschlecht *n.* živalsko pléme (-éna), živalski razpol.
Thierhaar *n.* dlaka.
Thierheilkunde *f.* ſ. Thierarzneikunde.
thierisch živalski, živinski, zagovedèn; ein —es Leben führen živeti po živinsko od. kakor živina.
Thierkampf *m.* zverinski boj, boj z zvermi.
Thierkreis *m.* zverinski krog.
Thierlehre *f.* nauk o živalstvu.
Thiermensch *m.* živinski človek, zagovédnež.
Thierquäler *m.* mučítelj živalij.
Thierquälerei *f.* trpinčenje živalij.
Thierreich *n.* živalstvo.
Thierschinder *m.* konjedérec, konjáč, mrháč.
Thierseele *f.* živalska duša.
Thierstimme *f.* živalski glas.
Thierstück *n.* narisana žival (-i).
Thierwelt *f.* živalstvo.
Thon *m.* glina; il, ílovica; Thon- glinén, prstén.
Thonboden *m.* glinovina, ílovec, ílovnata tla (tal) *pl.*
Thoneisenstein *m.* glinovnati železovec.
Thonerde *f.* glinica, glina, ílovica.
thönern glinén, ílovnat, ílovčèn, prstén, lončén.
Thongeschirr *n.* lončéna posóda. [nek.
Thongrube *f.* ílovnica, glinénica, gli-
thonig ilnat, ílovnat, glinat.
Thonschiefer *m.* škriljavec.
Thonstein *m.* glinovec.
Thonwaare *f.* glinasti izdelek.
Thonzelle *f.* prsténi piskrec.
Thor *m.* bedák, ábotnik, nespametnik, neúmnež, glumpec, gumpec.
Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; Garten— vrlina, vrnila; Thor- vratni.
Thorbeschließer *m.* vratár.
Thorflügel *m.* vrátnica.
Thorgeld *n.* vratarina. [zvonec.
Thorglocke *f.* zvonec nad vrati, hišni
Thorheit *f.* ábota, bedarija, nespámet (-i), nespámetnost, budálost.
thöricht ábotèn, nespámetèn, bedast, neúmèn, budálast.
Thörin *f.* ábotnica, nespámetnica, neúmnica.
Thorschließer *m.* ſ. Thorbeschließer.
Thorschluss *m.* zapor vrát.
Thorsteher *m.* vratár. [rica.
Thorwärter *m.* vratár; —in *f.* vratar-
Thorwache *f.* straža pri vratih.
thorweit na stežáj odprt.
Thran *m.* ribja mast (-i).
Thräne *f.* solza, sraga; *dem.* solzica; (Tropfen) kaplja; mit —n in den Augen s sólznimi očmi; in —n ausbrechen zjókati se, zajokati, solze zalijó komu oči, solze ga polijó; Thränen- solzni.
thränen solzéti, solziti se, solze prelivati od. točiti.
Thränenbach *m.* potok solz od. solzá.
Thränenbein *n.* solznica.
thränenbenetzt solzèn, s solzámi polit.
Thränendrüse *f.* solzna žleza.
Thränenfistel *f.* solzílka.
Thränenfluss *m.* pretákanje solz od. solzá, jok, solzotók.
Thränengang *m.* solzovod.
Thränengefäß *n.* solznica.
thränenlos brezsólzèn, neobjókan, brez solz od. solzá
Thränenstrom *m.* potok solz od. solzá.
Thränenthal *n.* solzna dolina, dolina solz. [stolni.
Thron *m.* prestol, tron; Thron- pre-
Thronbesteigung *f.* nastop vlade od. vladanja; seit seiner — kar je začel vladati, kar je zasedel prestol.
Thronbewerber *m.* kdor se poganja za prestol, prisojevalec prestola.
thronen vládati, gospodovati; kraljevati, carovati. [stolu.
Thronentsagung *f.* odpóved (-i) pre-
Thronerbe *m.* cesarjev naslednik, cesárjevič; kraljev naslednik, králjevič.
Thronfolge *f.* naslédstvo, prestolonaslédstvo.
Thronfolger *m.* naslédnik, prestolonaslédnik; —in *f.* naslédnica, prestolonaslédnica.

Thronhimmel *m.* nebo.
Thronrede *f.* prestolni govor.
Thronſaal *m.* prestolna dvorana.
thun délati, činiti; storiti, učiniti, narediti; *impf.* učinjati, naréjati; (beginnen) početi (-čnem), *impf.* počénjati; (ſetzen, ſtellen) dejáti od. deti (denem), postáviti; *impf.* dévati, postávljati; es thut mir leid žal mi je; was iſt nun zu — kaj mi je zdaj početi od. storiti? einen Schuſs — streliti; eine Bitte — poprositi; geſagt, gethan kakor je rekel, tako je storil; (ſich verhalten) délati se, obnášati se, ravnati se; groß — bahati se, napihovati se.
Thun *n.* dejanje, ravnanje, početje, delo; daš — und Laſſen delo in nedelo, dejanje in nehanje.
Thunfiſch *m.* tun.
Thunichtgut *m.* nepridiprav, malopridnež.
thunlich mogoč, možen; —ſt größte kar največ more.
Thunlichkeit *f.* mogočnost, možnost; nach — kolikor je mogoče.
Thür *f.* duri od. dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; bei offener — pri odprtih durih.
Thürangel *f.* tečáj, stožér, stežáj.
Thürband *n.* nasajalo, spôna.
Thürfenſter *n.* okno v dverih. [nica.
Thürflügel *m.* dvérnica, dúrnica, vrát-
Thürfutter *n.* oboj, obkládek, paž.
Thürgerüſt *n.* podboj.
Thürgeſims *n.* naddúrna polica.
Thürhaken *m.* ſ. Thürangel.
Thürhüter *m.* vratár; —in *f.* vratárica.
Thürklammer *f.* vénge *pl.*
Thürklinke *f.* kljuka.
Thürklopfer *m.* klepálo, klepáj, trkalce (na vratih).
Thurm *m.* stolp, turen; (Glocken—) zvonik; *dem.* stolpič, turnček.
Thürmchen *n.* stolpič, turnček.
thürmen kopičiti, na kupe skládati od. nasípati (-am n. -sípljem), gramáditi; nakopičiti, nasuti (-sujem u. -spem); ſich — kipéti, kopičiti se, kvišku moléti.
Thürmer *m.* čuváj na zvoniku.
Thurmfalke *m.* postólka, mokosévka.
Thurmfenſter *n.* lina (v zvoniku).
thurmförmig stolpast.
thurmhoch visok kakor stolp.
thurmig stolpen, mnogostolpen.
Thurmknopf *m.* jábelko na zvoniku.
Thurmraliche *f.* drdrač.
Thurmſchwalbe *f.* ſ. Mauerſchwalbe.
Thurmuhr *f.* ura na zvoniku, túrnska ura, cerkvéna ura.
Thurmwächter *m.* čuvaj na zvoniku.
Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Zaune) vrzel (-i).
Thürpfoſte *f.* podbój, pokónčnik, rožnéc, stružáj, stožánje, vangér, bangar; (beim Hofthor) veréja.
Thürriegel *m.* zapáh, zatík, zásova.
Thürſchloſs *n.* ključávnica. [vrat.
Thürſchlüſſel *m.* ključ od dverij od. od
Thürſchwelle *f.* prag.
Thürſteher *m.* vratár.
Thürſtock *m.* ſ. Thürpfoſte. [stežáj.
thürweit na stežáj odprt; *adv.* na
Thürwinkel *m.* zadvérje, zadvérnik.
Thymian *m.* máterna dušica.
Thyrſusſtab *m.* trsník.
Tiara *f.* pápeževa krona, tiára.
tief globok; (niedrig) nizék; (v. Farben) zamólkel, temen; (vom Schnee) debel, visok; —e Nacht trda noč; (v. Augen) vdrt, vpadel; (v. Schlaf) trden; — gekränkt močno od. hudo užaljen.
tiefäugig vpadlih od. vdrtih očij.
tiefbeſchämt hudo osramočen.
Tiefblick *m.* bistri pogled.
Tiefe *f.* globočina, globína; (Eigenſchaft) globokost; (grundloſe —) breznó, prepad, globél (-i); (im Waſſer) krnica, tolmún; otón, globódnica.
Tiefebene *f.* nižína, nizka ravan (-i).
Tiefgang *m.* globoka hoja od. gaz (-i).
tiefgebeugt ves potrt od. pobit.
tiefgehend globokogázen.
tiefgelehrt zelo učen.
tiefſinnig živ, preživ.
Tiefland *n.* nižavje.
tiefliegend nizék, nizko ležeč.
Tiefſinn *m.* zamišljenost; globokoúmje, globokomíselnost; globoka miſél (-i).
tiefſinnig zamišljen; globokoúmen, globokomíseln.
Tiefthal *n.* globoka dolína; draga, debér (-i).

Tiegel *m.* loněc, topílnik; (Rain) koza; *dem.* kozica.
Tiger *m.* tigĕr; **Tiger-** tigrov.
tigerfarbig tígrast.
Tigerkatze *f.* tigrasta mačka.
Tigerweibchen *n.* tígrica, tígrovka.
tilgen pokončati, uničíti, ugonobiti, zatreti (-trem u. -tarem); *impf.* pokončevati, uničevati, zatírati; (Schuld) poravnati, poplačati, razdolžiti.
Tilgung *f.* pokončanje, pokončevanje, uničenje; poravnava, razdolžitĕv.
Tilgungsfonds *m.* razdolžni zalog.
Timotheusgras *n.* mačji rep.
Tinctur *f.* mokrína, razmok, tinktúra.
Tinte *f.* tinta; (ſchwarze) črnilo; (rothe) rdečilo; **Tinten-** tintni.
Tintenfaſs *n.* tíntnik, črnílnik.
Tintenfiſch *m.* sípa, riba črnica.
Tintenkleckſ *m.* ceják, štrkljej, madež.
Tintenſtein *m.* črnilĕc.
Tirade *f.* krotovíčnica, tiráda.
Tiſch *m.* miza; (Eſſen) obéd; (Gäſte) omizje; **Tiſch-** mizni, namizni, pomizni.
Tiſchblatt *n.* mizna plošča.
Tiſchdecke *f.* (namizni) prt, krúšnica.
Tiſchdecker *m.* pogrinjálĕc.
tiſchen ſ. auftiſchen.
Tiſchgänger *m.* jedĕc.
Tiſchgaſt *m.* gost.
Tiſchgebet *n.* molitĕv pred jedjo, molitĕv po jedi.
Tiſchgedeck *n.* namizje, pomízje. [jedi.
Tiſchgenoſſe *m.* továriš od. drug pri
Tiſchgeräth *n.* namizna opráva od. posoda.
Tiſchgeſellſchaft *f.* omízje, omizna —, obedna družba.
Tiſchkorb *m.* žličnik, žličnjak.
Tiſchlade *f.* miznica.
Tiſchler *m.* mizár, stolár; **Tiſchler-** mizárski, stolárski. [stvo.
Tiſchlerhandwerk *n.* mizárstvo, stolár-
Tiſchlerin *f.* mizarica.
Tiſchlerwerkſtätte *f.* mizárnica.
Tiſchſchrank *m.* miznica.
Tiſchtuch *n.* (namizni) prt, krúšnica.
Tiſchwäſche *f.* namizna prtenina, — oprava, namízno perílo.
Tiſchwein *m.* namizno vino.
Tiſchzeit *f.* čas za obed. [oprava.
Tiſchzeug *n.* namizje, pomizje, namizna
Titel *m.* naslov, imé (-na); (Aufſchrift) napis, nadpis; Rechts— pravno ime; unter welchem — s katerim imenom, pod katerim imenom, po katerem pravnem imenu; **Titel-** nazovni; načelni, naslovni.
Titelblatt *n.* naslovni od. načelni list.
titellos breznaslovĕn, brez naslova.
Titular- nazovni, častni.
Titulatur *f.* častno imenovanje, — nazívanje, titulatura.
titulieren imé od. naslov dati (dam), nazvati (-zovem); *impf.* imé od. naslov dajati, nazívati.
Toaſt *m.* napítnica, zdravica; einen — ausbringen napiti (-pijem), nazdraviti; —e ausbringen napivati, nazdrávljati.
toben razgrájati, razsájati, divjati, besnéti, rojiti, rohnéti; (toſen) bučati (-ím), bobnéti, šuméti, vrščti; (vom Meere) vrĕti (vrem), kipéti, búrkati.
Toben *n.* hrup, šundĕr, polom, razsajanje, divjanje; šum, šuménje; vrenje, kipénje. [gota.
Tobſucht *f.* razgrajavost, besnost, to-
tobſüchtig razgrajav, besĕn, togotĕn.
Tochter *f.* hči (hčere); *dem.* hčerka, hčérica; **Tochter-** hčerin, hčerni.
Tochterkind *n.* hčerin otrok.
Tochterkirche *f.* podrúžna cerkĕv.
Tochtermann *m.* zet.
Tochterpfarre *f.* podrúžnica.
Tochterſprache *f.* jezik, ki izvira iz druzega, z. B. das Italieniſche iſt eine — des Lateiniſchen italijanščina izvira iz latinščine.
Tod *m.* smrt (-i); (d. Sterben) umretje, umíranje; zum —e verurtheilen na smrt obsoditi; mit dem —e abgehen umreti (-mrem u. -mrjem), v večnost se preseliti; er iſt des —es izgubljen je, po njem je; den — anthun umoriti, usmrtiti. [bŏu.
todähnlich kakor smrt, smrti podo-
todbringend smrtĕn, smrtonósĕn.
Todes- smrtni.
Todesangſt *f.* strah pred smrtjo.
Todesanzeige *f.* smrtno naznanilo, naznanilo smrti od. o smrti.
Todesart *f.* smrt (-i), način smrti.
Todesbotſchaft *f.* sporočilo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angelj, angelj smrti, smrt (-i).

Todeserklärung *f.* proglasitēv od. proglašenje za mrtvega.

Todesfall *m.* ſ. Todfall.

Todesfurcht *f.* ſ. Todesangſt.

Todesgang *m.* hoja v smrt.

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtna težáva.

todesmuthig proti smrti pogumēn.

Todesſchweiß *m.* smrtni pot od. znoj, smrtne srage *pl.*

Todesſtrafe *f.* smrtna kazēn (-i); mit der — belegen na smrt od. v smrt obsoditi. [ura.

Todesſtunde *f.* smrtna od. poslédnja

Todestag *m.* dan (dneva) smrti.

Todesurſache *f.* vzrok smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsodba na smrt.

Todeswunde *f.* smrtna rana. [slučaj.

Todfall *m.* smrt (-i), umrétje, smrtni

Todfallsaufnahme *f.* zapis za mrličem.

Todfeind *m.* zakléti sovražnik.

Todfeindſchaft *f.* smrtno od. zakléto sovraštvo.

todkrank na smrt od. za smrt bolēn.

Todſünde *f.* smrtni greh.

todt mrtēv, umrl; — werden umréti (-mrem u. -mrjem); für — halten za mrtvega iméti (imám); — verwunden na smrt od. smrtno raniti.

Todte *m.* mrlič, mrtvec; (der Verſtorbene) pokojnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

tödten smrtíti, ubíjati, moriti; usmrtíti, ubíti (-bijem), umoriti; ſ. abtödten.

Todten- mrtváški, mrliški.

Todtenacker *m.* pokopališče, grobišče, grobje, mrtvíšče.

Todtenamt *n.* črna od. zadúšna maša, zadušnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* ſ. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtvaški odēr; (Tragbahre) nosila *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtvaški sprevod, *pogreb.*

Todtenbeſchau *f.* mrtvaški od. mr ogled, mrtvaško od. mrliško og vanje.

Todtenbeſchauer *m.* mrliški od. vaški ogledník.

Todtenbett *n.* smrtna postelja postel (-i).

todtenblaſs bled kakor smrt.

Todtenbuch *n.* knjiga od. mática

Todtengeläute *n.* zvonjenje mrli

Todtengeleite *n.* pogrebni sprev

Todtengerippe *n.* ſ. Skelet.

Todtengeruch *m.* mrtvaški duh, po mrtveci.

Todtengerüſt *n.* mrtvaški odēr.

Todtengewölbe *n.* grobnica.

Todtenglocke *f.* mrtvaški zvon, na

Todtengräber *m.* grobár, mr grobnik; Todtengräber- grobá mrtvárski.

Todtengruft *f.* rakēv; gróbnica.

Todtenhügel *m.* gomíla, mogila.

Todtenkäfer *m.* grobár.

Todtenkammer *f.* mrtvášnica,

Todtenklage *f.* žalovanje za um

Todtenkleid *n.* mrtvaška obleka.

Todtenkopf *m.* mrtvaška glava.

Todtenkopfſchwärmer *m.* smrtogl

Todtenlied *n.* pogrebna pesēn (-

Todtenliſte *f.* imenik od. spisék um

Todtenmahl *n.* sedmína, karmin

Todtenmarſch *m.* pogrebni spre (Trauermarſch) pogrébna koráčnic

Todtenmeſſe *f.* ſ. Todtenamt.

Todtenofficium *n.* bile *pl.*

Todtenopfer *n.* zadúšbina, zadúš

Todtenreich *n.* kraljestvo od. d mrtvih.

Todtenſarg *m.* krsta, rakēv.

Todtenſchein *m.* smrtni od. mrt list, mrtvál (-i).

Todtenſchlaf *m.* smrtno spanje; (S ſucht, Lethargie) mrtvica.

Todtenſchrein *m.* ſ. Todtenſarg.

Todtenſonntag *m.* tiha nedelja.

Todtenſtille *f.* grobna tihota od. ti

Todtenträger *m.* pogrébēc, mrtvo

Todtentuch *n.* rakno, mrlák, vaški prt.

Todtenuhr *f.* kukēc.

Todtenvogel *m.* skovík, pojata, váška ptica.

Todtenzettel *m.* mrtvaški list.
Tödter *m.* morílec, ubijalec; —in *f.* morílka, ubijálka.
todtgeboren mrtëv rojen.
tödtlich smrtën, smrtonosën.
Todtſchlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtſchlagen ubíti (-bíjem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtſchläger *m.* ubijálec, pobijálec, ubojnik; —in *f.* ubijálka.
todtſchießen ustreliti.
Tödtung *f.* usmrtítëv, usmrčenje; (e. Urkunde) uničenje, amortizacija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, naprava, toaléta; — machen oprávljati se, naprávljati se.
Toiſe *f.* francoski sežënj.
tolerant strpljiv, potrpljiv (v verskih zadevah), tolerántën.
Toleranz *f.* (verska) strpljivost, toleránca.
Toleranzedict *n.* razglas verske strpljivosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besën, divji, zloben; (v. Thieren) stekël; (närriſch) nor, noroglav, blazën; — werden steči (stečem).
tolldreiſt do besnosti predrzën.
Tollhaus *n.* bláznica, norišnica.
Tollhäusler *m.* norec, blazën (-ega).
Tollheit *f.* besnost, besnoča, zlobnost.
Tollkirſche *f. (Atropa belladona)* volčja črešnja od. jágoda, paskvica.
Tollkopf *m.* noroglavec.
tollköpfig noroglav.
tollkühn predrzën, nespámetno drzën.
Tollkühnheit *f.* predrznost.
Tollſucht *f.* togotljivost.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost. [kël.
tollwüthig razkačen, jar, besën; ste-
Tölpel *m.* tepec, tumpec, butec, butelj (-na), durè (-éta), bezjak, šutec, bedák, bebec, štorklež; (Cretin) topoglavec.
Tölpelei *f.* budálost, bedarija.
tölpelhaft budálast, bedast, butast, bébast, štorklast.
Tomback u. **Tombak** *m.* rdeča med (-i), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (d. Glocke) žvenk; (Accent) naglas, poudárek, accent; der gute — lepo vedênje, dobri ton; den — angeben prvovati, voditi, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, voditelj. [ton.
Tonart *f.* glasbena vrsta, način tona,
Tondichter *m.* skladátelj, skladálec.
tönen donéti, zveneti, bobnéti, glasiti se; (von d. Glocke) peti (pojem), bučati (-ím), donéti.
tönend doneč, zveneč, bučeč.
Tonhöhe *f.* višina tonov. [glasba.
Tonkunſt *f.* glasbena umételnost,
Tonlehre *f.* nauk o glasbi, glasbeništvo.
Tonleiter *f.* léstvica tonov.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmeſſer *m.* glasomér.
Tonne *f.* kad (-i), sod, bačev; *dem.* sodec, sodček.
Tonnenbirne *f.* tépka.
tonreich zvočen, glasen, blagoglasen.
Tonſatz *m.* skladba.
Tonſetzer *m.* skladátelj, skladálec.
Tonſpieler *m.* godec.
Tonſtück *n.* skladba.
Tonſur *f.* tonzúra.
Tonzeichen *n.* sekírica, nota.
Topas *m.* topaz.
Topf *m.* lonec, piskèr, grnec; *dem.* lonček, piskrec.
Topfen *m.* skúta, žmitek.
Töpfer *m.* lončár, piskrár; Töpfer- lončárski.
Töpferarbeit *f.* lončársko delo. [il.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárski
Töpferhandwerk *n.* lončarstvo, lončarija.
töpfern lončén.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferſcheibe *f.* lončárski krog.
Töpferthon *m.* ſ. Töpfererde. [nina.
Töpferware *f.* lončársko blago, lonče-
Topfkuchen *m.* pečenják. [dež.
Topflecker *m.* piskrolizec, sladkosné-
Topfſchrank *m.* polica (za lonce).
Topik *f.* tópika.
topiſch krájevën.
Topograph *m.* krajepisec, topograf.
Topographie *f.* krajepis, topografija.
topographiſch krajepisen, topografičen, topografski; —e Beſchreibung krajepisni očrt.

topp *interj.* dobro, veljá, mož beséda.
Torf *m.* rupa, šota; **Torf-** šotni.
Torfboden *m.* mahovje, ozíbi *pl.*
Torfbruch *m.* šotíšče. [ljа.
Torferde *f.* šota, šótnica, sušna zem-
Torfgräber *m.* šotar.
Torfgrund *m.* šotíšče.
torfig šotnat.
Torfmoor *n.* grez (-i), ozíbi *pl.*
Tornister *m.* telečák, tobólec, vojaška torba, tornistr.
Torſionsfeſtigkeit *f.* sukoporna trdnost *(phys.)*.
Torte *f.* torta.
Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
Tortur *f.* muka; (Inſtrument) mučílo; ſ. a. Folter.
toſen vršéti, šuméti, bobnéti, hruti (hrujem), vreti (vrem).
Toſen *n.* vršénje, hrušč, šuménje, šum.
toſend vršéč, šuméč.
total *adi.* popoln, vés, skupén; celótən; *adv.* popólnoma, čisto vse, do čista, iz korenine. [potrata.
Totalaufwand *m.* vsi potroški *pl.*, vsa
Totalausweis *m.* skupi izkaz.
Totaleffect *m.* celotni učinek. [lóta.
Totalität *f.* popolnost, skupnost; ce-
Totalſumme *f.* skupni znesék, skupna vsota.
Totalvermögen *n.* vse premoženje.
Touche *f.* škropilo.
Touchebad *n.* škropilna kopel (-i).
Tour *f.* kolobár; obhod; (Reihe) red, vrsta; *fig.* kos. [rist.
Touriſt *m.* potopísec; hribolázec, tu-
Tournüre *f.* obrat.
Trab *m.* dír, dírek, topot, drnec.
Trabant *m.* spremljeválec, sprevódník; (Stern) sprémnica, premíčnica, sopremíčnica.
traben dirjati, v dírek jezditi od. jahati, topotáti (-ám u. topócem).
Traber *m.* dirjalec.
Trabritt *m.* dírek, dírka, dirja.
Trace *f.* ſ. Entwurf, Richtung.
Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) kraj; (Laſt) bréme (-éna), bútara, tovor, naráměk.
trachten iskati (iščem) česa, potegovati se za kaj, upírati se, hrepenéti, hlepéti, prizadévati si za kaj; n
Leben — po življénji streči (stre
Trachten *n.* prizadéva, prizadév
hrepenénje, hlepénje, trud; ſein D
und — njegove misli in želje
njegovo prizadévanje.
trächtig nosən; (von Thieren)
—e Kuh telna krava; —e Stute ž
od. žrebetna kobíla; —eš Sč
sprasna svinja; — machen ob
ubréjiti; — werden obréjiti se,
jiti se.
Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.
Trachyt *m.* trahít.
tracieren (eine Straße) mériti
méríti, izméríti; ſ. a. abſtecken,
werfen. [od
Tract *m.* kos od. del poslopja,
Tractament *n.* (Schmaus) poj
gostarija, gosti *pl.*
Tractat *m.* pogódba, dogovor; (
handlung) pogájanje, pogovor;
handlung) razprava, spis.
Tracteur *m.* ſ. Traiteur.
tractieren gostiti, gostovati;
stiti; *intr.* pogoditi se, dogovor
impf. pogájati se, dogovarjati se.
Tradition *f.* ustno izročilo od. sp
Trafik *f.* prodája, trafíka.
Trafikant *m.* prodajálec, trafík
Trag- nosni, prenósni.
Tragaltar *m.* nosni od. prenósni
Tragant *m.* kozlínec, tragant.
Tragarm *m.* naročaj, naročje.
Tragbahre *f.* nosíla *pl.*, nosilni
Tragbalken *m.* bruno, brvno,
podslómba, podpóra.
Tragband *n.* obrámnica, prerán
narámnica, oprt, oprta; (in d. Zin
mannskunſt) prekláda.
tragbar nosən, prenósən; (
bringend) rodovít, rodovitən, plo
ploden, roden.
Tragbaum *m.* oplen; polza.
Tragbett *n.* prenósna postelja.
Trage *f.* nosílo, nosílnica. [gi
träge len, zanikarən, tožljiv, u
Träge *m.* lenúh, zanikarnež, tožl
lenе (-éta); — *f.* lenúhinja, tožl
tragen nesti, nositi; (zu — pf
nosévati; ich werde — ponesem;
ten) držati (-ím); (Früchte) roditi

nositi; (v. Thieren) breja biti (sem); — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dajati (dajem), donašati, koristiti, pridovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomišljati se, pomišljevati, oprézovati; (ins Buch) zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati; Verlangen — želeti; Rechnung — einer Sache v mar od. v poštev jemati (jemljem) kaj.

Träger *m.* nosec, nosílec, nosáč; (Hosen—) obrámnica, oprta, oprtávnica; —in *f.* nosílka.

Tragering *m.* ſ. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosnína.

Trageſel *m.* tovorílec, továr, samár.

Tragfähigkeit *f.* nosílnost.

Trägheit *f.* lenoba, tožljivost, zanikarnost; (Beharrungsvermög.) vztrajnost.

Traghimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik.

tragikomiſch žalostnosmešen, tragikomičen.

tragiſch žalosten, tragičen.

Tragkorb *m.* oprtávni koš, obramni od. naramni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, canja, jerbaščék.

Tragkraft *f.* nosílnost.

Tragkranz *m.* svitek.

Tragöde *m.* igralec v žaloígrah od. v tragedijah.

Tragödie *f.* žaloígra, tragedija.

Tragpfeiler *m.* podpora, stebér, podslomba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, oprta, oprtávnica, oprtnica.

Tragring *m.* svitek.

Tragſpritze *f.* prenosna brizgálnica.

Tragſtange *f.* povérek.

Tragvermögen *n.* nosílnost.

Tragweite *f.* sežáj, nošaj; (Schußweite) strelják; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulſt *f.* svitek.

Train *m.* vlak, trén.

trainieren ſ. hinhalten.

Trainvorſchrift *f.* vozni predpis.

Traiteur *m.* gostilničar, traktér.

Trambaum *m.* bruno, brvno, tram; (viereckig) porézanec.

Tramp *m.* copot, topot.

Trampel *m.* štorkla, avša.

trampelig okoren, štorklast, štorast.

trampeln copotáti (-ám u. copóčem), topotáti, ceptáti, ob tla biti (bijem).

Trampelthier *n.* dvogrbi velblód, baktrijánska kaméla.

Tranchée *f.* prekóp, rov.

tranchieren rezati (režem); razrézati, razkrójiti.

Tranchiermeſſer *n.* véliki nož, rezálnik.

Trank *m.* pijača, pilo, pit (-i); (Trinken) pítje.

Tränke *f.* napój; (Ort) pojílo, napajališče, korito.

tränken napojiti, piti dati (dam); *impf.* napájati, piti dajati (dajem); (v. Regen) pojíti, močiti; napojiti, namočiti; *impf.* napájati, namakati; (Papier) napustiti, razmočiti; *impf.* napúščati, razmákati.

Trankſteuer *f.* davék od pijače.

Tränktrog *m.* korito.

Transaction *f.* poravnava, pogodba, dogovor.

transalpiniſch zaplaninski, transalpinski.

transatlantiſch prekomorski, zamorski, transatlantski.

tranſcendent preséžen.

tranſferieren prenesti (-nesem), predéti u. predejáti (-denem), premakniti; *impf.* prenášati, predévati, premikati; (Perſon) prestáviti, premestiti; *impf.* prestávljati, preméščati; (Verſammlg.) preložiti, *impf.* prelágati.

Tranſferierung *f.* prenos; prestava, premestitév.

tranſformieren ſ. umgeſtalten.

Tranſgreſſiv *m.* prestopni način.

tranſitiv prehajálen; —es Zeitwort prehajalni glagol, prehajálnik.

Tranſito *m.* prevoz, prevožnja.

Tranſitohandel *m.* prevózna kupčija.

tranſitoriſch prehódən, začasen.

Tranſitozoll *m.* prevoznína.

Translation *f.* prevod, prestava.

Translator *m.* prelagátelj, prestavljálec, prevajálec.

translocieren premestiti; *impf.* preméščati, premestovati.

transmontan zagorski, prekogorski.

Transmutation *f.* prestava.

transparent prosévən, prosójen.

Transparent *m.* prosévni od. prosojni napis, transparent.

Transport *m.* prevoz, prevožnja; (in d. Rechnung) prenos; **Transport-** prevozni, prenosni.
transportabel prevózěn, prenosěn.
Transporteur *m.* prenašalěc, kotomér, transportěr.
transportieren prepeljáti (-ám u. -péljem), odpraviti; *impf.* prevážati, prepeljávati, odprávljati; prenesti, *impf.* prenášati. [nina.
Transportkosten *pl.* prevoznina, voz-
Transportmittel *n.* vozílo. [cija.
Transposition *f.* prestava, transpozi-
Transsubstantiation *f.* prememba bistva.
transversal prečěn, popréčěn.
Transversale *f.* préčnica, popréčnica.
Trapez *n.* trapéc.
Trapist *m.* trapist.
Trapp *m.* sled, stopinja.
Trappe *f.* dróplja.
trappeln drobnéti; ceptáti, copotáti.
Trassant *m.* izdalěc menice, trasánt.
Trassat *m.* trasát.
trassieren menico izdáti (-dam), trasírati.
Tratte *f.* izdana menica, trata.
Traube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bläulich-rothen Beeren) gnêd; (ohne Beeren) ozóběk, ozobán grozd; Dolden— češúlja; —n lesen trgati, brati (berem); Trauben- grozdni; trtni.
traubenartig grozdast.
traubenförmig s. traubenartig.
Traubengeländer *n.* brajda, brajdišče.
Traubenhaut *f.* grózdnica.
Traubenhyacinthe *f.* grozdnati hijacint, hruščica.
Traubenkirsche *f.* čemž, crensa.
Traubenlese *f.* trgatěv, trganje, branje, bendíma.
Traubenleser *m.* bralěc, trgalěc, trgáč; —in *f.* bralka, trgalka.
traubenreich grozdnat.
Traubensaft *m.* vinski sok, maščina; (Wein) vinska kaplja, vino.
Traubenschimmel *m.* trtna plesěn (-i).
Traubenstiel *m.* pecělj.
Traubenstock *m.* trs, vinska trta.
Traubenzucker *m.* grozdni sladór.
traubig grozdnat, grozdàt.

trauen poročiti, venčati; *impf.* po-róčati, poročevati; (glauben) zaupati, vero dati (dam), zanesti (-nesem) se; *impf.* zanášati se, verovati; sich — upati si, drzniti se.
Trauer *f.* žal (-i), žalovanje; žalost; die — anlegen v črno se obleči; Trauer- žalni, žalovalni; črni. [obleka.
Traueranzug *m.* črna od. žalovalna
Trauerbotschaft *f.* žalostno naznanilo.
Traueressen *n.* sedmína, karmina.
Trauergedicht *n.* žalostinka.
Trauergeläute *n.* zvonjénje mrliču.
Trauergesang *m.* žalospev, žalostna petje.
Trauergewand *n.* žalna od. črna obléka.
Trauermahl *n.* sedmina, karmina, po-grébščina.
Trauermantel *m.* pogréběc.
Trauermarsch *m.* pogrebna koráčnica.
Trauermesse *f.* črna maša. [godba.
Trauermusik *f.* pogrébna od. mrtváška
trauern žalovati, žalostěn biti (sem); (wehklagen) tárnati.
Trauernachricht *f.* žalostno naznanilo od. sporočilo.
Trauerrede *f.* pogrébni govor, na-grobni govor.
Trauerspiel *n.* žaloígra, tragedija.
Trauertag *m.* dan (dneva) žalosti od žalovánja.
Trauerwagen *m.* mrtváški voz.
Trauerweide *f.* vrba žalújka.
Traufe *f.* kap; (Wasser) kapnica; aus dem Regen unter die — z dežja po kap, iz luže v mlako.
träufeln kápati (-am u. kapljem), kapljati; kaniti; (aus etwas) solzéti, muzéti, rositi. [kániti.
traufen *intr.* kápati (-am u. kapljem)
träufen *tr.* kápati, v kapljah dajati od. vlíjati; kániti.
Traufrinne *f.* žleb.
Traufstein *m.* podkapnik.
Traufwasser *n.* kapnica, strešnica.
Traufwein *m.* podčépina, podčépnica.
Traugebür *f.* poročnina. [mati.
traulich prijazěn, odkritosrčěn, do-
Traulichkeit *f.* prijaznost.
Traum *m.* sěn, sanje *pl.*; einen — haben sanjati se komu.
Traumausleger *m.* s. Traumdeuter.

Traumdeuter *m.* razkladalec od. razlagalec sanj.

Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*

träumen sanjati se komu, snívati; *fig.* blesti (bledem).

Träumer *m.* sanjávec, sanjáč, sanjár; —in *f.* sanjávka, sanjarica.

träumerisch sanjav, sanjavski, sanjarski.

Traumgesicht *n.* prikazen (-i) v sanjah.

Traumwelt *f.* sanjárski svet.

traun *interi.* res, zarés.

traurig žalosten, otožen, pobit, klavern; dreselen; er wird — milo se mu stori, žalost ga obide; — machen žaliti, v žalost pripravljati; užaliti, užalostiti, v žalost pripraviti.

Traurigkeit *f.* žalost, otožnost, klavernost.

Trauring *m.* poročni prstan.

Trauschein *m.* poročni list.

traut premil, preljub, predrag, predragi.

Trauung *f.* poróka; Trauungs- poročni, poroški.

Trauungsbuch *n.* poročna knjiga od. mática, poročne bukve *pl.*, knjiga poročenih.

Trauungsschein *m.* ſ. Trauschein.

Travestie *f.* smešno predélana pesen (-i), travestija.

travestieren pesen na smeh predélati, travestovati.

Treber *f.* tropine *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Getreide) otróbi *pl.*; (v. d. Hirse) mekine *pl.*; (v. d. Heide) luski *pl.*

Trebermost *m.* patoka.

Treff *m.* lop, udarec; ſ. Trèfle.

treffen zadéti (-denem), pogoditi; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbírati; Anstalten — priprave delati, pripráviti se; priprave storiti, pripráviti se; (betreffen) tikati (tičem) se, zadévati, dostajati (-stajem) se; (enträthſeln) pogoditi, uganiti; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen še za las ni zgrešil; einen Vergleich — pogoditi se, poravnati se; ſich — prigoditi se, primériti se, pripetiti se.

Treffen *n.* bitka, boj; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, sprijeti (sprimem) se.

treffend ugóden, primérn; (betreffend) zadevn.

Treffer *m.* (Gewinſt) dobitek.

trefflich *adi.* izvrsten, izbóren, jako dober, vrl; *adv.* izvrstno, jako od. prav dobro.

Trefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.

Trèfle franz. Treff *m.* (beim Kartenſp.) želod, tref.

Treibbeet *n.* (greda) grélnica.

Treibeis *n.* srež, ledene škrli *pl.*

Treibejagd *f.* gonja.

treiben gnati (ženem), goniti, gonjévati, tírati, poditi; (betreiben) delati, pečáti se s čim; (aufſchießen) pogánjati, kliti (klijem), brstéti; (ein Rad) goniti, sukati (-am u. sučem); (nöthigen) síliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; Scherz — šáliti se; zu Paaren — užúgati, ugnati (-ženem), ukrotiti, v kozji rog vgnati; in die Enge — súkati (sučem), privíjati, pestiti; was treibſt du kaj počneš, kaj ongavíš; in die Flucht — v beg zapoditi, razkropiti; (müſſig herumgehen) potíkati (-am u. -tíčem) se, potépati se, skítati se, kolovrátiti; Äſte — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejanje; počétje.

treibend gonílen.

Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogón, pogonič.

Treiberei *f.* tiščanje, síljenje.

Treibhaus *n.* rastlinják, grélnica.

Treibhauspflanze *f.* rastlina iz rastlinjaka.

Treibherd *m.* pretapljálnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljeni od. plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenſtock) prekajenec.

Treibrad *n.* gonílo, gonílno kolo (kolésa), poganjalec.

Treibſand *m.* svížec.

Treibſtange *f.* poganjálka.

Treibvieh *n.* gnana živína.

Treibweg *m.* stegna.

Treibwelle *f.* prenosno vratílo *(phys.)*.

Treibwerk *n.* gonílo, vrtílo.

Trema *n.* trepétec, drgétec.

Tremulant *m.* trepetálec, drgetálec.

tremulieren z glasom tresti, — tresljati, glas se komu trese.

tremulierend tresóč, tresav.

trennbar ločljiv, krojen, deljiv.

trennen deliti, sebiti, krojiti, ločiti; oddeliti, odsebiti, razkrojiti, odločiti, razločiti; *impf.* odločevati, oddeljevati u. ſ. w.; (die Naht) párati (páram u. pórjem); razpárati; die Ehe — zakon razvézati (-vézem), razporočiti; *impf.* razvezovati; ſich — ločiti se, odločiti se; *impf.* odločevati se; raziti (-idem) se, *impf.* razhájati se; (von d. Naht) párati (param u. pórjem) se; razpárati se.

Trennmeſſer *n.* razporjálček.

Trennung *f.* ločitév, razločitév; (Auseinandergehen) razíd, razhod; — d. Ehe razveza zakona od. zakónskih, razporóka, razporóčenje; ſ. Spaltung.

Trennungspunkt *m.* ločník.

Trennungstag *m.* dan (dneva) ločitve.

Trennungszeichen *n.* ločílo, prepóna.

Treuſe *f.* ſ. Schnur. [vrtati.

trepanieren črepinjo vrtati; — pre-

treppab *adv.* po stópnicah dol.

treppauf *adv.* po stópnicah gor.

Treppe *f.* stopnice *pl.*, gredice *pl.*, gredi *pl. f.*, stolba.

Treppelweg *m.* vlačílna stezà.

Treppenſtufe *f.* stopnica.

Treſpe *f.* kostréba, glístnik; (Raden) kókolj; stoklas; *(Lolium)* ljúlika.

treſpenartig kostrébast, stoklasast.

Treſſe *f.* préma, (zlat od. srebern) trak.

Treſter *pl.* tropine *pl.*

Treſterwein *m.* patoka, kalèc; (ein ſaurer Wein überhaupt) cvíček.

Trete *f.* stopálnica.

treten stópiti, *impf.* stópati; (von Kindern) stópkati; über etwas — prestópiti, prekoráčiti; in d. Weg — pot zastópiti; beiſeite — odstópiti, odmákniti se; ins Leben — veljavo od. moč zadobiti, obveljati; die Thränen traten ihm ins Auge solze so mu zalíle oči; Pflaſter — pohájkovati, postópati; Trauben — grozdje mestiti, — tlačiti; um jemanden — stópati okoli koga; obstópiti; mit Füßen — z nogami teptáti.

Treter *m.* mestílec, tlačílec.

Tretrad *n.* samotéžno koló (-ésa).

Tretſchemel *m.* (beim Webeſtuhl) podnóžnik, nogálnica.

treu zvest, vérен.

Treubrecher *m.* verolómnik, nezvest-nik, iznevérnik.

Treubruch *m.* verolómstvo, nezve-stóba, iznevéra. [vérен.

treubrüchig verolómen, nezvest, izne-

Treue *f.* zvestóba, zvestost, zvest (-i) vera, vérnost; bei meiner — pri moj véri, mož beseda; auf — u. Glauben na vero, na zveste roke.

treuergeben zvesto udán.

treugehorſamſt prezvést, prevérен.

treugeſinnt zvest, vernih mislij.

treuherzig odkritosrčen, prostosrčen iskren, zvestega srca. [krenost.

Treuherzigkeit *f.* odkritosrčnost, is-

treulich *adv.* zvesto, verno, poštèn

treulos nezvest, nevérен; — werden iznevériti se.

Treuloſe *m.* nezvéstnik, nezvéstnež — *f.* nezvéstnica.

Treuloſigkeit *f.* nezvestóba.

Triangel *m.* ſ. Dreieck.

triangulieren na trivógelnike méri-

Trias *f.* trojica, trojstvo.

Triasformation *f.* tretja tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadlézno pro-siti, glušiti.

Tribun *m.* ljudski zastópnik, tribún.

Tribunal *n.* sodíšče.

Tribüne *f.* oder, tribúna.

Tribus *f.* vrsta, soséska, tribua.

Tribut *m.* u. *n.* davèk. [lóžen

tributpflichtig davku podvržen, pod-

Trichter *m.* lij, lijèc, livèk, liják, l komcèk; (großer) lákomnica, lakov nica, lakovnik, loj; (in d. Mühle) gr

trichterförmig lijast, livkast.

Tricot *n.* tkanke *pl.*

Trieb *m.* nagon, nagib, nagibek (Sprößling) mladika, brst (-i), o rástek, kal (-i), klica; (des Viehes gonja; — Ochſen čreda volov.

Triebel *m.* kljuka; (bei d. Böttchern pogónec, nabijálnik.

Triebfeder *f.* nagib, nagibljej.

Triebkraft *f.* gonílna moč (-i).

Triebrad *n.* ſ. Treibrad.

Triebweg *m.* gonja; stegna.

Triebwerk *n.* gonílo.

Triefauge *n.* krmežljivo od. krme ljávo oko (očésa).

triefäugig krmežljív, krmežljáv, krmeljív.

Triefäugige *m.* krmežélj, krmežljávec, krmelj.

triefen kápati (-am u. kapljem), kapljati, curéti, solzéti, muzéti; (v. Augen) iz očí teči (tečem).

Triel *m.* podvratnik, nadér, ožrélje.

Triennium *n.* triletje, trijénij.

Trifolium *n.* ſ. Kleeblatt.

Trift *f.* čréda; (Weideplatz) pašnik, spašnik, paša; ſ. Triebweg; (Brachfeld) ledína.

Triftgeld *n.* pašnína.

Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravica.

triftig dovóljen, tehtén, važén, veljavén.

Triftigkeit *f.* važnost, tehtovítost.

Triftrecht *n.* ſ. Triftgerechtigkeit.

Triftzeit *f.* čas za pašo.

Trigonometrie *f.* trivoglomérstvo, trigonometrija.

trigonometriſch trivoglomérski, trigonométričen.

Trilemma *n.* triléma.

Triller *m.* tresljej z-glasom.

trillern tresljáti z glasom, glas drobíti; (vom Geſange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.

Trillion *f.* trilijón.

Trilogie *f.* tri igre (iger) *pl.*, trilogija.

Trimeter *m.* trimér, trimetér.

Trinitarier *m.* trinitár.

Trinität *f.* trojica.

Trink- pitni.

trinkbar pitén, pivén.

trinken piti (pijem); popiti, izpiti; ſich voll — napíti se, opíti se, upijániti se; (ſcherzweiſe) lúskati, lúkati, žúliti; (unmäßig) žléviti, popivati, žlempati; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókati; (ſaugen) sesáti; posesati; (ſchlürfen) srkati; posrkati.

Trinken *n.* pitje, pit (-i).

Trinker *m.* pivéc; (Säufer) pijánec; —in *f.* pívka; pijánka.

Trinkgaſt *m.* pivéc.

Trinkgelage *n.* pitje, pirovanje, popivanje; ein — halten piti (pijem), pirovati, popivati.

Trinkgeld *n.* pivnina.

Trinkgenoſſe *m.* pívski brat.

Trinkgeſchirr *n.* pivna od. pitna posoda, čaša, lagév.

Trinkglas *n.* kozárec, kúpica, žmulj, mužólj.

Trinkhaus *n.* pivnica.

Trinklied *n.* zdravíca, vinska pesén (-i).

Trinkſpruch *m.* napítnica, zdravíca.

Trinkſtube *f.* pívnica.

Trinkſucht *f.* pijánstvo.

Trinkwaſſer *n.* pítna voda.

Trinkzimmer *n.* ſ. Trinkſtube.

Trinom *n.* tríčlen, trinóm.

Trio *n.* trio.

Triole *f.* trijola.

Triolett *n.* trijolét.

Tripelallianz *f.* zveza treh vladárjev, tripelalijanca.

Triplik *f.* triplika.

trippeln drobnéti, stopicati.

Tripper *m.* kapavica.

Tritonshorn *n.* pisana troblja.

Tritt *m.* stopnja, stopínja, korak; (Spur) sled; einen — thun stopiti.

Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica.

Trittſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica.

Triumph *m.* slavje, triúmf; (Aufzug) slovesni sprevod, — vhod; (Sieg) slavna zmaga, zmagodobitje.

Triumphator *m.* zmagalec, triumfator.

Triumphbogen *m.* slavolók.

Triumphgeſang *m.* slavospev, zmagodobitna pesén (-i).

triumphieren veselja poskakovati od. vrískati; (ſiegen) slavno zmagati od. premagati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphpforte *f.* ſ. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagalski voz.

Triumphzug *m.* slovesni sprevod.

trivial vsakdanji, vsedénj, navaden, poúličen, surov, trivijalen.

Trivialität *f.* suróvost, neotesánost, trivijálnost.

Trivialſchule *f.* ljudska od. trivijalna šola, — učílnica.

Trivialſchullehrer *m.* učitelj na ljudski ſšoli.

Trochäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhótен; (ein wenig od. halb) osuhél, osušen; (v. Mund) zasuhél; —es Jahr suho od. sušno leto; —es Land suha od. kopna zemlja; —er Menſch dolgočasnež, dolgočasnik, pustež; —es Reiſig suhljád (-i); —e

Todesengel *m.* smrtni angelj, angelj smrti, smrt (-i).

Todeserklärung *f.* proglasitēv od. proglašenje za mrtvega.

Todesfall *m.* ſ. Todfall.

Todesfurcht *f.* ſ. Todesangſt.

Todesgang *m.* hoja v smrt.

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtna težáva.

todesmuthig proti smrti pogumēn.

Todesſchweiß *m.* smrtni pot od. znoj, smrtne srage *pl.*

Todesſtrafe *f.* smrtna kazēn (-i); mit der — belegen na smrt od. v smrt obsoditi.

Todesſtunde *f.* smrtna od. poslédnja [ura.

Todestag *m.* dan (dneva) smrti.

Todesurſache *f.* vzrok smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsodba na smrt.

Todeswunde *f.* smrtna rana. [slučaj.

Todfall *m.* smrt (-i), umrétje, smrtni

Todfallsaufnahme *f.* zapis za mrličem.

Todfeind *m.* zakléti sovražnik.

Todfeindſchaft *f.* smrtno od. zakléto sovraštvo.

todkrank na smrt od. za smrt bolēn.

Todſünde *f.* smrtni greh.

todt mrtēv, umrl; — werden umréti (-mrem u. -mrjem); für — halten za mrtvega iméti (imám); — verwunden na smrt od. smrtno raniti.

Todte *m.* mrlič, mrtvec; (der Verſtorbene) pokojnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

tödten smrtíti, ubíjati, moriti; usmrtiti, ubiti (-bijem), umoriti; ſ. abtödten.

Todten- mrtváški, mrliški.

Todtenacker *m.* pokopališče, grobíšče, grobje, mrtvíšče.

Todtenamt *n.* črna od. zadúšna maša, zadušnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* ſ. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtvaški odēr; (Tragbahre) nosila *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtvaški sprevod, pogreb.

Todtenbeſchau *f.* mrtvaški od. mrliški ogled, mrtvaško od. mrliško ogledovanje.

Todtenbeſchauer *m.* mrliški od. mrtvaški oglednik.

Todtenbett *n.* smrtna postelja, — postel (-i).

todtenblaſs bled kakor smrt. [lih.

Todtenbuch *n.* knjiga od. mática umr-

Todtengeläute *n.* zvonjenje mrličU.

Todtengeleite *n.* pogrebni sprevod.

Todtengerippe *n.* ſ. Skelet.

Todtengeruch *m.* mrtvaški duh, duh po mrtveci.

Todtengerüſt *n.* mrtvaški odēr.

Todtengewölbe *n.* grobnica.

Todtenglocke *f.* mrtvaški zvon, navček.

Todtengräber *m.* grobár, mrtvár, grobnik; Todtengräber- grobárski, mrtvárski.

Todtengruft *f.* rakēv; gróbnica.

Todtenhügel *m.* gomíla, mogíla.

Todtenkäfer *m.* grobár. [nica.

Todtenkammer *f.* mrtvášnica, krst-

Todtenklage *f.* žalovanje za umrlim.

Todtenkleid *n.* mrtvaška obleka.

Todtenkopf *m.* mrtvaška glava.

Todtenkopfſchwärmer *m.* smrtoglávec.

Todtenlied *n.* pogrebna pesēn (-i).

Todtenliſte *f.* imenik od. spisēk umrlih.

Todtenmahl *n.* sedmína, karmína.

Todtenmarſch *m.* pogrebni sprevod; (Trauermarſch) pogrébna koráčnica.

Todtenmeſſe *f.* ſ. Todtenamt.

Todtenofficium *n.* bile *pl.*

Todtenopfer *n.* zadúšbina, zadúšnica.

Todtenreich *n.* kraljestvo od. dežela mrtvih.

Todtenſarg *m.* krsta, rakēv.

Todtenſchein *m.* smrtni od. mrtvaški list, mrtvál (-i).

Todtenſchlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafſucht, Lethargie) mrtvica.

Todtenſchrein *m.* ſ. Todtenſarg.

Todtenſonntag *m.* tiha nedelja.

Todtenſtille *f.* grobna tihota od. tišína.

Todtenträger *m.* pogrēbēc, mrtvonósec.

Todtentuch *n.* rakno, mrlák, mrtvaški prt.

Todtenuhr *f.* kukēc.

Todtenvogel *m.* skovik, pojata, mrtváška ptica.

Todtenzettel *m.* mrtvaški list.
Tödter *m.* morilec, ubijalec; —in *f.* morilka, ubijálka.
todtgeboren mrtëv rojen.
tödtlich smrtën, smrtonosën.
Todtſchlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtſchlagen ubíti (-bijem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtſchläger *m.* ubijálec, pobijálec, ubojnik; —in *f.* ubijálka.
todtſchießen ustreliti.
Tödtung *f.* usmrtítëv, usmrčenje; (e. Urkunde) uničenje, amortizacija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* oprava, naprava, toaléta; — machen opravljati se, naprávljati se.
Toiſe *f.* francoski sežénj.
tolerant strpljiv, potrpljiv (v verskih zadevah), toleránten.
Toleranz *f.* (verska) strpljivost, tolerânca.
Toleranzedict *n.* razglas verske strpljivosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besën, divji, zlobën; (v. Thieren) stekël; (närriſch) nor, noroglav, blazën; — werden steči (stečem).
tolldreiſt do besnosti predrzën.
Tollhaus *n.* bláznica, norišnica.
Tollhäusler *m.* norec, blazën (-ega).
Tollheit *f.* besnost, besnoča, zlobnost.
Tollkirſche *f. (Atropa belladona)* volčja črešnja od. jágoda, paskvica.
Tollkopf *m.* noroglavec.
tollköpfig norogláv.
tollkühn predrzën, nespámetno drzën.
Tollkühnheit *f.* predrznost.
Tollſucht *f.* togotljivost.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost. [kël.
tollwüthig razkačen, jar, besën; ste-
Tölpel *m.* tepec, tumpec, butec, butelj (-na), durè (-éta), bezjak, šutec, bedák, bebec, štorklež; (Cretin) topoglavec.
Tölpelei *f.* budálost, bedarija.
tölpelhaft budálast, bedast, butast, bébast, štorklast.
Tomback u. **Tombak** *m.* rdeča med (-i), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (d. Glocke) zvenk; (Accent) naglas, poudárek, akcent; der gute — lepo vedênje, dobri ton; den — angeben prvovati, voditi, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, vodítelj. [ton.
Tonart *f.* glasbena vrsta, način tona,
Tondichter *m.* skladátelj, skladálec.
tönen donéti, zvenéti, bobnéti, glasiti se; (von d. Glocke) peti (pojem), bučati (-im), donéti.
tönend doneč, zveneč, bučeč.
Tonhöhe *f.* višina tonov. [glasba.
Tonkunſt *f.* glasbena umételnost,
Tonlehre *f.* nauk o glasbi, glasbeništvo.
Tonleiter *f.* léstvica tonov.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmeſſer *m.* glasomér.
Tonne *f.* kad (-i), sod, bačev; *dem.* sodec, sodček.
Tonnenbirne *f.* tépka.
tonreich zvočen, glasen, blagoglasen.
Tonſatz *m.* skladba.
Tonſetzer *m.* skladátelj, skladálec.
Tonſpieler *m.* godec.
Tonſtück *n.* skladba.
Tonſur *f.* tonzúra.
Tonzeichen *n.* sekírica, nota.
Topas *m.* topaz.
Topf *m.* lonec, piskér, grnec; *dem.* lonček, piskrec.
Topfen *m.* skúta, žmítek.
Töpfer *m.* lončár, piskrár; **Töpfer-** lončárski.
Töpferarbeit *f.* lončársko delo. [il.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárski
Töpferhandwerk *n.* lončarstvo, lončarija.
töpfern lončén.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferſcheibe *f.* lončárski krog.
Töpferthon *m.* ſ. Töpfererde. [mna.
Töpferware *f.* lončársko blago, lonče-
Topfkuchen *m.* pečenják. [dež.
Topflecker *m.* piskrolízec, sladkosne-
Topfſchrank *m.* polica (za lonce).
Topik *f.* topika.
topiſch krájevën.
Topograph *m.* krajepisec, topograf.
Topographie *f.* krajepis, topografija.
topographiſch krajepisen, topografičen, topografski; —e Beſchreibung krajepisni očrt.

Todesengel *m.* smrtni angelj, angelj smrti, smrt (-i).

Todeserklärung *f.* proglasitēv od. proglašenje za mrtvega.

Todesfall *m.* ſ. Todfall.

Todesfurcht *f.* ſ. Todesangſt.

Todesgang *m.* hoja v smrt.

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtna težáva.

todesmuthig proti smrti pogumēn.

Todesſchweiß *m.* smrtni pot od. znoj, smrtne srage *pl.*

Todesſtrafe *f.* smrtna kazēn (-i); mit der — belegen na smrt od. v smrt obsoditi.

Todesſtunde *f.* smrtna od. poslédnja ura.

Todestag *m.* dan (dneva) smrti.

Todesurſache *f.* vzrok smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsodba na smrt.

Todeswunde *f.* smrtna rana.

Todfall *m.* smrt (-i), umrétje, smrtni slučaj.

Todfallsaufnahme *f.* zapis za mrlíčem.

Todfeind *m.* zakléti sovražnik.

Todfeindſchaft *f.* smrtno od. zakléto sovraštvo.

todkrank na smrt od. za smrt bolēn.

Todſünde *f.* smrtni greh.

todt mrtēv, umrl; — werden umréti (-mrem u. -mrjem); für — halten za mrtvega iméti (imám); — verwunden na smrt od. smrtno raniti.

Todte *m.* mrlič, mrtvec; (der Verſtorbene) pokojnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

tödten smrtiti, ubíjati, moriti; usmrtiti, ubíti (-bijem), umoriti; ſ. abtödten.

Todten- mrtváški, mrliški.

Todtenacker *m.* pokopališče, grobíšče, grobje, mrtvíšče.

Todtenamt *n.* črna od. zadúšna maša, zadušnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* ſ. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtvaški odēr; (Tragbahre) nosíla *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtvaški sprevod, pogreb.

Todtenbeſchau *f.* mrtvaški od. mrliški ogled, mrtvaško od. mrliško ogledovanje.

Todtenbeſchauer *m.* mrliški od. mrtvaški ogledník.

Todtenbett *n.* smrtna postelja, — postel (-i).

todtenblaſs bled kakor smrt.

Todtenbuch *n.* knjiga od. mática umrlih.

Todtengeläute *n.* zvonjenje mrličū.

Todtengeleite *n.* pogrebni sprevod.

Todtengerippe *n.* ſ. Skelet.

Todtengeruch *m.* mrtvaški duh, duh po mrtveci.

Todtengerüſt *n.* mrtvaški odēr.

Todtengewölbe *n.* grobnica.

Todtenglocke *f.* mrtvaški zvon, navēčk.

Todtengräber *m.* grobár, mrtvár, grobnik; Todtengräber- grobárski, mrtvárski.

Todtengruft *f.* rakēv; gróbnica.

Todtenhügel *m.* gomíla, mogíla.

Todtenkäfer *m.* grobár.

Todtenkammer *f.* mrtvášnica, krstnica.

Todtenklage *f.* žalovanje za umrlim.

Todtenkleid *n.* mrtvaška obleka.

Todtenkopf *m.* mrtvaška glava.

Todtenkopfſchwärmer *m.* smrtoglávec.

Todtenlied *n.* pogrebna pesēn (-i).

Todtenliſte *f.* imenik od. spisēk umrlih.

Todtenmahl *n.* sedmína, karmína.

Todtenmarſch *m.* pogrebni sprevod; (Trauermarſch) pogrébna koráčnica.

Todtenmeſſe *f.* ſ. Todtenamt.

Todtenofficium *n.* bile *pl.*

Todtenopfer *n.* zadúšbina, zadúšnica.

Todtenreich *n.* kraljestvo od. dežela mrtvih.

Todtenſarg *m.* krsta, rakēv.

Todtenſchein *m.* smrtni od. mrtvaški list, mrtvál (-i).

Todtenſchlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafſucht, Lethargie) mrtvica.

Todtenſchrein *m.* ſ. Todtenſarg.

Todtenſonntag *m.* tiha nedelja.

Todtenſtille *f.* grobna tihota od. tišina.

Todtenträger *m.* pogrébēc, mrtvonósec.

Todtentuch *n.* rakno, mrlák, mrtvaški prt.

Todtenuhr *f.* kukēc.

Todtenvogel *m.* skovík, pojata, mrtváška ptica.

Todtenzettel *m.* mrtvaški list.
Tödter *m.* morilec, ubijalec; —in *f.* morilka, ubijálka.
todtgeboren mrtëv rojen.
tödtlich smrtën, smrtonosën.
Todtſchlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtſchlagen ubíti (-bijem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtſchläger *m.* ubijálec, pobijálec, ubojnik; —in *f.* ubijálka.
todtſchießen ustreliti.
Tödtung *f.* usmrtítëv, usmrčenje; (e. Urkunde) uničenje, amortizacija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, naprava, toaléta; — machen opravljati se, naprávljati se.
Toiſe *f.* francoski sežénj.
tolerant strpljiv, potrpljiv (v verskih zadevah), toleántën.
Toleranz *f.* (verska) strpljivost, tolerânca.
Toleranzedict *n.* razglas verske strpljivosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besën, divji, zloben; (v. Thieren) stekël; (närriſch) nor, noroglav, blazën; — werden steči (stečem).
tolldreiſt do besnosti predrzën.
Tollhaus *n.* bláznica, norišnica.
Tollhäusler *m.* norec, blazën (-ega).
Tollheit *f.* besnost, besnoča, zlobnost.
Tollkirſche *f.* *(Atropa belladona)* volčja črešnja od. jágoda, paskvica.
Tollkopf *m.* noroglavec.
tollköpfig noroglâv.
tollkühn predrzën, nespámetno drzën.
Tollkühnheit *f.* predrznost.
Tollſucht *f.* togotljivost.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost.
tollwüthig razkačen, jar, besën; stekël.
Tölpel *m.* tepec, tumpec, butec, butelj (-na), durè (-éta), bezjak, šutec, bedák, bebec, štorklež; (Cretin) topoglavec.
Tölpelei *f.* budálost, bedarija.
tölpelhaft budálast, bedast, butast, bébast, štorklast.
Tomback u. **Tombak** *m.* rdeča med (-í), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (d. Glocke) žvenk; (Accent) naglas, poudárek, accent; der gute — lepo vedênje, dobri ton; den — angeben prvovati, voditi, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, voditelj.
Tonart *f.* glasbena vrsta, način tona.
Tondichter *m.* skladátelj, skladálec.
tönen donéti, zveneti, bobnéti, glasiti se; (von d. Glocke) peti (pojem), bučati (-ím), donéti.
tönend doneč, zveneč, bučeč.
Tonhöhe *f.* višina tonov.
Tonkunſt *f.* glasbena umételnost.
Tonlehre *f.* nauk o glasbi, glasbeništvo.
Tonleiter *f.* léstvica tonov.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmeſſer *m.* glasomér.
Tonne *f.* kad (-í), sod, bačev; *dem.* sodec, sodček.
Tonnenbirne *f.* tépka.
tonreich zvočen, glasen, blagoglasen.
Tonſatz *m.* skladba.
Tonſetzer *m.* skladátelj, skladálec.
Tonſpieler *m.* godec.
Tonſtück *n.* skladba.
Tonſur *f.* tonzúra.
Tonzeichen *n.* sekírica, nota.
Topas *m.* topaz.
Topf *m.* lonec, piskèr, grnec; *dem.* lonček, piskrec.
Topfen *m.* skúta, žmítek.
Töpfer *m.* loncár, piskrár; **Töpfer-** loncárski.
Töpferarbeit *f.* loncársko delo.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, loncárski
Töpferhandwerk *n.* loncarstvo, loncarija.
töpfern loncén.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferſcheibe *f.* loncárski krog.
Töpferthon *m.* ſ. Töpfererde.
Töpferware *f.* loncársko blago, loncevje.
Topfkuchen *m.* pečenják.
Topflecker *m.* piskrolizec, sladkosnéž.
Topfſchrank *m.* polica (za lonce).
Topik *f.* tópika.
topiſch krájevèn.
Topograph *m.* krajepisec, topograf.
Topographie *f.* krajepis, topografija.
topographiſch krajepisen, topografičen, topografski; —e Beſchreibung krajepisni očrt.

topp *interi.* dobro, veljá, mož beséda.
Torf *m.* rupa, šota; **Torf-** šotni.
Torfboden *m.* mahovje, ozíbi *pl.*
Torfbruch *m.* šotišče. [lja.
Torferde *f.* šota, šótnica, sušna zem-
Torfgräber *m.* šotar.
Torfgrund *m.* šotišče.
torfig šotnat.
Torfmoor *n.* grez (-i), ozíbi *pl.*
Tornister *m.* telečák, tobólec, vojaška torba, tornistêr.
Torsionsfestigkeit *f.* sukoporna trdnost *(phys.)*.
Torte *f.* torta.
Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
Tortur *f.* muka; (Instrument) mučílo; s. a. Folter.
tosen vrséti, šuméti, bobnéti, hruti (hrujem), vreti (vrem).
Tosen *n.* vršénje, hrušč, šuménje, šum.
tosend vršéč, šuméč.
total *adi.* popoln, vés, skupên; celótên; *adv.* popólnoma, čisto vse, do čista, iz korenine. [potrata.
Totalaufwand *m.* vsi potroški *pl.*, vsa
Totalausweis *m.* skupi izkaz.
Totaleffect *m.* celotni učinêk. [lóta.
Totalität *f.* popolnost, skupnost; ce-
Totalsumme *f.* skupni znesêk, skupna vsóta.
Totalvermögen *n.* vse premoženje.
Touche *f.* škropilo.
Touchebad *n.* škropilna kopel (-i).
Tour *f.* kolobár; obhod; (Reihe) red, vrsta; *fig.* kos. [rist.
Tourist *m.* potopísec; hribolázec, tu-
Tournüre *f.* obrat.
Trab *m.* dír, dírêk, topot, drnêc.
Trabant *m.* spremljeválec, sprevódník; (Stern) sprémnica, premíčnica, sopremíčnica.
traben dirjati, v dirêk jezditi od. jahati, topotáti (-ám u. topócem).
Traber *m.* dirjalec.
Trabritt *m.* dirêk, dírka, dirja.
Trace *f.* s. Entwurf, Richtung.
Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) kraj; (Last) bréme (-éna), bútara, tovor, naráměk.
trachten iskati (iščem) česa, potegovati se za kaj, upírati se, hrepenéti, hlepéti, prizadévati si za kaj; nach d. Leben — po življénji streči (strežem).
Trachten *n.* prizadéva, prizadévanje, hrepenénje, hlepénje, trud; sein Dichten und — njegove misli in želje, v njegovo prizadévanje.
trächtig nosên; (von Thieren) brej —e Kuh telna krava; —e Stute žrebna od. žrebetna kobíla; —es Schwein sprasna svinja; — machen obrêjiti ubrêjiti; — werden obrêjiti se, ubrêjiti se.
Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.
Trachyt *m.* trahít.
tracieren (eine Straße) mériti; od mériti, izmériti; s. a. abstecken, ein werfen. [oddêlek
Tract *m.* kos od. del poslopja, hiš
Tractament *n.* (Schmaus) pojédina gostarija, gosti *pl.*
Tractat *m.* pogódba, dogovor; (Unterhandlung) pogájanje, pogovor; (Abhandlung) razprava, spis.
Traiteur *m.* s. Traiteur.
tractieren gostiti, gostovati; pogostiti; *intr.* pogoditi se, dogovoriti se *impf.* pogájati se, dogovarjati se. [l
Tradition *f.* ustno izročílo od. sporoč
Trafik *f.* prodája, trafika.
Trafikant *m.* prodajálec, trafikánt.
Trag- nosni, prenósni.
Tragaltar *m.* nosni od. prenósni olta
Tragant *m.* kozlínec, tragant.
Tragarm *m.* naročaj, naročje.
Tragbahre *f.* nosila *pl.*, nosílnica.
Tragbalken *m.* bruno, brvno, tram podslómba, podpóra.
Tragband *n.* obrámnica, prerámnica narámnica, oprt, oprta; (in d. Zimmermannskunst) prekláda.
tragbar nosên, prenósen; (fruchtbringend) rodovít, rodovítên, plodovít ploděn, roděn.
Tragbaum *m.* oplen; polza.
Tragbett *n.* prenósna postelja.
Trage *f.* nosílo, nosílnica. [gingar
träge len, zaníkarên, tožljiv, umáj
Träge *m.* lenúh, zaníkarnež, tožljivec lenè (-éta); — *f.* lenúhinja, tožljivka
tragen nesti, nositi; (zu — pflegen) nosévati; ich werde — ponesem; (halten) držati (-ím); (Früchte) roditi, no

nositi; (v. Thieren) breja biti (sem); — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dajati (dajem), donašati, koristiti, pridovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomišljati se, pomišljevati, oprézovati; (ins Buch) zapisati (-píšem), *impf.* zapisovati; Verlangen — želeti; Rechnung — einer Sache v mar od. v poštev jemati (jemljem) kaj.

Träger *m.* nosèc, nosílèc, nosáč; (Hosen—) obrámnica, oprta, oprtávnica; —in *f.* nosilka.

Tragering *m.* ſ. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosnina.

Trageſel *m.* tovorílèc, továr, samár.

Tragfähigkeit *f.* nosílnost.

Trägheit *f.* lenoba, tožljívost, zanikarnost; (Beharrungsvermög.) vztrajnost.

Traghimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik.

tragikomiſch žalostnosmešèn, tragikomičèn.

tragiſch žalostèn, tragičèn.

Tragkorb *m.* oprtávni koš, obramni od. naramni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, canja, jerbaščèk.

Tragkraft *f.* nosílnost.

Tragkranz *m.* svitèk.

Tragöde *m.* igralèc v žaloígrah od. v tragedijah.

Tragödie *f.* žaloígra, tragedija.

Tragpfeiler *m.* podpora, stebèr, podslomba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, oprta, oprtávnica, oprtnica.

Tragring *m.* svitèk.

Tragſpritze *f.* prenosna brizgálnica.

Tragſtange *f.* povérèk.

Tragvermögen *n.* nosílnost.

Tragweite *f.* sežáj, nošaj; (Schußweite) strelják; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulſt *f.* svitèk.

Train *m.* vlak, trèn.

trainieren ſ. hinhalten.

Trainvorſchrift *f.* vozni predpis.

Traiteur *m.* gostilničar, traktèr.

Trambaum *m.* bruno, brvno, tram; (viereckig) porézanèc.

Tramp *m.* copot, topot.

Trampel *m.* štorkla, avša.

trampelig okorèn, štorklast, štorast.

trampeln copotáti (-ám u. copóčem), topotáti, ceptáti, ob tla biti (bijem).

Trampelthier *n.* dvogrbi velblód, baktrijánska kaméla.

Tranchée *f.* prekóp, rov.

tranchieren rezati (režem); razrézati, razkrójiti.

Tranchiermeſſer *n.* véliki nož, rezálnik.

Trank *m.* pijača, pilo, pit (-i); (Trinken) pítje.

Tränke *f.* napoj; (Ort) pojilo, napajališče, korito.

tränken napojiti, piti dati (dam); *impf.* napájati, piti dajati (dajem); (v. Regen) pojíti, močiti; napojiti, namočiti; *impf.* napájati, namakati; (Papier) napustiti, razmočiti; *impf.* napúščati, razmákati.

Trankſteuer *f.* davèk od pijače.

Tränktrog *m.* koríto.

Transaction *f.* poravnava, pogodba, dogovor.

transalpiniſch zaplaninski, transalpinski.

transatlantiſch prekomorski, zamorski, transatlantski.

transcendent preséžen.

transferieren prenesti (-nesem), predéti u. predejáti (-denem), premakniti; *impf.* prenášati, predévati, premikati; (Perſon) prestáviti, premestiti; *impf.* prestávljati, preméščati; (Verſammlg.) preložiti, *impf.* prelágati.

Transferierung *f.* prenos; prestava, premestitèv.

transformieren ſ. umgeſtalten.

Transgreſſiv *m.* prestopni način.

tranſitiv prehajálen; —es Zeitwort prehajalni glagol, prehajálnik.

Tranſito *m.* prevoz, prevožnja.

Tranſitohandel *m.* prevózna kupčija.

tranſitoriſch prehódèn, začasèn.

Tranſitozoll *m.* prevoznína.

Translation *f.* prevod, prestava.

Translator *m.* prelagátelj, prestavljálèc, prevajálèc.

translocieren premestiti; *impf.* preméščati, premestovati.

transmontan zagorski, prekogorski.

Transmutation *f.* prestava.

transparent prosévèn, prosójen.

Transparent *m.* prosévni od. prosojni napis, transparent.

Transport *m.* prevoz, prevožnja; (in d. Rechnung) prenos; Transport- prevozni, prenosni.

transportabel prevózen, prenosen.

Transporteur *m.* prenašalec, kotomér, transportér.

transportieren prepeljáti (-ám u. -péljem), odpraviti; *impf.* prevážati, prepeljávati, odprávljati; prenesti, *impf.* prenášati.

Transportkoſten *pl.* prevoznina, voz- [nina.

Transportmittel *n.* vozilo. [cija.

Transpoſition *f.* prestava, transpozi-

Transſubſtantiation *f.* premenba bistva.

transverſal prečen, popréčen.

Transverſale *f.* préčnica, popréčnica.

Trapez *n.* trapéc.

Trapiſt *m.* trapist.

Trapp *m.* sled, stopinja.

Trappe *f.* dróplja.

trappeln drobnéti; ceptáti, copotáti.

Traſſant *m.* izdalec menice, trasánt.

Traſſat *m.* trasát.

traſſieren menico izdáti (-dam), trasírati.

Tratte *f.* izdana menica, trata.

Traube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bläulich-rothen Beeren) gnéd; (ohne Beeren) ozóbek, ozobán grozd; Dolden— češúlja; —n leſen trgati, brati (berem); Trauben- grozdni; trtni.

traubenartig grozdast.

traubenförmig ſ. traubenartig.

Traubengeländer *n.* brajda, brajdišče.

Traubenhaut *f.* grózdnica.

Traubenhyacinthe *f.* grozdnati hijacint, hrušćica.

Traubenkirſche *f.* čemž, crensa.

Traubenleſe *f.* trgatév, trganje, branje, bendíma.

Traubenleſer *m.* bralec, trgalec, trgáč; —in *f.* bralka, trgalka.

traubenreich grozdnat.

Traubenſaft *m.* vinski sok, maščina; (Wein) vinska kaplja, vino.

Traubenſchimmel *m.* trtna plesen (-i).

Traubenſtiel *m.* pecélj.

Traubenſtock *m.* trs, vinska trta.

Traubenzucker *m.* grozdni sladór.

traubig grozdnat, grozdàt.

trauen poročiti, venčati; *impf.* poróčati, poročevati; (glauben) zaupati, vero dati (dam), zanesti (-nesem) se; *impf.* zanášati se, verovati; ſich — upati si, drzniti se.

Trauer *f.* žal (-i), žalovanje; žalost; die — anlegen v črno se obléči; Trauer- žalni, žalovalni; črni. [obleka.

Traueranzug *m.* črna ob. žalovalna

Trauerbotſchaft *f.* žalostno naznanilo.

Traueresſen *n.* sedmina, karmina.

Trauergedicht *n.* žalostínka.

Trauergeläute *n.* zvonjénje mrliču.

Trauergeſang *m.* žalospev, žalostna petje.

Trauergewand *n.* žalna ob. črna obleka.

Trauermahl *n.* sedmina, karmina, pogrébščina.

Trauermantel *m.* pogrébec.

Trauermarſch *m.* pogrebna koračnica.

Trauermeſſe *f.* črna maša. [godba.

Trauermuſik *f.* pogrébna ob. mrtvaška

trauern žalovati, žalostèn biti (sem); (wehklagen) tárnati.

Trauernachricht *f.* žalostno naznanilo ob. sporočilo.

Trauerrede *f.* pogrébni govor, nagrobni govor.

Trauerſpiel *n.* žaloigra, tragedija.

Trauertag *m.* dan (dneva) žalosti ob. žalovánja.

Trauerwagen *m.* mrtváški voz.

Trauerweide *f.* vrba žalújka.

Traufe *f.* kap; (Waſſer) kapnica; aus dem Regen unter die — z dežja pod kap, iz luže v mlako.

träufeln kápati (-am u. kapljem), kapljati; kaníti; (aus etwas) solziti, muzéti, rositi. [kániti.

traufen *intr.* kápati (-am u. kapljem);

träufen *tr.* kápati, v kapljah dajati ob. vlíjati; kániti.

Traufrinne *f.* žleb.

Traufſtein *m.* podkapnik.

Traufwaſſer *n.* kapnica, strešnica.

Traufwein *m.* podčépina, podčépnica.

Traugebür *f.* poročnina. [mož.

traulich prijazèn, odkritosrčen, dr-

Traulichkeit *f.* prijaznost.

Traum *m.* sèn, sanje *pl.*; einen — haben sanjati se komu.

Traumausleger *m.* ſ. Traumdeuter.

Traumdeuter *m.* razkladalec od. razlagalec sanj.

Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*

träumen sanjati se komu, snívati; *fig.* blesti (bledem).

Träumer *m.* sanjávec, sanjáč, sanjár; —in *f.* sanjávka, sanjarica. [ski.

träumerisch sanjav, sanjavski, sanjar-

Traumgesicht *n.* prikazen (-i) v sanjah.

Traumwelt *f.* sanjárski svet.

traun *interi.* res, zarés.

traurig žalosten, otožen, pobit, klavern; dreselen; er wird — milo se mu stori, žalost ga obide; — machen žaliti, v žalost pripravljati; užaliti, užalostiti, v žalost pripraviti. [vernost.

Traurigkeit *f.* žalost, otožnost, kla-

Trauring *m.* poročni prstan.

Trauschein *m.* poročni list. [srčen.

traut premil, preljub, predrag, pre-

Trauung *f.* poróka; Trauungs- poročni, poroški.

Trauungsbuch *n.* poročna knjiga od. mática, poročne bukve *pl.*, knjiga poročenih.

Trauungsschein *m.* ſ. Trauschein.

Travestie *f.* smešno predélana pesen (-i), travestija.

travestieren pesen na smeh predélati, travestovati.

Treber *f.* tropine *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Getreide) otróbi *pl.*; (v. d. Hirse) mekine *pl.*; (v. d. Heide) luski *pl.*

Trebermost *m.* patoka.

Treff *m.* lop, udarec; ſ. Trèfle.

treffen zadéti (-denem), pogoditi; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbírati; Anstalten — priprave delati, pripráviti se; priprave storiti, pripráviti se; (betreffen) tikati (tícem) se, zadévati, dostajati (-stajem) se; (enträthſeln) pogoditi, uganiti; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen še za las ni zgrešil; einen Vergleich — pogoditi se, poravnati se; ſich — prigoditi se, primériti se, pripetiti se.

Treffen *n.* bitka, boj; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, sprijeti (sprimem) se.

treffend ugóden, primérен; (betreffend) zadevèn.

Treffer *m.* (Gewinſt) dobitek.

trefflich *adi.* izvrsten, izbóren, jako dober, vrl; *adv.* izvrstno, jako od. prav dobro.

Trefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.

Trèfle franz. Treff *m.* (beim Kartenſp.) želod, tref.

Treibbeet *n.* (greda) grélnica.

Treibeis *n.* srež, ledene škrlí *pl.*

Treibejagd *f.* gonja.

treiben gnati (ženem), goniti, gonjévati, tírati, poditi; (betreiben) delati, pečáti se s čim; (aufſchießen) pogánjati, kliti (klijem), brstéti; (ein Rad) goniti, sukati (-am u. sučem); (nöthigen) siliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; Scherz — šáliti se; zu Paaren — užúgati, ugnati (-ženem), ukrotiti, v kozji rog vgnati; in die Enge — súkati (sučem), privíjati, pestiti; was treibſt du kaj počneš, kaj ongavíš; in die Flucht — v beg zapoditi, razkropiti; (müſſig herumgehen) potíkati (-am u. -tícem) se, potépati se, skítati se, kolovrátiti; Áfte — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejanje; počétje.

treibend gonílen.

Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogón, pogonič.

Treiberei *f.* tiščanje, siljenje.

Treibhaus *n.* rastlinják, grélnica.

Treibhauspflanze *f.* rastlina iz rastlinjaka.

Treibherd *m.* pretapljálnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljeni od. plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenſtock) prekajenec.

Treibrad *n.* gonilo, gonilno kolo (kolésa), poganjalec.

Treibſand *m.* svížec.

Treibſtange *f.* poganjálka.

Treibvieh *n.* gnana živína.

Treibweg *m.* stegna.

Treibwelle *f.* prenosno vratilo *(phys.)*.

Treibwerk *n.* gonílo, vrtílo.

Trema *n.* trepétec, drgétec.

Tremulant *m.* trepetálec, drgetálec.

tremulieren z glasom tresti, — tresljati, glas se komu trese.

tremulierend tresóč, tresav.

trennbar ločljiv, krojen, deljiv.

trennen deliti, sebiti, krojiti, ločiti; oddeliti, odsebiti, razkrojiti, odločiti, razločiti; *impf.* odločevati, oddeljevati u. ſ. w.; (die Naht) párati (páram u. pórjem); razpárati; die Ehe — zakon razvézati (-vêžem), razporočiti; *impf.* razvezovati; ſich — ločiti se, odločiti se; *impf.* odločevati se; raziti (-idem) se, *impf.* razhájati se; (von d. Naht) párati (param u. pórjem) se; razpárati se.

Trennmeſſer *n.* razporjálček.

Trennung *f.* ločítev, razločítev; (Auseinandergehen) razíd, razhod; — d. Ehe razveza zakona od. zakónskih, razporóka, razporóčenje; ſ. Spaltung.

Trennungspunkt *m.* ločník.

Trennungstag *m.* dan (dneva) ločitve.

Trennungszeichen *n.* ločílo, prepóna.

Treuſe *f.* ſ. Schnur. [vrtati.

trepanieren črepínjo vrtati; — pre-

treppab *adv.* po stópnicah dol.

treppauf *adv.* po stópnicah gor.

Treppe *f.* stopnice *pl.*, gredice *pl.*, gredí *pl. f.*, stolba.

Treppelweg *m.* vlačílna stezà.

Treppenſtufe *f.* stopnica.

Treſpe *f.* kostréba, glístnik; (Raden) kókolj; stoklas; *(Lolium)* ljúlika.

treſpenartig kostrébast, stoklasast.

Treſſe *f.* préma, (zlat od. srebern) trak.

Treſſer *pl.* tropine *pl.*

Treſſerwein *m.* patoka, kalêc; (ein ſaurer Wein überhaupt) cvíčak.

Trete *f.* stopálnica.

treten stópiti, *impf.* stópati; (von Kindern) stópkati; über etwas — prestópiti, prekorâčiti; in d. Weg — pot zastópiti; beiſeite — odstópiti, odmákniti se; ins Leben — veljavo od. moč zadobiti, obveljati; die Thränen traten ihm ins Auge solze so mu zalile očí; Pflaſter — pohájkovati, postópati; Trauben — grozdje mestíti, — tlačiti; um jemanden — stópati okoli koga; obstópiti; mit Füßen — z nogami teptáti.

Treter *m.* mestílec, tlačílec.

Tretrad *n.* samotéžno koló (-ésa).

Tretſchemel *m.* (beim Webeſtuhl) podnóžnik, nogálnica.

treu zvest, vêren.

Treubrecher *m.* verolómnik, nezvêsnik, iznevérnik.

Treubruch *m.* verolómstvo, nezvestóba, iznevéra. [vêrè

treubrüchig verolómen, nezvest, izn

Treue *f.* zvestóba, zvestost, zvest(-i vera, vêrnost; bei meiner — pri mo véri, mož beseda; auf — u. Glaube na vero, na zveste roke.

treuergeben zvesto udán.

treugehorſamſt prezvést, prevêren.

treugeſinnt zvest, vernih mislij.

treuherzig odkritosrčen, prostosrčn iskren, zvestega srca. [krenos

Treuherzigkeit *f.* odkritosrčnost, l

treulich *adv.* zvesto, verno, poštén

treulos nezvest, nevêrèn; — werde iznevériti se.

Treuloſe *m.* nezvéstnik, nezvêstne — *f.* nezvéstnica.

Treuloſigkeit *f.* nezvestóba.

Triangel *m.* ſ. Dreieck.

triangulieren na trivógelnike mêrit

Trias *f.* trojíca, trojstvo.

Triasformation *f.* tretja tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadlêžno pr siti, glušiti.

Tribun *m.* ljudski zastópnik, tríbú

Tribunal *n.* sodíšče.

Tribüne *f.* oder, tribúna.

Tribus *f.* vrsta, soséska, tríbua.

Tribut *m.* u. *n.* davêk. [lóžn

tributpflichtig davku podvržen, po

Trichter *m.* lij, lijêc, livêk, liják, l komčèk; (großer) lákomnica, lako nica, lakovnik, loj; (in d. Mühle) gr

trichterförmig lijast, livkast.

Tricot *n.* tkanke *pl.*

Trieb *m.* nagon, nagib, nagibêk (Sprößling) mladika, brst (-i), o rásték, kal (-i), klica; (des Viehs gonja; — Ochſen čreda volov.

Triebel *m.* kljuka; (bei d. Böttchern pogónec, nabijálnik.

Triebfeder *f.* nagib, nagibljej.

Triebkraft *f.* gonílna moč (-i).

Triebrad *n.* ſ. Treibrad.

Triebweg *m.* gonja; stegna.

Triebwerk *n.* gonílo.

Triefauge *n.* krmežljivo od. krme ljávo oko (očésa).

triefäugig krmežljív, krmežljáv, krmeljív.

Triefäugige *m.* krmežélj, krmežljávec, krmelj.

triefen kápati (-am u. kapljem), kapljati, curéti, solzéti, muzéti; (v. Augen) iz očij teči (tečem).

Triel *m.* podvratnik, nadêr, ožrélje.

Triennium *n.* triletje, trijénij.

Trifolium *n.* ſ. Kleeblatt.

Trift *f.* čreda; (Weideplatz) pašnik, spašnik, paša; ſ. Triebweg; (Brachfeld) ledína.

Triftgeld *n.* pašnína.

Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravica.

triftig dovóljen, tehtên, važên, veljavên.

Triftigkeit *f.* važnost, tehtovítost.

Triftrecht *n.* ſ. Triftgerechtigkeit.

Triftzeit *f.* čas za pašo.

Trigonometrie *f.* trivoglomérstvo, trigonometrija.

trigonometriſch trivoglomérski, trigonométričên.

Trilemma *n.* triléma.

Triller *m.* tresljej z glasom.

trillern tresljáti z glasom, glas drobiti; (vom Geſange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.

Trillion *f.* trilijón.

Trilogie *f.* tri igre (iger) *pl.*, trilogija.

Trimeter *m.* trimér, trimetêr.

Trinitarier *m.* trinitár.

Trinität *f.* trojica.

Trink- pitni.

trinkbar pitên, pivên.

trinken piti (pijem); popiti, izpiti; ſich voll — napíti se, opíti se, upijániti se; (ſcherzweiſe) lúskati, lúkati, žúliti; (unmäßig) žléviti, popívati, žlempati; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókati; (ſaugen) sesáti; posesati; (ſchlürfen) srkati; posrkati.

Trinken *n.* pitje, pit (-i).

Trinker *m.* pivec; (Säufer) pijánec; —in *f.* pivka; pijánka.

Trinkgaſt *m.* pivec.

Trinkgelage *n.* pitje, pirovanje, popivanje; ein — halten piti (pijem), pírovati, popívati.

Trinkgeld *n.* pivnina.

Trinkgenoſſe *m.* pivski brat.

Trinkgeſchirr *n.* pivna od. pitna posoda, čaša, lagêv.

Trinkglas *n.* kozárec, kúpica, žmulj, mužólj.

Trinkhaus *n.* pivnica.

Trinklied *n.* zdravíca, vinska pesên (-i).

Trinkſpruch *m.* napitnica, zdravíca.

Trinkſtube *f.* pívnica.

Trinkſucht *f.* pijánstvo.

Trinkwaſſer *n.* pítna voda.

Trinkzimmer *n.* ſ. Trinkſtube.

Trinom *n.* tričlen, trinóm.

Trio *n.* trio.

Triole *f.* trijola.

Triolett *n.* trijolét.

Tripelallianz *f.* zveza treh vladárjev, tripelalijanca.

Triplik *f.* triplika.

trippeln drobnéti, stopicati.

Tripper *m.* kapavica.

Tritonshorn *n.* písana troblja.

Tritt *m.* stopnja, stopínja, korak; (Spur) sled; einen — thun stopíti.

Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica.

Trittſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica.

Triumph *m.* slavje, triúmf; (Aufzug) slovesni sprevod, — vhod; (Sieg) slavna zmaga, zmagodobitje.

Triumphator *m.* zmagalec, triumfator.

Triumphbogen *m.* slavolók.

Triumphgeſang *m.* slavospev, zmagodobitna pesên (-i).

triumphieren veselja poskakovati od. vrískati; (ſiegen) slavno zmagati od. premagati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphpforte *f.* ſ. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagalski voz.

Triumphzug *m.* slovesni sprevod.

trivial vsakdanji, vsedênj, navadên, poúličên, surôv, trivijalên.

Trivialität *f.* surôvost, neotesánost, trivijálnost.

Trivialſchule *f.* ljudska od. trivijalna šola, — učílnica.

Trivialſchullehrer *m.* učitelj na ljudski šoli.

Trochäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhôten; (ein wenig od. halb) osuhêl, osušen; (v. Mund) zasuhêl; —es Jahr suho od. sušno leto; —es Land suha od. kopna zemlja; —er Menſch dolgočasnež, dolgočasnik, pustež; —es Reiſig suhljád (-i); —e

Stelle sušina, suhotina; — werden ſ. trocknen; — legen osušiti, *impf.* osuševati. [(-éna).

Trockene *f.* suša, suhóta, suho vreme

Trockene *n.* sušina, suhotina; (Land) suha od. kopna zemlja.

Trockenheit *f.* suša, suhóta.

Trockenlegung *f.* osuševánje, osušenje.

Trockenplatz *m.* sušílo, sušíšče.

trocknen *tr.* sušiti; posušiti, osušiti; (abwiſchen) otreti (-trem), *impf.* otírati; *intr.* sušiti se, sẽhniti, sehnéti; posušiti se, osušiti se, osehniti, usehnéti; *impf.* osíhati se. [(-éna).

Trocknis *f.* suša, suhóta, suho vreme

Troddel *m.* (bei d. Webern) konci *pl.*, niti *pl. f.*, abranki *pl.*; (Quaſte) čop.

Trödel *m.* starinski trg; (Sachen) starína, stara šara, stara kložnja.

Trödelhandel *m.* starinarstvo, kupčija s starino.

Trödelmarkt *m.* starinski trg.

trödeln starináriti, s starino od. s staro šaro kupčevati. [potíja.

Trödelwerk *n.* starína, stara šara, ro-

Trödler *m.* starínar, prodajálec starine; —in *f.* starínarica, prodajálka starine.

Trog *m.* korito, kopánja; *dem.* koritce; (Backtrog) niške od. ničke *pl.*, kadúnje *pl.*; (im Stalle) žleb.

Trogbaum *m.* deblo za korito.

Trogdeckel *m.* koritnica.

Trokar *m.* ostẽn, trokar.

Trolle *f.* dónda.

trollen, ſich — valiti se, štorklati; trolle dich fort pobéri se, spravi se.

Trombe *f.* ſ. Waſſerhoſe.

Trommel *f.* boben; die — rühren bóbnati; zabobnati.

trommelartig bóbnast.

Trommelfell *n.* bobnilo; (im Ohr) bóbnič, ušesna mrénica. [jem).

trommeln bóbnati, na bóben biti (bi-

Trommeln *n.* bóbnanje.

Trommelſchlägel *m.* bóbenski betẽc.

Trommelſchläger *m.* bóbnar.

Trommler *m.* ſ. Trommelſchläger.

Trompete *f.* trobenta, troba, troblja; (Kinder—) prda; *dem.* trobéntica; die — blaſen trobíti, trobéntati; zatróbiti, *zatrobéntati.*

trompeten trobíti, trobéntati; zatrobíti, zatrobéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenſchall *m.* trob, trobljenj trobéntanje.

Trompeter *m.* trobẽc, trobentáš.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromá čẽk; ſ. Tölpel.

tropfbar kapljiv, kapẽn; —e Flüſſig keit kapljiva tekočina.

tropfbarflüſſig kapljívo tekóč.

Tropfbarkeit *f.* kapljívost.

Tropfbier *n.* patoka, podčépina.

Tröpfchen *n.* kápljica, kaneč.

tröpfeln kapljati, kápati (-am u. kaj ljem); (vom Regen) rositi, škropit pršéti, štrkati.

Tropfen *m.* kaplja, kaneč, sraga (Spritzer) štrkotina. [nit

tropfen kápati (-am u. kapljem); k

Tropfenfall *m.* kap. [ljaj

tropfenweiſe *adv.* po kaplji, po ka

Tropfregen *m* prhávica, drobni de

Tropfſtein *m.* kapnik, kapẽc, scejen kamen.

Tropfſteinbildung *f.* kapnína.

Tropfwaſſer *n.* kapnica.

Tropfwein *m.* podčépina, podčépnic

Tropfwurz *f.* rdéči kreč.

Trophäe *f.* zmagoslavno od. zmago dobítno známenje, troféja.

tropiſch prenesen, tropičẽn; (in d Geographie) vroč, topẽl, tropičẽn; — Zone topli od. vroči pas. [tro

Tropus *m.* prenos, prenosba, podob

Troſs *m.* druhál (-í), truma; (Ge päck) pratež, prtljága.

Troſspferd *n.* tovórni konj, továr.

Troſt *m.* tolažba, tolažílo, utéha utešílo.

Troſtbrief *m.* tolažni od. tolažílni lis

troſtbringend tolažẽn, tolažílẽn.

Troſtbringer *m.* tolažnik, tešitelj.

tröſten tolažiti, tešiti; potolažiti, uto lažiti, utešiti.

Tröſter *m.* tolažnik, tolažitelj, tešitelj utešitelj; —in *f.* tolažnica, tolažite ljica u. ſ. w.

Troſtgrund *m.* tolažẽk, tolažílo.

tröſtlich tolažílẽn, tolažẽn, utešen.

troſtlos nepotolažẽn, obupẽn, nepo lažen, brez tolažbe, brez utéhe.

Troſtloſigkeit *f.* nepotolažnost, obupnost.
troſtreich ſ. tröſtlich.
Troſtſpruch *m.* tolažni od. tolažilni izrek.
Tröſtung *f.* tolažitēv, tešitēv, utešitēv.
troſtvoll ſ. tröſtlich.
Troſtwort *n.* tolažilna beseda.
Trott *m.* ſ. Trab.
Trottel *m.* ſ. Tölpel.
trotteln mencáti, drobno hoditi.
trotten ceptáti, topotáti, štorkljati.
Trottoir *n.* pristranski tlak, trotoar.
Trotz *m.* kljubost, kljubovanje, upor, upórnost, trma, trmoglávost, nagajanje, nagajívost; zum — kljubu, vkljub; — bieten kljubovati, kljubu delati, upírati se, ustavljati se.
trotz *adv.* kljubu, vkljub; — ſeines Reichthums pri vseh svojih denarjih.
trotzen kljubovati, kljubu delati, nagájati; (auf etwas pochen) šopíriti se, somuriti.
Trotzer *m.* kljuboválec, kljúbostnik; —in *f.* kljuboválka, kljúbostnica.
trotzig kljúbosten, kljuboválen, kljúbičen, nagajív, upórən, trmast, kujav.
Trotzkopf *m.* kljubovalec, nagajivec, trmoglavec, kujavec; (Käfer) kukec, trdogláv.
Trotzſinn *m.* kljubljivost, upornost ɔc.
Troubadour *m.* trubadúr (francoski pevec srednjega veka).
trüb motēn, kalēn; (v. Wetter) mižáv, meglén, meglévən, temáčən; — werden ſ. trüben.
trübe ſ. trüb.
Trübe *f.* mot, motnost, kalnost; mižávost, meglévnost.
trüben motíti, kalíti; zmotíti, skaliti; ſich — kaliti se; skaliti se; (v. Wetter) oblačiti se, temáčiti se, temniti se, temnéti; pooblačiti se, otemnéti; *impf.* otemnévati.
Trübnis *f.* ſ. Betrübnis.
Trübſal *f.* u. *n.* bridkost, žalost, nadloga, težava, reva.
trübſelig nadlóžən, revən, žalostən, pobít.
Trübſeligkeit *f.* nadlóžnost.
Trübſinn *m.* otožnost, klavernost, toga.
trübſinnig otožən, pobít, klavern.
Truchſeſs *m.* stolnik.
Truchſeſsamt *n.* stolništvo.
Trud *m.* mora, truta.
Trüffel *f.* gomoljika.
Trüffelhund *m.* gomoljičar.
Trug *m.* omáma, prevára, zmotnjáva, [himba.
Trugbild *n.* mamílo.
Trugdolde *f.* nepravi kobul.
trügen mámiti, motiti, bégati, slépiti, várati, hiniti; omámiti, premótiti, zbégati, preslépiti, prekániti, prevarati, prehíniti.
Trüger *m.* ſ. Betrüger.
Trügerei *f.* ſ. Betrügerei.
trügeriſch mamljiv, goljufiv, goljúfən, zapeljiv, prevarljiv.
Trugſchluſs *m.* krivi od. nápačni sklep, — izvódek.
Trugwerk *n.* slepárstvo, goljufija.
Truhe *f.* zaboj, skrinja; *dem.* zabojček, skrinjica; (Mehltruhe) mévtrga, mútrga.
Trumeau *m.* u. *n.* ogledalo med okni.
Trumm *n.* kos, drobljánec, drobélj; (im Bergbau) prirastek; Weber— niti *pl.*
Trümmchen *n.* mrvica, troha.
Trümmer *pl.* razvaline *pl.*, podrtine *pl.*, podrtija, mirje, mirišče.
Trümmergeſtein *n.* gromáča.
Trumpf *m.* (im Kartenſp.) atú (à tout), trumf; *fig.* ostra beseda.
Trunk *m.* požírek, napítek, srkljej; (d. Trinken) pitje; (Getränk) pijača, pilo, pit (-í).
trunken vinjen, vinski, piján, opit; *fig.* piján, prevzét.
Trunkenbold *m.* pijanec.
Trunkenheit *f.* pijanost; der — ergeben ſein pijančevati.
Trunkſucht *f.* pijánstvo, pijančevanje, pijančljivost.
Trupp *m.* krdélo, truma, tropa; (v. Vögeln) jato.
Truppe *f.* družba; (milit.) krdélo, četa, oddelek vojske.
Truppen *pl.* vojska, armáda, vojaki *pl.*
Truppenabtheilung *f.* oddelek vojakov od. vojske.
Truppenkörper *m.* vojaško krdélo.
Truppenrechnungsführer *m.* krdélski računovódja.
Truppentrain *m.* krdélski trén.
truppenweiſe *adv.* krdéloma, trumoma, v krdélih, v trumah.

Truthahn *m.* purán, purman.
Truthenne *f.* pura, kavra.
Truthühner- purji.
Trutz *m.* ſ. Trotz; Schutz- u. —bündnis zveza v ohrano in obrano.
Tſchaika *f.* čajka.
Tſchertak *m.* čardak.
Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trdíne *pl.*, tuberkule *pl.* [lami.
tuberkulös tuberkulozén, s tuberku-
Tubus *m.* ſ. Fernrohr.
Tuch *n.* sukno; ſ. Schnupftuch, Halstuch ꝛc.; (Gewebe) tkanína; liederliches — zaníkarnež, zanikarnik; Tuch- suknén.
Tuchabſchnitz *m.* odstrížek.
Tüchel *n.* rútica, robéc.
tuchen suknén. [krajci *pl.*
Tuchende *n.* krajéc; *coll.* krájevina,
Tuchet *f.* pérnica, blazína, dunja.
Tuchfabrik *f.* suknárnica, fabrika za sukno.
Tuchhandel *m.* suknárska kupčija, kupčija s suknom; den — betreiben suknáriti. [suknom.
Tuchhändler *m.* suknár, kupčeválec s
Tuchhandlung *f.* suknárnica, prodajálnica suknénega blagá.
Tuchhoſe *f.* suknéne hlače *pl.*
Tuchladen *m.* ſ. Tuchhandlung.
Tuchlappen *m.* suknič, kos sukna.
Tuchmacher *m.* suknár.
Tuchmacherhandwerk *n.* suknarstvo, suknarija.
Tuchſcherer *m.* suknostrížec.
tüchtig prav, vrl, moški; (tauglich) dober, sposoben, priprávén, zmožén; (dauerhaft) trden, krepék, čvrst.
Tüchtigkeit *f.* vrlost, vrlina; sposobnost, zmožnost; trdnost, čvrstost.
Tuchware *f.* suknenína, suknéno blago.
Tuchweber *m.* suknár, suknotkalec.
Tücke *f.* hlimba, zvijáča, lokavščina, potúhnenost, potúha.
tückiſch lokav, potúhnen, prihúljen, zvijáčen, zvit, zamolčáv; —er Anfall zalázen napád.
Tuckmäuſer *m.* ſ. Duckmäuſer.
Tuff *m.* gróh.
Tuffſtein *m.* lehnják. [jati.
tüfteln muhe loviti, komarje precé-
Tugend *f.* čednost, krepost. [božen.
tugendhaft čednostén, krepóstén, po-
Tugendmittel *n.* pripomoček k čednosti od. h kreposti. [stij
tugendreich poln čednostij od. krepo
Tugendweg *m.* pot čednosti od. krposti.
Tulpe *f.* túlipan; Tulpen- tulipanov
Tulpenbaum *m.* túlipan.
Tummel *m.* omótica, vrtoglávica; Rausch.
tummelig omótičen.
tummeln dreviti, tirati, poditi, sékati (-am u. sučem); ſich — súkati se preganjati se, poditi se, dreviti se (eilen) hitéti, speti (spejem), paščiti se
Tummelplatz *m.* terišče, torišče, bojišče
Tümpel *m.* tolmún, otón, globódnica betáč, berij.
Tumult *m.* vstaja, vstanek, upor praska, krámola; (Lärm) hrup, šum dér, lomást (-i). [nik
Tumultuant *m.* vstajnik, vstaš, upor
tumultuariſch uporén; (lärmend hrupén.
tumultuieren hrupéti, razgrájati, lomástiti, vzdigovati se.
Tünche *f.* omét, beléž, belilo.
tünchen béliti; pobeliti, ométati (-méčem); *impf.* ometávati.
Tüncher *m.* beliléc.
Tunika *f.* túnika.
Tunke *f.* omáka, polívka.
tunken pomóčiti, omočiti; *impf.* pomákati, omákati.
Tunnel *m.* predór, prekóp, prerov.
Tupf *m.* ſ. Tüpfel.
Tüpfel *m.* u. *n.* píka, píknja.
Tüpfelfarn *m.* sladka korenínica.
tüpfelig píkast, grahast.
tüpfeln píkati, píkljati; opíkati, napíkati, opíkljati, napíkljati.
Turban *m.* turban, čalma.
Turbine *f.* turbina *(phys.)*.
Türke *m.* Turék, Turčin; — werden potúrčiti se; Türken- turški.
Türkenbund *m. (Lilium Martagon* zlati klobúk, zagúlek.
Türkis *m.* turkis.
türkiſch turški.
Turmalin *m.* turmalin.
Turnanſtalt *f.* telovádnica.
turnen telo vaditi od. úriti.
Turnen *n.* telovadba, gimnástika

Turner *m.* telovádec, gimnástik.
Turnier *n.* viteška igra, turnir.
turnieren v viteški igri biti (bijem) se od. bojevati se.
Turnierplatz *m.* bojišče za viteške igre.
Turnkunſt *f.* telovádstvo, telovádba, telovádna umételjnost. [vrsta.
Turnus *m.* kolobár, povratni vzpored,
Turnverein *m.* telovadno društvo.
Turteltaube *f.* grlica; Turteltaubengrličji.
Tuſch *m.* proslavilni zatrob, pozdrav s trobljami, tuš.
Tuſche *f.* kitajsko črnilo, tuš. [rati.
tuſchen s tušem risati (rišem), tuši-
tutteln ſ. ſaugen.
Typen *pl.* (tiskárske) pismenke od. črke *pl.*
typhös na légarji od. na mačúhu bolén, vročničén.
Typhus *m.* mačúh, legar, golíca, vročínska bolézen (-i).
typiſch ſ. bildlich.
Typograph *m.* ſ. Buchdrucker.
Typographie *f.* tiskárstvo, tiskarska umételjnost, tipográfija.
typographiſch tiskárski, tipográfski, tipografičén.
Typus *m.* izraz, tip, oblík; (Charakter) značaj; ſ. Muſter, Vorbild.
Tyrann *m.* trinog, krvolok, samosílnik, grozovítnež, tirán.
Tyrannei *f.* trinoštvo, samosilstvo, tiránstvo.
Tyrannin *f.* samosílnica, krvolóčnica, grozovítnica.
tyranniſch trinoški, samosílen, krvolóčen, tiránski.
tyranniſieren zatírati, pestíti, trpínčiti, trinoško od. tiransko vladati.

U.

Übel *adi.* zél; (böſe) hud; (ſchwach) slab; (unangenehm) neprijetén, zopern; es iſt mir — težko —, slabo mi prihaja, težko —, slabo mi je, medlo mi je; es iſt nicht ſo — ni tako grdo, — hudo, — slabo; etwas — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* zamérjati, — jemati (jemljem); *adv.* zlo, hudo, slabo, težko, neprijetno, zoperno.
Übel *n.* zlo (zlega), hudo (hudega); (Unglück) nesreča, nezgoda; (Schade) škoda, kvar (-i).
Übelbefinden *n.* slabo zdravje; (Schwäche) slabóta.
übelberüchtigt zloglasén, slabega imena, na slabem glasu.
übelgelaunt zlovoljén, nevoljén, nejevoljén, čémerén, slabe volje.
Übelgeruch *m.* smrad, neprijetni duh.
übelgeſinnt zlohotén, hudovoljén, zlomiseln.
Übelkeit *f.* slabóst.
übelklingend zloglasén, razglasén, neskladén.
Übellaune *f.* zla volja, čémernost.
übellaunig čémerén, zlovoljén, vnožljiv.
übelriechend zópernega duha, smrdéč, smrdljiv. [slastén.
übelſchmeckend zópernega okusa, ne-
Übelſein *n.* težava, težkost; slabost.
Übelſtand *m.* neprilika, nepriličnost; (Gebrechen) napaka, hiba; (Hindernis) ovira, zadržek.
Übelthat *f.* hudodelstvo, zločinstvo, zlo delo, pregreha.
Übelthäter *m.* hudodelec, hudodelnik, zločinec, pregrésnik; —in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka, pregrésnica.
Übelwerden *n.* medloba, medlenje.
Übelwollen *n.* zlohotnost, zlovoljnost, škodoželjnost.
übelwollend zlohotén, zlovoljén, škodoželjén.
üben váditi, vézbati, úriti; priváditi, izvézbati, izúriti; (lehren) učiti; izučiti; Rache — maščevati se; Recht — pravico delati, — izvrševati, pravice držáti (držím) se; ſich — váditi se, vézbati se, úriti se; učiti se.
über *praep.* čez, čez, po; (oberhalb) nad; (infolge) na, po, vsled; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenſeits) onkraj, onostran, prek; — die Hand v nič; —

heute acht Tage danes osem dnij; —s Jahr čez leto dnij; — die Maßen čez mero, čez nemóč; in Zuſammenſetzg. mit Beiwörtern čez-, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, nad-; *adv.* — und — čez in čez, skoz in skoz.

überackern preorati (-orjem), *impf.* preoravati, preárjati.

überall *adv.* povsod (povserod, vseród), povsodi, povsodik; —wo kjerkoli; —woher odkoderkoli; —wohin kamorkoli.

überallher *adv.* od vseh stranij, od vsekod.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekam.

überantworten izročiti, predati (-dám); *impf* izróčati, izročevati, predájati (-dájem).

Überantwortung *f.* izročitěv, predája.

überarbeiten predelati, prenarediti; *impf.* predelávati, prenaréjati; ſich — presíliti se, pretégniti se, pregnati (-ženem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmerno, močno, strašno, pre-.

überbacken prepeči (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal backen) popeči, *impf.* popékati.

Überband *n.* preveza, prevoza, preóza.

Überbau *m.* nadzidje, gornje zidanje, gornjica, gornja hiša.

überbauen prezidati; na kaj zidati od. staviti; postaviti, *impf.* postavljati.

Überbein *n.* morska od. mrtva kost (-í).

überbetten prestlati (-steljem), *impf.* prestíljati.

überbeugen prepogniti, pregeniti.

überbieten (d. Preis) precéniti; (mehr bieten) več ponúditi, *impf.* — ponujati; (übertreffen) prekositi, preteči; *impf.* prekašati, pretékati.

überbinden prevezati (-vežem), *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibſel *n.* ostaněk, preostaněk; (v. Futter) zjedi *pl. f.*, zbrodi *pl. f.*; (Abfall) odpaděk, otreběk.

Überblick *m.* preglèd.

überblicken preglédati, poglédati po —, prezréti (-zrem); *impf.* pregledovati, glédati po —.

Überbot *n.* prevelika ponudba, cenjenje; večja ponudba.

überbringen prinesti, donesti, vro *impf.* prinašati, donašati, vročev (hinüberbringen) prenesti, preno *impf.* prenašati.

Überbringer *m.* prinosnik, prinaš donašalec; —in *f.* prinosnica, do nica, prinašalka, donašalka.

überbrücken premostiti, *impf.* mostovati.

überbürden preobložiti, preveliko ložiti; *impf.* preoblágati, prev nalágati.

Überbürdung *f.* preobložba, prev breme (-na).

Überdach *n.* nadstrešek, nadstreš

überdachen pokriti (-krijem), st narediti nad čim; *impf.* pokri streho naréjati nad čim.

überdämmen prejeziti.

überdauern prebiti (-bóm), pretr *impf.* pretrpévati.

überdecken ogrniti, pregrniti, o (odenem); *impf.* ogrinjati, pregrn odévati.

überdenken premisliti, premi pretéhtati; *impf.* premišljati, prem jati, pretehtovati.

überdies *adv.* vrh tega, na to.

überdrucken prenatisniti; ponatis *impf.* prenatiskovati; ponatiskova

Überdruſs *m.* pristuda, naveličba, volitěv.

überdrüſſig naveličan, sit; — we naveličati se, navoliti se; ich bin naveličal od. navolil sem se, pristu se mi je, zamrzelo mi je.

Übereifer *m.* prevelika vnetost, gorečnost, — iskrenost, preveliko zadevanje.

Übereile *f.* prenáglica, prenáglos

übereilen prehiteti, pretéči, prest (-strežem); *impf.* prehitevati, pr kati; (eine Sache) prenágliti, pren storiti, preveč hiteti pri čem.

Übereilung *f.* prehitènje; prenág prenaglost.

übereinander *adv.* drug nad dru jeden nad drugim, drug na drug *fig.* vprek, križem; — kommen sp (sprem) se.

übereinkommen pogoditi se, dogovoriti se, pogovoriti se, zjediniti se.

Übereinkommen *n.* dogovor, pogodba.

Übereinkunft *f.* ſ. Übereinkommen.

übereinſtimmen skládati se, ujémati se, stikati se, strinjati se.

übereinſtimmend skladén, soglasén, jednoglasén.

Übereinſtimmung *f.* skladnost, složnost, soglasje, jednoglasje.

übereintreffen zjediniti se, steči se, strniti se; *impf.* ujemati se, stikati se, strinjati se.

überſetzen ſich preobjesti (-jem) se, *impf.* preobjedati se.

überfahren *intr.* prepeljati (-peljem u. -peljam) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se; *tr.* prepeljati, prevesti (-vedem); *impf.* prepeljávati, prevážati; (ein Kind) povoziti. [prevoznina.

Überfahrgeld *n.* brodarina, brodnina,

Überfahrſchiff *n.* prevozna ladija.

Überfahrt *f.* prepeljanje, prevožnja; (der Ort) brod, brodišče.

Überfahrtsgebür *f.* ſ. Überfahrgeld.

Überfall *m.* napád, naskók, navál.

überfallen napasti (-padem), prijeti (primem), naskočiti (koga), navaliti, planiti, udariti (na koga), lotiti se (koga); (v. Zorne und anderen Leidenſchaften) obiti (-idem), prevzeti (-vzamem), preletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, spreletávati.

überfein pretaněk, preteněk, tanahén.

überfett pretólst, premástěn.

überfliegen preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Geſicht zardela je, rdečica jo je polila.

überfließen razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se; das Herz fließt mir vor Freude über srcé mi kipí od radosti.

überflügeln prehitéti, nadkriliti, pretéči, preseči (-sežem); *impf.* prehitévati, nadkriljévati, pretékati, preségati; (d. Feind) zajeti (zajmem), prestreči.

Überfluſs *m.* obilica, obilje, obilnost, prebitek; an allem — haben vsega obilno —, na prebitek iméti (imam), z vsem obilovati.

überflüſſig (reichlich) obilén, prebitečén; (unnöthig) odveč, nepotrében; (zuviel) čez nemóč.

Überflut *f.* razliv, poplava, povodeń (-i).

überfluten razliti (-lijem) se, poplaviti; *impf.* razlivati se (po čem).

Überfracht *f.* prenaklád, presežni naklád.

Überfuhr *f.* ſ. Überfahrt.

überführen prepeljati (-peljem und -peljám), prevoziti; *impf.* prepeljevati, prevážati; (überzeugen) prepričati (koga česa), dokazati (-kažem) (komu kaj).

Überführer *m.* prevoznik; brodnik, brodnár.

Überfuhrgeld *n.* prevoznina, brodnina, brodarina.

Überfülle *f.* preobilica, preobilje, preobilnost.

überfüllen prepolniti, prenapolniti; *impf.* prepolnjevati, prenapolnjevati; (d. Magen) prepahniti, preobložiti.

überfüttern prenapasti (-pasem), prenakrmiti, prenapitati.

Übergabe *f.* predaja, preoddaja, izročitév; (d. Stadt) podaja, udaja; Übergabs- predajni, preoddajni; podajni, udajni.

Übergabsart *m.* preoddajno pismo.

Übergang *m.* prehód, prestóp; (über d. Zaun) prelaz; Übergangs- prehodni.

Übergangsperiode *f.* prehodna doba.

Übergangspunkt *m.* prehodišče.

Übergangszuſtand *m.* prehodno stanje.

übergeben predati, preoddati, izročiti; *impf.* predajati, preoddajati, izróčati, izročevati; (eine Schrift) oddati, vložiti; *impf.* oddajati, vlagati.

Übergeber *m.* predajalec, preoddajalec, izročevalec; —in *f.* predajalka, preoddajalka, izročevalka.

übergehen *intr.* preiti (-idem), *impf.* prehájati; (übertreten) prestópiti, pobegniti (h komu); *impf.* prestópati; (d. Sieden) prekipéti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, solze so mi stopile v oči, polile so me solze, na jok mi je šlo, milo se mi je storilo; ins Fleiſch — v meso se spremeniti; *tr.* (nicht erwähnen) preskočiti, izpustiti, ne omeniti, v misél ne vzeti (vzamem).

übergehend prehoden, prehajalen; —es Zeitwort prehodni glagol, prehodnik.

Übergehung *f.* preskòk; mit — preskočívši, ne omenívši.
übergelehrt preučén.
übergeordnet nadredèn; višji, višje postavljen.
Übergewicht *n.* pretega, preteža, pretežnost; (d. Wage) omàh, premàh; *fig.* — haben močnejši biti (sem), več premóči (-morem); das — bekommen omáhniti, premáhniti; *impf.* omahovati, premahovati.
übergewichtig pretežèn.
übergießen preliti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelívati, pretákati; (begießen) políti, obliti; *impf.* polívati, oblívati.
überglaſen postekleníti. [srečén.
überglücklich presrečèn, nezmérno
übergolden pozlatiti, prezlatiti.
übergreifen preseči (-sežem), zaseči (kam, čez kaj); *impf.* preségati, zasegati; (eingreifen) poseči v —, zaletéti se v —, zagnati (-ženem) se v —; *impf.* segati v —, zaletovati se v —, zaganjati se v —.
Übergriff *m.* presèg; posèg, zalèt.
übergroß prevelik, velikanski.
überhalten predrago ceníti; predrago zaceníti, preceníti.
überhandnehmen množíti se, širíti se, plodíti se; pomnožíti se, razširíti se, zaplodíti se, zarediti se.
Überhang *m.* prevésa; (beim Hauſe) napúšč.
überhangen viséti čez kaj od. nad čim, previséti.
überhängen obesíti čez kaj od. nad kaj, prekríti (-krijem), zagrníti, prevléči, opéti (-pnem); *impf.* obešati, prekrívati, zagrinjati, openjati.
überhäufen obsúti (-sujem u. -spèm), preobložíti; *impf.* obsípati (-pljem), obsipávati, preoblagati.
überhaupt *adv.* sploh, v obče; — alles s prosta vse, vse vprek.
überheben prevzdigníti, *impf.* prevzdigovati; jemanden einer Sache — rešíti od. oprostíti koga česa, odvzeti (-vzamem) komu kaj; ſich — prevzeti se; *impf.* prevzémati se, preveč domišljati si.
Überhebung *f.* rešenje, oproščenje; *prevzetje*, napuh.
überheizen prekuríti, preveč zakuríti
überhobeln prestružíti, preoblati.
überholen ſ. übertreffen.
überhören preslíšati (-slíšim), ne slíšati; (den Schüler) zaslíšati, *impf.* zaslíševati.
überhudeln prenágliti, prehíteti.
überhüpfen preskočíti, *impf.* preskakovati.
überirdiſch nadzémeljski, nadzemski, nadzemni.
überkämmen prečesati (-češem), *impf.* prečesovati.
überkarg preskóp.
überkauen prežvekati (-žvečem), prežvečíti; *impf.* prežvekovati.
überkaufen ſich okúpiti se, preokúpiti se, predrago kupíti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predrago kupovati.
Überkäufer *m.* okúpèc, preokúpèc.
überkleben oblépiti, prelépiti.
Überkleid *n.* vrhnja od. zgornja obla
überkleiden preobléči, *impf.* preobláčiti; (mit etwas) prevléči.
überklug premóder, prepámetèn.
überkochen prekúhati; (ein wenig) prekúhati.
überkommen (bekommen) dobíti, zadobíti, prejeti (prejmem); (überfallen) spreletéti, obíti (-idem); *impf.* spreletovati, obhajati.
überkrusten *tr.* oskórjiti, oskórjati; *intr.* oskórjiti se, oskórjati se.
Überkunſt *f.* prehod, pregáz.
überladen preobložíti, preotovóriti; *impf.* preobláčati; (wohin anders laden) preložíti, pretovóriti; *impf.* prelagati, prekládati.
Überladung *f.* preobložítev, preotovorítev, preobložba, preotovorba; preganje, prekladanje.
Überlage *f.* prekláda.
Überland- onostranski, prekmorski, zamorski.
Überlandpoſt *f.* prekmorska od. zamorska pošta.
überlaſſen prepustíti, odstópiti, izročiti; *impf.* prepúščati, izročévati.
Überlaſſer *m.* prepustník, izročník, prepúščevalèc, izročévalèc.
Überlaſt *f.* preobteža, prevelika teža
überlaſten preobtežíti, preobložíti.

überlaſtig preobtežen, preobložen.
überläſtig presitěn, prenadležen.
Überlauf *m.* naváł, napàd, pritísk; (d. oberſte Schiffsdeck) gornja paluba.
überlaufen *intr.* (v. Flüſſigk.) čez (kaj) teči, plunkati; die Galle läuft ihm über žolč mu je zavrel, žolč se mu je izlil; die Augen laufen mir über solzé mi v očí stopajo, — silijo; (zum Feinde) pobegniti, uskočiti, prestopiti; (beim Sieden) kipéti; skipéti, čez uiti (-idem); *tr.* (beläſtigen) nadlegovati, moledovati; (im Laufen übetreffen) preteči, prehiteti; (v. Schauer) spreletéti, obiti; *impf.* spreletovati, obhajati.
Überläufer *m.* uhajalec, ubéžnik, beguněc, uskók; —in *f.* uhajalka, ubéžnica, begunka.
überlaut *adi.* preglasěn; *adv.* na ves glas, na vse grlo.
überleben preživéti.
Überleder *n.* ogláv.
überlegen preložiti, predejati (-denem); *impf.* prelágati, predévati; (erwägen) preudáriti, premísliti, pretéhtati, presóditi; *impf.* preudárjati, premišljevati, pretehtovati, presójati.
überlegen *adi.* močnejši od. jačji (od koga).
Überlegenheit *f.* večja moč (-i), premoč (-i), pretežnost.
überlegſam preudarljiv, premišljiv, razborit.
Überlegſamkeit *f.* preudarljivost, premišljivost.
überlegt preudarjen, premišljen, premiseln, razborit.
Überlegung *f.* preudarěk, premislěk, presoděk, presoja.
Überlegungsfriſt *f.* doba za premislek.
Überlegungskraft *f.* preudarnost, razsodnost, razmiselnost, razbornost.
überleſen prebrati (-berem), prečitati; *impf.* prebirati.
überliefern izročiti, predáti; *impf.* izročevati, predájati.
Überlieferung *f.* izročitěv, izročenje, predája; d. mündliche — ustno izročilo.
überliſten zvoditi, prekániti, prevári-ti, zmesti (zmetem), premésti.
übermachen predélati, prenaréditi; *impf.* predelovati, prenarějati.
Übermacht *f.* premóč (-i), večja moč (-i), presilje, premnóžica.
übermächtig premočěn, premogočěn, presilěn.
übermalen preslikati, *impf.* preslikovati.
übermannen premoči (-morem), premágati, užúgati; *impf.* premagovati, užugovati.
Übermaß *n.* preobilica, preobilje; im —e čez mero, čez nemóč; vor — der Traurigkeit ſterben (od) prevelike žalosti umreti.
übermäßig preobílěn, čezmerěn, nezmerěn; — eſſen preobjésti (-jém) se, čez mero jesti; — trinken preopiti (-pijem) se, *impf.* preopivati se.
übermauern prezidati, premíriti.
übermenſchlich nadčloveški, čez človeško moč.
übermeſſen premériti, *impf.* premérjati.
übermitteln vročiti, poslati (pošljem); *impf.* vročevati, pošiljati.
übermorgen *adv.* po jutrišnjem, po jutrašnjem, po jutrnjem.
übermorgig pojutrišnji, pojutrašnji, pojutrnji, pojutršnji.
Übermuth *m.* prevzetnost; (Muthwillen) razposajenost, srboritost, objestnost.
übermüthig prevzetěn, razposajen, srborit, objestěn; — werden prevzeti (-vzamem) se, *impf.* prevzémati se.
Übermüthige *m.* prevzetnež, prevzetnik; razposajenec, srboritnež; — *f.* prevzetnica; srboritnica, razposajenka.
übernachten *intr.* prenočiti, čez noč ostáti (ostánem); *impf.* prenočevati, čez noč ostájati; *tr.* prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljem).
Übernahme *f.* prevzetěv, prevzetje, prevzema.
Übernahmsprotokoll *n.* zapisnik o prevzetji, prevzemni zapisnik.
übernatürlich čeznaravěn, nadnaravěn.
übernehmen prevzéti (-vzamem), vzprejeti (-prejmem); *impf.* prevzémati, vzprejemati; ſich — prevzéti se, *impf.* prevzémati se, prevzetovati; (überwältigen) prevzeti, zviti (zvijem), zmoči (zmorem).

Übernehmer *m.* prevzémnik, vzprejémnik; —in *f.* prevzémnica, vzprejémnica.

überordnen postáviti nad koga od. kaj, nadrediti.

Überordnung *f.* nadredba.

überpacken preložiti, predejati (-denem); *impf.* prelágati, predévati.

überpuțen prečéditi, políkati.

überragen nadkrilovati kaj, vzdigovati se iznad česa, moléti čez kaj.

überraſchen iznenaditi, presenetiti; *impf.* presenečati. [da.

überraſchend *adv.* nenadoma, iznena-

Überraſchung *f.* iznenadjenje, presenečenje.

überrechnen preračúniti, *impf.* preračunjati.

überreden pregovoriti, *impf.* pregovárjati.

Überredung *f.* pregovarjanje.

Überredungskunſt *f.* pregovorljivost.

überreich prebogat, silno bogat.

überreichen podáti, predáti, izročiti, vložiti; *impf.* podájati, predájati, izročevati, vlágati.

Überreicher *m.* izročílec, vložílec, podajálec, predajálec.

Überreichung *f.* izročítev, vložba, podája, predája.

überreif prezrél; presmagan.

Überreife *f.* prezrélost, presmáganost.

überreiten prejezditi, prejahati; (ein Kind) pojezditi, pojahati; (d. Wald) objezditi, objahati.

Überreiter *m.* objezdnik, objahalec.

Überreiz *m.* razdraženje, čezmérno draženje, preveliki mik. [žiti.

überreizen prerazdražiti, preveč dra-

Überreſt *m.* (pre)ostanek, (pre)ostatek, prebitek. [nja.

Überrock *m.* povrhnja od. zgornja suk-

überrücken premakniti, *impf.* premikati.

überrücks *adv.* znak, vznak.

überrumpeln zalopiti, zaskočiti, nenadoma napasti (-padem).

überſäen obsejati (-sejem), posejati, nasejati; (zu dicht ſäen) preobsejati, pregosto sejati.

überſchatten obsénčiti, zasenčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

überſchätzen precéniti; *impf.* precenjevati, previsoko céniti. [nitev.

Überſchätzung *f.* precenitev; druga e-

Überſchau *f.* pregled, razgled.

überſchauen preglédati, razglédati; *impf.* pregledávati, rasgledávati.

überſcheinen obsijati (-sijem), obsévati; *impf.* obsévati, obsvitati.

überſchicken poslati (pošljem), *impf.* pošiljati.

überſchiffen (Waren) na ladiji prepeljati, *impf.* — prepeljevati; (einen Fluſs) prebroditi, preploviti.

Überſchlag *m.* (d. Koſten) preudarek, proračún; (an Kleid.) ošív, oslec; (d. Zunge einer Wage) omah, premah.

überſchlagen *tr.* (bei Kleidern) obšíti (-šijem), zavihati, obložiti; *impf.* obkladati; (eine Stelle im Buche) preskočiti; (d. Beine) prekrižati, križem dejati (denem); *impf.* križem dévati (devam u. devljem); (berechnen) preudáriti, preračúniti; *impf.* preudárjati preračunjati; *intr.* omáhniti, premáhniti; (ſich verändern) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračiti se; (überkippen) prekucniti se, zvrniti se; *impf.* prekucevati se, zvračati se.

überſchmieden prekováti (-kujem).

überſchmieren pomázati (-mážem), premázati.

überſchnappen prehlopniti, prehlopiti se, zahlopiti se.

überſchneien osnežiti, zasnežiti, s snegom zamesti (-metem).

überſchreiben prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (oberhalb) nadpisati, *impf.* nadpisovati.

überſchreien prevpiti (-pijem), prekričati (-kričim); ſich — izvpiti se.

überſchreitbar prestopen, prekoračen.

überſchreiten prestópiti, prekoráčiti; *impf.* prestópati, stopati (čez kaj); (ein Geſetz) prelomiti; (das Maß) preseči (-sežem), *impf.* presezati.

Überſchreitung *f.* prestòp, prelóm.

Überſchrift *f.* nadpis, napis.

Überſchuh *m.* vrhnji črevélj.

Überſchuſs *m.* prebitek, preostanek, presežek.

überſchütten (flüſſige Gegenſtände) preliti (-lijem), *impf.* prelívati; (trockene

Dinge) presuti (-spèm u. -sujem), *impf.* presipati (-sipam u. -sipljem), presipavati; (verſchütten) zasuti, *impf.* zasipati.

überſchwemmen poplàviti, razliti (-lijem) se po —, nastopiti po —; *impf.* poplavljati, razlivati se po —, nastopiti po —.

Überſchwemmung *f.* povodèn (-i), poplava, nastòp vode.

überſchwenglich *adi.* preobilèn, čezmerèn, prekomerèn; *adv.* nezmerno, silno.

überſchwimmen preplávati, prepluti (-plujem).

Überſchwung *m.* omàh, premàh; (Übermaß) preobilica, preobilje; (mil.) prepasnik, prepasni jermen.

überſeeiſch prekmorski, zamorski.

überſehbar pregledèn.

überſehen preglédati, razglédati; *impf.* pregledovati, razgledovati; (nicht beachten) prezreti, *impf.* prezirati; (ungeahndet laſſen) izpregledati, prizanesti; *impf.* izpregledovati, prizanášati.

überſenden poslati (pošljem), *impf.* pošiljati.

Überſender *m.* pošiljalèc, pošiljatelj.

überſetzen (ein Buch) prestáviti, prevésti (-vedem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati; (Bäumchen) presaditi, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen ſetzen) prestáviti, predejati (-denem), preložiti; *impf.* prestávljati, predévati, prelágati; (ſpringend) preskočiti, skočiti čez kaj; *impf.* preskakovati, skakati (skačem u. skakam) čez kaj; (einen Fluſs) preplávati, prepluti (-plujem); prebresti (-bredem), pregaziti; prebroditi, predrožiti, prejádrati; (einen Beamten) premèstiti, prestáviti; *impf.* premèščati, prestávljati.

Überſetzer *m.* prestavljalèc, prelagatelj, prevoditelj.

Überſetzergebür *f.* prestavnina, prevodnina.

Überſetzerin *f.* prestavljalka, prelagatelj.

Überſetzung *f.* (eines Buches) prestava, prevod; (eines Baumes) presája, presaditèv; (eines Beamten) premestitèv, prestava.

Überſicht *f.* preglèd, razglèd.

überſichtlich pregledèn.

überſiedeln séliti se; preséliti se, *impf.* preseljevati se.

Überſiedelung *f.* selitèv, preselitèv, preseljevanje.

Überſiedelungsbeitrag *m.* donesèk od. prinesèk za selitèv.

Überſiedelungskoſten *pl.* stroški selitve od. preseljevanja.

überſieden prekúhati, prevàriti, prevréti.

überſiegeln prepečatiti, zapečatiti na kaj.

überſinnlich nadčutèn, nadtelesèn.

Überſinnlichkeit *f.* nadčutnost, nadtelesnost.

überſpannen prepeti (-pnem), prepréči (-prežem), prevléči; *impf.* prepénjati, preprégati; (zu ſehr ſpannen) prenapéti, prenatégniti; *impf.* prenapénjati, prenatézati.

überſpannt prenapét, pretiran.

Überſpanntheit *f.* prenapetost, pretiranost.

überſpringen skákati (skačem) čez kaj; skočiti čez kaj, preskočiti; *impf.* preskakovati.

überſtändig zastál, dostál, prestál; (überreif) prezrél; (v. Baume) prestár.

überſtehen prebiti (-bodem), prestati (-stojím), pretrpéti.

überſteigen prelézti, prekoráčiti, prestópiti; *impf.* prelezovati, prestópati; (Hinderniſſe) premágati, v okom priti (pridem); (d. Kräfte) preséči (-sežem), *impf.* preségati, biti (sem) čez —, nad —; (übertreffen) preséči, pretéči, prekositi; *impf.* preségati, pretékati, prekášati.

überſtempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati.

überſtimmen preglásiti, z večino glasov premóči (-morem); *impf.* preglasovati, z večino glasov premagovati.

überſtreichen premázati (-mažem); prepleskati; prebarvati; (m. Kalk) prebéliti, pobéliti.

überſtrömen razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se; (v. Herzen) kipéti; vzkipéti.

überſtürzen ſich prekúcniti se, prekopíciti se, zvrniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicevati se, zvráčati se; (ſich übereilen) prenágliti se.

übertäuben oglušiti, preglušiti.
übertölpeln preslepiti, prevariti.
übertoſen prešumeti, prevršeti, prebobnéti.
Übertrag *m.* prenos, prenesek.
übertraghar prenesen, prenosen.
übertragen prenesti, prenositi; *impf.* prenášati; *fig.* izročiti, *impf.* izróčati, izročevati; —er Wirkungskreis izročeno področje; (überſetzen) prestáviti, prevesti (-vedem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati.
Übertragung *f.* prenos, prenositev, prenašanje; izročanje, izročevanje; prestáva, prevod.
übertreffen preséči (-sežem), pretéči, nadkriliti, prekositi; *impf.* preségati, pretékati, nadkriljevati, prekašati.
übertreiben pretirati, prenapéti (-napnem), presiliti; *impf.* pretiravati, prenapénjati, presiljevati.
Übertreibung *f.* pretiranost, prenapetost.
übertreten prestópiti, prekoráčiti, stópiti čez kaj; *impf.* prestópati, stópati čez kaj; (d. Geſetz) prelómiti, prestópiti, prekršiti; *impf.* prelámati, prestópati.
Übertreter *m.* prestópnik, prelómnik; —in *f.* prestópnica, prelómnica.
Übertretung *f.* prestopék, prelomék, prekršek; im —ſalle ko bi postavo prestopil od. prelomil.
übertrieben pretiran, prenapét, pre[siljen.
Übertritt *m.* prestop.
übervölkert preljudnat, prenaseljen.
Übervölkerung *f.* preljudnatost, prenaseljenost; pregosto ljudstvo.
übervoll prepoln.
übervortheilen prekániti, preváriti, opeháriti, oplehtáriti.
überwachen stražiti od. čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga).
überwachſen prerasti (-rastem), *impf.* preráščati.
überwältigen premoči (-morem), premágati, zmágati, prevládati; (bezähmen) užúgati, ukrotiti.
überweiſen prepričati, dokazati (-kažem); *impf.* prepričevati, dokazovati.
überweißen pobéliti, obéliti.
überwiegen prevagovati, prevladovati, pretegovati.
überwiegend pretežen, prevladen; —e Mehrzahl znamenita večina.
überwinden oviti (-vijem), poviti; *impf.* ovijati, povijati; (beſiegen) premoči (-morem), premágati, prevládati; *impf.* premagovati, prevladovati.
Überwinder *m.* zmagalec, premagalec, premagovalec.
überwintern prezímiti, *impf.* prezímovati; čez zimo rediti, — prereditі.
Überwinterung *f.* prezimljenje, prezimovanje.
überwuchern razpasti (-pasem) se, razploditi se; *tr.* zamoriti, zajésti (-jem), izpodriniti.
Überwurf *m.* vrhnja suknja od. halja.
Überzahl *f.* presežno število. [vati.
überzahlen preplačati, *impf.* preplačе**überzählen** prešteti (-štejem), prebrojiti; *impf.* preštévati. [odveč.
überzählig nadštevilen, čezštevilen.
Überzahlung *f.* preplačilo, preplatek.
überzeugen prepričati, prevériti, uveriti, osvedočiti; *impf.* prepričevati, prevérjati, uvérjati.
überzeugend prepričalen, prepričevalen.
überzeugt prepričan, preverjen, uverjen.
Überzeugung *f.* prepričanje, preverjenje, osvedočenje.
Überzeugungskraft *f.* prepričevalnost.
überziehen prevléči, *impf.* prevlačiti; mit Krieg — z vojsko napasti (-padem), *impf.* — napádati; ſich — preobléči se, *impf.* preoblačiti se; (vom Himmel) obláčiti se; poobláčiti se.
überzuckern posladoriti; presladoriti.
Überzug *m.* prevleka, póvlak, povlaka.
überzwerch *adv.* prek, poprek, preprek, poprečno.
üblich navaden, običen, običajen.
Üblichkeit *f.* navada, običáj.
Übligkeit *f.* ſ. Übelkeit.
übrig ostál, preostál; — bleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.
übrigens *adv.* vrh tega, mimo tega, razven tega, sicer, inače.
Übung *f.* vadba, vaja, vežbanje; aus der — kommen odvaditi se; Übungs- vadbni, vadni.

Übungsplatz *m.* vadišče, vežbališče.
Übungsschule *f.* vadnica.
Übungsschullehrer *m.* vadniški učitelj.
Ufer *n.* breg, obál (-i), obala, obrežje, pobrežje; Ufer- brežni, obrežni, pobrežni.
Uferbewohner *m.* brežán, pobrežán.
Uferbruch *m.* podmol.
Ufergegend *f.* obrežje, pobrežje. [je.
Uferland *n.* porečje, pomorje, primor-
Uferrecht *n.* pobrežna pravica.
Uferschwalbe *f.* bregovnica, bregulja.
uh! *interj.* uj!
Uhlane *m.* ulán, ulánec.
Uhr *f.* ura; um ein — ob jedni; um zwei — ob dveh; um fünf — ob petih; um wie viel — obkoréj, obkoré? wie viel — íšt es koliko je ura? koliko je na uri? Uhr- urni.
Uhrband *n.* urni trak, trak za uro.
Uhrdeckel *m.* pokrovček od ure.
Uhrfabrik *f.* urárnica.
Uhrfeder *f.* pero (peresa) v uri.
Uhrfutteral *n.* tok za uro.
Uhrgehäuse *n.* okrov od ure, urnica.
Uhrkette *f.* urna verižica. [ski.
Uhrmacher *m.* urar; Uhrmacher- urar-
Uhrmacherkunst *f.* urarstvo. [ure.
Uhrrad *n.* urno kolesce, kolesce od
Uhrschlüssel *m.* ključček od ure.
Uhrschnur *f.* urna vrvca.
Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésovje.
Uhrzeiger *m.* urni kazalec, urno kazalo.
Uhu *m.* vélika úharica, vjer (-i).
Ukas *m.* ukáz.
Ulmbaum *m.*, **Ulme** *f.* brest, (in Kt.) ilmovec; Ulmen- brestov.
Ulmenholz *n.* brestovina.
Ulmenwald *m.* brestov gozd, brestje, brestovje.
Ultimatum *n.* poslednji izrék, zadnja beseda, ultimatum. [vek.
Ultra *m.* prenapetnež, prenapéti člo-
Ultramarin *n.* ultramarín, višnjeva barva.
Ultramontanismus *m.* ultramontanizém (nauk o neomejeni papeževi oblasti v cerkvenih zadevah).
um *praep.* (herum) okoli, okrog, krog; (zur Zeit) o, ob, ž. B. — wie viel Uhr obkoréj, obkoré? — sechs Uhr ob šestih; (für) za, ž. B. Auge — Auge okó za okó; (um etwas) po, ž. B. — Wasser schicken po vodé poslati (posljem); — Gottes Willen za božjo voljo, za božji čas, za Boga; es handelt sich — sein Leben gré mu za življenje, gré mu za glavo; Schade — ihn škoda ga je, škoda za-nj; *conj.* (um zu) da, da bi, ž. B. der Mensch lebt nicht — zu essen človek ne živi, da jé; — wie viel — soviel kolikor — toliko, čim bolj — tem bolj; rechts — na desno, na pravo! links — na levo; — und — krog in krog, okoli in okoli; in Zusammensetzungen o-, ob-, pre-, pod-.
umackern preorati (-orjem), *impf.* preárjati; (eine Pflanze) podorati, *impf.* podárjati; (rund herum ackern) oborati, *impf.* obárjati.
umändern prenarediti, predrugáčiti, izpremeniti; *impf.* prenarájati, izpreminjati.
Umänderung *f.* prenaredba, izpremémba.
umarbeiten predélati, prenaréditi; *impf.* predelovati, prenarájati.
Umarbeitung *f.* predelava, prenaredba.
umarmen objeti (-jamem), ogrliti; *impf.* objémati; (zärtl.) obimčkati.
Umarmung *f.* objém, objetje, objemanje.
Umbau *m.* pregradba, prestavba, pregraditév. [zidati.
umbauen pregraditi, prestaviti, pre-
umbehalten na sebi obdržati (-im), ne sleči.
umbiegen upogniti, zavihati (-viham u. -višem), zavihniti, zafrkniti; *impf.* upogíbati (-bljem), zavihati.
umbilden preobráziti, prepodobíti; *impf.* preobraževati, prepodabljati.
umbinden obvézati (-vežem), ovézati; *impf.* obvezovati, ovezovati; (d. Mantel) ogrniti, *impf.* ogrínjati; (um die Mitte) opásati (-pašem), *impf.* opasovati; (anders binden) prevezati (-vežem), *impf.* prevezovati. [vati.
umblättern prelistati, *impf.* prelisto-
Umblick *m.* ozír, oglèd.
umblicken ozreti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.
umbrausen bučati (-im), šuméti, vršéti okoli koga.

umbrechen prelomiti, pregeniti; (v. d. Setzern) prevrstiti, *impf.* prevrščati.
umbringen usmrtiti, umoriti, ubiti (-bijem), ob življenje pripraviti; *impf.* moriti, ubijati.
Umbug *m.* pregíb, pregibljej, zagib.
umdrehen zasúkati (-sučem), obrniti, zakreniti, zasukniti; *impf.* sukati, obračati, vrtéti; einer Taube den Hals — golobu vrat zaviti (-vijem), *impf.* — zavijati.
Umdrehung *f.* vrtenje, súkanje, obračanje.
Umdruck *m.* prenatísk, prenatiskanje.
umdrucken prenatisniti, drugače natisniti; *impf.* prenatiskovati, drugače tiskati.
umeggen prevlačiti, prebranati.
umfahren (zu Boden fahren) povoziti; (um etwas herumfahren) okoli ... peljati (peljam u. peljem) se, *impf.* — voziti se.
Umfall *m.* padéc, padanje; (d. Viehes) cepanje, crkanje.
umfallen pasti (padem), zvrniti se, prevrniti se, zgruditi se; *impf.* padati, zvračati se; (v. Vieh) pogíniti, cepniti, crkniti; *impf.* cepati, crkati.
Umfang *m.* obség, obséžek; (e. Stadt) okolica, okoliš, obližje, obmestje; im vollen —e v polni meri, do dobrega, popolnoma.
umfangen obseči (-sežem), *impf.* obségati; (umarmen) objéti (-jamem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzidati; m. einem Zaune — ograditi.
umfangreich obsežén, obširen.
umfassen obseči (-sežem), objeti (-jamem), okleniti; *impf.* obségati, objémati, oklépati, v sebi iméti (imám), držáti (-ím); mit dem Geiste — razuméti; *impf.* razumevati.
umfassend obsežén, obširen.
Umfassungsmauer *f.* ozidje, obzidje.
umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati.
umfließen obteči, *impf.* obtékati, okoli teči.
umformen preobráziti, prepodobiti, prenaréditi; *impf.* preobrazovati, prepodabljati, prenarejati.
Umformung *f.* preobrazba, prenaredba.
Umfrage *f.* popraševanje, pozvedovanje; — halten popraševati, pozvedovati, pozvedávati.
umfrieden ográditi, *impf.* ográjati.
Umgang *m.* (d. Umhergehen) pohajanje; (feierl.) sprevod, procésija; (d. einmalige Umdrehen) zavrtenje, obrát, zasúk; (d. Vermeiden v. etwas) ogibanje, opuščanje; von einer Sache — nehanje, ogniti se čemu, opustiti kaj; *impf.* ogibati se česa, opuščati kaj; (d. Verkehren m. Pers.) občevanje, druženje, pajdaštvo, tovaršija, tovarštvo; — mit einem haben občevati, družiti se, pajdašiti se, pečati se, znanje iméti (s kom); sein — ist nicht der beste ni mu družba najboljša, nima najboljših tovarišev od. znancev.
umgänglich uljuden, priljuden, drag.
Umgänglichkeit *f.* uljudnost, priljudnost, družnost.
Umgangssprache *f.* občevalni jezik.
umgarnen omrežiti, v mrežo ujeti (-jamem).
umgeben obdati, obstópiti, obsáti (-spém u. -sujem), okléniti; *impf.* obdájati, obstópati, obsipati, oklépati; (vom Feinde) obsesti (-sedem), obleči (-ležem), obkóliti; *impf.* obsédati, oblégati; (m. d. Zaune) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati, zagrájati; (m. e. Mauer) obzidati, *impf.* obzidovati.
Umgebung *f.* okólica, obližje, okrožje; (d. Stadt) obmestje.
Umgegend *f.* s. Umgebung.
umgehen *intr.* (sich drehen) súkati (sučem) se, vrtéti se, obračati se; (zu Ende gehen) dotekati, dospevati, koncu bližati se; mit —der Post s povratno od. s prvo pošto; (umhergehen) okoliti (idem), — hoditi; mit jemandem — občevati, družiti od. pajdašiti se s kom; mit jemandem gut — dobro s kom ravnati od. postópati; (sich mit etwas beschäftigen) pečáti se od. ravnati s čim; mit einem Plane — namériti, nakániti; *impf.* namérjati, naklépati; *tr.* (um einen, um etwas herumgehen) obiti, obhoditi; *impf.* obhájati; die Grenzen — méje ogléd dati od. preglédati; *impf.* meje ogledovati od. pregledovati; (Umgang meh

men) ógniti se, umákniti se, uklóniti se; *impf.* ogíbati se, umikati se, uklánjati sa.

Umgehung *f.* obhòd; vnemarpuščanje, preziranje; mit — des Geſetzes brez ozira na postavo, ne gledé na postavo, ne drže se postave.

umgekehrt *adi.* nasprotěn; *adv.* narobe, naopak.

umgeſtalten prestrójiti, preosnovati, preobráziti, prestvàriti, prenaréditi; *impf.* prestvárjati, prenarějati.

Umgeſtaltung *f.* prestrojitěv, preosnova, preobraženje.

umgießen preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (rundum begießen) obliti, *impf.* oblivati.

umgraben prekopati (-kopljem), razkopati; *impf.* prekopavati, razkopavati; (rundum graben) okopati, *impf.* okopavati.

Umgrabung *f.* prekòp, razkòp, prekopavanje, razkopavanje; okòp, okopavanje.

umgrenzen omejiti, omejíčiti, ograničiti; *impf.* omejevati, ograničevati.

umgürten opásati (-pašem), opéti (-pnem); *impf.* opasovati, opénjati; (anders gürten) prepásati, *impf.* prepasovati.

umhaben nositi, na sebi iméti (imám).

umhacken posékati, podréti (-derem); *impf.* podírati, posekavati; (d. Erde) prekopati (-kópljem), *impf.* prekopavati.

umhalſen ſ. umarmen.

umhängen ogrniti, *impf.* ogrinjati; den Mantel — zagrniti se od. zaviti (-vijem) se v plašč; (anderswohin hängen) preobesiti, *impf.* preobešati.

Umhängetuch *n.* ogrinjača, zagrinjača.

umhauen ſ. umhacken.

umhäufeln ogrébsti (-grébem), *impf.* ogrébati.

umher *adv.* okoli, okrog, krog; (in Zuſammenſetz.) ob-, o-, po-, raz-.

umherblicken ogledovati se od. ozirati se krog sebe.

umherflattern okoli letati po —.

umherführen izprevoditi, *impf.* izprevájati.

umhergehen pohájati, izprehájati se, okoli hoditi po —.

umherirren blodíti, klátiti se, vláčiti se, skitati se.

umherliegen ležati (-im) raztreseno, — tam pa tam, raztresen biti (sem).

umherpilgern rómati po svetu, — križem svetá.

umherſchauen okoli glédati, ogledovati se od. ozirati se krog sebe.

umherſtellen razpostáviti, *impf.* razpostavljati.

umhertreiben ſich potépati se, klátiti se, pohajkovati.

umherwandern hoditi po svetu, pohajkovati.

umherziehen klátiti se po svetu, vlačugati se.

umhin *adv.*; ich kann nicht — dieſes zu thun ne morem si kaj, ne morem utrpeti od. ne morem se vzdržati, da ne bi tega storil, auch ne morem drugače, nego da to storim.

umhüllen ogrniti, oviti (-vijem), odéti (-denem); *impf.* ogrínjati, ovíjati, odévati.

Umhüllung *f.* ogrinjálo, ovijálo, odelo.

umhüpfen skakljati okoli —; obskakljati, *impf.* obskakljávati.

Umkehr *f.* vrnitěv, povratěk; *fig.* izpreobrnitěv.

umkehren *intr.* vrniti se, povrniti se, nazaj obrniti se; *fig.* izpreobrniti se; *impf.* vračati se, nazaj obračati se; izpreobračati se; *tr.* obrniti, prevrniti; *fig.* izpreobrniti; *impf.* obráčati, prevráčati, prevračevati; izpreobračati; (einen Topf) povézniti; (umwerfen) prevráčati, premetávati.

umkippen *intr.* omahniti, zvrniti se, prevrniti se; *tr.* (einfaſſen) obrobiti, podrobiti, zarobiti.

umkleiden preobléči, *impf.* preoblačiti; (bekleiden) obléči, *impf.* oblačiti; ſich — preobléči se, *impf.* preoblačiti se.

Umkleidung *f.* preoblačenje; oblačenje, obleka.

umkommen poginiti, konec vzeti (vzamem), smrt storiti, ob življenje priti (pridem); *impf.* poginjati, konec jemáti (jémljem); wer mit dem Schwerte umgeht, wird mit d. Schwerte — kdor meč izdira, pod mečem umira.

Umkreis *m.* okróg, obvòd, obòd; (Umfang) obség, okrožje; (Umgebung) okólica; eine Meile im Umkreiſe jedno miljo na okoli od. v okoliši.

umkreiſen okrožiti, obkoliti.

umkriechen oblezti, oblaziti.

umladen preložiti, preklasti (-kladem); *impf.* prelágati, prekládati.

Umladung *f.* prekladanje, prelaganje.

Umlage *f.* (b. Buchdr.) oblóga, obložèk; (Vertheilung d. Steuer) razdelitèv davka; (Steuer) prikláda.

Umlauf *m.* tèk, obtèk, hòd, obhòd; (d. Blutes) obtók, pretók; im —e ſein (vom Gelde) biti (je) med ljudmi.

umlaufen *tr.* (im Laufen umwerfen) v teku podreti (-derem) od. prevrniti; *impf.* — podirati od. prevráčati; (herumlaufen) obteči, *impf.* obtékati; *intr.* (um ſeine Achſe) vrteti se, sukati se, obračati se; (im Kreiſe laufen) okoli teči, okoli tekati; (vergehen) preteči, miniti; es läuft das Gerücht um govorica je, govorica se raznaša.

Umlaufsſchreiben *n.* okróžnica.

Umlaufszeit *f.* obhodni čas.

Umlaut *m.* preména glasú.

umlauten glas premeniti, *impf.* glas premenjati.

umlegen položiti, *impf.* polágati; (anders legen) preložiti, *impf.* prelágati; einen Verband — obvezati (-vežem), *impf.* obvezovati; (die Steuer) razdeliti, porazdeliti; *impf.* razdeljevati, porazdeljevati.

umlenken obrniti, zakreniti; *impf.* obráčati; *fig.* prepreči (-prežem), na drugo stran potegniti.

umliegend obližnji, okolni; die —e Gegend okolica.

ummauern obzidati, *impf.* obzidovati.

umnähen obšiti (-šijem), *impf.* obšívati; (anders —) prešiti, *impf.* prešívati.

umnehmen ž. B. einen Mantel ogrniti se —, *impf.* ogrinjati se s plaščem.

umpflanzen presaditi, *impf.* presájati; (rundum bepflanzen) obsaditi, *impf.* obsajati.

umpflügen ſ. umackern.

umprägen prekovati (-kujem), *impf.* *prekávati.*

umreißen podreti (-derem), porušiti; *impf.* podirati; (umſtoßen) prevreti (-vržem), zvrniti, prekúcniti; *impf.* prevráčati, zvračati, prekucevati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Boden reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen leté podreti (-derem), podirjastiti; *impf.* podirati.

umringen obstópiti, obsuti (-sujem u. -spèm), obkoliti; *impf.* obstópati, obsipati.

Umriſs *m.* načrt, očrt, obris.

umrühren mésati; premésati, razmésati.

umſatteln presedlati, *impf.* presedlávati; *fig.* prepreči (-prežem), misli sprevreči (-vržem), plašč po vetru zasúkati (-súčem).

Umſatz *m.* prodaja, razpečava, promet.

umſäumen obróbiti, zaróbiti.

umſchanzen ográditi, utrditi, z obkopi obdati; *impf.* ográjati, utrjevati, z obkopi obdajati.

Umſchanzung *f.* obkòp.

Umſchanzungslinie *f.* obkópna črta.

umſchatten obsénčiti, zasénčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

Umſchau *f.* ozir, oglèd.

umſchauen ſich ozreti se, oglédati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.

umſchiffen jádrati od. veslati okoli —; objádrati, obveslati.

Umſchlag *m.* prevrát, premémba, preména; (Aufſchlag) oslec, zaslec, ošiv, zavratèk, ovratèk; (eines Briefes) zavitèk, ovitèk, zavòj, ovòj; (in der Medic.) obvéza, obkladèk.

umſchlagen *intr.* prevrniti se, zvrniti se, prekúcniti se; *impf.* prevráčati se, zvračati se, prekucevati se; (ſich ändern) preobrniti se, izpremeniti se, predrugáčiti se; *impf.* preobráčati se, izpreminjati se; (v. Wetter) prevreti (-vržem) se, *impf.* prevračati se; (v. Weine) zavréti, zbérsati se, skisati se; (ausarten) popáčiti se, odróditi se; (v. Pferde) zavihati (-viham u. -višem), podvihati, zafrkniti; *impf.* zavihavati, podvihavati, zafrkovati; (Münzen) prekovati (-kujem), *impf.* prekávati; (ein Blatt) obrniti, *impf.* obráčati.

Umſchlagsbogen *m.* ovojna od. zavojna [pola.

umſchleichen obléziti, oblázíti; *impf.* oblezovati.

umſchleiern zagrniti, *impf.* zagrinjati.

umſchließen obdáti, okléniti; *impf.* obdájati, oklépati.

umſchreiben prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (beſchreiben) opisati, očrtati; *impf.* opisovati.

Umſchreibung *f.* prepis, prepisovanje; opis, opisovanje.

Umſchrift *f.* opís, okolni napis.

umſchütten (v. trockenen Dingen) presuti (-sujem u. -spem), *impf.* presípati (-sípam u. -sípljem), presipavati; (von flüſſigen Dingen) preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (verſchütten) razsuti, *impf.* razsípati, razsipavati; razliti, *impf.* razlivati.

umſchwärmen rójiti okoli —, obrójiti (koga).

Umſchweif *m.* ovínek; ohne —e naravnost, brez ovinkov.

Umſchwung *m.* prevrát, prekúc, prekrét, nagla preména.

umſegeln jádrati od. veslati okoli —.

umſehen ſich oglédati se, ozréti se, nazáj poglédati; *impf.* ogledovati se, ozírati se, nazaj pogledovati; ſich nach etwas — glédati za čim, skrbéti za kaj; (etwas beiſchaffen) poiskati (-iščem) od. preskrbeti si kaj.

umſein pretéči, preiti (-idem), miniti.

Umſeite *f.* nasprotna stran (-í), narobe stran.

umſetzen prestáviti, predejati (-denem); *impf.* prestávljati, predévati; (umpflanzen) presaditi, *impf.* presájati; (Waren) prodáti, razpečáti; *impf.* prodájati, razpečávati.

Umſicht *f.* previdnost, preudarnost, opreznost.

umſichtig previdèn, preudarèn, opre- [zèn.

umſinken zgrúditi se, zvaliti se, na kup pasti (padem).

umſonſt *adv.* zastónj, zamán, brez plačila.

umſpannen (d. Pferde) prepreči (-prežem), *impf.* preprégati; (umfaſſen) obséči (-sežem), preséči (-sežem); *impf.* obségati, preségati.

umſpinnen oprésti (-predem), zapresti; *impf.* oprédati, zaprédati.

umſpringen mit etwas délati od. ravnati s čim; (ſpringend jmd. umgeben) obskočiti, *impf.* obskakovati (koga); (ſpringend umwerfen) skakáje (skakajoč) podreti (-derem), — prevreči (-vržem); *impf.* skakáje podirati, — prevračati (-koga).

Umſtand *m.* okólščina, okólnost; (Sache) stvar (-í), zadéva, stran (-í); (Ereigniß) prigodek, primerek, pripetek; (Eigenſchaft) lastnost, svojstvo; (Zuſtand) stan, stanje; (Bedingung) pogój; (Umſchweif) ovínek; (Schwierigkeit) ovira, zadržek, težava, sitnost; Umſtände machen ustávljati se, upirati se, krčiti se, obotavljati se; unter ſolchen Umſtänden pri tem takem, v takih okolščinah; nach Umſtänden po potrebi, kakor potreba nanese; ohne viel Umſtände zu machen brez ovinkov, naravnost; unter allen Umſtänden na vsak način, vsakakor; in anderen Umſtänden ſein noseča biti (sem), v drugem stanu biti.

umſtändlich *adi.* natančèn, nadrobèn, obširèn; *adv.* natančno, nadrobno, obširno.

Umſtändlichkeit *f.* natančnost, nadrobnost, obširnost. [stavèk.

Umſtandsſatz *m.* prislovni od. prirečni

Umſtandswort *n.* prislov, prirečje.

umſtechen prekopáti (-kópljem), prevreči (-vržem); *impf.* prekopávati, premetovati.

umſtecken obtakniti, *impf.* obtíkati; (anders ſtecken) pretakniti, *impf.* pretíkati.

umſtehen státi (stojím) okoli —; (v. Vieh) crkniti, pogíniti; *impf.* crkati.

umſteigen prestópiti, *impf.* prestópati.

umſtellen obstáviti, obstópiti; *impf.* obstávljati, obstópati; (anders ſtellen) prestáviti, premestiti; *impf.* prestávljati, premeščati.

umſtempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati.

umſtimmen (ein muſikal. Inſtrument) preubrati (-berem), *impf.* preubírati; (jemanden) pregovoriti, prevériti; *impf.* pregovárjati, prevérjati.

umſtoßen zvrniti, podreti (-derem), preváliti, prekúcniti; *impf.* zvračati,

podirati, preváljati, prekucevati; (ein Teſtament) ovreči (-vržem), razdreti (-derem), *impf.* razdirati; (einen Beweis) ovreči, zavreči, izpodbiti (-bijem); *impf.* izpodbijati.

umſtrahlen obsijati (-sijem), *impf.* obsévati.

umſtricken omréžiti, zaplésti (-plétem); *impf.* omreževati, zaplétati.

umſtrömen obtékati, teči okoli —.

umſtülpen zafrkniti, zavihniti.

Umſturz *m.* prevrát, prekúc, prekucija; (einer Mauer) razpád, porušenje.

umſtürzen *tr.* prekúcniti, zvrniti; *impf.* prekucevati, zvráčati; (e. Mauer) podreti (-derem), porušiti; *impf.* podirati, rušiti; (d. Topf) povézniti, *impf.* povezovati; *intr.* zvrniti se, prekúcniti se; *impf.* zvráčati se, prekucevati se; (von einer Mauer ꝛc.) podreti se, razpasti (-padem); *impf.* podirati se, razpádati.

Umſturzgedanke *m.* prevratna miſél (-i).

Umſturzpartei *f.* prevratna stranka.

Umtauſch *m.* zaména, zamenjáva.

umtauſchen zaménjati, zménjati; *impf.* zamenjevati, zmenjevati.

umthun z. B. einen Mantel ogrniti se —, *impf.* ogrinjati se s plaščem; ſich nach etwas — prizadéti (-denem) si, *impf.* prizadévati si za kaj.

Umtrieb *m.* (des Blutes) tók, pretók, pretakanje; geheime —e skrivne spletke od. zvijače *pl.*, skrivno početje, skrivno gibanje.

umwachſen prerásti, obrásti, zarásti; *impf.* preráščati, obráščati, zaráščati, (prerastati).

umwachſen *adi.* obrastél, zarastél; preráščen, obráščen, zaráščen.

umwälzen preváliti, prevréči (-vržem), obaliti, prevrniti; *impf.* preváljati, prevráčati; *fig.* prekúcniti, prevrniti.

Umwälzung *f.* prevalitév, prevrnitév, preváljanje, prevráčanje; (Revolution) prekucija, prevrát; Umwälzungs- prevratni.

Umwälzungsplan *m.* prevratna osnova.

umwandeln *tr.* premeniti, izpremeniti; *impf.* izpreminjati; *intr.* (umgehen) hoditi okoli. [va.

Umwandlung *f.* preména, izpreminja-

umwechſeln preméniti, zaméniti; *impf.* premenjevati, zamenjevati.

Umweg *m.* ovinék, daljnica.

umwenden obrniti, *impf.* obráčati.

umwerfen zvrniti, prevrniti; *impf.* zvráčati, prevráčati; (zu Boden werfen) podreti (-derem), na tla vréči (vržem); *impf.* podirati, na tla metati (mečem); (um ſich werfen) ogrniti, na se vzeti (vzamem), *impf.* ogrinjati, na se jemati (jemljem); (v. Kaufleuten) na boben priti (pridem), *impf.* — prihajati.

umwickeln, umwinden oviti (-vijem), omotati; *impf.* ovíjati, omotávati; (anders wickeln) previti, premotati; *impf.* previjati, premotávati.

umwölken ſich oblačiti se; pooblačiti se.

umwölkt oblačén, pooblačén.

umzäunen ográditi, zagráditi; *impf.* ográjati, zagrájati; **umzäunter Weideplatz** ográdnica, ograja.

Umzäunung *f.* plot, graja, ograja.

umziehen *tr.* opásati (-pašem), obdáti; *impf.* obdájati; (Kleider) preobléči, *impf.* preoblačiti; (Schuhe) preobúti (-bujem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseljevati se.

umzingeln obdáti, obkoliti, obsíti (-sujem u. -spem), zajeti (-jamem), obstópiti; *impf.* obdájati, zajemati, obstópati.

Umzingelung *f.* obkoljenje, zajetje.

Umzug *m.* obhód; (feierl.) sprevod.

un- nur in Zuſammenſetz. ne-, brez-

unabänderlich nespremenljiv; (grammatik.) nesklonljiv, nepregibén.

Unabänderlichkeit *f.* nespremenljivost; nesklonljivost, nepregibnost.

unabhängig neodvisén, nezavisén.

Unabhängigkeit *f.* neodvisnost, nezavisnost.

unabläſſig *adi.* neprestán, neprenehljiv, neprenehalén; *adv.* neprestano, neprenéhoma.

Unabläſſigkeit *f.* neprestanost, neprenehljivost, neprenehalnost.

unabläſslich neogibno potrében, neizpústen, nepogrešén.

unablöslich neodkupén.

unabſehbar, unabſehlich nepregléden, nedogléden.

unabſetzbar neodstávěn; die Richter ſind — sodniki se ne morejo odstaviti; (v. Waren) kar se ne more prodáti.

unabſichtlich *adv.* nehoté, nehótoma, ne nalašč.

unabweisbar, unabweislich neodrečěn, neodbitěn, neovržěn. [ljiv.

unabwendbar neodvrátěn, neodvračlj-

Unabwendbarkeit *f.* neodvratnost, neodvračljivost.

unachtſam nepazljiv, neskrbljiv, neskrběn, nemarěn.

Unachtſamkeit *f.* nepazljivost, neskrbnost, nemárnost; aus — po nemarnem.

unadelig neplemenít, nežlahtěn.

unähnlich nepodoběn, nesličěn. [nost.

Unähnlichkeit *f.* nepodobnost, neslič-

unangebaut neobdelan; —es Land ledina, celina.

unangefochten neizpodbíjan, nenapadan, nevznemirjan; — laſſen pri miru pustiti, ne izpodbijati, ne napadati, ne vznemirjati.

unangemeldet neoglašen, nenapovedan.

unangemeſſen neprimerěn, nepristojěn.

unangenehm, unannehmlich neprijetěn, nevšečěn, nepriličěn, neugoděn.

Unannehmlichkeit *f.* neprijetnost, nevšečnost, nepriličnost, neugodnost.

unanſehnlich neznatěn, neznamenít.

Unanſehnlichkeit *f.* neznatnost, neznamenitost.

unanſtändig nespodoběn, nepristojěn.

Unanſtändigkeit *f.* nespodobnost, nepristojnost.

unanſtößig nespotikljiv, nad čimur se nihče ne more spotikati.

unanwendbar neraběn, nepripravěn.

unappetitlich neslastěn.

Unart *f.* nespodobnost, nepristojnost, grda navada, zaróbljenost. [róbljen.

unartig nespodoběn, nepristojěn, za-

Unartige *m.* nespodobnež, zarópljenec; — *f.* nespodóbnica, zarópljenka.

unartikuliert nerazločěn.

unaufgefordert nepozván, sam od sebe.

unaufgeklärt nerazjasnjen.

unaufgelegt nerazpoložen, slabe volje.

unaufhaltbar, unaufhaltſam neustávěn, neudržěn.

Unaufhaltſamkeit *f.* neustavnost, neudržnost.

unaufhörlich *adi.* neprenehljiv, neprestán; *adv.* nepreněhoma, neprestáno.

unauflösbar, unauflöslich nerazvézěn, nerazvezljiv, nerazločljiv; (nicht ſchmelzbar) netopljiv, neraztópěn.

Unauflöslichkeit *f.* nerazvezljivost, nerazvéznost, nerazločljivost; neraztopnost.

unaufmerkſam nepazljiv, nepozorěn.

Unaufmerkſamkeit *f.* nepazljivost, nepozornost.

unaufrichtig neodkritosrčěn.

unaufſchiebbar neodložěn, neprelóžen, neodkladěn.

unausbleiblich neizostalěn, gotóv.

unausdehnbar neraztezěn.

unausführbar, unausführlich neizpeljiv, nedosežěn, nemogóč.

unausgebacken nedopečen.

unausgemacht nerešen, neodločen.

unausgeſetzt neprestán, neprenehljiv, nepretrgan.

unauslöſchlich neizbrisljiv, neizbrisěn; neugasljiv, neugasěn. [nedopovéděn.

unausſprechlich neizréčěn, neizrečěn,

unausſtehlich neznosěn, nestrpěn.

unausweichlich neizogíben.

unbändig neukrótěn, neukročěn, neugnán; neustrahován; (zügellos) razuzdan, samopašěn. [čěn.

unbarmherzig neusmiljen, nemilosr-

Unbarmherzigkeit *f.* neusmiljenost, nemilosrčnost.

unbärtig golobrad, golobraděn.

Unbau *m.* pušča, golina, ledina. [ščen.

unbeachtet zanemarjen, v nemar pu-

unbebaut neobdelan.

unbedacht, unbedachtſam nepremišljen.

Unbedacht *m.*, **Unbedachtſamkeit** *f.* nepremišljenost.

unbedeckt nepokrit; (v. Haupte) razogláv, gologláv, odkrit.

unbedenklich nesuměn.

unbedeutend neznatěn, malovažěn, nepomenljiv; (unerheblich) majhěn, malovreděn.

unbedingt *adi.* nepogojěn, brezpogojěn; *adv.* brez ugovora, brez izimka.

unbeeidigt nezapriseżen.

unbefangen nepristrán, nezavzét.

Unbefangenheit *f.* nepristranost, nezavzetost.

unbefleckt neomadeževán, neoskrunjen, brezmadežen.
unbefriedigend nezadostěn.
unbefriedigt nezadovoljen.
unbefugt brezoblastěn, nepooblaščen, neopravičen.
Unbefugtheit *f.* brezoblastnost, neopravičenost.
unbegreiflich nerazumėn, nedoúmėn.
unbegrenzt neomejen, neizmerėn.
unbehaart nekosmat, gol, gladėk.
Unbehagen *n.* neslást (-i), nezadovoljstvo.
unbehaglich nevšečen, neugoden, neprijetėn.
Unbehaglichkeit *f.* nevšečnost, neugodnost, neprijetnost.
unbehelligt lassen einen pri miru pustiti koga.
unbeherzt malosrčėn, strašljiv.
unbehilflich, unbeholfen nespretėn, okorėn.
unbehutsam nepreviděn, nemarėn.
Unbehutsamkeit *f.* neprevidnost, nemarnost.
unbekannt neznán. [znanka.
Unbekannte *m.* neznanec; — *f.* ne-
Unbekanntschaft *f.* neznanje, neznanost.
unbekümmert brezskrbėn, brez skrbí; — sein ne skrbéti, ne v skrbéh biti (sem), nič ne marati za kaj.
unbelaubt brez listja, gol.
unbelebt nežív, neživéč, neživóč.
unbelesen kdor je malo knjig prebral, neizveden —, neiznajden v slovstvu.
unbemerkt neopažen, nezapažen; das ist mir — geblieben tega nisem zapazil od. opazil.
unbemittelt nepremožėn.
unbenannt neimenován, brezimėn.
unbenommen nezabranjen, dopuščen; es bleibt dir — nihče ti ne brani, na voljo ti je dano.
unbequem nepriročen, odročen, nepriličen.
Unbequemlichkeit *f.* nepriročnost, odročnost, nepriličnost.
unberathen brez sveta.
unberechenbar nepreračunljiv, neizmerėn.
unberechtigt neopravičen, brez pravice.
unberedt nezgovorėn, nezgovorljiv.
unberichtigt nepopravljen; (unb
neplačan, nepoplačan.
unberitten nezjahan (v. Pferde)
konja (v. Menschen).
Unberittene *m.* pešec, brez ko
unberufen nepoklican, nepozv
unberühmt neslavėn, neslovéč
unbeschadet *praep.* brez škode
brez prikrájšanja —, ne kratéč
unbescheiden neskromėn, drzėn
Unbescheidenheit *f.* neskromnos
nost.
unbescholten neomadeževán, ne
Unbescholtenheit *f.* neomadeže
neoskrunjenost.
unbeschränkt neomejen, nepri
Unbeschränktheit *f.* neomejeno
prikračenost.
unbeschreiblich nepopisėn.
unbeschrieben nepopisan, čist
unbeschuht bos.
unbesiegbar nepremagljiv.
unbesonnen nepremišljen, nes
tėn, nepreudarėn.
Unbesonnenheit *f.* nepremišlj
nespamet (-i), nepreudarnost.
unbesorgt neskrbėn, brez skrb
unbeständig nestanovitėn, ne
premenljiv, omahljiv.
Unbeständigkeit *f.* nestanovitno
stalnost, premenljivost, omahl
unbestechlich nepodkupėn, nepod
unbestimmt nedoločen, nedoloče
odločen, negotóv, nestanovít; —e
weise nedoločni naklon, nedoloč
Unbestimmtheit *f.* nedoločnost,
ločnost, negotovost, nestanovitn
unbestreitbar neovržėn, neizpod
unbetont breznáglasėn, nenag
unbeträchtlich neznatėn, majhė
unbewaffnet neoborožen, brez
unbewandert neizkušen, neiz
nevešč.
unbeweglich nepremakljiv, ne
čėn; (v. Feiertagen) stanovitėn,
stavėn; —es Gut nepremično
nepremičnina. [nepremi
Unbeweglichkeit *f.* nepremakl
unbewohnbar nepripravėn za
vanje, nenaseljiv.
unbewohnt nenaseljen, neobl
brez prebivalcev.

unbewußt nezaveděn, brezzavestěn; (unbekannt) neznán.
unbezahlbar neizplačljiv, nepoplačljiv, neizpláčen.
unbezähmbar neukrotljiv, neukročen.
unbezeugt neizpričan.
unbezweifelt nedvomen, nedvomljiv.
unbezwinglich nepremagljiv, nezmagljiv.
unbiegſam negiben, negibčen; (gram.) nepregiben, nepregibljiv, nesklonljiv.
Unbill *f.* krivica, krivnja, krivda.
unbillig nepravičen, krivičen; (vom Preiſe) neprimeren.
Unbilligkeit *f.* nepravičnost, krivica; neprimernost.
unbrauchbar neraben, nerabljiv; (unnütz) nekoristen, za nič, za nobeno rabo; (untauglich) nesposoben.
Unbrauchbarkeit *f.* nerabnost, nerabljivost; nekoristnost; nesposobnost.
unbußfertig nespokorjen, neskesán.
Unbußfertigkeit *f.* nespokorjenost, neskesanost.
Unchriſt *m.* nekristijan, nekrščenik.
unchriſtlich nekrščanski, nekristijanski.
Unchriſtlichkeit *f.* nekrščanstvo, nekristijanstvo.
Uncialbuchſtabe *m.* vélika črka (eig. palec velika črka).
unconſequent nedosleden.
Unconſequenz *f.* nedoslednost.
und *coni.* in, ter, pa.
Undank *m.* nehvaležnost, nezahvalnost.
undankbar nehvaležen, nezahvalen.
Undankbare *m.* nehvaléžnik, nehvaležnež; — *f.* nehvaléžnica.
Undankbarkeit *f.* nehvaležnost, nezahvalnost.
undenklich nepomnjiv, davén.
undeutlich nerazločen, nejasen, nerazumljiv.
undichteriſch nepesniški, nepoetičen.
undienſtfertig nepostrežljiv, neposlužljiv.
Unding *n.* nestvar (-i), nestvor, nič, nicnica.
unduldſam nepotrpežljiv, nestrpljiv.
Unduldſamkeit *f.* nepotrpežljivost, nestrpljivost.
undurchdringlich neprodiren, neprebitnost.
Undurchdringlichkeit *f.* neprodirnost, neprebitnost.
undurchſichtig neprozóren.
Undurchſichtigkeit *f.* neprozórnost.
uneben neraven, végast; (rauh) hrapav.
Unebenheit *f.* neravnota; hrapavost.
Unebenmaß *n.* nesomernost, neravnomernost.
unebenmäßig nesomeren, neravnomeren.
unecht nepristen, neprav.
Unechtheit *f.* nepristnost, nepravost.
unedel neplemenit, nežlahten.
unehelich nezákonski.
unehrbar, unehrlich nepošten, nečasten.
Unehrbarkeit *f.* nepoštenost, nečastnost.
Unehre *f.* nečast (-i), nepoštenje.
Uneigennutz *m.* nesebičnost, nesamopridnost.
uneigennützig nesebičen, nesamopriden.
uneinbringlich neizterljiv, nedobiten.
Uneinbringlichkeit *f.* neizterljivost, nedobitnost.
uneingedenk nepomljiv; — ſein ne pomniti česa, pozabiti kaj.
uneingeſchränkt neomejen, neprikračen.
uneinig nesložen, nejedin, navzkrižen; — werden razpreti se, spreti se.
Uneinigkeit *f.* nesloga, nejedinost, razprtija, razpor, zdražba.
uneins ſ. uneinig.
unempfänglich neprejemljiv, nenavzemljiv, neobčutljiv; er iſt für ein gutes Wort — ne prime se ga lepa beseda, ne mara za lepo besedo; (v. weibl. Geſchlechte) nespočetljiv.
unempfindlich neobčutljiv; *fig.* trd, trdosrčen.
unendlich *adi.* neskončen, brezkončen, neizmérен, brezmejen, brez konca in kraja; *adv.* silno, neskončno, neizmérno.
unentbehrlich neogibno potreben, neutrpen, nepogrešen.
Unentbehrlichkeit *f.* neogibna potreba, nepogrešnost.
unentgeltlich brezplačen, brez plačila, zastónj.
unenthaltſam nevzdržen, nezmérен.
Unenthaltſamkeit *f.* nevzdržnost, nezmérnost.
unentſchieden nedoločen, nedognán, negotov.
unentſchloſſen neodločen, dvomljiv.

Unentſchloſſenheit *f.* neodločenost, dvomljivost.

unerfahren neizkušen, neizvéden.

Unerfahrenheit *f.* neizkušenost, neizvedenost.

unerforſchlich nezaslédèn, nedoumèn, nedosežèn, neiznajdèn.

unerfreulich nevesél, neprijetèn, nerazveselilèn.

unergründlich ſ. unerforſchlich.

unerheblich malovredèn, neznatèn, majhèn.

unerhört neslišan, nikdar ne slišan; neuslišan.

unerklärlich nerazložljiv, nerazložèn, kar se ne dá od. ne more razložiti, — razjasniti.

unerläſslich neodpustèn, neizpregledèn, neogibno od. neobhodno potrebèn.

unerlaubt nedopuščen, nedovoljen, prepovedan.

unerledigt nerešen, nedognán.

unermeſslich neizmérèn, brezmérèn, neskončèn.

unermüdet *adi.* neutrujen, neupehan; *adv.* neutrúdoma.

unermüdlich neutrudèn, neumorèn.

unerquicklich neprijetèn, pust.

unerreichbar nedosežèn, nedostižèn; (dem Auge) nedogledèn.

unerſättlich nenasitèn, nikdar ne sit.

unerſchöpflich neizčrpèn, neizzajemèn.

unerſchrocken neprestrašen, neustrašen, brez strahú.

Unerſchrockenheit *f.* neprestrášenost, neustrášenost.

unerſchütterlich neomajljiv, neomahljiv, nepremakljiv.

unerſchwinglich nedosežèn, česar kdo ne zmore, — ne premore.

unerſetzbar, unerſetzlich nenadomestèn; nepopravèn.

unerſprießlich brezkoristèn.

unerſteiglich nedostopèn, nedohodèn; ein —er Berg gora, na ktero ni mogoče priti od. splezati. [prebitèn.

unerträglich neznosèn, nestrpèn, ne-

unerwartet *adi.* nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenada.

unefsbar neužitèn, kar ni za jéd.

unfähig nezmožèn, nesposobèn; (*ungeeignet*) nepripravèn, neprikladèn.

Unfähigkeit *f.* nezmožnost, nesposobnost; nepripravnost, neprikladnost.

unfahrbar nevózèn; ein —er Weg pot, po kateri se ne more voziti.

Unfall *m.* nezgoda, neprilika, nesreča.

unfehlbar nezmotljiv, nepremotljiv.

Unfehlbarkeit *f.* nezmotljivost, nepremotljivost.

unfern *adv.* ne daleč, ne daleko.

Unflat *m.* nesnaga, gnusoba, skvenoba; (Koth) blato, lajno.

unflätig nesnažèn, gnusobèn, skvenobèn; —e Reden umazane —, grde —, klafarske besedo, klafanje.

Unfleiß *m.* nemárnost, nemárščina, nemarljivost.

unfleißig nemarèn, nemarljiv.

unfolgſam neubogljiv, nepokorèn, neposlušèn.

Unfolgſame *m.* neubogljivèc, nepokòr

Unfolgſamkeit *f.* neubogljivost, nepokórščina, nepokornost, neposlušnost.

Unform *f.* spačena oblika, spak nestvor.

unförmlich neličèn, spačen, nikomu ne podobèn.

unfrankiert neplačan, nefrankovan.

unfreundlich neprijazèn, nepriljuden (v. Wetter) neprijetèn, neugodèn.

Unfreundlichkeit *f.* neprijaznost, nepriljudnost; neprijetnost, neugodnost.

unfreundſchaftlich neprijateljski.

Unfriede *m.* nemir, nepokoj, zdrahe razprtija.

unfriedlich nemirèn, nepokojèn.

unfruchtbar nerodovitèn, nerodoven neplodèn; (v. Korn) gluh; (v. Vieh) jalov; eine —e Kuh jalovica, jálova.

Unfruchtbarkeit *f.* nerodovitnost, neplodnost; jálovost.

Unfug *m.* nered, neredost, nepostojnost; — treiben nespodobno rogoviliti, razuzdano ravnati.

ungangbar nehodèn, neuhojen; (v. Gelde) neveljavèn; (vom Wort) nevaděn.

ungaſtlich negostoljubèn, nepogostljiv, nepostrežljiv.

ungeachtet *adi.* nečislan, necenjen *praep.* brez ozira, ne gledé na — *coni.* če tudi, da si tudi, če ravno, si ravno, če prav.

ungeahndet nekaznjen, nekaznovan; etwas — hingehen laſſen brez kazni pustiti kaj, ne kazniti česa.

ungeaicht nepreizkušen.

ungebaut neobdelan; —es Land celina; eine —e Wieſe ledina.

ungeberdig pačljiv; ſich — ſtellen pačiti se, repenčiti se.

ungebildet neolikan, neomikan, neizobražen, neotesan.

ungebräuchlich nenavaden. [nost.

Ungebür *f.* nespodobnost, nepristoj-

ungebürlich nespodoben, nepristojen; — ſich benehmen razvedati se, razvirati se, zlecati se.

ungebunden nezvezan, nevezan; *fig.* razuzdan.

Ungebundenheit *f.* razuzdanost.

ungedeihlich netečen, neprebaven.

ungedruckt nenatisnen, netiskan.

Ungeduld *f.* nepotrpežljivost, nevztrpljivost, nestrpnost, neučakljivost.

ungeduldig nepotrpežljiv, nevztrpljiv, nestrpen, neučakljiv.

ungefähr *adi.* nenaden, naključen, slučajen; *adv.* nenadoma, po nameri; (beiläufig) blizo, okoli, pri.

Ungefähr *n.* naključje, naključba, namera, namerek.

ungefällig (v. Perſonen) nepostrežljiv, neustrežljiv; (v. Sachen) nevšečen, nedopadljiv, neugodljiv.

ungefiedert brez perja, gol.

ungegründet neosnovan, neutemeljen, neutrjen.

ungehalten nedržan, neizpolnjen; (unwillig) srdit, nevoljen; — ſein zameriti (kaj), čemeriti se, gnevati se, nevoljen biti (sem), nasajen biti.

ungeheuchelt nehlinjen, nehinavski.

ungeheuer ogromen, velikanski; (fürchterlich) grozen, strašen, strašanski.

Ungeheuer *n.* pošast (-i), groza; (Drache) zmaj, zmija; (Mißgeburt) spaka.

ungehindert *adi.* neoviran, nezadržan, neoprečen; *adv.* brez ovire, brez zadržka, brez zapreke.

ungehobelt neoskobljan, neostrúgan; *fig.* neotesán, neolikan, zarobljen.

ungehofft *adi.* nenadejan, nepričakovan; *adv.* nenadoma, iznenada.

ungehörig nepristojen, nedostojen.

ungehorſam nepokoren, neubogljiv, neposlušen.

Ungehorſam *m.* nepokórščina, nepokornost, neubogljivost, neposlušnost.

ungeiſtlich neduhoven, neduhovski.

ungekocht nekuhan, surov. [ravski.

ungekünſtelt priprost, nepričinjen, na-

ungeladen nepovabljen, nepozvan; (v. Gewehr) nenabit, prazen; (v. Wagen) neobložen, prazen.

ungeläufig nenavaden, neobičajen.

Ungeld *n.* dávščina, dávek, dáč.

ungelegen nepriličen, nepriležen, neugoden; — ſein od. fallen napotje delati, nadležen biti, nadlegovati; es iſt mir jetzt — zdaj mi ne kaže, mi ni na roko.

Ungelegenheit *f.* neprilika, nezgoda, nadléga, nadléžnost.

ungelehrig nenaučen, nepodúčen.

ungelehrt neučen, neúk.

ungelenk, ungelenkig okoren, neokreten, negiben, nespreten.

Ungelenkigkeit *f.* okornost, neokretnost, negibčnost, nespretnost.

Ungemach *n.* nezgoda, nadloga, neprilika. [priličen.

ungemächlich neugoden, nadložen, ne-

ungemein *adi.* nenaváden, neobičen; (vorzüglich) izvrsten, posében; *adv.* silno, jako, zelo.

ungenannt brezimen, neimenován.

ungenau nenatančen, površen.

Ungenauigkeit *f.* nenatančnost, površnost.

ungenießbar neužiten, nejedčen, neješčen; *fig.* neslán, pust.

ungenügend nezadosten, nedovoljen.

ungenügſam nezadovoljen.

Ungenügſame *m.* nezadovoljnik, nezadovoljnež.

Ungenügſamkeit *f.* nezadovoljnost, nezadovoljstvo, nezadovoljščina.

ungeordnet neurejen.

ungeprüft neizprašan, neizkušen.

ungerade neraven; — Zahl liho število.

ungeradſtellig (math.) lihomesten.

ungerecht nepravičen, krivičen.

Ungerechtigkeit *f.* nepravičnost, krivičnost; (ungerechte Handlung) nepravica, krivica.

ungereimt neriman, brez rime; *fig.* brezmiseln, neumen, nepriličen, napačen.

Ungereimtheit *f.* brezmiselnost, neumnost, napačnost.

ungern nerád.

ungesalzen neslán, brez solí.

ungesattelt neosedlán. [kvašen.

ungesäuert opresen, brezkvasen, ne-

ungesäumt *adi.* neobrobljen, nezarobljen; (ohne Säumen) *adv.* nemudoma, nemudno, brez pomude od. pomudka.

ungeschickt neokreten, nespreten, neroden, okoren, nepripraven.

ungeschlacht neotesán, neroden, surov.

ungeschliffen nenabrušen, neizbrušen; *fig.* neolikan, neomikan, neotesán.

ungeschmack(t) neslasten, plehek.

ungeschmälert neprikračen, brez prikratbe.

ungeschmeidig negibčen, krhek, trd.

ungeschminkt neolepotičen, nenamazan; *fig.* čist, istinit, prav.

ungeschoren neostrižen; einen — lassen ne nadlegovati koga, pri miru pustiti koga.

ungesehen neviden. [družen.

ungesellig nepriljuden, odljuden, ne-

ungesetzlich, ungesetzmäßig nepostaven, nezakonit.

ungesittet nenraven, nenravit.

ungestaltet spačen, pokvečen, grd.

ungestempelt nekolkován.

ungestört nevznemirjen, nemočen, mirén.

ungestraft nekaznjen, nekaznován.

ungestüm silen, silovit, viharen, burovit, razburkan.

Ungestüm *n.* sila, lomást (-i), navál.

ungesund nezdráv.

ungetheilt nerazdeljen; zur — en Hand nerazdelno, zajednički, jeden za vse, vsi za jednega; *fig.* občen, splošen, od vseh stranij.

Ungethüm *n.* strašilo, pošast (-i).

ungetreu nezvést, neverén.

ungeübt nevajen, neizurjen, neizveden.

ungewiss negotov, nesigurén, dvomljiv, dvomén.

ungewissenhaft brezvestén, nevestén.

Ungewissenhaftigkeit *f.* brezvestnost, nevestnost.

Ungewissheit *f.* negotovost, nesigurnost, dvomljivost, dvomnost.

Ungewitter *n.* nevihta, vihra, huda ura, hudo vreme (-na).

ungewöhnlich nenavaden, neobičajen.

ungewohnt nevajen, nenavajen.

Ungeziefer *n.* mrčes, gomazen (-i); *coll.* mrčesovina, gomazina, črvovje.

ungeziemend nespodoben, nepristojen.

ungezogen slabo odgojen, neotesan, zarobljen, nespodoben.

Ungezogenheit *f.* slabo vedenje, neotesanost, zarobljenost, nespodobnost.

ungezügelt razuzdan, razbrzdan.

ungezwungen neposiljen, neprimoran, neprisiljen.

ungiltig neveljaven, brez veljave; — machen razveljáviti, ob veljavo deti (denem), veljavo (čemu) vzeti (vzamem), preklicati (-kličem), ovreči (-vržem); *impf.* razveljávati, ob veljavo dévati, veljavo jemati (jemljem), preklicevati.

Ungiltigkeit *f.* neveljavnost.

Ungiltigkeitserklärung *f.* izreka neveljavnosti, preklic, ovržba.

Unglaube *m.* nevéra, nevérstvo, nevérnost.

ungläubig nevéren. [nica.

Ungläubige *m.* nevérnik; — *f.* nevér-

unglaublich neverjeten; — groß silno velik, čudo velik.

ungleich *adi.* nejednák; (uneben) neraven; *adv.* nejednako; (viel) mnogo, jako, veliko.

ungleichartig raznovrsten, raznoroden.

Ungleichartigkeit *f.* raznovrstnost, raznorodnost. [jen.

ungleichfarbig raznobarven, raznobe-

ungleichförmig raznoličen, raznoroden.

ungleichgliederig raznočlen. [den.

ungleichhaarig raznolasen, raznodla-

Ungleichheit *f.* nejednakost, neravnost.

ungleichmäßig nerazmeren, nejednakomeren.

ungleichnamig raznoimenski. [ca.

ungleichseitig raznostrán, raznostran-

ungleichwinkelig raznokoten.

ungleichzeitig raznočasen, raznodoben.

Unglimpf *m.* neuljudnost, osornost, surovost.

unglimpflich neuljuden, osorën, surov.
Unglück *n.* nesreča, nezgoda; reva, nadloga.
unglücklich, **unglückselig** nesrečën; revën, nadložën.
Unglückliche *m.* nesréčnik, nesréčnež; — *f.* nesréčnica.
Unglücksbote *m.* nesrečni sël, — poročnik, — vestnik.
Unglücksfall *m.* nesreča, nezgoda, nesrečni prigodëk.
Unglücksgefährte *m.* tovariš v nesreči.
Unglücksstunde *f.* nesrečna ura.
Unglücksvogel *m.* nesrečna ptica; *fig.* nesrečnik, nesrečnež.
Ungnade *f.* nemilost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro priti (pridem).
ungnädig nemilostljiv, nemilostën.
ungültig ſ. ungiltig.
Ungunſt *f.* neprijaznost, nemilost, neugodnost. [zën.
ungünſtig neugodën, nemil, neprija-
ungut nedobër, slab, zël; etwaš für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); nichts für — brez zamére, ne zameri(te), nič za zlo.
ungütig nedobrotljiv, nemil.
unhaltbar (v. d. Feſtung) neubranljiv, neobdržën, ki se ne dá ubraniti; (v. Verſprechen) nedopolniv, ki se ne dá izpolniti; die Stellung des Miniſters iſt — geworden minister več ne more ostati na svojem mestu; (dauerhaft) netrpežën, netrdën; (v. Erz) prazën, gluh, jalov.
unharmoniſch neskladën, nesoglasën.
Unheil *n.* škoda, kvar, reva, nadloga; (Unglück) nesreča, nezgoda.
unheilbar neozdravën, neizvračën, neizlečën; (v. Wunden) nezaceljiv.
Unheilbarkeit *f.* neozdravnost, neizvračnost, neizlečnost; nezaceljivost.
unheilbringend nesrečonosën, nezgodonosën, pogubonosën.
unheilſam nezdrav, škodljiv.
unheilvoll nesrečën, pogubën.
unheimiſch nedomáč, stranski, tuj.
unheimlich nepovoljën, neugodën; es iſt ihm — zu Muthe nekako čudno od. težko mu je pri srci.
unhöflich neuljuden, nepriljuden.
Unhöflichkeit *f.* neuljudnost, nepriljudnost.
unhold neprijazën, nevoščljiv, nenaklonjen.
Unhold *m.* grdobín, grdín, neuljudnik.
Unicum *n.* jedinëc svoje vrste, unikum.
Unierte *m.* zjedinjenëc, unijat.
Uniform *f.* uniforma, jednolična obleka, jednolična oprava.
uniformieren uniformovati, jednako od. jednolično obleči.
uniformiert uniformován, v uniformi, jednolično oblečen.
Uniformität *f.* ſ. Gleichförmigkeit.
unintereſſant nemičën, nemikalën.
Union *f.* zveza, družba, društvo.
uniſono *adv.* jednoglasno.
Unitarier *m.* unitarëc.
univerſal, **univerſell** splošën, občën, vesoljën.
Univerſalerbe *m.* dedič vse zapuščine.
Univerſalerbin *f.* dedična vse zapuščine, blagovnica.
Univerſallexikon *n.* vseobčni slovár.
Univerſalmedicin *f.* vseobčno zdravilo, zdravilo za vse bolezni.
Univerſität *f.* vseučilišče, visoke šole *pl.*, univerza; Univerſitäts- vseučiliščni, visokošolski.
Univerſitätsbildung *f.* vseučiliščna omika, — izobraženost.
Univerſitätsgebäude *n.* vseučiliščno poslopje, vseučilišče. [sárnica.
Univerſitätskanzlei *f.* vseučiliščna pi-
Univerſitätsmatrikel *f.* vseučiliščna mática.
Univerſitätsprofeſſor *m.* vseučiliščni profésor. [tor.
Univerſitätsrector *m.* vseučiliščni rek-
Univerſitätsreform *f.* vseučiliščna preustrojba.
Univerſitätsſtudium *n.* vseučiliščno učenje; Univerſitätsſtudien *pl.* vseučiliščni nauki *pl.*
Univerſitätszeugnis *n.* vseučiliščno spričevalo.
Univerſum *n.* vesoljni svet, vesoljnost.
Unke *f.* pubič, urh; kut, múkavëc, smúkalica.
unkennbar, **unkenntlich** nepoznatën.
Unkenntlichkeit *f.* nepoznatnost; bis zur — tako da ni bilo poznati.

Unkenntnis *f.* nevednost, neznanost, neznanje.

unkeuſch nečist; — leben nečistovati, nečisto živéti. [nica.

Unkeuſche *m.* nečistnik; — *f.* nečist-

Unkeuſchheit *f.* nečistost, nečistota.

unklar z. B. vom Waſſer nečist, motén, kalén; *fig.* nejasén, nerazločén.

unklug nespámetén, nerazumén; —er Weiſe po nespámetnem, po neumnem.

unkörperlich netelesén, brezteleśn.

Unkoſten *pl.* stroški *pl.*, troški *pl.*; auf — eines anderen v škodo drugega.

Unkraut *n.* plevél, glota, drač u. dračje (St.), kokolj; — verdirbt nicht kopriva ne pozebe.

unkriegeriſch nevojaški.

Unkunde *f.* neznanje, nevednost.

unkundig nevedén, nevéšč; — ſein ne znáti (znám), ne védeti (vém); den Unkundigen ſpielen delati se kakor bi ne znal.

unlängſt *adv.* ondan, onkrat, nedavno, ni dolgo temu kar —, pred kratkim.

unlauter nečist; neodkritosrčén.

Unlauterkeit *f.* nečistost, nečistota; neodkritosrčnost.

unleidlich neznosén, neprenesén, nepretrpén, neprebitén.

unlesbar, unleſerlich nečitén, kar se ne dá brati od. čitati.

unleugbar neutajén, nezatajén, kar se ne dá utajiti od. zatajiti.

unleutſelig nepriljuden, neuljuden.

unlieb neljúb, nedrág.

unlieblich neljubék, neljubezniv.

unlöblich neslavén, nevreden hvale.

Unluſt *f.* neveselje, neračenje, mržnja.

unluſtig nevesél, mrzék.

unmanierlich nespodoben, nepristojen.

Unmanierlichkeit *f.* nespodobnost, nepristojnost. [žast.

unmännlich nemoški, nemožát, mev-

Unmännlichkeit *f.* nemoštvo, nemožatost.

Unmaß *n.* neméra, nezméra. [ponižen.

unmaßgeblich nemerodajen, skromen,

unmäßig *adi.* nezmérен, brezmérен, črezmérен; *adv.* silno, neznano, nenavadno.

Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; — *nezmérnica.*

Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezmérnost, netreznost.

Unmenſch *m.* nečlovek, živina nečlovek, divják, grozovitnež.

unmenſchlich nečloveški, živinski, divjaški, grozovitén.

Unmenſchlichkeit *f.* nečlovečnost, grozovitnost. [čutén

unmerklich neznatén, neopazén, ne

unmeſsbar neizmérен, nepremérn

Unmilde *f.* nemilost.

unmittelbar neposrednji, naravnost (nächſte) bližnji, prvi, glavni.

unmöglich nemogóč, nemožen, ki ni mogoče od. možno. [nos

Unmöglichkeit *f.* nemogočost, nemo

unmoraliſch nenravén, neuravit, ne moraličén, razuzdan.

unmündig nedorastél, nedoletén, ni loletén, nezrel.

Unmündigkeit *f.* nedorastlost, nedo letnost, maloletnost.

Unmuth *m.* nevolja, nejevolja, gne

unmuthig nevoljen, nejevoljen, gnevé

unmuthsvoll ves nevoljen od. gnevé

Unmutter *f.* nemati (-matere).

unmütterlich nematerinski, nemat rén, materi neprimerén.

unnachahmbar, unnachahmlich nepo sneméн, kar se ne dá posnemati.

unnachgiebig neodjenljiv, nepriz nesljiv.

unnachſichtlich neprizanesljiv, brez milostén, brez milosti od. prizanasl

unnahbar nepristopén.

unnatürlich *adi.* nenaravén, nepr rojen; *adv.* črez nemoč, brez mér neznano, strašno.

Unnatürlichkeit *f.* nenaravnost, nepr rojenost.

unnennbar neizrečen, nedopoved

unnöthig nepotreben, odveč; — Weiſe po nepotrebnem.

unnütz nekoristén, brezkoristén, n potreben, neraben; eine —e Arbeit thu prazno slamo mlatiti.

unobligat neobligaten, nepredpisan nezapovedan. [pače

unordentlich nereden, neporeden, n

Unordnung *f.* neréd, zmeda, razvlák alles iſt in — vse je razvléčeno od raztreseno.

unorganiſch neorganski, neživóč.
unorganiſiert neurejen, neuravnán.
unorthographiſch nepravopisén, krivopisén.
unpaarig lih, neparén.
unparteiiſch, unparteilich nepristrán, nepristranski.
Unparteilichkeit *f.* nepristranost.
unpaſſend neprimerén, nepriličén, nepristojén.
unpäſslich ne prav zdrav, malo bolan, slab; er iſt — ni mu (prav) dobro, ne počuti se dobro.
Unpäſslichkeit *f.* slabost.
unpatriotiſch nedomoljubén, nerodoljubén, nedomorodén.
unperſönlich brezosebén, neosebén.
unpoliert nepolikan, neuglajen.
unpolitiſch nepolitičén; (unklug) nemodér, malo modér.
unproportioniert nerazmerén, brezrazmerén.
Unrath *m.* nesnaga; (Kehricht) smetí (-íj) *pl.*; — machen smetiti; nasmetiti, zasmetiti. [nevarén.
unrathſam kar se ne more svetovati,
unrecht *adi.* nepráv, nápačen; (ungerecht) nepravičén, krivičén; *adv.* ne prav, napak; po krivem, po krivici.
Unrecht *n.* krivica, krivda, krivično dejanje.
unrechtmäßig nepostavén, nepravičén, krivičén.
Unrechtmäßigkeit *f.* nepostavnost, nepravičnost, krivičnost.
unredlich nepošten. [nje.
Unredlichkeit *f.* nepoštenost, nepošte-
unregelmäßig nepravilén, neredén.
Unregelmäßigkeit *f.* nepravilnost, neredost.
unreif nezrél, negodén, golén; (v. d. Leibesfrucht) nedonošen; —e Frucht nezrél sad, golenec.
Unreife *f.* nezrelost, negodnost.
unrein, unreinlich nečeden, nečist, nesnažén, umazan; (v. Getreide) smetljiv, neprečiščen.
Unreinlichkeit *f.* nečednost, nečistost, nesnažnost, nesnaga; smetljivost.
unrettbar nerešljiv, nerésen.
unrichtig *adi.* nepráv, nápačen; *adv.* neprav, napak, naopak.
Unrichtigkeit *f.* napaka, pomota.
unritterlich neviteški.
Unruhe *f.* nepokoj, nemír; (Lärm) hrup, šunder; (Aufruhr) vstanek, vstaja, punt.
Unruheſtifter *m.* nepokojnež, nemírnež; vstajnik, puntar.
unruhig nepokojen, nemírен.
unrühmlich neslavén.
uns *pron. dat.* nam, *dual.* nama; *acc.* nas, *dual.* naju.
unſäglich nedopovéden, neizréčen.
unſanft nerahél, nevoljen, nemehek; er ſagte ihm kein —es Wort ni mu je rekel ostre —, trde —, žal besede.
unſauber nesnažén, nečeden, umazan.
Unſauberkeit *f.* nesnažnost, nesnaga, nečednost, umazanost.
unſchädlich neškodljiv, nekvarljiv; —es Ding nedolžna reč; — machen s poti spraviti.
unſchätzbar neprecenljiv, necenjen; (vorzüglich) izbran, izvrsten.
Unſchätzbarkeit *f.* neprecenljivost.
unſcheinbar neznatén, neznamenit; (keinen Schein habend) nesvetél, temén, bled.
Unſcheinbarkeit *f.* neznatnost, neznamenitost; temnost, bledost.
unſchicklich, unſchickſam nepristojen, nespodoben; neprimeren, nepriličen, nepripraven.
Unſchicklichkeit *f.* nepristojnost, nespodobnost; neprimernost, nepriličnost, nepripravnost.
unſchiffbar neplovén, nebroden.
unſchlachtig ſ. ungeſchlacht.
Unſchlitt *n.* loj; Unſchlitt- lojen, lojev.
Unſchlittkerze *f.* lojéna sveča, lojenica.
unſchlüſſig neodločen, omahljiv, brez trdnega sklepa; — ſein omahovati, ne znati kaj bi, ne znati bi li.
Unſchlüſſigkeit *f.* neodločnost, omahljivost. [plehek.
unſchmackhaft neslasten, neokusen,
Unſchmackhaftigkeit *f.* neslast (-i), neslastnost, neokusnost.
Unſchuld *f.* nedolžnost; (Keuſchheit) čistost, čistota.
unſchuldig nedolžen, čist; (eines Verbrechens) nekriv; —er Kinder Tag tepežni dan, pametva, otépnica, šapavica,

šapelica; —er Weiſe po nedolžnem, po krivem; an etwas — ſein nad čim nedolžen biti (sem), pri čem ne biti kriv, ne iméti (imám) krivnje od. krivde; (nicht ſchadend) neškodljiv.

Unſchuldigerklärung *f.* spoznanje za nedolžnega od. nekrivega; razsodba, da je kdo nekriv, — nedolžen, izjava nedolžnosti. [pogled.

Unſchuldsmiene *f.* nedolžni obraz, —

unſchuldsvoll ves nedolžen.

unſchwer netežek, lahek.

unſelbſtändig nesamostalen.

Unſelbſtändigkeit *f.* nesamostalnost.

unſelig nesrečen, neblažen.

Unſeligkeit *f.* nesrečnost, neblaženost.

unſer *pron. pers.* nas, *dual.* naju; *pron. posses.* naš, *dual.* najin; (in Beziehung auf d. Subject d. Satzes) svoj; —einer, —eins mi, nas jeden, jeden izmed nas; es ſind — vier štirje smo; —sgleichen naš vrstnik, naša vrstnica.

unſerig, unſrig naš.

Unſerige, Unſrige *m.* našinec.

unſerthalben, unſertwegen, unſertwillen zavoljo nas, radi nas, zarad nas, zastran nas.

unſicher ne varen, nevaren; (ungewiſs) negotóv, nezanesljiv, nezanésen.

Unſicherheit *f.* nevarnost; negotovost, nezanesljivost, nezanesnost.

unſichtbar neviden.

Unſichtbarkeit *f.* nevidnost. [ábota.

Unſinn *m.* nesmisel (-i), neumnost,

unſinnig nesmiseln, brezmiseln, neumen, brezumen, budalast, nor.

Unſitte *f.* grda —, napačna navada.

unſittlich nenraven, nenravít, zlonraven, slabega zadržanja.

Unſittlichkeit *f.* nenravnost, nenravitost, zlonravje.

unſtatthaft nedovoljen, nedopuščen.

Unſtatthaftigkeit *f.* nedovoljenost, nedopuščenost.

unſterblich neumrjóč, neumrljiv, brezsmrten; (ewig) večen, neminljiv, neugasljiv.

Unſterblichkeit *f.* neumrjočnost, neumrljivost, brezsmrtnost; večnost, neminljivost, neugasljivost.

Unſtern *m.* nesrečna zvezda, nesrečno *naključje*, nesreča.

unſtet nestalen, nestanovit, opoto ein —er Menſch nestanovitnež, v ternják.

Unſtetigkeit *f.* nestalnost, nestano tost, nestanovitnost.

unſträfbar, unſträflich nekazniv, n kriv, nedolžen. [nes

Unſträflichkeit *f.* nekaznivost, nedol

unſtreitig nedvomen, nedvojben, k se ne dá izpodbijati, — tajiti.

unſtudiert neučen, neúk, neizšolan.

untadelhaft, untadelig brez graj brez madeža, negrajen, brezmadežn

Untadelhaftigkeit *f.* brezgrajnost, bre madežnost.

untauglich nesposoben, nepripravn neprikladen.

Untauglichkeit *f.* nesposobnost, nepri pravnost, neprikladnost.

unten *adv.* doli, dolej, zdolej, spod spodej; nach — dol, navdol, spo vniz; von — odzdoli, odzdolej, od spodej; — am doli pod, vznožji; v — weg izpod, spod, z. B. von — n hauen izpodsekati, von — weg beiß izpodgrizniti. [tj

untenhin *adv.* odspodej tje, odzd

unter *praep.* pod; (unter etwas he vor) izpod od. spod česa, z. B. — d Bank hervorziehen spod klopi pote niti; (zwiſchen) med; (aus der Mit izmed, z. B. einer — ihnen jeden i med njih; (mit) s, z, z. B. — der B dingung s tem pogojem; — dem N men po imeni; — dem 2. dieſes M nates drugega dné tega meseca; ei Perſon — 20 Jahren oseba ki še ni 20 let od. ki še ni 20 let stara; einem ob jednem, h krati; — Kai Franz Joſef za cesarja Franca Jože — der Hand zuſtecken skrivaj d (dám); etwas — den Händen hab delati od. v delu iméti (imám) ka — vier Augen med nama, brez pr — den Waffen ſein pod orožjem od orožji biti (sem); — Schloß u. Rie pod ključem; — die Soldaten geh k vojakom iti (grem); jemandem die Augen treten (kommen) komu pr oči stopiti (priti); jemandem etwas die Naſe reiben pod nos podrobiti o očitati komu kaj; (in Zſſg.) pod-, niž

Unterabtheilung *f.* nižji —, spodnji oddelèk.

unterackern podorati (-orjem), *impf.*

Unteradmiral *m.* podadmiral.

Unteramt *n.* nižji —, podrejeni urád.

Unterarm *m.* podlakèt, podlehti.

Unterärmel *m.* spodnji —, dolnji rokáv.

Unterart *f.* nižji razpol, nižja vrsta.

Unterarzt *m.* podzdravnik.

Unteraufseher *m.* podnadzornik.

Unteraugengegend *f.* podočje.

Unteraugenlid *n.* dolnja trepalnica.

Unterbalken *m.* spodnji tram.

Unterband *n.* podveza.

Unterbau *m.* podzidje, podstava, podziděk, podstavèk; (im Bergb.) podkòp.

Unterbauch *m.* podtrebuh, dolnji del trebuha.

Unterbauchgegend *f.* podtrebušje.

unterbauen podzidati, *impf.* podzidavati; (unterhöhlen) podkopáti (-kopljem), *impf.* podkopovati.

Unterbeamte *m.* nižji uradnik.

Unterbefehlshaber *m.* podpoveljnik.

Unterbegriff *m.* prvi pojèm, podrejeni pojèm.

Unterbehörde *f.* nižje oblastvo, — oblastništvo, nižja gosposka.

Unterbeinkleid *n.* spodnje hlače *pl.*, spodnjice *pl.*, gate *pl.*

Unterbett *n.* blazina.

Unterbezirk *m.* podokraj.

unterbinden podvezati (-vežem), *impf.* podvezovati; (die Nabelschnur) zavezati, *impf.* zavezovati.

Unterbindung *f.* podvez, podvezovanje.

unterbleiben zaostati (-ostanem), ne zgoditi se, opustiti se; *impf.* zaostajati, opuščati se.

unterbrechen pretrgati, prenehati, prekiniti, ustaviti, zaustaviti; *impf.* ustavljati, zaustavljati; jemanden im Reden — besedo prestrižèi (-strižem), v besedo seči (sežem) komu; *impf.* v besedo segati komu.

Unterbrechung *f.* prenehljej, pretrg, prestanèk; ustava, zaustava, zaustavljenje; ohne — neprenehoma, v jedno mér, neprestano, nepretrgoma.

unterbreiten podgrniti, *impf.* podgrinjati; (ein Gesuch) predložiti, *impf.* predlágati.

unterbringen nastániti, pod streho spraviti; *impf.* pod streho spravljati; seine Kinder gut — otroke dobro preskrbéti, dobrim ljudém izročiti; einen Bedienten bei jemandem — službo preskrbeti strežaju pri kom; (Capital) naložiti, *impf.* nalágati.

Unterbrustgegend *f.* podprsje.

Unterburg *f.* podgradje.

Unterdach *n.* podstrešèk, podstrešje, spodnja streha.

unterdes, unterdessen *adv.* med tem, tačas.

Unterdiacon *m.* poddijakon.

Unterdialect *m.* podnarečje.

unterdrücken (jemanden) stiskati, tlačiti, zatirávati; (etwas) zatréti (-tarem), zadušiti, udušiti, potlačiti; *impf.* zatiravati; (den Zorn) požreti (-žerem), *impf.* požirati, ne kazati (kažem); (eine Schrift) utajiti, skriti (skrijem); *impf.* utajevati, skrivati; (vernichten) ugonobiti, zamoriti; *impf.* ugonabljati.

Unterdrücker *m.* zatiralèc, stiskalèc, tlačitelj.

Unterdrückung *f.* zatiratêv, tlačitêv, zatiranje, tlačenje, stiskanje.

untere (der, die, das) dolnji, zdolnji, dolenji, spodnji; (niedere) nižji, spodnji.

untereinander *adv.* med seboj, skup; (durcheinander) vse vprek.

unterfangen sich drzniti se, predrzniti se, upati si u. se.

unterfertigen podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.

Unterfertigung *f.* podpis; podpisovanje.

unterfeuern podkúriti, podnétiti, podpáliti; *impf.* podkúrjati, podpáljati.

Unterfläche *f.* spodnja plat (-i), spodnja ploska.

unterfressen podjesti (-jém), izpodjesti; *impf.* podjedati, izpodjedati.

Unterfuß *m.* spodnji del noge, spodnja noga, stopalo.

Unterfutter *n.* pód(v)laka, podšêv, podstava, podloga; (bei Zimmerl.) podboj.

unterfuttern podšíti (-šijem), podstaviti, podložiti, podvleči; *impf.* podšívati, podstavljati, podlagati.

Untergang *m.* (der Sonne) zahod, zaton, zapad; (Verfall) razpad, pogin, konèc; — der Welt konèc svetá.

Untergattung *f.* podpleme (-na).

Untergebäude *n.* podzidje, spodnje zidanje, spodnji od. dolnji del poslopja.

untergeben podložen, podvržen.

Untergebene *m.* podložnik, podanik.

Untergebirge *n.* podgorje.

Untergebiſs *n.* spodnji zobje, spodnje ozobje.

untergehen (v. Himmelskörpern) zaiti (-idem), v zaton iti (grem); *impf.* zahajati; (im Waſſer) potopiti se, pogrezniti (se), utoniti; *impf.* potapljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propasti (-padem), *impf.* propadati; (v. Menſchen) konec biti (je) koga, giniti; poginiti.

Untergehilfe *m.* podpomočnik.

Untergehölz *n.* ſ. Unterholz.

Untergemach *n.* spodnja soba, — izba.

Untergemeinde *f.* podobčina.

untergeordnet podrejen; —e Behörde nižja oblast (-i).

Untergericht *n.* nižje sodišče.

Untergerinne *n.* dolnji žleb.

Untergeſchoſs *n.* pritlični del hiše, stan pri tleh.

Untergeſpann *m.* podžupán. [vozá.

Untergeſtell *n.* podstavek, spodnji del

Untergewand *n.* spodnja obleka.

untergießen podliti (-lijem), *impf.* podlivati.

untergraben podkopati (-kopljem), izpodkopati; *impf.* podkopavati, izpodkopavati; *fig.* omajati, podreti (-derem).

Untergräber *m.* izpodkopovalec.

Untergrabung *f.* izpodkopovanje.

Untergras *n.* otava.

untergreifen podseči (-sežem), *impf.* podsegati.

Untergurt *m.* podprog, podpas.

untergürten podpreči (-prežem), podpasati (-pašem); *impf.* podprezati, podpasovati.

Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*

unterhalb *praep.* pod, doli za; *adv.* spodej, zdolej.

Unterhals *m.* (bei Ochſen) nadêr.

Unterhalt *m.* živež, žitek, hrana; (bei den Thieren) reja, krma, piča, klaja; (der Güter) vzdržanje, ohramba.

unterhalten (z. B. ein Gefäß) podstaviti, *impf.* podstavljati; (aufrecht erhalten) ohraniti, obdržati (-držim), *impf.* ohranjevati, obdrževati; Liebe — ljubezen iméti (imám) od. gojiti; das Feuer — skrbeti da ogenj ne ugasne; ein Geſpräch — pogovarjati se, pomenkovati se; einen Briefwechſel — pisma si pisati (pišem) drug drugemu; (jemandem ſeinen Unterhalt geben) rediti, živiti, preživljati, skrbeti za —, zalágati, zakládati; (jemandes Geiſt eine angenehme Beſchäftigung gewähren) komu kratek čas delati od. čas kratiti, zabavati koga, razveseljevati; ſich — kratkočasiti se, kratek čas si délati, dobre od. židane volje biti (sem), razveseljevati se.

unterhaltend zabavên, kratkočasên.

Unterhaltskoſten *pl.* stroški za vzdrževanje, preživnina.

Unterhaltsrevers *m.* obvéznica za preživljanje od. vzdrževanje.

Unterhaltung *f.* veselica, zabava, razveseljevanje; (Erhaltung) vzdrževanje, ohramba.

Unterhaltungsblatt *n.* zabavni list, zabavnik.

Unterhaltungsgabe *f.* dar (-ú) druge zabavati od. razveseljevati. [koſten.

Unterhaltungskoſten *pl.* ſ. Unterhalts-

unterhandeln pogájati se, dogovárjati se; (als Mäkler) mešetovati, mešetariti, posredovati.

Unterhändler *m.* pogajalec; mešetar, posredovalec.

Unterhandlung *f.* pogajanje, dogovarjanje; mešetovanje, posredovanje.

Unterhandlungskunſt *f.* umetnost pogajati se od. dogovarjati se.

Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlamente) zbornica poslancev.

Unterhaut *f.* podkožica.

Unterhautzellgewebe *n.* mezdra. [ča.

Unterhemd *n.* spodnja srajca od. roba-

unterhöhlen izpodriti (-rijem), izpodvrtati, izpodvotliti, izpodkopati (-kopam u. -kopljem).

Unterholz *n.* podrâščina, hosta.

Unterhoſen *pl.* svitice *pl.*, spodnjice *pl.*, spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, brgéše *pl.*

unterirdiſch podzémeljski, podzémen.

Unterjäger *m.* (milit.) podlovec.

unterjochen podjármiti, pod se od. pod jarem správiti, podvreči (-vržem) si; *impf.* podvračati, pod se od. pod jarem správljati.

Unterjocher *m.* podjarmitelj.

Unterjochung *f.* podjarmljenje.

Unterkämmerer *m.* podkomornik, podključár.

Unterkanzler *m.* podkancelár.

Unterkauf *m.* mešetarjenje; (Vorkauf) prekúpovanje.

Unterkäufer *m.* mešetar; prekupčc, prekupovalec.

Unterkehle *f.* ſ. Unterkinn.

Unterkiefer *m.* spodnja čeljúst (-i).

Unterkinn *n.* podbradek.

Unterkleid *n.* spodnja obleka, spodnje oblačilo; (der Frauen) gozec.

Unterkohlrabi *m.*, **Unterkohlrübe** *f.* podzémeljska koleraba, podzémljica.

unterkommen (Dienſt finden) službo najti (najdem) od. dobiti, mesto dobiti, v službo priti (pridem); (Obdach finden) pod streho priti (-dem), streho dobiti; *(impers.)* pod roke priti (pride).

Unterkommen *n.*, **Unterkunft** *f.* služba, mesto; stan, stanovanje, streha; jemandem — geben koga pod streho vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Unterlage *f.* podloga, podklada, podstava.

Unterland *n.* dolenjsko (-ega), dolenja stran (-i).

Unterländer *m.* dolenjec, dolanjec.

Unterlänge *f.* spodnja od. dolnja dolžina.

Unterlaſs *m.* prenehljej, prestanek; ohne — neprenehoma, nepretrgoma, neprestano.

unterlaſſen opustiti, pustiti; *impf.* opuščati, puščati; auch ne storiti, ne izpolniti.

Unterlaſſer *m.* opustnik, zamudnik.

Unterlaſſung *f.* opuščenje, opuščanje, zamuda, zamudek.

Unterlaſſungsſünde *f.* opustni greh, zamuda dobrih del.

Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja paluba.

unterlaufen letéti od. teči pod kaj; (vorkommen) primériti se, pripetiti se, nakljúčiti se, zgoditi se; die Haut iſt mit Blut — kri je pod kožo zasedla od. podplúla.

unterlaufen *adi.* (mit Blut) podplút, zaséden, s krvjó zalít.

unterlegen podložiti, *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtakniti, dati (dam); *impf.* podtikati, dajati; Pferde — konje prepreči (-prežem) od. menjati; *impf.* konje preprezati od. menjavati.

Unterlehrer *m.* podučitelj.

Unterleib *m.* trebuh. [zen (-i).

Unterleibskrankheit *f.* trebušna bole-

unterliegen podleči (-ležem), podležati (-im), obnemoči (-morem); *impf.* podlegati, obnemagati; (einem Gerichte) podvržen od. podložen biti (sem); im Proceſſe — pravdo izgubiti; der Strafe — kazni zapasti (-padem); es unterliegt keinem Zweifel ni dvomljivo od. sumno, o tem ni dvoma od. suma.

Unterlieutenant *m.* podporočnik.

Unterlippe *f.* spodnja ústnica.

untermauern podzidati, *impf.* podzidovati.

untermengen zmésati, primésati od. podmésati (jedno drugemu).

unterminieren podkopati (-kopljem), izpodkopati; *impf.* izpodkopavati.

unternähen podšiti (-šijem), *impf.* podšivati.

unternehmen podvzeti (-vzamem), početi (-čnem), započeti, lotiti se (česa), poprijeti (-primem) se (česa); *impf.* podvzémati, počénjati, započenjati, poprijémati se (česa); eine Reiſe — na pot odpraviti se.

Unternehmen *n.* podvzetje, podjetje, početje, započetje, započetba.

unternehmend podvzeten, podjeten, podvzemljiv.

Unternehmer *m.* podvzetnik, podjetnik; —in *f.* podvzetnica, podjetnica.

Unternehmung *f.* ſ. Unternehmen.

Unternehmungsgeiſt *m.* podvzetnost, podjetnost, podvzemljivost. [jeten.

unternehmungsluſtig podvzeten, pod-

Unterofficier *m.* podčastnik.

unterordnen podrediti, poddrúžiti, (pod koga) postáviti; *impf.* podrejati, poddruževati. [tev.

Unterordnung *f.* podredba, poddruži-

Unterpfand *n.* zastava; etwas als — geben zastáviti, *impf.* zastávljati kaj.

unterreden ſich pogovárjati se, pomenkovati se, méniti se, kramljati.

Unterredung *f.* pogovor, pomenek, pomenkovanje, kramljanje.

Unterricht *m.* uk, nauk, podúk, podučevanje; jemandem — ertheilen učiti od. podučevati koga (v čem).

unterrichten učiti; podučiti, *impf.* podučevati; (in Kenntnis ſetzen) sporočiti (komú kaj), vedeti dati, na znanje dati; *impf.* sporočevati, na znanje dajati; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.

Unterrichts- učni, naučni.

Unterrichtsanſtalt *f.* učilišče, učilnica.

Unterrichtsgeld *n.* učnina.

Unterrichtsminiſter *m.* naučni ministèr.

Unterrichtsminiſterium *n.* naučno ministerstvo, ministerstvo za uk.

Unterrichtsordnung *f.* učni red, učni zakon.

Unterrichtsſprache *f.* učni jezik.

Unterrichtsweſen *n.* šolstvo, šolske zadeve *pl.*

Unterrock *m.* spodnja sukuja; (d. Weiber) spodnja janka, podrášnik; indra.

unterſagen prepovédati (-vém), zabraniti; *impf.* prepovedati, zabranjevati.

Unterſagung *f.* prepoved (-i).

Unterſalpeterſäure *f.* duščeva okislina.

Unterſatz *m.* podstava, podstavèk; (in der Logik) podrék.

Unterſaum *m.* podmet, podrob.

unterſchätzen premalo ceniti, prezirati.

unterſcheiden lóčiti; razlóčiti, *impf.* razločevati; ſich — lóčiti se, razločevati se, razlikovati se.

unterſcheidend razločílen, razločevalen.

Unterſcheidung *f.* razločítev, razločba, razločevanje.

Unterſcheidungskraft *f.* razločevalnost, razločilna moč (-i).

Unterſcheidungszeichen *n.* ločilno známenje, ločilo, ločilnica, ločnica.

Unterſcheidungszeichenlehre *f.* naúk o ločilih od. ločilnicah.

Unterſchenkel *m.* krača.

unterſchieben podlóžiti, podstáviti; *impf.* podlágati, podkládati, podstávljati; (etwas Unechtes an die Stelle des Echten ſetzen) podtakniti, podvreči (-vržem); *impf.* podtikati, podmetávati; (ein untergeſchobenes Kind) podvrženec; podvrženka, podtaknenec; podvrženka, podtaknenka.

Unterſchied *m.* razloček, razlika; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozira na stan.

unterſchiedlich različèn, razèn, raznotér, mnogotér.

unterſchlächtig (v. Rade) lopatèn, podlivèn, na lopate; —es Waſſer podkolesna voda; —e Mühle mlin s kolesom na lopate.

unterſchlagen izpodmekniti (-maknem), zatajiti, za se pridržati (-im); *impf.* izpodmikati, zatajevati, za se pridrževati; jemandem ein Bein — nogo koga izpodbiti (-bijem) od. podstaviti; *impf.* izpodbijati, podstávljati.

Unterſchleif *m.* potuha; kok; — geben potuho dajati; kotáčiti, potakati (-tačem).

unterſchreiben podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.

Unterſchreiber *m.* podpisèc, podpisnik, podpisovalèc.

Unterſchrift *f.* podpís.

Unterſchule *f.* nižja šola.

unterſeeiſch podmorski.

unterſenken potopiti, pogrezniti, *impf.* potapljati, pogrezovati.

unterſetzt trščat, čokat.

Unterſetztheit *f.* trščatost, čokatost.

unterſinken utoniti, utopiti se, pogrézniti (se); *impf.* utápljati se, pogrezovati se.

unterſpicken podslaniniti, s slanino nabuckati.

unterſpreizen podpreti, *impf.* podpirati.

Unterſtaatsſecretär *m.* državni podtajnik.

Unterſtadt *f.* doluje od. spodnje mesto.

Unterſtand *m.* stan, stanišče; jemandem — geben koga na stanišče vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).

Unterſtandgeber *m.* stanodajalèc.

unterſtändig podrastèl.

unterſtandslos brez stana od. stanú.

unterſte (der, die, das) najnižji, najbolj spodnji.

unterſtehen z. B. einem Gerichte spadati od. biti (sem) pod kako sodišče;

(unter ein Obdach treten) stópiti pod streho, vedriti; ſich — drzniti se, predrzniti se.

unterſtehend podložén, podvržen, podružén, spadajóč.

Unterſtelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterſtellen podstáviti, *impf.* podstávljati; podvreči (-vržem), podtekniti; *impf.* podtíkati.

unterſtreichen podčrtati, *impf.* podčrtovati.

unterſtreuen nastlati (-steljem) živini, podstlati pod živino; *impf.* nastiljati, podstiljati.

Unterſtufe *f.* spodnja stopnja.

unterſtützen podpreti, pomoči (-morem), potegniti od. pognati (-ženem) se za koga; *impf.* podpirati, pomágati, potegovati —, potezati —, poganjati se za koga, na pomoč biti (sem) komú, na roko iti (grem) komú; (bekräftigen) trditi; potrditi, *impf.* potrjevati; mit Geld — z denarji zalágati od. zakládati (koga).

Unterſtützer *m.* podpornik, pomočnik; —in *f.* podpornica, pomočnica.

Unterſtützung *f.* podpora, pomoč (-i), pripomóč (-i), zaslomba; Unterſtützungs- podporni, pomočni.

Unterſtützungscaſſe *f.* podporna blagajna, — denarnica.

Unterſtützungsfond *m.* podporna záloga od. základa.

Unterſtützungspunkt *m.* podporišče.

unterſuchen preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskávati, preiskovati, pregledovati; (erheben) pozvédeti (-zvém), *impf.* pozvédati, pozvedovati; (prüfen) izprášati, preskúsiti; *impf.* izpraševati, preskúšati.

Unterſucher *m.* preiskovalec, pregledovalec; pozvedovalec; izpraševalec.

Unterſuchung *f.* preiskava, preiskovanje, pregledovanje; pozvedovanje; izpraševanje; Unterſuchungs- preiskovalni, pregledovalni; pozvedovalni; izpraševalni. [sodišče.

Unterſuchungsgericht *n.* preiskovalno

Unterſuchungskoſten *pl.* preiskovalni stroški *pl.*, stroški preiskave.

Unterſuchungsrichter *m.* preiskovalni sodnik.

Unterſuchungsverfahren *n.* preiskovalno postopanje, ravnanje pri preiskavi.

untertags *adv.* po dnevu.

untertauchen *tr.* potopiti, pogrõziti, pondreti; *impf.* potápljati, pogrezovati, pondirati; *intr.* vtopiti se, pogrezniti (se), ponikniti, pondreti se; *impf.* vtápljati se, pogrezovati se, pondirati se. [valec.

Untertaucher *m.* potapljálec, pogrezo-

unterthan podložén, podvržen.

Unterthan *m.* podložnik, podanik, podvrženec.

unterthänig podložén; (als Ausdruck der Höflichkeit) ponižén; (gehorſam) pokorén.

Unterthänigkeit *f.* podložnost; ponižnost; pokornost.

Unterthansverhältnis *n.* podložništvo, razmérje podložniško.

Untertheil *m.* spodnji del, — konec.

unterwachſen podrasti, prerásti; *impf.* podráščati, preráščati (prerastati).

unterwärts *adv.* dol, navzdol, navzpod, v niz.

unterwaſchen izpodprati (-perem), izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem), izpodkopati (-kopljem); *impf.* izpodpirati, izpodkopavati.

Unterwaſſer *n.* dolnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, po poti; — ſein potovati, popotovati.

unterweiſen učiti; podučiti, napeljati; *impf.* podučevati, napeljevati.

Unterweiſung *f.* učenje, podúk, podučevanje, napeljevanje.

Unterwelt *f.* podzemelje, podzemeljski svet, zdolnji svet.

unterwerfen podvreči (-vržem), pod svojo oblást od. pod sé správiti; *impf.* pod svojo oblást od. pod sé správljati.

unterwölben oblok napraviti (pod čim).

unterworfen podvržen, podložen.

unterwühlen izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem), izpodrvati (-rujem); *impf.* izpodríjati.

unterwürfig podložén, pokorén, v čigar oblásti, sužénj.

Unterwürfigkeit *f.* podložnost, pokornost, sužnost.

unterzeichnen podznamiti, *impf.* podznamovati; (unterſchreiben) podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.

Unterzeichner *m.* podpisalec, podpisovalec. [nec.

Unterzeichnete *m.* podpisani, podpisa-

unterziehen *tr.* z. B. den Wagen unter das Dach potégniti voz pod streho; (v. Kleidungsſtücken) pod kaj obléči od. obúti (-bujem); *impf.* — oblačiti, obúvati; Futter — unter ein Kleid obléko podvléči od. podložiti, *impf.* podlágati, podkládati; das Haus mit einer Schwelle — nov prag pri hiši napráviti; ein Gebäude mit einer Mauer — poslopje podzidati, *impf.* podzidovati; ſich — lotiti se (česa), podvreči (-vržem) se (čemu), na sé vzeti (vzamem) kaj; *impf.* na sé jemati (jemljem) kaj.

Unterziehhoſen *pl.* ſ. Unterhoſen.

Unterzug *m.* podvléka, podvláka; (mont.) podpóra.

unterzünden podnétiti, podkúriti, podžgati (-žgém), podpáliti; *impf.* podnétati, podžigati.

Unthat *f.* zločín, zločinstvo.

unthätig nedelavén.

Unthätigkeit *f.* nedelavnost.

untheilbar nerazdelén, nerazdeljív, neločív.

Untheilbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazdeljivost, neločivost.

untheilhaft nedeležén, brezdeležén.

Untheilhaftigkeit *f.* nedeležnost, brezdeležnost.

Unthier *n.* zvér (-í), zverina.

unthunlich nemogóč, kar se ne dá storiti, kar se ne more zgoditi.

untief neglobok, pliték, plitév.

Untiefe *f.* plitvina, plitčina, prétek (-téka); plitvost, plitkost.

untilgbar neizbrisén, neodpravén, kar se izbrisati od. odpraviti ne more.

untragbar nenosén, nepreneséen; (unfruchtbar) nerodovitén, nerodovít, nerôden; (v. Vieh) jalov.

untrennbar nerazdelén, nerazločén, nerazkrojén, nerazdružén.

Untrennbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazločnost, nerazkrojnost, nerazdružnost.

untreu nezvést, neverén; — werden iznevériti se.

Untreue *f.* nezvestoba, nevernost.

untrinkbar nepitén.

unträſtlich neutolážen, nepotolážen.

Unträſtlichkeit *f.* neutolážnost, nepotolažnost.

untrüglich neprekanljiv, nezapeljiv, nelažljiv, negoljufív.

Untrüglichkeit *f.* neprekanljivost, nelažljivost ꝛc.

untüchtig nespretén, nepripraven; (unfähig) nezmožén, nesposobén.

Untüchtigkeit *f.* nespretnost, nepripravnost; nezmožnost, nesposobnost.

Untugend *f.* napaka, razvada, slaba navada. [lez

unübergehend neprehodén, neprehá-

unüberlegt *adi.* nepremišljen, nepreudarjen; *adv.* nepremišljeno, brez premiselka, brez preudarka.

Unüberlegtheit *f.* nepremišljenost, nepreudarjenost.

unüberſehbar nepregledén, nedogledén, neprezírén.

unüberſetzbar neprestávén, neprevedén, neprelóžen; nepreplávén, nepobrédén, nepregázén.

unüberſteigbar, unüberſteiglich nepostópen, neprelázen, nepremagljiv.

unübertrefflich nepreséžen, nepre-

unübertroffen nepremagan, nepreksen, nepresežen.

unüberwindlich nepremagljív, nezmagljiv.

unüblich nenavaden. [hodn

unumgänglich *adv.* neogibno, ne-

unumſchränkt neomejen, neograjen; samovladen, samooblasten.

unumſtößlich neovržen, neizpodbit-

unumwunden *adv.* naravnost, brez vseh ovinkov.

ununterbrochen *adi.* nepretrgan, neprenehljiv, neprejenljiv; *adv.* neprtrgoma, neprenehoma, nepresledoma, zdržema, v jedno mér.

unveränderlich nepremenljiv, neizpremenljiv.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljivost, neizpremenljivost. [menjen

unverändert nepremenjen, neizpre-

unverantwortlich (v. Perſ.) neodgovoren; eine —e Handlung nezagovorna od. neodpustno dejanje.

unveräußerlich neoddatěn, neprodatěn.
Unveräußerlichkeit *f.* neoddatnost, neprodatnost.
unverbeſſerlich nepoboljšljiv, nepopravěn.
Unverbeſſerlichkeit *f.* nepoboljšljivost, nepopravnost.
unverblümt *adv.*, *fig.* naravnost, brez vseh ovinkov.
unverbrennbar nezgorljiv, kar zgoréti ne more. [trjen.
unverbrieft nepisan, pismeno nepo-
unverbrüchlich neprelomljiv, neprelómen, neomajljiv, svet, trděn.
unverbürgt nezajamčen, nespričan, neosigurjen, negotóv.
unverdächtig nesuměn, nesumljiv.
unverdaulich neprebavěn.
Unverdaulichkeit *f.* neprebavnost.
unverdient nezaslužen; —erweiſe *adv.* po nedolžnem.
unverdorben nepopačen, nepokažen, nepokvarjen.
Unverdorbenheit *f.* nepopačenost ɔc.
unverdroſſen neutrudljiv, neumorěn.
Unverdroſſenheit *f.* neutrudljivost, neumornost.
unverehelicht (v. Mannsperſonen) neoženjen; (v. Weibsperſonen) neomožena, neudána.
unvereinbar, unvereinbarlich nezdružěn, nezjedinljiv.
Unvereinbarkeit *f.* nezdružnost, nezjedinljivost. [pristěn.
unverfälſcht nepopačen, neskažen,
Unverfälſchheit *f.* nepopačenost, neskaženost, pristnost. [čěn.
unvergänglich neminljiv, vekovit, ve-
Unvergänglichkeit *f.* neminljivost, vekovitost, večnost.
unvergeblich neodpústěn.
unvergeſslich nepozáběn, nepozabljiv.
Unvergeſslichkeit *f.* nepozábnost, nepozabljivost.
unvergleichlich neprimerěn, neprispodóběn; ein —er Mann mož komur ni para od. komur ni jednakega.
unverhältnismäßig nerazmerěn, neprimerěn, brez razmérja, brez primére.
unverhofft *adi.* nenaděn, nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenada.
unverhohlen netajěn, neskrít, očít.
unverjährt nezastaran.
unverkäuflich neprodatěn.
unverkennbar očitěn, očividěn.
unverläſslich nezanesěn, nezanesljiv.
unverletzbar, unverletzlich neoskrunljiv, nežaljiv, neranljiv, nepovréděn.
unverletzt neoskrunjen, nežaljen, neranjen, neoškodován, nepovredjen.
unverlierbar neizguběn.
unvermeidlich neogiběn, neizogiběn.
unvermerkt neopažen, nezapažen.
Unvermögen *n.* nemóč (-i), nezmožnost; nepremožnost.
unvermögend nezmožěn; nepremožěn.
unvermuthet nepričakován, nenaděn.
unvernehmlich nerazločěn, nerazúměn.
Unvernehmlichkeit *f.* nerazločnost, nerazumnost.
Unvernunft *f.* neúm, brezumje, neumnost, nespamet (-i), nespametnost.
unvernünftig neúměn, brezúměn, nespámetěn.
unverrichtet neopravljen; —er Dinge zurückkehren s praznimi rokami od. nič ne opravivši vrniti se.
unverſchämt nesraměn, brezsraměn.
Unverſchämtheit *f.* nesramnost, brezsramnost.
unverſchuldet nezaslužen; (ohne Schulden) nezadolžen; —erweiſe po nedolžnem.
unverſehens *adv.* neprevidoma, iz nenada, nagloma.
unverſehrt nepoškodován, neranjen, neoskrunjen.
unverſichert nezavarován.
unverſiegbar neusahljiv, neizčrpěn.
Unverſiegbarkeit *f.* neusahljivost, neizčrpnost.
unverſöhnlich nespravěn, neutolažen.
Unverſöhnlichkeit *f.* nespravnost, neutolažnost.
unverſorgt neoskrbljen, nepreskrbljen.
Unverſtand *m.* nespamet (-i), brezumje.
unverſtändlich nerazumljiv, neumevěn, nedoúměn.
unverträglich nesložěn, nestrpěn, nespravěn.
Unverträglichkeit *f.* nesložnost, nestrpnost, nespravnost. [ma.
unverweilt *adv.* nemudno, nemudo-

unverwelklich nevenljiv, nezvenljiv, neovenljiv; *fig.* večen, stanovitén, neminljiv.
unverwendbar neporabén.
unverwerflich nezavržén.
unverweslich nestrohljiv.
unverwundbar neranljiv.
unverwüſtlich nerazrúšen.
unverzagt neustrašen, neprestrašen, neplašén, srčén.
Unverzagtheit *f.* neustrašenost, neplašnost, srčnost.
unverzeihlich neodpustén, neprizanesén.
unverzehrt nepoužit, nesneden.
unverzüglich *adv.* neutégoma, nemúdoma, brez odloga, brez odlaska (odlastka), brž, pri tej priči.
unvollendet nedokončán, nedovršen; — laſſen ne dokončati, ne dovršiti, ne dodelati, ne dognati (-ženem).
unvollkommen *adi.* nepopóln; *adv.* nepopolnoma.
Unvollkommenheit *f.* nepopolnost.
unvollſtändig nepopóln, nedovršen, nedokončán, nedodelan.
Unvollſtändigkeit *f.* nepopólnost, nedovršenost.
unvorbereitet nepripravljen.
unvorgeſehen, unvorhergeſehen *adi.* nenaděn, neumišljen; *adv.* nenádoma.
unvorſätzlich *adi.* nenamišljen, nenakanjen; *adv.* nehoté, ne nalašč, ne s premiselkom.
unvorſichtig nepreviděn, nepazén, neprezén; —erweiſe po neprevidnem.
Unvorſichtige *m.* neprevidnež.
Unvorſichtigkeit *f.* neprevidnost, nepaznost.
unvortheilhaft nekoristén, neugoden; er hat eine —e Meinung von dir ne misli dobro od. ugodno o tebi.
unwahr neresničén, neistinit.
Unwahrheit *f.* neresnica, neistinitost.
unwahrſcheinlich neverjetén.
Unwahrſcheinlichkeit *f.* neverjetnost.
unwegſam brezpotén, nehoděn, nedohoděn, neprehoděn.
unweiblich neženski, ženski neprimerén od. nepristojén.
unweit *praep.* ne daleč od, blizo.
Unweſen *n.* razsájanje, razgrájanje, rogoviljenje; ſein — treiben razsájati, razgrájati, rogoviliti.
unweſentlich nebistvén.
Unwetter *n.* grdo vréme (-na), ne vréme, nevihta.
unwichtig nevažén, malovažén, ne imenitén.
unwiderlegbar, unwiderleglich neovržén, nespodbitén, kar se ovréči ne da
unwiderruflich nepreklicén, neopo rečén.
unwiderſtehlich nepremagljiv, komu se ne more ustáviti od. upréti.
Unwille *m.* nevolja, nejevolja, hud voljnost.
unwillig nevoljén, nejevoljén, hud
unwillkürlich *adi.* nehoté, nehoten nerad; *adv.* nehoté, proti volji svoj
unwirkſam neizdaten, kar ne izd kar ne pomaga.
unwirthbar, unwirtlich negostén, brez ljúden, brezljudnat.
unwirthſchaftlich nevarčen, zapravljiv
unwiſſend *adi.* nevedén, nevešč; *ad* nevedoma, po nevednosti.
Unwiſſende *m.* nevednež.
Unwiſſenheit *f.* nevednost, neznanj
unwiſſenſchaftlich neznanstven.
unwiſſentlich *adv.* nevédoma, pozn doma, nevedóč, iz nevednosti.
Unwohlſein *n.* slabost, bolehnost
unwürdig nevreden; (unanſtändig nedostojén, nepristojén.
Unzahl *f.* brezštevilna množica množina, neznano veliko število; — Leute silna množica od. silno vilo ljudij, brez števila ljudij.
unzählbar, unzählig brezštevilen, brojén, nepreštét.
Unzählbarkeit *f.* brezštevilnost, nebro
unzähmbar neukrótèn, neukročen.
unzärtlich neljubezniv, nemil.
Unze *f.* unca, uncija; *(felis unc* onsa, jaguar.
Unzeit *f.* neugodni čas, nepravi č nečas; zur — ne o pravem času.
unzeitig negoděn, nezrél; —e Geburt negodni porod, spláv; ein — Geborne negodnik, negodnják, negodè; — Frucht goléneč.
Unzeitigkeit *f.* negodnost, nezrelost
unzerbrechlich nezlomén, nerazbitn
unzergänglich (im Waſſer nicht auflöslich) neraztopén, neraztajen.

unzerlegbar nerazložēn, nerazdelēn.
unzerſtörbar neporúšēn, nerazrúšēn.
unzertrennlich nerazločēn, nerazdružēn.
Unzucht *f.* nečistost, sramodejstvo, spohót (-i), spohotnost; — treiben nečistovati, nečisto živéti.
unzüchtig nečist, nesramēn, spohotēn.
Unzüchtigkeit *f.* nečistost, nesramnost, spohotnost, poltenost.
unzufrieden nezadovoljēn.
Unzufriedenheit *f.* nezadovoljnost, nezadovoljstvo.
unzugänglich nepristopēn; den Laſtern —es Herz pregreham zaprto od. nepodvrženo srce; dem Winde —er Ort zatišje, zavetje.
Unzugänglichkeit *f.* nepristopnost.
unzukömmlich nápačēn; nespodobēn, nepriličēn.
Unzukömmlichkeit *f.* napaka, neprilika, nespodobnost.
unzulänglich nedostatēn, nezadostēn, nedovoljēn; premajhēn, premál; prekratēk; preozēk.
Unzulänglichkeit *f.* nedostatnost, nezadostnost, nedovoljnost.
unzuläſſig nepripustēn, nedopustēn, nedovoljen.
Unzuläſſigkeit *f.* nepripustnost, nedopustnost, nedovoljenost.
unzureichend ſ. unzulänglich.
unzuſtändig nepristojēn.
Unzuſtändigkeit *f.* nepristojnost.
unzuverläſſig nezanesēn, nezanesljiv.
Unzuverläſſigkeit *f.* nezanesnost, nezanesljivost.
unzweckmäßig neprimerēn, nepriličēn.
Unzweckmäßigkeit *f.* neprimernost, nepriličnost.
unzweideutig nedvoumēn, nedvoznačēn, jasēn, očitēn.
unzweifelhaft nedvomēn, nedvomljiv.
üppig brstēn, bujēn, bohotēn.
Üppigkeit *f.* brstnost, bujnost, bohotnost.
Ur *m.* tur; Ur- (in Zuſammenſetzg.) pra-, pre-, prvotni, prvobitni.
Urahn *m.* praded, praotēc.
uralt prastár, starodavēn, davēn.
Uran *m.* (Metall) urán.
Uranfang *m.* prvi začetēk.
Uranus *m.* Urán.
urbar orēn, obdelan; —er Boden oranica; ein ungebautes Stück Landes — machen celino krčiti od. obdelovati.
Urbar *n.* urbár; Urbarial- urbárski.
Urbedeutung *f.* prvotni pomén.
Urbeginn *m.* prvi začetēk.
Urbeſtandtheil *m.* prvotni od. prvinski del, prvina.
Urbewohner *m.* prvi naselnik od. prebivalēc, prvoselēc.
Urbild *n.* prva od. izvirna podoba, izvirnik.
Urbildung *f.* pratvorba.
Ureltern *pl.* predstariši *pl.*, pradedje *pl.*, prédniki *pl.* [kinja.
Urenkel *m.* pravnúk; —in *f.* pravnú-
Urgebilde *n.* prvotna tvorba. [rovje.
Urgebirge *n.* pragorovje, prvotno go-
Urgeſchichte *f.* pradobna od. prvotna zgodovina, najstarejša zgodovina.
Urgeſtein *n.* prvotno kamenje.
urgieren (auf etwas dringen) prigánjati (k čemu), nagánjati od. siliti (na kaj); (den Schuldner) terjati, privijati.
Urgroßeltern *pl.* praroditelji *pl.*
Urgroßmutter *f.* prabábica, stare matere mati.
Urgroßvater *m.* pradéd.
Urgrund *m.* prvi od. prvotni vzrok.
Urheber *m.* začetnik, početnik, vzročnik; (Schöpfer) stvarnik; —in *f.* začetnica, početnica.
Urheberſchaft *f.* začetništvo, početništvo. [voda.
Urin *m.* scálnica, scalina, séč (-i),
Uringang *m.* scálnik, scalni žleb.
urinieren scati (ščim); oscati se.
Urinſtein *m.* kamen v mehurji.
Urkraft *f.* prvotna od. izvirna moč (-i).
Urkunde *f.* listina, pismo; Urkunden- pisemski, listovni.
Urkundenbuch *n.* pismenik, listovnik.
Urkundenlehre *f.* nauk o (starih) pismih od. listinah.
Urkundenſammlung *f.* zbirka od. nabira (starih) pisem od. listin.
Urkundenſtempel *m.* kolek za pisma od. listine. [nah.
urkundlich *adv.* po pismih, po listi-
Urlaub *m.* dopúst.
Urlauber *m.* dopústnik.

Urne *f.* ročka, žara, urna; (Aſchenkrug) pepelnik, pepelnják.

urnenförmig ročkast, žarast; pepelniku podoběn.

urplötzlich *adv.* ko bi trenil, v hipu, kot blisk, bliskoma. [delěk.

Urproduct *n.* surovi od. zemski pri-

Urproduction *f.* dobivanje surovih od. zemskih pridelkov.

Urquell *m.* prvi vir od. izvír, prvi počétěk.

Urſache *f.* vzrok; — ſein vzrok od. kriv biti (sem).

urſächlich vzročěn.

Urſchrift *f.* prvi od. izvirni spis, prvopis, izvirno pismo.

Urſitz *m.* prvi sedež, prasedež.

Urſprache *f.* prajezik, prvotni od. izvirni jezik.

Urſprung *m.* izvir, izvirěk; (Anfang) začetěk, počétěk, postaněk, korenina.

urſprünglich izvirěn; začetěn, početěn, prvotěn. [šče.

Urſprungsort *m.* izviralíšče, izhajali-

Urſtoff *m.* prvina, prvotna snov (-i).

Urſulinerin *f.* uršulinka.

Urtheil *n.* razsodba, razsoděk, sodba; (verurtheilendes) obsodba, obsoděk; ein — fällen razsoditi, sodbo storiti; — ſchelten, — izreči; *impf.* razsojevati, sodbo delati, — sklepati; das — vollziehen sodbo izvršiti, *impf.* izvrševati; (in d. Philoſ.) razsód, razsoděk; (Meinung) miſěl (-i), mnenje.

urtheilen sóditi; razsóditi, sodbo

niti od. storiti; *impf.* razsojevati, sod

sklepati od. delati.

Urtheilsabſchrift *f.* prepis razsodbe.

urtheilsfähig razsodẽn; zmožěn sv

miſěl izreči o čem.

Urtheilskraft *f.* razsodnost.

Urtheilsſpruch *m.* razsoděk, razsod

Urtheilsvollſtreckung *f.* izvršba razsod

Urthier *n.* praživál (-i).

Ururgroßmutter *f.* praprabába, dru

prabába. [prad

Ururgroßvater *m.* prapradéd, dr

Urvolk *n.* prvotni národ.

Urwahl *f.* prva od. prvotna volit

Urwald *m.* pragózd, nikdar ne

kani gozd.

Urwelt *f.* prvi svet, predpotopni sv

urweltlich prvosvetni, predpotop

Urweſen *n.* prvo bitje.

urwüchſig samorastěl.

Urzeit *f.* starodavnost, starodavni

pravěk, prvi časi *pl.*

Uſance *f.* običáj, naváda.

Uſo *n.* naváda; **Wechſel** *à uso* men

po navádi.

Uſurpator *m.* nepostavni polastitelj

prisvojitelj (zlasti prestola), usurpa

uſurpieren nepostavno polastiti

(česa), nepostavno prisvojiti si (k

Utenſilien *pl.* potrebščine *pl.*, pohišt

hišno orodje. [ž

Utopien *n.* deveta od. izmisljena

Utraquiſt *m.* utrakvíst.

V.

Vacant prazěn, izpraznjen.

Vacanz *f.* praznóta, prazno mesto; (Ferien) *pl.* počitnice *pl.*, počitne *pl.*

Vaccination *f.* ſ. Impfung.

vaccinieren ſ. impfen.

vacieren brez službe biti (sem).

vacierend brezslúžben, brez službe, brezpóseln. [ščina.

Vadium *n.* vložnina, várščina, jám-

vag dvojljiv, negotov, neodločěn.

Vagabund *m.* potepúh, potepin, potepínec, klátež, vlačúgar, skitalec.

vagabundieren potépati se, klátiti se, vlačíti se, skitati se.

Valentinskrankheit *f.* (Fallſucht)

davica; er wird von der — befal

bóžje ga meče.

Valet *n.* razhódnja.

Valuta *f.* vrednóta, veljáva.

Vampyr *m.* vampír, krvosés.

variabel izpremenljiv, premenljiv.

Variable *f.* premenljivka, premenlji

količína.

Variante *f.* razlika, izpremenek, r

notina (v rokopisih).

Variation *f.* preména.

Varietät *f.* ſ. Verſchiedenheit.

variieren ſ. abwechſeln.

Vaſall *m.* fevdni podložnik, vazál.
Vaſe *f.* (umetna) posóda, váza.
Vater *m.* óče (očéta), oča, otec; *fig.* roditelj; (in der Kinderſpr.) átej, tátej, tatèk; (Vorfahre) očák, prednik; Vater- očétov, óčin; očétovski.
Vaterbruder *m.* stric.
Väterchen *n.* očka.
Vaterhaus *n.* rojstna od. očinska hiša.
Vaterland *n.* domovína, očetnjáva, očevína; (Heimat) domačija.
vaterländiſch domoroden, domovínski, domáč.
Vaterlandsfreund *m.* domoljúb, domoroděc.
Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
Vaterlandsliebe *f.* domoljubje, domoródno čutje.
väterlich očétovski; očétov, óčin; d. —e Erbe očínstvo.
vaterlos brez očeta.
Vatermord *m.* očetomór.
Vatermörder *m.* očetomorec, ubijalec lastnega očeta; —in *f.* očetomorilka.
Vaterſchaft *f.* očétovstvo.
Vaterſchweſter *f.* teta. [slóv.
Vaterſegen *m.* očetov od. óčin blago-
Vaterſtadt *f.* rojstno od. rodno mesto.
Vaterſtelle *f.* očetovo mesto; — vertreten za očeta (komu) biti (sem), očeta namestovati. [litev.
Vaterunſer *n.* očenáš, Gospodova mo-
Vaudeville *n.* (sprva) národna pesen (-i); kratka veseloigra s petjem.
Vegetabilien *pl.* rastlinje, rastlinstvo.
vegetabiliſch rastlinski. [stvo.
Vegetation *f.* rast (-i), rašča; rastlín-
Vegetationsgrenzen *pl.* meje *(pl.)* rastlinstva.
vegetieren rasti (rastem), živéti kot rastlina; *fig.* životáriti.
Veilchen *n.* vijólica, vijóla, ljúbica.
veilchenblau vijoličen, vijólične barve.
Veitstanz *m.* bolezen (-i) sv. Vida, vidovica.
Vene *f.* (žila) dovodnica.
Venenblut *n.* otemnéla kri (krví).
Venerie *f.* (Luſtſeuche) francozi *pl.*, kršlji *pl.*, nesrámna bolezen (-i).
veneriſch na sramu bolen, nesramno bolen.
venös črnokrvèn.
Ventil *n.* zaklópnica, zaklópka.
Ventilation *f.* prevetrovanje.
Ventilator *m.* vetrílo.
ventilieren prevetriti, *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.
Ventilluftpumpe *f.* sesálka z zaklopnicami.
Venus *f.* Vénera; Živa, Lada; (Morgenſtern) danica, jútranjica; (Abendſtern) večérnica.
ver- (in Zuſammenſetzg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-.
verabfolgen izročiti, vróčiti, predati; *impf.* izróčati, vročevati, predájati.
verabreden ſich dogovoriti se, zgovoriti se, zmeniti se, domeniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.
verabredetermaßen *adv.* po dogovóru.
Verabredung *f.* dogovor, zmenek.
verabreichen podati (-dam), izročiti, razdati med —; *impf.* podajati, izročevati, razdajati med —.
verabſäumen zamuditi, zanemáriti, opustiti; *impf.* zamujevati, zanemárjati, opúščati; das Verabſäumte zamujéno.
verabſcheuen odúriti; *impf.* odurjávati (kaj); (ekeln) mrzeti —, gnúsiti se —, studiti se komu kaj.
verabſcheuenswert odurèn, gnusèn, mrzèk.
verabſchieden posloviti, odsloviti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustiti; (Truppen) razpustiti, *impf.* razpúščati.
verachten zaničevati, zamétati (-métam, -méčem), zametovati; zasmehovati. [lec.
Verächter *m.* zaničevalec, zasmehova-
verächtlich zaničljiv; zaničevalen.
Verachtung *f.* zaničevanje, zasmehovanje.
verachtungswürdig zaničljiv.
veralten zastaréti, ostareti.
veraltet zastarél, ostarél.
veränderlich premenljiv, izpremenljiv (spremenljiv); nestanovitèn.
verändern premeniti, preménjati, izpremeniti (spremeniti), predrugáčiti, preináčiti, izpreobrniti, preongáviti; *impf.* preminjati, izpreminjevati, izpreobráčati, preongávljati.

Veränderung *f.* preména, izpreména, izpremémba, izpreminjáva.

Veranlagung *f.* der Steuer priredba davka.

veranlaſſen povzročiti, napeljati (-peljem), povod dati (komu), napotiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; das Nöthige — potrebno učiniti, — ukreniti.

Veranlaſſung *f.* povzročitêv, povod, vzrok.

veranſchaulichen predočiti, ponazoriti; *impf.* predočevati.

veranſchlagen ceniti; precéniti.

veranſtalten na-, pripráviti, na-, prirediti, učiniti; *impf.* na-, pripravljati, na-, prirejevati.

Veranſtaltung *f.* prirédba, prireditêv, na-, pripráva.

verantworten odgovor dati (dam), *impf.* odgovorên biti (sem), odgovárjati —, odgovor dajati (dájem) za kaj; — ſich zagovarjati se, pravíčiti se, opravičevati se.

verantwortlich odgovorên.

Verantwortlichkeit *f.* odgovornost.

Verantwortung *f.* odgóvor, zagóvor; zur — ziehen na odgovor poklicati (-kličem).

verarbeiten podelati, *impf.* podelovati; unnütz — potratiti; *fig.* einen — obdelati koga, *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovanje; potráta; obdelávanje.

verargen za zlo vzeti (vzamem), zamériti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), v zlo šteti (štejem), zamérjati.

verarmen u-, obóžati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdati (-dam), potrošiti, potrósiti, razdati; *impf.* izdajati, trositi, razdajati.

Verausgabung *f.* izdaja, razdaja, potrošek.

veräußerlich prodajên, oddajên.

veräußern prodati (-dam), razpečati; oddati, iznebiti se (česa); *impf.* prodajati, razpečavati, oddajati.

Veräußerung *f.* prodája, razpečanje; oddaja.

verbacken zapeči (-pečem); *adi.* zapečên, zapekèl.

verbal glágolên.

Verbale *n.* glágolnik, glagolno ime (iména).

Verband *m.* obvéza, prevéznica.

verbannen izgnáti (-žênem), prognati, iztírati; *impf.* izgánjati, progánjati, iztírávati.

Verbannte *m.* iz-, prognanec.

Verbannung *f.* prognánstvo, izgón.

verbauen zazídati, zadélati.

verbeißen požreti (-žrem), pogóltniti; *impf.* požírati; ſich — zagrizti (-grizem) se, zagrizniti se.

verbergen skríti (skrijem), prikríti, utajíti; *impf.* skrivati, prikrívati; ſich — skríti se, *impf.* skrivati se; verborgen halten skrivati.

verbeſſerlich popravên, popravljiv, poboljšljiv, zboljšljiv.

verbeſſern poprávíti, zboljšati, poboljšati; *impf.* poprávljati, z-, poboljševati.

Verbeſſerung *f.* poprava, popravek, zboljšek, zboljšava.

verbeugen ſich pri-, pokloníti se; *impf.* pri-, poklánjati se.

Verbeugung *f.* priklón, poklón.

verbiegen preganíti, zvežíti, skrivíti; *impf.* pregíbati, vežíti, krivíti.

verbieten prepovédati (-vém), zabraníti; *impf.* prepovédati (-vedam), prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vezati (vežem), druliti, jediníti, stíkati, sklepati, zlagati; zvezati, združiti, zjediníti, skleníti, zložiti; (d. Augen) zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati; (d. Kopf) povezati, *impf.* povezovati; (e. Wunde) obézati (obežem), obvezati; *impf.* obezovati; (eine Wunde frisch —) previti (-vijem), *impf.* previjati; ſich — zavezati se, v zvezo stopiti, združiti se, skleníti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópati, združevati se, sklépati se; *(chem.)* spojíti se, *impf.* spájati se; (ehelich) oženíti se, omožiti se, v zákon stopíti, vzeti (vzamem) se, udati (-dam) se.

verbindend vezoč.

verbindlich vezalên, vezên, zavezan, obvezên; das iſt für mich nicht — ni me ne veže; (paſſ.) zavézan, dolžan, (höfl.) uslužên.

Verbindlichkeit *f.* obvéznost, zavéza, zaveznost, dolžnost; (höfl.) uslužnost.

Verbindung *f.* vezánje, povezovanje; zveza, združba, zjedinjenje, sestava; *(chem.)* spojína, spájanje; Verbindungs- zvezni, spojni, zavezni.

Verbindungsbahn *f.* spojna ob. zvezna železnica.

Verbindungslinie *f.* (črta) véznica.

Verbindungsmittel *n.* vezilo, spojilo.

Verbindungspunkt *m. (math.)* vezišče.

Verbindungszeichen *n.* vezáj.

verbittern greniti, pelíniti; ogreniti, ugreniti, opeliniti.

verbleiben ostati (-stanem), *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepiti, mámiti; o-, za-, preslepiti, omámiti, premámiti.

Verblendung *f.* zaslepljenost, slepost; slepílo, omáma, mamílo.

verblichen mrtēv, pokojni.

Verblichene *m.* pokojnik.

verblüfft osupēl, osúpnen, zbegan, preplašen.

verblühen ocvesti (-cvétem), ocveteti; *impf.* ocvétati.

verblümt *adv.* po cvetki, v priliki, v podobi.

verbluten izkrvavéti, vsa kri mu poteče, vso kri preliti (-lijem); *fig.* ugonóbiti se, obnemoči (-morem); eine Wunde — lassen pustiti rano dokrvavéti; die Sache hat sich verblutet reč je zaspála, — se je pozabila, — je utihnila.

verborgen skrit, skrivēn; im —en skriváj, skrivši, skrívoma, na skrivnem, skrivé; (d. Ort) skrivališče; — halten skrivati kaj; sich — halten skrivati se.

Verbot *n.* prepóved (-i); zabrana; e. — auf etw. legen zabraniti; Verbots- prepovedni.

Verbotsgesuch *n.* prošnja za prepoved.

verbotswidrig zoper prepoved.

verbrämen obrobiti, obšiti (-šijem).

Verbrauch *m.* porába, porabēk, použitēk, potrošek. [trošēn.

verbrauchbar porabēn, porabljiv, po-

verbrauchen porabiti, upotrebiti, potrošiti, obrniti za kaj; *impf.* porábljati, upotrebovati, obráčati za kaj; (Eßwaren) použiti (-žijem), pojesti (-jém); (v. Maurer) pozidati; (v. Papier) popisati (-pišem).

Verbrauchs- porabni, potrošni.

Verbrauchsabgabe *f.* porabnina, potrošnina, užitnina.

Verbrechen *n.* hudodelstvo, zločinstvo, zločín.

verbrechen etwas pregrešiti se, ogrešiti se s čim, okrivíčiti se, kako postavo prelomiti; was habe ich verbrochen s čim sem se pregrešil ob. zadólžil, kaj sem zakrivil.

Verbrecher *m.* hudodelec, hudodelnik, zločinec; —in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka.

verbrecherisch hudodelski, hudodelēn, zločinski; —e That hudodélstvo.

verbreiten širiti; razširiti, razprostrániti, razprostréti (-strem); *impf.* razširjati, razprostírati; (eine Nachricht) razglasiti, raznesti (-nesem); *impf.* razglašati, raznašati; sich — (durch Fortpflanzung) razmnožiti se, razploditi se, zarediti se; *impf.* razmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégniti se, *impf.* razlégati se; (v. Schmerzen) razboléti se; (von der Krankheit) razpasti (-pase) se, razlezti (-leze) se; prijémati (-jémlje) se; was ist wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahaja, to je malo prišlo med ljudi.

Verbreiter *m.* širitelj, razširjalec; razglasitelj, razglaševalec, raznašalec.

Verbreitung *f.* razširjatev, razširjanje.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorévati; *tr.* sežgati (-žgem), požgati, spáliti; *impf.* sežígati, požigati, paliti; (v. Wind) osmoditi; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéči (-pečem); sich — spéči (spékem) se, ožgati se, osmoditi se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogorel, zagorel, opáljen.

verbrennlich (z)gorljiv.

Verbrennlichkeit *f.* (z)gorljivost.

Verbrennung *f.* (z)gorenje, sežíg, sežiganje.

Verbrennungsproduct *n.* zgorelína, izgorína.

Verbrennungspunkt *m.* zapališče.
Verbrennungstemperatur *f.* toplina gorénja.
verbrettern obiti (-bíjem), opážiti.
Verbretterung *f.* obój, opaž.
verbriefen s pismom potrditi, *impf.* — potrjevati; ſich — s pismom se zavezati (-vézem).
verbringen (verſchwenden) zapráviti, potrátiti; *impf.* zapravljati; die Zeit — preživéti.
verbrüdern ſich bratiti se; pobrátiti se.
Verbrüderung *f.* pobratimstvo; (Bruderſchaft) bratovščina.
verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).
Verbrühung *f.* zapára.
verbrüten skáliti.
verbuchen vknjížiti, *impf.* vknjiževati.
Verbum *n.* glágol.
verbunden zjedínjen; zavézan, obvezan; ſ. verbinden.
verbünden ſich jedíniti se, drúžiti se; zjediniti se, združiti se, zavezati (-vézem) se.
Verbündete *m.* zavéznik; — *f.* zavéznica.
verbürgen pórok biti (sem) za kaj, porokovati, jámčiti; zajámčiti.
Verbürger *m.* pórok.
Verdacht *m.* sum, sumnja; im — haben jemd. na sumu od. slutu imeti (imám) koga, sum leti na koga, na koga sumiti, sumníčiti koga.
verdächtig sumẽn, sumljiv, sumnjiv.
verdächtigen ſ. Verdacht haben.
verdächtigend gern sumẽžljiv.
Verdächtigung *f.* sumničenje.
Verdachtsgrund *m.* razlog sumnje, sumljej.
verdammen obsoditi; pogubiti; *impf.* obsójati, pogúbljati; (theol.) prekleti (-kolnem), preklícati (-kličem); *impf.* preklinjati, preklicávati; (verwerfen) zavreči (-vržem), izvreči.
Verdammnis *f.* obsodba, obsoja; (theol.) prekletstvo, poguba, pogubljenje.
verdammt obsojen, preklẽt; (Verwünſchung) ich will — ſein strela naj me ubije.
Verdammte *m.* pogúbljenẽc; prekletník; — *f.* pogubljenka; prekletnica.
Verdammung *f.* ſ. Verdammnis.
Verdammungsurtheil *n.* obsodba.
verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpariti se; *impf.* izpuhtévati, izhlapévati.
verdämpfen izpáriti.
Verdämpfung *f.* hlapenje, izpárjanje.
Verdampfungsfähigkeit *f.* hlapljivost.
verdanken zahvaliti, *impf.* hvalo vẽdeti (vem), zahváljati; das habe ich ihm zu — za to se imam njemu zahvaliti; *fig.* temu je on kriv.
verdauen prebaviti, použiti (-žijem); *impf.* prebávljati.
verdaulich prebavẽn.
Verdauung *f.* prebáva, prebavljenje, prebavljanje; Verdauungs- prebavni.
Verdauungsorgan *n.*, —werkzeug *n.* prebavílo, prebavljálo.
Verdauungsſyſtem *n.* prebávje.
Verdeck *n.* krov, palúba.
verdeckbar pokrívẽn.
verdecken pokriti (-krijem), prikriti, zagrníti; *impf.* po-, prikrivati, zagrinjati; die Wahrheit — resnico prekriti.
Verdeckung *f. (astr.)* Occultation zakritje, okultacija.
verderben *tr.* kvariti, kaziti; pokvariti, izkaziti, izpriditi, pohabiti; (ſittlich) izpriditi, popačiti; *impf.* izprjati, izprijevati, pačiti; (zerſtören) ugonobiti, pokončati, zatreti (-trem, -tarem), porušiti, razdejati (-dém, -dénem); *impf.* ugonábljati, pokončevati, zatirati, razdévati; (ins Verderben ſtürzen) pogubiti, upropastiti (koga); *impf.* pogubljati, pogubljevati; (d. Magen) pohabiti, pokváriti; (die Freude) izkaliti, ogreniti, skrhati; *intr.* kaziti se, kvariti se; izkaziti se, pokvariti se, popáčiti se; (ſittlich) popačiti se, propasti (-padem); (v. Wein) izpriditi se, zbẽrsati se; (v. Bier) skisati se; (zugrunde gehen) poginiti, konẽc vzeti (vzamem).
Verderben *n.* (Handlung) pačenje, kaženje, kvar, kvara, izkaza, poguba, nesreča.
verderblich pogubẽn, pogíbelen, pogubonosẽn, kvarẽn, škodljiv.
Verderbnis *n.*, Verderbtheit *f.* izprijenost, popáčenost.
verdeutlichen po-, ob-, razjasníti; *impf.* po-, razjasnjevati.

verdeutſchen ponémčiti, v nemški jezik prevesti (-vedem); *impf.* ponemčevati, v nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostíti; *impf.* zgóščati, zgoščevati; *intr.* zgostiti se, zagostiti se; *impf.* zgoščevati se; (von Wolken) sprijeti (sprimem) se, zgostiti se; *impf.* sprijemati (sprijemam, sprijemljem) se, zgoščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostilo. [nikov).

Verdict *n.* razsod, razsodèk (porot-

verdienen služiti; prislužiti; (durch Arbeit) pridelati, pridobiti; *impf.* pridelovati, pridobivati; (als Landmann) prikmetovati; (als Dreſcher) primlatiti; (als Hausherr) prigospodariti ɔc.

Verdienſt *m.* zaslužèk, prislužèk, dobiček, zasluženo plačilo.

Verdienſt *n.* zaslúga; ein Mann von —en zaslužni mož; Verdienſt- zaslužni.

Verdienſtkreuz *n.* zaslužni križèc, križèc za zasluge.

verdienſtlich zaslužèn. [služkov.

verdienſtlos brez zaslužka, brez za-

Verdienſtmedaille *f.* zaslužna svetinja, kolanja.

Verdienſtorden *m.* zaslužni red.

verdingen ſich v službo stopíti, zadati (zadám) se. [čiti.

verdolmetſchen tolmáčiti; pretolma-

verdoppeln podvojíti, *impf.* podvájati; (die Schritte) podvizati se, pospéšiti (korake).

Verdoppelung *f.* po-, udvojba, podvojitèv.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojitve.

verdorben spáčen, popačen, izprijen, pokvarjen, skažèn, pohabljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popačenost, izprijenost, pokvarjenost, pohabljenost.

verdorren sehníti, veníti, sušiti se; usehníti, posušiti se, zveníti.

verdrängen izpodríniti, odríniti, odtisníti; *impf.* izpodrívati, odrívati; (d. Eſſen) zajédati.

verdrehen zasukati (-sukam, -sučem), zviti (zvíjem); prevrníti; *impf.* zasukávati, zvíjati; prevráčati; (den Arm) izviníti, izpahníti; (d. Wahrheit ɔc.) izkrhati, napak obrníti; *impf.* krhati, izpre-, izvračati; (d. Kopf) zmẽšati.

verdreifachen potrojíti, utrojíti; *impf.* trojíti, potrojevati.

verdrießen mrzi mi, pod nos se mi kadi; zamrzí mi, zagrení mi, pokadi se mi; laſs dich nicht — ne bodi ti žal.

verdrießlich zlovoljèn, čẽmerèn, zamerčèn; e. — machen ozlovoljiti koga.

Verdrießlichkeit *f.* zlovoljnost, čẽmernost, vnožljivost.

Verdruſs *m.* neprijetnost, zamera, zdražba, sitnost.

verduften izpuhtẽti, izdišati se, iz-, razvonjati se.

verdummen *tr.* bébiti; izbebíti; ponemíti; *intr.* ponemíti se, bebẽc ob. neumnẽ postati (-stanem).

verdunkeln temníti; o-, po-, zatemníti, omračiti, zamegliti; ſich — potemnevati, temnẽti, temníti se, mračiti se; oblačiti se; o-, potemnẽti, omračiti se; pooblačiti se.

verdunkelt potemnél, temẽn.

Verdunkelung *f.* mrak, pómrak; *(phil.)* potemnélost, temnóst.

verdünnen *tr.* tánjšati, tenčiti; raztanjšati; rédčiti; razrédíti, izrédčiti; *intr.* stánjšati se, izrédčiti se; verdünnte Luft redẽk zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, stanjšava; izredčenje.

verdunſten ſ. verdampfen.

verdurſten zažéjati se, žeje umreti (-mrem, -mrjem); *impf.* žeje umírati.

verdüſtern *tr.* omračiti, otemníti; *impf.* temníti; *intr.* omračiti se, otemneti; *impf.* temneti.

verdutzt osupẽl, osúpnen, zbegan.

veredeln plemenítiti, blažiti, žlahtníti; oplemenítiti, oblažíti, požlahtníti; *impf.* oblaževáti, požlahtnovati, pitomíti; veredelt (durch Cultur) pitovẽn, pitan, pitom.

verehelichen ženíti; oženíti; (v. Mädchen) možíti; omožíti, udáti (-dám); *impf.* udájati; ſich — ženíti se; oženíti se; možíti se; omožíti se, udati se.

Verehelichung *f.* ženitèv, možitèv, udája. [póved (-i).

Verehelichungsverbot *n.* ženitvena pre-

verehren častiti, spoštovati, čislati; počastiti; (ſchenken) darovati, podariti, pokloníti.

verehrenswert, verehrenswürdig častítljiv, častit, spoštljiv.

Verehrer *m.* častílec, spoštovalec; ljubimec.

Verehrung *f.* češčénje, spoštovanje, čast (-i); (Geschenk) dar, poklón.

verehrungswert ſ. verehrenswert.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich družèn, družljiv, zjedinljiv.

vereinbaren ſ. vereinigen.

vereinen jediníti, družiti, vezati (vežem), strinjati, sklepati, stíkati, spájati; zjediníti, združiti, zvezati, strniti, skleníti, spojiti; ſich — jediníti se, družiti se ꝛc.; mit vereinten Kräften z združenimi močmi.

vereinfachen jednovíti, upróščati; ujednóviti, uprostíti.

Vereinfachung *f.* uprostítev.

vereinigen jediníti, družiti; zjediníti, ujediníti; ſ. vereinen.

Vereinigung *f.* združba, združitev, zjedinjenje.

Vereinigungsort *m.* shajališče.

Vereinigungspunkt *m.* zjedinišče; stikalnik.

Vereins- društveni, družbeni.

Vereinsmitglied *n.* društvenik.

Vereinsthaler *m.* zvezni tólar.

Vereinswährung *f.* zvezna veljáva.

vereinzeln razjediníti, razposámiti.

vereinzelt *adi.* jedinít, pojedín, posámčn, posamezèn, samotežèn; *adv.* posámez, posámič.

vereiteln obrezuspéšiti, uničiti, ovréti (-vrem), izpodnesti (-nesem), podkopati (-kopljem), pokaziti; *impf.* ovirati, izpodnášati; dein Plan wurde vereitelt izpodletélo (ti) je; (die Freude) kaliti, krhati; izkáliti, izkrhati.

Vereitelung *f.* uničenje, ovržba.

verenden poginiti, *impf.* poginjati.

verengen zóžiti, zaóžiti, stesniti; *impf.* ožiti, zoževati, tesniti; ſich — zožiti se, stisniti se, skrčiti se; *impf.* ožiti se, zoževati se, stiskati se, tesniti se.

Verengung *f.* zoženje, tesnina, soteska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlaſſen) komu kaj po smrti za*pustiti*, zapustiti (kot dedščino).

verewigen ovéčiti, ovekovečiti, na ve- poslaviti.

verfahren (mit jemd.) s kom po- pati, — ravnati, — délati, — ne- se; (irrefahren) zavozíti.

Verfahren *n.* postópanje, postópek, ravnánje; (rechtl.) pravno postópanje, pravda.

verfalben orumenéti, porumenéti.

Verfall *m.* propád, propadanje; (des Hauſes) podrtija; in — kommen pro- pasti (-padem), opéšati, omágati, ome- móči (-morem); *impf.* propádati, pe- šati, omagovati, rakovo pot iti (grem), giniti; (Einbuße) izgúba, škoda.

verfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati, hirati; razpasti (-padem), razrušiti se, podreti (-drèm, -dere- se; *impf.* razpádati, podirati se, ruši- se; (in etw.) pasti, pogrezniti se, za- bresti (-bredem); *impf.* pádati, pogre- zovati se; (anheimfallen) zapásti, v ne- gubo iti (idem u. grem); in Krankheit — oboléti, zboléti; in Armut — ob- ubóžati, obóžati; (Einfall haben) do- mísliti se —, spomníti se česa, na misel kaj pride; *impf.* na misel kaj prihaja, (verfließen) potéči (-téčem), *impf.* po- tékati; *adi.* propadèl, zapadèl (pro- zapál); potekèl.

Verfallstag *m.* plačilni —, zapad- dan (dneva).

Verfallszeit *f.* plačilna —, zapad- doba od. obrok.

verfälſchen popáčiti, pokváriti; (Ur- kunde) ponarediti, *impf.* ponarejati.

Verfälſcher *m.* ponarejalec, kvarilec.

Verfälſchung *f.* kvarjenje, ponared- ba.

verfänglich zaplétèn, zapletljiv; za- jačèn, zvitorép, zvit.

verfaſſen spisati (-pišem), napisati, sestáviti, izdélati, zložiti; *impf.* spi- sovati, sestavljati, izdelovati, skládati, uprávljati.

Verfaſſer *m.* pisatelj, pisec, skladatelj, uprávnik; —in *f.* pisateljica, sklada- teljica.

Verfaſſung *f.* spisatev, spisáva, se- stáva; (Conſtitution) ustáva, ustav, upráva; Verfaſſungs- ustavni, upravni.

Verfaſſungsausſchuß *m.* ustavni —, upravni odsèk od. odbor.

verfassungsmäßig ustavēn, upravēn.

Verfassungsurkunde *f.* ustavno oder upravno pismo.

verfassungswidrig protiustavēn, protiupravēn.

verfaulen gniti (gnijem), trohneti, perēti; zgniti, segniti, strohneti, speréti.

verfechten braniti, potegovati se od. pogánjati se za kaj, zagovárjati; ſ. vertheidigen.

Verfechter *m.* zagovornik; ſ. Vertheidiger.

verfehlen zgrešiti; das Ziel — zgrešiti, ne pogoditi; den Weg — zaiti (-idem s pota); ich werde nicht — zu berichten ne bom opustil poróčati od. jáviti, gotóvo od. zanésno poročam od. javim.

verfeinden razpreti (-prem), oneprijatéljiti, oneprijázniti; ſich — spreti (sprem) se (s kom), zamériti se.

verfeinern tanjšati; stanjšati; *fig.* gláditi, líkati; ogladiti, olikati, omikati.

Verfeinerung *f.* stánjšanje; uglájenost, omikanost.

verfertigen narediti, izdélati, napráviti, izgotoviti, storiti; *impf.* naréjati, izdelovati, naprávljati, izgotávljati.

Verfertiger *m.* izdelovalec; ſ. Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; ſ. Erzeugung.

verfinſtern temniti, mračiti; zatemniti, pomračiti; ſich — temnéti, mračiti se; otemnéti, pomračiti se; (von Geſtirnen) mrkniti; (v. Himmel) oblačiti se; pooblačiti se.

Verfinſterung *f.* mrak, pomrak, mrkenje.

verflachen sploščiti.

Verflachung *f.* des Wiſſens, verflachtes Wiſſen površnost, površno znanje.

verflechten zaplesti (-pletem), preplesti; *impf.* za-, preplétati.

Verflechtung *f.* spletež.

verfliegen razkaditi se, izpuhteti, izhlapeti, izpáriti se, izkaditi se, razgubiti se; *impf.* raz-, izkajati se, izpuhtevati, izhlapevati, gubiti se; (v. Gerüchen) raz-, izdišati (-dišim) se; (v. d. Zeit) miniti, preiti (-idem), uteči (-tečem), preteči, zbežati (-bežim); *impf.* miniti, teči, hiteti; *fig.* razkaditi se, o-, uhladiti se, umiriti se, upasti (-padem), potolažiti se; ſich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletéti se; *impf.* zaletovati se.

verfließen u-, preteči; *impf.* utékati se, pretekati; (v. d. Zeit) ſ. verfliegen.

verfloſſen pretekél, minil, pretečén.

verfluchen prekléti (-kólnem), *impf.* preklinjati.

Verfluchte *m.* prekletnik; — *f.* preklétnica.

verflüchtigen ſich ſ. verdampfen.

Verfluſs *m.* preték; nach — eines Jahres čez leto; vor — dreier Wochen pred tremi tedni.

Verfolg *m.* nastop, nastopek.

verfolgen preganjati, poditi, tirati, pójati, gnati (ženem) se za kom *(intr.)*, dreti (derem) za kom *(intr.)*; d. Feind — sovražnika poditi, drviti, pritiskati za sovražnikom *(intr.)*, na pete mu biti (bijem) *(intr.)*, zasledovati ga; ein Wild — goniti —, zasledovati zver; den Weg — svoj pot iti (idem, grem); die Spur — slediti, po sledu iti, sledú se držáti (držim); den Rechtsweg — pravnim potom; einen Gedanken — slediti misel.

Verfolger *m.* preganjalec, zasledovalec, zatiralec.

Verfolgung *f.* pregánjanje, zasledovanje, preganjatev, zatira.

verfrachten na vozu dalje poslati (pošljem), *impf.* — pošiljati.

verfrieren zamrzniti, zmrzniti; *impf.* zamrzovati, zmrzovati.

verfroren zmrzél.

verfrüht prezgodnji, prenagljen.

verfügbar razpoložén, priprávljen, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpoložnost, premestljivost.

verfügen narediti (kaj s čim od. zastran česa), odrediti; *impf.* razpolágati; naprávljati, naročiti, zaukazati (-kažem); *impf.* naprávljati, naročati, zaukazovati; ſich — napótiti se, naprávljati se, podáti (-dam) se.

Verfügung *f.* narédba, odrédba; zaukáz, povélje, naročilo; es ſteht zu deiner — na razpoláganje ti je, stoji ti na voljo, zapovedúj.

verführbar razvožén, razpeljiv.

verführen razvoziti, *impf.* razvážati; (irreführen) zapeljáti (-péljem), zvodíti, zavésti (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer *m.* zapeljivěc, zvodnik, zavodnik; —in *f.* zapeljivka.

verführeriſch zapeljiv, zavoděn, zavodljiv, zvodljiv, zamamljiv.

Verführung *f.* zapeljanje, zapeljáva, zapeljevánje, zavedba.

verfüttern klasti (kladem), pokladati; poklasti, pokrmiti; (durchs Futter verderben) preopasti (-pasem), prepasti, pre-, zakrmiti.

vergaffen ſich zatelebati se, zazijati se, zaglédati se.

vergällen greniti, kaliti; ogreníti, opelíniti.

vergangen pretekěl, minil, prešěl, prejšnji; —es Jahr lani, lansko leto.

Vergangenheit *f.* preteklost, pretekli čas, minilost, préšlost.

vergänglich minljiv, begóč, preminljiv, nestalěn, nestanovitěn.

Vergänglichkeit *f.* minljivost, nestalnost, nestanovitnost.

vergarnen zamréžiti, zamotati, v mrežo uloviti.

vergeben prizanesti, odpustiti, spreglédati; *impf.* prizanašati, odpuščati, spregledávati; (abtreten) prepustiti, odstopiti; *impf.* prepuščati, odstópati; (von ſich geben) oddáti (-dam), *impf.* oddájati; (ein Amt) podeliti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dajáti (dájem); ſ. vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabádavo, zamán, brezuspéšno, brez uspeha.

vergeblich odpustěn, prizanesěn, odpustljiv, prizanesljiv; *adv.* ſ. vergebens; (umſonſt) prazěn, brezkoristěn, zastónjski, zamán, ničev, ničevěn; —e Mühe aufwenden prazno slamo mlatiti, pšenico po ledu sejati (sejem), bob v steno metati (méčem).

Vergeblichkeit *f.* ničevnost, ničnost, praznost.

Vergebung *f.* odpuščenje, odpuščanje, odpust, prizanesba; (einer Stelle) podelitěv; ſ. Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postaviti, predóčiti; *impf.* pred oči postavljati, predočevati.

vergehen *intr.* miniti, preiti (-idem), pre-, poteči (-tečem), jénjati, néhati, ponehati, preminiti; *impf.* minjévati, prehájati, pre-, potékati, ponehávati, preminjevati; (v. e. Geſchwulſt) splahniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durſt — žeje onemóči (-morem), — omágati, — umreti (-mrem, -mrjem); *impf.* žeje omagovati, — mreti (mrem), — giniti; vor Freude — skoprnéti (od) veselja; *tr.* prehoditi se čas, s hojo pregnati (-ženem); (beim Kartenſpiel) zadelíti; ſich — pregrešiti se; (irre gehen) zaiti (-idem), zablodíti, zagáziti, zagrešiti se.

Vergehen *n.* prestopěk, pregrešěk, zmota.

vergeiſtigen oduhóviti.

vergelten vrniti, povrniti, popláčati; *impf.* vráčati, vračevati, povraćati, povračevati.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povračba.

vergeſſen zábiti, pozábiti, zaboráviti; *impf.* pozábljati, pozabljevati, zaborávljati; ſich — spozábiti se, zapozábiti se.

Vergeſſenheit *f.* pozába; in — kommen pozábiti se; in — bringen izbrisati (-brišem) iz spomina, pozabiti.

vergeſslich pozáběn, pozabljiv.

Vergeſslichkeit *f.* pozabnost, pozabljivost; aus — pozabič, pozabivši, pozabljivši.

vergeuden zapráviti, potrátiti, iztrátiti, pognáti (-ženem), razsipati (-sipam, -sipljem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsipováti.

Vergewaltigung *f.* sila, preoblást (-i).

vergewiſſern zagotoviti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, zatrjevati.

vergießen preliti (-lijem), *impf.* prelivati, prelijati; (Thränen) točiti, *impf.* pretákati; (verſchütten) razliti, izliti; *impf.* razlivati, razlijati.

vergiften ostrúpiti, zastrúpiti, trovati; (durch Gift tödten) zavdati (-dam), otrovati; *impf.* zavdájati; *fig.* okúžiti, *impf.* okuževati.

Vergiftete *m.* otrovaněc; — *f.* otrovanka.

Vergiftung *f.* zavdája, zavdánje, otrovánje, ostrupljenje.

Vergiſsmeinnicht *n.* potóčnica, mačje oči *pl.*

verglaſen *tr.* stekliti; postekliti, o-, postekleniti; *intr.* stekleneti; ostekleneti, ostekléti, postekliti se.

Vergleich *m.* pri(s)podoba, priméra, prílika; im —e zu v primeri k —, proti —; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogódba.

vergleichbar prispodoběn, primerèn.

vergleichen primériti, pri(s)podobiti; *impf.* pri(s)podábljati; (verſöhnen) správiti, pobógati, pobótati, pomíriti; *impf.* správljati, bótati, pomírjati; ſich — dogovoríti se, pogoditi se, poravnáti se; spraviti se, pobógati se, pobótati se, pomíriti se; *impf.* dogovárjati se, pogájati se; spravljati se, pomirjati se.

Vergleichs- poravnálni. [pisnik.

Vergleichsprotokoll *n.* poravnalni za-

Vergleichung *f.* pri(s)podabljanje, primerjatév, primerjáva, prispodobitév.

Vergleichungsgrad *m.*, —ſtufe *f.* primerjalna stopnja.

Vergleichungspunkt *m.* srednji člen pri(s)podobe, pri(s)podobíšče. [méroma.

vergleichungsweiſe *adv.* primerjaje, pri-

verglühen dožáriti.

Vergnügen *f.* veselje, rádost, zabáva.

vergnügen ſich veseliti se, radovati se, zabávati se.

vergnügt vesél, radostèn, dobrovoljèn, dobre volje.

Vergnügung *f.* veselica, zabáva.

vergnügungsſüchtig zabavoljubèn.

vergolden pozlatiti, *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevalec.

Vergoldung *f.* pozláta.

vergönnen privoščiti, priželéti; *impf.* privoščevati; es war mir nicht vergönnt ni mi bilo dopuščeno, — usójeno.

vergöttern obóžiti, med bogove uvrstiti od. prišteti (-štejem); *impf.* obožávati, med bogove uvrščevati od. prištevati.

Vergötterung *f.* obožávanje.

vergraben zakopáti (-kópljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrébati.

vergreifen (d. Ware) razpopasti (-padem); die Ware iſt vergriffen blago je razpečano od. razprodano, — je pošlo; ſich — seči (sežem) od. zaletéti se v kako pravíco; (an jmd.) lotiti se koga; an heiligen Dingen — oskruniti svete réči; an den Geſetzen — prestopíti od. prelomiti postave.

vergrößern véčati, vékšati, veličiti, veličati; povéčati, povekšati, poveličiti, poveličati; *impf.* povečávati, povekševati, poveličevati; (erweitern) razširiti, *impf.* razširjati, razširjevati; (vermehren) pomnožiti, vzmnožiti; *impf.* množiti, pomnoževati; ſich — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* naraščati, narastati.

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povéčanje, povekšáva; razširjatév; vzmnožba; Vergrößerungs- večajoči, večalni, vekšalni, povekševalni.

Vergrößerungsform *f.* večajoča oblika.

Vergrößerungsglas *n.* večálo.

vergüten povrniti, škodo poravnati, — nadomestiti; *impf.* povračati, škodo poravnati, — nadoméščati.

Vergütung *f.* povračílo, odména; (Belohnung) nagráda.

Verhaft *m.* zapór.

Verhaftsbefehl *m.* povelje koga zapreti.

verhaften zapréti (-prem), v zapor od. jeco dejati (dem, denem), — vtakniti; *impf.* zapirati, v zapor devati (devam, devljem).

Verhaftete *m.* jetnik, ujetnik; — *f.* jetnica, ujétnica.

verhallen razdoneti, izgubiti se; *impf.* razdonévati, izgubljati se, pojemati (-jemam, -jemljem).

verhalten (zu etw.) mórati, síliti; primórati, prisiliti; (verbergen) zatajiti, utajiti, zamolčati (-molčim); *impf.* tajíti, prikrivati; (den Athem) zadržáti (-držím), pridržati; *impf.* pridrževati, dušiti; ſich — biti (sem), imeti (imam) se; es verhält ſich ſo táka je; e. Sache verhält ſich zur andern wie — reč proti réči je (se imá) kakor —; (fittl.) vesti (védem) se, nositi se, délati, počéti (-čnem), počénjati.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje.

Verhältnis *n.* razmerje, razmér, razmér (-i); (Beziehung) odnós, odnošáj, ozir; im —e zu v primeri k —.

Verhältniserponent *m.* kazalec (eksponent) razmera.

Verhältnisglied *n.* člen (razmera).
verhältnismäßig razmerèn, sorazmerèn.
Verhältnisquotient *m.* količnik razmera.
Verhältnisrechnung *f.* razmerni računˊ.
Verhältniswort *n.* razmernik, prédlog.
Verhältniszahl *f.* razmerno od. razmersko število.
Verhaltungslehre *f.* nauk o vedenji.
Verhaltungsregel *f.* pravilo od. vodilo ravnánja, — vedenja.
verhandeln *tr.* razprodati (-prodám), *impf.* razprodájati; obravnávati, razpráviljati; *intr.* pogájati se, dogovárjati se.
Verhandlung *f.* obravnáva, razprava, dogovor; razprodaja.
Verhandlungstag *m.* obravnavni dan (dneva), za obravnavo določeni dan.
verhängen zavésiti, zastreti (-strem), zagrníti, zaslonìti; *impf.* zavešati, zastírati, zagrinjati, zaslanjati; (über jmd.) nakloniti, pri-, usoditi, umériti; *impf.* naklánjati, pri-, usojati; (Strafe) odločiti, odmeriti, skleniti, izreči (izrečem); *impf.* odločevati, odmérjati, sklépati, izrekati; den Zügel — brzdo spustiti, — popustiti; mit verhängtem Zügel gesprengt kommen na skok —, na splav pridirjati.
Verhängnis *n.* usoda, kob (-i).
verhängnisvoll usodèn, usodepóln, kobèn.
verharren vstrájati, stanovitèn ostati (-stanem), biti (sem) in ostati; *impf.* stanovitèn ostajati.
verhärten *tr.* strditi, zatrditi; *impf.* s-, zatrjevati; (d. Herz) zakrkniti; (d. Unterleib) zapirati, zapékati; *intr.* otrpniti, zakrkniti; (v. Blut) sesésti (-sedem) se, zgostiti se; (v. Fett) okreníti se, zagúliti se.
verhärtet otrpèl, otrpnen, opokèl, trdovratèn.
Verhärtung *f.* trdína, zatvrdina; (des Herzens) trdovratnost, zakrk, opóklost; (des Unterleibes) zapor, zapeka; (einer Wunde) zagulèk. [zamotáti.
verhaspeln zatakníti, *impf.* zatíkati;
verhaßt sovražèn, zópern, mrzèk, omrzljiv, odurèn; — machen mráziti; *omráziti*, pristúditi.

Verhau *m.* zaséka, zasèk, pregrája.
verhauen zasekáti, z zaséko pregoditi, pot zavaliti od. založiti; *impf.* sekovati, z zaséko pregraditi.
verheeren opustošiti, razdejati (-nem), pokončati, popléniti, zatrem (-trem); *impf.* pustóšiti, razdévati (-vam, -devljem), pokončevati, plenìti, zatírati.
Verheerung *f.* pustošenje, razdevanje.
verhehlen prikríti (-krijem), pretajiti; *impf.* prikrivati, skrivati, pretikati; (d. Wahrheit) zatajiti, zamolčati (-molčím).
verheilen *tr.* celíti; zacelíti; *intr.* celéti; zaceléti, zacelíti se, sceliti se.
verheimlichen s. verhehlen.
verheiraten sich (v. Manne) ženiti se, oženiti se; (v. Weibe) možiti se; omožiti se, udati (-dam) se.
Verheiratung *f.* ženitèv, oženitèv, možitèv, omožitèv, udája.
verheißen obljubíti, *impf.* obetati (-betam, -bečem).
Verheißung *f.* obljúba, obét.
verhelfen pomoči (-morem), pripomoči, pripomagati.
verherrlichen slaviti, veličati; razslaviti, poveličati; *impf.* razslavljati, poveličevati.
Verherrlicher *m.* slavitelj, proslavitelj.
Verherrlichte *m.* proslávljenèc.
Verherrlichung *f.* slava, veličanje, poslávljenje.
verheren začárati, začíniti, narediti komu.
verhindern ubraníti, ovreti (-vrem), zadržati (-držím), pre-, zapréčiti; *impf.* braniti, ovírati, zadrževati.
Verhinderung *f.* ovira, ovirék, zapréka, zadržek.
Verhinderungsfall *m.*, im —e če je kdo zadržán, če kdo ne utegne.
Verhinderungsursache *f.* zadržni vzrok.
verhöhnen zasramovati, zasmehovati, ponášati, rogati se komu.
Verhöhnung *f.* zasramba, zasramovanje, zasmeh, roganje.
Verhör *m.* zasluh, zaslišanje, izpraševanje.
verhören zaslíšati (-slíšim), izpraševati; *impf.* zaslíševati, izpraševati.

Verhörzimmer *n.* zasliševalnica, izpraševalnica.

verhüllen zagrniti, pregrniti, zastreti (-strem), prekriti (-krijem), odeti (-denem), zagáliti; *impf.* za-, pregrinjati, zastirati, prekrivati, odévati; (verheimlichen) prikriti, *impf.* prikrivati.

verhungern lakote umreti (-mrem, -mrjem), glada poginiti.

verhungert sestradan.

verhunzen pokvariti, izpakedrati, izkaziti.

verhüten preubraniti, ubraniti, odvrniti, obvarovati; *impf.* odvračati.

Verificator *m.* overovatelj.

verificieren ovériti, overóviti.

verirren ſich zaiti (-idem), zablodíti, zabresti (-bredem), zagaziti, zatepsti (-tepem) se, izgubiti se; *impf.* zabredati, izgubljati se.

Verirrung *f.* blodnja, zmota, zmotnjáva, pomóta.

verjagen izpoditi, pregnati (-ženem), odgnati, razgnati, spókati; *impf.* razpójati, pre-, od-, razgánjati.

verjähren zastaréti, zastárati se.

verjüngen mladíti; pre-, pomladíti, prenoviti; *impf.* pre-, pomlajevati, prenávljati; *(math.)* omáliti; *(arch.)* zóžiti, *impf.* zoževati; verjüngter Maßſtab omáljeno merílo; ſich — mladíti se; omladéti, prenoviti se; *impf.* omlajevati, prenávljati se.

Verkauf *m.* prodája; zum — na pródaj; — mit Vorbehalt des Wiederverkaufes prodája na rešílo.

verkaufen prodáti (-dám), razprodati, razpečati; *impf.* prodájati, razprodajati, razpečávati; na pródaj imeti (imám).

Verkäufer *m.* prodajalec; —in *f.* prodajálka.

verkäuflich prodajen, na pródaj.

Verkaufs- prodájni.

Verkaufsgewölbe *n.*, **Verkaufslocale** *n.* prodajalnica, štacuna. [cena.

Verkaufspreis *m.* kup, cena, prodajna

Verkehr *m.* promét; (Handelsverkehr) trgovina, kupčija; (Umgang) občenje.

verkehren tržíti, trgovati, kupčevati; (umgehen) občíti, občevati, družíti se, shájati se; (fahren) voziti se, pluti (plovem); ſ. umkehren.

Verkehrsmittel *n.* pomóček od. sredstvo za kupčijo; občílo.

Verkehrsweg *m.* kupčijski pot.

verkehrt *adi.* prevrnen, zvrnen; (ſittl.) naopačen, napačen, popačen, izprijen; *adv.* naopak, nápak, naróbe.

Verkehrtheit *f.* naopáčnost, napáčnost, popáčenost, izprijenost; obrtica.

Verkehrung *f.* ſ. Umkehrung.

verkeilen zag(v)ozdíti, zakliníti, s klinom zabíti (-bijem); *impf.* — zabíjati.

verkennen ne izpoznáti (-znám), zmotíti se nad čim; *impf.* ne izpoznávati.

verketten verížiti, z verigo od. lancem vezati (vézem); zverížiti, — zvezati; *fig.* strníti, stakníti, zjedíniti, zvezati; *impf.* strínjati, stikati, jedíniti, vezati; gut verfettet dobro vézan, povézan; eng verfettet tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Verkettung *f.* povéza.

verkehern za krivoverca imeti (imám) od. razglasiti; *impf.* — razglašati, pítati (koga) s krivovercem; (zum Ketzer machen) pokrivovériti.

verkieſeln kremeníti se; okremeníti se.

verkitten zalépiti, zamázati (-mažem).

verklagen tožíti; zatožíti.

Verkläger *m.* tožník, zatožník; —in tožnica.

Verklagte *m.* tóženec, zatóženec; — *f.* tóženka, zatóženka.

verklären ozáriti, objasníti, ujasníti, razbístriti; *fig.* poveličati, oslaviti, razsláviti, preobráziti, izpremeníti; *impf.* poveličevati, o-, razslavljati, preobraževati, spreminjati.

Verklärung *f.* osláva, oslavitev, preobraženje, spremin, izpremenjénje.

verkleiden opážiti, obložiti, prevléči (-vlečem); *impf.* opáževati, obkládati; ſich — preobléči (-oblečem) se, *impf.* preoblačíti se.

Verkleidung *f.* opážba, obklada; preobléka.

verkleinern mánjšati, máliti, mánjiti, drobíti; po-, umánjšati, umáliti, umanjíti; *fig.* ponižati, na nič dejati (denem); *impf.* poníževati, na nič devati (devam, devljem).

Verkleinerung *f.* manjšatev, pomanjšatev, pomanjšanje.

Verkleinerungsglas *n.* manjšalo, manjšalno stéklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšalka, manjšalna beseda.

verkleiſtern zaklejiti.

verklingen razdonéti, razbrnéti.

verkneten zagnésti (-gnetem), za-, umésiti.

verknien zaklečáti (-klečím); preklečati.

verknöchern okosteneti, okoščeneti.

verknüpfen ſ. verbinden.

verkochen *tr.* pokuhati, zakuhati; *intr.* prekuhati se, u-, pokuhati se.

verkohlen *tr.* poogljeniti; *intr.* ogljenéti; izogljeniti se, izógljiti se.

Verkohlung *f.* ogljenitév.

Verkohlungsproceſs *m.* ogljenjenje.

verkommen na nič priti (pridem), izkaziti se, zbógati se.

verkörpern utelésiti, upóltiti; ſich — utelésiti se, upoltiti se, poživotiti se, meso postati (-stanem), *impf.* — postájati.

verkoſten ſ. koſten. [hrana.

Verköſtigung *f.* prehranítév; živež,

verkriechen ſich razlezti (-lezem) se, porazlezti se; kam lezti; zalezti; skriti (-krijem) se.

verkrümeln drobiti, drobtiniti, mrviti, mrvičiti; zdrobiti, razdrobiti, razmrviti.

verkrümmen kríviti, kljúčiti; skriviti, sključiti.

verkrüppeln ohrométi, zakrnéti, pokvéčiti se.

verkühlen ſich prehladiti se, premraziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlád, prehlája.

verkümmern *tr.* greniti, kaliti; zgreniti, izkaliti; *intr.* hujšati (se), hirati; shujšati (se); (v. Durſt) zažejati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznaniti, naznaniti, razoznaniti, razglasiti, oklícati (-kličem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati. [klicar.

Verkündiger *m.* oznanjevalec; glasník,

Verkündigung *f.* oznanilo, oklic, razglasilo, navestilo; Mariens — Marije Device od. Marijino oznanjenje.

Verkündung *f.* objáva, objavljenje.

verkünſteln premójstriti in skaz. preumetničiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, okratiti, skratiti, prikrajšati, skrajšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; ſich die Zeit — kratek čas si delati, kratiti, časiti se; (den Lohn) utrgati, *impf.* utrgávati.

Verkürzung *f.* prikrajšanje, prikratév, prikrajšek. [áj.

Verkürzungszeichen *n.* kratica, (s)kra-

verlachen za-, posmehovati se, -smejati (smejem) se od. rógati se koga.

verladen naložiti, natovóriti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložiti od. natovóriti.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba; izdánje.

Verlags- zalóžni. [gárna.

Verlagsbuchhandlung *f.* založna knji-

Verlagskoſten *pl.* založni stróški pl.

Verlagsrecht *n.* založna pravica.

verlangen zahtévati, hotéti (hočem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wiſſen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, hrepenénje.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžiti; *impf.* podaljševati. [šava.

Verlängerung *f.* podaljšek, po-, zdalj-

verlangſamen opočásniti; ſ. verzögern.

Verlaſs *m.* zapuščina, ostavščina, zapuščeno blagó od. premoženje.

verlaſſen zapustiti, pustiti, ostáviti; *impf.* zapúščati, púščati, ostavljati; (unterlaſſen) opustiti, *impf.* opuščati; ſich — zanesti (-nesem) se, zaúpati; *impf.* zanášati se; —er Ort samija; —e Waiſe samohrána siróta.

Verlaſſenſchaft *f.* ſ. Verlaſs.

Verlaſſenſchaftsabhandlung *f.* obravnava zapuščine, zapuščinska obravnava.

Verlaſſenſchaftscurator *m.* oskrbnik zapuščine.

Verlaſſenſchaftsgläubiger *m.* úpnik zapuščine. [masa.

Verlaſſenſchaftsmaſſe *f.* zapuščinska

Verlaſſenſchaftsvermögen *n.* zapuščina, premoženje od. blagó, zapuščina, ostavščina. [verin.

verläſslich zanesen, zanesljiv, zve-

verläſtern ogrdíti, opsovati.

ıub *m.* dopuščenje, dovoljenje.
ıuben z listjem pokriti (-krijem), élati.
ıuf *m.* preték; **nach** — **eines** ob letu, za leto dnij; **nach** — **i Tagen** čez tri dni; **den** — **der** eržáhlen prigodbo natanko od. no povédati (-vém).
ıufen teči (tečem), hitéti; pre-ıiniti; **ſich** — razteči se, raz-(-bežim), razprhniti se, razkro-; (vom Vieh) razbezljáti; (irre zatéči se, zablodíti, izgubiti se; illard) zaletéti se.
ıutbaren razglasiti, oznaniti, na dati (dam), oklícati (-klíčem); azglášati, oznánjati, oklicávati.
ıutbarung *f.* razglás, oznanílo.
ıuten, es verlautet právijo, slíšati se. [-bijem).
ben preživéti, prebíti (-bom, **gen** založíti, nekam dejati (dem, ; *impf.* zalágati, nekam dévati , devljem); (auf e. andere Zeit, preložíti; (verſchieben) odložíti, dlágati, odlášati; (ein Werk) , izdati (-dam) na svoj račún; alágati, izdájati; jmd. den Weg ú pot zadélati, — zastáviti, — ti; ſich auf etwas — poprijéti m) se česa, lotíti se česa.
gen *adi.* zméten, zméden, zmó-ıéšan, zbégan, osupél, v zadregi; Liegen) založán, preložán; — zmesti (-metem, -medem), zmo-ıéšati.
genheit *f.* zadrega, stiska; in — zadrégo pripráviti, ſ. **verlegen** ; **wir werden in arge — kommen** ıam bo predla, hudo nas bo). [nica.
ger *m.* založník; —in *f.* založ-**den** priskútiti, pristúditi, omrá-renîti, ogórčati, ogáditi.
hen razposoditi; podeliti, do-podati (-dam), podariti, poklo-*npf.* podeljevati, poklánjati.
ihung *f.* posojílo; podelitêv, po-, poklonitêv, podája.
ihungsrecht *n.* podájna —, pode-ravica. [litve.
ihungstag *m. dan* (dneva) pode-

verleiten zapeljáti (-péljem), zvoditi, s pravega pota odvrníti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s pravega pota odvráčati.
Verleiter *m.* zapeljivêc.
Verleitung *f.* ſ. Verführung.
verlernen pozabíti, iz spomina izgubíti; *impf.* pozábljati, iz spomina izgúbljati.
verleſen prebrati (-berem), *impf.* prebírati, brati od. čítati pred kom; ſich — začítati se, zlo čítati.
Verleſeliſte *f.* bralni imênik.
verletzbar poškodljiv, ranljiv.
verletzen kvaríti, vrédíti; pokvaríti, poškodovati, povrédíti, pohabíti; (verwunden) raníti; (d. Recht, Ehre ꝛc.) skrúniti, kvaríti, žaliti; oskrúniti; (Geſetz) prestópiti, prelomíti, prekršíti; *impf.* prelámljati; (Ordnung) motíti, rušíti.
verletzlich ſ. **verletzbar**.
Verletzung *f.* poškodovanje, poškodba, kvar, kvara, vred; oskrumba, oskrunitêv, žalitêv; prestóp, prestopêk, prekršêk, prelóm.
verleugnen tajíti; zatajíti, utajíti; *impf.* zatejevati.
verleumden obrekovati, obrékati, oprávljati, raznašati, obírati, na nič dévati (devam, devljem), grdíti, črníti, ogovárjati, obdájati.
Verleumder *m.* obrekovalêc, opravljivêc, ogovarjalêc; —in *f.* obrekoválka, opravljívka.
verleumderiſch obrekovalên, obrekljiv, opravljiv, ogovarjáv, obírav.
Verleumdung *f.* obréka, obrekovanje, opravljanje, obrôk.
Verleumdungsſucht *f.* opravljivost.
verlicitieren po dražbi prodati (-dám).
verlieben ſich zaljubíti se.
Verliebte *m.* zaljúbljenêc; — *f.* zaljúbljenka.
verlieren gubíti, trátiti; izgubíti, zapasti (-padem); *impf.* izgúbljati; **den Verſtand** — obnoréti, pámet izgubíti; **die Farbe** — obledéti; **den rechten Weg** —, **die Spur** — izgrešíti pravi pot, — pravo sled; **beim Spiele** — zaigráti; **durch ſchlechte Wirtſchaft** — zagospodáriti; **als Wirt, Jahrmann, Landmann** ꝛc. — zakrčmáriti, zaverša-

riti, zakmetovati ꝛc.; sich — izgubiti se, razgubiti se, porazgubiti se; (sich unbemerkt entfernen) izmúzniti se, natihoma pobrati (-berem) jo; in Gedanken — zamísliti se, *impf.* zamíšljati se. [nica.

Verlies *n.* (podzemeljska) ječa, tem-

verloben zaročiti, *impf.* zaróčati.

Verlöbnis *n.* zaróka, zaročitěv.

Verlobte *m.* zaročeněc, zaróčnik; — *f.* zaročénka, zaróčnica. [primámiti.

verlocken zvábiti, privábiti, zvoditi,

verlockend vaběn, vabljív, mikalěn.

Verlockung *f.* vaba, vabílo, zvaba, zvabilo.

verloren izgubljén; zgrešen; — gehen izgubiti se, v izgubo iti (grem).

verlöschen *intr.* gasniti, ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* s. auslöschen.

verlosen žrébati; izžrébati.

Verlosung *f.* žrébanje, izžrébanje.

Verlust *m.* izgúba, izgubičěk, gubitěk; — leiden, — erleiden na izgubi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgubo.

verlustig werden izgubiti; (im Spiele) zaigráti; (im Processe) zaprávdati, zapásti (-padem).

vermachen zadélati, zapháti; *impf.* zadelávati; (im Testam.) voliti; (Speise) beliti; zabéliti, začíniti.

Vermächtnis *n.* volilo.

vermahlen pomléti (-meljem), zmleti.

vermählen sich omóžiti se, v zákon stopiti, udáti (-dam) se; (v. Mann) ženíti se; oženiti se, v zákon stopiti.

Vermählung *f.* poróka; ženitěv, udaja; možitěv.

Vermählungsfeier *f.* svátba. [va).

Vermählungstag *m.* poročni dan (dne-

vermaledeien prekleti (-kolnem), *impf.* preklinjati.

vermauern zazídati, *impf.* zazidovati.

vermehren množiti; pomnožiti, umnožiti; *impf.* po-, umnoževati; véčati; povéčati; sich — raz-, pomnožiti se; zarediti se, za-, razploditi se, razpasti (-pasem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zaréjati se, za-, razplojevati se; (v. Gewächsen) razrasti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung *f.* množitev, po-, raz-, umnožitěv, umnožáj, razmnož(ba), pomnož(ba); (v. Thieren) razplód; (von Gewächsen) razrást (-í).

vermeiden ogniti se, izogniti se (čemu); *impf.* ogibati (-gibljem) se.

Vermeidung *f.* ogíb; nach — ogniv[illegible] se; bei — weiterer Kosten da ne bo v[illegible] stroškov.

vermeintlich kakor se je mislilo, kako[illegible] se meni (da je); dozdevěn, domnevě[illegible]

vermelden oglásiti, naznaniti; *impf.* oglášati, naznánjati.

vermengen zméšati, poméšati.

vermenschlichen počlovéčiti.

vermessen mériti; izmériti, premeriti; *impf.* iz-, premérjati.

vermessen *adj.* drzěn, predrzěn, drzovít, smel, prezaupěn.

Vermessenheit *f.* drznost, predrzno[illegible] drzovítost, smelost, prezaúpnost.

vermessentlich s. vermessen.

Vermesser *m.* merěc, merilěc.

Vermessung *f.* merjenje, izmera.

vermieten v najém dati (dam), *impf.* — dajáti (dájem); sich — s. sich verdingen.

Vermieter *m.* najemodalěc.

vermindern mánjšati, máliti; z-, pománjšati, umáliti.

vermischen s. vermengen. [vit.

vermischt méšan, z-, poméšan, mo[illegible]

vermissen izgrešiti, pogrešíti; *impf.* pogréšati, pogrešévati; leicht — lahko utrpéti, *impf.* — utrpévati.

vermitteln posredováti; (Gegensätze) pomíriti, zmíriti.

vermittelst *praep.* s, z, s pomočjó.

Vermittelung *f.* posredovanje, posredništvo.

Vermittler *m.* posredovalěc, posrednik; mešétar; —in *f.* posredovalka, posrédnica.

vermodern trohnéti, prhnéti, gn[illegible] (gnijem); strohnéti, sprhneti, zgni[illegible] preperéti. [perél, trhl[illegible]

vermodert trohljèn, (s)trohnél, pre-

vermöge *praep.* po, zaradi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočjó.

vermögen premóči (-mórem), zmo[illegible] zmožěn biti (sem); (besitzen) im[illegible] (imám), premoči.

Vermögen *n.* (Möglichkeitsgrund) m[illegible] (-i), vzmožnost; (zeitl. Güter) imovi[illegible]

imétje, iménje, premoženje; (Fähigkeit) zmožnost; (Kraft) moč (-i).

vermögend zmožen, premožen, mogóč.

Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i) premoženja.

Vermögenserbin *f.* blagovnica. [nja.

Vermögensobject *n.* predmet premože-

Vermögensſtand *m.* stan imetja, vse premoženje.

Vermögensübertragung *f.* imovinski prenós.

Vermögensumſtände *pl.* premoženje; premóžnost.

vermöglich imovít, premožen.

vermorſchen ſ. vermodern.

vermummen ošémiti.

vermuthen meníti, misliti si, pri-, domišljati se, domnévati.

Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, dozdevék, miſel (-i); wider alles — nasproti vsaki nadi, vse drugače kakor se je mislilo; allem — nach kakor vse kaže, kakor je podóba.

vermuthlich *adi.* dozdevèn; *adv.* blézo, bajé, prej ko ne, brž ko ne, po vsej priliki.

Vermuthung *f.* dozdéva, dozdevék, domnévanje; (Verdacht) sumnja.

vernachläſſigen zanemáriti, zalenóbiti, z od. v némar pustíti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).

Vernachläſſigte *m.* zanemarjenik; — *f.* zanemárjenica.

Vernachläſſigung *f.* zanemárjenje, zanemarjanje, zanemára, némar (-i).

vernageln zabíti (-bijem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zagláviti, zagvozditi.

vernagelt *fig.* zabít, bútast.

vernähen pošíti (-šijem), zašíti; *impf.* zašívati.

vernarben zaceléti, zaceliti se, zarasti (-rastem) se.

vernehmen slíšati (slíšim); zaslíšati, začuti (-čujem); (gerichtlich) zaslíšati, izprášati; ſich — laſſen oglasíti se, izpregovoríti.

vernehmlich slíšen, razločèn, glasèn.

Vernehmlichkeit *f.* slíšnost, razločnost.

Vernehmung *f.* zaslíšanje.

verneigen ſich prikloníti se, *impf.* *priklánjati se.*

Verneigung *f.* priklòn, poklòn.

verneinen zanikati, odréči (-rečem); *impf.* zanikávati, odrékati.

verneinend nikálen, zanikálen.

Verneinung *f.* nikanje, zanik, zanikanje.

Verneinungswort *n.* nikálnica.

vernichten pokončáti, ukončáti, uníčiti, ugonóbiti, razdejáti (-dénem), porúšiti, strátiti, polomástiti; *impf.* pokončávati, ukončevati, uničevati, ugonábljati, razdévati (-devam, -devljem).

Vernichtung *f.* pokončáva, pokončánje, uničenje; — eines Vertrages ovržba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen zavédeti (-vém) se, izpametovati se.

Vernünftelei *f.* umstvovanje, umničenje, modrovánje.

vernünfteln umstvovati, umničiti, modrovati. [znánje.

Vernunfterkenntnis *f.* úmstveno spo-

vernunftgemäß *adv.* po pámeti.

vernünftig pámetèn, umèn, razumèn.

vernunftlos brezumèn, brez úma.

vernunftmäßig umèn, úmstven.

Vernunftmäßigkeit *f.* umstvenost, poúmnost.

veröden opustóšiti, v puščavo spreobrniti; *impf.* pustóšiti, v puščavo spreobráčati.

verödet pust, puščobèn.

veröffentlichen razglasíti, objáviti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, na znanje dajáti (dájem).

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (beſtimmen) ustanoviti, *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapisáti (-pišem), predpisati, zaukazáti; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete *m.* pooblaščenèc.

Verordnung *f.* ukáz, narédba.

Verordnungsblatt *n.* ukazni list.

verordnungsmäßig po ukazu, ukazu primerèn.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im —e po ukazu.

verpachten v zakúp od. v najém dáti (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

verpacken zložíti, *impf.* zlágati; kam správiti od. zamótati; *impf.* kam spravljati od. zamotávati.

verpalliſadieren obkóliti, s koli ográditi; *impf.* — ográjati.
verpanzern oklópiti.
verpaſſen zamuditi; zapozníti se; *impf.* zamújati.
verpeſten kúžiti; okúžiti; zasmráditi.
verpetſchieren pečátiti; zapečátiti.
verpfählen ſ. verpalliſadieren.
verpfänden zastáviti, *impf.* zastávljati.
Verpfändung *f.* zastáva.
verpflanzen zasadíti; presadíti; *impf.* zasájati; presájati.
verpflegen oskrbéti, preskrbeti, z živežem založíti; *impf.* na skrbi iméti (imám), oskrbovati, preskrbljevati, z živežem zalágati od. zakládati.
Verpfleger *m.* oskrbovalec; hranitelj.
Verpflegs- oskrbovalni, oskrbni.
Verpflegsamt *n.* oskrbovalni urád.
Verpflegscontract *m.* pogódba zastran preskrbovanja, oskrbna pogodba.
Verpflegsmagazin *n.* oskrboválnica.
Verpflegswesen *n.* oskrbovalstvo.
Verpflegung *f.* oskrba, oskrbovanje; postrežba; živež, hrana.
verpflichten dolžnóst komu nalágati, vezati (vežem); zavezati, *impf.* zavezovati; ſich — zavézati se, *impf.* zavezovati se.
verpflichtet zavézan, dolžén; ich bin — veže me dolžnost.
Verpflichtung *f.* zavéza, dolžnost.
verpfuſchen izkaziti, pokváriti, pohabíti.
verpichen zasmolíti.
verpönen pod káznijo prepovédati (-vém) od. zabraniti; *impf.* — prepovedovati.
verprafſen potrátiti, zatrátiti, zaprávíti.
verproviantieren z živežem preskrbéti od. založíti, *impf.* — preskrbovati, — zalágati od. zakládati.
verpuppen ſich zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabubovati se, zapredati se.
Verpuh *m.* zamáz, zamázek; beléž.
verputzen zamázati (-mážem); pobéliti; ſ. verſchleudern.
verquicken ſ. amalgamieren.
verrammeln zagraditi, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, zastávljati.
Verrath *m.* izdája, izdájstvo.
verrathen izdati (-dam), *impf.* izdájati; (der Obrigkeit) ováditi, *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-denem), *impf.* razodévati (-dévam, -dévljem); der Knabe verräth dečku se zna, — se vidi; er verräth Anlagen kaže nadarjenost.
Verräther *m.* izdajalec, izdájnik; ovaduh.
Verrätherei *f.* izdája, izdajstvo.
Verrätherin *f.* izdajálka, izdájnica.
verrätheriſch izdajén, izdajalen, izdajálski.
verrauchen pokaditi, izkaditi; ſ. verdampfen.
verräumen založíti.
verrechnen zaračúniti; v račun vzeti (vzamem); *impf.* zaračunjati, v račun jemati (jemljem); ſich — zaračúniti se, ušteti (-štejem) se, zmotiti se v računu; *impf.* zaračunjati se, uštévati se.
Verrechnung *f.* zaračúnjanje.
verrecken crkniti, stegniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati, krépati.
verreden ſich zareči (-rečem) se, zagovoriti se.
verreiſen oditi (-idem), odriniti, po svetu iti; *impf.* odhájati.
verreißen raztrgati.
verrenken izviniti, izpahníti.
verrennen zaskočiti, pot preteči (-tečem).
verrichten opráviti, storíti, dodélati, izvršiti, dogotoviti; *impf.* oprávljati, dodelovati, izvrševati, dogotávljati.
Verrichtung *f.* opravilo, opravek; delo, dejánje.
verriegeln zatekníti, zapahníti; *impf.* zatíkati, zapahovati.
verringern manjšati; zmanjšati, zniževati; *impf.* zmanjševati, zniževati.
verroſten zar(u)javeti.
verruchт preklét, brezbožen, malopriden; hudoben, zél.
Verruchtheit *f.* malopridnost, hudobija.
verrücken premakníti, premestíti; prestáviti, preložíti, prenesti (-nesem); *impf.* premíkati, premeščevati; prestávljati, prelágati, prenášati; (d. Kopf) zmesti (-medem), zmešati.
verrückt zmočen, zméden, prismuknen, zmešan, nor.
Verrücktheit *f.* zmédenost, zmešanost, norost.
Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* slabega glasú, na slabem glasu, razvpit.

Vers *m.* stih, verz; (in d. Bibel) odstavěk, vrsta; katalektiſcher — nedomerni od. nepopolni verz; hyperkatalektiſcher — nadmerni verz; akatalektiſcher — popolni od. celoviti verz.

verſagen (verſprechen) obljubiti, *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abſchlagen) odreči (-rečem), odpovedati (-vem), ne privoščiti, ukrátiti, prikratiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, kratiti; (v. Gewehre) odpovédati; die Füße — mir noge mi odpovedujejo.

verſägen zažágati; sežágati, požagati.

Verſalbuchſtaben *pl.*, **Verſalien** *pl.* (velike) začetne črke od. začétna pismena *pl.*

verſalzen zasoliti, presoliti. [soljen.

verſalzen od. verſalzt *adi.* preslán, pre-

verſammeln zbrati (-berem), skúpiti, skup správiti; *impf.* zbírati, skúpljati; ſich — zbrati se, *impf.* zbírati se; sniti (snidem) se, *impf.* shájati se. [sestaněk.

Verſammlung *f.* zbor, skúpščina; shod,

Verſammlungshaus *n.*, —locale *n.*, —ſaal *m.* zbórnica, sestanišče.

Verſammlungsort *m.* zborišče.

verſanden péščiti se, peščeniti se; s peskom zasúti (-spem, -sujem) se, s-, zapeščeníti se.

Verſart *f.* vrsta stihov od. verzov.

Verſatz *m.* zastáva. [nica.

Verſatzamt *n.* zastávnica, zastavljál-

Verſatzzettel *m.* zastavni list.

verſauern kísati se; skísati se. [ti.

verſaufen zapíti (-pijem), zapijančeva-

verſäumen zamuditi, zakasníti; *impf.* zamújati, zakasnjevati; ſ. vernachläſſigen.

Verſäumnis *f.* zamúda.

Versbau *m.* stoposkladje, stihotvórje.

verſchaffen priskrbéti, dobáviti, pribáviti, (komu k čemu) po- od. pripomoči (-morem) od. pomagati, pripomagati; *impf.* priskrbovati, dobavljati, pribávljati; Geltung — veljavo zadobiti, *impf.* — zadobivati.

verſchalen obíti (-bíjem), opážiti; *impf.* obijati, opáževati.

verſchallen razzvenéti, pozveneti, glas se porazgubi.

verſchämt sramežljiv, sramén.

Verſchämtheit *f.* sramežljivost.

verſchanzen ſich zagraditi se, z okopom se obdati (-dam), utrditi se; *impf.* zagrajati se, utrjeváti se.

Verſchanzung *f.* okóp, utrdba.

verſchärfen zostriti, poostriti.

Verſchärfung *f.* poostrenje, poostritév.

verſcharren zagrebsti (-grebem), zakopati (-kopljem), zasuti (-spem, -sujem); *impf.* zasípati (-sipljem), zagrebati, zasípávati. [báti se.

verſchauen ſich zaglédati se; zateleve-

verſcheiden umreti (-mrém, -mrjem), dušo pustiti, ločiti se iz tega svetá.

verſchenken podariti; podeliti; razdati (-dam), porazdati; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati.

verſcheuchen preplašiti, odpoditi, razpoditi.

verſchicken razposlati (-pošljem); *impf.* razpošiljati.

verſchiebbar premičén, premakljiv.

Verſchiebbarkeit *f.* premičnost.

verſchieben premakniti, *impf.* premikati; (auf e. andere Zeit) odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, odlášati.

verſchieblich ſ. verſchiebbar.

verſchieden različén, razén.

verſchiedenartig raznovrstén, raznotér, raznolík.

Verſchiedenheit *f.* različnost, raznost.

verſchießen postreljati; (v. d. Farbe) obledeti, barvo izgubiti.

verſchimmeln plesneti (plésnejem); splesneti.

verſchlafen zaspáti (-spim), zaležáti (-ležím), spèč zamuditi; *adi.* zaspán, tožljiv, pospán, dremljiv; e. —er Menſch zaspanèc, pospané (-éta), tožljivèc.

Verſchlag *m.* predél, pregrája; ſ. Kiſte.

verſchlagen pozabíti (-bijem), zabíti; *impf.* pozabijati, zabíjati; zapážiti, pregraditi, predelíti; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanesti (-nesem), zadrviti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, drvíti, zaganjati; den Ball — žogo zavreči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; das verſchlägt nichts to nič ne dé; *adi.* zabit, top, neúmen; prekánjen, premetén, [illegible], zvitorep.

Verſchlagenheit *f.* prekánjenost, prometénost, zvitost.

verſchlämmen zablátiti.

verſchlechtern slabíti, slábšati; poslábšati, izpridíti.

verſchleiern zagrníti, zakríti (-krijem), zavésiti; *impf.* zagrínjati, zakrívati.

verſchleimen zasliziti, zasliníti.

Verſchleimung *f.* zasliženje.

Verſchleiß *m.* prodája.

verſchleißen *tr.* prodáti (-dam), razprodáti, razpečáti; *impf.* prodájati, razprodájati, razpečávati; (verlieren) zapráviti, potrátiti; *impf.* zaprávljati, trátiti; *intr.* zlízati (-lížem) se, ogúliti se, odrgníti se.

Verſchleißer *m.* prodajáč, prodajalec.

verſchleppen raznésti (-nesem), raznositi, razvleči (-vlečem); *impf.* raznášati, razvlačevati; (e. Krankheit) zanésti, zatrositi.

verſchleudern zapráviti, zatrátiti; *impf.* zaprávljati.

verſchließbar zaklépen, na zatvór.

verſchließen zakleníti, *impf.* zaklépati; zapreti (-prem), zatvóriti; *impf.* zapírati.

verſchlimmern *tr.* hújšati; izhújšati, pohújšati; *intr.* hujše pritisníti, *impf.* hujše pritiskati.

verſchlingen (in einander ſchlingen) zaplesti (-plétem), preplesti, zapetljáti, zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, preplétati, krotovíčiti; ſ. verſchlucken.

verſchloſſen (Charakter) zaprt, tih, malobesedèn.

verſchlucken pogoltníti, požréti (požrem); *impf.* góltati, pogoltováti, požírati.

Verſchluß *m.* zapòr, zaklèp, zatvòr, zapirálo; im — haben pod ključem iméti (imám).

verſchmachten gíniti, mréti (mrem), medléti, koprneti; obnemóči (-morem), obnemágati, zmedléti, skopŕneti, oslabéti; *impf.* zmedlévati, oslabévati.

verſchmähen zavréči (-vržem), zavrníti; *impf.* zamétati, zametovati, zaníčevati, zavráčati.

verſchmelzen raztopíti, pretopíti, stopíti; *impf.* stápljati; *fig.* zlíti, *impf.* zlívati se; splávíti; *phil.* auch zmésiti.

Verſchmelzung *f.* zmes (-i), zliv.

verſchmerzen pretŕpeti, prestáti (-stojim, -stánem), preboléti, prenesti (-nesem), ugrešiti, pozabíti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.

verſchmieren po-, izmazáti (-mažem); (durch Schmieren verſtopfen) zamázati; *impf.* zamazovati. [ſ. ſchlau.

verſchmitzt prekánjen, prometèn, zvit;

Verſchmitztheit *f.* prekánjenost, prometénost, zvítost; ſ. Schlauheit.

verſchnappen ſich zaskočíti se, zahápniti se; (im Reden) zagovoríti se, zaréči (-rečem) se, neprevídno izbléniti *(tr.)*

verſchneiden razrézati (-režem), zrezati; *impf.* razrezovati; ſich — urézati se, *impf.* urezovati se.

verſchneien zamesti (-metem), zasnežiti, zapasti (-padem); *impf.* zamétati, zapádati.

Verſchnittene *m.* skopljenec, rézanec.

verſchnitzeln zrezljáti, *impf.* zrezljávati.

verſchnupfen ponosljáti.

verſchnupft nahódèn.

verſchollen prešèl, zazábljen; er iſt ganz — ne duha ne sluha ni po njem, nič se ne vé o njem.

verſchönern o-, polepšati, ukrasíti, ozáljšati; *impf.* o-, polepšávati, lépšati, ukraševati, krasíti, záljšati.

Verſchönerung *f.* lepšáva, o-, polepšáva, ukrašenje; zur — zaradi lépšega, v olepšavo.

verſchränken zagraditi, pregraditi, zadélati; *impf.* zagrájati, pregrájati, zadelávati; navzkríž postáviti, — dejáti (dénem), križem dejáti, prekrížati; *impf.* navzkríž postávljati, — dévati (dévam, dévljem), križem dévati.

verſchreiben zapisati (-pišem), *impf.* zapisovati; (durch Schreiben verbrauchen) popisati, *impf.* popisovati; Waren — pisati po blago, naročíti si —, *impf.* naróčati si blagó; ſich — zapisati se, zmotíti se v pisánji; (für einen) pismeno zavezati (-vežem) se od. zapovèdati se za koga.

Verſchreiber *m.* zapisovalec, zavézník.

Verſchreibung *f.* zapis-, pismena zaveza; (Obligation) zadolžnica, obligacija.

verſchreien razkričati (-kričim), raznesti (-nesem); ſ. beſchreien.

verſchroben izprevrnen, naróbe, čuden, napačen; zavit, zasúkan.

verſchrumpfen grbiti se, grbančiti se, ključiti se, krčiti se; zgrbiti se, zgrbančiti se, skljúčiti se, skrčiti se.

verſchulden *tr.* zadolžiti, v dolgove zakopati (-kopljem); *intr.* zadolžiti se; za-, pregrešiti se.

Verſchulden *n.* pregrešek.

verſchuldet zadolžen, v dolgove zakopan, v dolgéh.

verſchütten zasúti (-spèm, -sújem), *impf.* zasípati (-sipljem), zasipávati; (Flüſſiges) razliti (-lijem), izliti; *impf.* razlivati.

verſchwägern ſich v svaštvo stopiti, postati (-stanem) komu svak, — pašánog (mož ženine sestre), osváčiti se.

Verſchwägerung *f.* svaštvo.

verſchweigen zamolčáti (-molčím), zatajíti; *impf.* zamolčávati, zatajevati.

verſchwellen oteči (-tečem), zateči, zabúhniti, zabrekniti, obrekniti; *impf.* o-, zatékati.

verſchwemmen zatopiti, zapláviti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

verſchwenden zapráviti, za-, potrátiti, pognati (-ženem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsipati (-sipljem), pogánjati; (Zeit) trátiti, gubíti, izgubljati.

Verſchwender *m.* zapravljivec, raztočnik, razsipnik; —in *f.* zapravljivka, raztočnica, razsipnica.

verſchwenderiſch zapravljiv, potratèn.

Verſchwendung *f.* zapravljivost, potráta.

verſchweſtern ſich posestriti se.

verſchwiegen zamolčljiv, molčljiv, molčéč.

Verſchwiegenheit *f.* zamolčljivost, zamolčečnost.

verſchwimmen (v. Farben) za-, prelívati se, zlívati se, zapláviti se.

verſchwinden izginiti, zibniti, izgubiti se; *impf.* ginîti, izginjati, izgubljati se.

verſchwindend klein predrobèn, neskónčno mal od. majhèn; —er Fluſs ponikvenica, ponórnica.

verſchwiſtern posestriti, *impf.* posestrovati.

verſchwiſtert podoben; ſ. verwandt.

verſchwollen o-, zatekèl, zabuhèl, obrekèl.

verſchwommen (v. Farben) zalit, zaplávljen.

verſchwören ſich zarotiti se. [rótnik.

Verſchwörer *m.*, **Verſchworene** *m.* za-

Verſchwörung *f.* zaróta.

verſehen pre-, oskrbeti, previdéti, založiti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (d. Dienſt) opráviljati; (d. Kranken) previdéti, *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati, zastópati; ſich — preglédati se, spregledati se, prezréti (-zrém); (erwarten) dočakovati, nadejáti se, v svesti si biti (sem) česa; (ſich verſorgen) pre-, oskrbeti se, previdéti se, založíti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se, zakládati se.

Verſehen *n.* spreglèd, pogrešek, pomóta; aus — po pomóti.

verſehren raniti, poškodovati.

verſeifen razmíliti.

Verſekunſt *f.* stihotvórstvo.

Verſekünſtler *m.*, **Verſemacher** *m.* stihotvorec.

verſenden poslati (pošljem), odpraviti; razposlati; *impf.* pošiljati, odpráviljati; razpošiljati.

Verſender *m.* pošiljáč, pošiljalec, razpošiljalec.

Verſendung *f.* pošiljanje; razpošiljava, razpošiljatev, odprava.

verſengen smoditi, páliti; osmoditi, opáliti, zacvrkníti.

verſenken pogrézniti, potopiti, utopiti; *impf.* pogrezovati, potápljati; (d. Sarg) spustíti, *impf.* spúščati; ſich in Gedanken — zamisliti se, zatopiti se v misli.

verſetzen prestáviti, premestiti, preložiti; *impf.* prestávljati, premeščati; (verpfänden) zastáviti, *impf.* zastávljati; (verpflanzen) presaditi, *impf.* presájati; (antworten) od-, zavrniti, odgovoríti; *impf.* od-, zavráčati, odgovárjati; (d. Grenzſtein) premakniti, prestáviti; *impf.* premikati, prestavljati; in Schrecken — prestrášiti; einen Schlag — udáriti, lopútniti, pritísniti; einen Streich — prísmúkniti; e. Ohrfeige — plísknîti,

zaúšnico dati (dam), *impf.* pljuskati; e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruheſtand — v pókoj dejati (dem, denem), upokojiti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — mórati, siliti; primórati, prisíliti.

Verſetzung *f.* prestava, premestitêv, preméstba; presádba; zastáva; *(phil.)* preména.

Verſetzungsprüfung *f.* premestni izpit.

verſeufzen prestókati, prezdihovati.

Verſfuß *m.* stopa, stópica.

verſichern zagotóviti, uvériti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrjevati; (aſſecurieren) zavarováti.

verſichert zagotovljen; zavarován.

Verſicherte *m.* zavarovanêc.

Verſicherung *f.* zagotóvljenje, zagotovílo; zavarovánje.

Verſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica.

Verſicherungsbetrag *m.*, —prämie *f.* zavarovalnína. [družba.

Verſicherungsgeſellſchaft *f.* zavaroválna

verſiegeln pečátiti; zapečatiti, pečát pritísniti na kaj.

verſiegen presahníti, *impf.* presihati; usahníti, posušiti se; *impf.* usihati.

verſificieren verze od. stihe delati od. tvóriti, pesmáriti. [vati.

verſilbern posrebríti, *impf.* posrebro-

verſinken pogrezníti se, ponikníti, utoníti; *impf.* pogrezati se, ponicevati, utápljati se; ins Unglück — v nesrečo zabresti (-bredem), — pogrezníti (se).

verſinnen ſich zamísliti se, *impf.* zamíšljati se.

verſinnlichen nazórno stvoríti; ſ. veranſchaulichen.

Verſion *f.* prestáva, tolmáčenje; *fig.* govorica.

verſitzen zasedéti, presedéti.

Verskunſt *f.* ſ. Verſekunſt.

Verskünſtler *m.* ſ. Verſekünſtler.

Versmaß *n.* mera verzom od. stihom; stihomerstvo.

verſöhnen správiti, po-, zmíriti, sprijatéljiti, sprijázniti; *impf.* spravljati, pomirjati; (den Zorn ꝛc.) tolažiti, tóliti; potolažiti, utóliti. [rítelj.

Verſöhner *m.* správnik, tolažnik, mi-

verſöhnlich spravljiv, potolažljiv, pomirljiv.

Verſöhnopfer *n.* spravni dar.

Verſöhnung *f.* správa, potolážba, pomirjenje.

verſorgen oskrbéti, preskrbéti, previdéti; *impf.* oskrbovati, preskrbljevati, previdovati.

Verſorger *m.* oskrbovatelj. [vanje.

Verſorgung *f.* oskrbljenje, preskrbljenje.

Verſorgungsanſtalt *f.* oskrbovalnica, preskrbljevalnica, ubóžnica.

Verſorgungsgenüſſe *pl.* preskrbnina.

verſpäten *tr.* zapozníti, zakasníti, zamuditi, ustáviti, zadržati (-drím); *intr.* od. ſich — zapozníti se, zapoznéti, zakasníti se, zamuditi se; *impf.* zapoznovati se, zamújati se; (nachts) znoćiti se.

Verſpätung *f.* zamúda, zakasnjenje.

verſperren zapréti (-prém), *impf.* zapírati; zagraditi, *impf.* zagrájati.

Verſperren *n.* zapor, zaprtje.

verſpielen zaigráti, (v igri) izgubíti; *impf.* (v igri) izgúbljati.

verſpotten sramotíti, zasramovati, zasmehovati, oponášati, rógati se (koma).

Verſpottung *f.* sramočenje, sramotêv, zasrámba, róganje.

verſprechen obljúbiti; obétati (-bêtam, -bêcem), ljubiti; ſich — zareči (-rêčem) se, zagovoríti se; (mit einer Perſon) zaročíti se; ich verſpreche mir viel von ihm dosti pričákujem od. nadejam se od. obétam si od njega, mnogo obetam.

Verſprechen *n.* obljúba, obét, obétanje.

verſprechend kazên, obetên.

Verſprecher *m.* obétalec, obétnik.

Verſprechung *f.* ſ. Verſprechen.

verſprengen razkropíti, razkadíti, razprhníti, razplašíti.

verſpünden zavêhati, z veho zabíti (-bijem).

verſtampfen razbíti (-bijem), razto-lóti (-tolčem); (mit d. Stampfe) postópati, razstópati.

Verſtand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomen, smisél (-i); (Einſicht) sprevídnost, razúmnost; (Urtheilskraft) razsodnost; ein Mann von — razuméu mož; des —es berauben obrezúmiti; zu —e kommen spametovati se.

Verſtandesbegriff *m.* razumēk.
Verſtandesſchärfe *f.* bistroúmje, ostroúmje.
verſtandesſchwach slaboúmēn.
Verſtandesſchwäche *f.* slaboúmje.
Verſtandeswesen *n.* razumno bitje.
verſtändig razúmēn, pámetēn, razborit; spreviděn; razsoděn.
Verſtändige *m.* razúmnik.
verſtändigen seznániti (koga s čim), dopovédati (-vém), razložiti (komu kaj), podučiti (koga v čem); *impf.* seznánjati, dopovedovati, razlagati, podučevati; (melden) poročiti, naznaniti, obvéstiti; ſich — porazuméti (-úmem) se, sporazuméti se, pobógati se, dogovoriti se, zmeniti se, pogoditi se.
Verſtändigkeit *f.* razúmnost, razbrítost.
Verſtändigung *f.* poročílo, naznanílo, obvestilo; sporazúm, dogovor.
verſtändlich razumēn, razumljiv, umévēn, razločēn, razgovetēn (ſerb.).
Verſtändlichkeit *f.* razumljivost, umévnost, razgovétnost.
verſtandlos nerazumēn, brezumēn.
Verſtändnis *n.* razumnost, blagorazumje, razumévanje, razuméva, razumevēk; (Eintracht) složnost, sprava; zum beſſeren — da se bolje razúme; mit richtigem — stvar prav razumejóč.
verſtandreich prerazúmēn.
verſtärken ojáčiti, ukrepiti, podkrepíti; *impf.* ojačevati, u-, podkrépljati; po-, raz-, umnožiti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.
Verſtärkung *f.* ojáčenje, ukrepljenje; pomnožitēv.
Verſtärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomočna vojska.
verſtauchen zviniti, izpahniti, izmakniti.
verſtechen zašiti (-šijem), zavrpati (ſerbokr.).
Verſteck *n.* skrivališče.
verſtecken skriti (-krijem), poskriti, zakriti; *impf.* s-, po-, zakrivati.
Verſteckenſpiel *n.* skrivalica; Verſtecken ſpielen kotínati, skriválico igrati.
verſtehen uméti (úmem, umējem), razuméti (-úmem), razumévati, znati (znam), védeti (vem); er verſteht keinen Spaß z njim se ni šáliti od. norčevati; ſich — porazuméti se, zmeniti se, dogovoriti se; (auf etwas) uméti, znati; (zu etwas) odločíti se, lotíti se; das verſteht ſich to se ve, se ve da, to se razúme.
verſteigen ſich kam zalezti (-lezem); previsoko speti (-pnem) se, popéti se, mero prestopiti.
verſteigern po dražbi prodati (-dam), *impf.* — prodájati.
Verſteigerung *f.* dražba, licitácija; Verſteigerungs- dražbeni.
verſteinern okamenéti.
verſteinert okamenél.
Verſteinerung *f.* (Eigenſchaft) okamenélost; (Petrefact) okamenína, okamenelina; (Proceſs) kamenénje, okamenénje.
verſtellen založiti, zastáviti; *impf.* zalágati, zastávljati; (überſtellen) preložiti, prestáviti, preméstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, preméščati; ſich — pretvóriti se, *impf.* pretvárjati se; potuhniti se, potajiti se; *impf.* potajevati se, hliníti se, húliti se, delati se; (verunſtalten) skremžiti, nagrditi.
verſtellt pretvorēn; hinavski, potúhnen, prihúljen.
Verſtellte *m.* j. Heuchler.
Verſtellung *f.* pretvára; hinávščina, potája, potúha.
Verſtellungskunſt *f.* pretvórnost, hlinjívost, potájnost, potúhnenost.
verſtimmen razglasíti, izkaziti, pokaziti; *impf.* razglaševati, kaziti; *fig.* ozlovóljiti, *impf.* ozlovoljeváti.
verſtimmt razglašēn, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čémerēn, turóbēn.
Verſtimmung *f.* zla volja, čémernost, turóbnost.
verſtocken *intr.* zakrkniti, otrpniti, odrevenéti, okamenéti; *impf.* otrpnjévati; *tr.* o-, zatrditi; *impf.* o-, zatrjevati.
verſtockt trdovrát, trdovratēn, otrpél, otrpnen, trdokorēn, odrevenél.
Verſtocktheit *f.* trdovratnost, otrplost.
verſtohlen skrivēn, tatínski; —erweiſe skrivaj, skrivši, skrivoma; —erweiſe kommen prikrasti (-kradem) se.
verſtopfen mašiti, gátiti; zamašiti, zagátiti; zadélati, zapahniti; *impf.* zagáčati; (v. Speiſen) zapréti (-prem),

zapéči; *impf.* zapírati, zapékati; (die Röhre) začépniti, zatakniti; *impf.* začepovati, zatikati; ſich — (v. Waſſer) zagostiti se, zagólsniti.

verſtopfend, —e Speiſen zapórčne jedí.

verſtopft (v. Körper) zaprt, zapečén, zabúhěl.

Verſtopfung *f.* gata, gáčenje, zagatitěv; (v. Körper) telesni zapor, zapéka.

verſtorben rajni, rajnik; d. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der V—e pokojnik.

Verſtoß *m.* pogrešék, zagrešék, pomóta, hiba.

verſtoßen *intr.* pregrešiti se, zmotíti se; *impf.* pregrševati se; *tr.* zavréči (-vržem), zapodíti, odpáhniti, odgnati (-ženem), iz hiše páhniti od. súniti.

verſtreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalépiti; *impf.* zamazovati; (m. Pech) zasmoliti; *intr.* pretéči (-téčem), miníti; *impf.* po-, pretékati, híteti.

verſtrichen pretekěl, miníl.

verſtricken zaplésti (-pletem), zahomotáti; *impf.* zaplétati, zahomátati; (alles Garn —) poplésti; d. ganzen Tag — ves dan preplesti; ſich — zaplésti se, uplésti se.

verſtrömen prelíti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelívati, pretákati.

verſtümmeln okrniti, pohrómiti, pokvéčiti; *impf.* krniti, okrnjevati, pohrámljati.

verſtümmelt okrnjen, krn.

verſtummen obnemeti, onemeti, besedo izgubiti; (plötzlich aufhören zu reden) ob-, umolkniti, obmolčáti (-molčim); u-, potihniti.

Verſuch *m.* poskús, poskúšnja; —e machen poskúsiti.

verſuchen poskúsiti, skusiti; *impf.* poskúšati; (v. Speiſen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Böſen) izkúšati, zapeljevati.

Verſucher *m.* skušnjavéc, zapeljivéc.

Verſuchsſtation *f.* izkušavališče.

verſuchsweiſe *adv.* za poskušnjo, poskúsoma.

Verſuchung *f.* skušnjáva, napást (-i).

verſumpfen zamočvíriti, zamlakúžiti.

verſündigen ſich pregrešiti se, ogrešiti se s čim; *impf.* ogreševati se.

verſunken in — vtopljén v —

verſüßen sladiti, slájšati; posladiti, osladiti, poslájšati; *impf.* osladovati, poslajševati; (zu ſüß machen) preslađiti, *impf.* preslájati.

versweiſe *adv.* stihoma, vrstóma.

vertagen odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, prelágati.

Vertagung *f.* odlóg, prelog.

vertändeln zatratiti, zanorčevati.

vertanzen zaplesáti (-plésem), zarajati; (die Nacht hindurch) preplesati.

vertauſchen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeníti.

Vertauſchung *f.* zaména.

verteufelt vražji, zlodji, presnét.

vertheidigen braníti; obrániti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se za, pogánjati se za koga.

Vertheidiger *m.* zagovórnik.

Vertheidigung *f.* bramba, obramba, obrána; Vertheidigungs- obrámben, branílni.

Vertheidigungsrede *f.* zagovor, obrambena beseda, govor v obrano.

Vertheidigungsſchrift *f.* zagovorni spis, branjenica.

vertheilen deliti; raz-, porazdeliti; *impf.* raz-, porazdeljevati; (d. Munition) razdáti (-dám), porazdati; *impf.* razdávati, razdájati.

Vertheilung *f.* delitěv, razdelitěv, razdélba.

vertheuern dražiti; zdražiti, podražiti, podrájšati; *impf.* z-, podraževati.

Vertheuerung *f.* podrážba.

verthieren poživiniti, zagovédniti.

verthun zpráviti, zatrátiti, potratiti, potrositi; *impf.* zaprávljati, potrositi; (aus Dummheit) zanorčevati; (a. Übereilung) zamodrovati.

vertical navpičén, vertikalan.

Verticallinie *f.* navpičnica.

Verticalſcheitellinie *f.* témenska navpičnica.

vertiefen vglóbiti (se), vtopiti (se); —; ſich — vglobiti se; in Gedanken — zamísliti se, v misli se vtopiti.

vertieft, —es Bild vrézana podoba.

Vertiefung *f.* vglobljenje, globljenje, globél (-i), globenica, globina, zaglobljenje, jama, draga, podanja, kotanja.

vertilgen zatréti (-trem), zamoriti, uničiti, pogubiti, pokončati; *impf.* zatírati, uničevati, pogúbljati, pokončevati.

Vertilger *m.* zatiralec, pokončevalec.

Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogoditi se; dogovoriti se.

vertragen (verſchleppen) zanesti (-nesem), zanositi; *impf.* zanášati; (nach verſchiedenen Seiten) raznesti, razvleči (-vlečem), razvlačiti; *impf.* raznášati, razvlačevati; (ertragen) prenesti, prebiti (-bom, -bíjem), pretrpéti; *impf.* prenášati, prestájati, pretrpévati; ſich — pogájati se; zlágati se, v složnosti živéti, za ljubo se iméti (imám).

verträglich pogodljiv, pogodèn; *phil. (congruens)* skladèn; složèn, spravèn, mírovit.

Verträglichkeit *f.* složnost, spravnost.

Vertrags- pogódbeni; dogovórni.

vertragsmäßig pogójen, pogodbi primerèn; *adv.* pogójema, po pogodbi.

Vertragspflicht *f.* dolžnost po pogodbi prevzéta.

vertrauen zaúpati, zanesti (-nesem) se (na koga); *impf.* zaupovati, zanášati se; (übergeben) izročiti, zaúpati; *impf.* izróčati.

Vertrauen *n.* zaúpanje, up, vera.

Vertrauensmann *m.* zaúpni mož, zaúpnik, povérjenik.

Vertrauensvotum *n.* zaúpna izjáva.

vertrauenswürdig zanesèn, zaupèn, zanesljiv, zaúpanja vredèn.

vertraulich zaupljiv, poverljiv; skrivèn, tajèn; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljivost.

vertraut verèn, zanesljiv; (mit etw.) izvedèn, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, povérnik; — *f.* zaúpnica, povernica.

Vertrautheit *f.* vernost, zanesljivost; izvédenost.

vertreiben pregnati (-ženem), iz-, zagnati, spoditi, zapoditi, pretirati, prepoditi, prepójati, spókati; *impf.* pregánjati; (Krankheit) ozdraviti; zaceliti.

vertreten pohoditi, razhoditi, zatoptáti; (jemanden) zastópiti, *impf.* zastópati; (an Stelle) namestovati; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovalec.

Vertretung *f.* zastóp, zastópstvo; namestovánje; in — des Vorſtehers namestovánje predstójnika.

Vertretungsbehörde *f.* zastopniško ob-

Vertrieb *m.* ſ. Abſatz.

Vertriebene *m.* prognanec, izgnanec; — *f.* prognánka.

vertrinken zapiti (-pijem), *impf.* zapivati.

vertrocknen usahniti, posahniti; *impf.* usíhati.

vertrösten tolažiti s čim, tešiti s čim, komu úpanje délati, komu kaj obetati (obetam, obečem).

vertuſchen prikriti (-krijem), utajiti, zamolčati (-molčim); *impf.* prikrivati.

verübeln za zlo vzeti (vzamem), zamériti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), zamérjati; húditi se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamerljiv.

verüben storiti, učiniti, zakriviti.

verunehren onečástiti, obrezčastiti, v nečást priprávíti, osramotiti; *impf.* onečastovati, nečast delati, sramotiti.

Verunehrung *f.* onečaščenje, sramočénje, sramóta.

verunreinigen ſ. entzweien.

verunglimpfen ſ. verleumden.

verunglücken ponesréčiti se, nesreča se komu pripeti, nesrečen postati (-stanem).

verunreinigen gnúsiti, grditi, skrúniti; ognúsiti, zagrditi, onesnažiti, onečístiti.

verunſtalten pačiti, grditi, kaziti; spačiti, nagrditi, izkaziti, spakedrati.

veruntreuen ponevériti, iznevériti; *fig.* ukrásti (-krádem), izmákniti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati; izmikati (-mikam, -mičem).

Veruntreuung *f.* poneverjenje, izne-

verurſachen povzročiti, učiniti; *impf.* povzročevati, učinjati.

verurtheilen obsóditi, *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt ob. k smrti obsoditi.

Verurtheilte *m.* obsójenec; — *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen množiti; mnogovrstno storiti.

vervielfältigen razmnožiti, umnožiti; *impf.* raz-, umnoževati.

Vervielfältigung *f.* razmnožba.

vervollkommnen spopolniti, dovršiti; *impf.* spopolnjevati, dovrševati.

Vervollkommnung *f.* spopolnitěv, udovršba. [dovršljiv.

vervollkommnungsfähig spopolnjiv,

Vervollkommnungsfähigkeit *f.* spopolnjívost, dovršnost.

vervollständigen popolniti, *impf.* popolnjeváti.

verwachsen zarasti (-rastem), obrasti; *impf.* za-, obráščati, (zarastati); (zusammenwachsen) zrasti, prerasti; *impf.* zraščati, (zrastati); *adi.* za-, obrastěl; zaraščen; (buckelig) grbav.

Verwachsungsfläche *f.* *(min.)* složna ploskěv.

verwahren hraniti, varovati, čúvati; shraniti, obvarovati, okováriti; (verschließen) zapreti (-prem), pripreti; jmd. etwas zu — geben shraniti kaj pri kom; sich — ograditi se, zabraniti se; *impf.* ográjati se, zabranjevati se.

verwahrlosen zanemáriti, v nemar pustiti; *impf.* zanemárjati, v nemar púščati.

Verwahrung *f.* varstvo, skrb (-í); ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hraniti; in — geben s. zu verwahren geben; — einlegen s. protestieren.

verwaisen osirotéti, osaméti.

verwaist osiróčen, osámljen, sirotěn, osirotel.

verwalten oskrbovati, upravljati, ravnati; (d. Reich) kraljevati; (das Haus) gospodariti; (ein Amt) opravljati, upravljati.

Verwalter *m.* oskrbnik, uprávnik; —in *f.* oskrbnica, upravíteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovanje, upráva; Verwaltungs- upravni.

Verwaltungsbehörde *f.* uprávna oblast (-i), upravno oblastvo.

Verwaltungsjahr *n.* upravno leto. [*pl.*

Verwaltungskosten *pl.* upravni stroški

Verwaltungssystem *n.* uprávstvo.

verwandeln izpremeníti, premeniti, pretvóriti, izpreobrniti, izprevrniti, preongaviti, prestváriti, preobraziti; *impf.* preminjati, pretvárjati, prestvárjati, preobrážati. [tvórnik

Verwandler *m.* (Transformator) pre-

Verwandlung *f.* ména, preména, pretvor, spremémba; *(zool.)* preobrázba, preobraževanje.

Verwandlungszahl *f.* s. Verwandler.

verwandt soroděn, v rodu, v žlahti.

Verwandte *m.* soródnik, žlahtnik; — *f.* sorodnica, žlahtnica.

Verwandtschaft *f.* sorodstvo, sorodništvo, rod (die Verwandten *coll.*); *(chem.)* soródnost: einfache — prosta —, doppelte — dvojna —, prädisponierende — priprémna —.

verwandtschaftlich sorodovinski, rodovinski, po rodu, po žlahti. [stva

Verwandtschaftsgrad *m.* koléno (sorod-

Verwandtschaftskraft *f.* *(chem.)* sorodljivost, sorodnost.

verwarnen svariti; posvariti.

Verwarnung *f.* posvarilo.

verwaschen zapráti (-pérem); *adi.* razmít; (im Gegens. zu markig zamit vel); (verwässert) vodén, zavodénjen.

verweben zatkati (-tkam, -tkem), preplesti (-pletem), *impf.* preplétati.

verwechseln zameniti, premeniti; *impf.* zaménjati, zamenjávati, preménjati; (aus Irrthum) zmotiti se, zmesniti se.

Verwechselung *f.* zaména, zamenjáva, preména. [smel

verwegen drzěn, predrzěn, drzovit

Verwegenheit *f.* drznost, predrznost, smélost.

verwehen *intr.* potihniti, pojenjati, vleči (-ležem) se; *tr.* spihniti, razpihniti, razveti (-vejem), raznesti (-metem), raznesti (-nesem); (im Schnee) zamesti (-metem); (e. Schiff) za-, odnesti (-nesem).

verwehren braniti; u-, zabraniti; *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpihovanje; zamet.

verweichlichen mehkúžiti; omehkúžiti.

Verweichlichung *f.* mehkužnost.

verweigern odbiti (-bijem), odreči (-rečem), ne dovoliti, ne dopustiti; *impf.* odbijati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbitëv, odreka.

verweilen muditi se, báviti se; pomuditi se, počásiti se (pri čem), postati (-stojím), zabaviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarilo, ukór, káranje; einen — geben posvariti, pokárati.

verweiſen (komu kam) pokazati (-kážem), vpótiti od. napótiti, odpraviti od. poslâti (pôsljem) (koga kam); (verbannen) izgnati (-ženem), prognati, iztirati; (zuweiſen) odkazati, *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svariti, kárati, grájati; posvariti, pokarati, pográjati.

Verweiſung *f.* odkáz, v-, napotitëv, odpráva; prognanstvo, iztiranje; Verweiſungs- odkazni, odpravni.

Verweiſungserkenntnis *n.* odkazni od. odpravni sklep.

Verweiſungsurtheil *n.* odkazni razsodëk.

verwelken veníti, vedníti; oveníti, zvédniti.

verwelklich venljiv.

verwelkt vel, vedél, uvél, ovenél.

verwendbar rabën, porabën, porabljiv; sposobën, pripravën.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposóbnost, priprávnost.

verwenden (wegwenden) odvrníti, *impf.* odvráčati; (verbrauchen) upotrébiti, porabiti, obrníti; *impf.* upotrebljevati, upotrebljávati, porábljati, obráčati; (aufwenden) potrošiti; Fleiß auf etwas — prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; ſich — (für jemnd.) pognáti (-ženem) se, potegníti se, potrudíti se; *impf.* poganjati se, potegovati se, govoríti, trudíti se (za koga); ſich — laſſen služiti, rabiti.

Verwendung *f.* (Wegwendung) odvráčanje; (Verbrauch) porába, porabnost, upotrebljávanje; (Fleiß) prizadevnost; (— für jmd.) zagóvor; (Dienſt) služba; bei einem Amte in — ſtehen služiti pri kakem uradu.

verwerfen založiti, zagnesti (-gnetem); (Worte einer Rede) prevréči (-vržem); (auseinander werfen) razvréči, razmetáti (-méčem), razlúčati, razhítati; (v. den Maurern) ometáti (-mečem); (als unnauglich) wegwerfen) zavréči; *impf.* zamétati (-metam, -mečem), zametávati; (ein Geſuch) odbíti (-bijem), odréči (-rečem).

verwerfend, gerne — zamétčën.

verwerflich zavržljiv, zaníčljiv.

verwerten ponóvčiti (v denár správiti) kaj; na korist od. v prid obrníti; uporábiti; *impf.* ponovčevati; na korist od. v prid obráčati; uporábljati.

verweſen trohnéti, gníti (gnijem); strohneti, zgníti.

Verweſer *m.* upráviik, upravitelj; naméstnik.

verweslich trohljiv, strohljiv, prhljiv.

Verweslichkeit *f.* trohljivost, prhljivost.

Verweſung *f.* trohnóba, gnilóba.

verwickeln zaplesti (-pletem), zamótati, zahomotati, zapéti (-pnem); *impf.* zaplétati, zamotávati, zapénjati; (zuſammendrehen) krotíčiti, krotovíčiti.

verwickelt zapletën, zamotán.

Verwickelung *f.* zaplét, zapletëk, homatija, zmotnjáva; (im Garn) krotovica.

Verwieſene *m.* prognanec, izgnanec; — *f.* prognánka.

verwildern zdivjati, podivjáti, zagovédniti, poživíniti se; oduríti se, oduréti.

verwildert zdivján, divji, zagovedën, odurél, udúrën.

Verwilderte *m.* divják, odúrnež, zagovednež.

verwinden (verſchmerzen) preboléti, pretrpeti, pozabíti.

verwirken potkati (-tkam u. -tkem); zapásti (-padem), izgubíti; zakríviti, pregrešiti se; d. Leben — smrt zaslužiti.

verwirklichen uresničíti, obístiniti, ostvaríti, oživotvoríti; *impf.* uresničevati, ostvárjati, oživotvárjati.

verwirren mótiti, bégati; zmotíti, zbegati, zmesti (-medem), zbloditi, zbroditi, znerediti, zmešati; (d. Haar) skuštrati, razkuštrati; (d. Garn) zmeštráti; ſ. verwickeln.

verwirrt zmóčen, zmeden, zmešan.

Verwirrung *f.* zmešnjava, zbroja, zméda.

verwirtſchaften zagospodáriti; zagospodinjiti.

verwiſchen zamázati (-mažem), zabrísati (-brišem); zagláditi.

verwittern preperéti, sprhnéti, razpasti (-padem), izvétriti se.

verwittert preperél, sprhnél; —er Sandſtein soldan. [lost.

Verwitterung *f.* preperélost, sprhnélost.

Verwitterungsproceſs *m.* preperevánje.

Verwitterungsproduct *n.* prhlenína.

verwitwen obvdovéti (-véjem), vdovčec od. vdova postati (-stanem).

verwitwet obvdovél, vdov.

verwöhnen razváditi, *impf.* razvájati.

Verwöhnung *f.* razváda, razvaja.

verworfen zametán; ometán; zavržen, malopriden. [pridnost.

Verworfenheit *f.* zavrženost, malo-

verworren pomešan, zamotán; zmeden, zbégan, zmóčen.

Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjava, zmeda, zmotnjava.

verwundbar ranljiv.

verwunden raniti.

verwundern ſich začuditi se; zavzeti (-vzamem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čuditi se, zavzémati se, ostrmévati.

Verwunderung *f.* (za)čudenje, (začujenje), zavzetje, udivljenje; in — ſetzen zadíviti (koga). [ka.

Verwundete *m.* ránjenec; — *f.* ranjen-

Verwundung *f.* ranitév, ranjenje.

verwünſchen prekleti (-kolnem), prokleti; *impf.* preklínjati, pogubljevati.

verwünſcht proklét, preklican; (verzaubert) začáran, uklét.

verwüſten pustóšiti; opustóšiti, opustótiti, razrúšiti, razdejáti (-denem), razvaliti, pokončati, polomástiti; *impf.* rušiti, razdévati, končevati, pokončevati.

Verwüſter *m.* pustóšnik, pokončevalec.

Verwüſtung *f.* pustošenje, pokončevanje, razvál.

verzagen obúpati, izgubiti srce, srce komu upade; *impf.* obupovati, izgubljevati srce, srce komu upada.

verzagt obúpan; obúpen, obupljiv, plah, plašljiv. [plašljívost.

Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost,

verzählen ſich uštéti (-štejem) se, zaštéti se, preštéti se.

verzapfen začépiti.

verzärteln razmázati (-mažem), raznéžiti; mehkúžiti; omehkúžiti, pomehkužiti.

verzärtelt nežljáv, raznažan, razv pomehkužen; ein —es Kind razn

verzaubern začárati, ukléti (-kóln narediti (komu), začíniti.

verzäunen zagraditi, *impf.* zagn

Verzäunung *f.* ográja, plot.

verzehren použiti (-žijem), za pozaužiti; *impf.* používati; (v. izjésti (-jém).

Verzehrungsſteuer *f.* užitnina, p

Verzehrungsſteueräquivalent *n.* stèk za potrošnino.

Verzehrungsſteuerzuſchlag *m.* do k užitnini.

verzeichnen (fehlerhaft zeichn.) za (-rišem), nápak narisati; (aufzeic zapisati (-pišem), popisati, zaznam zaznamovati; *impf.* zarisávati, narisovati; za-, popisovati.

Verzeichnis *n.* popis; spisek; zmèk; Namensverzeichnis imènik.

verzeihen odpustiti; prizanesti sem), spregledati; *impf.* odpuš prizanašati, spregledovati.

verzeihlich odpustèn, prizanesèn.

Verzeihung *f.* odpuščenje, prizan spregled.

verzerren nategniti, spačiti; natezati, nategovati, pačiti; (d. G zategniti (obraz), spačiti se, zm se; *impf.* zategovati, pačiti; (we krémžiti se; skrémžiti se.

verzetteln raztrositi, *impf.* raztro

Verzicht *m.* odreka, odpóved (-i) leiſten ſ. verzichten; Verzicht- odpov

verzichten odreči (-rečem) se, o vedati (-vem) se, vzdati (-dam) *impf.* odrékati se, odpovedovati

Verzichtleiſtung *f.* ſ. Verzicht.

verziehen pretégniti, zatégniti; pre-, zategovati, zatézati; den M od. das Geſicht — ſ. verzerren; zögern) odlášati, odlágati; ein Kin otroka razmaziti od. popáčiti, po mu dati (dam); ſich — razvleči (-čem) se; vleči (vlečem) se, zateg se; (v. Brettern) zvreči (-vržem) skriviti se, zvežiti se; (vorüberzie preiti (-idem), preminiti, izgubit

verzieren lepotíčiti, lepšati, kra olepotíčiti, olépšati, ukrasiti, nak

Verzierung *f.* ukrás, nakit.

nnen pokositeriti, pociniti.
nsen obresti dati (dam), *impf.*
ati (dájem).
nslich obrestěn.
gern zatézati, zakasniti; zadr-
pozniti, muditi, odlášati, od-
; sich — vleči (vleče) se.
gert (v. der Geschwindigkeit) po-
a.
gerung *f.* zatézanje, kasnjenje,
a. [*pl.*
gerungszinsen *pl.* zamudne obresti
llen ocariniti, plačati carino.
cken zamakniti, *impf.* zamikati.
ckern presladiti, *impf.* preslajati.
g *m.* odlóg; Verzugs- zamudni.
gszinsen *pl.* s. Verzögerungszins.
eifeln obúpati, zdvojiti; *impf.*
ati.
eifelt obúpan; obupěn, brezupěn.
eiflung *f.* obúp, obúpnost; Ver-
ngs- obúpni.
eiflungsvoll obúpěn, obupljiv.
eigen sich razrasti (-rastem) se,
-idem), razdeliti se, razprostreti
) se, razširiti se; *impf.* raz-
se, razhájati se, razprostirati
iti se, razširjati se, prožiti se.
eigung *f.* razrást (-i), razšir,
nost.
a *f.* mehúr.
atorium *n.* mehúrjevěc, priščilo.
er *f.* večer, podvečer(je); (Gottes-
večernice *pl.*
erbrot *n.* málica, mala júžina;
nja.
f. Vesta.
lin *f.* vestálka.
bulum *n.* s. Vorhof.
an *m.* dosluženěc, dosluženi vo-
g. starína; veterán.
inär živinozdravilski.
inär *m.* živinozdravník.
inärschule *f.* živinozdravilnica.
l *f.* vlačúga, nečistnica; (altes
bábnica, bábišče, babšé (-éta).
r *m.* stric; (mütterlicherseits)
Neffe) stričnik.
orisch nagajiv.
ren nagájati komu, súkati (su-
pestiti koga. [zrcálo.
erspiegel *m.* slepilno od. mamilno

Viaduct *m.* cestovód, vijadúkt.
Viaticum *n.* brešno, popótnica.
Vibration *f.* tres; tresávost.
vibrieren tresti (tresem) se.
Vicar *m.* vikár, naméstnik.
Vicariat *n.* vikárstvo.
vice- pod-, namestni.
Viceadmiral *m.* podadmirál.
Vicebürgermeister *m.* podžupán, župánov namestnik.
Vicedirector *m.* podravnatelj.
Vicedom *m.* naméstnik.
Vicekönig *m.* kraljev namestnik.
Vicepräsident *m.* podpredsédnik.
Victualien *pl.* živež, jestívo, hrana.
Victualienhandel *m.* kupčija z živežem, branjárstvo. [jar.
Victualienhändler *m.* bránjevěc, bran-
vide glej, poglej.
vidimieren povériti, *impf.* povérjati, poverjevati.
Vidimierung *f.* poverilo.
Vieh *n.* živina, blagó; (Thier) živál (-i), živád (-i), živálda; živínče (-eta); (Klein—) dróbnica; (Rind—) govedo; *coll.* govéd (-i), govéja živina; fünf Stück — pet glav, pet repov; Vieh-živinski.
Viehartzneikunde *f.* živinozdravilstvo.
Viehbeschau *f.* ogléd živine. [red.
Viehbeschauordnung *f.* živinoglední
Viehbremse *f.* goveji brencělj.
Viehfutter *n.* živinska klaja, — krma, — píča.
Viehhändler *m.* živinski kupěc od. kupčevalěc.
Viehhirt *m.* govedar, pastir.
Viehhürde *f.* tamar, osék.
viehisch živinski.
Viehkrankheit *f.* živinska bolezěn (-i).
Viehmagd *f.* kravarica. [jěm.
Viehmarkt *m.* živinski seměnj od. sé-
Viehpass *m.* živinski potni list.
Viehschade *m.* škoda pri živini.
Viehseuche *f.* živínska kuga.
Viehstall *m.* hlev (volovják, kravják, ovčják ꝛc.).
Viehstand *m.* živina, zástava; (Ort) staje *pl.*
Viehtrieb *m.* gonja, stegna.
Viehtrift *f.* pášnik, spášnik.
Viehweide *f.* paša.

Viehzucht *f.* živinoréja.
Viehzüchter *m.* živinorejèc.
viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, veliko; wie— *(interr.)* kóliko, *(rel.)* kolikor; ſo— tóliko; (in Zſtzg.) mnogo-.
vielachſig mnogoòs.
vieladerig mnogožílat, žilnat.
vielarmig mnogorók.
vielartig mnogovrstèn.
vieläſtig véjnat, gostovejèn.
vielblätterig mnogolíst, mnogolístèn.
vieldeutig mnogoznačèn, mnogopomenljiv.
Vieleck *n.* mnogokótnik.
vieleckig mnogokotèn. [izučèn.
vielerfahren preizkušen, veleizkušen,
vielerlei mnogotér, mnogovrstèn, raznotér; auf — Weiſe mnogotérno; wie — kolikér; ſo — tolikér.
vielfach mnogokratèn; —e Zahl množina.
Vielfache *n.* mnogokrátnik.
vielfältig mnogoterèn, mnogotérnat; mnogogúb.
vielfarbig mnogobárven, mnogobójèn, pisan.
Vielflach *n.* mnogoplóščnik.
vielförmig mnogolík, mnogoličèn.
Vielfraß *m.* požerúh, nenasít, neték, netéčnik.
vielfüßig mnogonóg, mnogonožèn.
vielgeliebt preljúb, predrág, preljúbljen.
vielgeprieſen mnogocenjen, preslavèn.
vielgetreu prezvést.
vielgliederig mnogočlén. [(-í).
Vielheit *f.* mnoštvo, mnogost, množ
Vielhufer *m.* mnogopárkljar.
vieljährig mnogoletèn, večletèn.
vielkantig mnogorób.
vielleicht *adv.* morda, morebiti, nemára.
vielmal, **vielmals** *adv.* mnogokrat, velikrat, velikokrat, dostikrat, večkrat.
vielmalig mnogokratèn, večkratèn.
vielmehr *adv.* marveč, temveč, tem bolj, toliko bolj, toliko več.
vielſagend znamenít, pomenít.
Vielſchreiber *m.* mnogopisèc; (verächtl.) pisún. [ski.
vielſeitig mnogostrán, mnogostrán-
Vielſeitigkeit *f.* mnogostránost
vielſilbig mnogozložèn.
vieltheilig mnogodelèn.
vielvermögend premožèn; pre
vielverſprechend obetèn, kažèn
Vielweiberei *f.* mnogoženstvo.
vielweniger *adv.* tóliko manj;
vielwiſſend mnogovedèn.
Vielwiſſer *m.* védež, vedomèc, vina, mnogoznalèc.
Vielwiſſerei *f.* mnogoznalstvo.
Vielzahl *f.* množník, množina
vielzählig množèn.
vier štírje, štíri od. četveri; če (in Zuſammenſetzg.) četvero-; z po štírje; die Vier od. der Vier tvérica, četvérka, štérka.
vierbeinig ſ. vierfüßig.
vierblätterig četverolist.
Viereck *n.* četverokótnik.
viereckig četverokotèn.
viererlei četveri.
vierfach, **vierfältig** četverèn,
vierflächig četveroplósk.
Vierfüßer *m.* četveronožèc.
vierfüßig četveronòg, četvero
Viergeſpann *n.* četvér (-i), čet
Vierhänder *pl. (zool.)* četvero
vierhändig četverorók.
Vierhügelplatte *f.* četverobrdje.
vierhundert štíri sto.
vierhundertmal štíri stókrat.
vierhundertſte štíristóti.
vierkantig četverorób.
vierköpfig četverogláv.
Vierling *m.* (mit dreien zugle boren) četvérček; (ein Ganzes a Einheiten beſtehend) četvrták; (d Theil eines Ganzen) četrt (-i), čet četrtinka; (der vierte Theil eines reichiſchen Metzens) polóvnik; ſolche Vierlinge) mérnik.
viermächtig četveromočèn.
viermal štirikrat, štíri pote.
viermalig štirikratèn.
viermonatlich četveromésečèn.
vierräderig četverokolesèn, na kolésa.
vierſeitig četverostrán, četvero
vierſilbig četverozložèn.
vierſitzig na štíri sedála, na sedeže.

ſpanner *m.* četverovprežnik.
ſpännig četverovprežen.
ſtimmig četveroglasen.
ſtägig četverodneven, štiridánski.
ſtauſend štiri tisoč od. jezer.
ſtauſendſte štiritísočni.
ſte četrti, četvrti.
ſtel *n.* četrt (-i), četrtina, četr-
Mondes— krajec.
ſtelbauer *m.* četrtnják.
ſtelbogen *m.* ſ. Quadrant.
ſtelhube *f.* četrtinsko zemljišče.
ſtelſahr *n.* četrtletje, četrt leta.
ſteljährig četrtletén.
ſteljahrſchrift *f.* četrtlétnik.
ſtelkreis *m.* četrtnik.
ſtelſtunde *f.* četrt ure.
ſtens *adv.* četrtič, v četrto.
ſtelb polčetrti.
ſteilen razčetrtiti.
ſteilig četverodelen.
ſtöchentlich četverotédenski, štiri-
ti, štirinedeljen, na štiri tedne.
ſtn štirinájst; (Vierzehnzahl) štiri-
i, štirinajstérka.
ſtnjährig štirinajstletén.
ſtnte štirinájsti.
ſtntel *n.* štirinajstína.
ſtntens *adv.* štirinájstič.
ſtilig četverovrstén.
ſtten *pl.* kvatre *pl.*
ſtig štirideset.
ſtiger *m.* štiridesetnik, štirideset-
ovek.
ſtigjährig štiridesetletén.
ſtigſte štirideséti.
ſtigſtel *n.* štiridesetina.
ſtigſtens *adv.* štiridesétič.
ſtillig štiripalcen, štiri palce.
ſtle *f.* nočna straža. [mrtvih.
ſtten *pl.* bile *pl.*, molitve *(pl.)* po
ſttle *f.* vinjéta, obrazék.
ſtuf *f.* vila, selski dvorec.
ſtieren s pridržkom zadólžnico
i (-vézem), vinkulirati. [jati.
ſtieren kaj kot svoje nazaj ter-
ſtuf *f.* vijóla, vijólica; (Gefäß) po-
kev.
ſtt vijóličen, vijólast.
ſtte *f.* vijolína, gosli *pl.*
ſtſpieler *m.* goslar.
ſtzell *n.* vijolonċél.

Viper *f.* gad; (Sand—) modras, pódskal; Viper- gádji.
Viperntoch *n.* gádina.
Virtuoſe *m.* glasbeni umetnik, izvrstnik, virtuóz. [tuóznost.
Virtuoſität *f.* izvrstnost, izvrščina, vir-
vis-à-vis nasproti, iz očij v oči.
Viſion *f.* prikazen (-i), prividek.
Viſier *n.* naličnik; (am Gewehr) múha.
viſieren mériti.
Viſierer *m.* merec, merilec.
Viſierſtab *m.* sodomérka.
Viſitation *f.* ogléd. [valec.
Viſitator *m.* ogléda, oglédnik, ogledo-
Viſite *f.* poset, obisk, pohod, obiskovanje.
Viſitenkarte *f.* vizitnica, posetnica.
viſitieren preglédati, preiskati (preiščem); *impf.* pregledovati, preiskávati.
viſta na pokáz; Wechſel a — menica na pokáz. [talen.
vital tičóč se življenja (samega), vi-
Vitalempfindung *f.* vitalni občút.
Vitalſinn *m.* životno čutílo.
Vitriol *m.* u. *n.* galica, vitrijól.
vitriolartig galičast.
Vitriolerz *n.* galičnják.
vitriolhältig galičav.
Vitriolöl *n.* hud(ičev)o olje.
Vitriolſäure *f.* galična kislína.
Vitriolwaſſer *n.* galičnica.
Vlies *n.* runo.
vlieshaarig runolás.
Vocabel *f.* beséda, slovka.
Vocabularium *n.* ſ. Wörterbuch.
Vocal *m.* samoglasnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglasna sestáva, vokalizém.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmuſik *f.* petje, pevstvo. [kov.
Vocalwechſel *m.* menjava samoglásni-
Vocativ *m.* zválnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptičica, ptiček, tiček, tičica; (Männchen) samec; (Weibchen) samica; Vogel- ptičji.
Vogelbauer *n.* ſ. Vogelhaus.
Vogelbeerbaum *m.* jerebíka.
Vogeldenter *m.* ptičegledec. [proso.
Vogeldunſt *m.* ptičji svinec, svinčéno
Vogelfang *m.* lov (-i), ptičji lov.
Vogelfänger *m.* ptičar.
Vogelflug *m.* ptičji let.

vogelfrei (geächtet) preklican.
Vogelgarn *n.* mreža.
Vogelgesang *m.* ptičje petje. [gajba.
Vogelhaus *n.* kletka, tičnik, tičnica,
Vogelkoth *m.* ptičjek.
Vogelleim *m.* ptičji lep od. lim.
Vogelmist *m.* ſ. Vogelkoth.
Vogelnest *n.* ptičje gnezdo.
Vogelperspective *f.* odzgornja (ptičja) perspektiva od. uóčba.
Vogelpfeife *f.* piskalo.
Vogelscheuche *f.* ptičje strašilo.
Vogelschlag *m.* past (-i), zapádka, žerjál (-i), progla, podpésica.
Vogelschlinge *f.* zádrga, zanka, progla.
Vogelschrot *m.* u. *n.* šibre *pl.*
Vogelsteller *m.* ptičar. [lítěv.
Vogelstrich *m.* ptičji prelét; ptičja se-
Vogt *m.* vojd; (Kloster—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbnik; (Schloss—) dvorski kastelán.
Vogtei *f.* vojdstvo; zavetništvo; namestništvo; upravništvo, oskrbništvo.
Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.
volkarm maloljuděn, brezljuděn.
Völkerbund *m.* zveza národov.
Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopís, narodopisje; (Ethnologie) narodoznanstvo.
Völkerrecht *n.* mednárodno od. sonárodno pravo.
völkerrechtlich narodopravěn.
völkerreich ljudnat.
Völkerschaft *f.* národ. [rodov.
Völkerwanderung *f.* preseljevanje ná-
volkreich ſ. völkerreich.
Volks- ljudski, národni.
Volksaufklärung *f.*, **Volksbildung** *f.* národna omika.
Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.
Volkscharakter *m.* národni značáj, národna naráv (-i).
Volksdichter *m.* národni pésnik.
Volksdichtigkeit *f.* gostost ljudske naselitve, ljúdnost.
Volksfest *n.* národna svečánost, ljudska veselica.
Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.
Volksgeist *m.* národni duh.
Volksherrschaft *f.* ljudovlada.
Volkskrieg *m.* národna od. čma
Volksküche *f.* ljudska kuhinja.
Volkslied *n.* národna pesém (
Volksmann *m.* národov ljúblj
Volksmärchen *n.* národna pra
volksmäßig ljudski, národen
Volksmenge *f.* množtvo lju ljudstvo.
Volkssage *f.* národna prípove
Volksschätzung *f.*, —**zählung** *f* ljudstva.
Volksschule *f.* ljudska šola od.
Volkssprache *f.* národni jézik.
Volksstamm *m.* pléme (-éna) (na
Volksthum *n.* národnost.
volksthümlich národen, ljudsk
Volkstracht *f.* národna nóša.
Volksversammlung *f.* tábor,
Volksversammlungsplatz *m.* ta
Volksvertreter *m.* národov za
Volksvertretung *f.* národov narodno zastopništvo.
Volkswesen *n.* narodstvo.
Volkswirtschaft *f.* národno go
Volkszahl *f.* ſ. Volksmenge.
Volkszählung *f.* ſ. Volksschätzu
voll poln; (bis oben) kopá ganz — naván; (vollständig) cel, vès; aus —em Munde usta; aus —em Herzen iz vseg — Blüte gibat.
vollauf *adv.* do vrha, do s prebitěk.
vollblütig polnokrvěn, krvnat
Vollblütigkeit *f.* polnokrvnost.
Vollblutstute *f.* čistokrvna kob
vollbringen dovršiti, zvršiti, čati, doprinesti (-nesem), dogna nem); *impf.* do-, zvrševati, d vati, doprinášati.
Vollbringung *f.* dovršitěv, z dovršba.
vollbrüstig prsat.
vollbürtig pravi, pristnoroděn, roděn; —er Bruder pravi od brat. [r
Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, p
vollbusig polnih neder, prsat.
vollenden dokončáti, dovršiti, lati, dogotoviti; *impf.* dokonče vrševati, dodelovati, dogotávlja

vollendet dovršen, dodélan, dogotovljen; *fig.* popóln, dovršen.
vollends *adv.* popolnoma, do cela, do čista, do čistega, do konca, do kraja, dokončno.
Vollendung *f.* dokončanje, dovršitév; *fig.* popolnost, dovršenost.
Völlerei *f.* samogoltnost, samopášnost, požrešnost.
vollführen izpeljati (-péljem), *impf.* izpeljevati; ſ. **vollbringen.**
Vollgehalt *m.* polna plača.
Vollgenuſs *m.* popolni užitèk, popolno uživanje.
Vollgewalt *f.* polna oblast (-i).
vollgiltig polnoveljavèn; dobèr in trdèn.
Vollgiltigkeit *f.* polnoveljavnost.
vollhaltig obsežèn.
Vollheit *f.* polnost, polnota.
Vollhengſt *m.* celák.
völlig *adi.* popóln, poln; *adv.* celo, popólnoma, do čista, do vrha.
volljährig polnoletèn, doletèn.
Volljährigkeit *f.* polnolétnost.
vollkommen *adi.* sovršen, dovršen, popoln; *adv.* zvrhoma, popólnoma, čisto, do čista.
Vollkommenheit *f.* sovršenost, dovršenost, popolnost.
vollkörnig jeklén, zrnat.
Vollkraft *f.* polna moč (-i).
vollkräftig polnomočèn.
vollleibig životèn.
Vollmacht *f.* polna oblast (-i); pooblástilo.
Vollmachtsgeber *m.* pooblastílec.
Vollmachtsnehmer *m.* pooblaščenèc.
Vollmaß *n.* polna mera.
Vollmond *m.* ščèp, polna luna; učep.
vollſtändig poln, popoln.
Vollſtändigkeit *f.* popolnost.
vollſtrecken dopolníti, dovršiti, zvršiti, opraviti, izpeljati (-peljem); *impf.* dopolnjevati, do-, zvrševati, izpeljevati.
Vollſtrecker *m.* zvrševalèc.
Vollſtreckung *f.* dopolnitév, zvršba. [be.
Vollſtreckungsklauſel *f.* pristavèk zvrš-
vollwichtig polnotežèn, dotežèn, tehtèn, poln.
vollzählig polnoštevèn, polnoštevílen, popoln, cel.
vollziehbar zvršèn, zvrśljiv, dopolnjiv.
vollziehen zvršiti, dopolníti, izpeljati (-peljem); *impf.* zvrševati, dopolnjevati.
vollziehend zvrševalèn.
Vollzieher *m.* zvrševalèc.
Vollzug *m.* zvršitév, zvrsba, zvršeték.
Vollzugsverordnung *f.* zvršitvena narédba.
Vollzugsvorſchrift *f.* zvršitveni ukaz.
Volontär *m.* dobrovoljèc.
Volta-Säule *f.* Vóltin stebèr.
Voltige *f.* umetni skok. [žér.
Voltigeur *m.* umetni skakalèc, volti-
voltigieren umetno skakati (skačem).
Volumen *n.* prostornina, telesnina.
Volummeter, Volumenometer *n.* obimomér.
voluminös obimovít, obsežèn.
von *praep.* od; (vom Orte weg) od, raz, s, z; iz; — wegen zaradi, zbog, zavóljo; — dannen od tod; — innen od znotraj; — welcher Zeit an odkléj; — nun an odsléj, od seh dob, od ob po seh mal; es iſt — geſtern abends sinóčno je; einer — uns jeden od ob. izmed nas; — Grund aus temeljito; — Herzen gern iz srca rad, prav rad; — neuem iz nova; — rechtswegen po pravu, pravoma, po pravici; — amtswegen uradno, službeno; — ſchönem Wuchſe lepe rasti; blau — Augen modrih očij, modroók; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslužen, poštén, premožen, odličen mož; eine Menge — Briefen množina pisem; ein Freund — mir moj prijatelj; — Brot leben ob kruhu živeti; — etw. ſprechen o čem govoríti.
vonnöthen *adv.* treba; — haben treba biti (je) komu česa.
vor *praep.* pred; (aus, wegen) od; — der Zeit prevred; — einem Jahre lani, lansko leto; — zwei Jahren predlanskim; das iſt mir — allem lieb to mi je nad vse (ljubo); *adv.* prej, pred, popréd.
Vorabend *m.* predvečer; delopúst.
Vorahne *m.* praded.
voralters *adv.* někdaj.
voran *adv.* spred, sprédaj; (vorwärts) napréj.
vorangehen prednjačiti (komu).

vorangehend naprejšnji.
Voranſchlag *m.* próračun; den — entwerfen proračun izdelati. [java.
Voranzeige *f.* naprejšnje oznanilo, pro-
Vorarbeit *f.* osnovno od. pričetno delo, priprema, priredba.
voraus *adv.* spredaj, napréd, popréd; zum — zanaprej, prej.
vorausbedenken popred premisliti, *impf.* — premišljevati.
vorausbeſtimmen popred odločiti od. ustanoviti; *impf.* popred odločevati od. ustanavljati. [čati.
vorausbezahlen naprej od. popred pla-
Vorausbezahlung *f.* predplata, predplačilo.
vorauseilen naprej hiteti.
vorausſagen naprej povédati (-vém), *impf.* naprej pripovédati, prerokovati.
vorausſchicken popred od. naprej poslâti (pošljem), *impf.* — pošiljati.
vorausſehen vzeti (vzamem), *impf.* vzémati, misliti si, domnévati si, domišljevati si; dieß vorausgeſetzt če je taka, če bo to.
Vorausſetzung *f.* domnéva, pogoj; unter der — pod pridržkom da, s tem pogojem. [vidno.
vorausſichtlich *adv.* previdoma, pred-
vorauszahlen ſ. vorausbezahlen.
Vorbau *m.* predzidje.
vorbauen predzidati; (verhüten) preubrániti, pred odvrniti; *impf.* preubranjevati, pred odvračati.
Vorbedacht *m.* premislek; nakana; m. — s premiselkom, navlašč, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.
vorbedächtig premišljen, previdèn, oprezèn.
Vorbedeutung *f.* známenje, predznamenje; slútnja.
Vorbedingung *f.* pogoj.
Vorbegriff *m.* prvi pojém.
Vorbehalt *m.* pridržék, pridržáj, izvzetèk.
vorbehalten pridržati (-držim) si, izvzeti (-vzamem) si; *impf.* pridrževati si, izvzemati si; izgovoriti si.
vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.
vorbei *adv.* mimo; tik; eß iſt — proč je, po njem je.
vorbeigehen mimo iti (grem).
vorbeiſein preteči (-tečem), pret (-idem), miniti.
vorbereiten priprávíti, pripremiti; *impf.* pripravljati, pripremljati.
Vorbereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripréma; Vorbereitungs- pripravljalna.
Vorbereitungsſchule *f.* pripravljalna šola, pripravljalnica.
Vorbereitungswiſſenſchaft *f.* pripravljalna veda.
Vorberge *pl.* predgorje; podgorje.
Vorbericht *m.* naprejšnje oznanilo, predgovor.
Vorbeſcheid *m.* poklic od. poziv pred gosposko.
vorbeſcheiden pred gosposko poklicati (-kličem) od. pozvati (-zovem).
vorbeten (naprej) moliti.
Vorbeter *m.* molilec, predmolilec.
vorbeugen odvrniti, ubraniti, preubraniti, zabraniti, v okom priti (pridem) čemu, ogniti se čemu; *impf.* odvračati, ubranjevati, ogibati (-gibljem) se.
Vorbild *n.* vzgled, vzor.
vorbildlich vzgleden, vzorèn.
Vorbildung *f.* prva omika.
Vorbitte *f.* predprošnja, prošnja za —
vorbitten prositi za koga.
Vorbote *m.* naznanjevalec, napovedvalec, napovednik; (ein liebloſer —) napoved (-i), znamenje.
vorbringen izreči (-rečem), razložiti; *impf.* govoriti, razlágati.
Vorburg *f.* predgrádje. [pust.
Vordach *n.* pristrešek, pristrešje, za-
vorder prednji, sprednji.
Vorderarm *m.* podlahti *pl.*, predramje
Vorderbruſt *f.* predprsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergeſtell *n.* plužje, plužno *pl.* plužniki *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji od. prvi člen (milit.) prva vrsta.
Vordergliedmaßen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, ospredje, prednja stran (-i).
vorderhand *adv.* za zdaj.
Vorderhand *f.* zapéstje, šaka (jerbol.)
Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena)
Vorderhaus *n.* sprednja hiša; predur
Vordermann *m.* prédnik.

Vorderſatz *m.* prorek.
Vorderſeite *f.* pročélje, čelo.
Vorderſitz *m.* sprednji sedež.
vorderſte najprednji. [kljun.
Vordertheil *n.* spredȇk; (des Schiffes)
Vorderzahn *m.* prednják.
vordringen naprej dreti (derem) od. siliti, prodirati, napredovati.
voreilen požuriti se; pohiteti (naprej); (zuvorkommen) prehiteti, pretéči (-tečem); *impf.* prehitevati, pretékati; (ſich übereilen) prenagliti se.
voreilig prenagȇl.
Voreiligkeit *f.* prenaglost.
Voreingenommenheit *f.* (vorgefaſſte Meinung) prevzétost, preusvojeno mnenje.
Voreltern *pl.* praroditelji *pl.* [titi.
vorempfinden predčútiti, že pred čú-
Vorempfindung *f.* predčutje; ſ. Ahnung.
vorenthalten pridržati (-držim), zadržati, skrátiti, u-, pritrgati; *impf.* pri-, zadrževati, kratiti, u-, pritrgovati.
Vorerinnerung *f.* napominjanje, napomena.
vorerſt *adv.* najpred, najprej, najpreje, najprvo, pred vsem drugim.
vorerwähnt pred imenovan, gori omenjen, napominan.
vorerzählen práviti, prípovédati, pripovedováti.
Vorfahr *m.* prédnik.
vorfahren (im Fahren zuvorkommen) prehiteti, pretéči (-tečem); der Wagen iſt vorgefahren voz se je pripeljal; er fuhr vor und die Anderen nach on se je prvi vozil, a ostali za njim.
Vorfall *m.* slučáj, pripetljej, primerljej, nakljúčba.
vorfallen pasti (padem) pred kaj, naprej pasti; (ſich ereignen) prigoditi, pripetiti se, primeriti se, nakljúčiti se; *impf.* pripetovati se, primerjati se, nakljúčati se.
Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.
Vorfaſten- predpóstni. [hajati.
vorfinden najti (najdem), *impf.* na-
Vorflut *f.* začetȇk plime, prva plima.
vorfordern pozvati (-zovem) od. povabiti pred sé (pred sodišče); *impf.* pozivati, povábljati —.
Vorforderung *f.* poziv, povabilo.
Vorfrage *f.* prvotno od. prvo vprašanje.
vorführen privesti (-vedem), dovesti, pripeljati (-peljem) pred koga; *impf.* pripeljavati. [skazovanje.
Vorführung *f.* dovȏd, pripeljánje;
Vorführungsbefehl *m.* povelje, da se kdo pri-, dovede od. pripelje.
Vorgang *m.* postopȇk; (Verlauf) tek; (Ereigniß) dogodljej, dogodba.
Vorgänger *m.* prédnik, predhodnik, vodník.
vorgängig prednji, predhodȇn.
vorgeben položiti, dejati (dem u. denem) od. dati (dam) pred koga; *impf.* pokládati, devati (devam u. devljem), dajati (dajem); (vorausgeben) naprej dati; prvi dati; (angeben) trditi; eine Krankheit — delati se bolnega, izmisliti si bolezȇn.
Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rt.
vorgeblich namišljen.
vorgefaſſt domišljen, umišljen; eine —e Meinung ſ. Voreingenommenheit.
Vorgefühl *n.* predčútje.
vorgehen naprej iti (idem u. grem); napredovati; (übertreffen) preiti (-idem), pretéči (-tečem), prehiteti, preseči (-sežem); *impf.* pretekati, presegati; (geſchehen) zgoditi se, dovršiti se; *impf.* goditi se, vršiti se; (verfahren) postopati.
Vorgehen *n.* počétje; postópanje.
vorgehend prejšnji, predhodȇn.
vorgenannt gori imenovan.
vorgeſchichtlich predzgodovinski.
Vorgeſchmack *m.* predkus.
Vorgeſetzte *m.* predstójnik.
vorgeſtern *adv.* predvčeraj, pred včerajšnjim, pred včeranjim; — abends pred sinočnjim.
Vorgiebel *m.* nastrešȇk, pričelje.
vorgreifen prvi od. poprej seči (sežem), predseči; *impf.* predsezati v —; vplétati se v —, poségati v —, vtikati (-tičem) se, vrivati se v —.
vorhaben na misli od. v mislih iméti (imám), misel koga biti (je), namenjen od. nakanjen biti (sem), misliti, méniti, naklépati, namérjati; (vor ſich) pred sebój imeti (imám).
Vorhaben *n.* miſȇl (-i), namera, nakana, naklép.

Vorhalle *f.* veža, predduŕje.
vorhalten pred koga kaj držáti (-im); (ein Vergehen) očitati, oponašati.
Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvenstvo; die — haben (im Kartenſp.) prvi biti (sem).
vorhanden pričujoč, gotov, pri rókah.
Vorhang *m.* zastor, zavesa, zagrinjalo.
vorhängen zastréti (-strem), zavesíti, obesíti pred kaj; *impf.* zastírati, zavešati, obešati pred kaj.
Vorhängſchloſs *n.* viseča ključavnica, žabica.
Vorhaus *n.* ſ. Vorhalle.
vorher *adv.* pred, popred, prej, poprej, pred tem; kurz — otódi, ravnokar, málo prej.
vorherbeſtimmen naprej od. popred odločiti, *impf.* — odločati.
vorherempfinden že prej občutiti.
vorhergehend prejšnji, predhodèn.
vorherig prejšnji, poprejšnji.
vorherrſchen nadvládati, premagovati; (überwiegen) pretézati; d. Ebene herrſcht vor največ je ravnega svetá.
vorherrſchend pretežèn.
vorherſagen pred povédati (povém); prerokovati.
Vorherſagung *f.* prerokovanje.
vorherſehen previdéti.
Vorherſehung *f.* previdnost.
vorherverkündigen popred naznaniti, *impf.* — naznánjati.
vorherwiſſen poprej védeti (vem).
vorhin *adv.* ſ. vorher.
vorhinein *adv.* ſ. voraus.
Vorhof *m.* preddvor, pridvor; (im Ohr) pridvorèk, naton.
Vorhölle *f.* predpekél.
Vorhut *f.* (na)prednja straža.
vorig prejšnji, poprejšnji; —es Jahr lani, lansko leto, preteklo leto.
Vorjahr *n.* lansko od. preteklo leto.
vorjährig lanski.
Vorkammer *f.* des Herzens srčni pridvor, predsrdje.
Vorkauf *m.* prekup.
Vorkäufer *m.* prekupčc.
vorkehren napraviti, pripraviti, potrebno preskrbéti; *impf.* na-, pripravljati, potrebno preskrbljevati.
Vorkehrung *f.* priprava, naredba.
Vorkenntnis *f.* pripravljálno znanje, osnovna vednost.
Vorkirche *f.* lopa.
vorkommen koga prehiteti od. prebiti (-tečem); *impf.* prehitati, pretekati (ſich ereignen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; *impf.* primerjati se (ſich vorfinden) nahajati se, biti (sem), bivati, dobiti se, dobivati se.
Vorkommnis *n.* prigoda, prigodek.
vorladen povabiti, poklicati (-kličem) od. pozvati (-zovem) pred koga; *impf.* povabljati, pozivati.
Vorladung *f.* poziv; Vorladungs-
Vorlage *f.* predloga; *(chem.)* (Auffangegefäß) kápalica.
Vorland *n.* (Deichbau) predzemlje.
vorlängſt *adv.* nedavno, pred kratkim.
Vorlaſs *m.* samotók, samomášèna
vorlaſſen pred koga pustíti, *impf.* — púščati.
Vorlauf *m.* ſ. Vorlaſs.
vorlaufen koga pretéči (-tečem).
Vorläufer *m.* predhodnik, sprednik.
vorläufig predhodèn, predberžen, sprednji, poprejšnji; (vorbereitend) pripravljalèn; (zeitweilig) začasèn; od popréd, poprej, začasno, za sedaj.
vorlaut preglasèn; brzorèk, prenagel v govoru, brzoustèn; predrzèn; — sein segati (komu) v besedo.
Vorleben *n.* dosedanje od. poprejšnje življenje.
Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzorec.
Vorlegelöffel *m.* vélika žlica.
vorlegen predložiti, pred koga položiti; *impf.* predlagati, — polagati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašanje zastáviti.
Vorleger *m.* predlagalec, predložitelj.
Vorlegeſchloſs *n.* žabica, viseča ključavnica, lokét.
vorleſen brati (berem) od. čitati koga kaj; pročitati.
Vorleſer *m.* bralec, čitalec, čitatelj, predčitatelj.
Vorleſung *f.* branje, čitanje; (Lection) uk, lekcija, predavanje; — halten predavati.
vorletzte predzadnji, predposledni.
vorleuchten svetiti; mit gutem Beiſpiele — dobèr vzgled dajati (dajem), komu v dobèr vzgled biti (sem).

vorlieb *adv.* za ljubo.

Vorliebe *f.* posebna ljubezěn (-i); pristrastje; mit — ſich womit beſchäftigen posebno rad se s čim pečati.

vorliegen ležati (-im) od. biti (sem) pred čim.

vorliegend pred (nami) ležéč, pričujoč, navzóč; der —e Fall sedanji od. ta slučaj.

vorlügen komu lagati (lažem); nalagati komu kaj.

vormachen kaj pred čim napraviti, *impf.* — napravljati; zagraditi, zadélati; (als Muſter —) komu kaj pokazati (-kažem), pokazati kako se dela; jemd. Poſſen — šale uganjati s kom; jemd. einen blauen Dunſt — slepiti koga s čim, mamiti ga.

Vormagen *m.* prednji želodec, želodčič.

vormalig nekdanji, nekdajšnji, poprejšnji, bivši.

vormals *adv.* nekdaj; prej, poprej.

Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzidje.

Vormerkbuch *n.* beležna knjiga; ins — eintragen v beležno knjigo zaznamenati, zapisati (-pišem), zabeležiti; *impf.* — zaznamenávati, zapisávati, zabeleževati.

vormerken zabeležiti, zaznamenati, zapisati (-pišem); *impf.* beležiti, zaznamenavati, zapisavati.

Vormerkung *f.* beléžba, zabeleženje, zaznamenilo, zaznaměk; Vormerkungs- beležni, zabeležni, zaznámni.

Vormittag *m.* predpoludne (-dneva), dopoludne, dopoldne, dopoldan.

vormittägig pred-, dopoldanji, predpoldnevěn.

vormittags *adv.* (des Vormittags) dopoldne, predpoldnem.

Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, mala júžina, predpóldnica.

Vormittagsgottesdienſt *m.* dopoldanja služba božja.

Vormitternacht *f.* predpolnočje.

vormitternächtig podpolnočen.

vormitternachts *adv.* pred polnočjo.

Vormund *m.* váruh, skrbnik, jerob; jemanden als — erwählen, — beſtellen komu váruha odbrati (-berem), — postáviti.

Vormundſchaft *f.* varstvo.

vormundſchaftlich várstven.

Vormundſchafts- varstveni.

Vormundſchaftsangelegenheit *f.* varstvena od. sirotinska zadeva.

Vormundſchaftsgelder *pl.* varstveni od. sirotinski denarji.

vorn, vorne *adv.* spred, spredej; von — od spredej, spredej; von — anfangen od kraja začeti (-čnem); von — her že od začetka, že v začetku; nach — zu k prednjemu koncu.

vornächtig sinočen.

Vornahme *f.* započetek, započetje, opráva; — einer Prüfung izpitovanje; — einer Unterſuchung preiskavanje; — des Zeugenverhöres zaslišavanje prič; ſ. das Vornehmen.

Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.

vornehm imenitěn, odličen, plemenit, blagoroden; gosposki; ein —er Mann imenitnik, plemenitnik; —e Leute velika gospoda *coll.*; — thun imenititi se, imenitno (moško, gosposko) se nositi od. držati (-im); (im üblen Sinne) bahati se, šopiriti se; das Vornehmſte dabei ist poglavitna reč pri tem je.

vornehmen započeti (-čnem), opraviti; eine Schürze — predpásati (-pašem) se; eine Unterſuchung — preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; Zeugen — priče zaslišati (-slišim), *impf.* — zaslševati; (befragen) izprašati, izpitati; *impf.* izpraševati, izpitovati; ſich — nameniti se, nakaniti, skleniti.

Vornehmen *n.* namera, nakana, sklep; ſ. Vornahme.

vornehmlich *adj.* izvrsten, osobit; *adv.* osobito, posebno, zlasti.

Vornehmthuerei *f.*, **Vornehmthun** *n.* bahanje, šopirjenje.

vorneigen (ſich) nakloniti (se), pripogniti (se).

Vorplatz *m.* (vor einem Hauſe) predhišje; prednje mesto. [ža.

Vorpoſten *m.* predstraža, prednja straVorprüfung *f.* predskušnja.

Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost imeti (imam) od. prednji biti (sem). [množina.

Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obilica,

vorräthig gotov, v zalogi; das —e Geld kar je denarja; alles —e Getreide verkaufen vse žito, kar ga je, prodati (-dam), vso žitno zalogo prodati; es ist nichts mehr — ni nič več, vse je poslo od. poteklo.

Vorrecht *n.* predpravica, prednost.

Vorrede *f.* predgovor.

Vorredner *m.* predgovornik.

Vorreife *f.* preranost.

vorreifen prerano dozoreti, *impf.* — dozorevati.

vorreiten jezditi pred kom; (ihm im Reiten zuvorkommen) prejezditi koga.

Vorreiter *m.* predjezdec.

vorrichten pripraviti, napraviti, pristrojiti; *impf.* pri-, napravljati, pristrojevati.

Vorrichtung *f.* priprava, naprava.

vorrücken *intr.* naprej pomakniti se, *impf.* pomikati (-mikam od. -mičem) se; napredovati; *tr.* pri-, pomakniti; *impf.* pri-, pomikati; ſ. vorwerfen; vorgerücktes Alter visoka starost; im vorgerückten Alter na stare dni, v visoki starosti.

vorrufen pred se poklicati (-kličem), pozvati (-zovem); *impf.* pozivati.

Vorrufung *f.* poziv.

vorſagen narekovati.

Vorſatz *m.* sklep, trdna misel (-i); (böſer) nakana, naklep; (gramm. = Vorderſatz) prorek; einen — faſſen skleniti, *impf.* sklepati; ſeinen — ändern premisliti se, *impf.* premišljati se; mit — nalašč, navlašč.

vorſätzlich *adi.* umišljen, nakanjen, premišljen, s premiselkom; *adv.* hótoma, védoma, nalašč, s premiselkom.

Vorſchau *f.* prvi ogled.

vorſchauen gledati, štrleti, moleti izpod od. iznad česa.

Vorſchein *m.*, zum — kommen prikazati (-kažem) se, pokazati se, na svetlo od. na dan priti (pridem); *impf.* prikazovati se, na svetlo od. na dan spraviti, obelodaniti.

vorſchieben pred kaj poriniti, *impf.* — porivati; den Riegel — zapahniti, z zapahom zapreti (-prem); *impf.* zapahovati, z zapahom zapirati; d. Stiefel — poddélati.

vorſchießen *intr.* švigniti, šinili nīti; *impf.* švigati (izpod česa); Pflanzen) pognati (-ženem), *impf* gánjati; *tr.* (Geld —) založiti k denarjem, *impf.* zakladati —.

Vorſchlag *m.* predlog, nasvet; — machen predlágati, nasveto *(mus.)* prednotka; ſ. Verſchlag.

vorſchlagen *intr.* (v. d. Wage) mahniti; *impf.* premahovati, prev vati; *tr.* predlagati, nasvetovati.

Vorſchmack *m.* duh, dušec, oslas

vorſchreiben predpisati (-pišem), predpisovati; zapovedati (-vem), zati (-kažem), veleti; *impf.* zapo vati, ukazovati, velévati; (im B zapisati, zaznamovati; *impf.* zapiso

vorſchreitend postopen, progres (fortſchrittlich) napredujoč, napred

Vorſchrift *f.* predpis; (Gebot) zap (-i), ukaz, povélje.

vorſchriftsmäßig po predpisu, p povedi, povelju primerén.

vorſchriftswidrig proti predpis zapovedi, ukazu nasprotén.

Vorſchub *m.* spoh; (Unterſtützung moč (-i), pripomoč (-i), podpora leiſten pripomoči (-morem), pomá podpirati; (b. Unterſchleif) potuho (dam), *impf.* — dajati (dajem).

vorſchuhen poddélati, okápiti, viti, podšiti (-šijem), podstrojiti.

Vorſchuhung *f.* oglavje, podšiv.

Vorſchule *f.* pripravljalnica, osn

Vorſchuß *m.* prvi strel; (Moſt) s tok, samomaščina; (Vorrath) za (Vorzahlung) predplača, predu Vorſchuß- založni.

Vorſchußkaſſe *f.* zalóžnica, posoji

Vorſchußgelder *pl.* založni denar

vorſchußweiſe *adv.* predplačno.

vorſchützen v bran držati (dr braniti se —, zaslánjati se s čim izgovárjati se s čim, izgovore d

vorſehen previdéti, preskrbeti, beti; ſich — varovati se, paziti; etwas) preskrbeti se, previdéti *impf.* preskrbovati se od. preskr vati se.

Vorſehung *f.* previdnost.

vorſetzen pred koga postaviti, postaviti; *impf.* — postavljati,

postavljati od. predstavljati; ſich — skleniti, namériti se, nameniti se.

Vorſetzung *f.* predstava.

Vorſicht *f.* previdnost, oprezuost; — Gottes previdnost božja.

vorſichtig previdèn, oprezèn.

vorſichtshalber *adv.* iz previdnosti; zaradi večje varnosti.

Vorſichtsmaßregel *f.* oprezna naredba.

Vorſilbe *f.* predpónka; prednji zlog.

vorſingen peti (pojem), predpevati; zapeti komu.

Vorſitz *m.* predsedstvo, prvo mesto; den — führen predsedovati, predsednik biti (sem). [führen.

vorſitzen pred kom sedeti; ſ. Vorſitz

Vorſitzende *m.* predsednik.

Vorſommer *m.* predpoletje, predletje.

Vorſorge *f.* skrb (-i).

Vorſpann *m.* u. *f.* priprége, prevòj, doprega, sprema; auf — gehen na spremo iti (-idem), *impf.* — hoditi.

vorſpannen pripreči (-prežem), *impf.* pripregati, priprezati; ſ. einſpannen.

Vorſpannehmer *m.* priprežni najemnik.

Vorſpanner *m.* priprežnik.

Vorſpanns- priprežni.

vorſpiegeln koga mamiti od. slepiti, z obljubami pitati.

Vorſpiel *n.* predigra.

vorſpielen zaigrati; (mit einer Flöte) zapiskati; (mit der Violine) zagosti (-godem).

vorſprechen narekovati; (für jmdn.) zagovarjati koga; (ſich melden) oglasiti se, zglasiti se.

vorſpringen skakati (skačem) pred kom; (vorwärtsſpringen) naprej skočiti; *fig.* (vorragen) izpod —, iznad česa moléti od. štrleti; e. —der Winkel napuščen kot.

Vorſprung *m.* naprednji skok, skok naprej; einen — vor jemd. gewinnen prehiteti —, preteči (-tečem) —, preseči (-sežem) koga; (vorſpringende Theile) jezik, krmol, krmulja, umol, rílec; (beim Hauſe) napušč, izstop; — des Bienenſtockes jezik, polica; (Vorragung) štrlina; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von ſelbſt ausfallende Getreide) osipèk; *fig.* prednost, predstvo.

Vorſtadt *f.* predmestje.

vorſtädtiſch predmestèn.

Vorſtand *m.* predstójnik, glavar, načélnik; (Würde) predstojništvo, glavárstvo.

Vorſtandsſtellvertreter *m.* predstojnikov od. glavarjev namestnik.

vorſtechen večji biti (sem), odlikovati se pred kom; (hervorſtechen) v oči biti (bijem), — bosti (bodem).

vorſtecken pred kaj vtakniti, *impf.* — vtikati; ſich — nakániti, skleniti.

Vorſtecknadel *f.* búčika, naprsna igla.

Vorſtecknagel *m.* osnik, vojnik, luněk; opleněk; igla, iglica, svornik.

vorſtehen predstojnik od. načelnik biti (sem), načelovati.

Vorſteher *m.* ſ. Vorſtand.

Vorſteherin *f.* predstojnica, načelnica, glavarica.

Vorſtehhund *m.* ptičar.

Vorſtellbarkeit *f.* pomiselnost.

vorſtellen pred koga kaj postaviti, *impf.* — postavljati; jmd. etwas — predstaviti komu kaj, predložiti, dejati (denem) kaj pred koga; *impf.* predstavljati, predlagati; pred oči postaviti, predóčiti, opomniti; *impf.* pred oči staviti, predočevati, opominjati; e. Fremden ſeinen Bekannten — tujca predstaviti svojim znancem; jmd. dem Könige — voditi koga pred kralja; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati od. razlagati komu korist česa; (repräſentieren) namestovati; (Einwendungen machen) ugovarjati; ſich — predstaviti se; (ſich denken) pomisliti, *impf.* pomišljati kaj, misliti si, predočevati si kaj; dieß ſtellt ſich auf gleiche Weiſe vor to se jednako kaže; ich ſtelle mir die Sache ſo vor to reč si tako mislim; das hätte ich mir nie vorgeſtellt tega bi si ne bil nikoli mislil od. nadejal; ſtelle es ihm deutlich vor razločno mu povej.

Vorſtellung *f.* predstáva; (Gedanke) misél (-i), pomisél (-i), predstava, predóčba; (Theater—) predstava, gledišćna igra; (Erinnerung) spomin.

Vorſtellungskraft *f.* pomislivost.

Vorſtellungskreis *m.* ſ. Ideenkreis.

Vorſtoß *m.* napustèk.

vorstoßen (vorwärtsstoßen) potisniti, poriniti, naprej pahniti; *impf.* potiskati, porivati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (b. d. Schneidern) obrobiti, obšiti (-šijem) s čim (ki ima drugo barvo).

vorstrecken pomoliti, naprej stegniti; *impf.* pomáljati, naprej stezati; (leihen) za nekaj časa posoditi, *impf.* — posójati, — posojevati, založiti koga s čim. [uk.

Vorstudium *n.* pripravljalni od. osnovni

Vortänzer *m.* kolovodja, prvi plesalěc.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), hasěn (-i), hasěk; (Gewinn) dobičěk, obrest (-i); — bringen koristiti, hasniti, priditi, pridovati, ugajati, goditi; auf seinen — sehen vodo obračati na svoj mlin; seinem Feinde d. — abgewinnen od. ablaufen sovražnika prekositi od. prehiteti.

vortheilhaft koristěn, hasnovit, hasniv, prospešěn; — bekannt na dobrem glasu.

vorthun (eine Schürze) predpasati (-pašem), *impf.* predpasovati; d. Riegel — zatakniti, zapahniti; *impf.* zatikati, zapahovati.

Vorthür *f.* vnanje od. prednje duri *pl.*

Vortrab *m.* prednja četa od. straža, predvoj.

Vortrag *m.* govor, besedovanje; ein akademischer — predávanje; einen — halten predávati; einen guten — haben dobro predavati; (im Singen) dobro peti (pojem) od. pévati; (im Lehren) predavanje, učba.

vortragen nesti (nesem), nositi pred kom; einem e. Laterne — svetiti komu; (lehren) učiti, predavati, razlágati, razkládati; (e. Tonstück) izvesti (-vedem), *impf.* izvajati, igrati, gosti (godem), piskati u. s. w. [nost.

Vortragskunst *f.* govorništvo, govor-

vortrefflich izvrstěn, izborěn.

Vortrefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.

vortreten naprej stopiti; (vor jmd. treten) pred koga stopiti; izmed srede stopiti.

Vortritt *m.* prédnost; sie kamen unter — des Großvaters prišli so z dedom na čelu.

Vortuch *n.* predpás, predpásnik, zastor.

vorüben provéžbati.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen preiti (-idem), ... iti; miniti, preteči (-tečem); ... prehajati, mimo hoditi; minjevati.

vorübergehend *adj.* mimogredé; ... časěn; *adv.* mimogredé; začasno.

Vorübung *f.* provežba.

Voruntersuchung *f.* začetna preiska.

Vorurtheil *n.* predsoděk.

vorurtheilsfrei brez predsodkov.

Vorvater *m.* ded.

vorvorjährig predlánski.

vorvorletzte predpredzadnji.

Vorwahl *f.* prva volitěv.

vorwalten premoči (-morem), ... premagovati, predstvoriti, zvončiti, gospodariti.

Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; ... dem —e izgovarjaje se, z izgovorom; unter dem —e der Freundschaft ... plaščem prijateljstva; einen — nehmen izgovarjati se s čim.

Vorwand *f.* pročélje, prednji zid.

vorwärts *adv.* naprej, dalje.

vorwärtsbringen unapréditi kaj, ... prej spraviti.

vorwärtsgehen napredovati.

vorweg *adv.* izpred (koga).

vorwegkaufen prekupiti, *impf.* ... kupovati.

Vorwehen *pl.* popadki *pl.*, predbolj...

vorweinen jokati (jokam od. jo...) pred kom.

vorweisen pokázati (-kažem), *impf.* pokazovati.

Vorweiser *m.* pokazovalěc.

Vorwelt *f.* prasvet, predpotopni s...

vorweltlich prasvetěn, predpotop...

vorwenden s. vorschützen.

vorwerfen vreči (vržem), *impf.* ... tati (méčem) pred koga; (vorrücken) očitati, oponášati, predbacivati.

Vorwerk *n.* pristava; (mil.) pred... gradba; vnanje ozidje.

vorwiegen pretegovati, premagovati, prevagovati.

Vorwissen *n.* znanje, vednost; ... mein — brez moje vednosti od ... jega znanja.

Vorwitz *m.* radovednost, sničavost.

vorwitzig radoveděn, sničav.

ort *n.* predgovor; (gramm.) pred-
Verhältniswort) razmérnik.
urf *m.* oponòs, ukòr, očitèk;
genſtand.
urfsvoll oponosèn.
hlen šteti (štejem); prešteti,
reštevati komu kaj.
ichen *n.* predznak; znamenje.
ichnen narísati (-rišem) komu
eſtimmen) označiti, naznačiti.
igen pokazati (-kažem), *impf.*
vati.
iger *m.* pokazovalèc.
it *f.* starodavnost.
iten *adv.* svoje dni, njega dni,
[prerán.
itig (vor der Zeit) prezgodnji,
itlich starodavèn.
ehen (hervorziehen) izvleči (-vle-
den Vorhang — zastréti (-trem)
rom; (höher ſchätzen) čemu pred-
ati (dam) pred drugim, *impf.*
ati (dajem); kaj bolj ceniti od.
od drugega, kaj nad kaj staviti.
immer *n.* prednja soba.

Vorzug *m.* prednost, prvstvo; ſeine Vorzüge njegove vrline; mit — z odliko, z najboljšim uspehom; — haben prekositi koga, odlikovati se pred drugimi.

vorzüglich *adi.* odličèn, izborèn; posebèn; *adv.* odlično; posebno, sosebno, izvlasti, zlasti.

Vorzüglichkeit *f.* odličnost, izbornost.

Vorzugsclaſſe *f.* odlični red.

Vorzugsſchüler *m.* odličnjak.

vorzugsweiſe *adv.* posebno, sosebno.

votieren glasovati.

Votierung *f.* glasovanje.

Votiv *n.* obljuba, zaobljuba.

Votivkirche *f.* votivna ob. zaobljubna cerkèv.

Votum *n.* glas (-ú).

Vulkan *m.* ognjenik, vulkan.

vulkaniſch ognjeniški, ognjebljuvèn, vulkanski.

vulkaniſieren vulkanizovati, razpáliti.

Vulgata *f.* od papeža potrjeni prevod sv. pisma, vulgata.

vulgo *adv.* po domače, obično.

W.

f. sat; *coll.* satovje.
budèn, vzbujen, vzdramljen;
id) bdeč, čujoč; — ſein bdeti,
ujem); — werden buditi se,
i se; vzbuditi se, vzdramiti se.
= stražni.
corps *n.* stražarstvo, stražni zbor.
dienſt *m.* straža, stražitèv, stra-
f. straža; — halten na straži
em), stražiti; auf die — ziehen
žo iti (idem n. grem); —n aus-
postaviti stražo; — ablöſen iz-
stražo.
en bdeti, čuti (čujem), čuvati;
twas) bdeti, čuti nad čim, pa-
kaj, kaj na skrbi imeti (imám);
nze Nacht — vso noč prečuti;
chen.
en *n.* bdenje, čuvanje.
feuer *n.* stražni ogènj.
geld *n.* stražnina.
habend stražèn, na straži.

Wachhaus *n.* stražnica, stražarnica.

Wachholder *m.* brin, brina; in Kärnt. smrlin, smolovèc; *coll.* brinje, smolje; Wachholder- brinov, brinjev.

Wachholderbeere *f.* brinovica, brinova jagoda.

Wachholderbranntwein *m.* brinovèc, brinjevèc; borovička.

Wachholderdroſſel *f.* borovnjak, brinovka, branjug.

Wachmeiſter *m.* ſ. Wachtmeiſter.

Wachparade *f.* ogled straže, stražna parada.

Wachpoſten *m.* (Perſon) straža; (Ort) stražišče.

Wachs *n.* vosèk; aus — voščèn; mit — überziehen povoščiti; Wachs- voščev, voščèn.

Wachsabdruck *m.* voščev odtisk, voščeva tiskanica.

wachſam pazèn, pazljiv, čuvit, skrbèn, stražljiv.

Wachſamkeit *f.* pazljivost, čuvitost.

wachsartig vosku podoben, voskovit.
Wachsbleiche *f.* voščeno belilo.
Wachsblume *f.* voščeni cvet.
wachſen rasti (rastem u. rasem); dorasti; ein wenig — porasti; zrasti; (auseinander) razrasti; *impf.* razrastati; (ſich mehren) množiti se, širiti se; razmnožiti se, razširiti se; gewachſen ſein kos od. zagomeč komu biti (sem).
Wachſen *n.* rast (-i), rastenje.
wachſend rastēn, rašč, raščav.
wächſern voščen, od voska.
Wachsfabrik *f.* voščarnica. [bakla.
Wachsfackel *f.* voščena plamenica od.
Wachsfarbe *f.* voščena barva. [nica.
Wachskerze *f.* voščena sveča, voščeWachsleinwand *f.* povoščeno platno.
Wachslicht *n.* ſ. Wachskerze.
Wachspflaume *f.* rumena sliva.
Wachsſtock *m.* voščenica, voščev svitēk.
Wachsthum *n.* rast (-i), rašča, rastilo.
Wachſtube *f.* stražarnica.
Wachtel *f.* prepelica; podpodāk, podpodánka, podpodica, podprda; Wachtelprepeličji.
Wachtelhund *m.* prepeličar. [star.
Wachtelkönig *m.* prdalēc, kosēc, hra**Wachtelſchlag** *m.* prepelevanje (pet pedi). [let.
Wachtelſtrich *m.* prepeličji let od. pre**Wachtelweizen** *m. (Melampyrum nemorosum)* višnjavēc; *(Mel. arvense)* poljski črnivēc.
Wächter *m.* stražar, stražnik, čuvaj, čuvar, varuh; —in *f.* stražarica, čuvarica, čuvajka.
Wachtmeiſter *m.* nadstražnik, stražmeštēr. [šče.
Wachtthurm *m.* stražni stolp, straži**wackelig** majav, gugav, hlipav, tresoč.
Wackelkopf *m.* tresoglavēc.
wackeln majati se, zibati (-bljem) se, gugati (-gljem) se, hlipati se; (beim Gehen) omahovati, opotekati se.
wacker vrl, jak, korenjaški.
Wade *f.* meča, litka, lidke *pl.*
Wadenbein *n.* piščal (-i).
Wadenmuskel *m.* mečna mišica, riba.
Waffe *f.* orožje; (Vertheidigungsmittel) branilo; Waffen- orožni; vojni, bojni.
Waffenbruder *m.* sobojnik, soboréc.
Waffenbündnis *n.* vojna zaveza.
Waffendienſt *m.* vojaška služba, o jaške vaje *pl.*
waffenfähig sposobēn za orožje.
Waffengeklirr *n.* rožljanje z orožjem.
Waffengeräth *n.* orožje.
Waffengewalt *f.* bojna od. vojna m**Waffenglück** *n.* vojna od. bojna sr**Waffenkammer** *f.* orožnica. [kra**Waffenlärm** *m.* hrup orožja, oro**waffenlos** brez orožja, brezorožen.
Waffenpaſs *m.* orožni list.
Waffenpatent *n.* orožni patent.
Waffenplatz *m.* bojišče, orožišče.
Waffenrock *m.* vojna suknja.
Waffenruhe *f.* premirje.
Waffenruhm *m.* vojna slava. [oro**Waffenſchmied** *m.* orožar, izdelova**Waffenſtillſtand** *m.* premirje.
Waffenträger *m.* oproda.
Waffenübung *f.* vojaška vaja.
waffnen orožiti; oborožiti.
Wagamt *n.* vagarnica, mestna va**wägbar** vagljiv, tehtljiv. [va**Wage** *f.* vaga, tehtnica; (am Wag**Wagebalken** *m.* prečka, gredelnica.
Wagehals *m.* predrznež, predr človek.
Wagemacher *m.* vagar, tehtničar.
Wagen *m.* voz; (Kutſche) kočija; (Ba ter—) kola *pl.*; *dem.* vozēk, vozič als Sternbild ſ. Bär.
wagen tvegati, vagati; tvegati drzniti se, upati se.
wägen vagati, tehtati; zvagati.
Wagenachſe *f.* os (-i), podvoz (-o**Wagenbaum** *m.* svora, sora, razv**Wagendeichſel** *f.* oje (ojesa), ojnic**Wagengeld** *n.* voznina.
Wagengeleiſe *n.* kolovoz, kolovozn kolotečina, kolomaja.
Wagenkipfe *f.* ročica.
Wagenleiter *f.* lestvica, lojtra, loj nica; (das Paar) lojtre *pl.*
Wagenlenker *m.* voznik, kočijaš.
Wagennagel *m.* osnik, rednik, zo**Wagenrad** *n.* vozno kolo (-esa).
Wagenremiſe *f.* klonica, kolnica, l larnica.
Wagenſchere *f.* gredanica, škarnje**Wagenſchmiere** *f.* kolomaz.
Wagenſperre *f.* zavóra, zavórnica.
Wagenſterze *f.* svornica, repica.

train *m.* vozovlak, vozovi *pl.*
ück *n.* vagana reč (-i).
n *m.* vagon, železnocestni voz.
r *m.* kolár; **Wagner-** kolarski.
rhandwerk *n.* kolarstvo; — be- olariti.
rin *f.* kolarica.
rſtuhl *m.* kolovrta.
s *n.* odvaga, odvažnost, od-
). pogumno delo, nevarščina.
ht horicontalēn, vodoravēn,
ēn, neprevesēn.
ale *f.* važnica.
'. volitēv, izbor; **aus freier —** jno; **die — ſteht ihm frei** na
i je; **eine — treffen** voliti; iz-
ahl- volilni, izborni, volitveni.
t *m.* volitēv; (**Schriftſtück**) vo- pis.
usſchreibung *f.* razpis volitve.
r izvoljiv, kdor more izvoljen

arkeit *f.* izvoljivost, zmožnost
iti (sem).
rechtigt kdor ima pravico vo-
ivičen voliti.
rechtigte *m.* upravičeni volilēc.
ſprechung *f.* dogovor o volitvi.
zirk *m.* volitveni okraj.
ruder *m.* pobratim. [bratstvo.
ruderſchaft *f.* pobratimstvo, po-
rtifikat *n.* volitveno potrdilo.
i voliti; izvoliti, izbrati (-be-
npf. izbirati.
' m. volilēc; —**in** *f.* volilka.
rclaſſe *f.* volilski razred.
liſch izbirčēn, kočljiv.
rliſte *f.* volilski imenik.
hig *s.* **wählbar.**
rſt *m.* izborni knez. [vina.
irſtenthum *n.* izborna kneže-
eſetz *n.* volilni zakon, volilna

andlung *f.* volitēv, izbiranje.
örper *m.* volilni zbor.
ſte *f.* imenik volilcev.
ann *m.* volilēc.
rt *m.* volitveni kraj, volišče.
eriode *f.* volilna doba.
latz *m.* bojišče, bojevališče.
rotokoll *n.* volilni ob. volitveni

Wahlrecht *n.* (**activeš**) pravica izbora ob. volitve, volilna pravica; (**paſſiveš**) pravica izvoljivosti, pravica izvoljen biti.
Wahlreich *n.* izborna država.
Wahlſchweſter *f.* posestrima.
Wahlſpruch *m.* poslovica, geslo.
Wahlſtimme *f.* glas (-ú).
Wahltag *m.* dan volitve, volilni dan (dneva). [litvi.
Wahlumtriebe *pl.* spletke *(pl.)* pri vo-
Wahlurne *f.* volitvena posoda.
Wahlverſammlung *f.* volilni zbor, shod volilcev. [nost.
Wahlverwandtſchaft *f.* izborna sorod-
Wahlzettel *m.* volitveni list.
Wahlzimmer *n.* volilnica.
Wahn *m.* blodnja, blodna misēl (-i); dozdevēk, domišljava.
wähnen meniti, domišljati si, krivo ob. napak soditi.
Wahngebilde *n.* blodnotvorje.
Wahnglaube *m.* prazna vera.
Wahnſinn *m.* blodnja, blodnomišlje, brezumje; blaznost.
wahnſinnig blodnomiseln, brezumēn; blazēn, zmešane pameti.
Wahnſinnige *m.* brezumnik; — *f.* brezumnica. [nenost.
Wahnwitz *m.* prismojenost, prismuk-
wahnwitzig prismojen, prismuknen.
wahr *adi.* prav, resničēn, istin, istinit; (**treu**) zvest, verēn; *adv.* res, zares; **für—** res da; **nicht —** kaj ne? ali ne? **für —** halten verovati, verjeti (verjamem); **— ſprechen** resnico govoriti; **ſo — mir Gott helfe** tako mi Bog pomagaj! tako mi Boga!
wahren hraniti, varovati.
währen trpeti, trajati, biti (sem).
während *praep.* za, o, ob; — **des Krieges** ob vojski; — **der Regierung Maria Thereſias** za Marijo Terezijo; — **der Mahlzeit** med obedom; *coni.* dokler, med tem ko; *adi.* trpēč, trajajoč, trpežēn.
wahrhaft prav; (**wahr**) resničēn, istin, istinit.
wahrhaftig *adi.* resničēn, zaresēn, prav, pravcat; *adv.* resnično, zares, res.
Wahrhaftigkeit *f.* resničnost, istinitost.
Wahrheit *f.* resnica, istina.

Wahrheitsfreund *m.* resnicoljub.
wahrheitsliebend resnicoljuběn.
Wahrheitssinn *m.* čustvo resnice ob. istine.
wahrlich *adv.* resnično, zares, v resnici, po pravici. [pazljiv.
wahrnehmbar zaznatěn, dočutěn, za-
wahrnehmen zaznati, *impf.* zaznavati; čutiti; začutiti; (m. den Augen) videti; zagledati, zazreti; (erkennen) spoznati, sprevideti, uvideti, zapaziti.
Wahrnehmung *f.* zazna(va)nje, čutenje, sprevidenje.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zaznatnost, dočutnost.
wahrsagen vedeževati, veščevati; vražariti; ſ. prophezeien.
Wahrsager *m.* vedež, vedeževalec, veščec, vražar; —in *f.* vedeževalka, vražarica. [valstvo.
Wahrsagerei *f.* vedeževanje, vedeže-
wahrscheinlich *adi.* verjetěn, verljiv; *adv.* verjetno, brž ko ne, bržda, nemara, menda, bržčas, boje; es ist — podoba je, da —. [ljivost.
Wahrscheinlichkeit *f.* verjetnost, ver-
Wahrscheinlichkeitsrechnung *f.* račun verjetnosti.
Wahrspruch *m.* izrek —, razsod porotnikov.
Wahrung *f.* varstvo, obvarovanje.
Währung *f.* veljava, vrednota, čislo.
Wahrzeichen *n.* znamenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblajst; Waid- oblajstov.
Waid- (für Jagd) ſ. Weid-.
Waise *f.* sirota, sirotica; *m.* siroték, sirotej; — werden osiroteti, stariše izgubiti, osameti; Waisen- sirotinski, sirotinji.
Waisenbuch *n.* sirotinske bukve *pl.*
Waisengeld *n.* sirotinski denarji *pl.*
Waisenhaus *n.* sirotišnica, sirotišče.
Waisenkind *n.* sirota. [ženje.
Waisenvermögen *n.* sirotinsko premo-
Wald *m.* gozd, les, loza; (dichter) hosta, šuma; (Hain) log; (Culturwald) gaj; (Eichen—) dobrava; Wald- gozdni.
Waldamt *n.* gozdni urad.
Waldbereiter *m.* logar, gozdar. [něc.
Waldbewohner *m.* pogozdnik, gorja-
Waldbiene *f.* divja bučela.
Waldbirn *f.* drobnica.
Waldblöße *f.* laz.
Waldbrand *m.* gozdni požar.
Waldcultur *f.* gozdarstvo, šum
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* v les, v gozd.
Walderbse *f.* grahor.
wälderreich gozdnat, lesnat.
Waldesel *m.* divji ošel.
Waldfrevel *m.* gozdna škoda,
Waldfrevler *m.* gozdni tat.
Waldgegend *f.* gozdnata krajin
Waldgesetz *n.* gozdni zakon, g postava.
Waldgrund *m.* gozdno zemljiš
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuvaj. [s
waldig gozdnat, gozděn, lesna
Waldlerche *f.* gozdni škrjanec.
Waldmeister *m.* nadlogar; (P prvenec, dišeča perla, strašnica.
Waldmensch *m.* divji mož.
Waldnymphe *f.* gozdna vila.
Waldrebe *f.* srobot, vezela; c
Waldrecht *n.* gozdna pravica, ščina.
Waldschaden *m.* škoda v lesu, g poškodba.
Waldschlag *m.* drvosek.
Waldschlucht *f.* ſ. Schlucht.
Waldschnepfe *f.* kljunač, sloka.
Waldstreu *f.* stelja, stelivo, list
Waldtaube *f.* divji golob, g grivar.
Waldteufel *m.* gozdni hudir.
Waldthier *n.* gozdna žival (-i
Waldung *f.* lesovje, lesovina.
Waldweg *m.* gozdni pot.
Waldwiese *f.* senožet (-i).
Waldwirtschaft *f.* gozdarstvo,
Waldzins *m.* gozdnina.
Walfisch *m.* kit.
Walfischfang *m.* kitolov, lov k
Walfischfänger *m.* kitolovec.
Walke *f.* valjalnica, stopa.
walken valjati; povaljati;
Walker *m.* valjalec.
Walkererde *f.* suknarsko ilo.
Walkmühle *f.* ſ. Walke.
Wall *m.* okop, nasip, zasip.
Wallach *m.* (Pferd) skopljenec

wallen kipeti, vreti, jeriti se; (reifen) romati, potovati.

Waller *m.* (Fahrer) romar, božjepotnik, potnik; —in *f.* romarica, potnica.

Wallfahrt *f.* božja od. romarska pot (-i), romanje.

wallfahrten romati, na božjo pot iti (idem u. grem), na božji poti biti (sem).

Wallfahrtskirche *f.* romarska cerkêv.

Wallfahrtsort *m.* božja pot, mesto božje milosti.

Wallung *f.* valovanje.

Walm *m.* krnica, vrtinêc; (die ſchiefe Richtung eines Daches an der ſchmalen Seite) kič, kačka.

Walnuſs *f.* laški orêh.

Walrath *m.* kitova (ribja) tolšča od. mast (-i).

Walroſs *n.* mrož.

Walwurz *f.* gabez, svalnik.

wälſch ſ. welſch.

walten vladati, gospodovati, oblastovati, upravljati, gospodariti, ravnati (s čim), voditi.

Walter *m.* ravnalêc, gospodar, vladar; ſ. Sachwalter.

Walze *f.* valj, valjêc, valjar.

walzen valjati; povaljati, zvaljati.

wälzen valiti, valjati, kotati, kotaliti, točiti, takati; (um etwas herum) sukati (sučem); (im Kothe) kalužati; die Schuld auf jmd. — kaj na koga zvrniti, *impf.* — zvračati, koga dolžiti.

Wälzen *n.* valjanje.

walzenförmig valjast.

Walzer *m.* okrogli ples, valčêk.

Walzwerk *n.* valjarna, valjalnica.

Wamme *f.* ožrelje, podgrlje, podvratnik, nadêr.

Wams *n.* podsuknjič, kamižola, zobunêc, jopič.

Wand *f.* stena; ſ. Seite; ſpanſche — zaslonjalo.

Wandbekleidung *f.* oboj, opona.

Wandel *m.* (Lebenswandel) življenje; vedenje, ravnanje; dejanje, delo; ſ. Wechſel.

wandelbar spremenljiv, nestalên, nestanovitên.

Wandelbarkeit *f.* spremenljivost, nestanovitnost.

Wandelgrund *m.* premenjevalno zemljišče.

wandeln iti (idem u. grem), hoditi, šetati, izprehajati se.

Wandelſtern *m.* ſ. Planet.

Wanderbuch *n.* potna knjižica, potne bukvice *pl.*

Wanderbündel *n.* popotna cula.

Wanderer *m.* popotnik, potnik, popotovalêc; —in *f.* popotnica, popotovalka.

Wanderfalke *m.* sokol selilêc, selilni sokol.

Wandergeſelle *m.* sopotnik, popotni tovariš.

wandern potovati, popotovati, hoditi; (ſiedeln) seliti se; preseliti se.

Wanderratte *f.* siva podgana.

Wanderſchaft *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandersmann *m.* popotnik, potnik.

Wanderſtab *m.* popotna palica, romarska palica.

Wandertaube *f.* golob selilêc, selilni golob.

Wanderung *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandervogel *m.* selilna ptica, ptica selilka.

Wanderzeit *f.* čas potovanja.

wandfeſt k steni pribit.

Wandgemälde *n.* slika na zidu, nazidna slika.

Wandkalender *m.* stenski koledar, viseči koledar.

Wandlaus *f.* stenica.

Wandler *m.* šetalêc.

Wandleuchter *m.* obzidni svečnik.

Wandlung *f.* povzdigovanje; ſ. Conjugation.

Wandſchrank *m.* vzidna omara.

Wanduhr *f.* stenska ura.

Wange *f.* lice; Wangen- licni.

Wangengrübchen *n.* jamica na licu; licna jamica.

Wangenröthe *f.* rdečica.

Wangenſcheibe *f.* stranica, postranica.

wankelhaft, —müthig omahljiv, nestanovitên.

Wankelmuth *m.*, —ſinn *m.* omahljivost, nestanovitnost.

wanken omahovati; (beim Gehen) opletati, šepati, kinkati; (v. Kräften) pešati.

wankend majav, omahljiv, šepav.

wann *adv.* kedaj, kdaj; *relat.* kadar; **dann und — včasi, časi; — immer** kadar koli.

Wanne *f.* kad (-i), banja; ničke *pl.*

wannen *adv.*, **von —** odkod, odkoder.

Wanſt *m.* trebuh; vamp. [past.

wanſtig trebušen, trebušnat; vam-

Wanze *f.* stenica; **Wanzen-** steničn.

Wanzenkraut *n.* steničnik.

wanzig steničav.

Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu imeti (imám); **Wappen-** grbovni.

Wappenamt *n.* grbovni urad.

Wappenbild *n.* podoba v grbu. [nik.

Wappenbuch *n.* knjiga grbov, grbov-

Wappenfeld *n.* polje na grbu.

Wappenkunde *f.* grboslovje, grboznanstvo, heraldika.

Wappenkundige *m.* grboznanec.

Wappenſchild *m.* ščit z grbom, grbovni ščit. [zec.

Wappenſchneider *m.* grborez, grbore-

Wappenverleihung *f.* podelitev grba.

wappnen orožiti; oborožiti.

Ware *f.* blago, roba, tovor; **furze —** drobno blago, drobnina; **grüne —** zelenjad (-i), zelenjava, zelenina; **hölzerne —** lesenina, lesovina.

Warenabſatz *m.* razprodaja blaga.

Warenartikel *m.* blago.

Warenausfuhr *f.* izvoz blaga.

Warenbeſchau *f.* ogled blaga.

Wareneinfuhr *f.* uvoz blaga.

Warenhalle *f.* dvorana za blago, prodajalnica.

Warenkunde *f.* poznavanje blaga.

Warenlager *n.* zaloga blaga, skladišče blaga.

Warenpreis *m.* cena blaga.

Warentauſch *m.* zamenjava blaga.

Warentransport *m.* prevoz blaga.

Warenverſendung *f.* razpošiljava blaga.

Warenverzeichnis *n.* popis —, kazalo blaga.

Warenvorrath *m.* zaloga blaga.

Warenzoll *m.* carina, (uvoznina, izvoznina, prevoznina).

warm topel, gorek; (heiß) vroč, vrel; *(lau)* mlačen, morèn; fig. goreč, iskrèn.

Warmbad *n.* toplice *pl.*

Warmbecken *n.* grevnica.

warmblütig toplo —, vroče kr toplokrvèn.

Wärme *f.* toplota, gorkota; (hi vročina; freie — prosta toplota; goročnost, vnetost.

Wärmeäquator *m.* toplotni polut

Wärmecapacität *f.* navzetnost toploto.

Wärmeeinheit *f.* toplotna jedni

Wärmeempfindung *f.* občut toplote.

wärmeerzeugend toploroden.

Wärmeflaſche *f.* grevnica.

Wärmegrad *m.* stopnja toplote.

Wärmeleiter *m.* prevodnik toplote.

Wärmeleitung *f.* prevod od pr janje toplote. [toplo

Wärmemenge *f.* množina od kol

Wärmemeſſer *m.* toplomér.

wärmen greti (grejem), ogrevati; greti, ogreti; **ſich —** greti se, grevati se.

Wärmequelle *f.* izvir toplote. [topla

Wärmeſtoff *m.* toplorod, toplo

Wärmeſtrahl *m.* toplotni trak.

Wärmeſtrahlung *f.* žarjenje toplote

Wärmevertheilung *f.* podelba toplote

warnen opomeniti, opomniti, svariti; *impf.* opomiujati; (vermeiden) svariti.

warnend opominjalen, svarilen.

Warner *m.* opominjalec, svarilec.

Warnung *f.* opomin, opomnitev, svaritev, svarilo, posvarilo; **Warnungs-** svarilni.

Warnungszeichen *n.* svarilo.

Warte *f.* stražnica, straža, stolp ogledovalnica.

Wartegeld *n.* strežnina, čakarina.

warten *intr.* čakati, počakovati; čakati; **warte!** počakaj! čakaj no! *tr.* (pflegen) streči (strežem).

Warten *n.* čakanje.

Warteort *m.* čakališče.

Wärter *m.* strežnik, strežaj; —in *f.* strežnica, strežajka.

Wartſaal *m.* čakalnica.

warum *adv. (interr.)* zakaj? *(relat.)* zakar, zaradi česar.

Warze *f.* bradavica; *dem.* (Bruſtwarze) sesek, zizek, prsna davica; **Warzen-** bradavični.

warzenförmig bradavičast.

Warzenkraut *n.* bradavičnik.
warzig bradavičen, bradavičnat.
was *pron.* kaj? *relat.* kar; (warum) zakaj; — für ein kak, kakov, kakošen; — immer kar koli.
Wasch- perilni, umivalni.
Waschbär *m.* jamajski medved.
Waschbecken *n.* umivalnica, medenica.
Waschbleuel *m.* trepka, pralec, perača, perilnik.
Waschbrett *n.* žmulja, perilnik.
Wäsche *f.* perilo, robje; pranje.
waschen prati (perem); izprati, oprati; *impf.* izpirati, opirati; (durch Lauge reinigen) žehtati, lužiti; (Hände, Tische ꝛc.) pomiti (-mijem), omiti, umiti; *impf.* pomivati ꝛc.; *fig.* ošteti (-štejem), *impf.* oštevati.
Wäscher *m.* perilec, peričnik; —in *f.* perica, perilja, pralja.
Wäscherei *f.* pranje; Gold— zlatopralnica.
Waschgold *n.* prano zlato.
Waschkammer *f.* perilnica, pralnica.
Waschkorb *m.* koš —, jerbas za perilo.
Waschkübel *m.* bedenj za perilo.
Waschlappen *m.* perilna cunja, capa.
Waschlauge *f.* lug.
Waschmittel *n.* milo.
Waschplatz *m.* perišče, prališče.
Waschschwamm *m.* umivalna goba.
Waschtrog *m.* perilnjak.
Waschung *f.* umivanje, kopanje, pranje.
Waschwasser *n.* umivalica; operina, voda za pranje.
Waschweib *n.* perica.
Waschwerk *n.* perilo; rudopralnica.
Waschzeug *n.* perilo, robje.
Wasen *m.* drn, ruša, rušina; *coll.* drnovje.
Wasenmeister *m.* konjedirec (konjederec), kožederec.
Wasenmeisterordnung *f.* kožedirski [ustav.
Wasser *n.* voda; *dem.* vodica; zu — werden zvodeneti; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem; bei — u. Brot ob vodi in kruhu; Quellen— studenčnica; Bach— potočnica; Schnee- wasser snežnica; Regen— deževnica; (zur Bewässerung) tratnica; Trauf— kapnica ꝛc. mittelst -ica; Wasser- vodni, povodni; (wässerig) vodeni.
Wasserableitung *f.* odvod vode, vodoodvod.
Wasseramsel *f.* povodni kos.
Wasserader *f.* vodna žila.
Wasserarm *m.* rokav, panoga.
wasserarm brezvoden, malovoden, suhoten.
Wasserarmuth *f.* brezvodje, pomanjkanje vode. [stavba.
Wasserbau *m.* delo na vodi, vodna
Wasserbaukunst *f.* vodogradstvo.
Wasserbecken *n.* jašek, vodnjak.
Wasserbehälter *m.* vodnjak, vodoshramba.
Wasserbeschreibung *f.* vodopis.
Wasserbett *n.* struga, pretoka, korito.
Wasserbildung *f.* vodni nasad.
Wasserblase *f.* vodeni puhor, vodeni mehurec.
Wasserbruch *m.* vodni predor.
Wasserbrühe *f.* plodra, požlepica.
Wassercanal *m.* vodotok.
Wasserdamm *m.* jez.
wasserdicht nepremočen, kar vode ne prepušča, nepremočljiv.
Wasserdruck *m.* tlak vode, vodni tisk; (auf Banknoten) vodno znamenje.
Wassereimer *m.* vedro, vedrica, škaf, lodrica, banka.
Wasserfaden *m.* vodna nit (-i).
Wasserfahrt *f.* vožnja po vodi.
Wasserfall *m.* slap, sopôt; skočilo, skočidalo; (klein) skakalec.
Wasserfang *m.* vodnjak, zavod.
Wasserfänger *m.* (am Mühlr.) škvarec.
Wasserfarbe *f.* vodna barva.
Wasserfass *n.* vedro, škaf. [vodo.
Wasserflasche *f.* vrč —, steklenica za
Wasserfläche *f.* vodno površje.
Wasserflut *f.* poplavica, razliv, zatôp; (Überschwemmung) povoden (-i), potop.
Wasserfräulein *n.* povodna deklica.
wasserfrei brezvoden.
Wasserfrosch *m.* zelena žaba, rujht.
Wasserfurche *f.* jarek, draga, zdražnica.
Wassergalle *f.* zamók, podmók, močál, mokrina; necela mavrica. [morje.
Wassergebiet *n.* povodje, porečje, po-
Wassergeflügel *n.* povodne ptice *pl.*
Wassergelte *f.* golida, korec, kablica, zajemalček.
Wassergewächs *n.* povodna rastlina.

Wasserglas *n.* kozarec, čaša, kupica.
Wassergraben *m.* jarek, draga; rov, roje *f. pl.*, prekop.
Wassergrenze *f.* vodna meja.
Wassergrube *f.* rupa, kal, lokev.
Wasserheilanstalt *f.* vodozdravilnica.
Wasserheilkunde *f.* vodozdravilstvo.
wasserhell vodočist.
Wasserhöhe *f.* visokost vode. [smrk.
Wasserhose *f.* vodena troba, morski
Wasserhuhn *n.* liska.
wässerig vodén; *fig.* slab, medel.
Wasserjungfrau *f.* kačji pastir; gospica.
Wasserkäfer *m.* povodnjak.
Wasserkanne *f.* golida.
Wasserkraft *f.* vodna sila.
Wasserkresse *f.* vodna kreša.
Wasserkunst *f.* vodomet.
Wasserlache *f.* lokev, tonja; kaluža.
Wasserlauf *m.* tek vode.
Wasserläufer *m.* drsalec, mlinar, kosec.
Wasserleitung *f.* vodovod; (Kunst) vodovodstvo.
Wasserlinse *f.* okrak, okrijek.
wasserlos brezvoden.
Wassermangel *m.* ſ. Wassernot.
Wassermann *m.* povodni mož; *(astr.)* vodolej, vodár.
Wassermasse *f.* vodovje.
Wassermelone *f.* vodena od. grška dinja, lubenica.
Wassermenge *f.* množina vode.
Wassermesser *m.* vodomer.
Wassermessung *f.* vodomerstvo.
Wassermolch *m.* močerad, pupek.
Wassermühle *f.* mlin ob vodi.
wässern *tr.* napojiti, *impf.* napajati; (einweichen) namočiti, *impf.* močiti, namakati; *intr.* sline cediti.
Wassernetz *n.* vodno pomrežje.
Wassernixe *f.* povodna vila, povodkinja.
Wassernoth *f.* ſ. Wassermangel u. Überſchwemmung.
Wasserordnung *f.* vodni red.
Wasserotter *f.* belouška, belousnica.
Wasserpflanze *f.* vodna od. povodna rastlina. [voda.
Wasserprobe *f.* skušnja z vodo, božja
Wasserpunkt *m.* vodišče, dovodje.
wasserrecht vodoravén, horicontalen.
Wasserrecht *n.* pravica do vode; d. — *haben* vodo na pravici imeti (imám).
wasserreich vodnat.
Wasserrinne *f.* žleb.
Wassersack *m.* stok.
Wassersäulmaschine *f.* vodni samotlak.
Wasserschaden *m.* ujma po vodi, škoda od vode.
Wasserscheide *f.* razvodje, razvodje.
wasserscheu stekel.
Wasserscheu *f.* steklina.
Wasserschierling *m.* velika trobelika.
Wasserschlacht *f.* bitka na morji.
Wasserschlange *f.* povodna kača, vodenica, belouška, belousnica.
Wasserschlauch *m.* meh za vodo.
Wasserschlund *m.* požiralnik, požiralka, zijalka.
Wasserschöpfer *m.* korec.
Wasserschuſs *m.* vodenica. [ja.
Wasserschwalbe *f.* bregovnica, brego-
Wasserschwein *n.* vodni prasec, tapir.
Wassersperre *f.* oparnost, an — leidend oparen.
Wasserspiegel *m.* vodna gladina, vodno zrcalo.
Wasserspritze *f.* ſ. Spritze.
Wasserstadt *f.* privodno mesto.
Wasserstand *m.* visina vode.
Wasserstern *m.* žabji las.
Wasserstoff *m.* vodik, vodenec.
Wasserstrahl *m.* vodeni trak od. curek.
Wasserstrudel *m.* ſ. Strudel.
Wasserstraße *f.* pot po vodi, vodna pot.
Wassersucht *f.* vodenica, vodeničnost.
wassersüchtig vodeničen.
Wassersuppe *f.* vodena juha.
Wassersystem *n.* vodje. [(-a).
Wasserthier *n.* vodna od. povodna žival
Wassertiefe *f.* globina vode.
Wasserträger *m.* vodonosec, vodár.
Wassertrog *m.* korito. [kaplja.
Wassertropfen *m.* kaplja vode, vodena
Wassertrunk *m.* požirek —, napitek vode. [pajanje.
Wässerung *f.* močenje; polivanje; na-
Wasservogel *m.* povodna ptica, vodarica.
Wasserwage *f.* vaga vodoravnosti, libela.
Wasserwechsel *m.* vodna premena.
Wasserwehr *n.* jez, zajezje.
Wasserweihe *f.* posvecevanje —, posvecenje vode.
Wasserwerk *n.* vodno delo.

Wasserwirbel *m.* sukalnik, vrtinec.
Wasserzeichen *n.* vodno znamenje.
Wasserzersetzung *f.* ločba —, raztvorba vode.
Wasserzoll *m.* vodnina.
waten bresti (bredem); (im Schnee) gaziti; (im Kothwasser) čofotati, cokljati, škorlati.
watscheln kobacati, racati.
watschelnaſs do polti mokër, mokër kakor miš.
Watte *f.* vata, podmetek.
Wattefabrikant *m.* vatar.
wattieren z vato podvleči, *impf.* — podvlačiti, vatirati.
Wau *m.* kataněc.
Wauwau *m.* strašilo.
Webe *f.* peča, trobela platna.
weben tkati (tkam, tkèm); natkati, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalec; —in *f.* tkalja, tkalica, tkalčica; **Weber-** tkalski.
Weberdiſtel *f.* tkalska ščetica.
Weberei *f.* tkalstvo; tkaja, tkanje.
Webereinſchlag *m.* utek, vôtek.
Webergehänge *n.* ničavnice *pl.*
Webergeld *n.* tkalščina.
Weberhandwerk *n.* tkarija, tkalstvo.
Weberkarde *f.* ſ. Weberdiſtel.
Weberknecht *m.* suha južina, kosec.
Weberkunſt *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škripec, snovalo.
Weberſchemel *m.*, —tritte *pl.* podnožnik, stopalnik, podnožnice *pl.*
Weberſchiff *n.* snovalnica, čolnak.
Weberſpule *f.* cev (-i), cevka.
Weberſtrecker *m.* ostna *pl.*, krosna *pl.*, proji *pl.*
Weberſtuhl *m.* statve *pl.* [tek.
Weberzettel *m.* osnova, snutek, osnu-
Wechſel *m.* mena, menitev, menjava; premena, premenjava, sprememba, spreminjatev; (Tauſch) menja, zamenjava; (Jahreszeiten) vrstitev; (der Pferde) preprega; (Wechſelbrief) menica; gezogener — potegnena menica; ausgeſtellter — izdana menica; Wechſel- menični; vzajemni.
Wechſelabſchrift *f.* prepis menice.
Wechſelausſteller *m.* izdatelj menice, izdajatelj menice.
Wechſelbalg *m.* podvrženec, podvržek, zmenè (-eta), podvrženo dete (-eta).
Wechſelbank *f.* menilnica, menična banka.
Wechſelbegriff *m.* zamenit —, vzajemen pojem.
Wechſelbeziehung *f.* vzajemna dotika.
Wechſelbrief *m.* menica.
wechſelfähig zmožen od. sposoben izdavati menice.
Wechſelfieber *n.* prenehovalna mrzlica, trešljika.
Wechſelgeſang *m.* odpevanje.
Wechſelgeſchäft *n.* menično opravilo, menični posel.
Wechſelgeſpräch *n.* pogovor, pomenek, dogovor.
Wechſelgrund *m.* spolovinsko zemljišče.
Wechſelhandel *m.* kupčija od. trgovina z menicami.
Wechſelhaus *n.* menjalnica.
Wechſelinhaber *m.* lastnik menice.
Wechſelkleid *n.* preobleka. [rečij.
Wechſelkunde *f.* znanstvo meničnih
wechſelkundig izveden od. vešč v menicah.
wechſeln *intr.* meniti se, menjati se; vrstiti se, čreditì se, izpreminjati se; premeniti se, izpremeniti se; *tr.* (Geld) meniti, menjati, zmenjavati; zmeniti, zmenjati; (ändern) meniti, izpreminjati; premeniti, izpremeniti; (d. Kleid) preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (Schuhe) preobuti (-bujem) se, *impf.* preobuvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepreči (-prežem), *impf.* preprezati; Wort — besedovati, pogovarjati se, meniti se; (bei d. Getreideſaat) kolobariti.
wechſelnd premenljiv, spremenljiv.
Wechſelordnung *f.* menični red.
Wechſelpflicht *f.* vzajemna dolžnost.
Wechſelrecht *n.* menično pravo, menična pravica.
wechſelrechtlich meničnopraven.
Wechſelſchuld *f.* menični dolg.
wechſelſeitig vzajemen, zamenit.
Wechſelſeitigkeit *f.* vzajemnost.
Wechſelſtube *f.* menilnica, menjalnica.
Wechſelung *f.* menjanje, menjatev.
Wechſelverkehr m. vzajemna kupčija od. trgovina; ſ. Wechſelhandel.

wechſelvoll premenljiv.

wechſelweiſe *adv.* vzajemno, vzajmice, po izmeni, premenjevalno; drug drugemu, jeden drugemu, zdaj jeden zdaj drugi.

Wechſelweſen *n.* menične zadeve.

Wechſelwinkel *m.* izmenični kot.

Wechſelwirkung *f.* vzajemodejstvo, vzajemno delovanje.

Wechſelwirtſchaft *f.* čredilno gospodarstvo, premenjevalno gospodarstvo.

Wechſelzahlung *f.* menično plačilo.

Wechsler *m.* menjalec, menitelj.

wecken buditi, vzbujati, dramiti; vzbuditi, vzdramiti, predramiti.

Wecker *m.* budilec, buditelj; (Werkzeug) budilo; (Weckruf) dramilo.

Weckuhr *f.* ura z budilom.

Wedel *m.* mahalo, mahalnik, mahalce; (Fliegen— muhalnik, muhalnica; (Schweif) rep.

wedeln mahljati, pahljati, migljati.

weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.

weg *adv.* proč, (v, na) stran, spoti, v kraj; in Zuſammenſetzg. od-, u-, po-; — ſein ne biti (nisem) prisoten, — pričujoč; (zu Ende gehen) poteči, poiti (-idem); (verſchwinden) izginiti.

Weg *m.* pot (-a u. -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Umweg) ovinek; (Mittel) sredstvo, pomoček; auf trockenem —, naſſem — suhim —, mokrim pôtem; im —e ſtehen na poti biti (sem), napotje delati, nasprotovati; einen Tag —es dan hodá; zu —e bringen storiti, opraviti, učiniti; in den — treten pot komu zastopiti; aller —e povsod; —e haben ohodke —, pota imeti (imám); unterwegs *adv.* med potjo, spotoma, med potom, gredoč, gredé; im —e Rechtens po pravdi, s pravdo; in kurzem —e na kratko, naravnost; auf welchem —e kod; auf dieſem —e tod.

wegarbeiten dodelati, *impf.* dodelovati.

wegbegeben ſich oditi (-idem), *impf.* odhajati.

wegbleiben ne priti (pridem).

Wege- cestni, potni.

Wegebau *m.* naprava potov od. cest.

Wegediſtel *f.* oślak.

Wegegeld *n.* cestnina.

Wegelagerer *m.* potni zasodnik, zavratni razbojnik.

wegemüde shojen, spehan, upehan.

wegen *praep.* zavolj, zavoljo, zastran, zaradi, radi, zbog, vpričo.

Wegerich *m.* trpotec, pripotec, žilnjak.

Wegeſcheide *f.* razpotje, razkrižje, križpotje, razcestje.

wegeſſen pojesti (-jém), *impf.* pojedati.

Wegetritt *m.* truskavec, muljava.

Wegewarte *f.* *(Cychorium intybus)* potrošnik, divji regrat, ledrik.

Wegezehrung *f.* brašno, popotnica.

wegfahren odpeljati (-peljem) se, *impf.* odpeljevati se.

Wegfahrt *f.* ſ. Abfahrt.

Wegfall *m.* odpad, odpadek.

wegfallen odpasti (-padem), *impf.* odpadati.

wegfangen poloviti, poujeti (-jamem); *impf.* polavljati.

wegfliegen odleteti, odfrčati (-frčim); *impf.* odlétati, odletávati.

wegfließen odteči, *impf.* odtekati.

Wegflug *m.* odlet.

wegfreſſen požreti.

wegführen odpeljati (-peljem), odvesti (-vedem); *impf.* odpeljevati.

Weggang *m.* odhod.

weggeben oddati, *impf.* oddajati.

weggehen oditi (-idem), *impf.* odhajati.

Weggehen *n.* odhod.

weghauen odsekati, *impf.* odsekavati.

wegjagen odgnati (-ženem), pregnati; odpoditi; *impf.* odganjati.

wegkommen oditi (-idem), *impf.* odhajati.

wegkönnen proč moči (morem), od doma moči.

wegkriechen odlezti, odlaziti.

weglaſſen od sebe pustiti, spustiti; *impf.* spuščati; (auslaſſen) izpustiti; *impf.* izpuščati.

weglegen odložiti, na stran od. proč položiti, iz rok deti; *impf.* — devati.

Wegmaß *n.* potna mera.

Wegmaut *f.* cestnina.

Wegmauteinnehmer *m.* cestninar.

wegmeſſen odmeriti, *impf.* odmerjati.

Wegmeſſer *m.* cestomèr, potomer.

Wegnahme *f.* odjetje, odvzetje, odvzema.

wegnehmen odvzeti (-vzamem), proč vzeti; *impf.* odvzemati.

wegräumen spraviti izpod nog od. s pota, pospraviti, proč spraviti, odpraviti, odstraniti; *impf.* pospravljati, odpravljati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljalec.

Wegräumung *f.* odprava; pospravljanje.

Wegreiſe *f.* odhod.

wegreißen odtrgati, odlomiti, odčesniti, odčehniti, odkrhniti; *impf.* odtrgovati. [kod.

wegrennen oddirjati, dirjati kam od-

wegrollen odvaliti, odvaljati, odkotati.

wegrücken *tr.* odmakniti, odriniti; *impf.* odmikati, odrivati; *intr.* odmakniti se.

wegſam prehoden, dohoden.

wegſchaffen odpraviti, odstraniti, spraviti iz —; *impf.* odpravljati.

wegſchaufeln odkidati.

Wegſcheide *f.* ſ. Wegeſcheide.

wegſchicken poslati (pošljem) kam, odpraviti; *impf.* pošiljati.

wegſchieben odriniti, na stran pomakniti; *impf.* odrivati.

wegſchießen odstreliti.

wegſchlagen odbiti (-bijem), odtrupiti, odkrhniti; *impf.* odbijati. [nesti.

wegſchleichen izmuzniti se, pete od-

wegſchleppen proč vleči, odvleči (kam odkod).

wegſchmeißen zavreči (-vržem), zagnati (-ženem), kam zadegati.

wegſchneiden odrezati (-režem), *impf.* odrezovati; (mit der Schere) odstrići (-strižem).

wegſchütten od-, izliti (-lijem); *impf.* od-, izlivati; (Körner) odsuti (-spem u. -sujem); *impf.* odsipati (-sipljem).

wegſchwemmen odplaviti, odplahniti, odnesti; *impf.* odnašati, odplavljati.

wegſehen proč posaditi od. položiti; *impf.* — posajati.

wegſtellen proč postaviti, odstaviti; *impf.* — postavljati, odstavljati.

wegſtoßen proč suniti, pahniti od sebe; odriniti; *impf.* proč suvati, pahati, odrivati.

wegthun proč od. od sebe dejati (denem), na stran dejati; *impf.* — devati.

wegtragen odnesti, *impf.* odnašati.

wegtreiben odgnati (-ženem), odpoditi; *impf.* odganjati.

wegtrinken popiti (-pijem), odpiti, izpiti; *impf.* popivati ꝛc.

Wegwart *m.* ſ. Wegewarte.

Wegweiſer *m.* vodnik, voditelj, kaži pot; —in *f.* vodnica, voditeljica.

wegwerfen zavreči (-vržem), na stran vreči; *impf.* zametati, zametovati.

weh *adi.* boleč, bolen; — thun boleti (prst me boli); bolečine narejati komu; es thut mir — boli me, žal mi je; *interi.* gorje! joj!

Weh *n.* reva, nadloga, gorje (nur im Rom.); (Schmerz) bolečina, bol (-i), bolest (-i); die —en *pl.* porodne bolečine od. težave *pl.*, pobolečki *pl.*, popadki *pl.*

wehen veti (vejem), pihati (pišem), vleči, hlidéti; (falt) briti (brijem); (v. d. Fahne) vihrati.

Wehfrau *f.* babica.

Wehklage *f.* tarnanje, javek, jok.

wehklagen tarnati, javkati.

wehleidig mehek, preobčutljiv.

Wehmuth *f.* žaloba, užaljenje, užala, otožnost.

wehmüthig žalobén, užaljen, prežaljen, otožen; mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obramba; ſich zur — ſtellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* v bran postavljati se, braniti se, upirati se.

Wehr *n.* jez, zajezje, zagraja, gat.

wehren braniti, ne dopuščati, zabranjevati; zabraniti, ne dopustiti; ſich — braniti se.

Wehrgehänge *n.* prepas za orožje.

Wehrgeſetz *n.* vojinski zakon.

wehrhaft vojevit, sposoben za orožje.

Wehrhaftigkeit *f.* vojevitost, sposobnost za orožje.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i). [orožen.

wehrlos brez orožja, neoborožen; brez-

Wehrmann *m.* brambovec, bojnik.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnost.

Wehrſtand *m.* vojaški stan, vojevalstvo.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, soproga; (altes) stara žena, ženka, starka, baba. [mica.

Weibchen *n.* ženica; (bei Thieren) sa-

Weiber- ženski.

Weiberarbeit *f.* žensko delo.
Weiberbruſthemd *n.* rokavci *pl.*
Weiberfeind *m.* sovražnik ženstva.
weiberhaft babji.
Weibernarr *m.* babjek, babež, ženščak.
Weiberregiment *n.* žensko gospodarstvo.
Weiberrock *m.* ženska suknja; janka, kikla; (weißer —) zobunec.
Weiberthränen *pl.* ženske solze *pl.*
Weibervolk *n.* ženstvo.
Weiberzopf *m.* pranč (pramenič).
weibiſch babji.
weiblich ženski.
Weiblichkeit *f.* ženstvo.
Weibsbild *n.* ženska; (ungeſchicktes) donda.
Weibsperſon *f.* ženska.
Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
weich mehak, mehek; (zart) raheł, voljen; ſ. weichlich; — machen mečiti, mehčati, mladiti; omečiti, omehčati; — werden mecati, zmehneti (zmehnejem), omekšati se, omečiti se.
Weichbild *n.* obmestje.
Weiche *f.* mehkota, mehkost, mehkoča, mehkoba; (b. Thieren) lakotnica; (an Eiſenbahnen) ogibališče.
weichen *intr.* umakniti se, odjenjati, odstopiti, ogniti (ognem) se, umikati se, ogibati (-gibljem) se, odjenjevati; (v. Preis) padati, jenjevati; *tr.* mečiti, mehčati; (im Waſſer) močiti, namakati; namočiti.
Weichfloſſer *pl.* mehkoplute *pl.*
weichhaarig mehkolás. [kost.
Weichheit *f.* mehkota, mehkoba, mehweichherzig mehkosrčen, usmiljen. [*pl.*
Weichland *n.* močvir, močarina, ozibi
weichlich mehek, mehkotěn, mehkoběn; žideк; (verzärtelt) mehkužen, prerahel.
Weichlichkeit *f.* mehkužnost, mehkota, mehkobnost.
Weichling *m.* mehkužnik; lahkoživec.
Weichſelbaum *m.*, —kirſche *f.* višnja; Weichſelbaum= višnjev.
weichſelfarben višnjev.
Weichſelwaſſer *n.* višnjevica.
Weichſelwein *m.* višnjevec.
Weichthier *n.* mehkužec.
Weid= pašni; lovski.

Weide *f.* paša, pašnja, muljava; (für Vieh) pašnik, spašnik; (für das Auge) paša; (Baum) vrba.
Weidegeld *n.* paševina, pašnina.
Weideland *n.* pašniki *pl.*, pašni svet.
weiden *tr.* pasti (pasem), paševati; (Hirt ſein) čredovati, pastirovati; (für Schafe) ovčariti; kozariti, volariti; genug — napasti; *intr.* pasti se, muljati.
Weiden= vrbov; weidenartige Pflanze vrbnica.
Weidenbaum *m.* vrbovec.
Weidengebüſch *n.* vrbovje, vrbina.
Weidenholz *n.* vrbovina.
Weidenkorb *m.* jerbas.
Weidenröschen *n.* vrbovec.
Weideplatz *m.* pašnik, pasišče, pastva (paštena), muljava.
Weiderecht *n.* pašna pravica, pravica do paše. [vrbova.
Weiderich *m.* krvenka, zvinjek, čibrij.
Weideſchade *m.* popaša.
Weidezins *m.* pašnina, paševina.
Weidknecht *m.* lovski hlapec.
Weidling *m.* latvica; medenica.
Weidmann *m.* lovec.
weidmänniſch lovski.
Weidwerk *n.* lov, lovstvo.
Weiſe *f.* motovilo; ſ. Haſpel.
weigern ſ. verweigern; ſich — branit se, upirati se, ustavljati se, krčiti se, obotavljati se; ukrčiti se.
Weigerung *f.* upor; im —ſfalle ko bi se branil od. upiral.
Weihbild *n.* posvečena podoba.
Weihbiſchof *m.* namestni škof, škofov namestnik.
Weihbrunnen *m.* blagoslovljena voda.
Weihe *f.* posvečenje, posvečevanje, posvetilo; (Eigenſchaft) posvečenost; (Weih *m.*) kanja, kanjuh, srakoper, sokolič.
weihen posvetiti, blagosloviti; *impf.* posvečevati, blagoslavljati.
Weiher *m.* ribnik, ribnjak, kal; (Perſon) posvečevalec.
Weihkeſſel *m.* kropilni kamen, kotlič z blagoslovljeno vodo, kropilnica. [*pl.*
Weihnachten *pl.* božič, božični prazniki
weihnachtlich božični.
Weihnachtsabend *m.* sveti večer, božični večer, badnji večer, badnjak.

Weihnachtsbrot *n.* poprtnik, poprtnjak, božičnik, stalnik.
Weihnachtslied *n.* božična pesēm (-i), božičnica.
Weihnachtstag *m.* sveti dan (dneva), božični dan.
Weihnachtszeit *f.* božič, božični čas.
Weihrauch *m.* kadilo.
Weihrauchfaſs *n.* kadilnica.
Weihwaſſer *n.* blagoslovljena voda.
Weihwedel *m.* škropilo, škropilnik.
weil *coni.* ker, zato ker.
weiland *adi.* rajnik, rajnki, nekdanji, bivši; *adv.* nekdaj.
Weile *f.* doba, čas, rošnja, pomuda.
weilen biti (sem), bivati, baviti se, muditi se.
Weiler *m.* selo, selišče.
Wein *m.* vino; *dem.* vince, vinčice; rother — rdeče vino; ſaurer — evičēk, griževēc; zavrelica, zavrelka; Wein- vinski.
Weinbau *m.* vinstvo, vinogradarstvo.
Weinbauer *m.* vinogradnik.
Weinbeere *f.* vinska jagoda.
Weinberg *m.* vinska gorica od. gora, vinograd, nograd.
Weinbirn *f.* vinica, vinska hruška, vinogradovka.
weinen jokati (jokam u. jočem), jokati se, plakati, solze točiti od. pretakati; emeriti se.
Weinen *n.* jok, plač, jokanje.
weinerlich jokav, na jok se držeč, emerav.
Weineſſig *m.* vinski ocēt od. jesih.
Weineſſigfabrik *f.* octarnica.
Weinfaſs *n.* vinski sod.
Weingarten *m.* vinograd, nograd.
Weingartenbeſitzer *m.* vinogradēc. [kon.
Weingartenordnung *f.* vinogradski za-
Weingebirge *n.* vinska gorica.
Weingegend *f.* vinski kraj od. predel.
Weingeiſt *m.* vinski cvet.
Weingeländer *n.* brajda.
Weingeſenke *n.* vlačenica, grebenica, grobanica.
Weinglas *n.* kupica, kozarēc.
Weingrille *f.* čričēk, črnbel.
Weinhandel *m.* kupčija z vinom, vinotrštvo.
Weinhändler *m.* vinotržēc.
Weinhefe *f.* vinsko drožje, vinske droži *pl.* [šič.
Weinhülſe *f.* mehenica, mešina, me-
weinig vinski.
Weinkrug *m.* vrč za vino, ročka, kržol.
Weinland *n.* vinska od. vinorodna dežela.
Weinlaub *n.* trtno listje, vinsko perje.
Weinleſe *f.* trgatēv, ber (-i), bratēv, branje.
Weinleſer *m.* trgalēc, berač.
Weinmeſſer *m.* vinomēr.
Weinmonat *m.* vinotok.
Weinpfahl *m.* kol. [čilnica.
Weinpreſſe *f.* vinska stiskalnica, — tla-
Weinprobe *f.* vinska poskušnja.
Weinranke *f.* rozga.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich obilēn vina, vinorodēn.
Weinſäure *f.* srešna kislina.
Weinſchädling *m.* češmin, češminovēc.
Weinſchank *m.* vinotoč, krčma.
Weinſchlauch *m.* vinski meh.
Weinſetzling *m.* ſ. Weingeſenke.
Weinſtein *m.* sreš, vinski kamen, birsa.
Weinſtock *m.* vinska trta, trs; *coll.* vinsko trsje.
Weintraube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *f.* tropine *pl.*
Weintrinker *m.* vinopivēc.
Weinwuchs *m.* vinstvo, vinski pridelēk.
Weinzins *m.* davēk od vina, vinščina.
weiſe modēr, razumēn, preudarēn, pametēn; — werden zmodriti se, umodriti se, spametovati se.
Weiſe *m.* modrijan, modrec.
Weiſe *f.* način; (Gewohnheit) navada, šega, običaj; (Redeweiſe) način; (Arie) napev, viža; auf dieſe — tako, ovako; auf gleiche — jednako, prav tako, takisto; auf andere — inako, inače, drugače; auf mancherlei — marsikako, mnogotero; auf keine — nikako, po nikakem od. nikakoršnem, v noben kup, po nobeni ceni; in geſetzlicher — po postavi, po zakonu; ungerechter — po krivičnem; heimlicher — skrivaj, skrivši.
Weiſel *m.* matica, mačica, kraljica.
weiſen kazati (kažem); pokazovati; pokazati.

Weiſer *m.* kazalèc, kažipot; ſ. Weiſel.
weiſerlos brez matice.
Weisheit *f.* modrost, izprevidenost, razumnost, preudarnost; (Kenntnis) znanost, učenost; Weisheits- modrostni.
Weisheitslehre *f.* modroslovje, modroznanstvo.
weislich pametèn, razumèn.
weiß bel; — machen beliti; pobeliti; ſich — machen pravičiti se; opravičiti se.
Weiß *n.* belilo, belo, belina, beljava; (im Ei) beljak; Weiß- belo-, beli.
weisſagen prerokovati, prorokovati, veščevati.
Weisſager *m.* prorok, prerok, prorokovalèc, veščèc, naveščevalèc; —in *f.* prorokinja, veščica.
Weisſagung *f.* prorokovanje.
weißarmig beloramèn.
weißbacken iz bele moke.
Weißbart *m.* belobradèc.
weißbärtig belobrád, belobradat.
Weißbinder *m.* bednar, škafar, sodar.
weißblätterig belolist.
Weißblech *n.* kositèr, bela pločevina.
Weißbuche *f.* gabèr, gabrovèc.
Weißbuchenholz *n.* gabrovina.
Weißbuchenwald *m.* gabrovje.
Weißdorn *m.* glog, glogovèc, beli trn; *coll.* glogovje, gložje.
Weißdornbeere *f.* glogulja, glogova jagoda, gloginja, medvedova hruška.
Weiße *m.* belèc; — *f.* belina, belota, beloba, beljava; — *n.* (im Auge) belmo; (im Ei) beljak.
weißen beliti; pobeliti.
Weißerle *f.* bela jelša od. olša.
Weißfiſch *m.* belica, beljuga, klin.
Weißföhre *f.* bor.
Weißfluſs *m.* belotòk.
weißfüßig belonòg. [vina.
weißgar irhast; —es Leder irh, irho-
Weißgerber *m.* irhar.
weißglühend razbeljen.
weißgrau sivkast, sèr.
weißhaarig belolás, belolasat.
weißhalſig belovrat.
Weißkalk *m.* belež.
Weißkopf *m.* beloglavèc, sêrèc.
weißköpfig beloglav, sèr.
Weißleder *n.* irh, irhovina.
weißlich belkast.
Weißling *m.* belin, belinèc, belèc.
Weißmehl *n.* bela moka. [nina.
Weißnäherin *f.* šivilja za belo prte-
Weißſchwanz *m.* belorepka.
Weißſpießglanz *m.* belotèc.
Weißſtein *m.* belak (kamen).
Weißtanne *f.* ſ. Tanne.
weißwollig belorun.
Weißwurz *f.* šmarnica, bela bramorka.
weißzahnig belozòb.
Weißzeug *n.* prtenina, perilo, platnina.
Weiſung *f.* povelje, ukaz, napotèk.
weit *adi.* daljèn, dalèč, oddaljen, odročèn; (v. Kleid) ohlapèn, omašen, opavèn, prešírok; (geräumig) prostorèn, prostran, širok, obširèn, širèn; (vom Haarkamm) redèk, redkozòb; *adv.* daleč, daleko; (viel) mnogo, veliko; in ſo — toliko; bei —em nicht nikakor ne, kratko in malo ne.
weitäſtig vejnat, širokovejèn.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleko slovèč.
Weite *f.* dalja, daljava, daljina; (im Raume) prostranost, prostranstvo, prostornost; das — ſuchen uteči, šila in kopita pobrati (-berem).
weiten ſich širiti se; raztezati se, razvati, daljšati se; razprostraniti se, razširiti se, raztegniti se.
weiter *adi.* dalji, nadaljšnji, nadaljnji; *adv.* dalje, delj, dlje; und ſo — in tako dalje od. naprej; — befördern odpraviti, *impf.* odpravljati, dalje pošiljati.
weiters *adv.*, ohne — vsekako, kaj precej, zdajci, brez obotavljanja.
Weiterung *f.* nadaljšnica, nasledek.
weitgreifend razsežèn.
weither *adv.* od daleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tje.
weitläufig obširèn, razširèn, raztezen, prostorèn; (eingehend) natančèn, določèn; (v. Schreiben) raztezèn, obširen.
Weitläufigkeit *f.* razteznost, obširnost, natančnost.
weitſchichtig daljèn.
weitſchweifig obširèn, raztezèn. [nost.
Weitſchweifigkeit *f.* obširnost, razte-
weitſehend dalekovidèn, daljnovidèn.
weittragend daljnonosèn.
Weitung *f.* širina, prostranstvo

m. pšenica; (rauher —) res-
ulja, osinka, kosmatica; (glat-
golica; (türkischer —) turšica,
debelača, sirěk; Weizen- pše-

acker m., —feld n. pšeničišče,
njiva.
boden m. tla za pšenico.
brot n. pšenični kruh, pšenič-
li kruh, pogača.
mehl n. pšenična moka.
stroh n. pšenična slama, pše-

r pron. relat. kateri, kteri, ki,
on. interr. kateri, kteri; welch
kakov, kakošěn; um — Zeit
— immer kteri koli, kdor koli.
rlei kakov, kakošěn, kakšěn;
koršěn.
rel, veděl, suh, usehěl, usahěl.
veniti, vedniti, sušiti se; zve-
eniti, posušiti se.
nk f. blazina.
um m. vratilo, vreteno.
. val; vratilo; —n schlagen va-
love delati od. gnati (ženem).
berg m. valovni vrh, vrh vala.
bewegung f. valovanje.
förmig valovit, valast.
lehre f. nauk o valovih.
linie f. črta valovita, valjavica.
meer n. valovito morje.
schlag m. valovitěv.
thal n. valovni dol.
tritt m. podnožnik.
d n. kolo na vretenu od. vratilu.
n. som; Wels- somov.
laški, vlaški, italijanski; —e
ki orěh; —e Sprache laščina.
land n. laška dežela.
isch n. somovina.
. svet; (Erde) zemlja; (Leute)
dje; die schöne — lepi spol;
anzen christlichen — po vsem
svetu; Welt- svetovni, svetni,

hse f. os (-í) sveta.
n. vesmir, vesvoljni od. ve-
et, sosvetje, vesmirni svet.
schauung f. nazor o svetu.
a f. leta od stvarjenja sveta.
sstellung f. svetovna razstava.

Weltbeherrscher m. svetovlad.
weltbekannt znan po vsem svetu.
weltberühmt preslavěn, svetoslavěn.
Weltbezwinger m. vsedobitnik, premagalěc (obvladalěc) vsega sveta.
Weltbürger m. svetovljan.
Weltehre f. posvetna čast (-í).
Welterschaffer m. stvarnik svetá.
Weltgebäude n. svet, vesmir.
Weltgegend f. stran (-í) svetá.
Weltgeistliche m. posvetni duhovnik.
Weltgeistlichkeit f. posvetna duhovščina.
Weltgeräusch n. posvetni hrup. [dan.
Weltgericht n. vesoljna sodba; sodni
Weltgeschichte f. občna zgodovina, povestnica sveta.
weltgeschichtlich zgodovinski, povestni.
Weltgürtel m. zemeljski pas; s. Zone.
Welthandel m. mednarodna kupčija, svetovna trgovina.
Weltherrschaft f. svetovlada, gospodovanje vsemu svetu, svetovna oblast (-i).
Weltkarte f. svetovid.
Weltkind n. posvetnež, svetovnik.
Weltkreis m. zemski krog, vesoljni svet.
Weltlauf m. tek sveta.
weltlich svetověn; posvetěn, svetěn.
Weltmann m. posvetnež, posvetni modrijan.
Weltmeer n. ocean, vesoljno morje, obzemeljsko morje.
Weltordnung f. uredba sveta, svetovna uredba.
Weltpol m. svetovni tečáj.
Weltpriester m. s. Weltgeistliche.
Weltraum m. vsemirje, svetovno prostranstvo, svetovni prostor.
Weltreich n. svetovna država.
Weltreise f. potovanje okoli sveta.
Weltschau f. svetozór.
Weltschmerz m. svetožalje.
Weltstellung f. stanje od. mesto v svetu.
Weltstürmer m. svetoborěc.
Weltsystem n. osvetje, svetovje.
Welttheil m. del sveta. [ga.
Weltton m. posvetna od. gospodska še-
Weltumsegelung f. oplovljenje sveta.
Weltuntergang m. koněc od. razpad sveta.
Weltweise m. modrijan.

Wahrheitsfreund *m.* resnicoljub.
wahrheitsliebend resnicoljuběn.
Wahrheitssinn *m.* čustvo resnice ob. istine.
wahrlich *adv.* resnično, zares, v resnici, po pravici. [pazljiv.
wahrnehmbar zaznatěn, dočutěn, za-
wahrnehmen zaznati, *impf.* zaznavati; čutiti; začutiti; (m. den Augen) videti; zagledati, zazreti; (erkennen) spoznati, sprevideti, uvideti, zapaziti.
Wahrnehmung *f.* zazna(va)nje, čutenje, sprevidenje.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zaznatnost, dočutnost.
wahrsagen vedeževati, veščevati; vražariti; ſ. **prophezeien**.
Wahrſager *m.* vedež, vedeževalec, veščec, vražar; —in *f.* vedeževalka, vražarica. [valstvo.
Wahrſagerei *f.* vedeževanje, vedeže-
wahrſcheinlich *adi.* verjetěn, verljiv; *adv.* verjetno, brž ko ne, bržda, nemara, menda, bržčas, boje; es iſt — podoba je, da —. [ljivost.
Wahrſcheinlichkeit *f.* verjetnost, ver-
Wahrſcheinlichkeitsrechnung *f.* račun verjetnosti.
Wahrſpruch *m.* izrek —, razsod porotnikov.
Wahrung *f.* varstvo, obvarovanje.
Währung *f.* veljava, vrednota, čislo.
Wahrzeichen *n.* znamenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblajst; Waid- oblajstov.
Waid- (für Jagd) ſ. **Weid-**.
Waiſe *f.* sirota, sirotica; *m.* siroték, sirotej; — werden osiroteti, stariše izgubiti, osameti; Waiſen- sirotinski, sirotinji.
Waiſenbuch *n.* sirotinske bukve *pl.*
Waiſengeld *n.* sirotinski denarji *pl.*
Waiſenhaus *n.* sirotišnica, sirotišče.
Waiſenkind *n.* sirota. [ženje.
Waiſenvermögen *n.* sirotinsko premo-
Wald *m.* gozd, les, loza; (dichter) hosta, šuma; (Hain) log; (Culturwald) gaj; (Eichen—) dobrava; Wald- gozdni.
Waldamt *n.* gozdni urad.
Waldbereiter *m.* logar, gozdar. [něc.
Waldbewohner *m.* pogozdnik, gorja-
Waldbiene *f.* divja bučela.
Waldbirn *f.* drobnica.
Waldblöße *f.* laz.
Waldbrand *m.* gozdni požar.
Waldcultur *f.* gozdarstvo, šumar
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* v les, v gozd.
Walderbſe *f.* grahor.
wälderreich gozdnat, lesnat.
Waldeſel *m.* divji osel. [iv
Waldfrevel *m.* gozdna škoda, le
Waldfrevler *m.* gozdni tat.
Waldgegend *f.* gozdnata krajina.
Waldgeſetz *n.* gozdni zakon, gozd postava.
Waldgrund *m.* gozdno zemljišče.
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuvaj. [sar
waldig gozdnat, gozděn, lesnat, l
Waldlerche *f.* gozdni škrjanec.
Waldmeiſter *m.* nadlogar; (Pflan prvenec, dišeča perla, straśnica.
Waldmenſch *m.* divji mož.
Waldnymphe *f.* gozdna vila. [zi
Waldrebe *f.* srobot, vezela; *coll.* v
Waldrecht *n.* gozdna pravica, dr ščina.
Waldſchaden *m.* škoda v lesu, gozd poškodba.
Waldſchlag *m.* drvosek.
Waldſchlucht *f.* ſ. **Schlucht**.
Waldſchnepfe *f.* kljunač, sloka.
Waldſtreu *f.* stelja, stelivo, listje.
Waldtaube *f.* divji golob, grivar grivar.
Waldteufel *m.* gozdni hudir.
Waldthier *n.* gozdna žival (-i).
Waldung *f.* lesovje, lesovina.
Waldweg *m.* gozdni pot.
Waldwieſe *f.* senožet (-i). [st
Waldwirtſchaft *f.* gozdarstvo, šum
Waldzins *m.* gozdnina.
Walfiſch *m.* kit.
Walfiſchfang *m.* kitolov, lov kitov
Walfiſchfänger *m.* kitolovec.
Walke *f.* valjalnica, stopa. [te
walken valjati; povaljati; (dě
Walker *m.* valjalec.
Walkererde *f.* suknarsko ilo.
Walkmühle *f.* ſ. **Walke**.
Wall *m.* okòp, nasip, zasip.
Wallach *m.* (Pferd) skopljenec.

wallen kipeti, vreti, jeriti se; (reifen) romati, potovati.

Waller *m.* (Fahrer) romar, božjepotnik, potnik; —in *f.* romarica, potnica.

Wallfahrt *f.* božja od. romarska pot (-i), romanje.

wallfahrten romati, na božjo pot iti (idem u. grem), na božji poti biti (sem).

Wallfahrtskirche *f.* romarska cerkêv.

Wallfahrtsort *m.* božja pot, mesto božje milosti.

Wallung *f.* valovanje.

Walm *m.* krnica, vrtinēc; (die ſchiefe Richtung eines Daches an der ſchmalen Seite) kič, kačka.

Walnuſs *f.* laški orēh.

Walrath *m.* kitova (ribja) tolšča od. mast (-i).

Walroſs *n.* mrož.

Walwurz *f.* gabez, svalnik.

wälſch ſ. welſch.

walten vladati, gospodovati, oblastovati, upravljati, gospodariti, ravnati (s čim), voditi.

Walter *m.* ravnalēc, gospodar, vladar; ſ. Sachwalter.

Walze *f.* valj, valjēc, valjar.

walzen valjati; povaljati, zvaljati.

wälzen valiti, valjati, kotati, kotaliti, točiti, takati; (um etwaš herum) sukati (sučem); (im Kothe) kalužati; die Schuld auf jmd. — kaj na koga zvrniti, *impf.* — zvračati, koga dolžiti.

Wälzen *n.* valjanje.

walzenförmig valjast.

Walzer *m.* okrogli ples, valcēk.

Walzwerk *n.* valjarna, valjalnica.

Wamme *f.* ožrelje, podgrlje, podvratnik, naděr.

Wams *n.* podsuknjič, kamižola, zobunēc, jopič.

Wand *f.* stena; ſ. Seite; ſpaniſche — zaslonjalo.

Wandbekleidung *f.* oboj, opona.

Wandel *m.* (Lebenswandel) življenje; vedenje, ravnanje; dejanje, delo; ſ. Wechſel.

wandelbar spremenljiv, nestalēn, nestanovitēn.

Wandelbarkeit *f.* spremenljivost, nestanovitnost.

Wandelgrund *m.* premenjevalno zemljišče.

wandeln iti (idem u. grem), hoditi, šetati, izprehajati se.

Wandelſtern *m.* ſ. Planet.

Wanderbuch *n.* potna knjižica, potne bukvice *pl.*

Wanderbündel *n.* popotna cula.

Wanderer *m.* popotnik, potnik, popotovalēc; —in *f.* popotnica, popotovalka.

Wanderfalke *m.* sokol selilēc, selilni [sokol.

Wandergeſelle *m.* sopotnik, popotni tovariš.

wandern potovati, popotovati, hoditi; (ſiedeln) seliti se; preseliti se.

Wanderratte *f.* siva podgana.

Wanderſchaft *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandersmann *m.* popotnik, potnik.

Wanderſtab *m.* popotna palica, romarska palica.

Wandertaube *f.* golob selilēc, selilni [golob.

Wanderung *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandervogel *m.* selilna ptica, ptica [selilka.

Wanderzeit *f.* čas potovanja.

wandfeſt k steni pribit.

Wandgemälde *n.* slika na zidu, nazidna slika.

Wandkalender *m.* stenski koledar, viseči koledar.

Wandlaus *f.* stenica.

Wandler *m.* šetalēc.

Wandleuchter *m.* obzidni svečnik.

Wandlung *f.* povzdigovanje; ſ. Conjugation.

Wandſchrank *m.* vzidna omara.

Wanduhr *f.* stenska ura.

Wange *f.* lice; Wangen- licni.

Wangengrübchen *n.* jamica na licu; licna jamica.

Wangenröthe *f.* rdečica.

Wangenſcheibe *f.* stranica, postranica.

wankelhaft, —müthig omahljiv, nestanovitēn.

Wankelmuth *m.*, —ſinn *m.* omahljivost, nestanovitnost.

wanken omahovati; (beim Gehen) opletati, šepati, kinkati; (v. Kräften) pešati.

wankend majav, omahljiv, šepav.

wann *adv.* kedaj, kdaj; *relat.* kadar; **dann und** — včasi, časi; — **immer** kadar koli.

Wanne *f.* kad (-i), banja; ničke *pl.* **wannen** *adv.*, **von** — odkod, odkoder.

Wanſt *m.* trebuh; vamp.

wanſtig trebušen, trebušnat; vam-

Wanze *f.* stenica; **Wanzen-** steničn.

Wanzenkraut *n.* steničnik.

wanzig steničav.

Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu imeti (imám); **Wappen-** grbovni.

Wappenamt *n.* grbovni urad.

Wappenbild *n.* podoba v grbu.

Wappenbuch *n.* knjiga grbov, grbov-

Wappenfeld *n.* polje na grbu.

Wappenkunde *f.* grboslovje, grboznanstvo, heraldika.

Wappenkundige *m.* grboznanec.

Wappenſchild *m.* ščit z grbom, grbovni ščit.

Wappenſchneider *m.* grborez, grbore-

Wappenverleihung *f.* podelitev grba.

wappnen orožiti; oborožiti.

Ware *f.* blago, roba, tovor; **kurze** — drobno blago, drobnina; **grüne** — zelenjad (-i), zelenjava, zelenina; **hölzerne** — lesenina, lesovina.

Warenabſatz *m.* razprodaja blaga.

Warenartikel *m.* blago.

Warenausfuhr *f.* izvoz blaga.

Warenbeſchau *f.* ogled blaga.

Wareneinfuhr *f.* uvoz blaga.

Warenhalle *f.* dvorana za blago, prodajalnica.

Warenkunde *f.* poznavanje blaga.

Warenlager *n.* zaloga blaga, skladišče blaga.

Warenpreis *m.* cena blaga.

Warentauſch *m.* zamenjava blaga.

Warentransport *m.* prevoz blaga.

Warenverſendung *f.* razpošiljava blaga.

Warenverzeichnis *n.* popis —, kazalo blaga.

Warenvorrath *m.* zaloga blaga.

Warenzoll *m.* carina, (uvoznina, izvoznina, prevoznina).

warm topel, gorek; (heiß) vroč, vrel; (lau) mlačen, morèn; *fig.* goreč, iskrén.

Warmbad *n.* toplice *pl.*

Warmbecken *n.* grevnica.

warmblütig tople —, vroče krv, toplokrvèn.

Wärme *f.* toplota, gorkota; (heiße) vročina; freie — prosta toplota; *fig.* gorečnost, vnetost.

Wärmeäquator *m.* toplotni polutnik.

Wärmecapacität *f.* navzetnost za toploto.

Wärmeeinheit *f.* toplotna jednica.

Wärmeempfindung *f.* občut toplote.

wärmeerzeugend toploroden.

Wärmeflaſche *f.* grevnica.

Wärmegrad *m.* stopnja toplote.

Wärmeleiter *m.* prevodnik toplote.

Wärmeleitung *f.* prevod od. prevajanje toplote.

Wärmemenge *f.* množina od. količina toplote.

Wärmemeſſer *m.* toploměr.

wärmen greti (grejem), ogrevati; segreti, ogreti; **ſich** — greti se, pogrevati se.

Wärmequelle *f.* izvir toplote.

Wärmeſtoff *m.* toplorod, toplotec.

Wärmeſtrahl *m.* toplotni trak.

Wärmeſtrahlung *f.* žarjenje toplote.

Wärmevertheilung *f.* podelba toplote.

warnen opomeniti, opomniti, posvariti; *impf.* opominjati; (verweisend) svariti.

warnend opominjalen, svarilen.

Warner *m.* opominjalec, svarilec.

Warnung *f.* opomin, opomnitev, svaritev, svarilo, posvarilo; **Warnungs-** svarilni.

Warnungszeichen *n.* svarilo.

Warte *f.* stražnica, straža, straženj; ogledovalnica.

Wartegeld *n.* strežnina, čakarina.

warten *intr.* čakati, počakovati; počakati; warte! počakaj! čakaj no! *tr.* (pflegen) streči (strežem).

Warten *n.* čakanje.

Warteort *m.* čakališče.

Wärter *m.* strežnik, strežaj; strežen; **—in** *f.* strežnica, strežajka.

Wartesaal *m.* čakalnica.

warum *adv. (interr.)* zakaj? čemu? *(relat.)* zakar, zaradi česar.

Warze *f.* bradavica; *dem.* bradavičica; (Bruſtwarze) sesek, zizek, prsna bradavica; **Warzen-** bradavični.

warzenförmig bradavičast.

Warzenkraut *n.* bradavičnik.
warzig bradavičen, bradavičnat.
was *pron.* kaj? *relat.* kar; (warum) zakaj; — für ein kak, kakov, kakošen; — immer kar koli.
Waſch- perilni, umivalni.
Waſchbär *m.* jamajski medved.
Waſchbecken *n.* umivalnica, medenica.
Waſchbleuel *m.* trepka, pralec, perača, perilnik.
Waſchbrett *n.* žmulja, perilnik.
Wäſche *f.* perilo, robje; pranje.
waſchen prati (perem); izprati, oprati; *impf.* izpirati, opirati; (durch Lauge reinigen) žehtati, lužiti; (Hände, Tiſche ꝛc.) pomiti (-mijem), omiti, umiti; *impf.* pomivati ꝛc.; *fig.* ošteti (-štejem), *impf.* oštevati.
Wäſcher *m.* perilec, peričnik; —in *f.* perica, perilja, pralja.
Wäſcherei *f.* pranje; Gold— zlatopralnica.
Waſchgold *n.* prano zlato.
Waſchkammer *f.* perilnica, pralnica.
Waſchkorb *m.* koš —, jerbas za perilo.
Waſchkübel *m.* bedenj za perilo.
Waſchlappen *m.* perilna cunja, capa.
Waſchlauge *f.* lug.
Waſchmittel *n.* milo.
Waſchplatz *m.* perišče, prališče.
Waſchſchwamm *m.* umivalna goba.
Waſchtrog *m.* perilnjak. [nje.
Waſchung *f.* umivanje, kopanje, pra-
Waſchwaſſer *n.* umivalica; operina, voda za pranje.
Waſchweib *n.* perica.
Waſchwerk *n.* perilo; rudopralnica.
Waſchzeug *n.* perilo, robje.
Waſen *m.* drn, ruša, rušina; *coll.* drnovje.
Waſenmeiſter *m.* konjederec (konjederec), kožederec. [ustav.
Waſenmeiſterordnung *f.* kožedirski
Waſſer *n.* voda; *dem.* vodica; zu — werden zvodeneti; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem; bei — u. Brot ob vodi in kruhu; Quellen— studenčnica; Bach— potočnica; Schnee- waſſer snežnica; Regen— deževnica; (zur Bewäſſerung) tratnica; Trauf— kapnica ꝛc. mittelſt -ica; Waſſer- vodni, povodni; (wäſſerig) vodeni.
Waſſerableitung *f.* odvod vode, vodoodvod.
Waſſeramſel *f.* povodni kos.
Waſſerader *f.* vodna žila.
Waſſerarm *m.* rokav, panoga.
waſſerarm brezvoden, malovoden, suhoten.
Waſſerarmuth *f.* brezvodje, pomanjkanje vode. [stavba.
Waſſerbau *m.* delo na vodi, vodna
Waſſerbaukunſt *f.* vodogradstvo.
Waſſerbecken *n.* jašek, vodnjak.
Waſſerbehälter *m.* vodnjak, vodoshramba.
Waſſerbeſchreibung *f.* vodopis.
Waſſerbett *n.* struga, pretoka, korito.
Waſſerbildung *f.* vodni nasad.
Waſſerblaſe *f.* vodeni puhor, vodeni mehurec.
Waſſerbruch *m.* vodni predor.
Waſſerbrühe *f.* plodra, požlepica.
Waſſercanal *m.* vodotok.
Waſſerdamm *m.* jez.
waſſerdicht nepremočen, kar vode ne prepušča, nepremočljiv.
Waſſerdruck *m.* tlak vode, vodni tisk; (auf Banknoten) vodno znamenje.
Waſſereimer *m.* vedro, vedrica, škaf, lodrica, banka.
Waſſerfaden *m.* vodna nit (-i).
Waſſerfahrt *f.* vožnja po vodi.
Waſſerfall *m.* slap, sopôt; skočilo, skočidalo; (klein) skakalec.
Waſſerfang *m.* vodnjak, zavod.
Waſſerfänger *m.* (am Mühlr.) škvarec.
Waſſerfarbe *f.* vodna barva.
Waſſerfaſs *n.* vedro, škaf. [vodo.
Waſſerflaſche *f.* vrč —, steklenica za
Waſſerfläche *f.* vodno površje.
Waſſerflut *f.* poplavica, razliv, zatôp; (Überſchwemmung) povoden (-i), potôp.
Waſſerfräulein *n.* povodna deklica.
waſſerfrei brezvoden.
Waſſerfroſch *m.* zelena žaba, rujht.
Waſſerfurche *f.* jarek, draga, zdražnica.
Waſſergalle *f.* zamók, podmók, močál, mokrina; necela mavrica. [morje.
Waſſergebiet *n.* povodje, porečje, po-
Waſſergeflügel *n.* povodne ptice *pl.*
Waſſergelte *f.* golida, korec, kablica, zajemalček.
Waſſergewächs *n.* povodna rastlina.

Wasserglas *n.* kozarec, čaša, kupica.
Wassergraben *m.* jarek, draga; rov, roje *f. pl.*, prekop.
Wassergrenze *f.* vodna meja.
Wassergrube *f.* rupa, kál, lokev.
Wasserheilanstalt *f.* vodozdravilnica.
Wasserheilkunde *f.* vodozdravilstvo.
wasserhell vodočist.
Wasserhöhe *f.* visokost vode. [smrk.
Wasserhose *f.* vodena troba, morski
Wasserhuhn *n.* liska.
wässerig vodén; *fig.* slab, medel.
Wasserjungfrau *f.* kačji pastir; gospica.
Wasserkäfer *m.* povodnjak.
Wasserkanne *f.* golida.
Wasserkraft *f.* vodna sila.
Wasserkresse *f.* vodna kreša.
Wasserkunst *f.* vodomet.
Wasserlache *f.* lokev, tonja; kaluža.
Wasserlauf *m.* tek vode.
Wasserläufer *m.* drsalec, mlinar, kosec.
Wasserleitung *f.* vodovod; (Kunst) vodovodstvo.
Wasserlinse *f.* okrak, okrijek.
wasserlos brezvoden.
Wassermangel *m.* ſ. Wasserarmut.
Wassermann *m.* povodni mož; *(astr.)* vodolej, vodár.
Wassermasse *f.* vodovje.
Wassermelone *f.* vodena od. grška dinja, lubenica.
Wassermenge *f.* množina vode.
Wassermesser *m.* vodomer.
Wassermessung *f.* vodomerstvo.
Wassermolch *m.* močerad, pupek.
Wassermühle *f.* mlin ob vodi.
wässern *tr.* napojiti, *impf.* napajati; (einweichen) namočiti, *impf.* močiti, namakati; *intr.* sline cediti.
Wassernetz *n.* vodno pomrežje.
Wassernixe *f.* povodna vila, povodkinja.
Wassernoth *f.* ſ. Wassermangel u. Überschwemmung.
Wasserordnung *f.* vodni red.
Wasserotter *f.* belouška, belousnica.
Wasserpflanze *f.* vodna od. povodna rastlina. [voda.
Wasserprobe *f.* skušnja z vodo, božja
Wasserpunkt *m.* vodišče, dovodje.
wasserrecht vodoraven, horicontalen.
Wasserrecht *n.* pravica do vode; D. — haben vodo na pravici imeti (imáni).
wasserreich vodnat.
Wasserrinne *f.* žleb.
Wassersack *m.* stok.
Wassersäulmaschine *f.* vodni samotlak
Wasserschaden *m.* ujma po vodi, škod od vode.
Wasserscheide *f.* razvodje, raztočje.
wasserscheu steker.
Wasserscheu *f.* steklina.
Wasserschierling *m.* velika trobelika.
Wasserschlacht *f.* bitka na morji.
Wasserschlange *f.* povodna kača, vodenica, belouška, belousnica.
Wasserschlauch *m.* meh za vodo.
Wasserschlund *m.* požiralnik, požiralnizijalka.
Wasserschöpfer *m.* korec.
Wasserschuss *m.* vodenica. [l
Wasserschwalbe *f.* bregovnica, bregv
Wasserschwein *n.* vodni prasec, tapir
Wassersperre *f.* oparnost, an — le bend oparen.
Wasserspiegel *m.* vodna gladina, vodn zrcalo.
Wasserspritze *f.* ſ. Spritze.
Wasserstadt *f.* privodno mesto.
Wasserstand *m.* višina vode.
Wasserstern *m.* žabji las.
Wasserstoff *m.* vodik, vodenec.
Wasserstrahl *m.* vodeni trak od. curek.
Wasserstrudel *m.* ſ. Strudel.
Wasserstraße *f.* pot po vodi, vodna pot
Wassersucht *f.* vodenica, vodenicnost.
wassersüchtig vodenicen.
Wassersuppe *f.* vodena juha.
Wassersystem *n.* vodje. [(—
Wasserthier *n.* vodna od. povodna žival
Wassertiefe *f.* globina vode.
Wasserträger *m.* vodonosec, vodár.
Wassertrog *m.* korito. [kaplja.
Wassertropfen *m.* kaplja vode, vodna
Wassertrunk *m.* požirek —, napoj vode. [pajanje.
Wässerung *f.* močenje; polivanje; na
Wasservogel *m.* povodna ptica, vodarica.
Wasserwage *f.* vaga vodoravnosti, libela.
Wasserwechsel *m.* vodna premena.
Wasserwehr *n.* jez, zajezje.
Wasserweihe *f.* posvecevanje —, posvecenje vode.
Wasserwerk *n.* vodno delo.

Wasserwirbel *m.* sukalnik, vrtinec.
Wasserzeichen *n.* vodno znamenje.
Wasserzersetzung *f.* ločba —, raztvorba vode.
Wasserzoll *m.* vodnina.
waten bresti (bredem); (im Schnee) gaziti; (im Kothwasser) čofotati, cokljati, škorlati.
watscheln kobacati, racati.
watschelnaſs do polti mokër, mokër kakor miš.
Watte *f.* vata, podmetëk.
Wattefabrikant *m.* vatar.
wattieren z vato podvleči, *impf.* — podvlačiti, vatirati.
Wau *m.* katanec.
Wauwau *m.* strašilo.
Webe *f.* peča, trobela platna.
weben tkati (tkam, tkèm); natkati, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalec; —in *f.* tkalja, tkalica, tkalčica; Weber- tkalski.
Weberdiſtel *f.* tkalska ščetica.
Weberei *f.* tkalstvo; tkaja, tkanje.
Webereinſchlag *m.* utëk, vôtëk.
Webergehänge *n.* ničavnice *pl.*
Webergeld *n.* tkalščina.
Weberhandwerk *n.* tkarija, tkalstvo.
Weberkarde *f.* ſ. Weberdiſtel.
Weberknecht *m.* suha južina, kosec.
Weberkunſt *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škripec, snovalo.
Weberſchemel *m.*, —tritte *pl.* podnožnik, stopalnik, podnožnice *pl.*
Weberſchiff *n.* snovalnica, čolnák.
Weberſpule *f.* cev (-í), cevka.
Weberſtrecker *m.* ostna *pl.*, krosna *pl.*, proji *pl.*
Webersſtuhl *m.* statve *pl.* [tëk.
Weberzettel *m.* osnova, snutëk, osnu-
Wechſel *m.* mena, menitëv, menjava; premena, premenjava, sprememba, spreminjatëv; (Tauſch) menja, zamenjava; (Jahreszeiten) vrstitëv; (der Pferde) preprega; (Wechſelbrief) menica; gezogener — potegnena menica; ausgeſtellter — izdana menica; Wechſel- menični; vzajemni.
Wechſelabſchrift *f.* prepis menice.
Wechſelausſteller *m.* izdatelj menice, izdajatelj menice.
Wechſelbalg *m.* podvrženec, podvržek, zmenè (-eta), podvrženo dete (-eta).
Wechſelbank *f.* menilnica, menična banka.
Wechſelbegriff *m.* zamenit —, vzajemën pojëm.
Wechſelbeziehung *f.* vzajemna dotika.
Wechſelbrief *m.* menica.
wechſelfähig zmožën od. sposobën izdavati menice.
Wechſelfieber *n.* prenehovalna mrzlica, trešljika.
Wechſelgeſang *m.* odpevanje.
Wechſelgeſchäft *n.* menično opravilo, menični posël.
Wechſelgeſpräch *n.* pogovor, pomenëk, dogovor.
Wechſelgrund *m.* spolovinsko zemljišče.
Wechſelhandel *m.* kupčija od. trgovina z menicami.
Wechſelhaus *n.* menjalnica.
Wechſelinhaber *m.* lastnik menice.
Wechſelkleid *n.* preobleka. [rečij.
Wechſelkunde *f.* znanstvo meničnih
wechſelkundig izveden od. vešč v menicah.
wechſeln *intr.* meniti se, menjati se; vrstiti se, črediti se, izpreminjati se; premeniti se, izpremeniti se; *tr.* (Geld) meniti, menjati, zmenjavati; zmeniti, zmenjati; (ändern) meniti, izpreminjati; premeniti, izpremeniti; (d. Kleid) preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (Schuhe) preobuti (-bujem) se, *impf.* preobuvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepreči (-prežem), *impf.* preprezati; Wort — besedovati, pogovarjati se, meniti se; (bei d. Getreideſaat) kolobariti.
wechſelnd premenljiv, spremenljiv.
Wechſelordnung *f.* menični red.
Wechſelpflicht *f.* vzajemna dolžnost.
Wechſelrecht *n.* menično pravo, menična pravica.
wechſelrechtlich meničnopraven.
Wechſelſchuld *f.* menični dolg.
wechſelſeitig vzajemën, zamenit.
Wechſelſeitigkeit *f.* vzajemnost.
Wechſelſtube *f.* menilnica, menjalnica.
Wechſelung *f.* menjanje, menjatëv.
Wechſelverkehr m. vzajemna kupčija od. trgovina; ſ. Wechſelhandel.

wechſelvoll premenljiv.
wechſelweiſe *adv.* vzajemno, vzajmice, po izmeni, premenjevalno; drug drugemu, jeden drugemu, zdaj jeden zdaj drugi.
Wechſelweſen *n.* menične zadeve.
Wechſelwinkel *m.* izmenični kot.
Wechſelwirkung *f.* vzajemodejstvo, vzajemno delovanje.
Wechſelwirtſchaft *f.* čredilno gospodarstvo, premenjevalno gospodarstvo.
Wechſelzahlung *f.* menično plačilo.
Wechsler *m.* menjalec, menitelj.
wecken buditi, vzbujati, dramiti; vzbuditi, vzdramiti, predramiti.
Wecker *m.* budilec, buditelj; (Werkzeug) budilo; (Weckruf) dramilo.
Weckuhr *f.* ura z budilom.
Wedel *m.* mahalo, mahalnik, mahalce; (Fliegen— muhalnik, muhalnica; (Schweif) rep.
wedeln mahljati, pahljati, migljati.
weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.
weg *adv.* proč, (v, na) stran, spoti, v kraj; in Zuſammenſetzg. od-, u-, po-; — ſein ne biti (nisem) prisoten, — pričujoč; (zu Ende gehen) poteči, poiti (-idem); (verſchwinden) izginiti.
Weg *m.* pot (-a u. -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Umweg) ovinek; (Mittel) sredstvo, pomoček; auf trockenem —, naſſem — suhim —, mokrim potem; im —e ſtehen na poti biti (sem), napotje delati, nasprotovati; einen Tag —eš dan hodá; zu —e bringen storiti, opraviti, učiniti; in den — treten pot komu zastopiti; aller —e povsod; —e haben ohodke —, pota imeti (imám); unterwegs *adv.* med potjo, spotoma, med potom, gredoč, gredé; im —e Rechtens po pravdi, s pravdo; in kurzem —e na kratko, naravnost; auf welchem —e kod; auf dieſem —e tod.
wegarbeiten dodelati, *impf.* dodelovati.
wegbegeben ſich oditi (-idem), *impf.* odhajati.
wegbleiben ne priti (pridem).
Wege- cestni, potni.
Wegebau *m.* naprava potov od. cest.
Wegedistel *f.* ošlak.
Wegegeld *n.* cestnina.
Wegelagerer *m.* potni zasednik, povratni razbojnik.
wegemüde shojen, spehan, upehan.
wegen *praep.* zavolj, zavoljo, zastran, zaradi, radi, zbog, vpričo.
Wegerich *m.* trpotec, pripotec, ilinjek.
Wegeſcheide *f.* razpotje, razkrižje, križpotje, razcestje.
wegeſſen pojesti (-jém), *impf.* pojedati.
Wegetritt *m.* truskavec, muljava.
Wegewarte *f.* *(Cychorium intybus)* potrošnik, divji regrat, ledrik.
Wegezehrung *f.* brašno, popotnica.
wegfahren odpeljati (-peljem) se, *impf.* odpeljevati se.
Wegfahrt *f.* ſ. Abfahrt.
Wegfall *m.* odpad, odpadek.
wegfallen odpasti (-padem), *impf.* odpadati.
wegfangen poloviti, ponjeti (-jamem), *impf.* polavljati.
wegfliegen odleteti, odfrčati (-frčim), *impf.* odlétati, odletávati.
wegfließen odteči, *impf.* odtekati.
Wegflug *m.* odlet.
wegfreſſen požreti.
wegführen odpeljati (-peljem), odvesti (-vedem); *impf.* odpeljevati.
Weggang *m.* odhòd.
weggeben oddati, *impf.* oddajati.
weggehen oditi (-idem), *impf.* odhajati.
Weggehen *n.* odhòd.
weghauen odsekati, *impf.* odsekavati.
wegjagen odgnati (-ženem), pregnati, odpoditi; *impf.* odganjati.
wegkommen oditi (-idem), *impf.* odhajati.
wegkönnen proč moči (morem), ne moči doma moči.
wegkriechen odlezti, odlaziti.
weglaſſen od sebe pustiti, spustiti, *impf.* spuščati; (auslaſſen) izpustiti, *impf.* izpuščati.
weglegen odložiti, na stran od. proč položiti, iz rok deti; *impf.* — deravati.
Wegmaß *n.* potna mera.
Wegmaut *f.* cestnina.
Wegmauteinnehmer *m.* cestninar.
wegmeſſen odmeriti, *impf.* odmerjati.
Wegmeſſer *m.* cestomèr, potomèr.
Wegnahme *f.* odjetje, odvzetje, odvzema.

wegnehmen odvzeti (-vzamem), proč vzeti; *impf.* odvzemati.

wegräumen spraviti izpod nog od. s pota, pospraviti, proč spraviti, odpraviti, odstraniti; *impf.* pospravljati, odpravljati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljalec.

Wegräumung *f.* odprava; pospravljanje.

Wegreiſe *f.* odhod.

wegreißen odtrgati, odlomiti, odčesniti, odčehniti, odkrhniti; *impf.* odtrgovati. [kod.

wegrennen oddirjati, dirjati kam od-

wegrollen odvaliti, odvaljati, odkotati.

wegrücken *tr.* odmakniti, odriniti; *impf.* odmikati, odrivati; *intr.* odmakniti se.

wegſam prehoden, dohoden.

wegſchaffen odpraviti, odstraniti, spraviti iz —; *impf.* odpravljati.

wegſchaufeln odkidati.

Wegſcheide *f.* ſ. Wegeſcheide.

wegſchicken poslati (pošljem) kam, odpraviti; *impf.* pošiljati.

wegſchieben odriniti, na stran pomakniti; *impf.* odrivati.

wegſchießen odstreliti.

wegſchlagen odbiti (-bijem), odtrupiti, odkrhniti; *impf.* odbijati. [nesti.

wegſchleichen izmuzniti se, pete od-

wegſchleppen proč vleči, odvleči (kam odkod).

wegſchmeißen zavreči (-vržem), zagnati (-ženem), kam zadegati.

wegſchneiden odrezati (-režem), *impf.* odrezovati; (mit der Schere) odstrići (-strižem).

wegſchütten od-, izliti (-lijem); *impf.* od-, izlivati; (Körner) odsuti (-spem u. -sujem); *impf.* odsipati (-sipljem).

wegſchwemmen odplaviti, odplahniti, odnesti; *impf.* odnašati, odplavljati.

wegſetzen proč posaditi od. položiti; *impf.* — posajati.

wegſtellen proč postaviti, odstaviti; *impf.* — postavljati, odstavljati.

wegſtoßen proč suniti, pahniti od sebe; odriniti; *impf.* proč suvati, pahati, odrivati.

wegthun proč od. od sebe dejati (denem), na stran dejati; *impf.* — devati.

wegtragen odnesti, *impf.* odnašati.

wegtreiben odgnati (-ženem), odpoditi; *impf.* odganjati.

wegtrinken popiti (-pijem), odpiti, izpiti; *impf.* popivati ꝛc.

Wegwart *m.* ſ. Wegewarte.

Wegweiſer *m.* vodnik, voditelj, kaži pot; —in *f.* vodnica, voditeljica.

wegwerfen zavreči (-vržem), na stran vreči; *impf.* zametati, zametovati.

weh *adi.* boleč, bolen; — thun boleti (prst me boli); bolečine narejati komu; es thut mir — boli me, žal mi je; *interi.* gorje! joj!

Weh *n.* reva, nadloga, gorje (nur im Nom.); (Schmerz) bolečina, bol (-i), bolest (-i); die —en *pl.* porodne bolečine od. težave *pl.*, pobolečki *pl.*, popadki *pl.*

wehen veti (vejem), pihati (pišem), vleči, hlideti; (falt) briti (brijem); (v. d. Fahne) vihrati.

Wehfrau *f.* babica.

Wehklage *f.* tarnanje, javek, jok.

wehklagen tarnati, javkati.

wehleidig mehek, preobčutljiv.

Wehmuth *f.* žaloba, užaljenje, užala, otožnost.

wehmüthig žaloben, užaljen, prežaljen, otožen; mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obramba; ſich zur — ſtellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* v bran postavljati se, braniti se, upirati se.

Wehr *n.* jez, zajezje, zagraja, gat.

wehren braniti, ne dopuščati, zabranjevati; zabraniti, ne dopustiti; ſich — braniti se.

Wehrgehänge *n.* prepas za orožje.

Wehrgeſetz *n.* vojinski zakon.

wehrhaft vojevit, sposoben za orožje.

Wehrhaftigkeit *f.* vojevitost, sposobnost za orožje.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i). [orožen.

wehrlos brez orožja, neoborožen; brez-

Wehrmann *m.* brambovec, bojnik.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnost.

Wehrſtand *m.* vojaški stan, vojevalstvo.

Weib *n.* ženska; žena; (Ehefrau) žena, soproga; (alteš) stara žena, ženka, starka, baba. [mica.

Weibchen *n.* ženica; (bei Thieren) sa-

Weiber- ženski.

Weiberarbeit *f.* žensko delo.
Weiberbruſthemd *n.* rokavci *pl.*
Weiberfeind *m.* sovražnik ženstva.
weiberhaft babji.
Weibernarr *m.* babjek, babež, ženščak.
Weiberregiment *n.* žensko gospodarstvo.
Weiberrock *m.* ženska suknja; janka, kikla; (weißer —) zobunčc.
Weiberthränen *pl.* ženske solze *pl.*
Weibervolk *n.* ženstvo.
Weiberzopf *m.* pranč (pramenič).
weibiſch babji.
weiblich ženski.
Weiblichkeit *f.* ženstvo.
Weibsbild *n.* ženska; (ungeſchicktes) donda.
Weibsperſon *f.* ženska.
Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
weich mehak, mehčc; (zart) raheľ, voljčn; ſ. weichlich; — machen mečiti, mehčati, mladiti; omečiti, omehčati; — werden mecati, zmehneti (zmehnejem), omekšati se, omečiti se.
Weichbild *n.* obmestje.
Weiche *f.* mehkota, mehkost, mehkoča, mehkoba; (b. Thieren) lakotnica; (an Eiſenbahnen) ogibališče.
weichen *intr.* umakniti se, odjenjati, odstopiti, ogniti (ognem) se, umikati se, ogibati (-gibljem) se, odjenjevati; (v. Preis) padati, jenjevati; *tr.* mečiti, mehčati; (im Waſſer) močiti, namakati; namočiti.
Weichfloſſer *pl.* mehkoplute *pl.*
weichhaarig mehkolás.
Weichheit *f.* mehkota, mehkoba, mehkost.
weichherzig mehkosrččn, usmiljen. [*pl.*
Weichland *n.* močvir, močarina, ozibi
weichlich mehčk, mehkotčn, mehkobčn; žideк; (verzärtelt) mehkužčn, prerahčl.
Weichlichkeit *f.* mehkužnost, mehkota, mehkobnost.
Weichling *m.* mehkužnik; lahkoživčc.
Weichſelbaum *m.*, —kirſche *f.* višnja; Weichſelbaum- višnjev.
weichſelfarben višnjev.
Weichſelwaſſer *n.* višnjevica.
Weichſelwein *m.* višnjevčc.
Weichthier *n.* mehkužčc.
Weid- pašni; lovski.
Weide *f.* paša, pašnja, muljava; (Hirt) pašnik, spašnik; (für das Auge) pas; (Baum) vrba.
Weidegeld *n.* pašcvina, pašnina.
Weideland *n.* pašniki *pl.*, pašni svet.
weiden *tr.* pasti (pasem), paševati; (Hirt ſein) čredovati, pastirovati; (für Schafe) ovčariti; kozariti, volariti; genug — napasti; *intr.* pasti se, muljati.
Weiden- vrbov; weidenartige Pflanze vrbnica.
Weidenbaum *m.* vrbovčc.
Weidengebüſch *n.* vrbovje, vrbina.
Weidenholz *n.* vrbovina.
Weidenkorb *m.* jerbas.
Weidenröschen *n.* vrbovčc.
Weideplatz *m.* pašnik, pasišče, paša (paštena), muljava.
Weiderecht *n.* pašna pravica, pravica do paše. [vrbovje.
Weiderich *m.* krvenka, zvinjek, čibrje,
Weideſchade *m.* popaša.
Weidezins *m.* pašnina, pašcvina.
Weidknecht *m.* lovski hlapčc.
Weidling *m.* latvica; medenica.
Weidmann *m.* lovčc.
weidmänniſch lovski.
Weidwerk *n.* lov, lovstvo.
Weiſe *f.* motovilo; ſ. Haſpel.
weigern ſ. verweigern; ſich — braniti se, upirati se, ustavljati se, krčiti se, obotavljati se; ukrčiti se.
Weigerung *f.* upor; im —ſtalle ko se branil od. upiral.
Weihbild *n.* posvečena podoba.
Weihbiſchof *m.* namestni škof, škofov namestnik.
Weihbrunnen *m.* blagoslovljena voda.
Weihe *f.* posvečenje, posvečevanje, posvetilo; (Eigenſchaft) posvečenost; (Weih *m.*) kanja, kanjuh, srakoper, sokolič.
weihen posvetiti, blagosloviti; inaugurirati, blagoslavljati.
Weiher *m.* ribnik, ribnjak, kal; (Perſon) posvečevalčc.
Weihkeſſel *m.* kropilni kamen, kotlič z blagoslovljeno vodo, kropilnica.
Weihnachten *pl.* božič, božični praznik.
weihnachtlich božični.
Weihnachtsabend *m.* sveti večer, božični večer, badnji večer, badnjica.

Weihnachtsbrot *n.* poprtnik, poprtnjak, božičnik, stalnik.
Weihnachtslied *n.* božična pesēm (-i), božičnica.
Weihnachtstag *m.* sveti dan (dneva), božični dan.
Weihnachtszeit *f.* božič, božični čas.
Weihrauch *m.* kadilo.
Weihrauchfaſs *n.* kadilnica.
Weihwaſſer *n.* blagoslovljena voda.
Weihwedel *m.* škropilo, škropilnik.
weil *coni.* ker, zato ker.
weiland *adi.* rajnik, rajnki, nekdanji, bivši; *adv.* nekdaj.
Weile *f.* doba, čas, rošnja, pomuda.
weilen biti (sem), bivati, baviti se, muditi se.
Weiler *m.* selo, selišče.
Wein *m.* vino; *dem.* vince, vinčice; rother — rdeče vino; ſaurer — cviček, griževec; zavrelica, zavrelka; Wein- vinski.
Weinbau *m.* vinstvo, vinogradarstvo.
Weinbauer *m.* vinogradnik.
Weinbeere *f.* vinska jagoda.
Weinberg *m.* vinska gorica od. gora, vinograd, nograd.
Weinbirn *f.* vinica, vinska hruška, vinogradovka.
weinen jokati (jokam u. jočem), jokati se, plakati, solze točiti od. pretakati; emeriti se.
Weinen *n.* jok, plač, jokanje.
weinerlich jokav, na jok se držeč, emerav.
Weineſſig *m.* vinski ocēt od. jesih.
Weineſſigfabrik *f.* octarnica.
Weinfaſs *n.* vinski sod.
Weingarten *m.* vinograd, nograd.
Weingartenbeſitzer *m.* vinogradēc. [kon.
Weingartenordnung *f.* vinogradski za-
Weingebirge *n.* vinska gorica.
Weingegend *f.* vinski kraj od. predel.
Weingeiſt *m.* vinski cvet.
Weingeländer *n.* brajda.
Weingeſenke *n.* vlačenica, grebenica, grobanica.
Weinglas *n.* kupica, kozarēc.
Weingrille *f.* črīček, črnbel.
Weinhandel *m.* kupčija z vinom, vinotrštvo.
Weinhändler *m.* vinotržēc.
Weinhefe *f.* vinsko drožje, vinske droži *pl.* [šič.
Weinhülſe *f.* mehenica, mešina, me-
weinig vinski.
Weinkrug *m.* vrč za vino, ročka, kržol.
Weinland *n.* vinska od. vinorodna dežela.
Weinlaub *n.* trtno listje, vinsko perje.
Weinleſe *f.* trgatēv, ber (-i), bratēv, branje.
Weinleſer *m.* trgalēc, berač.
Weinmeſſer *m.* vinomēr.
Weinmonat *m.* vinotok.
Weinpfahl *m.* kol. [čilnica.
Weinpreſſe *f.* vinska stiskalnica, — tla-
Weinprobe *f.* vinska poskušnja.
Weinranke *f.* rozga.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich obilēn vina, vinoroden.
Weinſäure *f.* srešna kislina.
Weinſchädling *m.* češmin, češminovēc.
Weinſchank *m.* vinotoč, krčma.
Weinſchlauch *m.* vinski meh.
Weinſetzling *m.* ſ. Weingeſenke.
Weinſtein *m.* sreš, vinski kamen, birsa.
Weinſtock *m.* vinska trta, trs; *coll.* vinsko trsje.
Weintraube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *f.* tropine *pl.*
Weintrinker *m.* vinopivēc.
Weinwuchs *m.* vinstvo, vinski pridelēk.
Weinzins *m.* davēk od vina, vinščina.
weiſe modēr, razumēn, preudarēn, pametēn; — werden zmodriti se, umodriti se, spametovati se.
Weiſe *m.* modrijan, modrec.
Weiſe *f.* način; (Gewohnheit) navada, šega, običaj; (Redeweiſe) način; (Arie) napev, viža; auf dieſe — tako, ovako; auf gleiche — jednako, prav tako, takisto; auf andere — inako, inače, drugače; auf mancherlei — marsikako, mnogotero; auf keine — nikako, po nikakem od. nikakoršnem, v noben kup, po nobeni ceni; in geſetzlicher — po postavi, po zakonu; ungerechter — po krivičnem; heimlicher — skrivaj, skrivši.
Weiſel *m.* matica, mačica, kraljica.
weiſen kazati (kažem), pokazovati, pokazati.

Weiſer *m.* kazalec, kažipot; ſ. Weiſel.
weiſerlos brez matice.
Weisheit *f.* modrost, izprevidenost, razumnost, preudarnost; (Kenntnis) znanost, učenost; Weisheits- modrostni.
Weisheitslehre *f.* modroslovje, modroznanstvo.
weislich pametēn, razumēn.
weiß bel; — machen beliti; pobeliti; ſich — machen pravičiti se; opravičiti se.
Weiß *n.* belilo, belo, belina, beljava; (im Ei) beljak; Weiß- belo-, beli.
weisſagen prerokovati, prorokovati, veščevati.
Weisſager *m.* prorok, prerok, prorokovalec, veščec, naveščevalec; —in *f.* prorokinja, veščica.
Weisſagung *f.* prorokovanje.
weißarmig beloramēn.
weißbacken iz bele moke.
Weißbart *m.* belobradec.
weißbärtig belobrád, belobradat.
Weißbinder *m.* bednar, škafar, sodar.
weißblätterig belolist.
Weißblech *n.* kositēr, bela pločevina.
Weißbuche *f.* gabēr, gabrovec.
Weißbuchenholz *n.* gabrovina.
Weißbuchenwald *m.* gabrovje.
Weißdorn *m.* glog, glogovec, beli trn; *coll.* glogovje, gložje.
Weißdornbeere *f.* glogulja, glogova jagoda, gloginja, medvedova hruška.
Weiße *m.* belec; — *f.* belina, belota, beloba, beljava; — *n.* (im Auge) belmo; (im Ei) beljak.
weißen beliti; pobeliti.
Weißerle *f.* bela jelša od. olša.
Weißfiſch *m.* belica, beljuga, klin.
Weißföhre *f.* bor.
Weißfluß *m.* belotok.
weißfüßig belonog.
weißgar irhast; —es Leder irh, irhovina.
Weißgerber *m.* irhar.
weißglühend razbeljen.
weißgrau sivkast, sēr.
weißhaarig belolás, belolasat.
weißhalſig belovrat.
Weißkalk *m.* belež.
Weißkopf *m.* beloglavec, sērec.
weißköpfig beloglav, sēr.
Weißleder *n.* irh, irhovina.
weißlich belkast.
Weißling *m.* belin, belinec, belec.
Weißmehl *n.* bela moka.
Weißnäherin *f.* šivilja za belo perilo.
Weißſchwanz *m.* belorepka.
Weißſpießglanz *m.* belotēc.
Weißſtein *m.* belak (kamen).
Weißtanne *f.* ſ. Tanne.
weißwollig belorun.
Weißwurz *f.* šmarnica, bela bramorika.
weißzahnig belozōb.
Weißzeug *n.* prtenina, perilo, platnina.
Weiſung *f.* povelje, ukaz, napotek.
weit *adi.* daljēn, dalēk, oddaljen, odročēn; (v. Kleid) ohlapēn, omašen, opuščen, prešírok; (geräumig) prostoren, prostran, širok, obširēn, širēn; (von Haarkamm) redēk, redkozōb; *adv.* daleč, daleko; (viel) mnogo, veliko; in ſo — toliko; bei —em nicht nikakor ne, kratu in malo ne.
weitäſtig vejnat, širokovejēn.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleko slovēč.
Weite *f.* dalja, daljava, daljina; (im Raume) prostranost, prostranstvo, prostornost; daß — ſuchen uteči, šila v kopita pobrati (-berem).
weiten ſich širiti se; raztezati se, razvati, daljšati se; razprostraniti se, razširiti se, raztegniti se.
weiter *adi.* dalji, nadaljšnji, nadaljnji; *adv.* dalje, delj, dlje; und ſo — in tako dalje od. naprej; — befördern odpraviti, *impf.* odpravljati, dalje pošiljati.
weiters *adv.*, ohne — vsekako, kar precej, zdajci, brez obotavljanja.
Weiterung *f.* nadaljšnica, nasledek.
weitgreifend razsežēn.
weither *adv.* od daleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tje.
weitläufig obširēn, razširēn, raztegnen, prostorēn; (eingehend) natančen, določēn; (v. Schreiben) raztezēn, obširen.
Weitläufigkeit *f.* razteznost, obširnost, natančnost.
weitſchichtig daljēn.
weitſchweifig obširēn, raztezēn.
Weitſchweifigkeit *f.* obširnost, raztegnenost.
weitſehend dalekovidēn, daljnovidec.
weittragend daljnonosēn.
Weitung *f.* širina, prostranstvo.

m. pšenica; (rauher —) resulja, osinka, kosmatica; (glatgolica; (türkiſcher —) turšica, debelača, sirek; Weizen- pše-

acker *m.*, —feld *n.* pšeničišče, njiva.
boden *m.* tla za pšenico.
brot *n.* pšenični kruh, pšeničli kruh, pogača.
mehl *n.* pšenična moka.
ſtroh *n.* pšenična slama, pše-

pron. relat. kateri, kteri, ki,
on. interr. kateri, kteri; welch kakov, kakošen; um — Zeit — immer kteri koli, kdor koli.
lei kakov, kakošen, kakšen; koršen.
rel, veděl, suh, usehěl, usahěl.
veniti, vedniti, sušiti se; zveniti, posušiti se.
nk *f.* blazina.
um *m.* vratilo, vreteno.
val; vratilo; —n ſchlagen valove delati od. gnati (ženem).
berg *m.* valovni vrh, vrh vala.
bewegung *f.* valovanje.
förmig valovit, valast.
lehre *f.* nauk o valovih.
linie *f.* črta valovita, valjavica.
meer *n.* valovito morje.
ſchlag *m.* valovitěv.
thal *n.* valovni dol.
tritt *m.* podnožnik.
b *n.* kolo na vretenu od. vratilu.
a. som; Welš- somov.
laški, vlaški, italijanski; —e ki orěh; —e Sprache laščina.
land *n.* laška dežela.
iſch *n.* somovina.
svet; (Erde) zemlja; (Leute) dje; die ſchöne — lepi spol; anzen chriſtlichen — po vsem svetu; Welt- svetovni, svetni,

hſe *f.* os (-i) sveta.
n. vesmir, vesvoljni od. vet, sosvetje, vesmirni svet.
ſchauung *f.* nazor o svetu.
a *f.* leta od stvarjenja sveta.
ſtellung *f.* svetovna razstava.

Weltbeherrſcher *m.* svetovlad.
weltbekannt znan po vsem svetu.
weltberühmt preslavěn, svetoslavěn.
Weltbezwinger *m.* vsedobitnik, premagalec (obvladalec) vsega sveta.
Weltbürger *m.* svetovljan.
Welttehre *f.* posvetna čast (-i).
Welterſchaffer *m.* stvarnik svetá.
Weltgebäude *n.* svet, vesmir.
Weltgegend *f.* stran (-i) svetá.
Weltgeiſtliche *m.* posvetni duhovnik.
Weltgeiſtlichkeit *f.* posvetna duhovščina.
Weltgeräuſch *n.* posvetni hrup.
Weltgericht *n.* vesoljna sodba; sodni [dan.
Weltgeſchichte *f.* občna zgodovina, povestnica sveta.
weltgeſchichtlich zgodovinski, povestni.
Weltgürtel *m.* zemeljski pas; j. Zone.
Welthandel *m.* mednarodna kupčija, svetovna trgovina.
Weltherrſchaft *f.* svetovlada, gospodovanje vsemu svetu, svetovna oblast (-i).
Weltkarte *f.* svetovid.
Weltkind *n.* posvetnež, svetovnik.
Weltkreis *m.* zemski krog, vesoljni svet.
Weltlauf *m.* tek sveta.
weltlich svetověn; posvetěn, svetěn.
Weltmann *m.* posvetnež, posvetni modrijan.
Weltmeer *n.* ocean, vesoljno morje, obzemeljsko morje.
Weltordnung *f.* uredba sveta, svetovna uredba.
Weltpol *m.* svetovni tečaj.
Weltprieſter *m.* j. Weltgeiſtliche.
Weltraum *m.* vsemirje, svetovno prostranstvo, svetovni prostor.
Weltreich *n.* svetovna država.
Weltreiſe *f.* potovanje okoli sveta.
Weltſchau *f.* svetozór.
Weltſchmerz *m.* svetožalje.
Weltſtellung *f.* stanje od. mesto v svetu.
Weltſtürmer *m.* svetoborec.
Weltſyſtem *n.* osvetje, svetovje.
Welttheil *m.* del sveta. [ga.
Weltton *m.* posvetna od. gospodska še-
Weltumſegelung *f.* oplovljenje sveta.
Weltuntergang *m.* konec od. razpad sveta.
Weltweiſe *m.* modrijan.

Weltweisheit *f.* posvetna modrost, posvetno modrijanstvo.
Weltwunder *n.* čudež celega sveta, svetovni čudež.
Wende *m.* Sloveneč.
Wende *f.* obrat, okret.
Wendehals *m.* vrtoglavka, vijeglavka.
Wendekreis *m.* povratnik (rakov, kozorožčev).
Wendeltreppe *f.* polžaste stopnice *pl.*
wenden obrniti, *impf.* obračati; (lenken) ravnati, obračati; ſich — obračati se, sukati (sučem) se; obrniti se, zasukniti se, zasukati se, kreniti; (vom Wetter) sprevreči (-vržem) se, spreobrniti se, spremeniti se; *impf.* sprevračati se; an jemanden — obrniti se, priteči, zateči se.
Wendepflug *m.* ralo.
Wendepunkt *m. hist.* prekret; *astr.* obratišče.
Wender *m.* ražênj.
Wendung *f.* obrat, obrnitêv, okret; obračilo; (Änderung) sprememba, premena; eine — nach links machen na levo kreniti, — obrniti se.
wenig *num. ind.* malo, troha, trošica, betva, mrva; mal, majhên; malokdo, malokteri; — Zeit malo časa; in —en Tagen čez malo dnij od. v malo dneh; mit —en Worten z malo besedami; von — leben ob malem živeti od. se živiti; ein — nekaj, malo; ſo — als tako malo kakor; —er manj, menj; nicht —er ne manj; je —er deſto kolikor manj, toliko; nichts deſto —er pri vsem tem, vendar le.
Wenigkeit *f.* malenkost, malota, majhenost, malica, troha, betva.
wenigſtens *adv.* vsaj, najmanj, končema, barem.
wenn *coni.* ako, če, ko, da; (wann) ko, kadar; als — kakor bi; — auch dasi, dasi tudi, če prav, če ravno, ako tudi, če tudi, makar, akoprem, premda; — doch da bi le, če bi le, da bi vsaj.
wer *pron.* kdo; *(relat.)* kdor; — immer kdor koli.
Werbebezirk *m.* naborni okraj.
Werbebezirkscommando *n.* poveljstvo nabornega okraja.
Werbeliſte *f.* imenik vojaških novincev.
werben (Mädchen) snubiti, v snubiti (idem u. grem), prositi; zasnubiti (Soldaten) vojake nabirati, novačiti, vojake jemati (-ljem); vzeti (vzamem).
Werbofficier *m.* naborni častnik.
Werbeplatz *m.* naborni kraj, nabirališče.
Werber *m.* snubač, snuběc, snubič; (milit.) nabiralec.
Werbung *f.* snubitêv, snubljenje; (mil.) vojaški nabor.
werden postati (-stanem), *impf.* postajati, prihajati; (anfangen) začeti (-čnem) se, *impf.* začenjati se; težko prihajati; beſſer — boljšati se, poboljšati se; arm — ubožati, ubožati; licht — daniti se, svetliti se, razdaniti se ɔc.
Werder *m.* nasip, zasip, nametina; otoček.
werfen *tr.* vreči (vržem), zalagati, zadegati, zakrepeliti; *impf.* metati (mečem), lučati; (zu Boden) treščiti, lebiti; (Miſt) kidati; pokidati; (Schneeballen) kepati se; *intr.* (von Thieren) storiti, vreči (vržem), omladiti se, teliti; oteliti se, okoziti se, ojagniti se, oprasiti se ɔc.; ſich — in ein anderes Kleid preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (v. Holz) vežiti se, zvijati se; zvijati se, vreči se, zviti se.
Werfer *m.* metalec, lučalec.
Werfte *f.* ladjarnica, korabnica, brodarnica.
Werg *n.* tulje *pl.*, tuljava, ogrebki *pl.*, potirki *pl.*, zadnje predivo.
Werggarn *n.* hodna od. hodnična preja.
Wergleinwand *f.* hodnik, hodnično platno.
Werk *n.* delo; dejanje, čin; (Kunſtwerk) rokotvor; (Buch) spis, knjiga; (Bauwerk) rudnik; (Wall) okop, nasip; Hand ans — legen dela se lotiti, poprijeti (-primem).
Werkbiene *f.* delavna bučela, delavka.
Werkbrett *n.* dilja, deska.
Werkeldreher *m.* pocestni orglar.
Werkführer *m.* delovodja, poduvodja.
Werkgeräth *n.* ſ. Werkzeug.
Werkholz *n.* les za razne izdelke.
Werkleute *pl.* delavci *pl.*, tesarji.
werklos brezdelên, nedelaven.
Werkmeiſter *m.* ſ. Werkführer.

tte *f.* delavnica; (d. Schmiedes) ; (des Schneiders) šivarnica; ners) kolarnica ꝛc.
z *m.* delavnik, vsednji dan.
sskleidung *f.* vsednja obleka.
itig delaven, delotvoren.
itigkeit *f.* delavnost, delotvor-
rſtändige *m.* izvedenec, veščak.
ig *n.* orodje; priprava; *fig.*
m. (Artemisia Absynthium) ermut- pelinov.
bitter grenek kakor pelin.
trank *m.*, —**wein** *m.* pelinovec, e.
, bramor; podjed.
. vrsta.
redèn; (theuer) drag, ljub; čislan, cenjen; — ſein veljati, iti (sem), za kaj biti.
vrednost, vrednota, veljava; na, kup; (Nutzen) prid, korist Sache von — draga reč; iſt e — ni brez cene od. brez her — visoka cena; auf etw. čislati od. ceniti kaj.
n malovreden, brez posebla.
ltung *f.* čislanje.
brez cene, brezcen, ničev.
igkeit *f.* brezcenost.
ßſtab *m.* merilo vrednosti.
ſſer *m.* cenomer.
piere *pl.* vrednostni papirji *pl.*
itzen čislati, v čislih imeti ceniti, spoštovati.
ätzung *f.* čislanje, spoštovanje.
mpel *m.* vrednostni kolek.
l dragocen.
rahme *f.* rast (-i) vrednosti.
lf *m.* volkodlak.
n. bitje; bitnost, bistvo; (d.) nrav (-i); vedenje, obnašaiegsweſen) vojaštvo; (Schulstvo. [nost.
eit *f.* bitnost, bistvo, bistve**ich** biten, bistven, glaven.
liche *n.* bistvo, jedro.
. osa, osinec; Weſpen- osi,
neſt *n.* osinjek, osir.

Weſpenſtich *m.* osji pik.
Weſt *m.* (Wind) zahodni veter, zahodnik, zapadnjak, krivec, podsolnčnik; Weſt- zahodni, zapadni.
Weſtcontinent *m.* zahodna celina.
Weſte *f.* oprsnik, telovnik, brezrokavnjak.
Weſten *m.* zahod, zapad; večer.
Weſtküſte *f.* zahodni breg, zahodno obrežje.
Weſtland *n.* zahodne dežele *pl.*, zahodna zemlja, zahodni svet.
weſtlich zahoden, zapaden, večeren.
Weſtpunkt *m.* zapadišče, zahodišče.
Weſtſeite *f.* zahodna stran (-i).
weſtwärts *adv.* proti zahodu, — zapadu od. večeru.
Weſtwelt *f.* zahodni svet.
Weſtwind *m.* ſ. Weſt.
Wette *f.* stava, vadlja; obklada (ſcrb.); eine — eingehen staviti; es gilt eine — stavim; um die — ſtreiten izkušati se.
Wetteifer *m.* tekma.
wetteifern tekmovati, kosati se, izkušati se.
wetten staviti, vadljati.
Wetter *n.* vreme (-ena), povetrije; ſchlagendes — sapa treskava; ſchönes — lepo vreme; ſchlechtes — slabo od. grdo vreme: (Überlauf) pojelica, pojavica; (Gewitter) nevihta, hudo vreme, neura; (Donnerwetter) grmenje, grom; es wird ſchönes — vedri se, vremeni se, jasni se.
Wetterableiter *m.* strelovod.
Wetteranzeiger *m.* vremenokaz.
Wetterbach *m.* hudournik.
Wetterdach *n.* pristrešek, nadstrešek.
Wetterfahne *f.* veternica; petelin (na strehi).
Wettergewölk *n.* hudourni oblak.
Wetterglas *n.* vremenik.
Wetterkunde *f.* vremenoznanstvo.
wetterlauniſch nestanovitèn.
Wetterläuten *n.* zvonjenje hudi uri.
Wetterleuchten *n.* bliskavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*
wetterleuchten bliskati se; zarnice od. drnice igrajo.
Wetterloch *n.* preduh.
wettern grmeti, treskati, viharіti; *fig.* razsajati, razbijati, razgrajati.

Wetterprophet *m.* vremenski prorok.
Wetterſchaden *m.* škoda po hudem vremenu, ujma.
Wetterſchlag *m.* toča, pobitje.
Wetterſtrahl *m.* strela.
Wettertanne *f.* vedrenica.
wetterwendiſch nestanovitěn.
Wetterwolke *f.* hudourni oblak.
Wetterzeiger *m.* vremenik.
Wettgeld *n.* stava.
Wettgeſang *m.* nadpevanje.
Wettkampf *m.* tekmovalni boj, poskusni bor.
Wettkämpfer *m.* borilěc, tekmec.
Wettlauf *m.* tek za stavo, pretekanje.
wettlaufen za stavo teči.
Wettläufer *m.* tekalěc za stavo.
Wettrennen *n.* dir, dirka.
Wettſtreit *m.* tekma.
wetzen brusiti; nabrusiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jezikljati, jezik brusiti.
Wetzer *m.* brusěc, brusilěc.
Wetzkiſte *f.* vodir, oselnik, šapun.
Wetzſchiefer *m.* brusnik.
Wetzſtein *m.* brus; osla.
Wichſe *f.* voščilo; črnilo za črevlje.
wichſen voščiti, svetliti, mazati (mažem); povoščiti, namazati (da se sveti).
Wichsleinwand *f.* povoščeno platno.
Wicht *m.* malovrednež; armer — siromak, ubožec; smotlaka. [škrat.
Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič,
wichtig važěn, znamenit(ěn); imenitěn; tehtovit; —e Sache velika reč; — thun šopiriti se, košatiti se, ščeperiti se.
Wichtigkeit *f.* važnost, znamenitost, tehtnost, imenitnost; Sache von — važna reč (-i).
Wichtigthuerei *f.* šopirnost.
Wicke *f.* grašica, grahorica.
Wickel *m.* svalěk, povitěk, svitěk.
Wickelband *n.* povoj; plenica, pelenica.
Wickelkind *n.* pelenčěk, dete v povoji.
wickeln viti (vijem), motati, zavijati; zaviti, zamotati; (um etwaš) oviti, *impf.* ovijati; (zuſammen—) zviti, *impf.* zvijati.
Wickelſchnur *f.* povoj.
Wickenacker *m.* grahorišče.
Wickler *m.* zavijač.
Widder *m.* ověn; mrkač; (Ziegen-) kozěl, trkač, praz; Widder- ovnov
wider *praep.* zoper, proti, nasp (in Zuſammenſetzg.) pre-, proti
Widerdruck *m.* protitlak, odboj, odp
widereinander *adv.* jeděn proti gemu, drug zoper drugega.
widerfahren dogoditi se, prigoditi primeriti se, pripetiti se, nakljuti *impf.* primerjati se, goditi se; – skazati (-kažem), storiti; *impf.* zovati.
Widerhaken *m.* (an der Angel) (-i), zazoběk; kljuka.
Widerklage *f.* nasprotna tožba.
Widerkläger *m.* nasprotni tožnik
Widerlage *f.* opora.
widerlegen opovreči (-vržem), izpodbiti (-bijem), spodbiti; *impf.* podbijati.
Widerlegung *f.* opovržba, ovrg.
widerlich zopern; neugoděn, těn, netečěn.
Widerlichkeit *f.* zopernost.
widern mrzi od. studi se mi.
widernatürlich protinaravěn.
Widerpart *m.* nasprotnik, protivnik. [tiv
widerrathen odsvetovati, *impf.*
widerrechtlich brezpravěn, pravi sprotěn.
Widerrechtlichkeit *f.* brezpravn
Widerrede *f.* ugovor; upor.
widerreden ugovarjati; jezik gobezdati.
Widerriſt *m.* vihěr.
Widerruf *m.* oporek, preklic.
widerrufen opovreči, preklicati čem); *impf.* oporekati, preklica
widerruflich opovrečěn; preklic
Widerrufsurkunde *f.* preklicevaln stina.
Widerſacher *m.* ſ. Widerpart.
Widerſchein *m.* odsev, odsvit, odsevanje.
widerſcheinen odsevati, odsvitati, lobo odbijati.
widerſetzen ſich ustaviti se, upr postaviti se, protiviti se, zop se; *impf.* ustavljati se, upirati sprotovati, postavljati se, zop ljati se.

etzlich uporēn, protivēn, na-
.
etzlichkeit *f.* uporstvo, upornost,
st, nasprotljivost.
inn *m.* nasprotni pomen; ne-
nespamet (-i).
innig razumu protivēn od. na-
brezumēn, nespametēn.
penstig uporēn; trmoglav.
penstige *m.* upornik, trmoglavēc.
penstigkeit *f.* upornost, trmo-
nepokornost.
piel *n.* nasprotje.
prechen ugovarjati, oporekati;
e; pobijati, podirati; oporeči,
, pobiti, podreti; (leugnen) tajiti.
prechend protislovēn, preko-
nasprotēn, navzkrižēn.
pruch *m.* ugovor, protislovje,
vje.
pruchsgeist *m.* nasprotljivost.
tand *m.* upor, odpor, odboj; —
pirati se, protiviti se, v bran
e.
tandsfähigkeit *f.* odpornost.
tandskraft *f.* odporna sila, od-
st.
tehen upreti se, ustaviti se;
irati se, ustavljati se, proti-
(v. Speisen) upirati se, pre-
studiti se, mrzeti; upreti se,
ti se.
treben upirati se, nasprotovati,
se, protiviti se, prečiti se.
treit *m.* odpor, upor, opreka,
e.
treiten upirati se, v opreki od.
biti (sem), nasprotovati, ne
se, o čim navzkriž biti.
treitend nasprotēn, protivēn,
ēn.
wärtig zopern, ostudēn, nad-
ust, sitēn; —es Ding naskuta.
wärtigkeit *f.* zopernost, prekost,
st, nadležnost.
wille *m.* nevolja, nepovoljnost,
nevšečnost; mit — z nejevoljo,

willig nevoljēn, nejevoljēn.
n odmeniti; posvetiti, v dar
; *impf.* odmenjati, posvečevati,
.

Widmer *m.* posvečevalēc.
Widmung *f.* odmemba; posveta, posvetilo; (Stiftung) zadušbina, ustanova.
Widmungsbrief *m.* darilno pismo, ustanovni list.
Widmungskarte *f.* (milit.) vojnoslužni list.
widrig nasprotēn, protivēn, odporēn; (unangenehm) zopern, oskutēn, prenaskutēn.
widrigenfalls *adv.* sicer, inače, inako, drugače, v nasprotnem slučaju.
Widrigkeit *f.* protivnost, zopernost.
wie *adv.* kako? kak? — groß kolik, kolikošēn? — theuer po čem? — weit kako daleč, doklej? —viel koliko? —vielte kateri? koliki? — denn das kako pa to? —so kako? *coni.* kakor, kakti; wie viel — so viel kolikor — toliko; wie oft — so oft kolikorkrat — tolikokrat; — immer kakorkoli.
Wiede *f.* trta, vitra.
Wiedehopf *m.* vdeb, vdob, smrdokavra.
wieder *adv.* zopet, spet, opet, iz nova, znova, vnovič, drugoč, še enkrat.
Wiederabdruck *m.* nov natisk od. natis, ponatis.
Wiederauffindung *f.* najdba, najdenje.
wiederaufleben znova oživeti.
Wiederaufnahme *f.* obnova.
wiederaufwärmen pogreti (-grejem), *impf.* pogrevati.
wiederbekommen zopet dobiti, zadobiti; *impf.* zadobivati.
wiederberufen zopet poklicati (-čem).
wiederbesetzen zopet zasesti (-sedem), *impf.* zasedati; (Stelle) službo zopet podeliti.
wiedereinbringen zopet privesti (-vedem); vnovič vložiti, *impf.* — vlagati.
wiedereinsetzen postaviti v poprejšnji stan.
Wiedereinsetzung *f.* postavljenje v poprejšnji stan.
wiedereintreten zopet vstopiti, *impf.* — vstopati.
wiedererinnern sich znova spomniti se, opomniti se; *impf.* znova spominjati se.
wiedererkennen znova spoznati, *impf.* — spoznavati.
wiedererlangen zopet zadobiti, *impf.* — zadobivati.

Wiedererlangung *f.* zopetna pridobitev.
Wiedererſatz *m.* povračilo.
wiedererſtatten zopet povrniti, *impf.* povračati.
Wiedergabe *f.* povračilo; ſ. Reproduction.
wiedergebären preroditi, preporoditi; *impf.* prerojevati.
wiedergeben vrniti, nazaj dati; *impf.* vračati, nazaj dajati.
Wiedergeburt *f.* preporod.
wiedergeneſen preboleti, ozdraveti.
Wiedergeneſene *m.* ozdravljenec.
Wiedergeneſung *f.* prebolenje. [lik.
Wiederhall *m.* odmev, jek, odziv, ma-
wiederhallen odmevati, odzivati se, odglašati se, razlegati se, óriti se, odjekniti.
wiederherſtellen povrniti, popraviti, ponoviti; *impf.* popravljati; e. Kranken — ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati, lečiti.
Wiederherſtellung *f.* poprava, obnova; ozdravljanje; nach ſeiner — ko ozdravi.
wiederholen ob-, ponoviti; *impf.* ponavljati, opetovati.
wiederholentlich *adv.* večkrat, opetovano, češče.
Wiederholer *m.* ponavljalec.
Wiederholung *f.* ponavljanje, ponovitev, opetovanje, ponavljava; Wiederholungs- ponavljalni; im —sfalle če bi se to drugi pot (zopet) zgodilo, če bi se to ponavljalo (ponovilo).
Wiederholungsprüfung *f.* ponavljalna skušnja, ponavljalni ob. popravljalni izpit.
Wiederholungsſchule *f.* ponavljalna šola, ponavljalnica.
Wiederholungszeichen *n.* ponavljáj.
wiederkäuen prežvekati, prežvekovati.
Wiederkäuer *m.* prežvekovalec, prežvekalec, preživáč; —in *f.* prežvekovalka.
Wiederkauf *m.* odkup, rešilo; auf — veräußern na odkup ob. na rešilo prodati.
wiederkaufen odkupiti, rešiti, zopet (nazaj) kupiti.
Wiederkäufer *m.* odkupnik, rešilec.
wiederkäuflich odkupen.
Wiederkaufsrecht *n.* pravo odkupa, odkupna pravica.
Wiederkaufsvertrag *m.* rešilna pogodba, rešilno pismo, pogodba na rešilo.
Wiederkehr *f.* vrnitev, povratek.
wiederkehren vrniti se, povrniti se nazaj priti (pridem); ponoviti se; imp. vračati se, povračati se, nazaj prihajati; ponavljati se.
wiederkommen zopet priti (pridem), povrniti se.
Wiederkunft *f.* vrnitev, povratek.
wiederſchallen ſ. wiederhallen.
wiederſehen zopet videti.
Wiedertaufe *f.* prekrst, prekrščevanje.
wiedertaufen prekrstiti, znova krstiti; *impf.* prekrščevati.
Wiedertäufer *m.* prekrstnik, dvokrstnik, prekrščevalec, prekrščenec.
wiederum *adv.* zopet, spet, znova.
wiederverehelichen ſich v drugo poročiti se, znova omožiti (resp. oženiti) se.
wiedervereinigen zopet združiti, na zjediniti.
Wiedervereinigung *f.* ponovljeno (po)dinjenje, obnovitev združenja.
wiedervergelten povrniti, plačati; imp. povračati, plačevati. [čeval.
Wiedervergelter *m.* povračnik, poma-
Wiedervergeltung *f.* vračilo, povračilo, povračevanje; Wiedervergeltungs- vračilni, povračilni.
Wiederwuchs *m.* mladje, izpodrast, izpodrejek, omlada.
Wiege *f.* zibel (-i), kolevka; des Rehes belka, zibka, zibelčica.
Wiegemeſſer *m.* sekač, sekalec, sekáček, sekljač.
wiegen (ſchaukeln) zibati (zibljati), gugati, kolebati, ljuljati; (wägen) tehtati, vagati.
Wiegenband *n.* trak povezač.
Wiegenlied *n.* pesmica pri zibeli, zibalka, uspavanka, aja-tutaja!
Wiegenmädchen *n.* pestunja, pestra.
wiehern rezgetati (-am u. rezgečem), hrzati (-am u. hržem), rzati.
Wiehern *n.* rezget, hrzanje.
Wiesbaum *m.* žrd (-i); mit d. — befeſtigen požrditi, povezati (-vežem), *impf.* povezovati.
Wieſe *f.* travnik, senožet (-i), košenina, košenica, seča, senokošnja; (Weide) trata, livada.

n. podlasica, lasica, gránoslek.
ı= travniški, senožetni.
ıampfer *m.* kislica.
ıbau *m.* obdelovanje travnikov.
ıbocksbart *m.* travniška solnč-
zja brada.
ıflur *f.* trata, livada.
ıfuchsschwanz *m.* lesičji rep.
ıfurche *f.* prékopa, jarěk, draga.
ıgras *n.* senožetna trava, trav-

ıknopf *m.* kampanélica.
ıküchenschelle *f.* kosmatiněc.
ıland *n.* košenina.
ısalbei *m.* *(Salvia pratensis)*
ıa.
ıschwingel *m.* kostreba, bílnica.
ıachs *m.* košenina, senožet (-i).
hl *coni.* akoravno, čeravno, ako-
etudi, dasi, dasiravno, čeprav.
livji; (erzürnt) jar, srdit, raz-
(ausgelassen) razuzdan, samo-
neugnan; (grausam) grozovit,
ěn, srep, ljut; (roh) surov, ne-
(öde) pust, neobdelan; (v. Ge-
ımorašč, samosevěn, samorasěl;
ıargel bilúš; —er Apfelbaum
—er Birnbaum drobnica; —es
ver (-i), zverina; — werden
podivjati, obdivjati.
ı. divjina, divjačina, divjad (-i);
zverjad (-i).
ıch *m.* hudournik, sušěc, bújica.
ıhn *f.* lovska záseka; (in der
nnssprache) pricestje.
ınn *m.* lovišče; lovska pravica.
ıaten *m.* pečena divjačina.
ıet *n.* divjina, divjačina.
ıeb *m.* zverinski tat, tatinski
divji lověc.
ıeberei *f.* tatinski lov.
m. divjak; — *f.* divjakinja.
ıhre *f.* gaz (-i).
ıng *m.* lov; (Wildling) divjak,
než, neotesaněc, surovež.
emd popolnoma tuj, tuj in

evel *m.* zverinski kradež, lovni
.
wachsen samorastěl, samosevěn;
ınze samosevka.
ıfer *m.* divji ověs.

Wildheit *f.* divjost, surovost, neotesanost.
Wildlager *n.* brlog, lož, jazbina.
Wildling *m.* divjak; surovež, zagovednež, neotesaněc.
Wildmeister *m.* zverinski nadglednik.
Wildnis *f.* puščava, pustina, divji kraj.
Wildschongesetz *n.* zakon o varstvu divjačine.
Wildschonzeit *f.* prepovedani lovski čas.
Wildschur *f.* volčji kožuh, volčja šuba (šavba), kosmata volčina.
Wildschütz *m.* s. Wilddieb.
Wildschwein *n.* divja svinja.
Wildstand *m.* brlog, staja, leža.
wildwachsend samosevěn, samosevski, samorastěl; —e Pflanze samosevka; *m.* samosevěc.
Wille *m.* volja; aus freiem —n prostovoljno, dobrovoljno, sam rad, neprisiljen; wider —n nehoté, nerad, nehotoma; mit —n nalašč; um — willen zaradi, zavoljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! letzter — poslednja volja, zadnja volitěv, oporoka; (Einwilligung) privoljenje.
willenlos brezvoljěn, brez svoje volje, nesamovoljěn.
willens sein pri volji biti (sem), hoteti (hočem), misliti, nameravati, kániti, namenjen biti; ich bin — volja (misěl) me je.
Willensäußerung *f.* razodenje svoje volje.
Willenserklärung *f.* izrečenje poslednje volje.
Willensfreiheit *f.* svobodna (prosta) [volja.
Willenskraft *f.* volja.
willfahren izpolniti komu voljo, storiti mu po volji (po všeči), ugoditi, ustreči (-strežem); *impf.* ugajati, ustrezati.
willfährig ugodljiv, ustrežljiv, uslužljiv, voljan, ustrežěn.
Willfährigkeit *f.* ustrežljivost, ugodljivost, voljnost, ustrežnost.
willig *adi.* voljěn, radovoljěn, dobrovoljěn, pripravljen, rad; poslušěn; *adv.* drage volje, rad.
willigen privóliti.
Willigkeit *f.* voljnost, dragovoljnost.
Willkommbecher *m.* dobrodošlica.

willkommen dobro došël (došli)! Bog te (vas) sprimi! pozdravljen(i)! — heißen bogosprijeti, pozdraviti z „Bog te sprimi“; er iſt überall — povsodi ga z veseljem sprejemajo (pozdravljajo), povsodi ga imajo radi.

Willkommen *m.* u. *n.* bogospriměk, veseli sprejem, dobrodošlica.

Willkommtrunk *m.* zdravica, dobrodošlica, nazdravica o prihodu.

Willkür *f.* samovolja, samovoljnost, svojevoljnost, samovoljstvo.

Willkürherrſchaft *f.* samovoljno vladanje.

willkürlich samovoljen, samohoten, svojevoljen; poljubèn.

wimmeln mrgoleti, gomzeti, gomiziati, gomáziti, vrveti.

Wimmer *m.* u. *f.* (Knorr im Holze) grča, hrga; (Schwiele) zagnanče; (Hitzblatter) ogorèc, mozolj, prišč.

wimmerig grčav, mozoljast.

Wimmerling *m.* ječalo, cmérda.

wimmern ječati (-im), javkati, tarnati, čviliti.

Wimpel *m.* zastava, bandero, prapor (na ladiji).

Wimper *f.* veko, véjica, osemci *pl.*,

wimpern trepati (trepljem), mežikati; treniti, migniti (z obrvmi).

Wind *m.* vetèr, sapa; (gelinder) vetrič, vetrec, sápica, hlad; (heftiger) burja, piš; dem —e ausgeſetzt na vetru; — machen pahati, pahljati, hladiti; (prahlen) bahati se, ustiti se; (— von etw. bekommen) ovohati, oslediti, zapaziti, začutiti; er wird von —en geplagt vetrovi ga nadlegujejo, napenja ga.

Windbeutel *m.* bahač, vetrenjak, fufla.

Windbruch *m.* polom od vetra.

Windbüchſe *f.* puška vetrenjača, vetrovka.

Winde *f.* (Haſpel) motovilo; (Göpel) vitèl, vinta, navoj; *(Convolvulus)* slak.

Windebaum *m.* stožér.

Windei *n.* zaprtèk, klopotèc.

Windel *f.* plenica, plena.

Windelkind *n.* pelenčék, dete v plenicah (v povojih).

windeln poviti (-vijem), *impf.* povijati (v plenice).

winden viti (vijem), motati; (Kränze) viti, plesti (pletem); (die Hände) roke lomiti; (drehen) vrteti, sukati (s sučem); (Laſten in die Höhe) z vitlom vzdigovati, vintati, navijati; (sich) viti se, zvijati se.

Windfachel *f.* bakla.

Windfahne *f.* veternica.

Windfall *m.* (Windbruch) polom vetra, podrtija po vetru, od vetra lomljeno drevje, polomki *pl.*, polomljenina.

Windfang *m.* sapnik, veternik.

Windfege *f.* žitna čistilnica na vevèc na sapo.

Windgott *m.* Eol, bog vetrov.

Windharfe *f.* Eolova harpa.

Windhoſe *f.* veterni stolp, tromba.

Windhund *m.* hrt, ogar.

windig vetern, vetrovèn, vetrast.

Windkolik *f.* madron, kolika od prtih vetrov, napenjanje.

windleicht lahèk kakor vetèr.

Windlicht *n.* bakla, plamenica.

Windling *m. (Convolvulus)* slak.

Windloch *n.* preduh, odušnik, sapnik.

Windmachen *n.* bahanje.

Windmacher *m.* bahač, bahavec, hvastalèc, širokoustnež.

Windmeſſer *m.* (Anemometer) vetrnica.

Windmühle *f.* mlin na sapo (na veterni mlin; veternica, veterna (Vogelſcheuche) klepetèc, ropotèc.

Windofen *m.* veterna peč (-i).

Windpocke *f.* divja ôspica.

Windrad *n.* kolce na dušniku, sapniku.

Windriſs *m.* polom v gozdu, od vetra polomljeno drevje, polomast (-i).

Windröschen *n. (Anemone nemorosa)* véternica, travnica, velikonočnica.

Windroſe *f.* vetrovnica, sévernica.

Windsbraut *f.* vihar, vihra, piš.

windſchief zvežen, nakrivljen.

Windſchirm *m.* zavetje, zatišje, zavetje od vetra.

Windſchlag *m.* ſ. Windfall.

windſchnell hitèr kakor vetèr.

Windſeite *f.* stran od katere vleče; auf der — na vetru, proti vetru, obrnen.

windſicher zavetèn, zatišen; — zavetje, zatišje, kraj skrit pred vetrom (od vetra zaklonjen).

iel *n.* hrt.
ll brezvetern, tīh, zavetēn,

ille *f.* brezvetrije, tišina.
oß *m.* vihar, nevihta; es kommt etēr pritegne, vihar zabučí.
ich *m.* vlak vetra, prepih; dem ſetzt na burji, na vetru; (in ecwehe) zbris. [vihta.
urm *m.* piš, vihar, burja, ne-
icht *f. (Tympanitis)* bobēn, tre-pihnenost.
eibend vetrove odganjajoč; —es edstvo zoper vetrove.
ocken na vetru posušen.
ng *f.* ovinēk, zavinēk.
ärts *adv.* proti vetru.
ehe *f.* zamet.
irbel *m.* veterni vrtinēc.
g *m.* prepih, spih.
n. migljej, mig, namig; einen po-, namigniti, pokimati; (m. n) pomežikati, namežikati.
m. kot, ogēl; (ein entlegener) zakotēk, zakraj, zamak; Win-tni, skrivni.
druckerei *f.* zakotna tiskarna.
ehe *f.* skrivni zakon, divji za-otna ženitēv.
eiſen *n.* ogelnik, ogelnica.
gaſſe *f.* zakotna úlica, zágata.
grab *m.* kotna stópinja.
haken *m.* (b. den Setzern) vrsto-lnik, kljuka.
ig oglat, na ogle.
maß *n.* oglomer, ogelnik.
meſſer *m.* oglomer, kotomer.
meſſung *f.* kotomerstvo, oglo-

recht pravokotēn, s pravim glom).
ſchreiber *m.* zakotni pisar, aza.
ſchule *f.* zakotna šola, skrivna

verſammlung *f.* skrivni shod, zborovanje.
irkel *m.* kotomerno šestilo.
ng *m.* zvijača, prazēn izgovor; je ſ. Ränke.
migniti, pomigniti; (nicken) pokimati; (mit den Augen) pomežikati, pomežikniti; (m. d. Hand) mahniti, namahniti; *impf.* migati; kimati (-am u. -ljem); mežikati, mahati.
Winken *n.* miganje, kimanje.
Winker *m.* migalēc, kimalēc.
Winſelaffe *m.* cvilež, jokava ópica.
Winſeler *m.* cvilēc, cvilež, cmērda.
winſeln cviliti, javkati, cvičati (-im), ječati, cmevkati, cmeriti se.
Winſeln *n.* cvil, cviljenje, cmevkanje.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezimiti; Winter- zimski, pozimski; (von der Saat) ozimni, ozimi.
Winterabend *m.* zimski večer.
Winterapfel *m.* ozimnik, ozimka.
Winteraufenthalt *m.* zimovanje, prezimovanje; (Ort) zimovíšče, prezimovališče, zimovnik.
Winterbirn *f.* ozimka, ozímica.
Wintereiche *f.* gradēn, črepinjek.
Winterfrucht *f.* ozimno žito, ozimina, zimnina, ozmina.
Wintergerſte *f.* ozimni ječmen.
Wintergetreide *n.* ſ. Winterfrucht.
Wintergrün *n. (vinca)* zimzelen, zimostraž; *(hedera)* beršlin.
Winterhaar *n.* ozímna dlaka.
Winterhafer *m.* ozimi ovēs.
Winterkälte *f.* zimski mraz.
Winterkleid *n.* zimska obleka.
Winterlager *n.* zimovíšče, zimovnik.
Winterlehne *f.* (des Berges) osojna stran (-i), osója *pl.*, osojnica.
Winterlein *m.* ozímni lan, ozími lan, ozimēc, turščak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* gruden, prosinēc.
wintern zimovati; es wintert zima nastopa, zima se bliža, na zimo gre.
Winternacht *f.* zimska (pozimska) noč (-i).
Winterobſt *n.* zimsko sadje, ozímci *pl.*, ozimke *pl.* [rastlina.
Winterpflanze *f.* pozímna od. ozímna
Winterquartier *n.* zimovíšče, zimovnik, prezimovališče.
Winterrock *m.* zimska suknja.
Winterſaat *f.* ozímna setēv, ozímina.
Winterſchlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespati (-im), *impf.* prespavati.

Winterſeite *f.* severna stran (-i).
Winterſonnenwende *f.* zimski solnovrat, zimski solnčni obrat.
Wintertag *m.* zimski (pozimski) dan (dneva).
Winterung *f.* prezimovanje.
Wintervorrath *m.* zaloga za zimo.
Winterweizen *m.* ozimna pšenica.
Winterzeit *f.* zimski čas, zimska doba, zima.
Winzer *m.* gornik, vinogradnik; —in *f.* vinogradnica.
Winzerlied *n.* vinogradnikova pesēm (-i), pesēm o trgatvi.
Winzermeſſer *n.* vinjek, kosir, nóraz, reznik, krivēc.
winzig majcen, majčken, drobēn.
Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček; *coll.* vrhovina, vrhovje, vršičje.
wipfeln razvršiti, drevesu vrh prirezati (-režem), — prisekati; *impf.* drevju vrhove prirezovati, — prisekovati.
Wippe *f.* (Kippe, Gleichgewichtsgrenze) prevračišče, pretreslica; (b. Drechsler) vitra; (Kolben) ročica; (Schaukel) gúncalica, gugálnica, ujčkalnica; Kippe u. — obrezovanje čekinov.
wippen ujčkati, guncati; kippen und — denar (po zlati vagi) obrezovati.
wir *pron.* mi (*f.* me); *(dual)* midva (*f.* medve).
Wirbel *m.* vrtinec, vrtača; (am Kopfe) vrh glave, teme; (Spindel) vreteno; (Schwindel) vrtoglávica, omótica; (an der Geige) kolēk, klinček, škrnek; (am Fenſter) kljuka; *(anat.)* vreteněc, sklep; — von Geſchäften sila opravil, posla čez glavo; — ſchlagen bobnati. [(-i).
Wirbelbein *n.* vretence, sklepna kost
Wirbelbogen *m.* gombéla.
Wirbelgeiſt *m.* vrtoglavec.
wirbelig vrtinčast; (ſchwindelig) vrtoglav, omotičēn.
Wirbelknochen *m.* vretence.
Wirbelkörper *m.* plošček.
wirbeln vrteti se, sukati (sučem) se, viti (vijem) se; (auf d. Trommel) drobiti na bobēn, brčati, bobnati; (triflern) žvrgoleti, drobiti, gostoleti.
Wirbelſäule *f.* hrbtenica.
Wirbelſturm *m.* vrtuna, hud vihar.
Wirbelſucht *f.* vrtoglavost, vrtoglavica
wirbelſüchtig vrtoglav.
Wirbelthier *n.* hrbteničnik.
Wirbelwind *m.* vihar, piš.
Wirkeiſen *n.* (Wirkmeſſer bei den Hu ſchmieden) podrezilnik, kopitnjek.
wirken delati, činiti, tvoriti, dejstvati, delovati; učiniti, storiti; (kneten) mesiti, gnesti (gnetem); zamesit umesiti; (den Huf ausſchneiden) rez (režem), strugati; (weben) tkati (tkem na statvah delati; (Strümpfe) ple (pletem).
wirkend delavēn, dejalēn, tvoren
Wirker *m.* delavec; (Weber) tkal nogavičar.
wirklich *adj.* resničēn, istinit, dejs ski; (bei Titeln) pravi; *adv.* v resn zares, za gotovo, v istini, v ozbil — machen obistiniti, učiniti, izvrš uresničiti.
Wirklichkeit *f.* resničnost, istinit istina; (Sein) bitnost; (That) dejan zur — werden obistiniti se, ures čiti se.
wirkſam delavēn, dejalēn; (ausgiebi izdatēn, krepēk, močēn; (nützlich) k ristēn, dobēr; (giltig) veljavēn.
Wirkſamkeit *f.* delavnost, dejalnos izdatnost; veljavnost, veljava, moč (- in — treten veljavo (moč) zadobiti; — ſein moč imēti (imam), veljat außer — treten veljavo izgubiti, veljavo priti (pridem); außer — ſe veljavo (moč) vzeti (vzamem), ob ljavo dejati (denem u. dem), razveljavi
Wirkſtuhl *m.* nogavičarske statve
Wirkung *f.* učinēk, uspeh, posle (Geltung) moč (-i), veljava; ohne ſein nič ne izdati, nič ne pomag biti (sem) zastonj; das Mittel hat gute — zdravilo pomaga.
Wirkungsart *f.* način delovanja,
Wirkungskreis *m.* delokrog, podro übertragener — izročen delokrog, neseno (poverjeno) področje.
wirkungslos brez uspeha, brez uči neuspešēn, zastonj.
wirr zmēden, zmešan; zabo
Wirrbund *n.* sveženj slame, otep
Wirren *pl.* homatije *pl.*, zmed pl., spletke pl., zmedarije *pl.*

wirren zmesti (zmedem), zmešati, zahomotati, zaplesti (-pletem), zamotati. [*pl.*

Wirrgarn *n.* zmedena preja, zamotki

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglavec, zmedenec.

Wirrſal *n.* homatija, zmešnjava, zmotnjava, zmedarija. [stelja.

Wirrſtroh *n.* zmedena slama, slamna

Wirrwarr *m.* kolobocija, zmeda, nered, kodrčija.

wirſch osorēn, mrmrav, neprijazēn.

Wirt *m.* krčmar, gostilničar, oštir; (Hauswirt) gospodar.

Wirtel *m.* vreteno, vretence.

Wirtin *f.* krčmarica, gostilničarica, oštirka; (Hauswirtin) gospodinja.

wirtlich vabljiv, gostoljubēn, prijetēn, ſ. wirtſchaftlich.

Wirtſchaft *f.* gospodarstvo, (d. Wirtin) gospodinjstvo; (Haus—) hiševanje; (Land—) kmetovanje, kmetija; (Gaſt—) krčmarstvo, gostilničarstvo; *(euphem.)* was iſt das für eine — kakšēn nered je to; — führen (als Wirt) gospodariti, (als Wirtin) gospodinjiti, (als Landm.) kmetovati, (als Hauswirt) hiševati.

wirtſchaften gospodariti, gospodinjiti, hiševati.

Wirtſchafter *m.* gospodar, hišnik; —in *f.* gospodinja, ključarica.

wirtſchaftlich gospodarēn, gospodarski; (ſparſam) varčēn, štedljiv. [stveni.

Wirtſchafts- gospodarski, gospodar-

Wirtſchaftsamt *n.* gospodarstveni od. gospodarski urad.

Wirtſchaftsbetrieb *m.* gospodarjenje.

Wirtſchaftserträgnis *n.* dohodēk od gospodarstva, pridelēk, prigospodarēk.

Wirtſchaftsgebäude *n.* gospodarsko poslopje.

Wirtſchaftsgeräthe *n.* gospodarsko od. kmetijsko orodje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostilnica, pivnica; Wirtshaus- krčmarski. [ničar.

Wirtshausbeſitzer *m.* krčmar, gostil-

Wiſch *m.* omelo; *dem.* omelce, metlica; (beſchriebenes Papier) čečkarija.

wiſchen *intr.* (entwiſchen) smukniti, zmazniti se; *tr.* (abwiſchen) brisati (brišem), omētati, otirati; obrisati, otreti, omesti (ometem).

Wiſcher *m.* brisač, brisalēc, otirač; (Geräthe) brisalo, otiralo; (Verweis) ukor, graja; einen — ertheilen omiti (-mijem), ošteti (-štejem) koga.

Wiſchlappen *m.* brisalka, brisla, cunja.

Wiſchtuch *n.* brisalo, brisalka, otirača.

Wiſchwaſch *n.* u. *m.* neumno žlobudranje, prazne besede *pl.*

Wiſent *m.* divji vol.

Wismut *n.* u. *m.* bizmut; Wismut- bizmutni, bizmutov.

wiſpeln (wiſpern) šepetati (-am u. šepečem), čebljati.

Wiſsbegier(de) *f.* radovednost, vedoželjnost, zvedavost, vedčnost.

wiſsbegierig radovedēn, vedoželjēn, zvedav, vedčēn. [vēc.

Wiſsbegierige *m.* radovednež, zvedlji-

Wiſſelei *f.* polovično znanje, površna vednost.

wiſſen vedeti (vem), znati; zu — thun naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), javiti; wiſſe vedi, znaj.

Wiſſen *n.* vēdenje, ved (-i), znanje, vednost; ohne mein — brez moje vednosti; meines —s kolikor jaz vem, kolikor je meni znano; nach beſtem — kakor (kdo) najbolje vé in zna.

wiſſend *adi.* vedoč; *adv.* vēdoma.

Wiſſenſchaft *f.* vednost, veda, znanost, znanje, znanstvo; učenost; Akademie der —en akademija znanosti, znanstvena (znanostna) akademija.

wiſſenſchaftlich znanstven, vednostēn, učen, znanostēn.

Wiſſenſchaftlichkeit *f.* znanstvenost.

Wiſſenſchaftslehre *f.* vedoslovje, znanstvoslovje.

wiſſenswert znanja vredēn, vredēn da se vé.

Wiſſenszweig *m.* predel znanosti, znanstvena stroka; znanost.

wiſſentlich vedoč, vedoma, namenjen, s preudarkom, navlašč.

Wiſſer *m.* vedēc, vedež, znalec.

Wiſsgier *f.* (Wiſsluſt) ſ. Wiſsbegier.

wiſsluſtig radovedēn.

Witfrau *f.* ſ. Witwe.

wittern *intr.* vremeniti, nevihtovati, grmeti; *tr.* (ſpürend wahrnehmen) vohati, duhati, čutiti, slediti, za-, iz-, ovohati, za-, oslediti.

Witterung *f.* vreme (-ena); ſchlechte — grdo vreme; (Spürſinn) voh, duh.
Witterungskunde *f.* vremenoznanstvo.
Witterungsverhältniſſe *pl.* vremenstvo.
Wittthum *n.* vdovščina; vdovstvo.
Witwe *f.* vdova; *dem.* vdovica; — werden ovdoveti; Witwen- vdovski, vdovji. [plača.
Witwengehalt *m.* vdovščina, vdovska
Witwengeſellſchaft *f.* vdovska oskrbovalnica, vdovsko društvo, društvo za preskrbovanje vdov.
Witwenſchaft *f.* (—ſtand *m.*) vdovstvo; in — leben vdovstvovati.
Witwer *m.* vdovec.
Witz *m.* bistroumnost, dovtipnost, bistroumje; dovtip.
Witzbold *m.* šegavec, bistroumnež, dovtipnež, šaljivec.
witzeln dovtipne opombe delati, šegavo zbadati koga.
witzig šegav, dovtipen, bistrouměn, prebrisan, znajden.
witzigen spametiti, spametovati, zmodriti, zučiti.
Witzkopf *m.* prebrisanec, bistroumnež.
Witzling *m.* dovtipolovec, šaljivec.
witzlos brez soli, brez bistroumja.
witzreich bistrouměn, zelo dovtipen, poln dovtipnosti.
wo *(interr.)* kje? (— herum) kodi, kod; *(relat.)* kjer; koder; — immer kjerkoli, koderkoli; *(indefin.)* nekje, nekod; von — *(interr.)* odkod? *(relat.)* odkoder; *(indefin.)* odnekod; *coni.* ako, če, akoli.
wobei pri čemer (čemur).
Woche *f.* teden; auf die — prihodnji teden; zweimal in der — dvakrat na teden; Wochen- tedenski.
Wochen *pl.* otročja postelja; in die — kommen poroditi, poviti (-vijem), biti (sem) na porodu; in den — ſterben na porodu umreti. [*pl.*, porod.
Wochenbett *n.* otročja postelja, bábine
Wochenblatt *n.* tednik.
Wochenkind *n.* novorojenček, novorojenčič, novorojenec.
wochenlang *adv.* po cele tedne, po več tednov.
Wochenlohn *m.* tedenska plača, tedenski zaslužek, tednina.
Wochenmarkt *m.* tržni dan dné), tedenski sejem.
Wochenſchrift *f.* ǰ. Wochenb
Wochentag *m.* delavnik, da
wöchentlich *adi.* tedenski; teden; dreimal — trikrat trikrat v tednu.
Wöchner *m.* tednar; — ſein iméti (imám).
Wöchnerin *f.* otročnica, por ródnica, postéljnica.
Wocken *m.* préslica, koželj
wodurch (durch welches W s čim? po čem? *(relat.)* mur), po čemer.
wofern *coni.* če, ako.
wofür *(interr.)* za ka *(relat.)* za kar.
Woge *f.* val.
wogegen *(interr.)* proti če kaj? *(relat.)* proti čemur,
wogen váliti se, valove gn zibati se.
wogenartig valovit.
Wogendrang *m.* naval val (butanje) valov.
Wogengebrauſe *n.* (—geräu šum valov, šumenje —, hr bobnenje valov.
wogig valovit.
woher *(interr.)* od kod?
wohin *(interr.)* kam? kan kamor.
wohl *adv.* (recht) dobro, bekomme es na zdravje; le gom! srečno! zdrav ostani — ali veš? anti veš? veš l pada, seveda, tjada, dro; *(* gor! dobro! — dir blago *(coni.)* pa, pač; heute nicht, danes ne, jutri pa (pač); nicht viel to pač ni veliko.
Wohl *n.* blagor, blaženst sreča; (Geſundheit) zdravj gemeine — občni blagor, rist (-i).
wohlachtbar spoštovan, u
wohlan *interi.* nu, le, n di(te), na noge, kvišku, po
wohlanſehnlich viden, oč menit.
Wohlanſtand *m.* spodobno

anſtändig spodoben, dostojen.
anſtändigkeit *f.* ſ. Wohlanſtand.
auf ſein biti (sem) zdrav in vesel, re (židane) volje.
ausgerüſtet z dobro opravo, z potrebnim dobro preskrbljen.
bedacht dobro premišljen, prein preudarjen.
bedächtig oprezen in previden.
befinden *n.* zdravje.
behalten čvrst in zdrav, dobro i, nepokvarjen.
bekannt dobro znan.
bekommen tekniti, prileči (-legoditi, ugajati; **wohl bekomme** dravje! Bog pomagaj!
beredt zgovoren. [roden.
bes prežlahten, plemenit, blago**erfahren** vrlo vešč, dobro izkušen.
ergehen *n.* sreča, blagostanje.
erhalten v dobrem stanji, ne-i, nepohabljen.
erwogen ſ. **wohlbedacht**.
erzogen dobro vzrejen.
fahrt *f.* sreča, blagostanje, bla-
feil cen, po ceni, dober kup; jši, bolj po ceni, boljši kup; eceno; — **werden** poceniti se.
feilheit *f.* cenost, dober kup.
gebaut (—gebildet) lepo zrastel, ostave, lepega stasa.
geboren blagorodén; Ew. — blagospod, Vaše blagorodje.
gefallen všeč biti (sem), po všeči pasti (-padem), dopadati, ugagodu biti.
gefallen *n.* dopadenje, radost, — an etw. **haben** veseliti se, se (česa).
gefällig všeč, dopadljiv, prijeten.
gefühl *n.* ugodni počutki *pl.*,
gelaunt dobre (židane) volje, obrovoljen.
gelegen pripraven, zložen.
gemeint dobrohoten. [voljen.
gemuth dobre volje, vesel, dobro**gemuth** *m. (Origanum)* dobra i).
genährt dobro rejen, debel.
geneigt blagonaklonjen.
wohlgeordnet dobro urejen, dobro uravnan.
Wohlgeruch *m.* vonjava, prijeten duh, blagovonj.
Wohlgeſchmack *m.* slastnost, prijeten okus, blagovkusnost.
wohlgeſinnt dobromisleč, blagohoten.
wohlgeſittet blagonraven, nravén, čednega obnašanja, lepega zadržanja, spodobnega vedenja.
Wohlgeſtalt *f.* čedna postava, lepota, lepoličnost.
wohlgeſtaltet čedne postave, brhke rasti, lepega stasa, lepolik, brhek. [zen.
wohlgewogen blagonaklonjen, prija-
Wohlgewogenheit *f.* blagonaklonjenost.
wohlhabend premožen, imovit.
Wohlhabenheit *f.* premožnost, imovitost. [den.
wohlig ugoden, prijeten, blagougo-
Wohlklang *m.* blagoglasje, miloglasnost, prijetni glas.
wohlklingend miloglasen, blagoglasen.
Wohllaut *m.* ubrani glas, blagoglasje.
Wohlleben *n.* lahko in dobro življenje, razkošje, lahkoživnost.
Wohlmeinen *n.* dobrohotnost. [léč.
wohlmeinend dobrohoten, dobromis-
Wohlredenheit *f.* blagorečje, lepogovornost, zgovornost, lepa beseda.
Wohlredner *m.* lepogovornik, lepobesednik.
wohlriechend dišeč, blagodišeč, blagovonjav.
wohlſchmeckend slasten, vkusen, blagovkusen.
Wohlſchmecker *m.* sladkosnedež, razkošnik, dobrojedec.
Wohlſein *n.* zdravje; zum — na zdravje! (als Zuruf dem Niesenden) Bog pomagaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napiti (-pijem), *impf.* — napijati.
Wohlſtand *m.* blagostanje, sreča, blagovitost, premožnost.
Wohlthat *f.* dobrota, dobro delo; jemandem eine — erweiſen storiti komu dobro, dobroto izkazati.
Wohlthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik; —in *f.* dobrotnica, dobrodelnica.
wohlthätig dobrotén, dobrotljiv, dobrodelen, blagotvoren, blagodaren.

Wohlthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost, dobrotnost; **Wohlthätigkeits-** dobrodelni, dobrotni, dobrotvorni.

Wohlthätigkeitsanſtalt *f.* dobrodelni zavod, dobrotna naprava.

Wohlthätigkeitsverein *m.* dobrodelno društvo, dobrotvorna družba.

Wohlthätigkeitszweck *m.* dobrodelni namen, dobrotna namera.

wohlthun dobro storiti; dobro delati, blagotvoriti; (nützlich ſein) koristiti; (angenehm ſein) dobro deti u. dejati (dem, dejem u. denem) goditi, ugajati; ſich — ugajati si, streči (strežem) si, privoščiti si, gostiti se.

Wohlthun *n.* izkazovanje dobrot, izvrševanje dobrih del, dobrotvorstvo.

wohlverdient dobro zaslužen; (v. Perſonen) velezaslužèn.

Wohlverhalten *n.* spodobno vedenje, lepo obnašanje, čedno zadržanje.

Wohlverhaltungszeugnis *n.* spričevalo o lepem vedenji.

Wohlverlei *m.* u. *n.* (*Arnica montana*) brdnja, kokovičnik, sv. Antona roža, árnika.

wohlverſtanden *adv.* namreč, da veš (da veste).

wohlverſtehen dobro razumeti, — razumevati.

wohlverwahrt dobro shranjen, dobro spravljen.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudarkom (premiselkom).

wohlwiſſend dobro vedoč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hoteti (hočem), dobro želeti.

Wohlwollen *n.* dobrohotnost, dobrovoljnost, naklonjenost, blagovolje.

wohlwollend dobrohotèn, blagovoljèn, naklonjen, nagnen.

wohlziemend spodobèn, dostojèn.

wohnbar za stanovanje pripravèn.

Wohnbarkeit *f.* pripravnost za stanovanje.

wohnen stanovati, bivati, prebivati, imeti (imám) svoj stan, biti (sem) stanoma, domovati.

Wohngebäude *n.* hiša, dom, pohištvo.

wohnhaft stanujoč, prebivajoč, stanoma; — ſein prebivati; ſich — niederlaſſen nastaniti se, naseliti se.

Wohnhaus *n.* hiša, dom.

Wohnort *m.* (—platz, —ſitz) bivališče, prebivališče, stanovališče; ſeinen — ändern preseliti se.

Wohnpartei *f.* najemnik, gost (weibl.) najemnica, góstija.

Wohnſtube *f.* stanica, soba.

Wohnung *f.* stan, stanovanje, stanišče, stanovališče, bivališče; — nehmen nastaniti se.

Wohnungsaufkündigung *f.* odpoved (-i) stanovanja.

Wohnungsveränderung *f.* preselitev.

Wohnzimmer *n.* stanica, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodſchaft *f.* vojvodina, vojvodstvo.

wölben v oblok zidati, oblokati.

Wölbung *f.* oblòk, obòk, srod.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Leder tat; (Rammblock) ovèn; (Hautentzündung) volk; (vom Ritt) sedno, sedne; ſich einen — gehen odrgniti si kožo pri hoji, dobiti volka; ſich einen — reiten odrgniti si kožo pri ježi (pri jahanji), dobiti sadno (sedno).

Wolfbeere *f.* norica.

Wolfeiſen *n.* skopèc za volkove.

wölfen kotiti, skotiti, mlade imeti.

wolfgrau siv kakor volk, volčje barve.

Wolfgrube *f.* volčja jama.

Wölfin *f.* volkulja, volčica.

wölfiſch *adi.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navadni ris.

Wolfmenſch *m.* volkodlak.

Wolfs- volčji.

Wolfsbalg *m.* volčja koža, volčji mah.

Wolfsbart *m.* (Bocksbart *Tragopogon*) kozja brada.

Wolfsbrut *f.* volčad (-i), volčje leglo.

Wolfsfarbe *f.* volčja barva, sivost.

Wolfsgebiſs *n.* volčji zobje *pl.*; (bei hartmäulige Pferde) trda uzda, vajžvala.

Wolfsgeheul *n.* volčje tuljenje.

Wolfshaar *n.* volčja dlaka.

Wolfshaut *f.* volčja koža, volčji mah, volčina.

Wolfshunger *m.* volčji (pasji) glad.

Wolfsmilch *f.* (*Euphorbia cyparissias*) mlečèk; (*Euphorbia esula*) kolenčasti mlečni drenik.

Wolfsmilchschwärmer *m. (Sphinx euphorbiae)* mlečkovi večernik.
Wolfspelz *m.* volčji kožuh, volčja šuba, kosmata volčina, volčura.
Wolfsschlucht *f.* volčji brlog.
Wolke *f.* oblak; *dem.* oblaček, oblačič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo.
wölken oblačiti, mračiti; sich — oblačiti se, mračiti se; pooblačiti se, zmračiti se.
wolkenan *adv.* (k) nebu pod oblake, v oblake, kvišku.
wolkenartig oblakovit.
wolkenbekleidet z oblaki zagrnen, z oblaki opasan.
wolkenbeladen naoblačen.
Wolkenberg *m.* zástava.
Wolkenbruch *m.* ploha, naliv; es ist ein — gefallen oblak se je utrgal.
Wolkendampf *m.* čad.
wolkenerzeugend oblakoroděn.
wolkenfrei (—leer, —los) brezoblačen, vedèr, jasen.
Wolkensammler *m.* zganjalec oblakov.
wolkig oblačen.
Woll- volnen, volnast, volnat.
Wollarbeit *f.* volnarija.
Wollarbeiter *m.* volnar.
Wollblume *f. (Verbascum thapsus)* lučnik, divín.
Wolle *f.* volna; (Vlies) runo.
wollen *adj.* volnen, volnat.
wollen *vb.* hoteti (hočem u. čem); nicht — ne hoteti (nočem u. nečem); (vorhaben) kaniti, namerávati, misliti, volja (miśél) me je; Gott wolle Bog daj! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.
Wollen *n.* hotenje, volja.
Wollenfärberei *f.* barvanje volne (volnine).
Wollenkleid *n.* volnena (volnata) obleka.
Wollenware *f.* volnina, volneno blago, volnata roba.
Wollenzeug *n.* ſ. Wollenware.
Wollgarn *n.* volnena preja.
Wollgras *n. (Eriophorum)* suhoperník.
Wollhaar *n.* volnasti lasje *pl.*
wollhaarig volnolas.
Wollhandel *m.* kupčija z volno, volnarija; — betreiben volnariti, z volno kupčevati.
Wollhändler *m.* kupčevalec z volno, volnar.
wollig volnat, volnast.
Wollkamm *m.* greben za volno, dreše *pl.*
Wollkämmer *m.* gredešalec.
Wollkrämpel *f.* ſ. Wollkamm.
Wollkraut *n.* ſ. Wollblume.
Wollmarkt *m.* volneni semenj.
Wollpelz *m.* volneno krzno; kožuh, šuba.
Wollsammt *m.* volneni barsun (žamet).
Wollschere *f.* ovčje škarje *pl.*, volnostriške škarje *pl.*
Wollscherer *m.* volnostrižec.
Wollschur *f.* striža, striženje volne.
Wollspinner *m.* volnopredec.
Wollspinnerei *f.* predilnica za volno, volnoprednica.
Wollspinnerin *f.* volnopredica, volnoprejka.
Wollust *f.* razkošnost, sla, naslada, nasladnost, pohot, pohotnost; (Entzücken) radost, veselje.
Wollustdiener *m.* pohotnik, hotljivec, nečistnik.
wollüstig pohoten, pohotljiv, nasladen, razkošen.
Wollüstling *m.* hotljivec, nasladnež, nasladnik, pohotnik, nečistnik.
Wollustschwester *f.* pohotnica, nečistnica, hotljivka.
Wollvieh *n.* strižno blago, ovce *pl.*
Wollwäsche *f.* volneno pranje od. perilo.
Wollzeug *n.* volnena roba, volnina.
womit *(interr.)* s čim? *(relat.)* s čimer (čimur).
womöglich če (ako) mogoče.
wonach *(interr.)* po čem? *(relat.)* po čemer.
woneben *(interr.)* poleg česa? *(relat.)* poleg česar.
Wonne *f.* radost, veselje, slast (-i), razkošje.
Wonnebecher *m.* čaša razkošja, kupa radosti.
Wonneblick *m.* razkošen (sladek) pogled.
Wonnemonat *m.* majnik, cvetni mesec.
wonnevoll poln radosti, radostèn, razkošen.
Wonnezeit *f.* preveseli (razkošni) čas, radostna doba.
wonnig (wonniglich) prevesel, preradostèn, razkošen, rajski.

woran *(interr.)* na čem? po čem? *(relat.)* na čemer, pri čemer (čemur).

worauf *(interr.)* na čem? na kaj? *(relat.)* na čemer (čemur), na kar.

woraus *(interr.)* iz česa? *(relat.)* iz česar.

worein *(interr.)* v kaj? *(relat.)* v kar.

Worfel *f.* vevnica, vejalnica, vejača.

worfeln veti (vejem), vejati; zveti, zvejati; noch einmal — preveti, prevejati; der geworfelte Getreidehaufen vršáj.

Worfeln *n.* vejanje, vejatěv, vetěv.

Worfler *m.* vevěc, vejalěc.

Worfſchaufel *f.* ſ. Worfel.

Worfſtenne *f.* vejališče, gumno, gumnišče, skedénj, pod.

worin *(interr.)* v čem? *(relat.)* v čemer (čemur).

wornach ſ. wonach.

Wort *n.* beseda, slovo; ein Mann von — mož beseda; fremdes — tuja beseda, tujka; (Ausdruck) izraz; das — führen govoriti; das große — führen v vsem imeti (imám) prvo besedo, zvonec nositi; einem das — reden zagovarjati koga; — für — po besedah, od besede do besede; ins — fallen besedo presekati, seči (sežem) v besedo; (das Verſprechen) obljuba; nicht — halten besedo snesti (sném); ſein — geben obljubiti, obetati, besedo dati; —e wechſeln zbesediti se, prepirati se; zu — kommen laſſen v besedo pustiti; kein — ſagen ne žugniti, ne črhniti, ne ziniti; unnütze —e verlieren prazne besede razdirati; Wort= besedni.

Wortabkürzung *f.* okrajšanje besede, skrajševanje besed (besedij).

Wortableitung *f.* izpeljava (izpeljevanje) besede, izvod (izvajanje) besed (besedij).

wortarm revěn v besedah.

Wortbildung *f.* slovotvorje, tvoritěv besed.

wortbrüchig besedolomen; — ſein ne držati dane besede, skujati se.

Wörterbuch *n.* slovnik, slovar, besednjak, rečnik, besedišče.

Wörterbuchſchreiber *m.* spisovatelj slovarja, slovnikar.

Worterklärer *m.* razlagalec besed.

Worterklärung *f.* razlaganje besed, besedna razlaga.

Wortfall *m.* sklon, padež.

Wortfamilie *f.* besedna rodovina.

wortfeſt mož-beseda, trden v obljubi.

Wortfolge *f.* besedni red, razporeditev od. razvrstitěv besed.

Wortforſchung *f.* besedoslovje, znanstveno izvajanje besed.

Wortfügung *f.* skladnja, vezava (vezanje) besed, slovoskladje.

Wortführer *m.* govornik, besednik.

Wortfülle *f.* obilica (obilnost) besed.

Wortgattung *f.* besedno pleme (-ena), besedni razpol.

Wortgebrauch *m.* besedna raba, rabljenje.

Wortgezänk *n.* prepir za gole besede, sporekovanje, pričkanje, prekarjanje.

Wortgrübelei *f.* tuhtanje besed, razglabanje besed.

Wortgrübler *m.* pretuhtovalec (preiskovalec) besed, razglabalec besed, koreninah.

wortkarg kratkih besedij, malobeseden; — ſein malo govoriti.

Wortklauber *m.* prebiralec besed, cepidlaka.

Wortkram *m.* prazne besede *pl.*

Wortkunde *f.* znanje besed, besedoslovje, znanstvo, besedoslovje.

Wortlaut *m.* besede *pl.*; nach dem — po besedah.

wörtlich *adi.* doslovен; *adv.* po besedi, od besede do besede.

wortlos brezbesedeн, nem, molčeč, ne črhnivši besede.

Wortmacher *m.* besedokuječ, izmišljevalec novih besed.

Wortmacherei *f.* kovanje novih besed (novink).

Worträthſel *n.* besedna zastavica.

Wortregiſter *n.* kazalo besedij.

wortreich bogat v besedah, mnogobeseden, besednat, besedovit.

Wortreichthum *m.* bogastvo (obilnost) v besedah, mnogobesednost, besedovitost.

Wortſchwall *m.* prazne besede *pl.*, palo besedovanje, prazno mnogobesedje.

wortſelig zgovorен, radogovoren.

Wortſinn *m.* besedni pomen, smisel (-i) besed.

piel *n.* igra z besedami.
ſellung *f.* razpostavljanje —, tēv —, razporedba besed, be-rje.
treit *m.* ſ. Wortgezänk.
nuſch *m.* pomenkovanje. [glas.
on *m.* besedni naglas, — pri-
erdreher *m.* sprevračevalec (za-esed, zvijačnik.
echſel *m.* prepír, prîčkanje, pre-; in einen — gerathen zbesediti reči se; in einem — begriffen pirati se, prîčkati se, pre-se.
urzel *f.* koren besede, korenika.
uſammenſetzung *f.* sestava besed, sestava.
er *(interr.)* o čem? od česa? *(relat.)* o čemer, od česar,
ter *(interr.)* pod čim? *(relat.)* er (čimur).
n *(interr.)* od česa? o čem? od česar, o čemer.
(interr.) pred čim? *(relat.)* ner.
(interr.) čemu? zakaj? po kaj? k čemur, za kar.
razbit, podrt, raztrusnen, raz-erabēn.
n. podrtine *(pl.)* ladije, razbit drta (razbita) ladija, kosi od. *(pl.)* razbite ladije.
r *m.* (unerlaubte Zinſen) pre-d. prenapete obresti *pl.*; (un-teš Zinsgeſchäft) odrtija, ode-lihva; — treiben previsoke emati (jemljem), na prevelike posójati, lihvovati, lihvariti.
rblume *f. (Chrysanthemum leu-um)* ivánjščica, dekliški hlap-kel-vice, volovsko oko, vélika [jenje.
rei *f.* odrtija, oderuštvo, lihvar-**rer** *m.* oderuh, odrtnik, lihvar.
rgeſetz *n.* zakon o oderuštvu, zaradi odrtije, oderuški (lih-zakon.
rin *f.* oderuhinja, lihvarica.
riſch oderuški, lihvarski.
rn (in üppigem Wachsthum ſich en) hobotno razraščati se, bujno rasti, hitro zarejati se, preveč množiti se; (Wucher treiben) lihvariti, krivičnih (previsokih) obrestij iskati (iščem), odirati.

Wucherpflanze *f.* bujnorastoča rastlina, hobotnica.
Wucherſucht *f.* oderuštvo, lihvarstvo.
Wucherzins *m.* previsoka (prevelika) obrest (-i).
Wuchs *m.* rast (-i); im vollſten — ſtehen najbolj rasti; (Form u. Geſtalt des Leibes) rast, vzrast, stas, postava; einen ſchönen — haben biti (sem) lepe rasti, — lepega stasa, — lepe postave, — lepo vzrastēl.
wüchſig rastoč; rasljiv.
Wucht *f.* teža, preteža, breme (-na).
wuchten *intr.* (mit Wucht laſten) težiti, zelò težēk biti (sem); *tr.* (in d. Hand —) tehtati, težkati; potehtati, potežkati.
wuchtig težēk, težkotēn.
wühlen riti (rijem), rovati (rujem); brbati, brskati, razgrebati; (die Gemüther aufrühren) ščuvati, šuntati, dražiti, motiti javni red, rovariti.
Wühler *m.* rovar, šuntar, ščuvalec.
Wühlerei *f.* rovarstvo.
Wühlmaus *f.* krtica, rovka.
Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, oduška.
Wulſt *m.* okrogla napeta stvar, klobasa, svitēk, žmula; (am Dreſchflegel) voža, goža, gož (-i). [last.
wulſtig nabuhēl, nadut, napet, žmu-
Wulſtlippe *f.* napeta (debela) ustnica.
Wund *m.* svitēk.
wund ranjen; odrt, oguljen, ožuljen; (vom Liegen) sénast, sednast.
Wundarzneikunde *f.* ranocelstvo, kirurgija.
Wundarzt *m.* ranocelnik, ranocelec, kirurg.
wundärztlich ranocelski, kirurgijski.
Wundbalſam *m.* celilni balzam, celilno mazilo, celilo.
Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno, sadno; eine offene — odprta (krvaveča, živa) rana; eine vernarbte — zaceljena rana.
wundenfrei brez ran, neranjen, cel.
Wundenmal *n.* znamenje rane, rana.
wundenvoll z ranami obložen, poln ran.

Wunder *n.* čudo (čuda u. čudesa), čudež; — wirken čudeže delati.

wunderbar čuden, prečuden, čudežen, čudovit, divèn.

Wunderbaum *m. (Ricinus)* kloščevina, klešče vina.

Wunderbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika. [nèc.

Wunderbrunnen *m.* čudodelni stude-

Wunderding *n.* prečudna reč (-i).

Wundergeſchichte *f.* čudna zgodba.

wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovito velik.

wunderhold čudomil.

Wunderkind *n.* čudovito dete, čuden otrok. [ken.

wunderklein majcèn, majčken, mič-

wunderlich čuden, čudežen, čudovit.

wunderlieblich čudomil, preljubezniv.

Wundermann *m.* čudežnik, čudodelec.

wundern ſich čuditi se, diviti se; začuditi se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načuditi.

wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi. [žèn.

wunderſam čudovit, čudovitèn, čude-

wunderſchön čuda lep, čudovito lep, sprelep, prekrasèn.

Wunderſchönheit *f.* čudovita lepota.

wunderſelten silno redèk, neizrečeno redèk, veleredèk. [zrcalo.

Wunderſpiegel *m.* čudežno (čarodejno)

Wunderſtab *m.* čudodelna palica.

Wunderthat *f.* čudež, čudodelstvo.

Wunderthäter *m.* čudodelnik, čudodelec, čudotvorec; —in *f.* čudodelnica, čudodelka, čudodejka.

wunderthätig čudodelèn, čudotvorèn, čudodelski.

Wundertier *n.* čudna žival (-i).

wundervoll čudapoln, čudovit, prečuden, predivèn.

Wunderwaſſer *n.* čudodejna voda.

Wunderwerk *n.* čudež, čudovito delo.

Wunderzeichen *n.* čudežno znamenje, čudo, čudež.

Wundfieber *n.* mrzlica od rane.

wundfüßig ranjenih (bolnih) nog, bolnonog, ranjen na nogah.

wundgelegen senast, prelèžan.

Wundklee *m. (Anthyllis vulneraria)* ranjek, uročnik.

Wundmal *n.* ſ. Wundenmal.

Wundpflaſter *n.* obliž za rane.

Wunſch *m.* želja, želenje; (Gratulation) voščitev, voščilo, voščenje; — po godi, po všeči, po volji, povolj- ſehnlichſter — živa želja.

Wunſchart *f.* želevni naklon, želev-

wünſchbar kar se more poželeti

Wünſchelhut *m.* čudodelni klobuk

Wünſchelruthe *f.* čarodejna šibica

wünſchen želeti; po-, zaželeti; (mandent) voščiti; privoščiti; Glück srečo voščiti, čestitati.

wünſchenswert zaželèn; es iſt — že

Wünſcher *m.* voščilec, voščitelj.

Würde *f.* čast (-i), dostojnost, dostojanstvo; männliche — moštvo; ſeiner — halten smatrati kaj za nedostojno, imeti za nevredno

Würdenträger *m.* dostojanstvenik, sok uradnik.

würdevoll dostojanstven, častitljiv, velikovažèn.

würdig vredèn, dostojèn; — ſein (sem) vredèn, zaslužiti.

würdigen (würdig erachten) vredno (vredno) šteti (štejem), — — spoznati, — imeti (imám), — niti, — čislati; er würdigte mich ſeines Blickes komaj da me je pogledal ſie würdigte ihn nicht einmal še pogledala ga ni, še ozrla se ni (Würde verleihen) častiti, počastiti, povzdigniti; (tarieren) oceniti; (erwägen) pretehtati, preudariti.

Würdigkeit *f.* vrednost, dostojnost

Würdigung *f.* ocena, ocenitev; štovanje, čislanje.

Wurf *m.* lučaj, hitec; met, vrgljaj; einen — thun vreči (vržem) zagnati (-ženem); in den — kommen priti (pridem) na met, zadeti (-dem) na koga, nameriti se nanj, nanj; (bei Thieren) gnezdo, legla

Wurfangel *f.* trnek, ôdica.

Wurfanker *m.* mali maček, malo sidro

Würfel *m.* kocka.

Würfelbein *n.* kockasta kost, kocka, vrtelka.

würfelförmig adj. kockast; v kocke.

würfelig kockast; kockovan.
würfeln kockati, kockovati, v kocke igrati.
Würfelſpiel *n.* kockanje, igra v kocke.
Wurfgarn *n.* metalna mreža, mreža métnica.
Wurfgeſchoſs *n.* metalno orodje, metalo, metalnica; zaluček, vržen strel.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfkreiſel *m.* volk, bruklica.
Wurfſchaufel *f.* vevnica, vejača.
Wurfſpieß *m.* kopje, sulica.
wurfweiſe *adv.* metaje, lučaje.
Wurfweite *f.* domet, lučaj.
würgen daviti, dušiti; zadaviti, zadušiti, vrat zadrgniti.
Würgen *n.* davljenje. [morije.
Würgengel *m.* smrtni angelj, angelj
Würgeplatz *m.* morišče.
Würger *m.* davilec, morilec, ubijalec; *(Lanius)* srakoper.
würgeriſch morilen, morilski.
Wurm *m.* črv; *dem.* črvič, črviček; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukec, lesni črv; (Maronte) muha. [doben.
wurmartig črvast, glistast, črvu po-
Würmchen *n.* črvič, črviček.
wurmen peči, grizti, žgati (žgem); črvičiti; daß wurmt ihn to mu gre (hodi) po glavi.
Wurmfarn *m. (Tanacetum vulgare)* vratič, lopatka, glistnica.
Wurmfieber *n.* glistna mrzlica.
wurmförmig ſ. wurmartig.
Wurmfortſatz *m.* slepič.
Wurmfraß *m.* črvojedina, črvotočina.
wurmfräßig črvojeden, črvotočen.
wurmig črvív; (v. Obſt) piškav, črvív.
wurmkrank glistav.
Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glistavost; črvivost.
Wurmkraut *n.* glistnik, črvivec.
Wurmmehl *n.* črvojedina.
Wurmpulver *n.* prašek zoper gliste.
Wurmſame *m.* ſ. Rainfarn.
Wurmſtich *m.* črvina, črvojédina.
wurmſtichig črviv, piškav, črvojeden.
Wurmſucht *f.* glistavost.
Wurſt *f.* klobasa; *dem.* klobásica; (Blut—) krvava klobasa, krvavica, múlica; (Leber—) jeterna klobasa, jétrnica.
Wurſtbügel *m.* rožič, basalnik.
Würſtel *n.* klobásica.
Wurſtfülle *f.* nadeva, bulja; (für Blutwürſte) godla.
Wurſtfüller *m.* klobasar.
Wurſtlippe *f.* napeta ustnica.
Wurſtſuppe *f.* juha s klobasami; (Metzelſuppe) godla. [nica.
Würzbüchſe *f.* pušica za dišave, dišav-
Würze *f.* dišava; začímba, obela, obel (-i), zabéla; *fig.* sladilo, slajšava, slast (-i).
Wurzel *f.* koren, korenina, korenika; (gramm.) koren, korenika; (arithm.) koren; *dem.* koreninica, korenček; *coll.* korenje, koreninčje; — faſſen (treiben, ſchlagen) korenine pognati (-ženem), ukoreniniti se, prijeti (primem) se; *impf.* korenine poganjati; mit der — ausrotten izkoreniniti, s korenino izdreti (izpuliti, izruvati, iztrebiti); Wurzel- korenski, koreninski.
wurzelartig korenast, koreninast.
Wurzelausziehen *n.* razkorenjevanje, proizvajanje korena.
Wurzelblatt *n.* list iz korena.
Wurzelexponent *m.* izložnik korena.
Wurzelgewächs *n.* korenje, korenjača; korenska rastlina.
wurzelig korenat, koreninat, korenit.
wurzellos brez korena, brezkorenski.
Wurzelmann *m.* koreninar, koreninčar, zeliščar, nabiralec koreninic.
wurzeln (Wurzel faſſen) korenine gnati (ženem), korenine poganjati, korenje dobivati, koreniti (se), ukoreniniti se; korenine pognati, prijeti (primem) se, ukoreniniti se, ukoreniti se; (— gefaßt haben) korenine imeti (imám), ukoreninjen biti (sem); (nach Wurzeln wühlen) riti (rijem) za koreninami, koreninic iskati (iščem).
Wurzelranke *f.* korenska rozga, pritlešna loza. [nit.
wurzelreich korenat, koreninat, kore-
Wurzelſilbe *f.* korenski zlog, korenika.
Wurzelſtock *m.* korenika.
Wurzelwerk *n.* korenje, koreninje.
Wurzelwort *n.* korenka, prvotna beseda.
würzen začiniti, zabeliti, z dišavo potresti; *impf.* začinjati, beliti-, fig. sladiti, slajšati.

würzhaft (würzig) dišavēn, dišēč; začinjen, vkusēn.
Würzkrämer *m.* dišavar. [žebica.
Würznagel *m.* (Würznelke *f.*) klinčeva
Würzwein *m.* dišavno vino.
wuſchen smukniti, šiniti.
Wuſt *m.* (Schmutz) nesnaga, blato, smeti *pl.*, kup nesnage; (Wirrwarr) zmes (-i), šara, ropotija, kodrčija.
wüſt pust, puščobēn, pustotēn, zapuščen; —es Land nenaseljena (neobljudena) pokrajina, neobdelan svet, puščava, pustotina; —es Leben divje —, razuzdano —, samopašno življenje; (chaotiſch) zmeden, razrit, razmetan.
Wüſtacker *m.* ledina, celina, prelog.
Wüſte *f.* puščava, pustinja, pustotina.
wüſten *tr.* pustošiti; opustošiti; *intr.* (wild wirtſchaften) tratiti, trošiti, razsipati (-sipljem), zapravljati.
Wüſtenei *f.* pustinja, puščava, pustota.
Wüſtheit *f.* pustost, pustota, divjost.
Wüſtling *m.* samopašnik, razuzdanēc, strastnik, razsipnik; (wilder Menſch) divjak, neotesanēc, podivjanēc.
Wüſtung *f.* krčevina, ledina, puščava.
Wuth *f.* togota, besnost, jarost, srd, gnev; (der Hunde) steklina; in — gerathen raztogotiti se, jariti se, razkačiti se, zbesneti.
wüthen besneti, divjati, razjarjati, togotiti se, rohneti, se, razjarjen (razkačen) biti.
wüthend besēn, divji, razkačen, jarjen; (v. Hund) vzteкēl, — machen razsrditi, razkačiti, raztogotiti; — werden razsrditi raztogotiti se, zbesnéti; (vom vzteči; — anfallen drahniti na besno ga napasti (-padem).
wuthentbrannt razkačen, razsrjen, dražen, razjarjen, jar, togotēn.
Wüther *m.* besnik, divji razsajnik.
Wütherei *f.* besnenje, divjanje, počenjanje (razgrajanje).
Wütherich *m.* krvolok, krvoločnik, nog, samosilnik, grozovitnež.
wüthig ſ. wüthend.
wuthſchäumend (wuthſchnaubend) nēč se od jeze, penast od jeze, pihaje, srd dēhtēč.

X.

Xanthippe *f.* Ksantipa; (Hausdrache) huda žena; *triv.* vrag od babe.
Xenelaſie *f.* izgnanje ob. iztiranje tujcev.
Xenie *f.* pogostinski dar, pogostinka; (Sinngedicht) nadpis, pšica, ksenija.
Xenomanie *f.* tujčevanje, tujeljubje.
Xylogłyptik *f.* lesodolbstvo, lesodelna umetalnost, rezbarstvo.
Xylograph *m.* lesorez, lesorezec, bar, rezljar.
Xylographie *f.* lesorezba, rezljanje, rezljarija; (Holzſchnitt) lesorez.
xylographiſch lesorezēn.

Y.

Yamswurzel *f. (Discorea alata)* jam.
Yſiloïde *f.* zaklinski šiv črepinje, zaklinski stik na globanji, ypsiloida.
Yſilon *n.* črka y, goli y, ypsilon.
Yſop *m.* izop.

Z.

Zacke *f.* rogēl, rogēlj, rog, zob, nos, zobēc, gača; (am Baumaſt) rogovila, zob; (Eis—) kruncelj, ledena sveča; (am Hirſchgeweih) parog, parožič.
zacken zobčati, na zobce rezljati, zobčati; gezackt nazobčan.
zackig zobčast, rogljat, (äſtig) vejnat, rogovilast.

plašiti se, bati (bojim) se, pogum
i, ne upati si (se), obupávati.
r *m.* plašljivec, strašljivec, malo-

ift plašljiv, bojazljiv, strašljiv,
čen, plašen, boječ, malodušen.
aftigkeit *f.* plašljivost, bojazlji-
alosrčnost, strašljivost, malo-
t.
ulóčen, vláčen, žílav, zatégel,
trpéžen; *fig.* trd, skop, stisnen.
it *f.* (Zähigkeit) ulóčnost, žila-
rdnost; *fig.* stisnenost, skopost.
f. število, číslo, broj; Zahl-
i. [urad.
mt *n.* izplačevalnica, plačilni
ar izpláčen; ift — se ima (mora)

ar števen, številen, brojen; ift
more (dá) šteti od. prešteti, se
jiti od. izbrojiti.
n platiti, plačati, poplačati;
plačevati.
n šteti (štejem), brojiti, števi-
e-, sešteti, prebrojiti.
n *n.* štetje, števénje, štetev.
nlehre *f.* številoslovje, številstvo,
vo.
nordnung *f.* (Zahlenturnus *m.*)
i red, številna vrsta.
r *m.* plačnik; plačevalec.
r *m.* števec, števnik, brojitelj.
rin *f.* plačnica; plačevalka.
ſgur *f.* številka.
os neštevilen, brezštevilen, ne-
brez števila, nebrojen.
oſigkeit *f.* brezštevilnost; (Un-
ſma.
neiſter *m.* izplačevalec.
eich množen, mnogoštevilen,
mnogobrojen, številen; bogat.
ag *m.* plačilni dan (dneva), dan

ung *f.* plačilo, plača, platež; (d.
) plačevanje; die —en einſtellen
i plačevanje, nehati plačevati,
evati; Zahlungs- plačilni, pla-

ung *f.* štetje, števénje, štetev.
ungsanweiſung *f.* plačilna na-
. [námet.
ungsauflage *f.* plačilni nálog, —

Zahlungsauftrag *m.* plačilni ukaz.
Zahlungsbogen *m.* plačilna pola, plačilni list, izplačilnica.
zahlungsfähig zmožen plačati; er iſt — more plačati.
zahlungsflüchtig zavoljo dolžnega plačila ubežen.
Zahlungsfriſt *f.* plačilni (ob)rok.
zahlungsunfähig nezmožen plačati; er iſt — ne more plačati.
Zahlungszeit *f.* čas plačila.
Zahlwert *m.* številna (brojna) vred-
Zahlwort *n.* številnik, številnik, brojnik.
Zahlzeichen *n.* številno znamenje, številka.
zahm krotek; ukročen, udomačen, domač, privajen; pitom, pitovén (pitoměn); — werden privaditi se, krotek (domač) postati (-stanem), udomačiti se.
zähmbar ukrotljiv.
zähmen krotiti; ukrotiti, privaditi, udomačiti; (Leidenſchaften —) brzdati, uzdati, vladati.
Zähmer *m.* krotitelj, krotilec.
Zahn *m.* zob; *dem.* zobek, zobec, zobček; Zähne wechſeln nove (druge) zobe dobiti; *fig.* er hat lange Zähne skomina ga (se mu), ima skomino (u. *pl.*); Zahn- zobni, zobo-.
zahnarm redkozòb; —es Thier redkozobnik.
Zahnarzt *m.* zobozdravnik, zobolečnik, zobni zdravnik, zdravnik za zobe.
Zahnbraſſe *f.* (beſſer: —braſſen *m.*) *(Dentex vulgaris)* zobátec.
Zahnbürſte *f.* ščetka (ščetica) za zobe.
Zähneknirſchen *n.* škripanje z zobmi.
zahnen (Zähne bekommen) zobe dobivati, zobiti se.
zähnen (mit Zähnen verſehen) zobe delati, zobiti, zobčati; nazobčati.
Zahnfäule *f.* gniloba zob, zobna prhlina.
Zahnfleiſch *n.* zéberna, zóberne *pl.*, zóbernice *pl.*, dlésna *n. pl.*, dlesno.
zahnförmig zobast.
Zahngeſchwür *n.* zazóbica, skula.
Zahnhöhle *f.* zobna jamica, zobišče; luknja v zobu.
Zahnkeim *m.* zobova klica.
Zahnkrone *f.* zobov (zobni) venec.

Zahnlaut *m.* zobnik.
Zahnlehre *f.* zoboslovje.
zahnlos brezzòb, brezzobẽn, brez zób.
Zahnlücke *f.* škrba, škrbina.
zahnlückig škrb, škrbast, škrbozob, škrbav.
Zahnlückige *m.* škrbẽc, škrbozobnik; — *f.* škrbozobnica.
Zahnmittel *n.* zdravilo (lek) za zobe.
Zahnnerv *m.* zobni živẽc, zobna čutnica.
Zahnpulver *n.* zobni prah (prašẽk).
Zahnrad *n.* zobato kolo (kolesa).
Zahnschmelz *m.* zobna sklenina.
Zahnschmerz *m.* zoboból, zobna bolečina; ich habe — zobjé me bolé.
Zahnstocher *m.* zobotrebẽc, trebilnik za zobe, bodkalo.
Zahnsubstanz *f.* zobovina.
Zahnwechsel *m.* dobivanje novih (drugih) zób, izmena zób.
Zahnweh *n.* ſ. Zahnſchmerz.
Zahnwurz *f.* konopnica.
Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*
Zähre *f.* solza.
Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* kleščice *pl.*
zangenförmig kleščast.
Zangenkäfer *m.* (Schröter, *Lucanus cervus*) kleščar, klešman.
Zank *m.* prepir, svaja, ravs in kavs, kreg, pričkanje; einen — anfangen sporẽči se, spreti se, razsvaditi se.
Zankapfel *m.* vzrok razprtije od. prepira, spotikljej, zadévica.
zanken prepirati se, svaditi se, svajati se, kregati se, pričkati se, ravsati se, kavsati se, ujedati se, besediti se.
Zänker *m.* prepirljivẽc, svadljivẽc, prepiralẽc.
Zänkerei *f.* prepiranje, prepir, kreganje, ravsanje, ravs in kavs, pričkanje.
Zänkerin *f.* prepirljivka, svadljivka.
zänkiſch prepirljiv, prepirẽn, svadljiv.
Zankſtifter *m.* zdrahljivẽc, dražilẽc, zavadljivẽc.
Zankſucht *f.* prepirljivost, svadljivost.
zankſüchtig ſ. zänkiſch.
Zäpfchen *n.* jezičẽk (mali).
Zapfen *m.* (Pfropf) čẽp, čepẽk, čepinẽc, pilẽk, zátič; (an Nadelbäumen) storž, češarẽk; (Eis—) krunẽc, ledena sveča.
zapfen točiti (po malem).
Zapfenbaum *m.* storžnjak.
Zapfenbier *n.* podčépina.
Zapfenbohrer *m.* čepnik.
zapfenförmig čepast; storžast.
Zapfenkraut *n.* (*uvularia*) [illegible] naglist.
Zapfenloch *n.* čepova luknja, čepnica.
Zapfenſtreich *m.* mirozov.
Zapfenwein *m.* podčépina.
Zapfer *m.* točilẽc, točáj, krčmar.
zappeln drgetati (-am u. drgečem), utripati (-tripljem), trepetati (-am u. trepečem), mezgetati; (m. den Füßen) čẽpẽtáti, breati; *triv.* mencorititi.
Zappeln *n.* drget, drgetanje; čẽpẽtanje.
Zappler *m.* čẽpẽtalo; *triv.* mencorin.
Zar *m.* car, cesar.
Zarge *f.* obód, okrajẽc, okvir, rob.
zart nežẽn, tenẽk, rahẽl; mehẽk, šibẽk; (ſchwach) slab, slabotẽn; (klein) drobẽn, majčkẽn.
Zärtelkind *n.* miljenčẽk, ljubčẽk, razvajenčẽk, negovančẽk.
zärteln milovati, ljubkati, negovati, nežno ravnati s kom.
zartfühlend nežnočutẽn, rahločutẽn, čutljiv, mehkočutẽn.
Zartgefühl *n.* rahločutnost, čutljivost, nežnočutje.
Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkost.
zartherzig nežnosrčẽn, rahlosrčẽn, milosrčẽn, blagosrčẽn.
zärtlich mil, nežẽn, prisrčẽn, rahẽl, blagosrčẽn; — thun milíti, božati, srčkati, ljubkati; negovati, milovati.
Zärtlichkeit *f.* nežnosrčnost; (Zärtlichkeit thun *n.*) negovanje, ljubkanje, miljenje.
Zärtling *m.* mehkužnež, mehkuža; ſ. a. Zärtelkind.
Zaſer *f.* vlakno, nitka.
zaſerig vlaknast, nitkast.
zaſern nitkati, pukati.
Zauber *m.* čar, začaranje, urok; copernija; den — löſen odtvoriti, delati (komu); (Anmuth) milina, lota, čarobnost, bajilo; Zauberrovni, čarodelni, čarobni, čarovni, bajalni.
Zauberbann *m.* čar-, čudež

buch *n.* črne bukve *pl.*, čaro-
njiga, kolomón.
ei *f.* čaranje, copernija.
er *m.* čarovnik, čarodej, čaro-
opernik.
in *f.* čarovnica, čarodejka,
a.
ſch čarovēn, čarovniški, baja-
odejēn, čarodejski; (reizend)
aróbēn, milóbēn, prekrasēn.
kraft *f.* čarodelna moč (-i).
kraut *n.* čarodelno zelišče.
kunſt *f.* čarovništvo, čaro-

laterne *f.* čarodelna svetilnica.
mittel *n.* bajilo.
n čarati, čarovati, coprati; za-
arediti, nagoditi.
ſpruch *m.* čarodejne besede *pl.*,
besede *pl.*, zagóvor, urok.
trank *m.* čarovna pijača.
welt *f.* čarobni svet.
werk *n.* čarodejstvo, čari *pl.*
er *m.* obotavljalēc, obotavlji-
ladalēc, odlašalēc, omahljivēc,
žužnjalo, mēčkálo. [kav.
haft obotavljiv, žúžnjast, mēč-
haftigkeit *f.* obotavljivost, mēč-
obotavljanje.
n obotavljati se, očajati se,
ti, žužnjati, mēčkati; omaho-
lašati, odkladati.
m. uzda, vájet, voj, brzda, žvala;
ülten uzdati, brzdati, stráho-
)titi.
n uzdati, brzdati; obuzdati,
, uzdo nataknìti.
zebiſs *n.* žvala.
)s neobuzdan; razuzdan, raz-

m. plot, ograja, meja; (leben-
) živa meja, séč (-i), živica.
graditi, plot delati; o-, pre-,
i, plot narediti.
erle *f.* prot.
irſche *f.* (*Lonicera xylosteum*)
rešnja; zimoléz.
önig *m.* stržēk, palčēk, kraljič,
kraljičēk.
üche *f.* vrzel (-i).
ſahl *m.* kol.
ing *m.* roč, trta.

Zaunrübe *f.* (*Bryonia dioica*) blu-
šēc, bilúšen.
Zaunruthe *f.* ſ. Zaungerte.
Zaunſchlüpfer *m.* ſ. Zaunkönig.
Zaunthür *f.* lesa, laz (-i), vrnile *pl.*
zaufen rovati (rujem), puliti, pukati,
pipati (pipljem), čupati, skubsti (sku-
bem), drapati; (bei den Haaren) lasati;
zlasati, razkuštrati.
Zebaoth Zebaot, Gospod vojnih trum.
Zebra *n.* cebra, zebra.
Zechbruder *m.* vinski bratēc, pravi
pijančēk.
Zeche *f.* (Zunung) ceh, delavska
družba; (im Bergw.) zadružni rudnik;
(Reihe) vrsta, red; (Koſten d. Gelages)
zapitēk.
zechen popivati, pijančevati.
Zecher *m.* pivēc; pijanēc; —in *f.*
pivka; pijanka.
zechfrei jmdn. halten plačati (plače-
vati) za koga.
Zechgelage *n.* popivanje, pijančevanje;
pijača, gostija.
Zechine *f.* cekin, laški zlatnik.
Zechmeiſter *m.* načelnik ceha, cehmojstēr.
Zechſchuld *f.* na dolgu ostali zapitēk.
Zecke *f.* (Zeck *m.*) klóp, klòšč, kloštir,
laščēc (laščecà); (Schaf—) čepēr.
Zehe *f.* prst (na nogi); die große —
palēc (na nogi).
Zehenſpitze *f.* konēc prsta; auf d. —n
po prstih.
Zehent *m.* (auch Zehnt) desetina. [ski.
zehentbar desetini podvržen, desetin-
zehentberechtigt upravičen desetino po-
birati, imajoč pravico do desetine.
Zehentberechtigung *f.* desetinska pra-
vica, pravica do desetine.
zehenten (decimieren) desetiti; (den
Zehent auflegen) desetino nalagati od.
nakladati, desetiniti, desetini podvreči
(-vržem), desetino jemati (jemljem)
od. pobirati; (den Zehent entrichten)
desetino dajati od. odrajtovati (plače-
vati), desetariti.
zehentfrei desetine prost.
Zehentfrohne *f.* desetinska tlaka od.
robota.
Zehentherr *m.* gospodar desetine, de-
setinar, desetničar.

Zehentholb *m.* desetinski podložnik, desetinec.

zehentpflichtig desetini podvržen, pod desetino, dolžen desetino odrajtovati.

Zehentrecht *n.* ſ. Zehentberechtigung.

zehn *num.* deset.

Zehn *f.* (Zehner *m.*) desetica, desetka.

zehnerlei deseteri.

zehnfach (—fältig) deseterčn, deseterna, deseterogub, desetkratčn.

Zehngulden-Banknote *f.* deseták.

zehnjährig desetletčn.

Zehnkreuzerſtück *n.* desetica.

zehnmal desetkrat, deset potov.

zehnmalig desetkratčn.

Zehnpfünder *m.* desetfuntnik.

zehnpfündig desetfuntčn.

zehntägig desetdnevčn.

zehntauſend deset tisoč.

zehnte *num. ord.* deseti.

Zehntel *n.* desetina, desetinka.

zehntens desetič.

zehnthalb poldeset, devet in pol.

zehren (leben) živiti (hraniti) se, jesti in piti (jem in pijem), trošiti; zajesti, zapiti, potrošiti; (mager machen) sušiti, jemati (jemljem), pobirati. [trošilec.

Zehrer *m.* jedec, pivec, používalec,

Zehrfieber *n.* súšica.

zehrfrei ſ. zechfrei.

Zehrgeld *n.* (—pfennig *m.*) popotnica, potrošnina, hranarina.

Zehrung *f.* (Unterhalt) živež, hrana; (Zehrgeld ſ. oben).

Zeichen *n.* znamenje, znak, beleg; (Marke) znamka.

Zeichen- risarski.

Zeichenbrett *n.* risarska deska.

Zeichenbuch *n.* risarska knjiga, risanka.

Zeichendeuter *m.* vedeževalec, razlagalec predznamenj, tolmač čudežnih prikaznij.

Zeichendeuterei *f.* vedeževanje, prerokovanje iz predznamenj, razlaganje čudežnih prikaznij.

Zeichendeuterin *f.* vedeževalka.

Zeichenfeder *f.* risarsko pero (peresa), risalnik, črtnik.

Zeichenkreide *f.* risarska (črna) kreda.

Zeichenkunſt *f.* risarstvo, črtarstvo.

Zeichenlehre *f.* znakoslovje. [črtar.

Zeichenmeiſter *m.* učitelj risanja, risar,

Zeichenpapier *n.* papir za risa... sarski papir.

Zeichenſchule *f.* risarska šola, ... risanje.

Zeichenſprache *f.* govorjenje ... menji, sporazumevanje z migljaj... kretanjem.

Zeichenſtift *m.* risalnik, črtnik, ...

Zeichentiſch *m.* risarska (črtarska) ...

zeichnen risati (rišem), črtati; ... narisati, načrtati; (bezeichnen) ... menati, zaznámenovati, označiti; ... známenati, známenovati; (unterſchreiben) podpisati (-pišem).

Zeichnen *n.* risanje, črtanje.

Zeichner *m.* risar, črtar; —in *f.* ... rica, črtarica.

Zeichnung *f.* naris, risarija, ... na-, obrisek, načrt, črtež.

Zeichnungsſaal *m.* soba za risanje, ... salna dvorana, risalnica, risarna.

Zeidelmeiſter *m.* čebelar, bučelar.

Zeidelmeſſer *n.* podrezilnik.

zeideln podrezati (-režem); ... podrezovati. [bučela.

Zeidelweide *f.* čebelna paša, ...

Zeidelzins *m.* čebelnina, bučelnina.

Zeidler *m.* ſ. Zeidelmeiſter.

Zeigefinger *m.* kazalec.

zeigen kazati (kažem); po-, ...

Zeiger *m.* kazalec, pokazovalec; ... der Uhr) kazalo, kazalnik.

zeihen dolžiti, kriviti, krivdo ... čati na koga, očitati; obdolžiti, ... viti, krivdo zvrniti na koga. [...

Zeile *f.* vrsta, red; *dem.* vrstica, ...

zeilenweiſe vrstoma, redoma, ... za vrstjo, red za redom, po vrsti.

Zeilenweiſer *m.* vrstni kazalnik, ... kazalka.

Zeiſel *f.* (Zeiſt *m.*) suslik.

Zeiſelbär *m.* medved-kosmatin.

Zeiſig *m.* čižek, cizek; *fig.* razu... zapravljivec.

Zeit *f.* čas, doba, vreme (-ena); ... god; (Muße) lazno, prost (praz... um welche — obkorej? um ... osorej, obsorej; von welcher — ... klej? von dieſer — od odslej; ... welcher — doklej? bis zu dieſer — ... slej, dosorej; vor langer — ... davnej; vor der — prerano, pre...

prenaglo, prehitro, prevred; von — zu — (zuzeiten, inzeiten) včasi, tedaj pa tedaj, včasih, tu pa tam; derzeit sedaj; beizeiten za časa, zgodaj; vorzeiten (seinerzeit) nekdaj, svoje dni; zu gleicher — hkrati, ob jednem, vse kmalu; ich habe keine — ne utegnem, ni mi lazno.

Zeitabſchnitt *m.* doba, razdobje.

Zeitalter *n.* vek, doba.

Zeitdauer *f.* čas, doba, trajanje.

Zeitfolge *f.* ſ. Chronologie.

Zeitgeiſt *m.* duh časa.

zeitgemäß času (okolščinam) primerên (pristojên).

Zeitgenoſſe *m.* (so)vrstnik, sočasnik.

Zeitgenoſſin *f.* (so)vrstnica, sočasnica.

zeither (ſeither) ta čas, do zdaj.

zeitig *adi.* (früh) zgodên, ran; (reif) dozorel, zrel; *adv.* o pravem času, za časa, zgodaj, za rana, pri godi, za goda.

zeitigen *tr.* goditi, zoriti; zgoditi, dozoriti; *intr.* goditi se, zoriti se, zorêti, dozorevati; ugoditi se, dozoreti.

Zeitigung *f.* zoritêv, dozorevanje, gojenje.

Zeitkunde *f.* časoslovje, časoznanstvo.

Zeitlang *f.*, eine — (auch: eine Zeit lang) nekaj časa, nekoliko časa, donéklej.

Zeitlauf *m.* tek časa.

Zeitläufte *pl.* (auch: Zeitläufe) časi *pl.*

zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življenje, do smrti.

zeitlich časên; (früh) zgodên; (irdiſch) posvetên, minljiv, za ta svet; d. Zeitliche ſegnen temu svetu slovó dati, vse posvetno zapustiti.

Zeitlichkeit *f.* časnost; posvetne reči *pl.*

Zeitloſe *f.* (*Colchicum autumnale*) podléšek; očúm, močúnče, ušivka.

Zeitmangel *m.* pomankanje časa, skopo odmerjen čas, skopost časa.

Zeitmaß *n.* (in der Proſodie) časomerje, mera.

Zeitmeſſer *m.* časomér, kronometêr.

Zeitperiode *f.* doba, vek.

zeitraubend mudên, zamudên, počasên, kasên.

Zeitraum *m.* čas, občasje, doba, razdobje.

Zeitrechnung *f.* štetje let, preračunanje časa, časoslovje; ſ. Chronologie.

Zeitſchrift *f.* časopís, časnik.

Zeittafel *f.* časoslovno kazalo.

Zeitumſtand *m.* položaj časa, okolnost; *pl.* razmere časa.

Zeitung *f.* (Nachricht) novica, glas, poročilo; (Zeitſchrift) novine *pl.*, novice *pl.*, glasilo, glasnik, časopis, časnik.

Zeitungsartikel *m.* novinski članêk, časniški sestavêk.

Zeitungsbureau *n.* novinarnica, časnikarska pisarna.

Zeitungsexpedition *f.* odpravništvo novin, razpošiljalnica časopisa, ekspedicija časnika.

Zeitungsnachricht *f.* novinsko poročilo, časopisno naznanilo.

Zeitungsredacteur *m.* urednik novin od. časopisa.

Zeitungsſchreiber *m.* novinar, časnikar, novičar.

Zeitungsträger *m.* raznašalec novin, raznaševalec časnika; (Poſtenträger) klepetêc, novičar, zdrahljivêc.

Zeitungsweſen *n.* novinarstvo, časnikarstvo, novičarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmerje.

Zeitverluſt *m.* izguba časa, izgubljeni čas, potrata časa; ohne — brez pomude, brez odlašanja.

Zeitverſäumnis *f.* zamuda časa, dangubitêv.

Zeitvertreib *m.* kratêk čas, zabava.

zeitvertreibend kratkočasên, zabavên.

Zeitvertreiber *m.* kratkočasnik, kratkočasnež, zabavnik.

zeitweilig *adi.* začasên, tačasên; *adv.* ta čas, za ta čas, začasno.

zeitweiſe včasi, včasih, časi, časih, tu pa tam.

Zeitwort *n.* glagol.

zeitwörtlich glagolski; glagolov; glagolên.

Zellbruder *m.* samotar.

Zelle *f.* sóbica, célica, stanica, izbica; (in der Wabe) lonček, piskêrc; (am Rad) korêc; *(bot.)* stanica.

zellenförmig staničast.

Zellengewebe *n.* staničasta pletenina od. tkanina, staničevina.

Zellenpflanze *f.* brezcevna rastlina.

Zellenrad *n.* kolo na korce.

Zellhaut *f.* stanična mrenica.

zellig staničav.

Zellkern *m.* stanično jedro.

Zellstoff *m.* staničnina, vlaknina.

Zelot *m.* gorečnik, gorečnež, prenapetež, zelot.

Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reitthieres) zibanje, pasji hod, mimohod; das Pferd geht im — konj se ziblje, konj podaja, ima pasji (petelinov) hod.

Zelt *n.* šator, šotor, stan.

Zelten *m.* kolaček, strdén mlinĕc.

Zelter *m.* (Paſsgänger) konj z zibajočim (pasjim od. petelinovim) hodom, konj za ježo, jezdni konj.

Zeltflasche *f.* vojaška sklenica od. lagĕv.

Zeltlager *n.* šatorišče, šotorišče, stanišče.

Zeltwagen *m.* voz s šatorsko opravo; pokrit voz.

Zenith *m.* nadglavišče, zenit, nadtemenišče, nadtemenska točka. [nik.

Zeolith *m.* (Sprudelstein) zeolit, vrel-

Zephyr *m.* zahodni vetĕr, večernik; prijetĕn hlad, sapica, vetrič; zefir.

zer- raz-; z-, s-, pre-.

zerarbeiten razdelati, razdejati (-denem); sich — zdelati se, ugonobiti se.

zerbeißen raz-, pre-, zgrizti, raz-, pregrizniti.

zerbersten razpočiti se, raznesti se.

zerbrechen *tr.* lomiti; raz-, pre-, po-, zlomiti, razbiti (-bijem), streti (strem u. starem), raztrupati; sich den Kopf — béliti od. lomiti si glavo; *intr.* raz-, ubiti se, streti se. [hĕk.

zerbrechlich razlomljív, razlómĕn, kr-

Zerbrechlichkeit *f.* razlomljivost, razlomnost, krhkost.

zerbröckeln drobiti, mrviti; raz-, zdrobiti, raz-, zmrviti.

zerdreschen raz-, premlatiti.

zerdrücken mečkati, stiskati, mučkati, tlačiti; raz-, zmečkati, stisniti, stlačiti; zdruzniti.

zerfahren raz-, zvoziti, z vozom razgaziti, s koli utreti (-tarem).

zerfahren *adi.* raz-, zvožen, utrt; *fig.* raztresen, nesložĕn, razvrt, razdrt, razdejan.

Zerfahrenheit *f.* raztresenost, razmišljenost; nesložnost.

Zerfall *m.* razpad, razsip.

zerfallen razpasti (-padem), razsuti (-sujem) se, razvaliti se, podreti (-derem) se, razrušiti se; *impf.* razpadati, podirati se, rušiti se; (getheilt sein) deliti se, ločiti se, krojiti se.

Zerfallenheit *f.* razpadlost.

zerfeilen raz-, prepiliti.

zerfetzen razdrapati, raztrgati.

zerfleischen mesariti; razmesariti, razmrcvariti, raztrgati.

zerfließen (zergehen) topiti se, tabiti se, tajati se; raztopiti se, stajati se; razpustiti se, razliti se; (v. Schmalz) kopneti; skopneti.

zerfressen razjesti (-jem), razgrizti; *impf.* razjedati.

Zergliederer *m.* razdevalĕc, razparalĕc, raztelesovalĕc, anatom.

zergliedern raztelesiti, razuditi, razparati; (einen Satz) razložiti, razbrati (-berem); *impf.* razlagati, razbirati, razkladati.

Zergliederung *f.* raztelesba, razdevanje na ude; (des Satzes) razlaganje, razbiranje, razbor.

zerhacken (zerhauen) razsekati, sekati; razsekávati.

zerkauen razzvečiti, prezvečiti; *fig.* premleti (-meljem), premlévati, prenatanko razlagati.

zerklüften razpočiti, razsesti se.

Zerklüftung *f.* razpoka, razsedlina.

zerknicken po-, zlomiti, zmečkati.

zerknirscht skrušen, strt, potrt, pobit.

Zerknirschung *f.* skrušenost, potrtost, skesanost.

zerknistern razpršiti se.

zerkratzen razpraskati.

zerlassen razpustiti, raztopiti; *impf.* razpuščati, raztapljati; (in Fett) razcvreti.

zerlegen razložiti, razstaviti; *impf.* razkladati, razstavljati; *(chem.)* krojiti, razkrojiti; (tranchieren) razrezati (-ožem), razsekati, razkosati.

zerlumpt raztrgan, razcapan, razdrapan, capast.

zermahlen raz-, semleti (-meljem).

zermalmen zmeti (-manem), razdrobiti, streti (-tarem), razmečkati, razmlinčiti.

zernagen razglodati, zgrizti.

zerpflücken raztrgati, razčupati.

zerplatzen razpóčiti se.

zerquetſchen mečkati, druzgati, mlinčiti; zmečkáti, zdruzniti, zmlinčiti, streti (-tarem).

zerraufen razkuštrati, razmršiti, zdrahati, razkodrati.

zerrauft razkuštran, zmršen, tršast.

Zerrbild *n.* nespodoba, spaka, nakaza.

zerreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

zerreißen *tr.* trgati; pre-, raz-, strgati, razčesniti; *intr.* trgati se; pre-, raz-, utrgati se.

zerren vlačiti, tirati (sem ter tje).

zerrinnen topiti se; raztopiti se, razpustiti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti.

zerrütten razgugati, razmajati, pretresti; die Geſundheit — zdravje izpodkopati, zdravje rušiti.

Zerrüttung *f.* zmešnjava, zmotnjava, zmeda, nered.

zerſchellen razbiti (-bijem) se, razkršiti se, raztreščiti se.

zerſchießen razstreliti.

zerſchlagen razbiti (-bijem), raztolči; ſich — razbiti se; (v. Kauf, v. d. Heirat ꝛc.) razdreti (-derem) se, razvreči (-vržem) se.

zerſchmelzen *tr.* topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; *intr.* topiti se, tajati se, taliti se; raztajati se, razpustiti se, raztopiti se; (v. Schnee) kopnéti; skopneti.

zerſchmettern raztreskati, razbiti (-bijem), raztrupati.

zerſchneiden pre-, razrezati (-režem), razkrojiti; (mit der Schere) raz-, prestrič (-strižem).

zerſetzbar raztvorēn, razkrojēn, raztvorljiv, razkrojljiv.

zerſetzen *(chem.)* raztvoriti, razkrojiti, razločiti; *impf.* raztvarjati, razkrajati; ſich — raztvarjati se, razkrajati se; raztvoriti se, razkrojiti se.

Zerſetzung *f.* krojitēv, razkroj, raztvorba; razpād. [krojilo.

Zerſetzungsmittel *n.* raztvorilo, raz-

Zerſetzungsproduct *n.* raztvorbina, razkrójina. [razcepiti.

zerſpalten raz-, preklati (-koljem),

zerſplittern razcepkati, razdrobiti, razmrviti; d. Zeit — potratiti, zapraviti.

zerſprengen razgnati (-ženem), razstreliti, razvreči (-vržem), raznesti; (eine Schar) razpoditi, razpršiti, razkropiti, raztrati, razkaditi, razprašiti.

zerſpringen počiti, pokniti, regniti, razpočiti se, razleteti se.

zerſtampfen razpēhati, raztolči; (mit Füßen) razteptati, razgaziti, razmandrati.

zerſtäuben razprašiti, razpršiti.

zerſtieben razprašiti se, razkaditi se, razpršiti se, razprhniti (-se).

zerſtörbar razrúšen, raz-, porušljiv.

zerſtören po-, razrušiti, razvaliti, razdejati (-denem), razdreti (-derem), razsuti (-sujem), razgraditi, razsaditi, podreti; *impf.* rušiti, razdevati, raz-, podirati, razgrajati; (vernichten) pokončati, uničiti; *impf.* pokončevati, uničevati.

Zerſtörer *m.* raz-, podiralēc, rušilēc; pokončevalēc, uničevalēc.

Zerſtörung *f.* razdor, razrušenje, porušitēv; podiranje, rušenje, razdevanje, pokončávanje.

Zerſtörungswuth *f.* pokončevalnost, uničevalnost, uničevalna strast (-i).

zerſtoßen raztolči, razpēhati, streti (-tarem), razmeti (-manem).

zerſtreuen raztresti, razsuti (-sujem), raznesti, raztrositi, razmetáti (-mečem); *impf.* raztresati, razsipati, raznašati, razmetovati; (den Feind —) razkropiti, razpoditi, raztirati, razgnati (-ženem), raztepsti (-tepem); ſich — razkropiti se, razbegniti (se), razgubiti se, razpršiti se; *fig.* razmisliti se, razvedríti se, zabaviti se, kratēk čas si napraviti.

zerſtreut raztresen, razmišljen, zbegan v mislih; (v. Lichtſtrahlen) razmetan, razsut. [nēc.

Zerſtreute *m.* razmišljenēc, raztrese-

Zerſtreuung *f.* (Zerſtreutheit) raztresenost, razmišljenost; (Aufheiterung) zabava, veselje, veselica, razveseljevanje; (des Lichtes) razmet, razsev, razsipanje; **Zerſtreuungs-** razmetni, razmetalni, razsipalni, raztrosni.

Zerſtreuungslinſe *f.* razmetna leča, leča razmetnica, razsevna leča, razsevka.

Zerſtreuungspunkt *m.* razmetišče, razsevališče.

Zerſtreuungsſpiegel *m.* razmetno zrcalo, razsevno zrcalo.

Zerstreuungssucht *f.* nagnenje do razveseljevanja, zabavoljubje, razuzdanost.

Zerstreuungsvermögen *n.* razmetnost, razsevnost.

zerstückeln razkosati, razsekati na kose, razdrobiti.

zertheilen razdeliti, razločiti; *impf.* razdeljevati; (die Wolken) razgnati (-ženem), razpihati (-am u. -pišem), razpoditi; *impf.* razganjati; (e. Geschwulst) razplaviti, razločiti, razgnati; (in zwei Theile) razpoloviti, razpolovičiti; sich — razdeliti se, raziti (-idem) se, razkrojiti se; *impf.* razkrajati se, razhajati se; (v. d. Geschwulst) splahniti, *impf.* splahovati.

zertrennbar razločěn, razdelěn, razločljiv.

zertrennen razločiti, narazěn spraviti; (ein Kleid) parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.

zertreten teptati, mandrati; po-, razteptati, razmandrati, pohoditi, po-, razgaziti, streti (-tarem) z nogo.

zertrümmern razvaliti, razdreti (-derem), po-, razrušiti, razdrobiti, razbiti (-bijem).

zerwerfen razvreči (-vržem), razmetáti (-mečem); *impf.* razmetávati, razmétati; sich — raz-, spreti se, skregati se.

zerwühlen razriti (-rijem), razbrskati, razkopati (-kopljem), razgrebsti (-grebem); *impf.* razrivati, razkopavati.

Zerwürfnis *n.* razpor, razdor, razprtija, nesložnost.

zerzausen raz-, skuštrati, skodernati, razćupati, z-, razmršiti, razdrahati, razcapudrati, razkocati.

zerzaust s-, razkuštran, kuštrast, tršast, z-, razmršen, razdrahan, razcapudran, razkocán.

zerzupfen pukati, kósmati, cěfrati; razpukati, razkósmati, razcěfrati.

zeter *interi.* joj prejoj! pomagajte!

Zetergeschrei *n.* klic na pomagaje, silno vpitje, vik in krik, kričanje na vse pretege; ein — erheben kvisk in vrisk od. vik in krik zagnati (-ženem).

zetern na vse pretege vpiti (vpijem), na vso moč kričati, dreti (derem) se, udelovati.

Zettel *m.* list, listěk; (Banknote) bankověc; (bei Webern) osnutěk, osnova, snutěk.

Zettelbank *f.* bankovnica, banka ki bankovce izdaja.

Zettelbaum *m.* snovalno vratilo, snovalo.

Zettelchen *n.* listič.

Zettelende *n.* konci *pl.*, abranki *pl.*, zavrnki *pl.*, krajnik, ureznik.

Zettelgarn *n.* osnova, snutěk.

zetteln snovati.

Zettelrad *n.* tkalsko motovilo, snovalnik.

Zettelträger *m.* listonosěc, raznaševalěc listov.

Zeug *m.* u. *n.* (Stoff) tvarina, snov (-i), roba, blago; (Gewebe) tkanina; (leinen) platnina, prtenina; (b. Bäcker) kvas; (Geräthe) priprava, orodje; (Ding) reč (-i), stvar (-i); altes — starina, stara razvlaka, šara in ropotija; lieberliches — druhal (-i), lopovi *pl.*, polopuhi *pl.*, zanikarneži *pl.*; dummes (albernes) — neslanosti *pl.*, norčarije *pl.*, neumnosti *pl.*, kvante *pl.*; dummes — reden kvasiti, čvekati, čenčati.

Zeugamt *n.* urad za bojno pripravo.

Zeugbaum *m.* vratilo.

Zeugdruck *m.* tiskanje tkanin, tkanina.

Zeuge *m.* priča, svedòk; pričevalec; falscher — kriva priča, krivopričnik.

Zeugefall *m.* *(genetivus)* rodilnik, genetiv.

zeugen (erzeugen) roditi, ploditi; zaroditi, zaploditi; (Zeugniß geben) pričati, svedočiti, pričevati, dokazovati, izpričati, dokazati (-kažem), osvedočiti.

zeugen *adi.* od tkanine, tkaninski.

Zeugenaussage *f.* izpoved (-i) svedokov, besede (izpovedba) prič.

Zeugenbeweis *m.* dokaz s svedoki, dokaz po pričah.

Zeugeneid *m.* prisega svedokov, prič.

zeugenfrei brez priče, na samem.

Zeugenführer *m.* dovodnik prič.

zeugenlos brez prič od. svedokov.

Zeugenschaft *f.* pričevanje, svedočenje.

Zeugenverhör *n.* (—vernehmung *f.*) slišanje prič, izpraševanje svedokov.

Zeuger *m.* roditelj, rodnik.

Zeughaus *n.* orodnica, orodišče, klanica; (für Kriegsgeräthschaften) vojaška opravnica, orožnica, orožarna.

Zeugmeister *m.* nadzornik orožnice, cajgmojstèr.
Zeugnis *n.* (*pl.* Zeugniſſe) spričevalo, svedočba; — geben pričati, pričevati.
Zeugſchmied *m.* ročni kovač, izdelovalec železnega orodja.
Zeugung *f.* roditèv, zarod.
Zeugungsglied *n.* rodilo, plodilo.
Zeugungskraft *f.* rodilna moč (-i), rodilnost.
Zeugungsorgane *pl.* rodila *pl.*, plodila [*pl.*
Zeugungsvermögen *n.* plodilna (rodilna) zmožnost.
Zeus *m.* Zevs, Zen; (ſlav.) Perún.
Zibetkatze *f.* cibetka.
zick nakisèn, kiselkast, okisèl.
Zicklefleiſch *n.* kozlétina. [ček.
Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozli-
zickzack *adv.* križem, sem pa tje, siksak.
Ziehe *f.* (Überzug) na-, prevlaka.
Ziege *f.* koza; *dem.* kozica.
Ziegel *m.* opeka; (Dach—) strešnik, strešna opeka.
Ziegelbrenner *m.* opekar.
Ziegelbrennerei *f.* opekarnica.
Ziegeldach *n.* streha z opeko krita, ceglasta streha.
Ziegelerde *f.* ilovica od. glina za opeko, opekovina.
Ziegelhütte *f.* ſ. Ziegelbrennerei.
Ziegelofen *m.* opekarska peč (-i), opéčnica.
Ziegelſtein *m.* ſ. Ziegel.
Ziegen- kozji.
Ziegenbart *m.* kozja brada.
Ziegenbock *m.* kozèl; prč, cap. [na.
Ziegenbockfleiſch *n.* kozlovina; prčevi-
Ziegenfell *n.* kozja koža, kozlina.
Ziegenfleiſch *n.* kozje meso, kozjevina, kozličevina.
ziegenfüßig kozonòg.
Ziegenfüßler *m.* kozonožèc.
Ziegengemecker *n.* meket, meketanje.
Ziegenhirt *m.* kozar, kozji pastir.
Ziegenhürde *f.* kozara.
Ziegenkäſe *m.* kozji sir, ožemčič.
Ziegenkoth *m.* kozjek, kozji bobki *pl.*
Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozliček.
Ziegenleder *n.* strojena kozlina.
Ziegenmelker *m.* (*Caprimulgus*) kozodoj, podhujka, légen (legéna), ležetrudnik.
Ziegenmilch *f.* kozje mleko.
Ziegenſtall *m.* kozji hlev, kozjak, kozara.
Ziegenwolle *f.* kozja volna od. dlaka.
Ziegenzucht *f.* kozarstvo.
Zieger *m.* ſ. Ziegenkäſe.
Ziegler *m.* opekar, ceglar.
Ziehbrunnen *m.* šterna na vago.
Ziehe *f.* reja, iz-, odreja, iz-, odgoja, vzrejanje.
Zieheltern *pl.* redniki *pl.*, hranitelji *pl.*, vzrejevalci *pl.*, gojitelji *pl.*
ziehen *tr.* vleči; vlačiti, potegovati, potezati; zvleči, potegniti; die Aufmerkſamkeit an ſich — pozornost nase obrniti (*impf.* obračati); das Schwert — meč poteguniti od. izdreti (-derem); vor Gericht — pred sodišče pozvati (-zovem), — poklicati (-kličem), — postaviti; auf ſeine Seite — dobiti na svojo stran; zur Tafel — povabiti; zur Strafe — kazniti, kaznovati; in die Länge — odlašati, zavlačiti; zu Rathe — za svet vprašati, posvetovati se s kom; Nutzen — korist imeti (imám); ins Lächerliche — na smešno stran obrniti, *impf.* — obračati; zur Verantwortung — na odgovor pozvati (-zovem); (halten und erziehen) rediti, gojiti; odrediti, od-, izgojiti; *intr.* (ſich fortbewegen) iti (grem), potovati; oditi, potegniti jo; aus dem Lande — iz-, preseliti se; ſich — vleči se, razprostirati se.
Zieher *m.* vlačilec, potegovalec; (Werkzeug) natezalnik.
Ziehgeld *n.* odgojnina, réjščina.
Ziehkind *n.* rejenec, rejenček; rejenka, rejenčica.
Ziehkraft *f.* vlečnost, privlačnost.
Ziehloch *n.* žrelo.
Ziehmaſchine *f.* vlačilni stroj.
Ziehmutter *f.* rednica, hraniteljica, odgojevalka, krušna mati (matere).
Ziehpflaſter *n.* mehurnik, omušičnik.
Ziehrad *n.* kolovrat, vreteno.
Ziehſeil *n.* vlačilna vrv (-í).
Ziehſohn *m.* rejenec.
Ziehtochter *f.* rejenka.
Ziehung *f.* vlečenje, potezanje; (das Loſen) vzdigovanje srečk, srečkanje, žrebanje.

Ziehungsliſte *f.* kazalo vzdignenih srečk, razpregledniča izžrebanih številk.
Ziehungstag *m.* dan srečkanja, dan žrebanja.
Ziehvater *m.* rednik, hranitelj, odgojevalec, krušni oče (očeta).
Ziehweg *m.* vlačilna steza, vlačilna pot (-i).
Ziehwerk *n.* vlačilo, vlačilno orodje.
Ziel *n.* cilj, konec, namen, namemba, namera, smotr.
zielen mériti; na-, pomériti; *fig.* naklepati, namérjati; —des Zeitwort prehodni glagol, prehodnik.
Zieler *m.* meriléc, ciljar; kazaléc.
ziellos brez cilja, brez gotovega smotra, brez posebne namere; —es Zeitwort neprehodni glagol, neprehodnik.
Zielpunkt *m.* cilj.
Zielſcheibe *f.* tarča; — d. Witzes predmet šal in dovtipov.
ziemen spodobiti se, spodobén biti (sem), pristovati, pristójati se.
Ziemer *m.* (Krammetsvogel) brinovka, smólnica; (Rückenſtück) hrbtanec, hrbtovina; (Ochſenziemer) volovska žila, bikovica, bikovec, ušib.
ziemlich *adv.* precej, še dosti, prilično; *adi.* precejšen, priličen, precej velik. [nik.
Zieraffe *m.* gizdalin, gizdavec, šopir-
Zierat *m.* lepotija, lepšava, okras, ures, kinč, nakit.
Zierbaum *m.* lepótno drevó (-ésa); Zierbäume *pl.* lepótno drévje.
Zierde *f.* (Zier *f.*) dika, kras, lepšava, lišp, lepotilo, kinč.
zierdelos brez lepotije, prost nakíta, nenakičen.
zieren lepotiti, lepšati, krasiti, kinčati, kititi, lišpati, zaljšati; olepšati, okrasiti, nakititi, okinčati, ozaljšati; ſich — (affectieren) delati se, pačiti se, prenavljati se, prisiljeno se vesti (vedem).
Ziererei *f.* pačenje, prenavljanje, neslano vedenje, gizdalinstvo.
Ziergarten *m.* vrt za zabavo, perivoj, cvetnjak.
Zierkunſt *f.* olepševalstvo, olepševalna umetnost (-i).
zierlich dičen, lep, mičen, čeden, ...
Zierlichkeit *f.* dičnost, lepota, mičnost
Zierpflanze *f.* lepotna rastlina, ...lica krasotica.
Zierpuppe *f.* gizdalin, gizdavec; (weibl.) gizdavka, našopirjenka.
Zieſelmaus *f.* (*Spermophilus*) mogloldalka, polh; (*Mus citellus*) sus...
Ziffer *f.* številka, število.
Zifferblatt *n.* kazalnik, cifrenica.
ziffermäßig po številkah, s številkami.
Zifferſchrift *f.* pisanje s številkami, tajno pismo.
Zifferſumme *f.* seštevek številk.
Zigeuner *m.* cigan; *fig.* plášar, ...slepar, rokovnjač; —in *f.* ciganka; *fig.* plášarica.
zigeuneriſch ciganski. [ja.
Zigeunerkraut *n.* (*Lycopodium*) ...
Zigeunerleben *n.* ciganjenje, ciganstvo, cigansko življenje. [...ati se
zigeunern ciganiti, vlačiti se, ...
Zigeunerſprache *f.* cigánščina, ...ganski jezik.
Zigeunervolk *n.* cigani od. ciganje *f.*
Zigeunerweib *n.* ciganka.
Zimmer *n.* soba, izba, stanica; Zimmer- sobni, izbni; (Zimmermanns-) tesarski.
Zimmerarbeit *f.* tesarsko delo. [vnje
Zimmerarreſt *m.* zapor v sobi, ...
Zimmerart *f.* tesarska sekira.
Zimmerbalken *m.* greda, tram.
Zimmerdecke *f.* strop v sobi, ...
Zimmereinrichtung *f.* sobna oprema, posobje, pohišje.
Zimmergeſell *m.* tesarski pomagač.
Zimmerhandwerk *n.* tesarstvo.
Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gostač, najemnik sobe.
Zimmerhof *m.* tesarsko torišče, ...lišče, tesarnica.
Zimmerholz *n.* les, tesarski les, ...*pl.*, bruna *pl.*
Zimmermaler *m.* sobni slikar.
Zimmermann *m.* tesar, tesač.
Zimmermannskunſt *f.* tesarstvo.
Zimmermannslade *f.* tesarska ...jica, truga, plenkača.
Zimmermeiſter *m.* tesarski mojster.
zimmern tesati (tešem); ...stesati, narediti.

Zimmernagel *m.* klin, mozník.
Zimmerplatz *m.* ſ. Zimmerhof.
Zimmerputzer *m.* čistilec sob, voščilec sobnih tal.
Zimmerthür *f.* sobne dúri *pl.*
Zimmerwichſer *m.* ſ. Zimmerputzer.
Zimmet *m.* (Zimmt) sladka skorjica, cimet.
Zimmetbaum *m.* cimetovo drevo (-esa), drevo sladke skorje, cimetovec.
Zimmetrinde *f.* sladka skorja.
zimperlich presiljeno sramežljiv.
Zimperlichkeit *f.* pretirana sramežljivost.
Zink *n.* cink, ciněk; Zink- cinkov.
Zinkblende *f.* cinkova svetlica od. slepotica.
Zinke *f.* rogél, zob; (des Berges) rt. [vršac.
Zinken *m.* (Zinke *f.*) ukrivljena troba, zavita trobenta, rožnica.
Zinkenbläſer *m.* trobec, kornetist.
Zinkerz *n.* cinkova ruda, cinkovica.
Zinkplatte *f.* cinkova plošča. [beloba.
Zinkweiß *n.* cinkovo belilo, cinkova
Zinn *n.* kositer, cin; Zinn- kositerni, cinov, kositernast.
Zinnauflöſung *f.* razpuščeni od. raztopljeni kositer.
Zinnbergwerk *n.* kositernik, rudnik na kositer.
Zinne *f.* vrh, sleme (-ena), zobčast nadzidek, kresta.
zinnen kositren, cinast.
Zinnerz *n.* kositrovec, kositerna ruda.
Zinngeſchirr *n.* kositerno od. cinasto posodje.
Zinngießer *m.* olovar, kositrar, cinjar.
Zinngießerei *f.* olovarstvo, kositrarstvo; olovarnica, kositrarnica.
Zinngras *n.* *(Equisetum)* préslica, preslička, hvošč. [kositer.
Zinngrube *f.* kositernik, rudnik na
zinnhaltig kositrovit, cinovit.
Zinnober *m.* cinober, rumenica.
Zinnplatte *f.* kositerna plošča.
Zinnſtein *m.* kositrovec. [nina.
Zinnware *f.* kositerna roba, kositre-
Zins *m.* obrest (-i); dača, davščina; (Haus—) stanarina, najemščina, gostaščina; (Pacht—) nájem u. najem, najmovina, zakupnina, zakúpščina; Zins- obrestni, najemni, zakupni.
zinsbar davku podvržen, dačni.
Zinsbekenntnis *n.* izpoved o najmarini.
Zinſen *pl.* ſ. Intereſſen.
zinſen (eintragen) nesti, donašati; (entrichten) najmovino plačevati. [stih.
Zinſenausſtand *m.* zastanek na obre-
Zinſenbezug *m.* dobivanje obresti.
Zinſenertrag *m.* dohodek od obrestij.
Zinsfaſſion *f.* napoved najemščine.
zinsfrei neobdačen, dače prost; najemščine prost.
Zinsfuß *m.* obrestna mera.
zinspflichtig dači (davku) podvržen.
Zinsſteuer *f.* najmarina; obrestnina.
Zinszahl *f.* rimsko število, indikcija.
Zipfel *m.* rogélj, konec.
zipfelig rogljat.
Zipperlein *n.* ſ. Gicht, Podagra.
Zirbeldrüſe *f.* češerika.
Zirbelkiefer *f.* limba, cemprin.
Zirbelnuſs *f.* *(Pinus cembra)* pinija, limba; *(Nux picea)* limbov oreh.
Zirkel *m.* (Kreis) kolobar, okrog, kolo, obod; (Werkzeug) šestilo, šestar.
Zirkelbogen *m.* ukrožen obok, okrožen obod. [dast.
zirkelförmig okrožen, okrogel, obo-
Zirkellinie *f.* okrožna črta, krožnica, obodnica, kolobar.
zirkeln šestiliti, šestariti, s šestilom (šestarjem) meriti.
zirkelrund popolnoma okrogel.
Zirkelſchenkel *m.* šestilni krak.
Zirkelſchmied *m.* šestilar.
Zirkelſchnitt *m.* krožni urezek.
Zirpe *f.* cvrček, čričék, žrikovec.
zirpen (v. Heimchen) šerkati, cvrčati (-im), škrleti, škripati (-pljem), cvrkati; (v. Vögeln) ščrleti, cikati, čivkati.
Zirpen *n.* cvrkot, cvrčanje, ščrk, ščrkanje.
ziſcheln šušljati, susati, sušljati, šepetati, ščebljati.
ziſchen sikati (sikam u. sičem), zvizdati, žvižgati, psikati. [danje.
Ziſchen *n.* psik, zvizd, sikanje, zviz-
Ziſcher *m.* sikalec, zvizdalec.
Ziſchlaut *m.* sikalec, sičnik.
Ziſererbſe *f.* *(cicer arietinum)* čičerka, cizara.
Zither *f.* citre *pl.*; — ſpielen citrati, igrati na citre.

Zitherspieler *m.* (—schläger) citralěc, citraš, citrar.

Zitteraal *m.* *(Gymnotus electricus)* električna jegulja, električni ogor.

Zitterer *m.* trepetalěc, drgetalěc, drgetalo. [jásika.

Zitterespe *f.* *(Populus tremula)* ósika,

Zittergras *n.* *(Briza)* migalica, Marijini lasci *pl.*, solzice Marije device.

Zittermal *n.* lišaj.

zittern tresti se, trepetati (-am u. trepečem), drgetati (-am u. drgečem).

Zittern *n.* trepet, drget, tresavica, trepetanje, drgetanje.

zitternd tresoč (se), drgetav; (mit d. Kopfe) tresoglav; (mit d. Hand) tresorok; —es Erdreich ozibi *pl.*, tresečina.

Zitterpappel *f.* *(Populus tremula)* trepetlika, ósika, jásika.

Zitterroche *m.* *(Torpedo)* električni škat, trnjača.

Zitterwels *m.* *(Silurus electricus)* električni som, otripni som.

Zitz *m.* (feiner bunter Kattun) cic.

Zitze *f.* (auch: Zitz *m.*) sěs, sěsěk, sěsěc, cizěk, bradavičica na dojilih.

zitzen sěsáti, cuzati, zizati. [bolji.

Zobel *m.* sobol; Zobel= sobolov, so-

Zobelfänger *m.* sobolar.

Zobelfell *n.* sobolovina, sobolova koža.

Zobelmütze *f.* sobolovka, sobolova kapa.

Zobelpelz *m.* sobolov kožuh; sobolovina.

Zodiacallicht *n.* zodiakalno sijanje, odsoj zverinskega kroga.

Zodiacus *m.* zverinski krog, zodiak.

Zofe *f.* hišina, sobarica.

Zögerer *m.* obotavljalěc, odlašalěc, odkladalěc.

zögern obotavljati se, odlašati, odkladati, zatézovati, očajati se, muditi se.

Zögerung *f.* obotavljanje, odlašanje, odkladanje, očajanje, pomuda.

Zögling *m.* rejeněc, gojeněc; (weibl.) rejenka, gojenka.

Zoll *m.* (Maß) palěc; (Abgabe) mitnina, carina, còl; Einfuhr— uvoznina; Durchfuhr— prevoznina; Ausfuhr— izvoznina ꝛc. mittelst -ina; Zoll= mitninski, carinski, colni. [na.

Zollamt *n.* mitninski urad, mitninar-

zollämtlich mitninarski.

zollang palěc dolg.

Zollansatz *m.* mitninski nastavek.

Zollaufseher *m.* mitninski od. [illegible] nadzornik.

Zollausschluss *m.* colni izjemek.

zollbar mitnini podvržen.

Zollbeamte *m.* mitninski od. [illegible] uradnik, mitninar, colnar.

Zolleinnehmer *m.* pobiralěc mi[illegible] mitar, colnar, mitninar.

zollen (entrichten) dati, plačati, [illegible] viti; *impf.* dajati, plačevati, opra[illegible] Achtung — v číslih imeti [illegible] číslati, spoštovati; Dank — [illegible] se, zahvalnost skazovati.

Zollerhöhung *f.* povišanje mi[illegible] zvišanje cola.

Zollermäßigung *f.* znižanje mi[illegible] zmanjšanje carine od. cola.

zollfrei mitnine prost, carini [illegible] vržen, brezcolěn; Gedanken [illegible] misli so svobodne.

Zollfreiheit *f.* oproščenje od mi[illegible] brezcolnost.

Zollgebiet *n.* mitninsko podrečje, [illegible] ninišče.

Zollgebür *f.* mitninska od. [illegible] pristojbina, col. [illegible]

Zollgesetz *n.* carinski zakon, colna [illegible]

Zollgewicht *n.* mitninski utež, [illegible] vaga.

Zollgrenze *f.* mitninska od. [illegible] od. colna meja.

Zollhaus *n.* mitnica, mitninar[illegible]

zollig palěc dolg, palěc debel, [illegible] širok.

Zollinie *f.* s. Zollgrenze.

Zollmaß *n.* mera na palce.

Zöllner *m.* mitar, colnar, mitni[illegible]

Zollordnung *f.* mitninski od. [illegible] zakon, colni red.

Zollpächter *m.* zakupnik mitni[illegible]

zollpflichtig mitnini podvržen.

Zollpfund *n.* colni funt.

Zollsatz *m.* mitninski nastavek, [illegible] cenik.

Zollschranke *f.* mitninska zavor[illegible] pregraja.

Zollstab *m.* colno merilo, [illegible]

Zollstätte *f.* mitninišče, colni[illegible] ninarnica.

Zolltarif *m.* mitninski postavek, [illegible] tarifa.

in *m.* mitninarska zveza, colno

ahren *n.* mitninarsko poslo-
lno ravnanje, carinjenje, co-

oaltung *f.* uprava mitnine.
chrift *f.* predpis o mitnini,
od. carinski od. colni predpis.
en *n.* mitninstvo, carinstvo.
pas; gemäßigte — zmerni
ge — vroči pas; kalte —
.
hie *f.* popis živalij, živalopisje.
m. živaloslovec, životinjar,

e *f.* živalstvo, živaloslovje,

ch živaloslovén, zoologičén.
en *pl.* živalske rastline; zoofit.
ie *f.* paranje od. raztelesovanje
lij, zootomija.
kita, pletenica; čužka, svilen

lich kitast, čopast.
d *n.* vpletek, oplétalnica.
kito plesti (pletem), lase

r *n.* dolgi lasjé *pl.*, spletalni

kito, pleteničav.
(altmodisch) staroségen, staro-
pedantičén.
l *m.* prámen.
jeza, srd, gnev, jad; heftiger
, ihta, ljutost, srditost; in
n raz-, ujeziti, razsrditi, raz-
azkačiti, raztogotiti; in —
kommen) u-, razjeziti se, raz-
, razsrditi se, razljutiti se,
i se; jemandes — beschwich-
potolažiti, udobrihati koga;
at sich gelegt jeza ga je mi-
lažil se je.
t *m.* jezén od. srdit pogled.
rannt (—entflammt) razjarjen,
, od jeze razvnet, razkačen,
rjen.
ezén, srdit, ljut, togotén, raz-
ızjarjen, razsrjen, hud; —
-, razjeziti se, razsrditi se,
se; *impers.* jeza me popade;
ziti se, *srditi se*, togotiti se;
impers. jeza me grabi (popada); *triv.* (Groll hegen) piko imeti (imám).

zornmüthig jezav, jeznorit, togotén.

Zornmüthige *m.* jézavec, jeznoritnež, togotnik, togotnež; — *f.* togótnica, *triv.* jeznoritnica.

Zornmüthigkeit *f.* togotnost, jeznoritnost, srditost.

zornſchnaubend jezén kot gad, razka-

Zoruſinn *m.* ſ. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjarjenost, razkačenost, jarost, togota.

Zote *f.* umazana —, kosmata —, sramotna —, grda —, klafarska beseda, kvanta; —n reißen kosmato od. nesramno govoriti, klafati, klobasati, kvantati, debele brusiti, nespodobne opombe delati.

zoten ſ. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* nesramna —, umazana —, kosmata —, klafarska pesém (-i).

Zotenreißer *m.* klafač, kvantač, kvasač, klobasač, nesramnik.

Zotenreißerei *f.* klafarija, kvante *pl.*, klobasanje, nesramno govorjenje.

Zotenreißerin *f.* ženska nespodobnega govorjenja, nesramnica.

zotig nesramén, nespodoben, debel, opolzél, kosmat, umazan.

Zotte *f.* kosém, kosmič, kosmatina, kodra, kodér, runo; (im Dünndarm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Zottelbär *m.* kosmati medved, kuštrasti medved, medved-kosmatinec.

zottelig kuštrast, kodrast, kosmat, zmršen.

zotteln (ſchwerfällig gehen) kocati, ko-

zottenfüßig kosmatonóg.

zotticht kosmatinast, cunjast.

zottig kosmat, kocast, kodrast, kuštrast, kodrav, kuštrav; (zerriſſen) raztrgan, razdrapan, capast, razcapan; — machen razkuštrati, razkodrati.

zu *praep.* k, h; (hinein) v; (auf) na; (bis zu) do; (bei) pri; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jež, na konji; — Hauſe domá; Gaſthof —r Poſt gostilnica pri pošti; Kaffeehaus —m Elefanten kavarna pri slonu; — Mittag o poldne; — Oſtern o veliki noči; — Hunderten

po sto, na stotine; —m Beiſpiel na primer; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (das Maß überſteigend) pre-; — groß prevelik; — klein premajhen; — kalt premraz; (in Zuſammenſetzgn.) (= hinzu) pri-, (= ver) za; die Thür iſt — duri so zaprte; *interj.* le: ſchlag — le udari; nur — le lo, le daj, le no; Glück — Bog daj srečo.

zuackern zaorati (-orjem), priorati; *impf.* prioravati.

zuaddieren prišteti (-štejem), *impf.* prištevati.

Zubau *m.* priziděk.

zubauen (hinzubauen) prizidati, *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazidati, *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrizniti. [(-i).

Zuber *m.* čeber, bačev u. bačva, kád

zubereiten pripraviti, prigotoviti, priravnati, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prigotavljati.

Zubereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripravěk.

zuberge ſtehen kvišku od. pokonci stati (stojim), sršati u. sršéti (-im).

zubeſſern priboljšati, zboljšati.

Zubeſſerung *f.* priboljšek, zboljšek.

zubetten (v. d. Bienen) zalepiti, zadelati.

zubinden zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati.

zubleiben zaprt ostati.

zublinzeln po-, namežikniti komu, z očmi namigniti.

zubringen do-, prinesti; *impf.* pri-, donašati; die Zeit — prebiti (-bom), preživeti; ſchlafend — prespati (-spim); die Nacht — prenočiti, *impf.* nočiti, prenočevati; den Winter — zimo preživeti, *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obrniti, *impf.* obračati; einem ein Glas — napiti (-pijem), *impf.* napivati u. napijati.

Zubringer *m.* pri-, donašalec, donosnik; (Angeber) ovadnik, ovaduh; (Kuppler) podvodnik; (Unterhändler) mešetar; —in *f.* do-, prinašalka; ovadúhinja; podvódnica.

Zubuße *f.* pridatěk, dodatěk, privržek, priplatěk, doplača, pri-, doplačilo; (Aufwand) stroški *pl.*, potrošek, zalóžljej.

zubüßen pri-, dodati, pri-, doplačati, privreči (-vržem); potrošiti.

Zucht *f.* (das Aufziehen) reja, gojitěv, vzgajanje; (ſittliche Erziehung) vzgoja, nravnost, sramežljivost, poštenje; (Disciplin) red, strah, korščina; in — halten v strahu (imám), ostro imeti od. držati, hovati, ne puščati svoje volje strogo vzgojevati ga; der — entwachſen šibi odrasti; ſchlechte — razuzdanost, preveč prostosti; in Zucht und Ehrbarkeit ſljivo, pošteno, spodobno, nravno; Pflanzung d. Thiere) pleme (-ena), razplod; (aufgezogene Thiere) u. prirejek; (Race) pleme, (am Pfluge) grédeljnica, plužna veriga, gožva; Zucht- ski, za pleme.

züchten rediti, odrejati, ravnati, jiti, vzgajati.

Züchter *m.* rednik, vzgojevalec.

Zuchtgebiet *n.* plemenski okoliš

zuchtgewohnt strahú od. reda strogo vzgojen.

Zuchthaus *n.* kaznilnica, pokorilnica, strahovalnica, prisilna delavnica, pravnica.

Zuchthäusler *m.* kaznjenec, nec, strahovanec, jetnik.

Zuchthengſt *m.* žrebec za pleme, stúh, celak.

züchtig sramežljiv, spodobnega denja, lepega obnašanja, nravi, šten; (keuſch) čist, nepokvarjen.

züchtigen pokoriti, strahovati, kazniti, kaznovati; (mit Worten) riti, karati, kregati; pokarati, okregati; (m. d. Ruthe) šeškati, (tepem); našeškati, otepsti.

Züchtiger *m.* strahovalec, kaznovalec; —in *f.* strahovalka, valka.

Züchtigkeit *f.* sramežljivost, poštenost.

züchtiglich ſ. züchtig.

Züchtigung *f.* kazěn (-i), pokora, strahovanje, kaznovanje.

Zuchtkuh *f.* plemenska krava,

Züchtling *m.* ſ. Zuchthäusler.

zuchtlos razuzdan, nesramen, strahú, nespodoben, nečist.

osigkeit *f.* razuzdanost, brez-
t; nered.
ueister *m.* strahovalěc.
chs *m.* juněc za pleme, bik,
ak, plemenski juněc.
uthe *f.* šiba strahovalka.
au *f.* (Zuchtschwein *n.*) svinja za
plemenska svinja, plemenjača.
chaf *n.* plemenska ovca.
ier *m.* s. Zuchtochs.
ute *f.* kobila za pleme.
uglich prikladěn za pleme, ple-

ieh *n.* živina za pleme, ple-
živina.
vidder *m.* ověn za pleme, ple-
ověn.
illig ubogljiv, voljan, poslušěn,
iv.
m. trgnotje, trzáj, zganotje,
utrípljej; einen — thun zganiti
ziti se, treniti, zmigniti.
zganiti, zganiti se, zmigniti,
treniti, zmeziti se, zadrgetati;
igati, tripati, utripati (-am u.
n), meziti se, drgetati (-am u.
); (v. Blitz) švigniti, *impf.*
die Achsel — z ramo migati,
ti; z ramo (s pleči) zganiti,
gati.
(das Schwert) meč potegniti,
(iz nožnice), posmukniti, za-
mit gezücktem Schwerte z go-
čem.
m. cukěr, sladkor, slador;
cukreni, sladkorni; cukrov,
jev.
rbäcker *m.* slaščičar, sladčičar.
rbäckerei *f.* (Ort) slaščičarnica;
be) slaščičarstvo; (Zuckerwerk)
na, slaščice *pl.*
rbäckerin *f.* slaščičarica.
rbirne *f.* cúkrenica, cukrénka,
a, médenčnica, sladkórnica.
rbüchse *f.* sladkornica, sladornica.
rerbse *f.* sladki (cukreni) grah.
rfabrik *f.* cukrarna, cukrarnica,
nica.
rgehalt *m.* cukrovina.
haltig cukrovit, sladkornat, kar
kra v sebi.
rhandel *m.* trgovina s cukrom.

Zuckerkand *m.* ledeněc, kristalnati
slador. [dež.
Zuckermaul *n.* cukrolizěc, sladkosne-
zuckern cukrati, sladkoriti; posladoriti, ocukrati.
zuckern *adi.* cukren, sladorěn.
Zuckernascher *m.* s. Zuckermaul.
Zuckerpapier *n.* papir za sladkor.
Zuckerproduction *f.* pridelovanje cukra,
— sladora. [sladora.
Zuckerraffinerie *f.* čistilnica cukra, —
Zuckerrohr *n.* cukrov trst, cukrova
trstika, sladkorověc. [dovar.
Zuckersieder *m.* cukrar, cukrovar, sla-
Zuckersiederei *f.* cukrarna, cukrarnica,
sladovarnica.
Zuckerstoff *m.* cukrovina, sladovina,
sladkorovina. [sladkor.
zuckersüß presladěk, sladěk kakor
Zuckerwasser *n.* cukrana voda, sladkorna voda.
Zuckerwerk *n.* cukrenina, sladkarija,
slaščica (gew. *pl.*).
Zuckerworte *pl.* sladke od. medene
besede *pl.*
Zuckerwurzel *f.* sladki koren.
Zuckung *f.* trganje, zvijavica, krč,
drgetanje.
zudämmen zajeziti, zagraditi.
zudecken za-, pogrniti, po-, zakriti
(-krijem), odeti (-denem); (mit Umstürzung eines Körpers) po-, zavezniti;
impf. za-, pogrinjati, po-, zakrivati,
odevati.
zudem *adv.* vrhu tega, razven tega.
zudenken jmdm. etwas nameniti.
Zudrang *m.* pritisk, naval.
zudrehen za-, usukati, u-, zasukniti.
zudringlich vrinljiv, vsiljiv, silěn, nadležěn, nepriličěn, netečěn, sitěn.
Zudringlichkeit *f.* vsiljivost, nadležnost, sitnost.
Zudringling *m.* vsiljivěc, sitnež, nadležnik, nadležnež.
zudrücken zatisniti, pritisniti.
zueigen geben v last dati, podariti.
zueignen (widmen, dedicieren) posvetiti, pokloniti, podariti; *impf.* posvečevati, poklanjati; sich — lastiti si,
svojiti si, lastiti se česa; prilastiti si,
polastiti se, pri-, osvojiti si; *impf.*
prisvojevati si.

zueignend svojilēn.

Zueignung *f.* osvojitēv, prilastitēv; (Widmung) posvečenje, posvetilo.

zuerkennen prisoditi, *impf.* prisojati, prisojevati; die Todesstrafe — na smrt obsoditi.

Zuerkenntnis *n.* prisodba, prisodēk.

zuerst *adv.* najprvo, najpred, najprej, pred vsem drugim, na prvem mestu; prvič, prvikrat, sprva.

zufahren *tr.* pripeljati, dovoziti; *impf.* pripeljevati, dovažati; *intr.* hitro voziti, gnati (ženem), pognati; fahre zu! poženi! vozi!

Zufahrt *f.* dovožnja, pripeljáj.

Zufall *m.* prigodēk, slučaj, naključje, naključēk, naključba, primérljej; durch einen günstigen — po sreči, po naključbi; durch einen ungünstigen — po nesreči.

zufallen pripasti (-padem); (v. Deckel) zaklopiti se, zapreti se, zakleniti se; (v. d. Augen) zatisniti se, skupaj pasti.

zufällig *adi.* slučajēn, prigodēn, nenadēn, nepričakovan; *adv.* po naključbi, slučajno, iz nenada, nenadoma.

zufälligerweise *adv.* naključno, po naključbi, slučajno.

Zufälligkeit *f.* slučajnost, prigodnost, naključje, nenadnost.

zufertigen poslati (pošljem), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

zufließen do-, pritekati, teči proti čemu.

Zuflucht *f.* pribežališče, utočišče, zavetje; — nehmen pribežati, utêči se h komu, zateči se, iskati zavetja.

Zufluchtsort *m.* (Zufluchtsstätte *f.*) s. Zuflucht.

Zuflug *m.* prilet, dolet.

Zufluss *m.* pritòk, dotòk; (an Mitteln) prihodki *pl.*, pripomočki *pl.*, sredstva *pl.*

zuflüstern pošepētati, pošepniti.

zufolge *praep.* po, poleg, vsled.

zufrieden zadovoljēn, dovoljēn; — stellen zadovoljiti koga, zadostiti mu.

Zufriedenheit *f.* zadovoljnost, zadovoljstvo, dovoljnost.

zufrieren zamrzniti, zmrzniti; *impf.* zamrzovati.

zufügen prizadeti (-denem), provzročiti, storiti, učiniti, narediti; *impf.* prizadevati, činiti, delati; [illegible] Schlimmes — nahuditi.

Zufuhr *f.* pri-, dovoz, do-, pri[illegible] pri-, dovažanje; die — abschneiden [illegible] voz zapreti, dovažanje prepr[illegible] ustaviti; Zufuhr- dovozēn, dova[illegible]

zuführen pripeljati (-peljem), [illegible] privesti (-vedem), pri-, dovoziti; [illegible] pripeljevati, voziti, pri-, dovažati [illegible] važevati.

Zuführer *m.* dovoznik, privoznik, [illegible] važalēc, dovaževalēc.

Zufuhrschiff *n.* dovozna ladija, [illegible] ževalēn brod.

Zuführung *f.* privòd, dovòd.

zufüllen napolniti; (e. Graben) [illegible] (-sujem); (dazugießen) priliti (-lij[illegible] doliti, dopolniti; *impf.* pri-, do[illegible]

Zug *m.* vlak, vlačenje, potezanje; [illegible] der Feder) potégljej, poteza, črta; [illegible] Zugvieh) zaprega, vprega, plug, [illegible] svez; (beim Trinken) dušēk, [illegible] požír; (Athemzug) dih, dihljej, [illegible] sópljej; (Luft—, Wind—) prepih; [illegible] ist ein starker — tukaj zelo vleče, [illegible] je močēn prepih; (ziehende Me[illegible] sprevod, vlak, truma; (v. Vögeln) [illegible] trop, vršelo, kita, rajda, jata, krd[illegible] (Eisenbahn—) vlak, vozovlak; (m[illegible] četa, oddelēk, krdelo, vod (¼ stotni[illegible] (des Charakters) lastnost, svoj[illegible] (Werkzeug) škripēc, vlak; im — [illegible] v razpravi biti (sem), v delu biti, [illegible] obravnavati se; in Zügen liegen [illegible] rati, pojemati, s smrtjo se boriti, [illegible] (sem) v zadnjih dihljejih; Züge [illegible] klenkati, mrliču zvoniti.

Zugabe *f.* dodatēk, pridatēk, [illegible] vēk, privržēk, pri-, namečēk, [illegible] prikladēk, priklada, doklada; (L[illegible] rung) primes.

Zugang *m.* dohod, pristop, [illegible] vrata (odprta) *pl.*

zugänglich pristopēn, dostop[illegible] hodēn, odprt, prost.

Zugameise *f.* mravlja debeloglav[illegible]

Zugarm *m.* motoroga.

Zugband *n.* vez (-i), skoba.

Zugbaum *m.* vreteno, žerjav. [illegible]

Zugbrücke *f.* vzdigljivi most, [illegible]

zugeben pridati, dodati, pri[illegible] (-denem), privreči (-vržem), pri-[illegible]

nakniti; *impf.* dodajati, pridajati, nanikati; (zugeſtehen) pripustiti, dopustiti, do-, privoliti, udati se; zugegeben, daſs naj velja, naj bo, recimo da.

Zugebräu *n.* privarek.

zugedacht odmenjen, namenjen, prisojen, odmerjen.

zugegen *adi.* prisotēn, pričujoč, nazvoč, navzočēn; *adv.* vpričo, napričo, poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem) proti čemu, prihajati; (ſich ſchließen aſſen) zapreti se, zapeti (-pnem) se; geſchehen) goditi se, biti (sem); es ging ſehr hitzig zu hud boj je bil, srdito (hudo) so se dajali; es geht uſtig zu vse je veselo, dobre volje so; es ging nicht natürlich zu ni bilo samo na sebi.

Zugehör *n.* pristojne potrebščine *pl.*, ela priprava, pripadajoča oprema; daš Haus ſammt allem — hiša z vsem, kar k njej spada od. kar se je drži.

zugehören spadati k čemu, pristojati, pripadati; biti (sem) čegavo; das gehört mir (dir, uns, dem Nachbar, der Schweſter) zu to je moje (tvoje, naše, sosedovo, sestrino).

zugehörig pristojēn, pripadajoč, lastēn; ihm — njegov, ihr — njen, euch — vaš, dem Oheim — stričev, der Tante — tetin.

Zügel *m.* uzda, brzda, vajet, povodec.

zügellos neuzdan, razuzdan, razbrzdan, samopašēn, svojevoljēn.

Zügelloſigkeit *f.* razuzdanost, samopašnost, samovoljnost, nepokorščina.

zügeln uzdati, brzdati; za-, obuzdati, obrzdati; *fig.* krotiti, zadrževati, trdo od. strogo imeti (imám).

Zugemüſe *n.* zelenje, prikuha.

Zügenglocke *f.* navček, mrtvaški zvon, klenkalec.

zugeſellen pridružiti, pridati; *impf.* pridruževati, pridajati.

zugeſpitzt zaostren, rtast, špičast.

Zugeſtändnis *n.* privoljenje, dovoljenje, do-, privolitev, dopust.

zugeſtehen privoliti, dovoliti, do-, pripustiti; *impf.* pri-, dopuščati, dovoljevati; priznati; zugeſtanden daſs denimo da, recimo da.

zugethan udan, privržen, naklonjen.

zugewähren pripisati (-pišem) komu, *impf.* pripisovati.

Zugfeſtigkeit *f.* trgoporna trdnost.

Zugfiſch *m.* riba selilka, prehodna riba.

Zugführer *m.* vodnik, načelnik vôda.

Zuggarn *n.* vlak.

Zuggraben *m.* odtočni jarek, odtok, zdrážnica, odvod, odvodni žleb.

zugießen (hinzugießen) priliti (-lijem), doliti; *impf.* do-, prilivati; (gießend verſchließen) zaliti, zatopiti, zakapati.

Zugkraft *f.* potēznost, dovlačnost.

zugleich *adv.* vred, zajedno, skupaj, vkup, hkrati, ob jednem, na enkrat, sovred.

zugleichen zaravnati, zagladiti, zadelati, zalikati.

Zuglock *n.* dušek, odušek.

Zugluft *f.* prepih, sapa.

Zugnetz *n.* ſ. Zuggarn.

Zugochs *m.* uprežni vol, vozni vol.

Zugpflaſter *n.* mehurnik, priščilo, mozoljnik, omušičnik.

zugraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopavati, zagrebati.

Zugrad *n.* samotežno kolo (-esa).

Zugraupe *f.* (Proceſſionsſpinner) sprevodni prelec.

zugreifen poprijeti (-primem), poseči (-sežem), popasti (-padem), lotiti se; *impf.* poprijemati, popadati, posegati.

zugrunde *adv.* v (na, pod) nič, po zlu; — gehen konec vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (pridem), poginiti, pogubiti se; — richten uničiti, pogubiti, ugonobiti, ukončati, zatreti (-trem u. -tarem).

Zugrunderichten *n.* pokončevanje, uničevanje, zatiranje.

Zugſchnur *f.* zadrga, zadrguza. [zanje.

Zugſeil *n.* vrv (-i), konopec za pote-

Zugthier *n.* uprežna žival (-i), vozno živinče.

zugürten opasati (-pašem).

zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zameriti, spregledati. [svez (-i).

Zugvieh *n.* uprežna od. vozna živina,

Zugvogel *m.* ptica selilka, ptič selilec, selec, selilna ptica, prehajalka.

Zugwagen *m.* voz.

Verkleinerungsglas *n.* manjšalo, manjšalno stéklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšalka, manjšalna beseda.

verkleiſtern zaklejiti.

verklingen razdonéti, razbrnéti.

verkneten zagnésti (-gnetem), za-, umésiti.

verknien zaklečáti (-klečím); preklečati.

verknöchern okosteneti, okoščeneti.

verknüpfen ſ. verbinden.

verkochen *tr.* pokuhati, zakuhati; *intr.* prekuhati se, u-, pokuhati se.

verkohlen *tr.* poogljeniti; *intr.* ogljenéti; izogljeniti se, izógljiti se.

Verkohlung *f.* ogljenitév.

Verkohlungsproceſs *m.* ogljenjenje.

verkommen na nič priti (pridem), izkaziti se, zbógati se.

verkörpern utelésiti, upóltiti; ſich — utelésiti se, upoltiti se, poživotiti se, meso postati (-stanem), *impf.* — postájati.

verkoſten ſ. koſten. [brana.

Verköſtigung *f.* prehranitév; živež,

verkriechen ſich razlezti (-lezem) se, porazlezti se; kam lezti; zalezti; skriti (-krijem) se.

verkrümeln drobiti, drobtiniti, mrviti, mrvičiti; zdrobiti, razdrobiti, razmrviti.

verkrümmen kriviti, kljúčiti; skriviti, sključiti.

verkrüppeln ohrométi, zakrnéti, pokvéčiti se.

verkühlen ſich prehladiti se, premraziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlád, prehlája.

verkümmern *tr.* greniti, kaliti; zgreniti, izkaliti; *intr.* hujšati (se), hirati; shujšati (se); (v. Durſt) zažejati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznaniti, naznaniti, razoznaniti, razglasiti, oklicati (-kličem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati. [klicar.

Verkündiger *m.* oznanjevalec; glasník,

Verkündigung *f.* oznanilo, oklic, razglasilo, navestilo; Mariens — Marije Device od. Marijino oznanjenje.

Verkündung *f.* objáva, objavljenje.

verkünſteln premójstriti in skaziti, preumetničiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, okratiti, skratiti, prikrajšati, skrajšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; ſich die Zeit — kratek čas si delati, kratkočasiti se; (den Lohn) utrgati, *impf.* utrgávati.

Verkürzung *f.* prikrajšanje, prikratitév, prikrajšek. [šaj.

Verkürzungszeichen *n.* kratica, (s)kraj-

verlachen za-, posmehovati se, smejati (smejem) se od. rógati se komu.

verladen naložiti, natovóriti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložiti od. natovóriti.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba; izdánje; Verlags- zalóžni. [gárna.

Verlagsbuchhandlung *f.* založna knji-

Verlagskoſten *pl.* založni stróški *pl.*

Verlagsrecht *n.* založna pravica.

verlangen zahtévati, hotéti (hóčem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wiſſen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, hrepenénje.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžiti; *impf.* podaljševati. [šava.

Verlängerung *f.* podaljšek, po-, zdalj-

verlangſamen opočásniti; ſ. verzögern.

Verlaſs *m.* zapuščina, ostavščina, zapuščeno blagó od. premoženje.

verlaſſen zapustiti, pustiti, ostáviti; *impf.* zapúščati, púščati, ostavljati; (unterlaſſen) opustiti, *impf.* opuščati; ſich — zanesti (-nesem) se, zaúpati; *impf.* zanášati se; —er Ort samija; —e Waiſe samohrána siróta.

Verlaſſenſchaft *f.* ſ. Verlaſs.

Verlaſſenſchaftsabhandlung *f.* obravnava zapuščine, zapuščinska obravnava.

Verlaſſenſchaftscurator *m.* oskrbnik zapuščine.

Verlaſſenſchaftsgläubiger *m.* úpnik zapuščine. [masa.

Verlaſſenſchaftsmaſſe *f.* zapuščinska

Verlaſſenſchaftsvermögen *n.* zapuščeno premoženje od. blagó, zapuščina, ostávščina. [verén.

verläſslich zanesén, zanesljiv, zvest,

verläſtern ogrditi, opsovati.

Verlaub *m.* dopuščenje, dovoljenje.

verlauben z listjem pokriti (-krijem), — zadélati.

Verlauf *m.* preték; nach — eines Jahres ob letu, za leto dnij; nach — von drei Tagen čez tri dni; den — der Sache erzählen prigodbo natanko od. nadróbno povédati (-vém).

verlaufen teči (tečem), hitéti; preteči, miniti; ſich — razteči se, razbežati (-bežim), razprhniti se, razkropiti se; (vom Vieh) razbezljáti; (irre laufen) zatéči se, zablodíti, izgubiti se; (am Billard) zaletéti se.

verlautbaren razglasíti, oznaniti, na znanje dati (dam), oklícati (-klícem); *impf.* razglášati, oznánjati, oklicávati.

Verlautbarung *f.* razglás, oznanílo.

verlauten, es verlautet právijo, slíšati je, čuje se. [-bijem).

verleben preživéti, prebíti (-bom,

verlegen založiti, nekam dejati (dem, denem); *impf.* zalágati, nekam dévati (devam, devljem); (auf e. andere Zeit, Ort ꝛc.) preložiti; (verſchieben) odložiti, *impf.* odlágati, odlášati; (ein Werk) založiti, izdati (-dam) na svoj račún; *impf.* zalágati, izdájati; jmd. den Weg — komú pot zadélati, — zastáviti, — presékati; ſich auf etwas — poprijéti (-primem) se česa, lotíti se česa.

verlegen *adi.* zméten, zméden, zmóčen, zmẽšan, zbégan, osupẽl, v zadregi; (durch Liegen) založán, preležán; — machen zmesti (-metem, -medem), zmotíti, zmẽšati.

Verlegenheit *f.* zadrega, stiska; in — ſetzen v zadrégo pripráviti, ſ. verlegen machen; wir werden in arge — kommen húda nam bo predla, hudo nas bo pobíralo. [nica.

Verleger *m.* založník; —in *f.* založ-

verleiden priskútiti, pristúditi, omráziti, ogreníti, ogórčati, ogáditi.

verleihen razposoditi; podeliti, dodeliti, podati (-dam), podariti, poklóniti; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojílo; podelitẽv, podaritẽv, poklonitẽv, podája.

Verleihungsrecht *n.* podájna —, podelílna pravica. [lítve.

Verleihungstag *m.* dan (dneva) podeli-

verleiten zapeljáti (-péljem), zvoditi, s pravega pota odvrníti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s pravega pota odvráčati.

Verleiter *m.* zapeljívec.

Verleitung *f.* ſ. Verführung.

verlernen pozabíti, iz spomina izgubíti; *impf.* pozábljati, iz spomina izgúbljati.

verleſen prebrati (-berem), *impf.* prebírati, brati od. čítati pred kom; ſich — začítati se, zlo čítati.

Verleſeliſte *f.* bralni imẽnik.

verletzbar poškodljiv, ranljiv.

verletzen kvariti, vréditi; pokvariti, poškodovati, povréditi, pohábiti; (verwunden) raníti; (d. Recht, Ehre ꝛc.) skrúniti, kváriti, žáliti; oskrúniti; (Geſetz) prestópiti, prelomíti, prekršíti; *impf.* prelámljati; (Ordnung) motíti, rušíti.

verletzlich ſ. verletzbar.

Verletzung *f.* poškodovanje, poškodba, kvar, kvara, vred; oskrumba, oskrunitẽv, žalitẽv; prestóp, prestopẽk, prekršẽk, prelóm.

verleugnen tajíti; zatajíti, utajíti; *impf.* zatejevati.

verleumden obrekovati, obrékati, oprávljati, raznašati, obírati, na nič dévati (devam, devljem), grdíti, črníti, ogovárjati, obdájati.

Verleumder *m.* obrekovalẽc, opravljivẽc, ogovarjalẽc; —in *f.* obrekoválka, opravljívka.

verleumderiſch obrekovalẽn, obrekljiv, opravljiv, ogovarjáv, obírav.

Verleumdung *f.* obréka, obrekovanje, opravljanje, obrók.

Verleumdungsſucht *f.* opravljivost.

verlicitieren po dražbi prodati (-dám).

verlieben ſich zaljubíti se.

Verliebte *m.* zaljúbljenẽc; — *f.* zaljúbljenka.

verlieren gubíti, trátiti; izgubíti, zapasti (-padem); *impf.* izgúbljati; den Verſtand — obnoréti, pámet izgubíti; die Farbe — obledéti; den rechten Weg —, die Spur — izgrešíti pravi pot, — pravo sled; beim Spiele — zaigráti; durch ſchlechte Wirtſchaft — zagospodáriti; als Wirt, Fuhrmann, Landmann ꝛc. — zakrčmáriti, zavozá-

riti, zakmetovati ꝛc.; ſich — izgubiti se, razgubiti se, porazgubiti se; (ſich unbemerkt entfernen) izmúzniti se, natihoma pobrati (-berem) jo; in Gedanken — zamísliti se, *impf.* zamíšljati se.

Verlies *n.* (podzemeljska) ječa, temnica.

verloben zaročíti, *impf.* zaróčati.

Verlöbnis *n.* zaróka, zaročitēv.

Verlobte *m.* zaročenēc, zaróčnik; — *f.* zaročénka, zaróčnica.

verlocken zvábiti, privábiti, zvoditi, primámiti.

verlockend vabēn, vabljív, mikalēn.

Verlockung *f.* vaba, vabilo, zvaba, zvabilo.

verloren izgubljén; zgrešen; — gehen izgubiti se, v izgubo iti (grem).

verlöſchen *intr.* gasniti, ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* ſ. auslöſchen.

verlosen žrébati; izžrébati.

Verlosung *f.* žrébanje, izžrébanje.

Verluſt *m.* izgúba, izgubiček, gubitēk; — leiden, — erleiden na izgubi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgubo.

verluſtig werden izgubiti; (im Spiele) zaigráti; (im Proceſſe) zaprávdati, zapásti (-padem).

vermachen zadélati, zaphâti; *impf.* zadelávati; (im Teſtam.) voliti; (Speiſe) beliti; zabéliti, začíniti.

Vermächtnis *n.* volilo.

vermahlen pomléti (-meljem), zmleti.

vermählen ſich omožíti se, v zákon stopíti, udáti (-dam) se; (v. Mann) ženiti se; oženiti se, v zákon stopíti.

Vermählung *f.* poróka; ženitēv, udaja; možitēv.

Vermählungsfeier *f.* svátba.

Vermählungstag *m.* poročni dan (dneva).

vermaledeien prekleti (-kolnem), *impf.* preklinjati.

vermauern zazidati, *impf.* zazidovati.

vermehren množiti; pomnožiti, umnožiti; *impf.* po-, umnoževati; véčati; povéčati; ſich — raz-, pomnožiti se; zarediti se, za-, razploditi se, razpasti (-pasem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zaréjati se, za-, razplojevati se; (v. Gewächſen) razrasti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung *f.* množitev, po-, raz-, umnožitēv, umnožáj, razmnož(ba), pomnož(ba); (v. Thieren) razplód; (von Gewächſen) razrást (-i).

vermeiden ogniti se, izogniti se (čemu); *impf.* ogibati (-gibljem) se.

Vermeidung *f.* ogíb; nach — ogniti se; bei — weiterer Koſten da ne bo več stroškov.

vermeintlich kakor se je mislilo, kakor se meni (da je); dozdevēn, domneven.

vermelden oglásiti, naznaníti; *impf.* oglášati, naznánjati.

vermengen zmẽšati, pomẽšati.

vermenſchlichen počlovéčiti.

vermeſſen mériti; izmériti, premeriti; *impf.* iz-, premérjati.

vermeſſen *adj.* drzēn, predrzēn, drzovit, smel, prezaupēn.

Vermeſſenheit *f.* drznost, predrznost, drzovitost, smelost, prezaupnost.

vermeſſentlich ſ. vermeſſen.

Vermeſſer *m.* merēc, merilēc.

Vermeſſung *f.* merjenje, izmera.

vermieten v najém dati (dam), *impf.* — dajáti (dájem); ſich — ſ. ſich verdingen.

Vermieter *m.* najemodalēc.

vermindern mánjšati, máliti; z-, pománjšati, umáliti.

vermiſchen ſ. vermengen.

vermiſcht mẽšan, z-, pomẽšan, mešev.

vermiſſen izgrešíti, pogrešíti; *impf.* pogrẽšati, pogrešévati; leicht — lahko utrpéti, *impf.* — utrpévati.

vermitteln posredováti; (Gegenſätze) pomíriti, zmíriti.

vermittelſt *praep.* s, z, s pomočjó.

Vermittelung *f.* posredovanje, posredništvo.

Vermittler *m.* posredovalēc, posrednik; mešétar; —in *f.* posredovalka, posrédnica.

vermodern trohnéti, prhnéti, gniti (gnijem); strohnéti, sprhneti, zgniti, preperéti.

vermodert trohljēn, (s)trohnél, prhel.

vermöge *praep.* po, zaradi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočjó.

vermögen premóči (-mórem), zmóči, zmožēn biti (sem); (beſitzen) imẽti (imám), premoči.

Vermögen *n.* (Möglichkeitsgrund) moč (-i), vzmožnost; (zeitl. Güter) imovina.

imétje, iménje, premoženje; (Fähigkeit) zmožnost; (Kraft) moč (-i).

vermögend zmožèn, premožèn, mogóč.

Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i) premoženja.

Vermögenserbin *f.* blagovnica. [nja.

Vermögensobject *n.* predmet premože-

Vermögensſtand *m.* stan imetja, vse premoženje.

Vermögensübertragung *f.* imovínski prenós.

Vermögensumſtände *pl.* premoženje; premóžnost.

vermöglich imovit, premožèn.

vermorſchen ſ. vermodern.

vermummen ošémiti.

vermuthen meniti, misliti si, pri-, domišljati se, domnévati.

Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, dozdevèk, miſèl (-i); **wider alles** — nasproti vsaki nadi, vse drugače kakor se je mislilo; **allem** — **nach** kakor vse kaže, kakor je podóba.

vermuthlich *adi.* dozdevèn; *adv.* blézo, bajé, prej ko ne, brž ko ne, po vsej priliki.

Vermuthung *f.* dozdéva, dozdevèk, domnévanje; (Verdacht) sumnja.

vernachläſſigen zanemáriti, zalenóbiti, z od. v némar pustíti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).

Vernachläſſigte *m.* zanemarjenik; — *f.* zanemárjenica.

Vernachläſſigung *f.* zanemárjenje, zanemarjanje, zanemára, némar (-i).

vernageln zabíti (-bijem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zagláviti, zagvozditi.

vernagelt *fig.* zabít, bútast.

vernähen pošíti (-šijem), zašíti; *impf.* zašívati.

vernarben zaceléti, zaceliti se, zarasti (-rastem) se.

vernehmen slíšati (slíšim); zaslíšati, začúti (-čujem); (gerichtlich) zaslíšati, izprášati; ſich — laſſen oglasíti se, izpregovoríti.

vernehmlich slíšen, razločèn, glasèn.

Vernehmlichkeit *f.* slíšnost, razločnost.

Vernehmung *f.* zaslíšanje.

verneigen ſich prikloníti se, *impf.* priklánjati se.

Verneigung *f.* priklòn, poklòn.

verneinen zanikati, odréči (-rečem); *impf.* zanikávati, odrékati.

verneinend nikálèn, zanikálèn.

Verneinung *f.* nikanje, zanik, zanikanje.

Verneinungswort *n.* nikálnica.

vernichten pokončáti, ukončáti, uničíti, ugonóbiti, razdejáti (-dénem), porúšiti, strátiti, polomástiti; *impf.* pokončávati, ukončevati, uničevati, ugonábljati, razdévati (-devam, -devljem).

Vernichtung *f.* pokončáva, pokončánje, uničenje; — eines Vertrages ovržba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen zavédeti (-vém) se, izpametovati se.

Vernünftelei *f.* umstvovanje, umničenje, modrovánje.

vernünfteln umstvovati, umničíti, modrovati. [znánje.

Vernunfterkenntnis *f.* úmstveno spo-

vernunftgemäß *adv.* po pámeti.

vernünftig pámetèn, umèn, razumèn.

vernunftlos brezumèn, brez úma.

vernunftmäßig umèn, úmstven.

Vernunftmäßigkeit *f.* umstvenost, poúmnost.

veröden opustóšiti, v puščavo spreobrniti; *impf.* pustóšiti, v puščavo spreobráčati.

verödet pust, puščoběn.

veröffentlichen razglasíti, objáviti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, na znanje dajáti (dájem).

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (beſtimmen) ustanovíti, *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapisati (-pišem), predpisati, zaukazati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete *m.* pooblaščenèc.

Verordnung *f.* ukáz, narédba.

Verordnungsblatt *n.* ukazni list.

verordnungsmäßig po ukazu, ukazu primerèn.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im —e po ukazu.

verpachten v zakúp od. v najém dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

verpacken zložíti, *impf.* zlágati; kam správiti od. zamótati; *impf.* kam správ-ljati od. zamotávati.

verpallisadieren obkôliti, s kôli ograditi; *impf.* — ográjati.

verpanzern oklópiti.

verpassen zamuditi; zapozniti se; *impf.* zamújati.

verpesten kúžiti; okúžiti; zasmráditi.

verpetschieren pečátiti; zapečátiti.

verpfählen ſ. verpallisadieren.

verpfänden zastáviti, *impf.* zastávljati.

Verpfändung *f.* zastáva.

verpflanzen zasadíti; presadíti; *impf.* zasájati; presájati.

verpflegen oskrbéti, preskrbeti, z živežem založiti; *impf.* na skrbi iméti (imám), oskrbovati, preskrbljevati, z živežem zalágati od. zakládati.

Verpfleger *m.* oskrbovalec; hranitelj.

Verpflegs- oskrbovalni, oskrbni.

Verpflegsamt *n.* oskrbovalni urád.

Verpflegscontract *m.* pogódba zastran preskrbovanja, oskrbna pogodba.

Verpflegsmagazin *n.* oskrboválnica.

Verpflegswesen *n.* oskrbovalstvo.

Verpflegung *f.* oskrba, oskrbovanje; postrežba; živež, hrana.

verpflichten dolžnóst komu nalágati, vezati (vežem); zavezati, *impf.* zavezovati; ſich — zavézati se, *impf.* zavezovati se.

verpflichtet zavézan, dolžèn; ich bin — veže me dolžnost.

Verpflichtung *f.* zavéza, dolžnost.

verpfuſchen izkazíti, pokváriti, pohabiti.

verpichen zasmolíti.

verpönen pod káznijo prepovédati (-vém) od. zabraniti; *impf.* — prepovedovati.

verproviantieren z živežem preskrbéti od. založiti, *impf.* — preskrbovati, — zalágati od. zakládati.

verpuppen ſich zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabubovati se, zapredati se.

Verpuß *m.* zamáz, zamázek; beléz.

verputzen zamázati (-mážem); pobéliti; ſ. verſchleudern.

verquicken ſ. amalgamieren.

verrammeln zagraditi, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, zastávljati.

Verrath *m.* izdája, izdájstvo.

verrathen izdati (-dam), *impf.* izdájati; (der Obrigkeit) ovádíti, *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-denem), *impf.* razodévati (-dèvam, -dévljem); der Knabe verräth dečka zna, — se vidi; er verräth Anlagen kaže nadarjenost.

Verräther *m.* izdajalec, izdájnik; ovadnik.

Verrätherei *f.* izdája, izdajstvo.

Verrätherin *f.* izdajálka, izdájnica.

verrätheriſch izdajèn, izdajalen, izdajálski.

verrauchen pokaditi, izkaditi; ſ. verdampfen.

verräumen založíti.

verrechnen zaračúniti; v račun vzeti (vzamem); *impf.* zaračunjati, v račun jemati (jemljem); ſich — zaračúniti se, ušteti (-štejem) se, zmotiti se v računu; *impf.* zaračunjati se, uštévati se.

Verrechnung *f.* zaračúnjanje.

verrecken crkniti, stegniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati, krépati.

verreden ſich zareči (-rečem) se, zagovoriti se.

verreiſen oditi (-idem), odriniti, po svetu iti; *impf.* odhájati.

verreißen raztrgati.

verrenken izviniti, izpahniti.

verrennen zaskočiti, pot preteči (-tečem).

verrichten oprávíti, storíti, dodélati, izvršíti, dogotoviti; *impf.* oprávljati, dodelovati, izvrševati, dogotávljati.

Verrichtung *f.* opravilo, opravek; delo, dejánje.

verriegeln zatekniti, zapahniti; *impf.* zatikati, zapahovati.

verringern mánjšati; zmánjšati, znižati; *impf.* zmanjševati, zniževati.

verroſten zar(u)javeti.

verruchт preklét, brezbožèn, malopridèn; hudobèn, zél.

Verruchtheit *f.* malopridnost, hudobija.

verrücken premakniti, premestíti; prestáviti, preložiti, prenesti (-nesem); *impf.* premikati, premeščevati; prestávljati, prelágati, prenášati; (d. Kopf) zmesti (-medem), zmešati.

verrückt zmočen, zméden, prismúknen, zmešan, nor.

Verrücktheit *f.* zmédenost, zmešanost.

Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* slabega glasú, na slabem glasu, razvpit.

Vers *m.* stih, verz; (in d. Bibel) odstavèk, vrsta; kataleftiſcher — nedomerni od. nepopolni verz; hyperkataleftiſcher — nadmerni verz; akataleftiſcher — popolni od. celoviti verz.

verſagen (verſprechen) obljubiti, *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abſchlagen) odreči (-rečem), odpovedati (-vem), ne privoščiti, ukrátiti, prikratiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, kratiti; (v. Gewehre) odpovédati; die Füße — mir noge mi odpovedujejo.

verſägen zažágati; sežágati, požagati.

Verſalbuchſtaben *pl.*, **Verſalien** *pl.* (velike) začetne črke od. začétna pismena *pl.*

verſalzen zasoliti, presoliti. [soljen.

verſalzen od. verſalzt *adi.* preslán, pre-

verſammeln zbrati (-berem), skúpiti, skup správiti; *impf.* zbírati, skúpljati; ſich — zbrati se, *impf.* zbírati se; sniti (snidem) se, *impf.* shájati se. [sestaneк.

Verſammlung *f.* zbor, skúpščina; shod,

Verſammlungshaus *n.*, —locale *n.*, —ſaal *m.* zbórnica, sestanišče.

Verſammlungsort *m.* zborišče.

verſanden péščiti se, peščeniti se; s peskom zasúti (-spem, -sujem) se, s-, zapeščeniti se.

Verſart *f.* vrsta stihov od. verzov.

Verſatz *m.* zastáva. [nica.

Verſatzamt *n.* zastávnica, zastavljál-

Verſatzzettel *m.* zastavni list.

verſauern kísati se; skísati se. [ti.

verſaufen zapiti (-pijem), zapijančeva-

verſäumen zamuditi, zakasniti; *impf.* zamújati, zakasnjevati; ſ. vernachläſſigen.

Verſäumnis *f.* zamúda.

Versbau *m.* stoposkladje, stihotvórje.

verſchaffen priskrbéti, dobáviti, pribáviti, (komu k čemu) po- od. pripomoči (-morem) od. pomagati, pripomagati; *impf.* priskrbovati, dobavljati, pribávljati; Geltung — veljavo zadobiti, *impf.* — zadobivati.

verſchalen obiti (-bíjem), opážiti; *impf.* obíjati, opáževati.

verſchallen razzveneti, pozveneti, glas se porazgubi.

verſchämt sramežljiv, sramèn.

Verſchämtheit *f.* sramežljivost.

verſchanzen ſich zagraditi se, z okopom se obdati (-dam), utrditi se; *impf.* zagrajati se, utrjeváti se.

Verſchanzung *f.* okóp, utrdba.

verſchärfen zostriti, poostriti.

Verſchärfung *f.* poostrenje, poostritèv.

verſcharren zagrebsti (-grebem), zakopati (-kopljem), zasuti (-spem, -sujem); *impf.* zasípati (-sipljem), zagrebati, zasipávati. [báti se.

verſchauen ſich zaglédati se; zatele-

verſcheiden umreti (-mrém, -mrjem), dušo pustiti, ločiti se iz tega svetá.

verſchenken podariti; podeliti; razdati (-dam), porazdati; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati.

verſcheuchen preplašiti, odpoditi, razpoditi.

verſchicken razposlati (-pošljem); *impf.* razpošiljati.

verſchiebbar premičen, premakljiv.

Verſchiebbarkeit *f.* premičnost.

verſchieben premakniti, *impf.* premikati; (auf e. andere Zeit) odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, odlášati.

verſchieblich ſ. verſchiebbar.

verſchieden različen, razèn.

verſchiedenartig raznovrsten, raznotér, raznolik.

Verſchiedenheit *f.* različnost, raznost.

verſchießen postreljati; (v. d. Farbe) obledeti, barvo izgubiti.

verſchimmeln plesneti (plésnejem); splesneti.

verſchlafen zaspáti (-spím), zaležáti (-ležím), spèč zamuditi; *adi.* zaspán, tožljiv, pospán, dremljiv; e. —er Menſch zaspanèc, pospané (-éta), tožljivèc.

Verſchlag *m.* predél, pregrája; ſ. Kiſte.

verſchlagen pozabíti (-bíjem), zabíti; *impf.* pozabíjati, zabíjati; zapážiti, pregraditi, predeliti; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanesti (-nesem), zadrviti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, drviti, zaganjati; den Ball — žogo zavreči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; das verſchlägt nichts to nič ne dé; *adi.* zabit, tóp, neúmen; prekánjen, premetén, presúkan, zvit, zvitorèp.

Verſchlagenheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvítost.

verſchlämmen zablátiti.

verſchlechtern slabíti, slábšati; poslábšati, izprídíti.

verſchleiern zagrníti, zakríti (-krijem), zavésiti; *impf.* zagrínjati, zakrívati.

verſchleimen zasliziti, zaslíniti.

Verſchleimung *f.* zaslíženje.

Verſchleiß *m.* prodája.

verſchleißen *tr.* prodáti (-dam), razprodáti, razpečati; *impf.* prodájati, razprodájati, razpečávati; (verlieren) zaprávíti, potrátíti; *impf.* zaprávljati, trátíti; *intr.* zlízati (-lížem) se, ogúliti se, odrgníti se.

Verſchleißer *m.* prodajáč, prodajalec.

verſchleppen raznésti (-nesem), raznosíti, razvleči (-vlečem); *impf.* raznášati, razvlačevati; (e. Krankheit) zanésti, zatrosíti.

verſchleudern zaprávíti, zatrátíti; *impf.* zaprávljati.

verſchließbar zaklépen, na zatvór.

verſchließen zakleníti, *impf.* zaklépati; zapreti (-prem), zatvóríti; *impf.* zapírati.

verſchlimmern *tr.* húǰšati; izhúǰšati, pohúǰšati; *intr.* hujše pritisníti, *impf.* hujše pritiskati.

verſchlingen (in einander ſchlingen) zaplesti (-plétem), preplesti, zapetljati, zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, preplétati, krotovíčiti; ſ. verſchlucken.

verſchloſſen (Charakter) zaprt, tih, malobeseden.

verſchlucken pogoltníti, požréti (požrem); *impf.* góltati, pogoltováti, požírati.

Verſchluß *m.* zapòr, zaklèp, zatvòr, zapírálo; im — haben pod ključem iméti (imám).

verſchmachten gíniti, mréti (mrem), medléti, koprnéti; obnemóči (-morem), obnemágati, zmedléti, skoprnéti, oslabéti; *impf.* zmedlévati, oslabévati.

verſchmähen zavréči (-vržem), zavrníti; *impf.* zamétati, zametovati, zaníčevati, zavráčati.

verſchmelzen raztopíti, pretopíti, stopíti; *impf.* stápljati; *fig.* zlíti, *impf.* zlívati se; spláviti; *phil.* auch zmésiti.

Verſchmelzung *f.* zmes (-i), zliv.

verſchmerzen pretrpéti, prestáti (-stojim, -stánem), preboléti, prenesti (-nesem), ugrešíti, pozabíti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.

verſchmieren po-, iznazati (-mažem); (durch Schmieren verſtopfen) zamázati, *impf.* zamazovati. [ſ. ſchlau.

verſchmitzt prekánjen, premeténi, zvít;

Verſchmitztheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvítost; ſ. Schlauheit.

verſchnappen ſich zaskočiti se, zahápniti se; (im Reden) zagovoríti se, zaréči (-rečem) se, neprevídno izbléniti *(tr.)*

verſchneiden razrézati (-režem), rezati; *impf.* razrezovati; ſich — urézati se, *impf.* urezovati se.

verſchneien zamesti (-metem), zasnežíti, zapasti (-padem); *impf.* zametáti, zapádati.

Verſchnittene *m.* skopljenec, rézanec.

verſchnitzeln zrezljati, *impf.* zrezljávati.

verſchnupfen ponosljáti.

verſchnupft nahódèn.

verſchollen prešél, zazábljen; er iſt ganz — ne duha ne sluha ni po njem, nič se ne vé o njem.

verſchönern o-, polepšati, ukrasíti, ozáljšati; *impf.* o-, polepšávati, lépšati, ukraševati, krasíti, záljšati.

Verſchönerung *f.* lepšáva, o-, polepšáva, ukrašenje; zur — zaradi lépšega, v olepšavo.

verſchränken zagraditi, pregraditi, zadélati; *impf.* zagrájati, pregrájati, zadelávati; navzkríž postavíti, — dejati (dénem), križem dejati, prekrílati; *impf.* navzkríž postávljati, — dévati (dévam, dévljem), križem dévati.

verſchreiben zapisati (-pišem), *impf.* zapisovati; (durch Schreiben verbrauchen) popisati, *impf.* popisovati; Waren — pisati po blago, naročiti si —, *impf.* naróčati si blagó; ſich — zapisati se, zmotíti se v pisánji; (für einen) pomeno zavezati (-vežem) se od. zapovédati se za koga.

Verſchreiber *m.* zapisovalec, zavézník.

Verſchreibung *f.* zapis; pismena zaveza; (Obligation) zadolžnica, obligacija.

verschreien razkričati (-kričim), raznesti (-nesem); s. beschreien.

verschroben izprevrnen, naróbe, čudĕn, napačĕn; zavit, zasúkan.

verschrumpfen grbiti se, grbančiti se, ključiti se, krčiti se; zgrbiti se, zgrbánčiti se, skljúčiti se, skrčiti se.

verschulden *tr.* zadolžiti, v dolgove zakopati (-kopljem); *intr.* zadolžiti se; za-, pregrešiti se.

Verschulden *n.* pregrešĕk.

verschuldet zadolžèn, v dolgove zakopan, v dolgéh.

verschütten zasúti (-spèm, -sújem), *impf.* zasípati (-sipljem), zasipávati; (Flüssiges) razliti (-lijem), izliti; *impf.* razlivati.

verschwägern sich v svaštvo stopiti, postati (-stanem) komu svak, — pašánog (mož žénine sestre), osváčiti se.

Verschwägerung *f.* svaštvo.

verschweigen zamolčáti (-molčím), zatajíti; *impf.* zamolčávati, zatajevati.

verschwellen oteči (-tečem), zateči, zabúhniti, zabrekniti, obrekniti; *impf.* o-, zatékati.

verschwemmen zatopiti, zapláviti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

verschwenden zapráviti, za-, potrátiti, pognati (-ženem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsípati (-sipljem), pogánjati; (Zeit) trátiti, gubíti, izgubljati.

Verschwender *m.* zapravljivĕc, raztóčnik, razsipnik; —in *f.* zapravljivka, raztóčnica, razsipnica.

verschwenderisch zapravljiv, potratĕn.

Verschwendung *f.* zapravljivost, potráta.

verschwestern sich posestriti se.

verschwiegen zamolčljiv, molčljiv, molčèč.

Verschwiegenheit *f.* zamolčljivost, zamolčečnost.

verschwimmen (v. Farben) za-, prelívati se, zlivati se, zapláviti se.

verschwinden izginiti, zibniti, izgubiti se; *impf.* giniti, izginjati, izgubljati se.

verschwindend klein predrobĕn, neskónčno mal od. majhĕn; —er Fluss ponikvenica, ponórnica.

verschwistern posestriti, *impf.* posestrovati.

verschwistert podobĕn; s. verwandt.

verschwollen o-, zatekĕl, zabuhĕl, obrekĕl.

verschwommen (v. Farben) zalít, zaplávljen.

verschwören sich zarotiti se.

Verschwörer *m.*, Verschworene *m.* zarótnik.

Verschwörung *f.* zaróta.

versehen pre-, oskrbeti, prevideti, založiti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (d. Dienst) oprávljati; (d. Kranken) prevideti, *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati, zastópati; sich — preglédati se, spregledati se, prezréti (-zrém); (erwarten) dočakovati, nadejáti se, v svesti si biti (sem) česa; (sich versorgen) pre-, oskrbeti se, prevideti se, založiti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se, zakládati se.

Versehen *n.* spreglèd, pogrešĕk, pomóta; aus — po pomóti.

versehren raniti, poškodovati.

verseifen razmiliti.

Versekunst *f.* stihotvórstvo.

Versekünstler *m.*, Versemacher *m.* stihotvorĕc.

versenden poslati (pošljem), odpraviti; razposlati; *impf.* pošiljati, odprávljati; razpošiljati.

Versender *m.* pošiljáč, pošiljalĕc, razpošiljalĕc.

Versendung *f.* pošiljanje; razpošiljava, razpošiljatĕv, odprava.

versengen smoditi, páliti; osmodíti, opáliti, zacvrkniti.

versenken pogrézniti, potopíti, utopiti; *impf.* pogrezovati, potápljati; (d. Sarg) spustiti, *impf.* spúščati; sich in Gedanken — zamisliti se, zatopíti se v misli.

versetzen prestáviti, premestiti, preložiti; *impf.* prestávljati, preméščati; (verpfänden) zastáviti, *impf.* zastávljati; (verpflanzen) presaditi, *impf.* presájati; (antworten) od-, zavrniti, odgovoriti; *impf.* od-, zavráčati, odgovárjati; (d. Grenzstein) premakniti, prestáviti; *impf.* premikati, prestavljati; in Schrecken — prestrášiti; einen Schlag — udáriti, lopútniti, pritisniti; einen Streich — prismúkniti; e. Ohrfeige — pljuskniti,

zaúšnico dati (dam), *impf.* pljuskati; e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruheſtand — v pókoj dejati (dem, denem), upokojiti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — mórati, siliti; primórati, prisíliti.

Verſetzung *f.* prestava, premestitēv, preméstba; presádba; zastáva; *(phil.)* preména.

Verſetzungsprüfung *f.* premestni izpít.

verſeufzen prestókati, prezdihovati.

Versfuß *m.* stopa, stópica.

verſichern zagotóviti, uvériti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrjevati; (aſſecurieren) zavaróvati.

verſichert zagotovljen; zavarován.

Verſicherte *m.* zavarovanēc.

Verſicherung *f.* zagotóvljenje, zagotovílo; zavarovánje.

Verſicherungsanſtalt *f.* zavaróvalnica.

Verſicherungsbetrag *m.*, —prämie *f.* zavarovalnína.

Verſicherungsgeſellſchaft *f.* zavaróvalna [družba.

verſiegeln pečátiti; zapečatiti, pečát pritísniti na kaj.

verſiegen presahniti, *impf.* presihati; usahniti, posušiti se; *impf.* usihati.

verſificieren verze od. stihe delati od. tvóriti, pesmáriti. [vati.

verſilbern posrebriti, *impf.* posrebro-

verſinken pogrezniti se, poníkniti, utoniti; *impf.* pogrezati se, ponicevati, utápljati se; ins Unglück — v nesrečo zabresti (-bredem), — pogrezniti (se).

verſinnen ſich zamísliti se, *impf.* zamíšljati se.

verſinnlichen nazórno stvoriti: ſ. veranſchaulichen.

Verſion *f.* prestáva, tolmáčenje; *fig.* govorica.

verſitzen zasedéti, presedéti.

Verskunſt *f.* ſ. Verſekunſt.

Verskünſtler *m.* ſ. Verſekünſtler.

Versmaß *n.* mera verzom od. stihom; stihomerstvo.

verſöhnen správiti, po-, zmíriti, sprijatéljiti, sprijázniti; *impf.* správljati, pomírjati; (den Zorn ꝛc.) tolažiti, tóliti; potolažiti, utóliti. [rítelj.

Verſöhner *m.* správnik, tolažnik, mi-

verſöhnlich spravljiv, potolažljiv, pomírljiv.

Verſöhnopfer *n.* spravni dar.

Verſöhnung *f.* správa, potolážba, pomírjenje.

verſorgen oskrbéti, preskrbéti, prevídeti; *impf.* oskrbovati, preskrbljevati, previdovati.

Verſorger *m.* oskrbovatelj. [vanje.

Verſorgung *f.* oskrbljenje, preskrbljenje.

Verſorgungsanſtalt *f.* oskrbovalnica, preskrbljevalnica, ubóžnica.

Verſorgungsgenüſſe *pl.* preskrbnína.

verſpäten *tr.* zapozniti, zakasniti, zamuditi, ustáviti, zadržati (-držim); *intr.* od. ſich — zapozniti se, zapozneti, zakasniti se, zamuditi se; *impf.* zapoznovati se, zamújati se; (nachts) zanočiti se.

Verſpätung *f.* zamúda, zakasnjenje.

verſperren zapréti (-prém), *impf.* zapírati; zagraditi, *impf.* zagrájati.

Verſperren *n.* zapór, zaprtje.

verſpielen zaigráti, (v igri) izgubiti; *impf.* (v igri) izgúbljati.

verſpotten sramotiti, zasramovati, zasmehovati, oponášati, rógati se (komu).

Verſpottung *f.* sramočenje, sramotitēv, zasrámba, róganje.

verſprechen obljúbiti; obétati (-bétam, -béčem), ljubiti; ſich — zareči (-rečem) se, zagovoriti se; (mit einer Perſon) zaročíti se; ich verſpreche mir viel von ihm dosti pričakujem od. nadejam se od. obétam si od njega, mnogo obetam.

Verſprechen *n.* obljúba, obét, obétanje.

verſprechend kazēn, obetēn.

Verſprecher *m.* obétalec, obétnik.

Verſprechung *f.* ſ. Verſprechen.

verſprengen razkropiti, razkadíti, razprhniti, razplašiti.

verſpünden zavéhati, z veho zabíti (-bijem).

verſpüren čutiti; začutiti.

verſtampfen razbiti (-bijem), raztolči (-tolčem); (mit d. Stampfe) postópati, razstópati.

Verſtand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomen, smisēl (-i); (Einſicht) sprevídnost, razúmnost; (Urtheilskraft) razsodnost; ein Mann von — razumēn mož; des — e berauben obrezúmiti; zu — e kommen spametovati se.

Verſtandesbegriff *m.* razumēk.
Verſtandesſchärfe *f.* bistroúmje, ostroúmje.
verſtandesſchwach slaboúmēn.
Verſtandesſchwäche *f.* slaboúmje.
Verſtandesweſen *n.* razumno bitje.
verſtändig razúmēn, pámetēn, razborit; spreviděn; razsoděn.
Verſtändige *m.* razúmnik.
verſtändigen seznániti (koga s čim), dopovédati (-vém), razložiti (komu kaj), podučiti (koga v čem); *impf.* seznánjati, dopovedovati, razlagati, podučevati; (melden) poročiti, naznaniti, obvéstiti; ſich — porazuméti (-úmem) se, sporazuméti se, pobógati se, dogovoriti se, zmeniti se, pogoditi se.
Verſtändigkeit *f.* razúmnost, razborítost.
Verſtändigung *f.* poročílo, naznanílo, obvestílo; sporazúm, dogovor.
verſtändlich razumēn, razumljiv, umévēn, razločēn, razgovetēn (ſerb.).
Verſtändlichkeit *f.* razumljivost, umévnost, razgovétnost.
verſtandlos nerazumēn, brezumēn.
Verſtändnis *n.* razumnost, blagorazumje, razumévanje, razuméva, razumevēk; (Eintracht) složnost, sprava; zum beſſeren — da se bolje razúme; mit richtigem — stvar prav razumejóč.
verſtandreich prerazúmēn.
verſtärken ojáčiti, ukrepiti, podkrepiti; *impf.* ojačevati, u-, podkrépljati; po-, raz-, umnožiti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.
Verſtärkung *f.* ojáčenje, ukrepljenje; pomnožítēv.
Verſtärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomočna vojska.
verſtauchen zviniti, izpahniti, izmak[niti.
verſtechen zašiti (-šijem), zavrpati (ſerbokr.).
Verſteck *n.* skrivališče.
verſtecken skriti (-krijem), poskriti, zakriti; *impf.* s-, po-, zakrivati.
Verſteckenſpiel *n.* skrivalica; Verſtecken ſpielen kotínati, skriválico igrati.
verſtehen uméti (úmem, umējem), razuméti (-úmem), razumévati, znati (znam), védeti (vem); er verſteht keinen Spaß z njim se ni šáliti od. norčevati; ſich — porazuméti se, zmeniti se, dogovoriti se; (auf etwas) uméti, znati; (zu etwas) odločiti se, lotiti se; das verſteht ſich to se ve, se ve da, to se razúme.
verſteigen ſich kam zalezti (-lezem); previsoko speti (-pnem) se, popéti se, mero prestopiti.
verſteigern po dražbi prodati (-dam), *impf.* — prodájati.
Verſteigerung *f.* dražba, licitácija; Verſteigerungs- dražbeni.
verſteinern okamenéti.
verſteinert okamenél.
Verſteinerung *f.* (Eigenſchaft) okamenélost; (Petrefact) okamenína, okamenelína; (Proceß) kamenénje, okamenénje.
verſtellen založiti, zastáviti; *impf.* zalágati, zastávljati; (überſtellen) preložiti, prestáviti, preméstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, preméščati; ſich — pretvóriti se, *impf.* pretvárjati se; potúhniti se, potajiti se; *impf.* potajevati se, hlíniti se, húliti se, delati se; (verunſtalten) skremžiti, nagrditi.
verſtellt pretvorēn; hinavski, potúhnen, prihúljen.
Verſtellte *m.* ſ. Heuchler.
Verſtellung *f.* pretvára; hinávščina, potája, potúha.
Verſtellungskunſt *f.* pretvórnost, hlinjivost, potájnost, potúhnenost.
verſtimmen razglasiti, izkaziti, pokaziti; *impf.* razglaševati, kaziti; *fig.* ozlovóljiti, *impf.* ozlovoljeváti.
verſtimmt razglašēn, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čémerēn, turóbēn.
Verſtimmung *f.* zla volja, čémernost, turóbnost.
verſtocken *intr.* zakrkniti, otrpniti, odrevenéti, okamenéti; *impf.* otrpnjévati; *tr.* o-, zatrditi; *impf.* o-, zatrjevati.
verſtockt trdovrát, trdovratēn, otrpél, otrpnen, trdokorēn, odrevenél.
Verſtocktheit *f.* trdovratnost, otrplost.
verſtohlen skrivēn, tatinski; —erweiſe skrivaj, skrivši, skrívoma; —erweiſe kommen prikrasti (-kradem) se.
verſtopfen mašíti, gátiti; zamašiti, zagátiti; zadélati, zapahniti; *impf.* zagáčati; (v. Speiſen) zapréti (-prem),

zapěči; *impf.* zapírati, zapékati; (die Röhre) začépniti, zatakniti; *impf.* začepovati, zatikati; sich — (v. Wasser) zagostiti se, zagólsniti.

verstopfend, —e Speisen zapórčne jedí.

verstopft (v. Körper) zaprt, zapečèn, zabúhěl.

Verstopfung *f.* gata, gáčenje, zagatitěv; (v. Körper) telesni zapor, zapéka.

verstorben rajni, rajnik; d. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der V—e pokojnik.

Verstoß *m.* pogrešěk, zagrešěk, pomóta, híba.

verstoßen *intr.* pregrešiti se, zmotíti se; *impf.* pregreševati se; *tr.* zavréči (-vržem), zapodíti, odpáhniti, odgnati (-ženem), iz hiše páhniti od. súniti.

verstreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalépiti; *impf.* zamazovati; (m. Pech) zasmoliti; *intr.* pretéči (-téčem), miniti; *impf.* po-, pretékati, hiteti.

verstrichen pretekěl, miníl.

verstricken zaplésti (-pletem), zahomotáti; *impf.* zaplétati, zahomátati; (alles Garn —) poplésti; d. ganzen Tag — ves dan preplesti; sich — zaplésti se, uplésti se.

verströmen prelíti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelivati, pretákati.

verstümmeln okrniti, pohrómiti, pokvéčiti; *impf.* krniti, okrnjevati, pohrámljati.

verstümmelt okrnjen, krn.

verstummen obnemeti, onemeti, besedo izgubiti; (plötzlich aufhören zu reden) ob-, umolkniti, obmolčáti (-molčim); u-, potihniti.

Versuch *m.* poskús, poskúšnja; —e machen poskúsiti.

versuchen poskúsiti, skusiti; *impf.* poskúšati; (v. Speisen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Bösen) izkúšati, zapeljevati.

Versucher *m.* skušnjavěc, zapeljivěc.

Versuchsstation *f.* izkušavališče.

versuchsweise *adv.* za poskušnjo, poskúsoma.

Versuchung *f.* skušnjáva, napást (-i).

versumpfen zamočvíriti, zamlakúžiti.

versündigen sich pregrešiti se, ogrešiti se s čim; *impf.* ogreševati se.

versunken in — vtopljén v —.

versüßen sladiti, slájšati; posladiti, osladiti, poslájšati; *impf.* osladovati, poslajševati; (zu süß machen) presladiti, *impf.* preslájati.

versweise *adv.* stihoma, vrstoma.

vertagen odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, prelágati.

Vertagung *f.* odlóg, prelog.

vertändeln zatratiti, zanorčevati, zadáliti.

vertanzen zaplesáti (-pléšem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplesati.

vertauschen zameniti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeniti.

Vertauschung *f.* zaména.

verteufelt vražji, zlodji, presnét.

vertheidigen braniti; obraniti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se od. pogánjati se za koga.

Vertheidiger *m.* zagovórnik.

Vertheidigung *f.* bramba, obramba, obrána; Vertheidigungs- obrámbeni, branilni.

Vertheidigungsrede *f.* zagovor, obrámbena beseda, govor v obrano.

Vertheidigungsschrift *f.* zagovorni spis, branjenica.

vertheilen deliti; raz-, porazdeliti; *impf.* raz-, porazdeljevati; (d. Munition) razdáti (-dám), porazdati; *impf.* razdávati, razdájati.

Vertheilung *f.* delitěv, razdelitěv, razdélba.

vertheuern dražiti; zdražiti, podražiti, podrájšati; *impf.* z-, podraževati.

Vertheuerung *f.* podrážba.

verthieren poživiniti, zagovédniti.

verthun zapráviti, zatrátiti, potrátiti, potrositi; *impf.* zaprávljati, potrošati; (aus Dummheit) zanorčevati; (a. Überklugheit) zamodrovati.

vertical navpičěn, vertikalěn.

Verticallinie *f.* navpičnica.

Verticalscheitellinie *f.* témenska navpičnica.

vertiefen vglóbiti (se), vtopiti se v —; sich — vglobiti se; in Gedanken — zamísliti se, v misli se vtopiti.

vertieft, —es Bild vrézana podoba.

Vertiefung *f.* vglobljenje, glob (-i), globél (-i), globenica, globína, zaglobja, jama, draga, podanja, kotanja.

vertilgen zatréti (-trem), zamoríti, uníčiti, pogubíti, pokončati; *impf.* zatírati, uníčevati, pogúbljati, pokončevati.

Vertilger *m.* zatiralec, pokončevalec.

Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogoditi se; dogovoriti se.

vertragen (verſchleppen) zanesti (-nesem), zanosíti; *impf.* zanášati; (nach verſchiedenen Seiten) raznesti, razvleči (-vlečem), razvlačiti; *impf.* raznášati, razvlačevati; (ertragen) prenesti, prebíti (-bom, -bijem), pretrpéti; *impf.* prenášati, prestájati, pretrpévati; ſich — pogájati se; zlágati se, v složnosti živéti, za ljubo se iméti (imám).

verträglich pogodljiv, pogodèn; *phil. (congruens)* skladèn; složèn, spravèn, mirovít.

Verträglichkeit *f.* složnost, spravnost.

Vertrags- pogódbeni; dogovórni.

vertragsmäßig pogójen, pogodbi primerèn; *adv.* pogójema, po pogodbi.

Vertragspflicht *f.* dolžnost po pogodbi prevzéta.

vertrauen zaúpati, zanesti (-nesem) se (na koga); *impf.* zaupovati, zanášati se; (übergeben) izročíti, zaúpati; *impf.* izróčati.

Vertrauen *n.* zaúpanje, up, vera.

Vertrauensmann *m.* zaúpni mož, zaúpnik, povérjenik.

Vertrauensvotum *n.* zaúpna izjáva.

vertrauenswürdig zanesèn, zaupèn, zanesljiv, zaúpanja vredèn.

vertraulich zaupljiv, poverljiv; skrivèn, tajèn; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljivost.

vertraut verèn, zanesljiv; (mit etw.) izveden, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, povérnik; — *f.* zaúpnica, povernica.

Vertrautheit *f.* vernost, zanesljivost; izvédenost.

vertreiben pregnati (-ženem), iz-, zagnati, spodíti, zapodíti, pretírati, prepodíti, prepójati, spókati; *impf.* pregánjati; (Krankheit) ozdravíti; zaceliti.

vertreten pohodíti, razhodíti, zateptáti; (jemanden) zastópiti, *impf.* zastópati; (an Stelle) namestovati; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovalec.

Vertretung *f.* zastóp, zastópstvo; namestovánje; in — des Vorſtehers namestováje predstójnika. [lástvo.

Vertretungsbehörde *f.* zastopniško ob-

Vertrieb *m.* ſ. Abſatz.

Vertriebene *m.* prognanec, izgnanec; — *f.* prognánka.

vertrinken zapíti (-pijem), *impf.* zapívati.

vertrocknen usahníti, posahníti; *impf.* usihati.

vertrösten tolažíti s čim, tešíti s čim, komu úpanje délati, komu kaj obetati (obetam, obečem).

vertuſchen prikríti (-krijem), utajíti, zamolčati (-molčim); *impf.* prikrívati.

verübeln za zlo vzeti (vzamem), zamériti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), zamérjati; húditi se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamerljiv.

verüben storíti, učíniti, zakríviti.

verunehren onečástiti, obrezčastíti, v nečást priprávíti, osramotíti; *impf.* onečastovati, nečast delati, sramotíti.

Verunehrung *f.* onečaščenje, sramočénje, sramóta.

veruneinigen ſ. entzweien.

verunglimpfen ſ. verleumden.

verunglücken ponesréčiti se, nesréča se komu pripetí, nesrečèn postati (-stanem).

verunreinigen gnúsiti, grdíti, skrúniti; ognúsiti, zagrdíti, onesnažíti, onečístiti.

verunſtalten pačíti, grdíti, kaziti; spačíti, nagrdíti, izkaziti, spakedrati.

veruntreuen ponevéríti, iznevéríti; *fig.* ukrásti (-krádem), izmákniti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati; izmikati (-mikam, -mičem). [véra.

Veruntreuung *f.* poneverjenje, izne-

verurſachen povzročíti, učíniti; *impf.* povzročevati, učínjati.

verurtheilen obsóditi, *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt ob. k smrti obsoditi.

Verurtheilte *m.* obsójenec; — *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen množiti; mnogovrstno storiti.

vervielfältigen razmnožiti, umnožiti; *impf.* raz-, umnoževati.

Vervielfältigung *f.* razmnožba.

vervollkommnen spopolniti, dovršiti; *impf.* spopolnjevati, dovrševati.

Vervollkommnung *f.* spopolnitēv, udovršba. [dovršljiv.

vervollkommnungsfähig spopolnjiv,

Vervollkommnungsfähigkeit *f.* spopolnjívost, dovršnost.

vervollständigen popolniti, *impf.* popolnjeváti.

verwachsen zarasti (-rastem), obrasti; *impf.* za-, obráščati, (zarastati); (zusammenwachsen) zrasti, prerasti; *impf.* zraščati, (zrastati); *adi.* za-, obrastēl; zaraščen; (buckelig) grbav.

Verwachsungsfläche *f.* *(min.)* složna ploskēv.

verwahren hraniti, varovati, čúvati; shraniti, obvarovati, okováriti; (verschließen) zapreti (-prem), pripreti; jmd. etwas zu — geben shraniti kaj pri kom; sich — ograditi se, zabraniti se; *impf.* ográjati se, zabranjevati se.

verwahrlosen zanemáriti, v nemar pustiti; *impf.* zanemárjati, v nemar púščati.

Verwahrung *f.* varstvo, skrb (-i); ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hraniti; in — geben s. zu verwahren geben; — einlegen s. protestieren.

verwaisen osirotéti, osaméti.

verwaist osiróčen, osámljen, sirotēn, osirotel.

verwalten oskrbovati, upravljati, ravnati; (d. Reich) kraljevati; (das Haus) gospodariti; (ein Amt) opravljati, upravljati.

Verwalter *m.* oskrbnik, uprávnik; —in *f.* oskrbnica, upravíteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovanje, upráva; Verwaltungs- upravni.

Verwaltungsbehörde *f.* uprávna oblast (-i), upravno oblastvo.

Verwaltungsjahr *n.* upravno leto. [*pl.*

Verwaltungskosten *pl.* upravni stroški

Verwaltungssystem *n.* uprávstvo.

verwandeln izpremeníti, premeniti, pretvóriti, izpreobrniti, izprevrniti, preongaviti, prestváriti, preobr[illegible] *impf.* preminjati, pretvárjati, prestv[illegible]jati, preobrážati. [tvor[illegible]

Verwandler *m.* (Transformator) pr[illegible]

Verwandlung *f.* ména, preména, pr[illegible]tvor, spremémba; *(zool.)* preobr[illegible], preobraževanje.

Verwandlungszahl *f.* s. Verwandt[illegible]

verwandt sorodēn, v rodu, v [illegible]

Verwandte *m.* soródnik, žlahtnik; — *f.* sorodnica, žlahtnica.

Verwandtschaft *f.* sorodstvo, [illegible]ništvo, rod (die Verwandten [illegible]) *(chem.)* soródnost: einfache — [illegible] —, doppelte — dvojna —, prä[illegible]nierende — priprémna —.

verwandtschaftlich sorodovinski, [illegible]vinski, po rodu, po žlahti. [illegible]

Verwandtschaftsgrad *m.* koléno [illegible]

Verwandtschaftskraft *f.* *(chem.)* [illegible]ljivost, sorodnost.

verwarnen svariti; posvariti.

Verwarnung *f.* posvarilo.

verwaschen zapráti (-pérem); [illegible] razmít; (im Gegens. zu markig [illegible]vel); (verwässert) vodén, zavodén[illegible]

verweben zatkati (-tkam, -tkem[illegible] preplesti (-pletem), *impf.* preplét[illegible]

verwechseln zameniti, premen[illegible] *impf.* zaménjati, zamenjávati, [illegible]ménjati; (aus Irrthum) zmotiti [illegible] zmesniti se.

Verwechselung *f.* zaména, zamenj[illegible] preména. [sm[illegible]

verwegen drzēn, predrzēn, drzo[illegible]

Verwegenheit *f.* drznost, predrz[illegible] smélost.

verwehen *intr.* potihniti, pojenj[illegible] vleči (-ležem) se; *tr.* spihniti, [illegible] razpihniti, razveti (-vejem), razm[illegible] (-metem), raznesti (-nesem); (i[illegible] Schnee) zamesti (-metem); (e. Sch[illegible] za-, odnesti (-nesem).

verwehren braniti; u-, zabrani[illegible] *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpihovanje; zam[illegible]

verweichlichen mehkúžiti; omehkúž[illegible]

Verweichlichung *f.* mehkužnost.

verweigern odbiti (-bijem), odr[illegible] (-rečem), ne dovoliti, ne dopusti[illegible] *impf.* odbijati, odrékati, ne dovoljev[illegible] ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbitēv, odreka.

verweilen muditi se, báviti se; pomuditi se, počásiti se (pri čem), postati (-stojím), zabaviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarilo, ukór, káranje; einen — geben posvariti, pokárati.

verweiſen (komu kam) pokazati (-kážem), vpótiti od. napótiti, odpraviti od. poslati (pošljem) (koga kam); (verbannen) izgnati (-ženem), prognati, iztirati; (zuweiſen) odkazati, *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svariti, kárati, grájati; posvariti, pokarati, pográjati.

Verweiſung *f.* odkáz, v-, napotitēv, odpráva; prognanstvo, iztiranje; Verweiſungs- odkazni, odpravni.

Verweiſungserkenntnis *n.* odkazni od. odpravni sklep. [dēk.

Verweiſungsurtheil *n.* odkazni razso-

verwelken veniti, vedniti; oveniti, zvédniti.

verwelklich venljiv.

verwelkt vel, vedēl, uvél, ovenél.

verwendbar rabēn, porabēn, porabljiv; sposobēn, pripravēn.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposóbnost, priprávnost.

verwenden (wegwenden) odvrniti, *impf.* odvráčati; (verbrauchen) upotrébiti, porabiti, obrniti; *impf.* upotrebljevati, upotrebljávati, porábljati, obráčati; (aufwenden) potrošiti; Fleiß auf etwas — prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; ſich — (für jemnd.) pognáti (-ženem) se, potegniti se, potruditi se; *impf.* poganjati se, potegovati se, govoriti, truditi se (za koga); ſich — laſſen služiti, rabiti.

Verwendung *f.* (Wegwendung) odvráčanje; (Verbrauch) porába, porabnost, upotrebljávanje; (Fleiß) prizadevnost; (— für jmd.) zagóvor; (Dienſt) služba; bei einem Amte in — ſtehen služiti pri kakem uradu.

verwerfen založiti, zagnesti (-gnetem); (Worte einer Rede) prevreči (-vržem); (auseinander werfen) razvreči, razmetáti (-méčem), razlúčati, razhitati; (v. den Maurern) ometáti (-mečem); (als untauglich wegwerfen) zavreči; *impf.* zamétati (-metam, -mečem), zametávati; (ein Geſuch) odbiti (-bijem), odreči (-rečem).

verwerfend, gerne — zamétčen.

verwerflich zavržljiv, zaničljiv.

verwerten ponóvčiti (v denár správiti) kaj; na korist od. v prid obrniti; uporábiti; *impf.* ponovčevati; na korist od. v prid obráčati; uporábljati.

verweſen trohnéti, gniti (gnijem); strohneti, zgniti.

Verweſer *m.* upravnik, upravitelj; naméstnik.

verweslich trohljiv, strohljiv, prhljiv.

Verweslichkeit *f.* trohljivost, prhljivost.

Verweſung *f.* trohnóba, gnilóba.

verwickeln zaplesti (-pletem), zamótati, zahomotati, zapéti (-pnem); *impf.* zaplétati, zamotávati, zapénjati; (zuſammendrehen) krotičiti, krotovičiti.

verwickelt zapletēn, zamotán.

Verwickelung *f.* zaplét, zapletēk, homatija, zmotnjáva; (im Garn) krotovica.

Verwieſene *m.* prognanēc, izgnanēc; — *f.* prognánka.

verwildern zdivjati, podivjáti, zagovédniti, poživiniti se; oduriti se, oduréti.

verwildert zdivján, divji, zagovedēn, odurél, udúrēn.

Verwilderte *m.* divják, odúrnež, zagovednež.

verwinden (verſchmerzen) prebolēti, pretrpeti, pozabiti.

verwirken potkati (-tkam u. -tkem); zapásti (-padem), izgubiti; zakriviti, pregrešiti se; d. Leben — smrt zaslužiti.

verwirklichen uresničiti, obistiniti, ostvariti, oživotvoriti; *impf.* uresničevati, ostvárjati, oživotvárjati.

verwirren mótiti, bégati; zmotiti, zbegati, zmesti (-medem), zblodíti, zbrodíti, znerediti, zmešati; (d. Haar) skuštrati, razkuštrati; (d. Garn) zmeštráti; ſ. verwickeln.

verwirrt zmóčen, zmeden, zmešan.

Verwirrung *f.* zmešnjava, zbroja, zméda.

verwirtſchaften zagospodáriti; zagospodinjiti.

verwiſchen zamázati (-mažem), zabrísati (-brišem); zagládíti.

verwittern preperéti, sprhnéti, razpasti (-padem), izvétriti se.
verwittert preperél, sprhnél; —er Sandstein soldan. [lost.
Verwitterung *f.* preperélost, sprhné-
Verwitterungsprocess *m.* preperevánje.
Verwitterungsproduct *n.* prhlenína.
verwitwen obvdovéti (-véjem), vdověc od. vdova postati (-stanem).
verwitwet obvdovél, vdov.
verwöhnen razváditi, *impf.* razvájati.
Verwöhnung *f.* razváda, razvaja.
verworfen zametán; ometán; zavržen, malopriděn. [pridnost.
Verworfenheit *f.* zavrženost, malo-
verworren pomešan, zamotán; zmeden, zbégan, zmóčen.
Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjava, zmeda, zmotnjava.
verwundbar ranljiv.
verwunden raniti.
verwundern sich začuditi se; zavzeti (-vzamem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čuditi se, zavzémati se, ostrmévati.
Verwunderung *f.* (za)čudenje, (začujenje), zavzetje, udivljenje; in — setzen zadiviti (koga). [ka.
Verwundete *m.* ránjeněc; — *f.* ranjen-
Verwundung *f.* ranitěv, ranjenje.
verwünschen prekleti (-kolnem), prokleti; *impf.* preklínjati, pogubljevati.
verwünscht proklét, preklícan; (verzaubert) začáran, uklét.
verwüsten pustóšiti; opustóšiti, opustótiti, razrúšiti, razdejáti (-denem), razvaliti, pokončati, polomástiti; *impf.* rušiti, razdévati, končevati, pokončevati.
Verwüster *m.* pustóšnik, pokončevalěc.
Verwüstung *f.* pustóšenje, pokončevanje, razvál.
verzagen obúpati, izgubiti srce, srce komu upade; *impf.* obupovati, izgubljevati srce, srce komu upada.
verzagt obúpan; obúpěn, obupljiv, plah, plašljiv. [plašljivost.
Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost,
verzählen sich uštéti (-štejem) se, zaštéti se, preštéti se.
verzapfen začépiti.
verzärteln razmázati (-mažem), raznéžiti; mehkúžiti; omehkúžiti, pomehkužiti.

verzärtelt nežljáv, razmázan, [illegible] pomehkužen; ein —es Kind [illegible]
verzaubern začárati, ukléti (-kólnem), narediti (komu), začiniti.
verzäunen zagradíti, *impf.* zagr[illegible]
Verzäunung *f.* ográja, plot.
verzehren použiti (-žijem), [illegible] pozaužiti; *impf.* používati; (v. [illegible]) izjésti (-jém). [nina
Verzehrungssteuer *f.* užitnina, [illegible]
Verzehrungssteueräquivalent *n.* [illegible] stěk za potrošnino.
Verzehrungssteuerzuschlag *m.* [illegible] k užitnini.
verzeichnen (fehlerhaft zeichn.) [illegible] (-rišem), nápak narisati; (aufzeichnen) zapisati (-pišem), popisati, zaznámnjati, zaznamovati; *impf.* zarisávati, [illegible] narisovati; za-, popisovati.
Verzeichnis *n.* popis; spisěk; [illegible] měk; Namensverzeichnis iménik.
verzeihen odpustiti; prizanesti [illegible] sem), spreglédati; *impf.* odpu[illegible] prizanašati, spregledovati.
verzeihlich odpustěn, prizanesěn.
Verzeihung *f.* odpuščenje, prizan[illegible] spregled.
verzerren nategniti, spačiti; [illegible] natezati, nategovati, pačiti; (d. [illegible]) zategniti (obraz), spačiti se, [illegible] se; *impf.* zategovati, pačiti; (wel[illegible]) krémžiti se; skrémžiti se.
verzetteln raztrositi, *impf.* raztr[illegible]
Verzicht *m.* odreka, odpóved (-i[illegible]) leisten s. verzichten; Verzicht- odpóv[illegible]
verzichten odreči (-rečem) se, [illegible] vedati (-vem) se, vzdati (-dam) [illegible] *impf.* odrékati se, odpovedovati [illegible]
Verzichtleistung *f.* s. Verzicht.
verziehen pretégniti, zatégniti; [illegible] pre-, zategovati, zatézati; den [illegible] od. das Gesicht — s. verzerren; [illegible] zögern) odlášati, odlágati; ein Kind [illegible] otroka razmaziti od. popáčiti, [illegible] mu dati (dam); sich — razvleči [illegible] čem) se; vleči (vlečem) se, zateg[illegible] se; (v. Brettern) zvreči (-vržem) [illegible] skriviti se, zvežiti se; (vorüberzi[illegible]) preiti (-ídem), preminiti, izgubi[illegible]
verzieren lepotičiti, lepšati, kr[illegible] olepotičiti, olépšati, ukrasiti, [illegible]
Verzierung *f.* ukrás, nakít.

nnen pokositeriti, pociniti.
nſen obresti dati (dam), *impf.* ati (dájem).
nslich obrestěn.
ögern zatézati, zakasniti; zadr- pozniti, muditi, odlášati, od- ; ſich — vleči (vleče) se.
ögert (v. der Geſchwindigkeit) po- n.
ögerung *f.* zatézanje, kasnjenje, a. [*pl.*
gerungszinſen *pl.* zamudne obresti
llen ocariniti, plačati carino.
icken zamakniti, *impf.* zamíkati.
ickern presladiti, *impf.* preslajati.
ug *m.* odlóg; Verzugs- zamudni.
ugszinſen *pl.* ſ. Verzögerungszinſ.
veifeln obúpati, zdvojiti; *impf.* ati.
veifelt obúpan; obupěn, brezupěn.
veiflung *f.* obúp, obúpnost; Ver- ngs- obúpni.
veiflungsvoll obúpěn, obupljiv.
veigen ſich razrasti (-rastem) se, -idem), razdeliti se, razprostreti) se, razširiti se; *impf.* raz- se, razhájati se, razprostirati iti se, razširjati se, prožiti se.
veigung *f.* razrást (-i), razšír, enost.
a *f.* mehúr.
atorium *n.* mehúrjevěc, priščilo.
er *f.* večer, podvečer(je); (Gottes- večernice *pl.*
erbrot *n.* málica, mala júžina; rnja.
f. Vesta.
lin *f.* vestálka.
bulum *n.* ſ. Vorhof.
ran *m.* dosluženěc, dosluženi vo- *g.* starína; veterán.
rinär živinozdravílski.
rinär *m.* živinozdravník.
rinärſchule *f.* živinozdravilnica.
l *f.* vlačúga, nečistnica; (altes bábnica, bábišče, babšé (-éta).
er *m.* stric; (mütterlicherſeits) (Neffe) stričnik.
toriſch nagajív.
ren nagájati komu, súkati (su- pestiti koga. [zrcálo.
erſpiegel *m.* slepílno od. mamílno

Viaduct *m.* cestovód, vijadúkt.
Viaticum *n.* brešno, popótnica.
Vibration *f.* tres; tresávost.
vibrieren tresti (tresem) se.
Vicar *m.* vikár, naméstnik.
Vicariat *n.* vikárstvo.
vice- pod-, namestni.
Viceadmiral *m.* podadmirál.
Vicebürgermeiſter *m.* podžupán, župánov namestnik.
Vicedirector *m.* podravnatelj.
Vicedom *m.* naméstnik.
Vicekönig *m.* kraljev namestnik.
Vicepräſident *m.* podpredsédnik.
Victualien *pl.* živež, jestívo, hrana.
Victualienhandel *m.* kupčíja z živežem, branjárstvo. [jar.
Victualienhändler *m.* bránjevěc, bran-
vide glej, poglej.
vidimieren povériti, *impf.* povérjati, poverjevati.
Vidimierung *f.* poverilo.
Vieh *n.* živína, blagó; (Thier) živál (-i), živád (-i), živálda; živínče (-eta); (Klein—) dróbnica; (Rind—) govedo; *coll.* govéd (-i), govéja živina; fünf Stück — pet glav, pet repov; Vieh- živinski.
Vieharzneikunde *f.* živinozdravilstvo.
Viehbeſchau *f.* ogléd živine. [red.
Viehbeſchauordnung *f.* živinogledni
Viehbremſe *f.* goveji brencělj.
Viehfutter *n.* živinska klaja, — krma, — píča.
Viehhändler *m.* živinski kupěc od. kupčevalěc.
Viehhirt *m.* govedar, pastír.
Viehhürde *f.* tamar, osék.
viehiſch živinski.
Viehkrankheit *f.* živinska bolezěn (-i).
Viehmagd *f.* kravaríca. [jěm.
Viehmarkt *m.* živinski seměnj od. sé-
Viehpaſs *m.* živinski potni list.
Viehſchade *m.* škoda pri živini.
Viehſeuche *f.* živínska kuga.
Viehſtall *m.* hlev (volovják, kravják, ovčják ꝛc.).
Viehſtand *m.* živina, zástava; (Ort) staje *pl.*
Viehtrieb *m.* gonja, stegna.
Viehtrift *f.* pášnik, spášnik.
Viehweide *f.* paša.

Viehzucht *f.* živinoréja.
Viehzüchter *m.* živinorejèc.
viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, velíko; wie— *(interr.)* kóliko, *(rel.)* kolikor; ſo— tóliko; (in Zſſg.) mnogo-.
vielachſig mnogoòs.
vieladerig mnogožílat, žílnat.
vielarmig mnogoròk.
vielartig mnogovrstèn.
vieläſtig véjnat, gostovejèn.
vielblätterig mnogolist, mnogolistèn.
vieldeutig mnogoznačèn, mnogopomenljiv.
Vieleck *n.* mnogokótnik.
vieleckig mnogokotèn. [izučèn.
vielerfahren preizkušen, veleizkušen,
vielerlei mnogotér, mnogovrstèn, raznotér; auf — Weiſe mnogotérno; wie — kolikér; ſo — tolikér.
vielfach mnogokratèn; —e Zahl množina.
Vielfache *n.* mnogokrátnik.
vielfältig mnogoterèn, mnogotérnat; mnogogúb.
vielfarbig mnogobárven, mnogobójèn, pisan.
Vielflach *n.* mnogoplóščnik.
vielförmig mnogolík, mnogoličèn.
Vielfraß *m.* požerúh, nenasít, neték, netéčnik.
vielfüßig mnogonòg, mnogonožèn.
vielgeliebt preljúb, predrág, preljúbljen.
vielgeprieſen mnogocenjen, preslavèn.
vielgetreu prezvést.
vielgliederig mnogočlén. [(-i).
Vielheit *f.* mnoštvo, mnogost, množ
Vielhufer *m.* mnogopárkljar.
vieljährig mnogoletèn, večletèn.
vielkantig mnogoròb.
vielleicht *adv.* morda, morebiti, nemára.
vielmal, vielmals *adv.* mnogokrat, velíkrat, velíkokrat, dostikrat, večkrat.
vielmalig mnogokratèn, večkratèn.
vielmehr *adv.* marveč, temveč, tem bolj, toliko bolj, toliko več.
vielſagend znamenít, pomenít.
Vielſchreiber *m.* mnogopisèc; (verächtl.) pisún. [ski.
vielſeitig mnogostrán, mnogostrán-
Vielſeitigkeit *f.* mnogostránost.
vielſilbig mnogozložèn.
vieltheilig mnogodelèn.
vielvermögend premožèn; premo
vielverſprechend obetèn, kazèn.
Vielweiberei *f.* mnogoženstvo.
vielweniger *adv.* tóliko manj; m
vielwiſſend mnogovedèn.
Vielwiſſer *m.* védež, vedomèc, v
vina, mnogoznalèc.
Vielwiſſerei *f.* mnogoznalstvo.
Vielzahl *f.* množnik, množina.
vielzählig množèn.
vier štirje, štiri od. četveri; četv
(in Zuſammenſetzg.) četvero-; zu — po štirje; die Vier od. der Vierer tvérica, četvérka, štérka.
vierbeinig ſ. vierfüßig.
vierblätterig četverolist.
Viereck *n.* četverokótnik.
viereckig četverokotèn.
viererlei četveri. [s
vierfach, vierfältig četveren, četv
vierflächig četveroplósk.
Vierfüßer *m.* četveronožec.
vierfüßig četveronòg, četveronó
Viergeſpann *n.* četvér (-i), četv
Vierhänder *pl. (zool.)* četverorok
vierhändig četverorók.
Vierhügelplatte *f.* četverobrdje.
vierhundert štiri sto.
vierhundertmal štiri stókrat.
vierhundertſte štiristóti.
vierkantig četverorób.
vierköpfig četverogláv.
Vierling *m.* (mit dreien zugleich boren) četvérček; (ein Ganzes aus Einheiten beſtehend) četvrták; (d. Theil eines Ganzen) četrt (-i), četrt četrtínka; (der vierte Theil eines reichiſchen Metzens) polóvnik; (solche Vierlinge) mérnik.
viermächtig četveromočèn.
viermal štirikrat, štiri pote.
viermalig štirikratèn.
viermonatlich četveromésečen.
vierräderig četverokolesèn, na koléša.
vierſeitig četverostrán, četverosi
vierſilbig četverozložèn.
vierſitzig na štiri sedála, na sedeže.

Vierſpanner *m.* četverovprežnik.
vierſpännig četverovprežen.
vierſtimmig četveroglasen.
viertägig četverodneven, štiridánski.
viertauſend štiri tisoč od. jézer.
viertauſendſte štiritisóčni.
vierte četrti, četvrti.
Viertel *n.* četrt (-i), četrtína, četrtinka; Mondes— krajec.
Viertelbauer *m.* četrtnják.
Viertelbogen *m.* ſ. Quadrant.
Viertelhube *f.* četrtinsko zemljišče.
Viertelſahr *n.* četrtletje, četrt leta.
viertelſährig četrtletén.
Viertelſahrſchrift *f.* četrtlétnik.
Viertelkreis *m.* četrtnik.
Viertelſtunde *f.* četrt ure.
viertens *adv.* četrtič, v četrto.
viertheilen razčetrtiti.
viertheilig četverodelen.
vierwöchentlich četverotédenski, štiritedenski, štirinedeljen, na štiri tedne.
vierzehn štirinájst; (Vierzehnzahl) štirinajstica, štirinajstérka.
vierzehnjährig štirinajstletén.
vierzehnte štirinájsti.
Vierzehntel *n.* štirinajstína.
vierzehntens *adv.* štirinájstič.
vierzeilig četverovrsten.
Vierzeiten *pl.* kvatre *pl.*
vierzig štirideset.
Vierziger *m.* štiridesetnik, štirideseterletni človek.
vierzigjährig štiridesetletén.
vierzigſte štirideséti.
Vierzigſtel *n.* štiridesetína.
vierzigſtens *adv.* štiridesétič.
vierzöllig štiripalčen, štiri palce.
Vigilie *f.* nočna straža. [mrtvih.
Vigilien *pl.* bile *pl.*, molitve *(pl.)* po
Vignette *f.* vinjéta, obrazek.
Villa *f.* vila, selski dvorec.
vinculieren s pridržkom zadólžnico zavezáti (-vézem), vinkulirati. [jati.
vindicieren kaj kot svoje nazaj ter-
Viole *f.* vijóla, vijólica; (Gefäß) posóda, tikev.
violett vijóličen, vijólast.
Violine *f.* vijolina, gosli *pl.*
Violinſpieler *m.* goslar.
Violoncell *n.* vijolončél.
Viper *f.* gad; (Sand—) modras, pódskal; Viper- gádji.
Viperneſt *n.* gádina.
Virtuoſe *m.* glasbeni umetnik, izvrstnik, virtuóz. [tuóznost.
Virtuoſität *f.* izvrstnost, izvrščina, vir-
vis-à-vis nasproti, iz očij v oči.
Viſion *f.* prikazen (-i), prividek.
Viſier *n.* naličnik; (am Gewehr) múha.
viſieren mériti.
Viſierer *m.* merec, merilec.
Viſierſtab *m.* sodomérka.
Viſitation *f.* ogléd. [valec.
Viſitator *m.* ogléda, oglédnik, ogledo-
Viſite *f.* poset, obisk, pohod, obiskovanje.
Viſitenkarte *f.* vizitnica, posetnica.
viſitieren preglédati, preiskati (preiščem); *impf.* pregledovati, preiskávati.
vista na pokáz; Wechſel a — menica na pokáz. [talen.
vital tičoč se življenja (samega), vi-
Vitalempfindung *f.* vitalni občút.
Vitalſinn *m.* živótno čutílo.
Vitriol *m.* u. *n.* galica, vitrijól.
vitriolartig galičast.
Vitriolerz *n.* galičnják.
vitriolhältig galičav.
Vitriolöl *n.* hud(ičev)o olje.
Vitriolſäure *f.* galična kislina.
Vitriolwaſſer *n.* galičnica.
Vlies *n.* runo.
vlieshaarig runolás.
Vocabel *f.* beséda, slovka.
Vocabularium *n.* ſ. Wörterbuch.
Vocal *m.* samoglasnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglasna sestáva, vokalizém.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmuſik *f.* petje, pevstvo. [kov.
Vocalwechſel *m.* menjava samoglásni-
Vocativ *m.* zválnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptičica, ptiček, tiček, tičica; (Männchen) samec; (Weibchen) samica; Vogel- ptičji.
Vogelbauer *n.* ſ. Vogelhaus.
Vogelbeerbaum *m.* jerebika.
Vogeldeuter *m.* ptičegledec. [proso.
Vogeldunſt *m.* ptičji svinec, svinčeno
Vogelfang *m.* lov (-i), ptičji lov.
Vogelfänger *m.* ptičar.
Vogelflug *m.* ptičji let.

vogelfrei (geächtet) preklican.
Vogelgarn *n.* mreža.
Vogelgesang *m.* ptičje petje. [gajba.
Vogelhaus *n.* kletka, tičnik, tičnica,
Vogelkoth *m.* ptičjek.
Vogelleim *m.* ptičji lep od. lim.
Vogelmist *m.* ſ. Vogelkoth.
Vogelnest *n.* ptičje gnezdo.
Vogelperspective *f.* odzgornja (ptičja) perspektiva od. uóčba.
Vogelpfeife *f.* piskalo.
Vogelscheuche *f.* ptičje strašilo.
Vogelschlag *m.* past (-i), zapádka, žerjál (-i), progla, podpésica.
Vogelschlinge *f.* zádrga, zanka, progla.
Vogelschrot *m.* u. *n.* šibre *pl.*
Vogelsteller *m.* ptičar. [litev.
Vogelstrich *m.* ptičji prelét; ptičja se-
Vogt *m.* vojd; (Kloſter—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbnik; (Schloſs—) dvorski kastelán.
Vogtei *f.* vojdstvo; zavetništvo; namestništvo; upravništvo, oskrbništvo.
Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.
volkarm maloljuden, brezljuden.
Völkerbund *m.* zveza národov.
Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopis, narodopisje; (Ethnologie) narodoznanstvo.
Völkerrecht *n.* mednárodno od. sonárodno pravo.
völkerrechtlich narodopravén.
völkerreich ljudnat.
Völkerschaft *f.* národ. [rodov.
Völkerwanderung *f.* preseljevanje nárvolkreich ſ. völkerreich.
Volks- ljudski, národni.
Volksaufklärung *f.*, Volksbildung *f.* národna omika.
Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.
Volkscharakter *m.* národni značáj, národna naráv (-i).
Volksdichter *m.* národni pésnik.
Volksdichtigkeit *f.* gostost ljudske naselítve, ljúdnost.
Volksfest *n.* národna svečánost, ljudska veselica.
Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.
Volksgeist *m.* národni duh.
Volksherrschaft *f.* ljudovlada.
Volkskrieg *m.* národna od. črna vojska
Volksküche *f.* ljudska kuhinja
Volkslied *n.* národna pesém (-i).
Volksmann *m.* národov ljúbljenec
Volksmärchen *n.* národna prarljica
volksmäßig ljudski, národen
Volksmenge *f.* množtvo ljudstva, ljudstvo.
Volkssage *f.* národna pripovedka
Volksschätzung *f.*, —zählung *f.* popis ljudstva.
Volksschule *f.* ljudska šola od. národna
Volkssprache *f.* národni jézik.
Volksstamm *m.* pléme (-éna) (narodno
Volksthum *n.* národnost.
volksthümlich národen, ljudski.
Volkstracht *f.* národna noša. [obl
Volksversammlung *f.* tábor, národ
Volksversammlungsplatz *m.* taborišče
Volksvertreter *m.* národov zastopnik
Volksvertretung *f.* národov zastopstvo, narodno zastopništvo.
Volkswesen *n.* narodstvo. [stvo
Volkswirtschaft *f.* národno gospodarstvo
Volkszahl *f.* ſ. Volksmenge.
Volkszählung *f.* ſ. Volksschätzung.
voll poln; (bis oben) kopát; (ganz — naván; (vollständig) popoln, cel, vés; aus —em Munde na vso usta; aus —em Herzen iz vsega srca — Blúte gibat.
vollauf *adv.* do vrha, do sita, prebitek.
vollblütig polnokrvén, krvnat.
Vollblütigkeit *f.* polnokrvnost.
Vollblutstute *f.* čistokrvna kobila
vollbringen dovršiti, zvršiti, dokončati, doprinesti (-nesem), dognati (-nem); *impf.* do-, zvrševati, dokonavati, doprinášati.
Vollbringung *f.* dovršitev, zvršitev, dovršba.
vollbrüstig prsat.
vollbürtig pravi, pristnoroden, polnoroden; —er Bruder pravi od. pristni brat. [rodnost.
Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, pristnost.
vollbusig polnih neder, prsat.
vollenden dokončáti, dovršiti, dodelati, dogotoviti; *impf.* dokončevati, dovršavati, dodelovati, dogotavljati.

vollendet dovršen, dodélan, dogotovljen; *fig.* popóln, dovršen.

vollends *adv.* popolnoma, do cela, do čista, do čistega, do konca, do kraja, dokončno.

Vollendung *f.* dokončanje, dovršitév; *fig.* popolnost, dovršenost.

Völlerei *f.* samogoltnost, samopášnost, požrešnost.

vollführen izpeljati (-péljem), *impf.* izpeljevati; ſ. **vollbringen.**

Vollgehalt *m.* polna plača.

Vollgenuſs *m.* popolni užitek, popolno užívanje.

Vollgewalt *f.* polna oblast (-í).

vollgiltig polnoveljavèn; dobér in trdèn.

Vollgiltigkeit *f.* polnoveljavnost.

vollhaltig obsežèn.

Vollheit *f.* polnost, polnota.

Vollhengſt *m.* celák.

völlig *adi.* popóln, poln; *adv.* celo, popólnoma, do čista, do vrha.

volljährig polnoletèn, doletèn.

Volljährigkeit *f.* polnolétnost.

vollkommen *adi.* sovršen, dovršen, popoln; *adv.* zvrhoma, popólnoma, čisto, do čista.

Vollkommenheit *f.* sovršenost, dovršenost, popolnost.

vollkörnig jeklén, zrnat.

Vollkraft *f.* polna moč (-í).

vollkräftig polnomočèn.

volleibig životèn.

Vollmacht *f.* polna oblast (-í); pooblastílo.

Vollmachtsgeber *m.* pooblastílec.

Vollmachtsnehmer *m.* pooblaščenec.

Vollmaß *n.* polna mera.

Vollmond *m.* ščép, polna luna; učep.

vollſtändig poln, popoln.

Vollſtändigkeit *f.* popolnost.

vollſtrecken dopolniti, dovršiti, zvršiti, opraviti, izpeljati (-peljem); *impf.* dopolnjevati, do-, zvrševati, izpeljevati.

Vollſtrecker *m.* zvrševalec.

Vollſtreckung *f.* dopolnitév, zvršba. [be.

Vollſtreckungsclauſel *f.* pristavék zvrš-

vollwichtig polnotežèn, dotežèn, tehtèn, poln.

volljährig polnoštevèn, polnoštevílen, popoln, cel.

vollziehbar zvršèn, zvrśljiv, dopolnjiv.

vollziehen zvršiti, dopolniti, izpeljati (-peljem); *impf.* zvrševati, dopolnjevati.

vollziehend zvrševalèn.

Vollzieher *m.* zvrševalec.

Vollzug *m.* zvršitév, zvršba, zvršetek.

Vollzugsverordnung *f.* zvršitvena uredba.

Vollzugsvorſchrift *f.* zvršitveni ukaz.

Volontär *m.* dobrovoljec.

Volta-Säule *f.* Vóltin stebér.

Voltige *f.* umetni skok. [žér.

Voltigeur *m.* umetni skakalec, volti-

voltigieren umetno skakati (skačem).

Volumen *n.* prostornina, telesnina.

Volummeter, Volumenometer *n.* obimomér.

voluminös obimovít, obsežèn.

von *praep.* od; (vom Orte weg) od, raz, s, z; iz; — wegen zaradi, zbog, zavóljo; — dannen od tod; — innen od znotraj; — welcher Zeit an odkléj; — nun an odsléj, od seh dob, od ob. po seh mal; es iſt — geſtern abends sinóčno je; einer — uns jeden od ob. izmed nas; — Grund aus temeljito; — Herzen gern iz srca rad, prav rad; — neuem iz nova; — rechtswegen po pravu, pravoma, po pravici; — amtswegen uradno, službeno; — ſchönem Wuchſe lepe rasti; blau — Augen modrih očij, modrook; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslužen, poštén, promožen, odličen mož; eine Menge — Briefen množina pisem; ein Freund — mír moj prijatelj; — Brot leben ob kruhu živeti; — etw. ſprechen o čem govoriti.

vonnöthen *adv.* treba; — haben treba biti (je) komu česa.

vor *praep.* pred; (aus, wegen) od; — der Zeit prevred; — einem Jahre lani, lansko leto; — zwei Jahren predlanskim; das iſt mír — allem lieb to mi je nad vse (ljubo); *adv.* prej, pred, popréd.

Vorabend *m.* predvečer; delopúst.

Vorahne *m.* praded.

voralters *adv.* nékdaj.

voran *adv.* spred, sprédaj; (vorwärts) naprej.

vorangehen predujačiti (komu).

vorangehend naprejšnji.
Voranschlag *m.* próračun; den — entwerfen proračun izdelati. [java.
Voranzeige *f.* naprejšnje oznanilo, pro-
Vorarbeit *f.* osnovno od. pričetno delo, priprema, priredba.
voraus *adv.* spredaj, napréd, popréd; zum — zanaprej, prej.
vorausbedenken popred premisliti, *impf.* — premišljevati.
vorausbestimmen popred odločiti od. ustanoviti; *impf.* popred odločevati od. ustanavljati. [čati.
vorausbezahlen naprej od. popred pla-
Vorausbezahlung *f.* predplata, predplačilo.
vorauseilen naprej hiteti.
voraussagen naprej povédati (-vém), *impf.* naprej pripovédati, prerokovati.
vorausschicken popred od. naprej posláti (póšljem), *impf.* — pošiljati.
voraussetzen vzeti (vzamem), *impf.* vzémati, misliti si, domnévati si, domišljevati si; dies vorausgesetzt če je taka, če bo to.
Voraussetzung *f.* domnéva, pogoj; unter der — pod pridržkom da, s tem pogojem. [vidno.
voraussichtlich *adv.* prevídoma, pred-
vorauszahlen s. vorausbezahlen.
Vorbau *m.* predzidje.
vorbauen predzidati; (verhüten) preubraniti, pred odvrniti; *impf.* preubranjevati, pred odvračati.
Vorbedacht *m.* premíslek; nakana; m. — s premiselkom, navlašč, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.
vorbedächtig premišljen, previděn, oprezěn.
Vorbedeutung *f.* známenje, predznamenje; slútnja.
Vorbedingung *f.* pogoj.
Vorbegriff *m.* prvi pojěm.
Vorbehalt *m.* pridržěk, pridržáj, izvzetěk.
vorbehalten pridržati (-držim) si, izvzeti (-vzamem) si; *impf.* pridrževati si, izvzemati si; izgovoriti si.
vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.
vorbei *adv.* mimo; tik; es ist — proč je, po njem je.
vorbeigehen mimo iti (grem).
vorbeisein preteči (-tečem), preiti (-idem), miniti.
vorbereiten pripráviti, pripremiti; *impf.* pripravljati, pripremljati.
Vorbereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripréma; Vorbereitungs- pripravljalni.
Vorbereitungsschule *f.* pripravljalna šola, pripravljalnica.
Vorbereitungswissenschaft *f.* pripravljalna veda.
Vorberge *pl.* predgorje; podgorje.
Vorbericht *m.* naprejšnje oznanilo; predgovor.
Vorbescheid *m.* poklíc od. poziv pred gosposko.
vorbescheiden pred gosposko poklicati (-kličem) od. pozvati (-zovem).
vorbeten (naprej) moliti.
Vorbeter *m.* molilěc, predmolilěc.
vorbeugen odvrniti, ubraniti, preubraniti, zabraniti, v okom priti (pridem) čemu, ogniti se čemu; *impf.* odvračati, ubranjevati, ogibati (-gibljem) se.
Vorbild *n.* vzgled, vzor.
vorbildlich vzgleděn, vzorěn.
Vorbildung *f.* prva omika.
Vorbitte *f.* predprošnja, prošnja za —
vorbitten prositi za koga.
Vorbote *m.* naznanjevalěc, napovedovalěc, napovedník; (ein lebloser —) napoved (-i), znamenje.
vorbringen izreči (-rečem), razložiti; *impf.* govoríti, razlágati.
Vorburg *f.* predgrádje. [pušč.
Vordach *n.* pristrešěk, pristrešje, na-
vorder prednji, sprednji.
Vorderarm *m.* podlahti *pl.*, predramje.
Vorderbrust *f.* predprsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergestell *n.* plužje, plužne *pl.*, plužniki *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji od. prvi člen; (milit.) prva vrsta.
Vordergliedmaßen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, ospredje, prednja stran (-i).
vorderhand *adv.* za zdaj.
Vorderhand *f.* zapéstje, šaka (jerbokr.)
Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena).
Vorderhaus *n.* sprednja hiša; predarje.
Vordermann *m.* prédnik.

rſatz *m.* prorek.
rſeite *f.* pročélje, čelo.
rſitz *m.* spredȵi sedež.
rſte najprednji. [kljun.
rtheil *n.* spredȇk; (des Schiffes)
rzahn *m.* prednják.
ingen naprej dreti (derem) od.
rodirati, napredovati.
ten požuriti se; pohiteti (na-
(zuvorkommen) prehiteti, pre-
ečem); *impf.* prehitevati, pre-
(ſich übereilen) prenagliti se.
lig prenagȇl.
ligkeit *f.* prenaglost.
ngenommenheit *f.* (vorgefaſſte
g) prevzétost, preusvojeno

tern *pl.* praroditelji *pl.* [titi.
upfinden predčútiti, že pred ču-
upfindung *f.* predčutje; ſ. Ahnung.
thalten pridržati (-držím), za-
skrátiti, u-, pritrgati; *impf.*
lrževati, kratiti, u-, pritrgovati.
innerung *f.* napominjanje, na-

ſt *adv.* najpred, najprej, naj-
ajprvo, pred vsem drugim.
wähnt pred imenovan, gori
n, napominan.
zählen práviti, pripovédati, pri-
záti.
hr *m.* prédnik.
hren (im Fahren zuvorkommen)
i, pretéči (-tečem); der Wagen
efahren voz se je pripeljal; er
r und die Andern nach on se
vozil, a ostali za njim.
ll *m.* slučáj, pripetljej, primer-
kljúčba.
llen pasti (padem) pred kaj,
pasti; (ſich ereignen) prigoditi,
i se, primeriti se, nakljúčiti se;
ripetovati se, primerjati se, na-
se.
llenheit *f.* prigóda, zgoda.
ſten- predpóstni. [hajati.
den najti (najdem), *impf.* na-
t *f.* začetȇk plime, prva plima.
rdern pozvati (-zovem) od. po-
red sé (pred sodišče); *impf.*
, povábljati —.
rderung *f.* poziv, povabilo.

Vorfrage *f.* prvotno od. prvo vpra-
šanje.
vorführen privesti (-vedem), dovesti,
pripeljati (-peljem) pred koga; *impf.*
pripeljavati. [skazovanje.
Vorführung *f.* dovòd, pripeljánje;
Vorführungsbefehl *m.* povelje, da se
kdo pri-, dovede od. pripelje.
Vorgang *m.* postopȇk; (Verlauf) tek;
(Ereigniß) dogodljej, dogodba.
Vorgänger *m.* prédnik, predhodnik,
vodnik.
vorgängig prednji, predhoden.
vorgeben položiti, dejati (dem u. de-
nem) od. dati (dam) pred koga; *impf.*
pokládati, devati (devam u. dovljem),
dajati (dajem); (vorausgeben) naprej
dati; prvi dati; (angeben) trditi; eine
Krankheit — delati se bolnega, izmis-
liti si bolezȇn.
Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rt.
vorgeblich namišljen.
vorgefaſst domišljen, umišljen; eine
—e Meinung ſ. Voreingenommenheit.
Vorgefühl *n.* predčútje.
vorgehen naprej iti (idem u. grem);
napredovati; (übertreffen) preiti (-idem),
pretéči (-tečem), prehiteti, preseči (-se-
žem); *impf.* pretekati, presegati; (ge-
ſchehen) zgoditi se, dovršiti se; *impf.*
goditi se, vršiti se; (verfahren) postopati.
Vorgehen *n.* počétje; postópanje.
vorgehend prejšnji, predhoden.
vorgenannt gori imenovan.
vorgeſchichtlich predzgodovinski.
Vorgeſchmack *m.* predkus.
Vorgeſetzte *m.* predstójnik.
vorgeſtern *adv.* predvčeraj, pred več-
rajšnjim, pred včeranjim; — abends
pred sinočnjim.
Vorgiebel *m.* nastrešȇk, pričelje.
vorgreifen prvi od. poprej seči (se-
žem), predseči; *impf.* predsezati v —;
vplétati se v —, poségati v —, vtikati
(-tičem) se, vrivati se v —.
vorhaben na misli od. v mislih iméti
(imám), misel koga biti (je), namenjen
od. nakanjen biti (sem), misliti, me-
niti, naklépati, namérjati; (vor ſich)
pred seboj imeti (imám).
Vorhaben *n.* mišȇl (-i), namera, na-
kana, naklép.

Vorhalle *f.* veža, preddurje.
vorhalten pred koga kaj držati (-im); (ein Vergehen) očitati, oponašati.
Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvenstvo; die — haben (im Kartenſp.) prvi biti (sem).
vorhanden pričujoč, gotov, pri rókah.
Vorhang *m.* zastor, zavesa, zagrinjalo.
vorhängen zastréti (-strem), zavesiti, obesiti pred kaj; *impf.* zastirati, zavešati, obešati pred kaj.
Vorhängſchloſs *n.* viseča ključavnica, [žabica.
Vorhaus *n.* ſ. Vorhalle.
vorher *adv.* pred, popred, prej, poprej, pred tem; kurz — otódi, ravnokar, málo prej.
vorherbeſtimmen naprej od. popred odločiti, *impf.* — odlóčati.
vorherempfinden že prej občutiti.
vorhergehend prejšnji, predhoděn.
vorherig prejšnji, poprejšnji.
vorherrſchen nadvládati, premagovati; (überwiegen) pretézati; d. Ebene herrſcht vor največ je ravnega svetá.
vorherrſchend pretežèn. [prerokovati.
vorherſagen pred povédati (povém);
Vorherſagung *f.* prerokovanje.
vorherſehen previdéti.
Vorherſehung *f.* previdnost.
vorherverkündigen popred naznaniti, *impf.* — naznánjati.
vorherwiſſen poprej védeti (vem).
vorhin *adv.* ſ. vorher.
vorhinein *adv.* ſ. voraus.
Vorhof *m.* preddvor, pridvor; (im Ohr) pridvorèk, naton.
Vorhölle *f.* predpekèl.
Vorhut *f.* (na)prednja straža.
vorig prejšnji, poprejšnji; —es Jahr lani, lansko leto, preteklo leto.
Vorjahr *n.* lansko od. preteklo leto.
vorjährig lanski.
Vorkammer *f.* des Herzens srčni pridvor, predsrdje.
Vorkauf *m.* prekup.
Vorkäufer *m.* prekupèc.
vorkehren napraviti, pripraviti, potrebno preskrbéti; *impf.* na-, pripravljati, potrebno preskrbljevati.
Vorkehrung *f.* priprava, naredba.
Vorkenntnis *f.* pripravljálno znanje, osnovna vednost.
Vorkirche *f.* lopa.
vorkommen koga prehitéti od. preteč (-tečem); *impf.* prehitati, pretekati (ſich ereignen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; *impf.* primerjati se (ſich vorfinden) nahajati se, biti (sem), bivati, dobiti se, dobivati se.
Vorkommnis *n.* prigoda, prigodek.
vorladen povabiti, poklicati (-kličem) od. pozvati (-zovem) pred koga; *impf.* povabljati, pozivati. [zivnica.
Vorladung *f.* poziv; **Vorladungs-**
Vorlage *f.* predloga; *(chem.)* (Auffangegefäß) kápalica.
Vorland *n.* (Deichbau) predzemlje.
vorlängſt *adv.* nedavno, pred kratkim.
Vorlaſs *m.* samotòk, samomaščina.
vorlaſſen pred koga pustiti, *impf.* — púščati.
Vorlauf *m.* ſ. Vorlaſs.
vorlaufen koga pretéči (-tečem).
Vorläufer *m.* predhodnik, sprednik.
vorläufig predhoden, predbežen, sprednji, poprejšnji; (vorbereitend) pripravljalen; (zeitweilig) začasen; adv. popréd, poprej, začasno, za sedaj.
vorlaut preglasèn; brzorèk, prenagel v govoru, brzoustèn; predrzèn; — jemand segati (komu) v besedo.
Vorleben *n.* dosedanje od. poprejšnje življenje.
Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzorec.
Vorlegelöffel *m.* vélika žlica.
vorlegen predložiti, pred koga položiti; *impf.* predlagati, — polagati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašanje nastáviti.
Vorleger *m.* predlagalec, predložitelj.
Vorlegeſchloſs *n.* žábica, viseča ključavnica, lokét.
vorleſen brati (berem) od. čitati komu kaj; pročitati.
Vorleſer *m.* bralec, čitalec, čitatelj, predčitatelj.
Vorleſung *f.* branje, čitanje; (Lection) uk, lekcija, predavanje; — halten predavati.
vorletzte predzadnji, predposledni.
vorleuchten svetiti; mit gutem Beiſpiele — dobèr vzgled dajati (dajem) komu v dobèr vzgled biti (sem).

vorlieb *adv.* za ljubo.

Vorliebe *f.* posebna ljubezēn (-i); pristrastje; mit — ſich womit beſchäftigen posebno rad se s čim pečati.

vorliegen ležati (-ím) od. biti (sem) pred čim.

vorliegend pred (nami) ležéč, pričujoč, navzóč; der —e Fall sedanji od. ta slučaj.

vorlügen komu lagati (lažem); nalagati komu kaj.

vormachen kaj pred čim napraviti, *impf.* — napravljati; zagraditi, zadélati; (als Muſter —) komu kaj pokazati (-kažem), pokazati kako se dela; jemd. Poſſen — šale uganjati s kom; jemd. einen blauen Dunſt — slepiti koga s čim, mamiti ga.

Vormagen *m.* prednji želodec, želodčič.

vormalig nekdanji, nekdajšnji, poprejšnji, bivši.

vormals *adv.* nekdaj; prej, poprej.

Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzidje.

Vormerkbuch *n.* beležna knjiga; ins — eintragen v beležno knjigo zaznamenati, zapisati (-pišem), zabeležiti; *impf.* — zaznamenávati, zapisávati, zabeleževati.

vormerken zabeležiti, zaznamenati, zapisati (-pišem); *impf.* beležiti, zaznamenavati, zapisavati.

Vormerkung *f.* beléžba, zabeleženje, zaznamenilo, zaznamēk; Vormerkungs- beležni, zabeležni, zaznámni.

Vormittag *m.* predpoludne (-dneva), dopoludne, dopoldne, dopoldan.

vormittägig pred-, dopoldanji, predpoldnevēn.

vormittags *adv.* (des Vormittags) dopoldne, predpoldnem.

Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, mala júžina, predpóldnica.

Vormittagsgottesdienſt *m.* dopoldanja služba božja.

Vormitternacht *f.* predpolnočje.

vormitternächtig podpolnočēn.

vormitternachts *adv.* pred polnočjo.

Vormund *m.* váruh, skrbnik, jerob; jemanden als — erwählen, — beſtellen komu váruha odbrati (-berem), — postáviti.

Vormundſchaft *f.* varstvo.

vormundſchaftlich várstven.

Vormundſchafts- varstveni.

Vormundſchaftsangelegenheit *f.* varstvena od. sirotinska zadeva.

Vormundſchaftsgelder *pl.* varstveni od. sirotinski denarji.

vorn, vorne *adv.* spred, spredej; von — od spredej, spredej; von — anfangen od kraja začeti (-énem); von — her že od začetka, že v začetku; nach — zu k prednjemu koncu.

vornächtig sinočēn.

Vornahme *f.* započetek, započetje, opráva; — einer Prüfung izpitovanje; — einer Unterſuchung preiskavanje; — des Zeugenverhöres zaslišavanje prič; ſ. das Vornehmen.

Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.

vornehm imenitēn, odličēn, plemenit, blagorodēn; gosposki; ein —er Mann imenitnik, plemenitnik; —e Leute velika gospoda *coll.*; — thun imenititi se, imenitno (moško, gosposko) se nositi od. držati (-ím); (im üblen Sinne) bahati se, šopiriti se; das Vornehmſte dabei iſt poglavitna reč pri tem je.

vornehmen započeti (-énem), opraviti; eine Schürze — predpásati (-pašem) se; eine Unterſuchung — preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; Zeugen — priče zaslišati (-slíšim), *impf.* — zaslševati; (befragen) izprašati, izpitati; *impf.* izpraševati, izpitovati; ſich — nameníti se, nakaníti, skleníti.

Vornehmen *n.* namera, nakana, sklep; ſ. Vornahme.

vornehmlich *adi.* izvrstēn, osobit; *adv.* osobito, posebno, zlasti.

Vornehmthuerei *f.*, **Vornehmthun** *n.* bahanje, šopirjenje.

vorneigen (ſich) nakloníti (se), pripogníti (se).

Vorplatz *m.* (vor einem Hauſe) predhišje; prednje mesto. [ža.

Vorpoſten *m.* predstráža, prednja stra-

Vorprüfung *f.* predskušnja.

Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost imeti (imam) od. prednji biti (sem). [množina.

Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obilica,

vorräthig gotov, v zalogi; das —e Geld kar je denarja; alles —e Getreide verkaufen vse žito, kar ga je, prodati (-dam), vso žitno zalogo prodati; es ist nichts mehr — ni nič več, vse je pošlo od. poteklo.

Vorrecht *n.* predpravica, prednost.

Vorrede *f.* predgovor.

Vorredner *m.* predgovornik.

Vorreife *f.* preranost.

vorreifen prerano dozoreti, *impf.* — dozorevati.

vorreiten jezditi pred kom; (ihm im Reiten zuvorkommen) prejezditi koga.

Vorreiter *m.* predjezdec.

vorrichten pripraviti, napraviti, pristrojiti; *impf.* pri-, napravljati, pristrojevati.

Vorrichtung *f.* priprava, naprava.

vorrücken *intr.* naprej pomakniti se, *impf.* pomikati (-mikam od. -mičem) se; napredovati; *tr.* pri-, pomakniti; *impf.* pri-, pomikati; s. vorwerfen; vorgerücktes Alter visoka starost; im vorgerückten Alter na stare dni, v visoki starosti.

vorrufen pred se poklicati (-kličem), pozvati (-zovem); *impf.* pozivati.

Vorrufung *f.* poziv.

vorsagen narekovati.

Vorsatz *m.* sklep, trdna misěl (-i); (böser) nakana, naklep; (gramm. = Vordersatz) prorek; einen — fassen skleniti, *impf.* sklepati; seinen — ändern premisliti se, *impf.* premišljati se; mit — nalašč, navlašč.

vorsätzlich *adi.* umišljen, nakanjen, premišljen, s premiselkom; *adv.* hótoma, védoma, nalašč, s premiselkom.

Vorschau *f.* prvi ogled.

vorschauen gledati, štrleti, moleti izpod od. iznad česa.

Vorschein *m.*, zum — kommen prikazati (-kažem) se, pokazati se, na svetlo od. na dan priti (pridem); *impf.* prikazovati se, na svetlo od. na dan spraviti, obelodaniti.

vorschieben pred kaj poriniti, *impf.* — porivati; den Riegel — zapahniti, z zapahom zapreti (-prem); *impf.* zapahovati, z zapahom zapirati; d. Stiefel — poddélati.

vorschießen *intr.* švigniti, šiniti, pa[illegible]niti; *impf.* švigati (izpod česa); (von Pflanzen) pognati (-ženem), *impf.* pogánjati; *tr.* (Geld —) založiti koga s denarjem, *impf.* zakladati —.

Vorschlag *m.* predlog, nasvět; einen — machen predlágati, nasvetovati; *(mus.)* prednotka; s. Verschlag.

vorschlagen *intr.* (v. d. Wage) premahniti; *impf.* premahovati, prevagovati; *tr.* predlagati, nasvetovati.

Vorschmack *m.* duh, dušěc, oslast.

vorschreiben predpisati (-pišem), *impf.* predpisovati; zapovedati (-vem), ukazati (-kažem), veleti; *impf.* zapovedovati, ukazovati, velévati; (im Buche) zapisati, zaznamovati; *impf.* zapisovati.

vorschreitend postopěn, progresivěn; (fortschrittlich) napredujoč, napreděn.

Vorschrift *f.* predpis; (Gebot) zapoved (-i), ukaz, povélje.

vorschriftsmäßig po predpisu, po zapovedi, povelju primerěn.

vorschriftswidrig proti predpisu, — zapovedi, ukazu nasprotěn.

Vorschub *m.* speh; (Unterstützung) pomoč (-i), pripomoč (-i), podpora; — leisten pripomoči (-morem), pomágati, podpirati; (b. Unterschleif) potuho dati (dam), *impf.* — dajati (dajem).

vorschuhen poddélati, okápiti, ogláviti, podšiti (-šijem), podstrojiti.

Vorschuhung *f.* oglavje, podšiv.

Vorschule *f.* pripravljalnica, osnovna šola.

Vorschuss *m.* prvi strel; (Most) samotòk, samomaščina; (Vorrath) zalóga; (Vorzahlung) predplača, predujém; Vorschuss- založni.

Vorschusscasse *f.* zalóžnica, posojilnica.

Vorschussgelder *pl.* založni denarji *pl.*

vorschussweise *adv.* predplačno.

vorschützen v bran držati (držim), braniti se —, zaslánjati se s čim; *fig.* izgovárjati se s čim, izgovore delati.

vorsehen previdéti, preskrbeti, oskrbeti; sich — varovati se, paziti; (mit etwas) preskrbeti se, privideti se; *impf.* preskrbovati se od. preskrbljevati se.

Vorsehung *f.* previdnost.

vorsetzen pred koga postaviti, predpostaviti; *impf.* — postavljati, pred-

postavljati od. predstavljati; ſich — skleniti, namériti se, nameniti se.

Vorſetzung *f.* predstava.

Vorſicht *f.* previdnost, opreznost; — Gottes previdnost božja.

vorſichtig previdèn, oprezèn.

vorſichtshalber *adv.* iz previdnosti; zaradi večje varnosti.

Vorſichtsmaßregel *f.* oprezna naredba.

Vorſilbe *f.* predpónka; prednji zlog.

vorſingen peti (pojem), predpevati; zapeti komu.

Vorſitz *m.* predsedstvo, prvo mesto; den — führen predsedovati, predsednik biti (sem). [führen.

vorſitzen pred kom sedeti; ſ. Vorſitz

Vorſitzende *m.* predsednik.

Vorſommer *m.* predpoletje, predletje.

Vorſorge *f.* skrb (-i).

Vorſpann *m.* u. *f.* pripréga, prevòj, doprega, sprema; auf — gehen na spremo iti (-idem), *impf.* — hoditi.

vorſpannen pripreči (-prežem), *impf.* pripregati, priprezati; ſ. einſpannen.

Vorſpannehmer *m.* prepréžni najemnik.

Vorſpanner *m.* prepréžnik.

Vorſpanns- prepréžni.

vorſpiegeln koga mamiti od. slepiti, z obljubami pitati.

Vorſpiel *n.* predigra.

vorſpielen zaigrati; (mit einer Flöte) zapiskati; (mit der Violine) zagosti (-godem).

vorſprechen narekovati; (für jmdn.) zagovarjati koga; (ſich melden) oglasiti se, zglasiti se.

vorſpringen skakati (skačem) pred kom; (vorwärtsſpringen) naprej skočiti; *fig.* (vorragen) izpod —, iznad česa moléti od. štrleti; e. —der Winkel napuščen kot.

Vorſprung *m.* naprednji skok, skok naprej; einen — vor jemd. gewinnen prehiteti —, preteči (-tečem) —, preseči (-sežem) koga; (vorſpringende Theile) jezik, krmol, krmulja, umol, rilec; (beim Hauſe) napušč, izstop; — des Bienenſtockes jezik, polica; (Vorragung) štrlina; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von ſelbſt ausfallende Getreide) osipek; *fig.* prednost, predstvo.

Vorſtadt *f.* predmestje.

vorſtädtiſch predmestèn.

Vorſtand *m.* predstójnik, glavar, načélnik; (Würde) predstojništvo, glavárstvo.

Vorſtandsſtellvertreter *m.* predstojnikov od. glavarjev namestnik.

vorſtechen večji biti (sem), odlikovati se pred kom; (hervorſtechen) v oči biti (bijem), — bosti (bodem).

vorſtecken pred kaj vtakniti, *impf.* — vtikati; ſich — nakániti, skleniti.

Vorſtecknadel *f.* búcika, naprsna igla.

Vorſtecknagel *m.* osnik, vojnik, lunèk; opleněk; igla, iglica, svornik.

vorſtehen predstojnik od. načelnik biti (sem), načelovati.

Vorſteher *m.* ſ. Vorſtand.

Vorſteherin *f.* predstojnica, načelnica, glavarica.

Vorſtehhund *m.* ptičar.

Vorſtellbarkeit *f.* pomiselnost.

vorſtellen pred koga kaj postaviti, *impf.* — postavljati; jmd. etwas — predstaviti komu kaj, predložiti, dejati (denem) kaj pred koga; *impf.* predstavljati, predlagati; pred oči postaviti, predóčiti, opomniti; *impf.* pred oči staviti, predočevati, opominjati; e. Fremden ſeinen Bekannten — tujca predstaviti svojim znancem; jmd. dem Könige — voditi koga pred kralja; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati od. razlagati komu korist česa; (repräſentieren) namestovati; (Einwendungen machen) ugovarjati; ſich — predstaviti se; (ſich denken) pomisliti, *impf.* pomišljati kaj, misliti si, predočevati si kaj; dies ſtellt ſich auf gleiche Weiſe vor to se jednako kaže; ich ſtelle mir die Sache ſo vor to reč si tako mislim; das hätte ich mir nie vorgeſtellt tega bi si ne bil nikoli mislil od. nadejal; ſtelle es ihm deutlich vor razločno mu povej.

Vorſtellung *f.* predstáva; (Gedanke) misél (-i), pomisél (-i), predstava, predóčba; (Theater—) predstava, gledišèna igra; (Erinnerung) spomin.

Vorſtellungskraft *f.* pomislivost.

Vorſtellungskreis *m.* ſ. Ideenkreis.

Vorſtoß *m.* napustèk.

vorſtoßen (vorwärtsſtoßen) potisniti, porinīti, naprej pahniti; *impf.* potiskati, porivati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (b. d. Schneidern) obrobiti, obšiti (-šijem) s čim (ki ima drugo barvo).

vorſtrecken pomoliti, naprej stegniti; *impf.* pomáljati, naprej stezati; (leihen) za nekaj časa posoditi, *impf.* — posójati, — posojevati, založiti koga s čim. [uk.

Vorſtudium *n.* pripravljalni od. osnovni

Vortänzer *m.* kolovodja, prvi plesalec.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), hasen (-i), hasek; (Gewinn) dobiček, obrest (-i); — bringen koristiti, hasniti, priditi, pridovati, ugajati, goditi; auf ſeinen — ſehen vodo obračati na svoj mlin; ſeinem Feinde d. — abgewinnen od. ablaufen sovražnika prekositi od. prehiteti.

vortheilhaft koristen, hasnovit, hasniv, prospešen; — bekannt na dobrem glasu.

vorthun (eine Schürze) predpasati (-pašem), *impf.* predpasovati; d. Riegel — zatakniti, zapahniti; *impf.* zatikati, zapahovati.

Vorthür *f.* vnanje od. prednje duri *pl.*

Vortrab *m.* prednja četa od. straža, predvoj.

Vortrag *m.* govor, besedovanje; ein akademiſcher — predávanje; einen — halten predávati; einen guten — haben dobro predavati; (im Singen) dobro peti (pojem) od. pévati; (im Lehren) predavanje, učba.

vortragen nesti (nesem), nositi pred kom; einem e. Laterne — svetiti komu; (lehren) učiti, predavati, razlágati, razkládati; (e. Tonſtück) izvesti (-vedem), *impf.* izvajati, igrati, gosti (godem), piskati u. ſ. w. [nost.

Vortragskunſt *f.* govorništvo, govor-

vortrefflich izvrsten, izborèn.

Vortrefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.

vortreten naprej stopiti; (vor jmd. treten) pred koga stopiti; izmed srede stopiti.

Vortritt *m.* prédnost; ſie kamen unter — des Großvaters prišli so z dedom na čelu.

Vortuch *n.* predpás, predpásnik, zastor.

vorüben provéžbati.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen preiti (-idem), mi iti; miniti, preteči (-tečem); i prehajati, mimo hoditi; minjevati.

vorübergehend *adj.* mimogredoč; a časèn; *adv.* mimogredé; začasno.

Vorübung *f.* provežba.

Voruntersuchung *f.* začetna preiska

Vorurtheil *n.* predsodek.

vorurtheilsfrei brez predsodkov.

Vorvater *m.* ded.

vorvorjährig predlánski.

vorvorletzte predpredzadnji.

Vorwahl *f.* prva volitev.

vorwalten premoči (-morem), *imp* premagovati, predstvoriti, zvonec s siti, gospodariti.

Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; un dem —e izgovarjaje se, z izgovor unter dem —e der Freundſchaft p plaščem prijateljstva; einen — nch izgovarjati se s čim.

Vorwand *f.* pročélje, prednji zid.

vorwärts *adv.* naprej, dalje.

vorwärtsbringen unapréditi kaj, a prej spraviti.

vorwärtsgehen napredovati.

vorweg *adv.* izpred (koga).

vorwegkaufen prekupiti, *impf.* p kupovati.

Vorwehen *pl.* popadki *pl.*, predbol

vorweinen jokati (jokam od. joče pred kom.

vorweiſen pokázati (-kažem), *imp* pokazovati.

Vorweiſer *m.* pokazovalec.

Vorwelt *f.* prasvet, predpotopni sv

vorweltlich prasvetèn, predpotop

vorwenden ſ. vorſchützen.

vorwerfen vreči (vržem), *impf.* v tati (méčem) pred koga; (vorrück očitati, oponášati, predbacivati.

Vorwerk *n.* pristava; (mil.) predv gradba; vnanje ozidje.

vorwiegen pretegovati, premagova prevagovati.

Vorwiſſen *n.* znanje, vednost; ohn mein — brez moje vednosti od m jega znanja.

Vorwitz *m.* radovednost, sničavost.

vorwitzig radovedèn, sničav.

Vorwort *n.* predgovor; (gramm.) predlog; (Verhältniswort) razmérnik.
Vorwurf *m.* oponòs, ukòr, očitèk; ſ. a. Gegenſtand.
vorwurfsvoll oponošèn.
vorzählen šteti (štejem); prešteti, *impf.* prešteváti komu kaj.
Vorzeichen *n.* predznak; znamenje.
vorzeichnen narísati (-rišem) komu kaj; (beſtimmen) označiti, naznačiti.
vorzeigen pokazati (-kažem), *impf.* pokazovati.
Vorzeiger *m.* pokazovalèc.
Vorzeit *f.* starodavnost.
vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni, nekdaj.
vorzeitig (vor der Zeit) prezgodnji, [prerán.
vorzeitlich starodavèn.
vorziehen (hervorziehen) izvleči (-vlečem); den Vorhang — zastréti (-trem) z zastorom; (höher ſchätzen) čemu prednost dati (dam) pred drugim, *impf.* — dajati (dajem); kaj bolj ceniti od. čislati od drugega, kaj nad kaj staviti.
Vorzimmer *n.* prednja soba.
Vorzug *m.* prednost, prvstvo; ſeine Vorzüge njegove vrline; mit — z odliko, z najboljšim uspehom; — haben prekositi koga, odlikovati se pred drugimi.
vorzüglich *adi.* odličèn, izborèn; posebèn; *adv.* odlično; posebno, sosebno, izvlasti, zlasti.
Vorzüglichkeit *f.* odličnost, izbornost.
Vorzugsclaſſe *f.* odlični red.
Vorzugsſchüler *m.* odličnjak.
vorzugsweiſe *adv.* posebno, sosebno.
votieren glasovati.
Votierung *f.* glasovanje.
Votiv *n.* obljuba, zaobljuba.
Votivkirche *f.* votivna od. zaobljubna cerkèv.
Votum *n.* glas (-ú).
Vulcan *m.* ognjenik, vulkan.
vulcaniſch ognjeniški, ognjebljuvèn, vulkanski.
vulcaniſieren vulkanizovati, razpáliti.
Vulgata *f.* od papeža potrjeni prevod sv. pisma, vulgata.
vulgo *adv.* po domače, obično.

W.

Wabe *f.* sat; *coll.* satovje.
wach budèn, vzbujen, vzdramljen; (wachend) bdeč, čujoč; — ſein bdeti, čuti (čujem); — werden buditi se, dramiti se; vzbuditi se, vzdramiti se.
Wach- stražni.
Wachcorps *n.* stražarstvo, stražni zbor.
Wachdienſt *m.* straža, stražitèv, stráženje.
Wache *f.* straža; — halten na straži biti (sem), stražiti; auf die — ziehen na stražo iti (idem u. grem); —n ausſtellen postaviti stražo; — ablöſen izmeniti stražo.
wachen bdeti, čuti (čujem), čuvati; (über etwas) bdeti, čuti nad čim, paziti na kaj, kaj na skrbi imeti (imám); die ganze Nacht — vso noč prečuti; ſ. bewachen.
Wachen *n.* bdenje, čuvanje.
Wachfeuer *n.* stražni ogènj.
Wachgeld *n.* stražnina.
wachhabend stražèn, na straži.
Wachhaus *n.* stražnica, stražarnica.
Wachholder *m.* brin, brina; in Kärnt. smrlin, smolovèc; *coll.* brinje, smolje; Wachholder- brinov, brinjev.
Wachholderbeere *f.* brinovica, brinova jagoda.
Wachholderbranntwein *m.* brinovèc, brinjevèc; borovička.
Wachholderdroſſel *f.* borovnjak, brinovka, branjug.
Wachmeiſter *m.* ſ. Wachtmeiſter.
Wachparade *f.* ogled straže, stražna parada.
Wachpoſten *m.* (Perſon) straža; (Ort) stražišče.
Wachs *n.* vosèk; aus — voščèn; mit — überziehen povoščiti; Wachs- voščev, voščèn.
Wachsabdruck *m.* voščev odtisk, voščeva tiskanica.
wachſam pazèn, pazljiv, čuvit, skrbèn, stražljiv.
Wachſamkeit *f.* pazljivost, čuvitost.

wachsartig vosku podobĕn, voskovit.
Wachsbleiche *f.* voščeno belilo.
Wachsblume *f.* voščeni cvet.
wachsen rasti (rastem u. rasem); dorasti; ein wenig — porasti; zrasti; (auseinander) razrasti; *impf.* razrastati; (sich mehren) množiti se, širiti se; razmnožiti se, razširiti se; gewachsen sein kos od. zagomĕc komu biti (sem).
Wachsen *n.* rast (-i), rastenje.
wachsend rastĕn, rašč, raščav.
wächsern voščen, od voska.
Wachsfabrik *f.* voščarnica. [bakla.
Wachsfackel *f.* voščena plamenica od.
Wachsfarbe *f.* voščena barva. [nica.
Wachskerze *f.* voščena sveča, vošče-
Wachsleinwand *f.* povoščeno platno.
Wachslicht *n.* s. Wachskerze.
Wachspflaume *f.* rumena sliva.
Wachsstock *m.* voščenica, voščev svitĕk.
Wachsthum *n.* rast (-i), rašča, rastilo.
Wachstube *f.* stražarnica.
Wachtel *f.* prepelica; podpodák, podpodánka, podpodica, podprda; Wachtel= prepeličji.
Wachtelhund *m.* prepeličar. [star.
Wachtelkönig *m.* prdalĕc, kosĕc, hra-
Wachtelschlag *m.* prepelevanje (pet pedi). [let.
Wachtelstrich *m.* prepeličji let od. pre-
Wachtelweizen *m.* *(Melampyrum nemorosum)* višnjavĕc; *(Mel. arvense)* poljski črnivĕc.
Wächter *m.* stražar, stražnik, čuvaj, čuvar, varuh; —in *f.* stražarica, čuvarica, čuvajka.
Wachtmeister *m.* nadstražnik, stražmeštĕr. [šče.
Wachtthurm *m.* stražni stolp, straži-
wackelig majav, gugav, hlipav, tresoč.
Wackelkopf *m.* tresoglavĕc.
wackeln majati se, zibati (-bljem) se, gugati (-gljem) se, hlipati se; (beim Gehen) omahovati, opotekati se.
wacker vrl, jak, korenjaški.
Wade *f.* meča, litka, lidke *pl.*
Wadenbein *n.* piščal (-i).
Wadenmuskel *m.* mečna mišica, riba.
Waffe *f.* orožje; (Vertheidigungsmittel) branilo; Waffen= orožni; vojni, bojni.
Waffenbruder *m.* sobojnik, soborĕc.
Waffenbündnis *n.* vojna zaveza.
Waffendienst *m.* vojaška služba, vo-
jaške vaje *pl.*
waffenfähig sposobĕn za orožje.
Waffengeklirr *n.* rožljanje z orožjem.
Waffengeräth *n.* orožje.
Waffengewalt *f.* bojna od. vojna sila.
Waffenglück *n.* vojna od. bojna sreča.
Waffenkammer *f.* orožnica. [hrup
Waffenlärm *m.* hrup orožja, orožni
waffenlos brez orožja, brezorožĕn.
Waffenpass *m.* orožni list.
Waffenpatent *n.* orožni patent.
Waffenplatz *m.* bojišče, orožišče.
Waffenrock *m.* vojna suknja.
Waffenruhe *f.* premirje.
Waffenruhm *m.* vojna slava. [orožja
Waffenschmied *m.* orožar, izdelovalec
Waffenstillstand *m.* premirje.
Waffenträger *m.* oproda.
Waffenübung *f.* vojaška vaja.
waffnen orožiti; oborožiti.
Wagamt *n.* vagarnica, mestna vaga
wägbar vagljiv, tehtljiv. [vaga
Wage *f.* vaga, tehtnica; (am Wagen
Wagebalken *m.* prečka, gredelnica.
Wagehals *m.* predrznež, predrzn
človek.
Wagemacher *m.* vagar, tehtničar.
Wagen *m.* voz; (Kutsche) kočija; (Lei-
ter—) kola *pl.*; *dem.* vozĕk, voziček
als Sternbild s. Bär.
wagen tvegati, vagati; tvegati se
drzniti se, upati se.
wägen vagati, tehtati; zvagati.
Wagenachse *f.* os (-i), podvoz (-i).
Wagenbaum *m.* svora, sora, razvora
Wagendeichsel *f.* oje (ojesa), ojnice pl.
Wagengeld *n.* voznina.
Wagengeleise *n.* kolovoz, kolovozna
kolotečina, kolomaja.
Wagenkipfe *f.* ročica.
Wagenleiter *f.* lestvica, lojtra, lojtr-
nica; (das Paar) lojtre *pl.*
Wagenlenker *m.* voznik, kočijaš.
Wagennagel *m.* osnik, rednik, zaosnik
Wagenrad *n.* vozno kolo (-esa).
Wagenremise *f.* klonica, kolnica, ko-
larnica.
Wagenschere *f.* gredanica, škarnje pl.
Wagenschmiere *f.* kolomaz.
Wagensperre *f.* zavóra, zavórnica.
Wagensterze *f.* svornica, repica.

train *m.* vozovlak, vozovi *pl.*
ück *n.* vagana reč (-i).
n *m.* vagon, železnocestni voz.
r *m.* kolár; Wagner- kolarski.
rhandwerk *n.* kolarstvo; — be-
kolariti.
rin *f.* kolarica.
rstuhl *m.* kolovrta.
s *n.* odvaga, odvažnost, od-
d. pogumno delo, nevarščina.
ht horicontalĕn, vodoravĕn,
ĕn, neprevesĕn.
ale *f.* važnica.
f. volitĕv, izbor; aus freier —
jno; die — steht ihm frei na
u je; eine — treffen voliti; iz-
Wahl- volilni, izborni, volitveni.
rt *m.* volitĕv; (Schriftstück) vo-
pis.
usschreibung *f.* razpis volitve.
ar izvoljiv, kdor more izvoljen

arkeit *f.* izvoljivost, zmožnost
iti (sem).
erechtigt kdor ima pravico vo-
avičen voliti.
erechtigte *m.* upravičeni volilĕc.
esprechung *f.* dogovor o volitvi.
ezirk *m.* volitveni okraj.
ruder *m.* pobratim. [bratstvo.
ruderschaft *f.* pobratimstvo, po-
ertificat *n.* volitveno potrdilo.
n voliti; izvoliti, izbrati (-be-
npf. izbirati.
r *m.* volilĕc; —in *f.* volilka.
rclasse *f.* volilski razred.
risch izbirčĕn, kočljiv.
rliste *f.* volilski imenik.
ihig s. wählbar.
ürst *m.* izborni knez. [vina.
ürstenthum *n.* izborna kneže-
esetz *n.* volilni zakon, volilna

andlung *f.* volitĕv, izbiranje.
örper *m.* volilni zbor.
iste *f.* imenik volilcev.
mann *m.* volilĕc.
rt *m.* volitveni kraj, volišče.
eriode *f.* volilna doba.
latz *m.* bojišče, bojevališče.
rotokoll *n.* volilni od. volitveni

Wahlrecht *n.* (actives) pravica izbora od. volitve, volilna pravica; (passives) pravica izvoljivosti, pravica izvoljen biti.
Wahlreich *n.* izborna država.
Wahlschwester *f.* posestrima.
Wahlspruch *m.* poslovica, geslo.
Wahlstimme *f.* glas (-ú).
Wahltag *m.* dan volitve, volilni dan (dneva). [litvi.
Wahlumtriebe *pl.* spletke *(pl.)* pri vo-
Wahlurne *f.* volitvena posoda.
Wahlversammlung *f.* volilni zbor, shod volilcev. [nost.
Wahlverwandtschaft *f.* izborna sorod-
Wahlzettel *m.* volitveni list.
Wahlzimmer *n.* volilnica.
Wahn *m.* blodnja, blodna misĕl (-i); dozdevĕk, domišljava.
wähnen meniti, domišljati si, krivo od. napak soditi.
Wahngebilde *n.* blodnotvorje.
Wahnglaube *m.* prazna vera.
Wahnsinn *m.* blodnja, blodnomislije, brezumje; blaznost.
wahnsinnig blodnomiseln, brezumĕn; blazĕn, zmešane pameti.
Wahnsinnige *m.* brezumnik; — *f.* brezumnica. [nenost.
Wahnwitz *m.* prismojenost, prismuk-
wahnwitzig prismojen, prismuknen.
wahr *adi.* prav, resničĕn, istin, istinit; (treu) zvest, verĕn; *adv.* res, zares; für— res da; nicht — kaj ne? ali ne? für — halten verovati, verjeti (verjamem); — sprechen resnico govoriti; so — mir Gott helfe tako mi Bog pomagaj! tako mi Boga!
wahren hraniti, varovati.
währen trpeti, trajati, biti (sem).
während *praep.* za, o, ob; — des Krieges ob vojski; — der Regierung Maria Theresias za Marijo Terezijo; — der Mahlzeit med obedom; *coni.* dokler, med tem ko; *adi.* trpèč, trajajoč, trpežĕn.
wahrhaft prav; (wahr) resničĕn, istin, istinit.
wahrhaftig *adi.* resničĕn, zaresĕn, prav, pravcat; *adv.* resnično, zares, res.
Wahrhaftigkeit *f.* resničnost, istinitost.
Wahrheit *f.* resnica, istina.

Wahrheitsfreund *m.* resnicoljub.
wahrheitsliebend resnicoljubĕn.
Wahrheitssinn *m.* čustvo resnice od. istine.
wahrlich *adv.* resnično, zares, v resnici, po pravici. [pazljiv.
wahrnehmbar zaznatĕn, dočutĕn, za-
wahrnehmen zaznati, *impf.* zaznavati; čutiti; začutiti; (m. den Augen) videti; zagledati, zazreti; (erkennen) spoznati, sprevideti, uvideti, zapaziti.
Wahrnehmung *f.* zazna(va)nje, čutenje, sprevidenje.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zaznatnost, dočutnost.
wahrsagen vedeževati, veščevati; vražariti; s. prophezeien.
Wahrsager *m.* vedež, vedeževalĕc, veščĕc, vražar; —in *f.* vedeževalka, vražarica. [valstvo.
Wahrsagerei *f.* vedeževanje, vedeže-
wahrscheinlich *adi.* verjetĕn, verljiv; *adv.* verjetno, brž ko ne, bržda, nemara, menda, bržčas, boje; es ist — podoba je, da —. [ljivost.
Wahrscheinlichkeit *f.* verjetnost, ver-
Wahrscheinlichkeitsrechnung *f.* račun verjetnosti.
Wahrspruch *m.* izrek —, razsod porotnikov.
Wahrung *f.* varstvo, obvarovanje.
Währung *f.* veljava, vrednota, čislo.
Wahrzeichen *n.* znamenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblajst; Waid- oblajstov.
Waid- (für Jagd) s. Weid-.
Waise *f.* sirota, sirotica; *m.* sirotĕk, sirotej; — werden osiroteti, stariše izgubiti, osameti; Waisen- sirotinski, sirotinji.
Waisenbuch *n.* sirotinske bukve *pl.*
Waisengeld *n.* sirotinski denarji *pl.*
Waisenhaus *n.* sirotišnica, sirotišče.
Waisenkind *n.* sirota. [ženje.
Waisenvermögen *n.* sirotinsko premo-
Wald *m.* gozd, les, loza; (dichter) hosta, šuma; (Hain) log; (Culturwald) gaj; (Eichen—) dobrava; Wald- gozdni.
Waldamt *n.* gozdni urad.
Waldbereiter *m.* logar, gozdar. [nĕc.
Waldbewohner *m.* pogozdnik, gorja-
Waldbiene *f.* divja bučela.
Waldbirn *f.* drobnica.
Waldblöße *f.* laz.
Waldbrand *m.* gozdni požár.
Waldcultur *f.* gozdarstvo, šumar
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* v les, v gozd.
Walderbse *f.* grahor.
wälderreich gozdnat, lesnat.
Waldesel *m.* divji osĕl. [kv
Waldfrevel *m.* gozdna škoda, le
Waldfrevler *m.* gozdni tat.
Waldgegend *f.* gozdnata krajina.
Waldgesetz *n.* gozdni zakon, gozd postava.
Waldgrund *m.* gozdno zemljišče.
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuvaj. [sov
waldig gozdnat, gozdĕn, lesnat,
Waldlerche *f.* gozdni škrjanĕc.
Waldmeister *m.* nadlogar; (Pflan prvenĕc, dišeča perla, strašnica.
Waldmensch *m.* divji mož.
Waldnymphe *f.* gozdna vila. [
Waldrebe *f.* srobot, vezela; *coll*
Waldrecht *n.* gozdna pravica, dr ščina.
Waldschaden *m.* škoda v lesu, gozd poškodba.
Waldschlag *m.* drvosèk.
Waldschlucht *f.* s. Schlucht.
Waldschnepfe *f.* kljunač, sloka.
Waldstreu *f.* stelja, stelivo, listj
Waldtaube *f.* divji golob, gri grivar.
Waldteufel *m.* gozdni hudir.
Waldthier *n.* gozdna žival (-i).
Waldung *f.* lesovje, lesovina.
Waldweg *m.* gozdni pot.
Waldwiese *f.* senožet (-i). [
Waldwirtschaft *f.* gozdarstvo, š
Waldzins *m.* gozdnina.
Walfisch *m.* kit.
Walfischfang *m.* kitolòv, lov kit
Walfischfänger *m.* kitolovĕc.
Walke *f.* valjalnica, stopa. [
walken valjati; povaljati; (
Walker *m.* valjalĕc.
Walkererde *f.* suknarsko ilo.
Walkmühle *f.* s. Walke.
Wall *m.* okòp, nasìp, zasìp.
Wallach *m.* (Pferd) skopljenĕc.

wallen kipeti, vreti, jeriti se; (reiſen) romati, potovati.

Waller *m.* (Fahrer) romar, božjepotnik, potnik; —in *f.* romarica, potnica.

Wallfahrt *f.* božja od. romarska pot (-i), romanje.

wallfahrten romati, na božjo pot iti (idem u. grem), na božji poti biti (sem).

Wallfahrtskirche *f.* romarska cerkêv.

Wallfahrtsort *m.* božja pot, mesto božje milosti.

Wallung *f.* valovanje.

Walm *m.* krnica, vrtinec; (die ſchiefe Richtung eines Daches an der ſchmalen Seite) kič, kačka.

Walnuſs *f.* laški oreh.

Walrath *m.* kitova (ribja) tolšča od. mast (-i).

Walroſs *n.* mrož.

Walwurz *f.* gabez, svalnik.

wälſch ſ. welſch.

walten vladati, gospodovati, oblastovati, upravljati, gospodariti, ravnati (s čim), voditi.

Walter *m.* ravnalec, gospodar, vladar; ſ. Sachwalter.

Walze *f.* valj, valjec, valjar.

walzen valjati; povaljati, zvaljati.

wälzen valiti, valjati, kotati, kotaliti, točiti, takati; (um etwas herum) sukati (sučem); (im Kothe) kalužati; die Schuld auf jmd. — kaj na koga zvrniti, *impf.* — zvračati, koga dolžiti.

Wälzen *n.* valjanje.

walzenförmig valjast.

Walzer *m.* okrogli ples, valček.

Walzwerk *n.* valjarna, valjalnica.

Wamme *f.* ožrelje, podgrlje, podvratnik, nadêr.

Wams *n.* podsuknjič, kamižola, zobunec, jopič.

Wand *f.* stena; ſ. Seite; ſpaniſche — zaslonjalo.

Wandbekleidung *f.* oboj, opona.

Wandel *m.* (Lebenswandel) življenje; vedenje, ravnanje; dejanje, delo; ſ. Wechſel.

wandelbar spremenljiv, nestalen, nestanovitên.

Wandelbarkeit *f.* spremenljivost, nestanovitnost.

Wandelgrund *m.* premenjevalno zemljišče.

wandeln iti (idem u. grem), hoditi, šetati, izprehajati se.

Wandelſtern *m.* ſ. Planet.

Wanderbuch *n.* potna knjižica, potne bukvice *pl.*

Wanderbündel *n.* popotna cula.

Wanderer *m.* popotnik, potnik, popotovalec; —in *f.* popotnica, popotovalka.

Wanderfalke *m.* sokol selilec, selilni [sokol.

Wandergeſelle *m.* sopotnik, popotni tovariš.

wandern potovati, popotovati, hoditi; (ſiedeln) seliti se; preseliti se.

Wanderratte *f.* siva podgana.

Wanderſchaft *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandersmann *m.* popotnik, potnik.

Wanderſtab *m.* popotna palica, romarska palica.

Wandertaube *f.* golob selilec, selilni [golob.

Wanderung *f.* potovanje, popotovanje, pot po svetu.

Wandervogel *m.* selilna ptica, ptica [selilka.

Wanderzeit *f.* čas potovanja.

wandfeſt k steni pribit.

Wandgemälde *n.* slika na zidu, nazidna slika.

Wandkalender *m.* stenski koledar, viseči koledar.

Wandlaus *f.* stenica.

Wandler *m.* šetalec.

Wandleuchter *m.* obzidni svečnik.

Wandlung *f.* povzdigovanje; ſ. Conjugation.

Wandſchrank *m.* vzidna omara.

Wanduhr *f.* stenska ura.

Wange *f.* lice; Wangen- licni.

Wangengrübchen *n.* jamica na lici; licna jamica.

Wangenröthe *f.* rdečica.

Wangenſcheibe *f.* stranica, postranica.

wankelhaft, —müthig omahljiv, nestanovitên.

Wankelmuth *m.*, —ſinn *m.* omahljivost, nestanovitnost.

wanken omahovati; (beim Gehen) opletati, šepati, kinkati; (v. Kräften) pešati.

wankend majav, omahljiv, šepav.

wann *adv.* kedaj, kdaj; *relat.* kadar; **dann und** — včasi, časi; — **immer** kadar koli.

Wanne *f.* kad (-i), banja; ničke *pl.*

wannen *adv.*, **von** — odkod, odkoder.

Wanſt *m.* trebuh; vamp.

wanſtig trebušen, trebušnat; vam-

Wanze *f.* stenica; **Wanzen-** steničn.

Wanzenkraut *n.* steničnik.

wanzig steničav.

Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu imeti (imám); **Wappen-** grbovni.

Wappenamt *n.* grbovni urad.

Wappenbild *n.* podoba v grbu.

Wappenbuch *n.* knjiga grbov, grbov-

Wappenfeld *n.* polje na grbu.

Wappenkunde *f.* grboslovje, grboznanstvo, heraldika.

Wappenkundige *m.* grboznanec.

Wappenſchild *m.* ščit z grbom, grbovni ščit.

Wappenſchneider *m.* grborez, grbore-

Wappenverleihung *f.* podelitev grba.

wappnen orožiti; oborožiti.

Ware *f.* blago, roba, tovor; **kurze** — drobno blago, drobnina; **grüne** — zelenjad (-i), zelenjava, zelenina; **hölzerne** — lesenina, lesovina.

Warenabſatz *m.* razprodaja blaga.

Warenartikel *m.* blago.

Warenausfuhr *f.* izvoz blaga.

Warenbeſchau *f.* ogled blaga.

Wareneinfuhr *f.* uvoz blaga.

Warenhalle *f.* dvorana za blago, prodajalnica.

Warenkunde *f.* poznavanje blaga.

Warenlager *n.* zaloga blaga, skladišče blaga.

Warenpreis *m.* cena blaga.

Warentauſch *m.* zamenjava blaga.

Warentransport *m.* prevoz blaga.

Warenverſendung *f.* razpošiljava blaga.

Warenverzeichnis *n.* popis —, kazalo blaga.

Warenvorrath *m.* zaloga blaga.

Warenzoll *m.* carina, (uvoznina, izvoznina, prevoznina).

warm topel, gorek; (heiß) vroč, vrel; (lau) mlačen, morèn; *fig.* goreč, iskrén.

Warmbad *n.* toplice *pl.*

Warmbecken *n.* grevnica.

warmblütig toplo —, vroče krvi; toplokrvèn.

Wärme *f.* toplota, gorkota; (Hitze) vročina; freie — prosta toplota; (Eifer) gorečnost, vnetost.

Wärmeäquator *m.* toplotni ekvator.

Wärmecapacität *f.* navzetnost za toploto.

Wärmeeinheit *f.* toplotna jednica.

Wärmeempfindung *f.* občut toplote.

wärmeerzeugend toploroden.

Wärmeflaſche *f.* grevnica.

Wärmegrad *m.* stopnja toplote.

Wärmeleiter *m.* prevodnik toplote.

Wärmeleitung *f.* prevod ob. prevajanje toplote.

Wärmemenge *f.* množina ob. količina toplote.

Wärmemeſſer *m.* toplomér.

wärmen greti (grejem), ogrevati; (erwärmen) greti, ogreti; **ſich** — greti se, ogrevati se.

Wärmequelle *f.* izvir toplote.

Wärmeſtoff *m.* toplorod, toplotna.

Wärmeſtrahl *m.* toplotni trak.

Wärmeſtrahlung *f.* žarjenje toplote.

Wärmevertheilung *f.* podelba toplote.

warnen opomeniti, opomniti, posvariti; *impf.* opominjati; (vermeiden) svariti.

warnend opominjalen, svarilen.

Warner *m.* opominjalec, svarilec.

Warnung *f.* opomin, opomnitev, svaritev, svarilo, posvarilo; **Warnungs-** svarilni.

Warnungszeichen *n.* svarilo.

Warte *f.* stražnica, stražni stolp; ogledovalnica.

Wartegeld *n.* strežnina, čakarina.

warten *intr.* čakati, počakovati; čakati; warte! počakaj! čakaj no! *tr.* (pflegen) streči (strežem).

Warten *n.* čakanje.

Warteort *m.* čakališče.

Wärter *m.* strežnik, strežaj; **-in** *f.* strežnica, strežajka.

Wartesaal *m.* čakalnica.

warum *adv. (interr.)* zakaj? *(relat.)* zakar, zaradi česar.

Warze *f.* bradavica; *dem.* bradavica; (Bruſtwarze) sesek, zizek, prsna bradavica; **Warzen-** bradavični.

warzenförmig bradavičast.

kraut *n.* bradavičnik.
bradavičen, bradavičnat.
on. kaj? *relat.* kar; (warum)
- für ein kak, kakov, kakošen;
r kar koli.
perilni, umivalni.
är *m.* jamajski medved.
ecken *n.* umivalnica, medenica.
leuel *m.* trepka, pralec, perača,

rett *n.* žmulja, perilnik.
f. perilo, robje; pranje.
i prati (perem); izprati, oprati;
irati, opirati; (durch Lauge
žehtati, lužiti; (Hände, Tische
iti (-mijem), omiti, umiti;
nivati ꝛc.; *fig.* ošteti (-štejem),
evati.
r *m.* perilec, peričnik; —in *f.*
erilja, pralja.
rei *f.* pranje; Gold— zlato-

old *n.* prano zlato.
ammer *f.* perilnica, pralnica.
orb *m.* koš —, jerbas za perilo.
übel *m.* bedenj za perilo.
ippen *m.* perilna cunja, capa.
tuge *f.* lug.
ittel *n.* milo.
latz *m.* perišče, prališče.
hwamm *m.* umivalna goba.
rog *m.* perilnjak. [nje.
ng *f.* umivanje, kopanje, pra-
aſſer *n.* umivalica; operina,
pranje.
eib *n.* perica.
erk *n.* perilo; rudopralnica.
ug *n.* perilo, robje.
m. drn, ruša, rušina; *coll.*

neiſter *m.* konjedirec (konje-
ožederec. [ustav.
neiſterordnung *f.* kožedirski
n. voda; *dem.* vodica; zu —
vodeneti; zu — und zu Land
odi in po (na) suhem; bei —
)b vodi in kruhu; Quellen—
ica; Bach— potočnica; Schnee-
ežnica; Regen— deževnica;
päſſerung) tratnica; Trauf—
c. mittelſt -ica; Waſſer- vodni,
(wäſſerig) vodeni.

Waſſerableitung *f.* odvod vode, vodo-
odvod.
Waſſeramſel *f.* povodni kos.
Waſſerader *f.* vodna žila.
Waſſerarm *m.* rokav, panoga.
waſſerarm brezvoden, malovoden,
suhoten.
Waſſerarmuth *f.* brezvodje, pomanj-
kanje vode. [stavba.
Waſſerbau *m.* delo na vodi, vodna
Waſſerbaukunſt *f.* vodogradstvo.
Waſſerbecken *n.* jašek, vodnjak.
Waſſerbehälter *m.* vodnjak, vodo-
shramba.
Waſſerbeſchreibung *f.* vodopis.
Waſſerbett *n.* struga, pretoka, korito.
Waſſerbildung *f.* vodni nasad.
Waſſerblaſe *f.* vodeni puhor, vodeni
mehurec.
Waſſerbruch *m.* vodni predor.
Waſſerbrühe *f.* plodra, požlepica.
Waſſercanal *m.* vodotok.
Waſſerdamm *m.* jez.
waſſerdicht nepremočen, kar vode ne
prepušča, nepremočljiv.
Waſſerdruck *m.* tlak vode, vodni tisk;
(auf Banknoten) vodno znamenje.
Waſſereimer *m.* vedro, vedrica, škaf,
lodrica, banka.
Waſſerfaden *m.* vodna nit (-i).
Waſſerfahrt *f.* vožnja po vodi.
Waſſerfall *m.* slap, sopôt; skočilo,
skočidalo; (klein) skakalec.
Waſſerfang *m.* vodnjak, zavod.
Waſſerfänger *m.* (am Mühlr.) škvarec.
Waſſerfarbe *f.* vodna barva.
Waſſerfaſs *n.* vedro, škaf. [vodo.
Waſſerflaſche *f.* vrč —, steklenica za
Waſſerfläche *f.* vodno površje.
Waſſerflut *f.* poplavica, razliv, zatôp;
(Überſchwemmung) povoden (-i), potôp.
Waſſerfräulein *n.* povodna deklica.
waſſerfrei brezvoden.
Waſſerfroſch *m.* zelena žaba, rujht.
Waſſerfurche *f.* jarek, draga, zdražnica.
Waſſergalle *f.* zamók, podmók, močál,
mokrina; necela mavrica. [morje.
Waſſergebiet *n.* povodje, porečje, po-
Waſſergeflügel *n.* povodne ptice *pl.*
Waſſergelte *f.* golida, korec, kablica,
zajemalček.
Waſſergewächs *n.* povodna rastlina.

Wasserglas *n.* kozarec, čaša, kupica.
Wassergraben *m.* jarek, draga; rov, roje *f. pl.*, prekòp.
Wassergrenze *f.* vodna meja.
Wassergrube *f.* rupa, kál, lokev.
Wasserheilanstalt *f.* vodozdravilnica.
Wasserheilkunde *f.* vodozdravilstvo.
wasserhell vodočist.
Wasserhöhe *f.* visokost vode. [smrk.
Wasserhose *f.* vodena troba, morski
Wasserhuhn *n.* liska.
wässerig vodén; *fig.* slab, medel.
Wasserjungfrau *f.* kačji pastir; gospica.
Wasserkäfer *m.* povodnjak.
Wasserkanne *f.* golida.
Wasserkraft *f.* vodna sila.
Wasserkresse *f.* vodna kreša.
Wasserkunst *f.* vodomet.
Wasserlache *f.* lokev, tonja; kaluža.
Wasserlauf *m.* tek vode.
Wasserläufer *m.* drsalec, mlinar, kosec.
Wasserleitung *f.* vodovòd; (Kunst) vodovodstvo.
Wasserlinse *f.* okrak, okrijek.
wasserlos brezvoden.
Wassermangel *m.* ſ. Wasserarmut.
Wassermann *m.* povodni mož; *(astr.)* vodolej, vodár.
Wassermasse *f.* vodovje.
Wassermelone *f.* vodena od. grška dinja, lubenica.
Wassermenge *f.* množina vode.
Wassermesser *m.* vodomer.
Wassermessung *f.* vodomerstvo.
Wassermolch *m.* močerad, pupek.
Wassermühle *f.* mlin ob vodi.
wässern *tr.* napojiti, *impf.* napajati; (einweichen) namočiti, *impf.* močiti, namakati; *intr.* sline cediti.
Wassernetz *n.* vodno pomrežje.
Wassernixe *f.* povodna vila, povodkinja.
Wassernoth *f.* ſ. Wassermangel u. Überſchwemmung.
Wasserordnung *f.* vodni red.
Wasserotter *f.* belouška, belousnica.
Wasserpflanze *f.* vodna od. povodna rastlina. [voda.
Wasserprobe *f.* skušnja z vodo, božja
Wasserpunkt *m.* vodišče, dovodje.
wasserrecht vodoravèn, horicontalèn.
Wasserrecht *n.* pravica do vode; d. — haben vodo na pravici imeti (imám).
wasserreich vodnat.
Wasserrinne *f.* žleb.
Wasserſack *m.* stok.
Waſſerſäulmaſchine *f.* vodni stroj.
Waſſerſchaden *m.* ujma po vodi, škoda od vode.
Waſſerſcheide *f.* razvodje, razvoj.
waſſerſcheu steklen.
Waſſerſcheu *f.* steklina.
Waſſerſchierling *m.* velika trobelika.
Waſſerſchlacht *f.* bitka na morji.
Waſſerſchlange *f.* povodna kača, vodenica, belouška, belousnica.
Waſſerſchlauch *m.* meh za vodo.
Waſſerſchlund *m.* požiralnik, požiralna zijalka.
Waſſerſchöpfer *m.* korec.
Waſſerſchuſs *m.* vodenica.
Waſſerſchwalbe *f.* bregovnica, breg.
Waſſerſchwein *n.* vodni prasec, tapir.
Waſſerſperre *f.* oparnost, ap — dend oparen.
Waſſerſpiegel *m.* vodna gladina, vodno zrcalo.
Waſſerſpritze *f.* ſ. Spritze.
Waſſerſtadt *f.* privodno mesto.
Waſſerſtand *m.* višina vode.
Waſſerſtern *m.* žabji las.
Waſſerſtoff *m.* vodik, vodenec.
Waſſerſtrahl *m.* vodeni trak od curka.
Waſſerſtrudel *m.* ſ. Strudel.
Waſſerſtraſse *f.* pot po vodi, vodna pot.
Waſſerſucht *f.* vodenica, vodenična.
waſſerſüchtig vodenicen.
Waſſerſuppe *f.* vodena juha.
Waſſerſyſtem *n.* vodje.
Waſſerthier *n.* vodna od. povodna žival.
Waſſertiefe *f.* globina vode.
Waſſerträger *m.* vodonosec, vodar.
Waſſertrog *m.* korito. [kapljica.
Waſſertropfen *m.* kaplja vode, vodna
Waſſertrunk *m.* požirek —, napoj vode. [pajanje.
Wässerung *f.* močenje; polivanje, napa-
Waſſervogel *m.* povodna ptica, vodna darica.
Waſſerwage *f.* vaga vodoravnosti, libela.
Waſſerwechſel *m.* vodna premena.
Waſſerwehr *n.* jez, zajezje.
Waſſerweihe *f.* posvečevanje —, posvečenje vode.
Waſſerwerk *n.* vodno delo.

Wasserwirbel *m.* sukalnik, vrtinec.
Wasserzeichen *n.* vodno znamenje.
Wasserzersetzung *f.* ločba —, raztvorba vode.
Wasserzoll *m.* vodnina.
waten bresti (bredem); (im Schnee) gaziti; (im Kothwasser) čofotati, cokljati, škorlati.
watscheln kobacati, racati.
watschelnaſs do polti mokër, mokër kakor miš.
Watte *f.* vata, podmetëk.
Watteſabrikant *m.* vatar.
wattieren z vato podvleči, *impf.* — podvlačiti, vatirati.
Wau *m.* katanec.
Wauwau *m.* strašilo.
Webe *f.* peča, trobela platna.
weben tkati (tkam, tkèm); natkati, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalec; —in *f.* tkalja, tkalica, tkalčica; Weber- tkalski.
Weberdiſtel *f.* tkalska ščetica.
Weberei *f.* tkalstvo; tkaja, tkanje.
Webereinſchlag *m.* utëk, vótëk.
Webergehänge *n.* ničavnice *pl.*
Webergeld *n.* tkalščina.
Weberhandwerk *n.* tkarija, tkalstvo.
Weberkarde *f.* ſ. Weberdiſtel.
Weberknecht *m.* suha južina, kosec.
Weberkunſt *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škripec, snovalo.
Weberſchemel *m.*, —tritte *pl.* podnožnik, stopalnik, podnožnice *pl.*
Weberſchiff *n.* snovalnica, čolnák.
Weberſpule *f.* cev (-í), cevka.
Weberſtrecker *m.* ostna *pl.*, krosna *pl.*, proji *pl.*
Weberſtuhl *m.* statve *pl.* [tëk.
Weberzettel *m.* osnova, snutëk, osnu-
Wechſel *m.* mena, menitëv, menjava; premena, premenjava, sprememba, spreminjatëv; (Tauſch) menja, zamenjava; (Jahreszeiten) vrstitëv; (der Pferde) preprega; (Wechſelbrief) menica; gezogener — potegnena menica; ausgeſtellter — izdana menica; Wechſel- menični; vzajemni.
Wechſelabſchrift *f.* prepis menice.
Wechſelausſteller *m.* izdatelj menice, izdajatelj menice.
Wechſelbalg *m.* podvrženec, podvržek, zmenè (-eta), podvrženo dete (-eta).
Wechſelbank *f.* menilnica, menična banka.
Wechſelbegriff *m.* zamenit —, vzajemen pojem.
Wechſelbeziehung *f.* vzajemna dotika.
Wechſelbrief *m.* menica.
wechſelfähig zmožen od. sposoben izdavati menice.
Wechſelfieber *n.* prenehovalna mrzlica, trešljika.
Wechſelgeſang *m.* odpevanje.
Wechſelgeſchäft *n.* menično opravilo, menični posël.
Wechſelgeſpräch *n.* pogovor, pomenek, dogovor.
Wechſelgrund *m.* spolovinsko zemljišče.
Wechſelhandel *m.* kupčija od. trgovina z menicami.
Wechſelhaus *n.* menjalnica.
Wechſelinhaber *m.* lastnik menice.
Wechſelkleid *n.* preobleka. [rečij.
Wechſelkunde *f.* znanstvo menič-
wechſelkundig izveden od. vešč v menicah.
wechſeln *intr.* meniti se, menjati se; vrstiti se, črediti se, izpreminjati se; premeniti se, izpremeniti se; *tr.* (Geld) meniti, menjati, zmenjavati; zmeniti, zmenjati; (ändern) meniti, izpreminjati; premeniti, izpremeniti; (d. Kleid) preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (Schuhe) preobuti (-bujem) se, *impf.* preobuvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepreči (-prežem), *impf.* preprezati; Wort — besedovati, pogovarjati se, meniti se; (bei d. Getreidesaat) kolobariti.
wechſelnd premenljiv, spremenljiv.
Wechſelordnung *f.* menični red.
Wechſelpflicht *f.* vzajemna dolžnost.
Wechſelrecht *n.* menično pravo, menična pravica.
wechſelrechtlich menično-pravën.
Wechſelſchuld *f.* menični dolg.
wechſelſeitig vzajemen, zamenit.
Wechſelſeitigkeit *f.* vzajemnost.
Wechſelſtube *f.* menilnica, menjalnica.
Wechſelung *f.* menjanje, menjatëv.
Wechſelverkehr *m.* vzajemna kupčija od. trgovina; ſ. Wechſelhandel.

wechselvoll premenljiv.
wechselweise *adv.* vzajemno, vzajmice, po izmeni, premenjevalno; drug drugemu, jeden drugemu, zdaj jeden zdaj drugi.
Wechselwesen *n.* menične zadeve.
Wechselwinkel *m.* izmenični kot.
Wechselwirkung *f.* vzajemodejstvo, vzajemno delovanje.
Wechselwirtschaft *f.* čredilno gospodarstvo, premenjevalno gospodarstvo.
Wechselzahlung *f.* menično plačilo.
Wechsler *m.* menjalěc, menitelj.
wecken buditi, vzbujati, dramiti; vzbuditi, vzdramiti, predramiti.
Wecker *m.* budilěc, buditelj; (Werkzeug) budilo; (Weckruf) dramilo.
Weckuhr *f.* ura z budilom.
Wedel *m.* mahalo, mahalnik, mahalce; Fliegen— muhalnik, muhalnica; (Schweif) rep.
wedeln mahljati, pahljati, migljati.
weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.
weg *adv.* proč, (v, na) stran, spoti, v kraj; in Zusammensetzg. od-, u-, po-; — sein ne biti (nisem) prisotěn, — pričujoč; (zu Ende gehen) poteči, poiti (-idem); (verschwinden) izginiti.
Weg *m.* pot (-a u. -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Umweg) ovinĕk; (Mittel) sredstvo, pomočěk; auf trockenem —, nassem — suhim —, mokrim pôtem; im —e stehen na poti biti (sem), napotje delati, nasprotovati; einen Tag —es dan hodá; zu —e bringen storiti, opraviti, učiniti; in den — treten pot komu zastopiti; aller —e povsod; —e haben ohodke —, pota imeti (imám); unterwegs *adv.* med potjo, spotoma, med potom, gredoč, gredé; im —e Rechtens po pravdi, s pravdo; in kurzem —e na kratko, naravnost; auf welchem —e kod; auf diesem —e tod.
wegarbeiten dodelati, *impf.* dodelovati.
wegbegeben sich oditi (-idem), *impf.* odhajati.
wegbleiben ne priti (pridem).
Wege- cestni, potni.
Wegebau *m.* naprava potov od. cest.
Wegedistel *f.* ošlak.
Wegegeld *n.* cestnina.
Wegelagerer *m.* potni zasednik, sevratni razbojnik.
wegemüde shojen, spehan, upehan.
wegen *praep.* zavolj, zavoljo, zastran, zaradi, radi, zbog, vpričo.
Wegerich *m.* trpotěc, pripotěc, žilnjak.
Wegescheide *f.* razpotje, razkrižje, križpotje, razcestje.
wegessen pojesti (-jém), *impf.* pojedati.
Wegetritt *m.* truskavěc, muljava.
Wegewarte *f.* (*Cychorium intybus*) potrošnik, divji regrat, ledrik.
Wegezehrung *f.* brašno, popotnica.
wegfahren odpeljati (-peljem) se, *impf.* odpeljevati se.
Wegfahrt *f.* s. Abfahrt.
Wegfall *m.* odpad, odpaděk.
wegfallen odpasti (-padem), *impf.* odpadati.
wegfangen poloviti, poujeti (-jamem), *impf.* polavljati.
wegfliegen odleteti, odfrčati (-frčim), *impf.* odlétati, odletávati.
wegfließen odteči, *impf.* odtekati.
Wegflug *m.* odlèt.
wegfressen požreti.
wegführen odpeljati (-peljem), odvesti (-vedem); *impf.* odpeljevati.
Weggang *m.* odhòd.
weggeben oddati, *impf.* oddajati.
weggehen oditi (-idem), *impf.* odhajati.
Weggehen *n.* odhòd.
weghauen odsekati, *impf.* odsekavati.
wegjagen odgnati (-ženem), pregnati, odpoditi; *impf.* odganjati.
wegkommen oditi (-idem), *impf.* odhajati.
wegkönnen proč moči (morem), od doma moči.
wegkriechen odlezti, odlaziti.
weglassen od sebe pustiti, spustiti, *impf.* spuščati; (auslassen) izpustiti, *impf.* izpuščati.
weglegen odložiti, na stran od. pre položiti, iz rok deti; *impf.* — devati.
Wegmaß *n.* potna mera.
Wegmaut *f.* cestnina.
Wegmauteinnehmer *m.* cestninar.
wegmessen odmeriti, *impf.* odmerjati.
Wegmesser *m.* cestomèr, potomèr.
Wegnahme *f.* odjetje, odvzetje, odvzema.

wegnehmen odvzeti (-vzamem), proč vzeti; *impf.* odvzemati.

wegräumen spraviti izpod nog od. s pota, pospraviti, proč spraviti, odpraviti, odstraniti; *impf.* pospravljati, odpravljati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljalec.

Wegräumung *f.* odprava; pospravljanje.

Wegreiſe *f.* odhòd.

wegreißen odtrgati, odlomiti, odčesniti, odčehniti, odkrhniti; *impf.* odtrgovati. [kod.

wegrennen oddirjati, dirjati kam od-

wegrollen odvaliti, odvaljati, odkotati.

wegrücken *tr.* odmakniti, odriniti; *impf.* odmikati, odrivati; *intr.* odmakniti se.

wegſam prehoděn, dohoděn.

wegſchaffen odpraviti, odstraniti, spraviti iz —; *impf.* odpravljati.

wegſchaufeln odkidati.

Wegſcheide *f.* ſ. Wegeſcheide.

wegſchicken poslati (pošljem) kam, odpraviti; *impf.* pošiljati.

wegſchieben odriniti, na stran pomakniti; *impf.* odrivati.

wegſchießen odstreliti.

wegſchlagen odbiti (-bijem), odtrupiti, odkrhniti; *impf.* odbijati. [nesti.

wegſchleichen izmuzniti se, pete od-

wegſchleppen proč vleči, odvleči (kam odkod).

wegſchmeißen zavreči (-vržem), zagnati (-ženem), kam zadegati.

wegſchneiden odrezati (-režem), *impf.* odrezovati; (mit der Schere) odstriči (-strižem).

wegſchütten od-, izliti (-lijem); *impf.* od-, izlivati; (Körner) odsuti (-spem u. -sujem); *impf.* odsipati (-sipljem).

wegſchwemmen odplaviti, odplahniti, odnesti; *impf.* odnašati, odplavljati.

wegſetzen proč posaditi od. položiti; *impf.* — posajati.

wegſtellen proč postaviti, odstaviti; *impf.* — postavljati, odstavljati.

wegſtoßen proč suniti, pahniti od sebe; odriniti; *impf.* proč suvati, pahati, odrivati.

wegthun proč od. od sebe dejati (denem), na stran dejati; *impf.* — devati.

wegtragen odnesti, *impf.* odnašati.

wegtreiben odgnati (-ženem), odpoditi; *impf.* odganjati.

wegtrinken popiti (-pijem), odpiti, izpiti; *impf.* popivati ꝛc.

Wegwart *m.* ſ. Wegewarte.

Wegweiſer *m.* vodnik, voditelj, kaži pot; —in *f.* vodnica, voditeljica.

wegwerfen zavreči (-vržem), na stran vreči; *impf.* zamétati, zametovati.

weh *adi.* boleč, bolēn; — thun boleti (prst me boli); bolečine narejati komu; es thut mir — boli me, žal mi je; *interi.* gorje! joj!

Weh *n.* reva, nadloga, gorje (nur im Nom.); (Schmerz) bolečina, bol (-i), bolest (-i); die —en *pl.* porodne bolečine od. težave *pl.*, pobolečki *pl.*, popadki *pl.*

wehen veti (vejem), pihati (pišem), vleči, hlideti; (kalt) briti (brijem); (v. d. Fahne) vihrati.

Wehfrau *f.* babica.

Wehklage *f.* tarnanje, javēk, jok.

wehklagen tarnati, javkati.

wehleidig mehēk, preobčutljiv.

Wehmuth *f.* žaloba, užaljenje, užala, otožnost.

wehmüthig žalobēn, užaljen, prežaljen, otožēn; mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obramba; ſich zur — ſtellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* v bran postavljati se, braniti se, upirati se.

Wehr *n.* jez, zajezje, zagraja, gat.

wehren braniti, ne dopuščati, zabranjevati; zabraniti, ne dopustiti; ſich — braniti se.

Wehrgehänge *n.* prepas za orožje.

Wehrgeſetz *n.* vojinski zakon.

wehrhaft vojevit, sposobēn za orožje.

Wehrhaftigkeit *f.* vojevitost, sposobnost za orožje.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i). [orožēn.

wehrlos brez orožja, neoborožēn; brez-

Wehrmann *m.* brambovēc, bojnik.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnost.

Wehrſtand *m.* vojaški stan, vojevalstvo.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, soproga; (altes) stara žena, ženka, starka, baba. [mica.

Weibchen *n.* ženica; (bei Thieren) sa-

Weiber- ženski.

Weiberarbeit *f.* žensko delo.
Weiberbrusthemd *n.* rokavci *pl.*
Weiberfeind *m.* sovražnik ženstva.
weiberhaft babji.
Weibernarr *m.* babjek, babež, ženščak.
Weiberregiment *n.* žensko gospodarstvo.
Weiberrock *m.* ženska suknja; janka, kikla; (weißer —) zobunčc.
Weiberthränen *pl.* ženske solze *pl.*
Weibervolk *n.* ženstvo.
Weiberzopf *m.* pranč (pramenič).
weibisch babji.
weiblich ženski.
Weiblichkeit *f.* ženstvo.
Weibsbild *n.* ženska; (ungeschicktes) donda.
Weibsperson *f.* ženska.
Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
weich mehak, mehčk; (zart) rahčl, voljčn; s. weichlich; — machen mečiti, mehčati, mladiti; omečiti, omehčati; — werden mecati, zmehneti (zmehnejem), omekšati se, omečiti se.
Weichbild *n.* obmestje.
Weiche *f.* mehkota, mehkost, mehkoča, mehkoba; (b. Thieren) lakotnica; (an Eisenbahnen) ogibališče.
weichen *intr.* umakniti se, odjenjati, odstopiti, ogniti (ognem) se, umikati se, ogibati (-gibljem) se, odjenjevati; (v. Preis) padati, jenjevati; *tr.* mečiti, mehčati; (im Wasser) močiti, namakati; namočiti.
Weichflosser *pl.* mehkoplute *pl.*
weichhaarig mehkolás. [kost.
Weichheit *f.* mehkota, mehkoba, mehweichherzig mehkosrččn, usmiljen. [*pl.*
Weichland *n.* močvir, močarina, ozibi
weichlich mehčk, mehkotčn, mehkobčn; židčk; (verzärtelt) mehkužčn, prerahčl.
Weichlichkeit *f.* mehkužnost, mehkota, mehkobnost.
Weichling *m.* mehkužnik; lahkoživčc.
Weichselbaum *m.*, —kirsche *f.* višnja; Weichselbaum- višnjev.
weichselfarben višnjev.
Weichselwasser *n.* višnjevica.
Weichselwein *m.* višnjevčc.
Weichthier *n.* mehkužčc.
Weid- pašni; lovski.

Weide *f.* paša, pašnja, muljava; (Ort) pašnik, spašnik; (für das Auge) paša; (Baum) vrba.
Weidegeld *n.* paševina, pašnina.
Weideland *n.* pašniki *pl.*, pašni svet.
weiden *tr.* pasti (pasem), paševati; (Hirt sein) čredovati, pastirovati; (für Schafe) ovčariti; kozariti, volariti; genug — napasti; *intr.* pasti se, muliti.
Weiden- vrbov; weidenartige Pflanze vrbnica.
Weidenbaum *m.* vrbovčc.
Weidengebüsch *n.* vrbovje, vrbina.
Weidenholz *n.* vrbovina.
Weidenkorb *m.* jerbas.
Weidenröschen *n.* vrbovčc.
Weideplatz *m.* pašnik, pasišče, paštva (paštena), muljava.
Weiderecht *n.* pašna pravica, pravica do paše. [vrbovje.
Weiderich *m.* krvenka, zvinjek, čibrije,
Weideschade *m.* popaša.
Weidezins *m.* pašnina, paševina.
Weidknecht *m.* lovski hlapčc.
Weidling *m.* latvica; medenica.
Weidmann *m.* lovčc.
weidmännisch lovski.
Weidwerk *n.* lov, lovstvo.
Weise *f.* motovilo; s. Haspel.
weigern s. verweigern; sich — braniti se, upirati se, ustavljati se, krčiti se, obotavljati se; ukrčiti se.
Weigerung *f.* upor; im —falle če se branil od. upiral.
Weihbild *n.* posvečena podoba.
Weihbischof *m.* namestni škof, škofov namestnik.
Weihbrunnen *m.* blagoslovljena voda.
Weihe *f.* posvečenje, posvečevanje, posvetilo; (Eigenschaft) posvečenost; (Weih *m.*) kanja, kanjuh, srakoš, sokolič.
weihen posvetiti, blagosloviti; *impf.* posvečevati, blagoslavljati.
Weiher *m.* ribnik, ribnjak, kal; (Person) posvečevalčc.
Weihkessel *m.* kropilni kamen, kotlič z blagoslovljeno vodo, kropilnica. [*pl.*
Weihnachten *pl.* božič, božični prazniki
weihnachtlich božični.
Weihnachtsabend *m.* sveti večer, božični večer, badnji večer, badnjak.

Weihnachtsbrot *n.* poprtnik, poprtnjak, božičnik, stalnik.
Weihnachtslied *n.* božična pesēm (-i), božičnica.
Weihnachtstag *m.* sveti dan (dneva), božični dan.
Weihnachtszeit *f.* božič, božični čas.
Weihrauch *m.* kadilo.
Weihrauchfaſs *n.* kadilnica.
Weihwaſſer *n.* blagoslovljena voda.
Weihwedel *m.* škropilo, škropilnik.
weil *coni.* ker, zato ker.
weiland *adi.* rajnik, rajnki, nekdanji, bivši; *adv.* nekdaj.
Weile *f.* doba, čas, rošnja, pomuda.
weilen biti (sem), bivati, baviti se, muditi se.
Weiler *m.* selo, selišče.
Wein *m.* vino; *dem.* vince, vinčice; rother — rdeče vino; ſaurer — cviček, griževec; zavrelica, zavrelka; Wein- vinski.
Weinbau *m.* vinstvo, vinogradarstvo.
Weinbauer *m.* vinogradnik.
Weinbeere *f.* vinska jagoda.
Weinberg *m.* vinska gorica od. gora, vinograd, nograd.
Weinbirn *f.* vinica, vinska hruška, vinogradovka.
weinen jokati (jokam u. jočem), jokati se, plakati, solze točiti od. pretakati; emeriti se.
Weinen *n.* jok, plač, jokanje.
weinerlich jokav, na jok se držeč, cmerav.
Weineſſig *m.* vinski ocēt od. jesih.
Weineſſigfabrik *f.* octarnica.
Weinfaſs *n.* vinski sod.
Weingarten *m.* vinograd, nograd.
Weingartenbeſitzer *m.* vinogradēc. [kon.
Weingartenordnung *f.* vinogradski za-
Weingebirge *n.* vinska gorica.
Weingegend *f.* vinski kraj od. predel.
Weingeiſt *m.* vinski cvet.
Weingeländer *n.* brajda.
Weingeſenke *n.* vlačenica, grebenica, grobanica.
Weinglas *n.* kupica, kozarēc.
Weingrille *f.* čričēk, črnbel.
Weinhandel *m.* kupčija z vinom, vinotrštvo.
Weinhändler *m.* vinotržēc.
Weinhefe *f.* vinsko drožje, vinske droži *pl.* [šič.
Weinhülſe *f.* mehenica, mešina, me-
weinig vinski.
Weinkrug *m.* vrč za vino, ročka, kržol.
Weinland *n.* vinska od. vinorodna dežela.
Weinlaub *n.* trtno listje, vinsko perje.
Weinleſe *f.* trgatēv, ber (-i), bratēv, branje.
Weinleſer *m.* trgalēc, berač.
Weinmeſſer *m.* vinomēr.
Weinmonat *m.* vinotok.
Weinpfahl *m.* kol. [čilnica.
Weinpreſſe *f.* vinska stiskalnica, — tla-
Weinprobe *f.* vinska poskušnja.
Weinranke *f.* rozga.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich obilēn vina, vinorodēn.
Weinſäure *f.* srešna kislina.
Weinſchädling *m.* češmin, češminovēc.
Weinſchank *m.* vinotoč, krčma.
Weinſchlauch *m.* vinski meh.
Weinſetzling *m.* ſ. Weingeſenke.
Weinſtein *m.* sreš, vinski kamen, birsa.
Weinſtock *m.* vinska trta, trs; *coll.* vinsko trsje.
Weintraube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *f.* tropine *pl.*
Weintrinker *m.* vinopivēc.
Weinwuchs *m.* vinstvo, vinski pridelēk.
Weinzins *m.* davēk od vina, vinščina.
weiſe moder, razumēn, preudarēn, pametēn; — werden zmodriti se, umodriti se, spametovati se.
Weiſe *m.* modrijan, modrec.
Weiſe *f.* način; (Gewohnheit) navada, šega, običaj; (Redeweiſe) način; (Arie) napev, viža; auf dieſe — tako, ovako; auf gleiche — jednako, prav tako, takisto; auf andere — inako, inače, drugače; auf mancherlei — marsikako, mnogotero; auf keine — nikako, po nikakem od. nikakoršnem, v noben kup, po nobeni ceni; in geſetzlicher — po postavi, po zakonu; ungerechter — po krivičnem; heimlicher — skrivaj, skrivši.
Weiſel *m.* matica, mačica, kraljica.
weiſen kazati (kažem); pokazovati; pokazati.

Weiser *m.* kazalěc, kažipot; s. Weisel.
weiserlos brez matice.
Weisheit *f.* modrost, izprevidenost, razumnost, preudarnost; (Kenntnis) znanost, učenost; Weisheits- modrostni.
Weisheitslehre *f.* modroslovje, modroznanstvo.
weislich pametěn, razuměn.
weiß bel; — machen beliti; pobeliti; sich — machen pravičiti se; opravičiti se.
Weiß *n.* belilo, belo, belina, beljava; (im Ei) beljak; Weiß- belo-, beli.
weissagen prerokovati, prorokovati, veščevati.
Weissager *m.* prorok, prerok, prorokovalěc, veščěc, naveščevalěc; —in *f.* prorokinja, veščica.
Weissagung *f.* prorokovanje.
weißarmig beloraměn.
weißbacken iz bele moke.
Weißbart *m.* belobraděc.
weißbärtig belobrád, belobradat.
Weißbinder *m.* bednar, škafar, sodar.
weißblätterig belolist.
Weißblech *n.* kositěr, bela pločevina.
Weißbuche *f.* gaběr, gabrověc.
Weißbuchenholz *n.* gabrovina.
Weißbuchenwald *m.* gabrovje.
Weißdorn *m.* glog, glogověc, beli trn; *coll.* glogovje, gložje.
Weißdornbeere *f.* glogulja, glogova jagoda, gloginja, medvedova hruška.
Weiße *m.* belěc; — *f.* belina, belota, beloba, beljava; — *n.* (im Auge) belmo; (im Ei) beljak.
weißen beliti; pobeliti.
Weißerle *f.* bela jelša od. olša.
Weißfisch *m.* belica, beljuga, klin.
Weißföhre *f.* bor.
Weißfluss *m.* belotòk.
weißfüßig belonòg.
weißgar irhast; —es Leder irh, irhovina.
Weißgerber *m.* irhar.
weißglühend razbeljen.
weißgrau sivkast, sěr.
weißhaarig belolás, belolasat.
weißhalsig belovrat.
Weißkalk *m.* belež.
Weißkopf *m.* beloglavěc, sêrěc.
weißköpfig beloglav, sěr.
Weißleder *n.* irh, irhovina.
weißlich belkast.
Weißling *m.* belin, beliněc, belěc.
Weißmehl *n.* bela moka.
Weißnäherin *f.* šivilja za belo prtenino.
Weißschwanz *m.* belorepka.
Weißspießglanz *m.* belotěc.
Weißstein *m.* belak (kamen).
Weißtanne *f.* s. Tanne.
weißwollig belorun.
Weißwurz *f.* šmarnica, bela bramorka.
weißzahnig belozòb.
Weißzeug *n.* prtenina, perilo, platnina.
Weisung *f.* povelje, ukaz, napotěk.
weit *adi.* daljěn, dalěk, oddaljen, odročěn; (v. Kleid) ohlapěn, omašěn, oplavěn, preširok; (geräumig) prostorěn, prostran, širok, obširěn, širěn; (von Haarkamm) reděk, redkozòb; *adv.* daleč, daleko; (viel) mnogo, veliko; in so — toliko; bei —em nicht nikakor ne, kratko in malo ne.
weitästig vejnat, širokovejěn.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleko slověč.
Weite *f.* dalja, daljava, daljina; (v. Raume) prostranost, prostranstvo, prostornost; das — suchen uteči, šila in kopita pobrati (-berem).
weiten sich širiti se; raztezati se, zevati, daljšati se; razprostraniti se, razširiti se, raztegniti se.
weiter *adi.* dalji, nadaljšnji, nadaljnji; *adv.* dalje, delj, dlje; und so — in tako dalje od. naprej; — befördern odpraviti, *impf.* odpravljati, dalje pošiljati.
weiters *adv.*, ohne — vsekako, koj, precej, zdajci, brez obotavljanja.
Weiterung *f.* nadaljšnica, nasleděk.
weitgreifend razsežěn.
weither *adv.* od daleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tje.
weitläufig obširěn, razširěn, raztezěn, prostorěn; (eingehend) natančěn, določěn; (v. Schreiben) raztezěn, obširěn.
Weitläufigkeit *f.* razteznost, obširnost, natančnost.
weitschichtig daljěn.
weitschweifig obširěn, raztezěn.
Weitschweifigkeit *f.* obširnost, raztezenost.
weitsehend dalekoviděn, daljnoviděn.
weittragend daljnonosěn.
Weitung *f.* širina, prostranstvo.

m. pšenica; (rauher —) resulja, osinka, kosmatica; (glatgolica; (türkiſcher —) turšica, debelača, sirek; Weizen- pše-

acker m., —feld n. pšeničišče, njiva.
boden m. tla za pšenico.
brot n. pšenični kruh, pšeničli kruh, pogača.
mehl n. pšenična moka.
ſtroh n. pšenična slama, pše-

r pron. relat. kateri, kteri, ki,
on. interr. kateri, kteri; welch kakov, kakošen; um — Zeit — immer kteri koli, kdor koli.
rlei kakov, kakošen, kakšen; koršen.
vel, vedel, suh, usehel, usahel.
veniti, vedniti, sušiti se; zveveniti, posušiti se.
nk f. blazina.
um m. vratilo, vreteno.
. val; vratilo; —n ſchlagen valove delati od. gnati (ženem).
berg m. valovni vrh, vrh vala.
bewegung f. valovanje.
förmig valovit, valast.
lehre f. nauk o valovih.
linie f. črta valovita, valjavica.
meer n. valovito morje.
ſchlag m. valovitev.
thal n. valovni dol.
tritt m. podnožnik.
d n. kolo na vretenu od. vratilu.
n. som; Wels- somov.
laški, vlaški, italijanski; —e ški oreh; —e Sprache laščina.
land n. laška dežela.
eiſch n. somovina.
. svet; (Erde) zemlja; (Leute) udje; die ſchöne — lepi spol; anzen chriſtlichen — po vsem n svetu; Welt- svetovni, svetni,

hſe f. os (-i) sveta.
l n. vesmir, vesvoljni od. vevet, sosvetje, vesmirni svet.
ſchauung f. nazor o svetu.
n f. leta od stvarjenja sveta.
ſtellung f. svetovna razstava.

Weltbeherrſcher m. svetovlad.
weltbekannt znan po vsem svetu.
weltberühmt preslavēn, svetoslavēn.
Weltbezwinger m. vsedobitnik, premagalec (obvladalec) vsega sveta.
Weltbürger m. svetovljan.
Weltehre f. posvetna čast (-i).
Welterſchaffer m. stvarnik svetá.
Weltgebäude n. svet, vesmir.
Weltgegend f. stran (-i) svetá.
Weltgeiſtliche m. posvetni duhovnik.
Weltgeiſtlichkeit f. posvetna duhovščina.
Weltgeräuſch n. posvetni hrup. [dan.
Weltgericht n. vesoljna sodba; sodni
Weltgeſchichte f. občna zgodovina, povestnica sveta.
weltgeſchichtlich zgodovinski, povestni.
Weltgürtel m. zemeljski pas; ſ. Zone.
Welthandel m. mednarodna kupčija, svetovna trgovina.
Weltherrſchaft f. svetovlada, gospodovanje vsemu svetu, svetovna oblast (-i).
Weltkarte f. svetovid.
Weltkind n. posvetnež, svetovnik.
Weltkreis m. zemski krog, vesoljni svet.
Weltlauf m. tek sveta.
weltlich svetovēn; posvetēn, svetēn.
Weltmann m. posvetnež, posvetni modrijan.
Weltmeer n. ocean, vesoljno morje, obzemeljsko morje.
Weltordnung f. uredba sveta, svetovna uredba.
Weltpol m. svetovni tečáj.
Weltprieſter m. ſ. Weltgeiſtliche.
Weltraum m. vsemirje, svetovno prostranstvo, svetovni prostor.
Weltreich n. svetovna država.
Weltreiſe f. potovanje okoli sveta.
Weltſchau f. svetozór.
Weltſchmerz m. svetožalje.
Weltſtellung f. stanje od. mesto v svetu.
Weltſtürmer m. svetoboréc.
Weltſyſtem n. osvetje, svetovje.
Welttheil m. del sveta. [ga.
Weltton m. posvetna od. gospodska še-
Weltumſegelung f. oplovljenje sveta.
Weltuntergang m. konec od. razpad sveta.
Weltweiſe m. modrijan.

Weltweisheit *f.* posvetna modrost, posvetno modrijanstvo.
Weltwunder *n.* čudež celega sveta, svetovni čudež.
Wende *m.* Slovenec.
Wende *f.* obrat, okret.
Wendehals *m.* vrtoglavka, vijeglavka.
Wendekreis *m.* povratnik (rakov, kozorožčev).
Wendeltreppe *f.* polžaste stopnice *pl.*
wenden obrniti, *impf.* obračati; (lenken) ravnati, obračati; ſich — obračati se, sukati (sučem) se; obrniti se, zasukniti se, zasukati se, kreniti; (vom Wetter) sprevreči (-vržem) se, sprevobrniti se, spremeniti se; *impf.* sprevračati se; an jemanden — obrniti se, priteči, zateči se.
Wendepflug *m.* ralo.
Wendepunkt *m. hist.* prekret; *astr.* obratišče.
Wender *m.* ražênj.
Wendung *f.* obrat, obrnitev, okret; obračilo; (Änderung) sprememba, premena; eine — nach links machen na levo kreniti, — obrniti se.
wenig *num. ind.* malo, troha, trošica, betva, mrva; mal, majhên; malokdo, malokteri; — Zeit malo časa; in —en Tagen čez malo dnij od. v malo dneh; mit —en Worten z malo besedami; von — leben ob malem živeti od. se živiti; ein — nekaj, malo; ſo — als tako malo kakor; —er manj, menj; nicht —er ne manj; je —er deſto kolikor manj, toliko; nichts deſto —er pri vsem tem, vendar le.
Wenigkeit *f.* malenkost, malota, majhenost, malica, troha, betva.
wenigſtens *adv.* vsaj, najmanj, končema, barem.
wenn *coni.* ako, če, ko, da; (wann) ko, kadar; als — kakor bi; — auch dasi, dasi tudi, če prav, če ravno, ako tudi, če tudi, makar, akoprem, premda; — doch da bi le, če bi le, da bi vsaj.
wer *pron.* kdo; *(relat.)* kdor; — immer kdor koli.
Werbebezirk *m.* naborni okraj.
Werbebezirkscommando *n.* poveljstvo nabornega okraja.
Werbeliſte *f.* imenik vojaških novincev.
werben (Mädchen) snubiti, (idem u. grem), prositi; (Soldaten) vojake nabirati, vojake jemati (-ljem); vzeti.
Werbeofficier *m.* naborni častnik.
Werbeplatz *m.* naborni kraj, lišče.
Werber *m.* snubač, snubec, (milit.) nabiralec.
Werbung *f.* snubitev, snubljenje; vojaški nabor.
werden postati (-stanem), stajati, prihajati; (anfangen) (-čnem) se, *impf.* začenjati se; težko prihajati; beſſer — boljšati poboljšati se; arm — ubožati, ubožati; licht — daniti se, razdaniti se ꝛc.
Werder *m.* nasip, zasip, pina; otoček.
werfen *tr.* vreči (vržem), zadegati, zakrepeliti; *impf.* (mečem), lučati; (zu Boden) trebiti; (Miſt) kidati; pokidati; (Schollen) kepati se; *intr.* (von Thieren) storiti, vreči (vržem), omladiti se, titi; oteliti se, okoziti se, ojagnjiti oprasiti se ꝛc.; ſich — in ein Kleid preobleči se, *impf.* preoblačiti (v. Holz) vežiti se, zvijati se; se, vreči se, zviti se.
Werfer *m.* metalec, lučalec.
Werfte *f.* ladjarnica, korabnica.
Werg *n.* tulje *pl.*, tuljava, ogrebi *pl.*, potirki *pl.*, zadnje predivo.
Werggarn *n.* hodna od. hodnična
Wergleinwand *f.* hodnik, platno.
Werk *n.* delo; dejanje, čin; rokotvor; (Buch) spis, knjiga; (Bergwerk) rudnik; (Wall) okop, Hand ans — legen dela se poprijeti (-primem).
Werkbiene *f.* delavna bučela,
Werkbrett *n.* dilja, deska.
Werkeldreher *m.* pocestni orglar
Werkführer *m.* delovodja,
Werkgeräth *n.* ſ. Werkzeug.
Werkholz *n.* les za razne izdelke
Werkleute *pl.* delavci *pl.*,
werklos brezdelen, nedelaven.
Werkmeiſter *m.* ſ. Werkführer.

ätte *f.* delavnica; (d. Schmiedes) a; (des Schneiders) šivarnica; gners) kolarnica ꝛc.
ag *m.* delavnik, vsednji dan.
agskleidung *f.* vsednja obleka.
jätig delaven, delotvoren.
jätigkeit *f.* delavnost, delotvor-

erſtändige *m.* izvedenec, veščak.
eug *n.* orodje; priprava; *fig.*

ut *m. (Artemisia Absynthium)* Vermut- pelinov.
itbitter grenek kakor pelin.
ittrank *m.*, —**wein** *m.* pelinovec, ec.
f. bramor; podjed.
f. vrsta.
vreden; (theuer) drag, ljub;) čislan, cenjen; — ſein veljati, biti (sem), za kaj biti.
n. vrednost, vrednota, veljava; ena, kup; (Nutzen) prid, korist e Sache von — draga reč; iſt ne — ni brez cene od. brez oher — visoka cena; auf etw. čislati od. ceniti kaj.
em malovreden, brez posebida.
altung *f.* čislanje.
s brez cene, brezcen, ničev.
ſigkeit *f.* brezcenost.
aßſtab *m.* merilo vrednosti.
eſſer *m.* cenomer.
apiere *pl.* vrednostni papirji *pl.*
jätzen čislati, v čislih imeti ceniti, spoštovati.
jätzung *f.* čislanje, spoštovanje.
empel *m.* vrednostni kolek.
oll dragocen.
unahme *f.* rast (-i) vrednosti.
olf *m.* volkodlak.
n. bitje; bitnost, bistvo; (d. n) nrav (-i); vedenje, obnaša-riegsweſen) vojaštvo; (Schul- olstvo. [nost.
heit *f.* bitnost, bistvo, bistve-
tlich biten, bistven, glaven.
tliche *n.* bistvo, jedro.
f. osa, osinec; Weſpen- osji,

nneſt *n.* osinjek, osir.

Weſpenſtich *m.* osji pik.
Weſt *m.* (Wind) zahodni veter, zahodnik, zapadnjak, krivec, podsolnčnik; Weſt- zahodni, zapadni.
Weſtcontinent *m.* zahodna celina.
Weſte *f.* oprsnik, telovnik, brezrokavnjak.
Weſten *m.* zahod, zapad; večer.
Weſtküſte *f.* zahodni breg, zahodno obrežje.
Weſtland *n.* zahodne dežele *pl.*, zahodna zemlja, zahodni svet.
weſtlich zahoden, zapaden, večeren.
Weſtpunkt *m.* zapadišče, zahodišče.
Weſtſeite *f.* zahodna stran (-i).
weſtwärts *adv.* proti zahodu, — zapadu od. večeru.
Weſtwelt *f.* zahodni svet.
Weſtwind *m.* ſ. Weſt.
Wette *f.* stava, vadlja; obklada (ſerb.); eine — eingehen staviti; es gilt eine — stavim; um die — ſtreiten izkušati se.
Wetteifer *m.* tekma.
wetteifern tekmovati, kosati se, izkušati se.
wetten staviti, vadljati.
Wetter *n.* vreme (-ena), povetrije; ſchlagendes — sapa treskava; ſchönes — lepo vreme; ſchlechtes — slabo od. grdo vreme; (Überlauf) pojelica, pojavica; (Gewitter) nevihta, hudo vreme, neura; (Donnerwetter) grmenje, grom; es wird ſchönes — vedri se, vremeni se, jasni se.
Wetterableiter *m.* strelovod.
Wetteranzeiger *m.* vremenokaz.
Wetterbach *m.* hudournik.
Wetterdach *n.* pristrešek, nadstrešek.
Wetterfahne *f.* veternica; petelin (na strehi).
Wettergewölk *n.* hudourni oblak.
Wetterglas *n.* vremenik.
Wetterkunde *f.* vremenoznanstvo.
wetterlauniſch nestanovitен.
Wetterläuten *n.* zvonjenje hudi uri.
Wetterleuchten *n.* bliskavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*
wetterleuchten bliskati se; zarnice od. drnice igrajo.
Wetterloch *n.* preduh.
wettern grmeti, treskati, vihariti; *fig.* razsajati, razbijati, razgrajati.

Wetterprophet *m.* vremenski prorok.
Wetterſchaden *m.* škoda po hudem vremenu, ujma.
Wetterſchlag *m.* toča, pobitje.
Wetterſtrahl *m.* strela.
Wettertanne *f.* vedrenica.
wetterwendiſch nestanovitěn.
Wetterwolke *f.* hudourni oblak.
Wetterzeiger *m.* vremenik.
Wettgeld *n.* stava.
Wettgeſang *m.* nadpevanje.
Wettkampf *m.* tekmovalni boj, poskusni bor.
Wettkämpfer *m.* borilěc, tekměc.
Wettlauf *m.* tek za stavo, pretekanje.
wettlaufen za stavo teči.
Wettläufer *m.* tekalěc za stavo.
Wettrennen *n.* dir, dirka.
Wettſtreit *m.* tekma.
wetzen brusiti; nabrusiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jezikljati, jezik brusiti.
Wetzer *m.* brusěc, brusilěc.
Wetzkiſte *f.* vodir, oselnik, šapun.
Wetzſchieſer *m.* brusnik.
Wetzſtein *m.* brus; osla.
Wichſe *f.* voščilo; črnilo za črevlje.
wichſen voščiti, svetliti, mazati (mažem); povoščiti, namazati (da se sveti).
Wichsleinwand *f.* povoščeno platno.
Wicht *m.* malovrednež; armer — siromak, ubožec; smotlaka. [škrat.
Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič,
wichtig važěn, znamenit(ěn); imenitěn; tehtovit; —e Sache velika reč; — thun šopiriti se, košatiti se, ščeperiti se.
Wichtigkeit *f.* važnost, znamenitost, tehtnost, imenitnost; Sache von — važna reč (-í).
Wichtigthuerei *f.* šopirnost.
Wicke *f.* grašica, grahorica.
Wickel *m.* svalěk, povitěk, svitěk.
Wickelband *n.* povoj; plenica, pelenica.
Wickelkind *n.* pelenčěk, dete v povoji.
wickeln viti (vijem), motati, zavijati; zaviti, zamotati; (um etwas) oviti, *impf.* ovijati; (zuſammen—) zviti, *impf.* zvijati.
Wickelſchnur *f.* povoj.
Wickenacker *m.* grahorišče.
Wickler *m.* zavijač.

Widder *m.* ověn; mrkač; (Ziegen- kozěl, trkač, praz; Widder- ovnov.
wider *praep.* zoper, proti, nasproti (in Zuſammenſetzg.) pre-, proti.
Widerdruck *m.* protitlak, odboj, odpor.
widereinander *adv.* jeděn proti drugemu, drug zoper drugega.
widerfahren dogoditi se, prigoditi se, primeriti se, pripetiti se, naključiti se; *impf.* primerjati se, goditi se; — lassen skazati (-kažem), storiti; *impf.* skazovati.
Widerhaken *m.* (an der Angel) zaklja (-í), zazoběk; kljuka.
Widerklage *f.* nasprotna tožba.
Widerkläger *m.* nasprotni tožnik.
Widerlage *f.* opora.
widerlegen opovreči (-vržem), ovreči, izpodbiti (-bijem), spodbiti; *impf.* podbijati.
Widerlegung *f.* opovržba, ovrg, ovrženje.
widerlich zopern; neugoděn, nepriten, netečěn.
Widerlichkeit *f.* zopernost.
widern mrzi od. studi se mi.
widernatürlich protinaravěn.
Widerpart *m.* nasprotnik, nasprotnik, protivnik.
widerrathen odsvetovati, *impf.* odsvetovati.
widerrechtlich brezpravěn, pravic sprotěn.
Widerrechtlichkeit *f.* brezpravnost.
Widerrede *f.* ugovor; upor.
widerreden ugovarjati; jezikovati, gobezdati.
Widerriſt *m.* vihěr.
Widerruf *m.* oporek, preklic.
widerrufen oporeči, preklicati (s čem); *impf.* oporekati, preklicevati.
widerruflich oporečen; preklicljiv.
Widerrufsurkunde *f.* preklicevalnica, stina.
Widerſacher *m.* ſ. Widerpart.
Widerſchein *m.* odsev, odsvit, odsevanje.
widerſcheinen odsevati, odsvitati, lobo odbijati.
widerſetzen ſich ustaviti se, opreti postaviti se, protiviti se, zoperstaviti se; *impf.* ustavljati se, upirati se, sprotovati, postavljati se, zoperstavljati se.

widerſetzlich uporēn, protivēn, nasprotljiv.

Widerſetzlichkeit *f.* uporstvo, upornost, protivnost, nasprotljivost.

Widerſinn *m.* nasprotni pomen; neumnost, nespamet (-i).

widerſinnig razumu protivēn od. nasprotēn, brezumēn, nespametēn.

widerſpenſtig uporēn; trmoglav.

Widerſpenſtige *m.* upornik, trmoglavēc.

Widerſpenſtigkeit *f.* upornost, trmoglavost, nepokornost.

Widerſpiel *n.* nasprotje.

widerſprechen ugovarjati, oporekati; upirati se; pobijati, podirati; oporeči, upreti se, pobiti, podreti; (leugnen) tajiti.

widerſprechend protislovēn, prekoslovēn; nasprotēn, navzkrižēn.

Widerſpruch *m.* ugovor, protislovje, prekoslovje.

Widerſpruchsgeiſt *m.* nasprotljivost.

Widerſtand *m.* upor, odpor, odboj; — leiſten upirati se, protiviti se, v bran staviti se.

Widerſtandsfähigkeit *f.* odpornost.

Widerſtandskraft *f.* odporna sila, odporljivost.

widerſtehen upreti se, ustaviti se; *impf.* upirati se, ustavljati se, protiviti se; (v. Speiſen) upirati se, presedati, studiti se, mrzeti; upreti se, pristuditi se.

widerſtreben upirati se, nasprotovati, braniti se, protiviti se, prečiti se.

Widerſtreit *m.* odpor, upor, opreka, nasprotje.

widerſtreiten upirati se, v opreki od. odporu biti (sem), nasprotovati, ne ujemati se, o čim navzkriž biti.

widerſtreitend nasprotēn, protivēn, navzkrižēn.

widerwärtig zopern, ostudēn, nadležēn, pust, sitēn; —es Ding naskuta.

Widerwärtigkeit *f.* zopernost, prekost, protivnost, nadležnost.

Widerwille *m.* nevolja, nepovoljnost, mrzost, nevšečnost; mit — z nejevoljo, nerad.

widerwillig nevoljēn, nejevoljēn.

widmen odmeniti; posvetiti, v dar podeliti; *impf.* odmenjati, posvečevati, darovati.

Widmer *m.* posvečevalēc.

Widmung *f.* odmemba; posveta, posvetilo; (Stiftung) zadušbina, ustanova.

Widmungsbrief *m.* darilno pismo, ustanovni list.

Widmungskarte *f.* (milit.) vojnoslužni list.

widrig nasprotēn, protivēn, odporēn; (unangenehm) zopern, oskutēn, prenaskutēn.

widrigenfalls *adv.* sicer, inače, inako, drugače, v nasprotnem slučaju.

Widrigkeit *f.* protivnost, zopernost.

wie *adv.* kako? kak? — groß kolik, kolikošēn? — theuer po čem? — weit kako daleč, doklej? —viel koliko? —vielte kateri? koliki? — denn das kako pa to? —ſo kako? *coni.* kakor, kakti; wie viel — ſo viel kolikor — toliko; wie oft — ſo oft kolikorkrat — tolikokrat; — immer kakorkoli.

Wiede *f.* trta, vitra.

Wiedehopf *m.* vdeb, vdob, smrdokavra.

wieder *adv.* zopet, spet, opet, iz nova, znova, vnovič, drugoč, še enkrat.

Wiederabdruck *m.* nov natisk od. natis, ponatis.

Wiederauffindung *f.* najdba, najdenje.

wiederaufleben znova oživeti.

Wiederaufnahme *f.* obnova.

wiederaufwärmen pogreti (-grejem), *impf.* pogrevati.

wiederbekommen zopet dobiti, zadobiti; *impf.* zadobivati.

wiederberufen zopet poklicati (-čem).

wiederbeſetzen zopet zasesti (-sedem), *impf.* zasedati; (Stelle) službo zopet podeliti.

wiedereinbringen zopet privesti (-vedem); vnovič vložiti, *impf.* — vlagati.

wiedereinſetzen postaviti v poprejšnji stan.

Wiedereinſetzung *f.* postavljenje v poprejšnji stan.

wiedereintreten zopet vstopiti, *impf.* — vstopati.

wiedererinnern ſich znova spomniti se, opomniti se; *impf.* znova spominjati se.

wiedererkennen znova spoznati, *impf.* — spoznavati.

wiedererlangen zopet zadobiti, *impf.* — zadobivati.

Wiedererlangung *f.* zopetna pridobitēv.
Wiedererſatz *m.* povračilo.
wiedererſtatten zopet povrniti, *impf.* povračati.
Wiedergabe *f.* povračilo; ſ. Reproduction.
wiedergebären preroditi, preporoditi; *impf.* prerojevati.
wiedergeben vrniti, nazaj dati; *impf.* vračati, nazaj dajati.
Wiedergeburt *f.* preporod.
wiedergeneſen preboleti, ozdraveti.
Wiedergeneſene *m.* ozdravljenec.
Wiedergeneſung *f.* prebolenje. [lik.
Wiederhall *m.* odmev, jek, odziv, ma-
wiederhallen odmevati, odzivati se, odglašati se, razlegati se, óriti se, odjekniti.
wiederherſtellen povrniti, popraviti, ponoviti; *impf.* popravljati; e. Kranken — ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati, lečiti.
Wiederherſtellung *f.* poprava, obnova; ozdravljanje; nach ſeiner — ko ozdravi.
wiederholen ob-, ponoviti; *impf.* ponavljati, opetovati.
wiederholentlich *adv.* večkrat, opetovano, češče.
Wiederholer *m.* ponavljalec.
Wiederholung *f.* ponavljanje, ponovitēv, opetovanje, ponavljava; **Wiederholungs-** ponavljalni; im —ſfalle če bi se to drugi pot (zopet) zgodilo, če bi se to ponavljalo (ponovilo).
Wiederholungsprüfung *f.* ponavljalna skušnja, ponavljalni od. popravljalni izpit.
Wiederholungsſchule *f.* ponavljalna šola, ponavljalnica.
Wiederholungszeichen *n.* ponavljáj.
wiederkäuen prežvekati, prežvekovati.
Wiederkäuer *m.* prežvekovalec, prežvekalec, preživáč; —in *f.* prežvekovalka.
Wiederkauf *m.* odkup, rešilo; auf — veräußern na odkup od. na rešilo prodati.
wiederkaufen odkupiti, rešiti, zopet (nazaj) kupiti.
Wiederkäufer *m.* odkupnik, rešilec.
wiederkäuflich odkupen.
Wiederkaufsrecht *n.* pravo odkupa, odkupna pravica.
Wiederkaufsvertrag *m.* rešilna pogodba, rešilno pismo, pogodba na rešilo.
Wiederkehr *f.* vrnitēv, povratek.
wiederkehren vrniti se, povrniti se, nazaj priti (pridem); ponoviti se; vračati se, povračati se, nazaj prihajati; ponavljati se.
wiederkommen zopet priti (pridem), povrniti se.
Wiederkunft *f.* vrnitēv, povratek.
wiederſchallen ſ. wiederhallen.
wiederſehen zopet videti.
Wiedertaufe *f.* prekrst, prekrščevanje.
wiedertaufen prekrstiti, znova krstiti; *impf.* prekrščevati.
Wiedertäufer *m.* prekrstnik, dvakrstnik, prekrščevalec, prekrščenec.
wiederum *adv.* zopet, spet, znova.
wiederverehelichen ſich v drugo poroko se, znova omožiti (resp. oženiti).
wiedervereinigen zopet združiti, znova zjediniti.
Wiedervereinigung *f.* ponovljeno združinjenje, obnovitēv združenja.
wiedervergelten povrniti, plačati; *impf.* povračati, plačevati. [čeval.
Wiedervergelter *m.* povračnik, povra-
Wiedervergeltung *f.* vračilo, povračevanje; **Wiedervergeltungs-** vračilni, povračilni.
Wiederwuchs *m.* mladje, izpodrast, izpodrejek, omlada.
Wiege *f.* zibel (-i), kolevka; *dem.* zibelka, zibka, zibelčica.
Wiegemeſſer *m.* sekač, sekalec, sekáč, sekljač.
wiegen (ſchaukeln) zibati (zibljem), gugati, kolebati, ljuljati; (wägen) tehtati, vagati.
Wiegenband *n.* trak povezač.
Wiegenlied *n.* pesmica pri zibeli, zibalka, uspavanka, aja-tutaja!
Wiegenmädchen *n.* pestunja, pestra.
wiehern rezgetati (-am u. rezgečem), hrzati (-am u. hržem), rzati.
Wiehern *n.* rezget, hrzanje.
Wiesbaum *m.* žrd (-i); mit d. — befeſtigen požrditi, povezati (-vežem), *impf.* povezovati.
Wieſe *f.* travnik, senožet (-i), kosenina, košenica, seča, senokošnja; (fette) trata, livada.

n. podlasica, lasica, gránoslek.
...= travniški, senožetni.
...ampfer *m.* kislica.
...bau *m.* obdelovanje travnikov.
...bocksbart *m.* travniška solnčnica, ...zja brada.
...flur *f.* trata, livada.
...fuchsſchwanz *m.* lesičji rep.
...furche *f.* prékopa, jarék, draga.
...gras *n.* senožetna trava, trav-
...knopf *m.* kampanélica.
...küchenſchelle *f.* kosmatinéc.
...land *n.* košenina.
...ſalbei *m.* *(Salvia pratensis)* ...na.
...ſchwingel *m.* kostreba, bilnica.
...achs *m.* košenina, senožet (-i).
...hl *coni.* akoravno, čeravno, akoetudi, dasi, dasiravno, čeprav.
...livji; (erzürnt) jar, srdit, raz- (ausgelaſſen) razuzdan, samoneugnan; (grauſam) grozovit, ...ën, srep, ljut; (roh) surov, ne- (öde) pust, neobdelan; (v. Ge- ...amorašč, samosevén, samorasél; ...argel bilúš; —er Apfelbaum —er Birnbaum drobnica; —es ...ver (-i), zverina; — werden podivjati, obdivjati.
...i. divjina, divjačina, divjad (-i); zverjad (-i).
...ach *m.* hudournik, sušéc, búica.
...ahn *f.* lovska záseka; (in der ...nnſprache) pricestje.
...ann *m.* lovišče; lovska pravica.
...raten *m.* pečena divjačina.
...ret *n.* divjina, divjačina.
...ieb *m.* zverinski tat, tatinski divji lovéc.
...iebere *f.* tatinski lov.
...*m.* divjak; — *f.* divjakinja.
...ihre *f.* gaz (-i).
...ing *m.* lov; (Wildling) divjak, ...než, neotesanéc, surovež.
...emd popolnoma tuj, tuj in
...evel *m.* zverinski kradež, lovni ...c.
...wachſen samorastél, samosevén; ...nze samosevka.
...afer *m.* divji ovés.

Wildheit *f.* divjost, surovost, neotesanost.
Wildlager *n.* brlog, lož, jazbina.
Wildling *m.* divjak; surovež, zagovednež, neotesanéc.
Wildmeiſter *m.* zverinski nadglednik.
Wildnis *f.* puščava, pustina, divji kraj.
Wildſchongeſetz *n.* zakon o varstvu divjačine.
Wildſchonzeit *f.* prepovedani lovski čas.
Wildſchur *f.* volčji kožuh, volčja šuba (šavba), kosmata volčina.
Wildſchütz *m.* ſ. Wilddieb.
Wildſchwein *n.* divja svinja.
Wildſtand *m.* brlog, staja, leža.
wildwachſend samosevén, samosevski, samorastél; —e Pflanze samosevka; *m.* samosevéc.
Wille *m.* volja; aus freiem —n prostovoljno, dobrovoljno, sam rad, neprisiljen; wider —n nehoté, nerad, nehotoma; mit —n nalašč; um — willen zaradi, zavoljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! letzter — poslednja volja, zadnja volitév, oporoka; (Einwilligung) privoljenje.
willenlos brezvoljén, brez svoje volje, nesamovoljén.
willens ſein pri volji biti (sem), hoteti (hočem), misliti, nameravati, kániti, namenjen biti; ich bin — volja (misél) me je.
Willensäußerung *f.* razodenje svoje volje.
Willenserklärung *f.* izrečenje poslednje volje.
Willensfreiheit *f.* svobodna (prosta) volja.
Willenskraft *f.* volja.
willfahren izpolniti komu voljo, storiti mu po volji (po všeči), ugoditi, ustreči (-strežem); *impf.* ugajati, ustrezati.
willfährig ugodljiv, ustrežljiv, uslužljiv, voljan, ustrežén.
Willfährigkeit *f.* ustrežljivost, ugodljivost, voljnost, ustrežnost.
willig *adi.* voljén, radovoljén, dobrovoljén, pripravljen, rad; poslušén; *adv.* drage volje, rad.
willigen privóliti.
Willigkeit *f.* voljnost, dragovoljnost.
Willkommbecher *m.* dobrodošlica.

willkommen dobro došel (došli)! Bog te (vas) sprimi! pozdravljen(i)! — heißen bogosprijeti, pozdraviti z „Bog te sprimi“; er iſt überall — povsodi ga z veseljem sprejemajo (pozdravljajo), povsodi ga imajo radi.

Willkommen *m.* u. *n.* bogosprimek, veseli sprejem, dobrodošlica.

Willkommtrunk *m.* zdravica, dobrodošlica, nazdravica o prihodu.

Willkür *f.* samovolja, samovoljnost, svojevoljnost, samovoljstvo. [danje.

Willkürherrſchaft *f.* samovoljno vla-

willkürlich samovoljen, samohoten, svojevoljen; poljuben.

wimmeln mrgoleti, gomzeti, gomizljati, gomáziti, vrveti.

Wimmer *m.* u. *f.* (Knorr im Holze) grča, hrga; (Schwiele) zagnanec; (Hitzblatter) ogorec, mozolj, prišč.

wimmerig grčav, mozoljast.

Wimmerling *m.* ječalo, cmérda.

wimmern ječati (-im), javkati, tarnati, cviliti.

Wimpel *m.* zastava, bandero, prapor (na ladiji). [trepalnica.

Wimper *f.* veko, véjica, osemci *pl.*,

wimpern trepati (trepljem), mežikati; treniti, migniti (z obrvmi).

Wind *m.* vetr, sapa; (gelinder) vetrič, vetrec, sápica, hlad; (heftiger) burja, piš; dem —e ausgeſetzt na vetru; — machen pahati, pahljati, hladiti; (prahlen) bahati se, ustiti se; (— von etw. bekommen) ovohati, oslediti, zapaziti, začutiti; er wird von —en geplagt vetrovi ga nadlegujejo, napenja ga.

Windbeutel *m.* bahač, vetrenjak, fufla.

Windbruch *m.* polom od vetra.

Windbüchſe *f.* puška vetrenjača, vetrovka.

Winde *f.* (Haſpel) motovilo; (Göpel) vitel, vinta, navoj; *(Convolvulus)* slak.

Windebaum *m.* stožér.

Windei *n.* zaprtek, klopotec.

Windel *f.* plenica, plena.

Windelkind *n.* pelenček, dete v plenicah (v povojih).

windeln poviti (-vijem), *impf.* povijati (v plenice).

winden viti (vijem), motati; (Kränze) viti, plesti (pletem); (die Hände) roke lomiti; (drehen) vrteti, sukati (s sučem); (Laſten in die Höhe) vzdigovati, vintati, navijati; viti se, zvijati se.

Windfachel *f.* bakla.

Windfahne *f.* veternica.

Windfall *m.* (Windbruch) polom vetra, podrtija po vetru, od vetra lomljeno drevje, polomki *pl.*, poljenina.

Windfang *m.* sapnik, veternik.

Windfege *f.* žitna čistilnica na vevec na sapo.

Windgott *m.* Eol, bog vetrov.

Windharfe *f.* Eolova harpa.

Windhoſe *f.* veterni stolp, tromba.

Windhund *m.* hrt, ogar.

windig vetern, vetrovén,

Windkolik *f.* madron, kolika prtih vetrov, napenjanje.

windleicht lahek kakor vetr.

Windlicht *n.* bakla, plamenica.

Windling *m.* *(Convolvulus)* slak.

Windloch *n.* preduh, odušnik,

Windmachen *n.* bahanje.

Windmacher *m.* bahač, bahavec, hvastalec, širokoustnež.

Windmeſſer *m.* (Anemometer)

Windmühle *f.* mlin na sapo (na veterni mlin; veternica, (Vogelſcheuche) klepetec, ropotec.

Windofen *m.* veterna peč (-i),

Windpocke *f.* divja óspica.

Windrad *n.* kolce na dušniku,

Windriſs *m.* polom v gozdu, polomljeno drevje, polomast (-i).

Windröschen *n.* *(Anemone nemorosa)* vetérnica, travnica, velikonočnica.

Windroſe *f.* vetrovnica, sévernica.

Windsbraut *f.* vihar, vihra, piš.

windſchief zvežen, nakrivljen.

Windſchirm *m.* zavetje, zatišje, od vetra.

Windſchlag *m.* ſ. Windfall.

windſchnell hitér kakor vetér.

Windſeite *f.* stran od katere vleče; auf der — na vetru, proti obrnen.

windſicher zavetén, zatišen; — zavetje, zatišje, kraj skrit pred (od vetra zakloněen).

Windſpiel *n.* hrt.
windſtill brezvetern, tih, zavetēn, zatišēn.
Windſtille *f.* brezvetrije, tišina.
Windſtoß *m.* vihar, nevihta; es kommt ein — vetēr pritegne, vihar zabučí.
Windſtrich *m.* vlak vetra, prepih; dem — ausgeſetzt na burji, na vetru; (in der Schneeweihe) zbris. [vihta.
Windſturm *m.* piš, vihar, burja, ne-
Windſucht *f. (Tympanitis)* bobēn, trebušna napihnenost.
windtreibend vetrove odganjajoč; —es Mittel sredstvo zoper vetrove.
windtrocken na vetru posušen.
Windung *f.* ovinēk, zavinēk.
windwärts *adv.* proti vetru.
Windwehe *f.* zamet.
Windwirbel *m.* veterni vrtinēc.
Windzug *m.* prepih, spih.
Wink *m.* migljej, mig, namig; einen — geben po-, namigniti, pokimati; (m. den Augen) pomežikati, namežikati.
Winkel *m.* kot, ogēl; (ein entlegener) zakotje, zakotēk, zakraj, zamak; Winkel- zakotni, skrivni.
Winkeldruckerei *f.* zakotna tiskarna.
Winkelehe *f.* skrivni zakon, divji zakon, zakotna ženitēv.
Winkeleiſen *n.* ogelnik, ogelnica.
Winkelgaſſe *f.* zakotna úlica, zágata.
Winkelgrad *m.* kotna stópinja.
Winkelhaken *m.* (b. den Setzern) vrstomer; ogelnik, kljuka.
winkelig oglat, na ogle.
Winkelmaß *n.* oglomer, ogelnik.
Winkelmeſſer *m.* oglomer, kotomer.
Winkelmeſſung *f.* kotomerstvo, oglomerstvo.
winkelrecht pravokotēn, s pravim kotom (oglom).
Winkelſchreiber *m.* zakotni pisar, pravdoskaza.
Winkelſchule *f.* zakotna šola, skrivna učílnica.
Winkelverſammlung *f.* skrivni shod, zakotno zborovanje.
Winkelzirkel *m.* kotomerno šestilo.
Winkelzug *m.* zvijača, prazēn izgovor; *pl.* zvijanje ſ. Ränke.
winken migniti, pomigniti; (nickend) kimniti, pokimati; (mit den Augen) pomežikati, pomežikniti; (m. d. Hand) mahniti, namahniti; *impf.* migati; kimati (-am u. -ljem); mežikati, mahati.
Winken *n.* miganje, kimanje.
Winker *m.* migalēc, kimalēc.
Winſelaffe *m.* cvilež, jokava ópica.
Winſeler *m.* cvilēc, cvilež, cmērda.
winſeln cviliti, javkati, cvičati (-im), ječati, cmevkati, cmeriti se.
Winſeln *n.* cvil, cviljenje, cmevkanje.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezimiti; Winter- zimski, pozimski; (von der Saat) ozimni, ozimi.
Winterabend *m.* zimski večer.
Winterapfel *m.* ozimnik, ozimka.
Winteraufenthalt *m.* zimovanje, prezimovanje; (Ort) zimovišče, prezimovališče, zimovnik.
Winterbirn *f.* ozimka, ozimica.
Wintereiche *f.* gradēn, črepinjek.
Winterfrucht *f.* ozimno žito, ozimina, zimnina, ozmina.
Wintergerſte *f.* ozimni ječmen.
Wintergetreide *n.* ſ. Winterfrucht.
Wintergrün *n. (vinca)* zimzelen, zimostraž; *(hedera)* beršlin.
Winterhaar *n.* ozimna dlaka.
Winterhafer *m.* ozimi ovēs.
Winterkälte *f.* zimski mraz.
Winterkleid *n.* zimska obleka.
Winterlager *n.* zimovišče, zimovnik.
Winterlehne *f.* (des Berges) osojna stran (-í), osoje *pl.*, osojnica.
Winterlein *m.* ozimni lan, ozimi lan, ozimēc, turščak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* gruden, prosinēc.
wintern zimovati; es wintert zima nastopa, zima se bliža, na zimo gre.
Winternacht *f.* zimska (pozimska) noč (-i).
Winterobſt *n.* zimsko sadje, ozimci *pl.*, ozimke *pl.* [rastlina.
Winterpflanze *f.* pozimna od. ozimna
Winterquartier *n.* zimovišče, zimovnik, prezimovališče.
Winterrock *m.* zimska suknja.
Winterſaat *f.* ozimna setēv, ozimina.
Winterſchlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespati (-im), *impf.* prespavati.

Winterſeite *f.* severna stran (-i).
Winterſonnenwende *f.* zimski solnovrat, zimski solnčni obrat.
Wintertag *m.* zimski (pozimski) dan (dneva).
Winterung *f.* prezimovanje.
Wintervorrath *m.* zaloga za zimo.
Winterweizen *m.* ozimna pšenica.
Winterzeit *f.* zimski čas, zimska doba, zima.
Winzer *m.* gornik, vinogradnik; —in *f.* vinogradnica.
Winzerlied *n.* vinogradnikova pesēm (-i), pesēm o trgatvi.
Winzermeſſer *n.* vinjek, kosir, nóraz, rezunik, krivēc.
winzig majcen, majčken, drobēn.
Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček; *coll.* vrhovina, vrhovje, vršičje.
wipfeln razvršiti, drevesu vrh prirezati (-režem), — prisekati; *impf.* drevju vrhove prirezovati, — prisekovati.
Wippe *f.* (Kippe, Gleichgewichtsgrenze) prevračišče, pretreslica; (b. Drechsler) vitra; (Kolben) ročica; (Schaukel) gúncalica, gugálnica, ujčkalnica; Kippe u. — obrezovanje cekinov.
wippen ujčkati, guncati; kippen und — denar (po zlati vagi) obrezovati.
wir *pron.* mi (*f.* me); *(dual)* midva (*f.* medve).
Wirbel *m.* vrtinēc, vrtača; (am Kopfe) vrh glave, teme; (Spindel) vreteno; (Schwindel) vrtoglávica, omótica; (an der Geige) kolēk, klinčēk, škrnēk; (am Fenſter) kljuka; *(anat.)* vreteněc, sklep; — von Geſchäften sila opravil, posla čez glavo; — ſchlagen bobnati. [(-i).
Wirbelbein *n.* vretence, sklepna kost
Wirbelbogen *m.* gombéla.
Wirbelgeiſt *m.* vrtoglavēc.
wirbelig vrtinčast; (ſchwindelig) vrtoglav, omotičēn.
Wirbelknochen *m.* vretence.
Wirbelkörper *m.* ploščēk.
wirbeln vrteti se, sukati (sučem) se, viti (vijem) se; (auf d. Trommel) drobiti na bobēn, brčati, bobnati; (triſlern) žvrgoleti, drobiti, gostoleti.
Wirbelſäule *f.* hrbtenica.
Wirbelſturm *m.* vrtuna, hud vihar.
Wirbelſucht *f.* vrtoglavost, vrtoglav
wirbelſüchtig vrtoglav.
Wirbelthier *n.* hrbteničnik.
Wirbelwind *m.* vihar, piš.
Wirkeiſen *n.* (Wirkmeſſer bei den ſchmieden) podrezilnik, kopitnjek
wirken delati, činiti, tvoriti, delovati, delovati; učiniti, storiti; (kneten) mesiti, gnesti (gnetem); zamesiti, umesiti; (den Huf ausſchneiden) (režem), strugati; (weben) tkati (tkem) na statvah delati; (Strümpfe) (pletem).
wirkend delavēn, dejalēn, tvorn
Wirker *m.* delavēc; (Weber) nogavičar.
wirklich *adi.* resničēn, istinit, ski; (bei Titeln) pravi; *adv.* zares, za gotovo, v istini, — machen obistiniti, učiniti, uresničiti.
Wirklichkeit *f.* resničnost, istinitost, istina; (Sein) bitnost; (That) zur — werden obistiniti se, čiti se.
wirkſam delavēn, dejalēn; izdatēn, krepēk, močēn; (nützlich) ristēn, dobēr; (giltig) veljavēn.
Wirkſamkeit *f.* delavnost, izdatnost; veljavnost, veljava, in — treten veljavo (moč) zadobiti; — ſein moč iméti (imam), außer — treten veljavo izgubiti, veljavo priti (pridem); außer — veljavo (moč) vzeti (vzamem), ljavo dejati (denem u. dem), razve
Wirkſtuhl *m.* nogavičarske statve
Wirkung *f.* učinēk, uspeh, (Geltung) moč (-i), veljava; ſein nič ne izdati, nič ne pom biti (sem) zastonj; das Mittel hat gute — zdravilo pomaga.
Wirkungsart *f.* način delovanja,
Wirkungskreis *m.* delokrog, pod übertragener — izročen delokrog, neseno (poverjeno) področje.
wirkungslos brez uspeha, brez uč neuspešēn, zastonj.
wirr zméden, zmešan; zabo
Wirrbund *n.* svežēnj slame, o
Wirren *pl.* homatije *pl.*, zm *pl.*, spletke *pl.*, zmedarije *pl.*

wirren zmesti (zmedem), zmešati, zahomotati, zaplesti (-pletem), zamotati. [*pl.*

Wirrgarn *n.* zmedena preja, zamotki

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglavec, zmedenec.

Wirrſal *n.* homatija, zmešnjava, zmotnjava, zmedarija. [stelja.

Wirrſtroh *n.* zmedena slama, slamna

Wirrwarr *m.* kolobocija, zmeda, nered, kodrčija.

wirſch osorən, mrmrav, neprijazən.

Wirt *m.* krčmar, gostilničar, oštir; (Hauswirt) gospodar.

Wirtel *m.* vreteno, vretence.

Wirtin *f.* krčmarica, gostilničarica, oštirka; (Hauswirtin) gospodinja.

wirtlich vabljiv, gostoljuben, prijeten, ſ. wirtſchaftlich.

Wirtſchaft *f.* gospodarstvo, (d. Wirtin) gospodinjstvo; (Haus—) hiševanje; (Land—) kmetovanje, kmetija; (Gaſt—) krčmarstvo, gostilničarstvo; *(euphem.)* was iſt das für eine — kakšən nered je to; — führen (als Wirt) gospodariti, (als Wirtin) gospodinjiti, (als Landm.) kmetovati, (als Hauswirt) hiševati.

wirtſchaften gospodariti, gospodinjiti, hiševati.

Wirtſchafter *m.* gospodar, hišnik; —in *f.* gospodinja, ključarica.

wirtſchaftlich gospodarən, gospodarski; (ſparſam) varčən, štedljiv. [stveni.

Wirtſchafts- gospodarski, gospodar-

Wirtſchaftsamt *n.* gospodarstveni od. gospodarski urad.

Wirtſchaftsbetrieb *m.* gospodarjenje.

Wirtſchaftserträgnis *n.* dohodek od gospodarstva, pridelek, prigospodarek.

Wirtſchaftsgebäude *n.* gospodarsko poslopje.

Wirtſchaftsgeräthe *n.* gospodarsko od. kmetijsko orodje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostilnica, pivnica; Wirtshaus- krčmarski. [ničar.

Wirtshausbeſitzer *m.* krčmar, gostil-

Wiſch *m.* omelo; *dem.* omelce, metlica; (beſchriebenes Papier) čečkarija.

wiſchen *intr.* (entwiſchen) smukniti, zmuzniti se; *tr.* (abwiſchen) brisati (brišem), ométati, otirati; obrisati, otreti, omesti (ometem).

Wiſcher *m.* brisač, brisalec, otirač; (Geräthe) brisalo, otiralo; (Verweis) ukor, graja; einen — ertheilen omiti (-mijem), ošteti (-štejem) koga.

Wiſchlappen *m.* brisalka, brisla, cunja.

Wiſchtuch *n.* brisalo, brisalka, otirača.

Wiſchwaſch *n.* u. *m.* neumno žlobudranje, prazne besede *pl.*

Wiſent *m.* divji vol.

Wismut *n.* u. *m.* bizmut; Wismut- bizmutni, bizmutov.

wiſpeln (wiſpern) šepetati (-am u. šepečem), čebljati.

Wiſsbegier(de) *f.* radovednost, vedoželjnost, zvedavost, vedčnost.

wiſsbegierig radoveden, vedoželjen, zvedav, vedčen. [vec.

Wiſsbegierige *m.* radovednež, zvedlji-

Wiſſelei *f.* polovično znanje, površna vednost.

wiſſen vedeti (vem), znati; zu — thun naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), javiti; wiſſe vedi, znaj.

Wiſſen *n.* védenje, ved (-i), znanje, vednost; ohne mein — brez moje vednosti; meines —s kolikor jaz vem, kolikor je meni znano; nach beſtem — kakor (kdo) najbolje vé in zna.

wiſſend *adi.* vedoč; *adv.* védoma.

Wiſſenſchaft *f.* vednost, veda, znanost, znanje, znanstvo; učenost; Akademie der —en akademija znanosti, znanstvena (znanostna) akademija.

wiſſenſchaftlich znanstven, vednostən, učen, znanostən.

Wiſſenſchaftlichkeit *f.* znanstvenost.

Wiſſenſchaftslehre *f.* vedoslovje, znanstvoslovje.

wiſſenswert znanja vreden, vreden da se vé.

Wiſſenszweig *m.* predel znanosti, znanstvena stroka; znanost.

wiſſentlich vedoč, vedoma, namenjen, s preudarkom, navlašč.

Wiſſer *m.* vedec, vedež, znalec.

Wiſsgier *f.* (Wiſsluſt) ſ. Wiſsbegier.

wiſsluſtig radoveden.

Witfrau *f.* ſ. Witwe.

wittern *intr.* vremeniti, nevihtovati, grmeti; *tr.* (ſpürend wahrnehmen) vohati, duhati, čutiti, slediti; za-, iz-, ovohati, za-, oslediti.

Witterung *f.* vreme (-ena); schlechte — grdo vreme; (Spürsinn) voh, duh.
Witterungskunde *f.* vremenoznanstvo.
Witterungsverhältnisse *pl.* vremenstvo.
Witthum *n.* vdovščina; vdovstvo.
Witwe *f.* vdova; *dem.* vdovica; — werden ovdoveti; Witwen- vdovski, vdovji. [plača.
Witwengehalt *m.* vdovščina, vdovska
Witwengesellschaft *f.* vdovska oskrbovalnica, vdovsko društvo, društvo za preskrbovanje vdov.
Witwenschaft *f.* (—stand *m.*) vdovstvo; in — leben vdovstvovati.
Witwer *m.* vdověc.
Witz *m.* bistroumnost, dovtipnost, bistroumje; dovtip.
Witzbold *m.* šegavěc, bistroumnež, dovtipnež, šaljivěc.
witzeln dovtipne opombe delati, šegavo zbadati koga.
witzig šegav, dovtipěn, bistrouměn, prebrisan, znajden.
witzigen spametiti, spametovati, zmodriti, zučiti.
Witzkopf *m.* prebrisaněc, bistroumnež.
Witzling *m.* dovtipolověc, šaljivěc.
witzlos brez soli, brez bistroumja.
witzreich bistrouměn, zeló dovtipěn, poln dovtipnosti.
wo *(interr.)* kje? (— herum) kodi, kod; *(relat.)* kjer; koder; — immer kjerkoli, koderkoli; *(indefin.)* nekje, nekod; von — *(interr.)* odkod? *(relat.)* odkoder; *(indefin.)* odnekod; *coni.* ako, če, akoli.
wobei pri čemer (čemur).
Woche *f.* teděn; auf die — prihodnji teděn; zweimal in der — dvakrat na teděn; Wochen- tedenski.
Wochen *pl.* otročja postelja; in die — kommen poroditi, poviti (-vijem), biti (sem) na porodu; in den — sterben na porodu umreti. [*pl.*, porod.
Wochenbett *n.* otročja postelja, bábine
Wochenblatt *n.* tednik.
Wochenkind *n.* novorojenčěk, novorojenčič, novorojeněc.
wochenlang *adv.* po cele tedne, po več tednov.
Wochenlohn *m.* tedenska plača, tedenski zaslužěk, tednina.

Wochenmarkt *m.* tržni dan (dneva u dnć), tedenski sejěm.
Wochenschrift *f.* s. Wochenblatt.
Wochentag *m.* delavnik, dan v tednu.
wöchentlich *adj.* tedenski; *adv.* vsak teděn; dreimal — trikrat na teděn, trikrat v tednu.
Wöchner *m.* tednar; — sein svoj teden iměti (imám).
Wöchnerin *f.* otróčnica, poródnica, obródnica, postéljnica.
Wocken *m.* préslica, koželj.
wodurch (durch welches Mittel *interr.*) s čim? po čem? *(relat.)* s čimer (čimur), po čemer.
wofern *coni.* če, ako.
wofür *(interr.)* za kaj? čemu? *(relat.)* za kar.
Woge *f.* val.
wogegen *(interr.)* proti čemu? zoper kaj? *(relat.)* proti čemur, zoper kar.
wogen valiti se, valove gnati (ženem), zibati se.
wogenartig valovit.
Wogendrang *m.* naval valov, kipenje (butanje) valov.
Wogengebrause *n.* (—geräusch, —getöse) šum valov, šumenje —, hrumenje —, bobnenje valov.
wogig valovit. [koder.
woher *(interr.)* od kod? *(relat.)* od-
wohin *(interr.)* kam? kamo? *(relat.)* kamor.
wohl *adv.* (recht) dobro, prav; — bekomme es na zdravje; lebe — z Bogom! srečno! zdrav ostani! weißt du — ali veš? anti veš? veš li? (ja) kajpada, seveda, tjada, dro; *(interi.)* blagor! dobro! — dir blagor tebi (ti); *(coni.)* pa, pač; heute nicht, morgen — danes ne, jutri pa (pač); das ist — nicht viel to pač ni veliko.
Wohl *n.* blagor, blaženstvo; (Glück) sreča; (Gesundheit) zdravje; das allgemeine — občni blagor, splošna korist (-i).
wohlachtbar spoštovan, mnogočislan.
wohlan *interi.* nu, le, nuj(te), hajdi(te), na noge, kvišku, pokonci!
wohlansehnlich viděn, očitěn, znamenit. [...
Wohlanstand *m.* spodobnost, dostojnost

wohlanſtändig spodoběn, dostojěn.
Wohlanſtändigkeit *f.* ſ. Wohlanſtand.
wohlauf ſein biti (sem) zdrav in vesel, biti dobre (židane) volje.
wohlausgerüſtet z dobro opravo, z vsem potrebnim dobro preskrbljen.
wohlbedacht dobro premišljen, pretehtan in preudarjen.
wohlbedächtig oprezěn in previděn.
Wohlbefinden *n.* zdravje.
wohlbehalten čvrst in zdrav, dobro ohranjen, nepokvarjen.
wohlbekannt dobro znan.
wohlbekommen tekniti, prileči (-ležem) se, goditi, ugajati; **wohl bekomme es** na zdravje! Bog pomagaj!
wohlberedt zgovorěn. [roděn.
wohlbedel prežlahtěn, plemenit, blago-
wohlerfahren vrlo vešč, dobro izkušen.
Wohlergehen *n.* sreča, blagostanje.
wohlerhalten v dobrem stanji, neoslabljen, nepohabljen.
wohlerwogen ſ. wohlbedacht.
wohlerzogen dobro vzrejen.
Wohlfahrt *f.* sreča, blagostanje, blaženstvo.
wohlfeil cen, po ceni, doběr kup; —er cenejši, bolj po ceni, boljši kup; zu — preceno; — werden poceniti se.
Wohlfeilheit *f.* cenost, doběr kup.
wohlgebaut (—gebildet) lepo zrastěl, čedne postave, lepega stasa.
wohlgeboren blagoroděn; Ew. — blagorodni gospod, Vaše blagorodje.
wohlgefallen všeč biti (sem), po všeči biti, dopasti (-padem), dopadati, ugajati, po godu biti.
Wohlgefallen *n.* dopadenje, radost, veselje; — an etw. haben veseliti se, radovati se (česa).
wohlgefällig všeč, dopadljiv, prijetěn.
Wohlgefühl *n.* ugodni počutki *pl.*, ugajanje.
wohlgelaunt dobre (židane) volje, vesel, dobrovoljěn.
wohlgelegen pripravěn, zložěn.
wohlgemeint dobrohotěn. [voljěn.
wohlgemuth dobre volje, vesel, dobro-
Wohlgemuth *m. (Origanum)* dobra misěl (-i).
wohlgenährt dobro rejen, debel.
wohlgeneigt blagonaklonjen.
wohlgeordnet dobro urejen, dobro uravnan.
Wohlgeruch *m.* vonjava, prijetěn duh, blagovonj.
Wohlgeſchmack *m.* slastnost, prijetěn okus, blagovkusnost.
wohlgeſinnt dobromisleč, blagohotěn.
wohlgeſittet blagonravěn, nravěn, čednega obnašanja, lepega zadržanja, spodobnega vedenja.
Wohlgeſtalt *f.* čedna postava, lepota, lepoličnost.
wohlgeſtaltet čedne postave, brhke rasti, lepega stasa, lepolik, brhěk. [zěn.
wohlgewogen blagonaklonjen, prija-
Wohlgewogenheit *f.* blagonaklonjenost.
wohlhabend premožěn, imovit.
Wohlhabenheit *f.* premožnost, imovitost. [děn.
wohlig ugoděn, prijetěn, blagougo-
Wohlklang *m.* blagoglasje, miloglasnost, prijetni glas.
wohlklingend miloglasěn, blagoglasěn.
Wohllaut *m.* ubrani glas, blagoglasje.
Wohlleben *n.* lahko in dobro življenje, razkošje, lahkoživnost.
Wohlmeinen *n.* dobrohotnost. [léč.
wohlmeinend dobrohotěn, dobromis-
Wohlredenheit *f.* blagorečje, lepogovornost, zgovornost, lepa beseda.
Wohlredner *m.* lepogovornik, lepobesednik.
wohlriechend dišeč, blagodišeč, blagovonjav.
wohlſchmeckend slastěn, vkusěn, blagovkusěn.
Wohlſchmecker *m.* sladkosnedež, razkošnik, dobrojedec.
Wohlſein *n.* zdravje; zum — na zdravje! (als Zuruf dem Niesenden) Bog pomagaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napiti (-pijem), *impf.* — napijati.
Wohlſtand *m.* blagostanje, sreča, blagovitost, premožnost.
Wohlthat *f.* dobrota, dobro delo; jemandem eine — erweiſen storiti komu dobro, dobroto izkazati.
Wohlthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik; —in *f.* dobrotnica, dobrodelnica.
wohlthätig dobrotěn, dobrotljiv, dobrodelěn, blagotvorěn, blagodarěn.

Wohlthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost, dobrotnost; **Wohlthätigkeits-** dobrodelni, dobrotni, dobrotvorni.

Wohlthätigkeitsanſtalt *f.* dobrodelni zavod, dobrotna naprava.

Wohlthätigkeitsverein *m.* dobrodelno društvo, dobrotvorna družba.

Wohlthätigkeitszweck *m.* dobrodelni namen, dobrotna namera.

wohlthun dobro storiti; dobro delati, blagotvoriti; (nützlich ſein) koristiti; (angenehm ſein) dobro deti u. dejati (dem, dejem u. denem) goditi, ugajati; ſich — ugajati si, streči (strežem) si, privoščiti si, gostiti se.

Wohlthun *n.* izkazovanje dobrot, izvrševanje dobrih del, dobrotvorstvo.

wohlverdient dobro zaslužen; (v. Perſonen) velezaslužèn.

Wohlverhalten *n.* spodobno vedenje, lepo obnašanje, čedno zadržanje.

Wohlverhaltungszeugnis *n.* spričevalo o lepem vedenji.

Wohlverlei *m.* u. *n.* *(Arnica montana)* brdnja, kokovičnik, sv. Antona roža, árnika.

wohlverſtanden *adv.* namreč, da veš (da veste).

wohlverſtehen dobro razumeti, — razumevati.

wohlverwahrt dobro shranjen, dobro spravljen.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudarkom (premiselkom).

wohlwiſſend dobro vedoč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hoteti (hočem), dobro želeti.

Wohlwollen *n.* dobrohotnost, dobrovoljnost, naklonjenost, blagovolje.

wohlwollend dobrohotèn, blagovoljèn, naklonjen, nagnen.

wohlziemend spodobèn, dostojèn.

wohnbar za stanovanje pripravèn.

Wohnbarkeit *f.* pripravnost za stanovanje.

wohnen stanovati, bivati, prebivati, imeti (imám) svoj stan, biti (sem) stanoma, domovati.

Wohngebäude *n.* hiša, dom, pohištvo.

wohnhaft stanujoč, prebivajoč, stanoma; — ſein prebivati; ſich — niederlaſſen nastaniti se, naseliti se.

Wohnhaus *n.* hiša, dom.

Wohnort *m.* (—platz, —ſitz) bivališče, prebivališče, stanovališče; jemen — in dem preseliti se.

Wohnpartei *f.* najemnik, gost (weibl.) najemnica, góstija.

Wohnſtube *f.* stanica, soba.

Wohnung *f.* stan, stanovanje, stanišče, stanovališče, bivališče; — nehmen nastaniti se.

Wohnungsaufkündigung *f.* odpoved (-i) stanovanja.

Wohnungsveränderung *f.* preselitev.

Wohnzimmer *n.* stanica, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodſchaft *f.* vojvodina, vojvodstvo.

wölben v oblok zidati, oblókati, obokati.

Wölbung *f.* oblòk, obòk, svod.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Leder tat; (Rammblock) ovèn; (Hautentzündung) volk; (vom Ritt) sedno, ſich einen — gehen odrgniti si pri hoji, dobiti volka; ſich einen — reiten odrgniti si kožo pri jeh (pri jahanji), dobiti sadno (sedno).

Wolfbeere *f.* norica.

Wolfeiſen *n.* skopèc za volkove.

wölfen kotiti; skotiti, mlade imeti.

wolfgrau siv kakor volk, volčje barve.

Wolfgrube *f.* volčja jama.

Wölfin *f.* volkulja, volčica.

wölfiſch *adi.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navadni ris.

Wolfmenſch *m.* volkodlak.

Wolfs- volčji.

Wolfsbalg *m.* volčja koža, volčji mah.

Wolfsbart *m.* (Bocksbart *Tragopogon*) kozja brada.

Wolfsbrut *f.* volčad (-i), volčje leglo.

Wolfsfarbe *f.* volčja barva, sivost.

Wolfsgebiſs *n.* volčji zobje *pl.*; (bei hartmäulige Pferde) trda uzda, trda žvala.

Wolfsgeheul *n.* volčje tuljenje.

Wolfshaar *n.* volčja dlaka.

Wolfshaut *f.* volčja koža, volčji mah, volčina.

Wolfshunger *m.* volčji (pasji) glad.

Wolfsmilch *f.* *(Euphorbia cyparissias)* mlečèk, (*Euphorbia esula*) kolenčasti mlečni drenik.

Wolfsmilchschwärmer *m. (Sphinx euphorbiae)* mlečkovi večernik.
Wolfspelz *m.* volčji kožuh, volčja šuba, kosmata volčina, volčura.
Wolfsschlucht *f.* volčji brlog.
Wolke *f.* oblak; *dem.* oblaček, oblačič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo.
wölken oblačiti, mračiti; sich — oblačiti se, mračiti se; pooblačiti se, zmračiti se.
wolkenan *adv.* (k) nebu pod oblake, v oblake, kvišku.
wolkenartig oblakovit.
wolkenbekleidet z oblaki zagrnen, z oblaki opasan.
wolkenbeladen naoblačen.
Wolkenberg *m.* zástava.
Wolkenbruch *m.* ploha, naliv; es ist ein — gefallen oblak se je utrgal.
Wolkendampf *m.* čad.
wolkenerzeugend oblakoroděn.
wolkenfrei (—leer, —los) brezoblačen, vedèr, jasèn.
Wolkensammler *m.* zganjalec oblakov.
wolkig oblačen.
Woll- volnen, volnast, volnat.
Wollarbeit *f.* volnarija.
Wollarbeiter *m.* volnar.
Wollblume *f. (Verbascum thapsus)* lučnik, divín.
Wolle *f.* volna; (Vlies) runo.
wollen *adj.* volnén, volnat.
wollen *vb.* hoteti (hočem u. čem); nicht — ne hoteti (nočem u. nečem); (vorhaben) kaniti, namerávati, misliti, volja (miseł) me je; Gott wolle Bog daj! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.
Wollen *n.* hotenje, volja.
Wollenfärberei *f.* barvanje volne (volnine).
Wollenkleid *n.* volnena (volnata) obleka.
Wollenware *f.* volnina, volneno blago, volnata roba.
Wollenzeug *n.* ſ. Wollenware.
Wollgarn *n.* volnena preja.
Wollgras *n. (Eriophorum)* suhopernik.
Wollhaar *n.* volnasti lasje *pl.*
wollhaarig volnolas.
Wollhandel *m.* kupčija z volno, volnarija; — betreiben volnariti, z volno kupčevati.
Wollhändler *m.* kupčevalec z volno, volnar.
wollig volnat, volnast.
Wollkamm *m.* greben za volno, grebén.
Wollkämmer *m.* gredešalec.
Wollkrämpel *f.* ſ. Wollkamm.
Wollkraut *n.* ſ. Wollblume.
Wollmarkt *m.* volneni semenj.
Wollpelz *m.* volneno krzno; kožuh, šuba.
Wollsammt *m.* volneni barsun (žamet).
Wollschere *f.* ovčje škarje *pl.*, volnostriške škarje *pl.*
Wollscherer *m.* volnostrižec.
Wollschur *f.* striža, striženje volne.
Wollspinner *m.* volnopredec.
Wollspinnerei *f.* predilnica za volno, volnoprednica.
Wollspinnerin *f.* volnopredica, volnoprejka.
Wollust *f.* razkošnost, sla, naslada, nasladnost, pohot, pohotnost; (Entzücken) radost, veselje.
Wollustdiener *m.* pohotnik, hotljivec, nečistnik.
wollüstig pohoten, pohotljiv, nasladen, razkošen.
Wollüstling *m.* hotljivec, nasladnež, nasladnik, pohotnik, nečistnik.
Wollustschwester *f.* pohotnica, nečistnica, hotljivka.
Wollvieh *n.* strižno blago, ovce *pl.*
Wollwäsche *f.* volneno pranje od. perilo.
Wollzeug *n.* volnena roba, volnina.
womit *(interr.)* s čim? *(relat.)* s čimer (čimur).
womöglich če (ako) mogoče.
wonach *(interr.)* po čem? *(relat.)* po čemer.
woneben *(interr.)* poleg česa? *(relat.)* poleg česar.
Wonne *f.* radost, veselje, slast (-i), razkošje.
Wonnebecher *m.* čaša razkošja, kupa radosti.
Wonneblick *m.* razkošen (sladek) pogled.
Wonnemonat *m.* majnik, cvetni mesec.
wonnevoll poln radosti, radosten, razkošen.
Wonnezeit *f.* preveseli (razkošni) čas, radostna doba.
wonnig (wonniglich) prevesel, preradosten, razkošen, rajski.

woran *(interr.)* na čem? po čem? *(relat.)* na čemer, pri čemer (čemur).
worauf *(interr.)* na čem? na kaj? *(relat.)* na čemer (čemur), na kar.
woraus *(interr.)* iz česa? *(relat.)* iz česar.
worein *(interr.)* v kaj? *(relat.)* v kar.
Worfel *f.* vevnica, vejalnica, vejača.
worfeln veti (vejem), vejati; zveti, zvejati; noch einmal — preveti, prevejati; der geworfelte Getreidehaufen vršáj.
Worfeln *n.* vejanje, vejatëv, vetëv.
Worfler *m.* vevëc, vejalëc.
Worfſchaufel *f.* ſ. Worfel.
Worftenne *f.* vejališče, gumno, gumnišče, skedënj, pod.
worin *(interr.)* v čem? *(relat.)* v čemer (čemur).
wornach ſ. wonach.
Wort *n.* beseda, slovo; ein Mann von — mož beseda; fremdes — tuja beseda, tujka; (Ausdruck) izraz; das — führen govoriti; das große — führen v vsem imeti (imám) prvo besedo, zvonëc nositi; einem das — reden zagovarjati koga; — für — po besedah, od besede do besede; ins — fallen besedo presekati, seči (sežem) v besedo; (das Verſprechen) obljuba; nicht — halten besedo snesti (sném); ſein — geben obljubiti, obetati, besedo dati; —e wechſeln zbesediti se, prepirati se; zu — kommen laſſen v besedo pustiti; kein — ſagen ne žugniti, ne črhniti, ne ziniti; unnütze —e verlieren prazne besede razdirati; Wort- besedni.
Wortabkürzung *f.* okrajšanje besede, skrajševanje besed (besedij).
Wortableitung *f.* izpeljava (izpeljevanje) besede, izvod (izvajanje) besed (besedij).
wortarm revën v besedah.
Wortbildung *f.* slovotvorje, tvoritëv besed.
wortbrüchig besedolomën; — ſein ne držati dane besede, skujati se.
Wörterbuch *n.* slovnik, slovar, besednjak, rečnik, besedišče.
Wörterbuchſchreiber *m.* spisovatelj slovarja, slovnikar.
Worterklärer *m.* razlagalëc besed.
Worterklärung *f.* razlaganje besed, besedna razlaga.
Wortfall *m.* sklon, padež.
Wortfamilie *f.* besedna rodovina.
wortfeſt mož-beseda, trden v obljubi.
Wortfolge *f.* besedni red, razporedba ob. razvrstitëv besed.
Wortforſchung *f.* besedoslovje, znanstveno izvajanje besed.
Wortfügung *f.* skladnja, vezava (vezanje) besed, slovoskladje.
Wortführer *m.* govornik, besednik.
Wortfülle *f.* obilica (obilnost) besed.
Wortgattung *f.* besedno pleme (-ena), besedni razpol.
Wortgebrauch *m.* besedna raba, rabа.
Wortgezänk *n.* prepir za gole besede, sporekovanje, pričkanje, prekarjanje.
Wortgrübelei *f.* tuhtanje besed, razglabanje besed.
Wortgrübler *m.* pretuhtovalëc (preiskovalëc) besed, razglabalëc besed in koreninah.
wortkarg kratkih besedij, maloden; — ſein malo govoriti.
Wortklauber *m.* prebiralëc besedij, cepidlaka.
Wortkram *m.* prazne besede *pl.*
Wortkunde *f.* znanje besed, besedoznanstvo, besedoslovje.
Wortlaut *m.* besede *pl.*; nach dem — po besedah.
wörtlich *adi.* doslovën; *adv.* po besedi, od besede do besede.
wortlos brezbesedën, nem, molčeč, ne črhnivši besede.
Wortmacher *m.* besedokujež, izmišljevalëc novih besed.
Wortmacherei *f.* kovanje novih besed (novink).
Worträthſel *n.* besedna zastavica.
Wortregiſter *n.* kazalo besedij.
wortreich bogat v besedah, mnogobesedën, besednat, besedovit.
Wortreichthum *m.* bogastvo (obilnost) v besedah, mnogobesednost, besedovitost.
Wortſchwall *m.* prazne besede *pl.*, prazno besedovanje, prazno mnogobesedje.
wortſelig zgovorën, radogovorën.
Wortſinn *m.* besedni pomen, smisel (-i) besed.

Wortſpiel *n.* igra z besedami.
Wortſtellung *f.* razpostavljanje —, razvrstitëv —, razporedba besed, besedostavje.
Wortſtreit *m.* ſ. Wortgezänk.
Worttauſch *m.* pomenkovanje. [glas.
Wortton *m.* besedni naglas, — pri-
Wortverdreher *m.* sprevračevalec (zavijač) besed, zvijačnik.
Wortwechſel *m.* prepir, prîčkanje, prekarjanje; in einen — gerathen zbesediti se, sporeči se; in einem — begriffen ſein prepirati se, pričkati se, prekarjati se.
Wortwurzel *f.* koren besede, korenika.
Wortzuſammenſetzung *f.* sestava besed, besedna sestava.
worüber *(interr.)* o čem? od česa? čez kaj? *(relat.)* o čemer, od česar, čez kar.
worunter *(interr.)* pod čim? *(relat.)* pod čimer (čimur).
wovon *(interr.)* od česa? o čem? *(relat.)* od česar, o čemer.
wovor *(interr.)* pred čim? *(relat.)* pred čimer.
wozu *(interr.)* čemu? zakaj? po kaj? *(relat.)* k čemur, za kar.
wrack razbit, podrt, raztrusnen, razdejan, nerabën.
Wrack *n.* podrtine *(pl.)* ladije, razbit brod, podrta (razbita) ladija, kosi od. ostanki *(pl.)* razbite ladije.
Wucher *m.* (unerlaubte Zinſen) prevelike od. prenapete obresti *pl.*; (unehrenhaftes Zinsgeſchäft) odrtija, oderuštvo, lihva; — treiben previsoke obresti jemati (jemljem), na prevelike obresti posójati, lihvovati, lihvariti.
Wucherblume *f. (Chrysanthemum leucanthemum)* ivánjščica, dekliški hlapčëk, pekel-vice, volovsko oko, vélika smrdéla. [jenje.
Wucherei *f.* odrtija, oderuštvo, lihvar-
Wucherer *m.* oderuh, odrtnik, lihvar.
Wuchergeſetz *n.* zakon o oderuštvu, postava zaradi odrtije, oderuški (lihvarski) zakon.
Wucherin *f.* oderuhinja, lihvarica.
wucheriſch oderuški, lihvarski.
wuchern (in üppigem Wachsthum ſich ausbreiten) hobotno razraščati se, bujno rasti, hitro zarejati se, preveč množiti se; (Wucher treiben) lihvariti, lihvovati, krivičnih (previsokih) obrestij iskati (iščem), odirati.
Wucherpflanze *f.* bujnorastoča rastlina, hobotnica.
Wucherſucht *f.* oderuštvo, lihvarstvo.
Wucherzins *m.* previsoka (prevelika) obrest (-i).
Wuchs *m.* rast (-i); im vollſten — ſtehen najbolj rasti; (Form u. Geſtalt des Leibes) rast, vzrast, stas, postava; einen ſchönen — haben biti (sem) lepe rasti, — lepega stasa, — lepe postave, — lepo vzrastël.
wüchſig rastoč; rasljiv.
Wucht *f.* teža, preteža, breme (-na).
wuchten *intr.* (mit Wucht laſten) težiti, zelô težêk biti (sem); *tr.* (in d. Hand —) tehtati, težkati; potehtati, potežkati.
wuchtig težêk, težkotën.
wühlen riti (rijem), rovati (rujem); brbati, brskati, razgrebati; (die Gemüther aufrühren) ščuvati, šuntati, dražiti, motiti javni red, rovariti.
Wühler *m.* rovar, šuntar, ščuvalec.
Wühlerei *f.* rovarstvo.
Wühlmaus *f.* krtica, rovka.
Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, oduška.
Wulſt *m.* okrogla napeta stvar, klobasa, svitëk, žmula; (am Dreſchflegel) voža, goža, gož (-i). [last.
wulſtig nabuhël, nadut, napet, žmu-
Wulſtlippe *f.* napeta (debela) ustnica.
Wund *m.* svitëk.
wund ranjen; odrt, oguljen, ožuljen; (vom Liegen) sénast, sednast.
Wundarzneikunde *f.* ranocelstvo, kirurgija.
Wundarzt *m.* ranocelnik, ranocelec, kirurg.
wundärztlich ranocelski, kirurgijski.
Wundbalſam *m.* celilni balzam, celilno mazilo, celilo.
Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno, sadno; eine offene — odprta (krvaveča, živa) rana; eine vernarbte — zaceljena rana.
wundenfrei brez ran, neranjen, cel.
Wundenmal *n.* znamenje rane, rana.
wundenvoll z ranami obložen, polna rana.

Wunder *n.* čudo (čuda u. čudesa), čudež; — wirken čudeže delati.

wunderbar čuden, prečuden, čudežen, čudovit, divèn.

Wunderbaum *m. (Ricinus)* kloščevina, klešćevina.

Wunderbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika. [nèc.

Wunderbrunnen *m.* čudodelni stude-

Wunderding *n.* prečudna reč (-i).

Wundergeſchichte *f.* čudna zgodba.

wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovito velik.

wunderhold čudomil.

Wunderkind *n.* čudovito dete, čudèn otrok. [ken.

wunderklein majcèn, majčken, mič-

wunderlich čudèn, čudežèn, čudovit.

wunderlieblich čudomil, preljubezniv.

Wundermann *m.* čudežnik, čudodelèc.

wundern ſich čuditi se, diviti se; začuditi se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načuditi.

wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi. [žèn.

wunderſam čudovit, čudovitèn, čude-

wunderſchön čuda lep, čudovito lep, sprelep, prekrasèn.

Wunderſchönheit *f.* čudovita lepota.

wunderſelten silno redèk, neizrečeno redèk, veleredèk. [zrcalo.

Wunderſpiegel *m.* čudežno (čarodejno)

Wunderſtab *m.* čudodelna palica.

Wunderthat *f.* čudež, čudodelstvo.

Wunderthäter *m.* čudodelnik, čudodelèc, čudotvorèc; —in *f.* čudodelnica, čudodelka, čudodejka.

wunderthätig čudodelèn, čudotvorèn, čudodelski.

Wunderthier *n.* čudna žival (-i).

wundervoll čudapoln, čudovit, prečudèn, predivèn.

Wunderwaſſer *n.* čudodejna voda.

Wunderwerk *n.* čudež, čudovito delo.

Wunderzeichen *n.* čudežno znamenje, čudo, čudež.

Wundfieber *n.* mrzlica od rane.

wundfüßig ranjenih (bolnih) nog, bolnonog, ranjen na nogah.

wundgelegen senast, preležan.

Wundklee *m. (Anthyllis vulneraria)* ranjek, uročnik.

Wundmal *n.* ſ. Wundenmal.

Wundpflaſter *n.* obliž za rane.

Wunſch *m.* želja, želenje; (Gratulation) voščitèv, voščilo, voščenje; — po godi, po všeči, po volji, po

ſehnlichſter — živa želja.

Wunſchart *f.* želevni naklon, želev

wünſchbar kar se more poželeti.

Wünſchelhut *m.* čudodelni klobuk.

Wünſchelruthe *f.* čarodejna šibica.

wünſchen želeti; po-, zaželeti; (mandem) voščiti; privoščiti; (Glück) srečo voščiti, čestitati.

wünſchenswert zaželèn; es iſt — ni

Wünſcher *m.* voščilèc, voščitelj.

Würde *f.* čast (-i), dostojnost, dostojanstvo; männliche — možtvo; seiner — halten smatrati kaj za nedostojno, imeti za nevredno.

Würdenträger *m.* dostojanstvenik, sok uradnik.

würdevoll dostojanstven, velikovažèn.

würdig vredèn, dostojèn; — ſein (sem) vreden, zaslužiti.

würdigen (würdig erachten) vredno) šteti (štejem), — — spoznati, — imeti (imám), niti, — čislati; er würdigte mich ſeines Blickes komaj da me je pogledal; ſie würdigte ihn nicht einmal s. še pogledala ga ni, še ozrla se ni.

(Würde verleihen) častiti, počastiti, povzdigniti; (taxieren) oceniti; (erwägen) pretehtati, preliti, preudariti.

Würdigkeit *f.* vrednost, dostojnost.

Würdigung *f.* ocena, ocenitèv; štovanje, čislanje.

Wurf *m.* lučaj, hitèc; met, vrgljaj; einen — thun vreči (vržem); zagnati (-ženem); in den — kommen priti (pridem) na met, zadeti (-dènem) na koga, nameriti se nanj, naletnanj; (bei Thieren) gnezdo, legla.

Wurfangel *f.* trnèk, ôdica.

Wurfanker *m.* mali maček, malo sidro.

Würfel *m.* kocka.

Würfelbein *n.* kockasta kost, kocka, vrtelka.

würfelförmig *adj.* kockast; v kocke.

würfelig kockast; kockovan.
würfeln kockati, kockovati, v kocke grati.
Würfelſpiel *n.* kockanje, igra v kocke.
Wurfgarn *n.* metalna mreža, mreža nétnica.
Wurfgeſchoſs *n.* metalno orodje, metalo, metalnica; zaluček, vržen strel.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfkreiſel *m.* volk, bruklica.
Wurfſchaufel *f.* vevnica, vejača.
Wurfſpieß *m.* kopje, sulica.
wurfweiſe *adv.* metaje, lučaje.
Wurfweite *f.* domet, lučaj.
würgen daviti, dušiti; zadaviti, zadušiti, vrat zadrgniti.
Würgen *n.* davljenje.
Würgengel *m.* smrtni angelj, angelj morije.
Würgeplatz *m.* morišče.
Würger *m.* davilec, morilec, ubijalec; *(Lanius)* srakoper.
würgeriſch morilen, morilski.
Wurm *m.* črv; *dem.* črvič, črviček; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukec, lésni črv; (Marotte) muha.
wurmartig črvast, glistast, črvu podoben.
Würmchen *n.* črvič, črviček.
wurmen peči, grizti, žgati (žgem); črviči ti; daš wurmt ihn to mu gre (hodi) po glavi.
Wurmfarn *m. (Tanacetum vulgare)* vratič, lopatka, glistnica.
Wurmfieber *n.* glistna mrzlica.
wurmförmig ſ. wurmartig.
Wurmfortſatz *m.* slepič.
Wurmfraß *m.* črvojedina, črvotočina.
wurmfräßig črvojeden, črvotočen.
wurmig črvív; (v. Obſt) piškav, črvív.
wurmkrank glistav.
Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glistavost; črvivost.
Wurmkraut *n.* glistnik, črvivec.
Wurmmehl *n.* črvojedina.
Wurmpulver *n.* prašek zoper gliste.
Wurmſame *m.* ſ. Rainfarn.
Wurmſtich *m.* črvina, črvojédina.
wurmſtichig črviv, piškav, črvojeden.
Wurmſucht *f.* glistavost.
Wurſt *f.* klobasa; *dem.* klobásica; (Blut—) krvava klobasa, krvavica, múlica; (Leber—) jeterna klobasa, jétrnica.
Wurſtbügel *m.* rožič, basalnik.
Würſtel *n.* klobásica.
Wurſtfülle *f.* nadeva, bulja; (für Blutwürſte) godla.
Wurſtfüller *m.* klobasar.
Wurſtlippe *f.* napeta ustnica.
Wurſtſuppe *f.* juha s klobasami; (Metzelſuppe) godla.
Würzbüchſe *f.* pušica za dišave, dišavnica.
Würze *f.* dišava; začimba, obela, obel (-i), zabéla; *fig.* sladilo, slajšava, slast (-i).
Wurzel *f.* koren, korenina, korenika; (gramm.) koren, korenika; (arithm.) koren; *dem.* koreninica, korenček; *coll.* korenje, koreninčije; — faſſen (treiben, ſchlagen) korenine pognati (-ženem), ukoreniniti se, prijeti (primem) se; *impf.* korenine poganjati; mit der — ausrotten izkoreniniti, s korenino izdreti (izpuliti, izruvati, iztrebiti); Wurzel- korenski, koreninski.
wurzelartig korenast, koreninast.
Wurzelausziehen *n.* razkorenjevanje, proizvajanje korena.
Wurzelblatt *n.* list iz korena.
Wurzelexponent *m.* izložnik korena.
Wurzelgewächs *n.* korenje, korenjača; korenska rastlina.
wurzelig korenat, koreninat, korenit.
wurzellos brez korena, brezkorenski.
Wurzelmann *m.* koreninar, koreninčar, zeliščar, nabiralec koreninic.
wurzeln (Wurzel faſſen) korenine gnati (ženem), korenine poganjati, korenje dobivati, koreniti (se), koreniniti se; korenine pognati, prijeti (primem) se, ukoreniniti se, ukoreniti se; (— gefaſst haben) korenine imeti (imám), ukoreninjen biti (sem); (nach Wurzeln wühlen) riti (rijem) za koreninami, koreninic iskati (iščem).
Wurzelranke *f.* korenska rozga, pritlešna loza.
wurzelreich korenat, koreninat, koreniten.
Wurzelſilbe *f.* korenski zlog, korenika.
Wurzelſtock *m.* korenika.
Wurzelwerk *n.* korenje, koreninje.
Wurzelwort *n.* korenka, prvotna beseda.
würzen začiniti, zabeliti, z dišavo potresti; *impf.* začinjati, beliti; *fig.* sladiti, slajšati.

würzhaft (würzig) dišavěn, dišèč; začinjen, vkusěn.
Würzkrämer *m.* dišavar.
Würznagel *m.* (Würznelke *f.*) klinčeva žebica.
Würzwein *m.* dišavno vino.
wuschen smukniti, šiniti.
Wust *m.* (Schmutz) nesnaga, blato, smetí *pl.*, kup nesnage; (Wirrwarr) zmes (-í), šara, ropotija, kodrčija.
wüst pust, puščoběn, pustotěn, zapuščen; —es Land nenaseljena (neobljudena) pokrajina, neobdelan svet, puščava, pustotina; —es Leben divje —, razuzdano —, samopašno življenje; (chaotisch) zmeden, razrit, razmetan.
Wüstacker *m.* ledina, celina, prelog.
Wüste *f.* puščava, pustinja, pustotina.
wüsten *tr.* pustošiti; opustošiti; *intr.* (wild wirtschaften) tratiti, trošiti, razsipati (-sipljem), zapravljati.
Wüstenei *f.* pustinja, puščava, pustota.
Wüstheit *f.* pustost, pustota, divjost.
Wüstling *m.* samopašnik, razuzdaněc, strastnik, razsipnik; (wilder Mensch) divjak, neotesaněc, podivjaněc.
Wüstung *f.* krčevina, ledina, puščava.
Wuth *f.* togota, besnost, jarost, divj srd, gnev; (der Hunde) steklost, stek lina; in — gerathen raztogotiti se, raz jariti se, razkačiti se, razsrditi se zbesneti.
wüthen besneti, divjati, razsajati razgrajati, togotiti se, rohneti, grozi se, razjarjen (razkačen) biti.
wüthend besěn, divji, razkačen, raz jarjen; (v. Hund) vztekěl, stekěl; — machen razsrditi, razkačiti, razjariti raztogotiti; — werden razsrditi se raztogotiti se, zbesnéti; (vom Hund) vzteči; — anfallen drahniti na kog besno ga napasti (-padem).
wuthentbrannt razkačen, razsrjen, raz dražen, razjarjen, jar, togotěn.
Wüther *m.* besnik, divji razsajalěc.
Wütherei *f.* besnenje, divjanje, besn počenjanje (razgrajanje).
Wütherich *m.* krvolok, krvoločnik, tri nog, samosilnik, grozovitnež.
wüthig s. wüthend.
wuthschäumend (wuthschnaubend) pe nèč se od jeze, penast od jeze, sr pihaje, srd děhtèč.

X.

Xanthippe *f.* Ksantipa; (Hausdrache) huda žena; *triv.* vrag od babe.
Xenelasie *f.* izgnanje od. iztiranje tujcev.
Xenie *f.* pogostinski dar, pogostinka; (Sinngedicht) nadpis, pšica, ksenija.
Xenomanie *f.* tujčevanje, tujeljubje.
Xyloglyptik *f.* lesodolbstvo, lesodolbe umetalnost, rezbarstvo.
Xylograph *m.* lesorez, lesorezěc, rez bar, rezljar.
Xylographie *f.* lesorezba, rezljanje rezljarija; (Holzschnitt) lesorez.
xylographisch lesorezěn.

Y.

Yamswurzel *f.* *(Discorea alata)* jam.
Ypsiloïde *f.* zaklinski šiv črepinje, zaklinski stik na globanji, ypsiloida.
Ypsîlon *n.* črka y, goli y, ypsilon.
Ysop *m.* izop.

Z.

Zacke *f.* rogěl, rogělj, rog, zob, nos, zoběc, gača; (am Baumast) rogovila, zob; (Eis—) kruncelj, ledena sveča; (am Hirschgeweih) parog, parožič.
zacken zobčati, na zobce rezljati; na zobčati; gezackt nazobčan.
zackig zobčast, rogljat, rogljast (ästig) vejnat, rogovilast.

zagen plašiti se, bati (bojim) se, pogum izgubiti, ne upati si (se), obupávati.

Zager *m.* plašljivec, strašljivec, malodušnik.

zaghaft plašljiv, bojazljiv, strašljiv, malosrčen, plašen, boječ, malodušen.

Zaghaftigkeit *f.* plašljivost, bojazljivost, malosrčnost, strašljivost, malodušnost.

zähe ulóčen, vláčen, žilav, zatégel, trden, trpéžen; *fig.* trd, skop, stisnen.

Zähheit *f.* (Zähigkeit) ulóčnost, žilavost, trdnost; *fig.* stisnenost, skopost.

Zahl *f.* število, číslo, broj; Zahlštevilni. [urad.

Zahlamt *n.* izplačevalnica, plačilni

zahlbar izpláčen; íšt — se ima (mora) plačati.

zählbar štéven, štévilen, brojen; íšt — se more (dá) šteti od. prešteti, se dá brojiti od. izbrojiti.

zahlen platiti, plačati, poplačati; *impf.* plačevati.

zählen šteti (štejem), brojiti, štéviliti; pre-, sešteti, prebrojiti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetév.

Zahlenlehre *f.* števíloslovje, števílstvo, računstvo.

Zahlenordnung *f.* (Zahlenturnuš *m.*) števílni red, števílna vrsta.

Zahler *m.* plačnik; plačevalec.

Zähler *m.* števec, števnik, brojitelj.

Zahlerin *f.* plačnica; plačevalka.

Zahlfigur *f.* številka.

zahllos neštevílen, brezštevílen, neseštet, brez števila, nebrojen.

Zahllosigkeit *f.* brezštevílnost; (Unzahl) tëma.

Zahlmeister *m.* izplačevalec.

zahlreich množen, mnogoštevílen, obílen, mnogobrojen, števílen; bogat.

Zahltag *m.* plačilni dan (dneva), dan plačila.

Zahlung *f.* plačilo, plača, platež; (v. Zahlen) plačevanje; die —en einstellen ustaviti plačevanje, nehati plačevati, ne plačevati; Zahlungš- plačilni, platežni.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetév.

Zahlungsanweisung *f.* plačilna nakaznica. [námet.

Zahlungsauflage *f.* plačilni nálog, —

Zahlungsauftrag *m.* plačilni ukaz.

Zahlungsbogen *m.* plačilna pola, plačilni list, izplačílnica.

zahlungsfähig zmožen plačati; er íst — more plačati.

zahlungsflüchtig zavoljo dolžnega plačila ubežen.

Zahlungsfrist *f.* plačilni (ob)rok.

zahlungsunfähig nezmožen plačati; er íst — ne more plačati.

Zahlungszeit *f.* čas plačila. [nost.

Zahlwert *m.* številna (brojna) vred-

Zahlwort *n.* števnik, številnik, brojnik.

Zahlzeichen *n.* številno znamenje, številka.

zahm krotëk; ukročen, udomačen, domač, privajen; pitom, pitovën (pitoměn); — werden privaditi se, krotëk (domač) postati (-stanem), udomačiti se.

zähmbar ukrotljiv.

zähmen krotiti; ukrotiti, privaditi, udomačiti; (Leidenschaften —) brzdati, uzdati, vladati.

Zähmer *m.* krotitelj, krotílec.

Zahn *m.* zob; *dem.* zobëk, zobec, zobček; Zähne wechseln nove (druge) zobe dobiti; *fig.* er hat lange Zähne skomina ga (se mu), ima skomino (u. *pl.*); Zahnzobni, zobo-.

zahnarm redkozób; —es Thier redkozobnik.

Zahnarzt *m.* zobozdravnik, zobolečnik, zobni zdravnik, zdravnik za zobe.

Zahnbrasse *f.* (besser: —brassen *m.*) *(Dentex vulgaris)* zobátec.

Zahnbürste *f.* ščetka (ščetica) za zobe.

Zähneknirschen *n.* škripanje z zobmi.

zahnen (Zähne bekommen) zobe dobivati, zobiti se.

zähnen (mit Zähnen versehen) zobe delati, zobiti, zobčati; nazobčati.

Zahnfäule *f.* gniloba zob, zobna prhlina.

Zahnfleisch *n.* zéberna, zóberne *pl.*, zóbernice *pl.*, dlésna *n. pl.*, dlesno.

zahnförmig zobast.

Zahngeschwür *n.* zazóbica, skula.

Zahnhöhle *f.* zobna jamica, zobišče; luknja v zobu.

Zahnkeim *m.* zobova klica.

Zahnkrone f. zobov (zobni) venec.

Zahnlaut *m.* zobnik.
Zahnlehre *f.* zoboslovje.
zahnlos brezzòb, brezzobĕn, brez zób.
Zahnlücke *f.* škrba, škrbina.
zahnlückig škrb, škrbast, škrbozob, škrbav.
Zahnlückige *m.* škrbĕc, škrbozobnik; — *f.* škrbozobnica.
Zahnmittel *n.* zdravilo (lek) za zobe.
Zahnnerv *m.* zobni živĕc, zobna čutnica.
Zahnpulver *n.* zobni prah (prašĕk).
Zahnrad *n.* zobato kolo (kolesa).
Zahnschmelz *m.* zobna sklenina.
Zahnschmerz *m.* zoboból, zobna bolečina; ich habe — zobjé me bolé.
Zahnstocher *m.* zobotrebĕc, trebilnik za zobe, bodkalo.
Zahnsubstanz *f.* zobovina.
Zahnwechsel *m.* dobivanje novih (drugih) zób, izmena zób.
Zahnweh *n.* s. Zahnschmerz.
Zahnwurz *f.* konopnica.
Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*
Zähre *f.* solza.
Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* kleščice *pl.*
zangenförmig kleščast.
Zangenkäfer *m.* (Schröter, *Lucanus cervus*) kleščar, klešman.
Zank *m.* prepir, svaja, ravs in kavs, kreg, pričkanje; einen — anfangen sporeči se, spreti se, razsvaditi se.
Zankapfel *m.* vzrok razprtije od. prepira, spotikljej, zadévica.
zanken prepirati se, svaditi se, svajati se, kregati se, pričkati se, ravsati se, kavsati se, ujedati se, besediti se.
Zänker *m.* prepirljivĕc, svadljivĕc, prepiralĕc.
Zänkerei *f.* prepiranje, prepir, kreganje, ravsanje, ravs in kavs, pričkanje.
Zänkerin *f.* prepirljivka, svadljivka.
zänkisch prepirljiv, prepirĕn, svadljiv.
Zankstifter *m.* zdrahljivĕc, dražilĕc, zavadljivĕc.
Zanksucht *f.* prepirljivost, svadljivost.
zanksüchtig s. zänkisch.
Zäpfchen *n.* jezičĕk (mali).
Zapfen *m.* (Pfropf) čèp, čepĕk, čepinĕc, pilĕk, zátič; (an Nadelbäumen) storž, češarĕk; (Eis—) krunĕc, ledena sveča.
zapfen točiti (po malem).
Zapfenbaum *m.* storžnjak.
Zapfenbier *n.* podčépina.
Zapfenbohrer *m.* čepnik.
zapfenförmig čepast; storžast.
Zapfenkraut *n.* *(uvularia)* vratnik, naglist.
Zapfenloch *n.* čepova luknja, čepnica, [drožnik.
Zapfenstreich *m.* mirozov.
Zapfenwein *m.* podčépina.
Zapfer *m.* točilĕc, točáj, krčmar.
zappeln drgetati (-am u. drgečem), utripati (-tripljem), trepetati (-am u. trepečem), mezgetati; (m. den Füßen) cĕpĕtáti, brcati; *triv.* mencorititi.
Zappeln *n.* drget, drgetanje; cĕpĕt, cĕpĕtanje.
Zappler *m.* cĕpĕtalo; *triv.* mencoritĕc.
Zar *m.* car, cesar.
Zarge *f.* obòd, okrajĕc, okvir, rob; (händelsüchtiges Weib) prepirljivka.
zart nežĕn, tenĕk, rahĕl; mehkĕn, šibĕk; (schwach) slab, slabotĕn; (tiern) drobĕn, majčkĕn.
Zärtelkind *n.* miljenčĕk, ljubčĕk, razvajenčĕk, negovančĕk.
zärteln milovati, ljubkati, negovati, nežno ravnati s kom.
zartfühlend nežnočutĕn, rahločutĕn, čutljiv, mehkočutĕn.
Zartgefühl *n.* rahločutnost, čutljivost, nežnočutje.
Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkost, [milina.
zartherzig nežnosrčĕn, rahlosrčĕn, mil, milosrčĕn, blagosrčĕn.
zärtlich mil, nežĕn, prisrčĕn, blag, rahĕl, blagosrčĕn; — thun militi se, božati, srčkati, ljubkati; negovati, milovati.
Zärtlichkeit *f.* nežnosrčnost; (Zärtlichthun *n.*) negovanje, ljubkanje, miljenje.
Zärtling *m.* mehkužnež, mehkužnik; s. a. Zärtelkind.
Zaser *f.* vlakno, nitka.
zaserig vlaknast, nitkast.
zasern nitkati, pukati.
Zauber *m.* čar, začaranje, uroki pl., copernija; den — lösen odtvoriti, odelati (komu); (Anmuth) milina, milota, čarobnost, bajilo; Zauber- čarovni, čarodelni, čarobni, čarodejski, bajalni.
Zauberbann *m.* za-, ukletje.

Zauberbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodejska knjiga, kolomón.
Zauberei *f.* čaranje, copernija.
Zauberer *m.* čarovnik, čarodej, čarodelnik, copernik.
Zauberin *f.* čarovnica, čarodejka, copernica.
zauberiſch čarovēn, čarovniški, bajalēn, čarodejēn, čarodejski; (reizend) mičēn, čaroben, milóben, prekrasēn.
Zauberkraft *f.* čarodelna moč (-i).
Zauberkraut *n.* čarodelno zelišče.
Zauberkunſt *f.* čarovništvo, čarodejstvo.
Zauberlaterne *f.* čarodelna svetilnica.
Zaubermittel *n.* bajilo.
zaubern čarati, čarovati, coprati; začarati, narediti, nagoditi.
Zauberſpruch *m.* čarodejne besede *pl.*, bajalne besede *pl.*, zagóvor, urok.
Zaubertrank *m.* čarovna pijača.
Zauberwelt *f.* čarobni svet.
Zauberwerk *n.* čarodejstvo, čari *pl.*
Zauderer *m.* obotavljalēc, obotavljivēc, odkladalēc, odlašalēc, omahljivēc, žužnja, žužnjalo, mēčkálo. [kav.
zauderhaft obotavljiv, žúžnjast, mēč-
Zauderhaftigkeit *f.* obotavljivost, mēčkavost; obotavljanje.
zaudern obotavljati se, očajati se, omecávati, žužnjati, mēčkati; omahovati, odlašati, odkladati.
Zaum *m.* uzda, vájet, voj, brzda, žvala; im — halten uzdati, brzdati, strahovati, krotiti.
zäumen uzdati, brzdati; obuzdati, obrzdati, uzdo nataknіti.
Zaumgebiſs *n.* žvala.
zaumlos neobuzdan; razuzdan, razbrzdan.
Zaun *m.* plot, ograja, meja; (lebendiger —) živa meja, séč (-i), živica.
zäunen graditi, plot delati; o-, pre-, zagraditi, plot narediti.
Zaungerte *f.* prot.
Zaunkirſche *f.* *(Lonicera xylosteum)* volčja črešnja; zimoléz.
Zaunkönig *m.* stržēk, palčēk, kraljič, strežič, kraljičēk.
Zaunlücke *f.* vrzel (-i).
Zaunpfahl *m.* kol.
Zaunring *m.* roč, trta.
Zaunrübe *f.* *(Bryonia dioica)* bluščec, bilúšen.
Zaunruthe *f.* ſ. Zaungerte.
Zaunſchlüpfer *m.* ſ. Zaunkönig.
Zaunthür *f.* lesa, laz (-i), vrnile *pl.*
zauſen rovati (rujem), puliti, pukati, pipati (pipljem), čupati, skubsti (skubem), drapati; (bei den Haaren) lasati; zlasati, razkuštrati.
Zebaoth Zebaot, Gospod vojnih trum.
Zebra *n.* cebra, zebra.
Zechbruder *m.* vinski bratēc, pravi pijančēk.
Zeche *f.* (Innung) ceh, delavska družba; (im Bergw.) zadružni rudnik; (Reihe) vrsta, red; (Koſten d. Gelages) zapitēk.
zechen popivati, pijančevati.
Zecher *m.* pivēc; pijanēc; —in *f.* pivka; pijanka.
zechfrei jmdn. halten plačati (plačevati) za koga.
Zechgelage *n.* popivanje, pijančevanje; pijača, gostija.
Zechine *f.* cekin, laški zlatnik.
Zechmeiſter *m.* načelnik ceha, cehmojstēr.
Zechſchuld *f.* na dolgu ostali zapitēk.
Zecke *f.* (Zeck *m.*) klóp, klóšč, kloštir, laščēc (laščecà); (Schaf—) čepēr.
Zehe *f.* prst (na nogi); die große — palēc (na nogi).
Zehenſpitze *f.* konēc prsta; auf d. —n po prstih.
Zehent *m.* (auch Zehnt) desetina. [ski.
zehentbar desetini podvržen, desetin-
zehentberechtigt upravičen desetino pobirati, imajoč pravico do desetine.
Zehentberechtigung *f.* desetinska pravica, pravica do desetine.
zehenten (decimieren) desetiti; (den Zehent auflegen) desetino nalagati od. nakladati, desetiniti, desetini podvreči (-vržem), desetino jemati (jemljem) od. pobirati; (den Zehent entrichten) desetino dajati od. odrajtovati (plačevati), desetariti.
zehentfrei desetine prost.
Zehentfrohne *f.* desetinska tlaka od. robota.
Zehentherr *m.* gospodar desetine, desetinar, desetničar.

Zehenthold *m.* desetinski podložnik, desetinĕc.
zehentpflichtig desetini podvržen, pod desetino, dolžĕn desetino odrajtovati.
Zehentrecht *n.* s. Zehentberechtigung.
zehn *num.* deset.
Zehn *f.* (Zehner *m.*) desetica, desetka.
zehnerlei deseteri.
zehnfach (—fältig) deseterĕn, deseternat, deseterogub, desetkratĕn.
Zehngulden-Banknote *f.* deseták.
zehnjährig desetletĕn.
Zehnkreuzerstück *n.* desetica.
zehnmal desetkrat, deset potov.
zehnmalig desetkratĕn.
Zehnpfünder *m.* desetfuntnik.
zehnpfündig desetfuntĕn.
zehntägig desetdnevĕn.
zehntausend deset tisoč.
zehnte *num. ord.* deseti.
Zehntel *n.* desetina, desetinka.
zehntens desetič.
zehnthalb poldeset, devet in pol.
zehren (leben) živiti (hraniti) se, jesti in piti (jem in pijem), trošiti; zajesti, zapiti, potrošiti; (mager machen) sušiti, jemati (jemljem), pobirati. [trošilĕc.
Zehrer *m.* jedĕc, pivĕc, použivalĕc,
Zehrfieber *n.* súšica.
zehrfrei s. zechfrei.
Zehrgeld *n.* (—pfennig *m.*) popotnica, potrošnina, hranarina.
Zehrung *f.* (Unterhalt) živež, hrana; (Zehrgeld s. oben).
Zeichen *n.* znamenje, znak, beleg; (Marke) znamka.
Zeichen- risarski.
Zeichenbrett *n.* risarska deska.
Zeichenbuch *n.* risarska knjiga, risanka.
Zeichendeuter *m.* vedeževalĕc, razlagalĕc predznamenj, tolmač čudežnih prikaznij.
Zeichendeuterei *f.* vedeževanje, prerokovanje iz predznamenj, razlaganje čudežnih prikaznij.
Zeichendeuterin *f.* vedeževalka.
Zeichenfeder *f.* risarsko pero (peresa), risalnik, črtnik.
Zeichenkreide *f.* risarska (črna) kreda.
Zeichenkunst *f.* risarstvo, črtarstvo.
Zeichenlehre *f.* znakoslovje. [črtar.
Zeichenmeister *m.* učitelj risanja, risar,

Zeichenpapier *n.* papir za risanje, r sarski papir.
Zeichenschule *f.* risarska šola, šola risanje.
Zeichensprache *f.* govorjenje z zn menji, sporazumevanje z migljeji kretanjem.
Zeichenstift *m.* risalnik, črtnik, risal
Zeichentisch *m.* risarska (črtarska) mi
zeichnen risati (rišem), črtati; ob narisati, načrtati; (bezeichnen) zazn menati, zaznámenovati, označiti; imp známenati, známenovati; (unterschr ben) podpisati (-pišem).
Zeichnen *n.* risanje, črtanje.
Zeichner *m.* risar, črtar; —in *f.* ri rica, črtarica.
Zeichnung *f.* naris, risarija, risan na-, obrisĕk, načrt, črtež.
Zeichnungssaal *m.* soba za risanje, r salna dvorana, risalnica, risarna.
Zeidelmeister *m.* čĕbelar, bŭčelar.
Zeidelmesser *n.* podrezilnik.
zeideln podrezati (-režem); imp podrezovati. [bŭčel
Zeidelweide *f.* čĕbelna paša, paša
Zeidelzins *m.* čĕbelnina, bŭčelarina
Zeidler *m.* s. Zeidelmeister.
Zeigefinger *m.* kazalĕc.
zeigen kazati (kažem); po-, razkaza
Zeiger *m.* kazalĕc, pokazovalĕc; (a der Uhr) kazalo, kazalnik.
zeihen dolžiti, kriviti, krivdo zv čati na koga, očitati; obdolžiti, okr viti, krivdo zvrniti na koga. [di
Zeile *f.* vrsta, red; *dem.* vrstica,
zeilenweise vrstoma, redoma, vr za vrstjo, red za redom, po vrstah
Zeilenweiser *m.* vrstni kazalnik, vrs kazalka.
Zeisel *f.* (Zeist *m.*) suslik.
Zeiselbär *m.* medved-kosmatinĕc.
Zeisig *m.* čižĕk, cizĕk; *fig.* razuzdan zapravljivĕc.
Zeit *f.* čas, doba, vreme (-ena); (fest god; (Muße) lazno, prost (prazĕn) ča um welche — obkorej? um diese — osorej, obsorej; von welcher — an o klej? von dieser — an odslej; bis welcher — doklej? bis zu dieser — d slej, dosorej; vor langer — dav davnej; vor der — prerano, prezgod

prenaglo, prehitro, prevred; von — zu — (zuzeiten, inzeiten) včasi, tedaj pa tedaj, včasih, tu pa tam; derzeit sedaj; beizeiten za časa, zgodaj; vorzeiten (ſeinerzeit) nekdaj, svoje dni; zu gleicher — hkrati, ob jednem, vse kmalu; ich habe keine — ne utegnem, ni mi lazno.

Zeitabſchnitt *m.* doba, razdobje.

Zeitalter *n.* vek, doba.

Zeitdauer *f.* čas, doba, trajanje.

Zeitfolge *f.* ſ. Chronologie.

Zeitgeiſt *m.* duh časa.

zeitgemäß času (okolščinam) primerên (pristojên).

Zeitgenoſſe *m.* (so)vrstnik, sočasnik.

Zeitgenoſſin *f.* (so)vrstnica, sočasnica.

zeither (ſeither) ta čas, do zdaj.

zeitig *adi.* (früh) zgoden, ran; (reif) dozorel, zrel; *adv.* o pravem času, za časa, zgodaj, za rana, pri godi, za goda.

zeitigen *tr.* goditi, zoriti; zgoditi, dozoriti; *intr.* goditi se, zoriti se, zoréti, dozorevati; ugoditi se, dozoreti.

Zeitigung *f.* zoritêv, dozorevanje, gojenje.

Zeitkunde *f.* časoslovje, časoznanstvo.

Zeitlang *f.*, eine — (auch: eine Zeit lang) nekaj časa, nekoliko časa, donéklej.

Zeitlauf *m.* tek časa.

Zeitläufte *pl.* (auch: Zeitläufe) časi *pl.*

zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življenje, do smrti.

zeitlich časên; (früh) zgoden; (irdiſch) posvetên, minljiv, za ta svet; d. Zeitliche ſegnen temu svetu slovó dati, vse posvetno zapustiti.

Zeitlichkeit *f.* časnost; posvetne reči *pl.*

Zeitloſe *f.* (*Colchicum autumnale*) podlések; očúm, močúnec, ušivka.

Zeitmangel *m.* pomankanje časa, skopo odmerjen čas, skopost časa.

Zeitmaß *n.* (in der Proſodie) časomerje, mera.

Zeitmeſſer *m.* časomér, kronometêr.

Zeitperiode *f.* doba, vek.

zeitraubend mudên, zamudên, počasên, kasên.

Zeitraum *m.* čas, občasje, doba, raz-

Zeitrechnung *f.* štetje let, preračunanje časa, časoslovje; ſ. Chronologie.

Zeitſchrift *f.* časopis, časnik.

Zeittafel *f.* časoslovno kazalo.

Zeitumſtand *m.* položaj časa, okolnost; *pl.* razmere časa.

Zeitung *f.* (Nachricht) novica, glas, poročilo; (Zeitſchrift) novine *pl.*, novice *pl.*, glasilo, glasnik, časopis, časnik.

Zeitungsartikel *m.* novinski članêk, časniški sestavêk.

Zeitungsbureau *n.* novinarnica, časnikarska pisarna.

Zeitungsexpedition *f.* odpravništvo novin, razpošiljalnica časopisa, ekspedicija časnika.

Zeitungsnachricht *f.* novinsko poročilo, časopisno naznanilo.

Zeitungsredacteur *m.* urednik novin od. časopisa.

Zeitungsſchreiber *m.* novinar, časnikar, novičar.

Zeitungsträger *m.* raznašalêc novin, raznaševalêc časnika; (Poſtenträger) klepetêc, novičar, zdrahljivêc.

Zeitungsweſen *n.* novinarstvo, časnikarstvo, novičarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmerje.

Zeitverluſt *m.* izguba časa, izgubljeni čas, potrata časa; ohne — brez pomude, brez odlašanja.

Zeitverſäumnis *f.* zamuda časa, dangubitêv.

Zeitvertreib *m.* kratêk čas, zabava.

zeitvertreibend kratkočasên, zabavên.

Zeitvertreiber *m.* kratkočasnik, kratkočasnež, zabavnik.

zeitweilig *adi.* začasên, tačasên; *adv.* ta čas, za ta čas, začasno.

zeitweiſe včasi, včasih, časi, časih, tu pa tam.

Zeitwort *n.* glagol.

zeitwörtlich glagolski; glagolov; gla-

Zellbruder *m.* samotar.

Zelle *f.* sóbica, célica, stanica, izbica; (in der Wabe) lonček, piskêrc; (am Rad) korêc; *(bot.)* stanica.

zellenförmig staníčast.

Zellengewebe *n.* staníčasta pletenina od. tkanina, staníčevina.

Zellenpflanze *f.* brezcevna rastlina.

Zellenrad *n.* kolo na korce.

Zellhaut *f.* staníčna mrenica.

zellig staníčav.

Zellkern *m.* staníčno jedro.

Zellſtoff *m.* staničnina, vlaknina.
Zelot *m.* gorečnik, gorečnež, prenapetež, zelot.
Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reitthieres) zibanje, pasji hod, mimohod; das Pferd geht im — konj se ziblje, konj podaja, ima pasji (petelinov) hod.
Zelt *n.* šator, šotor, stan.
Zelten *m.* kolaček, strdén mlinec.
Zelter *m.* (Paſsgänger) konj z zibajočim (pasjim od. petelinovim) hodom, konj za ježo, jezdni konj.
Zeltflaſche *f.* vojaška sklenica od. lagev.
Zeltlager *n.* šatorišče, šotorišče, stanišče.
Zeltwagen *m.* voz s šatorsko opravo; pokrit voz.
Zenith *m.* nadglavišče, zenit, nadtemenišče, nadtemenska točka. [nik.
Zeolith *m.* (Sprudelſtein) zeolit, vrel-
Zephyr *m.* zahodni vetér, večernik; prijetén hlad, sapica, vetrič; zefir.
zer- raz-; z-, s-, pre-.
zerarbeiten razdelati, razdejati (-denem); ſich — zdelati se, ugonobiti se.
zerbeißen raz-, pre-, zgrizti, raz-, pregrizniti.
zerberſten razpočiti se, raznesti se.
zerbrechen *tr.* lomiti; raz-, pre-, po-, zlomiti, razbiti (-bijem), streti (strem n. starem), raztrupati; ſich den Kopf — béliti od. lomiti si glavo; *intr.* raz-, ubiti se, streti se. [hék.
zerbrechlich razlomljiv, razlómen, kr-
Zerbrechlichkeit *f.* razlomljivost, razlomnost, krhkost.
zerbröckeln drobiti, mrviti; raz-, zdrobiti, raz-, zmrviti.
zerdreſchen raz-, premlatiti.
zerdrücken mečkati, stiskati, mučkati, tlačiti; raz-, zmečkati, stisniti, stlačiti; zdrugniti.
zerfahren raz-, zvoziti, z vozom razgaziti, s koli utreti (-tarem).
zerfahren *adi.* raz-, zvožen, utrt; *fig.* raztresen, nesložén, razvrt, razdrt, razdejan.
Zerfahrenheit *f.* raztresenost, razmisljenost; nesložnost.
Zerfall *m.* razpad, razsip.
zerfallen razpasti (-padem), razsuti (-sujem) se, razvaliti se, podreti (-derem) se, razrušiti se; *impf.* razpadati, podirati se, rušiti se; (gehen) deliti se, ločiti se, krojiti se.
Zerfallenheit *f.* razpadlost.
zerfeilen raz-, prepiliti.
zerfetzen razdrapati, raztrgati.
zerfleiſchen mesariti; razmesariti, mrcvariti, raztrgati.
zerfließen (zergehen) topiti se, tajati se; raztopiti se, stajati se, razpustiti se, razliti se; (v. Schmutz) kopneti; skopneti.
zerfreſſen razjesti (-jem), razgrizti, *impf.* razjedati.
Zergliederer *m.* razdevalec, razparalec, raztelesovalec, anatom.
zergliedern raztelesiti, razuditi, razparati; (einen Satz) razložiti, razbrati (-berem); *impf.* razlagati, razbirati, razkladati.
Zergliederung *f.* raztelesba, razdevanje, razparanje; (des Satzes) razlaganje, razbiranje, razbor.
zerhacken (zerhauen) razsekati, razsékati; razsekávati.
zerkauen razzvečiti, prezvečiti, premleti (-meljem), premlévati, prenatanko razlagati.
zerklüften razpočiti, razsesti se.
Zerklüftung *f.* razpoka, razsedlina.
zerknicken po-, zlomiti, zmečkati.
zerknirſcht skrušen, strt, potrt, pobit.
Zerknirſchung *f.* skrušenost, potrtost, skesanost.
zerkniſtern razpršiti se.
zerkrachen razpraskati.
zerlaſſen razpustiti, raztopiti; (in Fett) razpuščati, raztapljati; (in Fett) razcvreti.
zerlegen razložiti, razstaviti; razkladati, razstavljati; *(chem.)* razkrojiti; (tranchieren) razrezati (-žem), razsekati, razkosati.
zerlumpt raztrgan, razcapan, razdrapan, capast.
zermahlen raz-, semleti (-meljem).
zermalmen zmeti (-manem), razbiti, streti (-tarem), razmečkati, razmlinčiti.
zernagen razglodati, zgrizti.
zerpflücken raztrgati, razčupati.
zerplatzen razpočiti se.

zerquetſchen mečkati, druzgati, mlinčiti; zmečkáti, zdruzniti, zmlinčiti, streti (-tarem).

zerraufen razkuštrati, razmršiti, zdrahati, razkodrati.

zerrauft razkuštran, zmršen, tršast.

Zerrbild *n.* nespodoba, spaka, nakaza.

zerreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

zerreißen *tr.* trgati; pre-, raz-, strgati, razčesniti; *intr.* trgati se; pre-, raz-, utrgati se.

zerren vlačiti, tirati (sem ter tje).

zerrinnen topiti se; raztopiti se, razpustiti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti.

zerrütten razgugati, razmajati, pretresti; die Geſundheit — zdravje izpodkopati, zdravje rušiti.

Zerrüttung *f.* zmešnjava, zmotnjava, zmeda, nered.

zerſchellen razbiti (-bijem) se, razkršiti se, raztrešćiti se.

zerſchießen razstreliti.

zerſchlagen razbiti (-bijem), raztolči; ſich — razbiti se; (v. Kauf, v. d. Heirat ꝛc.) razdreti (-derem) se, razvreči (-vržem) se.

zerſchmelzen *tr.* topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; *intr.* topiti se, tajati se, taliti se; raztajati se, razpustiti se, raztopiti se; (v. Schnee) kopnéti; skopneti.

zerſchmettern raztreskati, razbiti (-bijem), raztrupati.

zerſchneiden pre-, razrezati (-režem), razkrojiti; (mit der Schere) raz-, prestriči (-strižem).

zerſetzbar raztvorēn, razkrojēn, raztvorljiv, razkrojljiv.

zerſetzen *(chem.)* raztvoriti, razkrojiti, razločiti; *impf.* raztvarjati, razkrajati; ſich — raztvarjati se, razkrajati se; raztvoriti se, razkrojiti se.

Zerſetzung *f.* krojitēv, razkroj, raztvorba; razpad.

Zerſetzungsmittel *n.* raztvorilo, raz-

Zerſetzungsproduct *n.* raztvorbina, razkrójina.

zerſpalten raz-, preklati (-koljem), [krojilo. [razcepiti.

zerſplittern razcepkati, razdrobiti, razmrviti; d. Zeit — potratiti, zapraviti.

zerſprengen razgnati (-ženem), razstreliti, razvreči (-vržem), raznesti; (eine Schar) razpoditi, razpršiti, razkropiti, raztirati, razkaditi, razprašiti.

zerſpringen počiti, pokniti, regniti, razpočiti se, razleteti se.

zerſtampfen razpēháti, raztolči; (mit Füßen) razteptati, razgaziti, razmandrati.

zerſtäuben razprašiti, razpršiti.

zerſtieben razprašíti se, razkaditi se, razpršiti se, razprhniti (-se).

zerſtörbar razrúšēn, raz-, porušljiv.

zerſtören po-, razrušiti, razvaliti, razdejati (-denem), razdreti (-derem), razsuti (-sujem), razgraditi, razsaditi, podreti; *impf.* rušiti, razdevati, raz-, podirati, razgrajati; (vernichten) pokončati, uničiti; *impf.* pokončevati, uničevati.

Zerſtörer *m.* raz-, podiralēc, rušilēc; pokončevalēc, uničevalēc.

Zerſtörung *f.* razdor, razrušenje, porušitēv; podiranje, rušenje, razdevanje, pokončávanje.

Zerſtörungswuth *f.* pokončevalnost, uničevalnost, uničevalna strast (-i).

zerſtoßen raztolči, razpēhati, streti (-tarem), razmeti (-manem).

zerſtreuen raztresti, razsuti (-sujem), raznesti, raztrositi, razmetáti (-mečem); *impf.* raztresati, razsipati, raznašati, razmetovati; (den Feind —) razkropiti, razpoditi, raztirati, razgnati (-ženem), raztepsti (-tepem); ſich — razkropiti se, razbegniti (se), razgubiti se, razpršiti se; *fig.* razmisliti se, razvedriti se, zabaviti se, kratēk čas si napraviti.

zerſtreut raztresen, razmišljen, zbegan v mislih; (v. Lichtſtrahlen) razmetan, razsut. [nēc.

Zerſtreute *m.* razmišljenēc, raztrese-

Zerſtreuung *f.* (Zerſtreutheit) raztresenost, razmišljenost; (Aufheiterung) zabava, veselje, veselica, razveseljevanje; (des Lichtes) razmet, razsev, razsipanje; Zerſtreuungs- razmetni, razmetalni, razsipalni, raztrosni.

Zerſtreuungslinſe *f.* razmetna leča, leča razmetnica, razsevna leča, razsevka.

Zerſtreuungspunkt *m.* razmetišče, razsevališče.

Zerſtreuungsſpiegel *m.* razmetno zrcalo, razsevno zrcalo.

Zerſtreuungsſucht *f.* nagnenje do razveseljevanja, zabavoljubje, razuzdanost.
Zerſtreuungsvermögen *n.* razmetnost, razsevnost.
zerſtückeln razkosati, razsekati na kose, razdrobiti.
zertheilen razdeliti, razločiti; *impf.* razdeljevati; (die Wolken) razgnati (-ženem), razpihati (-am u. -pišem), razpoditi; *impf.* razganjati; (e. Geſchwulſt) razplaviti, razločiti, razgnati; (in zwei Theile) razpoloviti, razpolovičiti; ſich — razdeliti se, raziti (-idem) se, razkrojiti se; *impf.* razkrajati se, razhajati se; (v. d. Geſchwulſt) splahniti, *impf.* splahovati.
zertrennbar razločen, razdelen, razločljiv.
zertrennen razločiti, narazen spraviti; (ein Kleid) parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.
zertreten teptati, mandrati; po-, razteptati, razmandrati, pohoditi, po-, razgaziti, streti (-tarem) z nogo.
zertrümmern razvaliti, razdreti (-derem), po-, razrušiti, razdrobiti, razbiti (-bijem).
zerwerfen razvreči (-vržem), razmetáti (-mečem); *impf.* razmetávati, razmétati; ſich — raz-, spreti se, skregati se.
zerwühlen razriti (-rijem), razbrskati, razkopati (-kopljem), razgrebsti (-grebem); *impf.* razrivati, razkopavati.
Zerwürfnis *n.* razpor, razdor, razprtija, nesložnost.
zerzauſen raz-, skuštrati, skodernati, razčupati, z-, razmršiti, razdrahati, razcapudrati, razkocati.
zerzauſt s-, razkuštran, kuštrast, tršast, z-, razmršen, razdrahan, razcapudran, razkocán.
zerzupfen pukati, kósmati, cẽfrati; razpukati, razkósmati, razcẽfrati.
zeter *interi.* joj prejoj! pomagajte!
Zetergeſchrei *n.* klic na pomagaje, silno vpitje, vik in krik, kričanje na vse pretege; ein — erheben kvisk in vrisk od. vik in krik zagnati (-ženem).
zetern na vse pretege vpiti (vpijem), na vso moč kričati, dreti (derem) se, udelovati.

Zettel *m.* list, listek; (Bankno-) bankovec; (bei Webern) osnutek, snutek.
Zettelbank *f.* bankovnica, banka z bankovce izdaja.
Zettelbaum *m.* snovalno vratilo.
Zettelchen *n.* listič.
Zettelende *n.* konci *pl.*, abranki *pl.*, zavrnki *pl.*, krajnik, urezník.
Zettelgarn *n.* osnova, snutek.
zetteln snovati.
Zettelrad *n.* tkalsko motovilo, snovalo.
Zettelträger *m.* listonošec, raznašalec listov.
Zeug *m.* u. *n.* (Stoff) tvarina, snov (-i), roba, blago; (Gewebe) tkanina (leinen) platnina, prtenina; (d. Bäcker) kvas; (Geräthe) priprava, orodje; (Ding) reč (-i), stvar (-i); altes — starina, stara razvlaka, šara in ropotija; liederliches — druhal (-i), lopovi *pl.*, potepuhi *pl.*, zanikarneži *pl.*; dummes (od. bernes) — neslanosti *pl.*, norčarije *pl.*, neumnosti *pl.*, kvante *pl.*; dummes — reden kvasiti, čvekati, čenčati.
Zeugamt *n.* urad za bojno pripravo.
Zeugbaum *m.* vratilo.
Zeugdruck *m.* tiskanje tkanin, tkanina.
Zeuge *m.* priča, svedók; pričevalec, falſcher — kriva priča, krivopričal.
Zeugefall *m. (genetivus)* rodilnik, genetiv.
zeugen (erzeugen) roditi, plodíti; zaroditi, zaploditi; (Zeugniß geben) pričati, svedočiti, pričevati, dokazovati, izpričati, dokazati (-kažem), osvedočiti.
zeugen *adi.* od tkanine, tkaninski.
Zeugenausſage *f.* izpoved (-i) svedokov, besede (izpovedba) prič.
Zeugenbeweis *m.* dokaz s svedoki, dokaz po pričah.
Zeugeneid *m.* prisega svedokov ali prič.
zeugenfrei brez priče, na samem.
Zeugenführer *m.* dovodnik prič.
zeugenlos brez prič od. svedokov.
Zeugenſchaft *f.* pričevanje, svedočenje.
Zeugenverhör *n.* (—vernehmung *f.*) slišanje prič, izpraševanje svedokov.
Zeuger *m.* roditelj, rodnik.
Zeughaus *n.* orodnica, orodišče, hramnica; (für Kriegsgeräthſchaften) vojna opravnica, oroženica, orožarna.

Zeugmeister *m.* nadzornik orožnice, cajgmojstěr.
Zeugnis *n.* (*pl.* Zeugnisse) spričevalo, svedôčba; — geben pričati, pričevati.
Zeugschmied *m.* ročni kovač, izdelovalěc železnega orodja.
Zeugung *f.* roditěv, zarod.
Zeugungsglied *n.* rodilo, plodilo.
Zeugungskraft *f.* rodilna moč (-í), rodilnost.
Zeugungsorgane *pl.* rodila *pl.*, plodila [*pl.*
Zeugungsvermögen *n.* plodilna (rodilna) zmožnost.
Zeus *m.* Zevs, Zen; (slav.) Perún.
Zibetkatze *f.* cibetka.
zick nakisěn, kiselkast, okisěl.
Zickelfleisch *n.* kozlétina. [čěk.
Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozli-
zickzack *adv.* križem, sem pa tje, siksak.
Zieche *f.* (Überzug) na-, prevlaka.
Ziege *f.* koza; *dem.* kozica.
Ziegel *m.* opeka; (Dach—) strešnik, strešna opeka.
Ziegelbrenner *m.* opekar.
Ziegelbrennerei *f.* opekarnica.
Ziegeldach *n.* streha z opeko krita, ceglasta streha.
Ziegelerde *f.* ilovica od. glina za opeko, opekovina.
Ziegelhütte *f.* s. Ziegelbrennerei.
Ziegelofen *m.* opekarska peč (-í), opéčnica.
Ziegelstein *m.* s. Ziegel.
Ziegen- kozji.
Ziegenbart *m.* kozja brada.
Ziegenbock *m.* kozěl; prč, cap. [na.
Ziegenbockfleisch *n.* kozlovina; prčevi-
Ziegenfell *n.* kozja koža, kozlina.
Ziegenfleisch *n.* kozje meso, kozjevina, kozličevina.
ziegenfüßig kozonòg.
Ziegenfüßler *m.* kozonožěc.
Ziegengemecker *n.* meket, meketanje.
Ziegenhirt *m.* kozar, kozji pastir.
Ziegenhürde *f.* kozara.
Ziegenkäse *m.* kozji sir, ožemčič.
Ziegenkoth *m.* kozjek, kozji bobki *pl.*
Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozličěk.
Ziegenleder *n.* strojena kozlina.
Ziegenmelker *m.* *(Caprimulgus)* kozodoj, podhujka, lêgen (legéna), ležetrudnik.
Ziegenmilch *f.* kozje mleko.
Ziegenstall *m.* kozji hlev, kozjak, kozara.
Ziegenwolle *f.* kozja volna od. dlaka.
Ziegenzucht *f.* kozarstvo.
Zieger *m.* s. Ziegenkäse.
Ziegler *m.* opekar, ceglar.
Ziehbrunnen *m.* šterna na vago.
Ziehe *f.* reja, iz-, odreja, iz-, odgoja, vzrejanje.
Zieheltern *pl.* redniki *pl.*, hranitelji *pl.*, vzrejevalci *pl.*, gojitelji *pl.*
ziehen *tr.* vleči; vlačiti, potegovati, potezati; zvleči, potegniti; die Aufmerksamkeit an sich — pozornost náse obrniti (*impf.* obračati); das Schwert — meč potegniti od. izdreti (-derem); vor Gericht — pred sodišče pozvati (-zovem), — poklicati (-kličem), — postaviti; auf seine Seite — dobiti na svojo stran; zur Tafel — povabiti; zur Strafe — kazniti, kaznovati; in die Länge — odlašati, zavlačiti; zu Rathe — za svet vprašati, posvetovati se s kom; Nutzen — korist imeti (imám); ins Lächerliche — na smešno stran obrniti, *impf.* — obračati; zur Verantwortung — na odgovor pozvati (-zovem); (halten und erziehen) rediti, gojiti; odrediti, od-, izgojiti; *intr.* (sich fortbewegen) iti (grem), potovati; oditi, potegniti jo; aus dem Lande — iz-, preseliti se; sich — vleči se, razprostirati se.
Zieher *m.* vlačilěc, potegovalěc; (Werkzeug) natezalnik.
Ziehgeld *n.* odgojnina, réjščina.
Ziehkind *n.* rejeněc, rejenčěk; rejenka, rejenčica.
Ziehkraft *f.* vlečnost, privlačnost.
Ziehloch *n.* žrelo.
Ziehmaschine *f.* vlačilni stroj.
Ziehmutter *f.* rednica, hraniteljica, odgojevalka, krušna mati (matere).
Ziehpflaster *n.* mehurnik, omušičnik.
Ziehrad *n.* kolovrat, vreteno.
Ziehseil *n.* vlačilna vrv (-í).
Ziehsohn *m.* rejeněc.
Ziehtochter *f.* rejenka.
Ziehung *f.* vlečenje, potezanje; (das Losen) vzdigovanje srečk, srečkanje, žrebanje.

Ziehungsliſte *f.* kazalo vzdignenih srečk, razpregledníca izžrebanih številk.

Ziehungstag *m.* dan srečkanja, dan žrebanja.

Ziehvater *m.* rednik, hranitelj, odgojevalec, krušni oče (očeta).

Ziehweg *m.* vlačilna steza, vlačilna pot (-i).

Ziehwerk *n.* vlačilo, vlačilno orodje.

Ziel *n.* cilj, konec, namen, namemba, namera, smotér.

zielen mériti; na-, pomériti; *fig.* naklepati, namérjati; —des Zeitwort prehodni glagol, prehodnik.

Zieler *m.* merilec, ciljar; kazalec.

ziellos brez cilja, brez gotovega smotra, brez posebne namere; —es Zeitwort neprehodni glagol, neprehodnik.

Zielpunkt *m.* cilj.

Zielſcheibe *f.* tarča; — d. Witzes predmet šal in dovtipov.

ziemen spodobíti se, spodobèn biti (sem), pristovati, pristojati se.

Ziemer *m.* (Krammetsvogel) brínovka, smólnica; (Rückenſtück) hrbtanec, hrbtovina; (Ochſenziemer) volovska žila, bikovica, bikovec, ušib.

ziemlich *adv.* precej, še dosti, prilično; *adj.* precejšen, priličen, precej velik. [nik.

Zieraffe *m.* gizdalin, gizdavec, šopir-

Zierat *m.* lepotija, lepšava, okras, ures, kinč, nakit.

Zierbaum *m.* lepôtno drevó (-ésa); Zierbäume *pl.* lepôtno drévje.

Zierde *f.* (Zier *f.*) dika, kras, lepšava, lišp, lepotilo, kinč.

zierdelos brez lepotije, prost nakita, nenakičen.

zieren lepotiti, lepšati, krasiti, kinčati, kititi, lišpati, zaljšati; olepšati, okrasiti, nakititi, okinčati, ozaljšati; ſich — (affectieren) delati se, pačiti se, prenavljati se, prisiljeno se vesti (vedem).

Ziererei *f.* pačenje, prenavljanje, neslano vedenje, gizdalinstvo.

Ziergarten *m.* vrt za zabavo, perivoj, cvetnjak.

Zierkunſt *f.* olepševalstvo, olepševalna umetnost (-i).

zierlich dičen, lep, mičen, čeden, ni

Zierlichkeit *f.* dičnost, lepota, mičnost

Zierpflanze *f.* lepotna rastlina, cvetlica krasotica.

Zierpuppe *f.* gizdalin, gizdavec (weibl.) gizdavka, našopirjenka.

Zieſelmaus *f.* (*Spermophilus*) mi glodalka, polh; (*Mus citellus*) suš

Ziffer *f.* številka, število.

Zifferblatt *n.* kazalnik, cifrenica.

ziffermäßig po številkah, s številkam

Zifferſchrift *f.* pisanje s številkam tajno pismo.

Zifferſumme *f.* seštevek številk.

Zigeuner *m.* cigan; *fig.* plášar, plaš slepar, rokovnjač; —in *f.* ciganka; plášarica.

zigeunerisch ciganski. [je

Zigeunerkraut *n.* (*Lycopodium*) li

Zigeunerleben *n.* ciganjenje, ciganstv ciganško življenje. [pati

zigeunern ciganiti, vlačiti se, po

Zigeunerſprache *f.* cigánščina, cig ski jezik.

Zigeunervolk *n.* cigani od. ciganje

Zigeunerweib *n.* ciganka.

Zimmer *n.* soba, izba, stanica; Zim mer- sobni, izbni; (Zimmermanns tesarski.

Zimmerarbeit *f.* tesarsko delo. [va

Zimmerarreſt *m.* zapor v sobi, sob

Zimmerart *f.* tesarska sekira.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdecke *f.* strop v sobi, pete

Zimmereinrichtung *f.* sobna opr posobje, pohišje.

Zimmergeſell *m.* tesarski pomaga

Zimmerhandwerk *n.* tesarstvo.

Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gost najemnik sobe.

Zimmerhof *m.* tesarsko torišče, te lišče, tesarnica.

Zimmerholz *n.* les, tesarski les, bl *pl.*, bruna *pl.*

Zimmermaler *m.* sobni slikar.

Zimmermann *m.* tesar, tesač.

Zimmermannskunſt *f.* tesarstvo.

Zimmermannslade *f.* tesarska sk jica, truga, plenkača.

Zimmermeiſter *m.* tesarski maj

zimmern tesati (tešem); o stesati, naréditi.

Zimmernagel *m.* klin, mozník.
Zimmerplatz *m.* ſ. Zimmerhof.
Zimmerputzer *m.* čistilec sob, voščilec sobnih tal.
Zimmerthür *f.* sobne dúri *pl.*
Zimmerwichſer *m.* ſ. Zimmerputzer.
Zimmet *m.* (Zimmt) sladka skorjica, cimet.
Zimmetbaum *m.* cimetovo drevo (-esa), drevo sladke skorje, cimetovec.
Zimmetrinde *f.* sladka skorja.
zimperlich presiljeno sramežljiv.
Zimperlichkeit *f.* pretirana sramežljivost.
Zink *n.* cink, cinek; **Zink-** cinkov.
Zinkblende *f.* cinkova svetlica od. slepotica. [vršac.
Zinke *f.* rogel, zob; (des Berges) rt.
Zinken *m.* (Zinke *f.*) ukrivljena troba, zavita trobenta, rožnica.
Zinkenbläſer *m.* trobec, kornetist.
Zinkerz *n.* cinkova ruda, cinkovica.
Zinkplatte *f.* cinkova plošča. [beloba.
Zinkweiß *n.* cinkovo belilo, cinkova
Zinn *n.* kositer, cin; **Zinn-** kositerni, cinov, kositernast.
Zinnauflöſung *f.* razpuščeni od. raztopljeni kositer.
Zinnbergwerk *n.* kositernik, rudnik na kositer.
Zinne *f.* vrh, sleme (-ena), zobčast nadzidek, kresta.
zinnen kositren, cinast.
Zinnerz *n.* kositrovec, kositerna ruda.
Zinngeſchirr *n.* kositerno od. cinasto posodje.
Zinngießer *m.* olovar, kositrar, cinjar.
Zinngießerei *f.* olovarstvo, kositrarstvo; olovarnica, kositrarnica.
Zinngras *n. (Equisetum)* preslica, preslička, hvošč. [kositer.
Zinngrube *f.* kositernik, rudnik na
zinnhaltig kositrovit, cinovit.
Zinnober *m.* cinober, rumenica.
Zinnplatte *f.* kositerna plošča.
Zinnſtein *m.* kositrovec. [nina.
Zinnware *f.* kositerna roba, kositre-
Zins *m.* obrest (-i); dača, davščina; (Haus—) stanarina, najemščina, gostaščina; (Pacht—) nájem u. najem, najmovina, zakupnina, zakúpščina; **Zins-** obrestni, najemni, zakupni.
zinsbar davku podvržen, dačni.
Zinsbekenntnis *n.* izpoved o najmarini.
Zinſen *pl.* ſ. Intereſſen.
zinſen (eintragen) nesti, donašati; (entrichten) najmovino plačevati. [stih.
Zinſenausſtand *m.* zastanek na obre-
Zinſenbezug *m.* dobivanje obresti.
Zinſenertrag *m.* dohodek od obrestij.
Zinsfaſſion *f.* napoved najemščine.
zinsfrei neobdačen, dače prost; najemščine prost.
Zinsfuß *m.* obrestna mera.
zinspflichtig dači (davku) podvržen.
Zinsſteuer *f.* najmarina; obrestnina.
Zinszahl *f.* rimsko število, indikcija.
Zipfel *m.* rogelj, koneč.
zipfelig rogljat.
Zipperlein *n.* ſ. Gicht, Podagra.
Zirbeldrüſe *f.* češerika.
Zirbelkiefer *f.* limba, cemprin.
Zirbelnuſs *f. (Pinus cembra)* pinija, limba; *(Nux picea)* limbov oreh.
Zirkel *m.* (Kreis) kolobar, okrog, kolo, obod; (Werkzeug) šestilo, šestar.
Zirkelbogen *m.* ukrožen obok, okrožen obod. [dast.
zirkelförmig okrožen, okrogel, obo-
Zirkellinie *f.* okrožna črta, krožnica, obodnica, kolobar.
zirkeln šestiliti, šestariti, s šestilom (šestarjem) meriti.
zirkelrund popolnoma okrogel.
Zirkelſchenkel *m.* šestilni krak.
Zirkelſchmied *m.* šestilar.
Zirkelſchnitt *m.* krožni urezek.
Zirpe *f.* cvrček, čriček, žrikovec.
zirpen (v. Heimchen) ščrkati, cvrčati (-im), škrleti, škripati (-pljem), cvrkati; (v. Vögeln) ščrleti, cikati, čivkati.
Zirpen *n.* cvrkot, cvrčanje, ščrk, ščrkanje.
ziſcheln šušljati, susati, sušljati, šepetati, ščebljati.
ziſchen sikati (sikam u. sičem), zvizdati, žvižgati, psikati. [danje.
Ziſchen *n.* psik, zvizd, sikanje, zviz-
Ziſcher *m.* sikalec, zvizdalec.
Ziſchlaut *m.* sikalec, sičnik.
Ziſererbſe *f. (cicer arietinum)* čičerka, cizara.
Zither *f.* citre *pl.*; — ſpielen citrati, igrati na citre.

Zitherſpieler *m.* (—ſchläger) citralec, citraš, citrar.

Zitteraal *m. (Gymnotus electricus)* električna jegulja, električni ogor.

Zitterer *m.* trepetalec, drgetalec, drgetalo.

Zitterespe *f. (Populus tremula)* ósika, [jásika.

Zittergras *n. (Briza)* migalica, Marijini lasci *pl.*, solzice Marije device.

Zittermal *n.* lišaj.

zittern tresti se, trepetati (-am u. trepečem), drgetati (-am u. drgečem).

Zittern *n.* trepet, drget, tresavica, trepetanje, drgetanje.

zitternd tresoč (se), drgetav; (mit d. Kopfe) tresoglav; (mit d. Hand) tresorók; —es Erdreich ozibi *pl.*, tresečina.

Zitterpappel *f. (Populus tremula)* trepetlika, ósika, jásika.

Zitterroche *m. (Torpedo)* električni škat, trnjača.

Zitterwels *m. (Silurus electricus)* električni som, otrípni som.

Zitz *m.* (feiner bunter Kattun) cic.

Zitze *f.* (auch: **Zitz** *m.*) sés, sések, sésec, cízek, bradavícica na dojilih.

zitzen sésati, cuzati, zizati.

Zobel *m.* sobol; **Zobel-** sobolov, so-

Zobelfänger *m.* sobolar.

Zobelfell *n.* sobolovina, sobolova koža.

Zobelmütze *f.* sobolovka, sobolova kapa.

Zobelpelz *m.* sobolov kožuh; sobolovina.

Zodiacallicht *n.* zodiakalno sijanje, odsoj zverinskega kroga.

Zodiacus *m.* zverinski krog, zodiak.

Zofe *f.* hišina, sobarica.

Zögerer *m.* obotavljalec, odlašalec, odkladalec.

zögern obotavljati se, odlašati, odkladati, zatézovati, očajati se, muditi se.

Zögerung *f.* obotavljanje, odlašanje, odkladanje, očajanje, pomuda.

Zögling *m.* rejenec, gojenec; (weibl.) rejenka, gojenka.

Zoll *m.* (Maß) palec; (Abgabe) mitnina, carina, cól; Einfuhr— uvoznina; Durchfuhr— prevoznina; Ausfuhr— izvoznina ꝛc. mittelſt -ina; **Zoll-** mitninski, carinski, colni.

Zollamt *n.* mitninski urad, mitnina-

zollämtlich mitninarski.

zollang palec dolg.

Zollanſatz *m.* mitninski nastavek.

Zollaufſeher *m.* mitninski od. carinski nadzornik.

Zollausſchluſs *m.* colni izjemek.

zollbar mitnini podvržen.

Zollbeamte *m.* mitninski od. colni uradnik, mitnínar, colnar.

Zolleinnehmer *m.* pobiralec mitnine, mitar, colnar, mitnínar.

zollen (entrichten) dati, plačati, oprostiti; *impf.* dajati, plačevati, opravljati: Achtung — v číslih imeti (imam) číslati, spoštovati; Dank — zahvaliti se, zahvalnost skazovati.

Zollerhöhung *f.* povišanje mitnine, zvišanje cola.

Zollermäßigung *f.* znižanje mitnine, zmanjšanje carine od. cola.

zollfrei mitnine prost, carini ne podvržen, brezcolen; Gedanken sind — misli so svobodne.

Zollfreiheit *f.* oproščenje od mitnine, brezcolnost.

Zollgebiet *n.* mitninsko področje, mitnišče.

Zollgebür *f.* mitninska od. carinska pristojbina, col.

Zollgeſetz *n.* carinski zakon, colna p.

Zollgewicht *n.* mitninski utež, colna vaga.

Zollgrenze *f.* mitninska od. carinska od. colna meja.

Zollhaus *n.* mitnica, mitnínarna.

zollig palec dolg, palec debel, pal. širok.

Zollinie *f.* ſ. **Zollgrenze.**

Zollmaß *n.* mera na palce.

Zöllner *m.* mitar, colnar, mitnínar.

Zollordnung *f.* mitninski od. carinski zakon, colni red.

Zollpächter *m.* zakupník mitnine.

zollpflichtig mitnini podvržen.

Zollpfund *n.* colni funt.

Zollſatz *m.* mitninski nastavek, colni cenik.

Zollſchranke *f.* mitninska zavora, colna pregraja.

Zollſtab *m.* colno merilo, pošt.

Zollſtätte *f.* mitnišče, colnišče, mitnínarnica.

Zolltarif *m.* mitninski postavek, colna tarifa.

Zollverein *m.* mitninarska zveza, colno društvo.

Zollverfahren *n.* mitninarsko postopanje, colno ravnanje, carinjenje, colovanje.

Zollverwaltung *f.* uprava mitnine.

Zollvorſchrift *f.* predpis o mitnini, mitninski od. carinski od. colni predpis.

Zollweſen *n.* mitninstvo, carinstvo.

Zone *f.* pas; gemäßigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas.

Zoographie *f.* popís živalij, živalopisje.

Zoolog *m.* živaloslovec, životinjar, zoolog.

Zoologie *f.* živalstvo, živaloslovje, zoologija.

zoologiſch živaloslovén, zoologičén.

Zoophyten *pl.* živalske rastline; zoofit.

Zootomie *f.* paranje od. raztelesovanje živih živalij, zootomija.

Zopf *m.* kita, pletenica; čužka, svilen trak; čóp.

zopfähnlich kitast, čopast.

Zopfband *n.* vpletek, oplétalnica.

zopfen kito plesti (pletem), lase splétati.

Zopfhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*, spletalni lasjé *pl.*

zöpfig s kito, pleteničav.

zöpfiſch (altmodiſch) starošégén, starokopitén; pedantičén.

Zopftheil *m.* prámen.

Zorn *m.* jeza, srd, gnev, jad; heftiger — togota, ihta, ljutost, srditost; in — bringen raz-, ujeziti, razsrditi, razjuditi, razkačiti, raztogotiti; in — gerathen (kommen) u-, razjeziti se, razjuditi se, razsrditi se, razljutiti se, raztogotiti se; jemandes — beſchwichtigen jezo potolažiti, udobrihati koga; ein — hat ſich gelegt jeza ga je minila, potolažil se je.

Zornblick *m.* jezén od. srdit pogled.

zornentbrannt (—entflammt) razjarjen, razpaljen, od jeze razvnet, razkačen, juto razsrjen.

zornig jezén, srdit, ljut, togotén, razkačen, razjarjen, razsrjen, hud; — werden u-, razjeziti se, razsrditi se, razljutiti se; *impers.* jeza me popade; — ſein jeziti se, *srditi se, togotiti se*; *impers.* jeza me grabi (popada); *triv.* (Groll hegen) piko imeti (imám).

zornmüthig jezav, jeznorit, togotén.

Zornmüthige *m.* jézavec, jeznoritnež, togotnik, togotnež; — *f.* togótnica, *triv.* jeznoritnica.

Zornmüthigkeit *f.* togotnost, jeznoritnost, srditost.

zornſchnaubend jezén kot gad, razkačen.

Zornſinn *m.* ſ. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjarjenost, razkačenost, jarost, togota.

Zote *f.* umazana —, kosmata —, sramotna —, grda —, klafarska beseda, kvanta; —n reißen kosmato od. nesramno govoriti, klafati, klobasati, kvantati, debele brusiti, nespodobne opombe delati.

zoten ſ. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* nesramna —, umazana —, kosmata —, klafarska pesém (-i).

Zotenreißer *m.* klafač, kvantač, kvasač, klobasač, nesramnik.

Zotenreißerei *f.* klafarija, kvante *pl.*, klobasanje, nesramno govorjenje.

Zotenreißerin *f.* ženska nespodobnega govorjenja, nesramnica.

zotig nesraměn, nespodoběn, debel, opolzěl, kosmat, umazan.

Zotte *f.* kosém, kosmič, kosmatina, kodra, koděr, runo; (im Dünndarm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Zottelbär *m.* kosmati medved, kuštrasti medved, medved-kosmatinec.

zottelig kuštrast, kodrast, kosmat, zmršen.

zotteln (ſchwerfällig gehen) kocati, kozottenfüßig kosmatonóg.

zotticht kosmatinast, cunjast.

zottig kosmat, kocast, kodrast, kuštrast, kodrav, kuštrav; (zerriſſen) raztrgan, razdrapan, capast, razcapan; — machen razkuštrati, razkodrati.

zu *praep.* k, h; (hinein) v; (auf) na; (bis zu) do; (bei) pri; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jež, na konji; — Hauſe domá; Gaſthof —r Poſt gostilnica pri pošti; Kaffeehaus —m Elefanten kavarna pri slonu; — Mittag o poldne; — Oſtern o veliki noči; — hunderte

po sto, na stotine; —m Beispiel na primer; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (das Maß übersteigend) pre-; — groß prevelik; — klein premajhěn; — kalt premraz; (in Zusammensetzgn.) (= hinzu) pri-, (= ver) za; die Thür ist — duri so zaprte; *interi.* le: schlag — le udari; nur — le le, le daj, le no; Glück — Bog daj srečo.

zuackern zaorati (-orjem), priorati; *impf.* prioravati.

zuaddieren prišteti (-štejem), *impf.* prištevati.

Zubau *m.* priziděk.

zubauen (hinzubauen) prizidati, *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazidati, *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrizniti. [(-i).

Zuber *m.* čěběr, bačěv u. bačva, kàd

zubereiten pripraviti, prigotoviti, priravnati, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prigotavljati.

Zubereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripravěk.

zuberge stehen kvišku od. pokonci stati (stojím), sršati u. sršéti (-ím).

zubessern priboljšati, zboljšati.

Zubesserung *f.* priboljšěk, zboljšěk.

zubetten (v. d. Bienen) zalepiti, zadelati.

zubinden zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati.

zubleiben zaprt ostati.

zublinzeln po-, naměžikniti komu, z očmi namigniti.

zubringen do-, prinesti; *impf.* pri-, donašati; die Zeit — prebiti (-bom), preživeti; schlafend — prespati (-spim); die Nacht — prenočiti, *impf.* nočiti, prenočevati; den Winter — zimo preživeti, *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obrniti, *impf.* obračati; einem ein Glas — napiti (-pijem), *impf.* napivati u. napijati.

Zubringer *m.* pri-, donašalěc, donosnik; (Angeber) ovadnik, ovadúh; (Kuppler) podvôdnik; (Unterhändler) mešetar; —in *f.* do-, prinašalka; ovadúhinja; podvôdnica.

Zubuße *f.* pridatěk, dodatěk, privržěk, priplatěk, doplača, pri-, doplačilo; (Aufwand) stroški *pl.*, potrošěk, zalóžljej.

zubüßen pri-, dodati, pri-, dopla[illegible] privreči (-vržem); potrošiti.

Zucht *f.* (das Aufziehen) reja, odre[illegible] gojitěv, vzgajanje; (sittliche Erziehung) vzgoja, nravnost, sramežljivost, [illegible] poštenje; (Disciplin) red, strah, [illegible] korščina; in — halten v strahu [illegible] (imám), ostro imeti od. držati, [illegible] hovati, ne puščati svoje volje [illegible] strogo vzgojevati ga; der — entwuchs[illegible] šibi odrasti; schlechte — razuzdan[illegible] preveč prostosti; in Züchten sram[illegible] ljivo, pošteno, spodobno, nravno; (Fortpflanzung d. Thiere) pleme (-ena), [illegible] razplod; (aufgezogene Thiere) prire[illegible] u. prirejěk; (Race) pleme, pasmi[illegible] (am Pfluge) grédeljnica, gredánj[illegible] plužna veriga, gožva; Zucht- plem[illegible] ski, za pleme.

züchten rediti, odrejati, ravnati, [illegible] jiti, vzgajati.

Züchter *m.* rednik, vzgojevalěc.

Zuchtgebiet *n.* plemenski okoliš.

zuchtgewohnt strahú od. reda [illegible] strogo vzgojen.

Zuchthaus *n.* kaznilnica, pokoril[illegible] strahovalnica, prisilna delavnica, [illegible] pravnica.

Zuchthäusler *m.* kaznjeněc, [illegible] něc, strahovaněc, jetnik.

Zuchthengst *m.* žreběc za plem[illegible] stúh, celak.

züchtig sramežljiv, spodobneg[illegible] denja, lepega obnašanja, nravě[illegible] šten; (keusch) čist, nepokvarjen.

züchtigen pokoriti, strahovati, [illegible] kazniti, kaznovati; (mit Worten) [illegible] riti, karati, kregati; pokarati, [illegible] okregati; (m. d. Ruthe) šeškati, [illegible] (tepem); našeškati, otepsti.

Züchtiger *m.* strahovalěc, pok[illegible] kaznovalěc; —in *f.* strahovalka, [illegible] valka.

Züchtigkeit *f.* sramežljivost, [illegible] poštenost.

züchtiglich s. züchtig.

Züchtigung *f.* kazěn (-i), pokor[illegible] strahovanje, kaznovanje. [pl[illegible]

Zuchtkuh *f.* plemenska krava, kr[illegible]

Züchtling *m.* s. Zuchthäusler.

zuchtlos razuzdan, nesraměn, [illegible] strahú, nespodoběn, nečist.

ſigkeit *f.* razuzdanost, brez-
t; nered.
eifler *m.* strahovalec.
hs *m.* juneč za pleme, bik,
ık, plemenski juneč.
ithe *f.* šiba strahovalka.
u *f.* (Zuchtſchwein *n.*) svinja za
lemenska svinja, plemenjača.
haf *n.* plemenska ovca.
ier *m.* ſ. Zuchtochs.
ute *f.* kobila za pleme.
uglich prikladen za pleme, ple-

ieh *n.* živina za pleme, ple-
živina.
iidder *m.* oven za pleme, ple-
ovén.
illig ubogljiv, voljan, poslušen,
v.
m. trgnotje, trzáj, zganotje,
itripljej; einen — thun zganiti
iiti se, treniti, zmigniti.
zganiti, zganiti se, zmigniti,
treniti, zmeziti se, zadrgetati;
igati, tripati, utripati (-am u.
ı), meziti se, drgetati (-am u.
ı); (v. Blitz) švigniti, *impf.*
die Achſel — z ramo migati,
ti; z ramo (s pleči) zganiti,
ati.
(das Schwert) meč potegniti,
(iz nožnice), posmukniti, za-
mit gezücktem Schwerte z go-
em.
m. cukér, sladkor, slador;
cukreni, sladkorni; cukrov,
ev.
:bäcker *m.* slaščičar, sladčičar.
:bäckerei *f.* (Ort) slaščičarnica;
e) slaščičarstvo; (Zuckerwerk)
na, slaščice *pl.*
:bäckerin *f.* slaščičarica.
:birne *f.* cúkrenica, cukrénka,
a, médenčnica, sladkórnica.
:büchſe *f.* sladkornica, sladornica.
:erbſe *f.* sladki (cukreni) grah.
:fabrik *f.* cukrarna, cukrarnica,
nica.
:gehalt *m.* cukrovina.
haltig cukrovit, sladkornat, kar
kra v sebi.
rhandel *m.* trgovina s cukrom.

Zuckerkand *m.* ledeneč, kristalnati slador.
Zuckermaul *n.* cukrolizec, sladkosne- [dež.
zuckern cukrati, sladkoriti; posladoriti, ocukrati.
zuckern *adi.* cukren, sladoren.
Zuckernaſcher *m.* ſ. Zuckermaul.
Zuckerpapier *n.* papir za sladkor.
Zuckerproduction *f.* pridelovanje cukra, — sladora. [sladora.
Zuckerraffinerie *f.* čistilnica cukra, —
Zuckerrohr *n.* cukrov trst, cukrova trstika, sladkorovec. [dovar.
Zuckerſieder *m.* cukrar, cukrovar, sla-
Zuckerſiederei *f.* cukrarna, cukrarnica, sladovarnica.
Zuckerſtoff *m.* cukrovina, sladovina, sladkorovina. [sladkor.
zuckerſüß presladek, sladek kakor
Zuckerwaſſer *n.* cukrana voda, sladkorna voda.
Zuckerwerk *n.* cukrenina, sladkarija, slaščica (gew. *pl.*).
Zuckerworte *pl.* sladke od. medene besede *pl.*
Zuckerwurzel *f.* sladki koren.
Zuckung *f.* trganje, zvijavica, krč, drgetanje.
zudämmen zajeziti, zagraditi.
zudecken za-, pogrniti, po-, zakriti (-krijem), odeti (-denem); (mit Umſtürzung eines Körpers) po-, zavezniti; *impf.* za-, pogrinjati, po-, zakrivati, odevati.
zudem *adv.* vrhu tega, razven tega.
zudenken jmdm. etwas nameniti.
Zudrang *m.* pritisk, naval.
zudrehen za-, usukati, u-, zasukniti.
zudringlich vrinljiv, vsiljiv, silen, nadležen, nepriličen, netečen, sitén.
Zudringlichkeit *f.* vsiljivost, nadležnost, sitnost.
Zudringling *m.* vsiljivec, sitnež, nadležnik, nadležnež.
zudrücken zatisniti, pritisniti.
zueigen geben v last dati, podariti.
zueignen (widmen, dedicieren) posvetiti, pokloniti, podariti; *impf.* posvecevati, poklanjati; ſich — lastiti si, svojiti si, lastiti se česa; prilastiti si, polastiti se, pri-, osvojiti si; *impf.* prisvojevati si.

zueignend svojílen.

Zueignung *f.* osvojítev, prilastítev; (Widmung) posvečenje, posvetilo.

zuerkennen prisoditi, *impf.* prisojati, prisojevati; die Todesſtrafe — na smrt obsoditi.

Zuerkennung *n.* prisodba, prisodek.

zuerſt *adv.* najprvo, najpred, najprej, pred vsem drugim, na prvem mestu; prvič, prvikrat, sprva.

zufahren *tr.* pripeljati, dovoziti; *impf.* pripeljevati, dovažati; *intr.* hitro voziti, gnati (ženem), pognati; fahre zu! poženi! vozi!

Zufahrt *f.* dovožnja, pripeljáj.

Zufall *m.* prigodek, slučaj, naključje, naključek, naključba, primerljej; durch einen günſtigen — po sreči, po naključbi; durch einen ungünſtigen — po nesreči.

zufallen pripasti (-padem); (v. Deckel) zaklopiti se, zapreti se, zakleniti se; (v. d. Augen) zatisniti se, skupaj pasti.

zufällig *adj.* slučajen, prigoden, nenaden, nepričakovan; *adv.* po naključbi, slučajno, iz nenada, nenadoma.

zufälligerweiſe *adv.* naključno, po naključbi, slučajno.

Zufälligkeit *f.* slučajnost, prigodnost, naključje, nenadnost.

zufertigen poslati (pošljem), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

zufließen do-, pritekati, teči proti čemu.

Zuflucht *f.* pribežališče, utočišče, zavetje; — nehmen pribežati, utéči se h komu, zateči se, iskati zavetja.

Zufluchtsort *m.* (Zufluchtsſtätte *f.*) ſ. Zuflucht.

Zufluß *m.* prilet, dolet.

Zufluſs *m.* pritok, dotok; (an Mitteln) prihodki *pl.*, pripomočki *pl.*, sredstva *pl.*

zuflüſtern pošepétati, pošepniti.

zufolge *praep.* po, poleg, vsled.

zufrieden zadovoljen, dovoljen; — ſtellen zadovoljiti koga, zadostiti mu.

Zufriedenheit *f.* zadovoljnost, zadovoljstvo, dovoljnost.

zufrieren zamrzniti, zmrzniti; *impf.* zamrzovati.

zufügen prizadeti (-denem), provzročiti, storiti, učiniti, narediti; *impf.* prizadevati, činiti, delati; Schlimmes — nahuditi.

Zufuhr *f.* pri-, dovoz, do-, pri-, dovažanje; die — abſchneiden voz zapreti, dovažanje preprečiti, ustaviti; Zufuhr- dovožen, dovažen.

zuführen pripeljati (-peljem), privesti (-vedem), pri-, dovoziti, pripeljevati, voziti, pri-, dovažati.

Zuführer *m.* dovoznik, privoznik, važalec, dovaževalec.

Zufuhrſchiff *n.* dovozna ladija, ževalen brod.

Zuführung *f.* privod, dovod.

zufüllen napolniti; (e. Graben) (-sujem); (dazugießen) priliti (-ljem), doliti, dopolniti; *impf.* pri-, dolivati.

Zug *m.* vlak, vlačenje, potezanje, der Feder) potégljej, poteza, (Zugvieh) zaprega, vprega, plug, svez; (beim Trinken) dušek, požir; (Athemzug) dih, dihljej, sópljej; (Luft—, Wind—) prepih; iſt ein ſtarker — tukaj zelo vleče, je močen prepih; (ziehende Vögel) sprevod, vlak, truma; (v. Vögeln) trop, vršelo, kita, rajda, jata, (Eiſenbahn—) vlak, vozovlak; četa, oddelek, krdelo, vod (¹/₁₀ stotnije); (des Charakters) lastnost, (Werkzeug) škripec, vlak; im — v razpravi biti (sem), v delu biti, obravnavati se; in Zügen liegen rati, pojemati, s smrtjo se boriti (sem) v zadnjih dihljejih; Züge klenkati, mrliču zvoniti.

Zugabe *f.* dodatek, pridatek, vek, privržek, pri-, nameček, prikladek, priklada, doklada; rung) primes.

Zugang *m.* dohod, pristop, vrata (odprta) *pl.*

zugänglich pristopen, dostopen, hoden, odprt, prost.

Zugameiſe *f.* mravlja debelogl

Zugarm *m.* motoroga.

Zughand *n.* vez (-i), skoba.

Zugbaum *m.* vreteno, žerjav.

Zugbrücke *f.* vzdigljivi most,

zugeben pridati, dodati, (-denem), privreči (-vržem), pri-

impf. dodajati, pridajati, na-
(zugeſtehen) pripustiti, dopu-
, privoliti, udati se; zugegeben,
velja, naj bo, recimo da.
äu *n.* privarek.
cht odmenjen, namenjen, pri-
lmerjen.
ı *adi.* prisotěn, pričujoč, na-
vzočěn; *adv.* vpričo, napričo,
:aven.
ı (auf etw.) iti (idem, grem)
mu, prihajati; (ſich ſchließen
ıpreti se, zapeti (-pnem) se;
ı) goditi se, biti (sem); es
hr hitzig zu hud boj je bil,
hudo) so se dajali; es geht
vse je veselo, dobre volje so;
nicht natürlich zu ni bilo samo

ır *n.* pristojne potrebščine *pl.*,
prava, pripadajoča oprema;
š ſammt allem — hiša z vsem,
:j spada od. kar se je drži.
ren spadati k čemu, pristojati,
i; biti (sem) čegavo; daß ge-
(dir, uns, dem Nachbar, der
r) zu to je moje (tvoje, naše,
, sestrino).
rig pristojěn, pripadajoč, la-
m — njegov, ihr — njen, euch
dem Oheim — stričev, der
- tetin.
m. uzda, brzda, vajet, povodec.
s neuzdan, razuzdan, razbrz-
nopašěn, svojevoljěn.
ɔſigkeit *f.* razuzdanost, samo-
samovoljnost, nepokorščina.
uzdati, brzdati; za-, obuzdati,
; *fig.* krotiti, zadrževati, trdo
ro imeti (imám).
üſe *n.* zelenje, prikuha.
ɣlocke *f.* navček, mrtvaški zvon,
c.
len pridružiti, pridati; *impf.*
vati, pridajati.
ht zaostren, rtast, špičast.
indnis *n.* privoljenje, dovoljenje,
rolitěv, dopust.
hen privoliti, dovoliti, do-, pri-
impf. pri-, dopuščati, dovolje-
iznati; zugeſtanden daſs de-
, recimo da.

zugethan udan, privržen, naklonjen.
zugewähren pripisati (-pišem) komu, *impf.* pripisovati.
Zugfeſtigkeit *f.* trgoporna trdnost.
Zugfiſch *m.* riba selilka, prehodna riba.
Zugführer *m.* vodník, načelnik vôda.
Zuggarn *n.* vlak.
Zuggraben *m.* odtočni jarek, odtok, zdrážnica, odvod, odvodni žleb.
zugießen (hinzugießen) priliti (-lijem), doliti; *impf.* do-, prilivati; (gießend verſchließen) zaliti, zatopiti, zakapati.
Zugkraft *f.* poteznost, dovlačnost.
zugleich *adv.* vred, zajedno, skupaj, vkup, hkrati, ob jednem, na enkrat, sovred.
zugleichen zaravnati, zagladiti, zadelati, zalikati.
Zugloch *n.* dušek, odušek.
Zugluft *f.* prepih, sapa.
Zugnetz *n.* ǰ. Zuggarn.
Zugochs *m.* upražni vol, vozni vol.
Zugpflaſter *n.* mehurnik, priščilo, mozoljnik, omušičnik.
zugraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopavati, zagrebati.
Zugrad *n.* samotežno kolo (-esa).
Zugraupe *f.* (Proceſſionsſpinner) sprevodni prelec.
zugreifen poprijeti (-primem), poseči (-sežem), popasti (-padem), lotiti se; *impf.* poprijemati, popadati, posegati.
zugrunde *adv.* v (na, pod) nič, po zlu; — gehen konec vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (pridem), poginiti, pogubiti se; — richten uničiti, pogubiti, ugonobiti, ukončati, zatreti (-trem u. -tarem).
Zugrunderichten *n.* pokončevanje, uničevanje, zatiranje.
Zugſchnur *f.* zadrga, zadrguza. [zanje.
Zugſeil *n.* vrv (-i), konopec za pote-
Zugthier *n.* upražna žival (-i), vozno živinče.
zugürten opasati (-pašem).
zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zameriti, spregledati. [svez (-i).
Zugvieh *n.* upražna od. vozna živina,
Zugvogel *m.* ptica selilka, ptič seliléc, seléc, selilna ptica, prehajalka.
Zugwagen *m.* voz.

zugweiſe *adv.* trumoma, v tropih.

Zugwind *m.* ſ. Zugluft.

Zugwinde *f.* vitěl.

zuhaben (zuhalten) zaprto imeti (-ám), zaprto tiščati (-ščim); die Augen — mižati; die Hand — pest tiščati; ſein Verſprechen zuhalten mož-beseda biti (sem).

zuhacken (zuhauen) obsekati, prisekati, obtesati (-tešem); *impf.* pri-, obsekovati, obtesavati.

zuhaken (zuhäkeln) zapeti (-pnem), zapentljati, zakopčati. [stirati.

zuhängen zavesiti, zastreti; *impf.* za-

zuhauf *adv.* na kupe, kupoma.

zuhefteln ſ. zuhaken.

zuheilen *tr.* zaceliti, izceliti, zalečiti; *intr.* zaceliti se, zazdraviti se; *impf.* celiti se, zdraviti se.

zuheiraten (v. Manne) priženiti se; (v. d. Frau) primožiti se.

zuherzen nehmen vzeti (vzamem) si k srcu, ganen biti (sem), vznemiriti se; — gehen do srca seči (sežem), pretresti, ganiti, vznemiriti, izpodbuditi.

zuhinterſt najzadnji, najposledni.

zuhöchſt najviše.

zuhorchen na ušesa vleči, ušesa nastavljati, poslušati, posluške vtepavati.

zuhören poslušati.

Zuhörer *m.* poslušalec, slušatelj; —in *f.* poslušalka, slušateljica. [teljstvo.

Zuhörerſchaft *f.* poslušalci *pl.*, slušazuhüllen odeti (-denem), pokriti (-krijem), zagrniti.

zujauchzen ukati, vriskati (komu nasproti); zaukati, zavriskati (dóslemu).

zukaufen prikupiti, dokupiti; *impf.* dokupovati, prikupovati.

zukehren (zuwenden) obrniti, *impf.* obračati (proti); (zufegen) zamesti (-métem).

zukeilen zagvozditi, s klinom zabiti (-bijem), zakliniti.

zukitten zaklejiti, zalepiti, zamazati (-mažem).

zuklappen zaškrpniti, zaklopniti.

zuklatſchen ploskati, tléskati (komu na pohvalo), s ploskanjem odobravati.

zukleben (zukleiſtern) zalepiti, zaklejiti.

zuknöpfen zapeti (-pnem), *impf.* zapenjati.

zuknüpfen zavezati (-vežem), zavlati, zadrgniti.

zukommen doiti (doidem u. dojdem), priti (pridem), dospeti; *impf.* prihajati; (dem Rechte nach gehören) (grem), spodobiti se, pristojati (-stoji (der Pflicht gemäß ſein) dolžnost (sem), spodobiti se, pristojati (- — laſſen napraviti da kedo kaj nakloniti, privoščiti, dodeliti

zukommend pristojen, dolžen,

zukorken zamašiti.

Zukoſt *f.* prijed (-i), prigrizek,

Zukunft *f.* prihodnost, bodočnost; die — v prihodnje, zanaprej, vprihodnjič.

zukünftig *adi.* prihodnji, bodoč; vprihodnjič, poslej, vbodoče.

zulächeln smehljati se komu; smehljati se.

Zulage *f.* pridavek, priklad, mešček, privržek, priboljšek,

zulangen seči (sežem), poseči; segati po čem; (bei Tiſche) (-mem), *impf.* zajemati (-am u. -mljem), (hinreichen) dosti biti (sem), zado

zulänglich *adi.* zadosten, *adv.* dosti, zadosti, dovolj.

Zulänglichkeit *f.* dovoljnost,

zulaſſen pripustiti, dopustiti, liti; *impf.* do-, pripuščati, (verſchloſſen laſſen) zaprto pustiti odpreti.

zuläſſig dopusten, dopustljiv; ščen, dovoljen.

Zuläſſigkeit *f.* dopustnost, vost; dopuščenost, dovoljenost; po mogočosti, kolikor bode dovolj

Zulaſſung *f.* dopuščenje, dovolj

Zulauf *m.* pritek, naval, priv tisk, pririv; es entſtand ein gr von Leuten veliko ljudij je p (velika množica se je stekla)

zulaufen teči (proti komu), špitzig — zašiljeno od. šilasto ostreno od. ošpičeno biti (sem); čevati se.

zulegen priložiti, pridejati, (-vržem), primakniti; *impf.* prikladati, pridodajati.

zulehnen prisloniti, *impf.* prisl die Thür — pripreti, *impf.*

(e) na krivico, nakljub; etw. kaj žalega prizadeti (-denem), storiti, razžaliti.
adv. na zadnje, naposled, zadnjič, poslednjič.
(e) na ljubo, za ljubav, na voljo.
jen zapojiti, zalotati.
m. sesulja, cúlica, cúcelj.
zu dem ſ. zu.
chen (die Thür) zapreti, zatvo- *pf.* zapirati; (den Brief) zložiti, iti; *impf.* zlagati; (den Rock) (-pnem), *impf.* zapenjati; (die zamižati (-im); (ein Loch) zazamašiti, zakriti (-krijem).
l *adv.* posebno, sosebno, zlasti,
ß *n.* primerek, primeček.
uern zazidati, *impf.* zazidavati.
ſt *adv.* najbolj, največ, ponajveč, el, zlasti, osobito.
ngen primesiti, primešati.
ſſen odmeriti, nameriti (komu eimeſſen) pripisati (-pišem), pri- *impf.* pripisovati, primerjati.
ndeſt *adv.* najmanj, vsaj, barem.
ſchen ſ. zumengen.
teln vročiti, izročiti, predati; ročevati, predajati.
the ſein pri srci biti (sem).
then iskati česa pri kom, misliti ri kom kaj dobiti, nadejati se ri kom, zahtevati kaj od koga; en) misliti kaj o kom, komu isovati, primerjati, prisojevati; imeti (imám) na sumu, podpodtakniti.
thung *f.* pričakovanje, zahtedomišljevanje; domnevanje,
hſt *adv.* najbliže; (chronolog.) l, najpopred, najprvo.
je treten dotakniti se česa, zadenem) se ob kaj, krivico storžaliti, poškodovati; *impf.* zase ob kaj, krivico delati, žaliti, ati, komu pravico kratiti; ohne — zu wollen ne zameri, s tvovoljenjem, brez zamere.
jen zašiti (-šijem), sešiti, za-

Zunahme *f.* rast (-i), prirastek, naraščáj, raz-, pomnožitev, razpleditev, naraščanje; *(fig.)* napredovanje, napredek.
Zuname *m.* priimek u. primek, pridevek; Peter mit dem —n der Große Peter imenovan (od. nazvan) Véliki.
Zünd- vžigalni, netilni.
zündbar vnemljiv, vnetljiv, zapaljiv, užigljiv; etw. ist — se rado vname.
Zündbarkeit *f.* vnemljivost, užigljivost, zapaljivost.
zünden *tr.* vneti (vnamem), u-, zažgati (-žgem), zapaliti, zanetiti, vz-, razplameniti; *impf.* u-, zažigati, netiti, vnemati; *intr.* vneti se, užgati se; *impf.* vnemati se, užigati se.
Zunder *m.* netilo, podnetek; (Feuerſchwamm) trod, žvag; *fig.* podžigljej.
Zünder *m.* zažigalec, užigalec; (Werkzeug) za-, užigalo, užigalnik.
Zunderſchwamm *m.* kresilna goba, trod, žvag.
Zündfaden *m.* netilna nit (-i), nit prižigalnica.
Zündhölzchen *n.* užigalica, (užigalni) klinček, žveplenica, biglica, žigica, šibica.
Zündhütchen *n.* (strelna) kapica.
Zündkraft *f.* netilnost.
Zündkraut *n.* ſ. Zündpulver.
Zündloch *n.* užigalna luknja, zažigalnica.
Zündmaſchine *f.* samoužig.
Zündmaterie *f.* ſ. Zündſtoff.
Zündmittel *n.* ſ. Zünder.
Zündnadelgewehr *n.* puška iglenica, puška na iglo.
Zündpfanne *f.* prašnica, ponvica.
Zündpulver *n.* strelni prah, smodnik; naprašnik, podprášljej.
Zündpunkt *m.* zažigalnik, netilnik, netišče, zapališče.
Zündſchwamm *m.* ſ. Zunderſchwamm.
Zündſtoff *m.* netivo, netilna roba.
Zündzeug *n.* kresilo, ognjilo.
zunehmen rasti, naraščati, narastati, vekšati se; narasti, povekšati se; (an Zahl) množiti se; pomnožiti se; (an Kraft) jačiti se, krepčati se, močnéti (močnejem); ojačiti se, okrepiti se, okrepčati se, k moči priti (pridem), opomoči (-morem) si; (an Länge) dalj-

šati se; podaljšati se; (an Dicke) debeliti se; odebeliti se; (an Breite) širiti se; razširiti se; (sich vermehren) ploditi se, množiti se; razploditi se, razmnožiti se; (fetter werden) rediti se; obrediti se; (beim Striden) pribrati (-berem), prinabrati; *impf.* pribirati, prinabirati; (von der Krankheit) hujšati se, huje pritiskati; an Alter — starati se; postarati se.

zunehmend rastoč; bei —en Jahren pri letih, pod starost.

zuneigen nagniti, nakloniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati.

Zuneigung *f.* naklonjenost, nagnenje, prijazen (-i).

Zunft *f.* ceh, ceha, družba; bratovščina, skupščina; **Zunft-** cehovni, družbni.

Zunftälteste *m.* cehovni starejšina.

Zunftaufnahme *f.* sprejem v ceh, sprejetje v ceh.

zunftgemäß cehovēn, po cehu.

Zunftgenoss *m.* cehovnik, cehovec, družbenik, tovariš.

zünftig cehovēn, družben.

Zunftlade *f.* cehovna skládnica.

Zünftler *m.* ſ. Zunftgenoſs.

Zunftmeister *m.* cehmoštēr, cehovni starejšina.

Zunftrecht *n.* cehovno pravo.

Zunftverfassung *f.* cehovna uredba.

Zunftvermögen *n.* cehovo premoženje.

zunftweise *adv.* po cehih.

Zunftwesen *n.* cehovstvo, cehovske zadeve *pl.*

zunftwidrig cehovnim postavam nasprotēn.

Zunge *f.* jezik; *dem.* jezičēk; (in der Pfeife) lopatica, jezičēk.

Züngelblatt *n.* jezičkova ploščica.

Züngelchen (Zünglein) *n.* (am Gewehre) trnēk; (an d. Wage) jezičēk, kazalce.

züngeln z jezikom gibati (gibljem), jezljati.

Zungen- jezikov, jezični.

Zungenbein *n.* podjezična kost (-i).

Zungenblütler *pl.* jezičnice *pl.*

Zungendrescher *m.* jezičnik, jezikávēc, čeljustáč; —in *f.* jezičnica, jezikulja, klepetulja.

zungenfertig zgovorēn, gladke govorice, urnega jezika, spretēn v govorjenji; er ist — ima vedno pripravo sedo na jeziku.

Zungenfertigkeit *f.* zgovornost, gladnost v govorjenji, gladka beseda.

zungenförmig jezikast, jeziku podoben.

zungengewandt ſ. zungenfertig.

Zungenheld *m.* bahač, širokoustnež.

Zungenkrebs *m.* rak na jeziku, ajdov.

Zungenlaut *m.* jezikovēc, jezični glasnik.

Zungenpfeife *f.* piščal (-i) z jezikom.

Zungenschaber *m.* strgulja za jezik.

Zungenschnalzen *n.* dleskanje, mlaskanje z jezikom; mlask, dlesk.

Zungenspitze *f.* konēc jezika.

Zungenwarze *f.* jezična bradavica.

Züngler *m.* oblizáč, oblizalēc, slad snedež.

zunichte *adv.* v (na) nič; — machen uničiti, porušiti, razbiti (-bijem), podreti; — werden razbiti se, propasti (-dem), na nič priti (pridem).

zunicken kimniti, pokimniti, pr

zunieten zakovati, zanētati.

zunütz(e), sich etw. — machen v (na korist) obrniti si kaj, okoristiti s čim, v svoj prid porabiti.

zuoberſt *adv.* najzgoraj, najnavr

zuordnen ſ. zuweiſen.

zupfeifen zažvižgati, zabrlizgati.

zupfen pukati, skubsti (skubem), pati, puliti, čupati; oskubsti, puliti; (bei den Haaren) vleči, potegniti, pocukniti.

Zupfer *m.* skubēc, pukalēc, pul

zupflügen zaorati (-orjem), p

Zupfseide *f.* pukana ob. puljena

zupichen zasmoliti.

zurathe halten dobro gospodariti, vati, šteditī, v dobrem redu (imám), skrb imeti za kaj.

Zurathehaltung *f.* dobro gos jenje, štedenje, varčevanje.

zurathen nasvetovati; prigovar

zuraunen pošepniti na uho, povedati (-vem), potajno pošep

zurechnen prišteti (-štejem), niti; *impf.* prištevati; (imputare krivico všteti, na rovaš pripisati šem), zameriti, za zlo vzeti (vza *impf.* za zlo jemati (jemljem), vico šteti (vštevati).

Zurechnung *f.* prištevanje, prištetév; (Imputierung) pripisovanje v zlo, zamera.

zurechnungsfähig zmožèn preudarka, pri pameti, odgovorèn za svoja dejanja, pri zavesti, zavestèn, pametèn, ki vé kaj dela.

Zurechnungsfähigkeit *f.* zmožnost preudarka, pametnost, zavestnost u. zavednost.

zurecht *adv.* prav, na pravem mestu; —legen (—stellen) na pravo mesto postaviti, uravnati, v red spraviti, urediti; *impf.* uravnavati, v red spravljati, urejati; —kommen prav od. o pravem času priti (pridem); —machen pripraviti, prirediti, prigotoviti; *impf.* pri-, napravljati, prirejati, prigotavljati; — weiſen pravi pot pokazati (-kažem), prav napotiti, na pravi pot pripeljati; (belehren) učiti, svariti; poučiti, posvariti, zavrniti, navrniti, pokarati; ſich —finden iznajti (-najdem) se v čem, stvar razumeti, razgledati in razumeti.

Zurechtweiſung *f.* opomin, poučilo, posvarilo, posvaritév, karanje, zavračanje.

Zurede *f.* prigovarjanje, nagovarjanje, spodbuda, spodbujanje; (Tröſtung) tolažba.

zureden prigovarjati, nagovarjati, spodbujati; (tröſten) tolažiti, na srce govoriti.

zureichen *tr.* pomoliti, podati; *impf.* moliti, podajati; *intr.* zadostèn biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadostèn, dovoljèn.

zureiten jezditi proti komu; prijezditi.

zurichten pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavljati; (beſchmutzen) umazati (-mažem), udelati, zdelati; übel — grdo zdelati, strašno pobiti (-bijem); ſich — podelati se.

Zurichtung *f.* priprava, priredba.

zuriegeln zapahniti, s pahom zapreti.

zürnen jeziti se, srditi se, hud od. jezèn biti (sem), hudovati se, togotiti se, gnevati se; anfangen zu — u-, razjeziti se, razsrditi se.

zürnend jezèn, hud, ljut.

zurück *adv.* nazaj; (als Zuruf) umakni(te) se!

zurückbegeben ſich vrniti se, povrniti se; *impf.* vračati se.

zurückbegehren nazaj terjati, nazaj zahtevati, nazaj hoteti (hočem).

zurückbehalten pridržati (-im), zadržati, domá prihraniti; *impf.* pri-, zadrževati.

zurückbekommen nazaj dobiti, *impf.* nazaj dobivati.

zurückberufen nazaj poklicati (-kličem), nazaj pozvati (-zovem), opozvati.

zurückbezahlen nazaj plačati, vrniti; *impf.* vračati.

zurückbiegen zavihati, zapogniti.

zurückbleiben zaostati (-stanem), *impf.* zaostajati.

zurückblicken ozreti se, ogledati se; *impf.* ozirati se.

zurückbringen nazaj prinesti, nazaj pripraviti, vrniti; *impf.* nazaj prinašati, vračati.

zurückdenken pomisliti na kaj, spomniti se česa; *impf.* spominjati se.

zurückdrängen nazaj tiščati (-im), odbijati, odganjati, odvračati; nazaj potisniti, odbiti (-bijem), odgnati (-ženem), odvrniti.

zurückdrehen odviti (-vijem), odsukati (-sučem), odmotati; *impf.* odvijati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primakniti, *impf.* primikati; *intr.* primakniti se, *impf.* primikati se.

zurückerhalten nazaj dobiti, zopet dobiti; *impf.* nazaj dobivati.

Zurückerlag *m.* zavračilo tožbe.

zurückerobern zopet od. na novo prisvojiti, zopet pribojevati.

zurückerſtatten vrniti, *impf.* vračati.

zurückfahren nazaj peljati se, nazaj voziti se, vračati se z vozom; (vor Schrecken) od straha zganiti se, odskočiti.

zurückfallen nazaj pasti (-padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsevati.

zurückfordern ſ. zurückbegehren.

zurückführen nazaj peljati; nazaj pripeljati, nazaj privesti (-vedem); (reducieren) preobrniti.

zurückführend (reflexiv) povratěn, povračalěn.

Zurückgabe *f.* vračilo, vrnilo, povračilo, povrnitěv.

Zurückgang *m.* vrnitěv, vračanje.

zurückgeben nazaj dati, vrniti, povrniti; *impf.* nazaj dajati, vračati, vračevati.

zurückgehen nazaj iti (idem u. grem), vračati se; (weichen) umikati se; umakniti se; (rückgängig werden) razdreti (-derem) se, razbiti (-bijem) se, razvreči (-vržem) se, pokaziti se; (ſchlechter werden) rakovo pot iti, ritinsko iti, pod zlo iti, pešati, kaziti se; opešati, pokaziti se; (geringer werden) manjšati se, nižati se; zmanjšati se, znižati se.

zurückgezogen sam zase, samotěn, oddaljen, osamljen, odljuděn.

Zurückgezogenheit *f.* osamljenost, oddaljenost, zatišje, odljudnost.

zurückglänzen odsvitati, odsevati.

zurückgrüßen odzdraviti, pozdrav vrniti; *impf.* odzdravljati, pozdrave vračati.

zurückhallen odmevati.

zurückhalten zadržati (-im), pridržati, ustaviti, ovreti; zadrževati, ustavljati, ovirati; (mit den Gedanken) skrivati, tajiti, tajno imeti, ne povedati (-vem), ne pustiti v javnost; (im Zaume) krotiti, vladati; ſich — zdržati se, *impf.* zdrževati se, zatajevati se.

zurückhaltend zdržěn; zamolčljiv, previděn, oprezěn, skrit; er iſt — ima svoje misli zase, svoje nazore sebi hrani, ne dá do sebe.*

Zurückhaltung *f.* zadrževanje; zdržnost, zamolčljivost, skritost, molčečnost; er ſpricht mit — pol pové pol zamolči; ohne — ſprechen govoriti na vsa usta.

Zurückkehr *f.* vrnitěv, povrat.

zurückkehren vrniti se, povrniti se; *impf.* (po)vračati se; zur Vernunft — spametovati se.

zurückkehrend povračalěn, povratěn.

zurückkommen nazaj priti (pridem), vrniti se; *impf.* nazaj prihajati, vračati se; von ſeiner Meinung — svoje mnenje premeniti, premisliti se; (ſich verſchlechtern) opešati, poslabšati se.

Zurückkunft *f.* ſ. Zurückkehr.

zurücklaſſen ostaviti, znostaviti, zapustiti; *impf.* ostavljati, zapu...

zurücklegen odložiti, na stran d... (denem); *impf.* odlagati, odkladati, ... stran devati; (aufheben) shraniti, ... hraniti, prištediti, privarčevati; ſich laſſen: *a.* (eine Strecke) ... prevoziti, (zu Pferde) prejezditi, (... mend) preplavati ꝛc. durch Zuſam...ſetzung mit pre-; *b.* (einen Zeitra... preživeti, dopolniti, dovršiti, ... (ein Befugnis) odreči se, odpo... se, odložiti.

Zurücknahme *f.* (das Wiedernehm... nazajvzetje; (Widerruf) preklic, opo...

zurücknehmen nazaj vzeti (vzam... *impf.* nazaj jemati (jemljem); (... rufen) preklicati (-kličem), ... (-rečem); (ſein Verſprechen — ... se, skesati se, ne ostati (ostanem) ... beseda, svojo besedo snesti (... besedo nazaj vzeti.

zurückpeitſchen z bičem odpoditi ...

zurückprallen odskočiti, odleteti, ... biti (-bijem) se; *impf.* odskak... odletovati, odbijati se.

zurückreiſen nazaj potovati, vračati ...

zurückrufen nazaj poklicati (-kličem), nazaj pozvati (-zovem); ins Leben — zopet oživiti.

zurückſchallen odmevati; odjekn...

zurückſchaudern zgroziti se, strepe... (-am u. strepečem), ostrmeti.

zurückſchauen ozreti se, ogledati ... *impf.* ozirati se, ogledovati se.

zurückſcheinen odsevati, odsvitati.

zurückſcheuchen s strahom odg... (-ženem), razplašiti, zapoditi.

zurückſchicken nazaj poslati (pošl... *impf.* nazaj pošiljati.

zurückſchieben nazaj potisniti, odri... odpahniti.

zurückſchlagen *tr.* (zurücktreiben) ... biti (-bijem), odpoditi, odgnati (... nem); (die Kleidung) zavihati, po... (-vijem); *intr.* (v. Ausſchlag) nazaj ... pomakniti, nazaj udariti, nazaj ...

zurückſchrauben odviti (-vijem).

zurückſchrecken *tr.* odstrašiti, odpla... prepoditi; *intr.* prestrašiti se, ostr... preplašiti se.

hreiben odpisati (-pišem), pis-
ovoriti; *impf.* odpisavati, pis-
govarjati.
hen ſ. zurückſchauen.
ſein zaostati (-stanem), zane-
; *impf.* zaostajati, odzadej
, zanemarjen biti, ne dohajati.
nden ſ. zurückſchicken.
hen nazaj postaviti, zapoſta-
f. nazaj postavljati, zapostav-
manj ceniti, prezirati, vnemar
nazaj devati (devljem u. de-
ničevati, zapostavljati.
ehung *f.* nazaj postavljanje od.
fig. preziranje, zanemarjanje,
ije. [zaj.
nken omahniti, zgruditi se na-
ringen odskočiti.
ellen ſ. zurückgeben.
oßen odriniti, odbiti (-bijem),
niti.
reiben odgnati (-ženem), od-

reten odstopiti, umakniti se,
; *impf.* odstopati, umikati se,
ti; (vom Waſſer) upasti (-pa-
či (-tečem) se; *impf.* upadati,
e.
reichen umakniti se; *impf.*
(-kam u. -čem) se.
reiſen zavrniti, odpraviti; *impf.*
, odpravljati; (eine Bitte) od-
em), odbiti (-bijem), ne usli-
etw. — opozoriti, opomniti.
rufen nazaj vreči (vržem);
bijem), od-, zapoditi, zadre-
g.
irken nazaj vplivati, odbojno
ti; — de Kraft haben za minolo
jati, i za preteklost veljati
meti).
virkung *f.* ſ. Rückwirkung.
zahlen plačati, poplačati, po-
mpf. plačevati, povračati.
ehen *tr.* nazaj potegniti, nazaj
mem); *impf.* nazaj vleči (vle-
zaj jemati (jemljem); ſich —
se; *impf.* umikati (-am u.
se; ſeine Hand von etw. —
svojo pomoč, odreči (odpo-
svojo podporo, zapustiti, na
stiti; *intr.* nazaj seliti se,
vračati se; nazaj preseliti se, po-
vrniti se.

zurückzwingen primorati (prisiliti) koga da gre nazaj, nazaj priterati.

Zuruf *m.* zaklic, poklic, dozív.

zurufen za-, poklicati (-kličem), dovikniti, zavpiti (-vpijem); *impf.* vpiti na koga, klicati ga, vikati nanj.

zurunden (ein Holz) na okroglo obrezati (-režem), zarobiti, pri-, začeliti, zaóbliti, zokrogliti; (arrondieren) zokrožiti, zložiti, zvezati (zvežem).

zurüſten pripraviti, prirediti, prigotoviti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavljati.

Zurüſtung *f.* priprava, priredba, pripravljanje, prirejanje.

Zuſage *f.* obljuba, obet, (dana) beseda.

zuſagen (ver)prečen) obljubiti, besedo dati, obetati u. obečati; (zuträglich ſein) prijati, goditi, ugajati, dobro deti (dem u. denem), pogodi biti (sem), po volji biti; (von Speiſen) tekniti, v slast iti (idem u. grem).

zuſagend prijetěn, ugoděn.

zuſammen skup(aj), vkup(aj), v družbi, v drúščini, v tovaršiji; (in Zuſammenſetzungen) s-, z-.

zuſammenballen kepo od. gručo narediti, navrhovatiti.

zuſammenbeben zganiti se, zdrzniti se, zdrgetati (-tam u. -gečem), leniti, zgroziti se, strepetati (-tam u. -čem).

zuſammenberufen sklicati (skličem), pozvati (-zovem); *impf.* sklicevati, pozivati (-am u. pozivljem).

zuſammenbetteln naprositi, sprositi, na-, priberačiti.

zuſammenbiegen zviti (-vijem), zganiti, zvihati; *impf.* zvijati, zgibati.

zuſammenbinden (vkup) zvezati (-vežem), povezati; *impf.* povezovati.

zuſammenbleiben vkup ostati (ostanem).

zuſammenbrechen *tr.* polomiti, zlomiti, streti (starem), podreti (-derem); *impf.* podirati, lomiti, treti; *intr.* podreti se, zlomiti se, po-, zrušiti se, na kup pasti (padem); *impf.* podirati se, rušiti se.

zuſammenbringen znositi, nanositi skupaj spraviti, zgrniti, zbrati (-berem

skupiti; *impf.* znašati, skupaj spravljati, skupljati, zbirati; kleinweise — skavkljati, nakavkljati.

zusammendrückbar stisljiv.

Zusammendrückbarkeit *f.* stisljivost.

zusammendrücken stisniti, stlačiti, zdruzniti; *impf.* stiskati.

zusammenfahren *tr.* navoziti, napeljati; *intr.* (vor Schrecken) zganiti se, zdrzniti se, zgrozniti se, lekniti, zdrgetati.

zusammenfallen na kup pasti (padem), zrušiti se, podreti (-derem) se, sèsuti (-sujem u. -spem) se, sèsesti (-sedem) se; *impf.* podirati se, rušiti se, sèsedati se, na kup lezti (lezem); (von Anschwellungen) upasti, splahniti; *impf.* upadati, splahovati, sèsedati se; (sich vereinigen) skupiti se, sèstati (-stanem) se, zjediniti se, strniti se; *impf.* skupljati se, sèstajati se, zjedinjati se, strinjati se.

zusammenfalten nagubati, na-, zgrbančiti, nabrati (-berem); die Hände — roke skleniti, *impf.* — sklepati.

zusammenfassen vkup vzeti (vzamem), obvzeti, obseči (-sežem), poprijeti (-primem); kurz — skupiti, zbrati (-berem), v malo besedah posneti (-snamem) in ponoviti.

zusammenfinden sich sniti (snidem) se, *impf.* shajati se.

zusammenfließen steči (stečem) se, *impf.* stekati se.

Zusammenfluss *m.* stòk, stočišče, sovoděn (-i); (v. Menschen) shod, nátok, gnječa.

zusammenfügen stakniti, spahniti, sklopiti, zložiti, spojiti; *impf.* stikati, spahovati, zlagati, spajati.

zusammengeben vkup dejati, skupaj dati; ein Brautpaar — poročiti, skleniti; *impf.* poročati.

zusammengehen skupaj iti (grem), skupaj hoditi; (sich zusammenfügen lassen) skleniti se, zapreti se; skladati se, ujemati se; (kleiner werden) uskočiti se, skrčiti se, zmanjšati se, usesti (-sedem) se, upasti (-padem); (b. Backen) upeči (-pečem) se; (b. Kochen) ukuhati se; (beim Trocknen) usušiti se.

zusammengehören skupaj spadati, skupaj iti (grem), biti (sem) par.

zusammengehörig skupaj spadaj[illegible] soroděn, nerazdružen.

Zusammengehörigkeit *f.* nerazdru[illegible] vkupnost, neločljivost.

zusammengeizen nadrgniti vkup [illegible] skopariti.

zusammengerathen skupaj [illegible] nem), spreti se; hart — hudo [illegible] se, hudo spoprijeti (-primem) se [illegible]

zusammenhaben skupaj imeti [illegible] nabrano imeti.

zusammenhacken sesékati.

zusammenhalten *tr.* vkup držati [illegible] vzdržavati, ne pustiti razpasti; [illegible] gleichen) držati jedno proti dr[illegible] primerjati; *intr.* skupaj držati se; [illegible] sein) skup držati, biti (sem) istih [illegible] skladati se, zjedinjevati se s k[illegible]

Zusammenhalten *n.* soglasje, [illegible] nost, složnost.

Zusammenhang *m.* zveza, nepr[illegible] nost, neprenehanost; sklad, stik; [illegible] — neskladěn, brez zveze; — [illegible] vezati (vežem) se, skladati se, [illegible] se, ujemati se, zlagati se, biti [illegible] skladěn.

zusammenhangen v zvezi biti [illegible] vkup držati (-im) se, skladě[illegible] tesno zvezan biti; ujemati se, [illegible] dati se.

zusammenhangend v zvezi, [illegible] skladěn; *adv.* nepretegóma, [illegible] v jedno mer.

zusammenhauen posekati, pol[illegible]

zusammenhäufen kopičiti, [illegible] spravljati; nakopičiti, nagrniti, [illegible] spraviti.

zusammenheften sešiti (-šijem), [illegible] (spnem), stakniti.

zusammenhetzen nadražiti jed[illegible] drugega, zdražbo od, zdraho na[illegible]

zusammenjagen segnati (-ženem), [illegible] seganjati, zganjati.

zusammenkaufen skupiti, na[illegible] pokupiti; *impf.* s-, nakupovati.

zusammenkleben *tr.* zlepiti, [illegible] *intr.* skupaj držati (-im) se, biti [illegible] zlepljen.

zusammenklingen soglasno zv[illegible] die Gläser — trčiti s kozarci.

zusammenknüpfen speti (spnem), [illegible] čati, zvezati (zvežem).

zuſammenkommen sniti (snidem) se, estati (-stanem) se; *impf.* shajati se, estajati se, zbirati se; (von Geld-summen) nabrati (-berem) se, nanaliti se.

Zuſammenkunft *f.* sestanek, shòd, nidenje.

Zuſammenkunftsort *m.* shajališče, zbirališče, sčakovališče.

zuſammenlaſſen pustiti vkup, ne ločiti; (Thiere zur Begattung) pripustiti, *impf.* pripuščati. [val.

Zuſammenlauf *m.* stekanje, vreva, na-

zuſammenlaufen steči (stečem) se; *impf.* stekati se; (v. Volksmengen) vreti skupaj; privreti, natepsti se, nabrati se.

zuſammenläuten vkup zvoniti, vabiti.

zuſammenleben družno (v zadrugi) živeti.

Zuſammenleben *n.* družno življenje, občе žitje.

zuſammenlegen zložiti, *impf.* zlágati, skladati; (zuſ. falten) zganiti.

zuſammenlöthen zvariti, zlotati.

zuſammennageln zbiti (-bijem) z žeblji.

zuſammennähen sešiti (-šijem).

zuſammennehmen vkup vzeti (vzamem), povzeti; *impf.* vkup jemati (jemljem), povzemati; (auszugsweiſe) posneti (-snamem), zbrati (zberem); ein Kleid — pojeti (-jamem), všiti (-šijem); ſich — vse moči zbrati (zberem), vse žile napeti (-pnem), potruditi se.

zuſammenpacken zložiti, *impf.* zlagati, skladati.

zuſammenpaſſen ujemati se, prilegati se, skladati se. [kati.

zuſammenpreſſen stisniti, *impf.* stis-

zuſammenraffen pobrati (-berem), pograbiti; ſich — moči povzeti (-vzamem) si, sile zbrati.

zuſammenrechnen sešteti (-štejem), zbrojiti, zračuniti; *impf.* seštevati.

zuſammenreiben streti (starem), zmeti (zmanem), zmleti (zmeljem).

zuſammenrollen zviti (zvijem), zmotati, svitek narediti; *impf.* zvijati, zmotavati.

zuſammenrotten ſich zbrati (zberem) se v tropo, skupiti se v trumo, spuntati se, zarotiti se, buno napraviti; *impf.* zbirati se v tropo, skupljati se v trume, puntati se, buno napravljati.

Zuſammenruf *m.* sklic, sklicanje.

zuſammenrufen sklicati (-kličem), sezvati (-zovem); *impf.* sklicevati, sezivati.

zuſammenſchaffen spraviti skupaj, *impf.* spravljati skupaj.

zuſammenſcharren zgrebti, z-, nadrgniti skupaj, nagrabiti; *impf.* zgrebati, grabiti, vkup drgniti.

zuſammenſchießen razstreliti, razrušiti od. razvaliti s strelom; (Geld) zložiti, v sklad dati, sklad napraviti; *impf.* skladati, v sklad dajati.

zuſammenſchlagen zbiti (zbijem), *impf.* zbijati; (zerſchlagen) razbiti, streti (starem), raztrupati; *impf.* razbijati; d. Hände — skleniti, prekrižati, križem dejati (denem); *impf.* sklepati.

zuſammenſchleppen zvleči, navleči skupaj, navlačiti, nanositi.

zuſammenſchmelzen *tr.* stopiti, raztopiti, staliti; scvreti; *impf.* topiti, taliti, cvreti, raztapljati; *intr.* raz-, stopiti se, raz-, stajati se, raztaliti se; *impf.* topiti se, tajati se, taliti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti; (kleiner werden) zmanjšati se, skrčiti se.

zuſammenſchmieden zvariti.

zuſammenſchmieren zmazati (zmažem), sčečkati.

zuſammenſchneiden zrezati (zrežem), sesékati.

zuſammenſchnüren zategniti, zadrgniti, tesno zvezati (zvežem).

zuſammenſchrecken (—ſchaudern) strepetati (-tam u. -čem), prestrašiti se.

zuſammenſchrumpfen skrkniti, skrčiti se, zgrbiti se, zgrbančiti se.

Zuſammenſchuſs *m.* sklad, skladež.

zuſammenſchütten (skupaj) sesúti (-sujem), *impf.* sesípati (-sipljem).

zuſammenſchweißen zvariti.

zuſammenſetzbar sestavljiv.

zuſammenſetzen sestaviti, zložiti; *impf.* sestavljati, skladati, zlagati; zuſammengeſetztes Wort zložena od. sestavljena beseda, zloženka, sestavljenka.

Zuſammenſetzung *f.* sestava, sestavljanje; sklad, zlaganje.

zuſammenſinken zrušiti se, zgruditi se.

zusammensparen prihraniti, pri-, naštediti.

zusammen speisen skupaj obedovati.

zusammenstecken *tr.* stakniti, *impf.* stikati; *intr.* skupaj tičati (-im).

zusammenstellen sestaviti, *impf.* sestavljati.

zusammensteuern zložiti, sklad napraviti, v sklad dati.

zusammenstimmen *intr.* skladati se, ujemati se, zlagati se, biti (sem) v soglasji; *tr.* ubrati (-berem), *impf.* ubirati.

zusammenstimmend soglasěn, skladěn.

zusammenstopfen stlačiti, zmašiti.

zusammenstoppeln paberkovati; iz raznih pobirkov sestaviti, skrpati.

Zusammenstoß *m.* udar stvari ob stvar, spor; (feindliches Zusammentreffen) spopad, sprijem; der — erfolgte spopadli so se, spoprijeli so se, udarili so se.

zusammenstoßen *tr.* stolči; (eins ins andere) vkup poriniti, spahniti; (mit den Gläsern) trčiti; *intr.* dotikati se, zadevati se; (aneinander grenzen) mejiti, mejašiti, vezati (vežem) se, držati (-im) se skupaj; (zusammentreffen) zadeti (-denem) se, udariti skup (na, ob), butiti skup (na, ob), trčiti skup (na, ob); srečati se, strniti se; *impf.* srečevati se, strinjati se.

zusammenströmen steči se, *impf.* stekati se; zgrniti se, *impf.* zgrinjati se, sovrevati.

zusammenstückeln iz koscev zložiti, sestaviti, skrpati; *impf.* iz koscev skladati (zlagati), sestavljati, krpati.

zusammenstürzen podreti (-derem) se, razsuti (-sujem u. -spem) se, razvaliti se, zvrniti se na kup, raz-, porušiti se; *impf.* podirati se, rušiti se, razpadati; (von lebenden Wesen) zgruditi se, pasti (padem) na kolena.

zusammensuchen skupaj poiskati (poiščem).

zusammentragen znesti, nanesti, z-, nanositi; *impf.* znašati, nanašati.

zusammentreffen sniti (snidem) se, sestati (-stanem) se, skupaj zadeti (-denem), naleteti na koga, slučajno nameriti nanj, srečati se; *impf.* shajati se, srečavati se; (übereinstimmen) strniti se, priti (pridem) v sklad; [illegible] strinjati se, ujemati se, vezati [illegible] se, skladati se, zlagati se.

Zusammentreffen *n.* sestaněk, [illegible] (v. Umständen) slučaj, naključje, [illegible]

zusammentreten *tr.* pohoditi, [illegible] drati, poteptati; *intr.* vkup [illegible] sniti (snidem) se, zbrati [illegible] sestati (-stanem) se.

zusammentreiben segnati u. [illegible] (-ženem), vkup nadreviti, vkup [illegible] diti; *impf.* seganjati, vkup [illegible] vkup zganjati; (Geld) vkup [illegible] skupiti, nabrati (-berem); *impf.* [illegible] spravljati, skupljati, nabirati.

Zusammentritt *m.* shod, zbor, [illegible]

zusammentrommeln zbobnati, z [illegible] nom sklicati (-kličem); *impf.* z [illegible] sklicevati, skup bobnati.

zusammentropfen nakapati se.

zusammenwachsen zrasti se, [illegible] zraščati se.

zusammenweben setkati.

zusammenwehen na kup (vkup) [illegible]

zusammenwerfen vkup vreči (vrže[illegible] nametati (-mečem); *impf.* vkup [illegible] tati, na kup lučati; (durch [illegible] pre-, razvreči, razmetati, podreti [illegible] rem); *impf.* razmetavati, podir[illegible]

zusammenwickeln zviti (-vijem) [illegible] tati; *impf.* zvijati, vkup motati.

zusammenwirken (zus. weben) [illegible] (spletem), stkati; (mitwirken) [illegible] delovati, skup pritegniti, sodelov[illegible]

zusammenwürfeln iz raznih k[illegible] sestaviti, skrpati.

zusammenzählen sešteti (-štej[illegible] *impf.* seštevati.

zusammenziehbar krčljiv, skrčljiv.

zusammenziehen vkup potegniti, [illegible] zvleči; *impf.* vkup vleči; (Trup[illegible] zbrati (zberem), skupiti, združiti; [illegible] zbirati, skupljati, združevati; [illegible] Schlinge) zadrgniti, zategniti; [illegible] zategovati; d. Stirne — čelo na-, [illegible] bančiti u. zgubančiti; (kürzer ma[illegible] o-, skrajšati, skrčiti; sich — grbiti [illegible] stiskati se, grbančiti u. gubančiti [illegible] zgrbiti se, zgrbančiti se, nagub[illegible] se, stisniti se; (krampfhaft) krčiti [illegible] skrčiti se; (von den Wolken) zbirati [illegible] kopičiti se; nakopičiti se.

zuſammenziehend zagoltěn, oškrapěl.
Zuſatz *m.* dostavěk, dodatěk, doložěk, privržěk, pridavěk; (Legierung) primes (-i), primesěk; **Zuſatz-** dodatni; —**frage** dodatno vprašanje.
zuſchanden werden v sramoto priti (pridem), na sramoti ostati (ostanem), osramotiti se.
zuſchanzen jmd. etw. nakloniti komu [kaj.
zuſchärfen zostriti, priostriti, prišpičiti.
zuſcharren zagrebsti (-grebem), zasuti (-sujem u. -spem), zakopati (-kopljem); *impf.* zagrebati (-bam u. -bljem), zasipati (-pam u. -pljem), zakopavati.
zuſchauen gledati.
Zuſchauer *m.* gledalěc; —*in f.* gledalka.
Zuſchauerraum *m.* prostor za gledalce, gledališče, predel za gledalce.
zuſchaufeln zagrebsti (-grebem), zakidati.
zuſchicken poslati (pošljem), doposlati; *impf.* pošiljati, dopošiljati.
zuſchieben potisniti, zariniti, primakniti, poriniti; **den Riegel** — zapahniti; **den Eid** — siliti koga na prisego, gnati (ženem) ga na prisego.
zuſchießen priložiti, privreči (-vržem), do-, pridati; *impf.* prilagati, dodajati, pridavati.
Zuſchlag *m.* (im Hüttenbau) primes (-i), primesěk; (beim Deichbau) dosip, popravěk; (zur Steuer) naklada, doklada, priklad.
zuſchlagen nabijati, udrihati, pretepati, mlatiti, tolči; (die Thüre) zalopiti, zaloputniti; (ein Faſs) sod zabiti (-bijem), začepiti; (ein Buch) zapreti; (e. Deich) zajeziti, zamašiti; (im Hüttenbau) primesiti; (Bretter) pribiti, *impf.* pribijati; eine Summe — pri-, došteti (-štejem), privreči (-vržem); (beim Verkauf) podražiti, s ceno poskočiti.
zuſchleppen privleči, navleči, navlačiti.
zuſchließen zapreti, zakleniti, zaključiti; *impf.* zapirati, zaklepati.
zuſchmieren zamazati (-mažem).
zuſchnallen zapeti (-pnem).
zuſchnappen (m. aufgeſperrtem Mund) šavsniti, hlastniti; *impf.* hlastati; (v. Deckel) zadlesknuti, zaklopiti se, zaklopniti se; (zuſpringen) zaskočiti.
zuſchneiden krojiti, u-, prirezovati; u-, prikrojiti, pri-, urezati (-režem); **glatt** — gladko prirezati, pri-, začeliti.
Zuſchneider *m.* krojač.
zuſchneien zapasti (-padem), zamesti (-metem).
Zuſchnitt *m.* kroj, prikroj, prikrojěk, osnova; (Form) oblika; **die Sache iſt ſchon im — verdorben** stvar je že v spočetku (v osnovi) skažena.
zuſchnüren zadrgniti, zategniti.
zuſchrauben zaviti (-vijem), priviti, zašravbati.
zuſchreiben pripisati (-pišem), *impf.* pripisovati.
Zuſchreibung *f.* pripis, pripisovanje.
Zuſchrift *f.* dopis, list, pismo, pisanje.
Zuſchuſs *m.* dodatěk, primečěk, privržěk, pridavěk, priklada.
zuſchütten (hinzu—) prisuti (-sujem), *impf.* prisipati (-sipam u. -sipljem); (flüſſiges) pri-, doliti (-lijem); *impf.* prilivati, dolijati; (verſchütten) zasuti, *impf.* zasipati.
zuſchwären z gnojem zalepiti se, zakrmežljati se.
zuſehen gledati; ſieh zu glej! pazi! varuj se!
zuſehends *adv.* vidno, očividno, očitno, vidoma, da je kar videti.
Zuſeher *m.* gledalěc.
zuſehr *adv.* preveč, čezmerno.
zuſein zaprto biti (sem).
zuſenden ſ. zuſchicken.
Zuſender *m.* pošiljatelj, pošiljalěc.
zuſetzen pristaviti, *impf.* pristavljati; (zuthun) pri-, do-, pridodati, privreči (-vržem), pridejati (-denem); *impf.* dodavati, pridevati (-am u. -ljem); (Geld) dolagati, dokladati, doplačevati; (bedrängen) pritiskati, nadlegovati, pestiti, sukati (sučem), privijati, napadati, v stisko (zadrego) spravljati, preganjati, zatirati, zdelovati, mučiti, trdo prijemati koga, biti (sem) mu za petami.
zuſichern trdno obljubiti (obetati), zagotoviti; *impf.* zagotavljati.
Zuſicherung *f.* zagotovilo, obljuba.
zuſiegeln zapečatiti. [kuha.
Zuſpeiſe *f.* prijed (-i), prigriznek, pri-
zuſperren zapreti, *impf.* zapirati.

zuſpitzen priostriti, pri-, ošpičiti.

Zuſprache *f.* na-, prigovarjanje, tolažba.

zuſprechen prigovarjati, nagovarjati, na srce govoriti; Muth — srčnost dajati, osrčevati, hrabriti, bodriti, pogum delati; Troſt — tolažiti, tešiti; (zuerkennen) prisoditi, *impf.* prisojevati, prisojati; *intr.* (anreden) na-, ogovoriti; *impf.* na-, govarjati; bei jemd. — obiskati (-iščem), posetiti, oglasiti se pri kom, priti pogledat h komu, ostati (ostanem) pri njem; *impf.* obiskovati, oglašati se, zahajati v posete; der Flaſche — povabiti se k vinu, rad srkati ga, biti (sem) vinski bratec.

zuſprengen zakaditi se, zaprašiti se (proti), spustiti se v dir, pridirjati (proti čemu).

zuſpringen priskočiti, prihiteti; (zuſchnappen) zaskočiti (se).

Zuſpruch *m.* prigovarjanje, tolažba; (gerichtl.) prisodba; (Beſuch) obisk, poset, pohod; er hat vielen — zelo zahajajo k njemu, dosti obiskovalcev ima; er hat keinen — nič ne zahajajo k njemu, zapuščen je.

zuſpünden z veho zabiti (-bijem), začepiti.

Zuſtand *m.* stan, stanje; im —e der Trunkenheit v pijanosti, pijan; im —e der Nüchternheit v treznosti, trezen; im —e der Bewuſstloſigkeit v nezavesti, nezavesten.

zuſtande bringen dovršiti, dokončati, izvesti (-vedem), narediti, učiniti, uresničiti, iz-, dogotoviti; — kommen narediti se, napraviti se, po-, nastati (-stanem), ustanoviti se.

Zuſtandebringung *f.* izvršba, izvedenje, izpolnitev.

Zuſtandekommen *n.* uresničenje; ustanovitev.

zuſtändig pristojen; — ſein pristojati (pristojim), pripadati, spadati.

Zuſtändigkeit *f.* pristojnost.

Zuſtändigkeitsbehörde *f.* pristojno oblastvo, pristojna gosposka.

zuſtändlich, —es Zeitwort neprehoden od. neprehajalen glagol.

zuſtatten kommen prav od. ugodno priti (pridem), v prid od. na korist priti, prileči (-ležem) se, prikladno od. ugodno ponesti se.

zuſtecken (heimlich zukommen lassen) skrivaj priskrbeti, potajno pritikati, pod roko dati.

zuſtehen (gebüren) pristojati (-ojim), iti (grem), spodobiti se; (obliegen) dolžnost je, spodobi se; es ſteht mir zu imam pravico od. oblast; (gebühren) pri-, spadati (pod koga).

zuſtellen dostaviti, vročiti, predati; *impf.* vročati, vročevati, dostavljati, predajati (komu kaj).

Zuſteller *m.* vročnik, vročevalec.

Zuſtellung *f.* vročba, vročevanje, vročitev, vročilo; Zuſtellungs- vročilen, vročitven.

Zuſtellungsbogen *m.* vročilna pola, vročitvena pola.

Zuſtellungsbuch *n.* vročilna knjiga.

Zuſtellungsgebür *f.* vročbarina, vročnina, dostavnina.

Zuſtellungsnachweis *m.* vročilni list, dostavnica.

zuſtimmen pritrditi; pri-, dovoljevati; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zuſtimmung *f.* pritrditev; privolitev, privoljenje.

zuſtopfen mašiti, gatiti; zamašiti, začepiti, zagatiti, zadelati.

zuſtoßen poriniti, potisniti, sunuti; (widerfahren) pripetiti se, primeriti se, prigoditi se, nakljuciti se, zadeti (-dem) koga; es iſt ihm ein Unglück geſtoßen nesreča ga je zadela.

zuſtrömen pri-, dotekati.

zuſtutzen prirezati (-režem), prisekati, pristriči (-strižem); obtesati (-tešem), oklestiti, oškrnjati; (aufputzen) olikati, olepšati, nagizdati.

zutage treten na dan (na svitlo) priti (pridem), pokazati (-kažem) se, v javnost priti.

zuthal *adv.* navzdol, navdol.

Zuthat *f.* primes (-i), primesek, pridatek; (bei Speiſen) začimba; Zugehör.

zuthätig prikupljiv, dobrikav, prikupen, prijazen, uljuden, ugodljiv, zadeven, postrežljiv.

zutheilen prideliti, oddeliti, odkazati (-kažem), odrediti, odmeriti, odločiti.

zutheil werden v del priti (pridem), kot delež pripasti (-padem), doletéti, zadeti (-denem).

zuthulich ſ. zuthätig.

Zuthulichkeit *f.* udvornost, uljudnost, prikupnost, prijaznost, ugodljivost, prizadevnost, postrežljivost.

zuthun pridejati (-denem), priložiti; *impf.* pridevati, prilagati; (zumachen) zapreti, *impf.* zapirati; die Augen — oči zatisniti, zamižati (-im); ſich jmdm. — prikupovati se, dobrikati se, laskati se, prilizovati se, postrežljiv biti (sem).

Zuthun *n.* prizadevanje, prizadevěk, trud, sodelovanje, pripomoč (-i); ohne mein — brez mene.

zuthunlich ſ. zuthätig.

zutragen donesti, prinesti; *impf.* donašati; ſich — primeriti se, pri-, do-, zgoditi se, naključiti se, pripetiti se.

Zuträger *m.* donašalec, donosnik; (Angeber) tožnik, ovadúh.

zuträglich prikladěn, koristěn, dobrodejěn, v prid; der Geſundheit — zdrav, zdravilěn; — ſein prijati, goditi, dobro deti (dem u. denem); pridovati.

Zuträglichkeit *f.* koristnost.

zutrauen zaupati, zanesti se u. zanašati se na koga; das hätte ich dir nicht zugetraut tega bi ne bil mislil o tebi, temu bi se ne bil nadejal o tebi.

Zutrauen *n.* zaupanje, zanašanje; d. — hegen upati, nadejati se; im — zanašaje se, nadejaje se.

zutraulich zaupěn, zaupljiv.

Zutraulichkeit *f.* zaupnost, zaupljivost.

zutreffen (geſchehen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; (ſtimmen) zlagati se, skladati se, ujemati se, vkup iti (grem).

zutreten pristopiti, *impf.* pristopati.

zutrinken napiti (-pijem), nazdraviti; *impf.* napijati, nazdravljati.

Zutrinkformel *f.* napitnica, zdravica.

Zutritt *m.* pristop; freien — haben smeti h komu, imeti (imam) odprta vrata; den — geſtatten pustiti koga k sebi (préd se).

zuverläſſig zanesljiv, gotov, nedvoměn; (treu) zvest, vestěn.

Zuverläſſigkeit *f.* zanesljivost, gotovost; (Treue) vestnost, vernost, zvestoba.

Zuverſicht *f.* zaupanje, zanašanje, trdna nada; der — leben trdno se nádějati, popolnoma zanašati se.

zuverſichtlich *adj.* poln zaupanja, ves zaupljiv; —e Hoffnung trdno ob. živo upanje; *adv.* zanesljivo, gotovo, nedvomno, za gotovo.

zuviel *adv.* preveč, čezmerno; ctw. wird mir — naveličam se česa, preseda mi.

zuvor *adv.* (po)pred, (po)prej.

zuvörderſt *adv.* najpoprej, narpred, pred vsem drugim, v prvi vrsti.

zuvorkommen prehiteti, prestreči (-strežem), preteči, prekositi.

zuvorkommend postrežljiv, uslužen, postrežen, poslužen, prijazen.

Zuvorkommenheit *f.* postrežnost, postrežljivost, u-, poslužnost, prijaznost, ugodljivost.

zuvorthun preteči, prekositi, nadkriliti, premagati, užugati, prehiteti.

Zuwachs *m.* prirastěk, prirašcáj; (Vermehrung) umnoženje, pomnožek; (an Vieh) prireja, prirejek.

zuwachſen prirasti, umnožiti se; *impf.* priraščati, prirastati; (v. Wunden) zarasti se, zaceliti se; *impf.* zaraščati se.

Zuwage *f.* privaga, priklada, na-, privržek.

zuwägen odvagati, odmeriti.

zuwälzen pri-, na-, zavaliti (pred ob. na kaj); jmd. d. Schuld — krivdo zvaliti ob. zvrniti (*impf.* zvračati) na koga.

zuwarten čakati; počakati.

Zuwartung *f.* počak.

zuwege bringen izvesti (-vedem), dovršiti, storiti, učiniti.

zuwehen pihati (proti komu), nasproti pihljati; (v. Schnee = verwehen) zamesti (-metem), zasuti (-sujem); *impf.* zametati, zasipati.

zuweilen *adv.* (v)časi, (v)časih.

zuweiſen nakazati (-kažem), odkazati, naložiti, odrediti.

Zuweiſung *f.* nakaz, odkaz, nalaganje.

zuweit *adv.* predaleč.

zuwenden obrniti, *impf.* obračati; (zutheil werden laſſen) nakloniti, priskrbeti, pridobiti; impf. nakloniati, pridobivati.

zuwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mečem), lučati, dometavati; **Blicke** — pogledovati koga; **Küſſe** — poljubce pošiljati; **die Thüre** — vrata zaluščiti od. zaloputniti; **eine Grube** — jamo zasuti (-sujem).

zuwerke gehen ravnati, postopati, počenjati.

zuwickeln zaviti (-vijem), zamotati.

zuwider *praep.* zoper, proti, nasproti; *adi.* nasprotēn, zopern, odurēn, mrzēk, prinaskutēn; — **laufen** nasprotovati, nasprotēn biti (sem); — **werden** priskutiti se.

zuwinken na-, pomīgniti, pokimati; *impf.* namigavati.

zuzählen prišteti (-štejem), *impf.* prištevati; (ſtückweiſe herzählen) od-, našteti, *impf.* naštevati.

zuziehen zategniti, zadrgniti; privleči; (jmd. zu etw.) privzeti (-vzamem), poklicati (-kličem), povabiti; *impf.* privzemati; (aufladen) navleči, nakopati (-kopljem), nakloniti, provzročiti; ſich eine **Krankheit** — nakopati si bolezēn, bolezēn stakniti od. skupiti; ſich einen **Verweis** — dobiti ukor, stakniti jo, skupiti jo.

Zuziehung *f.* privzetje; **mit — zweier Männer** privzemši si od. pridruživši si dva moža; **ohne jemandš** — brez koga, brez čegave pomoči.

Zuzucht *f.* prireja, prirejēk.

Zuzug *m.* pomočna četa, vojaška pomoč (-i).

Zwackeiſen *n.* ščipalne klešče *pl.*, ščipalo.

zwacken ščipati (ščipljem); uščipniti, uščeniti.

Zwang *m.* sila, siljenje, nuja, móranje; **aus** — po sili, siloma, prisiljen; ſich — **anthun** siliti se; (Stuhl— u. Urin—) tiščanje.

zwängen siliti, s silo delati; prisiliti, s silo zabiti (-bijem), s silo spraviti.

Zwängling *m.* prisiljenēc.

zwanglos brez sile, neprisiljen; prost, svoboden.

Zwangs- posilni.

Zwangsanleihen *n.* (Zwangsanleihe *f.*) posilni zajem, prisiljeno posojilo.

Zwangsarbeitshaus *n.* posilna —, prisilna delavnica, — delarnica.

Zwangscurs *m.* prisilni kurs.

Zwangsjacke *f.* silovni jopič, srajca.

Zwangsmittel *n.* sila, prisilno sredstvo.

Zwangspaſs *m.* prisilni pot; odkazan pot.

zwangsweiſe *adv.* po sili, siloma.

zwanzig *num.* dvajset; dvajseti.

Zwanziger *m.* (Zahl) dvajseti; (Münze) dvajsetica, dvajseterica.

zwanzigerlei dvajseteri.

zwanzigfach (—fältig) dvajseter, dvajseteren, dvajseternat.

zwanzigjährig dvajsetleten.

zwanzigmal dvajsetkrat.

zwanzigpfündig dvajsetfunten.

zwanzigſte *num. ord.* dvajseti.

Zwanzigſtel *n.* dvajsetina, dvajsetinka.

zwanzigſtens *adv.* dvajsetič, v dvajseti.

zwanzigtägig dvajsetdneven.

zwanzigtauſend dvajset tisoč.

zwar *adv.* sicer, res da, zares; ali — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* namen, namemba, namera, cilj in konec; (Nagel) žrebelj, klin, cvēk; *dem.* klinec, klinček.

zweckdienlich namenu primeren, prikladen, koristen, ugoden.

zweckelos *adi.* brez namena, brezkoristen, odveč, neprimeren; *adv.* zastonj.

zweckmäßig koristen, pripraven, prikladen, primeren, ugoden.

Zweckmäßigkeit *f.* primernost, ugodnost, koristnost, prikladnost, pripravnost.

zweckwidrig namenu nasproten, neprimeren, neprikladen, neugoden.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimernost, neugodnost, neprikladnost.

zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — dva, dva in dva; **um — Uhr** ob dveh.

Zweier (Paar) dvójica; **zwei-** dvo-

zweiarmig dvoraměn; (—händig) dvoročen.

zweiäugig dvoōk.

zweibeinig dvonōg.

zweiblätterig dvolistēn.

zweideutig dvoumēn, dvoplatēn, dvoličēn; negotov, dvomljiv, sumljiv.

Zweideutigkeit *f.* dvoumnost, dvoumje, negotovost.

zweidrähtig dvožicēn; v dva stresa.

Zweier *m.* dvojka; (Münze) dvojak, dvojača.

zweierlei dvoj, dvojěn, dvovrstěn.
zweifach (—fältig) dvojnat, dvostrok, dvogub.
zweifädig dvonitěn, v dve niti, v dva stremena.
Zweifel *m.* dvom, dvomba, dvojba; sumnja; ohne — brez dvoma, brez dvojbe, nedvomno, gotovo, zanesljivo, to je da (tjada); im — jein dvomiti, dvojiti, biti (sem) negotov; in — ziehen dvomiti (dvojiti) o čem; podvomiti; (argwöhnen) sumnjati; allen — benehmen vse dvome razgnati (-ženem).
zweifelhaft dvoměn, dvomljiv, negotov; suměn.
Zweifelhaftigkeit *f.* dvomnost, dvomljivost, negotovost.
zweifellos brez dvoma, nedvoměn; za gotovo, za trdno.
zweifeln dvomiti, dvojiti; sumnjati.
Zweifelſchmeißer *m.* dvomljivec, neodločnež, omahljivec.
zweifelsohne *adv.* brez dvombe, za gotovo, nedvojbeno.
Zweifelſucht *f.* dvomljivost, omahljivost, omahljivec.
Zweifler *m.* dvomilec, dvojilec, dvomljivec, omahljivec.
zweiflügelig dvokril, dvokrilat, dvo-
Zweiflügler *m.* dvokrilec, dvoperotnik.
zweiförmig dvoličen, dvojeobrazen.
zweifüßig dvonog, dvonožen.
Zweifüßler *m.* dvonožec.
Zweig *m.* vejica, grana, mladika, mladica, odrastlek (-stelka), brstika; (der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga, razrastek; (Dienſtfach) stroka državne službe, predel, oddelek; auf keinen grünen — kommen ne opomoči (-morem) si, ne izkopati (-kopljem) se.
Zweigbahn *f.* stranska železnica.
Zweigeſang *m.* (Duett) dvospev.
Zweigeſpann *n.* dvovprega, dvojad (-i).
zweigig vejnat, granat, košat.
zweigipfelig dvovrh.
Zweiglein *n.* vejičica, mladičica.
zweigliederig dvočlen.
Zweigroſchenſtück *n.* šesták, šestica, dvoforintnik.
Zweihänder *m.* dvoročec.
zweihändig dvorok, dvoročen.
zweihängig dvostran, na dve strani viseč, potoglav, vegast.
zweihäuptig dvoglav, dvoglavěn.
zweihäuſig dvodoměn.
Zweiheit *f.* dvojina, dvojnost.
zweihenkelig dvoročen, dvouh.
zweihörnig dvorog.
Zweihufer *m.* dvoparkljar.
zweihufig dvokopiten, dvoparkljat.
zweihundert *num.* dvesto.
Zweihundertel *n.* dvestotina.
zweihundertjährig dvestoletěn.
zweihundertmal dvestokrat.
zweihundertſte *num. ord.* dvestoti.
zweijährig dveletěn, predlanski.
Zweikampf *m.* dvoboj.
Zweikämpfer *m.* dvobojnik.
zweiköpfig dvoglav, dvoglavěn.
Zweikreuzerſtück *n.* dvojak, dvojača.
Zweilaut *m.* dvoglasnik.
zweimächtig dvomočen.
zweimal dvakrat, dva pota.
zweimalig dvakratěn.
Zweimaſter *m.* dvojadrenica.
zweimonatlich dvomesečen.
Zweipfünder *m.* dvofuntnik.
zweipfündig dvofuntěn.
zweiräderig dvokolesěn, dvokolěn, na dve kolesi; —er Wagen dvokolica, dvokolesnica.
zweireihig dvoreděn.
zweiruderig na dve vesli.
zweiſchichtig dvoplastěn.
zweiſchneidig dvorezěn, na dve strani ostěr, obojestran.
zweiſeitig dvostran, na dve strani.
zweiſilbig dvozložen.
zweiſinnig dvouměn.
zweiſitzig za dva, z dvema sedežema.
Zweiſpänner *m.* dvovprežnik.
zweiſpännig dvovprežen.
zweiſpitzig dvortěn, dvozob.
zweiſtimmig dvoglasen.
zweiſtöckig v (na) dve nadstropji, z dvema nadstropjema, dvonadstropěn.
zweiſtündig dvéh ur, dve uri trajajoč.
zweitägig dvodnevěn.
zweitauſend *num.* dve tisoč.
zweite *num. ord.* drugi, vtori.
zweitens *adv.* drugič, v drugo.
zweitgeboren drugorojen.
Zweitgeborene *m.* drugorojenec, drujec; — *f.* drugorojenka.
zweitheilig dvodelen.

Zweiweg *m.* razpotje.
Zweiweiberei *f.* dvoženstvo, bigamija.
zweizackig dvorogljat, dvozob.
Zweizahl *f.* dvojina.
Zweizahn *m.* *(Bidens)* dvozob, ušivěc.
zweizeilig dvovrstěn, dvoreděn; —e Gerste ploščěc.
zweizifferig dvoštevilčěn, dvoštevilěn.
zweizüngig dvojezičěn, dvoličěn, neodkritosrčěn, omahljivega značaja.
Zweizüngigkeit *f.* dvojezičnost.
Zweizüngler *m.* dvojezičnik, dvoličnik, na dve plati človek; figamož.
zwerch *adv.* (v)prek, povprek, počez.
Zwerchfell *n.* prepona, prečna mrena; jmd. das — erschüttern spraviti koga v močěn smeh.
Zwerchsack *m.* bisaga, prekramnica.
Zwerg *m.* pritlikavěc, patúš; (Däumling) palčěk; Zwerg- pritlikav, pritličěn.
Zwergbaum *m.* pritlično drevo (-esa), pritlikavěc.
Zwergbirke *f.* nizka od. pritlična breza.
zwerghaft pritlikast, pritlikav, pritličěn.
Zwergin *f.* pritlikavka.
Zwergkiefer *f.* rušje, košutje, gorski bor.
Zwergpalme *f.* pritlična palma.
Zwergspitzmaus *f.* hrčica, mala rovka.
Zwetsche (Zwetschke) *f.* češplja; sliva; Zwetschken- češpljev, slivov.
Zwetschkenbaum *m.* češplja, sliva, češpljevo drevo (-esa).
Zwetschkenbrantwein *m.* slivověc, slivovica, slivovka.
Zwetschkengarten *m.* češpljev vrt, slivovnik.
Zwetschkenmus *n.* češpljevěc, čežana.
Zwick *m.* vščip, vščipljej.
Zwickel *m.* zakliněk; (im Kleide) kozica, goloběc, srčěk.
zwicken ščipati (ščipljem); uščipniti, uščeniti; es zwickt mich im Leibe ščiplje —, zavija —, grize —, kolje —, bode —, črviči —, ujeda me po trebuhu; (spiel.) cvikati, cvik igrati.
Zwicker *m.* ščipalěc; (Werkzeug) ščipalnik, ščipalnica; —in *f.* ščipalka.
zwickern mežikati, pomežikavati.
Zwickmühle *f.* cigalica.
Zwickzange *f.* ščipalne klešče pl., ščipalnice *pl.*, ščipala pl.

Zwieback *m.* prepečeněc, suhor, [illegible] sušeněc.
Zwiebel *f.* čebula, čebul, luk; Zwiebel- čebulov, lukov.
zwiebelartig čebulast.
Zwiebelbau *m.* čebularstvo, [illegible] vanje čebule, lukarija.
Zwiebelbauer *m.* lukar, čebular, [illegible] delovalěc čebule.
Zwiebelgewächs *n.* čebulnica.
Zwiebelhändler *m.* čebular.
zwiebeln čebuliti, s čebulo začinj[illegible] začebuliti, s čebulo začiniti; fig. [illegible] stiti koga.
Zwiebelwurzel *f.* gomoljica.
Zwiebrache *f.* drugo oranje, [illegible] druga kop (-i).
zwiebrachen v drugo orati (orjem) prašiti, praho orati.
zwiefach dvojěn, dvojnat.
Zwiegespräch *n.* dvogovor.
Zwielicht *n.* somrak, mrak.
Zwiesel *m.* rázsoha, rogovila, [illegible] kobalja.
Zwieselarm *m.* trabje.
zwieselig rázsohast, rogovilast, [illegible] ljast, precepljen, kobaljast.
zwieseln precepiti, razcepiti, [illegible]
Zwiespalt *m.* razpor, razdor, razpr[illegible] razprtje, razpra, svada, nesloga, [illegible] skladnost, nejedinost, nesložnost.
Zwietracht *f.* s. Zwiespalt.
zwieträchtig prepirljiv, svadljiv, [illegible] dorěn, nesložěn.
Zwietrachtgeist *m.* prepirljivost, [illegible] ljivost, nesložnost.
Zwietrachtsame *m.* seme razpr[illegible] vzrok nesloge.
Zwilch (Zwillich) *m.* dvotkanina, [illegible]
zwilchen dvotkaninski, cvilihast.
Zwillichweber *m.* tkalěc dvotkan[illegible] cvilihar.
Zwilling *m.* dvojčěk, dvojčič, bli[illegible] (blizenca), dvojče (dvojčeta).
Zwillingsapfel *m.* (—birn *f.* ꝛc.) [illegible] ščena (zrastla) jabolka, zraslica.
Zwillingsbruder *m.* s. Zwilling.
Zwillingsgestirn *n.* ozvezdje dvojč[illegible]
Zwillingskind *n.* dvojčěk, dvojče (-et[illegible]
Zwillingsschwester *f.* dvojka, bliz[illegible]
Zwillingsstrom *m.* sotočnica, sovod[illegible]
Zwingburg *f.* višegrad, silni grad

Zwinge *f.* (Leim—) spona, svora; (Stock—) okov, okovanje.

zwingen siliti, morati, nuditi, pri-, naganjati; pri-, posiliti, primorati, nagnati (-ženem), prinuditi.

Zwinger *m.* ograda, velika železna kletka; pesjak, pasji obor; (Person) silnik, samosilnik.

Zwingherr *m.* nasilnik, samosilnik, trinog.

Zwirl *m.* vrtelj, vrteljčc; vreteno.

Zwirlbohrer *m.* vrteljčni sveder.

Zwirn *m.* sukanec, konec, nit (-i), cvirn.

zwirnen *adi.* sukančev, končnat, cvirnat; *verb.* sukati (sučem); po-, sesukati; (von der Katze) presti (predem), dromljati.

Zwirnfaden *m.* konec, nit (-i).

Zwirnknäuel *m.* klopčič sukanca.

Zwirnrad *n.* sukalnik, kolovrat za sukanec.

Zwirnseide *f.* sukana svila.

Zwirnstrumpf *m.* cvirnata nogavica.

Zwirnwickel *m.* navitek.

Zwirnwinde *f.* motovilo za sukanec.

zwischen *praep.* med, mej; *adv.* vmes; (in Zusammensetzungen) med-, vmesni.

Zwischenact *m.* prestanek ob. presledek med dvema dejanjema.

Zwischenbau *m.* medziděk; vmesna stavba.

Zwischenbehörde *f.* vmesno oblastvo, srednji urad.

Zwischendeck *n.* podpalubje.

Zwischenereignis *n.* (—fall *m.*) vmesni dogodek.

Zwischenfrage *f.* vmesno ob. postransko vprašanje.

Zwischengesang *m.* vmesno petje, spev.

Zwischenhandel *m.* prekupovanje, posrednja kupčija ob. trgovina.

Zwischenhändler *m.* prekupec, posrednik, posredovalni trgovec.

Zwischenknochen *m.* vmesna kost (-i).

Zwischenmauer *f.* medzidje, vmesni zid, pretin, presteněk.

Zwischenmuskel *m.* mejkostna mišica.

Zwischenort *m.* osredje, vmesje.

Zwischenpunkt *m.* vmesnik; vmesni členek.

Zwischenraum *m.* prostor med —, medsredje, razdalja, presledek; (v. d. Zeit) *medčasje; ein leerer* — praznota, praznina, prazno; ein lichter — spreumljej, osvestljej, jasna doba, vedr trenotek.

Zwischenrede *f.* seganje v besedo, presekavanje govora.

zwischenreden vmes govoriti, v besedo segati, govor presekavati, se v govor vmešavati; v besedo seči (sežem), govor prestriči (-strižem), vmešati se.

Zwischenregent *m.* medvladar, začasni vladar.

Zwischenregierung *f.* medvladje, začasna vlada.

Zwischensatz *m.* medstavek, srednji ob. vmesni stavek, vmetek.

Zwischenspiel *n.* medigra, vmesna igra.

Zwischenstück *n.* srednji kos, vložek, vkladek.

Zwischenstunde *f.* vmesna ob. srednja ura; medurje, presledek med urama.

Zwischenträger *m.* posredovalec.

Zwischenverkehr *m.* meddeželna kupčija, vzajemni promet.

Zwischenwand *f.* medstenje, pretin, pregradna stena.

Zwischenweite *f.* razdalja, razstoj.

Zwischenwort *n.* vmetek, medmet.

Zwischenzaun *m.* pregradni plot.

Zwischenzeile *f.* vmesna vrsta.

Zwischenzeit *f.* medčasje; in der — ta čas, med tem (časom).

Zwischenzellstoff *m.* mejstaničnina.

Zwischenzoll *m.* meddeželna mitnina, meddeželni col.

Zwischenzollinie *f.* meddeželna mitninska poteza ob. črta, meddeželna colna meja.

Zwist *m.* razpor, svaja, razprtija, razprtje, zdraha, zdražba, rázpra; in — gerathen spreti se, svaditi se, navzkriž priti (pridem) s kom; — stiften drahati, zdrahe ob. zdražbe delati, razprtije napravljati.

zwisten prepirati se, klati (koljem) se, v razporu biti (sem), biti navzkriž s kom.

zwistig svadljiv, zdražljiv, prepirljiv.

Zwistigkeit *f.* svadljivost, prepirljivost; razpor, razprtija.

zwitschern črčati u. čvrčati (-ím), čvrkljati, ščrléti, žvrgoléti, gostoléti, ščeglјati, ščebljati, drobeliti, gostoziliti; (v. Grillen) cvrčati, čričati, škripati

ripljem); wie die Alten jungen, so die Jungen takisto mladiči ščrlé, kakor jih starci néé.

Zwitter *m.* dvospolnik, obojěc, obojak, polutan, mešanec, hermafrodit.

Zwitterblume *f.* dvospolna cvetlica, dvospolnica.

Zwitterding *n.* obojče (-eta).

Zwitterefel *m.* mézég.

Zwittergrundſatz *m.* dvostrano vodilo, polovičarsko načelo.

zwitterhaft dvospolěn, mešan, dvostran, polovičarski.

Zwitterweſen *n.* dvospolnost; polovičarstvo.

zwölf *num.* dvanajst, dvanajstero; — Perſonen dvanajsterica; um — Uhr ob dvanajstih.

Zwölfeck *n.* dvanajsterokotnik, dvanajsterokotje.

zwölfeckig dvanajsterokotěn.

Zwölfer *m.* dvanajsták; (die Zwölf) dvanajstica, dvanajstka.

zwölferlei dvanajsteri.

zwölffach (zwölffältig) dvanajsterni, dvanajsternat, dvanajsterostrok, dvanajsterogub.

Zwölffingerdarm *m.* dvanajstnik.

zwölffüßig dvanajsteronóg, dvanajsteronožěn.

zwölfjährig dvanajstletěn.

zwölfmal dvanajstkrat.

zwölfmalig dvanajstkratěn.

zwölfpfündig dvanajstfuntěn.

zwölfſeitig dvanajsterostran.

zwölftägig dvanajstdnevěn.

zwölfte *num. ord.* dvanajsti.

Zwölftel *n.* dvanajstina, dvanajstinka.

zwölftens dvanajstič.

zwölftheilig dvanajstdelěn.

Zwölfzahl *f.* dvanajstica, dvanajsterica.

Zymom *n.* kvas (-a u. -ú).

Zythos *m.* pivo, ol, ječmenec.

Zythotechnik *f.* pivovarska umetalnost, olarska izvedenost.

Verzeichnis einiger geographiſcher Namen.

Abbazia Opatija, Sv. Jakob pri morji.

Abeſſynien Abesinija.

Achen Ahěn, Cahe *pl.*

Adelsberg Postojna.

Adrianopel Drenopolje.

Adriatiſches Meer Jadransko od. Adrijansko od. Adrijatsko morje.

Affriach Javorje *pl.*

Afrika Afrika; Afrikaner Afrikanec, Afričan; Afrikanerin Afrikanka, Afričanka; afrikaniſch afriški, afrikanski.

Ägäiſches Meer Egejsko morje.

Ägypten Egipet; Ägyptier Egipčan; Ägyptierin Egipčanka; ägyptiſch egiptovski.

Agram Zágreb; Agramer Zágrebčan; Agramerin Zagrebčanka; *adi.* zagrebški.

Aich Dob.

Albanien Albanija, Arnavtsko; Albaneſe Albanec, Arnavt, Arbanas; Albaneſerin Albanka, Arnavtka; albaneſiſch albanski, arnavtski.

Albona Labin.

Alexandrien Aleksandrija.

Algier Algerija, Algir.

Alpen Planina.

Altenburg Stari grad.

Altlak Stara Loka.

Altſtadt Staro mesto.

Altvater Véliki Praded.

Amerika Amerika; Amerikaner Amerikanec; Amerikanerin Amerikanka; amerikaniſch amériški, amerikanski.

Amſelfeld Kosovo (polje).

Anatolien Anatolija, Natolija, Mala Azija.

Ancona Jakin.

Andaluſien Andaluzija.

Antignano Tinjan.

Antivari Bar.

Aquilea Oglej.

Arabien Arabija.

Arbe Rab.

Arch Raka.

Archipel Arhipelag.

Armenien Armenija.

Arndorf Varpa ves.

Arnfels Arvež.

Arnoldſtein Podkloštěr.
Aſien Azija.
Aſp Zásip.
Aſſling Jesenice *pl.*
Athen Atene *pl.*
Athos Svéta gora.
Atlantiſcher Ocean Atlantsko morje.
Ätna Etna.
Auen Loška vas; Log.
Auersperg Turjak.
Augsdorf Jugova vas, Logaves.
Auſchwitz Osvetim.
Auspitz Gostopeč.
Außig Ustje (nad Labo).
Auſterlitz Slavkov.
Auſtralien Avstralija.
Azowiſches Meer Azovsko ob. Suroško [morje.

Babylon Babilon.
Bachergebirge Pohorje.
Baden Badensko.
Baiern Bavarsko, Bavarija, Pársko.
Baireuth Barut.
Banat Banat; *adi.* banaški.
Bärenthal Závrh.
Bauzen Búdišin.
Belgien Belgija.
Belgrad Beli grad.
Beringſtraße Béringov preliv.
Berlin Berolin.
Berſetz Beršec.
Billichgraz Polhov gradec.
Birkendorf Podbrezje.
Birnbaumer Wald Hrúšica.
Biſchoflak Škofja Loka.
Bleiburg Pliberk.
Bocche di Cattaro Boke Kotorske *pl.*
Bodenbach Podmokli *pl.*
Bogliuno Boljún.
Böhmen Češko.
Böhmerwald Šúmava.
Böhmiſch-Leipa Češka Lipa.
Bologna Bolonja.
Bordeaux Bordó.
Bosnien Bosna.
Bozen Bolzan.
Brandenburg Branibor.
Braunau Brúnov.
Braunſchweig Brunšvik; *adi.* brunšviški.
Bregenz Brégnica.
Breiſach Breze *pl.*
Breisgau Brizgov.
Breitenau Zálog.
Bremen Brema.
Brescia Brešija.
Breslau Vratislav, Vratislava.
Bretagne Bretanjsko.
Britannien Britanija, Britansko.
Brückl Zamostec.
Bründl Studenec.
Brünn Brno.
Brunndorf Studenec.
Brüſſel Bruselj.
Buccari Bakěr.
Budweis Budejevice *pl.*
Bukareſt Bukreš.
Bulgarien Bolgarija, Bolgarsko.
Bunzlau Boleslav.

Canal la Manche Kanal la manš, Rokav.
Capland Kaplandija.
Capodiſtria Kopěr.
Carlopago Bag.
Carthago Kartagina; **Carthager** Kartažan, Kartaginec.
Caſtelnuovo Novi grad.
Caſtua Kastva.
Cattaro Kotor.
Cherſano Kršan.
Cherſo Cres.
China Kitaj, Kitajsko; **Chineſe** Kitajec; **chineſiſch** kitajski.
Chrudim Hrudim.
Cilli Celje; **Cillier** Celjan; *adi.* celjski.
Cividale Čedad.
Conſtantinopel Cárigrad.
Cooksſtraße Kukov preliv.
Corfu Krf.
Corgnale Lokva.
Cormons Kormin.
Curzola Korčula.
Cypern Cipěr.
Czaslau Časlava.
Czernowitz Černovice *pl.*

Dalmatien Dalmacija; **Dalmatiner** Dalmatinec.
Dänemark Dansko; **Däne** Danec.
Danzig Gdansko.
Deſſau Desov.
Deutſchau Nemška Loka.
Deutſchdorf Nemška vas.
Deutſchland Nemčija, Nemško, Nemci [pl.

Deutschlandsberg Lonč.
Deutschrut Nemške Rovte *pl.*
Diakovar Djákovo.
Dnieper Dnepěr.
Dniester Dnestěr.
Döbernig Doberniče *pl.*
Donatiberg Rogaška gora.
Donau Donava, Dunav.
Dornegg Trnovo.
Dorpat Derpět.
Drachenburg Kozje.
Drau Drava.
Dresden Draždane *pl.*
Dulcigno Odsinj.
Dupplach Duplje *pl.*
Durazzo Drač.
Dürnbach Suha vas.

Ebenthal (Kr.) Polom; (Krnt.) Žrelěc.
Eberndorf Doberla ves.
Eberstein Sviněc.
Ebro Eběr.
Eger Heb.
Egg Brdo.
Ehrenhausen Arnož.
Eibenschitz Ivančice *pl.*
Eibiswald Ivnica.
Eisack Izaka.
Eisenach Izenak.
Eisenhof Železnica.
Eismeer Ledeno morje.
Eisnern Železniki *pl.*
Elbe Laba.
Elsaß Alzacija.
Emmersdorf Šmrče *pl.* (Smerce).
England Anglija, Angleško; **Engländer** Anglež; *adi.* angleški.
Ens Aniža.
Eperies Prešov.
Ephesus Efez.
Erlachstein Jelšane *pl.*, Jelšověc.
Erlau Jagěr.
Erzgebirge Rudne gore *pl.*
Esseg Osek.
Etsch Adiža.
Europa Evropa; **Europäer** Evropěc, Evropejěc; *adi.* evropski, evropejski.

Feistritz Bistrica.
Feldkirchen Trg.
Ferlach Borovlje pl.
Fernigg Bernik.
Feßnitz Bésnica.
Feuchting Bitinje *pl.*
Feuerland Ognjena zemlja.
Fianona Plomin.
Fichtelgebirge Smrečnice *pl.*, S
Finische Halbinsel Finski od. Ó
ski polotok.
Fiume Reka.
Flattach Blata *pl.*
Flednig Smlednik.
Flitsch Bověc.
Florenz Florenca.
Franken Frankónija.
Frankfurt Frankobrod, Frank
Frankreich Francija, Francoska
Franz Vranjsko.
Franzdorf Borovnica.
Franz-Josefs-Land Franc-Jo
Freiburg Frajburg, Pribor.
Freienthurn Podbrežje.
Fresach Breze *pl.*
Fresen Brezje.
Freudenthal Bistra.
Friaul Furlansko, Furlanija.
Friedau Ormuž.
Friesach Breže *pl.*
Frohnleiten Ketina.
Fünfkirchen Pečuh.

Gail Zila.
Galizien Galicija.
Gallenfels Golnik.
Gallenstein Podpeč.
Gallien Galija.
Gamling Gameljni *pl.*
Garonne Garona.
Gemona Glimona.
Genf Geneva.
Genua Génova.
Gereut Rovte *pl.*
Gerlachstein Kolověc.
Glanfluss Glinica.
Glatz Kladsko.
Glogau Glógova.
Glognitz Glógnica.
Gmünd Sovódenj.
Gnesen Gnezno.
Gonobitz Konjice *pl.*
Göriach Gorje *pl.*
Görtschach Goričane *pl.*
Görz Gorica; **Görzer** Goričan; goriški.

Gottesthal Skočidol.
Gottſchee Kočevje.
Gradiska Gradiška, Gradišče.
Grafenbrunn Knežak.
Grafenſtein Grabštenj.
Gran Ostrogon.
Graz Gradēc; **Grazer** Gračan; *adi.* graški.
Greulach Škrljevo.
Griechenland Grecija, Grško.
Griffen Grebinj.
Grönland Grenlandija (zelena dežela).
Großbritannien Vélika Britanija.
Großgallenberg Šmarna gora.
Großglockner Véliki Zvonar.
Großwardein Véliki Váradin.
Güns Kisēk.
Gurk Krka; —**feld** Krško.
Gurnitz Podkrnos.
Gutenwerth Hrvaški brod.

Hallerſtein Kočja vas.
Haſelbach Léskovēc, Leskóvica.
Hebrus Márica.
Heidenſchaft Ajdovščina.
Heilenſtein Polzela.
Hellas Hélada.
Hermannſtadt Sibinj.
Herrenhut Ohranov.
Hilzeneck Lésno brdo.
Hinter-Indien Zadnja Indija.
Hirtenberg Topolo(vo).
Hochenegg Vojnik.
Höflein Predvor.
Holland Holandija, Holandsko.
Holſtein Holštin, Holštinsko.
Hönigſtein Mirna peč.
Hopfenbach Hmeljnik.
Hörberg Podsreda.
Hornbühl Rog.
Hottemaſch Hotemaže *pl.*
Hradiſch Gradišče.
Hühnerdorf Kurja vas.
Hülben Voklo.

Idria Idrija.
Iggdorf Iška vas.
Iglau Iglava.
Illyrien Ilirija, Ilirsko.
Ilmenſee Ilmensko jezero.
Innsbruck Inomost, Inšpruk.
Irland Irsko, Irija, Irlandija.
Island Izlandija, Izlandsko.
Iſonzo Soča.
Iſtrien Istra, Istrija, Istrsko.
Italien Italija, Laško, Italijansko; Italiener Lah; Italienerin Láhinja; italieniſch laški, italijanski.

Jägerndorf Krnov.
Jahring Jarenina.
Japan Japonsko, Japonija; **Japaneſe** Japonēc.
Jaſſy Jaš.
Jauchen Ihan.
Jaunthal Junska dolina.
Jeruſalem Jeruzalem.
Jitſchin Jičin.
Joachimsthal Jáhimov.
Joſefſtadt Jozefov.
Judäa Judeja.
Jütland Jutlandija.

Kaier Kovor.
Kaltenbrunn Fužine *pl.*
Kaltenfeld Studeno; Mrzlo polje.
Kamtſchadale Kamčadalēc; *adi.* kamčadalski.
Kaniſza Kaniža.
Kanker Kokra.
Kapos Kapušane *pl.*
Karavanken Karavanke, Grintovci *pl.*
Karfreit Koborid.
Karlovitz Karlovci *pl.*; Karlovica.
Karlsbad Karlovi vari *pl.*
Karlſtadt Karlovēc.
Karnervellach Koroška Bela.
Kärnten Koroško, Gorotán; **Kärntner** Korošēc; **Kärntnerin** Korošica; *adi.* koroški.
Karpathen Karpati *pl.*
Karſt Kras; *adi.* kraški; **Karſtbewohner** Krašovēc.
Kaſchau Košice *pl.*
Kaſpiſches Meer Hvalinsko morje.
Kerndorf Mlaka.
Kerſchbach Češnjevēc.
Kerſchdorf Češnjica.
Kerſchſtetten Češnjice *pl.*
Kirchenſtaat Papeževa dežela.
Kirchheim Cerkno; *adi.* cerkljanski.
Klagenfurt Celovēc; **Klagenfurter** Celovčan; *adi.* celovški.
Klattau Klatov.

Klauſenburg Kološ.
Kleinaſien Mala Azija, Natolija.
Kleinlak Mala Loka.
Kolin Kolin.
Köln Kolónija.
Kolos Haloze *pl.*
Komorn Komarno.
Komotau Homutov.
Königgrätz Kraljevi gradèc.
Königinhof Kraljičini gew. Kraljevi dvor; *adi.* kraljedvorski.
Königsberg Kraljevèc.
Kopenhagen Kodanj.
Koprein Koprivnik.
Koprein Koprivnica.
Koralpe Golovèc.
Kötſch Hojčje.
Kragujewatz Kragujevèc.
Krain Kranjsko; Krainer Kranjèc; Krainerin Kranjica; *adi.* kranjski.
Krainburg Kranj.
Krakau Krakov.
Kranichsfeld Račje.
Krappfeld Grobniško polje.
Kraren Krašnja.
Kremnitz Krémnica.
Kremſier Krómeriž.
Kreuz Križevci *pl.*
Kroatien Hrvatska, Hrvaško, Hrovaško; Kroate Hrvat, Hrovat.
Kroiſeneck Rakovnik.
Kronau Kranjska gora.
Kronſtadt Bráševo.
Kropp Kropa.
Krumau Krumlov.
Küllenberg Kilovče *pl.*
Kulmberg Hum (Holm).
Kulpa Kolpa.
Küſtenland Primorje, Primorsko.
Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutnogorski.

Laas Lož.
Lacedämonien Lacedemon.
Laibach Ljubljana; (Fluſs) Ljubljanica; Laibacher Ljubljanèc, Ljubljančan; Laibacherin Ljubljanka, Ljubljančanka; *adi.* ljubljanski.
Lak Loka.
Landſtraß Kostanjevica.
Lappland Lapónija, Laponsko; Lappländer Laponèc.
Laſerbach Loški potok.
Lateiner Latinèc.
Latſchach Loče *pl.*
Laufen Ljubno.
Lauſanne Lozana.
Lauſitz Lužice *pl.*, Lužica.
Lavant Labod.
Lavantthal Labodska dolina.
Lech Lika.
Lees Lesce *pl.*
Leibnitz Lipnica.
Leipzig Lipsko.
Leitha Litava.
Leitmeritz Litomerice *pl.*
Leitomiſchel Litomišelj.
Lemberg Lvov.
Lengenfeld Dovje.
Leoben Ljubno.
Leſina Hvar.
Leutſchach Luče *pl.*, Lučane *pl.*
Leutſchau Levoča.
Leyden Lugdan.
Libanon Liban, Libanon.
Licca Lika.
Lichtenwald Sévnica.
Limbach Lendava.
Linz Linèc.
Liſignano Lužnjan.
Liſſa Vis.
Liſſabon Lizbona.
Lithauen Litva, Litvansko.
Litorale Primorje.
Littai Litija.
Livland Livonija.
Livorno Livorèn.
Lodomerien Vladimirija, Vladimir.
Loibl Ljubèlj.
Loire Loara.
Loitſch Logatèc.
Lombardei Lombardija, Lombar.
Lothringen Lotaringija.
Lübeck Ljubek, Bükovèc.
Luegg Predjama.
Lurnfeld Turje.
Luſcharienberg Sv. Višarje *pl.*
Luſſin grande Lošinj.
Luſtthal Dol.
Luttenberg Ljutomer, Lotmerk.
Lützen Lužin.
Lyon Lijon, Lugdun.

Maas Moza.
Madeira Madejra.
Magdeburg Devin.
Maglern Medgorje.
Magyar Madžar.
Mähren Moravsko.
Mährenfels Lipoglav.
Maichau Mihovo.
Mailand Milán.
Main Men, Majna, Mogan.
Mainz Moguncija.
Malborget Naborjet.
Malgern Mala gora.
Mannsburg Ménégés.
Mantua Mántova.
Marburg Maribor.
March Morava.
Maria Elend Podgorjani *pl.*
Maria Hail Sv. Marija na Zili.
Maria Saal Gospasveta.
Maria Stift Sv. Marija na gori.
Maria-Theresienopel Sobotica.
Maria Wörth Sv. Marija na otoku.
Mariazell Marijino Celje.
Marmora-Meer Belo morje.
Marseile Marzilj.
Masern Grčarice *pl.*
Matschach Mače *pl.*
Mautersdorf Matenja vas.
Mauthdorf Muta.
Marau Makole *pl.*
Mecca Meka.
Meißen Mišënj.
Meleta Mlet.
Merseburg Mézibor.
Meriko Mehika, Mejika.
Michelstetten Velésalo (Velésovo).
Mincio Minčij.
Minkendorf Mekine *pl.*
Mitrovitz Mitrovica.
Mitterburg Pazin.
Mohacz Mohač.
Moldau Veltava; (Land) Multansko.
Monfalcone Tržič.
Monte maggiore Učka gora.
Montenegro Črna gora, Črnogorsko; Montenegriner Črnogorec.
Montpreis Planina.
Moosburg Blátograd.
Moräutsch Moravče *pl.*
Mosel Mozela.
Moskau Moskva.
Möttling Metlika.
Möttnig Motnik.
München Monákovo, Mnihov.
Mur Mura.
Murinsel Medjimurje.
Mürz Murica.

Nabresina Nabrežina.
Naklas Naklo.
Narenta Neretva.
Nassenfeld Mokro polje.
Nassenfuß Mokronog.
Neapel Neapolj.
Neiring Mirna.
Neograd Novi grad.
Nesselthal Koprivnik.
Neudegg Mirna.
Neudorf Zavrh.
Neuhaus Doberna.
Neukirchen Nova cerkev.
Neul Nevlje *pl.*
Neumarktl Tržič.
Neusatz Novi sad.
Neu-Seeland Nova Zelandija.
Neusiedler-See Nežidersko jezero.
Neusohl Banjska Bistrica.
Neustadtl Novo mesto, Rudolfovo; Neustadtler Novomeščan; *adi.* novomeški.
Neuthal Špitalič.
Neutra Nitra.
Newfoundland Njufondlend (novonajdena dežela).
Newyork Novi Jork, (Njujork).
Niederdorf Dolenja vas.
Niederlande Nizozemsko.
Nikolsburg Mikulov.
Nordsee Severno od. Nemško morje.
Norwegen Norveško, Norvegija.
Nowgorod Novgorod (Novi grad).
Nürnberg Norimberk.
Nussdorf Orehek; Orehovica.

Oberburg Gornji grad.
Oberfeld Vrhpolje.
Oberlaibach Vrhnika.
Obervellach Gorenji Belani *pl.*
Oblak Bloke *pl.*
Ödenburg Šopronj.
Ödengradetz Pusti Gradec.
Oder Odra.
Ofen Búdim, Búda.

Olmütz Olomuc.
Oppa Opava.
Oppeln Opolje.
Orleans Orlean.
Orſowa Oršova,Ršava.
Oſſiach Osoje *pl.*
Oſterberg Sostro.
Öſterreich Avstrija, Avstrijsko, Avstrijansko; Öſterreicher Avstrijec, Avstrijan, Avstrijanec; *adi.* avstrijski, avstrijanski.
Oſterwitz Ostrovica.
Oſtſee Balt, Baltiško morje.
Ottmanach Otmanje *pl.*

Padua Pádova.
Paläſtina Palestina.
Palermo Palerēm.
Pancsova (Pantſchowa) Pančova.
Pardubitz Pardubice *pl.*
Parenzo Poreč; *adi.* poreški.
Paris Pariz; Pariſer Parižan; *adi.* pariški.
Paſſarowitz Požarevec.
Paſſau Pasov.
Pavia Pavija.
Pedena Pičan, Pičēm.
Perſien Perzija.
Peru Peruvija.
Peſt Pešta.
Petersburg Petrograd (Peterburg).
Peterwardein Petrovaradin.
Pettau Ptuj.
Pfalz Palatinat (Palacija).
Philippopel Plovdiv.
Phönizien Fenicija; Phönizier Feničan; *adi.* feniški.
Piacenza Piačenca.
Piauzbühel Pijava gorica.
Piave Plava.
Piemont Piemont, Piemonteško.
Pilſen Plzenj.
Pinguente Bolzet, Buzet.
Pirano Piran.
Piſek Pisēk.
Piſino ſ. Mitterburg. [zero.
Plattenſee Blatno od. Blatensko je-
Po Pad.
Poggersdorf Popča vas.
Poik Pivka.
Pola Pulj.
Polen Poljsko; Pole Poljak.
Pölland Poljane *pl.*
Pölling Polnik.
Polſtrau Središče.
Pöltſchach Poličane *pl.*
Pommern Pomoransko.
Ponigl Pónikva.
Pörtſchach Poreče *pl.*
Portugal Portugalija, Portugalsko.
Poſchega Požega.
Poſen Poznanj, Poznanjsko.
Potsdam Potsdam, Podstupim.
Prag Praga; Prager Pražan; *adi.* praški.
Prasberg Mozirje.
Preißeck Presek.
Preſsburg Požun. [Pru
Preußen Prúsija, Prusko; Pruſ
Prewald Razdrto.
Proßnitz Prostejev.
Przemyſl Premišel.
Pulsgau Poljskava.
Puſſarnitz Požarnica.
Pußterthal Pústriška dolina.
Pyrenäen Pirenoje *pl.*, Pirenejsko pogorje.

Quarnero Kvarnerski zaliv.
Quisca Kumsko.

Raab Raba.
Radkersburg Radgona.
Radmannsdorf Radólica.
Raguſa Dubrovnik.
Rakonitz Rakonice *pl.*, Rakonik.
Rann Brežice *pl.*
Ratſchach Rateče *pl.*
Raudnitz Róvdnica.
Regen Rezna.
Regensburg Rezno, Ratisbona.
Reichenberg Liberce *pl.*
Reifnitz Ribnica.
Reppnach Repnje *pl.*
Reſia Rezija.
Rhein Ren, Rajna.
Rhone Rodan.
Rieg Kočevska Reka. [gov
Rieſengebirge Krkonoši *pl.*, Krkono
Riſano Rižana.
Rodokendorf Radohova vas.
Rohitſch Rogatec; *adi.* rogaški.
Rom Rim; Römer Rimec, Rimljan; *adi.* rimski.

Rosenthal Rožna dolina.
Rossegg Rožek.
Rostock Róstok.
Rothwein Radovna.
Rottenbühel Črnelo.
Roveredo Rovered.
Rovigno Rovínj.
Rudolfswert ſ. Neuſtadtl.
Rügen Rujana.
Rumänien Rumunsko.
Rumelien Rumelija.
Ruprechtshof Rupreči vrh.
Ruſsland Rusija, Rusko; **Ruſſe** Rus.

Saale Zala.
Saatz Žatěc.
Sabatberg Sveta sobota, Bukovi vrh.
Sachſen Saksonsko, Saksonija.
Sachſenfeld Žaléc.
Safnitz Žabnica (**Krain**).
Sagor Zagorje.
Saidſchitz Zaječice *pl.*
Saifnitz Žabnice *pl.* (**Kärnten**).
Sairach Žiri *pl.*
Saldenhofen Vozenica.
Salerno Salern.
Salloch Zálog.
Salona Solin.
Salzburg Salcburg, Solnograd.
Sann Savinja.
Saracene Saracén.
Sardinien Sardinija, Sardinsko.
Sattnitz Sóteska; Osójnica.
Sauritſch Závršje.
Save Sava.
Saveanwohner Posavěc.
Savenſtein Boštanj.
Savethal Posavje.
Savoyen Savoje; **Savoyarde** Savojěc.
Scardona Skradin.
Scharding Šarnica.
Scharfenberg Svibno, Sviběnj.
Schelde Skalda.
Schemnitz Ščavnica.
Scheraunitz Žirovnica.
Scherendorf Črneča vas.
Scheuern Širje *pl.*
Schiſtowa Svištov.
Schlackau Slavkov.
Schleinitz Slivnica.
Schleſien Sileško, Sleško, Šlezija; **Schleſier** Šlezák; *adi.* sleško.
Schneeberg Snežnik.
Schneekoppe Snežka.
Schönberg Žumberk.
Schönbrunn Vrzdeněc.
Schönſtein Šoštanj.
Schottland Škócija.
Schumla Šuměn.
Schütt Podrtje; Šuta.
Schüttinſel Čalokez.
Schwaben Švabsko, Švábija.
Schwarzenbach Črni potok, Črna.
Schwarzenberg Črni vrh.
Schwarzwald Črni les.
Schweden Švedsko, Švedija.
Schweiz Švica, Švicarsko; Švajca, Švajcarsko.
Schwerz Zvirče *pl.*
Sebenico Šibenik.
Seebach Zapoge *pl.*
Seedorf Jezero.
Seine Sena.
Seiſenberg Žužemberk.
Seitzdorf Žiče *pl.*
Semlin Zemun.
Semendria Smederevo.
Semering Sémernik.
Senoſetſch Senožeče *pl.*
Serbien Srbija, Srbsko.
Servola Škeděn.
Seſana Sežana.
Sevilla Sevilja.
Sibirien Sibirija, Sibirsko.
Sichelburg Žumberk.
Sicheldorf Žetinci *pl.* [ško.
Siebenbürgen Erdeljsko, Sedmogra-
Siegersdorf Žiganja vas.
Siliſtria Silistrija.
Siſſek Sisěk.
Sittersdorf Šetara (Žitara) vas.
Sittich Zatíčina.
Sizilien Sicilija.
Skalitz Skálica.
Skandinavien Skandinavija.
Skutari Skaděr.
Slavonien Slavonija, Slavonsko.
Sluin Slunj.
Smyrna Smirna.
Sophia Sredec, Sofija.
Spalato Splet.
Spanien Španija, Španско.
Spree Spreva.
Stadelhofen Gumno.

St. Ägyd Šent Il.
Stainz Ščavnica.
St. Barthelmä Šentjernej.
St. Cruce-Inſeln Sv. Križki otoki, Sv. Križko otočje.
St. Daniel Štanjel.
Steiermark Štajersko, Štirsko; Steierer Štajerec; *adi.* štajerski.
Stein Kamnik.
Steinamanger Sobótica, Sobotišče.
Steinbrück Zidani most.
Steinbühel Kamna gorica; (bei Stein) Zaperce.
Stephansdorf Štepanja vas.
St. Georgen Šenčur.
St. Kanzian Škocjan.
St. Marein Šmarje.
Stockendorf Stojanski vrh; Planina.
St. Peter Šempetêr.
Straßburg Strasburg; Brodnica.
Strymon Struma.
Stuhlweißenburg Stolni Beligrad.
St. Veit Šentvid.
Suchen Draga.
Südſee Južno morje.
Suetſchach Sveče *pl.*
Sulzbach Solčava, Sučava.
Syrakus Sirakúz.
Syrmien Srem.
Szalatna Slatina.
Szegedin Ségedin.
Szobotiſt Sobotišče.

Tainach Tinje *pl.*
Tajo Taho.
Tarvis Terbiž.
Tasmanien Tazmanija.
Taurus Tavêr.
Temes Tamiš.
Temeswar Temešvar.
Terſain Terzin, Terzina.
Teſchen Tešín.
Teſchen Dečín.
Theiß Tisa.
Themſe Temza.
Thereſienſtadt Terezín.
Thermopylä Termopile *pl.*
Theſſalonich Solún.
Thorn Torún.
Thrazien Trácija.
Thüringen Turingija.
Tiber Tibera.
Ticino Tičín.
Tiefenthal Vrbovec; Globodol.
Tigris Tigêr.
Tilſit Tilža.
Tirol Tirolsko, Tirole *pl.*
Tiszolcz Tisovêc.
Tolmein Tolmin, T'min.
Töplitz Toplice.
Toulon Tulon.
Toulouſe Tuluza.
Transalpiniſch zaplaninski.
Trapezunt Trebizond.
Trautenau Trutnov.
Treſſen Trebno.
Trentſchin Trenčín.
Treviſo Treviž.
Triebau Tribova.
Trient Trident.
Trier Trevir.
Trieſt Trst; **Trieſtiner** Tržačan, (T žan); *adi.* tržaški.
Trifail Trbovlje *pl.*
Triglau Triglav.
Tripoli Tripolj.
Troppau Opava, Tropava.
Tſchakathurn Čakovêc.
Tſchaplach Čeplje *pl.*
Tſchernembl Črnomêlj.
Tſchernutſch Črnuče *pl.*
Tſchitſche Čič.
Tſchubar Čabêr.
Tuchein Tuhinj.
Tüffer Laško, Laški trg.
Tunis Tunizija.
Türkei Turčija, Turško; **Türke** Tu *adi.* turški.
Tybein (Duino) Devin.
Tyrnau Trnava.
Tyrus Tir.

Udine Vidêm.
Ukraine Ukrajina.
Ulrichsberg Šenturška gora.
Ungarn Ogersko; **Ungar** Oger; * ógerski.
Unterbergen Pódgora.
Unterdeutſchau Nemška Loka.
Unterwalden Podlesje.
Unterwarmberg Topla rebêr.
Unz Unêc.
Upſala Upsala.
Uskokengebirge Gorjanci *pl.*

Veglia Krk.
Veitsberg Šentviška gora.
Velden Vrba (Velben).
Veldes Bled.
Vellach Bela.
Venedig Benetke *pl.* [*pl.*
Vereinigte Staaten Zjedinjene države
Veröze Verovitica.
Verſailles Verzélj, Verzalj.
Veſuv Vezuv.
Vicenza Vičenca.
Vigaun Bégunje *pl.*
Viktring Vetrinj.
Villach Belak.
Villacheralpe Dobrač.
Vinkovze Vinkovci *pl.*
Viſignano Vižinjan.
Völkermarkt Velikovec, Vélkovec.
Volosko Volovsko.
Vorarlberg Predarelsko.
Vorau Borova.
Vorder-Indien Prédnja Indija.

Waag Vag.
Wagram Ogrun.
Waitſch Vič.
Waizen Vacov.
Wallachei Valahija, Valaško.
Waltendorf Bavta vas.
Warasdin Varaždin.
Warſchau Varšava.
Watſch Vače *pl.*
Weichſel Visla.
Weichſelburg Višnja gora.
Weimar Vojmir.
Weinbühel Vinja gorica.
Weinitz Vinica.
Weißenfels Bela peč.
Weißenſtein Zagradec.
Weißkirchen Bela cerkev.
Wernſee Veržeje *pl.*
Werſchetz Veršec.
Weſer Vezra.
Weſt-Indien Zahodnja Indija.
Weſtphalen Vestfalsko.
Wieliczka Velička.
Wien Dunaj, Beč; **Wiener** Dunajčan; **Wienerin** Dunajčanka; *adi.* dunajski.
Wieſelburg Mošonj.
Wight Vajt.
Wildenegk Bilnik.
Windiſchfeiſtritz Slovenska Bistrica.
Windiſchgraz Slovénji Gradec.
Windiſchlandsberg Podčetrtek.
Wippach Vipava, Lipava.
Wittingau Trebonj.
Wochein Bóhinj.
Wolfsberg Volšberk.
Wolfsbühel Volčji potok.
Wolga Volga.
Wolhynien Volinj, Volhinija.
Wöllan Velenje.
Woltſchach Vuče *pl.*, Volče *pl.*
Wördl Otočič.
Wörther-See Vrbsko ob. Celovško jezero.
Wrußnitz Brusnice *pl.*
Würtemberg Virtemberško.
Würzburg Vircburg.
Wurzen Podkoren.

Zara Zadër.
Zarskoe Selo Carsko selo.
Zarz Sorica.
Zauchen Suha.
Zedlitzdorf Sedlice *pl.*
Zeier Sora.
Zellnitz Sélnica.
Zelting Cajnkovci.
Zemplin Zemno.
Zeng Senj.
Zips Spiš.
Zirklach Cerklje *pl.*
Zirknitz Cerknica.
Zittau Žitava.
Zlozjow Zločov.
Znaim Znojmo, Znojëm.
Zoll Podvelb.
Zollfeld Gosposvetsko polje.
Zombor Zombor.
Zoptenberg Sobotka.
Zürich Curih, Tigur.
Zweinitz Svinica.
Zwiſchenwäſſern Medvode *pl.*
Zwittau Svitava.

Verzeichnis einiger Personennamen.

Adalbert *m.* Adalbert, Vojteh (čech.).
Adelheid *f.* Adelajda, Adela, Dela; *dem.* Délica.
Adolf *m.* Adolf; (im gem. Alltagston) [Dolfe.
Agathe *f.* Agata.
Agnes *f.* Neža; *dem.* Nežika u. Nežica.
Agydius *m.* Egidij, Ilēn, Tilēn, Tilh.
Alexander *m.* Aleksandēr.
Alexius *m.* Aleš, Aleksij. [Lojzēk.
Aloys *m.* Alojzij; (gem.) Lojze; *dem.*
Aloysia *f.* Alojzija; (gem.) Lojza; *dem.* Lojzika.
Amalia *f.* Amalija; (gem.) Málika u. Málica.
Ambrosius *m.* Ambrož, Ambrozij.
Andreas *m.* Andrej, Andrijaš; *dem.* Andrejče, Andrejčēk. [čika.
Anna *f.* Ana; *dem.* Anica, Anka, An-
Anton *m.* Anton; (gem.) Tone; *dem.* Tonče, Tončēk.
Antonie *f.* Antonija; (gem.) Tona; *dem.* Tónica, Tónčika.
Apollonia *f.* Apolonija; (gem.) Polóna; *dem.* Polónica, Polónka.
Augustin *m.* Avguštin; (gem.) Gustel.

Barbara *f.* Barbara; (gem.) Barba; *dem.* Bárbika.
Bartholomäus *m.* Jernej; *dem.* Jernejče, Jernejčēk, Nejčēk.
Bernhard *m.* Bernard.
Blasius *m.* Blaž; *dem.* Blaže, Blažēk.

Cäcilie *f.* Cecilija; (gem.) Cila; *dem.* Cilika.
Caspar *m.* Gašper.
Charlotte *f.* Karolina; *dem.* Karolinka.
Christine *f.* Kristina; *dem.* Kristinka.
Christof *m.* Krištof.
Chrysostomus *m.* Krizostom, Zlatoust.
Clara *f.* Klara; *dem.* Klárica.
Clemens *m.* Klemen.
Cyrillus *m.* Ciril; *dem.* Cirilčēk.

Daniel *m.* Danijel, Danilo. [(ruſſ.).
Demetrius *m.* Demetēr; Dimitrij
Dorothea *f.* Doroteja, Dora; (gem.) Rotija; *dem.* Dorica, Dorka, Rotijica.

Eduard *m.* Edvard; (Slavoljub, S
mil kroat.).
Elisabeth *f.* Elizabeta; (gem.) O
Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lizika.
Emilie *f.* Emilija; *dem.* Milica, E
Erasmus *m.* Erazēm.

Felix *m.* Feliks, Srečko.
Ferdinand *m.* Ferdinand, F
(gem.) Nande; *dem.* Nandēk.
Francisca *f.* Frančiška, Franja; (
Franica; *dem.* Fráncika.
Franciscus *m.* Frančišēk, Fr
(gem.) France; *dem.* Francēk.
Friedrich *m.* Friderik, Miroslav.

Georg *m.* Jurij; *dem.* Jurče, Ju
Gertraud *f.* Jedert; (gem.)
dem. Jérica.
Gottfried *m.* Bógomir.
Gottlieb *m.* Bógomil.
Gregor *m.* Gregor, Gregorij; (
Grega u. Groga; *dem.* Gregēc u. Gr

Heinrich *m.* Henrik, Hinko.
Helene *f.* Helena; (gem.) Lena, L
Alenka; *dem.* Lénica, Alenčica, J
Hermagoras *m.* Mohor.
Hieronymus *m.* Hijeronim; (
Jeronim.

Ignaz *m.* Ignacij (Ognjeslav, V
slav kroat.); (gem.) Nace; *dem.* N
Irenäus *m.* Irenej; Jernej (vgl.
tholomäus).

Jakob *m.* Jakob; (gem.) Jaka;
Jakēc.
Jobſt *m.* Jošt.
Johann *m.* Jovan, Ivan, Janko; (
Janez; *dem.* Ivanēk, Janezēk;
Anžēk.
Johanna *f.* Jovana, Ivana; *dem.*
Joſef *m.* Jožef, Josip; (gem.)
Pepe; *dem.* Jožēk, Joško.
Joſefa (Joſefine) *f.* Jožefa, Josi
(gem.) Zefa, Pepa; *dem.* Zefka, Pe
Julie *f.* Julija; *dem.* Júlika.

Karl *m.* Karol (Dragotin).
Karoline *f.* Karolina (Dragojila); (gem.) Lina; *dem.* Línica.
Katharina *f.* Katarina; (gem.) Katra; *dem.* Käthchen Kátrica, Katinka.
Kosmas *m.* Kozma.

Ladislaus *m.* Ladislav, Lacko.
Lazarus *m.* Lazar.
Leo *m.* Leon.
Leonhard *m.* Leonard; (gem.) Lenart.
Leopold *m.* Leopold (Lavoslav); (gem.) Polde; *dem.* Polděk.
Leopoldine *f.* Leopoldina (Lavoslava); (gem.) Polda; *dem.* Póldika.
Lorenz *m.* Lavrencij, Lovro, Lorenc; (gem.) Lovre.
Lucia *f.* Lucija; (*vulg.* auch) Luca.
Ludwig *m.* Ludovik, Ljudevit.
Lukas *m.* Lukež; (gem.) Luka; (Svitoslav).

Marcus *m.* Marko; (gem.) Marka.
Margareta *f.* Margareta, Marjeta; (gem.) Meta; *dem.* Marjética, Marjetka, Metka.
Maria *f.* Marija; (gem.) Mica, Mina; *(triv.)* Maruša; *dem.* Maríca; Micika, Minica, Minka; Marušica.
Martha *f.* Marta.
Martin *m.* Martin (Davorin).
Mathias *m.* Matija; (gem.) Matiječ, Matic; *dem.* Matiče, Matiček.
Mathilde *f.* Matilda; *dem.* Tilka.
Matthäus *m.* Matevž, Matej.
Methodius *m.* Metodij, Metod.
Michael *m.* Mihael; (gem.) Miha; *dem.* Miheč, Miško (kroat.).
Moses *m.* Mojzes, Mojsij.

Natalie *f.* Natalija; Božena (kroat.).
Nikolaus *m.* Nikolaj; (gem.) Miklavž; Nikica (kroat.).

Olga *f.* Olga.
Ottilie *f.* Otilija.
Otto *m.* Oton.
Ottokar *m.* Otokar.

Paul *m.* Pavěl; (gem.) Pavle; *dem.* Pavelček.
Peter *m.* Petěr.
Philipp *m.* Filip; (gem.) Lipe.

Raimund *m.* Rajmund, Rajko; (gem.) Mund.
Richard *m.* Rihard, Rikardo (kroat.).
Rochus *m.* Rok.
Rosalie *f.* Rozalija; (gem.) Rozala; *dem.* Zálika.
Rudolf *m.* Rudolf; (gem.) Dolfe.

Sebastian *m.* Sebastijan; (gem.) Boštjan.
Sigismund *m.* Žiga, Sigismund.
Simon *m.* Šimën, Šimón.
Sophie *f.* Zofija; *dem.* Zófika.
Stanislaus *m.* Stanislav; (gem.) Stanko.
Stephan *m.* Štefan; *dem.* Štefek, Štefanček.
Stephanie *f.* Štefanija.

Theodor *m.* Teodor (Božidar).
Theophilus *m.* Bogomil.
Theresia *f.* Terezija; (gem.) Reza; *dem.* Rézika.
Thomas Tomaž, Tomo; *dem.* Tomaček, Tómica.

Ulrich *m.* Ulrik; (gem.) Urh.
Urban *m.* Urban; (gem.) Verban.
Ursula *f.* Uršula; (gem.) Urša; *dem.* Uršika.

Valentin *m.* Valentin; (gem.) Tine, Balant; *dem.* Tinče, Tinček.
Veit *m.* Vid.
Victor *m.* Viktor (Zmagoslav). [Cene.
Vincenz *m.* Vincencij, Vinko; (gem.)

Wenzel *m.* Venceslav, Vaclav (čech.).
Wilhelm *m.* Vilhelm, Viljem.
Wladimir *m.* Vladimir, Vladko.
Wolfgang *m.* Volbenk, Vuk (= Volk kroat.).

Xaver *m.* Ksaverij.

Zacharias *m.* Caharija.

Verbeſſerungen und Zuſätze.

Abfordern terjati; izterjati ſt. tirjati.
Abführungsmittel *n.* čistilni lek ſt. čistivni lek.
Acclamation *f.* vzklik; *per acclamationem* z vzklikom.
Alumnus *m.* bogoslovec.
Aufklärung *f.* (des Geiſtes) prosveta ſt. osveta.
Augengläſer *pl.* očali *pl.*, naočniki *pl.*
Augur *m.* ſt. *n.*
Aurikel *f.* ſt. *n.*
Auſpicien ſt. Auspicien.
auswurzeln izrvati ſt. izruti.
Axt *f.* robilnica ſt. robevnica; ebenſo bei Bundaxt.

Bank *f.* pruka ſt. pruka. [délnica.
Bankartie *f.* bankna — ſt. bankina
Basrelief *n.* ſt. *m.*
beflügeln peroti — ſt. peruti dati.
Beißbeere ſt. Beißbere.
Beſuch *m.* posèt.
beſuchen posetiti.
bezeichnen znamenovati, znamenati; zaznamenovati, zaznamenati.
Bote *m.* sel ſt. sěl.
Brautjungfer *f.* podsnehlja.
breſthaft neboglèn, bolehěn, betežěn.
Brombeerſtrauch *m.* ostrožnica, ostroga.

Candelaber *m.* svetilnik, lesteněc.
Cap *n.* ſt. *m.*
Carbonade *f.* pržola.
Carbunkel *m.* prišč, tvor, uljè (-ésa).
caprizids ſt. capriciös.
Chryſolith ſt. Chryſolit.
Cotangente ſt. Contangente. [pismo.
Creditiv *n.* poverilno — ſt. poveralno
Cridar ſt. Cridator.
cultiviert izobražen ſt. izobrazen.
Cyklus ſt. Cyclus.

Delinquent ſt. Deliquent.
deſperat ſt. desſperat.

Ehepacten *pl.* ženitbena — ſt. ženitbina pogodba.
Statt „**Eicher**“ ſchreibe richtig „Aicher“; ebenſo Aichfaſs, Aichgebür, Aichmaſs, Aichſtab.
Eiferſucht ſt. Einferſucht.
Elende *f.* ubožica ſt. ubozica.
Epheu *m.* ſt. *f.*
Epiſcopat ſt. Episcopat.
Eſparſette ſt. Esparſette.
Euter *n.* ſt. *f.*

Faſer *f.* ſt. *m.*
Faſtnacht, Faſtnachtsnarr, Faſttag ſt. Faſternacht, Faſtertag.
Fenchel-, Fenchelöl *n.* koprčev, koprčevo olje ſt. kopričev, kopričevo olje.
Fonds *m.* (ſpr. Fond) ſt. Fond.

Gatter *n.* ſt. *m.*

Hals; aus vollem —e lachen na ves glas se smejati (smějem u. smejim).
Harnſtrenge *f.* opárnost (b. Vieh); an der — leidend opárěn.

ihr (v. zweien) njijin ſt. njijn.

leichtſinnig lehkomiseln.

morgig jutršnji, jutrašnji ſt. jutrajšnji.

Onkel *m.* ſ. Oheim.

Trunk *m.* popivěk.

Überflutung *f.* poplavěk.

Abkürzungen.

Adjectiv.
Adverbium.
= arithmetisch.
astronomisch.
botanisch.
= chemisch.
Collectivum.
Conjunction.
Deminutiv.
minimum.
igürlich.
gemein.
Genetiv.
= geometrisch.
= imperfectiv.
= indeclinabel.
= Interjection.
= interrogativ.
intransitiv.
iterativ.
Masculinum.
= mathematisch.
militärisch.
mineralogisch.
= montanistisch.

mus. = musikalisch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale.
pf., *prf.* = perfectiv.
phil. = philosophisch.
phys. = physikalisch.
pl. = Plural.
praep. = Präposition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., *relat.* = relativ.
s. = siehe.
st. = statt.
subst. = Substantivum.
tr. = transitiv.
triv. = trivial.
u. s. w., ꝛc. = und so weiter.
; weist nach vorausgehenden imperfectiven Zeitwörtern auf nachfolgende perfective; dasselbe Zeichen dient zur Trennung slovenischer, zu demselben deutschen Schlagworte gehörender Ausdrücke, die in verschiedener Beziehung gebraucht werden und demnach verschiedene Bedeutung haben.
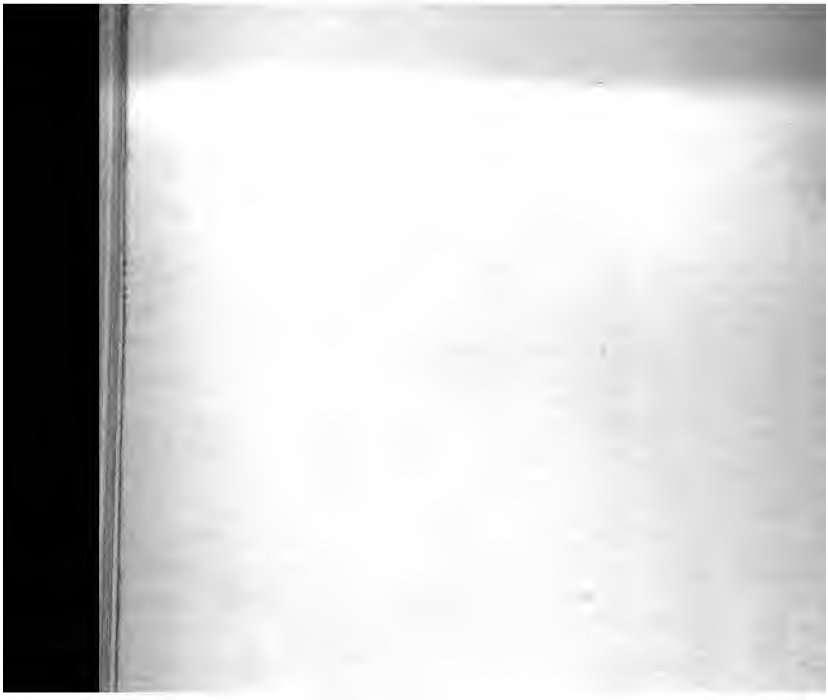
1920